

**SACRORUM
CONCILIORUM
NOVA. ET AMPLISSIMA COLLECTIO.**

**IN QUA PRÆTEREA QUÆ
PHIL, LABBEUS ET GABR, COSSARTIUS S, J.**

Æ/ novissime Nicolaus Col et i m luitin tdidert, i

**EA OMNIA INSUPER SUIS IN LOCIS OPTIME DISPOSITA EXHIBENTUR. QUÆ
JOANNES DOMINICUS MANSI,
ARCHIEPISCOPUS LUCENSIS EVULGA VII.**

**EDITIO NOVISSIMA
EODEM OPTIME MERITO PRÆSULE
POTISSIMUM FAVOREM ETIAM, ET OPEM PRÆSIANTE
EM.MO CARDINALI DOMINICO PASSIONE**

**SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ BIBLIOTHECARIO,
ALIISQUE ITEM ERUDITISSIMIS VIRIS MANUS AUXILIA! RICES FERENTIBUS, CURATA,
Novorum Conciliorum, novorumque Documentorum Additionibus locupletata,
Ad MSS. Codices Vaticanos, Lucenles, aliolque recenfitā, &perfeda.**

ACCEDUNT ETIAM NOTE, ET DISSERTATIONES QUAMPLURIMÆ, QUÆ IN CŒTU EDITIONIBUS DESIDE 1 cK (

TOMUS DECIMUS NONUS,

,Ab anno DCCCCLXII. v.fyut ad ann. NŒLX.X. txclufivt t

**apud antonium zatta.
SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.**

*od f-dvum-y firtmtpts
ur nukf ic » aur. HiOlu^o/a, i juda Harnani /Wwly ». /br^w .V.f) Cffffil.)*

tt pogr Jphus lectori.

JL Luries « nonnullis eruditis Piri , tranfalpinis praeiptie , 'admoLtus fui, /MW Pitam, morefqw, hrw r« confias a Joanne Dominico Manfigtftae literati* rti ditanda gratia> antequam ad Lucenfes Infniās λ ftlicis memoria Cl imk nt k X1H. eveheretur, in boc Conciliorum Opus infertrem , npmtque ejufdem imthortalitati commendarem. Equidem fateor> mt extra officium rem diftulijfe, non qwa\caferaquin a fuggefiionibus eorum recedere exiftimaffiem , fed quia finceris puttfaqut Piri tonsi monumentis profefio carebam . Ipfe fiquidem multo obiverat v· gravia , dr 0MXMM, fMcIMr fugiebant; labores improbos in illnfirandis aliorum Scriptis exantlaverat, quorum nonnulla magna quidem molis, 0· pluribus tomprebetifa Polumtibus eleganter, pureque latine verterat,- alia fupplevtras luculenter, dr abunde \$ variat infuptr ingenii fui praftantiffimi elncubrationes protulerat; ac demum prater ettnRa Infututi fui munia, nulla habita ratione aratis feneRute oonfefia, bujufce emendanda, augenda, & ad artem Crisites revocanda P. Labbci, & Jacobi Cof* fartii Collebiionis provinciam orfus erat, digefferat, perfeceratque .

jīt re quidem vera, longi temporis intervallo jam exaRo, a Matris Dei tandem Congregationis Clerico Regulari, cui venerando in Etlefia Infstituto ft voveras ab tneunte asote pradiRus Manfius, ^dRa ipfius obtinere tnibi conceffum fuit. Hinc nullus amplius excufationi locus > adduntur fiquidem mihi quotidie fiimuli , quibus rents nefas, ^decedit, quod communibus defderiis illud me impellit facere fatis, nimirum obfeqwum meum, fummaque erga eundem, dum inter vivos agebat, objervantia, adeo ut ab officio meo recedere quammaxime cenferem, fi boc etiam fupremum ipfi parentare inficiarcr . Quapropter ne jdRa eadem ulterius inquirantur , neque aptius, neque opportunius, quam bic edere, vifum eft; proponuntur mina volumini Operis, cui multum infudavit optime meritis Manfius, ut fpecimen indefeui Piri in literis promovendis prabere poffint Pofteritati.

NOI RIJORMATORI

Dello Studio di Padova:

A Vendo veduto per la Fede di Reviione,
ed Approvazione del *P. D. Filippo, Rofa*
Lanzi Inquifiror Generate det Santo Offizlo di
Venezia nel Libro intitolato : *SacroruvTConci-*
liorum &c. Rufiore P. Filippo Labbeo Soc. Jefu
curante Htcolao Coleti, & Joanne Dominico .TManfi
&c. non v'effèr cofa alcuna coniro la Santa
Fede Cattolica , e parimente per atteftato
dei Segretario Noftro, niente contro Prin-
cipi , e buoni coftumi',, concediamo Li-
cenza ad *Antonio "Latta* Stampator di *Venetia*
che polii effere ilampato, oflcrvando gli or-
dini in materia di ftampe , e prefentando
le folite Copie alie Pubbliche Librarie di
Venezia, e di Padova.

Data li 20. Dicembre 1767.

Ç Sebailian Zuftinian Riform.

(Alvife Vallareffb Riform.

(Francefco Morofmi lec.Cav.Proc.Riform.

Regiftrato in Libro a Carte ^5.alN.2^04.

Davidde Niarcbefini Segr.

ANNO
CHRISTI

ANNO
CHRISTI

Vita Joannis Dominicii Manii Archiepiscopi Lucenfii, qui postremam hanc Conciliorum editionem illustravit, ft auxit. pag. IX.	97yS*	— ROMANUM ALTERUM. y?
Synodnt Ravnnatensilii. 1	97 <<>>	Benediāi Pape VII. Bulli. ^{ibid.}
Ravennatenle Concilium alterum. 3		CONCILIUM RABVENNATBNSE. 59
Bulla Joannis XIII. ad Adalbertum Magdeburgensem Archiep. 5		— CONSTANTIPOLIHANUM. >BU.
Efuitem Bulla altera ad eundem. 6	97>	— REMENSE. ^{ibid.}
Decretum Hattonis Archiep. Moguntini. ^{ibid.}		— WINTONIENSE. 6 i
Diploma Ottonis Magni Imp. 7	tSP	— MAGNUM XTRTLNGTONLÆ. 6j
Ditputatio inter Catholicos & Jacobitas. ^{ibid.}	979	— CALN^E VILLÆ RBGLÆ. ^{ibid.}
Synodica Joannis Patriarche Jacobitarum. ^{ibid.}	980	— AMBRESMRLÆ. 65
Nate Affemenni.	981	Ottonts IU. Augufti Lex. ^{ibid.}
CONCILIUM ANGUCUM.		Leges Presbyterorum Northumbrenfium. 67
— ROMANUM. >9	98a	CONCILIUM ROMANUM. 71
— MEDIOLANENSE. >83		Privilegium Benediāi Pap* VII. ^{ibid.}
— LONDONIENSE. >3		CONCILIUM ENGELHEIMENSE. ^{ibid.}
Diploma Joannis Pape XIII. >4	984	— ROMANUM. 75
Charta Edgari Regis. >5	985	— SENONENSE. ^{ibid.}
Ad Concilium Lmdnicne Additi*. >7		Ad idem Concilium Adnattio. ^{ibid.}
Joannis Pape XIII. Epiftola ad Alfricum.. >8		CONCILIUM REMENSE. ^{ibid.}
CONCILIUM ROMANUM. 19		— ROMANUM. 77i
Synodm TnU*ifis. 30		Ad idem Concilium Adntttli*. ^{ibid.}
CONCILIUM APUD MONTSEM SANCIT^E MARLÆ. Ji	98tf	Vnx Joaknk Pam XIV. ^{ibid.}
Vita Doni Pape V. 34	988	Vita π epiftolas Joannis Papa XV. 81
CONCILIUM INGELHEIMENSE. 35	989	Ad Epiftolas ejufdem Appendix. 83
Ejufdem Concilii Decretum. 37		Etuidem Bulla. 85
V(ta, ar Epiftola Benedicti Pal TA VI. 38		Adalberonis Archiep. Remenfis Epiftola. 86
CONCILIUM COMPOSTELLANVM. 39		CONCILIUM APUD GALDONIS CORTEM. 87
— ROMANUM. ^{ibid.}		— LANDATENSE. ^{ibid.}
— MARZLAENSE. 4>		— ROMANUM. ^{ibid.}
— MUTINENSE. ^{ibid.}		— KARROLENSE. 89
— BATHONENSE. 4\$		De Conciliis in cauta Arnulh Archiep. Remenfis Differtatio. ^{ibid.}
— ROMANUM ^{ibid.}		CONCILIUM REMENSE. 93
Privilegium Benediāi Pape. ^{ibid.}	990	— S1LUANECTENSE. 95
Chart* Edgin' Regis. 47	er	— ANSANUM. 99
Vita Benedicti Pape VH 49		Ad Cancillie Anjmj dn* Adnatetin Critice I. ^{ioi}
Ejufdem Epiftola ad Gallos & Germanos.	991	Donato Ardaldi Comitit Monafteriq Savinianenfii. ^{ibid.}
Annotatio ad Epiftola* Bencdiāi Pape VU. 4		CONCILIUM NARBONENSE. 103
Benediāi VIL Epiftola ad Ludolphum. j < Prufeti* CoImfrrii. ^{ibid.}		Conciliabulum Remenfe. ^{ibid.}
CONCILIUM ROMANUM. 57		Nite Srfermi Bimi. ^{ioj}
Cancil. GmerA. Tom. XVIII. I		Elcttiu Gerberti Remorum Arcincpifcopi. 106
		Ejuitem Prafetjo Fidki. 107
		CONCILIUM REMENSE. ^{ibid.}
		Ad idem Concilium Premmitie. ^{ibid.}
		Capitula. 109

ANNO CHRIST1	II	
		Canones. , >><>
		Oratio Jirfe&iva Epilcoporum. 117
		Girberti Epiftola ad wilderodum Ej5 '53
		Ejutdeuj ad Siguinum Archiep. &non.
		J67
ET		Hugonis Regis ad Papam Joannem
		Epiftola. >68
		CoQvctKUs Epilcoporum apud UfgcL
		Inm. ibid.
99J		Synodus Provincia Remonfls] »69
		CONCILIUM ROMANUM. ibid.
994		Confirmatio Hugonis & Robert! RR.
		Franc. 171
er		Gallicana Synodtis incerti k>ci. 173
		Mitcdla Epillolarui ad Arnulphi, &
		Gciberti Remenflum Archiep. con-
		trovertiam pertinentium. ibid.
		CONCILIUM ANSANUM. 177
er		[Liber Lcguin Ecclefiafticarum. 179
995		CONCILIUM MOSOMENSE. >93
CT		— PERONENSE. >95
		— REMENSE. w
		Nota Gabrulu Coffartil. ibid.
905		Vita 1 r Epist. Greoorii PP. V. >99
er		Ad Epiftolas Grtgorii Papa P. Appen-
		dix. 105
		Adnotatip Chronologica ad Concilium San-
		d)Onifianum. ibid.
er		Synodul Senmeiflit. 107
		CONCIUUM ROMANUM. ibid.
		ISubfcriptiones.
997		CONCILIUM RAPENNATENSE 119
		— RICINENSE. 1X1
		SANDIQNISIANUM. ibid.
		— PARISIENS!. **3
WS		-- ROMANUM. ibid.
		Bulla Grcgoalii Papae V. 127
		Ad idem Guncihutn Additio. it9
		Dehntio Judicatus de Sanua Maria
		Apinraci. 130
		Pneceptuu Domiui Ottonis Imperato-
		ris. 231
		Capitula conftituta a Gregorio Papa .
		Conftitutio Decretalis iacrx Lxgis Ot-
		tonis III. ibid.
er		In eandem Conftitutionem conjefturx.
		*16
999		CONCILIUM MAGDEBURGENSE. ibid.
er		— ROMANUM. 137
		Vita m Epiftola Silvestri Pa-
		pa II. 1J9
er		Ejukiem Epiftola de eleftione Theotar-
		di in Epiteopum Aniciacentem. 1441
er		Canones C. excerpti, c divertis Conci-
		liis. 145
		In eoidetn Prsemonitio. ibid.
		CONCILIUM ROMANUM *45
		Obfervatio P. Antonii Pagi. ibid.
		Praemonitio in Synodos lequentium fe-
		culorum . ibid,
I 1000		CONCILIUM PKTAVENSE. ibid.
		— cmpengiensb . 167
		— PQLQNKUSI^ 168
		Concilia varia Germanica. 169
		CONCILIUM GNESNÆ IN POLO-
		NIA. ibid.
		Statuta per Wtdonem Anicicnfem Ep.
		»7»
		COM ILIUM ROMANUM ibid.
		* Gefsa huius Concilii. X7»

ANNO CHRIST1	ABUS.	IV
	er	Synodal Padalitbi . *74
1001		CONCILIUM TUDERTINUM. *75
100X		— ROMANUM. ibid.
		— FAPENGINUM *77
		Concilia varia Galliarum. ibid.
J003		Vita - Joannis Papa XVI. ibid,
		Vita Joannjs Papa XVII.^ ibid.
>005		CONCILIUM TREMONIENSE. 180
		Adnotatio P. Pagi. 181
1007		Ad idem Concilium additio. *83
		Synodus Romana. CONCILIUM FRANCOFORDIENSE .
		ibid.
		AAα ejutdem. 18y
		Diploma J6annis Pape XVII. 186
		AaHotafio P. Pagi. 188
		Ad idem Concilium adnotatio Critico 6"
		variantes IciNones. ibid.
er		Ejulitem Concilii Afta. 190
er		Privilegium Henrici Wirzburgenfis ep
		*9»
er		CONCILIUM PARISIENSE. ibid.
er		— AQUILEJENSE. *93
100b		— SALENSE. ibid.
J009		Conventus Epilcoporum Barcinonenfu.
		*95
er		CONCILIUM ^ENHAMENSE. *97
er		— juxta aliud exemplar. 304
		Synodalia Decreta ojttdem. ibid.
		CONCILIUM MEDIOLANENSE. 309
		— MOGUNTINUM. 511
		Vita Sir gh Papa IV. ibid.
		Sermo Sgoodalio parochianis enuntian-
		dus. ibid.
1011		CONCILIUM COMENSE. 315
JOJJ		— BAMBERGENSE. 316
		LegesEccliaftice Æthelrcdi Regis. 319
		Privilegium Regis Æthelredi. 311
		Vita et Epiftola Blnsdjcti Pa-
		pa VIII. 313
er		?rivilegium Benediâi Pane de confir-
		matione Babebergenfis Ep. ibid.
		Alia ejulitem Privilegia. ibid. & fy.
er		Privilegium Henrici Imperatoris. 33»
		Diploma Canuci Regis. 335
		Synodus ad Confluentiam. ibid,
		CONCILIUM LEGIONENSE. ibid.
		CONCILIUM TICINENSE. 343
		Decretum Domni Papas. 353
		Conftitutio Nova Henrici Imp. 357
i°>4cr		Synodus Ravennatentis I
		— Romana. ibid,
		— Veromnfis. ibid.
		— Raveunata^fis alia. &
		— Romana. &
16*J		CONCILIUM REMENSE. &
er		Snodus Aquiltjenfis 11.
toiler		Conftitutiones Ecclefiafticæ fub S. Sté-
		phane Hungarian Rege. 347
1017		CONCILIUM AURELIANENSE. 373
		Synodat Legiomnfls. 379
101b		— Goslarientfs. 381
		CONCILIUM NOP10MAGENSE. tbtd.
1019		Conventus Gerundeniu Epiteopor. ibid.
		Synodus Fritislaria. 38J
1010		CONCILIUM AIRIACENSE. ?«7
		Ad idem Concilium. ibid.
		Conventus Epilcoporum Toloûe. 389
		CONCILIUM GERMANICUM. ibid^
10X1		— WINTONIENSE. -bid.
		— GALLICANUM 391
		LE.

ANNO I CHKSri		ANNO CHRISTI	
	er KT er		
1022	— EEMGVICBNSE. <i>ibid.</i> — SELEGUNSTALLIENSE. 393 Canones ex Schannato, & Hartzeim. 399. Appendix ejufdem Concilii. 400 CONCILIUM ADUSGRANENNE. 405 — GETRENSE. <i>ibid.</i> — INCERTI LOCI. <i>ibid.</i> Conventus Epifcoporum apud Monafte- rium Rôtenie in Catalonia. 407 io*3 CONCILIUM PAMPILONENSE. 409 — MDGLNTINUM. 411 iAd Moguntinum Concil. Adnotat. 413 Jk/Mder piQavienfis. <i>ibid.</i> 1024/ Vita Joannis Pαρλ XVIII. 415 Ejuidcm Epiftolz. <i>ibid.</i> Ejuidcm Epiftola & Privilegium. 419 CONCILIUM PARISIENSE. 411 1015 — ANSANUM. 413 Synodus Atrebatenfis. <i>ibid.</i> 1015 CONC. seungenftadense. 460 — ROTOMAGENSE. 461 — CONSTANTINOPOLITAN. G.L. <i>ibid.</i> 4027 — CONSTANTINOPOUTANUM AL- TERUM G. I. <i>ibid.</i> 1028 — CONSTANTINOPDLTTANUM fub Alexia Patriarcha G. L. 467 FRANCIOARDIENSE. 477 Additio ad idem Concilium. 479 CONCILIUM ROMANUM. <i>ibid.</i> — ROMANUM alterum. 481 Synodus Helcnenfis. 483 CONCILIUM AUSONENSE. 4-5 Synodus Mogxntina. <i>ibid.</i> Addit. ad Geizliacenic Concilium. <i>ibid.</i> CONCILIUM KARROEENSE. <i>ibid.</i> Synodus Romana. 487 1019 CONCILIUM LEMOITCENSE. 4S9 jConventus Epp. pro dedicatione Eccle- fis & Amani Aureliancnfis. <i>ibid.</i> CONCILIUM IN PALITHI. 490 — AUSCENSE. <i>ibid.</i> Synodus CouRmftinafoUtana. <i>ibid.</i> — Romana. <i>ibid.</i> 1030 — PILIavlerfts fub Roberto Rege. 495 — Viemunfis. 497 1031 Epiftola Canuti Regis ad Anglis Pro- ceres. 499 CONCILIUM BITURK?ENSE. 501 far Additio ad idem Concilium. 507 CONCILIUM LEMOWCENSE II. <i>ibid.</i> Obfervatio defiditio Bellovacenf Conc- cilio. j49 Concilia Galliarum. <i>ibid.</i> 103* CONCILIUM TRIBURIENSE. 553 — PICTAVENSE. <i>ibid.</i> — NARBONENSE. <i>ibid.</i> Leges Eccleftaftics Canuti Regis, jij Conventus Epifcoporum in Monafterio Rivipulenh. 563 (CONCILIUM PAMPILONENSE. 567 1033 iVita Benedicti Pαρλ IX. <i>ibid.</i> ~~ CONCILIA DUO ROMANUM, G MA- GALONENSE. 569 Collectoris Adnotatio. 571 *034 CONCIL. PROU BITURICENSIS. <i>ibid.</i> Synodus Landaviedfis. 573 *035 Conventus Epifcopontm pro Monafte- rio Coxanenfi. <i>ibid.</i> 1036 CONCILIUM TRIBURIENSE. 575 iAd idem Concilium Additio j77.		
		JOj8	Synodus Protuxta Tmoisenjis. <i>ibid.</i> CONCILIUM PICTAIENSE. j79 -- ROMANI M. <i>ibid.</i> Conventus tres Epilcogorum in Gallia Narbonenii. 581 CONCILIUM ITAL'M. J87 — ROMANUM. <i>ibid.</i> C9* Leges pro morum Reformatione. 389 1040 Conventus Epifcoporum pro dedicatio- ne Monafterij. Vindocinenfis. <i>ibid.</i> CONCILIUM VENETUM. jci 1041 Concilia in diverfis Galliarum locis. <i>ib.</i> GERMANICUM CONCILIUM. 597 Synodus Bifuntina. 595 104* Synodus Cafenaterfs. 597 Synodale Decretum de Pace. <i>ibid.</i> >043 Concilia duo Provinciz Narboncnfis. 599 Ad Narbonnfe Concilium Additio. 60J CONCILIUM NARBONENSE. <i>ibid.</i> Ad idem Concilium Additio. 603 1044 CONCILIUM CONSTANTIENSE. <i>ibid.</i> Ad idem Concilium Additio. 60j Synodus Romana. <i>ibid.</i> Vita Gregojui Pαρλ VI. 609 Gregorii Papæ VI. Epiftola. 611 Conventus Epp. apud S. Michaelero. <i>ib.</i> 1045 Conventus Ephcoporum Arulenfis/ 613 I 1046 CONCILIUM TICINENSE. <515 — SUTRINUM. 617 — ROMANUM. <i>ibid.</i> Vita et Epiftola Clementis Pαρλ II. 6-9 PnVikgium ejufdem. 611 Bulla ejufdem. 61+ CONCILIUM ROMANUM. 62Ç — ROMANUM alterum. 627 j 047 Concilii ejufdem centra Simoniacos Canon <i>ibid.</i> 1048 CONCILIUM GERMANICUM. <i>ibid.</i> Vita Damasi Papæ II. 619 CONCILIUM SENONENSE. <i>ibid.</i> Conventus Wormatienfis. 630 Synodus A***tybiltn*. 631 CONCILIUM SILVANECTENSE. <i>ibid.</i> Conftitutiones Eccleftaftics Andres I. Hungarian Regis. <i>ibid.</i> j 049 Vita et Epift. Lmonis Pαρλ IX. 633 Epiftolz ejufdem XIX. a pag.635. u<- que ad 687 Appendix ad eafdem Epift. fcilicet, ad Henrioum Bambergencm Ep. 688 Ad Canonicos Ecclefsis Luceniis. 691 GP* Ad Udalricum Abbatem. <i>ibid.</i> Adnotatio ad Epift. ad Epifc. Iraltz. <i>ib.</i> Ad Henricum Bambergz Epifialtera. 693 Leges Eccleftaftics Maccabsi Regis Scotorum. 697 Canones Ælfrici. <i>ibid.</i> Capitula incerti Auftoris ad Ecckfiæ regimen congefta. 703 Leges Eccleftaft. Ed-ardi Regis. 713 Ejufdem Leges alis. 710 CONCILIUM ROMANUM I. Ad idem Additio. 713 CONCILIUM TICINENSE. 725 — ROMANUM. 7*7 — REMENSE. <i>ibid.</i> Canones. Ad idem Concilium Additio. Teftamemum Odalrki Prspoftti Re- mentis. 747 CON

ANNO
CHRISTI

ANNO
CHRISTI

	CONCHIUM MOGUNTINUM.	749
	Leges Eccl' tailicx Maccabci Regis Sco-	
	torum.	7jo
	CONCILIIUM ROTOMAGENSE.	75»
	Nott Angel: Cod.-.	754
	De damnatione Breogarii Opulculum.	
	757.	
loco	CONCILIIUM ROMANUM II	'50
	Nott Gabriele Coffartii.	761
	Ad idem Concilium Additio.	ibid.
	Bercngarii ad Lautrancum Epiflola.	7<8
	Ad Concilium Romanum Additio.	769
	Conventus Brincnfis.	77'
	CON< ILU M I ER(I LI.ENSE.	ibid.
	Akclim & Brenga-ii litt'-jr mutusr.	775
	Ad Concilium I erceller.f. A.L'.ifu.	779
	(ONCILIIUM PARJS/ENSEI	7«
	Ad idem Co-icilium Adnotatio.	7^5
	CONCILII M ((R A I ENSE.	ibid.
	Eluidcm Concilii Praefatio.	789
	CONCILIIUM SIPONTINUM.	793
	— PROVINCIALE APUD S. TIBE-	
	RIUM.	ibid.
lost	— ROMANUM III.	~95
	idem Concilium Additio I	797
io\$ i	IF ONC I L H ' A I MANTUANI ' M.	199
	CON^E INTINOPOLITANUM G /- ib.	
	Conventus Epifcoporum m < >o lfterius	
	eleäus cil Eprfcop. Lcm<n iccnlis.	805
105}	Conventus S.itidion)fi.inus.	Sn"
	ON(UIUM ROMANUM H'.	Seç
	Ad idem Adatfin.	81 1
	CONC I I J U M . U R k ANI M.	ibid.
iof4	Pleudolynodus Coullar.tinopolitana G.	
	L.	ibid.
	Ad eandem Additio.	S21
	CONCILIIUM NARBONENSEI	Si-
	Conventus BarcinonenGs.	S7i
	CONCILII M A I O C . I N T I N I ' M.	<<u
105\$	Vita et Epistola Victoris Papa 11-	
	ibid.	
	CONCILII M FIORENTINIM	Ss'i
	— IN LUGDUNENSI GALUA	S77
	— ITXOHENSr.	/Aid.
cr	— TURONENSE.	S39
	— AREIATENbF..	S41
	— ROTOMAGENSE.	ibid.
	— COLONIENSr	ibid.
	— cabhonfnse	843
	Excerpta Concilii apud S .Cgidium.	ibid.
	Ad idem Aduotatio.	S45
	Swid-ic Lunltveufi'.	3/.I-
	Canones Tarvifmi anni incerti.	S-0.
	(ONI I I I U M E O I O S A N U M .	8r
	— (O M I I J S E E I I . A N U M .	S55
1057	— ROMANUM.	857
	Ad idem Additio.	ibia.
	Vita pt Epistola Sts pham Pap*	
	IX	
	Ejuidcm Decreta.	863«
	< ONCILIIUM NOUARIFNSE .	865
	— AD EONTANEEUM.	ibid.
	— ROMANUM.	ibid.
	Vit a et Epistola Nuo ia iPP. II	867
Gr	Ad Epittolas ejufdem Appendix.	8-5
05S £3»	CONCHIUM TOIOSANUM.	877
	Conventus duo Epp. in Provincia	N«r'
	boneuti	ibid.
	Dia.ejanu Bambergen'/II	883
1059	CONCILIIUM SUTRINUM.	885
	'Conventu Mediolaneniis.	ibid.

	CONCILIIUM CONSTANTINOPOLITA-	
	NUM G. I.,	
	— ROMANUM.	ibid.
£3^	Ad idem Con- ilium Additio	pot
ßP*	CONCILII RI>MANI CANONES.	907
	Sublet ipt tones .	pCp
Cjy*	In eaklem Aüliotatio , & coniectunr.	914
£3*	Decreta addita Concilio Romano.	911
£3"	Ad idem Additio nova .	ibid.
	CONCILIIUM AMALPHAI.	91g
(pi?*	Ad Synodum Melphitanam Additio. ib.	
	SSnodue Beneventana.	çn
	Conventus Reinenfts.	91\$
1060	(ONI ILIUM I IENNENSE.	915
	— TURONENSE.	ibid.
	AIENIONENSE.	9>9
	— JACIETANUM.	ibid
	— SLEGICENSE.	933
	— BENEVENTANUM.	935
	— ROMANUM IL	ibid.
&	Ad idem Additio.	932.
	Synodus (adatmu/is.	ibid.
JO6t	Vita et Epijt. Alexandri PP.II.	939
	FpifloUr XLV. a pag.94]. uiljuc ad	982
	Ad eaidem Appendix.	ibid.
	Tabula Chronologies .	99'
	CONI ILIUM BAS ILEENSE.	ibid.
	Ad idem Additio.	997
JO62	Smoudut Remana .	ibid
	Ad eandem Additio.	999
	CONCILIIUM BENEVENTANUM.	ibia.
	— OSRORIENSE.	jooi
	— ARAGONENSE.	j o J9
	— PARMENSE.	J021
63s	— IL' CENSE,	ibid.
JO63	— ROMANUM I.	1023
	— CABILONENSE.	1025
	— RUTOMAGENSE.	1027
	Conventus Epifcoponim in Cadurcis .	
	1029.	
	innoda i Ambianenfis .	ibid.
J<-64	COM ILIUM MANTUANUM.	ibid.
£3*	Ad idem Additio.	io33
	(ONCILIIUM BARCINONENSE.	1035
1065	— ^ROMANUM IL	1037
	— ROMANUM III.	1039
	— ^LDUENSE.	ibid.
	Nota Gabriele Ceffartii.	1040
	(ONC ILIUM HELENENSE.	j 041
	Nota Gabriell Coffartii.	1043
jo66 £3*(	ONCILIIUM CONSTANTINOPOLITA	
	I NUM G. L.	ibid.
	Nicephori Botaniatæ aurea Bulla G.E.	
	1045.	
	[Conventus WellmonafterienGs.	1049
	CONCILIIUM IN PROVINTU GRA	
	DENSI.	J057
	Conventus CompendienGs.	ibid,
»067	* ONC I M U M C O N S T A N T I N O P O I . I T A -	
	NUM G. L.	J^59
	Synodut Melpbie^fif.	1063
1068	CONCILIIUM AUSCENSE.	ibid.
	— TOLOSANUM.	j065
	— BURDEGA1ENSE.	1067
	Concilia celebrata in Hiipania Citerio-	
	ri .	j069
	(ON(ILIUM GERUNDENSE .	ibid.
	— MASCONENSE.	j073
1069	— MOGUNTINUM.	J075
1070	— ANSANUM.	1077
	— VINTONENSE.	j o 8o

COMMENTARIUM DE VITA ET SCRIPTIS JO: DOMINICI MANSI,

CONGREGATIONIS MATRIS DEI PRIMUM CLERICI REGULARIS,

AF.CHIEP. DIOECESIS LUCENSIS,

*Am fere confuetudo obtinnit, ut qui de Literaria fapubli-
ca bene meruerint, eorum Vita pofteritati confignetur. Etfi
enim mentis acumen, prxfiantiam, laborem eorum /cripta
exprimant » femper tamen /egentium animis quoddam ftu-
dium inbxret Viri ingenium animique indolem, quam /ibi
pro fuo quiffue affeftu effingit, cognofcendi. Hac noflra
xtate, qua verum ab Eruditis Viris maxime amatur, nt-
bil acceptius offerri poffe arbitrati ftemus quam Joannis Dominici Manfi
bominis in omni /iteratura prxfiantis animum, vitaeque inftitutum exhibere.*

*Et ut Stirpis originem leviter attingam, eam Gens Manfia e Germa-
nia deducit, qux a ditione Man, qux illius provincia vocabulo Virum ex-
primit, Manfifubinde Italica lingua vocitari capit. Quidam enim Gbcrar-
dus Vir in primis Nobilis, Moguntinus natione, qui inter Othonis (Forte
iub Othone I. qui Roma in Germaniam rediens Lucam advenit, An. 964.)
Imperatoris copias merens, cum in Italiam adveniffet Lucx confitit, ibique
domicilium natus, ac Civitatem adeptus, & Eilio, qui ibi natus fuit, cui
primum nomen Manfus, fűrps Manfi vocari expit (Jo: Vrljan. lib. 4. hift.
Cap. i. ôc. j.). Ab hoc Manfo pervetufix tabulx probant omnium Man-
forum gentem propagatam effe, qua primas femper in fapublica obtinuit,
quxque prxclariffimis Viris floruit, qui maximis muneribus, legationibus, av
prxeipue /cientiarum laude majorem Nobilitatem Familix afeiverunt.*

*Ne quid vero Joanni Dominico ornamentum deefferet, Jofepb Manfi, a
quo ipfe progenitus, Joannis Filius, in Uxorem duxit fafam Torre, qu.c
patrem habuit Joannem Torre, Virum cum Juris peritia, tum morum pro-
bitate prxclarum. Is nobili loco natus non inter fuos cives modo prxdoRi
Viri laudem meruit, fed (y apud Parmenfem Ducem faynutium Il. Far-
wfium furhmam xftimationem adeptus efi. Ejus quippe invitatu Parmam
concejfit, ut inter ampliffimum illud Judicum Collegium optaretur, a fum-
mis Confiliis illi effit, ac prxclariffimis muneribus ornaretur. Haud recens
tamen hoc Nobili Familix decus fuit. Nam centum ferre annos ante Fran-
cifius Torre, Avi ipfius Frater, eodem Collegio optari meruit, & ab Ale-
xandro Farntfio, cui apprime carus, Civitate Placentix donatus fuit. Ex
bac nobiliffima Uxore, qux cum firpif Nobilitate morum fuavitattm, foli-
damque virtutem conjunxit, longam filiorum feriem fu/cepit Jofepb Man-
fius, quorum inter Mafculos natu primus fuit Joannes Dominicus, qui an-
no 1691. die ii. Februarii in banc lucem prodiit. Duo alii Fratres poft
multas forores/ub/ecuti funt, quorum alter natu minor, Francifcus noml-
m famam fe coptulit, ubi cum fui ingenii prxclarum fpecimen dediffet*

Concil.GcneraLTom.XVm.

b

acerba marte abreptae fait. Mer domesticis carie intentae, publicis Magt-
 stratibus perfundus, bonoribusque Senatus at&us, improvifo morbo oppref-
 fas 6* vit*, ÛP fiirpi fit* finem impofuit. Nondam enim Matrimonium
 inierat, folufque fuperftes ex fan gente ncc filios > nec baredes babwt. So-
 rores omnes, quarum nonnullae etiam majores natu in Sacrarum Virginum
 contuberniis nJque n teneris annis diverfat*, in iifdem, ubi per atatem li-
 cuit, laeramentorum fodere fe perpetuo devoverunt, facratifque divtrfis
 claufis addid* fumma Religionis, ac Pietatis laude vitam tranfegerunt.

jidoltfcantis animus per eas artes excultus fuit, quas pro illorum tempo-
 rum infelicitate in pretio erant, & in quibus magis e confuetudine quam ex
 inftiuto ingenui adolefcentes imbuebantur. Defiderabatur enim in multis Pa-
 rentibus Jollicitudo, & in Praeceptoribus /cientia, quibus ingenia <5· excita-
 rentur, & ornarentur. Jacebant turpiter liberaliores artes, Gr<ec*que liter*
 omnino a febolis exulabant, puriorque feribendi ratio omnino exoleverat.
 Farborum defleflus nullus, nijt qui aut ineptum fienfum redderet, vel plane
 inutilem. Sententias etc in pretio erant, qu* vel futilem falem efferrent, vel
 inconcinna verborum conjunctione, difirabiaeque fignificatione inanem laborem
 mentis ofientarent. Sed adolefcentis peracre ingenium, ac fingutare mentis
 acumen nemo erit, qui Jane non miretur; nam vix latins lingu* rudimenta
 didicerat, ut Je ipjo, nullo duce, eam feribendi rationem inierit, qu* pario-
 rem locutionem Japeret, dr incomptum novumque ftylum, primo faftidire
 coeperit, ac demum omnino refpuere. Libros pracipue bifioricos jam tum
 av/diffime perlegere confnevit, nec bianti ore, ut adolefcentum mos efi, omnia
 probabat, fed qu* veriora fibi videri poterant, Jeligebat. Memoria cum
 mire fupra reliquos *tads fu* adole/centulos pr*fiaret, ita ut qu* femel fub
 oculis obvenerant abe (ervaret, & ufque ad ultimam fentflutem reminijee-
 rttur, Mtbores fimul conferre, rerum gefiarum ordinem, temporum compu-
 tationem accuratius dignojetre baud ipfi difficile: Quam exercitationem fin-
 fim, ac primo levi conatu, ac quafi peg jocum fujceptam, debine pro viri-
 li profecutus efi. Nemo fibi mentem fingat eos, quos ad fummam fidentia-
 rum laudem perveniffi. Juspiciamus, facili aditu eo contendifie, fed fummo
 labore non intermiffa contentione, immanique ftudio adnixos foiffi. Contemnen-
 da efi profutrio nonnullorum audacia, qui cum fummis labiis fcientiam ali-
 quam degufiarint, injuriam fibi irrogari putant, fi dofli viri eorum lucu-
 bratiunculas vel parum laudant, vel minus avide excipiunt.

Non eo inficias tamen Patrem Bartholomeum Beverini (Beverinut obiit
 Lucx Kal. Odob. 1786.) e Congregatione Matris Dei Virum liferarum
 bono natum, multos annos ante puriorem feribendi rationem in patriam re-
 vocafie, ùr ad omnes liberaliores artes publicis inftitudonibus aditum amplio,
 rem aperui(fe. Sed nefido quo malo fato, qu* meliora funt ex fe ipfis in
 deterius abeunt, ac quafi rubigine quadam quit pr*clariora funt, obvolvun-
 tur, ita ut fi non omnino abfumantur, dignitatem tamen ftre omnem amit-
 tunt.

Verum Manfius in illo quafi flexu <etatis non ad omnem literaturam fi-
 lum paratiffimum ingenium, fed etiam quamdam ingenu* virtutis indolem
 proferebat, ita ut *que fidentiis, ac pietati incumberet. Quare mens illi
 fubiit, quo primum per *tatem liceret, abdicatis rebus omnibus fe totum in
 aliqua facra fodalitate cultui Divino devovendi; Ætatis fue jam armum
 decimum fiextum attigerat, cum Matris Dei Congregationi nomen dare fi-
 cum, & ex animo cogitabat. Prima enim Religionis femina, ac animi fui
 in pietate excolenda fiudia eidem referebat accepta. Mohfcantium fidalitia,
 in quibus ab ineunte *tate erga Matrem Dei fingulari cultu addifius fue-

rat,

r-z» confodalia exempla, ac prapim moderatorum graves exhortationes, yubus ad virtutem juvenes excitantur, stimulos addebant anima jam natura ipfa ad Pietatem eamparata, ita ut fine bafitatione propofitum fuum firmaret.

*dnno igitur 1703. Neapolim conceffit, ut ibi R^tligiofic vita rudimentis imbueretur. Locus quippe pro tota Congregatione Tyrocinio additias Neapoli confitutus efi, ubi R^fligiofi Tyrones in peramano feceffu rtclufi, ab omni alia cura avvocati per biennium, uni pietati, ac feverioris difciplina inffitutis per omnes exercitationes excolendis Je dedunt. Quare decreti biennii /patio incredibili alacritate, divinis, rebus cogitandis, ac moribus ad IQrum Rjligiofum formandum /ancioribus comparandis incubuit. Quam a primis diebus vivendi rationem inffituit » fervandi ad religionem u/que fancitas legts femper u/que ad extremum fua vita diem fanCe confianterque Jervavit. Quare jam tum praelarum virtutum omnium Jpecimen in juvene aduc bomine vel emeriti viri admirabantur, morum prapicue fnavitatem, innocentiam, ac eximiam caftimoniam efferentes.

ExaHo Tyrocinii biennio Sacramentorum feeders Congregationi obfircus dic ij. jtugufi 1710, in Patriam revocatus fuit » ut confuetum /ludiorum curfum, & aggredere, & conficeret. Nihil ipfi tunc jucundius quam ut vacare poffet fcientiarum ftudiis, quas ipfe, ut flagrantibus juvenum animis evenire filet, properato curfu, nec mora patienti fibi addifeendaf *fft putabat, <4t in ipfo quali vestibulo, adituque Pbilofophicarum quaftionum, in quibus inutili ambage verborum ingenia torquentur, bafit anceps s remque non us fibi finxerat animo, dignitatis, ac fententiarum plenam ifed aridis vocabulis, obfcuris, & inanibus oppletam preceptis repe* riene, quam fibi ineundam effe fiudiornm rationem ferme ignorabat. Hac fiepe fiunt vada, & fcopuh, in qua plurima juvenum ingenia illifa franguntur fummo ff^tifublica literaria damno. Nam tadio afftCi flagtaniorti mimi, tifi qtu nopriikfct trUmfw fkkjtfiuc<r mftiwmu,

utiliores reddita fins, ftudiorum curfum inc^iuiiftusabrumpunt, nulloque re
— f I*9 dentate peUuntur, vel gloria ftudio, eo incertum
C£***-?* metaque fibi proponunt. Quare inutili la-
bwt jtaCi mifiro otio tandem contabefiunt, vel nulla infiruCi folida /cien-
tia inanibus fcriptiunculis prafiantium virorum fibi laudem proripere ge-
ftiunt, vel inepte fibi deberi contendunt. Manfius qua pollebat mentis acie,
a rtCo tramite non deflexit, confiliumque iniit ex bis vadis fine periculo
emergendi. Nam quo inutilia fatis effe fciviffi fibi ducens, quaque captiofi
firmonis, ancipitifyue obvoluta tricis revolvens, filici exitu ex bis /copu-
lis evafit. Quamobrem multum diei in evolvendis prafiantioribus libris, (3*
in unaquaque facultate magis probatos turbores /eligens, iifqut maxime
inharens, infumebat. Nec ei qua permittuntur ab affidua contentione otia
voluptati erant, nifi librorum aliqua legione condirentur, quos fecum fem-
per deferre illi in more erat. Quart ob memoria incredibilem prafiantiam,
menti/que perfpicuam methodum tantum fibi ad biftoriarum maxime cognitio-
nem, omnemque literaturam commodi, ac quafi naturalis habitudinis fibi com-
paravit, ut non modo poftea in fcribtndo non bareret calamus, fed quafi
per otium arduis etiam, obfcuris rebus illufirandis incumberes.*

*Abfoluto praferipto fiudiornm curfu munus ipfi eafdem facultates tra-
dendi fuit demandatum. Collegam habuit Patrem Hieronymum a Porticu,
f Hieronymus a Porticu obiit Luae anno 1751. decimo Sepe. Kal. Decem-
bris.) qui fummam fibi in Theologicis prapicue facultatibus fcientia Un-
dem magis promeruit, quam fibi comparatif. Hic enixe non modo qua ad
ConciLGentra/Tom. XV1UI. b 1 ilU-*

illustrandas difficiliores quaestiones fibi aptiora videbantur librorum leEUont, ne morata consideratione parabat, sed tanta etiam animi contentione perficiebat, ut vix otikaliquid ad alias mentis exercitationes superesset, modo confla ferio Rerpendbret, in Hfque gravius momentum haberet. Hac praefero (ludiorum ratio maxime probanda est) cum raro ver*doflrin* lande pr*flare ceteris quisquam possit, nisi qui per omnes scientiarum gradus morato animo conscenderit. Alter vero ne minimum quidem a reliquarum facultatum Jiudiis abreptus tantum impendebat Operis, quantum fibi fat esse uorat ad suas sententias firmandas; jam tum animo suo praxcliora moliebatur, qua postea aggressus bono totius Rjipublic* iiteraria perfecit. Unum tunc in Mansio desiderabatur ab omnibus, quod in ipso juventutis aetate, quo vires alacriores ad studiorum labores afferri* possiait, melior ipsi valetudo ineflet. Nam anhelitus difficultate, ac pectoris anxietate laborabat, qua sensim absumi, ac viribus exauriri videbatur; quare medie* artis periti verebantur ne tandem acerbo fato fundus expeditonem, quam excitarat, txtingueret.

Sed *tate etiam corporis valetudo augeri capit, quo pr*stare viribus fibi videbatur, eo vebementiori contentione, ac studio in rimandis pluteis Domeftic* Bibliotheca, in perlegendis qu* ibi ajjervantijr antiquis Monumentis, ac undique perquirendis incumberebat. Trienii spatio Theologicis facultatibus tradendis immorato, alia illi demandata fuit provincia, Theologicas nempe institutiones, qu* mores fpedant publice edocendi Lucensem Clexum, casusque conscientiae, uti vocant, explicandi. Frequentem auditorum numerum P. Constantinus Rjncaglia, (Constantinus Roncaglia obiit Lucae 6. Kal. Mare. 1757.), summa doflrin* commendatione, qua apud omnes pr*stabat, ad se advocaret, Mansius eidem muneri suffusus non fidum non minui, sed in diem augeri meruit. Cum vero deprehenderet anxios, dubiosque Tyrones quotidie impingere in nonnullas difficultates, qu* in casuum reservatorum, uti appellantur, explicatione, offendi necesse erat, cum a nullo adhuc fatis elucidat*, ac evolut* essent, operam suam in iis declarandis statim navavit. Prodiit hic primus fu* cur* partus anno 1714., qui vividum fui authoris ingenium fatis perspicuae profert. Exceptus liber omnium plausu, tantam illi estimat, onem assevit, ut eo inconsulto quidquam momenti a nullo fuisseperetur, 6* quasi ad Oraculum ex omni ordine homines ad illum confluerent. Multos annos has facultates tradendi incommodam provinciam sustinuit, partim amorem in Juvenes sacris rebus additos, partim ne qu* diuturno labore didicerat, defuetudine tandem memoria exciderent. Cum enim Theologicarum quaestionum scientia, qu* ad mores attinet, nullis, ut ita dicam, limitibus circumfcribatur, nullaque certa methodo instrua fit, quin potius sententiarum varietati, innumeris ferme decretis, ac legibus nitatur, menti firmitus consuetudine docendi, quam uno studio, a* meditatione adb*refcit. Ad b*c accedebat, flagrantis ingenii vis, qua ad alia studia, eaque longe ab his aliena rapiebatur; quare enixe illis incumbens, *gre ferebat se omnino a Theologicis facultatibus remove. Neque enim *stum animi fui in una continere poterat facultate, sed quidquid a doflis viris probari possit, quidque bono eruditorum utcumque cedere posse putaret, statim in mentem erigebatur vel notis illustrare, vel novis lucubrationibus ornatum publico donare. Prodiit libellus, per id tempus Jo: Burch; Mentioiii, (Lux Ty^js Leooardi Venturini, IyaS.) de Charlataneria eruditorum declamationes dux cum noris variorum, tumultuariis notis ab ipso auct*, qu* cum laude except* ab eruditis fuerunt.

M bujus interim Republic* Archiepiscopalem sedem, a Clemente XII. elatus

flatus fuit Fabitis Colloredo, eduflus pene invitus esc Oraturin Bjtmano (ut vocant) S. Philippi Neri, qui nongentis modo Nobilitate > verum etiam morum innocentia, animiqut /navitate, fumme apud omnes commendatus » dignus vifins fuit, ut Bernardino Guinifio Patrisio Lucenfi Antifiiu numeris omnibus abfoluto, /officeretur. Tanto oneri quod maximum a bonis omnibus habetur, /e imparem Iuftinendo refutans, viri pradolii, probique opem quartbat. In Manfium ftatim licet fama folum fibi notum /pem omnem convertit, nec minimum ba/tt, quin ipfum praeligeret ut fibi & a confeffionibus, & a confiliis effit. Quamobrem Lucana Ecclefia regimen fufcipiens ipfum in curandis rebus facris, in infitiandis animarum RjBoribus, in tota adminiftranda Diotcefi non adiutorem, fed quafi ducem adhibuit. Sed cum vere demiffi animi fui fenfu, honoris vel ipfam /peciem exhorreret, probata virtutis, fpeflatafue fidei virum in omni juris exercitatione verfatum /uo jintifiiti conftituit, cui Jumma cura > adminiftrandasue Ecclefiaftica rei illuftior provincia incumberet. Ip/e interim comes adhibitus in reliquis muneribus, totum fe dedit maxime in Sacra Viicationis, ut vocant, laboribus obeundis. Quare perampla Diacefis ruralia templa perluftrans, diffitas etiam regiones, acceffuque afferas ipfe prafens adibat, curabatque ubique ut nihil a facrarum legum fiatutis alienum permitteretur. Nitorem i- fitfelleflile, pracifue in iis qua ad /aerum faciendum prafcribuntur, ornamentis, fi minus pretium, fiolcite quarebat; quod omnes etiam pauperes /Edium facrarum cuftodes facili negotio prafare poffunt. Studiofius vero ad fanitas probatafque Canonum leges populorum I,eflorum mores, ' eorimque vira rationem componere /atagebat. Periculum fapius /umebat de eorum /cientia, quos fi minus gnaros reperiffet, ipfis religionem injiciebat, at ultro abdicatione regimine, magis idonei /afficerentur, vel naflo opportuno temporis intervallo fedulo curarent, ne impares tot obeundis muneribus, ineptique in novum periculum vocati deprehenderentur.

Hi/ce difitntus curis, novi/que femper implicitus mentem eandem, eandemaue alacritatem ad /cribendum, legendumque afferebat, ita ut illi magis deeffe libros, quam tempus videretur. In Armariis jîrchivi jircbiepi/copal- lis templi, multi, iique pervetufii, ac rariffimi Codices, tabula ac membrana effervantur, qua omnia Mobillonius, ac Lndovicus Muratori, praclariffimi nofiri avi Piri fumme laudarunt. Manfio loci hujus penitioris non modo facilis datus, juin etiam omnia illi patere vel rariffima humaniffime permiffum fuit { quod illi apprime gratum fuit, cum multas diei horas remotis arbitris, infumere in illis rimandis pro /uo voto poffet. Hac fua erant obleflamenta, hac fpeflacula, hac folatia, quibus defatigatus animus ab omni cura levaretur. Sed cum perpauca diei hora, quas fibi ex affiduis laboribus detrahebat, nec fatis pro legendi difficultate, nec pro /na cupiditate eflent » /uppliciter petiit, obtinuitque ut fecum deportaret, ac pro /noram ftudiorum opportunitate retineret, quos nafas effit codices, qui in rem /nam conducere opportune aftimartt. Perillufiris illius /acri catus ampli(fimis Pir- ris, penes quos cufiodia Archivi, omnifque facultas efi, pro fingulari humanitate ita deviflus vivebat, ut omnia illis /< debere putaret. Nejcio,quo malo fato, a ouibufdam praflantiorum Bibliothecarum Praftflis tanta amulatione ab evolvendis antiquorum /criptis Piros eruditos arcent, ut vix illis /noram Gothorum nomina itmotefccrt permittant. Quantum profeflo mfra Italia Muratorio debeat vix verbis exprimi potefi, qui ex abditiffimis pluetis prafiantiocum Bibliothecarum hptumera pene Monumenta eruit, in apertam lucem incredibili eruditione prolata. omnium eruditorum commodo donavit.

Sed

Stâ enm in Scientiarum acquifitione, *r max/me m perquirndif unrA>

«MNmm/ff , congerendiJque ad veritatem bifioria iUufrandom m-
w abditiffimis notionibus, id eveniat, quod mercatoribus afilet, fw au&is
pecuniis, in dies ipfis nova ex inopinata aperiantur uberiora negotia , quAns
multiplicato fenore rem propriam in immensum excrefcere fentianr, ita'Man-
fio quotidie rerum confcribendarum ferme infinita /egesparabatur. Nec illum,
quod hominum conditioni commune efl'e Jblet, in fuit lucubrationibus produ-
cendis laudis gloria, vel nominis commendatio movebat: fed ipfa voluptas
quam animis creare folet fcientiarum aequisitio i atque illud fingulare oble-
Slamentum, quod veritas ipfa propius infpeRa , ac proprio labore ex fuis
quafi latebris edulia ingerere foies, non alliciebat modo, /ed quibusdam quafi
ardentiffimis facibus JubjtRis , animum inflammabat. Verum flagrantem ma-
tus ita continebat , ut id fblum quod publica utilitati , quodque Catholica
flijligionis dignitati, quod prqfe&o virum Rjeligiofum maxime decet, pro-
deffe plitrimum pofit, feligeret . Quare ad ftomacbnm ufque fe fafiidire ,
ajebat, aliquorum feriptorum ineptiffimam audaciam , qui bac noftra atate
careris ft praftare vi ingenii arbitrantur, quod a receptis veterum fenten-
tiis, firmatifque <y [apientiffimorum Virorum probatione & facularum diu-
turnitate inftitutis, longius abducuntur. Flagrante igitur mentis fua cfu agi
permittebat i» ea omnia qua /ibi utiliora videri poterant, ac pro rerum co-
pia non uni perficiendo operi allaborabat, fid in multa » cademque maxima
mentem animumque intendebat. Jam anno 171J. ex gallica idiomate in lati-
num verfum prodierat Luca (Typis Cappurii, & Venturini.) DifHona-
lium hiftoricuna &c. licerale faerx Scripturae, en elegantia ac opportuna
animadverftonum additione ornatum, ut praftontiffimi ^utboris /ui -dugufti-
ni Calmeri dignitati omni ex parte abfolutum refponderet (Videantur aûa ena
ditorum Lyptix an. »7*9.) lifdsm typis fubmittebantur imprimendo fup-
plementum ad Dillionarium (Prodiit anno tyjt. Typi* Leonardi Veatu^
rini.) drr. & prolegomena (Prolegomena prodierunt ann. 1719. fampti*
bus Leonard! Venturini.) ac Difirtotionis ejufdem authoris eadem diligen-
tia latinis literis donata: eodemque tempore fedtdam operum novabat in trans-
ferendis m latintm fermonem Commentariis (Prodierunt duo Volumina Ty*
pis Saivaroris & Dominici Marefcandoli an. tyja) Uternlibus in omnes
libros veteris, (y novi teftamenti, ut immensum opus a fi* authors fimoma
laude confeHum, tantum incrementum /umeret commendationis, quantum
latius ejus prafiantia utilitati» pateret. Difertas etiam animadverpones ad-
diderat paulo antea Ludovici Tbomapni operi de veteri» & nova Ecclefix
diiciphna, Luca recuso fianptibus Leonardi Venturini anno tya*. A^jrrwn*
interim admoverat, quafi tot lucubrationibus exornandis difientus omnino
vacaret, ac pro virili aggregjûs fuerat Immortalis Cardinalis Baronii Anqo-
lium novam editiommm curare, qua omnibus numeris ut abfoluta prodiret, eri-
ticem hiftorico cbronologicam jtntonii Psgii fingulis paginis fubtecit, notifque
eruditis ubi opus effet ornavit, una cum animadverfiombus Clariffimi Viri
Dominici Giorgi, qua eonfulares faftos refpiciitms,* Fsrfecutxs pofttea etiam
exornare Odaryci Bjdnaidi (Typi* ejufdeai Leonardi Venturini.) eorum-
dem AunaTium continuationem. Prodiit orimum Volumen orneo »73». Pauco-
rum igitur annorum fpatio tot Rjtftpetblica liferaria pTaciaris Monumentis
infiruRam, ac ornatam fe vidit, ut mirum non fuerit fi undique doBi Vi-
ri certatim gratias referrent, fummiſque londibus flagrantem nnimmo ad
novos labores excitarent.

Verum enim vero etfi in deltBu Badiorum ufque ad BjtBgimtem fui
animi integritatem fervaret, tamen ipfi labes impaUafuit, quod beanei oro

la-

*kxiores /ententias, & amplecteretur, 6. e/rrer; perinde fptcimen parum
 ***** Vin, rtf/gjrtfiie confilii non Zrw tandem prxbniffet, in permitten-
 dis novis quibudam voluminibus, qux Lucenfibus typis recudebantur, in
 ftubtis ettam levibus, uti a quibudam fuis umuPts objiciebatur, animadver-
 fiw hu, vel ut errores obtegerentur, ve/ ut a nullo improbarentur efficere
 fui nominis autoritate Patiebatur. /n tantam hominum invidiam vocatus
 ne minimum quidem ve/ indignationis, ve/ querela fen/um edidit, fed in-
 credibili demijjione ftatim calamum amovit ab exarandis notis > qux oppor-
 tune /abjiciebantur operi, ac ubi innotuit Juum laborem improbari omnino
 /iena voluntati paruit. Hac etft ferius ipfi evenerint, tamen hic adnotare
 opera pretium duxi cum altius origo hujus invidia effer repetenda.*

*Magno jamdiu xflu diverfx facrarum fodalitatum Jcbols, ferventes
 nimium, JuiJque fententiis adhxrentes, quxftiones aliquas de probabili opi-
 nione (ut vocant) agitabant. Nec privata contentione res agebatur, /id in
 publicum acrioribus fcriptis erumpebat tanto impetu, ut quotquot probabilem
 opinionem defenderent in eandem invidiam impellerentur. Exorta interim Lu-
 cx levis momenti controverfia inter recentis fodalitii focios, & aliquos
 facros confodales e perilluftri Dominicana familia de quadam imagine Depi-
 Hx SanRiffimx Virginis, excitataque ara in Publico templo fub nuncupatio-
 ne R^ofarii, uti appellant, ipfe /ententiam fuam aperuit. qua fodalitio fa-
 vebat. Quare ut probabilis opinionis affertor, in fufpicionem venit nimium
 favere poffe facili doBrinx, laxioresque /ententias proferre. Hac fuerunt
 quaff primx /cintillx odii, ac invidia, qux poftea in ipfum exarfft. immo-
 rabatur tunc F/orentia P. Hieronymus Lagomarfinius Vir e Societate ftfu
 literarum laude eruditus omnibus notus. Inter ipfum v* Manfium crebra vi-
 ciffim epiftolx dabantur, quibus invicem de re literaria certiores reddi cura-
 bant. In vulgus prodierant quadam carmina, qua cum authorem non pra-
 ferrent, obtujos iſtus qui in iis in Je jaciebantur, nec repellere cogitavit. Hos
 tamen ad Lagomarfinium miſit, qui ut amabat politas tireras \ reſcripfit,
 fi nec legiſſe carminum firiem, qux ſibi incompta videbatur. Ha litterx a
 Manffo deperditu, vel potius e juo penu JubtraHx declarare poſſe putaban-
 tuer, quod aliqui ſuſpicari omnino caperunt curaiſſe ipſum editionem cuiuſi-
 dam libri, quem Pater Gbrzjjuſ e Societate je/u lucubraverat. Prodiit
 Lucwſibus Typis liber in vulgus tanta commendatione ut nihil prxftantius
 0* /apore /ermonis, ac vi ſententiarum, ac doHrinx, aliquibus vijus Jwe-
 rzt. Sed cum profuſam Patris Danitlis Concinx Viri aque dolii, ac R^e-
 ligioſi, fed fervidi fane ingenii, argumentorum rationem, ac potius decla-
 mationum feriem qua 0* hiſloriam probabilifmi, & rigorifmi, (y fuam
 Cbriftianam Zbcologiam compoſuit, lepide quidem fed acerrime reprehendat,
 facile invidiam aliquibus creaffet. Ut enim multitudinis mos eſt in diver/as.
 partes Jciſſi multi fortaffe imperitiores ad Catum uſque laudibus Patris Gou-
 cinx dolirinam, acutumque feribendi fiylum attollebant, xquiores alii vel
 modifie ferebant aſlum prxdoHi viri, ac filentio animi /ententiam tege-
 bant vel faciles nimium in publicum privatas querelas cenſuraſque effere-
 bant. Inſerim deperditu literx fuerunt Manffo, humaniter reddito a Viro
 E^eligioſo e Dominicana familia, quem ſtatim adivit, ut gratias illi reſera-
 ret pro finglari officio, quo ft profecutus fuerat. Hanc colloquendi fami-
 liariter occaſionem naHus, de ſuo/rum ſtudiorum ratione, ai etiam de mu-
 tuis Lagomarfinium inter (y ſe epiftolis certiore reddidit. Obteflatus Uli
 interim, punllufrem ampliffunamque Dominicanam fodalitatem, viroſque
 omnes vere, (y ſincere colere, do3rhutm maximi facere, quin ſe totamque
 fxnm Congregationem ex ſuis legibus Divi fbomx ſentntiis in Diviſus*

maximè facultatibus adhibere. Testari veto fidei nee in mentem quidem venisse unquam Parris Danitidis Continuo doctissimas lucubrationes, Theologiamque Christianam vel verbis carpere, vel fidei improbare. Mirari sane quod in suspitionem fidei vocatus, monitum quod in limine totius operis legitur, fidei scriptum a se fuisse. Quantum a veritate alienum fuit, ut hoc unum aperte demonstrat. Ipse enim longe aberat a Civitate, quando amico, cui Editionis Gbcszpfan* perficienda: tura demandata fuit, monitum operi praefigendum traditum fuit, fidei omnino ignotum auctorem fuisse. Precari denique, obtestarique ut iniustitiam de se opinionem abjiceret, ac valida sua officia interponeret, ut P. Daniel Concina certior redditus de animi sui in illum obsequio, veraque iustificatione et inutilem contentionem abrumperet. Commiserat inde usque ad aedium fores deducitur, officiique omnibus vicissim obfidei, omnem penitus litem extinctam putavit.

Addictus igitur suis studiis, pacato animo totus erat in evolvendis libris, congerendisque monumentis, quae jam in ordinem componebat, pro conficienda nova Conciliorum collectione, quae ad Labbeanam Peneiam addenda erat; & quae in fex maxima Polumina distincta prope diem praelis committere solebatur. Quare ipse novum, inopinatumque accidit, ut illis, quam jam omnino extinctam putabat, acrius instauraretur, fidei jam aperta odia fubeunda essent. Praeterea etenim tot subiciebantur invidiorum faces apud Dominicans famulis alumnos perscrutantes, ut P. Daniel Concina Vir sane Religiosus tam iniustam Mansi imaginem in sua mente expresserit, ut in eum ardentis sui studii ingeniique vim omnem efferre cesserit. Laxiores, ut ipse agebat sententias, nimiumque faciles, quae ex frausculis relictarum Casuum, ut inferitur, eductas, censurasque notatas, statim ad summum Magisterium, qui Dolirins famuliori servandis praesidi, librorumque vel permittere vel proferbere penes ipsum est, detulit. Mentemque firmavit ipso auctore librum Gbeganum in vulgus emanasse. Mansi submissam, humanamque epistolam dedit ad perillustrem Pirum, quae a fide removebat omnem injuriam, sincereque testabatur, si opus esset juramento etiam firmasset, se nullo patio editionis libri jam memorati confectum fuisse, seque ignaro praelo submissum fuisse. Extant epistolae utrinque datae, quibus faciles rationes, quibus impositas fidei notas purgare nititur, immobiles alterius sententia, nec juranti quidem fidem praeficiendi, utpote qui probabilem se gereret, nec unquam in mitissima partem defendendi, perspicue dignoscitur. Pater etiam Mamachius Pir ex eadem familia praesentissimus, in Ephemeridis litoraliis Rj>m<e editis, acrius in eum fletum acuit, quosque prodibant in vulgus a Mansi exornata non levibus animadversionibus carpebantur. Alii etiam ad apicem usque eisdem casus reservatos servati, multas simul cotegefferant labe, ut omnino proferendum esset Mausianum opus videretur. Quantam in eum bene exciterent injuriam praecipue apud Principes Romana Curia Pios, facile qui eorum studium in servanda doctrina puritate, summamque Religionem norunt, conjicere poterunt. Cardinalis Befogius, qui non Mansi solum, sed totam etiam Congregationem, benevolentia singulari amplexus erat, vir summi integritatis, morumque innocentia, eger ferens ipsum, totamque facram fodalitatem in tantam hominum invidiam, sermonemque vocari, Ceteras ad eum dedit amoris plenas, quibus de notationibus, censurisque suo die Casibus reservatis libro impositis certiore reddidit, 0* enixe hortatus fuit ut, in periculum jam adducas nomina suas sententias, non satis perspicue expostas defenderet, declararetque. Se ingenue fateri nuUo pacto decenter posse in aliquorum sententiam, qui suum opus in proscriptorum librorum mmentum accendendum esse putabant, cum maximi de Piri probitatem, ac doctissime integritatem semper fecerit.

Man-

Manfio ta de re nihil cogitanti, molestius quicquam baud evenire potuit, quam cum Cardinalis Uteris, quantam fibi invidi* notam inuftam effe intellexit. I^efpondit fiatim fe incredibili amantiffwini Principis benevolentia obftriblifimum vivere, quantique faceret, & quantum rebus fuis opportuna futura fit auctoritas, cr fuus favor vix eloqui verbis poffe. Gratias igitur maximas agere, [eque libentiffime iuffis fuis obtemperare, daturumque fuarum tbeſium defenfionem, clarioremque explicationem quam primum. Haud profebio vereri cauſſam fuam apud ſapientiffimos Kjomana Curia viros, tum apud omnes aquos homines diluendam eſſe; fed non ignorare nonnullorum inſenſam mentem, conſtantiemque invidiam, a quibus fe defendere poſſe omnino deſperabat. Non ire injicias, dejici prorſus, ac in omnem moerorem agi, cum ea a fe exarata objicerentur, qua laxiorem in omnem turpitudinem viam aperirent, franumque in omnem luxuriam e perditorum hominum moribus omnino divellerent. Sibi profebio nihil antiquius ſemper fuiſſe, quam veteris diſciplin*, ſanbriorumque morum inſtituta ut ſarta, teblaque ſint pro virili curare, ò* indubias iniquis praſertim bijce temporibus libertates frangere, convellere, ac ſi fibi daretur, omnino proſtigare. Qui ergo fieri potuit, ut aliqui homines, qui & diſciplina, & Religioſa vita ſeveriorem rationem profiterentur, fe praelare feciſſe putarint, ſi inutiles turbas excitaverint, ſi injurioſas maculas impune fibi inuſſerint, & in pravum ſenſum ac omnino a ſua mente alitum detorſerint leviora quadam, qua ſola non ſatis ſervata verborum conjunbione in ſitum opus irrepperunt peccata. Caluum rcfervacorum Tradacum, qualiſcumque ille fit, publici iamdiu juris ſabulum in omnium manibus ſine oſſenſione verſatum fuiſſe, oculis omnium ſubjebium tot annorum [patio, ac ad trutinam quotidie ſerme revocatum, nec unquam » tota pradobia Lucenſi Curia non improbatum modo, fed nec ulli ex tot praelaris viris, ſapientiffimifque Epifcopis ne religionem quidem erroris vel peccati injeciſſe. Mirari profeblo perſpicatiſſimam privati bominis ingenii aciem qui tandem aliquando bo/citantem tot praſiantium virorum inſeitiā ſuis animadverſionibus excitavit.

Verum ſi Manfio apud ſummos illos Chriſtiana B^eipublica Moderatores hac ſummam injuriam procrearunt, facile tamen fuit infinitis ſerme Autorum ſententiis ſuas in dubium vocatas Tbeſes a ctnjuris vindicare. Qua vero ex ancipiti verborum ſenſu, ac non ſatis perpenſa mutilatione diſbionum, in prapoſterum ſenſum detorta, peccata objiciebantur, jubmiſſe, ſincereque mentem declarando, ac verum ſeribendi inſtitutum, omnem oſſenſionem excutere, maculamque prorſus diluere. Quamobrem omnis ienſurat nota a ſupremo illo Magifiratu ſublata fuit, firmaque Jietit jam aequiſita laus pr*ſtantis, fameque dobirin* Viri. Quart literas dedit Cardinali Before, ipſius benevolenti* ac amori ſingulari acceptum referens, quod cum laude ab omni injuria opus ſuum vindicatum fuerit. Cui humaniſlime rtſcripfit (Data Romae Kai. Aug. 1750.) pr*ſtantiſſimus Princeps; Officiis ſuis, qu* profeblo in ſua cauſa adhibuit, nihil referendum eſſe, fed felicem exitum uni tribuendum ſu* virtutis merito, ac *ſtimationi, quam in Rjsmana Cu>i* fibi comparavit. Verum animadverſiones iu Manſium notat* in vulgus prodierunt, quodque omnino ab omnibus bonis improbandum, vindicat* jam ab omni ſuſpicionem erroris in periculum vocat* ſententi* in apertam lucem producuntur, ac ſumma injuria boneſiſſimo viro inſenſiſſim* macul* appinguntur.

Cum"jam in promptu haberet abſolutam novam Conciliorum Colleblionem, quam jam pr*lo ſubmiſerat, conſilio fuorum Amicorum in tanto incidi* *ſtu ampliſſimum Mec*natem qui & fe (2* ſuas lucubrationes defendet.

derer, fibi quarendum eſſe putavit. Laudes interim quibus pleno ore ab om-
 fabus HJx Sardinia commendabatur, & maxime ſingularis amor in literas,
 bonajque artes » ac in Viros qui ſcientiarum bono ac utilitati allaborant be-
 nevolentia, in mentem erexerunt ut tantum fibi Patronum aſeifeeret. jtugu-
 fiam igitur Taurinorum je contulit, ut /{egi præ/ens ip/e fita manu abſo-
 lutum primum volumen offerret; ſimulque occaſionem /umeret opportunam,
 quo/dam præſentes viros /alutandi, quorum con/ortio /rui aliquando jam
 conſtituerat, bibliotheca/que ornatiflima illius civitatis, ac monumenta perlu-
 firare. Hoc ipſi præclarius erat inſtitutum, ut longa itinera, laboresque ipſi
 /olatio eſſent, fi doRi alicujus viri amicitiam, vel abditi alicujus vetuſtatis
 monumenti inventionem compararent. Quare non illi obleRamento fuere, qua
 in omnibus admirationem excitare /olent, voluptatemque creare rariora urbis
 ornamenta, fed una filicita amicorum inquiſitio. Veneriam, qua villa eſt
 ita magnifice, ac ornate inſiruRa ut nihil deliciis, nihil Rjgia dignitati
 deeſſe omnes /ateantur, non longe diſſitam libenti animo nec viſit, ratus /e
 nimio diſpendio ttmporis hoc fibi obliRamntum quarere, fi aliquam horam
 vel eruditis colloquiis, vel librorum leBioni detrudere cogeretur. IndiRadie,
 qua fibi ad Rjgem aditus permiſſus fuerat, tanta benignitate exceptus fuit,
 ut facile inteUigeret quanta apud eum in aſſumatione eſſet. Submiſſe igitur,
 ac modeſtie opus Juum offerenti, precantique ut pro animi fui magnitudine,
 inſitaque benignitate, /pecimen etſi humile ob/equentiſſimi ſtudii, ac officii
 /ni, quod exhibebat, dignaretur grato animo excipere i R,ex humaniſſime reſpon-
 dis: Nihil fibi acceptius evenire potuiſſe, quam præſtantem Virum,
 omnium commendatione jam fibi per/peRum, præſentia cogno/cere. Miri-
 fice deleBari in /cientiarum Patronum /e vocari, cum bonas artes ma-
 ximi /aceret, viro/que doRos amaret, D. O. M. fi profeRo gratias agere »
 quod fibi hanc mentem dederit, ut pratelarum in ſico imperio duceret, fipro
 virili curaret ut liberaliores artes, /cientiaque omnes excolerentur impenſius,
 ac promût, honoribusque propoſitis majus quotidie incrementum haberent.
 Se /cire profeRo prius eſt populi Patrem, quam Regem fibique prius ejus
 felicitati proſpiciendum, quam /ui nominis immortalitati. Unam incolumita-
 tem populi, ac Rjpublica tranquillitatem /e beatum facere, rerum geſtiarum
 laudes, prrhorum felicitatem, viRoriarum gloriam, cum vel unius hominis
 /anguine comparari debeat, mnnifi fibi moleſtiã creare, Quare laudes quibus
 efferri utcumque poterat /uis potius copiis tribuendas, quam /ua virtuti;
 fi quid nominis, ac gloria fibi comparavit, hoc D. O. Maximi ſingulari
 in eum largitati referre acceptum. Gratum profeRo fibi eſſe Volumen a tan-
 to Viro lucubratum, /ciret, & maximi aſtimare quod Juo nomini dicatum
 eſſet. Ad bac Manſius modeſtie proferens ea, qua in eum gentes omnes ple-
 no ore encomia congerunt, hac pauca /abdidit.

Kegem præſtantiffimum a /e in Patronum fui operis vocatum ut /ua
 dignitate, ac nominis Jplendore, quidquid minus laude dignum offendi in pu-
 blica luce poſſet omnino obtegeretur. In tam mentem elatum non a /ua In*
 cubratioms pretio, quod quanti valeat /atis ipſe perſpieste noverat, fed om-
 nium ferme DoHorum hominum, qui ip/um ut /cientiarum omnium Meca-
 natem ampliſſimum JuJpicantur aſlidua per/uaſione effecerunt ut ipſi in/cribere/
 offerretque. Gratias interim, quo ipſi majores poſſet referre pro incre-
 dibili benignitate, qua fi fuumque opus pro/equi dignatus eſt.* Seque ad lau-
 des quibus illum jure optimo non /ua ditionis modo populi, fed Civitates
 omnes, vel ip/a barbara gentes, ad quas regum geſtiarum fuarurn fama per-
 vaſit, ad Calum uſque attollunt, addere, quod minimum humillimi officii fui
 /petimen in tantum Principem, quod aliquando dederit, gratum acceptumque

pro

fro fio magnanimitate accefferit. Colloquii inde habitis, humaniflimis » ornatiffimisque verbis ab to est dimiffus.

Tanti Rgis favore auBus, Mediolanum verfus iter deflexit, ut Ambrofianam Bibliothecam pracipue, innumeris feri antiquioribus monumentis refertam perluftraree. Perum cum multa jam a Muratorio publici juris faBa

omnem /iteraturam documenta probe fciret, nec fibi tantum otii datum, quantum ad effodiendos Thefauros illos antiquitatis pro Juo voto exoptareti fortaflè invidiam etiam excitaret in fdolis quibufdam, fatis fibi duxit nonnullis notatu dignis ditefcere. Poft laudem quam fibi vindicarunt nonnulli praelari Piri, pracipue Muratorius ex immani labore, quem in rimandis iftis Antiquitatis Monumentis, ac folicite perquirendis infumpferunt, quafi recentioribus quibufdam omnis praclufus ad gloriam aditus effet, ò* exbaufi ad nova producenda antiquitatum omnium Tbefauri » infana amulatione fepeliunt, <r nulli literato Piro vel externam voluminum inferiptionem legendam permittunt » Quare diu praflantiora monumenta delitefiunt, qua tandem omnino vel pulvere abrafa, vel vetufiate confumpta prorfus depereunt, vel inutiliter in pluteis latent. Multi*enim maxime ferventioris in- &en” homines aliorum floria excitati fumma moliri animo infituunt : Sed cum labori multum, ftudioque dandum fit, barens in medio turpiter ; qua» que ipfis ardua evadunt, nec aliorum induftria concedunt.

In Patriam tandem reverfus novum opus idque maximum aggredi decrevit. Cum enim fibi pro complemento ad Labbeana Concilia /ui Juppulententi fex a fe Palumina exaBa nec dignitati operis, nec rerum addendarum moli respondere fibi viderentur; tatam recudere, eamque additamentis fuis locis ornatam, novis undique colleBis Conciliis, Synodis, Epiflolis, Canonibus etiam ineditis, rarioribusque auBam publica utilitati donare excogitavit. Multa jam fibi in promptu erant, multa facili negotio conquiri, multa etiam defiderabantur, qua non aliunde quam e praftantioribus Bibliothecis & fe erui poffe intelligebat. Erat tunc temporis Pienna in Auftria a négociés Rjipublica Lucenfis apud Imperatorem Joannes Baptifta Sardinus, qui, cum aliquot Annos ex Senatus Confulto ibidem immorandum fibi effet, fecum adduxerat Claram Sardiniam Uxorem fiam. Legati munus non fñlum fumma integritatis laude, fed ea etiam dignitate qua deieBum Optimatem decet, obibat. Accedebat etiam Piri ingenium, indolefque animi, qua femper in omnibus ad praelare agendum movebatur, quare & fia originis Nobilitatem, delatique muneris splendorem, & inditftria, <3” impenfa modefle quidem, quod omnibus probatur, fifiinere ipfi perfacile erat. Cogitatio illi incefiit Manfium per aliquod temporis fpatium, ut fui amiciffimum ad fe Piennam vocandi ; quippe qui cum fumma eruditionis laude apud illam etiam nationem commendaretur, facile consortium literatorum virorum, multorumque praflantium etiam auctoritate & dignitate in illa fumma Imperii Aula familiaritatem fibi conciliaffet. Hoc enim ftudiofe quarunt ii, qui fuorum Principum apud exterarum nationes négocia curant, ut Principum Piorum clientelas, ò* aqualium amicitiam familiaritatemque obtineant, ut op. fortuna ad rem propriam tempora aperiantur, officia, favoresque affequantur facilius, quaque pertraBant prompto aditu, & cum laude conficiant. Pix Utera reddita fint Manfio, quibus humanifime Piennam invitari intellexit, non modo fe amici(fimi Piri obfequi defiderio, fed ejus invitatum pro fuis votis omnino ceffiffe refcripfit, tum ut optimatem a fe fimme dileBum, fuamque uxorem faminam omnium virtutum laude praclariffimam inviferet, 7 tum ut iter fifeiperet quod tandem fiorum ftudiorum caufi aggredi meditabatur. Pindobonenfem enim leBiffimam Bibliothecam uberrimam fibi mate-

riem parare possè intelligebat*, multamque ex nonnullorum literatorwn Virorum confortio, quad nisi prafens numquam obtinuiffit. Iter igitur, quo cititte potuit Vnetias arripuit, ibique cum Antonio Zatta Bibliopola fibi devinfiiffimo, cujus curai multum debet literaria Rjffpublica ob praftantiffimas librorum editiones, quibus producendis femper infudat bono omnium eruditorum, eonfilium iniit, firmavitque adornanda nempe nova nniverfe Labbeana Conciliorum ColleRionis. B^eRa inde expeditiore via Fienuam fe contulit.

Hospitem a fe vocatum quanta animi fui voluptate Sardmius exceperit, omne officiorum genus, quo ipfum profecutus est, declaravit. Vir Munificentiffimus, veraque laudis flagrans non eum modo pro sua dignitatis splendore, fed pro sua etiam benevolentia ac amoris singularis /ludio & domi sua, fuoque contubernio perhonorifice colere; & apud optimates, Principesque Viros laudibus extollere, in eorumque societatem adducere, dolorum virorum confortium apud fe vocare, ut nihil ipfi ad bospitii folatium, voluptatemque deeffet, folicite comiterque curavit. Verum Mansius etfi mirifice tot exquisitis ad /olatium Viri B^eiigiofi aptiffimis obleFiamen- tis deleRari poffet; nulla tamen alia voluptate arripiebatur vebementius, quam Windobonenfem Bibliothecam adire, magnamque ibi diei partem in evolvendis libris infumere. Tanta barebat femper animo addifeendi cupiditas » ut nec leviter illum attigerit commune omnibus, Italis prxeipue, Imperatorem, vel tpfam Reginam Hungari*, ubi faltem ex ipfo occurfu obvia fefe offerret occasio, videndi. A diuturna legendi contentione revocabant fortum confortia DoRorum virorum, quibuseum verfari, amicitiamque inire illi fuit femper antiquiffimum Inter omnes Comitem Firmian virum aque Nobilem, ac eruditione prtelarum, Virtfque doRis addiRiffimum fingulari amoris /cedere fibi devinxit- Ob jua merita multum valebat gratia apud Imperatorem, tantique afimabatur ut legationis ad R.egem Carolum Neapolim munere optime funRo, gubernium Infubria una cum Mutinenfi Principe cui primus bonos est, ipfi demandatum fuerit. Tres ibi Menfes commoratus gratiis humaniffimo bospiti habitis, in Italiam rediit, Lueaque receptus manus fiatim praconcepto operi admovit. Etft uberem in novam Conciliorum ColleRionem adornandam fecum opem detuliffet, multaque jam fepofita in fuo penu haberet, attamen defiderabantur quamplurima, qua nifi e Vaticana Bibliotheca ab fe erui poffe perfpieue noverat. Eo fe conferri, ubi otium naRus effet, jamdiu decreverat, Neapolim iter fuum fubinde protrahere. R^omam igitur vere anni i7i6. rediit ftatimque ad Vaticanam Bibliothecam fe contulit, ut fi poffit propofitum, confiliumque fuum conficeret. At cum infinita propemodum ibi ad omnem eruditionem Monumenta congefta fint, Tbefauros illos antiquitatis effodietis, uberiores materiem reperit, quam pro temporis anguftiisinfirui poffet. Opera pretium duxit modo fe faRurum fi ttT futtm conficeret, reverfufque poftea Lucam in feriem & ordinem conquiftas notas referret, Bjsmam denuo regreffurus, ut pacatiori animo aliquos Menfes ibidem infumeret. B^emiffa igitur fua contentione Cardinalem Paffoneum fieptus adiit, qui in fiàs ^dibus ampliffimam Bibliothecam inftruxerat, quam non modo deleRu librorum, fed & ornamentorum pretio fingularem effecerat, quocum primis ob/equii officiis exaRis fiatim in fummam familiaritatem, *ami^wnit*. DeleRabatur mirifice Princeps prxftantiffimus pradoRt Virt focietate, fermonemque maxime de librorum Antboribus, prtftantia, raritate, deleRu, qux omnia praelate noverat, quam frequenter habere. Quamobrem cum prope diem fe recepturus effet in feceffum quemdam, quem omni & ad delicias, & ad commodum apparatu fibi conftruxerat in Monte Portio, duodecim circiter ab Urbe MilHariis dijfito, eni-

act, Nt ficum aliquot dies ritri degeret, fummo comitate invitavit. Locum Jelegerat in ipso claufo, quod Sancti Bonifacii Jodales, dicti Camaldulensis Eremites sancti religiosaeque fervantes, ab omnium aliorum benivolentia fo cietote, vel ab ipsa etiam confodalia conversatione sejuncti, silentio, jejuni- nio, facrisque faciendis toti vacant. Quosdam fidei causas in amantiori ne- moris loco constituerat, quae, uti Camaldulensium legibus sancitur, singulis feiunctim addita sunt Eremitis. Hic cum rudi muro excruciatum fuit, ac sim- plici cultu ad paupertatem Religiosam compositum; ipse fervata forma ad delicias usque exornaverat. Quot hospites humanissimi Principis invitatu eo conveniebant, tot casus singulis assignabantur, in quibus nihil deerat & commodi ad hospitium, & nitoris ad voluptatem. Inter alterutram causam, qua plurima erant, & separata, varia intercedebant via (epibus vago or- dine clausa, buxo viridi conflata, qua ex aquo tonsa, ac intervallis distin- cta (> aditum aperiebant ad singulas domos, & aspectu delectabant. Jolia via ad deambulationem magis protracta bine antiquioribus monumentis di- stinguebantur, inde fontium aliquorum, qui etiam ad quoddam clausum, in quo aves aliqua inclusa hospites cantu excitabant deducebantur, ornamen- to decorabantur. Quosdam etiam arborum quorundam umbra obtegebantur, qua tandem in densiorem infimul confertorum ramorum quasi testudinem de- finebant. Eo quotidie pomeridianis horis solitam potiunculam, ex fabulis ex Asia petitis, ustulatisque confectam, quam Caffee vocant, locusque etiam ex eodem vocabulo barbaro Caffee dicitur, sumptum omnes hospites conve- niebant. Frequens profero hujus exotica potionis usus hac nostra aetate tan- tum excrevit, ut raro merus sit purusque. Attamen multi tum e plebe, tum etiam culti urbium incolae non satis stomacho fecisse putant, nisi banc atram potionem, quacumque illa tandem sit fumant, modo nomen Caffee retineat. Hoc etiam usu venit ad animi solatium societatemque Amicorum alendam: quare locus miscendis sermonibus, nuntiisque vel veris, vel fal- sis venditandis, aut captandis invicem designatus Caffee vocatur.

Officiis tanto Principi perfolutis, reliquos invisit amicos. Quare ad Collegium Romanum se contulit, Patres Lagomarsinios. Labantem, ac Boscovick Jalutaturus. Fix aditum prutergressus obviam casu labuit eun- dem Patrem Hieronymum Lagomarsinium, quem peramanter amplexus, de tota literaria contentione, quam cum P. Daniele Contina maxime habuit, in quam & ipse licet infelix vocatus fuerat, certiore reddidit, indicavitque quibus levibus scintillis invidit tantum in se incendium excitatum fuerit. Ipso comitante ac deducente ad prudivitem, infirmissimamque bibliothecam accessit, ubi Patre Lagomarsini, ac Boscovick invenit, cum quibus de litera- ria re sermones habuit. Inspiciendam inde obtulerunt humanissimi illi Patres pretiosam multarum antiquitatum, ac monumentorum collectionem, <> ali- quas praecipue tabulas aegyptias, quae si fides affectu vetustati habenda est, nullibi praestantioris conspiciuntur. Haec in antiquis parietibus conscripta sunt, quas prius quidam in subterraneis vetustioribus locis inventas, praeclatas, Jeheraque, integras eruerat, ac litura quadam purgatas, expolitasque ita an- tique venustati reddiderat, ut nitorem mirabilem, perinde ac recenter a fluo- rum Auctorum manibus sublato essent, praeferrent. Quanti facienda sunt haec antiquitatis Monumenta, si supposita non sunt, vel hoc unum declarat, quod lineamentorum proportionem, ordinem, ac elegantiam, colorumque vi- vacitatem, albarum praeclatas, qui colores incogniti antiquis supponuntur, perspicue proferant. Patrem Mamachium postea primus adire voluit, ut si Jffinitas ad hunc praeclatis Fico bucere posset, proferus exstingueretur. Hac Aegynthe fineca demissione ita captus fuit, ut non modo se comem exhibue-

DEVITazETSchIPTIS

, fed arsliffimo tti/m amicitia vmtuh ft òiþriliñ ditUrtvtrit * Netfi polim Rjtma, qua via Monofieritem Caffincnft adiri potefi, fflatim ft coufu/it, nt huerimoervetuftam illam Bibliothecam infpictret, quuque aifiuam rem proficere poffeut, notate fectmt deferret. lateratwum Virorum fiudia Manfi adventum Neapolim pruftolabantur, prapicue Comitit Firmian, fnc twit temporie a negociit Imperatorit confütutus apud utriufque Sicilia Rjgem legati munere fungebatur. Flares ibi menfes commoratas ò* tempos, & otium habuit, quo com illit Prado&it Virit, prapicnt Martorello, ac Molochio din verfaretur. Sed com ex ana Vaticana Bibliotheca minori labart a fe comparari poffc cognoficeret, qu<c rara ibi, net ad fuam rem apta vetuftiatit monumenta inveniebantur; quo primum aifivi caloret deferverent, nec diverfitat Cali, atrifque in Campania, ac Rjomano agro infefiti, valedudini officere poffet, lateam redire decrevit, inibique rebnt fitit utcumque compofitit Romam reverti. Hoc vere infrequentit anni effecit, Urbemque petentit piales Menftt in Vaticana Bibliotheca tanto afin fiudii, ac laborit infumpfit, ut in feribendo ac legendo, evolvenditque tbeaurit illit antiquitatit, multitque non adhuc bene perpenfit ad exemplaria conferendit, animi fui contentionem ad decem ufque horat in diem protraxerit. Summo quippe mane ex S. Maria in Campitello adibit, ubi morabatur, ad Vaticanum fe quantociut conferebat, tantumque temporit, quantum ad cibum fumendum fufficere poterat, fibi fubducit, reliquum diei integrum leBioni, feriptionique dabat. Sub vtfptram domi fefe recipiebat, agre quidem, cum inde fibi abfcedendum effet, fummamque voluptatem abrumpere cogeretur. Cardinalem interim Fajfionenm, quando ipfi vacuum fuerat, frequentet adibat, quotum de fuo infütuto fermonet habebat, Viroque apprime in omni eruditione verfato qu<t a fe congefia fuerant fubfidebat, ipjumque quafi ducem in tanta rerum copia fufpicabatur. Quod ita gratum illi erat, tantaque amtni fui voluptate afficiebatur, ut Manfio ampliffimam facultatem fecerit in eadem Bibliotheca pro fua voluntate immorandi, utque etiam rariora in pluteit fepofita quacumque monumenta ipfi paterent mandato fuo effecit, quippe quem penet fumma in eadem Bibliothecam authoritet erat. Tantum eft dofiorum hominum, qui cum nobilitate fcientia, etiam animi nobilitatem cofungunt, in literat, bonatque artet ftudium, ut fe praclare feciffe putent, fi eafdem pro virili foveant, iijque qui fidentiarum bono allaborant opem, favoremque praftefit. Quod contra evenit quibufdam animit parum ingenuit, qui numquam depofitit Natalium Maculit, potius invidia tabefiunt, quam patere finant tbtfaurot antiquitatit, perinde pretium: amittant, fi in rem publicam aliorum labortit educantur (a).

(a) Sijitntt fterrtt Sw. **fJwfti**D--**
nt>icifn Menfitu> facile ex litttrii ttinjicn Iler*,
pro txbturitndit BiUitltca Vâticoue
rtuttit ftipplktitt ipfit Priecrpt rtdida Axtmu
. Sk ipi> ft **Mnt**.

Dei due Soggetti, ch'ella mi acceona aver idea di prefelegliere per la Iovraintendenxa alla grand'Opera Labbcana, m'è folatnente noto il nome di quello, che dimora in Firetue, e l'ho in qualebe Aima; deli'altro poi dimorante in Venetia, non poſſo dir coſt alcuna, poichè afflitto di lni mi ritrovo aD'ofcuro. Siccome poi da lei fano ricercato del mio parere, JeGderando che a' (uddetti doe Soggetti pretaib la mia affliAcDza, c datli loro la liberti

/ Rom*
-1----- ... -,
di efaminare i Codici della Vaticana, di cni tengo la Prefecture (poichè appunto a tale effettoa fueſpele è determinata mandarli qui); non mi pono rifolvere a darle «cran conſiglio, ftantechè non ho cognitione deU'abilità d'effli due Soggetti in tali materie Dirò bene, come ferilD in altra mia, eflere neceffario, che mandì Perione dotte, ed intendenti, trattandoG di daminar Carte, c Codici molti intricati.

U unico cooCglio, ch' arrei a fnggerirle (giacch'è diſpotia di db fer efeguire a pro. prie rpeſe) fi è, che procari, che il P. Gio.* Domenico Manfi della Congregatione della Madre di Dio fi diſponeſſe a qui venire. Q>eſſo lolamente io conùdero capace di diſtriber

arc

Λ,μ μ Mr tem/xrr luHus *fat* ex morte <S7. Pontificii BenediHi XIV. γz ob eximia Virtutis tandem non ab Urbe fiolum, fed ab omnibus nationibus vel ab iffis infenfis Cbriftiana Rjligionis boftibus fummo bonore colebatitr, quafi delapfins e Calo effet ad totius Orbit gubernium frac/art regendtrn, M novi Pontificis creationem fiemmi Senatus Principes ex diffitis crf4m regionibus afriti Rjsmam convenire ex antiquo institutu debent, qui in Vaticanas ades, ubi extruHis cubiculis recepti fiunt, concedant. Inde foftea egredi cuique nefas eft, Claufinmque tanta religione fervatur, ut ad illos aditus nec ad anticos > familiarefiqne alio modo pateat. Hac occasione, cunt Mailfas quotidie ad Vuicanas ades accederer, fafitts fua folita officia vel fer Nuntium *velfer fi* ipfum, fortasle ex ftculari ftrmiflu /acri Senatus, Cardinali Paffioneo perolvebat, & fafius ad boram ufque colloquia pro-
 *****- Hinc Manfi nomen apud illos fractari(fimos Principes) Jutbore Faflioneo plura de illo colloquente, commendari capit, ac in omni literatura inter primos Italia Viros praftantes accenfutri. Cardinali etiam Rjeggpnico, qui Pontifex Maximus renuntiatu fuit, mirifice gratum erat tot fiapientifimorum Principum calculo Viri ingenium laboremque probari, ut in deleriu foftea eorum, quos in fumum Cardinalium Senatum optandi funt, fra oculis fieHarum Virum haberet. ProfeHo multi, iique frobatiflimi Viri, in eam fintentiam venerunt, Pontificem optimum tunc temporis in Manfium mentem, propofitumque defixifle, ipfum inter alios ad tantum bonoris gradum aflumendi.

Verum frac/ariflimi honores, quos Manfio deferri foftle quidam fufpitari, quidam etiam vereri capemnt, novam ipfi invidiam procrearunt. Manum jam Lucam reverfus appofuerat ad purgandam DiHionarii Enciclopædici editionem, quod cum primum Parifus fummo omnium plaufu prodii(fer, Lucenfes nonnulli e re Uteraria non leve aliquidfi faHuros putarunt, fi propriis typis caftigatum. illuftratumque denuo prodiret. Hac maxime Manfio provincia demandata fuit ut pro operis dignitate opportunis notis affofitis fi quid Jubeflet erroris corrigeretur, ut in omnium manus nova editio libri devenire abfque ulla fiufpirione poflet. Ut primum volumen in lucem prodiiit, ftatim ad eos qui librarum cenfura praftunt, delatum fuit, cumque jam Parifiana editio profiripta effet, ac anathemate confixa, bac in Manfam injuria a finis amulis apud probos omnes conflata fuit, ipfum nempe ad libri correHionem vocatum fuifle, ut quafi nominis fui auctoritate errores foveret. Notulis enim quibufdam, ut ipfi opponebatur, ubi opus effet affofitis, non tolli errores, fed liberius permitti videbatur. Pontifex ipfe banc Manfio inuftam notam ubi intellexit ita averfam mentem fumpfit, ut Patri Frederica Sartefebi totius Congregationis moderatori teftatus fuerit, maxime delete, quod Vir fummus, & in magna apud omnes afimatione ea ftudia proficuius effet, qua fua laudi iniquiffimam maculam intulerant, quam nullo paHo apud fie diluere potuiffet. Hac nt primum illi ab eodem Friderico Sarteficbi per Epiftolam patefaHa fiunt, non alacriter modo paruit, èr omnem ab fie abjecit fiufceptam provinciam; Verum etiam nullam pro fie

Cate-

rm dalla Gran Biblxeca Vaticana cote de' gM delle fatiebe t ch'ba imprefo; cd a tai, placchè ad ogo'altro accordera l'accefio inogni tempo, cd ora alla medellau. La coaffello taterfi <li Ini, ficcoox quello, il cui nome ci' indo cofmcoo, pub accedere ad ogn'altra Bi' ouoteca u d' Italia, che d'Oltmoali, icaza cba per lui fia taloo di verana raccomanda'

tiooe. Lodn inuoto le booea intenaiooi di lei, aè poffo ta non ammirare il grand'aoimo, coo cui fi accinge ad ooa il laboriofa, e diC* pendiofa Opera. Tali tana li aiei tantianenti, de'quali potrà fer»iriene, fe li cooofce gior» volli, e intanto le auguro dal Gelo ogni feb- citi.

c tofi**.

causam dixit, nec purgare se apud Summum Pontificem opportunum duxit; rattr se melius otio suo consulere » ac tranquillitati, si tempori, ac oblivioni omnia relinqueret. Facultatem enim illi erat in sui defensionem afferre aliquorum Cardinalium praeferentium facultatem sibi factam purgandi Operis, plane perutilis, suffragiumque quo Lucisium consilium approbarunt» Sed semel impressae animis Principum infensae mentes nunquam ut plurimum ita revocantur, ut prima rursus locum habeant: nec iniqua nota oblitrantur, cum nec aditus ad ipsos facilis, & aliorum officia semper desiderantur.

At cum impendiis Antonii Zatta, qui comes ei in hoc itinere fuit, Romanam denuo se contulisset, Bibliotheca Fatican* Codices invivendi gratia, ibique ambo ad oscula pedum intrinseci effint, Sanctissimus Pater Clemens XIII. quaevisit a Mansio, quibusnam studiis tunc addictus esset? Respondenti Mansio in novam Conciliorum Collectionem incumbere, subiunxit Pontifex: P. Mansio ci è nota la vostra virtù, perciò fare assai meglio impiegarla nella grand' Opera de' Concilii, di quello che nell' Enciclopedia. Rapprobatio quidem mitissima si ob calumnias ei iniustas conferatur animi Pontificis exarctatio! Utrifaut deinde benedictione collata, addidit Pontifex interrogans Mansium, Volete nulla? cui ipse respondit; B. P. la facoltà di dar cento benedizioni in articolo di morte/ aliaque permulta, qua obtinuit, fient & Antonius Zatta eadem ipsamet occasione. Robustissimi erat corporis habitus adeo ut in reditu cum ipsa Antonio Zatta, Fenetias versus, ut qua Romanam collegerat digerere, Auriga jam prope Fiterbum relicta Rubea, ipse nec ferventis aestus timore percitus, nec montis ascensus, totam viam pedibus percurreret, nulla aetatis grandaevo ratione habita. Ex quo factum est, ut Fenetias in domo ejusdem Zatta letitia corripere morbo adeo ut a Medicis jam destitueretur, attamen divina auxiliante ope, fumisique curis, & impendiis amicissimi hospitii ad pristinam valetudinem redactus est,

Mansius interea in patriam redux, cum ingemo ita pacato comparatus esset, ut nec prospera nec adversa vix minimum moverent, omni seposita sollicitudine suis studiis vacabat, nec Conciliorum modo nova Collectioni perficienda allaborabat, sed etiam ad ea omnia, quae Uterorum bono esse utcumque putabat, mentem operamque convertibat, Fabricii jam anno 1754. Bibliothecam multum & infima latinitatis notis, additamentis, ac multa autorum serie illustratam Typis Patavinis publici juris fecerat. Pii II, dum quotidie praelegere /submittentur Supplementi Labbeani immani labore admodum volumina, in lucem prodierunt Orationes ex manuseriptis Codicibus partitae eruta, partim hinc inde dispersae diligentissime simul collectae, quae etiam argumentis (quod nonnisi apprimè in omni literaria historia factum facile) adornata notisque illustrata fuerunt. Novam pariter editionem praestantissimi Anaetii Rinfestuel additamentis nonnullorum Theologorum auctam promendam curaverat, in cuius operis fine Epitomen moralis doctrinae, (y Canonicae ex Bullis praeipue aliisque operibus Immortalis Pontificis Benedicti XIV. concinnatae adiecit. Sumptibus Joannis Baptistae Albrighi publico Onatum fuit anno 1758. Ad Balutiana antidota, ferme eodem tempore» novis ineditis monumentis, praefationibus, notis, adornanda sua studia divifit. Opus in quatuor volumina distributum distincto charactere, charta nitida Lucensibus Typis prodire capit anno 1761, Nec calamum eodem tempore removit ab illustranda notis praestantioribus historia Ecclesiastica Patris Graverson quae Fenetiae anno 1711. impressa fuit. Haec porro erant Patri oblectamenta pluribus (etiam arduis) studiis infundere, (y ne una contentione animus defatigatus tandem infringere modo ad biteriam Jaeram, modo ad moralia»

»MZ14, uune ad philologies» quodque mirum est modo etiam ad latinam Pæ-
fim fie convertere. Quamobrem ut fitdulo agrorum cultori advenire folet,
quod cum fegetes mature]cere, fruRufque re(pondere fuo labori ceperint,
tante fiunt opes, Tbefantique» ut quibus gaudere magis debeat prorfus igno-
ret. Latinis verfibus, quibus componendis, nifi adolefcent, nunquam ftu-
dium fuum navavit, /ucciffivis boris deleRari jam fenex capit» cum mufa
jam frigeſcere ſolent, 6* carmina omnino jacere. Quare nonnulla Epigram-
mata confecit» qua bac npftra tempeſtate pro nitido ac polito eruditorum
guſtu quaſi omnino exoleſcere viſa funt; horum aliqua tamen cum ab hu-
maniorum artium amatoribus non improbata fuerint» ipſi etiam anſiam dederunt
ut Jua vita feriem exametris & pentametris deſcriberet, tum Laurentio
Gratiani, qtd. Medica .Artit non minus peritus» quam adbmnem leporem»
ac falem comparatus erat» quocum familiariffime quoad vixit arebat» ver-
bis, jocifque ludent hoc Diſticho eum in conventu Jnotum Con/odalim ex-
citavit.

Gratia nulla tibi eſt: quamvis det gratia nomen.

Tc Medicum populus.* non medicina facit.

Pluris tamen aſtimabat Virum boneſtiſſimum, qui nihilominus ſtatim » ut
promptiſſimus erat » etruſeo Epigrammate reſpondit: Ipſum inſiciens, in
eruditione non magis valere quam boves oui arandis aſris inſudant, fed
mcjjiſ aliis cedunt: quare eruditi Viri laudem ſibi praripere, magis quam
mereri ut boves» qui revera nomen familia, ipſi vero laborem-jugumque
aeſſerunt.

Dum bis ſtudiis» remota omni aliarum rerum cura, quieto animo va-
caret, jamque atate ad feneRutem vergente» annum enim Jeptuageſimum ex-
pleverat» quidquid ſupererat Vita ſua temporis, ac Virium, impendendum
fuit» iſſie /peraret in adornandis novis ad Eruditorum commodum lucubrati-
onibus» donandifque Republica literaria fui ingenii maturis fruRibus, ſub-
lato inopinata morte e vivis Joſeph Palma» Lucano Archiepiſcopo, omnis
ludiorum ratio turbata fuit, in omnemque animi dejeRionem conjeRus. Cum
etenim Summus Pontifex BenediRus XIV. Rjpublicam Lucenſem, huma-
niſſimofque illius cives ſingulari amore proſequeret, tum ob fianruinis
conjunRionem » qua Jua familia cum illis erat conjunRa » tum ob officia
ſumma comitatis » ac benevolentia » quibus, dum Luca prima ſua juven-
te conſtitiffiet cumulatus fuerat, Senatui induiſerat, ut quadam ad inſtar
dotis pecunia ſumma erogata in novum Eccleſia Lucenſis proventum, penes
ipſum facultas eſſet trium Virorum nomina conſcribendi » quibus Summo
Pontifici delatis» quem ipſie probaſſiet, eligeret. Senſit ſtatim Manſius om-
nium Senatorum animos in ſe eſſe cſnvcrfos » nomenque /uum pro certo in
eligendorum numerum recenſendum. Quare coaRo Senatu in Manſium om-
nia Senatorum ſuffragia eligendum convenerunt» dein in Patrem Martinum
T*renta ex Servorum Maria (uti appellatur) Ordine, poſtremo Vincentius
Torre Eccleſia S. Petri Majoris prapofitura ornatus eleRus fuit. Ubi no-
men Vincentii Torre inter eleRorum numerum relatum quoque eſſet i/ſi ut-
cumque innotuit, inopinata voluptate perſuſus fuit, in ſipem ereRns ſe poſſie
ex bis vadis ac ſcopulis tuto emergere, ac in ſuo cubiculo » ſtudiique con-
ſiſtere. Sanguinis enim, ac amicitia vinculo cum Vincentio Torre devinRus
erat, ipſiusque praelatam ingenii indolem noverat tum ex affidua cum eo
totaque ejus gente conſuetudine » tum quia uſique ab ineunte alate ab ipſo
animi, ac rerum Juarum moderator» ac quaſi parens obſervatus » ſemperoue

ditrilus fuerat. ^tatis jam fenefcentis fibi confcius, ttfi viribus conflaret, ***** *banc pro fe-sanfam afftrre /metre pqffet, ac pr0 virilicurarare «r fi. bi inele&em W Epifcopatum Vir atate adbuc florens proferretur. £^β0. hm fiatim dedit ad Cardinalem Cavalcchini, ?»* *prodatrii munere apud Summum Pontificem /ungebatur, in qua Confohritd /ui majoribus quibus poterat laudibus animi ornamenta efferens, ut ipfi tonsum munus demandaretur orabat, & obteftabatur. Se enim imparem, dicebat, maximo fyftinendo oneri, vel ratio haberetur atatis [na, vel animi fui imbecillitatis » omni pro dignitate muneris adjumento virtutis defiiuti. Se prqfcfo ducere fibi piaculo, fi hac reticeret, fummumque Pontificem latere utcumque pateretur. Epifcopum Lucenfis ^publica magnis iifae difficillimis curis Jubeffe, & ubi Mttftuts beneficiis, fuit Principibus obftriRi font » etfi nibit fibi de fua Rjtpublica verendum effet, tamen ne validiores quidem poffe in gradu confiftere. Pirum /ratium viribus, ftudiifque ajjiduis confitumptum, quod Pirtutis robur opponere fi Ecdefiaftica jura vel pravis Costfiliis convelli videat, vel autoritate infringi? Divina (*r humana fus deque verti ac pcrmisceri neceffe erit, fi connivere plus aquo deprehendatur. M* *bac accedere Diecefim longe, lateque fines fuos extendere, magna ex parte alpinis Montibus efie pofitam, quo acceffus asper, praruptufqm, fpem omnem fibi eripere, a fe luftrari unquam poffe, prafentiaque cognofci. Precari igitur obteftari ut Pontifici Optimo enixas fuas preces, ac fua vota exponere dignaretur » Et fi qua laus fcientia, fi quod /pecimen Virtutis, quod nullum in fe effe perfpicue cognofcebat, Pontifici mentem injicere potuiffet fortaffe» ut Je in Epifcopum eligeret, fciret fe maximo beneficio cumulari, fi tantam pro fuo Conlobrino habere vim poffet, ut ipfum eo honore donant. Se profefio quamdiu vita fpiraret fua gratum futurum, nllamqm oblivionem memoriam tanti beneficii deleturam. Hac epiftola ut Cardinali Cavdibhiio reddita, ftatim ad SanUiffimum Pontificem delata fuit, qua audita in Cottfilium venit Virum a Manfio laudatum in Epifcopum Lucen[em eligendi.*

Pirum cum male aflefta valetudo Kincentii Torre (etfi incertam veltu dintitu protrahenda fpem faceret} cum viribus atate adhuc florente profieret: Tamen non levis fufpicio apud Medicos erat ex anxietate respiratinnis, & ajfidua tuffi tabem aliquam in pulmonibus ineffe, purulentumque vicus foveri ita ut m fummo di/crimine verfari vel ipfis Amicis videretur, Pa&a a Summo Pontifice eleftio eju/dem Torre, ut per Tabellionem innotuit tanta illum voluptate perfudit, ut quafi jam omnino valeret » Ejomam quam primum pergere decreverit, ubi expeditis, qua fibi agenda erant, Epifcopali Ordine insignitus ftatim in Patriam reverteretur. Oborta interim inter Ejsmanum Pontificem ac Lucenfem R^cpublicam de penfibnibus imponendis levi controverfia, negotium bafit * cumque jam prope diem fpecimen exhibiturus fua /cientia coram Pontifice /e pararet, nuntium ei miffiun fuit ne condifta die ad Pontificias ades accederet, /ciretque fisum perendum differri. I/es tandiu proirafita eft, ut radio afleblus melius fibi profpicero putarit, fi re infeHa, in Patriam reverteretur, ibique ut privatus degerit, ac domi fua quie/cens meliorem opperiretur fortunam. Morbi interim vis non remiffa modo, fed ex hyemis rigore vebementior fafta ipfum paulatim abfiuntre, ò* corporis vires exhaurire capit: denique Martio menfe dum ruri moraretur ut Calo mitiore frui poffet, ultimum diem obiit, eadem virtutis, ac innocentia laude, qua totius Jua vita curfum pie, /anfteque duxerat.

Eledii .Antiftitis obitu, ex candidatorum numero unus fuperftes relinquabatur Manfius : Pater enim Martinus Trenta, cum & ipfi interno mor-

bo laborare: , novam expertus medicamenti vim , potionis nempe cuju/dam in pice dilut* » quam Gallice eau du Coudran appellant, in Jumnam anxietatem, difficilemque anhelitum inopinata morte abreptus fuit . Miror equidem quod Itali, qui Patres /cientiarum /unt , ita alienis moribus addiXi ftnt> ut propria, quamvis fi*piffime meliora parvipendentes , incredibili voluptate peregrina ampleXantur , qua /*pe inutilia , fi*pe cenfui , fepijfine valetudini incommodum afferunt; & ut medicamenta, ita & vit* injltuta, quaruntur. Omnium bonorum luXu vere Rjhgiofi Viri mors tum Civitati tum Senatui innotuit, qui ob virtutum fuarum pr.eftantiam ab omnibus cuitus, dignus tanto in Patria honore habitus fuit . Quodam igitur quafi jure Manfius a Senatu, in numerum eligendorum rur/um optandum effe , nec in dubium facile revocari poterat. Quare pro virili Senatorum fiudia a fe remove & precibus, & amicorum officiis interpositis (ludens , hoc praejudicium antevertere poffi pro certo habebat. Verum ut Confcripti Patres indixta die ad eleXionem convenerunt , Manfique nomen in concione prolatum fuit, non fuffragiorum confenfu modo, fed omnium plau(u probatum fuit.

Lucam redeunti, Promam enim perrexerat ut Comitii /u* Congregationis intereffet, dum fenis in Conventu quorundam literatorum hominum , quem penes fe Pius Giannelli Vir bonis artibus apprime deditus comes , bonefiu/que fiudioje vocabat, redditum nuntium fuit per epiftolas , quod ad Epifcopatum Lucenjcm denuo a Senatu eleXus fuit. Subticuit primo Manfius filentio premens Jui animi turbationem , nec cau/am ftatim fubit* mefiti* aperire opportunum duxit. Sed cum fatis latere internus animi *ftus in-JpeXantium oculis non poffet, rem rotam aperuit, omnefque nova l*titia afecit. Quare illi certatim gratulabantur honorem quem diu reddi debere pleno ore pr*dicabant.

Jam antea Rj>m* dum aliquot dies immoratus fuerit, pr*/cius, /eu 'veri'* timens ne in numerum trium candidatorum rurfus accenferetur, Cardinali Cavalcbinio enixas preces obtulerat , ipfi prt/entia teflatus, propofitum fuum , iam per Uteras alias ipfi fignificatum, altius b*rere animo fuo, nec ab eo ullo paXo recedere unquam poffe ; etfi res fu* morte eleXi fui confobrini immutat* utcumque viderentur. Quare ipfum obteftabatur ut & fuam auctoritatem, & validiffima officia apud SanXilifimum Pontificem interponeret, ipfque fuum confilium aperiret, ne in fe eligendum mentem aliquando converteret. Qu* enim momenta quondam prorfus dimoverant ah omni vel leviffima cogitatione, qu* obrepere poffit tanti fubeundi muneris , eo modo longe validiora efie, cum ad /epmagefimum duo ferme afms accefferint. In hac profeXo *tate nec e re fua , neque e publica Ecciefi* utilitate fe faXurum putabat fi banc dignitatem fibi deferri Permitteret ; quin probi cordatique jintiftites preces afferre /olent, ut ipfis liceat /ummam provinciam abdicare, curarumque infinitarum molem deponere. His confeXis Luc* receptus /uis fiudiis pacatiori animo , quafi nihil fibi impqfierum timendum ejfit totum /e dedit. Decimum jam Labbean* ColleXionis volumen pr*lis Vnetis fubmittebatur , & ip/e, perinde aa tempus aliquando deeffe poffet, nervos omnes intendebat, ut qu* imprimenda Jubinde erant, in promptu haberet, numerus enim voluminum vigefimum longe excedere /uppufabatur. His ftimulis quotidie excitabatur, ne quid fibi adverfi contingeret tum per *tatem, tum etiam quia tempore 6* otio utendum efl ftidulo dum vacat: femper enim homines temfus fibi /ero fientiunt deeffe.

His diftento fiudiis, nihilque amplius verenti, en nuntiatio reddita per Epiftolam a Cardinale Negroni mandato Pontificis /criptam, ipfum tandem ad jtrchiepifcopalem fu* Civitatis fedem implendam deleXum fuifle. Vtx/a-Concil.General.ions.XNm. d x cile

cik diElu quanto ip/um malefti* dolorique finfu aHaium nuntium affecerit, incredibili enim perturbatione commotus, ac quasi oppressus, nec rcfpon/a amicitt honorem groculantibus, fuppeteret, nee quid confilii fibi /umendum ignorare omnino videbatur. Senfit enim ftatim quam «efre laturae effit, a libris ac ftadiis omnino divelli, & antiquam vivendi confuetudinem pror/us immutare debere: inde quam fibi provinciam affumendam, quod curarum onus fuis humeris imponendum » in quos tempestatum fluRus conjiciendus effet. Profratum amicorum corona, qui aderant reficere curantes, rem aiebant non ita arduam effi, ut fibi fingeat; Nonnulla enim, fi Orocul con/piciastur, inanem timorem injiciunt, qu* propius admota, quap larv*, ttubr*-que evane/eunt. Id quotidie evenire /olet in bis omnibus, qua maxima haberi /olent dum turbata mente /u/piciuntur, quippe qua primo cfpeElu ita ardua apparent, ut etiam paratiffimum quemque virum e gradu dejiciant. Sed /actli aditu eo /*pius adnitimur, quo nec obtutus convertere poffe confidimus, 6* ubi eo gradum ducimus /*pe voluptati funt, qu* nec poffibilia putabamus. Perum b*c nec fubjicienda erant Piro, quem longe pr*ftantioru argumenta movere poterant Quare aternis Providentia: decretis fibi omnino acquit/ctndum tffe ftatim duxit, /eque non humana /ed Divina mente delectum, quem nec ullius prtftantis Piri /uffragatio, aut .Amicorum officia, eo advexerant.

His igitur tandem excitatus, & maxime ne viri probi partibus ullo patio deeffet (nam per amicum jam antea epiftola Rjcmam miffa fuerat, qua declarabatur ip/um a /uo propofito dimotum /niffi) literas reddidit Cardinali Negronib, quibus gratias illi referebat maximas, qui incredibili benignitate ad Jc Epiftolam dederit, qua de fia tItElone certiore reddiderit, tum etiam Pontifici optimo, qui nihil fibi merenti maximum honorem in fua patria contulerit. Aegre quidem perpetuum vale /e dicere fuis ftudiis, cum Epi/copalis muneris cur* nec otium, nec tempus ad legendum, /cribendumque fibi effent impofterum datur*. Agi /e pro/eEio in immen/um Mare, reliEia tranquillitate fui con/utti contubernii r ac humilis /ui cubiculi, fraElis pene viribus & in ea <ctate conftitutum, in qua gratius nihil Piro poteft evenire, quam ut in tuto /e rteipiat, incerto/que vit* curfus labore/que quieto animo finiat. Se pr*terca ad Ecckfi* gubernium vocari populos regendi arte omnino imperitum, ac ignarum ubi vada /copulique laterent. Una tamen /pe refici quod qui Ju* Providenti* vi ad Epi/copalem dignitatem vel invitum /uftulit, D. O. M. omne etiam auxilium qua cur/um tentre, & tempeftates eludere poffet fibi effer colluturus.

Rjtmam igitur Martio meuje (dic ti. Mart. 17SJ.) /e contulit, ut Summo Pontifici /e fifteret, a quo probatus in publica fitmmi illius Senatus concior* Epifiopus renuntiaretur. Perbenigne exceptus fuit a San&iffimo Principe, eique /uum ob/equium, fubjeElionemque teftatus, gratiis aliis, /upphees preces exhibuit, quibus /ubmiffe petebat, ut expen/arum, qu* fibi /ubeund* erant, partem fibi aliquam remittere dignaretur, ut poffta pro/uo voto majores populis /uis eleemofinas erogare poffet. Unum e /ua gente /teperefie, qu* ex improvi/a fratris /ui minaris /e natu morte, extin&a fuit cen/umque (7 fortunas omnes difirallas /uiffe. Se etfi primogenitum, omnia * je jura ufque ab ineunte *tate abdicaffe, /eque ita impofterum ab omni pecuniarum qu*ftu alienum vixiffi, ut qu* in pretium laborum non levia emolumenta fibi /oluta fuerunt, ne teruntio quidem /ervato in comparandis Aar/x, maxime ad /ua ftudia neceffariis, & in ornanda /ui Collegii BiHiotheca, infumpferit. Oblatas preces futuro Senatui in Men/em udprUis indU fio perbenigne remifit, ipfique gratulatus /ua ftudia, ac pr*ciput Novam

Labbean* Coileflionis Conciliorum 'ditionem ab Antonio Zatta fibi jam per-
//'-«-» curatam, dijceſium & Je permifit. Quanta vero apvd Patret fummi
i/littf Sénatus in commendatione effiet Manſius, vel hoc unum declarat
ytod fupplicem libellum illis in Confiftorio oblatum, in quo ut tax* ex'
penſarum, qu* fingulis pro rata in veſtigal cedunt, ut ex parte fibi dona-
renter rogabat» eo tempore» quo nullum iniquius excogitari poteſt, non mo-
do incredibili liberalitate, verum etiam fumma alacritate remijerunt. An-
non* enim caritate tota Italia, fed maxime B^oma premebatur, ob ingen-
tem frumenti vim» quam alio a(portari ac diftrahi ab his qui rei frumen-
tari* pr*fiunt» fidentes nimis agri fecunditati, permijerant. Quare Princi-
pes illi angebantur urbis totius fumma egeſtate, cum quotidie ex 'vicinis
oppidis incol* turmatim in Urbem confinèrent, ne fame afumpti extremum
diem obirent» communi malo largioribus pro eximia pietate elcemofinir pro-
ſpicere adigebanturc Adeo ut aliqui Cardinales eximi* fanilitatis Viri ut
largiorem ſtipem egentibus fuppeditarent» ſuis omnibus confumptis Veſtigali-
bus, cenſum etiam imminuerint, & e proprio patrimonio non mediocrem pe-
cuni* ſummam diftraxerint.

Indiſta die, qu* fuit ſexta Aprilis, qua caram Summo Pontifice pu-
blicum fu* ſcienti* ſpecimen documentumque daturus erat, ſtatim ut in ge-
nua provolutus periculo ſe ſubjecit, momentum injolita benignitate ipſe San-
ctiſſimus Pater adjecit» cumque ab examine abſolvit, b*c m viri commen-
dationem proferens: Luculentum de tua idoneitate teſtimonium habemuſ.
Pontificio oraculo probato eleRorum examinerum catus non gratulari modo
pr*clarum honorem, fed novis laudibus pleno ore perJequebantur. Nona die
Wf^m Aſienſis in Senatum vocatis Patribus, iifidem diverſa opinantibus
circa rationem opportune proficipiendi annon* caritati, quo Jaſlum fuit ut
ad plures boras condo protracſa fuerit, animique Cardinalium t*dio affice-
rentur; tamen Manſi proclamationem a Pontifice faſlam in Arch/epiſcopam
Lucenjem pergrate exceperunt, quodque Jumma admirationem creavit, ſup-
plicem libellum non modo fine moleſtia audierunt, Jed unanimi etiam conjen-
ſu ſupplicantis votis paruere. Demum Cardinali Enrico Eſtuardo Rhegio
cum Janguine pr*claro, tum fingulari Pietatis ac Rjeligionis ſtudio omnium
ore commendato facultas facia fuit ab eodem SS, Pontifice, ipſum in Epi-
ſcopum confeſcrandi, quod ſupplicibus precibus petierat.

Rjgius Princeps dum in Tuſculana Civitate facris peragendis in Paſi-
cbate immoraretur, tertio die ſeſio, novo permiſſu Pontificis extra Urbem
ſolemnes ritus habendti conſecrationum Epiſcoparum, ab ejus manibus, pom-
pa qua tantum decebat Principem, & Ordinem Epifcopalem, & inſignia di-
gnitatis recepit. Florenti adhuc <etate Cardinalem Eſtuardum» qui ingénu*
innocenti* indolem fronte ipſa exprimebat, ſeni imponere manus, cbrifmate
Jacro inungere, ac in Epifcapum ſolenni ritu inaugurari, vix fine pietatis
ſtnfu, O* ut verius dicam, lacrymis nemo pr*fens aſpiciebat: Tantum in
Viro juvene Majeflatts» ac decoris ſpecimen: Tantum in ſene demiffionis
modejbi*que documentum elucebat. Gratiis babitis Rjgio Principi, ad cujus
Ædes poſtea deduſtus, boſpitii etiam honore cumulatus fuerat» R^omam al-
tera die rediit, ut qu* ſupererant fibi obeunda apud illius fummi Sénatus
deleHos Viros, (r pr*cipue apud Summum Pontificem officia perſolveret.
Inſerim a Pompejo Batoni ſtudia aliquorum Confodalium ut Matifus in ſua
Congregatione *ternum viveret depiſſam effigiem obtinuerunt. Ardua qui-
dem res erat Virum in fumma commendatione maxime apud exteras na-
tiones ob excellentem pingendi artem, qua pollebat» eo tempore quo Nobilia-
res adven* Rjtmam frequentes ventitant, (r magno pretio ſuas -effigies ad
vivum

DBVITAETSCHIPTIS

vz-uwmm pi&as comparare curant, adducere Mt aliquam baram ab inceptis tabulis conficiendis /ubtrahtrtt, & manum operi admoveret. Tanta valet pr*stantiffimus piHor ingenii vi in effingendo caloribus quocumque vultu, ut quos depifi* tabui* referunt, ipfos & audire & videre, pr*feutiaque cognoscere videamur.

Rj>m* rebus confectis Lucam fiatim rediit, die nempe z.Maji Senafque adveniens ibi per diem integrum canstitit, ut amicorum quorundam facietate /rueretur novamque quam conftruxerant Librariam Cellam, multis jam refertam libris, ac maxime ineditis quibudam Voluminibus, infpiceret. Conflitit etiam apud Episcopum Saminiatenfem Dominicum Poltri, Virum tum literis, tum virtute, & maxime ftngulari humanitate commendatum, invicernque & curas Epifcopales, & ftudia communicarunt. Lucam ut pervenit, ex omni ordine Viri gratulatum venerunt, nec folum confuet* a Senatu gratulationes perfolut* fuerunt, verum etiam finguli (y fua ftudia in illum, <> voluptatem qua maxima afficiebantur declarare geftiebant. Et fi h*c fuomm Civium amoris documenta grato animo exciperet, tamen in fuo tandem cubiculo receptus obortis lacrymis; en (inquit) omnis fpes otii pr*fri feriptionem, ac leflionem, ac fohta ftudia extinfta voluptas, en penitus fublata privati hominis felicitas. Modo alieno [ludio, alienes voluntate agemur. Faxit Deus ut fecundo curfu inftitutum, captumque iter te neamus. Quantum valeam vix mihi ipfi confcius: hoc unum fcio me tanto ferendo oneri & per «tatem, & virtutem animi prorfus imparem. H*ftt ftmper alte animo infixus hic ftimulus, (y nonnifi agerrime memoriam refricare prateriti otii, ac folitudinis patiebatur. Suum cubiculum, fuaque privata Cella Libraria, Bibliotheca fuo labore, ac induftria pr*ftanttoribus Hbris infiruCla obverjabatur /*pe ante oculos, nec facile inde animum avertere pottrat. Sed graviores cur*, ac ab illius ingenio prorfus alien*, quas fecum defert Epiftopale munus alio vel invitum avocabant.

De ejus rehgiofi inftictiri fervando ftudio.

Mirari proftto omnes, qui literarum fluidiis incumbunt non definent, quod Manfius in omni fere eruditione verfatus, femperque in feribendo, evolvendis libris, in educendis e pulvere, <jr latebris pluteorum antiquioribus Monumentis, fanfte ad religionem ufque fui inftituti leges fervoris Norunt enim, qui in aliqua facra fodalitate Sacramentorum vinculo obftri-ftt vitam degunt, quam *gre, quam incommode cum affidua legendi, fcribndique contentione componantur difjunila tempora, quibus ftatutis horis ad obeunda diverfa munia vocantur, qu* non mediocrem, (y mtiorem ftepe diei partem fibi vindicant. Quod in illis maxime fodalitatibus moleftius efficitur, in quibus non *tas, non dignitatis, non literatur* ornamentum vel a minima lege eximit, fed omnes ex *quo fingatis ftatutis fubjiciuntur. Manlio a primis ufque Tyrocinii fui initiis, antiquius nihil fuit, quam leges omnes, quibus iibfcingebatur integre fervare, ntc unquam a propofito vel legendi voluptas, ve/ feribendi contentio vel minimum dimovit. Abreptus l«pius evolvendi, percipiendique alicujus antiquioris Voluminis flagrantiffima cupiditate (y fi diem integrum infumere pro momento haberet, ut fuis muniis reddendis pr*fcto effet, fummam voluptatem abrumpebat. Quoties cum pr*lo qu* ab ipfo adornata fuerant jam fubmiffa effent, a Typographis vel Lucenfibus. vel Venetis maxima injiceretur follicitudo curandi perficiendiqtte quam primum qu* imprimenda erant, ad audiendas (ut ajunt) Confe[fonts vocatus, quod frequntiffime eveniebat, quafi omnino vacaret fepofitis libris, re-

liHo

M^o calamo, vel tinea iffa abrupta, statim fcebat judex, ont verius Pa-
ter, mmt / benigne excepturus, quot quot ad ipsum confluerent. Lepide yw-
dam mené dum P. Daniel Coucina, qui fua male affefia valetudinis cau-
fa Lucam ventrat, nt Termalium aquarum vim experiretur, nervorxmque
pracipue dextere manne Jointam virtutem rejiceret, qttibus morbit unicum
remedium, eum vifitotum venifiet, ac in ejus cubiculo mifcendis fcrmatùbas
immoraretur, Manfio figno fafium fuit, quo ad audiendam {nandam, pau-
perculam faminam vocabatur: Tu ne, inquit admiratione plenus, ani tot
ftndiis implicitus bono publico adlaboras, confeftarii munere fungerit? Hac
provincia, fanfia equidem, confodahbus tuis omnino rtlinquendn cft, qui ne
inutilibus rebus vacent, fatms m audiendis mulierum querelis, tempus infu-
mum. Quod fi etiam in dirigendis eorum animis, informandique perferio-
ris difciplhue inflitutis pretioftm tempus afiumeres, mibrcule tecum irafee-
rer, (> 4 maximo piaculo nequaquam abjolytrem. Cui Manflus, quafo te
(inqut) fotitum animi tui aftum cohibeas, neque bic uti in iententiam
probabilem, vim tuam illam, qua Theologiam Chriftianam dofie frripfifii,
efferas perperam. Nam neque joco, neque ferio id efficias, ut de /exsencia
abfcedam. En tibi meorum ftudiorum ratio, quam fervendam mibi propo-
fui: Tantam lefiioni, ac feriptioni concedo temporis, quantum mibi jupereft
ex horum meorum munerum abfoluta obfervantia, & ab bis fucciffivas bo-
ras fotum detraho. Quin fi tibi candide animi mei lententiam aperiam, nul-
la alia m exercitatione verfari cum majori alacritate fateor, quam in exci-
piendis, ut tu lepide ais, muliercularum querelis t iifque confilio, omnique
caritatis officio opem ferre, axi ad Pernitentia Sacramenti tribunal accedunt.
Imo mirifice erigor, incrdibilemque voluptatem capio, quoties paupercula
ac ruftica cujufiam mulieris animi direftioni incumbo. Hac jam multos an-
nos in [no potius Gurguftio, quam domo infirma valetudine detenta parum
infrnfio lefiulo jacet, cum qua aliores fermones babeo de rebus divinis,
fimplicique ejus fermons magis edoceor ego, quam ipfi nova a me fuppedi-
tentur rudimenta v'trtutum.

Hac virgo ipfius cura ufque a primis annis, quibus retifia ruftica pa-
terna domo, fe in urbem receperat, cum excolendam fe dedifiet, tot virtuti-
bus animum exornari, tot divina gratia donis a Deo cumulari eft admira-
tus, ut ipfius vita narrationem inftituere» acatiorum utilitati publico dona-
re decreverit. Hac igitur cras totius fua vita ratio. Summo mane perfo-
l*** ** η#****" fa fancita, pro rerum divinarum meditatio-
ne, ftatim in templum defeendebat, ut fingatis etiam diebus qui ad [e vel
<*/£« juvandi, vel peccatorum expiationem petaturi accederent benigne am-
plefiettor, omnique caritatis officio profequeretur. Qua bora ad Jaerum fa-
ciendum vocabatur, ordo enim fervatur atatis, er dignitatis, ut illi inte-
iTM". rrdrr * *0*Γ[*]* continuo, tantoque muneri quo poterat majori animi
affefiu fatisfaciebat. Quod ut praftantius conficeret fepifiime Zonam ferreis
aculeis intextam cingebat, quod illi pro more erat diebus pracipue Pirgmi
Matri Dei facris, vel nota aliqua Religionis diftinfis. Exafis vix fo-
Utit gratiarum afiionibus, quas protrahere pro voto prohibebatur, ne deefi-
fet ullo modo rttiquis, qui ab ipfo audiri frequentes expetebant» quique op-
periebantur quotidie vacuum bora tempus, ut quafi ab ipfo oraculum pete-
renet Tum demum quafi rem omnem confeciffet in fuum cubiculum quieto
pacatoque animo fe recipiebat, lepide cum fuis feriptoribus jocos aliquas mb-
fcens quafi per animi relaxationem, quibus tunc ftudebat adornandis lucubra-
tionibus totus incumbibat. Diebus vero faffs, & maxime fqfemmoribus, in-
tegro mane fedebat judex in fuoTribunah petnirentia (ut ajunt) quod tem-

poris

^orū spatium cum omnium votis explendis non fifficertt , baris etiam vef-
pentinis, ad Je aditum omnibus patere volebat , ut buic pracipuo Sacerdotis
muneri fatijs'aceret . Sex integras boras continuas audiendis tum Viris tum
Mulieribus infumebat, quibus duas addebat ex vtfp'rtinis, ad quas nonnul-
la etiam accedebant noRurna in fuo cubiculo , in quibus adiri ab aliquibus
Sacerdotibus , multis optimatibus folcbat . Tantum illius animo alte ba- v
rebat legum Juarum ftudium , ut nulla alia exercitatione ne minimum qui-
dem ab iis firvandis removeri potuerit.

Verum nun bis folum maximis muneribus folvendis , fed iis etiam om-
nibus ad qua ex fui inftituti vel conjuetudine vel lege adigebatur , iisque
non levibus , fubeundis fedulo addifins erat . Sacras conciones ad populum
tum in fua ade , tum in aliis templis, quoties vocabatur , fapiffime babe-
bat. Cui etiam muneri fufficiebatur , ft quando condifla die conjodalis cafte
aliquo vel imparatus exifteret, vtl impeditus non poffet. Quin etiam cum
illi demandata effet fingulis Fefiis diebus tradendi frequenti auditorum nu-
mero, explicandique facra dijiplina inftitutiones incommoda provincia, ea-
dem multos annos funRus fuit , ac levi intervallo faRo [uggefium afeendere
confuevit , ac orationem elegantem , ac pro argumento eruditionis plenam re-
citare. Ipfi etiam in ufu erat , quafi bac omnia fibi parvipendenda effent ,
pofi prolixiozem concionem, & cattcbefis traditionem vel ad claufa [aera-
rum Virginum eas divinis rebus inftitutndas, vel ad agrotos, Sacramentali
abfolutione donandos, vel morbo preffbs, agtftatt ajfumptos <y ftipe, & ca-
ritate levandos. Diei vero aliquid fibi femper fupereffe ftudebat , quod vel
ab 'Pfo neceffario otio detrahebat, ut vifitatum iret infirmam Virginem, de
qua jam fatis diximus, quacum longiores fermones de divinis rebus habebat,
folicite incumbens ne fanRioris vita inftitutis ullo paRo deeffet ; Opificium-
que divina gratia in ta admiratus, fapius reconditos animi finus ptrluftra-
bat, ne illufio , aut error aliquando fubrepero poffet. Nec detffe ferebat ullo
paRo flagrantiffimi amoris ac pietatis fua officiis , quibus profequi eo omnes
Jolitus erat, (& fi diuturnioris temporis jaSluram fibi faciendam effe digno-
fieret), qui animorum fuorum moderatorem, & parentem elegerant, opem-
que fuam in extremis vita angoribus expetebant . Ad plures enim boiras le-
Rutis affidere , folatium omne afferens quo efficacius poterat ; pluresque no-
Res etiam vigiles ducere viJus efi in eorum cubiculis , ujqt dum animam
efflarent, momentumque ultimum obirent.

His di(lentus curis torque rerum diverfarum exercitationibus implici-
tus, ne dicam diJiraRus, mirabitur jure aliquis, quomodo tot ac pene inji-
nita volumina perlegerit, tot abditiffimas notiones eruerit , tot membranas ,
tabulas, chartas firutatus fuerit ; & ea diligentia , & obfervatione , ut ni-
hil momenti fuam memoriam fugeret , quaque e divtrfis authoribus eduxe-
rat , nullo modo prateriret, ubi recensenda fibi effent. Quod profeRo pracia-
rum in Manfio, qui in ampliffimis colleRionibus , quas exornavit , tot di-
verfarum rerum non ipfum latuit, quod jam pranotatum ab aliis fuerit ,
publicique juris faRum,' quare laudem accuratioris Authoris jure promerue-
rit. At mirari defineſ, ficiet, ipfi nullum unquam vacuum fuiſſi momen-
tum temporis , quo vel non aliquid legeret , vel Jcriptioni daret. Si collo-
qui cum amicis , qui frequentiffimi ad fuurn cubiculum conveniebant , ipfi
vtl neceffum, vel bonefium erat, calamus fere femper bartbat charta, Juofi
que mentis conceptus exarabat, dum interim alios fermonis lepore recreabat.
Alio avocabatur, lineam inceptam abrumpebat, fummam men/is contentionem
Japtus in evolvendis perlegendifque attente libris remittebat fiatim, nec ta-
men longa intervalla, divtrfa munia, aliena prorfus a fuis Jiudiis exercita-
tiones,

iffice'e poterant, ut non fiatim vel litteras profcqueretx in fcribendo, vel lineam in legendo emitteret, ant verbum apicemque prxtenret . Neque hic taceam, quod Japifiime illi contingebat, quod cum femine incumbere in recenscudā aliqua vtl temporum computatione, vel declaranda difficultate, fi futilis illi propofitio, vtl quxfiio fieret aquo animo audiebat , comique fronte refponfum dabat; toque proceffit patientia ut adolefcentibus quibujdam, quibus ad /cribendum utebatur, primas grammatices difficultates fciicitantibus, quafi ludemagifter declararet , quin etiam perlegebat qu* ab ipfis in latinans fermonem verfa erant, ne fuorum practptarum animadverfiouibus fabderentur. Tempus prqfeHo etfi deeffe fcientiarum magnitudini omnes fateantur, in annos tamen quafi augeri videtur, fi ordine , ac utili* ter impendatur. Quare ne /ineam quidem nifi rariffime ipfa concubia noHe exaravit, tum ne Juis legibus deeffier, tum ne a-necefiario fomno boras fubtraheret. Pr^pofiero conatu literati aliqui fervente adhuc juventutis teftu a ntefiaria quiete boras fubripiunt, ut fuis ftudiis donent/ Jtd raro frudum percipiunt laborum, nam vel valetudini obfunt, vel rerum confufione labo* rant. Scenti* omnes, & maxime obfcur* bifioriarum, monumentorum, (y antiquitatis cognitiones pacatum animum, vacuumque curis, nullaque moleJha frailum requirant. Pomeridianis horis, aftivis pr^ecipue, in quibus quieti aliquid dare temporis natura ipfa exigit , in Juo cubiculo receptus, ac lodens, calamo inter digitos ftntlo, vel librum leftitando , bis, vel ter caput ad pctus femifopitum demittebat, Jlatimque excufib fomno libero ut antea curfu, vtl feripcionem, vel letlionem perfequebatur ; folum ut ita diaram remiffiore ad momentum contentione refefus. Hxc ufque ad xtatis fua feptuagefimū fecundum annum , quo ftudia , feceffumque fuum relinquere coaflus fuit, confiant t ac fervata ratio fui infituti, vttxque fuit.

De Animi ejus habitu, ac comi prxeipue ingenio.

Mentis, animique, ut plurimum frons ipfa, ac vultus totus indicium ffi, internofque animi babilus, indolemque indicare videntur. Manfio porro frons Jemper bilans, vultu[que ad [navitatem > ac modefiā fefiivitatem compofitus, ejus comitatem, facifitatemque animi fingularem fati per/picue declarabant . Adeo pacatum ingenium illi natura dederat, ut nec matons nebulis, aut ira xftu perturbari nifi ad momentum potuerit. In morte fratris fui minoris natu, qui acerbo fato dum Rjsma degeret fuuRus fuit, etfi ab omnium bonorum oculis, qui eum notant , lacrimas expreficrit tam inopinatum nuntium , ipfe unus vix ad boram doloris fignum ofiendit , ne de arniffo fratre fibi cariffimo, non fati dolere videretur. Alterius fratris qui unus e Jua ftirpe fuperftes erat, improvifa morte abrepti, ita parato animo ^extremum fatum audivit, ut vix unum alterumque trifitti* verbum emi(e-nt, folum mccrore affici afferens, quod improvifa morte /unHus efiet, quod fane ebrijiiano viro maximi doloris argumentdm eft . Quod vero gens fua exiulla in funere fratris, ftirps omnis fublata efiet: quod avit* fortun* , quod pftcdia, quod ville ad extraneos bxredes devolverentur , quod domna fu* ornamenta fub bafia exponerentur, diftraberentnr omnino, nullum in eo molefti* fenfum excitavit . Nec minori animi cofiantia Matris fu* funus duxit, qu* ad extremam ufque Jeneftam femper bona valetudine , integrique viribus vitam protraxit, etfi cum ea confuetudine diuturna devinUus effet majori amoris vinculo, quam cum alus fratribus: Pjts /itas enim unus Jemper curavit, tamen taurum dolere de ejus morte vifus eft , quantum filii amori dandum putavit, ne minimum quidem a fuis ftudiis, exercitatio-

nibusq̃te avocaripermittens. Quin etiam marienti pr^{*seus} femper adfuit ,
 ''I^{*} extrema officia, quibus agentem animam profecutus, fuit, tum religio-
 nis, tum pietatis ficco oculo pcrsolvit. Notatu etiam dignum videri pateft,
 quodnibifibi ex materna hereditate fumpfit, ctfi penes fe ex testamento
 facultas omnis difponendi effiet, nec alius bures e fua ftirpe fupereffiet , nifi
 fili^{*} in diverfis Sacrarum Virginum Claufis Deo Sacramentis devota, qu^{**}
 que jam non mediocrem partem avitarum fortunarum confecnt^{*} fuerant ,
 cum nunquam nullam hereditatem abdicaffient i fed totam & ex axe ad
 Gentem lorre , a qua ipfa progenita fuerat ut deferretur curavit » folum
 fibi pertenui annuo in vitam fuam legato reli&o paucorum aureorum . Nihil
 de obitu fui Genitoris diximus/ eo enim orbatus fuit, dum prima fua juven-
 tute ob male' afftūam valetudinem ac refpirationis anxietatem ultimum fibi
 fatum timeret » ac recenter a paternis amplexibus divulfus › eadem animi
 conflantia, qua nuntium rebus omnibus remifit, eius mortem fuftubt.

Ai fi rerum humanarum vici(fitudines, quibus omnes homines fnbfunt,
 vix molefti^{*} aliquid afferebant, ita ut folitam hilaritatem folvere 'ullo mo-
 do valerent! non minus tamen injuriis ipfts , quibus aliquando acriori ira
 exardefeere folent, vel ipfiformati homines, quo pacatiore animo adverfa fu-
 ffinent , moveri potuit. Infenf^{*} inuft^{*} fuerunt cenjur^{*} not^{*} quibufdam fuis
 libris, & quamvis fibi compertum effet a quibus Authoribus tot conflaren-
 tur in fe injuri^{*}, nullas tamen querelas de iis instituit ; doluitque folum fi-
 bi maculam impingi, a fe pro virili diluendam ; quod laxiores in fuo de
 Cafibui refervatis trabiātu dobirinas doceret, quibus profligati homines , per-
 Sue in omnem turpitudinem liberius abire , cafūque ac probi corrumpi
 nt. Quandam de Epochis Concilii Sardicenfis lucubrationem ediderat ,
 qu^{*} poflmodum tn novi(fima Conciliorum Colleblione fuo loco re&u/a efi : Us
 inde orta eft hteraria inter Patrem Matnacbium qu^{*} multarum Epiftolarum
 concertationi locum dedit . Subjiciebantur interim invidi^{*} faces ab iifdem
 fuis *mulis ; quare eo litis *ftus devenit, ut acriorem ftylum in Manfium
 doHiffimus vir exacuerit, aflus quibufdam verbis, quibus authoritatem quo-
 rundam Gracorum feriptorum ille excipiebat, eos appellans Gr^{*c} fidei Au-
 thores . Ut fenfit Manfius yirum probati(fimum , quafi in eum convicium
 jaffiaffiet, quippe quem Gr^{*cum} natione, de injuria conqueri, non folum il-
 lum certiore reddere pro virili ftuduir , de pr^{*poftero} fenju , & prorfus
 ahenō a finctra fua feribendi razione , ad quem fua verba diftorferat, fed
 <b^{*} veniam petiit, rogavitque quam enixe ut injuftam de fe opinionem depo-
 neret ; Interim cui ponor ratio faveret , cuique vifiori^{*} laus deferenda ef-
 fet, alieno judicio omnino committebat. Ipfum poflea Mamacbium vifitatum
 odiit, quoties Rjsmam conceffit , uec cum ipfo communi officiorum genere
 verfatus fuit, fed quafi ipfi devintffimus viveret fingularis amoris ttfli-
 rnonia reddidit.

Vtrum tam mite ingenium ut nec tnjuriis moveretur , nec, rerum vi-
 cifiitudinibus perturbaretur, ut modum excedere confumat^{*} virtutis un-
 quam vijus fuerit, non tantum ejus i^{^eh}[^]ioni ac pietati, quantum etiam
 natur^{*} tribuendum. Nec qui virorum excellentium animum expriment , lau-
 dationem intexere oratorum more instituunr, fid veram effigiem animi effbr-
 mare contendunt. Dum privatam vitam degeret b^{*c} indoles comitatis, pa-
 catique animi omnes, quotquot ipfum noverant , in fui admirationem per-
 traxerat. At cum per Archiepifcopalem dignitatem aliis pr^{*ej}c adafus
 fuit, una b^{*c} fortaije etfi leviffima nota ejus glori^{*} quodammodo intereba-
 tur. Kirtutes enim ipf^{*} cum Sonoris gradu novam quandam dignitatem af-
 firmere conjpiciuntur, ita ut qu^{*} privatum bominem decent , f^{*pe} in bis

qui

perfonam publicam fufintnt vel vitio fiunt , vel faltem prtftantiam amittunt.

De fingulari animi fui demiffione.

Quod profittatio preftare in Manfio vifum fuit , quodque ab ipfis fervatur femper u[que] ad extremum fui vit* tempus *quo cur[u] virtutis , finit quidam animi fui demiffionis finis, quo finit, nullaque fimulationis specie nec fidenti* laudem afficiare, nec fua in pretio habere, quin immo parvi pendere confuevit . Quamvis enim preclare cognofcitur fit eruditione maxime multos alios Juperare, ac multa fibi comperta effe ex affidua, ac diuturna Itatione librorum ; lucubrationes tamen fuas , ac quacumque exararet ita modefte alieno judicio fubjiciebat, ut fi nota aliqua ctnferentur, Jubmiffe defenfionem exhiberet, qu* fi non (atis probari videret, *quo animo in ajtorum fententiam defcendebat. Ad preces amicorum quorundam, qui inita inter fe fibicite Encyclopedicum didionarium , uti infiribitur , quod Luteti* Parifiorum typis impreffum, omnes literatos viros in (ui defidrii pertraxit t denuo Luc* quo poffet accuratius renidere inter fe convenerant , Manfins operam fuam impendere acias fuit » ut opportunis notis , qua Catholicum dogma l*di poffe videretur, castigatum prodiret. Uix in lucem primum volumen edulium fuit, fiurina approbatione ab omnibus exceptum fuit, quippe quod ab omni erroris Jufipicione vindicatum, in omnium manus tuto devenire poterat, ftatim tot in B*omana Curia animadverfionibus notatum fuit, ut inter proferiptos libros accenfieretur . Manfio vero tanta injuria creata fuit Amulorum fuorum nunquam extinffa invidia , ut vehementer Optimi Pontificis animum moverit . Ut jam antea narratum fuit, rumor erat apud nonnullos, apud multos opinio, apud aliquos etiam metus, quod in Jummum Cardinalium Collegium optari poffit . Nulla enim de fiefle Rjligioforum Virorum a Pontifie fiaffa futrat major commendatio, quam de Manfio ; ac fi qua illi mens de eo eligendo incefferat , nonnulli Cardinales , ut rafioneis , Antonedus, Galiius, alique doflrin* laude profitantes augebant mirifice. Accedebat etiam, quod Pontifex non alio Confilio agi maximopere optaret quam uno conficienti* fu* motu; Quare validiffim*, qu* ipfi quotidie ad faftidium ufque preces offerebantur pro aliquibus pr*ftantioribus religiofis Viris, ab ampliffimis Principibus, ipfum omnino retrahebant ; nec melior ratio a tanto commendationum *ftu emergendi offerri fibi videbatur , quam virum feligere, quem una doflrin* laus commendaret. Sed tantam in Sanfliffimo Pontifice b*c inuffa nota injuri* offenfionem . moleftiamque excitavit » ut Patri Friderico Sartefebi totius tunc Congregationis Moderato-
r, pedes Sanflitatis fu* ofculaturo , hac gravi fuperpilio , hec non fine ammi perturbatione ejatus fuerit. Qu*fio te , certiore facias Manfium » quod fuis ad Encyclopedicum dtationarium animadverfionibus adjtatis, fibi profittat) rebusque fuis maxime obfuerit. Satis enim fuperque tum ex tuis literis ad eum datis, tum ex Epiftolis ampliffimorum Cardinalium BefoTij, & Galli ipfi innoteficere debuit, a nobis improbari , quod operam fuam navaret in curanda Editione libri , quod ab hac fianffa Sede omnino profcriptum eft, & anathemate confixum, Sciat igitur , iterum Cr non fine animi nofiri dolore dicimus, fibi, rebusque fuis , nimium obfmffc . Et quamvis idem P. prjdcricus, pro ea qua apud Pontificem valebat gratia enixe illum purgare, ac ab omni injuria vindicare fiuderet ; ipfum, modifie fubjiciens, ftatim ac per Epiftolas fibi redditas, vel leviter reficivit ab hac fan-
3a fiede operam fuam improbari , ftatim calamum depofuiffe : Nec prius
Concil. General Tom. XV11L e t denuo*

denw affumpfiffe, nifi novo permiffu fibi faBo a Cardinali Befo^a, certior rtdittH eflet non folum Bⁱpublic* [literari*, fed (y Kjsman* Curi* non ingratum ejic laborem fam. Uerum enim vero tam alte Pontificis animo bA Tibat b*c macula tnufta Manfio, ut in eadem verba rurfus eruperit: Sciat Matfas jibi, Juifque rebus maximopere detraxiff. Sane a quibufdam cordatis amicis, ut norunt ipfum banc invidit plenam in Je JufcepiJJe provinciam; ctfi laude dignum videri pofat, opus omni Intratorum generi apprimē utile opportunis ammadverfionibus, & ab erroris fufpicionē, & a prafiriptone vindicare, tamen ut ab Ji omnino abjiceret, hortari, obtefiariaue Jtuduerunr. In quibufdam etenim libris virus tam alte latet, errorefque tanto verborum fuco, & ornamentorum apparatu fubjiciuntur, ut ne integra quidem voiumma a legentium animis remove fufficiant. Ad hoc accedere ttam videtur, quod novas Jententias afferendi procacitas, ac liberior feribendi licentia hac noftra template ita legentes Jibi conciliat, ut nihil verius putetur, quam quod novum, inujitatumque; nihil magis probatum, quam quod audicius effertur. Quibus omnibus nullum remedium ferius, itieffaciufque adbibetur, quam animadvtrfiones fubjicere, quas nec quifquam Jibi rcligionē ducit legere, juin etiam praclarum putet, fī eas vel defpiciat vel omnino convellat. Ut liter* reddit* fuerunt Manfio, quibus mens Pontificis patefacio Juit, fiatim ab fe omnem fufieptam operam abjecit, nec paruit modo, Jed nec ullam in fui dcfciifionem, nec ad Befogium, nec ad Gallium, nec ad Paffioneum lineam exaravit. Quare mirari omnes videbantur, quam fubmiffe modo manum operi admoveret, modo retraheret: modo amicorum precibus morem gereret; modo obfifierct, fine ulla animi moliffia, ac perturbatione, perinde ac illi effet vel Juis amicis fe fubjictre, vel aliorum voluntati, modo Jubmiffie fe gereret.

cset/ fī unquam Ju* ver* demiffioms fperitncn in apertam lucem prodit, u, profeBo evenit, cum per Senatum in eligendorum ad Arebiepifcopatum Lucenfis Bjipublic* numerum relatus fuit. Cum enim per quendam Jui amicilJimum ex Senatorio Ordine Optimatem dt fui eleBione fuerit certior redditus; vix diHu facile, i, quantam animi perturbationem, *griiudmemque dejeBus fuerit. Non illi tunc voluptati erant amicorum colloquia, non joci, Jaksque, quibus mirifice deleftabatur; quin nec folitis Jiudiis vacare, nec leftioni, vel Jcriptioni incumbere ullo modo valebat. Omnia illi faJBdium, moleffiamque creabant, qu* antea ob l(8amento effe poterant. Cum vero reliqui qui a Senatu dilefti erant Viri innotuerunt, quafi nova fpes unprovifo affulgeret, qua JluBus animi fedarentur, frontem in folitam hilaritatem explicavit, omnemque trijlit;* Jcnjum drpofuit. Ut jam fatis narratum fuit, in trium Uirorum, quos Senatus fuo fuffragio delegerat, numerum con/criptus fuerat Pincentius Porre, fibi Janguinis, & amiat* vimulo divinfiffimns, cui fiatnn tantam provinciam demandandam fore, tum per ararem, tum per integritatem morum, pro certo exiftimavit, fī & ipfe ur pro voto res cadtrei Jtadium omne impenderet, ac pro virili curaret. Neque Banc arum: fui demiffionem o/lentarc affeftabat, dum deferendos fibi honores propius apiccret, ut quafi confuemdine fieri affoler etiam a probatis Viris, qui quo mifs *Jlimatione virtutis prtjlant, eo magis abduci a dignitatibus gejhant, ut quafi invni eo vocentur, quo eniti vehementius exoptant; cum haud ignorent, ut piurimum a SanHiffmis Pontificibus eligi, qui minus ad Juprema munera mbiare videntur. Perum ea efi hominum condicio, ut ea etiam qu* omnino exhorre videmur, quafi confuctudine timoris, aliquando tandem minus terreant, ac licet inviti tamen 'fine moleffia amplcHimur. Hoc Manfio profecio evenit: nam quamvis non fine animi fui

per-

Pfifturbatione ad Epifcopalem dignitatem vocatut fuerit ; fubmiffe tandem amicorum fuorum confiliis, totius Civitatis votis, Sedis jlpoftolico Oraculo J**hjecit. Hoc enim vero virtutis indicium eft, ac probatio, quodfe-ili in alteram partem quis poffit, nec firmato confilio obdurataque mente ubi bonefium pr.eclarumque fit de fuo gradu permittat abfcedere.

Hanc demffam animi fui indolem in omnibus ftmpet protulit, adeo ut dignitates omnes etiam in Jua Congregatione degens, vere & ex animo Jempet longe a fe rejecerit. In comitiis fuo Congregationis habitis Luco anno 1738. ad Collegii ejufdem Civitatis pr.cpfituram eleflus fuit, cui dignitati ex pnmovo institutu, bonos adjunius eft Vicarii Generalis, uti appellant, ut nota aliqua pr#clariori dijiingueretur, quippe quod caput, (y Princeps eft totius Congregationis. Profcferat ipfe elellorum vota in fui electionem colitmare pojfe in futura concione, ac tempeftive obtenta a Kjsmano Pontifice facultate quamcunque dignitatem abdicandi, poft multas preces oblatas, tandem fibi fallam facultatem in medium protulit, feque a fufeipienda provmcia vindicavit. Quare nec Congregationis Moderatores, nte Confodales Jui ullam impojierum illi dignitatem demandandam ejje rati fiunt, ue moleftiam crearent Piro, quem apprime obfiervabant.

Tama vero vel ex ipfo ingenio ad omnem demiffionem quafi confuetudo erat, ut non minus communia bomuium oblequia oftimarit, quam ipfis reddere etiam humilioribus e plebe quacunque officia humanitatis, (y amoris. Quare nec loca, nec tempora, nec conditio, nec otas ne minimum quidem ipfum removebant, quin omnem opem, gratiamque paupello cuicunque humanijjime afferret. S.cpfime dum per publicas vias, ac frequentiora urbis loca incederet, fi ex humiliore loco natus aliquis fibi obviam fieret, faciles aures probebat, apertoque capite preces excipiebat. Quodam mane hie- mis tempore cum ad Epifi opales .edes jam elellus Epifcopus 'pergeret, ruffica quodam mulier fafice lignorum onufta, cafu prope ipfum. corruit, onufque Juuin improvifio lapfu longius abduftum fuit. Ipfe ftatim anxius an quidquam Ixfionis pajja fit fcifciratus, ftatim auxiliariam manum.porrigenes erexit, ftruemque lignorum ut rurfus capiti imponeret effecit. Quod cum a /no focio illi fubmijje quafi exprobraretur: An, inquit, pauperi auxilium pr.cfiare dedecori ejje poteft Piro R^eligiojo? Quicunque mirari velit, miretur profefto: Semper mihi hoc cuicunque caritatis officia projiare in ufufi**. Seriusque animadvertam an omnino deceat, quam opem tulerim. Denique vtftitus ipfe ad demiffionem bumilitatemque compositus erat. Nam plerumque vilis & abjeftus, nullaque arte compositus, quin feplus neglectu quodam vilior efficiebatur: Sed tamen femper nitidus, ac mundus jervabatur. Incejju ipfio, locutione, verbis ipfis tantam proferebat abjellionem ut nifi communis hominum oftimatio prxclarum redderet, parvipendendus primo afpectu ab omnibus videretur. Nec huic fuo menti, ac demiffo ingemo etiam Epifcopali honore auflus, ullo pallo defuit, quin potius quafi prodaram omnibus Pirtutis facem extulit, fipectmen proferens fincero demif- fanis, bumiiitafique Chriftiano. Infinito propemodum pauperes mulieres, ac e trivio homines ad ipfum confluebant, fiolcmnioribus procipue feftis diebus, ut Saeramento Panitentio fuua peccata expiarent, dum Rjjigiofi viri in fua congregatione privatam vitam degeret. Hos omnes eodem animi afflictu ac ftagramijjima caritate ampldli etiam dum gravioribus curis agebatur, conatus fuit; quare dum per meliorem valetudinem, ac robuftiores vires potuit, omnibus fe proflo obtulit, & ex Juperioribus odibus in Principem Ecclefiam defeendebat, ut facilis ad omnes aditus paterer, ac Patris peramantis, ac animorum moderatoris partibus omnibus fatisfaceret. Nec bis finibus conti-

neri

neri potuit demiffiut animi fui fenjus , ac vera pietatis flagrans , quin ad humiliores quofque , dum agri decumberent , Jiatim ac certior redderetur , invifendos fe conferret, eofqut confiho, & amore, & larga fiipe ubi opus erat levaret, ac jdpofitohea benediftione Jolaretur . Nec femeZ, aut iterum ba* officia abat, fed quo abjeftiores, eo frequentius invifebantur , qui tantum aberant, ut ipfius prafentiam pertimefeerent, quin potius Letitia fin- \$ulan levarentur. Quare ad eorum tuguria libero acceffu properabat , nui- lujque vel fu.e paupertatis, vel Jqualloris verecundia afficiebatur, quin ejus adventum prsfiolabant vehementi(fime, quafi aniantiffimum patrem exceptu- ri, a quo a fumma dtjftione effient erigendi.

!

De iis, qua: in Epifcopatu geflüt.

Multa , eaque prxftantiffima a Manfio conficienda effit fiatim ac gu- bernium fu* diacefis moderari carpit, omnes pro certo habebant , quotquot Virum cognoverant Sacrorum Canonum peritia, literis, ac fcientiis omnibus ernatiffimum . Nec communem expeftationem Jefelliffiet eventus , fi vel <eta- te validiori ad clavum fui regiminis pofitus fuijjet ; vel qux excogitantur mehora a fupremis moderatoribus poffient Jemper dbfolute lege fanciri . In quacunque bene morata Republica infinita propemodum peccata leges tolerant, quibus omnibus occurrere nefas eft ; ne tranquillitas populi icedatur , tieve mala erumpant pejora, quibus nec remedium apponi poffiu. Confilium quippe Jiatim fumpjcrat, addendi ad jancitas jam leges , recentes aliquas fanftio- neo., quibus Clericorum praecipue morum Janftirati propficertt, ac irrepentes nonnullos abufus opportune refemderet . Quare concionem publicam indicare decreverat, flatim ac fu.e diacefis vifitationem, uti appellant, inflituiffiet, a pra[entia, qutbus maxime occurrere malis deberet, & in qua peccata l bus magis animadvertendum , digno/cerct . A vigilantiffimo Pnedeceffiore fuo, qui duo de viginti annos ad clavum Lucenfis Ecclefia federat , etfi multa edita effient paftoralis follicitudinis prxclara documenta , legesque con- dita: Nullas tamen fynodalis Janftiones edixerat: quare fiatim vifitationem Dicecefis fux aggredi decrevit.

Sed ipfn /ui regiminis initio, ita rei frumentaria caritate Italia tota premebatur , ut in fequentem annum Sacram Dtacefis Pifitatioitlm remittere neceffum duxerit. Ipfe enim prxeipue Edomat cum Martio mense immorare- tur oculis fuis injpexit quanta laboraret annona egeftate vel Princeps illa urbs, qu.e ob immenjam agri ubertatem frumentis redundare folet ; ttme enim ptorfus exbaufla, quotidie opperiebantur ad portus naves, qux vim rei frumentaria' opportunam adveherent ; qua cum ex longinquis remotisque regionibus deducenda effiet, ob incerti itineris periculum , quifque fibi extre- mum fatum in diem timebat Ubique locorum plurimi ftabat frumentum , l-iic.tque aureum ad modium emendum vix fufficiebat . Quod pretium etji non leve, tamen minimum erat, quod in reliquis Civitatibus folveretur. Tot malis commotus, ne Durales populorum Rjftores, fodalitates , ad aditui omnejque qui ienfui /ubqefti Junt , maximo populorum damno penfiones fol- verent, ac folitum veftigal conferrent, folius urbis vifitationem pro tunc in- ftituit, qux facili negotio, ac pertenui impenja conficitur . Satra profecto urbis loca, ac ttmpla potius ab Epifcopis ad fervandum decorem, quam ut quidquam ofiendi a fe poffie putent, quod animadverfione dignum fit, luftra ri folent. Tantum nitor in facta fupelleclile, tanta in Cufiodibus templorum cura, tanta in frxjctis facraimn rerum vigilantia, ac fludium, ut nihil
ad

nd ornatum, nihil ad dignitatem, nihil etiam ad rerum omnium elegantiam defiderari facile posuit.

Vere igitur infrequentis anni 17(5, in quo remissa annon* caritate omnes Itali* populi respirare vifi sunt, sacram Ditrceſis viſitationem aggreſſus eſt > eaque loca primo ſibi luſiranda cenſuit, qu* remotiora, qu*que vigili Paſtorum cura magis indigent. Caſeroni* regionem, qu* fu* dictioni ſubeſt, inuiſendam, petiit; qu* Provincia cum inter adipium montes poſita fit ad Æſaris oras, unde originem ducit flumen, quod E^eipublic* Lucenſis agrum interluit, abruptas vias habet, impervioſque montes, quo acceſſus aſperpr*-ruptuſque. Pars major Province* ad Mutinenſem Ducem pertinet, in qua oppida nonnulla jtrcbiepiſcopi Lucenſis jnrifldtRioni ſubſunt, reliqua pars epuſdem B^eipublic* imperio paret, multiſque privilegiis gaudet. Vix facile diſſu quanta Letitia gens longe a ſua Paſlore poſita, nec ſiolita eum pr*flen- tia aſpicere Manſiutn exceperit i tanta erat in omnibus probitatis, benevo- lenti* *ſtimatio! Turmatim populi obviam illi gratulatum ibant, cumque ex c*li ingenio tum homines, tum mulieres acri mente pr*diti ſint, quali vel aſpitiUu ſolito Viri comitatem ſingularem dignoſcercnt, omnes aut manum oſculari, aut veſtem propiusque quo ſleri poſſet accedere geſtiebant, nullus vel a Principis autoritate metu refugiens, vel dignitatem nimis veritus ab ejus conſpeHu ſe ſubducebat. Pleno ore illi fauſila omnia precabantur, ſit- que beatos ſi diutius, quam ſua jam longxva *tas ſibi ſperare permetteret, tanto bono gaudere poſſent, pr*dicabant. Neque eorum expeſſationem, ac opi- nionem Manſius ſeſellit. Se quippe omnibus facilem pr*bebat, bilari ſron- ac naturali quodam riſu qui humanitatem ſingularem indicabat vel hu- miliores excipiebat; pr*fio etiam ſe exhibens puerilis ipſis audiendis, quan- ta cum animi ſui voluptate oves juas inuiſleret, declarabat. Sed non via- rum aſperitas, non itinerum labor, ſed perditorum hominum vitia, obdura- *que in pravis moribus conſuetudines ſiunt, qu* Sanſſimum Paſtorem de- fatigant. Ebcu quant* ſollicitudinis ſunt vigiles cur* in< excutiendis maxime floralium Sacerdotum moribus, qui ſi animadverſiione digni reperiantur, nunquam vel delicia probantur, vel panis coercentur. Habent enim omnes fluorum facinorum vel patronos, vel ſocios, qui ad C*lum uſque bos pro- fligatos homines attollunt, quos alii ad inferos deprimunt, utque peſles po- puli diris omnibus exeerantur. Oppidulorum incol* pr*cipue inter ſe diffiden- tes in partes diverſas abeunt, ſingulorwnque ſenienti* ita vari* ſunt, in- conſiantesque ut profligati, ac ſiceleſtiſſimi homines facile ſiolertiares eludant, totque oſifundere nebulas valeant, ut vel apertiffima ſicelera obtegant. Qua- re non impune ſololum, audaciſque graſſantur, ſed & probis, integriſque vi- ris ſl*pius pr*feruntur. Quamobrem leges in delicta feruntur, ne ſingulares homines probri nota cenſeantur, utque, ut ita dicam, boni plectantur, qui no- vis flatutis ſiubduntur, ne ipſis liceat, quod ante impune licebat. Ipſe pro- felio Paſtoris pervigilis partibus pro virili ſiatisfacere ſluduit, cumque nun- quam agi vel metu, vel ullius officio paſſus fit, quando in vitia animad- vertendum eſſe intelligeret, Jedula iniquiſſione mores pr*cipue eorum qui ani- mis pr*ſunt obſervabat, peccata ſi qu* reperiret, acriter redarguens, ac inexorabilem in laxam vivendi conſuetudinem, ac profligatam in turpitudi- nem, libidinemque ſe pr*bens libertatem. Quod vero ſibi prxeipuum duxit, probitatis ſibularis omnibus documenta relinquebat, & exemplo ad pietatem* integritatem, ad caſtimoniam, c*teraſque virtutes pr*clariffimam faciem pr*-

Argumentum ſane non laudis modo, ſed admirationis, ac potiMS pie,, fatis erat omnibus hominem ſuſpicere jam pene *tate conſeHum ad ſe ver:.

titan-

litantes ruficos, ac miserabilis homines incredibili caritate amplecti, querelas facili aure excipere, verbis folari, favore provocari, ad fandiores mores excitare, ipsosque vel primis Christianae fidei rudimentis insituere. *4d multas horas, perinde ac florentibus viribus conflaret alacri animo frequentissimam confirmandorum turbam [aero Christianitate linebat, illique folatio erat quod [acris rebus peragendis diutius immoraretur, ac Sacramentum conferret illis populis, ad quos perire Episcopi accedunt. Quare et(i) etivvo calore defatigatus videri posset, iis quibus to scilicetabantur an laxitudine aliqua laboraret, /e ne minimum quidem dolere flarim respondebat: tanta animi fui voluptate in suas oves Pontificis munere fungebatur, ut vix pollicea ad momentum quiesceret, ut Vires omnes reficeret.

Neque vigilem curam solum declaravit in perlustranda Diaecesi, quod munus flatim resumere decreverat, remissi aeris rigore qui 176? hitenfus adeo, diuturnusque fuit, ut putarint finiores homines vim frigoris •dnni 1709, [uperasse, fed & liberalisarent, ac munificentiam ostendit. Decet profecto Principem, qui alius cum dignitate, tum virtutibus praesefle debet, non pccnis solum in pravos homines animadvertere, sed O bonos praemiis afficere, atq; fegniores exemplo, ac voce excitare. Nihil illi antiquius fimpser fuit quam morum fanciitatem, animorumque culturam promovere, etiam dum privati Viri perionam gereret. Quare optimo Jeni vix verbis dici putesi quant* voluptati erat, fi Sacerdotum mores fandiores inspiceret, 'vel contentionem ad jcientias, vel in adolescentulis prtclariotm ad virtutem indolem dignosceret. Nihil ex vtdigalibus, ac suis proventibus, suum esse putabat, nisi quod flatim elargiri ad inopiam egenorum hominum levandam, vel ad alliciendos ad literas, ac virtutem comparandam fuorum [ubditorum animos. Crebra, & larga Bellariorum dona, qua fingulari opificio a fiteris Ihginibus Civitatis elaborata ad irritamentum gul*, vel ad flo-tnaebi refedum antifliti offeruntur, vix ipfius oculis Jubjiciebantur, flatim fui Seminarii alumnis di/tribui jubebat. Incredibili amoris fenfu afficiebatur, erga hos Jcledos ex tota Jua ditione adolescentibus, cumque ex eorum cultura magna ex parte felicitas populi pendeat, pro virili curabat ut fandioribus moribus literarumque laude praeferant. Ipse suo exemplo, cum nulli vel puerulis ipfis non notus effet publica omnium commendatione eruditionis ac docirina*, incitamento erat, ut alacrius Juts partibus omnes responderent i 7:04 acrius efficere fatageb.it pra/antia non raro ipse pteulm Jument in privans hterarus concertationibus, erudisajque enodandas quaftiones proponens ac difficultates objiciens. Sijeuabaesr frcquentiffime ab eorum moderationibus ingenium Indolem, Pietatem, ac mirifice 'de eorum progress, ac commendmione delesiabatur. Quare fi publicum ornatis lucubrationibus specimen ingemi darem, tantam animi fui voluptatem, fejlivsimqut gaudium exprimebat, ut lacrimis etiam obortis eorum Jtndimn, eorum, laborem profufis laudibus gratularetur e ita ut vix explicari possis quantum flagrantium juvenum animis lasisiam crearet, aihm.que ad jcientias excitarer.

Singulari ejus fiheralitaii maximum deerat adjumentum, cum fatis pro mmijuo flo ingemo nee prarmis praflantts virtutibus homines, profeoui «te egenorum mopia largiori flip, fHC, Km n Permolesit fereba, , nec magis fisum animum angi ajebat, quam quod ad fluras Jolvondas, penfio-

impo nas par. non ,em... florum ve&igflum, proven,«umque fib. effet impendenda. Cum emm Jam JentJcensc ^ate ad Epi/iopflen, digniitatem cvthlus ejjee, mbilque fibi aris toto vita f<.c curfu rejervattir, afena p,cuma fer, m immenflm obftrngi nerefle fuit, Cumque ufura qua fibi fol- ■venda erans non mtnfuram [umerem a coufuetu pecunia accepta enfin Jf,d

a vita sua spatio, ac incerta forte nimis Urgalia imminuebant, id bac accipere annorum sterilitas, reique frumentaria Caritas, qua maximam reddituum partem confuit; quo fieri ut precii lolom agrorumque Cūdu-Elotes rerum omnium inopia, (oliendo omnino impari essent. Quare non largitionibus solum, ac amplioribus elemofinis modum imponere cogebatur, sed u.c. rei domesticæ sedulo prospuere, opportune a necessariis etiam umptibus parcendo. Verum adeo ipsi tñblejum erat, et a sui ingenii in lola alienum, flagrantissimam in pauperes caritatem cohibere, ut si qua ad luas manus obventiones deferri contingeret, rei domesticæ moderatori subduceret, statimque in elemofinam erogaret. Pauperculus quidam lenta tñbe jam pene absumptus in Episcopatum adium vestibulo procumbere adarus fuit, cum nec domus illi satis infirmitas esset, nec quisquam illum in proprio hospitio, ut consanguinei quidem recipere vellent, ob morbi contagionem, qua multis Pater et pater homines plus aquo verentur. Id quamvis agere ferrent familiares acquiescere tamen ipsis uecessum fuit. Nam mandavit ut aptiori loco receptus commodè decumbere posset, nihilque ad vitam alimentum, morbumque curandum deesset. Ipse postea languentem egenum non semel invisit, qui tandem omnino consumptus diem extremum obiit. Unus relinquebatur locus aliorum cura, ut ab ejus conspectu longius, quo fieri posset pauperes abducerentur, nec tam facilis ad ipsum aditus pateret. Quidquid enim aris inerat petentibus statim largiebatur, nec satis sibi dare videbatur, si vel teruncius residuus foret. Percipiebat quotidie ut tandem aere alieno solutus, integris ad se Urgatibus redeuntibus nullos imponere limites sua tiberatitati cogeretur, Anno »766. Coloni omnes Lucensis agri ad solvendos conditiones canones ob communem sterilitatem omnino impares, & ob prateritorum annorum rei frumentaria caritatem prateritas debitiones in immensum augere addebantur. Ipse ut redditus consueti incommodum etiam miserorum rusticorum hominum sibi excrescerent, parum iniit, ut dimidium penitus debita persolventi, totum debitum quodcumque illud esset remitterentur, nec quidquam infirmitum pendendum superesset, nisi conditiones in annum obventiones. Id eo confitio praestitit ut quantocius fieri posset ab omni aere alieno liber nullum modum fervare cogeretur, Joque in pauperes concives amoris pro voto ob-
J> possit. Erat equidem lepida joci occasio apud suos familiares, cum nimia pro sui animi facilitate submissio rei domesticæ moderatorem observaret, qui studens sedulo parsimonia proventum omnem fortiter praeipiebat, rationemque eorum, qua ab ipso impendebantur, exigebat, plus aquo timens ne obaratus aliquando solvendo postea esse non posset. Si enim causa aliquo ipsi pecunia summa solvi contingeret, eam eidem tradere omnia renuebat, subdens mirari profere quod vix unius teruncii dominus esset. Caveret sibi alio parum nam qua ad suas manus obvenerant, pauperum erant, vel ad libros sibi emendos, vel ad munera aliqua elargienda jam a se praestituta Sapius etiam a quodam suo familiari Sacerdote, quocumque verari praeteris confuebat, cum supplices deferrentur preces aliquorum miserorum hominum, qui vel ad atrium, vel ad januam Episcopatum adium frequentes accedebant, festivo quodam ritu statim elemofinam largitus, respondebat, vereri se vehementer, ne cum bisse misellis aliquam societatem iniret lucris, nam causam illorum peralacriter agebat, & frequentissime sine molestia iusticiam abbat.

Inter assiduas sui Pastoris muneris curas, semper illi obversabatur mentis cogitatum rapiebat, qua in adibus suorum condalium extat Bibliotheca suis sumptibus, ac labore praestantissimis libris aurum, & in elegantiore amplitudinem redacta. Dum vitam in sua Concil. General. Tom. XVIII.

& 'fuion' pnvatam degeret ipfi ci4randx Btbliothec* provincia fuit dtman-
 ?■ tn *'y>.. '7i>• /7A confirman-
 dnm ejk decretum fuit. Archiepifcopah dignitate aufus ptrfonam banc
 e e etft abfins voluit, nec a fuo gradu decedere ullo pafth permifit. Qua-
 re /«Mwneroj ferme ftlefty hbros, quos libentiflime a Juist confodahbus am-
 pla facultate donatus fuit, ut ad fuas <ides deferret, retinerctque, quippe
 quos xre proprio comparaverat, eidem femper addiftos elfe voluit', & qui-
 bus m dtcsaugebatur vel amicorum librcralitatl, vel lucratorum virorum
 in tum ajiimatione, vel fubditorum ob(equo, ad eandem ftatim fuèmitte-
 bat. Nonnullos etiam quos defiderari in ipfa noverat folicite inquirere, ac
 numerata pecunia emere Jatagebat, ut quantum feri poffet in omni facuitatt
 abfoluta redderetur.

Quamvis fint in Civitate Lucenfi nonnull* illuftres Bibliothec* tufn apud
 facras B^ehgiofoi um virorum fodahtates, tum apud aliquos Cives eruditos,
 nulla tamen praftat magis vtl librorum deleftu, vtl numero, vel etiam ele-
 gantta quam S. Man* Curtis Orlandingorum, uti appellatur, Bibliotheca.
 Htc in Jupremis Aedium locis ad commodum confodaliu, qui ibidem fe-
 dem habent) fepofita eft, ac pro loci angujia in fatis amplam longamque
 cellam protrahitur. Ordine ibi, ut in bene inftitutis Bibliothecis fervatur,
 libri compofiti funt in ligmeis armariis, qu* tantum inter fe fpatii habent'
 quantum columnul* qu*dam affabre elaborat* concedunt. H* ad ornatum
 creHa porticum fufinent & ipfam ligneam, qu* in duos ordines totam li-
 brorum congeriem dividit, facilemque aditum ad fingulot pr*bet. Quafit quo-
 dam periftyho ampla m medio area relinquitur, qu* exedr* inftar aliis di-
 ftinftis pluteit bine inde inftituta divifimque fepofitis, & ad feribendum &
 legendum aptiffima efficitur. Sed cum in dies doftiffimorum virorum in vul-
 gus efferantur infinit* lucubrationes, ac libri, quos defiderari in Bibliothecis
 nimis agre ferunt, qui hieras, eruditionemque amant, mens femper illi
 inbxftit hujus cell* libraria fines extendere, locique anguftiam difjefto muro
 remove, ut latius fpatium nafctis, uberiorem librorum vim conferre pof-
 fet, & elegantiozem, & magis abfolutam reddere. Ubi liceret fibi, mentem
 banc conficere ftamerat, ficpiusque flagrantiffimam banc fuam cupiditatem
 fuis con/odahbus aperuerat, magnaque cum voluptate bac de re fermonem
 inftituerat. Ntibil enim ipfi majus obleftamentum creabat, quam harum li-
 brorum aequisfitio, Bibliothecamque quafi fuam iifdem augere. Sed ubi funt
 uberiores proventus, etiam impenf* majores fiunt, maxime fi aliorum etiam
 voluntate, ac cupiditate, decernantur. Quare etfi l^eftigalia ad extraordina-
 rias etiam impenfas fufficere abunde poffent, tamen mokfta *gritudo demum,
 ac mors ipfa banc illi fummam voluptatem pr*ripuit.

Dc ultima ejus infirmitate.

Septuagefimum fextum jam vit* fuie annum attigerat, cum ut mos
 eft fenefeentium Virorum, qui fi adhuc valeant, perinde ac integris prim<e
 juvent* viribus confient, injuriam fibi irrogari putant, fi qu* a validio-
 ribus prxflari folent, iifdem obeundis minus idonei cenfeantur, imparem fuis
 viribus perfonam, provinciamque gerere omnino voluit. Nulla quippe ratio-
 ne nec a fuis familiaribus, nec a Medicis ipfis dimoveri potuit a firma
 voluntate geftandi fuis manibus argenteam Thecam, qua confecrata boftia,
 uti appellatur, deferri folet in folemni fupplicatione, qu* ubique Cbriftiani
 Orbis maxima pompa ad memoriam Sanftiffimi Sacramenti verumaue Cbri-
 fti Domini Corpus colendum, peragitur. Qu* inde creari folet defatigatio
 pr*-

pr-tfiantiores cham v cos deterret, tum ob itineris longitudinem, tum ob fihs ferme ad meridiem vergentis fefventiores radios, tum denique ob <prolixum' incommodumque progrefsum; quare tires jam debilis fenis ita cxbauit ut mirum fuerit, fi in itinere non omnino defecerit. Sacri Mhiifiri qui bine inde comitantur Pontificem, ita illum pene frafium fifimere conabantur, ut fuis ferme brachiis deportarent. Ipjemet aJalius fuit poftea fuis familiari-bus fincere fateri, fe ita labore profiratum fuijie -viribus, ut omnino ignora-nt, an Juo an alieno greffu iter confecerit. Sed cum vires per ttatem exolefeunt, quiete ac otio fovenda: fint, non violenta contentione folicitanda. ntim agerrime quod virtutis amittunt reparant, ac fapiffime prorfus extin-guuntur. Quamobrem [enem tanto 'ferendo labori imparem non quies poftea non confieras potiones, uti prateritis annis contigerat, reficere valuerunt c Sed perinde ac nervorum virtus vividior/que fpirnus omnino jacerent, nul-la arte erigebantur. Id unum cura domejlicorum relinquebatur remedium ut opportune profpicerent, ne quod virium fupererat ullo paHo imminuere-tur. Enervis igitur, ac languens Domi fe continere adafius fuit, & quafi tenui, nec fatis perpeHo apoplexie ibiu correptus fuiffet, ex parte vi ner-vorum foluta nec dexteram manum libere movere, neque eidem lateri Je fu-ftentare, linguamque ipfam ad expeditam loquelam folvere valebat, Infor-mes praieria nocles ducebat, prolxxxque vigilia frequentes erant. Attamen rejpirare aliquantulum vifis fuit, fiatim ac liberiori Calo Mariia, ubi Vil-la Epifcoporum fita eft, vix quatuor mille pafuum fpatio a Civitate di-ftans, frui licuit. In melioris fiatim valetudinis gradu con/tiit, viribu/que non mediocriter refici capit; & tum maxime dum Autumnalem ibidem ru-fficationem exegit. Verum Aprili menfe 17*8. cum quotidie familiaribus fuis diHitaret vereri fe ne ad momentum altero, eoque vebementiori apo-plexia morbo corripere-tur, tandem die 26. in confieta fua fella fedens ac reddito divinarum laudum penfo, quod in toto fia mala ageIta Valetudinis tempore ufque ad religionem perfolvit clamitans videri fibi laxari nervos, cerebrumque vi infolita perfringi, fiatim ferme oppre(fis ex eadem fua fella corruere, nifi a Juo Domeftico fuftineretur, illi neceffum fui(Jet. Eo vis morbi ffatim proceffit, ut Medicos, qui advocati ad eum invilendum convolarunt, ad extrema remedia adegerit. Sapius vena incifa fuit, largio-refque fanguinis emiffiones fafla, affixa genibus urentia irritamenta, qua vulgo vilcancia appellantur. Mens tamen illi femper integra fuit, licet mor-bi vis ne minimum quidem remitteretur, ita ut appofita irritamenta a fe divellere conaretur. Qux enim a Jano Planco in boc a Medicis excogita-tum agrotorum tormentum feripta fuerant fubibant in mentem, Cr ut inuti-le omnino, o* fortaffi etiam exitiofum & ipfe reputabat. T'andtm quafi conclamata effet valetudo, etiam e temporalibus arteriis Janguis emiffus fuit. Sed tandem erigi non parum vifus fuit ex emetici cujufdam Jumptione, quo e ftomaebo per vomitum biles permulta, peccantesque limpha, qua ibi-dem altius infiderant, exbaufia Junt. Quare excitata vires t Jenfufque mi-nus torpidi, oculique vivaciores, vita protrahenda non medioirem [pern omnibus, vel Medicis ipfis crearunt. At valetudo ita infirma jam tum prvidebatur, ut tantum agerrime vivere poffet, non ut aliquando convate-Jceret. Igitur vix e cubiculo poftea Pedem efferre illi datum, nec vel unum greffum producere nifi aliena ope fiftentaretur. 7~adio affecius, cum nec li-brum legere, nec literariis fermonibus vacare diu poffet, nihilque obleHamen-ti reliquum effet, ad faftidium levandum modo ruri degere, modo inde Lu-cam remeare adigebatur.

Hic fibdere non abs re fafturos duximus, quod cum corporis vires
 Concil.General.Tom. XVIII / t lan-

languefcunt , anime edam virtus quodammodo immutatur. Dum inferrif r
enim viribus conflabat, ac prefertim cum florente adhuc juventa robd/tum
animum gereret, parum adeo fervand* valetudini ftudebat , ut joci occasio
effet, ahorum nimis fortasfle foUcitam curam affpicere. Ebeu fepiflune dicebar,
ebeu quantis non indigemus! Ipfe enim nec pomtridianas potiones, qua Caffé
dicuntur, fumebat, nec fub noliem byemali tempore repetitos baufus calid*
aqu* eX exoticis herbarum foliis medicat* , neque in mane forbitionem ex
Americanis Amygdalis Zaccaro ac pretiofis .aromatibus quafi in pultem re-
daliis compofitam ; qu* noftra hac tempeflate maxime a /iteratis hominibus,
virifque P^cligiojis tanto ftudio adbiberi folet : perinde ac nec diu aliquam
contentionem ferre, nec propria munera obire fine pr*fidio bujufce potionis
valeant. Ætate jam jam ftnefcante, ipfi quoque borufn ufus primo frequens,
deinde confuetudine afltduus, ac neceflarius evafit . Sed Medicorum confilia,
torumque pro curanda valetudine pracepta flocci facere fctnptr perfitiit. /Re-
ficiendas equidem ajebat, efle vires, qu* per laborent , & Per *tatem pau-
lalin abfumuntur, & quidquid mentem , animumque ebrifliana permiffa
fabricate recreat, virtufensque corporis ac robur fervat, fateri plurimi ha-
bendum efle. At medicis legibus, qu* ab unoquoque vel pro temporum can-
* fuetudine, vel pro hominum conditione, vel pro cujufque ingenio , O* cogi,
tatu prafcribuntur, caco duflu fubjici, nonnifi mulierculis, <ſr timidis bo-
munciis convenire poiffe. Quare cum Laurentio Gratiani, quem alibi comme,
moravimus, quocum familiariflime agebat, fere quotidie lepidos fales, etiam
dum ejus ope indigebat, contra Medicos artemque medicam jaciebat. Medi-
cum, ajebat, fi curantis perfonam aflumit, gravi flatim inceifu , fupercilio
ad terrendum compofito, ad miferum agrotum accedere , quafi Tbefauros
omnes natur* in fuo penu concluderet, pulfum explorat, frontem tangit ,
cibos removet, Arabos debin quofdam cbaraHeres feriptitat , horam, mo-
mentum ad fumendum medicamentum pr*feribit ; valetudinem meliorem au-
guratur-. abfcedit. res tota confella eft. Inde miferimus agrotus vel mo*
riatur, vel convalefcant, perinde eft . Nam fi pereat, in fatis erat: fi con-
calefciat Medie* periti* tribuendum. Sed cum ejus natura infirma fuit ac
pene imminuta Medicum propius, q̄ quafi femper barentem lateri percupie-
bat.- nec pedem e cubiculo efferre, nec ruri vel unum diem commorari tuto
poiffe arbitrabatur nifi & -Medici fui, & amici pr*fentia reficeretur.

Sed jam pro male afleſta, & conclamata valetudine diu vitam pro-
traxifle dici poterat. Quare cum quotidie alternis vicibus nunc melius habe-
ri, modo in deterius abire videretur, tandem die 14. Septembris inſolito ac
vebementiflmo vomitu aggreſſus , quo concretus fanguis etiam exbauſtus
fuit , praſtratis omnino viribus, vit* adhuc producend* omnibus ſpem om-
nem extinxit, incredibilemque maerorem injecit. Tanta quippe erant in pr*-
clarifſimum Pirum, in optimum Epifcopum, in communem Patrem Civium
omnium fludia , ut modo viveret, fatis ſibi pro votis omnia fecunda efle
putarent. Luc* tum morabatur Dominicus Poltri Epifcopus Saminiatnfts ,
qui e thermis luetnſibus redux, ad Epifcopales *des illo mane ejus invita-
tu coneefferat. Pr*fentia amiciffimi Antiftitis quantam caperet animo fuo vo-
luptatem, quantumque viri dolii, ac humanijpmi colloquiis deletiaretur , in-
de plane dignofatur, quod morbi magnitudinem fuperare viſus fuerit, mul-
taſque boras cum ipſo verfatus fuerit . Sed tandem illi decumbere neceſſe
fuit , ac in fumum angorem dejeHus ob refpirationis anxietatem , jam ul-
timum diem ſibi imminere oerfpicue intelligent: tum non a Medicis, ſed a
fuis familiaribus Sacerdotibus extrema adjumenta petiit : Eos rogans enixe
ut agentem animum, quando ipſe amplius non valeret ob virium debilita-
tem ,

(y piis precibus , (y validioribus affestuum excitamentis i in BeatiJJi-
mam Virginem Patronam fuam, (y in ejus filium dulcissimum Jefem , in
cujus Vulnerum' ofculo extremum fpiritum exhalare percupiebat , juvarent ,
ô* ufque ad, ultimum, momentum perfequerentur. Ecckfi* igitur Sacramentis
ea pietate ac religione, qua femper toto vita fuo curfu praftare vifus fuit,
a fe receptis , dilecto fuo populo ultimum vale dicens » ac flagrantifimo
amore faufta omnia a D. O. M. illi apprecatus , placidi fine deceffit die
27. Septembris 1769.

Quanto omnes Conctves fuos lutiu, ac marore affecerit mortis ejus ru-
mor, ftatim ac in publicum pervafit, vix verbis exprimi poteft > quamvis
in diem vererentur,, quod tandem evenit , Dolere omnes quod ad, regimen
Lucenfis Ecclefia fetius acceffiffit, quam ut ampliffima viri merita, ac bo-
num totius Eflpublica pgtularent. Satis tamen ac diu vixiffi illum omnes
prudiêare, qui probitate fua ommbus magis fubeffe obfequio ac benevolentia t
quam imperio pr*ejje, ac dignitate , qui eximia morum integritate fingulis
pruire exemplo, quam legibus vifus fuit.

Die jo. ejufdem Menfis elatum cadaver in D. Martini templum quod
Princeps eft Civitatis, deportatum fuit, ibique folemnes exequi* confuetu fu-
nebri pompa celebratâ fuerunt, virtutesque defunEli diferta Oratione lauda-
te- Hoatftat* etiam fuerunt a maxima populi frequentia , qui eo confluebat
ex pmitti ordinej ut flagrantiffimo quifque fuo in eum amori, ac obfervanti*
fatisfaceret, fequuffique lacrimis, ac acerbiffimo dotori faltem ultimo con-
fpt^ist mortui AntiftiHs folatii aliquid daret . In tumulo quo Arcbiefcopi
fepeliuntur reconditum fuit Cadaver, ad pofterarmn memoriam tn mortua
ejufdem manu ad pcHus depofita futi conferipta Charta in l^ibea theca re-
clufa hac inferiptione notata

D. O. M,
JOANNES DOMINICUS JOSEPHI MANSI FILIUS
PATE.ITIUS LUCENSIS
MOPJIM SUAVITATE INNOCENTIA CASTIMONIA
EFFUSA IN PAUPEE.ES LIBEE.ALITATE
PE.ÆCLAE.US
EE.UDITIO NE PB^ÆSTANTISSIMUS
DE REPUBLICA LITEE.AEJA OPTIME MERJITUS
AECHIEPISCOPALI TANDEM DIG NITATE AUCTUS
SENIO ET LABOE.E CONFECTUS
OBIIT LUCAE
IV. KALENDAS OCTOBEIS CIOIOCCCLXIX.
VIXIT ANNOS LXXVII. MENSES VIII. DIES XII.

Memoria tanti Viri celebrata fuit ab Academia Obfcursorum, qu* Lu-
c* cum diu jacuiffet, multos Jam annos , rurfum in lucem fe extulit fla-
grantis in literas juventutis Civitatis ftudio, & aliquorum Eruditorum Ci-
vium induftria, inter quos Manfius etiam accenfendus . IndiRa quippe pu-
blica concione in diem feptimam Februarii anni 1770. ornatiffima habita
fuit a Confocio P. D. Ubaldo de Nobilibus Canonico Rjegulari Lateranenft
Concionum praftantia Celeberrimo , Funebris Oratio , quam ficuta fuerunt
nonnulla carmina, a doRis illis /ociis recitata. Hac in unum colleHa typis
Lucentibus mandata funt (y in vulgus manarunt die 9. Maji 1770.

Nullum adhuc dederat fu* obfervanti* documentum alia Hiftori* Ec-
defiaftica Academia, cum iifdem ferme viris confitet qu* Obfcursorum ap-
pel-

DE VITA ET SCRIPTIS

pellatur; Hanc Manfius ipse, quippe qui fumme (aeram eruditionem amabat, ad exercitationem Juvenum, quibus ad (cribendum utebatur, frequentejque in privata (ua Cella libraria verari (olebant, instituit. Primo finem non exceffit ejusdem CelKcspoftea in fuos etiam confbdals dimanata, laurta interim etiam pr<tftantioribus Civitatis Virjs formam publicam jumpfit. In eandem demum nomen dederunt .Ampliffimi Viri, qui tiavam .dignitatem, maximumque decorum eidem contulerunt. Inter quos in primis fuerunt Cardinalis Quirinus, Nicolaus .Antonelli, ffneas Silvius Piccolomini, Francifeus lcpntri, Donatus .Archangeli, Scipio Siafiei, P. Francifcus .Antonius Zaccana, Gorius, ac ferme plerique Itali* eruditi Viri. At die 16. .Aprilis in publica concione, aliquorum fociorum ftudio coacia in fuum principem, ac auctorem laudatio recitata fuit a Difertiffimo Confocio Philippo Sardi, Cathedralis Canonico, qui ea elegantia fermans, ea dicendi fuavitate, Optimi* .Archiepifcopi Virtutes, Eruditi, ac F^eiigiofi Viri laudes expreffit, ut (uma omnium commendatione excepta fuerit.

-In publico Catu, qui primum in Menfem cogeatur erudita differtatio ab uno ex Confodis in Hfloriam Ecclefiafticam habebatur. Atque ut ordo Jervaretur, a primis Ecclejt* S*cuhs exordium durtum fuit, qu*Jiiqnefque vel folvend*. vel dedarand* pr*fcript*. Manfius, ut Curtor, .Academi* Princeps perpetuus renuntiatus nonnulla addebat, quibus lumen propofit* qu*(fioni pr*clarius accedebat. In illis lucubrationibus Jemper aliquid nov* eruditionis elucebat, quod vim ingenii apprime in omni rei biftorica, ac pr*cipu* antiquitatis peritia verfati perfpicue declarabat. Piget proferto harum lucubrationum feriem ad manus non deveniffe, quas publico aliquando donandas efle putaram. H* inter inedita ejus opera accenjeri poffunt.

Defidcratur etiam Martyrologiutn, quod S. Hieronymo vulgo aferibitur a I ranci(co Staria Florentinio Lucenfi Patrio vulgatum, Hoc Martyrologium e Manufcripto Codice a Florentinio (Prodiit Lucz Typis Hyacmii Pace 1668.) publico donatum tantum illi apud Literatos Omnes nomen afcivir, ut facile pr*fiantiffimus haberetur. Ipfe enim Volumen adornarat commentario perpetuo, ac difertationibus elegantiffimis illuftrarat. Volumen jam rarum ipfemet .Aurtor denuo recudere decreverat, jamque in fuo codice ad oram novas adnotationes adjecerat. Hic Codex Manfio communicatus, ut Fypis mandaretur denuo curavit, & jam a fe abfolutum anno 1741. Leonardo Venturini imprimendum dederat. Pr*ter eruditas novas fui .Aurtoris notationes, ipfe fere ad fingulos dies alias fubjecerat: Vita Florentinii ab ipfo adornata, pr*Jcribebatur, una cum judiciis de illo clarorum Virorum illujirata. Accedebat denique Martyrologium Vandelberti ex Mfi Codice Lucenfi ab editis non raro diferepantis. In eo adornando fumma alacritate operam impenderat, cum in eo quafi exultare videretur immenfa Viri eruditio. Ad duo Volumina maxima opus excreverat.

OPERA EDITA JOANNIS DOMINICI MANSI.

714. rJpRertitut de Cofbus, dr excommunicationibus Epifcopis refervetis, confertus od notobelU Luton. Lucz Typis Scbaftiani, & Dominici Capurii 1734. Prodiit iterum in vulgus declaratis nonnullis quzftionibus, quae ex mutatio* ne aliquorum verborum ia eadem Tabella fadla ad quintum, & o&avum Cafum in Synodo a Fabio Gsllorcdto celebrata anno 1738., denuo folvenda erant, & illuftranda.

72® J: Bnrcb'. Mtnckenii de Cburletonerio eruditorum dedemotiones du<t cum notis variorum. Recuius fuit libellus Lucae typis Leonardi Venturini cni fupplementi l>co adjeaz fuerunt fuppreffb nomine a Manfio nota tumultuaria. Cum plaufu exce-

excepte fuerunt ab eruditiss, fxiufque novam editionem conficere vi maiori notarum aufta excogitarat. Sed fortaffe hxc leviora- poftea vila fũnt , quam Ut a fe publico donarentur.

1725. Prodiit in locem Typis Capurii , & Venturini *Dtillionanum hifloricum, critt- cum, cbrouologicum, geographicum* , à *Inertie Sacre Scriptura*. In hac verione ex Gallico Sermone in Latinum Manfius lui prxtantiffimi Auloris Auguftini Calmer -dignitatem, ac elegantiam non folum fervavir, fed auxilie eĩam dici poteft. Nam qux ex vitio Typographi , vel fui audoris .olcitatione menda in opus immenfum irrepere , opportuna ad marginem notula, vel in ipio textu corriguntur; idque maxime in prxfationibus Didionario Biblico , Sup- plemento, difcrtationubus commentatiifque praeifixis. Videantur acta Erudi- torum Lipfix Anno 1729. pag. 166,
1729. Edita fuerunt **Lucx**; *Prolegomena & Difjerttiones In omnes, Cr fingulat Ster* SCriptur* Itbros....* Emo tc Rmo Principi Trolpero S. R. E- Ctrdmalt Iainbertino . Sumptibus Leonards Venturini.
- 173p. Editum fuit, *Supplementum td Diffionerium Hifloricum, Cruicum, Chronibicum t Geographicum*, & bterale *Sacr* Scriptura* Aullore R. P. p. Auguthno Calmet Bcno- diftiteo Abbate Scnoncnfi. Opus Gallice primum ab AuStore, nunc vero Latinis Uteris traditum » Je: Dominico Mtnfi Congregationis Matris Dei Lucenji. Emo ac Rmo Prin- dpi Jofepbo S. R. E. Cardinali Accortmboni. **Lucz Typis Leonardi Venturini.**
1731. In vulgus manarunt duo prima Volumina. *Commentariorum literehum m om- nes hbros Veteris, & novi Ttftmcti ejufdem prxclariffimi Authoris*; reliqua fe- ptem volumina infrequentibus annis prodierunt. Typis Jo. Dominici Mare» fcanoli. Verlio eadem qua alix , elegantia accurataque textuum collatione prxftat.
1718. Rurfum impreifum **Lucx** typis Leonardi Venturini, in tria maxima Volu- mina in vulgus manaverat Opus Ludovici Thomafini *De Veteri, é. nove Eccle- fi» difciplina* , opportunis animadverfionibus illuftratum , cum elogio bfflorico P. Ludovici Thomaũni latinis literis a Manfio tradito.
- >7jt. Quo anno poftremum Volumen *Commentariorum Itcrahum* abfolutum fuit , prodiit e Leonardi Venturini prxlis primum Volumen immentis Operis Im- mortalis Cardinalis Baronũ. *Annales Ecclefiafiici Ctferis Bannit s. R. E. Cardi' utilis une cum Critice Hfflorico-Chronologic* Antonii Ptgii fingulis Baronii paginis tdje- Eia, tc eorumdem Annalium continuatione ftudio Odoryci Reynolds* . Ut opus appri- me toti Reipublicx literarix utile numeris omnibus , quo fieri pollet , abfo- lutum prodiret, a fe excogitatum inftitutum Leonardo Venturino prxfcripfit, notas adjecit eruditione plenas , & opportunis animadverfionibus referas, no- vis & adhuc ignotis Conciliis fuo loco interpoluit. Concilia addita ad fexa- ginta accedunt. Adnotationes alias a Cl. Viro Dominico Giorgi lucubratas addidit , qux factus confulares ab anno urbis conditx, ufque ad annum Chri- fti 567. illuftrant. Apparatum ad Annales ex plurium Audorum fimul con- geftis Opufculis, cui longam eruditamque przfationem prxfcripfit, confecit ; appendicemque fubdidit, ut lumen quod ferius ipfi compertum fuit ad quar- tum Ecclefia (xculum in obfcura Chronologia illuftrandum afferret.
- >742. *Rerum t Ctfruccio Gefitrum ex quo rediit In Ptirttm feriet Chronologic* ex editis , itteditiffque monumentis expreffe * T. Joanne Dominico Manfi cum notis* . Incipit ab Anno Chriffti «314. & delinit in annum 1328. Legitur in Vita Cafrucii Antelminelli Lucenfis Dtis Audiore Nicolao Tegrini edita **Lucx Typis Capurri.**
- 174d. *De Epochis Conciliorum Sardicenfium, & Sirmienfium, cutcorumque in ctuft Arie- narum: qua oceffione rerum potiffimtrum S. Athnefi Chronologie reflituitur....* Emo Principi Jotcbimo Cardinali Bcfutio nuncup: **Lucx Typis Philippi Marix Benedini.**
- <748. *S*nfiorum Conciliorum 6* Decretorum Coltecho nov** , fcu *Collefionis Conciliorum ** 77. Philippo Ltbbco, dr Gthriele Cofftrtio Societtis Jefu Presbyteris primum vulgt- t* t dein emendttioris, é* amphoris Optra Nicolai Celeti Sacerdotis Venetiis recul» , fupplementum \ in quo additamenta , variantes letitones , emendationes »d Concilia , ac decret* permultr exhibentur . Omne ex editis , & MSS. Codicibus undique quafitis Gracie, latinique collegit, digejfit, additifque prafationibus, notis , difjertationibus hi- floricis, criticis, cbrouologicis, degm*ticis illufiravit Jo: Dominicus Manfi Lucentis Cle- ricus Regularis Congregationi Matris Dei. **Luc* typis Jofepbi Salem, & VincentijJun- tini in fex Volumina maxima omnia diftributa ; qux in Angulos fequenus Annos in vulgus manarunt.**

In ephemeridis Venetis ad diem 20. Aprilis 1748. η. iō. pag. iij. hrc in laudem Manianx novx Conciliorum Colkdionis habentur. „ Dopo aver terminato l'Aurore la sua lodevole imprefa delle Annotazioni al Pegl Critice In Annales Baronsi: ed al Rainaldi Coisnua: lo ^innchum Baronij^ ζζ quale opera rifulta dalla editione, che prefentemente si eleguifce in Lucca di detti Annali Baroniani, e fe ne divulgano di mano in mano i Volumi compiuti : Ecco si accinge ad una nuova importante fatica , vale a dire alla Collezione de' Concilj, la quale comprenderà fci Volumi in foglio. Nella prefazione fpiega egli ampiamente il fiftema, che ne ha formato.....ed in queffa nuova carriera è cos) felicemente riufcito , che noi fappiamo di certo avere egli radunato qu) di ntovo feicento Concilj e plii, i quali non fono raccolti nella fopraccennata Collezione Veneta.... Oltre poi il numero fuddetto de' Concilj, che il P. Manii chiama nuovi , egli ci fomminiſta notabili aggiunte a tutti quelli, che leggonfi nell' ultima raccolta Veneto Labbeana ; e poichè non fi è cbntentato l'Aurore di confequire in tale occasione la femplice gloria di Collettore , perciò veggonfi di quando in quando incrodotte alcune fue differtazioni, nelle quali ci vā correggendo l' Antica Cronologia, e la Storia Conciliare. In oltre da libri inediti egli ha prodotto molti pezzi importanti , che afpettano «Canoni de'Concllj, ed alla migliore lezione di alcuni Documenti già da altri pubblicati... Ha con felicità reſtituite le iottoferizioni del Concilio Romano del 743. lotto Zaccaria Papa; le quali per confeffione dell'ifteſſo Labbè erano molto difettoſe, e mal concie..Laudes inde perfequuntur exdem Ephemerides, quas repetunt ad diem 12. Apr. 1749. n. ij. pag. 116. nec non in fequentibus Annis. Hxc hic fubjicere opere pretium duximus , ut reſpondere diffufam libri inferiptionem fui Auditoris menti , & Ledorum expeditioni appareat. Videantur etiam ada Eruditorum Lipfix Anno 1750. Kal. Maii.

1749. Nava editio Hiſtoria Eccleſiaſtica P. Natalis ^lexandri&c. in vulgus manavit iſdem typis imprefſa, quibus prima editio a P.Conſtantino Roncaglia ſuis animadverſionibus publica: utilitati reddita, & ab omni cenſuræ nota vindicata . Huic Manlius novas annotationes adjecit, quibus hinc inde Bafnagium feriptionem Annalium Politico-Eccleſiaſticorum carpit, ac eruditi confutat. In fine tertii Voluminis fynopſim vitæ, & operum Patris Roncaglia addit; fuumque aperit Confilium novarum adnotationum.

Venetis aliam editionem e ſuis typis protulit Thomas Bettineſii novis adhuc Manlianis notis adornatam 1759.

1754. Jo: ^iherti Fabricii Lipſienſis Sacra Theologia inter ſuos D., é* Proſſoris publici , Bibliotheca Jatina medio, & infima atatis, 'cum Supplemento Cbriftiani Schottgenii, editio prima Italica β Y. Joanne Dominico Manſi Clericorum Regularium Matris Dei Lucenti & MSS. tdtijquc codicibus correſta , illuſtrata , & auſta. Accedunt in fine vetera plura monumenta tum a Fabricio olim tradita , cum hic primo adjeſſa . Patavii ex Typographie Seminarii 1754. apud Joannem Manfrè VdTum. in 4. tria.

27J5. 7II 11. 7. M. Olim ^Enaa Silvii Piccolomini Scnctis Orationes Politica & Eccleſiaſtica: ex MSS. Codicibus fere omnes nunc primum eruit ; reliquas hinc inde diſperſas collegit, dr ad MSS. Codi. recentiuſt argumentis, adnotationibus, & præfatione exornavit, atque appendice aliarum *Pii II. lucubrationum ineditarum auxit Joannes Dominicus Manſi Clericorum Regularium Matris Dei Lucentis . Ex Typographie Philippi Marix Benedini. Vol. 2. in 4.

17^5. Memoris della gran Conteſſa Matilda reſtituita alla Tatria Luccbeſe da Franceſco Maria Fiorentini. Seconda editione illuſtrata con note criticbe, e con t aggiunta di molti Documenti appartenenti a Matilda ed alla di lei Caſa da Gio: Domenico Manſi della Congregatione della Madre di Dio: in Lucca 1756. nella Stamperia di Vinceazo Giuntini.

1758. A. P. F. Enacted Rcinfſcttucl Ord. Min. S. Franciſci Theologia Moralis, brevi ſimulque clara Methodo comprebenſa cum novifimis acceſſionibus PP. Maffei Krefſlinger, fit Dalmatis Kicks ejufdem Ordinis. accedunt ſupplementa nunc primum edita, in quibus præter Bullas teleſſas Benediſſi XIV. continetur Epitome doſthina Moralis, é* Cananéen ex operibus ejufdem Tentificis opera ir ſtudjo P. Joannis Dominici Manſi Congregationis Matris Dei. Mutinx lumpſibus Jo: Baptiſix Albrizzi Hieronym filii Veneti Typography 17jg.

Epitome feorſim recuſa fuit Venetiis , & poſtea Lucx 1769. in Typographie Jacobi Juſti.

17J9. *Sdcorum Concillorum nova*, é* ^dmphfime Collegia, In quo prater co qua Philippus Labbeus, ér Gabriel Coffartius S. J. & noviffimo Nicolaus Coutu in Lucem edidere; ea omni^l in juper Juts in lons optime difpofita exhibentur, fwx Joannes Dominicus Monji Lucenfis Congregationis Moins Dei evulgavit: Edisto noviffima cb eodem T. Monfi, potiffimum favorem etiam, dr opem pr^lante Emo Cardinali Donunico Pajflo-ne Sanfla Sedis ^ipafiohea Bibliotbecario, ahifque EruditiJJimis Viris menus auxilias-rices ferentibus curata, novorum Concillorum, novorumque deerttotum additionibus locupletato, ad MSS. Codices Vaticanos, Lucenfes, aliofque rtcentito, .4r ptrJcSlo; ^Accedunt enem nota, & differtationes quamplunma, qua in catcris tdiliinibus defiderantur. Florentix cypenlis Antonii Zattà Veneti.

Hoc opus jam abiolutum perfectumque mifit Venctias ad fupradi&um Typographum, una cum Salmonis latina tradu&ione, *De metodo/ludendi Conciliis* opus quod notis & additionibus illuftratum Apparatus pretioii locum tenere voluit ut apparet ex ipfius litteris die 20. Aprilis 1769. confcriptis, quae lunt hujufmodi, prout in calce (<<).

1760. *Theologia Moralis in quinque libros djlributa*, quibus materia omnes praSlica cum ad externum Ecclefiarum, tum intetnum con/cientia forum fpeilantes novt. methodo explicantur edullore Paulo Lapmann Saret. JeJu Theologo, m epitomen redaEia, If nunc primum pluribus m laus expolita, colligata, auEia, It frequentibus, luculentiffimifque cinimadvclotilibus illuftratu u R. T. Joanne Dominico Manfi Congregationis Matris Des Lucanfi. -Accedunt fuis lacis accommodata egregia omnes regula in praxi obfervanda ex Theologia Morali R. T. Conflamini Roncagha ejufdem Congregationis. Editio noviffima uberrimo return codice locupletata. Patavii 1760. Sumptibus Remondinianis.

17<ft.

<a) Moltillufit Sig. Sig. Patron Colmo.

Lucca tl di io. Aprile sj6g.

Non fui pronto a rifponderc all' fua Lettera dello (corio Mario per poter effere a portata di conlolaria con que(la, dandole notizia, che cel termine di un mefe incirca aviô finita la difpoGzione di tutte le Aggiunte, che rtmanevano a faiG a'Concilj, col fegnatie a' luoghi loro i neceffarj richiami.

Cert'è per altro che gli AmanuenG ricercano ù lôro tempo per referivere cib, ch' hotcielto dagli ultimi Manofcritti, che mi pervennero da Vienna, e da altre Città.

Dico che ci vorrà del tempo, perche non fono cofe, la cui efeecuzione G poffa affidare alii foli AmanuenG. V'ha molta diiGcoltà per intendere lt caratteri, onde v'ha bifogno della mia affilienza, principalmente per quelli che mi pervennero dalla Germania. Non mi poffo impiegare di propoGto le non qualche giorno fra la fettimana, e qualche poco la fera, attele k incombenze, alle quali devo foggia-cere nel gelofio mio Stato.

Se viveffi come prima, nel mio ritiro di femplice Chierico, l'avrei Sig. Antonio Carif. Gmo, follevata afiai prima della fpefa menluak, di cui è aggravata per li detti AmanuenG, del che pare appunto mi dia tretta per liberarG: febben per altro, conGderandola compiacente nelle fpefe ch' impiega per queff' Opera, mi fa penfare, che la cagione delle fue premure provenga dal nffeio alla mia età cadente, per la quale dovendo io cedere ai comun Fato, reflat doveffe delufa dell' inticro termine.

Su quefto punto gli db ragione di dubitare. Mi feneo in fatti aneor io d'effere vecchio, né qui ho bifogno d'alcuna prova: ficchè non mi

lufingo veder terminata l' intier. » flampa. Solleciti elle per tanto le (lampe (ne, mentre già none in mano Originali abbaltanza, menu" io pin preffo di quello le prometro, avrb condot-to a Gne il lavoro: c per darle un faggiu della mia parola, ecco che le taccio fpedire un fagotto con altri tre Tomi belli aggiuflati. Me ne retiano perciò in mano foli ire per lt termine totale (').

La Traduzion del Salmon intorno al Mctodo di lludiar i Coital) è già compita, nè mi reftano farle che poche Annotazioni per ripor-le a pie di pagina, e l'avra fra due fettimane. Abbenchè quello dovrebbe andare nell'Apparato deH'Opera, come in altre mie le ho detto, con tutto cib le do la libertà di premettedo a qualunque Tomo, che le piaceffe, mentre farà cofa grata alii fuot Affoctati, per effere un' Opera deGdetata, e neceffaria; anzi la conG-glierei flamparne qualche cettinajo a parte, alicurandola d'uno ipaccto felice.

Giunto al termine di quel poco mi refla a fare, darb mano, piacendo al Signore di dar-mi vita, alia Traduzione in latino del Dizionario de'Concilj; ma anche a quello avrb mot-to da aggiugnere, ed accrefcerlo d'alcune mie cofe. Queffo del pari lo potrà (lampare in fe-guela del Salmon, da frammetterli verfo la metà dell' Opera, mentre daranno una grande ■lufirazione, c rifehiaramento. PenG in tanto a profeguire a gran paffi la flampa dc'Con-cilj, co'qualiavrb compiuta ogni letteraria mia fatiea.

Parlai con il Librajo dell' Encyclopedia, che mi rifpofe, ch'effo le l'eriverà l' occorrente.

Le ho fatto un nuovo Affociato alia Srbcia EccleGaflica di Monûgnor Godeau, e potrà fpedirmi lt Tomi ufeiti in Carta fina, unita- mente aeli altri libri ebe mi dee mandate l' Faccio nne, e mi creda ec.

(-) Dot mfi dapo mandb gh altn trt rtmamisti, t cost fupplj con gloria a tuiti gl' impegni fuoi. Comil. Gtnorol. Tom* XVIII. j

L DE VITA ET SCRIPTIS

- 7<I. *Stephani Ballurdi Tutelenfis Mitocclatoea nvoa ordine digesta, It non paseels Ineditis Mensmsentis, opportunitate animadversionibus auHa, opera ac studia Joannis Dominici M»ηβ iMηβi. Lucx ij6t. Apud Vincentium Jun&inum, fumptibus Joannis Rkxomini. Tom. 4. in folio.*
- IJSI.** *Hfioria Ecckiaflica bariis collogttilis dige/ia, ubi pro Tbeologia Canaidatu rts ρΑα-pua »M /i/MR «d bifleriem,*fcd etiam ad dogmata, Criticam,C^rcMe/^ùw, & £f*/r-fl* dtfcipulinam pertinetet per brevet interrogationes It rcfponfiones perfiripguntur, & W» praeiario ordine collocantur : Opus novem tomis comgrcbHlum aufiore Fr. (gnatio Hyacintho de Grawfan facra facultatis Tarifi&ifls Doilore, It Collegii Cafana-ttnfit Theologo Ord. FF. Fradicatorum. Editio noviffima luculentiffimis additionibus, Ptrprnw/fW adnotafionibus Itufirata, It continuatione uffue ad .Annulo MDCCLX. lo-cupletata a P. Joanne Dominico Manfi Congregationis Manfi Dei Lucenti. Venetiis ex Typographie Remondiniana.*
- Opufcula nonnulla bic adne&imus, qux alia etrufeo fermone feripta funt, alia latinis literis.
- 1751- *Diario Sacro Antico, e Moderno delle Chiefe di Lucca compofio gia da un /tcfigiofb delta Congregatione delta Madre di Dio, riveduto ed accrefciuto dat P. Gio: Domeni-co Manfi delta medefima Congregatione. In hoc libello fuis civibus perutili non vulgare pretium habent qux ibi afferuntur ex antiquioribus monumentis ttim ArchiepHcopalis, tum Canonicorum S. Martini Archivi deprompta, qux peculiare liturgies Ecclctix Lucentis exprimunt, & obfcuriffima Epilcopo-rum Chronologiam illuftrant.*
- Au^or hujufce Opufcoli fuit primo P. Gabriel Grammatica ex eadem Con-gregatione, qui fapius Lucentibus prxlis novis femper additionibus audum fubmiferat. In editione *7J4- necnon 1736- a Mantio hzc confe&a legitur differtatio. Di{feriattone\o dtfla del primato stella Crfilaniti di Talcana della Cbie-fa di Lucca.
1755. *Succimo ragguaglio della Vita di Catterina Bi^getti contadina dello Stata di Lucca Tertiaria Francefcana fentta dal P. Gian-Domemco Manfi delta Congregatione delta Madre di Dio fuo Confefforc. In Lucca 1755. per Giuieppc Salani.*
- Pr infigni Codice Caroli Magni alate (cripto Ir In Bibliotheca Maioris Ecclefia Lucenti J/rvato commenterali. Extat in Opufculis P. Calogerà Tom. 45. pag. 73. ad 1JJ.
- In nova editione Commentariorum in Sacram Scripturam P. Auguftini Cal-met additiones qualdam ab Audiore è Nancis tranimiffas Gallice feriptas nec adhuc vulgatas, Mantius latinas reddidit, & inferendas fuis locis Typogra-phe tradidit. Prodiit hzc editio Anno 1791. Typis Nicolai Coleti Venetiis.
- Ne quid tilentio prematur, hic iubdimus etiam animadverfiones nonnullas ap-poiitas Di&ionatio Enciclopedico Lucae recufo, ad ea loca in quibus dogma Catholicum declarandum, aut ab erroris fufpicionc vindicandum effe videri poterat, quas perlequi detiit, cum non fatis omnibus probari fuam operam intellexerit.
- Dedit pariter Apologiam pro fua de Epochis Conciliorum Sardicenfis & Syr-mienfium ad Cl. Virum Ephemeridum eruditorum, qux Romx vulgantur, Audiorem Anonymum Joannis Dominici Manfi pro differtatione fua de £po-chis Conciliorum Sardicentis, & Syrmientium Apologia Lucx edita 1747.
- Joannit Dominici Manfi Clericorum Regularium Matrit Dei Lucentis pro (ua de Anno habiti Sardiccnfi Concilii fententia ad V. C. T. Tbomam Mariam Mamachbium Cafa-nallenfit Bibliotheca Pra/eFlum Affertio altera. LucX Typis Jofepbi Salani, & Vincentii Juncilini.
- Epitome Doflrina Moralls ér Canonica ex Concitationibus allifgne Operibus f. r. Benedi-Hi XIV. excerpta a 7. Joanne Dominico Manfi. Epitome hujttfmodi addita eft Tbeologix Ligorii excufx typis Remondinfntis anno 1763-*
- A P. Friderico Lucenti, Redore Generali Congregationis Matrit Del in fuo libro de Scriptoribus Congregationis ejufdem, de Joannis Dominici Manfi Operibus ineditis §. 2. indicatur opus de Ortu, ér progreflu Fidei Chrijtiana, quod nos omnino latuit. De hoc opere affertur Vinciolus in fua Epiftola ita foribens. Omittam alia, fua a te expellantur non minus elaborata, ut opus pre-cipue omni laude dtgniffimum de ortu ér pr^reflu Fidei Cbrjlliatut.
- Ad manus inter alia ab ipfo exarata, differtatio venit, ita inferipta de Catboli-torum, It Herciticoeum Martyribus, ac Martyrio. In ea difler'atione notas quibus veri

JOANNIS DOMINICI MANSI.

U

veri Chriftri Martyres diftinguuntur eleganter & nitide aflert, & luculenter hzreticorum, quos ipŭ jaâant Martyres, ex hiftona adducit, & quantum a vera Martyrii Laude abſint demonſtrat.

Iox eodem libro Epiftotn etiam notatur v^{ad}assdNIN A. 7. *Danieli Contine Ordmit*
^Tredicetonttn dete. Edita Lucz Typis Jpfcplii Salam & Vincntii Juadinii
in qua fibi obje&as cenſuras ad fuum *de Cefibut rtjtrvetu* &c. tra&atum di-
luit, ac defendit. Ibidem etiam a diligentiſſimo ſudore notatur quod idem
P. Daniel Concina in opere edito Venetiis, non Lilez anno 17 j cui titu-
lus, *Efplicezione di quettro pered^>ji* &c. paradodo V. pag. 47. n. aj. iermo-
nem habens *dr freti>tu de Cefibut* &c. j. 1. n. 1. hzc habet. *H libro dei P.*
Menſi fu dinunziato elle Segr» Congrcgtzione delf Indice . E' flete Mentevole delle
profcrizione : E quando non lo jlempi ſpurgeto de molti propofizioni folfe* e ſcendolo-
ſe j intende (come l notorio In Route) iſſb fetto condanneto. Has iniquiſſimas ma-
culas ^ta Manſius diluit, ut tantum abſuit ut a ſapientiffimis illis Patribus
profcnptus fuerit, quin potius cum laude fuerit permitius. Extat Epiftola
reddita Manſio ab eodem Secretario S. Congregationis Indicis, uti appella-
tur P. Ricchinio ſub die 1. Auguſti 1750. Qur hic ſubditur. Ere dovuto el-
le figgolerijtme fttnte che be di V. T. Et. R. e delle Corigregazione Il poſſo de me.
Jette el Sig. Cerdinele Temburini, per ſelvere de agni ptricolo Il di Ici libro, onde
elle non dtvt /epermene gredo eleuno: devo ben lo rtngrazlerle, ficcome feccio divote-
Mente de'co/rtetijſſimi ſentimenti ton l quell meco ſi ejprime... Eadem fermé referi-
pfit ſub eadem die 1. Auguſti 1750. Cardinalis Befoſzius. Deve V. T. ettri-
buire el fue merito, ed el concetto che qui ſi be delle fue Virtu, e non e' miei uſſi-
li quelli per eltro bo intrepreso molio volentieri, /'eſito felice delle fue couje In-
tono el libro de Cefibus Rtſervet &c. Cardinalis denique Gentili, ne alia te-
ſtimonia afferam, hxc & ipſe in Epiftola ad Manſium reddita die 29. Julii
1750. icribit. Entrendo e mifure delle particolari /lime che nudrifeo per le ptrjone
di V. T. e porte di ognt fue lettererit foddirezione e convenienze bo proveto molte
pieceret che non ſie per ferſi più le motivete releztano dei ſno libro per cui, 0 per
~"Al benemrito putore goderb del peri di patere fempro can frutto impiegore ogni mie
piet efficece e dovuu effilienze.

FINIS.

LT!

O R A T I Ô

HABITA IN SEMINARIO LUCENSI X. CAL. JUNII MDCCLXIV.

CUM PRIMUM AD ILLIUS URBIS

ARCHIEPISCO PALE M SEDEM ASCENDIT

JOANNES DOMINICUS MANSI

CONGREGATIONIS MATRIS DEI TOTO ORBE CLARISSIMUS.

Si imago animi vultus est, **PRÆSUL AMPLIS-**
SIME, A indice» oculi cupiditatem, studiorum-
que intimatorum; e* intentione frontis, A con-
jedu luminum in me plurimorum, mirari admodum
pleroque fuppicor, quod nos Adolescente». .
qui propter ctem neque ad invetigandutn fa-
tis acuti, neque ad ornandum uberes, neque
multa ad iotelugendum fumus praediti fagacitate,
& celeritate ingeniorum, humeri» noftrts tantum
eneris in laudatione tua pofitum conamur fafel-
per», quantum nec robuftus quisque multam di-
cendi experientiam, ufumque habens rerum ma-
ximarum, poffit cum dignitate faftinere. Quin
geflu ipfo, & veluti digito innuere nobis «elle
videntur in tabula illa benè pida, & hic ad
memoriam pofleritatis collocata vim, & copiam
tantam L'brorum, quos Tu Ipfe fcripGfli, tuo
ordine una cum tui imagine diftributam; ut il-
linc fpecies quaedam afoedu penè terribilis obji-
ciatur, que ingenti fplendore divins faipientie,
& doària* tu* undique circumfufa Adolefcentiam
nofttam percellat, Si à fufcepto canfilio, ve-
luti quodam impetu, pulfaque deterreat. Quo-
modo vero, inquirunt, vos. Pueri, afferre in
medium aliquid licet induftria veftra circumli-
tum, quod iim Ipfe de fe non dixerit, quod
non fua ipia monumenta teftentur, quod com-
munis fama, & vel ferme hominum exterorum
non longè, latèque diffeminant? Arrogantis elt
igitur dicere hoc tempore* dè de fe, fuisque
viribus (entiat fivere. concedat uiuj, A con-
fuetudo, C qu* hadenus fuit, dum, non poteft
fine periculo reprehentionis teneri. Ergone qu*
res invitamento adhuc & excitamento luit, pro
fabito impedimento fit, A oibns»? Ergo quia
immenfum quiddam, A infinitum fentiunt homi-
nes in laude tus, adeo ut non modo tenuitas
nofttra, fed ne ulla quidem ubertas ingenii, nul-
lum etfi incredibile genus orationis accedere il-
luc, imo nec elpicere, A afpirare poffit: iccirco
vel lu primo aditu, veftribuloque labatur oratio,
multitudinis percuffa clamor* moneatis eam oon
poffe tantos curfus conficere? at non idem fron-
tis tu* indicium, non bec clamitant ifti oculi;
alia profeAo vox oris, A vultus tui. Erumpit,
erumpit inquam illinc ea, qu* antea in nos tem-
per fuit humanitas, A fuavitas illa mirabilis,
cui, quod nunquam fere apud alios, ex dignita-
tis acceffione accretio dulciorinix fada elt. Hcc
nos finit bono indulgere animo, A conceptam
intime prcdicationis tu* voluntatem emittere tan-
dem, vel cum periculo fatietatis. Inftar Parentis
optimi, qui lubens circa fe patitor digladiari cum
frepitu puerulos filios, ut ex umbratili illa pu-
gna euifque indoles extet, A quis audacior, quis
iradior, quis valentior viribus, quis ingenio fo-
lentior apparear. Quid? O plufquam paterni amo-
ris argumentum! Non modo laudes finis hauri-
re tuas, fed A earum aperis foetes uberrimos,
non quidem tui cauta taaquam inanis glori* cu-
pidus, quam nunquam amafit, fed commuai om-
nium maxime Ecclefiallicorum, quos ad eandem
contentionem laboris, eademque rationem (udio-
rum domeftid exempli vis, A efficienti* poteft
allicere. Et quanto id validius modo, cum ip-
fus Ecclefiaftici Ordiois Principem, A Ducem
Eundem, quam tot Sciplorem Librorum, tante
parentem eruditionis, tot tsotorumque sudorem
monumentorum habemus? Su igitur magnus cam-
pas, fit infinitus, immenfu»; at efl apertus ad
laudem; at fi minus gloriofa, Jufti* tacnen, A
debita excurfio, quin A propter exempli utilita-
dem felutaris: vix enim fieri poteft, ut tot pra-
dare fadorum amplitudinem, dignitatemque imi-
tatio aliqua non confequatur.

Obvium quidem ad intuendum, A ad contem-
plandum perpicuum fuit Ornamentum illud K non
modo dignitatis, fed A virtutis Infigne, quod
preter cetera Summus Hebraic* Gentis Sacerdos
gerabat in pedore veluti monile quoddam à collo
pendent, A è monili veluti bulla gemmis difflinda
cUriffimis, in medio pidas opere Phrvgio dnas vo-
ces habens,, qu* Latine **DOCTRINAM** fanant,
A SANCTITATEM. Ex quo annibus bene ve-
ritatem intuentibus facile erat cogitatione cotn-
pledi, debere Pontificem, fecretis penitus vitiis,
omnium laudum, maxime vero (cienti*, A vir-
tutis lumine accendi. H»c fpecies objeda extrin-
fecus ad interiorem mentis habitum pertinebat,
non modo illorum veterum, fed A noftrorum
Antillitum multo mag'u, quo fanAior efl muneris
fundio, A public* religionis, falutisque animorum
propior curay adeo ut quanto quis eo otnamenti
genere reliquis prcfat modo, tarto melius magni-
tudinem Imperii, A Nominis dignitatem fiifine-
at; beatiffimique fint illi, qui Pontificem habent
iifdem partibus expletum undique, A cumula-
tam.

An quxrX hic *Urit Lata* num fit ejufmodi
novas antiles fuus? Proh funeri! id qunrai *Urit*
Lata, qua non peregrinum illum fartita elt, fed
Civem ultro in hanc fortem afeivit, non aliud
accerfitum, fed hic ex Patricia Gente fufceptum,
hic ingenue altum, atque inffitutum, A è ludo ip-
fo, A pueritie diCiplina in Religiofam Domum
fummis, A eruditiffimis viris effluentem profèaum:
tanto ingenio, tanta memoria, tanto difeendi ardo-
re, tantaque juvandi ceteros cupiditate in (ludiis
penitioribus, ut vel extrema adolefcentia docendi fu-
ere Dogmata manus honorificentiffimè tueretur? *Ur-
It Lata*, qu* illum juvenem adhuc mirat* elt in
publicum edentem Sacrarum Literarum feriem uni-
verfam cum interpretatione rerum omnium Latine
restitutam,, que antea Gallice legebatur; itemque
duos earum Libros, qu* in qunilfanem venire pof-
funt cum magno ad Indicem fupplimeato, fimiliter
in Latmum converfas? Subinde piales Theologi*
morum tum aliorum vel emendatos, vel audos, tum
fuum de peccatis, qu* fibi Epifcopus apud nos vo-
luit integra referveri? Paulo pofftotum *Ettlrfafta*
Hi/eri* per fecula bene multa diffufum Opus, no-
tationibus temporum, A oromifeuiaanimadverfioni-
bus diffeminatum? Hinc *C^hattii*, A *MatHuii* res
gefas cum additamento ex fontibus reconditis hau-
fto: hinc *Pii StcmJl* P. M. Orationes, qu* nondum
lucem apfexerant! hinc *Balatii* monumenta in ordi-
nem digeila: hinc *FaEritti* Bibliothecam quampluri-
tis fcriptorum nominibus auftam hinc additiones
^4aaat tides, *Gmtftxii*, Tbem«e», *Daajatio*, *Na-
tail* *^ltxanan* graviffimas: hinc coiledas, A in fex
volumina diftributas landiones multas ubique terra,
rum per Ecdefiam in Conciliis omnis generis latas:
hinc denique eafdem in novas editiones tradudas,
A fuo loco perbelle, A apte Witpofitas? *Urit Litte*,
que, (i mores fpeder, vidit Eum apud fe integerrimi
Temper, A religiofiffimi viri opinione florentem
adeoque fibi à plerisque vel è fummis Potefiftibus
deledum moderatorem animi, datum CenftmLi-
bro-

brorum, InpeAiforem rcnrm Monaficvum, A Ec-
clefiaticarum .propolitum fibi à fuis tanquam exem-
plar veteris difciplins, ab omnibus fapientia, A
virtutis? Et qnrat Zuvm num «pmoribus, Jr do*
Arina perfectus fit Antilles fuus, A quid beatitudi-
nis poffit fibi ab Eo jure optimo pccficri?

Illufriora hanc ipfo tint. cum MANSI no-
mino, mihi videor dicere omnia, & fumma. Quae-
rendum igitur potius, quid pricipua quxquo gefla-
rum rerum pollulaverit ab Eo laboris, eruditionis,
& omnis generis Literatur». Quo in loco fortunam
mihi ipfe gratulor meam, qui tuis pene verbis loqui
poffum, PRÆSUL SAPIENTISSIME, A in me-
dium explicare ea, que Tute de (criptis tuis in li-
mine quornmcumqee Operum attulilli. Et quod ad
interpretationem illam Sacrarum Literaturum Latine
redditam: Senffti Ipfe quidem nullum adhuc ea de
re proditum Commentarium, qui fbrat numerisom-
nibus abfolutus; tenebas plure* doctiffimos virot uni
aut alteri earum parti operam navade cum laude:
pnclare traAafih ea, qur ad Geographiam pfeptant,
Eo^rrrruMi, Crrima», Hriendua», tarbartn»: hunc
itidem de animantibus faci: De veftimento vete-
rum Sacerdotum largiter Brasaiaat; uberrime Ma-
luxe In Jofue; In Pfalmos Mass: in Ezechielem
Vb^llalpandn»: unum, qui omnia (cite complevere
tur, cui nec prophana erudito, nec linguarum pen-
nitior (cientia, nec cenforum judicium deeffet, qui
fervite modum, A rufils finibus contineri, & tem-
peranter uti nollet ingenio, defiderari. Verum vix
in manus inciderunt Calateti V.C.commentaria, ac
uni huic datum vidiffi, quod nondum alteri. Vide-
te veto, ac verfionem »n Latinum fufepere unacutn
etmtdatiooe, expolitione, exornatione conjunffm,
idem fuit: taffer ille weal in fudlaa» Setrrmul Li-
terarna» «aar, Ipfe inquit, dlatna confurtudnr f»
Sut valijlar, Crinitae» Jaa» (B^piliqñ juveni >rlrtit
ia eo tenera erudititnit, in bene tue [abilt diaricatio
ara» abject.

At quanta dimicatio hec fubeunda, Dii boni.
Quz immetitas latitudinum, longitudinum, altitu-
dinum. Quod mare fcomilofum, profundum, in quo
velati adverte agmine faffo iuffantur venti, A unde
quafi altu quodam effervent, A hucactedum modo,
modo illuc recedunt. Quid cum Tibi A incerto eur-
fu, A maxima hyerne uavigandum? Omnia viucet
amor communis boni. Et vicit quidem, Auditores,
magnificotiffime vicit Jamdlu extat Opus inte-
grum, expolitum undique, limatemque, certa doAri-
na referum, omni undique affluens eruditione: non
ita fufe extentam, ut legentes deterreat, nec con-
tradam adeo, ut eorum mentes cumulate non ex-
pleat. Ceffet igitur MANSI, A prclare fecum a-
num vident, luo bono fruatur, tandem in molli otio
quiefcat. Ut quiefcat, utotiofa vivat MANSI? Di-
xerat ille olim: Uilna» quod d» Sutrlil Lterie per not
laeboatua» Jaa». laedent friicli exitu perfauu» , de-
ce» virtutalibui editit, idea» Cr In Ecdelia]lita Hi-
ffria eraditur aliquit eUrejfur elictret, ut ex pavif
furit Jalutadverffionibuf Nariffil, Pagi#, TjMemaatii,
Depinili, Nourrit, af dofftu»amu» vliareu», f» l/crri-
fta ornata SS. Patrua» ediderant, Infauratu Ecclie-
pffiteratu ^dnalua» ferit» babertulul, Quod cum
diceret, jam complexam animo tenebat Ipfe ejuf-
modi renovationem. Jam notaverat locos omnes, qui
fcentexornandi, qui emendandi, qui fuppendi, qni
ex inordinata in ordinem ducendi; Jam viderat Mo-
numenta omnia, qua poll V. Barouti primi Annali-
um Parentis clartiffimi mortem prodierant, vel qu-
iplus Pagri acerrimam aciem effugerant, utpote in
locis adhuc fepulta tenebricuffiffirals. Detexerat Con-
cilia multa, que vel alter omierat, v« alter non
fuo loco noCuerat. Percurrerat duo Peterjtivolumi-
na, tria nalutli, quinque Mabitlonil, feptein Jjrrn-
ail, oovem Marteau', A Durandi, viginti lentem
Muraturl#. triginta A ofto a Ballaudo, ejuSque Soci-
lis, qua SaeAocum Afia contineat, elaborata: inh-
per juecedata omnia qux vocant, Setardi
Coteletti, Leibnitti, Dacherii, Tollu, Grabii, Pnlorum»,
A aliorum novem, quos Ipfe nomfnatim recentet.
Hac, inquam, omnia intentifulluraeratoculi» tin-
iula voluti cribro fubcreverat, excriferat, qur fibi
acerent, codices magnos earum rarum impleverat.
O fi vidiffes ingentem illam feriptorum firuem, il-
lam ornamentorum vim uno in lococongeffam: qux-
nam magnifico opere excitanda moles, dixiffes, quin-

ta munition- fepienda, quanto intercludenda val-
lu, in quantum fiftigiutn attollenda? ArchiteAum
quc>», qui faciendo open marum admoveat / Ec-
quis tantus Artifex, qui te tneliur, te citiu* poffit
ejufmodifubffruAionem ad CoelumufquoMrntfen-
tem fabricari? Nullus profedo fuiffet, Auditores,
nullus tantus machinator, A opifex, qui cum pari
artificii, celeritatis, A puichntudinu laude conit
ceret.

Reffe Typographus fub Prrfatione, tanquam ia
polle Templi, incriptum voluit. Si geo -deaeft/ bi
la vosulula bene triginta diffrertitlaeada tarifant fplen-
dora, / qaa fulgent endettant, / gea rmua aetas-
raw innuar IUufrentur, Id latum acceptinae referendia»
// IOANNI DOMINICO M^CNSI: KeftlaBat cene
friffit ille rl boe auuMruas «edar, aijf p«far-
lum fudli fubjedjet tyt additeatratil frit. Murate
vero continuat» reran» per Uninaldua» faDatyaaliffit
peuttui borrida fit* drmerla, nff in tergenda, exp-
llcadit»ne defndaget bit Vir nanejunn labare, «et /adit
farietate defeffue.

Verilline diftum: Nunqaau» tabart, aut fndil fa-
tielate dtrffut. Nam, oblupefcit Polteritas, fi pre-
fena hrc xtas nondum fatls grata miratur, viden»ut
poll tot curAls novum pedibus iter ingreditur, lon-
gum, falebrofutn, deterrimum, non una lata via, A
perpetua, fed multis, itemquetranfverfis abruptum,
fulverulentum hie, A arfluofum, illic precept, de
ubneum? Plane loquar. Rea, qua ad cognitionem
Conciliorum pertinet, ab initio ad hrc ufque tern-
pota in Ecclefia univerfe una cum faeculis, & «ta-
tibus hominum, eo addufta videbatur jam, ut nihil
illi detrahi, nihil vix addi poffet. Quod enimfrex-
jo decimo fexto Merhnxo fuerat duplici Libro com-
plexui, idem onera Crabbe ad volumina crevit poffi-
rnodum tria, tubinde ad quatuor (udio Serili, ad
navem cunfequenti farculo labor: Blait, hrevi ad de-
cem, & feptem fudoribus Labbn', A lofartil, noftro
tandem contentione Coletti ad vigimi & unum. Proh
fidem veffrain/ nonne magnum tuffet homini robu-
ho. A otiofo hrc omnia prrter illa jim diâa lege
re curfim. & leviter tangere? At qu.r.tum igitur
primo capite ad extremum infiliere linguli», cunffa
incife, membratimque fcilutari, ad rationem tempo-
rum, ad naturam, fitumqae locorum, ad preepta
difciplini perpendere, hanc argumentis probare, illi-
uftoriate convellere, hrc traftu leni, duro illa ex-
polite, totas quandoque paginascommovere, adice-
re vero tanta, ut fex ingentia volumina feparatim
confeâa ex rebus additis extent. A tamen adhuc
multa fupertint, ut nunc teinp. tii cum nova editio
excuditur, prarter illa fex volumina in hanc tradu-
cenda, tam lauta fupellex adit Typographe, ut
quando totum Conciliorum Opus reculum luerit,
cum Annalium Libris do numero poffit contendere:
adeoque (i cum decem illi» primis Sacrarum Litera-
rum, & triginta confequentibus Annalium, triginta
nirfus volumina ConciGorum conjungas, fceptuagis-
ta Tornat, quos dicunt la follo habebis ampli(Timos,
quarum ftaguli dabunt tibi hunc Virum paffim in-
terpretantem obicura, exornantem incondita, diffin-
guentrin ambigua, multiplices fententias afferen-
tem, nihil dubium in Chronologie. in Geographia, in
Hifforia relinquentem, nova ex it it perenniter pro-
pter infinitam rerum omnium cognitionem premen-
tem: Solis inilar, qui dux, nrincM- moderator lu-
minum reliquorum totum orbem fua radiis accen-
dit, nec ququam patitur tenebricMum latere. O
rem portenti fimilem in omnium feculorum memo-
riam propagandam!

Potellis hic vos cum animis veffrir, Auditores,
cogitare quanti fudoris hrc fuerint, A quanti fum-
ptus, fufeiplend» etenim illi fuerunt peregrinatione-
in longe diffitas oras, delitescendum in tenebris Bi-
bliotheevum, tabefeendum inter codices mendis cor-
ruptos, A membranulas lituris interlitas, duriffi-
nurt excribendi labor exantlandus. Erravi, Audito-
rvs, errari. Nihil illi dulcius, nihil jucundius,
quam in ejufmodi tenebris occultari, pulvere infici,
excribendo defatigari. Non ita deleftantur alii con-
vivili», celebritate ludorum, corporis voluptatibus,
ut Ipfe labore improbo, quo fallere quandoque bo-
ras, quin dies folulos eonfuevit. Fuit in locis, in
quibus nobilitas urbium fimpliffimarum, edium re»
Siarum magnificentia, maiefts Imperatorum grass-
em illi admirationem movere potuiffent. Relinque-
bat

u*

Oka T l o.

bat hec aliis, tibi aditxaa in Bibliothecas Regum il-
lorum unie poAolebat: ibi delicia, & emeres fui,
ibi fuavitae, & gaudia, ibi opes, At diviti*, qua
ia aliorum commodam parabantur. At quid longin-
qua loca commemoro? Propinqua nobis, A quatitit-
nitima est illa ad D. Merl.». Bibliotheca, augulla
quidem, ft fanda, locuples, ft referta Menumen-
tit pretiofiffimi*, ft fpeciatim codicibus bene qua-
dringentis maeufcripcis, quorum Ipfi per Colwncn
Ille/tritfiator exemplum famere licuit, feque noris di-
vitiis exaggerare adeo, ut, quod olim deOrigraefe-
rebatur, Ipfe BrdtferbrM esa» fex/ fieret. Et revera
quoties hac Domus, quoties faburbiumnostrum port
ambulationes illas teüirei, quibus ipfi honoris noftri
gratia libuit fape interefle (dulcis adhuc, at amata
in potterum recordatio; nam quod datum antea, ul-
tra non dabitur) quoties, inquam, hac Domus, fu-
burbiutn noArum vidit Eum fedentem in medio, co-
rona maxima exterorum, domesticorumque virorum,
fubito, flt ex abrupto fais multa itemque diverfa
inter (e quantentibus facere, ft memoriter eisdem
verbis, qualegerat, recitare tnm XxttM.uavfracs,
tum Prophana, tum Sacra, Oratori», Portree, PW-
n*U», HI/trilit; ex Scriptoris omnibus reprehen-
dere nunc, laudare illum, albmare pro dignitate
Libros qeosque, de Theologia vero morum tam late
undique ad multas heras diflerere, nt fatu itat hac
te totam in lina Ejus collocaffe videretur t

O ürAr L»c», d Libertatis Sedes inclitya, à bea-
ta quem tibi Antiftitem efte voluiftif
Suid ti prater hanc immenfam dodrin* copiam, uno
pefin, uti initio, ft quali prèterions iudices fan-
llitatam; quid, inquam, tamitluffie, egregium, prae-
clarum in omhi virtutum genere, cujus ab Eo pete-
re exempla non poliis? Temperanti* ne, ft mirabi-
lis in fumma potedata rerum omnium modi? At non
vides cum dignitate accofftonem fadsrn efle huma-
nitatis, cum fortuna moderationis, cum amplitudi-
ne medeffie, Chriftianat humilitatis, ft lenitudinis?
Amoris M in falutem tum auimorum, tum corpo-
rum, in publicam incolumitatem, & religionem? At
non videt zfluantem Ipfi fub pedore flammam il-
lam, que non patitur dies, nodesque nifi deextir-
pandis viriis, ft de excitanda virtute, & fublevan-
tis calamitatibus cogitare? Voluntatis in (ludia lite-

rarum, & ea maxime, qu* EcctefiaAieumOrdinem
poliant, exornent, perficiant? At non vides hac una
de caufa tibi oblatam Poteflatem .ceteroqein inviam,
ft (emel, ft feplus firmiffime repudiatam. gratula-
ri; quod Clericos maxime Adolescentes liceat in hanc
muneris partem explendam impenfius commovere,
ft vehementius impellere? Non tentis iccirco pa-
tienter ferre, ut de fuis laudibus predicetur, ideo-
que adduduni, ut labores fuos Ipfe per fe carmini-
bus exornaret¹ caneret quam fummis viris carus,
quam eruditus acceptus, in quos c*tus (iteratos aferi-
ptus, à quot Civitatibus ejulmodi focietate donatus:
ft me, diceret, K<mm, me yroetr», Peraffa, Plf»»-
re», Cofentl», Fellini»¹¹¹¹, «Xarinroaa, Cerlhæa, Fo-
rne* Concitl, re/asvrr<fimiliterhonellarunt, nedum
Patrie, ubi alterius cetus fociutn, alterius ducem
fapientum agmina voluerunt? Quid tibi hac narrati-
one propofitum, nifi ut quemadmodum (criptis, ita
ft exemplo ipfo, ft fpecie honoris fui ad pugnam
provocet, eunda movear, moliat eunda, ut tan-
dem ingenia non amplius molli otio tabefeant, nec
levi, ft nugatorio Audio implicentur verius, quam
explicentur; fed rite ordine, & ratione formentur
ad illuftre aliquid inafpeduni, ft communem lucem
cum fuo, tum aliorum commodo, ft Ecclefialtci
Nominis dignitate proferendum?

Et ob id ipfum putandum prrferim Te, PRÆ-
SUL AMPLISSIME, ad hæc ufquetempora ferra-
tum divinitus, toties è faucibus mortis ereptum, ifla
forti, ft operofa lenedute sudum, fuis tandem ma-
nibus à Deo ipfo in tam fublimi Cede locatum, ut
ex altitudine ifla non infulptain pedori extrinfe-
cus, fed incriufecus inftitam, ft foras ex feriatis, di-
dis, ft faftis tuis erumpentem veram dofttrnc, ft
fanditatis fpeciem largiter/emicantem intuentes Cle-
rici habeant, quem pene (equantur, quem imiren-
tu^ quem exprimant. Quod fi commune id arte-
ris? præcipuum tamen nobis, quorum oculi tanto
propius exemplum hoc perfediffimum tangunt; tan-
toque preflus h*cimitationisneceffikasurget, quan-
to ardorem hic Vivendi rationem profitemur. Qui-
ft hcc eadem imitatio majorem continebit laudatio-
nem, quam quz verbis exprimi poffit; probare enim
tunc fade videbimur, quod modo oratione perfe»
quimur.

FINIS.

Dicebat Jofeph Landus Civis Lncaafia,
Alumnus Seminarii, Philippi Landi
antea in eodem Seminario Rhetori*,
nunc Redoris Nepos.

ORA-

ORAZIONE FUNEBRE

IN COMMENDAZIONE

DELL' ILLUSTRISS. E AEVEAENDISS. MOHS/GMOAE

GIANDOMENICO MANSI

DELLA CONGR. DELLA MADRE DI DIO PATRIZIO, ED ARCJV DI LUCCA

Recitata il dì XXX. Settembre MOCCLXIX. nd Giorno della fua tolenne Depofizione

DALL' AB. CRISTOFANO MATTEO MARTELLI LEONARDI

Mitflrt di EioyηζA ael Semintit Arttwfttvtll.

A Hi villa » piena d' orrore , - d' affanno . E quelle è l' augurio Tempio, terrena Gerusalemme, the, quiti rea! Spofa , in altritem » pl io vidi llera, e con fafio abbigbarfi a pomp
d' otiro, d' argento, e d' oro riccamente veffita far di fe vaga mofira al Divino fuo Spofa f Queflo è quel Tempio, a cui, pochi d) andarono, io vidi in lungo maeftevohtreno l' almo SENATO, e l' affblato popol Lucchefe tripudiando concertera, mentre all' intoo in maniera giutiva, e trionfale e le fono- re trombe, e i timpani militari, e i facri bronai fuo- navano, e lo interne pareti d' armonioG concenti, di feffevoli cantilette, inni giulivi ecceggiavano co- avemente , e per mano de' Sacerdoti pompofamente adorni, fova gli Altari di fafio, e di dovizia veffiti, e fregiati il incruenta immolavafi Eucariftica Di- vina Vittima? Oh! come nel volger di pochi giorni (che in breve cangiano le umane cofe) e tanti og- getti ridenti, e tante cagioni di giubilo inunlacri* mevol fpettacolo, in una forgente di dolore, e di pianto ionofi in flrana guifa n volte! Spar)dalla bel- la figlia di Sion tutto il fuo m'avigliofodecoro : it vivace color falubre le renne menoful volto; equa, fi vedova fconfolata in nero lugubre emmanto, di diletto in vece, prefenta agli occhi miei triflrazia, e paura. Il lungo, rotto, lentiSmo fuono de' facri metalli mi rimbomba fulcuere, e mi sbigottifcp. Le patetiche melodie, i canti manchevoli, i Sacerdoti gementi, »! volto fquallido de' primati, dcilfoltopo- polo, che mi circondano, il funeflo barfume di quel- le Gaccole, oggetti fon tutti , che ovunque rivol- garmi il guardo , mi fcuotoo di raccapriccio, e di orrore. Ma che forte del «i grave, e pubblico lutto è fogfuffa, e fconvenevoe lacagione? Ah che fe il guardo umiliato innalzo alia cima di quella funefia mole, e veggio là sù giacerfi lafreddafalmadel No- bile , Saggio , Virtuofiffimo GIO: DOMENICO MANSI, racito voftro Concittadino.e amantiffimo Pallor voftro non meo, che mio, ahi ch'io rinan- go coavinto, che become al cader del pallore, tut- to fi feompiglia, e diferta il gregge, edognivalle, ogni luogo al lamentevol balato delle fmarnte Pec- rette piange, e nfponde; cod ben fi debbe a tanta perdita l' nniverfale coflernazione, e defolamento. E perchè la fola eloquenza nel pubblico lutto man- cava, non ad eccitare (che nella morte del pubbli- co Amore inutil (force faria) ma a prender parte nel pianto altrui, a me fi è dato il f. *. iocarico di farmi interprete del fuo dolore. E come che io mi veggia, che al merito per fe medefimo, ed alia virtù lovragrande di no tanto Principe, noopiàop- portunamente l' eloquenza debbe detinearfi, e colo- rarfi de' tracti più lugubri, animarfi de' piùcompaf- fionevoli modi, ed arietta ; quanto adoperarmi io non deggio di lei debolo interprete, io, c m dal favore di quelle ottenni, comunque l' eferciti, diefercitar- la? aperta da lungi a mo la via, ad eflegli grato in quefto, non mai da me penfato, acerbo cimen- te. E perebè il core e le middle, penetrate dall' acerbambafeia, comune a tutti, in me hanno di foprappiù il colmo di quel dolore, ehe è mifero di Sio della mia gratitudine, tuttochè lion mi luūghi i vincer colla collanza la forza del duel, che mi affanna, pure facciam coraggio, nè fi defraudi l' af- pettativa voftro, ed il marito fuo, tn riandande,

io colla voce, voi col penfiero feguace de' detri miei lual prèdite abbiām noi fatta nella morte del cornue "allore l' indito GIOVAN DOMENICO MAN-

TRE fono i prngi, e te doti, che ad ogni Prin- cipe a me fembrano convenire, t) perchè egU fia degno in fe dell' alto grade, a cui vien folleva- to; il perchè fia da i popoli a lui foggerti amato, e riverito cioè a dire; nome, e concetto di linge» lar proibiti: ricco teforo di non volgar dottrina; e diligente, indefelTa operazione in cid, che ha rap- porte alla dignité che folliene : per la prima dello quali prerogative fi rende ei meritevole del princi- pato, che ottiene : per. la féconda feuoore le vie, e le maniera conofce, per ritenerfi con lode in quel- le: e per l' ultima alla dignité, che lo fregia, ag- giunge ornamento ,e decoro. {Or quefli luminofi cara- teri, che propri effler denno di ogni Principe, dn cui nella terrena focievoe felicità fi abbiano i fud- diti fuoi a fiabilire ; coo quanto più di ragione vet- none ellG pretefi dall' Apofitolo Paolo aTimoteo, e Tito nella perfona fovrana di un Vefcovo, che al fegno più feabrofo, e fublime della celefte bentitu- diae debbe incamminare f e quafi fofpingere il popo- lo a fe commefib? Degniffimo adunque di ogni ap' provazione, Vefcovo, Prelate, e Pallore veracemen- te è, e dir fi debbe colui, che di quefli fuoi pecu- liari, Dobiliffimi fegni venga notato, ediflinzo.Sia pure flato a profitto, e fia a gloria perenne di que- lle Repubblica fortuoatiffima, e fia in benedizione, e mercede di quell' Anima grande, come quefflra chiari fegnali nel noftro Pallor defonto concertera infieme, e tal mofier tra loro gloriofa lite, che in- certo penderà il giuditio d' ognuno, chedecider vo- glia dt maggioranza. Venne egli aquefta voftro Ar- civefcovile fpeciof' Cattedra con la collante, uni- verCal fama di fpécialiffima proibé. Vi venae gib confumato, e maturo nella più foda prodigiofa dot- trina. Vi flette (ahi! poco vi flette) adoperando una mirabile attività. Sicché tutti il defiderarooin Principe, e l' accolfero approvando, e plaudendot tutti fentiron, per fin che viffé, foave, ed amabiln l' obbedirgli : tutti videra più gloriofo il felice go- verno di un Pallore efemplariffimo, dottiffimo, ope- rofiffimo.

Ed in fatti quai più perenne, piàvera, piùdiffe- ra rinnomansa precorrere lui poteva alla Cattedra Ve- fcovilel Quai' aura più favorevole fenza contralto recarvelo f E quando io dico, che fu perenne l'idea della fua proibé, intendo dir cofa , principalmen- te richieffa io un facro Pallore, ed afiai comeeo» dibile nel noftro Defonto. Poiché per quanto uno fiafi adoperito - riflorare 4 forblre , e radere con geure di vita fanto, e virruofo le macchie, che l'η qualche tempo, febben lotitano, vergognofamento il notarono; ha fempre la memoria deli uomo, di che togliere al pregio prefente, e diminuirlo col paffato confronto; e cofa male giudicare, o almeno imperfetta quella, che non è libera da qualunque difettor nella maniera, che fulla candida preziofa vefla di colta Donzella una benchè minima fozza macchia fi conofce dteconvenire. E quella taccia luanto più perniziofa, quanto più difdicevole a dir è in un facro Prelate, che il fuo principal dovo»

tt,

O R A Z z o N i

r», Mpi v>zfo, al ogni vizfo eorregger-, elee-
citando; ben lteu profit- alrni, e coo fea vergo-
cna il fuebbe. quando ei, rampogando i colpevoli,
fi udifle rifpondere: - ta «near- ul fetii un giorno,
a tu folli, di quel cbe mi accefi, accofate. Machi
al- innocentiffimo, ad integerrimo Paffor oofro una
menomiffima co!o pot- farfi, a rinfacciar ira la
accote f Anzi di tant- virtù, che fono, quai mai
non ti dimoftrava apertamente in Lui, a nella opi-
nzione degli uomini intimante fitenzio, everapgnofa
bmilazione tra le accufe, - le rampogne «tel con-
trario difettat Deh! perché non poi- » udiradefib
le voci di quella Religione, che nella fua più tene-
ra età raceofe, ed allevò nti fuo chiufo reciato que-
lle hennata (incera pianta, e che tutto poté fpiarne
H vigore, l' incremento, e le produzioni? Quelle
Jtehgione là mi par di vedere edeffo appiè di quel
tumolo col crin ipario, ed incolro defolata, e fofpi-
rofa: e ritorcendo di tanto ta tanto lo fguardo im-
paurito all'albero prediletto, rocifo, egliacente, par-
mi che dica affanuoementie: Ah- quando avronn-
» l' uguale? Ben mi ricordo con quanto trafporto,
eon quanta virtuofa importunità voile, ei giovmet-
to, venirmi in feno. Corne egli vinfe, quafi per
fehemo i ritegni, - le forte de i Parenti, - del Tan-
gue. Rimembro la generofa rinunzia, ch' ei Primo-
genito, - fenza rifetto, fecedelfuo patrimonio, per
veffirli di quelle povere, e ruvide lanemie, più bal-
danaofa per cid che acquiflava, che difanimato per
quanto et perdeva. Rammento ancora quelrobuffo,
non mai rallentato voto, che ei tollo prefe pe' i va-
fli fpazi della più fublime virtù, onde flupivano i
p-à provetti, e fi incoraggiavano i più dimeffi. Mi
TH ancora prefente alla memoria la rigida, ed incol-
rbile ofervanza fin della rrenoma delle mie leggi;
amore appaffionato alla religiofa povertà, per cui
e le veffii più logore, e le celle più trafeurate e di-
feomode eran l' ufata fua più bella feelta, Lacieca
ubbidienza ricordo, fol di fe page, per cui china-
ad ogni impero la fronte, e ol cui per modo fi di-
lettò, che, tieufata ogni preminenza fopradegti al-
rri, antepofe l' ubbidire at comandare, to flato di
fuddito, a quelle di Superiore; tanto, che nel gra-
do pur di Arcivefcovo, mandando letter- al Pref-
dente Generale, voile ferbare, più del cofittme, l'
ffetto fommeffo, di proteffarli umiaiffimo figlio.
Ahimè! Chi più di lui dedito alla Oratione? Chi
più tenero amante della Divina Madre? Cbi più ar-
dente di zelo nella falute delle anime; incatenando
rndefeffamente azione ad azione. con cui vederte,
poterfi - quelle render giovevole? Chi più paziente
di lui ne' fuoi difagi, e nelle infermuà? Chi più
lelofo della fua immacolata pudicitia, cui ancora
arneticando nelle malattie guardò co-!, che feppe
contraffare agit occhi altrui una villa, fatta ormai ne-
ceffaria? Chi più di lui mortificato? lo, io lo vidi,
fringerfi in ogni tempo al fianco un ilpido fanguin-
ofo cilicio, e fo ben io, che già fettnagenario, già
letto a quella Catredra andò a pretentari al fommo
Pontefice cinto di quella tormentofiffima zona. Chi
finalmente più umile e men curantedi femedeffimo?
Egli virtuofa coal, benemerito della fua Congrega-
zione, amato terra modo da tutti, allorchè fi mode
alla volta di Roma, per effere untol- Arcivefcovo,
profrato la fera innanzi a' piedi di tutti piangendo
tutti teneramente, Imploro dal minimo fino al
«naflimo di «ogni mancanza fua benigno compati-
mento, e perdono. Ecco quelle che dice a noi
la Religione, aggravando il fuo dolore colla rimen-
branza di tanta virtù perdura. E più cote minu-
tamente direbbe, te non le trbncaffe la voce il
fofpira, - il finghiozzo. Ma taccia pur ella, che la
luce di un tanto uomo venne largamente a rifrien-
dere in faccia ancora del Mondo: coficchè ciafche-
dutto di voi potè a fungo tempo, dopo un maturo
efame, reltarne ferito, e abbarbrigliato. Richiamate
alla memoria l' imporranza univerfale, e continua
della opera fua, e frar.cameote giudicherete, cheben
doveva effet per ogni riguardo perfetto quelle. il
quale in ogni occafione potè effere a tutti neceffa-
rio, e foddiafaceote. Molti fono tra voi, chefento-
o tuttavia nelt' animo, e net cofume fateaviffima
forza della Divin- parola, die egli, noa dallo Hu-
dio, ma dal fuo fervore animata, vibrava fui popo-
lo affillato, e commette. La veffira Citti, le vicine
ville fpirano ancora la fana duttrina, che egli, ca-

techizzando i faaKiulli, Inneffà - /rutto, eprop-
■ione perpetua in quelle docili, - teer* meeti. Ne!
fco Tribunal- di Renlteme, epene fempre «d ogni
condizioa di petteue, chi pud ridire b tracele tegre-
te, cui «gli «doperava, traccie ficnre, e redo vuoe
di effetto, a convertir-, a contermar-, «d a perfe-
zionare le anime, che ail- conducta fua ti commer-
tevano? i fuoi penitent-, perfect nelt- voftra Città
integerrime, ecoflumatiffime, «quelleCaterina, la
di cui probità avendo egtiileffo lodevolmet- refa im-
mortale, nette lodi di tel la virtù fua non mono,
che n' era flato il Direttore, vennaT, fens- volerlo,
a maniteffare: tutti quefli fanno chiara teftimonian-
za, quanto più puro forte quel fonte, da cui effa
attingevaa le aegee, onde eran fatti coa) moodi,
- forbiti. Chi era quegli al cui difcernitMnto da
chiccbeflia fidavafi l' efame pericolob dv'figli fuoi,
che «feiravano a' voti migiori, fe uon il Padre
Gian Domenico Manfi? Chi quegli, a cui fi ri-
correva per fame, per giudizio, per regola ne' ca-
fi dubbi, flanti a taluno acocfjenz-, fanon il Padre
Gian Domenico Manfi? Dal Padre Gian Domenico
Manti gli lleffi Magilfrati, per fe illuminatiffimi,
non poche fiare tra gf incerti pareri, e di più dif-
ficile fehiarimento, addimandaroconfiglio: e fleuri
della fua probità non corrotta dall' amor dipartito,
non violata da propria ditezione, le fue rifpofte,
quafi divino oracolo riverirono, accofiro, e a' af-
trefarono a compter- fedelmeIM-.

Ma nulla più ne convince della fua fingolare, -
codante virtù, nulla più ne palefe la bnona fama,
non mai alterat-, non mai diminuit- nellaopinione
degli uomioi, quanto il faperfi, che quattro de' vo-
itri, l' uno all' altro fucceduti, Arcvalcqui, Catchi,
Guinigi, Colloredo, - Palma (l' qillallopominocon
qMlla riverenza, che fi conviene alla tore gloriofa
memoria) e lui filmarono fommatnente, - a lui
commitero nella maffima, - più malagevole parte
le cure della Diocefi, e dove ef- giugare non po-
te- no colla vigilanza, - col configi-, fi confida-
rono di avere affai proweduto colla acortezza, -
cotte zelo di un tanto MiniRro. Enoolappiam noi,
che l' immortal Colloredo, titubante nol' animo
ad accettarie l' ofleruglt Lucchefe Cattedra, quand-
nel maffimo ondeggiamento de' fboi peufari udi af-
ficurarfi, che nella perfona del Padre Gian Dome-
nico Manfi avrebbe trovato in Lucca un valido ap-
poggio, un braccio defiro dalle fue Pafforali incum-
benze, alter finalmente preponderando nafta fidu-
cia, inchinò l' animo alla onorevole offerta? Sic-
chè le di un «i degno Paffore, fe det fuo felice,
pacifico, e ben regolato governo, il quale è a bra-
mare, che fia un prototipo a tutti i potteri, tn, o
Lucca, ne anJaffi fuperba, e fafofa, tn ifleffa ne
fel debitrice, e ne dei aver grado non mano a
quegli, per la cui elimazion II aelantiffimo Fa-
bio n morte a felicitarfi. Cha dird poi di quell-
mirabile copirazion voftra, o Padri Lucchefe, quan-
do nelle due ultime feelte da' più ragguardevoli per-
fonaggi, che voi proponelle al Sommo Pootefica,
onde riempire queffo Seggio vacante, voi in am-
bedue con pieni fuffragi concerted- nella parfona
dell'adeffb defonto Prelate? lo non fo, che altro
mai dir fi porta in piena conteffazione di unalumi-
rofa virtù, di tutti conofciuta, e veramente prov-
vat-. Poichè in nna Repubblica, dove tanti fono
gli occhi principali, vegliaoti terra i cofumi de'
Cittadini, accorti a fcoptirne i «I* yer», o
fimulate virtù; quello certameute è fuperiore ad
ogni eccezione, che per unanime fentimento venga
giudicato faggio, retto, a da bene. Che fe aqueita
librata pubblica feelta l' appredazione fi agginga
dello fleffb Vicario di Critto, quafi direl, oh- t-
teftimonianza n'è refa poco m-n che iafallibifa.
Ma che altro poteva attendere queffa Rennnbika, fe
non ehe Roma facilmente approvaiffe nella perfona
di Gian-Domenico Manfi, at primo leggerne il no-
me famofo, la voftra faggia elezione? tià fin dal-
la prima prefentazione fi tnaniteffà del Sommo
Pontefice l' aperto favore, inclinante a lui; Ma il
Manfi folo mancando a' fe fteffb, adoperati tutti gli
forzi delta fua umiltà- e della non curanca di ciò,
che fi flima dagli uornini, potè rimuover l' animo
di C'emente, e farte piegale, meveè te fue partiof-
ficiofe, nel meritevoliffimo Monfignor Toire Arci-
vefcovo electo -, flupendo Rama, trovaG uetno,

ch. ad an* digalit cotanto ambit., rinugaaBb co-
al, com. pugnano gli altri, per confocuiria. Ma
piacque a i giuflil gnidizj del Cielo. ai tapir- a
queffa Città per morte immatura quell Arcivefcovo
eletto non me- per iflanza del MauG, che parvate
del Somme Pontefice; a adora fa, cba dovect- il
DoilroTrelato alla irremovibile dcfinaatoo di de-
meate cedere fonag difete. a fu queffa Cattedva dif-
■ratura tenramente un- volta, piacnandoM egli
locofolabilmente, a lagnandofi dallai- iafbfiki-
za, afcendere par la féconda. La qui nuova lietifi-
fima ai Padri, lietifiima al popolo, poichè ginno
a queffe mura, parte che la Città tutti, mofia a
tripudio fi fvellefle dalle ime fedi, - ch- da ogni
Sort-, - per ogni via sboccando a torrenti la folia
elle genti, empiente ogni luogo di piaulo, - di
arriva, non che l'aria, il fuolo medefimo ne ve-
nifit commoffo. Manifeflandofi in queffa inibilita
eufatazione, che non tanto era grato il dopo mol-
ti anni acquitta» in Paffore, qualunque egli forte;
quanto l'avare acquittato in Palter- Il gié da tutti
conofciuto, a defiderato virtuosiffimo Gian Domeni-
co Manfi.

Ed ecco per quai codante, divulgatiffima fama di
fpecial probit! hi quelle Pallor Santiffimo riputato
degno di *afceadera fu queffa lumntotffim- Catre-
dra. Alla quale principahrma dote, e quali unico
fondamento, fui cul fi debbono le dignità colloca-
re, oh! cotne oppportunamenre fi agglunf-, non fo-
lo a megliocondurvelo quafi con roddoppiati vanni,
ma a flabilirvelo ancora con Comma lode, una fla-
golare, a a quello grado «onvenevol dottrina! E
quivi, o voi che mi udite, quai mi fi flendedinan-
-i agli occhi profonde flermiaato Oceano, cui dea
folcar la cottra Oratione. Ma vi a' ingolfi pure,
chi il brama, e tutta t'altezza, la longitudine, -
la vaffiti ne mifuri, che io non ho remi, non ve-
le, non legno per inoltrarvimi. Egli fciogliendo dal
lido, fi arratti pure, ad ammirara il vivace, pene»
trantiffimo ingegno del ManG, - ftupifica» coma
egli potefle, Maefiro a fa medefimo, le più ardue
ditcipline Filofofiche, e Teologiche apprendere per
maniera, a poterne efiere altrui precettore. Paffi
a fermarli col guardo nella fua, dirai quafi infinita
indelebile memoria, e credendo a fe fleffb appena
confideri, come egli mai vi poté fcolpire perpetua-
mente, e la idee di tutte le facoltà, ch- gli acqui-
fciarono il nome di letterato, - la infinite opinioni,
a fentenze di innumerabili autori letti ed apprefi;
- la ferie di tutti i tempi, de' fecoli, degli anoi,
e de' momenti, e la diffinzioue di ogni perfona, di
ogni fatto, che eran prefenti nel fuo difcotfo non
meno, che fe degli avvenimenti giornalieri della
fua patria favellafte. Spinga niù oltro il naviglio,
ed imbattutofi in quella grandiofa mol- di melucci
volumi, alert per lui tradotti, altri raccolti, altri il-
luftrati, ed altri infine prodotti dal proprio fonde,
dieci Tomi in Foglio del Calmet, treat- del Baro-
nin, altrettanti deConcili, quattro del Balufio, l-
memoria di Caftruccio, e Matilde, la Orazioni di
Pio fecondq, le Aggiunte all'Annato, at Graveion,
-I Tomafini, al Dufazio, al Natale Aleffandro, la
Biblioteca dal Fabbrizio, i Cafi Rifervati, il Ron-
caglia, il Laitnan, epilogoato, c refo alla Pratica,
a cento altri ouofcoli quafi per foharzo fdruciolati
alia penna; imbattutofi, io dico, in quatio gran mon-
te di volumi, che ftacarono, e ttancano tuavia i
Torchì Veneti, ed i Lucchefi, inarchi perfilupore
le ciglia, nè teppia comprendere, come egli potef-
fe mai, divorar col guardo, vagliar colla mente, il
lor cogliendo, rigettando la forfba, conciliando
pareri, in vitta contraddicentiffi, decidendo full Cen-
tenae, alterando!, rinuovandole, il numero innu-
merabile di tanti voluminoti Libri; come egli po-
terte, tante pergamene, tanti manuCrritti, tofi dak
le et* cancellati dalle foxzure, reti impercettibili
per vizio dello Amanuente, Ccorrer volando, e log-
ger quai fuo carattere, per iftabilir-, confronter-
- ordinare, quanto ha di più controverfo, di più
difparato la Cronotogia. E che poi lo poterte quel
Manfi, cagionevole della falute ne' primi anni del-
la fua giovinezza; involto in quotidiane brighe di
-Pulpito, di Scuola, di Coofeffionario, di Vifite, di
Efami, di lunghi corfi, e ricorfi viaggi, da Lucca
a Roma, da Lucca a Turino, da Lucca a Vienna,
e per la Liguria, e per la Lombardia, e per loR-*

gw di Napoli, - per cent' altre riaomate contrade,
quirilo è quelle, che pig refia ad ammirara; fea-
braodo, cm ad aomo appena, tutt- facto agit Au-
di, non che - colui, che mendicar dorerà l'itagli
del tempo, ad i momenti notturni, «lai fonno», -
dalla flaaacheesa iaterrotti, poterte venir ben fatto»
quanto egli fecoy Coatiaui pure l'ardito accochiero
a fpafiare, - cflieda alla Seaaa, al Taatigi, al Da-
nubio, alla Dora, al Tebro, ed all'Adria, feudiron
mai nfaooar le ter foci del nome di G'to Domenico
Manfir fe la produaloni del fuo Ingeg- han preffb
de i loro abitanti - flima, e valor; e comprefo di
aneraviglia, al nome gloriofo feffivamente rtfponde-
re ndri ogni fponda; e motmorando fbavemetnente
ogni flutto, che aderib dovrà gonfiarli del comun
pianto, moffrerà in fua maniera, che la fama di lui
non ha pib anguffi limiti del dotto mondo, ' che un
volume» recantefi in fronte il fuo nome, oltro paf-
fa i mari: che lo defidera ogni bibliotecat cheren-
de ficuro il commercio ad ogni Stampatore, e ch-
ne confacta alla immortalité il fuo autore, riverito
da i dottì, amato da i Principi, favorito da i Car-
-linali, e commendato, non Tenta mercede, - da i
Sommi Poutefici. Queffa è la ricca merce di cogni-
tioni, onde può ritornare onutto, chiunque voglia,
tenerfi all' alto della fua interminabil dottrina. Ma
io barcheggiando fu picciolo feffio, e in lago piaci-
do, - chiaro» entiche efaminarne la quantità, fon
vago piuttosto, di farmi ammiratore della qualità
di una fienza al rinomata: E ben fon pigo di me
medefimo, tal ritrovandola, quai più era dicevol-
a quello, che aveva il Ciel deftinato in voftro Arci-
vefcovo- clod dottrina feinplice, e pur-, dottrina
fehietta, e fincera; non eccirante un dolce prurito
alle orecchie; non tendente licol mfeofi ai piedi
mal cauti, o non troppo ficuri, non celante fottofi
vago appetto de' fiori e delle erba odorofe uo toffico
micidiale; ma dottrina utile, c fruttuofa, e che
rifehiarando a buon giorno l' iatelletco, eccitando a
volonté, nella difciplina, nel dogma, nel cotnnie
derivava i fatubri benefici influrrt. E queffa lode,
oh! quanto pochi arroear fe la ponno gli feritort
de'tempi eoari! i quail, allò ingegno difplegando
foverchiamente le vele, e fidati di troppo Mieleür-
ze, per fe manchevolt, delta ragione, maotre G
flogono di fcooprir nuovi rmondi, non malfeoperti,
e tmperfcutabili, n in manifefli errori fi avvotgo-
no, o per malizia e parlano, e ferivono in modo,
che de'fenfi loro i a temere non meno, che delle
ambigue rifpofte di Apollo Deifico. Ma il Manfi,
che per la profond- univerfale eruditione, per lo
fuo acutiffimo macchinante ingegno poteva al pari
di ogni altro, far plaufibile moderna pompa e di
fpirito forte, e di Filofoto di nuovo penfare, am-
mainindo h vele ad ogni trafporto della fua mente,
teaoe le note viq. procuré di agcvolarle altrui, e
fuggendo ogni cieco feoglio per acque tranquille, e
lure manifottauti il fonde in ogni parola, lo ogni
critto, e fo, ed ogni altro conduite felicemente al-
la vérité. Di queffa dottrina del Manfi, rimirata in
quefto propetto, io più mi pafeo, mi dilecto, emt
confolo. Nè fon lontaao dal credere, che di queffa
fi dimoftraffe appieno foddifatto Clemente XIII.
quando, v«nutogli il ManG innanti ah'ufato efperi-
nwnto del fuo tepere, con iteecal privilegio, con
ampliffimo encomio alla fua dottrina, corl diceodo,
lo licenzid. Leco/rat- de mm iJmMiUit hitatu «B-
/faaawea: cioè di quell- idoneité di dottrina fince-
ra, Crifliana, Cattolica, e contecentiffima ad un
Arcivefcovo. E ben per te, fortunato Dominio Luc-
chefe, beoper lotteffb Paflore, ordefonto, che quafi
egli pretego, didover uo tempolv»r uopo, econten-
tezza di quell- fehietta dottrina, onde aveva - la
mente, e le cart- Imbevutq, penad per tempo a
propagari- ancora nolle quotidiane fcuoli in tanti,
e tanti difcepoli» che poi trapiantati dal fuo rigo-
gliofo feminario, ora in preffb che tuet- le parro-
chie ruflicane, ed urbane, frutto di fana dottrine
producono, - lo verfan fu i popoli, per nulla dege-
nerante dal prino feme. Oh! come aflunto egli a
Sueffa Cattedra, dovette fentirG inondato l' animo
i dolce foavitè, veggendo coai moltiplicato lo fp-
rito della fua dottrina; confiderando, che per quan-
to dal fuo Pallore lontane foffero le Pecorelle, efè
non oftante, quafi lontaaffimi prati, cui bagna, e
féconda lo fleffb fiume diramato io più rivi, avevan

pafooti, ed acque falubri per canali, *4a fe* prove* menti, fuar d'ogni timored'intorbidameeto, dicar- rutella, e di ficciti. Nè quelle lteflb lieto penGe- ro fapri abbandooario per l'avvenire, nènon potrà riforgere ad oeni itante nella fua mento ne! Cielo ancora. Poiche per quanto fopravvieeranno i fuoi difcepoli, e i difcepoli de i difeepoli, peroetuant per fuccefliva traditone i(vigore della fua domina; fintanto che in quefla dotta Citti faranno aguzzati gl'ingegni dalla Accademi* EccleGaflica, per lui iftituita, promofa, pérfrzionata, e di prelentedopo un qualche languore reftituita per zelo altrui; ed egli di fe medefimo, e del vantaggio di quefla Dio* cefi, prerarato da lui, dovrà compiacereG; e non pur noi viventi, ma i noftri pofteri inileme ammireran- no la fana, la perpetua dottrina di queflo dottiiU- mo Pallore. Degno ben era adunque, chs un uomo per tanta virtù luminofa, per tanta erudizione itn- paregeabile; non rinaanerte più nella aefoa condi- tion di privato; ma che finalmente quaG gran can- delabro, polio fova del moggio, tramandaffe luce dall'alto, per meglio diffondetli a beneficio degit abitanti nella cafa di Dio. Eccolo pertanto innalza- to a quefla fublime Cattedra Arcivefoevile. Ecco veftro degit altri arredi Sacerdotali quel gran Sa- cerdote, che gié nel fuo Razumale dell' Urim, e Tummitn, cioè di perfezione, e di dottrina andava ad- mo, e fregiaro.

E pare a me, che per iftimarli ben collocatoque- flo onor principale nella perfona dei Manli; per credere, che più d'ornamento dal Manli alla Cat- tedra, che dalla Cattedra al Manli ne veniffe allor compartire, doveffero ballare con traboccanza quelle due ftingolari doti, che noi riconofcemmo fin qui: per le quali e poterafi fare perfetto efemplare di proibità al gregge commeffibgli; ed alla erudizione. al difinganno, al nutrimento fuo, mercè di una fcienza integerrima, adoperare. Ma fe d'altronde alla rerta cognizione di quelle, che in tempo accon- cio, e opportuno li reputa bene, e Aiufo a farli, fi aggiung* l' atione iftell* dalla propria mente diret- ta, e il noftro Pallore egregio, non accorto legisla- tore foltanto, ma fattore lui fteffo delle leggi del fuo intelletto; non intelligente allapiudelle ottime, e fane maniere, ma efecutore, ed operatore di quel- le riguarderemo, dehl fe Dio vi falvi a qual splen- dor più brillante poteva egli recare Tonor del Ba- rolo, ed il fulgor delta Mitral Convinto egit dalla grandezza dell'animo fuo, e dalla vera fapienza, che quello folo veracemente è principe, il quale e gli animi giunge, e le perfone de'fudditi a domi- nare; e che non al fopracctglio minacciofo, e feve- ro; non al tuono imperiofo delle parole, non al difprezzo ributtante degi'inferiori, ma all* ferma dolcezza del volto, e delTanimo, alla factbrà Inlin- ghiera del tratto, volontarj fi arrendono i tuori; giudicio, offer legge principalif&Ria della fovrana di- gnité, intelligence ptimaria della fua mente, ed operazione ta pifi incumbente al fuo carico, il trion- fare per qtefla via fugit animi e tutte perfone fog- gette, per dirigerle, a fuo talento, ove tornaffe meglio i indirizzarle. Ond' ei fi abbafso e fi addo- meffico per maniera, adattandofi ad ogni qualità di perfona, che ertendo egli pure per dignité fupe- riare a tutti, parer* fovenente nella familiarité del difeorfo, nella uniformité de i pareri, nella affabi- lirtima converfazione pari a quaiunque perfona vol- gare. Chi, per alto o per umil che foffe, cht mai vi fu, fu cui non feenaefse il foave rifo della fua bocca? Che non forte allettato dalla dolcezza di fne parole? Che non a'incoraggiiffe a venire a lui? Chi pad nominarmfi, che dimaodato, non otteneffe ad ogn'ora facile acceffo? Che parlando, non foffe benignamente afcoltato? Che, interrogando, e pre- gando, non ne riportaffe rifpofi*, promerta, ed efadimento; e che, non efadito, dolceperla fua bocca non fentiffe fin la ripulfa? O Dio immorta- le! Quali e quanti efempj tanto maggiormente ftu- peodi, quanto renduri più rari di amotevolezz*, di carné, di compaffione abbiamo veduto noi cogli occhi noftri nella perfona dei noftro Prelato! Quan- do, fpiate egli femalattie, *Je agonie di ogni* perfona o nobile, o plebea, lui vedevamo reeerfi alle loro cafe, ed ajuti foirituali, e corporali diftribuire gra- ziofamenre. Ed io medefimo non porto gré fenza un latimo fenfo di confufione infieme, e di teerezza,

non porto non ricordarmi, che, giacendo perieolante in letto, per ben due volte vidi l' amite tetto mio penetrare. apprefarti opitalment* alle coltri del mio dolore (ah? che dirlovi non pofs'io, fenza piagne- re, e finghiozzare) quello gran Ponrefice appreHarft vid'io, qneff'Unto del Signore, e il proflernato fuo fervo racconfolar per maniera, the gli agitati, e farnetici fpirti miei parte di quellfolievo fentivano, che cercavano invano dall' arte, e dalle medicine. Ma tempo è orna, che T altro effetto d'amore, la liberaliftina munificenza fua prenda luogo nel mio ragionare; quelle, che fuor d' errore pud ditfi l' affetto fuo prédominante: quelle, che talora impo- tente alle fue funzioni, in anguftia T animo, in fbfpiri il petto, in lacrime gli occhi all' inefaudito clamor de' poveri gli fece rivolger fovenente: quelle alla fine, che fola fola il fè defiato di fearfe mone- te, e di tutti i refori dell' Univerfo. A ro!, a voi mi appello, omendichi, oDonzelle orfane, bifegno- fe, o famiglie liete una volta, e pot ridotte a pa- feervi tra l* vergogne del pane del voftro dolore, voi dite, fe io dica il vero. Non foffe voi quegli, che a torme afblhndovi al fuo palagio per ogni di, con quell* iteleffa ficurezza, con cui al voftro granajo, al teforo voftro firefie andati, quindi ne ritornavate fempre l'eti dt liberali elemofine? Non forte voi quelle, che l'onellé voftro, ridotta a gravecimento, poneffe in falvo col di lui prontoopportuno fuflidio, e di dote per lo Matrimonio, e di alimento per lo Monaftero? E voi Famiglie onorate, e mifere infie- me bon foffe quelle, che per meli, rer anni vi fo- flentaffe di ciò, che (egretamente vi veniva da fui Religiofo, d' lui Arcivefcovo in rilevanti femme di venti, di quarante, e fin di cinquante Scudi per ogni fiata. Parlate pur francamente, parlate: ciò cb'era bene occultare, lui vivo, meglio è il rivelare adeffo, lui morto. E quando, egli reftituitofi da Rom* a Lucca gié unto in Arcivefcovo, vol pezzenti vi afbltatte at fuo cocchio, additandogli il voftro bifo- gno tra le voftre congratulationi, deh! ditemi, qua! ne avefte rifpofia? Se nel dirlo temete, d'in- tenerirne troppo, ciò non mai vi ritenga, che in quello giorno di tanto dolore it pianto non vuol mifura. Egli meffo in mezzo da queffa vit calca di gente, cui guadagnata ave* gié colle fue c>ri- tatevoli profufioni, più lieto del fuo rionto, che i Cef<ri, piagnendo per tenerezza, cost riprefe. *Fi- III emittimi. Pruett II Citi, Int l> -vive; e fe mi veriffate, di nfcire èa quelle engalle, che/rettauaeate utl prweae, fart* quell*, che a,tri, farl v/tr>. O* fpirito di carité, di munificenza fingolare! E ben tutto fu voftre mai fempre: poichd non in luffi, non in addobbi, non in morbidezze, non in lauticonviti, non a grandezza de' parenti dillipò le annue entrate; ma tutto quelle, che da unmodelloequipaggio, dauna tn.ilerizia non fordida, da une meafatrugale, dall' quiete dei debiti fopravanaogli, fu tuttoquanto per voi; coticchè, eletto egli Vefcovo, per tante femme di denaro, ritratto dalle fue vegliate carte, non più d' nno Scudo trovò effer Tavano della fua liberalité: o morto adeffe Arcivefcovo.....Dehl pernnettetemi, che da queffa troppo penetrante Imma- gine io ritorca il penilero, ertendoa voi note, corn' egli è morto, e lafciate pinttofto, che io più a volo, che a corfo le altre azioni fue delibi per faggio. Saggio dello zelo fuo verfo delle anime a fe confi- Gate fu la fu* preferza al C nfeffionario allarichie- fta di chiccheffia; e l' impazienza, e la fretta, che dieffl dell* Vifita Paflorale, cui egli in poco più di tre anni quafi condutte a termine, non lafeiendo angolo dell* fua vaffa Diocefi fenza delluoprovvedi- mento. Sjggio dell' amor fuo rapporto a Dio, efu- rono i quotidiani fuoi Sacrifizj, finché lo potè, el* quotidiane Comunioni, quando lafcio di potere; 0 fu T afliftenz* d' ogni di, talvolta a più d'una Meff*. Furon le vifite giornaliere a i facri Tempj; >l fuo ritiro d'ogni giorno, e per più ore alle faute meditazioni; la fua afliftenz* alle Prediche, ai fa- cri Uffiv); la comportez*, la divozione, nell' efer- citire le lacte Funzioni. Nel che pregovi. a richia- nare all* mente quelle due ultime Froceffioni, una a dimoftrazione di penitenza, l' altra al trionfo dell' augufliffimo Sacramento impiegate, nelle quali, per quauto fofa egli configliato, e quafi forzato, a ce- dere alla fua provettaettd, edebolezzadi membra; ctd non pertanto. vinto ogni configlio, ogni iftanze

dai f. Tanto coraggio, che lui face*: di fe mag
(tort, vidimo cogh occhi nostri il tremolo vecchia-
rdio canuto, e bianco pel lungo giro delle nostre
yrontrade, muover traendo il fianco antico, ed altarii
col buco volera» rotto dagli anni, e dal cammino,
- dal pefo. che reggeva, fianco, a anelante: fendo
agit co») ad ogonn, che il vedea i e miravalo, te-
nero spettacolo di compa(Doue, einunoeScacifilimo
efempio di zelo, di foffeienaa, di divozione, forte
non mai veduto l' eguale in quelle Città. Ah! che
fa k> teneffi quelle difcorfo, e quelle cofe narraffi
preflo altri popoli, che non le videro, non le pro-
varono, confido, che rutti gli defterel a meraviglia
di un tanto Pallore. Ma ben ftrano faria, che tu
o faggio, o gentili popolo Lucchefe, tu, che vedeffi,
tu, che toccaffi con mano le tante mirabili azioni
di un tuo Concittadino, di un Pallor tuo, nonam*
tniraffi queft' nom fingere tanto affabile, tanto mi-
fericordiofo, unto fatichevole, ed operofo. Ma
queft' uom fingolare, quefto tuo Pallore zelantillimo,
o Lucca, già fu, ed or più non è. Egli, che per la
fua impareggiabile probità, per la fua inarrivabi-
dourina, per la fua inelbmabile attività degniffimo
era, dkrimanerfi immortale, in quelle Cattedra, a
cui renne, in cui Dette, cui merito con fama uni-
verfale di virtù, e di fcienza, e Cui illufirè mag-
Siormente colle fue pafforali fetiche, ah! che egli
ovette alla tine, correr la ftefia via, che tutti ban-
corfa, e correranno i mortali. Un annoe mezzo già
andà, che in grave periglio di morte, donandolo il
Cielo a i pubblici voti, alle preghiere de' roveri,
parve, voleroe promettere la fua immortalité. Ma
oggi ha il terzo giorno, che il Cielo iftelTo di fur-
to, temendo quafi dire-, che le accorte fuppliche
no(lre gli faceffero amabile violenta, elotoglieffero
ancora a lui, per ritenerlo fra noi, ce lo na t-cto
all'improvifo. Sì. Il fantiffimo, il dottiffimo, il
telantiffimo Gian-Domenico Manfi, il voftro Praela-
te, il voftro Pallore nella età di anni 77. meù 7.
giorni ri. dopo cinque anni, cinque meù, giorni
it. di gloriofo Pontificate, caro ai Padri, cariffi-
mo certamente a tutto il popolo, a tutta la ple-

be (teflimonianta del merito fuo al pari di ogai
altra valevole) nel bacio del Signore egli è mono.
Deh rimiratelo per P ultima volta «ù quelle eccet*
fa Piramide, e piangete emeremente il voftro dan-
no irremediabile. Mirate fenza operatione quel ca-
po, in cui costituirono il fuo domicilio tante dot*
trine. Mirate fenza moto, quelle mani, che fi fte-
fero tante volte in follevode* bifognofi. Mirate fen-
za vita quel petto, in cui foggiorarono tante vir-
tù. Non più dagli occhi fi volge fopre di voi quel
guardo benigno. Non più nel labbro fi fpiaga quel
dolce riCo, nè fuonano le Coavi parole. Nè più da
tutta la perfona partono atti, a voftro vantaggio con-
dotti. Di tutto il voftro Pallore lol la memoria, e
l' anima grande fovralla ancora. Quella farafempre
in eterna benedizione, finchè Daté lavoftra Repub-
blica, che io defidero permanente, quanto la dura*
zion delle cofe. Quella, fatta abitatrice fortunata
ne' Cieli, mercè dovuta alla fua intègrité, nè (po-
fiera ancora dell' indole fua beneficentiffima verfo
i voi, dall'alto vi mira, e porge ail'Altiffimopre-
ghiere per voi. E per fommo de' fuoi defiderj prèta
ttantamente, che i faggi Padri Lucchefe, librando
la felta de i Perfonaggi, degni di fuccedere a lui,
a quelli inchininio i fuoi fufflagj, ne' quah fiaeret-
titudine di cofume, e faniffimo Capere, e zelo gran-
de.delle Anime. Prega, che il Somtno Pontefice
3uèllo trafeelga, in cui meglio rifplendanoquelle tre
or), proprie di un Sacro Paffore. E prega alla fi-
ne, che quel gregge una volta fuo abbia un'immagine
più bella di le nel fuo Succeffore. Deh! vagliano
quelli fuoi voti: onde noi, recuperando un Pallore,
che rafibmigli quel, che perdemmo, potiam fentir
meno acerba, meno aflannofa la prlrazione prefe-
te.

Quelle con orazione forse troppo proliffa, a chi
mi ascolta, ma certo mancante al merito non vol-
gare del Perfonaggio comptante, to in luogodimol-
ti, che per dignité, per dottrina poteaao di grau
lunga avanzarmi, per folo fento di pieté, e digra-
titudine verfo un Pallore tanto di me benetnerito
dicta.

LX

**ELOGIO
PF FUNERALI
DI MON V IGNORE
GIAN DOMENICO MANSI**

DETTO NELL' ADUNANZA UE VII. FEBBRARO MDCCtXX.

DALL' ABATE

D. FRANCESCO UBALDO DE* NOBILI.

FRA i tanti Ufizt, che gli Uomini viventi in Società debbono rendent fcambievolmente, il fare Elogio a coloro, che per coipilui Attributi, o dell'Intelletto, o del Cuore lo meritano, piuttosto un Genio vivente a gloria, e ad utile dell' Società. Questo è il più vero, e il più magnifico Elogio, che per qualsiasi aforzod'Eloquenza possa farli. Chi noè ignora quali Geni i Sociali doveri, e di quali attributi l'Uomo in Società rirrent» aver debba fornito lo fpirito, noti puo ignorare qual' Elogio fia per un'Uomo il dire, che Egli di focali virtù fia ricco, e de' focali riguardi viatto offervatore. O Società! Nom- foave, - (auto! Chi fa feda« pli Uomini in Società viventi, - della foetal- vita gloriante fel abbastanza inrefo, e venerator Lo infete, lo venerd Graw-Dominico Mansi; ed ecco perco nel Minai un'Uomo di nuit- più follecito che di *admirari que' facri riguardi*, ch- la Società degl' Individui gradatamente, e con certo ordine richieJe. Dico gradatamente, e con certo ordine: Imperciocchè, lebbene l' unione degl' Uomini richieda dagl' Individui tutti ugualmente quegli effenziali Ufizj, - quei riguardi, che fono i vincoli nece(fari per cui gli Uomini flanno infieme; vi fono però que fingolari ufizj, che a proporzione del range, de minimifed, de'talenti, da i noneguali Individui loo inegualmente richiefti. Altro è che chiedefi da i Grandi, altro dal Volgo: da i faofofoi Uomini, e dagli Artieri, dagli Uomini di baffo ingegno, e di cuore mediocre; e da quegli Uomini, che anno tnaggiore intendimento, - cuore più vafio, non chiedono i medefima cofe. Dirè più precifamente. Per natural Dettame, e per focal- lilitixione è ogni Uomo debitore di certi Ufizj a fe fteffo; è debitore di certi altri ofirj a i fuoiftmili. Debbe afe, - l'ingegno fuo, al Cuore; coitura, correxione, acquifto di lume, di nozioni, di Virtù, d'attitudine ad efercitarla; Debbe a i fuoi fimili amore «prefidio configito, magiftero. Quelli fono que' riguardi, c que'doveri per i quali tbrmafì l'Uomo Cittadino; Quelli fon quegli t'firi, per i quali comodo, e ficuro vivere nella Città fi ftabilifce. Coloro che di tali doveri fono violatori, rei fi fanno tuttoinfiedì offirfa Società; ma non tutti ugualmente. E dclitto più grave a i Ricchi il negare fovvenimento, che non agli Uomini di faolta mediocre: Più grave a i periti Artefici il negare magiftero, ed opera, ch- non agli altri di mezzana afera; Più gravvagl' Uomo di feolto lignaggio il negare coitura a i propri talenti, che non al Volgo.

Funerali di Gnan DoMtanco Minai ftabilironoun confine immobile tra la prefenza, e la ricordanza di Lui; e la tomba, che viera vederne anche gli avanti, mette un'intervallo fmento tra Lui, e coloro, che lo anno conofciuto: Coal rimangono trah' quilli qu-ti affetti, che commuovonfi nell' Uomo, e ingelobbono in eifta d'un'Ogretto troppo forpafante l'uguaglianza de'fimili; e l'Ambitione, l'Intereffg, i propri riguardi, e quella che indi nake peffima prole, emulazione, ed invidia, fi placano. menu- non agifeono contro un' Uorno, che doo è più.

Not, Accademici, fummo fempres gli ammiratori d'un tanto Uomo quanto fu il M««i: Noi lo amammo ancor vivente. Rimane adeffo, che rendafi "11« memoria di Lui queft ultimo tributo; ed F.gli, che vire fempres, e fempres riverè negli ammirabili fuoi Volumi, viverè del pari ne' Falli della fua Patru i noftri Nipoti nel riandarli in ogni tempo diranno, che la Patria fu ghiffa verfo un Cittadino co al illuftre, « impateranno qual gloria ne venga «gli Uomini alloracchè, become fece il Μλημ, a profitto, - a decoro dell'umano genere divengono Juminofi, - grandi. Quelle, Accademici, è quelle efattamente, che ciafcheduno di Voi penfa, e fente; ed k> facendb l'Elogio d'un tanto Uorno, che fu nofiro Concittadino; nofiro Paftore, notiro Socio, non altro debboeffere fennonchè organo dette voftre idee, e de'vofiri fertimenti. Questo è l' Ubt opcr

me il più giocondo, e il più gforiofb, che roteiT- da Voi Hecretarmifi

Gun Dominico Mansi fu f'Uorno della Società, piuttosto un Genio vivente a gloria, e ad utile dell' Società. Questo è il più vero, e il più magnifico Elogio, che per qualsiasi aforzod'Eloquenza possa farli. Chi noè ignora quali Geni i Sociali doveri, e di quali attributi l'Uomo in Società rirrent» aver debba fornito lo fpirito, noti puo ignorare qual' Elogio fia per un'Uomo il dire, che Egli di focali virtù fia ricco, e de' focali riguardi viatto offervatore. O Società! Nom- foave, - (auto! Chi fa feda« pli Uomini in Società viventi, - della foetal- vita gloriante fel abbastanza inrefo, e venerator Lo infete, lo venerd Graw-Dominico Mansi; ed ecco perco nel Minai un'Uomo di nuit- più follecito che di *admirari que' facri riguardi*, ch- la Società degl' Individui gradatamente, e con certo ordine richieJe. Dico gradatamente, e con certo ordine: Imperciocchè, lebbene l' unione degl' Uomini richieda dagl' Individui tutti ugualmente quegli effenziali Ufizj, - quei riguardi, che fono i vincoli nece(fari per cui gli Uomini flanno infieme; vi fono però que fingolari ufizj, che a proporzione del range, de minimifed, de'talenti, da i noneguali Individui loo inegualmente richiefti. Altro è che chiedefi da i Grandi, altro dal Volgo: da i faofofoi Uomini, e dagli Artieri, dagli Uomini di baffo ingegno, e di cuore mediocre; e da quegli Uomini, che anno tnaggiore intendimento, - cuore più vafio, non chiedono i medefima cofe. Dirè più precifamente. Per natural Dettame, e per focal- lilitixione è ogni Uomo debitore di certi Ufizj a fe fteffo; è debitore di certi altri ofirj a i fuoiftmili. Debbe afe, - l'ingegno fuo, al Cuore; coitura, correxione, acquifto di lume, di nozioni, di Virtù, d'attitudine ad efercitarla; Debbe a i fuoi fimili amore «prefidio configito, magiftero. Quelli fono que' riguardi, c que'doveri per i quali tbrmafì l'Uomo Cittadino; Quelli fon quegli t'firi, per i quali comodo, e ficuro vivere nella Città fi ftabilifce. Coloro che di tali doveri fono violatori, rei fi fanno tuttoinfiedì offirfa Società; ma non tutti ugualmente. E dclitto più grave a i Ricchi il negare fovvenimento, che non agli Uomini di faolta mediocre: Più grave a i periti Artefici il negare magiftero, ed opera, ch- non agli altri di mezzana afera; Più gravvagl' Uomo di feolto lignaggio il negare coitura a i propri talenti, che non al Volgo.

Quelle, Accademici, è quasi il compendio d'' Sociali Doveri; e quello è in corto l'Elogio del Μλημ. I più grandi Attributi, che formatio l'Uomo Sociale, fono i colori, O piuttosto i lineamenti formanti l'immagine di Lui. Nacque Egli in quella libera Patria da chiariffima Stirpe tra i Patrixj;

- una

- nna felice e Jamloat l'ipirogl quel generato or-
g'gto che fdegna i baffi fentimenti, - fi volge »11.
■ zioi più ntlH, - più gloriol. If Formatore défia
Nature fornillo d'Hegno vivace. di fenfo fablime,
di cuore drino, e grande; ed Egli inter-, che non
de'veleari, ma de'maffimi Uffij era percid alla So-
ciété »ebtrort.

Uoo fpirito di si fatta tempra, - di tale capaci-
té, doveva dunque a le ftefib coitura, e iftituzioe.
Penfaao volgarmente gli Uomini, che il regare a
fe tale uffio, e il conTentiro, ch- nell'oxio languif-
en, e fi difsecia il vigore dell'intelletto, - c m in
an- lvnga ignorante ammutolifea altioe l'intima, del
dritto fenfo compagne, avidité di fapere, peafao,
dico, che ul cola non fia iniquité; - ch- nondeb-
ha l' Uomo per tal cofe rimproverarli: Ma quelle
non è ch- accieciamento, O fia, chenell'Uomoper-
il un'intimo Dettame, ovvero un'appetito ingenoito
di Société; O fia, che la Natura ifpiri nell'animo
de'Regionevoli l' amteizia de' (uoi fimili, ficcome
variamente i fomni Trattatori del naturale Diritto
penfarono; rempre, - da ogni fiflema per invitta
confequenza deducefi, che giuffa i naturali principj
la coitura del ptoprio fpirito non pud dall' Uomo,
Mq da qualunque degli Uomini trafenrarli, fente
offendere il Num-, fenxa tradite (e ftefib, fenxa
nuocere a i fuoi fimili. Conobbe if Mansi fine dal
prima giovinexxa un Vero così femplice, e fen-
tendofi nll'animo una facolté corredata di molto
vigore, e di lume vogliof, e di noxioni, pofe toflo
gni cura per rendere a fe medefimo il troppo im-
portante Uffio.

Sciolfe i primi paffi fulla via defla fcienza, e a
vita foltaria fi rivolfe. Abbandonò il paterno tetto,
e flabili di trarre i fuoi giorni in parte ov- non
giugueffero a fcuoterlo gli ftepit del Foro, non
quelli del Senato. ove niuna cura perturbatrice roc-
car lo poteffe; non felicitudo- di Patrimonio,
non penfiero di famiglia, non difturbo dicittadinef-
ca fecenda. Potré quelle fembrare flrano a coloro,
i quali nemmeno intendoo di Filofofia il vocabolo;
poichè non faune qual tranquillité, e ficurezza di
animo, e libertà di Cuore, ed equilibrio di affetti
fia bene ad un Uomo delle feienze- inveffigatore.
Pur troppo a grave danno della Société non man-
cano coloro, a i quali il quieto, e tranquillo vivere
non altro è che ragtone d'ozio, di prevarication-,
e d'ignoranza; ma quelli fone il difonore dell'uma-
no Geneve. Non meritano nemmeno t'onore d'uo
rimgtorero; forse nemmeno quelle d'un difprezzo;
Ignorarli è meglio. Bello fpettacolo alloncontrq era
vedere Giant Domenico Mansi nella fua folitudine.
Stabiliffe tra fe, - fe, Egli dovere effere quell'Uo-
mo, ch- a giovamento degli altri Uomini doveva
l-ffte, e comincia a riguardare fe come Uomo fa-
cro loteramente allo Studio. Spettacologrande, am-
mirabile era il vedere Lui abitatore d'angufi-tugur-
io; e lé non altre intorno a Lui- Xggirarii cure, -
defidetj fennon di Scientia, « di Vérité; non altre
ore trafcorrere, non giorni, non flagioni fennon fla-
gioni, giorni, ore di lez-tone, di profonda ioveffig-
gazioe; non altra delizia avvicinarli a Lui, non al-
tra idea di piacere, itnoon il folo piacere dierudir-
fi: Piacere, che lute rapivagli lo ore del giorno,
- in gran parte quell- ancora della notte. Lé nel
romito abituro non altro vedevafi fennonehè volumi,
alimento di Scienxa: Non d'altro lé parlavaG fennon
di Scieoza. Agli Amatori dette Science era folo no-
to quel tugurio, c dalle labbra del Mansi parlante
non altro feendeva fennonchè parole di Science.

Un'ingegno per tal modo avido di fapere avreb-
be fdegnato ogni altro Oggetto ùiorchè un'Oggetto
-abbracciam in fe fe fctence tutte, e le azioni, d o-
gni genere; ma ij conofcere che cofa fia l'perr gV
infegnò, che l'Uomo poichè ha limitata facohé,
e corto vivere, non pud elfere Somme fe non fia
d'una fola Science inveffigatore. S-ntiva in fe vi-
gor- d'ingegno incapace d'atterrirfi a vida dell-
eù fublimi, delle più ardue, ma il Mansi facto al-

Société, più che la grandezza, - la gloria del fuo
Nom-, cercar voile negh Stud; la pubblica utilité.
Per non negare a fe ftefib - cid che a fe ftefib do-
veva- trafeorre prima quelle difeipline per le quali
formafi nell' Uomo il Cuore. divora avidamente i
Trattatori delle Divine cote, - dell- morali t tra-

pafla con piè franco, cco- animo imptziale te ipi-
note quiffioni p- le quali anche in grembo all'Uni-
té dividonfi l- fenote; e Igfcando era via l- flerili
fpcculazioni, folo raccoglie i fodi Principj; le ac-
certate Maffime, gli utili Documenti, e con tanta
dovizia fe ne fornifen, ch- ■ prd de' fuoi molti
Difcepoti pnò fpanderne, non rivi, ma fiumi. Nell'
ampia, e profonda, e per ogni verb difleta Facol-
té delle Teologich- inveffigazioni avrebbe potuto
immergere tutto il vigore del fuo ingegno; ma
pensd, che la feienza dell'ffloria, dalla quale an-
che le Teologiche norioni in gran part- dipendo-
no, flata farebbe più utile.

Vi è chi diff-, che l' Erudizione, e la Storia ef-
fer doveva occupatione degl'ingegni di non prima-
ria liera; ma non fo fecon ragione. Sapere l'ffloria
non ù crramenre il riempere la memoria d' una
folia innumerabile di Nom, non un nudo ricorda-
re i paffati avvenimenti: Queffa è vanité, anxi
frode di coloto, che, o debbono, o vogliono appa-
larfi di menar rumore tra il volgo degl'ignoranti.
Immergerfi nelle foire caligini dell' Anricité, e
sbarrazarle, e cercare io quel bups un Vero; lo
flabilitire a i fatti il proprio rango, onde il falfo-
noo C mefcoli col Vero, non il probabile col certo t il
dar regola, - ordine a i fecoli oltrapaffati, coficch
fviluppanfosi con chiarezza fotto gli occhi de' Viven-
ti moifino la non confuis confipoodenza de' fatti,
e de' Tempi: il diffbtterrare dall- antiche rovin-
e dal cenere di tante fpente Popolazioni le più vé-
tuffe, le più importanti memori-, coficchè p-
opera dei diligente fltorico vedao i Viventi parlare fo-
to i loro occhi non interrotta l'ffloria dell' umano
Spirito; e quafi una gran tela formarfi, ove coa i na-
tivi colori vedanii rivivere i coflumi, ip-«ofamenti,
gli affetti di tanti Uomini, di tante Nazioni, che
gié furono: il formare il vero carattere degli anti-
chi Eroi, onde la Virtù degli eflinti ga fempre lo
inetzq aU'umano Genere aperta fcuola, e vivente-
lezione.- Queffo è il vero fpirito, e l' intimo Genio
dell'ffloria, e quello non è certamente affare per i
inediocri ingegni.

Anche l'ingegno del Mansi poteva feorrere vie
cosi, rdue; ma egli era Uomo facro all'utile delle
Société. Lafciò quelle, che potev- fembrare più
fpendifo; e ft applied a audio, che era più van-
taggiofo, è alla neceffité de' tempi più adattato. L'
ffloria per divenire utile dee farfi nitida, e puna,
e tale non pud direnre fenxa hinghe, e neiole ri-
cerche. Quelle non poffono farfi fennon da chiami
eroicamente il pnbblico vantaggio; e quelle furono
dal MAMicoraggiofamente intraprefe. Era quel Tem-
po, in cui cominciava il miglior fenfo dopo lungo
Tonno a rifvegliarli. L'imperittia, e la négligea-
de'tempi precedent! lafciafi aveva negletti nelle Bi-
blioteche tanti illullri Monumenti; e tanti altri ave-
vane sfornati con inette favofe, e coo vane imma-
i;inazioni,e inranto l'ffloria, e l'Ecclefiaftica maf-
imamente, chiedeva di venire nel fuo bel gmrno.

Non v' / chi non fappia quanto con la rubrica
utilité fia intimamente congiunto lo fgombrare l'
ffloria della Chiela da i fuppofti Fatti, dagli apo-
crifi Scritti, dalle grofolane crédulité. I contami-
natori del boon fenfo fabbricato avevano in quell'
ultime Eté un Gfema, in cui gli affari di Religio-
ne fconoeffi vedevanfi da quelli della Repnblica, -
quelli inutili a quelli, anzi perniziofi; ma quel fi-
tema, che meritara di mai non nafere, rapidemen-
te pafid, e pei. Importava alla Repubblica alla Chit-
fa, alla Société, che la facra flforia veniffe nel ve-
ro fuo lume. L- Città, e le Naxioni fono giornal-
ment- cid che fono, o ciò che di mano in mano
divengono; la Chiefa, la Religione non pud elfere
fennon quelle, che fu fempre. Se incomincia ad ef-
fere ciocchè non fu, finifee di eGfter-, e la verac-
ffloria effér debbe irrefragabile teflimonio d'una m-
variabile identità / Ed ecco quanto import, che dall'
Ecclefiaftica flforia l dubbj, gl'immaginati, gl'inet-
tt Monumenti fi fbandifeano. Qtseffo incominciato
era alloraquando Gian-Domenico Mans' alle flfori-
che ioveffigazioal recd il fuo ingegno: Ma, come
fpello interviene, che dagli Uomini emendatori d'
un difordine un altro fe ne produca;cos),fpiegatafi
all'ora nel fuo valore Parte critica, e divenuta il
Genie dominatore, tnietendo a groffi facci i dub.

b) documenti, - gli incerti fatti, con false, determinate sempre a necesse, quati lenza dittinzione recide ali il tutto. L'flora della Chiesa diveniva a gvan paffi un flottante Pirronismo: e fofte la Mifcidenza non fe ne dotera. Oh quanta nmlefia pieparavafi, quai media, quant' notofe indagini a t Pmfeffor dell'Iftoria, agli Amatori det Vero, della Chiesa, dclh Société;

Ecco intatto un Dajo, onde idurre a catcolo la fcmma quafi immerU de'ttavigli, delle fetiche, de' tediofi Guji, a pubblica utilità Jal M »-si foffenuti. Ffcludo dal computo quello, che dee fatfi da chiunque vogli dell'Ecclefiailia a Hl»ria acquittare le generali uorioni. I claffici Scrittovi, gli Annalilli, alti antichi, i moderni, gli itahani, gli oltramontani Trattatori formato una fori di fmilurati volumi da atterrire ogoi mgego. rhe fia mediocrement intolierante. Aggiugnete tutto quello, che a colmo d' Ctudirtone do'è ttjlrnrrierc, i Manst: Egli non lafcio ngolo di ti »a(la Provincia non veduto, non efa-ngmato. Voi, che felib lo riputate una vivente biblioteca, V»i lo Gipele, .the Scrittore non vi tra gli anticlit a Lui ignoto, non avvenimento, di Ctl rmn ricorda le ancora le inlure circoflanze, non F»t'o di cui non determinate l' Epoca, non Autore di cui ig-oratte il Nome, o non fapelle il »afor». Le Gre.h», te Latine, le Funzeff, le G'ermanihe, le Angliche.le ltriche Illone, e delle partiolari Chiele i fingohri Monumenti, tutto era a Lui manifefliffimo. Dio immortale, quanti «u !], quai rortentofa pazienza! l'ppure GIAN-DOME NICO MANSI non altro fa fmo a qui fennon eruclirli un po più efattamnte di quelle cofe, che ad ogni Professore d litoria "on è lecito ignorare.

Guardate adeffo Je tante Opere, ed it-lligri, che furono dal Moui donate al Pubblico, e fingolarment' il Supplemento da Lui dato alla coll-none de Concilj, le memorie di Matilde, il Raronio, l' Annato, il Fabrizio, e moire altre, ch 10 trapaffo, e che a tutti fon note. Non contate le orribili fatiche di compilare, detcare, fcrivere un cl gran numern di V<»lumi: e nemtneno valutinfi i lunghi, e frequent vuggj per l'Itaba, per la Germania da Lei hacco, miel mo, e ai non frefca Età foffenuti. Formateff! Mo un'idea di quello che da Lui dovè farfi per rifitar*, e timefrolare tanti Archivi, tante Bibliotech*, ed tvi dalla polvere fcoffe, rintacciare, divorare un numero quali immenfo di pergamene, e ronfunte dal tempo » e quafi impercettibilt caratteri; indi raccoghene r'igerire, valutare, giudicare, «mendare innumerabili Monumenti, permodochè nel diligente confronto nemmeno sfuggangli Je variann lezioni, e finalmente per efatto efame, e ben peiaro giudizio riordinare cio che era indigeffo, fapere i tò cheapocrifo, conciliare co cllediffordandre, flab'lire cio che negli aftrufi cronologici punti vi è Ji riù contoverfo: formateè i, dico, unidea di tutto queffo: valutate quindi il van-taggio tutto, che alla Sacra lùoria, alla Chiesa, »»» Sotierà ne rifulta, e poi dite fe Gian D< monitro fu Uomo, anri Vittima facra al pubblico Bene.

Tu, Sap entiffimo Senaro, Voi, Otrimi Padri di quelle libe-a Patria Reggitori, nominandolo alla Catt'dra Vrfcovile lo volette Maefiro di queffa Chiesa, Paffore di quelli Popoli, fpiegafte coil la pubblica r-onnofenza. La Patria, i Cittadini, ogni Nazione, Roma iteffa, e in Roma il Somme JSa-rerdote applaudirono. Applaudirono quelli alfa vulgata ornai, e in ogni luogo celebre erudizinne di Lui; ma quelli non poterono farne pieno Elogio, poichè ne -gnoravano i più gloriofi Attributi. Fu grande l'ingegno di Gian Dominico Mcksi, fu portenrofa la fulleciitudine con cui a perfezione di fe, a vantaggio de' fuoi Gmili lo coltivo; ma fu non meno grande il Cuot di Lui, ed Egli non meno lùlleccio di farlo atto, per rend're a le, eagli altri r iù importanti focali Ufizj.

Se rUomo abbia vallo, e fublime ingegno, ma baffo, e picciolo il cuore, fe abbia colto l' intelletto, ma piccolta, e feroce la Volontà, o non è capace, o non ardiffe giovare a i fuoi Gmili, o tutto intraprende per nuocere. Ed oh perchè in mezzo «Ha Società tante Scuole fi aprono per effer fonti fit feienaa ali intelletto de'Gioranetti, niuna fe oc

àpre per formarne il cnore! Il veto nmto coeducente all'umana Felicità è l' amicitia del Name, la noffra, de' noffri Gmili. e quindi Pefercizio di quelle Virtù, che a i rre mentovati g'neri d' amicitia fono rifpondenti. Allorchè con le nozioni dell'oneffo c del giufio iRruito è l'Intellect®, con l' affidua efercitazione acquittait tal'indole, chel'opetare bene, e onellamente divenga un cofinma. Cual formafi il cuore deU'Uomo foetale; cou il Maut formà il fuo.

Già è detto più fu, che Egli Tulle prime moffe della foagloriofa camera tutte trafeorfe quelle fcig-nze, <>»e erano a tal fotmazione opportune. Quindi, poichè nello Audio dett'Ifioria, che è maettrg del vivere, e vera formatrice de'cottumr, femprefideff fott'occhio gli efempj, le gefte, le inligni Vinù de'grandi Liemini, un cuore fatto come quello del M«ksi di nulla più fu vago. che d'imitatli. Voi conofceffe, Accademici, e Voi fapete fe in quell'Amico vedeff germogliare quelle tante Virtù, ch'egli totmando Je fieflo vi aveva feminate. Il Gemo dominante di quek cuore era l'Amore de' fuoi fitntfi. Ed lo quai Ricratto quanti fpendifi (olon l' Equibbrio d' Inclinationi, moderazione, tranqulhA, hhiertezta, attitudine al bene d'ogni genere, ortore al nuocere, equità, difiniereffe, ve-iliità. Gutezza, ecco quanti glorioA attributi chie-donfi in un umre rerchè ivi l'ingenua, e magnanima beitevolenza llla come in propria fua fede. mb ecco tutto itig me il perchè ad un Animo formato come quello Jel M il beneficate, il foccorrere » il giovare er», * rnciliiazione, e coAum«.

Se a a che i lineamenti del volto, e il contegno della P<-r(ona lono un indice dell'animo, il volto del Mam mamiellava con ventà, ch egit era an' Uomo foimat® per amate, per ginvate a i fuoi fimili. Sulla fronte dr Lui, e nel ciglio regnavi una ferma tranquillità da iracondia, e da indifereta fe' verità foffe non mai turbata. Sulle labbra del Mansi iempe tv.tiva un nfo dimofirante benevolenza, veriti, e lchiettezta: un rifo confinante col cuore, Ed oh qual cuore lotto tali fembianze! Un cuore iempe a giovare pteparato; un cuore invitante l'empre i fuoi firaih a pafcerfi delle fue beuehcnze: largo in verfare que'telbri di feienaa, che polfedeva, non mai ad alcuno nego configlio, non mai agit affùtti conforto; non mai a i defiderofi di fapere negò megittero. lebbene i dicepoli, gli al-flititi, i bifognoi di cmfiglio foftero in tanta frequenza, che pnteffero ad un'Uomo men vogliofa di giovare divenir oltremodo pefanti.

Un cuore cou vaffo, col magnanitto, così benefico doveva giugnere all' Eroifmo Vi g'wnte, ma non dovè per giagnervi o ulcire fuora dell' fuo fentiero, o vtolenrare il paffo. La prim» volta, che, il Nome di Lui fentto fu tra gli Eletti a queffo Arcivefoovado, per rifiutarlo, per determinare l'animo del Somme Sacerdote alla feeffa di Vincenz® Torre, (la di cui gloriofa meryioria femprefa noi è cara, e degna tra nol di perpétua onoran-za) non altro dovè fare fe non che (e'uire placidamente, ficcome femprefoleva, i cmfigli del fuo DiGntereffe, i moti della magnanittg fua Benevolenza. So, che un tal® rifrato, fie Chiatnifi a filofofico efame, pnd tra la virtù, e la viltà divenire un Problemg. Non g'à parlandofi del Mansi. Non era orrore di fatica, no® picciolezza di genio, non bafimevoJe timore, che formatat in Lui l' idea del gran rifiuto. Un'Uomo avvezzo elle più gravi fatiche, e nelle più penofe occupazioni invecchiato, non farebbeff atterrito alla vitta di quel pefo, che anche non Prelato portato aveva per si fungo tempo, mentre l' ottimo Colloredo aile cure dei Manu tutte lafeiava le più pefanti pattorali folleclitudoj; e un Cuore si grande a villa d'una Dignità anche maggiore non era da fgomentarfi. La verace llima, la fincera, e fervida attezione, che il Manm nudri-va per un tal'Uomo qual'era il Torre; e finalmente la perlualione ingenua, che (lava in mente al Mansi, che a vero vanraggio di quelle Diocefi, e di quelli Popoli doveffe il Torre a quetta Cattedra innalzarf, fu la ragione, che potè a tale Ufizio determinatio.

Dio immortale! un' Uomo di tanta Science « e di tanta Virtù fornito, avente un cuore si grande, e tan-

E L O C I O.

JLXIII

- tanto benefico **nul** mal farebba Jivonnto a prà della Chief- e delta Sociati feUa Sode *Vrfcovtle* , alforchè, foipngendovelo i comuni **Voti**.dovè finalmenta montarvi ? Da quelle profonde minière di beneficence vBUuto avrebbe l ndiana Soci-râfcen-dorna a torrentt ammaetramento , a congplio . e prelidio, e corrosione, e fowenimento, e ruttocid onde gl' indigenti aooo follewo, i ciechi fcorta , i deboli fertnezza, gli afthtti conforto, i timid) licu-imi», gl' ignoranti magiltero.

Ma finalmente fotto'l pefo degli «uni, e più delo fetiche tanto vigore d'ingegno , tante vivedti , a grandeua di cuore doré riinanerfi opprefa . La Motte , che finirobbe d' cflere un mele, fe accorciendo i gwrni de' camvi, e pernioxiofi Uoinini , quell) nferbafie de Grandi, e da' Benefici , la mor-

te preffo ci tolfe anche il piacere di vedere uno fpirente avamo d'un Uomo al grande , onto il capo di Titre , e vellito di manto Sacerdotale mollrite agli Uommi da sè beneficiati gli argomenti di quelle gratitudine, che aveangti poluto retrihnire. V«»ne quel giorno infaufio in cul (emimmo dire, Gian-Domenico Mansi non d più. Mor) l' Uomo della Société ; a noi vediamo nell'Uuiverfo rU manere un vuu«, cui riempiere fari torfe opera di Secoli. La merr.nri- di Lui fari immortale tra noi ; ad Egli the vive fu in Cielo tralle Anime Grandi fi tompiaceré di vedere virer titrtavia in Terra il fuo genio, e durare permanente la fua JJtnrficti-cento, le fa memoria d« Lui chiatni a ricalcarna Je grandi orme i Polleri imitatori,

LXIIV

IN MORTE DI MONSIGNOR E

GIO-DOMENICO MANSI

DELLA CONGE. DELLA MADIE DI DIO. AKOVESCOVO DI LUCCA

ORAZIONE

Recitata Della Pubblica Adunanza dell' Accademia Ecclesiastica da Lui
inuituita in detta Città

DA FILIPPO SARDI

P4TXIZJO ucchwj, cnonico dklacxtiiduu

Il dù xti. Aprile dell'anno mœccuq.

Gltande, e pericoloso intraprendimento egli è questo, Virtuosi Accademici, a che l'alerui comando vnoi ch'io m' scinga in questo giorno, di ragiouare, io dico, alla prefonta delle lodi, e la memoria celebrare dei Defanto nostro Pallore, Padre insieme, ed Istitutor primo di queffa Accademia Ecclesiastica, Mowtonoa Gio-Domenico Mansi. Perciocchè, fe le gesta degli uomini grandi da altri nomini medefimamente grandi tranate effer vogliooo folamente, come potrd io rozzo, - novello Oratore periar degoamente d'un Uomo alTetà nostra fingolaritimo, e come potrh ii debile» e bafib ragionar mio l'altesse, e lo fpleodore adeguar delle cofe, che dei Mansi parlando » focos dirC graviffime tutte, e luminofissime f La quai cofe fe ardua, e difficile farebbe in ogni tempo, difficiliffima oggi di riene, dappoichè due valenti Oratori in questo campo gii innansi difeefi il più bel fior della meffè avendo gib tolto, poca, o nines fperansa di ben raccogliere ad altri, che appref- voega, hanno lafeiato. Per la qual cofa io farei gib per cedere di buon grado all'onore insieme, ed all'incarico, fe la fteffa altezza, e nobiltè del fuggetto, che da una parte mi db ragion di timore » per l'altra meglio, e più fottilmente confidente non mi porgeffe motive di conforto, di fperansa, e di rd ancora di ficurezza. E nel veto, fe vi ha alcuno tempo, in cui l'Oratore dell' artificio, e degli ornamenti dell'eloquensa non abbifogni.e porta fea- ts danno di fut caufa effer incolto. cià allora certamente addiue, quando l'argomento, ch'ei prende a trattare è per fe grande, magnifico, fublime; perciocchè quella cofa non ha drupo d'effe.e da altri aggrandita, ed ornata, che granditima è da fe, e colla propria mole (lb, e della propria luce fi adorna battevolmente. E certo, ficcome veg- giamo nella natura il belliffimo Cielo effer a noi cagione di grande maraviglia, e diletto foltanto, chè nudo, ed aperto venga a moftrarli-- co-i le chia- re azioni de'fommi Uomini, febbene con piano, e femplice modo fi manifedrino, per la natia loro bel- lezza grandemente piacciono, e G ammirano alta- mente, e G lodano. Ecco dunque quali avranno ad elfer le parti mie in ragionarvi del Mansi. Dir- nudamente, e fehiettamente le cofe operate da Ini; ma ficcome quelle grandi faranno, e luminofe, que- fla ifteffa nudità, e fchiettezza mis diuerb per ef- fe grandezza, e fplendore. Preparatevi, o Signori, ad udir l' elogio del Mansi non da altri formato, che da lui, e a più non dividere come far Uoveffe in addietro, l'attention vofta, e la lode tra il me- rito del lodatore, e la virtù del lodato.

L'effere dotato d'una piena chiarezza d' intendi- mento, onde conoffere il veto perfetramente, e di una vigorofa fermezza di volontà. onde il bene,ab- bracciare, e a quelle attenerfi cofiantemente, que- fla era la bellezza, queffa la perlezione dell'Uomo nell' inuidiabile, ma troppo breve ftato della fua prima innocenta. L'avvolgerfi ora per entre alle tenebre dell' ignorante, e dell' errore, e fluttuar ntl ilueto difordine delle fue partoni,- queffa è l'blùffima miferia di lui caduto da tanto onore, ed

- cornotta, - informa condizione vanto. Quell' Uomo pertento, che per mezzo di folida fcleoxa l'ofcuro iatelletto riempiendo vada perpétuâmes»- «la pura, e candida luce dei vero, » l'informa volontà procari di render- fiabile, - coftaate mll' acquillo, - poffedimento della virtù, è manifolio, che quanto in quello duo cofe avrb fatto d'avansa- mento, altrettanto dalla prefente umens miferia al- lontanandofi, a quelle primitiva boatb e perfosiono fi farè avvicinato, in cui ficcome ogni psgio d ri- poffo, cost ogni cara, ed ogni Audio doHUomo ef- fer dee collocato. - rivolto ner ogni tempo Or eccovi, o Signori, additata la ricca, e nobil for- gent, da cui le moite, - fingolariffime laudi dio icendoao dei nostro Mansi. SeOben- mal diffi ad- ditata. dovea niuttoflo direrammentata/ perciocchè - a chi tra not pud effer- ignoto, qwfl- due cofe aver formato tueto l'ordine, - la cooditioa tutta del viver di lui, voglio dire un perpetue acquillo di vaffo fapere, - dottrina, in cui fu eccellente, - un continue efercicio dede più fublmi Morali, -. Crifliane virtù, nelle quali divenue Cagolare» Per queffa doppia via. che ad una fola meta conduco camminando egli tanao a quelle perfetioa: C ap- prefsd, che pud dall' Uomo in terra ottenersi (quanto fi è da noi fleffo e fentito, e veduto, - chiara fama nelle più rimote parti diffufa alternan- te fuona, e per l' Oration mia farè manifolio.

E perchè la copia grande delle cofe per ogni par- te mi circonda, e mi ftrigoe, to gié non mi erre* flo, o Signori, a porvi fott'occhio i luminofi pre- fti, e diflini della chiara Stirpe, da cui it nostro

Il: Domenico trade i natali; quantunque per eltra parte cià doveffi io pur fare, acciocchè forte a tut- ti aperto, e palefe, quanro la gloria de'Domeftici efempli co' fuoi onorati fatti accrefceffe egli, - di- latarte, e in tai guifa quelle fplendor degli Avi, che ne più degli Uomini fi rimane vuoto, a ftra- niero ornamento, in Lui merci il boon frutto, - l'ottima corripdenda della propria Virtù proprio merito diveniffe, e fue verace onore.

Ma non pafferò io gié fottro filensio la frefca, - puerile eth di Lui, che aella Paterna Cafs quell' ottima intiruzioue ritrovd che era di fe degoa, e del fue fangue: perciocchè io queffa io gié vedo il primo non dubbio germe fvlnpparfi manifeffameo- te di quella virtù, e i primi lampi apparite di quel- ffpere, che a tanto grande altexxa crebbero appref- fo, p fi follevarono. Era veramente fingolar cofa, e piena di altitimo prefsgio vedere il Mansi in quell'età, che l'etade effer fuele della leggierexxa, dell'incoftanza, del divagamento, appena coocclu- ta la bellezza della virtù, a lei rivoigerfi, e vinta ogni difficoltà lei con mature configlio, e con paffi uniformi, e coftanti feguire; nd minor maraviglia recar dovea certameote il vedere quell' Ingegno no- feente dominato gib in fublime grado dall'amof del- la felena, e del veto » non conofcer altro di- porto, che lo Audio, i l:brì effer l'unkn fua cura, e delizia, quelli avidamente ricercare, conforvar diiligentemente, e in felo vederli areffiarfi » quafi fin d'allora prevederte quale, e quanta ricbbezza

di

di tapera potato avrebbe un giorno ritum» a comun giovamento: ciascuno agevolmente s'immagina» quanto belle. - grandi speranze si dovette rifvegliare a tal villa dell'animo de' Genitori, de' Coagljunti, - degli Amici di Lei. In non fo perd, (r quoll tanto lananti glugnefeto colla fperanza, quanto Egli apprafib pervenne fcicemenra coll'opera.

Ma quantunqu- landabilje fia la Paterna adtacalione, non così foveatamente addivieae pet adventure, che l'Uomo tra le domefikhe pareti a gravi, ed ardae cofe il defti, e fi accingar per laqual coult la Divina Provvidenza, che far volea di Gro: DoMiaico Manu un Uomo, che fopra il comuo' deEl altri fi tevafl-, oe prepaid a lui con maraviglimia difpofizione il più atto e confirent» mono, che defiderar fi pocefl-. Era di quelle flagfont, ficcome per ogn tempo, in Cngolar grid- di Sentit*, e di Dottrina Fiftituto de' Chierki Regular) della Madré di Dio, e fe altrove chiaro fptendeva, in Lncca potea veramente dirfi il Santuario d'ogni hadevol collum», e d«ll» più folida kienza i Vomini riputati per Apoftolkbe fatirbe, chiar per China di EccleCaffica eruditione ou) fi vedevano, e fi ammiravauo; qui la folleclta iflruzione delta Gtovent*, l'emmaefiramemo del Popolo, il difficile indrizzo dell'Anime erano a tal fegnu pervenuti, che avidamente accorrendovi i Cittadmi, larghiffima melle ne ridondava nel campo Fvangelico. Or dov» potea meglio collocarfi quell'Uomo, che in roftum», e in dottrina doveffe ottenere» eccellente, fe non U dove e l'uno, e l'altra s) grandement» fierivao? Qui fu dunque dalle voci del Cielo chiamato il nolire Mansi. Pendera dalla fua ubbijeuz* a' divini voleri l'adempimento del nobil fine, e cul per quelli vema deftinatn^ Pabbidienua fu pronta, e generofa, revente illufte, e fingolare, e il Mansi in mette a dottì, » virtuofi Uomini divenne queirUotne, che in fapere, e in virtù a molli fovratland-, poch- a fe uguali conobb».

Molti, e bel pregi fi racchitadno in quefta fole axione di lui, la quite per lofo date, e conditione affai più grande, e virtuola fit, che in molti effer non foole, io-cuì talvolta per tort), e baffi fin degenera, e divien- anco brntra, » vifzofa. Era Gm: Domimico In fua Famigli* Primogenito: la Paterna fuccellione, le pubbliche Dignité lo aspettavano. Era nel fior degit anni, d'egregia indole, di vivaci talenti; gli onoei. ed i piareri fotto un afpetto fe gli ofierivanninnanti, che i fenfi allettando, poteano agevolmente fedurre, e vincere la réigion». Nulle perd port fupervr» la collanta di quell'animo termo, ed immobile in fuo proponimento, e per colmo di ftraordmaria virtù voile per firo abbandonar con generofir* cio, che potea ritenr con giuftitia, ed altro non recd feco, entrando la Religion», che quelle poverti, <he a proieTer il accingeva.

Quelle furoao le virtù, di cui quafi cinto, ed armato pofe mane all'opéra della Religiofa perfufion* e ficcome altor* prenamente fi manifefta il matehio valor del Soldato, quando polio fi vede entre il dure cimeoto dalla battaglia; coal locat» egli in quefta cfercitatioo*, ed eferimento della Claufrat vita, lacominciò tollo a far palefe, quanto foftè egli ricco di pregi e nell'animo, e nel cuore. Sono le Regulari offervnze, ficcome quelle, che all'umane paffioni contraddicooo, accompagnate da nna certa quotidiana difficoltà, e fatica, la quale non fenta un tango efercitamento fi vince, » aller folamecte fi perde, e dilegua, quando il dovere divenuto coftume, diviene nel tempo fteftib placida, e confutuat* virtù. Ella è però certa cofa, che fine da'primi anni di fuo Religiofo viver» il noftro G».* Domenico foddiffaceva a tutto così compiutamente, che i più proveni Uotnini, » coloro, che a lui per comando foprattavano, flupivao alternent* di feorgere ta un Govine, che taeominciava, tanto di perfezione, quanto appena in chi è preftib ai termine fi ritrova. Quelli erano gt'incominciamenti del Mansi: niuno citimi però, che l'animo di lui veraeote pande, ed elevato fe ne appagaffe, perchè a collt (empe maggiori era latefo, e rivolto perpetuamente. Qaindi fentendofi egli fornito di non ordinarj ralenti, e confiderando maturamente, quell'ifteffa Provvidenza, che glie ne aveva fat-

to dono, averlo ancjta chitmato a profeflaie un Iftituto, di cui il fio» primieru / laCriftiaaa ifrititione, e giovamento de' Popoli. dirtttamente penad di coniacrarh tntti ad un tant» nobile intendimento, delberd di farlo per modo, che al molto valore d«lla fee forte infieme foffir cotnfpodente, ed infieme all'eccellezza della fua vocatione. Difficil cofa U, o Signori, a ridire, quanto il Manm adoperaffe per giugnere at confequimento di nn tanto fine». quanta tofi* la contention dell'animo, la diligenta, la collanta nell'arrendere; quanto retto,e luminoso l'ordine, il mctododegi: ftudi quan- ti di numero, quanto vaq per età, per lc trattaxion / votami foffero da tai afiduamente fetti, e ponderati, quanto ei mrdualie, contenir-, - ferveffe in quel tempo, che tutto per lui fu tempo di Audio, di profitto, e ai fcienza. Allai più manifefiamente il drann» le molte, e feblimi cognitioni, di cui in breviffimo giro d'anni colma, - ricca divenne la gran mente di lui.

Fatto fuperiore alla condition de'faoi tempi coltvd egli, e diligrotamenti- appréte i fecreti. « gl'ingegnamenti delta natural Filofofia, tna non quelle Filofofia l'Intelletto d'I Mansi port appagare, che o involta, - confeta nella barbara ofcunili de i << caboll, o dietro faarrita al* inutili quiffioni infinite, o pet foverchia ardivrtza d' immaginaic preftuofa troppù dalla vérité, rh'effe pur dre l'unico fuo feopo, traviano fi allontan; m* quel ban- al, che a grado a grado a' principi drlir <ot(rifalendo il treat- tuttu a parte a parte contempla, l'ordine ne ricerco: la bellezza ne difcuopre, ne fente la bontà, e ti dove fia d'oopo dubitare oportunement-, e dove affermare. Penetrò innanti nelio ftudio dell'Uomo, cui fottitnente conobbe / in cid da molti diverfo, i quali fe medefimi ignorando, le più eltranee, e ritnote cofe avidamente cercano di fapere: la varia indole ne diflinie, gli ufi, le coflumanse, gli officj, te leggi non meno quelle, per cui l'uomo fe fteftib goverua, che te -lire tutte, per cui la commnanza nafce, - la foleleté, - le Nationi C formano, - fi reggon gl'lm«

quelle veriti tutte o naturali, o profane egli, quantunque Uomo facro, ed all'acquifto intefojpre- cipuamente di facra dottrina, non riputd già di poter fenza biaffimo ignorare, ni fenza danno del medefimo intendimento fuo principale, ben coofcendendo il vincolo, e leg'me l'rettiffimo, che tra di loro congiunge le nolre cognitioni tutte, e faggia- mente awifaud-, che in vano fi lufinea di pervenire ad altetza di facro Ecclefiaffico ftudio colui, ch' innanti non ponga il oceftario fond'mento del naturale. ed umano. Egli A il vero però, che Ccomea quelle, quafi a nobil meta, tendeva il Manu primariamente: così. come vi fe pervenuto, in quelle tutto l'animo pofe, ta quelle fietle cofiantemente. frota più altrove deviare, ed ta quelle, a vero dire, acquifià valore, e famefiogolanlEma.

Or chi non fa quante cofe abbracci. ed a quant- fi etienda la facra Ecclefiaffica feienza f Tutte perd nell' ampiezza loro abbraccià, ed a tutte fi ehete con maravigliofo evento il fublime tagueo del Mansi. La cognitione dette veriti da Dio alt'Uom rivelate, ficcnme quelle, rhe leva l'Uomo (opra fe fteffo, ed awirinandolo al fuo principio il rand» quafi divino, e la beltiffima, » principaliffma parte di qnefti ttndj; e in luella riulci egli finaolarment- docte, e valente. NA per ottenere quello fine fu eg-i contento di tener l'ufato - comun fentiero; perchè gli Uomini grandi per altre vie camminino, che non i vulgar*. V>de, - Iconobbe egli certatrente quelle dotte, ed infigni opere, in cui a'giorni noftri la Teotogia bene, e coftofamente fi tratta, t ittafra: ma non dovevan bafiare i rivi, benchè limpidi, e chiari a quell' iagegno, cite per fetteftib rifalir poteva alte footi, dono- quefta fcienza fctaturifce, - fi attinge. Di qui oacqe l' oftinato ftudio, e da quefto la profonda intelligent* delle divine Scritture, che - lui non meno cofid della accurata cognitione dette originali lingue Latina, Greca, Ebraica, delta notitia, ed efame delle Verfiooi, e Paratrafì così antiche come moderne de'Sami Libri, delle opinioni, de'fentimenri de'Sacri Interpreti ormat quafi ad infinito numero crefciti: Di qui nacque la rafia letton*, e il ptofoa-

do conoscimento dette Opere de' Padri della Chiesa, della definizione de' Pontefici, e de' Concilj, dove non menola infallibile interpretazione delle Sacre Scritture G ritrova, che l'incorrotta testimonianza delle Sacre Traditioni; sopra le quali due cose tutta è collocata, e riposa la Teologica Facoltà. Quefti Uudj, o Signori, coal originalmente fatti fingolar fatica richiedono, e cof?enza d'animo, cote-prefi effet-do, e differfi dentro on» immeuta ferie di volumi; pronta accortezza, e forza di ratiocinare addimandano per trar fuori dalle tenebre degli altrui detti ta vérité, perdiridere il dubbio dal cer-to, il falfo dal veto » per librar con giutta lance l'autorità di chi scrive, il peso, e valor de' conce-tti, etutto condurre alla forma, ed unità della Cat-to-lici Dottrina. Per quefti è neceffaria l'intelligen-za della storia di tutte le Genti. l'efatta notizia dell'antica e moderna Geografia, il preffo calcolo de'tempi, cofe tutte fpinole, e da infinite opinio-ni intricate, e ravvotre. Tutte quefte cofe addi-mandano tali fludj, e niuna al Mansi mancò. Nè cio folamente, ma tante, e si variate cognizioni, quante fono quelle non meno profane, che (ac-re fin qui da me ri.ordate, e deferitte, le quali infie-me raccolte, e confiderate quafi fembrano fuperare le forte dell' umano intendimento; quefte, io dico, non folo non generarono entro la mente di lui con-fusione, e difordine, lo che in tnolti veggiamo ac-cadere; ma tutte vi fi trovarono ti chiare, diftinte, ordinte, e renacemnte impreffe, che ballava ud folo cenno di fuo volere, per averle tutte pronte alfoccorrenza, e prefenti. Era cofa veramente pient di ftupore udir quell'Uomo negli fteffi fuoi familiari trattenimenti entrar con chiaro, piacevo-le, e profonde ragionare in qualunque ardua, e diffrarata materia, render di tutto fondata ragione, e fempre nuove, ed inaspettate cofe piodurre, e non elfervi mai quiffione, benchè difficile, ed im-prowifa, alla quale non fapeffe egli con altrettan-to proota, che adeguata tifpofa fatisfare maravi-gliofamente.

Ecco, o Signori, la grande, e Inminofa manie-ra, con che il fi apparecchiò a gtovare l'ani-me de' Fedeli, ed iftruir la Chiesa di Dio. Io non fo, quanti tra gli Uomini contar fi poftano, che un sì nobil fine con tanta eccellenza di mezzi li ftorzine d'ottenere. So bene, ch'egli m guifa il confe-gui, che a pochi, o quafi a niuno è concedu-to. Niun fagro miniflero c più geloso, e difficile, niuno più importante, ed alla Chiefs giovevole di quell'o, che nella potellè delle chiavi locato le veci in terra del Somni" Dio, legando, e fciogliendo le anime, foftiene. Or quanto, e qual foffe il frutto, che quello altiffimo officio ainminiftrando ricavo il Mansi dalla fua valla dottrina a comun bene, af-fai fu manifesto per coloro tutti, che d'ogni con-dizione. d'ogni flato a gara accorfero a vaterfidell' opera di Lui, i quali non fapean bene qual cofa in lui più dovettero ammirare, o la valità dei fapere, o la ferment dello zelo, o la dolcezza della carità, con cui mirabilmente fapea condur le anime nel cammino della falute. Nè ballando a Lui quella dottrina, che allè tenebre, ed al fe-Sreto delle orecchie è commeffa, patto a diffbn-e: a nella Luce dell' Evangelic! Predicazione, e potè vedere (cofa a pochi conceduta) i certi, e fenfibili effetti negli animi di chi lo afcoltava del fuo fervido, e dotto, comechè eftemporaneo pa-rare.

Ma una via ancor più fmgotare trovò egli di renderli altrui giovevole. Fatto tra' fuoi Profetfbre di fagra feienza morale feppe con altrettanto eru-dita, e profonda, che facile, e accomodata manie-ra tutti dichiararne i principj, e le confequenze, ch'aro il metodo renderne, e manifesta l'applica-zione, che avidi, e brannofi accorrendo ad udir-lo in folto numero i noftri Uomini Ecclefiaftici, avvenne cofa mtravigliofa a dire? tramandata co-si per lungo giro di aoni, e con perpetua fuccef-Gone propagata la fana dottrina di lui nel nofiro Clero, e da quefto vicendevolemente a quelli Popo-li tutti trafmeffa, fenti finalmente, e li avvide la Diocefi tutta quanta, non d'altronde venirle quel tanto, falutar pafcolo, con cui viveva, e pel Cielo // nutriva, che dal Mansi, il quale colla voce, e coll' opera di molti poteva dirfi reraccommen-to, che

quafi terra la pafeffe, e giovaſſe mirabilmente.

Queſte oer erano cofe doſnefticbe; ore la doc-trina del Mansi era tale, che ooa uaa, od altra particolare, ma la Chiefs tutta univerſale doveva fentirne utilità, e giovamento. Vedete, o Signori, come andava gradamente crefcendo, e dilatando i confiai. Era a luce compaſſa la grande Opera votuminoſa, con cui il Franceſe Calmet con infigae fatica tutta dati'into al fonſmo illuſtraodo la Dtvina Scrittura, areva a comun giudiozio deſi Uomi-ni dotti portato a ben'alto fegno qneſſo (radio de-gniffimo, ed allo Chieſa giovevole ſopra ogni al-tro. Il Gallico idioms, in cui l'Opera fit ſorſita dal celebre Autore, ne limitava ſenſibilmente la generale utilità. e giovamento; la Italia, e la Ger-mania ſpezialmente con molto deſiderio aſpettava-no un Uomo, il quale non con baſta, e mercena-ria Opera, come pur troppo ſpeſſo addiensi, ma con altrettanta coſtanza nella fatica, che foſſo di ſapere tutta chiamandola a eritico efame la il-luſtraſſe, e cattigaſſe, ed eſtendeſſe, e tale rendu-es la faceſſe nelr idioma latino a loro familiare, e comune. Queſt'Uomo ſi trovò, e fu il Mansi; Il quale talmente nell'imprefa riufci, che nello uni-verſale applauſo gli Eretici Scrittori del Giornale di Lipſiacon pubblca non ſoſpetta teſtimoniana giun-fero a rendergliene un tributo di ringraziamento, e di lode.

Ma io non debbo abufarmi della pazienza voſtra, e mi fembra di eſſere a quel Pellegrino fomiglie-vole, a cui giè il giorno, e la luce vien meno per giungere alla preſſa meta del viaggio, il quale non ſenza diſpiacimento Paſagà, e Ville ad offer-varſi betiffime dal lati ſi laſela, e paſſa ohre; coſi io intatte laſeliando molte cofe degne tutte di me-moria, vengo finalmente a quelle parte più lumi-noſa della Scienza del Mansi, con cui a tutta la Chieſa di Dio rendè immortale, e fegnalatiffimo giovamento. Non è alcuno, che ignori, quanta fia la bellezza, la dignità, la utilità indicibile della Storia Ecclefiaſtica. Per iftoria Ecclefiaſtica, io non intendo or quelle, che con nuda, e digiune narrazione deſcrive te cofe alla Chieſa accadute. Io intendo dire di quelle, quafi primitiva, ed origi-nale. la quale tutte abbracciando le Divine, ed Ecclefiaſtiche Scienze, che ad eſſa fanno capo, be-come al Mare i Fiumi, dimoſtra la Cattolica Dot-trina colle ſteſſe Divine parole, che la dichiara, e la conferma con la incorrotta perpetua Traditione, manifeſtandola nell'autentico Teſſimonio de' Padri, e de' Dottori d'ogni età, d'ogni Nazione; che diſeopre il veleno d'infinite Erefie, e ne porge l'antidoto ſalutare Colle' voci delle Chieſa, o ne' Concilj adunata, o per bocca parlante de' Sommi Pontefici; di quella io parlo, che la fana Morale da'fuoi puriffimi fonti deduce: dove le leggi ſi ri-trovano, con che (Ié, e ſi governa il grande Cor-po della Chieſa, dove ſi rende ragione de' Sacri Ri-ti, e coſtumanze, con cui ti fommo Eſſere il pub-blico culto ſi preſa. Di queſta io parlo, e dico, che queſta utiliffima, e degniffima Facoltà, be-co-me fu dal Mansi in ogni ſua parte poſſeduta con eccellenza; coſt per opera di Lui maffimamente montò in quel grande, e fingolare incremento, in cui la veggiamo, e per cui fu degna della luce di queſti tempi. Interrogli la univerſal fama dell'età noſtra colui, ſe pur v'ha, che di cid, che io dico pur voleſſe più diſtota prova, e più manifeſta, - urlirè narrarſi per ogni parte, come per lui parla-rono il più efatto, e gaſtigaro linguaggio della mo-derna Critica i prmar/, e più ripetrabili Scnrrori della Chieſa; nuove, e molte, e utiliffime notizie per lui dalla polvere delle vetuſte Biblioteche ven-nero a luce; d' ignote geſia, e Decreti di Venera-bili Concilj in grandiffimo numero // aricchimnoi Faſti della Chieſa; Finalmenre per tui le parti tut-te di quella ſeienza, ſeparatamente illuſtrate, e ri-ftabilite da i più famoſi Uomini di queſta età. coſi rinnovate in un ſi congiunfero felicemente, e fotto la ſua mano nuova ſiabilità ricevettero, nuova vi-ta, nuova bellezza. Queſto ritoramento della Sto-ria Ecclefiaſtica tutta Tu il grande, e fingolar be-neficio, che a degnamente corripondere alla ſua vocazione, reco il Mansi alla Chieſa tutta di Dio, e fu forte il più grande, che recar le poteſſe fin-gegno, e il ſapere di un ſolo Uomo privato. Egli per

perd quafi poco fatifafuo della fala opera fua, quantoque 11 fruttuofa, e féconda, acciocchè querto giovamento viepiù cnetbefie, fi dilatarte, e ancone tempo avvenire fi effeedefie, cercù di multiplicarla. pot coti d-re, colli altrui, e renderla così permanente, e perperae. Voi già ben vi accorgete, o Signori, di qual cofa incendo io qui di parlare: eoi vedete, che to parie della Iftituzicne di quefta Accademia, che alla illatrazione dell' Ecclefiaftica Stvria de Rinata unicamerte, da lui riconobbe la fua origine, il fuo nafcimeno, da lui ebbe vita, forata, e vigore, e che ad alto (lato cveficiuta rapidanae diede ben pretio indubitate prove di quanto ne avellero a fperare la Patrie, e la Chiefa, e quanto efficacemete alle mire, e al defiderio del Chiariffimo fuo Iftitutore forte per corripondere.

Quelle cofe tutte, che degli Iudj, e del fapere del Mansi ho divifate fin qui, fi febbene con ingiuria di altre moite, che mi è (lato ferta tacere, tali fano, e coal grandi, che alcuno forte enter potrebbe lo fopfcione, ever quelle il fattamente ingombrato il vivere di lui, che alto efercizio delle virtù tutte poco, o nulla di luogo vi rimaneffe, e di tempo. Ma cM cos) debitare dimoftrerebbe di non fapere, che in cià appunto da i comuni i grandi Uontini fi dillinguono, i quali, e diverfecote fanno ad un tempo, e ti perfettamente ciafuna. quafi in effa fola fi efercitaffero unicathente. E nel vero quali, e quante furono le virtù, con che il Mansi accompagnè fempre i fuoi lunghiflimi Audi, e fatcoffiffimi r E qui nulla io dico dell'alto fine, a cui furon rivolti queAi fuoi Audi medefimi, nè dell'ufo, ch'ei ne fece coftantemente rettiffimo, per cui divennero anch'effi altrettante belle, e tuminoie Vinù. Tanta dottrina, e tanto ingegno da tutti conofciuto, e ripurato, chi non vede quanto agevolmenie avrebbon potuto levarlo in orgoglio. e renderlo difficile, afpro, della propria opinione tenace, e d'altri poco curante, come in mlti fuote addivenire? Niuno però fu più umile, umano, facile, cortefe, d- fua fctenza liberale, ed a r.credere il pronto, che il Mansi. Uomini ffranieri, da lontane parti a bella poAa venuti per conofcere, e ammirare un tale Uomo, appena a' proprj occhi potean credere, nafconderfi fotto s) abbieta, e femplice apparenta quel celebre Letterato, di cui tanto fuonava la Fama; fe la dottrina che in larga copia fluiva dalla fua bocca convinti non gli aveffe, p ter nette grandi Anime ottimamente infreme albergare grande umiltà, e grande fcienza. E a chi mai negò egli lume, e aiuto, e confelio fia nelle Morali, fia nelle Letterarie occorrenze? Quella Aeffa Ce" filpitaria, dov' egli cinto da i Libri filogoravi netto Audio, diveniva fpeio per le altrui neceffità Arepitofa, e frequente, colà tutti accorrevano, i dubbiofi per ctmfgrlo, gli ignoranti per luce, i tieorofi oer conforto. Potea ben effet egli nelle più pi .fonde, e dilerte (peculationi immerfo, ed intento, niuno da lui perclò vemva rigettato; ma prontameote abbandonandole, tutti pazientemente afcultava, con feren vi(o, e dolci maniere accoglieva, confolava, ed ammaeftrava; la dottrina di lui non era quai torrente, che inondando percotefed opprime, ma quafi Fiume reale, the foavemente ir ga. lido i campi gli féconda, ed impingua. Cofi e' i e queAa piena di flupore il pensare, come con raro inn-flo Greffe il infieme congiungere ourle >it" . he la efieriore or

ra dell'Uomo richiedend - io el tumulte, e delta dillratione, con quetii f'-idj, .he occupandone tutto l' interno animo addimandmo la folitudine, ed il ritiramento. Ma quanto crefceà la maraviglia, fe fi pon mente a quelle moite, e gravi cofe, che da lui noo entre aile Religiofe Mura. ma nella focietà, e nel commercio degli Uomini fi adoperavaof In quel tempo fierteré, che perlui di nuove opere fi arricchivan di giorno in giorno la Chiefa, e le Jettera, nef Tribunale di Peaitenza fédéra con infiancabile affiduità, e diligenta; gl'informi fe le ritrovavano appreffo al doloroso letto per conforto, e per foccorfo non tanto di lingua, che di mano: appariva nelle Carceri ofcure, e luce donava, e confolazione a quegli infelici: tenea cura principalliffima delle Sacre Vergini Claufirali, cui con foaviffima prudenza reggeva, e a cui veniva mofirando il veto cammiato della perfezione. Ma che più?

Quattro zelanti, e faggj PaAori nortri fi filmarono felici di poter dividere col Mansi le altiffime cure del fanto mmiAero; le quali con quanta integrité, zelo, e dottrina fi amminiUraflero da lui, farebbe a dirli dirtintamente, fe la Città tutta, e la Diocefi non ne rifonarté pur anco altamente.

E tante, e sì varie cofe da effi ad un tempo operate, per le quali l'opéra fua crefcer fembrava, e moltiplicarfi oltre l'ufaso, già non fi creda, che a fe medefimo il toglielfero, e che per giovare altrui, con difetto non difficile ad intervenire, a e recaffe nocumento. Pari elle defcritte finora da me erano le più intime, e fegrete virtù, e doti del Mansi; ferma ed immobile la Religione, (olida ed illuminata la pietà, fiegolarmente illibato il pudore; era fobrio ne' cibi, e rigido caAigatore del fuo corpo, fino a doverfegli vietar l'ufo di queffiffurmenti, che non mortificato l'avrebbon folamente, ma d'Arutto; finalmente vuoto di ogni ambitione, e talmente degli oneri fchivo, e del comando, che degniffimo effendo di prefedere, elerte cofiantemente di fempre ubbidire. Ma fe it Mansi gli enori fuggiva, e il comando, per lo contrario il comando, e gli onori lo ricercavano fpontanei, e lo attendevano: e il tempo era venuto finalmente, in cui quefia lucerna, che fotto il moggio fi fiava occulta e nafcoAa, fova il candelieri fi poneffe, e nella Chiefa niaggiore, e fempre più benefica luce venirte a di(fondere.

Siamo giunti, o Sonori, a quel parte, in cui tutto cid, che io fon venuto mofirando fin qui del fapere, e della virtù Ji Gio: Dvznico Tintera fua ellrinfeca prova, e adempimento riceve per la più autentica, e folenne teAlmonianza, che giammai fe ne port's defiderare. Per la morte di Giuftefc Pa in», Uomo di memoria degniffimo, e di lode, era vuota rimafia, e vedova del fuo Pafore la Cattedra di Lucca. Egli è ben chiaro di quali, e quanto gravi, e fublimi, ed eminenti, prerogative riveffito erter debba queU Uoino, che dal comune Aato, e condizione per comando di Dio fi aAume, e fi folleva alia divina Digniti, ed al formidabile officio di facro PaAore. La fcienza delle umane, e Divine cote, e it fantri, ed illibato coflume tnto in eA' debbon crefcere, e dalla comune mifura allontanarli, quanto crefce, e dal cornun fi alontana l'altiffimo grado, in cui vuol collocarfi. Or quelle prerogative, che tanto grandi fono, e tanto a ritrovarfi difficili in qn folo Uomo congiunte, fcorfe furono, e ritrovate nel Mansi. E dee ben notarfi da chi fcorfe furono, e ritrovate. Non da uno, od firo privato Uotno, il cui giudizio d alla prevention foggetto, ed all'inganno; ma dal Senate nofiro illuminatirtimo formato, e composto di quanto v'ha tra noi di principale, ed illurtre; dal Senate nofiro, il quale lo aveva fotto degli occhi prefente, e di tutta la vita di lui era il teflimonio d' ogni eccezione maggiore, da queAo, io dico, fu it Mansi: reputato degno, ed unitamente a due elettiffimi Uomini nominato per ben due volte all'Arcivefcovato di quefia Patria. Quefia illufire teAlmonianza del valor fuo ognun vede, quanto fia fplendida, e certa; pur non è nè la fola, nè la maggiore; ma fi conforma, e fi accrefce rer titra la piu facra.e venerabile, che in Terra ver fi p'.la, per l' Oracolo, io dico, del Somma Pontef.e, del Vicario di Gesù CriAo, il quale, fe crJ- 'Ao da pri-na all'umile, e ritrofa modellia di J. .afciollo ftare nella privata fua condizione; po-ia p'U al bene, e al decoro di quella Chiefa riguardando, che non aile preghiere di lui, lo elette ad erterne degno Capo, e PaAore, e quafi non pago di aver data una cotanto manifefia prova delTalto concetto, in che tenea Gio: Dombnco Mansi, altra oe aggiunfe ancor più luminofa, e dirtinta, allorchè volle, ch'ei libero forte da paella ufata legge, che i Vefcovi novellamente eletti a foAener coftrigne pubblico efame di lor dottrina, e fapere, dichiarando folennemente in faccia al Mondo tutto, non eflervi d'uopo di alcuno eferperimento a conofcere quella Dottrina, e valore, che gli da tanto tempo per pubblica, e cortante Fama era a tutti artai noto, e palefo.

Dovrei or qui, fe il tempo non mi forte nemico, e la Oratione già non toccate il fuo termine, quelle cofe ridire, che Gk> Dombnco Mansi, no-
firo

firo Padre, e Paflor divenuto operò di fe degne, e di uo tanto minillero. Dovrei farvi palefe .corne quelle vittù, che a lui furon compagne nellTcfcurità, e nel fileazio del Chioftro, il feguirono cofiaattmente in mezzo al tumulto, o alla luce delta novella dignité; onde feppe eflere nell' altezza del Srado smile, nell' autorité manfueto, cello frepito delle cure d'animo fempre chiaro, fermo, e tranquillo. Do'rei dimoftrarvi, come le altre doti, che più largo campo richiedono, e proprie lon veramente degli elevati porti, e fuWimi, crebbono io lni, e fi dilatarono quafi fiumi reali, che vinti una volta gliargini fi fpadodoo per la Campagna, e Tinondano; coficchd fu intrepido, e fermo nell' opporfi al difordine, georofo, e magnanimo nel coftodire, e promuovere i dritti del Santaario, animato perpetuamente da quelle Carité *folleclt*, ardente, univerfale, che il primo, e principal carattere colitituce di facro Pallore. Tutto ctò dovrei dirvi, ma quelle cofe. che aneor vive, e recenti t' aggiornano nella pubblica luce, e vivono nella memoria di tutti, pofiboo per me tacerfi fenz'alcun danno del nome, e della gloria di lui, poichè la Fama afiai meglio paria, e ridice cid, che io non faprei con acconcie parole fpiegare. Una cofa dird folatnetite, che cotri per tutte valere fenz'alcun dubbio. Le virtu, ed it faperc- del Mansi in mezzo a

tanto fplendore, e in tanta aftezza di Dignité lungi dal perdere l'antica lor luce e belleaza, l'accrebbero il fattamente, che fe per affe era egli fiatofine a quel tempo buon Cittadioo, ottineo Kelligiofo, valentiffimo letterato, fit ancora a giudizio univerfale degniffimo Arcireftovo.

Tale, e tanto era l'Uomo. o Signori, ch' ora da noi coo danno irreparabile fi piagne perdute. Ma la memoria di lui non d da credere, che fia giammai per eflineuerfi in alcnn tempo tra noi, ae cancellarii: i noftri polleri ammirandone la vtrtù, lodandone la fcienza, ci porteranno invidia d' averlo cooofciuto, e trattato prefente: Coil fia egli per ogni tempo da' noftri Ecclefiaftici tutti, become grande, e perfetto efemplare, riguardato, ed imitato; e fpezialmente quefli eletti Giovani, i quali ia qnefto facro afilo (-) autriti fono, ed educati per U Vigna del Signore, - per la fperanza della Chiefa, ogni qual volta rimireranno la terrena Immagine di Lui, che pendente da quelle Pareti fié loro dinanzi agli occhi continuamente, fi ratnmen* tino ancora quelle eccellenti prerogative, che Tanimone adornarono, te quali a mifura delle forze imitando effi, faranno ad un tempo la delizia de fuoi, it bene della Patria, il foflegno e Tenor della Chiefa.

(-) L' *Orezi* » e f» recitat* nell» Sala del Seminario *Arhivefc* » vile, deve di arefente rifiede l' *Atacadentia Ecclefiaftica*.

I L FINE.

AVENNATENSI SYNODUS

A JOHANNES XII. PONTIFICE,

Præfente Ottone I. Imperatore,

Anno dcccclxvii. habita.

Br M. fi
S. ppl T I U.
Avjcad v. p

btcl. mi
O C.
Sclaftr.

Nomine Domini. Johannes episcopus servus servorum Dei, omnibus Dei & fidei ecclesiarum fidelibus denunciante mandamus, qualiter post iustam, & legalem electionem, & consecrationem Martini episcopi Ferrariensis, in fanda Romana ecclesia a nobis fadam, in civitate Ravennas venimus cum ipso venerando Martino episcopo, & illis quampuluribus de nostra urbe Romanis, & in generali placito cum domino Ottone imperatore diversas causas, lites inspiciendas, & deliberandas, & nobiscum tum relidentium quoque affantmm populorum multitudo clericorum, & laicorum, episcoporum, & abbatum de quampuluribus regionibus infra basilicam beati Apollinari convocatur; novus occurrit fermo przdidi Martini episcopi Ferrariensis supplican & petens a nobis, ut omnia quæ a fanda Romana univcrfali ecclesia per papam Vitellianum, & Adrianum, & Leonem fanda Romane ecclesia pontifices antecessores nostro in tempore Constantini, & Caroli imperatoris, per antiqua privilegia fuerant largiti, tradita, & confirmata; ita & nos per hoc nostrum confirmaremus præceptum; cujus scilicet precibus, & petitionibus, & omnium principum, episcoporum, & abbatum, aliorumque clericorum, & laicorum inclinati pro Dei timore, & illius venerabili fratris scilicet prefati Martini, omnia quæ a fandis nostris antecessoribus, Romana fedis pontificibus, per antiqua privilegia

CmciV. Gnnrnl. Tom. XIX.

Urtonem judicem Ferrariensem perleda fande Ferrariensis ecclesie beati Georgii, tempore Martini, & Adres, & Johannis prdecefforum przdidi Martini tradita esse cognovimus per hoc nostrum a parte fande Romane ecclesie beati Petri apostoli in przdida fanda Ferrariensis ecclesia beati Georgii fimiliter coram eundis affantibus, & videntibus per hoc nostrum confirmamus præceptum, Maflam videlicet Babilonicam illam, quæ vocatur Ferraria, in qua ipfa fanda ecclesia beati Georgii fita, & consecrata est cum duodecim fundis tuis; cui alias omnes maflas minores positas infra nostrum ducatum, & comitatum Ferrariensem cum omni obedientia, & fecuitate subjugamus; maflam scilicet & ripam Pullario'us, cum duodecim fundis fui, & maiorem Constantianus cum duodecim fundis fui, & maflam quartifianam cura duodecim fundis luis; & maflam Doncro cum duodecim fundis fui; ficque maflam Petriculi cum duodecim fundis fui; & maflam Popularis cum duodecim fundis fui; fimiliter maflam Curuli, & maflam Saleadam cum viginti quatuor fundis fui; & maflam Seneticair, & Castilionem cum omnibus fundis fui; fimiliter & maflam Firmianam cum omnibus fundis, & pertinentiis suis. Has quidem omnes maflas cum omnibus juribus sibi pertinentibus, sicut a fandis nostris supradidis antecessoribus in prnfata fanda Ferrariensis ecclesia beati Georgii largitum fore cognovimus; ita & nos per hoc nostrum, sicut supra dictum est, in fanda nostra eccl. & sibi pradido Martino confratri, & episcopo nostro, & fucefforibus tuis infra totum ducatum

Æ" <

A

duca-

i
 frg» ducatum, atque comitatum, dt episcop. uoffrum A
 — Ferrarienfem in fingulu maibs; eccleffias, clert-
 chx'vt co> P^byteros, diaconos ordinare, fitconfecra*
 H> 11 re. Super hzc quidem omnia, omnibus tam pra-
 initibus quam abfenitibus notum fieri volumus,
 per prrdiaum epiCcopatum Ferrarienfem, fit ce*
 eleffiam S. Georgii, fit te Martinum epifeopum,
 tuolque futuros fuccifaies, epifcopos, utramque
 parochiam perpetuo, ficut fupradidi noffri ante-
 cedores habuerunt, 4 tenerunt in fuo dominio;
 ita A nos in iure, fit dominio, feu privilegia
 lanâz notas Roman eccleffiz beati Petri apo.
 Holi, fit do(Uo nolUorumque fucciTorum fem*
 per tebemus. lit fit lempet fub noltra elediooe,
 ordinatione, inueffitione, fit confecratione, & di-
 ffridu. St non liceat unquam nemini do tuis B
 fuccelToribus futuris, eligendis in ipfo epifeopio
 epifropis ad nullius ele&ionem, nenue inueffitio-
 netn, vel confecrationem ire, uni ad ooftram
 faudiffimam fedem Romanam fit apoilolicam beati
 Pein apodoli nollrorumque fuccelTorum; fit non
 liceat nemini nofforum fuccellorum, vel alicui
 regni magna perlons, regis icilicet vel ducis,
 epifeopi, neque archiepifcopi hunc przfatum epi-
 feopum, fit eccleffiam fSndi Georgii, neque epi-
 feopos a dominio, & iure, fit ek&ione, ordina-
 tione, inueffitione, confecratione, dillti&u fan-
 dz Romans etclefise beau Petri apofloh fepara-
 rv. Si qua: vero perfona hujus noffri regni, re-
 gis vel ducis parva, vel magna hanc fupradiâem
 no(Irani Ferrarienfem fandam eccleffiam beati C
 Georgii a iure, & dominio & poteflate epitro-
 porum fflorum, eledione, confecratione, fie in-
 ueffitione fande eccleffiz, fit fedis Romane beati
 Petri apofloli feparayerit, vel alienaverit, aut fi
 de omnibus, quz a fanda Romana eccleffia fibi
 funi data, & tradita diminuere vel moleffare ten-
 tabit ullo modo, vel ingenio unquam in aliquo
 tempore anathematis vinculo a parte omnipoten-
 tis Dei, fie beaue virginis Mariz, fit beatorum
 apofolorum Petri, & Pauli, fit omnium fando-
 rum, & noffra perpetuo alligamur, cui omnes
 qui aderant ibi refpondeiunt dicentes: fiat, fiat.
 Quorum nomina fuut hic in parte deicripta, id-
 eft in primis:
 Martius epifeopus fandz Sutrinenfis eccleffiz.D
 Wide epifeopus land* Scrifenatis eccleffiz.
 Johannes epifeopus fandeComelienfiseccleffiz.
 Alio prothofennanus fie apocrifarius fandz Ro-
 mane eccleffiz.
 Johannes dux urbis Romz, qui vocatur Gam-
 baruto.
 Stephanus inculator urbis Romz.
 Nec non Paulus Glorioibs iudex.
 Vigo iudex ferranenlis.
 Petrus Dativus iflius civitatis Ravennz.
 Johannes Dativus Ferrancnfis.

RAVENNA TENSE

4

Leo Daivus de civitate Faventia.
 Petros fit Stephanus Dativi Ferrât
 Petrus comes.
 Garardus, Ct Hirardus de comitibus
 Arderatus, fit Rambertus germani comitibus
 Johannes dux de Romano.
 Johannes fit Ahnencus germani filii fui
 Paulus fit Petrus ducibus Traverfaria.
 Petrus filius ipfi Pauli.
 Romqaldus dux.
 Paulus filius Vitabiani.
 Jonaones eoofiil, fit patricius.
 Heraldus filius Jaraldi ex genere ducum.
 Atelbertus, fil Sergius germani ducibus.
 Andrew films quondam Amabl Datrvns
 Deus dedit de Ponte Augufto.
 Gafrius films Johanms coofnlis.
 Vitahs de Liuto.
 Johannes & Lutcio germani, filii quondam
 Anafiaii confulis.
 Leotarius.
 Petrus de Malo.
 Mauncius Spars inferno.
 Vitalis films Vitalis de Marino.

ANNO
CHIZIST

Dt taitUunikm aetnti civiti Rroew.

Johannes conful de Tabellio, qui vocatur Uter
 Stephaniis Tabellio.
 Dominicus Tabellio. Apollinaris Tabellio.
 Sergius Tabellio.

Dt ctnctlttrili «afm.

Vitalis cancellarius.
 Martinus cancellarius & farfore.
 Leo cancellarius.
 Sarius de Cifferno.
 Dominicus & Bernardus cancellarii de arbore
 Gaudenti. Idi omnes de civitate Ravenna.
 De Ferrarienfibz autem. Joiuunes archipres-
 byter find* Ferrarienfis eccleffiz.
 Lopticims arctudiaconus.
 Petrus presbyter. Georgius presbyter. Bonizo
 presbyter, & primicerius. Johannes archilubdia-
 cont.

Dt Laycif.

Leo de Andrea conful.
 Rofredo filio ejus. Ixo conful.
 Gregorius de Daniclis, & abus Gregorius con*
 fill. Petrus coniuil filius Leonis confulis. Anfel*
 mus conful filius Ratmbaldo Paulus conful, qui
 vocatur de Naflafia. Johannes qui vocatur de
 Crifania; de aliorum hominum multitudo, quo*
 rum nomina edet longum ad feribendum.

ANNO
CHRUU

RAVENNATENSE CONCILIUM ALTERUM

ANNO
CH, T

*Pro jlfolver.di archcpifcopatur Mjeâtlmrgtnfil inffiltatione, Ann? 968. oilokri mtnft.
 prejtntt Ottone I. & Joomt XIII. itlekretm.*

sJpjTVol R Avennatenlia concilia duo pro flabilienda Magdeburgenfis archiepifcoMXus inffiltatione diflinguenda
 Ni ">i AV e(Te Pagius in critica Baromi ad An. 967. n.4. fit 5. dudum animadvererat; conflataque plane ex
 narratione ret ea de caula geflz in iifdem conciliis, alterum ab altero feiquianno fejungit. Ex his
 vero in meis ad Pagium adnotationibus deduxi alterum Ravennatenfe Concilium Odobri rnenfe an.968.
 conveniffe. id vero ex calculi fupputatione deduxi: tum pariter ad pqflremum hoc concilium refe-
 renda ea omnia inffrumenta cenlui, quz Ravennz Odobn metric anni illius, five a Joanne XIII.
 five ab Ottone I. imperatote ad caufam illam pertinentia data funt. Ex his quzdam fuppeditatLu*
 Uig, qua cum ad ada ejus concilii referri poftine, ideo ex eo huc transferuntur.

JOAN*

s
~
anno
<η*ι>τ'

CONCILIIUM.

JOANNIS XJL BCdLA

ANNO
CKHUYI AD ADALBERTUM MAGDEBURGENSEM
ARCHUPISCOPUM.

6

Astro frudum boo® operationia, in quo letari »f-
fi*,exhibeas. Scriptam per manamStephaniSeri-
niarii fande fed* apostolic* in menſe Oâobri
indiâ. XII.

ALTERA EJUSDEM AD EUMDEM
BULLA .

Confecrationem epifeoporutn omnium'inter Al-
biam & Salam, juſque pallii illi &
fuccctoribus tribuit.

fe*aes «pi/coMu,finnu [marum Dtt, diU8« aa-
Uf M ciiriju tonfratri , MnUtrt» S. Mngdtbar.

Jaf1*W*e/ tpifingw, fmttt ſtrvmH Dt», cktr&ma
tanfratn mjl... ddaUrrta fanOa Magdahargtnſir
teitſfia Artitfr«fali in Dmtna atmata falaitm.

Kx

S I ea loca, quæ ad ſalutem maxime populi & B
genti* ad Deum converſiõis fundata ſunt
privilegio noſtr® auâoritatis munimus & decora-
mus,- hoc ad proveûum & divine, religionis cul-
tum pertinere nullo modo dubitamus . Igitur
quia fedem Magdeb. cui Deo authore prendes,
Doſtra tuorumque comprovincialium auhoritate
archiepifcopalem effe decrevimus, quem inter eſ-
tera* eccleſias ordinem, vigorem, primatum , &
ſequitatem habere in polierunt debeat , apoſtolic®
ledis privilegio muniri fanximus. Dei igitui om-
nipotentii auâoritate, & B- Pern , apoſtolorum
principis, & noſtra. te tuolque iuceſſoxes in per-
petuum, & eccleſiam tuSm omnium eccleſiaium
■rchiepifcoporum , & epifeoporum , qui in Ger-
mania ſunt, ordinati in fedendo, in judicando ,
in confirmando , m ſubſcribendo , in ſententiis
dandis , omnique eccleſiaſtico ordine primatum
habere volumus. Eorum vero , qui ſunt in Gal-
lia, item Mogocienſ. Trcvirenſ. ſleCoionienſ. ec-
cléſi® in omnibus parem honorem & ſimilem vi-
gorem preſenti privilegio confirmamus. Ceterum,
more Roman® eccleſiæ , eccleſiam tuam duode-
cim preſbyteros, ſe ſeptem diaconos , ſe viginti
quatuor ſubdiaconos Cardinales , qui ſandaliis ſe
liſinis utantur habere volumus . Super hoc vero
iifdem preſbyteris , ſe abbatibus eccleſiæ faoſti
Jobannis Baptiſt® in ſuburbio ejufdem civitatis
conſtruſt® tunicis uti concedimus. Quibus exce-
pus ſe epifeopis (uper altare in honorem B- Mati-
ritii dedicatum miſſam celebrare aliquis nullo mo-
do preſumat , quod non ad ſuperbiam , ſed ad
loci fanâitatem ſpeciali reverentia pratenti privi-
legio munimus, ſe decoramus. Quapropter frater
fraterrime, Dominicorum ſalubriter reminicens
mandatorum ita in comaniſſr plebis regimine, lu-
crandifque animabas invigila , ut redemptori no-

I T* te, frater chariſſime , ſe coepifcope noſter
I vita morſque tui baâenus idoneum reddide- p
re, ut multa tibi credere , plura etiam commit-
tere, ſaut bono diſpenſatori, non heſitemus. I-
gitur qui* ad paſtorale culmen plebis tus , ſe
comprovincialium tuorem, ſe noſtra poſt Deum
te authority* promovit, & quia tanta Sdavorum
plebs ultra fluvio* Albiam ſe Salam, ſcilicetDeo
naviter acquiſita, paucis paſtoribus minime tueri
poteſt, qualiter epifeopi tu® fedi ſubjeâis paro-
chias rationabiliter , ſlr. caute dividas , ſit di(tri-
buas , ſu® diſpenſiitioni* ſe diferetionis exa -vini
committo; ſe hoc ſereniſſimi ſpiritualis filii no-
ſtri imperatoris auguſti, qui ejufdem tus eccleſiæ
C fundator & auâor eſt, cura, diligentia, & judi-
cioſieri, per prſenti* privilegii munimen (htuo,
ſlr confirmo. Si ergo ab apoſtolic* (ede, cui Deo
au&ore preſideo, eccleſiæ tu* conceſſum , ut ab
ejus reâoribu* epifeopi, qui ultra Albiam & Sa-
lant conſtituti, & conſtituendi ſunt, poſt futuri*
temporibus conterrentur, ſe ipſi ejufdem tu® ſci-
licet eccleſiæ archiepifcopot * ſient pro tempore
fuerint, confeſcent , qui pallium ſecundum mo-
rem Romane eccleſiæ a noſtra fede recipient .
Unde, frater chan(lime , dilectationem * tuam
admoneo ſl(obteſtor, ut animo ſi* foicitus, ne awa,a
aliquid ſibi commodi dato aut gratia, quſcumli-
bet ſupplicatio perſonarum in (acris ordinibus ven-
dices, ted ad hoc officium ille perducatur,quem
D morum gravitas commendet , ſe vite preterit®
aſſio. Oramus autem omnipotentem Deum , at
ſua te munitione circumagat, ſe ſacredotii ſuſcep-
tum officium operibus implere concedat. Aâum
per manus Stephani Scrinisrii « & bibliohecarii
ſnſtis Romane eccleſiæ 10 menſe Oâobri , In-
didione ſtatutum duodecima.

çÿ* HATTONIS IL. MOGUNTINI ARCHIEPISCOPI ET PATRUM
QUORUMDAM SYNODI RAVENNATENSIS

p s c x e r ü µ

Q«n» lata quadam ditnait fna à f* avalfa Magdchnrgetſ artkitpſcepa fuijtit.

thid.

H«J»

I N nominz fanâ* ſit individu* Trinitatis , E (andos quippe fidei ebriftian* terminos, ſe Scla-
vorum indomitas gentes ultra Albiam ſe Salam
jugo Chriſti (ubdendos, in Mqgdeburg fedem ar-
chiepifcopalem ficti, & in Merleburg epifcopum,
Magdeburgenh eccleſiæ ſubficiendum ſit ab ejus
archiepiſcopo ordinandum, archiÇpikopali noſtra
auâoritate ceniemus, & inſtituimus . Epifcopos
vero ultra Albiam , Brandeoburgenien» (ilicet ,
& Havelbergentem , noſtr* baâcoua eccleſiæ ſub-
jedos, a debita nobu obſeſſentia abſolvimus , &
A * pr».

gy przferipta Magdeburgenfi ecclefiæ, ejufque ar-
1 **Chedituros** «que permittimus, & con-
anno ferimus. Ne quam vero fanfta Magdeburgenfis
CH,::Sn **ettlefti*futuri**», quod abfit, temporibus a noſtri*
 fucefforibus iude moleſtiam patiatur, eartam
 confentaneam conferibi juſſimus, & in præſentia
 ferenſſimi domini auguſti imperatoris, vel ve-
 nerabilium epifeoporū, quorum nomina infe-
 tins inferentur, legi vel recitari, & ſubſcriptio-
 nibus corroborari be confirmari rogamus. Ego
 Hatto S. Moguntinz eccleſiæ archiepifeopu» ma-
 nu ptopria confirmavi ſit ſubſcripti. Ego Everar-
 dus fanâz Leodicenſis eccleſiæ epifeopus coſea-
 fi, & ſubſcripti. Ego Reginoldas fanâr Rubilo-
 cenſis epifeopus conſenſi, ac ſubſcripti. Oldericus
 Pergami epifeopus interfui. Ac ſubſcripti. Huber-
 tus epifeopus ſubſcripti. Miloepifeopus ſubſcripti.

OTTONIS MAGNI DIPLOMA IN EO CONCILIO EDIUM,

*2«o piodium quoddam arebtepiſeopo Magda-
 burgenſi concedit.*

IN nomine <anâz & individuz Trinitatis, Ot-
 to, divina favente clementia imperator Au-
 guſtus. Novent omnium noſtrorum tarn præn-

Arum, quant & futurorum iadoffria, qualiter nos
 interver. u dileüz conjugis noſtræ Adelheidis,
 filique Ac coimpratoris oſtri Ononis, tale no-
 ilrz proprietatis prædium, quale nos in Boden-
 hufen uique ad hanc diem habuimus, cum om-
 nibus appenditiis fuiſ, tam in mancipiis, quam
 in zdificiis, terris cultis, & incultis, pratis, pa-
 lcuis, filvis, aquis, aquarumque decurſibus, mo-
 lendinis, m mobilibus, & immobilibus, exitibus
 & redditibus, quzſitis, At inquirendis, fanâo Mau-
 ritio in Magdeburg liberaliter offerimus. Ac ar-
 chiepifcopis illius eccleſiæ perpetualiter cor. cedi-
 mus, ut teneant, Ac potlideant, Ac fuiſ uGbus,
 ficuti res eccleſiaſticas juxta libitum adjungant.
 Et ut hoc noſtitz munificentia munus eidem ce-
 B^efiz fidelibus noſtrique verius credatur, hanc
 cartam ſcribi, Ac annuli noſtri impreibone ſignari
 juſſimus, quam Ac propria manu iubtei firmavi-
 mus. Data VII. non. Oâob. anno Doninicz
 Incarnat. DCCGCLXVIII. Indiâione X. (lege
 XI.) anno vero regni Domini Ottonis XXXIV.
 imperii autem VII. Aflum Ravennz in Domino
 feliciter. Arnen. Signum domni Ottonis magni
 At mviâiſſimi imperatoris auguſti. Ludigerus can-
 cellarius ad vicem Haddonis archicapellani reco-
 gnovi.

ANNO
CHXJSTJ
».

fcy. DISPUTATIO INTER CATHOLICOS ET JACOBITAS , CONSTANTINOPOLI HABITA.

Agentibus pro Jacebitis Joanne eorum patriarcha, Ac pro catholicis patriarcha
 Conſtantinopolitano, forte Policuão.

*Anno Alexandri 1150. Chrtſt 969. mntft Ab, vel Auguſto corom
 1'mperotorr habita.*

^Duerunt hue ufque conciliorum editiones celebrem diſpntationem, juſſu Grzci imperatoris Nice-
 O phori anno Alexandti 1150. die 13. mentis Ab, id ell Auguſti kria iccunda, inter Jacebita-
 lum, At catholicorum Grzcotuin patriarchas de fide inſtitutam. Renaudotus tom. 2. Litur. Onent.
 pag. 489. ejus fummam e MS. codice Seguierano; integra vero aâa mox e Syiaco codice vulgavit
 Aflemanus BH. Orient- tom. II. pag. j j j. quz tamen aâa non e publicas quidem ubulis, quz
 tunc forte Incptx fini, fed e Synodica Jeannis patriarchz Jacobitz ad Meſſinam patriarcham Copio-
 rum repræſentantur. Quz liquid referant catholicis aliquanto invidioſum, id lludio partium hzretico
 knptori debetur. Hxc lene juvat Icâorem, antequam Synodicam iplam legat.

SYNODICA IOANNIS PATRIARCHAE IACOBITARIUM,

*Ad Mennam Alexandrinum Captorum
 patriarcham.*

/^Uum imperator ex urbe Emefa Conſtanti-
 nopbm rediſſet, quo nos (Joaxnem Jaco-
 bſtarum patriarcham) adduxerat; patriarchz
 (Poheufflo) mandavit, ut nos arceſſeret. Arceſſi-
 vit ille kria quinta ante Dominicam in Hofan-
 na, przknnbus ejus clericis. Antequam vero pa-
 triarcham adnſſemus, occurrit nobis ingens ho-
 minum multitudo, qui inconditis clamoribus ter-
 rorem nobis incutere volebant, ad patriarchz
 colloquium euntibus. At Deus per tuas acceptas
 preces patientiam nobis dedit, At foſtitudinem.

Post multum vero temporis ad patriarchz tan-
 dem zdes pervenimus, cui milites Ac turba ma-
 gna aſſiſſebant. Salutavimus eum, Ac ipſe ſalu-
 tem quoque nobis dicens, federe nos juſſit. Mox
 percontatus eſt, inquiens, *cujusnam loci patriar-
 cha es?* Antiochena fedis, reſpondimus. Tum ille:
*duo igitur patriarcha eſtis, qui unam ſedem tenetis,
 an ſcibiſma inter vos eſt, O tu unam ſedem tenes,*

C & otter alteram? cui ego: *ſcibiſma, inquam, ſit-
 ter not eſt. Quod cum ille auj^ffet, excep t: ec-
 quis patriarcharum te admittit quum tn patriarcham
 ordinatus fuiſſis?* Reſpondimus: *dominas Mentas.*
 Ait ille: *at is bareticus eſt: ſcnpſit enim nobis
 epiſtolam erroribus plenam, ejnque m Cbriftum fl-
 des haud orthodoxo eſt: Alium autem habemus or-
 thodoxum Alexandria patriarcham, Ellam nomine.*
 Cui nos confeſſum teſponium dedimus, piout
 Deus nobis ſuppeditavit, dicentes: *non alium no-
 vimus Alexandria patriarcham, prater patrem Men-
 nam, qui eſt niſter l» Cbrillo pater Ū committer.*
 Tum ille: *Tua vero quanam eſt tn Cbriftum fl-
 der?* Affirmat ipſum de calo deſcendiſſe, Ū inabi-
 taſſe tn fanſta Marta-Virgine, & ex ea corpus can-
 naturtle nobis indmſſe, necne? Rrlpoodi: *confiteor,
 Deum Verbum, ijuſ eſt emit jacula filium patris, de
 calo dtſcendiſſe, & mbabitſſe tn Janio Det geni-
 trice Virgine Marſa, & ex ea perſonahter corpus
 connatural nobis, anima rationali, At intelligente
 proditum aſſumpſiſſe, atque ita ex ea natum fuiſſe
 Deum hominem ſaitum abſque mutatione <crver-
 ſione. His auditis: dua, inquit, funi igitur in
 Cbrillo natura? Cui nos: *Chriſtum ex duabus na-
 turis compoſitum novimus i unam autem dumtaxat
 natu-**

fy naturam ipsam fatemur posse unam, et unam personam Verbi incarnati - fuisse longam disceptionem disceffimus eo die.

anno
CHAISTI
***

Quum vero dies Dominica paschatis efflet, ceteri Liturgie & oblationis atque festivitatis expertes, juxta illud propheta: *solemnitates vestrum, in ritum convertentur*: arceffivit nos tamen imperator ad magnam eorum ecclesiam, offenditque nobis ornamenta ecclesiarum, ejusque multiplicem apparatus, fle floras, & vela, & lampades, & innumerum populum, qui eo confluerat, & magnitudinem imperii sui, existimans caducis iis rebus puerorum indar, capi nos posse. Sumpta autem eucharistia egressus imperator arceffitos nos duris sermonibus hunc in modum alloquutus est. *En consuevit dividimus, ut ait Paulus, in altum quidem dicit, ego /um Cepha, altum alterum je esse dicit, et id negat quod prius affirmat. Cui aggerente Deo per vestras acceptas preces congruum & opportunum dedimus responsum. Et post longam confabulationem dimisit nos cum populo in quo in paratas nobis xdes usque deducit fumus.*

Dominica nova iterum adesse nos iussit imperator, & blande nos etiam alloquutus. *Moslemam, ait, dicit Judaei reprehendunt nos, auditores, & dicunt, variat inter nos habet esse, quodammodo illicet Melchitas, alio Jacobitas, aliter fusionanos & alii hoi ex alii fessu. autem, esu a est fessu. fessu inter nos et vos? Congregamini, & feruetur scripturas, uno, duobus, aut tribus mensibus, & inquiramus ubi sit veritas, & sequimur eam omnes.* Hxc ait, volens nos dulcibus sermonibus cavete: existimabat enim se veritatem tenere. Cui protinus respondimus, nos in ea re ab imperatore haudquaquam diffentire, simulque pro ejus incolumitate precati fumus. Rogat ille: quem futura disputationi praeferre ipse velim: utrum ipsum, an patriarcham, aut metropolitam, vel monachos? Respondimus, eum nos optare, quem clementinus imperator flatuisset: quandoquidem, ajo, sub vestra lumus potestate; modo a: sit vis, ista injuria. His ab eo dimissi, ad nostras xdes redeuntes.

Post biduum a patriarcha vocati accedimus. Invenimus eidem altitudines episcopos & magister latus imperii. Disputatum est. At illi nullum ex scripturis testimonium protulerunt, sed sola tui cerebri commenta producentes, eadem pertinaciter tueri conabantur, affirmantes Christum duas naturas ineffe. Nos contra Christum ex duabus quidem naturis compositum; id tamen intelligendum esse ad mentem omnium fandum ecclesiarum Dodorum, velut in homine animam & corpus. Quumque illi reposuissent, homini quoque duas ineffe naturas; contradiximus, affirmantes nos unicam agnoscere naturam compositam, nec Christum dici nisi unum, Ac unam voluntatem, atque operationem unam. At illi a lententia minime recedere, nec scripturarum verba attenderunt. Et quoniam identidem opponebamus, a nobis nihil ex nostro sensu affirmari, sed ea dumtaxat, quae fandi patres, & fandum ecclesiarum doctores Christi Dei nostri unitatem optime intelligentes docuerant: qui non agnoscebant posse unionem, nisi

naturam unam Dei Verbi incarnati, atque omnino dualitatem peracta unionem remanente negabant: patriarcha subintulit. *Cede deflores, quot vestra opinioni, testaque patrocinari affirmatu. Omnes, ajo, pains dabo, qui ecclesiam adificerunt, jdemque confirmavere sua quisque aetate. Huius, subdit tile, quant memorabas umonti testimonium mihi ex Cyrillo redde.* Quod nos adutum faduros respondimus. Existimabat nimirum id nos numquam effeduros. Descriptam ergo Græcæ obtuli, mus Syroem testimoniorum, quam ad hujus voluminis calcem subiciemus. Quum porro ea minime legeretur: *Jibes, ajo, ut perlegantur patriarchæ testimonia deffarunt orthodoxorum, qui communis partium consensu suscipiuntur; ipsique sunt patres nostri. Et offendite nobis ex patrum decreto, utrum Christus duas naturas ante unionem, an post illam tribuerint, noque patrum diffu contentientes habebitis. Entestimonium: sunt autem pauca quadam: ignorantes enim vestrum Jermenem, cetera multa pratereunda duximus, ut inde fidei nostra veritatem certitudinemque cognoscatur, neque nos imperitos atque erroribus implicitos existimetis.* Ad hæc conticuere illi, hoc tantummodo iudentes, Gregorium theologum in priori epistola ad Caledonum Apollinari objicere, eundemque graviter reprehendere, quod Christum negaret a Tempore corpus perieum, anima rationali intelligente præditum: duasque naturas sicut animam, & corpus Christo a Terce. Tum vero: percurrile, Cajo, epistolam ab initio usque ad calcem, illi peripicetis, quomodo Janus deflor unionem definit in eadem epistola, quam protulisti, ut quomodo affirmet: non alius est & alms; absit: sed uterque in unionem, Ac commiffione unus: Non quod lanâs Gregorius inducat in Christum commiffionem, & confusionem; sed quia veritatem umos certam, atque indubitabilem reddere voluit, Christumque unum esse, & agnoscei in corpore, nec duabus conflare naturis, sicut dicitis. At illi sententiam suam pertinacissime tuentes: *en ergo, aiebant, commiffionem, tunc confusionem facitis, (T divinitatem passam fuisse affirmatu, si unicam naturam asseritis.* Unus potro Deus novit, quæ gesta fuere, & quæ in hac nostra cum illis disputatione discruimus: quoniam duodecies hadenus nos ad collationem provocarunt.

Hæc vero sunt testimonia (a) quæ græce scripta eis obtulimus consona doctrix fandi Cyrilli: quorum primum esse iudicem Cyrilli: ex sermone Athanasii de Incarnatione Dei Verbi &c. Vos itaque legite Ac expendite omnes etiam textus, quos Spiritus Sanctus loquutus est per ora fandorum patrum, Ac quidquid demonstravit S. Pater Cyrillus in omnibus suis libris, quorum lux est lux fols: quæve idem circa incarnationem Dei Verbi offendit: quoniam ubi anathematizat, Ac affirmat mentem speculationi intentam videre duas naturas ad unionem, Ac compositionem venire in Christo, noque confiteri unam naturam, unamque personam perfectam ex duabus per unionem sine confusione aut commiffione, aut corruptione unum incarnatum. Testatur etiam pater Cyrillus antiquos patres hoc idem ienisse, Ac eadem similitudine usos fuisse: Ac ien-

anno
chkbt
***

(*) *Tetmonia*. Audores quoque ritat Joannes, hi sunt. (Orat. m Diodorum. & Andreæ Samofatenui, ubi Anaftasius sermonem de Incarn. Dei verbi titat. Greyi >im Taumeturui de hde. Juhui pafa Poma Orat, ad verfus eo-, qm incarnationem Dei Verbi impugnant. 10cm orat, de unionem deitatis A cerpons Chnlit. Ucuw m epistola ad Dionysium episcopum Cypri. Greiorius ThcJcgut orat, de nativitate Domini. Idem orat, de Deo verbo. Cyrillus epist. ad Acacium Meletinnenlem episcopum. Idem epist. ad Socellum. Idem tem a. ad verlus Neltosium. Idem epistola heorflatica ad Theodulium imperatuir. Idem epist. ad EuJosium piCsb. tcrum Coalantu nopolitanum. ASSEMAN.

SYNODICA

It tt

£9» eundem reliquos omne* eleâos p*us credimus, Agefl. fi»<, mini®. tenetis; fis®. qafpe a nri-
 afflmsmus ana® eff« Chriflum ex duebw
 anno natur» 8c petionu (<) divinitate ft humanitate
 Chr isti perUAs, faftamane feiffa «man naturam, ft per-
 * forum ana® Verbo incarnato homini fado. Om-
 nino autem negamus poft unionem duas naturae
 duasque perfoas, vel does voluntates, cur con-
 orarias operationes. Qpicutnqo enim hoc dicit,
 anathemaisatur & rejicitur a fandis patribus ft
 Ifrelantibus dodoribus, quemadmodum prefati
 binus. Et hoc eft Naftorii assertio, & ^oflri-
 na, & omnium ejus gregalium.

Porro quoties ajebam, banc effle Neflorii h-
 refim, vehementer exandefebant, fibique id
 permoleflum effe preferebant, Neflorium cum
 tuo errore exeeraates, quamvis & ipfi eft» do-B
 Arinam confedntur, ft doceant. Et nos qtri-
 dem fiuc ft alia, quas coofulro praeerimus, illis
 fapius iuggeffimus. At illi in fua pertinacia, at-
 que inveterato errore perfiftere, his modis no-
 hifcum agentes, fuique imperii auditoritate nobis
 inflantes, ft vim intentantes, juxta vetus ada-
 gum; qui dominatur, fapit. Ut vero intellexi-
 mus, fetipturarum oraculis eos minime acquie-
 icere, aec veritati manus unquam duros: me
 neftre, fubjecimut, voluntate ad vi venimus, net
 v^fettin diffitere ambivimu/ ayyasw; fed impe-
 reter/ mandato ner buc accedere etyiffis, rega-
 tique, fident neftre fundamenta aperuimus, quodque
 nobit tradidere, praflantiffimi pares, & erbodoxi
 dohrtt, qui Det tcoltflatt returent, eamfae pro
 pugnarunt, atque apafolicam fident confirmarunt.
 Vet entem nec illis, nefas nobis atquirfctit/. Imple-
 te ititer Optra patrum vqftrorum, eprawfae wftigitt
 infiffite; Ne/ itidem uqftri/ fequtmur.

Eaim vero poftquam patun nos nulla vi, nul-
 lo metu a propofito dilceffuros, nec minis nec
 pollicitationibus infirmitatem virtutis noftre ad
 eorum vota pertradum iri, (quoniam extrema
 pati nobis deliberatum fuerat, ft mortem cetera
 inevitabilem oppetere) ipfi contuentes mortis me-
 tu nofttram conflantiam minime fradam, conti-
 nuere fefe parumper, nofque m carcerem confe-
 cerunt. Sic haflenus nobifeum agitur. Meliora a
 Dei clementia prrfolamur, veflris nimirum exora-
 ta precibus. Spes autem nofta in Deo eft ftD
 patientia firma, quam nulla vis, nullus metus,
 aut caius ullus franget-- ft confidimus in eo, cu-
 jus ipes non confundit, fore ut nos minime de-
 ferat, fed contra nobis gaudium ft finem bonum
 fit allaturus, fuumque judicium in nobis imple-
 turus.

Quod autem rerum nollrarum feriem hoc li-
 bello retexere fuafit, fuit, quoniam competimus
 vobis nuntiatum fuiffe nollrum in urbem Con-
 ftantinopolitanam adventum: fed fortatTe res, ut

ANNO
CHRISTI

(e ' E* dttbn< nelurn & perfanil . Locutio 1 nullo veterum Monophylitarum, uod fciam . ufurpata, primum
 occurrit in Synodica Theodotii, ur notavi lupra torn. II. pag. nj. Eadem legitur in epiftola Athanafii Antiocheni ad
 Philotheum iexagefirum tertium Coptorum patriarcham, his verbis. Conftitmer, e»od F.mmenet /fi Cbrifni n-
 nel, Do»-/»/ enet, nnn/ phni, roum prefaon, ene neture, »ne perfaie internete re dutbei perfudi, be/ rfi »n-
 n»», r* divimete fclhcet, C bnmuntttr. Ubi Athanafius perfonam cum natura contundit: mox lubjunrit hoc
 ineptiffimum ratiocinium: P dicimus Cbriflum Dominum poß odunetionrm duts efe neteres, uut in deebel
 notem, et efinantur qui Je, apltniel putent, qtm mflpentet font, quomodo dicendum non erit, Cbriflum quoque
 duos elle perJones. & in dualis pertusus: Et fit pre Trinitate queterniul ebtredetur, quum fieri nequeat, ut netura
 fit, rufi tn perona Perfonim ergo a natura haud dillingunt recentiores Monophytitæ, qui tamen anum in Tri-
 nitate naturam unam, tresque perfonas in iis ipfis Synodis, qua citavi, diferte fateantur: necetario fequitur,
 eos vel omnino caros elle (id enim in Incarnatione non vident, quod in Trinitate) myftico perfpkaciHime in-
 tefumunt.) : vel fioinnet repugnare, qui nunc perfonim a natura diftinguunt, nunc utramque pro una eadeque
 refumunt.)

nota assemani,

,ηΑΜι '''-ut ferffrtm l''.''' *f-

NO-

* * * * *
NOTA DAV. WILKINS.

Q Ois Aelfricwrit ifle fait, qoi bo- fcriptit eanooe*, nt Wulffinu* ifle. «d qtseni fcripti foot, rimato quidem ooo el facile. Videntur ambo fuiſſe epifcopi: ſie dignoſcitur VVulffinu» ex Aelfnci verbi», A VVulffino paiera innuit ft Aelfricns, dum alloquitur eum fratri» nomine. *ftitricat* (inquit) brnraff: /r«srr, veaerahU e- fiteefa Waffaa tFe. leperio (ub hoc focolo duo» tantum VVulffino», ſeu VVulffinga erāfoppo»: unuc qui Schir- buorenſem cathedram adiit an. DCCCCXL. eandraqe (nuit ufoaa ad an. Dora DOCCCLVIU alterum quiDor- cvrtmfam accepit an. MLIIL caque (ruebatur «fana ad annuoſ Doaa. MLXVII. neutri veto horam Aāfncum quempiam eoepileopu». la intarſilio multo» quidam. Cridianenſem anno Dom. DCCOCi.XXVIII. Herefordenſem DCCOCLXXXIILVViltunenſem an. DOOCXC. Cantuarienſem in an. Dom.DCCCCXCV. Et Eboracenſem m an. Dom. MIIL, qui Africu» Putta, al. Puttoc diAu» nique ad an. Dora. MLI. fedetn dicitur renuiHe. VVulffinum inter iAoa m val uoum. Mox autem ab exceſſu Aeltrici Puttar (proximo felicet, vel anno altero) VVulffinu» quidam (tu e diAu videas) fetuet exhibat in Doeceſtrenſi cathedra, quant an ille citiu» adierit, vel Aelfricu» Putta Eboracenſem diutius obtinuerit; cattum non omnino eft ex auAorum calculi»: una autem ft claruerit, ago illi» canone» tſio» attribuerem, A circa an. Dom. MLI. collocarem.

Sunt veto qui ſuperiori Wulffiao(ideft Schirburnanſi apafcopo) boa referre videntur, A Aelfrico illi Gram* aatic, quem alii dicunt abbatem S. Albani, alia» Mataaetburic, alia» Abbingdomae, & demum Cantuinn ar- cUenifcopum. Sed bi» male quadrat Syncbromfnu» nam Aelricu» ille grammaticus erudiri fe ait in ſchola ve- nerabili pſeſuli» Aetuelvoldi Wintonmſi», qui hoc non claruit pſeſulatu ante an. Dom. DCCCCXIII. hoc eft poſt ſexennium a VVulffim Schirburnmſia obitu. Quod ad Aelfricum etiam abbatem S. Albani, nihil borum in vita eju» memoratur. nec quod MalmeAurfo unquam effet abba» aut Abbingdanaa, aut archiepifcopuſCantuari»; fed quod monaſteru fui S. Albani rebus intentu», cito poſtea natur» debita periolvit, ut inquit codex diluſ mo- naſterii MS. Hee ab aliis fuggerantur. Audi ſemetipſum de ſe ipſo m pſeſatiooe ad ſermones ſuo» catholicos. quibus de hi futamAuntur canone»: At» ^Aelfritat ateaaariat, O aelfah prtAgter, rme/or ilcet, tall conve- ait aedat, mſlw Am la dlelat .detMredt regit al .Atſicag» ejſſicepa ſatcegaie .Actleiwidi ad ataaſenaa» q«ed- daal Coraeil affellatata . rOgatu ^dylelaierl Tlaal(ſeu mſioſſiri) tapal wtat, atyle loalat aljaeiaa»ae laaotaert. MID jaat laat ta atealet veau (O Del ſpero a»ta) liſraat tlaa» e Latlaa Jeratvte »a Aagltcaat (ſie jam Saxoni- cutn appellabant) treatſereidſotae, lcc. E mibut i quet litud MS. in quo primum exhibebantur ſermones illi catho- lici, et iſti canone», ſeribet etiam At rrao»terri e Latino in linguam Saxouicam cſpiſſe in diebus Aethelredi reali, cum tam mortuo Aethelvoldo. VViutotueniſ cathedram obtineret Aelphcagus, hoc eft inter an. Dom. DCCCC- LXXXUI. quo ſodem illam adiit, & MVI. quo eveAut inde eft in Archiepiſcopatu Cantu»rue: ſtonuſſe etiam lub eodem tempore deprehendimus Aethelmerum Thanum (de quo loquitur) Cerncnliſ mon»Aeni in Dorceſtrenſi pago fundatorem. Subicribentem enun eum jam tum videat in charta quadam Aethelredi regi» ſup. (anno MVI) ad hunc modum. E« ^EIMæer daaſal atrl daſſter u/Ht jaat. Qpa» prnterea tulit Aelfncu» iſte dignitate», ex- ploraram non habeo, mb quod ad Sigvverdum ſeriben» fe abbatem nominat. Sed eilo demuſn quod hic nonepdcopu», Wulffinum epifcopum tanquam frater ialutavit: defidetetur tamen (ut dixi) epifeopus quipſiam, cui (cn- beret, Wulffinoſ Sjnchrana». Ad ſuperiorem vero Wulftinum, ſi hi fpeAent canone», ſuperiori alicui anno tribuendi funt: fed Aelfricum. quem hic querimu», eundem effe conflat, qui fermonn vertit, i. grammaticum Hxx SPBLMANN.

Licet Spohnanau» in nota marginali (Clar. Uſter. in MSS. noti» audit) Savillum in hac»chronologia flatuenda caligaffe dicat, oculatiſſimum tamen ego putaverim fuiſſe Savillum noſtrum, & caliginem obſerville, quam Schir- burnenſium epifcoporum hic fbceſſioni affuderunt Flor. Wigotn. & Matth. Flonletut. cum Alfredu noſtri hu- iu» Wulffini anteceſſorem alter anno DCCCCXLI. alter DCCCCXL. obuſſe ſeribat. Anno enim DCCCCXLVIII. rejji» Edradi chartae ſubſcribit Alfreduſ Schtreburn. epifcopu». Neque minus fallitur idem Florilegus cum anno DCCCCLVII. Alſium Dorſet epifcopum obuſſe narrat; VVulffinum noſtrum eo nomine intelligent, de cujuſ ſucceffore etiam addit; ^Ana DCCCCLXXXk'III. ^Ifwoldat Dtrſetajhua cpilcolul «drir, O i» Scereturaa ftputlat cſſi. Quum tanen de Wulffioo ſcriptum reliquerit in Schireburnenſium epifcoporum catabgo Guillelmus Malmeſ- burii»: hunc Dunſtanuſ archiepifcopuſ, cum effet epifcopuſ Londouue, abbatem apud Weſtmonaſterium fecerat. Ita commiſſum officium ſanAe & prudenter adminiſtranti honoſ epifcopali» apud Schirebutniam iupafuſ. Anno vero DCCCCLVII. (quo Alſium; five VVulffinum moituum fingit Florentiuſ) Londmenſiſ ercJefiſ epHcopatum Dunlano commiſſum indeque ad ſedem Cantuarienſcm ſequente anno translatum illum fuiſſe, ipſe quoque agno- ſcit Florentiuſ VVigorn. ad ann. iecuod. Dionyf. DCCCCLVII. oc DECCL X. eodemque anno Matthxuſ Flonle- guſ Vullium, live VVulffinum (quem anno DCCCCXI. vita ſunAum Ruſie dixerat) Weſtmonaſterienſiſ coenobii a Dunlano Londinenſi tum epifeopo conflitutum fuiſſe abbatem confirmat.

Neque necelle eft, ut VVulffino ſynchrone aliquem Aelfricum epifeopum qurramuſ, ob illam epiftoir citioni- buſ hiſce pſeſfixe epigraphem: ^dalſrieat haatlitit frater veaerabtl elſieefa kValffao, /elateat ta Dumia» Neque enim VVulffinum fratrem hic appellat, fed ſeipſum humilem fratrem, ideft, humilem monachum nominat; non autuſ (ut ſtatim ſubicit) aliquid ſeribere de epdcpali gradu, fed de inferiorum tantum ordinum officiis; ac <l preſbyterum non aAnodum deceret canoneſ aliquoſ epifeopo pſeſſituere. Nihil igitur obſtat, quominuſ canone» iſtoſ circa annum Dotnini DCCCCLXX. ab Aellico pſeſcriptoſ exiſtimemuſ; quando VVulffimſiſ (ut in hbto i. de geſtiſ Pontif. refert Malmeſburiuſ) coredim in Cede epifcopali monachos, clericuſ eleſtiſ, inſiſſuit, ne in tanta contemporaneorum epifeoporum fedulitate dormire videretur, cui conjugatorum clericorum cieAioni prrvii fuerunt prioreſ iſti Ael/rici canone».

In anno illo DCCCCXX. completi funt poli rexii» Aetheſtani mortem anno ao. Porro Aelfricum poſi regi» Aethelram mortetn pluſ annis jo. conſtat abbatem Malmeſburue faſtum fuiſſe, utnabet in vita Aldbelmi, ejul- dem monachuſ ccentxlii Guillelmuſ, de quo etiam in Croylandenſiſ moaſterii bifloria, Itulphuſ. Hoc eodem tempore, rex Edyaruſ clericuſ eje&iſ e monaſterio Maldemeſbirie, quos Edvvinuſ frater tuuſ monachiſ exguſſiſ nequiter introferat, monachos revocavit, prxficien» eiſ in abbatem Alfricuſ, virum in eccleſiaſtiſciſ officiis tunc celeberrimuſ, donanſ ei chartam ſuam in hunc modum. Deinde integram Edgar! chartam auno DCCCC- LXXIV. datam recitat; in qua de Aelftico honorificam hanc rex facit mentionem t Oaoruaſ aſaat aſaſiae y4i- tricaa», viraat la oſaſiaſi Felleſa»uu eaperitaitſmata effiau, ſaſieſſiſſiſiſi toajhtai tteaoKI, ſaad adagii Hſarto vo- eaſt aſaſiaſe Maldeſatetbare. Vide quæ Guil. Malmeſb. in libro ae vita Aldbelmi memorat. Hxx doAiffimuſ USSER.IUſ.

à

CHailn T^CJ' E>.il:<ee&D p g Π—T.ſſ>·'ητ>>!!13<EΣ*,EB: A",s1
S»»· >»

CONCILIIUM ANGLICUM

A Dunstano ARCHIEPISCOPO CANTUARIÆ
adversus Clericos conjugatos celebratum,

In suo Monachatus promovetur: comes iudom propalent ob inceffas nuptias publicam agit gtrni-
tentiam. Referuntur obiter Edgari regis cum velata turgw violentus cen-
eubitiſt ūi injunita ei poenitentia feptinnalis.

Hujus tunc cōlat occasione probeit delta jam Edgari regis erat, & indulta pariter auctori
eatis copia, de ps fle Hovedenul'. Anno 969. rex
Anglorum pacifi-us Eadgarus fando Dunllano
Dorobeenenlis, & beato Oiwaldo V Vigornenſis,
fit iando Ethelwafdo V Vintonienſis eccleſi* epi-
ſcopis, praecepit ut expulſus clericis, in ma>ori-
bus monaderiis per Merciam confrudis moi-
choi collocarent, (Jode landus Olwaldus lui vo-
ti c?>npoa etfeâus, clericos V Vintonienſis eccle-
ſiæ monachalem habitum fuſeipere renuentes de
nunadetiõ expulſit; conientientes veto huic, ipſe
ambles monachixavit, eiſque V Vifſinum tñagoz
religionis virum loco decani praeſecit.

De tpto euelem concilio fle Osbertus pſeentor
ContUOTICnſis, >A. ſſirnit anno Domini 1074 & B
Annc ſecutus Joannes Capgravius. Per idem icmpus
t intellige fab annum 974. procedenti)
auhihoitate Joannis pap* Dunilanus archiepiſco-
pus, coado gènérait concilio» (latuit, Ac decreto
firmavit, ut canonici omnes, preſbyteri, diaco-
ni, iudiaconi, aut calle viverent, aut eckſias,
quas tenebant, dimitterent. Habebat autem re-
gim Edgari in hoc negotio fidelem adiutorem,
ſ firmum detentorem. Hujus enim decreti exe-
cutio Oiwaldo V Vigornenti, & Ethelwoldo V Vin-
tonienti epdecepts commiſſa eſt. B. ergo O.wal-
dus (epem monasteria m lua Jiceccſi, e); diſcle-
iic s inlolemer viventibus, condruxt, Cc mona-
chos introduxit, & abbates ei prtecit. Atc. Ad-
dat prateria poſt ahjnoi Chbernui: m aliis ctiainC
Anglix locis inſigner eckſias B. Oivvaijſtis ob
eamdem cautam, cj-.l s ckr »is, monatlicz in
Hitiirionis virt na.<dn>: puta eccleſiam Sandi
Albani, land* .t helredz virgulis m Eli, &
eam qu* apud Beamtkd.m honorabilis habeba-
tur. In eccleſia (andi Albani Eitricum abbatem,
in cceleiij Elienii Brithnoium, m Beainticdnu
Gjtminnum. Qu* vero monasteria condiant,
ea inviere lolebat, Ac tum termone, tum opere,
ea qu* ad ammtrum ialutem pertinerent, illis
paterno affedu mimdrare. Porro monasterio in
Rimelci* Abbo Floriacenkm mo achum drge-
ic ſoluit, motuin ianditate praeclarum; \ lue-
ns egrepiæ erud ttrm, et monachos docelet, (cho-
iis ptxelkt, & tum icgul-rein liv. moniſſicamD
dileipnam, tum Herarum ſcientiam promove-
ret. Is Abbo Du illani hortatu. beau Edmundi
regis & martvns paſſionrm accurate conſcrinlit.
Tandem Firmacuin reventus, & abbas eſſe. tjs,
a ſuis m<n>.l. ſ oocntis ed. Hac in aHit: Inſſi
Oſt'Valdi ūab'ntur :u\j Bſrmilm, >jut .u 1c;1b-
n.tm Edpir; revit l'aulraiem vlrq-nem vl comri-
mentis lrr>, /emlt ad pramtjſl drrnum
renuit, IT ex Olberno (Ijuem Olbertum vocal) t'a
pergit.

s f h... Eiarlid^at ea rempeliate VVentinz eccleſi*
eeoj.ic.H Ethelwoldus v r eximi* land tans, & educatio-
**a^*ne Pa,r5 D<inilarii non parum inſignis. H'C CO-
citream*, gnita de canonicis cceldix lux) quod nimium

A fzculares exiſtebant, voluntate Durtſtani, monuit
eos ſeme! & fzpius, mores & adus mutare» *
correâ onis vit* ſemitas relidis ſoeminis arripere.
At in przelentiarum quidem id Gbi poſſibiie effe
negantes, voce corvina ſemper in craBinum cor>
reâionem lui pollicebantur. Quod ipſe gnarus
non diu fuilinit; paratis namque quamplurimis
monachorum cucullis, die*quo communio, Ser-
vite Domino in timore, cantabatur, chorum in-
travit, veſtes quas paraverat ſecum deferri fa-
ciens. Et projedis illis in medium, canonicis ait:

Animadvertiſtis quid modo cantaveritis? Ani-
madvertimus, inquiunt. Jgttur, inquit, ſi ſervi-
re Domino in timore, & ei vultis exultare cum
tremore, apprehendite dileipnam, veſſrm. kili-
cet monachalem, ne pereatis, ſicut cantafiis. de
via julia. Ad quod illi obſlupefadi, more ſoito
inducias petunt, id ſe ſaduros m futuro promit-
tunt. Tunc ille; M hi credite, amplius non cred-
dam huic veſtrz reiponſioni corvinas. Sed aut
dileipnam in przſenti apprehenditis, aut loci
illius beneficiis Ac converſationi, hinc eliminati,
jamjim cedetis Itaque nonnulli ex illis ſtatim,
abjeto clericali habitu, monachi ſadi funt, ce-
teris verbo pontificis de eccleſia eliminatis. Cz-
terum quia iſti qui noviter fuere converſi, regu-
laris dileipnam normam ſine aliorum inagiſterio
dode fervare nequibant, monachi de Abendon-
ia illuc ab eodem pontifice addudi funt, qui mo-
naſtica inſtitutionis tramitem ibi docerent. f

autem poſt hac ſecula ſint de duobus conciliis
eſo-m de cauſa celebratis, b'Vintoniente ex Calen-
je, inferius ſuis locis opportune dicitur.

Ad id concilium generale (itJ ab eis nominatum,
good omni Anglia epiſcopi in idem coveniffent)
ſptflat quod de publica comitis tnceſſuſi poenitentia
ibi faſſa idem Osbertus Jcnbit ſis verbis.

Comes quidam ptzpotens cognatam ſuam illi-
cito ſibi matrimonio copulaverat, & a Dunllano
femel, ſecundo, & tertio redargutus, in celluin
futim divortio expiare nolebat. Quapropter gla-
dio Spiritus (audi a viro Dei percufſus, a limi-
nibus eſt land* eccleſie ſeparatus. Qui typho-
tadus iuperbie, regem adit, Dunſtanum impir
< im-noderat* ſeventatts accuſat, regia ſandione
ie w ejus tjrannide hberum conditui querula vo-
ce precatur & oblectat. Cujus verbis rex acquie-
ſcens, Dunllano mandat, ut hominem cum ea
quam duxerat, m pace manere ſinat, & a qui-
bus irum lulpenderat, liminibus factis reſtituat.
Miratur ille ad audita, & dolet religioſum re-
gem per mendacem hominis linguam, ante rei
inquiryonem & examinatu nem, «(Te kdudum.
Ponit tamen hominem ad rationem, & tam pro
comimſſo crimine, quam & pn pter injuſtam fui
criminationem apud principem terre ſadam, pau-
lo durius increpat, cupiens eo medo ad poeni-
tentiam, & comdonem cor illius emollire. At
ubi vidit iplum non ſolum verbis ſuis non coo-
ſentire, kd inluper contumaci ſpiritu contra ſe
furere,

eerretterü.

coavtrü.

Quire «en.

licetuo ü.
O,
Uun/loo

M.11 lüce ..

• Vc.b>
B>v.11.

<•■« «On.
â>»t.» la
cnacilio p>.
bIKt pMI-

derete, minarique, ſupra id quod ab ingreſſu do A quam ſubito, inquit, fan&imonialia efiedaeſlar—
mus Del ſuipenderat, ut dixi > omnem ei coraſtumque velum detraxit capiti ejut, illa cona—
tu quo poterat iruAra obmiente. abufus liquidera ipſa eſt, Ac gravi ſcandalo quoque per Augliam religioſi ex hoc mente vulnerati font. Quod ſcan—
dalum eo vehementius fuit, quod rex idem legiti—
mam uxorem babeſt, ELAedam videlicet cogno—
mine Candidam, Ordineri p'xpotentiſ orientaliſm Anglorum ducis filiam, de qua Ac fan—
dum Edvvardum genuerat.

Ubi vero res Dunſtano innotuit, acerbo moe—
rore percenſus eſt. Igitur cum io re non fegiris ad regem veniret, Ac ille venienti pro more oc—
curreret, cumque per manum ad folium fuum perducere vellet. manum DunAanus turbato vul—
Bui retraxit, nec eam ab homine contingi paſſus eſt. Ad quod ille attonitus (non enim illum ſcire putabat quod clanculum a fe ſadum exiſti—
mabat) cur manum ſibi non dimitteret inquit. vit. Ait: Tu, poſtpoſito omni pudore, adulte—
rium commiſiſti: tu, deſpe&o Deo, & ſignum caſtitaſ non veritus, virgini ſuam integritatem prſripuiſti: Ac cur manum ſummo Patri Virginis Filium immolanti * impuris manibus non tra—
dam, queris? Lava prius per ptEſtitentiam ma—
nus tnaſ a fordibus fuiſ. Ac tunc demum, quo gratix Dei concilieris, honora Ac ampledere ma—
num pontificis. Tertius ille ad hxc, terre pro—
cumbit, pedes antiſtitis petit; ſe peccaſſe gemitu verba interrompente confeAatus. Quod Dunſta—
nus videns tantum in rege humilitaſ exem—
pium, vehementer complectitur. Velocius ergo illum erexit, Ac pacato vultu cum eo familiariter, qux ſalutem anime ejus operarentur, k>—
quens, ſeptenocm ei pœnitentiam injunxit. At ille pontificali abſolutione potitus, omni ſtudio injunſtx ſibi pœnitentie operam dare, Ac multn quibus Deum placaret pietatiſ opera ipſi pœni—
tentie, ioAindu Ac conulio patris fui, ſollicitus cœcepit faperaddere.

Ipſe preterea omni ordini homioſtm in luo re—
gno confidentium legibus ſibi in Chriſtiana reli—
gione fancitiſ uti pœcipiebat: ipſe ſecus agentes indiſta vindicta corripiebat. ipſe in pravitate per—
ſidentes condigno examine puniebat. Exempli D>auſt, ordo clericaliſ plurimum ea tempeſtate erat corruptus, Ac canonici cum preſbyteriſ ple—
bium, voluptatibus carniſ plus xquo inferiebant. Quod malum Dunſtanus corrigere cupiens, au—
thoritate Joanniſ apoſtolicx fedis antiſtitis apud regem obtinuit, quatenus canoniciſ, qui caAe vivere nollent, cœclciſiſ quas tenebant depelle—
rentur, Ac monachi loco eorum intromitterentur.

Hac tx Otbtſt> tf Surio Buroniut, deAuibuilt—
lu>n vidtutut Cupgruviut t> wtli funAorum Dm—
fluni, Oſwuldi, Ebtſlvoldi. Et uudi qmd idtm Cupfruvutſi rſſrut dt pomitentiu illu rtgl impofnu.

Denique cum magnitudinem peccatiſ expoluil—
ſet DunAanus, Ac paratum illum regem ad om—
nem ſatiſfaâionem reddidiffer, ſeptennem cipœ—
nitentiam indixit, ut in toto hoc ſpatio cor—
nam regni non geſtaret: jejunium in hebdoma—
da biduanum tranſigeret: thelauroſ fuoſ pauperi—
bus large diſpergeret. Super hxc ſacraodiſ Deo J/o'*,
virginibus monaſterium Septonix fundaret: quaſ >»>»
tenus qui unam per jeccatum Deo virginem ab—
ſtuliffiet, plures & per plura Ixculi volumina ag—
gregaret. Clericoſ etiam male aſſionis de eccle—
ſiſ propelleret, monachorum agmina introduceſ
ſet, jutiaſ Deoque acceptaſ leges ianciret, & per omneſ fineſ regni, populis cuſtodiendaſ man—
daret, Nihil enim erat quod minus aut ſegnua rex impleret, quod a redore vite fue pœceptum
B fuiſſet.

R>x pwal—
<<ru Ukpi—
»r - D>n—
ftann.

^ ππi
1X', TMi
"«π
i0'«"

• J. M. Jfi.
ova
Ap> S.r
<« M.d

Sequitur preliſata narratio de Edgardo rege clau—
ſtratem virginem comprimente, Ac de
injunda illi ſeptennali pœnitentia.

"TAEpetrutum eſt Edguri boe ſetius pluribus unniſ
X unt illud cenethum, & injunAn tum ttiurn buc
paniſtſliu, II quu. In conſſegnot. ſiericas rex gruviffim
tſultulur. Antriori igitur loto truni lA u tnb<tndu: E
ftd cum huit ub uutſoribui referuntur y naſ ſic utique
collocemus, Oibertum e Buroniſ recitMit.

Quadam enim vice rex Edgarus in monaſte—
rium virginum, quod ' Wiltolnix iitum eſt, venit. Ibiſque captus ſpecte cujuſdam pueli, qux de nobilibus Anglorum nata, inter non velataſ nutriebatur Ac cuſtodiebatnr: eam in ſuum collo—
quium adduci ſecreſtina juffit. Illa cum ducere—
tur, timens pudori ſuo, raptum ab una fanſti—
monialiſm capiti ſuo velum impoſuit, eo modo fe protegi ſperans, ſi forte rex quid inboneſti a a fe exigere vellet. Quasi ipſe velatam intueus.

Car>oZ. Gtntrul. Tom. XIX.

IOANN1# C O N C I L I U M OTTO 1. t m m r at .
 r. xiii. i vi sogar r. aisc l
 fuiffet. Elapfo tandem feptennali* poenitentia A ftat» Canraarieafi aKfcfaqlcepo , auctoritate Joanni*.
 termino, cumpatis omnibus Anglia principi- E y & y i f e i j . * T * ? . * * . f « ? , » ANNO
 bos, epifeopis, & abbatibus, impofuit regi coro- bentur. per idea- telepae uthxiMe JtjUI foeDn»- CHRTSTI
 nam coram omni multitudine populi Anglorum, /fanat archiepiltapas. penarij ataoll- , patent #-
 cunftis letantibus , Deum in fando Dianflano fabeUtoap , «art tajte vlvvernt , an* ttilejku fans ttae-
 laudantibus, èXc. bant, dsanitrreni. Generale Concilium nominatur, quia c
 In eo ornat» Angit» epifeopi coovenifleuc . In eodem j, to* cili- .
 boc concilio comitem quenda» pnupotentem ob tace-
 fluofa* nuptias publicam egiOa pepmtelulain refert Os-
 bertus apud Sanum in Dunftano , decimonono Maii.

lice fyoodu* celebrata «fi ia An||>a 4 TanAo Dun-

CONCILIU M ROMANUM

A Joanne Papa XIII. celebratum anno Domini dccccxix.

In quo Beneventana fedes Archiepifeopatus titulo infignita.

N Ziil c* pat fynoJo fapereU prater Jeannie pa-Bria, fimiliter & in Annuntiatione ejufdem bea-
 pa littrat m cadeau datai, qatbas Beneventa- te Maris, & in Pakhali feftivitate) & in alcen-
 uns artbuptftopetst inftitmtar ; peas r* Italta fione Domini , dt Pentccofte , 4 feftivitate S.
 cia tenta VIU. bic enbibemas.

Joannes epifeopus fervus fervorum Dei. Dile&if-
 fiata nabis Landalpe, venerabili atqae neeritt be-
 nerabilis Btneveatanenjis G Sipontina S. eccltflia,
 & Meda per neftra apojblica aatbaruatis concej-
 Jleana archtbpifo.

C Um certum fit, Deo tervientibus ineffabilia
 eremi regni premia refervari : nobis tamen
 fteceffis eft horum beneficia eis tribuere , ut
 Dei laudibus ex remuneratione valeant multipli-
 citer infudare. Et quia Beneventanenfis ecclefia],
 ita exercendis Dei laudibus magno conatu pia-
 que religione infittir, atque erga reverentiam fan-
 de & apoftolica Romanas ecclefie praecipue esu-
 beraffe cognovimus, quod nobis olim apud eam
 manentibus omnino confiât inventum: debemus
 iuque ex ardore caritatis , atque Audio Divini
 cultus eam caufa honoris ac reverentia fublimio-
 rem inter ceteras ordinare . Et quoniam fanda
 fedes eft . ubi beati Bartholomci apoftoli cor-
 pus requiefeit , merito decet augmento! cul-
 tus amplioris decorare, quoniam fit ad hoc di-
 vine miferationis refpeâu curam regiminis fu-
 fcepimus , & ad exhibenda Deo tedula fervi-
 tia , dt canoras laudes, potentia fua devoto*
 debemus follicite invitare . Itaque praidentib-
 us nobis in fanâa fynodo aûa ante confelfio-
 nem beati Petri apoftolorum principi* feptimOQ
 Kalendas Junias , propoliti» in medio facrofan-
 dis quatuor evangeliis, prxfente domino Ottone
 gloriofiffimo imperatore augufio , Romanoque ,
 noftro filio, necnon Romanis, atque Itaiicis, dt
 Occidentalibus religiofis qoamplurimis, arque et-
 iam catholicis dt fapientiffimis totius ordinis vi-
 ris; hortatu fiquidem benigno ipfius profati do-
 mini clementiffimi imperatoris augufti, una cum
 eontenfu infradidorum prcfulum , atque facer-
 dotum, omniumque clericorum S. R. E. qui in-
 ferius fubfcnpferupt , quibus..... Beneventanam
 cathedram velle exaltare , intervenientibus vide-
 licet Pandulpho Beneventans dt Capuanz ur-
 bium principe, feu Spoleti dt Camerini ducatu*
 marchione dt duce, fimulque dt Landulpho ex-
 cellentiffimo principe filio ejus, ufum pallii tibi,
 przfate przful, ad fola Mi(Tarum folemnia pera-
 genda concedimus, feilicet in his feftivitatibos ,
 id eft, in nativitate Domini, Epiphani», Puri-
 ficationis fanâc Dei genitricis dt virginis Ma-
 ria, fimiliter & in Annuntiatione ejufdem bea-
 te Maris, & in Pakhali feftivitate) & in alcen-
 fione Domini , dt Pentccofte , 4 feftivitate S.
 Joannis Baptific, & in natality's beatorum apo-
 ftolorum, dt in affumpitone beatas Mariae , par-
 terque io nativitate ejufdem, fimulque & in da-
 dicatione fanda ecclefie tui archiepifeopatus ,
 necnon & in die confecrationis, & confecratio-
 uc epifeoporum, tribuentes tibi infuper cum eo
 poteftatem & honorem archiepifeopatus , ita ut
 fraternitas tua , & fucceffiores tui infra fuam
 diœceffim, in locis, quibus oltm fuerant, temper
 in perpetuum epifeopus confecret, qui veftr* fub-
 jaceant ditioni, feilicet fande Agathe, Abellini,
 Quiotodetimi, Ariani, Afculi, Bibioi, Vultura-
 ri-, Larini, Tbelefus, Alifie. Adjecimus etiam
 ut utaris pallio in feftivitatibus B. Michaelis ar-
 chbngeli, dt translatione B. Bartholomei apo-
 ftoli Polleri vero. inas ecclefie refores. poft o-
 bitum tuum contecrattoem ipfius archiepifeopa-
 tus, ac honorem pallii ab hac faofta & apoftofi-
 ca, cui Deo autore defervio, tede percipiant .
 Confirmamuique tibi fuccefforibufque tui, fimili-
 ter Sipontum & ecclefiam B. Michaelis archan-
 gel in Monte Gargano, & Varranum oppidum
 cum mafia, & villis, de omnibus peninentiis ec-
 clefiarum fuarum, qualiter ab antecelforibus nu-
 ftris per conceffionem privilegiorum pufiden vt-
 dentur. Statuentes infuper apoftolica cenimatur
 Divini judicii obteltatione, de validis arque atro-
 ctbus anathematis interdiâionibus, ut nullus un-
 quam alicujus dignitatis poteftate preditus homo
 pratumat, vel etiam quwunque magna yarvaqufr
 perfona quoquo modo aufeat deftrruere, Jam pro-
 feâo perenniter irrefragabili jure decernimus, ut
 ordinata in fuo effe maneat: fi tamen, ut fu-
 pra diâutri eft, fucceffores tui a fanât Romana
 & apoftolica fede coofecrationem & ulutu pallii
 decretaliter accipere non diltulerint . Si quis au-
 tem, quod non optamus, nefario aufu prefum-
 pferit h*c refragare aut deftrruere , vel aliquam
 jafiuram aut moleftiam inferre , fit anathemati*
 vinculi* innodatu*, dt cam diabolodt ejus atro-
 ciffimis pompis, dt cum Juda proditore Domiui
 noftri JefuChrifti, eterni fupplicii incendio con-
 cremandus. At vero qui pio intuitu obfervator,
 & m omnibus extiterit cuftodieu* hujufmodi a#
 pofiolici inftituti ad cultum Dei refpiciens ,
 benediâtonts gratiam â mifericordiffimo Domino
 Deo noftro multipliciter confequatur, dt vitee-
 terne particeps effici mereatur. Amcn.
 Scriptum per manum Stephani ferimarii S.R.E.
 in mente Maji, Indiâ. xn.

ANNO chbst i	I "TIII" m e d i o l a	NENSE. "S"
	<p>Ego Joannes fanâa ca.holies ucapofiolic® Ro-A man® ecclesia XIIl. papa io boc privilegio a nobis promulgato manu propria fubfer. tt Signum dom.Ottonis piitEmi imperatoris. Sico f.....ecclesia in hoc privilegiocon- fenfi & fubfer. Joannes epifeopus Galifan® ecd. Joannes epifeopua Anagnina ecd. Marinus epifeopus fanda Sutrenfis ecd. Benediâus epifeopus fanâa Terracinenis ecd, Leo epifeopus fanâa Oftienfis eccl. Benediâus epifeopus fanâa Portuenfis ecd. Gregorius epifeopus fanâa Albancnfis ecd. Joannes epifeopus fanâa Salernitana eccl. Joannes humilis epifeopus fanâa Cafranenfis ecclesia. B Joannes epifeopus fanâa Sarfinaten. ecclesia confenfi & fubfer. Stephanos epifeopus fanâz Ficodenfis ecclesia confenfi. Conftantinus epife..... Ignizzo epifeopus Floren. ecd. Hubertus epifeopus.....fubfcripfi. Guifridus epifeopus fanda Virodunenfis ecd. Sigulphus fanâz Placentiae ecdefia confenfi & fubfcripfi. Luitprandus epifeopus interfui.</p>	<p>Bozio epifeopus tanti» Allenlis eccl. confcnfi. — 1 Abraham land® Fnoigcufia ecclesia epifeopus A*.*®, contenti. Rateius epifeopus fandz Marficanx eccl. con- fenfi & fubfcripfi. Reginaldus fande Rubilanenfis ecclesia epifeo- pus confenfi & fubfcripfi. Albericus S. Reatine ecclesia epifeopus fubfer. Dominus archipresbyter S. R. £. conlcniû & fubfcripfi. Crefcentius presbyter Card. S. R. E. confenfi & fubfcripfi. Theophyladus S. R. E. presbyter confenfi fie fubfcripfi. Benediâus archidiaconus S. R. E. conienfi. Ego Bonifacius humilis diaconus S. R. E. con- fenfi. Leo diaconus S. R. E. conienfi. Joannes fubdiaconus S. R. E. confenfi. Datum vi i. Kal. Junii per manum Guidon!» epifcopi fanda Sylvzcandid® ecclefiz, ôcBiblioth. fanda fedis apofiolic®, anno pontifie. Domini noftri Joannit XIII. Pfpz quarto, imperatois Ottonis mtjorli vtl. & minoris n. Indiâ. fu- pradifta duodecima, anno dominica Incarnatio- nis DCCCCIIX.</p>

CONCILIIUM MEDIOLANENSE,

In quo Albenfis EccleCa Aftenft unitur.

DE hoc bobet Ugbelut Itoi. focr. tarn. 4. in C Andegraffus Laudeufis , Atnpoldus Novarienfis ,
Epifcopit Aften/bui nom. 19. Cum autem iis Luttifredus Auguttanus , Gottifredus Aqueotis ,
temporibus Albenfis civitas ita a Saracenis deva- Otho Dertbonenfis , & Roho feu Ro10 Allen-
ftata ac defolata fuiffet, ut ad antiquam divita- fis, qui Pontificis & Ccfaris epiftolis auditis Al-
tis dignitatem adurgere non poffe videretur, ip- benfem Epifcopatum in perfona ejufdem Rozo-
iamet Albenfis cum fua dicecefi AAenfi Ecclefia nis unierunt . Qua quidem cvenille cenfemus ,
unita efi, illiufque Epifcopo Rozoni , ac fuccef- cum Otto Romam fecundo efi profedus, hoc efi
foribus fubjefia in Concilio Provinciali, quod anno 966. quod non pridtm eveniife peripetuin
Mediolani in Ecclefia S. Theclx Landulphus babemus ex Aftenfis Ecclefia monumentis, qux
Mediolanenfis Archiepifcopus coegit; eaque unio Rozooem co ipfo anno elcdum affirmant. Unde
a Benediâo VI. fuit comprobata anu. 13. fui hoc bouferit Ugbellut, nc<pu profert ; nequt prolotu
Pontii indidione xiii. E/ in Epifcopit Albeptibut in exoenen deduxit. Nuno (proteruoilfb , quod ava.
l. 8. mdras pone trudit. Quod cum Otho M. Al- 966. mu fuit fecundo Olbonit Mogni Rimem pro-
ba pertranfiens deprehendiffet , & ubi Romam fectio, fed <juerte ;) unno 966. non Bcnrd.eiut VI.
devenit, rem ad Pontificem fummu detulillet, fed Joannei XIII. Rjttee fedebot* & indl&io p. non
nulla aptior ad eam ecclefiam in priftinum re-DiJ. ctttrebut ; inco nullo iqâ&itq xiii. Incidit m
vocandam viia ratio , quam fi Aftenfi tum Poutificotune Benedici VI. offueepti emno p-)X <3poti
maxime florenti ecclefia uniretur. Itaque Pontifex unme defmtfil. Mibi tutate* pefte rejici videtur hoc
•d id coado Epifcoporum tum Roma exiftent- Concilium in nun. 969. fas Amm morobotur Otto
tium Concilio, eorumqoc fufliraeio reprobata , M. & Jtonnet X111. 7. Colend. Jxuiol Synodum
tum ipfe, tum Imperator ad VValpertum Me- celebravit, Jn fva Bedeventum ereflo eft in metro-
diolanenfem Metropolitani literas dant , quibus poline. Ex hoc Synodo doto ad Volpertum Ar.bleo.
prxeipiebatur, ut in Concilio Provinciali hoc ip- Mediolon. liter* fuper eu unione , 1. Synodo
fum executione mandaretur . Cogitur itaque in provincial 4 Volperte decreto coneprobato deinde
S. Thecis templo fufraganeorum cetus , adfue- fuerit o Jmum XIII. o>no ejnt Ptnitf. jv. vel v.
rantEpifcopi Antonius Brixicnfis, Aldegradus feu ind. xiii.

C O N C I L I U M L O N D O N I E N S E,

Habitu sub Edgardo rege anno regni sui xi. hoc est Domini noilri
DCCCCLXX. vel DCCCCLXXI.

*In quo alebtrime privilégie ab Edgardo rege Glaslaaleali tenait» concessit ranfirmentiert
reftrvata autem regt & btereddm ftitl toajerendt betulam
faffaralem /ratn /iefh petetate.*

Mim .*. /"» Loriofie recordationis Edgarus Anglorumrex ,
J'ttJ.* > J blius Edmundi regi» > cujus studium divinis
cultibus poofflimum invigilabat , «d monasterium
fandx Del genuicis Mari* in Gialfiogabiri fre
'quenier adveniens , & eundem locum elatiori
prx exteris dignitate excofre lumino elaborans
studio , plura admodumque magoifca privilegia
contulit communi epdeoporum , abbatum , pri-
morumque confilio.

u< «"m Quorum primum , ut nullos niti cinldem loci
im. ü"Vt> monachus ibidem fungatur abbatis nomine vel
bi> CLio· officio ; nec alius nili quem fecundum tenorem
regule concorditer elegerit parilis conventus af-
fenfio. Quod fi flicius loci abbatem vel mon-
clitn eidem loco prerhei neceffitas ingruerit !
non alittr aflumi cenfuit , nili quem congrega-
tio ipfius monasterii fecundum timorem Dei fibi
prceffe ekgtrit. Tamen ne hoc fiat , obfervato
omnimodo , fi ibidem quifpiam , vel extremus
congregationis , dii officio aptus reperiri potue-
rit , ^ on, this fiquidem eleatorem fui abbatis
P<rpctuo manere cenfuit : fibi vero fuilque bxre-
dibus tribuendi fratri eleáo paritoralcm bacu um
pou flatem retinuit.

<imr"vuZo> Sanxit etiam , ut quoties abbas loci vel mo-
oiSlntt. nachi aliquos fuonim (acris ordinibus infigniri
decernerent , a quocumque prxiulum canonicis
ordinato , aut in illius ledc , aut in eodem tan-
A® Manx Glasftingenfi monasterio , ram mona-
chos quam clericos , quos idoneos iudicaret , ad
titulum fan&r Mari* ordinari facerem .

C.floni» Concedit etiam , ut ficut ipfe in propria , ita
Skd>d , ht five epifeopus , five dux aut princeps , aut cujnl-
A"» .. .>*. cumque ordinis alius , licitum foret intrate cau-
fa quidpiam faciendi quod cootrariu-n inibi Deo
fervientibus effe poffit : ficut & pr.rdeceffibres fui
fanxerunt , A privilegiis fuis confirmaverunt , vi-
delicet Cemyvines , Ines , Ethelardus , Cuthre-
dus , Elficdus , Edvvardus , Ethciftanus , EImun-
dus , omnino prohibuit.

L.-»<et.<r Ubi etgo genetaii aiTenfu , utdiflumeffl , pon-
m. lymb's- tificum , abbatum , optimatumque iuorum , hre
Um privilegia ipfi loco conferre ditpofuu : iituum pro-
prium chore dcentiffitne formatum , autoque de-
coritum , (upcr altate land® Dei genitricis po-
fuit , ipfm'que donatione eidem fanâa Dei geni-
trici , ne lu s monachis , ea perpetualiter poffi-
denda attribuit. Eumdcunque lituum mox in ini
loca ad jam donationis teftimonium . Re-
cogitans vern quam multi temeritas humane le-
vitatis , quibuique folet fubrepere , vereulque ne
forte quis ia poffetqm vel tuse privilegia loco il-

Ji auferre , vel monachos inde moliretur ejiceret
inclyto domno Joanni papas , qui Oâaviano in
regiminis honore fucefferat , direxit idem chiro-
graphum regie liberalitatis , orans nt & ipfe hre
roboraret fcripto apoftolice autoritatis » qui be-
nigne direâam fufeipiens legationem , coocordi
aflenfui Romani concilii fancita ab iis firmavit ,
fchbendo apofolice autoritatis prafcepfionem ;
terribiliter intorquens in violatores , fi qui forte
emerlerint , perpetui anathematis ultionem- Igitur
domni prdiâi apoftolici eidem loco direftum
teftamentum , venuffx recordationis rex Edgarus ,
fuper aram beatiffim* Dei genitricis Man* ibi-
dem ad perpetuale pofuit monumentum , jubens
diligenter aflervan in poffterum ad notitum quo-
rumcunque fequentium.

Ea etiam utraque , ne videamur talia commen-
tari , his gratum habuimus fubdere advetfus eos ,
qui non ut pallores per oflium intrare , fed ut
fures & latrones io idem ovile Unâx Maria a-
Imnde qoerunt irrumpere-

DIPLOMA JOANNIS PAPÆ XIII.

Noverit eundorum notitia fidelium quod ego *..h- n-
Joannes * XU. conditoris clementia , fatUlx Ro-
mane fedis exUlcns indignus papa , glonoffi An-
glorum regis Edgari , necnon & fandx Dorober-
nenfis ecclefie archiprefalis Dunflam , fimruHto
pulfitus fum rogatu pru monasterio fanâx Ma-
rix , videlicet Glasftingeberi , quod ipfi afli amo-
re fuperiu regis , in mulis & magnis poffeffioni-
bus ditaverant , monachorum inibi multiplican-
tes normam , prcepfioque regali firmaverant ,
quod & ipfe facere Don differam. Quorum aflen-
tiens benigne petitioni , in finu Romane efcle-
fix , & beatorum apofolorum prorr&ione , cum-
dem locum fufeipio , dt privilegiis aflruo & cor-
droboro ; quo fine tenus in eo quo nunc pollet ,
permaneant monachal ordine. Ipfi quoque mona-
chi de fuis Gbi adhibeant paflorem . O dmatio
vero tam monachorum quam clericorum in ar-
bitrio .abbatis & conventus fit , Decernimus et-
iam , ut nulli omnino hominum eamdem infu-
lam , caufa placitandi , vel aliquid perferutandi
aut corrigendi , intrare liceat. Si quis autem id
molitus fuit contraire , aut poffrfiones ejutdem
ecedefur auferre , retinere , minuire , vel temera-
riis vexationibus fatigare , ex nuthoritate Dei Pa-
tria , & Filii , & Spiritus fanâi , fanâarque Dei
genitricis Mari* , ac Ss. apofolorum Petri & Pau-
li , omniumque fandorum , perpetue fit addiâus
malediffioni , nifi refipuerit. Omnibus vero ei-
dem loco iuffa fervantibus fit pax Domini noftri
Jeio Chrifti , Amen ; noftraque ftipulatio incon-
vulfa permaneat.

A&um tempore Ælfwidi ejufdem monasterii
abbatis. Hxc igitur pexdiâus rex Edgarus duo-
decimo anno regni fui facro fcripto Loodonun
con-

»,
- confirmavit, aodemque anno (qui fuit * nongen-A
^#*****) I-tefitnus fexageGmus quintus dominicas incarnatio*
nis) prafatus papa Roma in generali lynodo aii-
Aoriaavit.* cñnãofque ponorisdignitatis, qui pre-
fucrunt eidem oocilio generali, ea coitoborare
imperavit. Perpendant ergo contemptores tanta
comminationis, quanta fubjaceat teotentie ex-
communicationis, &t.

CHARTA EDGARI REGIS.

Ex funtjcrple cadrer Gltftitnitufl.

I N nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti. Quam-
vis decreta pontificum, ſe verba facerdorum
inconvulſis „ligaminibus, velut fundamentaintrane-
tinnu, fixa funt! tamen plerumque tcompaſtaubusB
ſit. turbinibus fatulafium rerum religio fanft® ec-
cleti® miculis reproborum diſſipatur acrumpitur.
Idcirco profuturum ſuccedentibus poſteris eſſe de-
crevimus, ut ea qu® falubn confilio, ſlicommu-
ni aſſenſu diffiniuntur, nollrts literis roboiata fir-
mentur. Quapropter dignum videtur, ut eccleſia
beatiffim® Dei genitricis ſemperque virginis Ma-
ti® Glaſtoni®, ſicut ex antiquo principalem in
regno meo obtinet dignitatem, ita ſpeciali ¶“.
dam ſe ſingulari pñvilegij—libertate per nos ho-
noretur.

Hoc itaque, Duiſtano Doroberneofi atqueOf-
vvaído EboracenG archiepilcopo adhortantibus,
conſentiente etiam ſit annuente Britheimo Fon-
tanenſi epifeopo, ceteriſque epifeopis, abbatibus,
CUIiXabiu.®l primatibus, ego Edgar divina diſpoſitione rex
Anglorum, ceterarumque gentium in circuitu
perſidentium gubernator ſe redor, in nomine al-
nus Trinitatis, pro anima patris mei qui ibi te-
quieſcit, ſe anteceſſorum meorum, prrſenti pri-
vilegio decerno, ſtatuo, confirmo, ut pred’auam
monaderium, omnique poſſertio ejus, ab omni
tributo ſiſcalium negotiorum unnc ſit in perpetu-
um libera ſe quieta permaneant, ſe habeant fo-
(Mii i)cam iac,nñ ^f “ “, ^ere & quiete ſicut ego
habeo in toto regno: eamdem queque libertatem
ſe poteſtate, quam ego in curia mea habeo,
tam in diminendo quam in puniendo, ſe in qui-
buslibet omnib negotiis, abbas ſi monach’ pre-
fati monaderii in Tua curia habeant. Si autem
Bt. tkbit abbas vel quilibet monachus loci illius, latronem
qui ad ſuipendium, vel quodlibet tñottis pericu-
lum ducitur, in itinere obvium habuerit, pete-
datem habeat eripiendi eum ab imminente peri-
culo in toto regno meo.

Confirmo etiam ſe corroboro, ut, quod haſte
s(c “d”*- nus abloom:bus nult.s anteceſſonbus diligenter
obſervatum eſt, FontanenGs epifeopus, vel ejus
miniſtri, ſuper hoc monallerium, vel ſuper pa-
rochiales ejusdem eccleſias, videlicet, Streete,
Mirielinge, Budeleca, SchapvyicKe, Sovvi, aut
ſuper eorum capellas, nec etiam ſuper eas qur
infulis continentur, ſcilicet Bekeria, qu® parva
Hibernia dicitur, Godeneja, Marteneieja, Fer-
rarnere, Padenebergia, ſit Adredeleja, nullam po-
tedatem omnino habeant: niſi tantum cum ab
abbate, cauſa dedicandi vel ordinandi, advocati
fuerint i nec eorum preſbyteros adſynodum ſuam,
vel capitulum, vel ad quodlibet placiutu convo-
cent; nec ab officio divino luſpendant. ſit omni-
no nullum jus in eos exercere preſumant Mo-
nachos ſuos ſit prcdiâarum eccleſiarum clericos,
ſecundum antique eccleſi® Glaſtoni® cooſuetudi-
nem, ſit apoſtolicam tudontatem, archipreſulis
Dunſiani, ſit omnium epilcoporum regni mei aſ-
ſenſu, abbas a quocumque comprovinciali epifeo-
po voluerit prdinari faciat.

OTTO r. IMF. *A
boards a. angl. *®
Dedicationes vero eccleſiarum, ſi ab abbaie
rogams fuerit, Fontanenſi epifeopo permittimus,
In palcha quoque chriima fanAificationis ſe oleum
a Fontancnſi epifeopo ex more accipiat, ſe prz
fatis eccleſiis ſuis diſtribuat.

Hoc etiam ſuper omnia Dei interdiâione ſe
noſtra auâoritate (ſalya tamen (and® Romane
eccleſi® ſe Doroberoenſisdignitate) prohibeo, ne
perſonacujufcumquepoteſtatis, five rex, five epi-
ſcopus, five dux, qut princeps, vel quilibet mi-
niſtrorum eorum, GlaAonia terminos, veliupra-
didarttm parochiarum, pericrutandi, rapiendi,
placitandi gratia, vel quidquam aliud faciendi,
quod contrarium poſſit eſſe ibidem ſervientibus
pi®lumant: abbati tantummodo ſit con-
rentui poteſtas ſit, tam in nous cauſis quam in
ignotis, in modicis ſe io magnis, ſe in omni-
bus omnino negotiis, ſicut ſupra memoravimus -
Quifquis autem hujus privilegii mei dignitatem
qualibet occaſione, cujuſcumque dignitatis, cu-
juLumquordinis, cujukumque profeſſioms, per-
vertere vel in irritum deducere faculega preſum-
ptione amodo tentaverit: iciat ſe p.oculdubio an-
te diſtri&um judicem, titubantem ttemebundum-
ſue rationem redditurum, niſi prius digna ſatis-
aâtone emendare ſſuiderit.

Acia eſt hrc privilegii pagina ſe confirmata
Spud Londonism communi confilio omnium pri-
matum meorum, anno ab incarnatiooe Domini
noſtn Jeſu Chriſti nongentelimo ſeptuageſimo
primo, mdiâiooe quartadecima. Hujus domeou-
ſſipulatores fuerunt, quorum nomina inferius
charaxari videntur.

SUBSCRIPTIONES

Ego Edgar rex totius Britannie prefatatu li-
bertatem cum figillo fan&c crucis confirmavi.

Ego Eiligina ejusdem regia mater cum gaudio
conlenû.

Ego Edward clyto* patris met donum cum
triumpho fanâa crucis imprefii.

Ego Kinedius rex Albanie acquievi.

Ego MaſcuGus archipirata confortavi.

Ego Dunſtanu® Doroberncnſis eccleſi® archi-
Depiſcopus, cum trophxo S. Crucis, ſit cum ſuf-
tragancis prr’ulibm, regis donum corroboravi.

Ego Oivvalde Eboracenſis eccleſie pumas con-
citiens ſubſcripſi.

Ego Ethelchvolde WintonienGs eedefue mini-
ſter, ſit Glaſtonienſis monachus, lignum fan&c
Crucis iatpreſſi.

Ego Briichtelm Fontanenſis epifeopus conten-
tions corroboravi.

Ego Ellſtao epifeopos confirmavi.

Ego Ofvvolde epifeopus acquievi.

Ego Ellwolde epifeopus coaceQi.

Ego V Vinſige epifeopus cum ſigno ſsندرCru-
cis conduſi.

Ego Segegar abbas vexillum fanâr Cnicis im*
Eprelb.

Ego Eſcvvi abbas confirmavi.

Ego Ordgar abbas corroboravi.

Ego Ethelgai abbas conceſſiG.

Ego Kmworde abbas conſenG.

Ego Fidemau abbas conſolidavi.

Ego Elpbeh abbas ſubſcripſi.

Ego Adulf pHerefordcoſis cedeGe cſlsſcopu,
corroboravi.

Ego Ellphere dux domine mea faoâ® Mare
Glanonieoſis ecdeſſia libertatem omni devotiôn-
cum fig’ſſo fande Crucis confirmavi.

Ego Oslac dux conleofi.

Br>

----- 67
 " Ego Ethelwinc dux hoc dñum triumphale Aglailengcbitri, quod ipfi adi amore fuperni re-
 CH*RTI 'UJ'X crnf's p»opria manus depiibone impreffi. gis in melius reftauraverunt, & monachorum ibi anno
 ,n. Ego Oivvolde miniftr confirmavi. n/atore numerum aggregantes, normamqua aerio- CHR,sn
 Ego Elwde miniftr conoboravi. rem inftituenta, prcepto regali firmaverunt, ut
 Ego Ethelfie minifter confenfi. & ipfe idem facere non differam. Quorum af-
 Ego Ellikic minifter confenfi. fectiens benigne petitioni, in finum Romanas
 Hanc privilegii paginam rex Edgarus, duodeci- ecclefia & beatorum apoftolorum proteccionem
 mo anno regni fui, facro feripto apud Londo- eundem locum fufeipio, & privilegiis ailluo dt
 nism, communi confilio optimatum fuorum con- corroboro; quo fine tenus in eo quo nunc pol-
 firmavit. Eudemque Joannes papa xiii. hanc let permaneat monachali ordine: ipfique mona-
 jpfam paginam Roma in generali fynodo aucto- chi de fuis fibi adhibeant pallorem, & fe fuof-
 rizavit: cunâoſque potions dignitatis viros, qui que, quos idoneos judicaverint, quocunque in
 pizfuerunt eidem concilio, confirmare fecit, ad Dorfsbernenfi ditrecti placuerit, ad ordinandum
 infantiam przdiai regis Edgari, & beati Dun- dirigan-
 ftani, ac aliorum nobilium prſcriptonrtñ. Et Decernimus etiam nt nulli omnino hominum
 ad fupplementum firmioris fecuritatís idem apo- eamdem infulam, placitandi caufa, vel aliquid
 ftolicus diftūn privilegium apoftolica fuffulfit au- aliud ibi perferutandi, aut corrigendi, intrare li-
 tomate, cujus hxc effi feriet: ceat. Si quis autem huic rei molitus fuerit con-
 traire, aut poſſeſſiones ejufdem eccleſiæ auferre,
 retinere, minuere, vel temerariis vexationibus
 fatigare, ex auctoritate Patris & Filii & Spiri-
 tus fanſi, faoâzque Dei genitricis Manz, fao-
 Atque Petri apoſtoli, omniumque fanâorum, per-
 petue fit addiâus malediâioni, niſi refipuerit.
 Omnibus autem eidem loco juſta ferventibus ſic
 pax Domini nollri Jeſu Chriſti: notha autem
 atlipulatio inconſulvia permaneat.

DIPLOMA JOANNIS PAPÆ XIII.

Noverit eundorum notitia fidelium, quod ego Joannes XIII. conditoris clementia fandas Ro- mane ledis exiſtens indignus papa, glorioſi An- glorum regis Edgari, necnon & lanſiat Dorober- nentis eccleſiæ archipreſulis Dunſtani, iumm'ffo pullatus futn rogatu, pro monallerio S. Mariz

AD CONCILIUM L O N D I N E N S E

Gla/ontenſit unotii firma & eſſe jabentar anno 971. iabitam,

ADDITIO.

m.ü'T.! /'''Um de iuribus tn commodum etenobii Gla-Cbeum afferantur, juvat & aliam epifſolama Wil-
 un ffonienſis ab Edgardo rege concedis in con- kins ibidem recitatam, ejufdemque argumenti hic
 a.ºº ,r*. £lllO eſſurn fit, eademque occaſione litet» afferre.
 quzdam Joannis XIII. ea de re datz apud Lab-

JOHANNIS XIII. PAPÆ AD ALFRICUM DUCEM,

de Gla/hauufi coenobii iuribat confervendil.

EPISTOLA.

Joanxet eptſcopnt, fervat fervoram Dei, EZ/rrroDDei eccleſia, cui propinquus habitando tffeâus
 inclyto dact amantiffimo fillo nollro fpintaait, fe- ES, perpiurimum accrefceret; & copia tui adjuto-
 rz/mv centmaſm, G apeſſoltcam beneditillonem. rii proprietatibus ditaretur. Sed (quod nefas
 eff) tuo decreſcit impedimento, tuaque humiliat-
 ur oppreſſione. Et quia, licet indigni, non du-
 bitamus nos in beato Petro apoſtolo omnium ec-
 cleſiarum curam, omniumque fidelium fuicepiſſe
 follicitudinem; ideo tuam ammonemus dileâio-
 nem, ut pro amore apoſtolorum Petri & Pauli,
 noſtraque veneratione ab ipſius loci ceſſes dire-
 ptione, nil de ejus proprietatibus, eccleſiis, ca-
 pellis, villis, & poſſeſſionibus invadens. Quod ſi
 hzc non feceris, fcias te vice apoſtolorum prin-
 cipis noſtra auctoritate excommunicatum, & a
 coetu fidelium remotum, perpetuoque anathema-
 ti ſubmiſſum, & «terno igni cum Juda traditore
 perenniter mancipatum.

Bx VVII.
 *'to»-].
 p'c «Π.

R klatione quorundam fidelium competimus,
 te plura agere mala in eccleſia fanſtz Dei
 genitricis Mariz, quz vocatur Glaſtingebury,
 (quz totius Britanni» prima, & ab antiquis tem-
 poribus, ad proprietatem, & tutelam Romani E
 pontificis pertinere diguofeitur) & przdia, ac
 villas (ſcilicet & eccleſias de Brente, de Pul-
 ton, quas Ina rege dante operam cum aliis ec-
 cleſiis, quas adhuc juſte, & canonice poſſidet,
 ſcilicet Sovvejſtret, Mereling, Budecal, Seap-
 vvíc) ab ejus jure tua avida cupiditate diripuif-
 ſe, & propter quod eidem loco propinqua inhe-
 res habitatione, illi ſemper nocivus eſſe. Oppor-
 tunum autem extiterat, ut tuo ſuffragio fanâa

_____l» ,oi5''' ROMANUM. BxSX'i'isci. 30

Æ. fsweBeesaeeeeeeBaeweeeeeeKe^eBM»») ^ » » » . ^

1 CONCILIUM ROMANUM

quo rmnUGiA monastrio Sancta Mama Giastonia

A rege Aegiorum Edgsro conceffa confirmantur anno Domini neccctxtt.
tempore Joannis pap« XIII.

C»»(i Cm- T^Dgarus rex Anglorum, & Dunftanus Doro. A frumento, rogarunt, illud auâoritate apoftolict
(iU> Xu bernensis ecclefue archiepiicopusGlaflmgcbi- 4 muniri & confirmari. Pontifex cum benigne di
ri monallerium quoddam io honorem Dei & redam legationem fufcepiffct, *cencerdi 4fnfe* ,
beata Virginia erexerant, pluritnifque opibus di- inquit VVillelmus de geftis regum Anglorum ,
tarant. Et cum metuerent, ne pofferia'fortaffe Aawaa» *cancil/i, faacita ai eu firmavitfettiend*
temporibus ab aliquo luccetfbrc ea qua ipfi pie *atfjallice naDetitatu freceftienem, temiilter*
fanfteque fundaverant evertentur; miffo per le- raryvrai l» *vieia/eret,fi t-/ ferte emerferint fer*
gationem ad Joannem pontificem foundationis in- *petni anatiematu Wivam.*

Msesasa»siMms0<satm!mseimee<aeian»B»BSMeB<aeia-

>> S ' T NODUS TULLENSIS

H ft L»ih»r,

Su* G x r a r d o Episcopo

CoK.G<r.

Anno Chrifli cmi-xxi. Jeannis XIII. Papa VII. Ottonis I. Imp. X*

S. Gerardn/ Epifcapm danat Ecclefia S. Michael/ iena fundam Talla vicina l m mente fita,

/■ nemine Dei aterni Creatori/ , ac Redemptori/*Bien* fiacra decreto, noftrxque Ecclefia iudicio ,
generi/ hnmani, Gerardi done divina dignatio- fierie ufiffi illius Ecclefia cooceffimu» dotis nomine,
-ft knmilt/ Sanfte Leneieram Sedi/ Epifcopn/. omnem decimationem proxima villa Barri nomine,
ex omnibus, unde decima datur; quin etiam Ustui-

Jufte rationis ordo, & Chriftiana fidei Religio
cunâos Catholico nomine glortantes commo-
nendo poftulat, ne vitam pratentem, fecularium
cupiditate bonorum duâi, voluptuoſe tranſgiant,
veluti pecora, qua natura finxit prona, atque
ventri obedientia; neque in bene agendis torpe-
ſcant neve errent pariter cum his, qui aliam yi-
tam prater hanc minime ſperant. Si igitur nu-
jus confiderationis cautela competit omnibus Cru-
cis Chrifti vexillo armatis, quanto magis Epif-
copis, quos pietas Divina praudere, voluit in-
tra-
dandjs S. Ecclefia negotijs, *9t* corrigere pro vi-
ribus, quidquid in Divinis negligitur cultibus .
Proponentes denique ante oculos «ternorum ma-
iitudinem bonorum, ne praſenti negligentia of-
fici ia culpam trahamur; aâus noſtros impigro
Audio in melius revocantes more paſtorali, ti-
more perterriti ccepimus meditari de cooftruendis .
fit renovandis Sanâorum Oratorijs, quatenus eo-
rum faſſragijs confequeremur premium aterna
remunerationis, fit pro terra caluin hareditare
oſtemus. Accreſcente vero per dies aliquot hu-
ius voluntatis defiderio, lacrymis ſtratam rigan-
do, per revelationem divinam commonemur ho-
nori S. Michaelis conſtruere domum orationis in
ſupercilio Barri-mootis. Hae viſione plurimum
exhilarati, de miſericordia uberi certiores effcâi,
grates egimus Omnipotenti, qui infert ſe me-
E-
dium de ſe loquentibus, praſertim vineam ſpon-
ſia ſua fideliter excolentibus . Poſt expleti noſtri
operis ſolemuia condituitur dedicationis dies, il-
lis ipſis Calendis, quibus recolitur memoria ejus-
dem Arcbandi a fidelibus populis. Terminavi,
mus ergo hujus Ecclefia ambitum, habentem ex
uno quoque latere longitudinem XII. pertica-
rum, qua pertica continuit numerum pedum XX.
fit unum, ubi fit ſacravimta ſepolturaa defunâo-
mm. Ad hoc oratorium dedicandum multi con-
venere fidelium , quorum conſultu, auâoritate

Ad hanc etiam donationem adjecimus decimatio-
nem vinearum, qua ſunt plantata retro XXX.
annos, ac poſtmodum plantanda ab ipia radice
utriuſque montis . Barri videlicet & Barriſni .
His itaque peraâis, providentes, ne ſervitus Di-
vina mini negligeret, apud ſaeratiffimum at-
que antiquum mburbii noſtri locum , Corpore
glorioſi Chrifti Confeſſbris, ac primi noſtra Ec-
cleſia DoAoris Manfueti, decoratum, ubi Abbas
~~Sanctus preſentideat, locum illum cui dñi,~~
bus, qua nobiſcum ibi contulit pia fidelium de-
votio," ſervituti ejuidem factari-loci, & Abbacia
Fariberti, ejufque ſucceſſbrum providentia, per
teſtamentum hoc legali conceſſioe & confirma-
tione ſubjtcimus, ac perpetim habendum decer-
nimus, eo rationis tenore: ut unus de monachis
fois ibi ſemper moretur, atque de prabeoda nſo
naſierii alatur, ac veſtiatur. Enimvero precamur,
obteſtamur, & monemus per tremendam Divina
potēſtatis juſtitiam omnes, qui bkncSanâam poſt
nos eſtis rediiri fedem, ut incerta vita memo-
res, hoc noſtra parvitatſ decretum, quod juAe
a nobis videtur taâum, A Diviſas auâoritatis
ſenteutia roboratum, noſtra etiam manu nolira-
que Eccleſi* conſenſu adjudicatum, five ſubicri-
ptum, nullo mod. faciatis irritum, ſed veſtra
ſemper pietatis cenſura ſiſbnixum , inviolabile
maneant in avum. Caterum ſi quippiam mente
percultus ad tam illicita fuerit prorumpere auſus
noſtra Paſſorali auâoritate, ut dignum eſt coer-
ceatur; & niſi digne poenitendo, vel Eccleſue,
cujus pervafaſ extiterit ſatisfaciendo ſuam corre-

/ n "ZM? concilium ..as!8i.s&<. . j*
 xerit pravtatem , perpetue maledictionis incur-
 rat damnationem , nec habeat cum Sanâit ali-
 A087M Pâr.rm , Quorum non timuit invadere pof.
 fectionem. Et ut in pofterum verius credatur, ac
 firmius obfervetur manu propria fubterfirmavimus ,
 & manibus fidelium noftrorum roborari fecimus.
 Ego Gerardus huic Tectamcuto faveo, & figno
 Crucis roborando fubfenbo , annuloq; noftrar
 Ecclefie configno. Signum Grimaldi Primiceii .
 Sign; Sindcbtldi Comitit Tull. Sign. Bernizonis
 Advotati. S'Rn- Amaelardi Decani. Sign. Odel-
 rici de Mirumvalt. Sign. Arieti Majoris. Sign.
 Heriberti Archidiaconi. Sign. Richardi de Ca,
 ftimaco. Sign. Archimenni Scabinii . Sign. Ro-
 drodi Presbyteri. Sign. Ludovici de Commercio.
 Sigoum Harvini de Iropulis Scabinii. Signum
 JQanteri Presbyteri. Sign. Beraldi de Vindopera.
 Sign. VVamern Scabinii de Viddiaco . Sign.
 Girardi Presbyteri. Sign. Folchemni de Afiman-
 Ana. Sign. VValben Sc*bioli de fullo. Signum
 VVarneri Diaconi. Sign...Almarici.Lawi. Signum JJSEJL
 Seiv*Id. Scabinii. Signum Heinrio Diyooi. Si-
 gnumNotherti.laid..Sign...Yix^nis Scabinii. Si-
 gaum4JAdtopif: Diaconie; Sign.* Immonis latci .
 Sign. Leutberti Scabinii. Sign. June Cantoris .
 Sign. Hagonis laici Signum Hayducii. Signum
 Hildebaldi Archidiaconi . Sign? Letueii de Ri-
 guejo . Signum Magni . Signum Waldulfi Pre-
 abyicri. Signum Seivardi laici. Signum Arnal-
 di.KJUtam Tulli publice in plenaria Synodo
 VJL Idua Oâobrtâ anno Incarnationw Domini-
 cs cmLX xi. IndiAione x i v. ordinationi» ve-
 ro noftrs v 111. Regnante Magno Ottone. Se-
 reniffimo Imperatore xxxv. Imperii fui anno .
 DuceLoibarcifium Friderico. Summo, & Pon-
 tifice Joanne XII I. Ego Heribertus indignus
 Sacerdoa, atque Ecclefie B. StephAni^Cancellar-
 iua Icripfi.

CHRISTI ANNO CHRISTI
 "2". CONCILIIUM APUD MONTEM SANCTÆ; Mariæ
 IM PAGO Ta k DANENSI,

In quo a eomprovincialibu» epifeopia confirmatum eft decretum Adalberonia archiepifcopi
 Remenfis, qui monachos in Mofomenfi coenobio pro canonicis collocarat,
 habitum anno Chjifti uccuCi xxii.

H^{Uj}*[<] ennellii ntHI tdiit A. P. Jafnbm Sirann-
 d</, prnttr Adalktrtnit dtertnm. Filpint an-
 ttim pafiea cnditlm jatitnum MS. in yav & dtertnm
 tdtm tmndatini, & htrrn Jnannit Papa XIII. in
 tndtat cMciâa rttitntn, & tpifctpornm fntycrptit-
 nti, & ttnciilt claaala. Quanel tn tjui aptgraphn
 w>c tdimnt, «» nd nnnnm 984. nt Hit mindpfi
 taditli Vltin dreeptm tJidtr.lt, jtd ad annum 971.
 nt m Arnalß vltâ, & Joannn XIII. tpifiola in-
 ttitlt^imm. In tltt igitur codice, ptit S. Arptjfi Ln-
 tknrititit adoltjtntii martirinm, mirtcnln, trnni
 latitntm, narratur trig» Mt/omtnJss tetnlii nbAdn-
 ktrnt Atmtram tpifiopn in/llnti. Menfis, inyail ,
 erat November, vu. id. quando in hoc loco con-
 ftituit hint monachi; ab Incarnat, inn. deccc lxxi.
 Indift. xv. * epafta xxn. concurrente vu. Lii.de.
 cemovennali cyclo lunari xix. Adalbero natali
 Domini celebrato legatos fuos cum literfr Ro-
 mam dirigit ad D. Joannem papam, cognomen-
 to albam gallinam privilegium pofeit monafterio.
 Regredis legatis cum apocriliani* papx, & privi-
 legio, Concilium in paco tardanensi apud
 montem S. Mariæ colligit menfe M^jo, (anni
 [dliett nnjtqntntii 971-). In co Ic&um cfl privi-
 legium Joannis pape.

JtannJ tpifcepnr ftrvm ftrvnrnm Dti, cariffimo in
 Demine fratri Adilktrtni fanfla Atmtntii etcl-
 tin dignitilimo nrtbiprntfdi, ptpitnani in Qtninn
 fnlnttm.

S I ecdefias longe lateque diffufas divino nutu
 n fanfla religione crefcerecognofcimus, Deo
 omnipotenti laudibus exultare gratiaque jube-
 referre debemus. Quapropter cognovimus tua in-
 duflria ftabilitum in Moïomo caftro, quod eft
 fuper fluvium Mofar, in veoertione Dei geni-
 trici* Mariæ, roonafterlum monachorum religione
 /wU decufatum, * tui/que proprietatibus, ccclefieque
 rt.c.i d<<. tu<<, terris fit ecetefiis dotatum, quod fub pagi-
 na R.Petri apoftolorum principis decreti, noftri-
 que, te orante inſcepimus. Inſuper locellum ,
 <pi a Stêphane viro illullri atque ejus conjuge

BFreduide, Tin nomine conflitutus, fanfloque Re-
 migio iuppoſitus fuit , quem eidem moaſlerio
 Mofomo, quia per fe ob exiguitatem rerum Ha-
 re non poterat, contulifti, coliatit rebus id com-
 pœnfatione B. Remigio, confentiennbus fratribus.
 Uti autem cognofcat univerſa eccleſia , nos unani-
 miter aflentire: a te collate vel conferenda ,
 feu a quibſublibet , in ieris cultis, & incultis ,
 vineis, pratis, eccleſiis, mancipiis utriuſque lexus;
 aquis, aquarum decurbibus, in omnibus ad fu-
 pradiâum monaſlerium pertinentibus , B- Petri
 apoftolorum principis, & noſtri, firmamus decre-
 to: quatenus fine livore oblatrantium locus quie-
 tus & inviolabilis jugiter permaneat. Si quis in-
 terea, quod nou credimus, temerario auſu con-
 tra ea que ab hac noſtra auctoritate pie & fir-
 miter per hoc noſtrum privilegium difpoſita funt,
 ire tentavent, vel hcc que a nobis ob laudem
 Dei, pro Habilitate jam d&i monaſterii, flatum
 funt, frangere & in quoquam tranſgredi: ſciat ſe
 auctoritate B. Petri, & Jedu traditore Domini noſtri
 Jefu Chriſti , ſterno incendio concremandum .
 At vero qui pio intuitu obſervator in omnibus
 extiterit, cuſodiens noſtiti apofolici cooflituti ad
 cultum Dei reſpicientis præceptionem , benedi-
 âionis gratiam, & deliſſorum fuorum indulgen-
 tiam confequatur, & vite ſterns particeps effi-
 ciatur .

Scriptum per manum Stephaoi (crinariii S.R.E.
 in menſe April. Data per manus Andreas ept-
 ſcopi ix.Kalend. Maji, anno pontificatus Domi-
 ni- Noſtri-fanſtiſſimi *, & tertii decimi--pape fe-
 ſtimo. Imperii autem D.Ottonis majoris Aueu-
 ſi xi. Junioris H. quinto: in menſe April. Ta*
 diâiooc xv.

* Indtotta
 . . . . . Sp
 tonkal.

rt.c.i d<<.
 IM<»

CHMISTI

*Alalkertnii artbiepijotp Je rtfemaliene
ctnelir Af/aavra#r, & ttenaibii In et
tnfimiil.*

Adalbero divina propitiante clementia fanda Remenfi», ecclie archiepiscopo» Notum fiat universis tum presentibus, tum etiam & futuris fidelibus, quondam nobis, episcopo gratia ac benignitate regia contradito, fandorum quoque loca quxdam honore integro repentie plurimum valentia; quaedam vero pullinae dignitatis flatu deficiente prorsus negleda. Inter quos etiam ille Mofomi cœnobiali» locus, antiquitatis Audio certptim confrudu»# ab exordio scilicet fandimonialium vita aptatus < poAmodem vero canonicorum ordine ab Herivco prdeceilore nostro melius informatus, atque in honore fand-Dei genitricis Marial digne coofecratus, fed nefandis ufibus utrobique negligenter incultus, reboaque quidem partim subnadis, partira vero intercurrentibus Wulis, finiftrr ceflit fortuna. Quo igitur comperto, adhibito fidelium nostrorum diligenti censuio, liquido perpendens eundem locum, pro mundi infelicitate, in canonicali ordine utiliter flare non polle» ternorum fpe, pro ut opportunum extitit, ibidem monastica religionis vitam ordiari abbate * Ledaldo confluit: ut ejusdem loci religiofi cultores, tam rebus delegatis quam etiam forte delegandis utentes, continua vota Deo folventes, fint & pro nobis, & pro polleris nostris, ceterisque ordinibus jugiter orantes. Quocirca paternitatem loco rSolri sub rogandorum in illa charitateenixius imploramus, quo sub divini amoris refpedu, hujus rei gefla conducibili negotio confentaneae pietatis faveant zelo, idque liberalis auxilii indeficienti bafe di-gnentur temporum curriculis confolari atque fulcire: ut ex eo gratiam Dei feliciter adipifeentea, hujus preflantioris emolumenti mereantur fore confortes. Sed & hoc ex decretis fandorum patrum, sub auctoritate pafforali omnimodis in-hibemus, immo etiam cum divini nominis obte-flanouc omnino interdici-mus, ne unquam hujus-fectnodi flatutum qualibet temeritate ab ullo no-ftri ordinis violetur: quin potius in reliquum flabile & inconculsum jure perpetuo id ipfum venerabiliter confervetur. Nam fi per laicoa in rem hanc injuria invehatur, in eos proculdubio excommunicationis jaculum cum anathemate iu-torqueatur.

Anno igitur ab incarnatione Domini nostri Je-fu Chrifti, DcccLxxii. provinciali fynodo men-fe Maje conflituta, generaliter congregata apud xnontem fande Marie in pago Tardassent, hoc decretum tolemniter recitatum eft coram veneran-

Ad epifeopi», abbatibus, ceterisque fidelibus, huic noftræ institutioni pio affenfu faventibus, immo etiam collaudantibus atque confirmantibus. Quo-pm nvidelgoenpaimasoegonA duibero jam prefer-ptus archiprrful, eidem concilio Deo aurore pon-tificali 'auctoritate' prefiden», manu hōmā fubfcri-bens, idem corroboravi. Sed & ceteri non lecuacenfuerunt manibus impofitis folidari hoc rpfum pontificale flatutum, apofolice auctoritatis privi-legio petitionis noftra: obtentu, undecumque iub-nixum, ac per hoc fummo honori omnibus re-vereenter habendum - - -

Ego Adalbero land* Remenfi» ecclie* archi-prful fubfcripfi fit corroboravi.

Ego Wido Sueffionenfis ecclie epifcoput.

Ego Hildricus Belyacenfi» ecclie epifcoput.

Ego Thebaldus Ambianenfis epifcoput.

Ego Haidulfus Noviomenfis epifcoput.

Ego Theudo CameracenGs epifcoput.

Ego Adalbero Laudunenfit epifcoput.

Ego * Gibvius Catalaunenbs epifcoput.

Ego Conftantius Silvanedenfi» epifcoput.

Ego Lindulfut Tarvanenfis epifcoput.

S'gnum Alberti Remenfi» archidiaconi.

SignOm Leudonis.

S- Thebaidi archidiaconi.

S. Hugonis archidiaconi.

S. Gerapni archidiaconi.

S. Rogeri archidiaconi.

S. Erluini archidiaconi.

S. Emmonis archidiaconi.

S. Rodulfi abbat fandi Remigii.

S. Odelei abbati» fandi Medardi.

S. Ratoldi abbati» Corbejenfi».

S. Berlandi abbati» fandi Vincentii.

S. Axoni» abbati» fandi Bafoli.

Postquam bate *da funt, bone memoria prae-fui Adalbero data benedidiooe lolvit concilium, cum pace & gratia redeuntibus lingulis ad prop-ria. Mofomenii abbatia advocatum dedit Gode* fridum fratrem fautn, & ejus fuccelforei. Annia Exix. eccliam Remenfem rexit. Obiit x. Kal. Februar. Cui eodem anno fuccelfit Arnulfus.

Nota Jacobi Sirmondi S. J.

Decretum hoc Adalberois eſtāt in appendice ad Flo-doardum. Hji etle», inquit, *Mallen Majaneeje Ce-eoile» a friari Jtfeitair pnlaſſam, t* enea/rceal arti-ne» refaneavit, ejettaſtee rejaramiaali tenerem. ee fee Jaffeitintia tempera iametareter. befejnecji eeōri-mil fee ernēlep» laafirmen>lt. Led* funt etiam in hac fynodo luere Joanna pape xiu. ad Adalberonem archiepifcopum, Mofomenii» Monafterii fundationem ab eo fa&am confirmante», date ax. Kai. Maia*. In-diftione xv. Anno pontificatu* epu vu. qui annui fuit Chriai DCCCCLXXII.*

VITA DONI P A P Æ V.

DOnus, qui ab aliis Domnus & Domnio nuncupatur, patria Romanus, fadus eft pontifex hujus ooninis fecundus anno 97*. duodecimo Kalendas Odobris. Qpi, cum fediffet raenſibus dum-taxat tribus, obiit xsv. Kalendas Januarii.

II
 Λ''''? ANβ»·MīηM«KAİβAM9MαMİβİ9αηβ»>Mİβκ>αβ«η·η9ηİ»»·η>αηζΛ
 «»I. / ft>.
 o> CONCILIUM- INGELHEIMENSE

FeariZata ca«/c Adnİ^ertut, ntpİb S. Ujtbrbi, vİvtnt Utàrİtt Epİtpeo Angt/I-», dr^Mtr Bpİfenpi
 A ; fİelnİtuit UtUlricum numJurum Epİcepum; Adnİkertnİ vtr coMntrnJnndn^ aİ Ottont .
 ftbuH prararatiarai cent /pe In Epİftpeİnnİ^fİft nttrİnt UénJrici.

Mi Cfer.
 H.r. Co
 traU. N«n
 H.uw
 Hβ'İi'İİ

IJ Evertentibus de Italie Imperatori^us, Patre A
 Ex fcilicet, & ipGua prole ad Franciara,*faaa
 cii Synodus in loco, qui dicitur Ingilcnheim,
 9uam Archiepifcopi, cum cæteris fuis fuffra-
 ganeis Sanaum Udalricum cum fuis Legatis ho-
 norifice invitaverunt, Adalberonemque ejus ne-
 potem cum eo venire decreverunt. Illuc vero
 cum pervenirent, ft Antiftites* Ibidem congrega-
 ti, Adalberonem baculum Epifcopalem publice
 portare cognoviffent (defignatus enim folum-
 modu fuerat ab Ottone M. avunculi fui in Epi-
 fcopatu Auguftano fuffeffore) irati funt contra
 eum, ft dicebant, ut contra canonice reAituti-
 nis regulam in hærefim lapfus fuiffet, & quod
 Pontificalis honorem fublinitati* vivente Epifco-
 E; fibi plus jullo vindicaret, & ideo ultra eum
 epifcopum ordinari non deceret. Quibus ille au-
 ditis, prima die Synodale colloquium intrare de-
 vitavit, & in alia domo tum ceteris Clericis
 Epifeopi remanebat, Antilles autem cum paucis
 fuffis capellanis Synodum intravit.

Cumque cau'a S. Udalrici fuiffet ventilanda
 (Nam nigrum cucullum indutus, Epifeopalibus
 curis penitus le exuerat) ft ille pro infirmitate tam
 fonora voce, ut tota Synodus audire potuiffet ra-
 tionem proferre non poffet; advocabatur unus
 fuus Clericus nomine Gerbardus, qui extra Sy-
 nodum cum Adalberone remanebat, ut pro eo
 defiderii fui rationem per latinæ locutionem
 manifeftaret; cumque vix pro denfitate multitu-
 dinis in præsentia Imperatorum, & Epifeoporum
 pnelens'fretiffet, interogabatur quid defideraret
 dominus fuus? quibus interrogationibus multipli-
 catis dixit: non debeo interrogationibus veftis
 reſpondere pro domino meo, nifi illo preci-
 piente. Cui dixit Epifcopus; frater, bene tibi
 notum eft, defiderium meum, enarra hoc, &
 obfecra, ut eorum confiliis, & permiffionibus Deo
 juvante, expletum fiat. Tunc præfatus Clericus
 Gerbardus in præfentia omnium dixit: Excel-
 lentiffimi Imperatores, ft religioſiffimi Antiftines
 defiderium domini mei eft relinquere feculum,
 ft (ecundum regulam S. BenediAi fandam inire
 vitam, & tn contemplativa vita diem expeâa-
 re obitus fui. In indumento pro certo habitu
 exterioris, poteſtis cognofcere voluntatem animi
 interioris. Iſtis, ft aliis rationibus ia voluntate
 domini fui in finem deduâus, terra tenus ceci-
 dit ante pedes Imperatorum, ft Antiftitum ob-
 fecrans, ut petitionem domini fui fecundum Dei
 voluntatem implere non dedignarentur. Qui fi-
 mul reſpondendi inducias uique in craftinum diem
 poſtulerunt, ft polita inter fe «(limaverunt
 qualiter cauſa Adalberonis terminaretur.

Quidam vero Epifeoporum adjutores Adalbe-
 ronis fuerunt ne prorfus a jpe Epifcopalis ordi-
 nationis poſt vitam Avunculi^fifi excluderetur.
 Hæc cum inter fe prolixè tertocinarentur; ulti-
 ma in unum ratione coadunati omnes fimul fir-
 maverunt, nifi Adalbero fe facramento excufa-
 ret, quod non feiret hncſim minere, quâ Epi-

ſcopalem potentiam cum baculo arripuit « nullo
 modo ulterius legaliter Epifcopus fieri potuiffet.
 Altera vero die cum Epifcopo etiam Adalbero
 Syoodali interfuit colloquio, & cum eiprediftum
 crimen imputaretur multi* objeAionibus diverfo-
 rum cum luis adjutoribus a pncdI&o crimine fe
 defendere /atuit. Hoc cum eiadunatio omnium
 Epifeoporum non confehtiret, fecundum prndi-
 Aſm deſtinationem Epifeoporum Sacramentum
 perfecit per nomen Patris, & Filii, & Spiritu-
 fanâ ſuper quatuor Evangelia.

Tunc iterum Epifcopus Udalricus petitionis fuæ
 reſponſa, qunpridieprocraftinataſuerunt, perpr-
 diAum fuum Clericum expetivit: quia defidera-
 vit ut prædiAus fuus nepos Epifcopus ordinare-
 tur, & ille fecundum regulam S. BenediAi in
 Mooafterio cum eorum confenſu defeivire mere*
 rcturEpifeopi autem, quamvis* ex toto non pla-
 ceret, aperte ei in Synodo contradicere nolere
 petitionem fuam: fed ſapientiffimi ex ipſi cum
 conſilio aliorum extra Synodum enm ambulare
 cum illis pullulaverunt, thine cum eu, & cum
 ſuis Clericis ſapientiffimis ſecretam locutionem
 habuere, dicentes; Reverende Pater, cui notaef
 omnium Eccleſiaſticorum librorum norma, qui
 ſemper callem reAitutinis ambulaſti, nondevian-
 do; nonJ^decet-nunc^Ham-ſiam, quam*Temper
 tenuiſti, omittens, ſeminariumex te ſumat talia
 error, ut alius in loco tuo te vivente ordinetur:
 quia fi ex te talis conſuetudo incipit preſſari;
 in poſterum multis reverendis, & bonis Epifco-
 pis ab eorum nepotibus, & Clericis talia deſide-
 rantibus multa cooreſcunt adverſa. Melius ubi
 eſt, ut in eo mintfterio, in quo cepiſti Deo
 ſervire, permanes, quam tuam voluntatem ſe-
 quens, aliis plurimis ſcandalum facias, quia ex
 te Canonici, ft Monachi, ft Sanâimoniales, ft
 eaereri Chriſtiani ad reAitutinis datum debent
 Dconſtringi, qui ex ſemetipſis per climata cadere
 fēſſant: qui autem, incaute ambulando, ceci-
 derunt, ex re, Deo juvante, erigi polle, ſperan-
 di lunt. De nepote autem tuo Adalberone tuas
 voluntati Satisfaciendo in commune firmamus, ut
 nullus alius a nobis poſt tuum diſceſſum ad il-
 lum locum in quo tu pallor exiliis, eo vivente
 ordinetur, nili ipſe.

His confiliis conſentiens S. Epifcopus Udalri-
 cus, cum eis in Synodum regrediebatur, ft tunc
 cum confenſu aliorum antiftitum fecit ab Impe-
 ratore Adalberoai commendari in eorum uſanen-
 tia, procuracionem fui habere, ft ſub iplo totius
 Epifcopatus cantam diſpoſitionem ia ^tonibus
 adimplere. Taliter vero iſtis terminatis finita Sy-
 nodo Epifcopus, & Adalbero cum-fuiſ ad Au-
 guttam revertebantur.

It

INGÈtHEIMBNSE.

« AE » J«

ANNO
CHRISTO

Bjefdem Ceutilli lepibementie Decretum, pt^Csp-
Ujnti AUv, & Aultifa «fgiMir
rr^ratr^ dsrivMs Spifate Ojmttngerf.

[Arimis condiximus. Illuc profatum Episcopum
foofque adverfarios ante nos convocare pncepinus.

i n i
***.<»

IN nomineSanftat, & individu* Trinitatis. Ot-
to divina favente dementia Imperator Augu-
ftus. Noverit omnium induflria fidelium noftro-
rum tam pnriantinn, quam futurorum, qualiter
vit venerabilis Luidolfiu OfoebruggenGs EccleGo
Epifeopus, nofterque fidelis, ac coufanguineus,
aeceffitate corapulfua, de Saxonica terra Raven-
nam ufque ferenitatis noftne dementiam* adiit
querimoniam faciens, Ecclefiam fuam decimis ,
unde jam a xtt. annis tranfaâis, Apoftolicaau-
Aoritate, fit multorum noftri Regni Principum
confultu, ~~fit~~ ~~judicio~~ ~~definitivimus~~, ~~fec~~ ~~Drogoni~~ ejuf-
dem Sedis Proflilt, nofta libertatis, fic immu-
nitatis praeceptum fuper hac eadem m fieri prae-
cepimus, Ac dedimus, iterum a Corbejenfe Ab-
bate> & Herifordenfe Abbatiffa, fuifque fautori-
bus, temeraria' prarfumtione deprædatam effe, fic
multos acceptis inde beneficiis, nam nos de hac
vita deceffiuæ, apud illos diffamatum eft in eo-
rum adjutorium conjuraffe. Hoc vero non «quo
animo ferentes, quoniam iter nofttum Romam
direximus, pnediâum Epifcopum nobifeum illuc uf
«quevenire fecimus. Ibi vero hoc negotio, caeterisque
pro quibus venimus apud Patrem nofttum Joan-
nem Apoftolicum tradatis, tjm mft» 6* tmtfilie
avear literit ihnfifil hglittletm caagrrgaa-
dam proxime mtlemmtli tempore pre Ecclefieftice
imort faillitnto i» far re, enterifque quamplu-

huic vero Synodo' interfuerunt Ruodbertus Mo-
gontienfisAjchiepifcopus, At fui fuffraganeiOthal-
tient Auguftenfis, Poppo WereiburgenGs, An*
no Wormattenfis, Erkanbaldus Argentinenfis ,
Otuvvinus HildinesheimenGs, Rchinoidus Rabu-
locenGs, vel RubilocenGs. Gero CoJonienG* ar-
chiepifcopus cum fuit fuffragsneis, NotkeroLuo-
dUenfe, Liudolfo Ofnabruggenfe, Buodooe Mi-
migardcfbrdenfe: Thidricus Treverenfis Archiepi-
fcopus, & fui faffraganei: Theodricus MetenGs,
Virigfrithus Viurdunenfis, Gerhardus Toleni> .
Prediucius JuvnenGs Archiepifcopu*, Athalda-
Et , Hammaburgenfis Archiepifcopus; Athal-
rtus Magdeburgenfis Archiepifcopua cum fuis
B fuffraganeis, Fokkone Miinenfe, Gifdhario Mer-
feburgenfe, multique alii noftri Principes, Du-
ces, Comitet, Clerici & laid .quorum nomina,
fic numerus comprehendi non poiTunt. His vero
nobifeum in Jyaedr confidentibui, Epifeopus, Ac
fui adverfarii in medio conflabant; ibi utrinque
fententiâ auditis fic fubtiliter dijudicatis decimas
Epifcopo canonica auâoritate reddi debere omnes
affirmabant, Gcque Abbas, Al Abbatiffa fufoue
fautores dyaaddf ~~fnietuie~~ conviât decimas Epi-
fcopo reddiderunt, & xxx. libras auri pro inju-
ftitia illata, Ac un. bann.....certis induciis ,
perfolvendas promiferunt.

Quapropter ob amorem Domini noftri Jefu
Chriffti, & monitum dileât filii noftri Otto-
nis ---- Oper. . . . Archiepifcoporum, Epifeo-
porum, fit cancrorum plurimorum.

VITA ET EPISTOLA

BENEDICTI P A P Æ VI.

IN Eneidiftus patria Romanus, filius Hildebran-
& di, poft obitum Doni fubrogatus eft in lo-
cum ejus xtti. Kal. Decemb. anno Redemptoris
97*. Hujus temporibus Otto magnus Imperator ,
funeribus matris Ac VVilelmi Moguntini epifcopi
pnemiffis, mortuus eft in Saxonia anno imperii
fui duodecimo. Adelais reliâa conjunx animam
defton&i Ottonis mariti fui profecuta fuit iis pie-
tatis Officiis, que a VVitichindo in fine libri 3.
deferibuntur. Poft obitum patris Otto fecundus
folus imperare cepit, qui cum patre fextum an-
BtuSiai Dum imperii fui inchoaverat. Benediâus a Bo-
aw+ Bllâcio FranconeRomano Fernitii filio, cardina-

vn*rik*s*
pMtifer.

le diacono, viro fcieftiffimo, captus Ac in car-
cerem detrufus, ftrangulatus eft ab eodem, an-
no Chriffti 97» cum fediffet annum unum, men-
fes tres, Ac dies aliquot. Sedem apoftolicam fa-
crilega cede optimi pontificis vacantem faerilegus
homicida Bonifacius, qui feptimus ejus nominis
repetitur alibi nuncupatus, violenter invaGt, eam-
q* s annuBt unum de novifim tenuit; ~~Numero~~ q
antiquiores feriptores imitatus, inter veros Ac te-
E gitimos pontifices numerandum non effe judica-
vi j quod fedem apoftolicam turpiter ingreffus ,
turpius deferuerit. Nam cum poft multa alia
fcefera fic flagitia homo nefarius Vaticanam bafi-
licam omnibus ornamentis fuis expoliaffet, Be-
nediâus Albericorum, de quorum familia erat ,
ope Ac auxilio fretus, eum ufque adeo exagita-
vit, ut Roma reliâa Cooftantiuopolim abire co-
geretur. Qyando fic ^ua occaGone Romam redie-
rit, dicam infra in vita Joannis xtv.

Ctas4. Gemrtd. Tom. XIX

BENEDICTI PAPÆ VI. EPISTOLA
ad Fxideuicom Salisio so imum
Epifcopum, & ejus comprovinciales.
Ipfi ejufque fuceffloribus vices Apofolicas
in Norica fic Pannonia concedit.

Btfudifhu divine favente gretie atqm Mini popnli
/Muniti eltHtone Apofteltcni, Friderice Saluber,
eccftlie erchiprefnli, «m cmb fnit fratri,
hu, videlicet Nerite provincia tpifcopii> saaa-
tutam in Cbriflle felicitatem.

PRotoplafto generis humani, atque ejus femi-
ne ferpentina fuafione in gemina cadente mor-
te, multas Deus mifericordia dudûs medicinas
mifit in hunc mundum, patriarchas fcilicet ju-
ftos, propbetas veridicos, legiferum cum lege $\mu^{\wedge}\lambda$. i{.
At his omnibus mundum falvare non valentibus,
noviffime filium fuum humana carne indutum ad
redemptionem generis humani ad terras tranfmitti-
tere dignatus eft. ~~ho~~ itaque inter homines con-
verfante, duodecim elegit apoftolos, quoh ad fe-
minandum verbum Dei in corda fideliûm per
universum tranfmifit orbem: quorum atque to-
tius ecdelue fanâum conflituit Petrum princi-
pem, cui gregem commiGt ecclefiafticum, tertio
ei dicens; *Pnfee «met menu* cui etiam ligandi at-
que folvendi tradidit poteftatem dicens: *ftwin*.
f«e lignvrit inpev terrem, erit ligntw dft n tct-
hl; fwdraasue felverit feper terram, erit fe-
lutem, dl ia cqZis . Et non folum lanâo talis
conccffa eft Petro potentia , fed etiam luis iuc-
€ a ccfib-

■cefforibus, ejus vicem in ecclēfia tenentibus, A tem buic refragari, vel contendere voluerit de— ■, *
eadem ligandi atque folvendi a Oeo tradita creto, quod nos vice *B. Petri apoftoli fungentes, Ajmp
C, "ST' eft potestas. Sandi itaque Petri apoftoli fuc* concēfa noftroam--epifcoporum--se--totius cleri CHUT

ceffores per loca, prout opus erat atque decuit, confituerunt archiepifcopos, qui eorum vicem tenerent in ecclēfiis: quia ipu univerfas rege* re non poterant ecclēfias. Nos quoque vicem Beati Petri apoftoli, prout hominibus illius temporis poffibile eft, in ecclēfia tenentes, Astuta illorum antecessorum noftorum confirmare, quantum poffumus, libenter dēderamus.

Concedimus itaque vicem apoftolicam Friderico Salsburgēfis ecclēfis antiftiti, ejusque fuccēforibus, ih tota Norica provincia, fit in tota Pannonia, fuperiori videlicet & inferiori, quomodo fui antecessores eandem potestatem a noftis habuere antecētoribus: ira fcilicet, ut nulli liceat in prefatis provinciis fibi ufurpare pallium, bec epifcopos ordinare, nec ullum officium quod ad archiepifcopum pertinere debet, preter prefatum archiepifcopum ejunice fuccēflores. Quicumque au*

Romeo ecclētiz, decrevimus; friat le B. Petro ejulque vicario effe contrarium, atque fore ana* thēma ufque sdfatisfadiouem, five fit epifcopus, aut presbyter, ire clericus cujuscunque ordinis, five laicus cujuscunque fuerit dignitatis; quia fan* da fandorum antecētorum noftorum folvere no* lumus neque velemus. Sed quomodo illi confen*

3 fu fuorum epifcoporum ac totius cleri coftitue- runt, fiat ex eorum pariter, & noftro decreto firmum atque perpetuum? Qpicumque autem epifcopi per amicos, five clam per aliquam fraudem, aliquando ejufdem dignitatis petierint, five petierunt privilegium, illos fufpendimus ab eadi- l'oitate: quia illicitum judicamus, ut aliquis epifcopus, fine totius fua; provincias, atque fuiraga* neorum fuorum confenfu, pallium, five aliquod archiepifcopatus privilegium, a Romano Pontifice acquirere prefumat.

«88*4®»

> >

COMPOSTELLANUM CONCILIIUM

Pre iniliando Cafario Met» S.Cacilia Monlttrtitntfis ra Tarraeontntm arebitpifcopam.

Anno circiter 97». celebratum.

t» Suppl.

EX epiftola Czfarii sbbatis S.Crciliz in Mon- C Narbonenfi feilicet fubjedi fuerant. Quare ad fynodum alterius provinciz res delata. Decretum eft pro Czfario, qui tamen initiatus, & in fuam provinciam redux eodē provinciz lus epifcopos adverfarios nadus eft; qua de cauta ad Joannem XIV. literas dedit in loco mox relato recitatas. Ad annum hujus concilii quod attinet, quāquam 'annus 938. in iisdem literis exprimitur, mendum tamen fubette ex eo demonftrat Baluzius in notis ad eandem epiftolam, quod Czfarius apno 972. abbatem tantummodo agebat, ut ex Bulla Bcnedidi VI. ad eum anno illo data confiat.

tefferrato, quem ex Baluz. i tom. VII. Mi* feallan. pag. \$7. Venetus Labbei editor in colle- dionem fuam tranfiulit, dteimus monachum il- lum ad S Jacobum Compoftellam perrexiffe, ut Tarraconenfi archiepifcopus confecraretur, ibique in concilio epifcoporum ejus provinciz adntn- futn, probatum, ac demum confecrationem ob- tinuit. Agendum fuerat a patribus, de refiti- tuendo eo archiepifcopatu, poffquam a Saraceno- rum vexatione provincia requieviffet. Deliberari id nequaquam poterat ab epifcopis ejufdem Tarraconenfi provinciz, qui archiepifcopo alteri,

ez ROMANUM CONCILIIUM

Pro confirmanda audoritate apottolica translatione Monachorum ad coenobium Mofomenfe.

A Jtannt XIII. anas 972. crlelra/M.

p»u/

M Ofomenfe Remeetis diceccfis coenobium ca- D nonicis regularibus olim cefferat; fed cum religiofe profeffionis ardor io eo plurimum in- puiuet, Adalbero Remenfi archiepifcopus trans- latis de Tingenti cœnobio monachis illud attri- buit. Ne quid vero ad translationis hujus firmi- tatem deefiet, poll natalitium J. G felium anni 971. legatos fuos Romam miffit apoftolicum di- ploma ea de re impetraturus. Pontifex habito concilio, bullam dedit cum aoftolicis legatis, qui concilio in venturum mentem Majum in pago Tardenfi habendum intereflenr. Rem Dárrat su- dor chronici Mofomenfis in fpicilegio Datherii torn. 11. pag. 569. edit, in fol. his verbis: Papa /MnNM «flcis/iaw Ū* m/acrrde/aar in bu armbat ftntntialt rtyura jt&iam, & per Dri pati—»,

«r tanta vira, pantifiti vidcliet mfra (Adalbero- ni) annanrti, anam swsim ia bar b—a apart n- tatit teitf/Hiat. Praindt noctpta aerarie, & ftean- Jaa» Reavas dignitatit tanntndimm paratit [tri- ptifau ex papirea tama tbartu fteit privilegiam, caaftilait deerttam, yaed boae Mtjtmntntm ttltitfaat eam fait minacbu, atfa» maaabia ardina tn ptrat- taam taamtar, ^aaalta Mam itvna tkmanila /tv- Eysadaas dtfpamrtl: at ia faa eamiliacaram tpifea- fit & pmrali fyaala naitata— anfo. Qyod hie indicatur Joannis XIII. papas privilegium inter ada Synodi apud montem S* Maris in pago Tar- danenti recitatum legitur apud Labbeum to. XI. col. 947. edit. Veoet. fignaturque die IX. Kai. Maji, ex quo certum tempus habits fynedi Ro*

~~~~~ a

CON.

CONCILIIUM MARZIALENSE

ab Honeilo archiepiscopo, & comprovincialibus provinciae Ravennatis
celebratum anno Domini dccccxxui.

Ex Urbem
Appât

In quo, inter cetera, composite episcopatus Bononiensis, & Parmensis controversie

Ex Tean Π. Italia fare.

IN nomine fande, iodiueque Trinitatis. ANno Dominica incarnationis dccccxxui apodolatus dpmi Benedidi primo, imperii vero domini Othonis odavo, pontificatus domini Honefli Ravennatis metropolitani tertio. Dum ab eodem sacrofacundo Honeflo archiepiscopo, suisque suffraganeis, scilicet Joanne episcopo Cornetanensi, Gerardo episcopo Firentino, Dodone Cefinate, Alberto Bononiensi, Uberto Parmenensi, Sigulpho Placentino, in capella juris lande Parmensis ecclesia in loco Marzalia filia, ad honorem vocabuluraque S. Marie dedicata, fanda synodus de quibuldam necessariis ac utilibus regni ecclesiarum status rebus habita coleretur: perventum est, ut Albertus episcopus Bononiensis in medio illorum aflurgens, inopiam sui episcopii adeo conquestus est, quatenus suarum ecclesiarum farta tedia, clericorum pauperumque sumptibus necessaria, suppeditare nullatenus valeret. Inter ceteras deoque fuae inopias angustias, quandam loca juxta Bononiam sita, ab Uberto Parmensi episcopo, tameraffo autem hanc communitatem synodalemque mutatione temporis detenta, juris fuae ecclesie, videlicet furam transgredi quoquo modo teotaverit, tara cet Bononiensis, esse penitus conclamabat.

Cujus quidem ineffabilibus querelis prelibatus dora nus, archiepiscopus commotus, Ubertum Parmenem episcopum omni affedione, quid ad eum prsdida loca pertinerent, discussit. Tunc demum ptzfatus Ubertus episcopus eadem loca fuae fande Parmensi ecclesie, fibique quarundam feriptionum titulo, ex quorundam predecefforum fuorum episcoporum parte deveniffe, professus est. Enimvero dominus * archiepiscopus Uberto episcopo fuggcfferant, quatenus paedidi amore presentieque domini metropolitani, fuorumque fociorura & fratrum, predidum Bononiensem episcopum non jure fori ventilaret, sed potius illius episcopio diligentiam adhibens, res omnes illas, de quibus super eum hadenus querebatur, Bononienti ecclesiis, ipfque Uberto episcopo legaliter refutaret; & ut ille uberto episcopo, furque Parmensi ecclesie, ob isoc proprietario jure plebem

fande Marie de Monte Bello concederet, & in duobus locis tornaturas vinearum triginta, videlicet in primo Ideo juxta monasterium S. liais vineam tuam, quz tribus viis publicis circumdatur, quarto latere coheret terra Gaupigge; alteram vero prope monasterium fandi Joannis fitam, qua fimiliter tribus viis publicis circumdatur, quarto latere cohcret terre, quam detinet Dominicus filius Britoms; necnon & terrulam jugerum decem in finibus ipfius Parmensis episcopii jacentem, molendinumque cum fullone pariter super fe habentem, unanimiter omnes deceverant.

Quibus consultibus ambo, tam Ubertus Parmensis episcopus, quamque Albertus Bononiensis, acquiescentes, prout preferiptum est, alter Datim unum alteri io eorum prafentia concedit: ficque in eadem synodo fanda definitum est, ut postbac a nemine illorum fuorumque fucefforum replicetur. Sin autem quispiam illorum deinceps tameraffo autem hanc communitatem synodalemque mutatione temporis detenta, juris fuae ecclesie, videlicet furam transgredi quoquo modo teotaverit, tara Ubertus Episcopus, quam Albertus, fuique etiam fuceffores: decrevit fanda synodus libras centum auri, ut violator injuriam patienti componat: hac tamen decreti pagina in fuo vigore confiftat. Itaque pari confensu tara dominus archiepiscopus, quam omnes pnstaxati episcopi, fanxerunt, quatenus luse synodalis institutio in perpetuum inconvulfa permaneat. Et ut ab omnibus, prafentibus videlicet, & futuris, firmius obfervetur, huic fubfcripientur.

Honestus Dei nutu, lande Ravennatis ecclesie metropolitani archiepiscopus, huic diffinitioni interfui, diffiniens annui, & fubfcripfi.

Joannes episcopus fanda Cerneli* ciclcur, in hac diffinitione interfui, & iublcnpfi.

Gerardus episcopus fande Faventine ecclesie, huic diffinitioni interfui, fit fubfcripfi.

Albertus episcopus fande Bononiensis ecclesie, fubfcripfi, huic diffinitioni interfui.

·β><8>4HW «e»- -O

CONCILIIUM MUTINENSE

IN quo CONTSCITISIA INTES DISSIDENTES (a)

Germanos proceres Petram & Lambertum compoGta fuit, anno Domini dccccxxui.
tempore Benedidi papas VI.

Circa a la-
cu cMclU.

Ecce synodus convocata est ab Honeflo archiepiscopo Ravennate apud Mutinam, ad componendum dillidiuni illud, quod intet duos germanos proceres, Petram nimirum & Lambertum, agitatum fuerat. Id qua ratione fadum fuerit prolixius enarrat Rubeus, libro y. hiftorie Ravennatis, anno 973.

(a) Anno hmcSynodo, Provincial*. «vtnMtenfivbinasafillnatu aLabbeo in Colledioefuareperto. Id vero ex incuria factum neu dubtt», cum Syuodq' Maraalleaf A Synodus Mutineatis unum. Idemque Concilium lue-

anno G. C. Hzc tantum Baiua. Noe veto opera pretium
CHRISTI duxmsus afta ipfa bujus, ieu conventus, (eu coacilh
r> juamhbet lacunofa , & barbariem redolentia , hie ex-
hibere , Uli a Rubee iib. f. bift. Ravenfl. edit. Cunt ex
MS. codice Urfianz bibliothecae, vetuflate exefo.

Temporibus domni Benedicli apofolict ----
ejus, io Dei uotnioe .αqo primo . imperante
domno Otcone piiffimo anno vi. die nono Se-
ptembr. Aaura in loco ubi dicitur Martialia ,
territorio Mutineoi, dum reideret ibidem Ho-
reftus coangelicus, ianâiftimus*archiepieopus S.
Ravennatis ecclefiz, prope Huvium Sicla, fubtus
papirione tufdain archiepiecopi, & cum eo et-
iam reGdentibus, quamque multitudo , fulgida-
que fama polientibus, tam Romanorum, & Lon-
gobardorum, archiepiecoporum, ducum, comi-
tum, presbyterorum, diaconorum, & aliorum gra-
duum clericorum, judicum, contutum , caftaldio-
rum , & aliorum ordinum,.....nobilium. inter
quos etiam Ubertus epieopus Parmenfis eccleiz,
Ubertus epieopus Bonomenfis, Joannes epieopus
Cornelienfis, & Leo epieopus Ferrarienfis eccle-
tiz . . . S. Arimncufis ecclefiz, Adalbertusgra-
tia Dei comes, filius quondam Bonifacii ; Petrus
comes, filius quondam Severi; comes , Garar-
des, & Arardus Germani comitibus, Lambertus
comes,.....S.Petii, Marinus comes Ferrarien-
fis, Ildebrado , & Rodulfo ger.... Arninen-
Cs , Petrus, & Lambertus germ.....filiis quon-
dam Joani de civitate Bononia. Paulus iudex
cx genere ducis, de civitate Ravenna, Petrus ju-
dex de civitate Ravenna; presbyteri ---- diaconi
..... S. Ravenn..... presbyteri.... diaconi....
Parmenfis ecclefiz ..... du\de Traverfaria — An-
drea filius quondam Petri magiftri miiit. Rodai-
dus filius Rodaldi dux, magilho militum, Ro-
moaldo filius Sergi, Petrus filius Adelberti, Hen-
necusRomualdi ducis..... Attelianus, & Gerar-
dus germ, confulibus . Mauritiu filius quondam
Romano confule, qui vocatur de Theodo ----
Item Bonomen. de monte cleri, de Galligata , de
Bobio. In i(lorum fupraferiptorum ptzienua , or-
ta eft lis, & magna altercatio, inter Petius, &
Lambertus germ.... filii fuprhlcpti «... ecclefiz,
quo modo iuprafcriptum Ubertum detinet prxdia,
de rebus, poifeilionibufque eorum, contra volun-
tatem Petri; Ac Lambeito feerm. Ac fic cum illis
contendar . Tunc domnus Honellus lanchilli
mus.....quale, altercationes, audientes, una
voie coeperunt dicere, quod bonum Ac ratum eft,
ut lege inter fe definiantur, ut inimicitia inibi
non adccetcat. Supraferipti vero epieopi, & co-
mitti, At duces atque .....epieopus fanâr Parm-
menfis, clara voce, dixit: Paratus fum hxc om-
nia adimplere, At per legem definire. Sicuti vos
commendatis, atque (ancilis .... fupralcriptis Pe-
tro, & Lamberto germ, hzc audien.... ex jure
q. pereniurr.noftorumjure, proprietatis, & quam
per pizeceptos At Emphyteofim de ianâa Ra-
vennate ecclesia ..... Ubertus epieopus detinet,
Ac contempfit croitra P.....- dimus , Al tu nobis
contempiit ante dcllo potito in integro At curte

ASufiano, prfritz fubtus pleoo jure proprie ....i.—
moaafcrio fandi Joannia cale Puroaia, atque, anno
& a fanô. Roman---boâi Martini, ibi arfifi. C^{TM}ST|
cata, cum inis perunentiis, ft mada Siltece
cum oratorio fanâi Angeli, atque fundum Oi-
mitula.....ft in fundo Ruda, fimiliter ju-
re .... ft tn quarto fimiliter fuper fluvio Rhe-
no, ft intro civitate Bononia ioloa terna, cum
cafis, ft vacuamentis , una cum.....dicitur
Mellooccllo, juxta Repone, ft..... pntafafan-
âz Ravennata ecclefia, & de monasterio fitnâi
Joaonii cafa Puteria.... verumetiam, ft de fan-
da Romana ecclefiz, ft aliis rebus circo circa
Bononia, vel ubi..... quam nobis pertinenti-
bus proprio quamque, & de condi domnus,
Domnus Ubertus epieopus ianâa Parmenfis ec-
clefiz, refpondit pariter cum fuo avvocatore, no-
mine Ingelfredus.....quondam BenediBi de
Vallaria, de ipfius przdii, & curte, & capellie,
cum omnibus eorum pertineotis..... Unde vos,
advetfum nos convenitis, nos etiam contempi-
mus, & habemus pro inveftituris magnis Otto-
nis imp..... ft diâum audivimus, quod pertinent
fuprafenpiz res , qualiter fupradiâum , ooftra
Parmenfis ecclefiz, ante prfrentiam imp. unde re-
clamavimus, & per ejut juftionem, inde inveftiti
fuimus, unde nunc modo fum..... quia nullam
icriptionem inde habemus, nec ullum direâutn
inde rtpernr potuimus, nec nihil ooftra Parmen-
fis ecclefiz attinet, nec nos; fed veftra juftitia eft,
ad habendum vos, & veftris heredibus: ft fi ul-
lum unquam in tempore, Ego Ubertus epileo-
pus .... fucceifonibus, aliquam feriptionem offen-
derit, vel hzc ex parte noftra ecclefiz, ft va-
cua , Ac inter ficedula, ft falfa computetur , &
nullum in fe habeat vigorem, vel firmitatem....
Duirumque fpopondiffe fuprsfcripta Ubertus epif-
eopus Parmenfis ecalefiz pariter cum fuo avoca-
tore in aliquo tempore ille, vel fui fucceffores ,
aliqua moleftia inde fecerit, vel altercaverit, vel
inveftitionem ille facere voluerit, vel inftiu. ....quot
inde monftraverit, tunc daturò fe promiffa fupra-
feripiis Petrus, At Lambertus Germano, vel ad
eurum hzredibus, argenti libras centum, & om-
nes illas fupraferiptas rea in duplum reftituere
fcilicet (tiprafcripto Paulo iudex, ft Petrus item
iudex de civitate Ravennz prudenter fanxerunt,
fecundum manifeftationem, atque fponfioem ju-
dicavimus, eidem Uberti epieopi manere In ipfa
k fponfione, Al de iplis omnibus rebus, & poBef-
(ionibus, Ac cuttis, feu przdii, ft capellis, ft
omnibus prxdidis rebus, tacito, & contempto ,
fibi , luifque luccelforibus, elle ft permanere., &
iptis Petrus, Ac Lambertus gertn. quiete, Ac pa-
cifice ipfi, Ac hzredibus illorum habere, Ac pof-
fidere in perpetuum. Tunc (enatus & populi mul-
tutudo, qui inibi aderant, laudaverunt, quod re-
âum, Ac judicatum eft, Ac definitum. Hoc faâum
eft fubdie, mcnfē,IndiB.fupraferiptafecunda,Ter-
riiorio Muimenfe , in loco ubi dicitur Martialis.
Houcftus Chrifto auxiliante, fanâz Ravenna-
tz ecclefiz archiepieopus, huic ut prrtaxatittu
eft , notitiz confenfi , Ac fubferipfi .

Joan-

tuerint. Lete , fi iubet , Chartam fpu Kubeum HdI. Ravenn. hb. v. ad Ann. >73. ex qua nna Synodi» il-
la Colleâoribus innotuit, Temporibus Benediâi Apollolici Z. . . anno ejus pntno , imperante R. Othone anno
vi. die ix. Septembris. Aâum m loro ubi dicitur Martmlia territorio Mutmenii . Ex his erge «onftat Concil-
ium Marzhente idem fuiffe ac jMutmenle , & m eo duplicem illam controverfiam tum de iuribus Ecclefie Bo-
nomenfis «b Epdcoo Prsmenli ulurpatis, cum de diffidio Petti Lambetti fratrum definior funt. Animad-
vertere tamen juvat mendum irreplile quo ad annos Othoms II. in inferiptione Coocilii Maxxaliensis , neque
enim Otho die ix. Septembris anni hujus imperii annum vm. ut ibid, legitur, at fextum tantummodo, ut et&e
in Charta apud Rubeum , ajebat . Reliqux notr temporanz anno huic V7t. congruunt, cum hoc ipio anno die
ix. Septembris BenediHu» annum pontificatus tui primum & Huneftus Archiepieopus Ravennensis annum przfz-
latus Iltu tertium referant. Ctpifle enim Hooeflam anno psi. poil diem xx. Julii ex tabulis a Rubeo indicatu
dikwu. . 4^

—	Joannes epUcouus fiinA* ContejeTu ecclefic, A tat notitie, bcut judicatus efl, interfui. &	Adalbert* comer, & Arardus comer.	¶	—
«J^'ûM	cripfi.	Paultu, Deo annunte, Dativo ex genere d...	¶	—
• Am..	Joannes arduidiacosu Boncafcafis.	cis, «t faperius judicavi.	¶	—
to*.*.	Jnaonw diaconus, dt * vel.	Petrus, divina gratia. Dativo, ut foMrius is-	¶	—
	Joannes presbyter Bonon.	aerfisi, A ...	¶	—
		Alfiraodus judex fieri palatii.	¶	—
		Ageiottus judex fieri palatii.	¶	—
		Tbeutpertus judex (acri palatii.	¶	—
		Et alit plores.	¶	—
	Rétros exiguus presbyter Booonien.		¶	—

H Oc anoo fuit Eadgarus Anglorum gubernator cum magno honore in regem confectus in veteri civitate Acemannecefter (diāa) ; in illo die, ^uem vulgus nominat, appellatque Pentecostes in festum dicitur. Ibi convenerat ficerdotum cœtus, in- incolæ vero alio vocabulo Baihoosiam appellant. gens monachorum turba, iapientum concilium.

Ad hoc ordinis nosse ledis apostolicæ conful-
tu, gratituque afienfu jura privilegiorum, que a fanda Romana matre Ecclefia prefatis fanAis,
corumque reliquis fucefforibus, ideft Agritio ,
Maximino, Paulino, Severo, almificis dt apoft-
licis viris , a primordio ufque nunc authenticæ
conceffa funt, quæque etiam ipfius civitatis exci-
dio, incendio aliquove calu confumpta approban-
tur, eidem 7 reverenfi ecclefie prediAoque fratri
noftro Theodorico, dt pet eum cunAis fuceffor-
ibus fuis reconfirmare , recorrobore dt omni
modo reltituere dignum duximus decernentes &c.
E Ut Treverenfis preful port quemlibet ordinarium
legatum apoftolicæ fedis in Galliam, Germaniam-
vc deftinatum, primum inter alios pontifices lo-
cum obtineat. Et fi miſſus Romæ ecclefie de-
fuerit, fimiliter port imperatorem, five regem
(edendi, fententiam edicendi, dt fynodale judi-
cium canonice promulgandi primatum habeat ,
utpote in illis partibus vicarius noſtre fedis apo-
ſtolice merito conſtitutus. Neque enim dignum
eſt, ut illius ecclefie prefui aliquo tempore ce-
teris non habeatur prelatu, cujus honor in ſilis
partibus bu ipfo apofolorum principe extititpræ-
mitivus. Pari namque modo lancimus, omnes n

47 44
BBNBIMCTO| r, vi. CHARTA EDGARIS REGIS.

¶ S* parochiis ejus degentes, fise ordinationem, & A dominationem, atque ditionem, per hujus no*. ANNO
 I ■■ promotionem cujuslibet ecclēfiastici gradus apon- CHRU
 orauTi ipūur percipientes, eidem ipfi matrici ec-
 vlefīn eptfcopoqne illius deb^fe canonice placere
 obfequit, & jure obedire. Si qtytem decreto bea-
 ti Cfcmbntis papal fuper hoc ita cautum videftir.
 • Cha tp. * St Vebtt tpfcctftt WO βMŦTBT, MVW preibpteti,
 111 ad Rafi draco», /«IdracM»t «e rttftti clerict ctnOt, temef
 *** f,,, prtncipt /ai- teejerli erdnti, fim mferiern,
 4/y«e rttlqai pepull, tribxi & hag«« «» obtempe-
 revennt, a hneitibet fenile ecclēfie Dei elttnti
 erunt, dicente Detenet Slftt vet fpenit, nee /per-
 ttit. inter bxc quoque omnia, quae ad fupradi-
 Aſm Trcvetenſcm ecclēfiam intra & extra civi-
 tatem pertinere videntur, ideft ecclēfias cum uni-
 verbs rebus fibi attinentibus, feu monafteria tam
 monachorum, quam virginum, quas ex prreep-
 tit, live ſcnpſit regum, feu imperatorum, five
 eorumdem fundatorum auAoritate, ad fe perti-
 nent, & peninere debent, fit quidquid omnino
 ilh ipſa ecclēfia ubique, & quoquo merito poſ-
 fidet, & poſſidere debet generaliter & fpccialiter
 concedimus, reformamulque prrfato Tbeoderi-
 co fiatri, & coepicopo noſtro, fuiſque ſucceſſo-
 ribus ad perpetuam fanâs Trêverenſu ecclēfie

C ANNUM CANNUM
 CHKISTI CH*“TI
CHARTA EDGARIS REGIS

MaltneſburienG coenobio confe&a

Se induet clericeī fecxlerei ejeciffe, moecheſpie vite regeleris indexiffe.

tw|utph hl-
 Gar Croff.
 M.Ju> <c
 ra mlri,
 ■*«peel-
 •.i Sdn-
 nodw.

ECo Edgarus totius Albionis baſileus, necnon Ceifdem me potiente conviâa, monafteriali a me
 maritimorum, feu inulananorum regum cir* reddita eft ului, anno dominice incarnationis
 cumhabitntium, adeo ut nullius progenitorumongentſimo ſepiuaGhnoquarto, regno vero
 meorum lubjedione, largiffua Dei gratia fuppe-
 lente, fub>imatus, quid imperii mei poſſitum
 Regi reg- m dono darem, tanti memor honoris,
 ſolenius Ixpe traAavi. Pir igitur fautrix devo-
 tionis pervigili meae fludioſnati lupeina lubito
 infmuavit pietas, quque in regno meo fanda
 reſtaurare monafteria, quae velut mulcivis icin-
 dulis, canoſifque tabulis, tigno tenus viſibiliterp
 dnuta, ſic (quod majus eft) intus a icrvitio
 Dei ferme vacue fuerint negleAa. Idiotis nem-
 pe cleticis ejeâis, nu'lis regularis religionis di-
 cipbn- iuhjcais, plurimis m locis fandioris fe-
 nei, ſcibcet monachici habitus, praefeci paſto-
 res, ad ruinofa quaeque templorum redintegrand
 opulentos eis filfaliū munerum exhibens ſum-
 prus. Quorum unum nomine Eluricum, virum
 in omnibus ecclēſiaſticum, famoGtmi conditui
 cuilodem coenobii, quod Angli bifario vocitant
 ou «nate Mddc.nelsburh. Cui pro commoditate b
 anime mez, ob Salvatoris noſtri, ejufque
 kmper virginis Mariae, necnon apoſtolorum Pe-
 iri, & Pauli, Aldelmiqu almi przfulis, hono-
 rem, particulam terrr, & nominatim terram cum
 pratis, & filvis, munifica liberaitate reclittui.
 Hſec a ptzdīais accommodata clericis a conten-
 txfo injuſte poſſeſſa eft * Edolnoro; led ſuper-
 ſtitiioſa ſubtil'que eius diſceptatione a ſapientibus
 jneis audita, ft cooſſiâatione illius mendoia ab

Ego Edgarus totius Albionis finitimorumque
 regum baſileus .cum ſigno fanAc Crucis iſtud
 chirographum confirmavi.
 Ego Dunſanus Dorobernenſis archiepilcopus
 iſtud donum regum bagic Crucis trophato cor-
 roboravi.
 Ego Ofvvaldus Eboracenſis archiepilcopus ſub-
 ſcripſi.
 Ego Athelvvoldus epifcopus WintonienCſcon.
 ſignavi.
 Ego Lefwinus DorcaciftrenCs epifcopus con-
 fenſi .
 Ego Alftanus epifcopus Londonienſis annui
 Ego Turketulus abbas Croylandiati lubno-
 tavi)
 Ego Athelgarus abbas novi moaſterii Win-
 tonite approbavi.
 Ego Adulphus abbas Burgenſis collaudavi.
 Ego Alferus dux adfui.
 Ego Athetvvinus dux adſtiti.
 Ego Britboldua dux alpxi.
 Et alii.

VITA

>>>

#>

VITA BENEDICTI PAPÆ VII.

Benedictus hujus nominis septimus, omnium suffragio anno Christi 975. creatus est Romanus pontifex, quando auxilio Albericorum de quorum familia ipse erat, adjutus, tyrannum, & invasorem throni apostolici Bonifacium ab urbe discedere, sit pontificatum deferere coegisset. Exemplo & auctoritate Leonis Octiesis, qui libro 1. cap. 4. Benedictum septimum ejusdem nominis Benedicto sexto, nullo alio interposito, succedisse refert, ego cum reverendissimo & illusterrimo ordinale Baronio, Bonifacio in fideis in favore e numero & fene pontificum expun-
mine Benedictum septimum sexto cognomine Benedicto subjungo, ob causas quas supra allegavi.

Hic Sergium Damascenum episcopum a Saracenis relegatum benigne excepit, eique ecclesiam S. Bonifacii, five Alexii, colendam tradidit: in qua cum ille monachos collegisset, restitutaque observantia monastica annos quatuor illic egisset, fanão sine quievit. Hujus temporibus Otio fecundus, dum poti obitum patris decem annis imperium tenuisset, propter cladem sibi suoque exercitui in Calabria per Grecos, & Saracenos illatam merore confusus, obiit Rome anno Redemptoris nongentesimo octavo tertio.

Otto tertius, quem parer adhuc vivens per Moguninum, & Ravensnam archiepiscopos Aquigrant regem eligi & coronari procuraverat, in locum patris defunãi succedit. Octavo mense post mortem Ortonis, Beodidus papa ex hac via migravit decima Julii, anno Christi nongentesimo octavo quarto, cum annos novem fadem pontificiam tenuisset. Sepultus est in basilica fande Crucis.

PILGTUMI LAÛRIACENSIS PRÆSULIS epistola ad Benedictum pp. VII.

Petit pallium, & privilegia cetera ecclesiæ fur alusconciTa: fidei fus confelionem mittit.

OrdiMJ et wamur ckeriffittit preregét» JtnH Kt-
r/rrftdu nntvtr/tli pniifia Bmrdisl», Pilxq-
m<j fttnfitt Ltutrucfii ftltfa htetllu ftvtrtr-
FidhtMirm ffitrnH' dtvtm^m Jrrvitune.*

Notum fieri dignetur vobis, summe sacerdotum prae fui, quod super omne animi mei desiderium nunc deleãarer, & apostolorum visitamina, vestraque optabili peifui presentia, & ca facie ad faciem, que lueris, sit internuntiorum committio iudiciis, fanãfima pateat, vestrae coram rational'. nifi quod a ncophyta Ungarorum gente huc ire prohibeor, apud quam foedere pado, sub occasione pacis fiduciam fumpimus operam exercere prrdicatmois. Hujus enim terror gentis ex longo tempore etiam aliarum provinciarum praedicatoribus meae dimcessis hadenus ditum daufit, ad quas nihilominus prstentisopportunkaa temporis ire me vocavit. Quibus Deus omnipotent, quoniam folitafuapietate temperdiiperfa congregat, aperire dignatus est janua cordis fui, diu claufatn : ut difciffib velamine duritie Cmcil. Graeral. Tom. XIX.

fuc, depofitae ferina crudelitate, leni jugo Domini colla fubattam. A qua ergo praura Ungarorum gente mulis precibus ipse invitabar renire, aut midbs meos in opus evangelii illuc dirigere. Ad quos dum tranfmitterem fatis idoneos viros ex monachis, canonicosque presbyteros, atque de fingulis ecclesiasticis gradibus clericos, & vita, omnique converfatione illorum fic ordinata, quemadmodum io gefis Anglorum didici; tantum divina gratia frudum flatim miniftravit, ut ex eisdem nobilioribus Ungaris utriusque fexus catholica fide imbutos, atque facro lavacro ablutos circiter quinque millia Christo lucrarentur. Christiani autem, quorum major pars populi est, qui ex omni parte mundi illuc tradi funt captivi, quibus nunquam (oboles fuas licuit nifi furtive Domino confecrare: modo certatim, nullo obtante timore, offerunt eos baptizare, fit gratulantur omnes tanquam de peregrinatione fua in patriam reduã, quod Chriftiano more oratoria audent confruere, & licentia percepta linguam ligatam io laudem falſatoris prefumunt folvere. Ipfi enim barbari mira omnipotentis Dei operante clementia, quorum licet adhuc gentilitate fine quidam detenti, nullum tamen ex illorum fubditis vetant baptizari, æe facerdotibus invident, quocumque libet proficifci. Sed ita concordes funt pagani cum Chriftianis, tantamque ad invicem habent familiaritatem; ut illic videatur liai* impleri prophetia. L"pm & agaar p-
flemlur Jimi: Itf & tti nmtdnt pties. Fadum est ergo, ut penc cunda Ungarorum natio fit prona ad percipiendum fidem fandam, fed & alias Sclavorum provinci* ad credendum prompt* ft est ibi theffis quidem multa, operarii autem pauci. Inde quoque vifum est, jam neceffarium elfe, quatenus fanditas veftra illic jubeat aliquos ordinari epifcopos, quia ft quondam Rotnandrum Gepidarumque tempore proprios vti. antiftites eadem orientalis Pannonia habuit, & Mefia, meas fande Lauriacenfi, cui ego indignus miniftro, ecclesiæ fubjedos, quorum etiam quatuor, ufque dum Ungari regnum Bawariorum invaferunt ficut prefenti cognitum est aetati, in Maravia manferunt. Quod nimium grave, ac valde onerofum est mihi, ut mei pontificii parochias folus praedicando circumeam, quibus neceffitate, & adjutorii inopia cogor nunquam meam fubtrahere pnrſentiam. Ecce, dominorum amaiiffime, hujusmodi ecclesiasticis mancipatus officiis detineor, ftne feciffemmoram fcpedids gentis converfioni, ire & proflerni ad veftra (anãiffima veftrigia diftuli. Legatos autem meos, pnfentium fcilicet portitores, ad veftram deftinavi ferenitatem: quos audire dignetur, queſo, clementia veftra, & eorum, meifque mixtim precibus praebe-
re affenfum; quatenus pallium, infulamque pontificalem, quod ipeiale munus honoris ab hac lede tantum dirigitur metropolitanis, quod etiam mei predeceffores a gloriolis hujus principalis cathedr* primatibus accipere foliti erant, mihi vero hoc ipfum benigno animo per illos dirigedignetur. Pariterque etiam privilegia apoſtolic* audoriatas meat ecclesiæ per eoidem miſtos meos

D

ve-

ji

BENEDICTI P. VII.

Ji

veftris pefmtata facris obtutibus , more prade-
cefsoram veftroram .oborarifupplio, ft confirma-
ri; ut hac apoftolica fandione, ft benedidiooe
munitas, mihi commiffi populi gubernationem
canonice exequi valeam ; ft veftris ia die iudicii
rationibus imputetur, quod in illis finibus ex paga-
nis nova ecclefia domino lucratur . Quondam
varia , ac perverfe .hsrcticotum fed- timenda
funr , quos fspe contigit deprehendi , alio-
quibus prsfunt , errore .fuo corrumpere , quos
agnitione orthodox veritatis debuerant illuftra-
re. Ut lmk tam peftifera de me amputetur fu-
fpicio, folenne fymbolum catholicis fideif, quam
ipfe teneo, ac doceo, vefstro apoftolatuiprofiten-
dum falubre cedico.

Confiteor, ft credo fiindam atque ineffabilem
Trinitatem, Patrem, ft Filium , & Spiritum S.
unum Deum naturaliter elle, unius fubftantie ,
unius natura, unius majeftatis , & virtutis: &
Patrem quidem non genitum, non fadum , fed
ingenitum profiteor. Fons ergo, ft origoipfeft
totius T'-initatis. Pater namque ineffabili fubftan-
tia Filium genuit, nec tamen aliud quam quod
ipfe eft, genuit, Deus Deum, lux lucem. Filium
quoque de fubftantia Patris, fine initio , natum
ante fecula, nec tamen fadum fateor. Igitur non
ficut Filius a Pane, ita Pater a Filio eft : quia
non Pater a Filio, fed Filius a Patre generatio-
nem accepit. Filius ergo Deus de Patre , Pater
autem Deus, fed Deus non de Filio . Si enim

Pater femp habuit Filium, cujus effect
Pater Deus: ft ob hoc Filium de Patre natum
fine initio confiteor . Spiritum autem fandum ,
qui eft tertia in Trinitate perfona , unum atque
squalem cum Deo Patre, ft Filio, credo efte
Deum, unius (ubftantis, unius quoque natus,
nec tamen genitum, vel creatum , fed a Patre
Filioque procedentem, amborum eile Spiritum .
Nec enim procedit de Patre in Filium , nec de
Filio tantum procedit ad fandificandam creatu-
ram *: fed ab utrifque pioedere monftratur ,
quia caritas, five fanditas amborum efte cogno-
citur, ft nec Patris tantum, nec Filii tantum,
fed fimiliter Patris, ft Filii Spiritus dicitur. In
relativis vero perfonarum nominibus , Pater ad
Filium , Filius ad Patrem , Spiritus fandus ad

safa>
'o M'

utroque refertur . Que cum relative tres perlo-
ns dicantur, una tamen natura , vel fubftantia
creditur. Nec ficut tres perfonas , ita tres fub-
ftantias prsdico.* fed unam fubftantiam, tres au-
tem perfonas. Quod enim Pater eft , non ad a-
lium, fed ad Filium; ft quod Filius eft, non ad
fe, fed ad Patrem eft; fimiliter Spiritus fandus
non ad fe, fed ad Patrem , ft Filium relative
refertur, in eo quod Spiritus Patris, ft Filii prae-
dicatur. In hac ergo fanda Trinitate tres per-
fonas unum Deum confiteor . Ergo non ipfum
qui Pater eft , dico etiam Filium , vel Spiritum
S. nec ipfum Filium , Patrem aut Spiritum S.
fateor; vel eum qui eft Spiritus S. Patrem vel
Filium dicere valeo: fed quod Pater eft, hoc Fi-
lium efte , hoc efte Spiritum S. fine ulla ambi-
guitate pronuncio. Perfonas enim diftinguo, non
naturam Deitatis feparo . Tres erro illas unius
atque infeparabilis nature perfonas ficut non con-
fundo, ita feparabiles nullatenus prsdico . Cum
nulla ante aliam, nulla poft aliam, nulla fine alia,
vel extitifse, vel quippiam operata .fuiffe aliquando
credatur. Infeparabiles enim inveniuntur in eo quod
fuot, ft in eo quod faciunt. Habet enim Paterni-
tatem fine nativitate, Filius «ternitatem cum
uadvilsle, Spiritus vero fandus «ternitatem pro-
ceffionis a Patre ft Filio fine nativitate. De his

Aergo tribus perfoms, Wa Filii perfona hominem
Iterum fine peccato pro liberatione geens huma-
ni, ex Maria viraine, novo ordiae, novaque na-
tivitate fumpfit. Novo ordine, quia invifibilia ia
divinitate, invifibilia mooftratur io carae ; nova
autem nativitate eft genitus, quia incorrupta vir-
ginitas, fit virilem coitpm neicivit , & fecunda
Br Spiritum S. carais materiam miniftravit .

ei enim Filius non perfoam hominis accepit,
fed naturam . Naturam enim noftram io unita-
tem fus perlons affumpfit: & idcirco Filius Dei,
& Filius nominis unus eft Chriftus. In eo nam-
que quod Filius eft Dei, «qualis eft Patri; & in
eo quod Filius eft hominis , minor eft Patre -
Qui etiam ex quo homo eft, pro deltdis noftris
paffionem fuffinuit : mortique additus ft cruci »
veram carnis mortem accepit. Tertia quoque die
virtute propria fufeitatus de fepulcro. Hoc ergo
exemplo capitis noftri, in hac carne quae nunc
fum, & moveor, refurredurum me credo. Idem
autem Dominus & Salvator nolice, perado re*
furredionis fus triumpho paternam udem repe-
tiit, a qua per divinitatem nunquam receffit .
Inde in finem fiecutorum venturus, iudicabit vi-
vos, & mortuos, reddetque lingulis prout gelTit
quifque in corpore, five bonum five malum. Ec-
clefiam fane catholicam pretio fui fanguinis re-
demptam , cum eo credo in perpetuo regnatu-
ram . Credo & confiteor unum baptifma, in re-
miffionem omnium peccatorum . Hanc ergo fi-
dem profeffionis mes inviolatam me retinere, &
ab ea nunquam deviare promitto.

Qualiter ergo ex prxlata fide idiotas erudire
debeam , & ipfe in fufcepta novitorum ecclefia
converfari , referipto paternitatis veftris cautus
flagito ut merear edoceri. Memetipfum enim ite-
rum iterutque fanditatis veftris fidei , precibus
que fubnixae commendo. Dignam autem veftris
fublimitatis memoriam, quam tota per orbem fre-
quentat ecclefia, ego cum omnibus mihi fubditis,
votis Ac orationibus celebrare non defitto. Quid-
quid etiam burnani fervitii, quod veilram deceat
magnitudinem, ex me conferri poffit, totum, &
ex toto, pro libitu voluntatis veftris liberaliter
expendere, pater dilectiffime, fatago.

BENEDICTI PAPÆ VII. EPISTOLA ad Gallos It Gunanos.

Laureacenfem, hoc eft , Patavienfem ecclefiam
metropolitanam efte decernit : hujus & Salis-
burgenfis limites conftituit : Pilgno Lauria-
cenii archiepifcopo vices apoftolicas delegat.

DihUiffitnit Aplù l» CinU» filii/ Hredtierte* fa-
ile Afagaa/tM KcUfie, d? Dietrie», faite Trt-
Vfmitfi/ tnttfie\ etptt Adelktrt» fenite Megdt-
bergqtfl/ tttltfi/ ; feriae» avvda Grream' faite
Ctlenie^fi/ tecltfie; etJM Fridric' faite Jitv»
nt^fiit tttltfie led & Adeide# faite Brntntnfi/
>cti<fle, ertittpifeipl/. rfrfr«rfMe draciaa Otttni
tfaitffilue» ieepreteri Angafi», etje» etptti fu»
Hnrx» frectUntiffie* dect Beoverienm , ntt-
rifat cmitihu GtOI», ttfM Gtmenis , &#-
di^nt dreriM gretie preditu/ * ept/hlice ftdl/ . fr./n.,

Portet iufsis fupplicationnm petitionibus nos
femper faciles, & humiles exhibere : & prae-
cipue cum frater-is religioforum confacerdorum
precibus follicitamur, qui paffim ab omni mundi
termino teoreat ft regulam, itqop proprii offi-
cii

Sj

B P I S T O L Æ.

di vigorem ab hac nniverlali fanda Romana ec-A
clefia, ejufque fortiuntur miniftro , vicario fcilli-
cet beati Pttri principis apoftolorum: cujo» quam-
vis indigni, ejufdem tamen gratia fit dono , po»
teftati fucceffinMu, d ordini, cui voce dominica
dicitur: *Te et Pftnu, & fafr kee flirte sdr-*
ficele ttltitfiM» awM. Quapropter dignum affi-
mavimus, affendm prabere congruis poftulatio-
nibus reverendiflimi archiepifcopi, quas per pro-
habiles perfoas nobis intimavit , rcfponfalium
fuorum duorum presbyterorum, quatenusfibipal-
lium , fic metropoliranum honorem cathedrfsus,
finds Lauriacenfi eccleffis reftitueremus , confi-
nio Ungrorum adjacenti : quod omnino nos ei-
dem eccleffia debere tcltaut antiquiffima fecum
apportata privilegiorum teftimonia. Io quibus e-
nim continebatur, quod state pontificatus beati
Symmachi hujus aims fedis apoftolici prxfulis ,
prsfata fanda Lauriacenfis habetur eccleffia me-
tropolis: fit in quantum tam exinde quam etiam
de paffioibus beatorum martyrum, qui illic plo-
res io tempore perfecutionis pro fide Chrifti vari-
is fuot tormentis muldati, colligere poffumus,
ex omnibus eccleffiarum dimceffibus Pannonis ,
haec antiquitate , fic archiepifeopii dignitate efle
primitiva creditur : quf jam multis retro adis
temporibus ex vicinorum frequenti populatione
barbarorum deferta, fit in folitudinem redada ,
nullum Chriftians profetlionis habitorem me-
minit, ufquedum iovidiffimus Auguftus , fit pa-
ter gratis, genitor quippe pii imperatoris noftri,
quem adhuc fupereffe, fic diu dominari mundus
exoptat, bellico tropharo eorum vires retundit .
Nunc autem, quamobrem votis exultaotibus in
laudem omnipotentis Dei erumpimus , non fol-
lum fpe dida fanda Lauriacenfis eccleffia, ho-
ftium ceffaote terrore, cum accolis fuis pice, &
tranquillitate potitdr : verum etiam ipfi dudum
inimici, illum quem perfecuti font more gentili,
jamjam Chriftutn baptisat profiteatur , & facer-
doies modo habere defiderant, ac prout fcire ru-
des poterunt, venerantur ; & eccleffia» quafdam
in fua terraj, quas patre» incendio dederant ,
pofteri reftaurare videntur . Hac ergo luadente
ratione : quod prsnominati fande Lauriacenfis
eccleffia archiepifcopi poftulatio, antiqua apoftoli-
ca autoritate commendatur; fic prsterea , quod
cum jullum effet, pariter etiam utile vifum eft,
ut ad frudificandas Deo gemes, ex novitiis cul-
toribus fidei Ungrorum, atque Maravorum, five
etiam aliis mulQs provinciis Sclavorum fus pa-
rochis finitimis , illic ordinatis epifeopis fecun-
dum quod antiquitus * depofiti erant , eis hunc
confitueremus archiepifeopum. Quoniam autem
Salisburgenfis eccleffia metropolis abufa eft fubje-
dione lands Lauriacenfis eccleffia , pontifici ob-
literata fit attenuata fua dignitate ex devafatio-
ne barbarorum, quam propterea perceptis apofto-
licis privilegiis nequaquam patimur privari : cum

fit priora fiot Salxborgenfibz, fit ideo anthoriativ-
s, vel authorabiliora. Qua conditio tettimo-
mi etiam apud (ocularia viget, fic prafvalet. No»
veto in hujufmodi coaftitutionibus omnem calu-
mnia atque contentioni» occafionem , Domino
adjuvante, facilepropulfamus, amhabos parochiis
ab invicem certis limitibus fequeftratis , & tamen
apofollicis fandionib» ubique ftabilitis, quasno-
firum eft Temper defendere, fit fecundum evan-
gelicam fententiam nihil ex eis folvere, fed ad-
implere . Uode ergo auctoritate fit poteflate B.
Petri principis apoftolorum, atque exemplo bea-
torum pontificum fcilicet prodecefforum noftro-
rum, eandem fandam Laureacenfem eccleffiam ,
ejufque redores jam archiepifcopos, amodo per-
Bpetim ab omni Sazburgenfis eccleffis ejufque pre-
fulum fubjedioe ac ditione abfolvimus ; d ho-
nore metropolitano sublimamus. Bt fient moder-
nis temporibus fandas memoris Agapitus papa
terminos earumdem parochiarum ab invicem di-
ftinxit, fit fic ipG diffinimus ; ita quoque ut fan-
da SakbwgenCs eccleffia fuperioris Pannonia epi-
feopos habeat fuffraganeos, quibus ufque huc fui
pontifices praeffe videbantur, cum tanta talique
dicecefi, quali hadenus in inferiori ufi funt Pan-
nonia: fanda autem Laureacenfis eccleffia in in-
ferioris Pannonis, atque Maffia regiones , qua-
rum provincia funt Bavvaria atque Maravia, in
quibus feptem epifeoporum parochis antiquis tem-
poribus continebantur, fuique antiftite» archiepi-
Ct copalem deinceps habeant poteflatem, cum tan-
ta talique dicecefi, quali hadenus in fuperioriufi
funt Pannonia. Quibus utique in fuperni * prae-
ceptis injungimus , ut juxta beati Gregorii de-
cretum, Anglorum archiepifcopis diredum, alter
illorum qui prior fit io ordinatione tempore, fit
quoad vivat, prioratum teneat fit in ordine. Pe-
nitus enim determinatis utriufque eccleffia dicecefi-
bus, omnique exclufa altercandi occafione.* cano-
nica fub diftridione interdiximus, ut neuter ea*
rumdem eccleffiarum archiepifcopus invadere alte-
rius parochiam prsfumat, vel quibufcumque juri-
giis aut difceptatiooibus fuper diffinitis a nobis
modo rebus alter alteram follicitare audeat. His
igitur fedatis, venerabilem confratrem noftm
DPilgrinum archiepifcopom, canonicis literis mu-
oiium, fedi fanda Laureacenfis eccleffia inthroni-
lavimur, palliumque ei fecundum antiquum e/uf-
dem eccleffia ufum direximus: atque in provinciis
Bavvaria, regionum quelque inferioris Pannonis
five Mcefic, & in contiguis fibi Sclavorum natio-
nibus circumquaque manentium, noftm apofto-
licam authoritatem, & vicem exercere committi-
mus atque delegamus: quatenus illic, more ante-
cefforum fuorum fande Laureacenfi eccleffia ar-
chiepifcoporum, habeat poteflatem presbyteros ,
& epifeopos ordinare , atque conftituere , & rX
pradidis gentibus fua fanda prdicatione parare
domino plebem perfedam.

*
*poiui. H.

W, W r ASM, WjNl vqA WsM xWB-M AOK, ASM, xVWvV ASU, ASM, AJWl AJWIAAA
wrf W r W*, WjNl vqA WsM WW vMRF vVc MøP MdW Mbif J

tr AD EPISTOLAS BENEDICTI V 11. PAPÆ LABBE A N A S

ADNOTATIO CRITICA.

Ks Smvot
Mafl m
" 71
" 71
" 71

T TNicam Benedidi VII. epifolam affert Lab-
Ehas literas adferiptas fuiffe, cum ad Benedidum
VL , non vero ad Benedidum VII. referende
fint, ita ego in meis ad Pagiumanimadverffionibus
ad A. 479. 9. evici.
Has literal Pilgrini archiepifcopi Laureacenfis
D a epi-

Ehas literas adferiptas fuiffe, cum ad Benedidum
VL , non vero ad Benedidum VII. referende
fint, ita ego in meis ad Pagiumanimadverffionibus
ad A. 479. 9. evici.

Has literal Pilgrini archiepifcopi Laureacenfis
D a epi-

epifola refponfivss, magno errore Bendião VII. A VL qui anno 973. A deinceps faeris prafeit tri
 trik.; cenfeo, eum revera a Beodião Vt. ieri **buanda Mht, & à Beodião Vt. cui buanda** anWo**
 pt« fuerint, quod rallo negotio demooftro. Di adferiptac fuerunt abjudicanda. Qpamquam enim CHatsri
 anno Cfn^TI Fi@” ,aot a⁴ Gtrmaaiam epiieogos , Beoediftum VII, anno 974. cepdTe fupra in
 ac inter ceteros ad^Gerooem epiicoputn Cok> nota ad A. ç7y. 3. ottendtanus, ab exitu tamen
 nienfem. Gero autem deceffit anno 974. die III. anni iUius exordium ejus duci oportet ; Gero
 Kal. Julii, ut aderit annalifia Saxo Eccardi ad autem dimidio ejus anni deceficrat
 eumdem annum . Suo igitur au'thod Benadião

&

^•BENEDICTI VII. E P I S T O L A PRÆFATIO COLLECTORIS.

EA que de aliis Romanorum pontificum epistolis monui; hanc pariter de epifola hac Benediâi VII. arbitror repetenda. Nimirum pontificis hujus, quemadmodum Ac aliorum epifolas alias me facile potuiſſe colligere, niſi ea mihi propoſuiſſem tantummodo afferre, cx quibus momenti aliquid ad eccleſiaſticam hſtoriam accederet. Eo conſulto duâs unam hanc Benediâi VII. epifoliam, (eu bullam affero, pro Corbejenſibus datam, in qua & vetera cœnobti illius jura afferuntur, ſit pontificalium inſiguium uſus in certis per annum ſolemnibus abbati ejus monaſterii conceditur, cuſ jus conceſſionis exemplum, vel novum prorfus tunc fuit, vel (ane non commune, & fere ſingulare. Affert bullam hanc Lunig Spicileg. pag. 80. ſignaturque Benediâi anno VII. indiâione IX. imperii Ottonis XII. legendum tamen XIV. quem agebat Otto imperator auno 9S1. quo bullam illam (criptam annus pontificis & indiâio demonſtrant.

AD LIUDOLPHUM ABBATEM CORBEJENSEM

Corbtjtntjl wwaſtrii jure finſirmai & ptntificalin frnnmtlna nbbati concidit.

*Bnedrlrnlr tpficopMlt frztzn [trvornnt 'Dei, Lindo/- B
 pb", leitgiojo ebbtll jonlin Corbtjtettll tccleſli" ,
 noſtroyt dileſtiſſimo fin" , Jiufynt Jttcttffonbus in
 perptmnm.*

CUM lummt apofolice dignitatis apex in hoc divini profectus nitore dinolcitur prrfulgeret, cum in exercendis Dei laudibus fui impendat, quæ a regibus, vel ducibus, & a ceteris christianis ad eundem teitettim locum largita atque oblata ſunt, aut inpotlcrum illi conceſſi fuerint firma Habilitate prziât monaſterii exillenda, atque in perpetuum (atuimus permanenda. Concedimus etiam, & confirmamus apofolice auctoritate, ut de alio monalterio abbas ibi oon conſtituatur; (ed ipſi fervi Dei fecundum regulim beati Benedicti viventes, etiam cx ſua propria congregatione potellatem eligendi abbatem habeant. Inſuper etiam concedimus, ut in prx* cupiſ ſetivitatibus, ideſi m natali Domiui, atque in Epiphania, f< purificatione fanfiz Mariz, die reſurreâionis, & akenlionis, penteco* ſie, & feſtivitate S. Joannis B^ptiftiz in natalinis apollolorum, in ſetivitatibus S. Mariz & Sanctorum, quorum meritis jam diâum monaſterium dedicatum eſt, abbas ipſius loci intra miſſarum ſolemnia dalmatica, & fandaliis utatur. Si quis autem, quod non optamus, nefario auſu prziutrpferit his, que a nobis ad laudem Dei pro Habilitate jam diſti monaſterii fiatuta ſunt, refragari, aut in quoquam tranſgredi, ſetat ſe anathematis vinculo innodatum; & Diabolo & ejus atrociffimis pznis, atque cum Juda traditore Domini noilri Jcfu Chufii «ternis inccqdiis & ſupplicio concremandum deputamus a Domino. Qui vero pio intuitu, & in ominibus extiterit cuſtoditor huius noilri apotlolici condituri, ad cultum Dei reſpicientis, benediâionis gratiam a miſericordiſſimo Domino Deo multipliciter confequatur, & vite «ternæ particeps affici mereatur. Scriptum per manum Johannis notarii noilri, & ſacrofanâz Romane eccleſia, nonis Aprilis indiâione IX. Datum per manum Stephaoi epilcopi & bibliothecarii fanâz fedis apofolice, anno, Domino propitio, pontificatus Domini noſtri Benediâi ſummt Pontificis & univerſalis eccleſiez papa in ſacratiffima (ede beati Petri Apoſtoli ſeptimo, imperante Domino noſſio Ottone coionato, anno imperii ejus XII. quarto nonas Aprilis.

CON-

Π

CONCILIIUM ROMANUM

jt

ANNO

awijvaaviiawim aini<miainiTn.iw>'m>iSw><twiAWi.m-4>w»aw><iw»

λNp o

CONCILIIUM ROMANUM

“ST

•4 M. Ckr.
199: 4 ..

IN Q.00 fONtpacrus VII. Ant ium kxcommunicatua,

Habitum aeno dcccci xxv.

Benedictus VII. ubi ApoAolicam fedem ade- A reperdu r<, sue ejat filiat Sttpbanat S. A. E. dfe-
ptuseft, Synodum celebravit, in qua Bo- ww asvdrri tih prevalat tlc. Porro hujus fynodl
afecium VII. Antipapam excommunicationis len- adverfus Boutfacium VII. meminit etiam Ger-
tentia perculit, uti difcimus ex Epiftola Adal- bertus Remenfis Archiepifeopatus inavor., in
beronis Remenfis Archiep. Ot Stepbani Romani Adts Remenfis Synodi a fe, vel fuo juffu fert-
diaconi ad Theobaldum Epifcopum Ambiancofem, ptis; Succedit Aaatu, inquit, fe Pentifaattee bar-
mox in RemenG Concilio afferenda, in qua Ste- rendant MNaAraav (nempe Benediâo Papa VI.)
phanos Oc Adalbero in Concilio RemenG con- Malefaciat (its Bonifacium VII. appellat) «ra-
gregati 8. Cal. Odob. eundem Theobaldum ex- flas ntartree tteqaitia faperant , & jane prient
communicant , quod alias ab Hugone pfseudo- PenhJcilt fan'atne craentar. Sed (tient bit fagatat,
Archiepifcopo RemenGs ordinatos fuiffet , fit tJ >> avqpu ffnada danenatat efl . Denique ejuf-
praienti fynodo iniercile regula(Tet : Et ^a»nia»et dem fyoodi mentio in epitaphio Bencdidi VII.
inquiunt , jadici» dentini Benedict VII. Pape in a Baronio an. 984. n. 1. recitato.
fynada , f«4 Banifaciat dannatat e/l , iacuraAi/ii

«•CONCILIIUM ROMANUM

<<• Trtvtrtrfntia rpifceperae jera iterant ceaftrntantar,

4 BnediHa VII. pontifici tmaa ejat friat», Cbrifli 975. ceUkratane .

X» SuF-pt.
Ma»ii T. I.
ru «1»>.

Anno 97\$. Januario menfe Benedidus VII. Beft habitum, tit illis verbis indicatur : Nat turn
fumum facerdotium jam tenuiffe cOr.tra aaHaritate B. Petri Apoftelem principii gratiat»-
Pagium, ferius illud repetentem , in mea ad Pape faceretam, clcricrntaqae , titinfant Etnntana
gium nota ad eundem annum num. I. demon- plebit affenta tlc. PerGmile eft igiur concilium
travi. In hoc ipfo vero pontificatus exordio , a iftud alien in eadem caufa a Bencdido VI. col-
Theodorico TrevirenC epifcopo rogatus, juraec- lege, de quo ad annum 97J. Annus vero po-
cleG® fu® prsfenim in cellam SS. Quatuor Co- fterioris hujus fynodi in eadem Benedidt bulla
ronatorum de Urbe afferuit . Qua in re confe- ext'reftuk ('gnat annum 975. En bullam ex ge-
renda, vel confirmanda concilium ex Romano ftis Trevienfium archiepifcoporum ex Martenc
dero & epifeopi; Romano pontifici aftitencibus Veter, monum. tom. IV. col. 154.

ÇâpBENEDICTI PAPÆ VII.

Balla pr» Trevtrenfii archiepifcapatiu jaribtu

ttMinna T)Encdiſtas epifcopus, fervus fervorum Dei ,CRomane plebis affenfu eidem S. TreverenG ec-
^0. *iv*''' charitfmis nobis in Chrillo fratribus uni- elefie cellam quatuor Coronatorum condooaffe
ceq| >»,' verfis epifeopis , ac totius dignitatis & ordinis in perpetuum poſſidendam, cum omnibus appen-
charitfmis nobis in Chrillo fratribus uni- diciis fuis, aquis fcilicet, aquarumquedecurſibus,
verfis epifeopis , ac totius dignitatis & ordinis pratis, pascuis, vineis, filvis, cultis & incultis ,
catholicis viris, prſentibus fcilicet & futuris , titinfant Etnntana
perpetuam ſalutem. Quia licet indigni &c. Un- plebit affenta tlc. PerGmile eft igiur concilium
de omnium tam prſentium , quam futurorum iftud alien in eadem caufa a Bencdido VI. col-
fanâitatem, & induſtriam node volumus de fan- lege, de quo ad annum 97J. Annus vero po-
da fratris noſtri Theodorici fande Trevirenſis fterioris hujus fynodi in eadem Benedidt bulla
eccleſi® archiepifcopi primatifque, noſtra prede- ext'reftuk ('gnat annum 975. En bullam ex ge-
ceffprumque noſtrorum ab-exordio chriſtianitatis ftis Trevienfium archiepifcoporum ex Martenc
per beatum Petrum conſtitutione, totius Galli Veter, monum. tom. IV. col. 154.
& Germani® in eundem apoſtolorum principem
devotione , qui in ſua fede, ecclēſiam Chriſti
glorioſius gubernando multa monafteria, qu® uf-
que ad ſua tempora manſerunt , deſcente reſtaur-
ando, beatorumque apoſtolorum limina cctensD
ſiepius, nullo longioris vite periculo (eu labore
territus, liberaliffime viſitando, nobis ad hocuf-
que complacuit, quod eidem fuſmue eccleſi®
poſſidenda in perpetuum aliqua comferre juſtum
«luceremus. Qpapropter notum fit omnibus, nos
cum auctoritate B. Petri Apoſtolorum principis,
gratnitque facerdotum , Herkorumque totiuſque
bea-

W beati Petri Apostolorum principis nostraque per-
 -----OMittas auctoritate. Contra quam si quis age-
 CMKtsri re Pr«fump«eri» & quod i«ft« & canonicè a
 n nobis decretum est iō aliquo infringere tenta-
 vent, sciat (e ex Omnipotentis, fit præsidi bea-
 tissimi apostolorum principis, omniumque fan-
 r -āorum, ac deinde nostra auctoritate damnan-
 dum etc.

Scriptum per manum Stephani notarii regto-

Anarii fanāa ledis apostolicæ in mense Januario
 indiā. III. bene valete.

Data XV. cal. Februarii per manum Wido-
 nis *episcopi* & bibliothecarii S. Sedi» apostolicar,
 anno Deo propitio, pontificatus domni Benedi-
 ct septimi papæ primo, imperante domno piissi-
 mo principe augusto Ottone a Deo coronato
 magno imperatore anno VIII. indiā, III.

Λ·η&
 c

<

UT R A V E N N A T E N S E CONCILIIUM

*Pre timoma l» fleffione «Iaataw coenobil S. Joameit Svangeliffa Parmeffi vetanda t Anno
 circiter 976. ai episcopit ejut provincia celebratum.*

D E hac fynodo ita ego in meis ad Pagium BpKMuaav, aut aliunde abbatem cnstitueret, ana-
 noti» ad An. 976. 5. difficui. Hoc circiter thematic jocule feriretur. Hec author de Joanne
 anno celebrata fuit fynodus quzdam Rarenna abbatem jam consecrato a Sigefrido II. qui
 tenfis, de qua h«c author cozzus vitæ S. Joan- Parmensem episcopatum non citius quam anno
 nis abbatis Parmensis vulgate a PP. Bollandia- 973. adire potuit. Cum autem Joannes iste p«fti
 nis ad diem 21. Maji pag. 179. Aavnaam per- adminiftratam abbatiam feptennio, anno 982.
 rexit (S. Joannes) atque ibi t» fanila fynodo fub, obierit, ut correāo errore, qui in aāa irrepūt,
 ter confirmante archieptifice cum easteri ceepitcapit probant Bollandiani, hinc liquet fynodum Raven-
 decretum ia pronomato monasterie (S. Joannis natensem non citius anno 975. nec fenus anno
 Evangeliffa: in fuburbis Parmie) tali ordine con, 982. celebrari potuiffe. De hac fynodo nihil
 fcripfit, ut fi qun unjutm ex fuccelforibut fuit per apud collāores.

CONCILIIUM CONSTANTINOPOLITANUM

Q.00 Basilios patriarcha

Depoſitus fuit anno (a) mccccxxv. fub Benedicto papa VII.

I N hic fynodo, quz teſte Curopalate habita fuit indiāione tertia, Baſilius patriarcha erimi-
 nis accuiatus deponitur, & ia locum ejus ſubſtituitur Antonius Studites. Barouius anno 97J.
 num. 10.

CONCI U M REMENSE,

IN QOO TheOBALDIJ EPISCOPOIS Ambianensk

Eccleſiꝝ ufurpator, excommunicatus eſt, prꝛſidente Stephano diacono Benediāi VII. papae
 legato, celebratum anno Chriſti mccccxxv.

*Epiftola Adnibertnit Remenſium erebieptſcopi, (f Stebbani Amvavi diaconi, A
 Theobuldum episcopam Ambionenfem.*

I N veterate dierum malorum, vide tandem qtiſd D Kal. Oftobr. interefTe recuſas. Convenerunt pro
 lucri tua tibi contulit abſencia: ooftrene ut te reverendi medici, qui morbos tuos optime
 abutaris patientia, contemptor legum divinarum noverint, tyrannicam ſcilicet vim qua infulatus
 atque humanarum? Sedem apoſtolicam appellat- es contra regnum velle, ac illum tuum pſeudoar-
 fti, nec adifſti. Lueras pecunia, & mendacio tuo chiepiſcopum * cum epifeopis excommunicatis, * »<> < Hr-
 Rome editas, a te accepimus xi v. Kalendas Au- qui ſuarum manuum impoſitione velut quodam
 guſti, pluſculum in te quam pro te continen- contagio te infecerant. Et quoniam judicio dom-
 tes. Cui fynodo nec interſuiſſes, niſi interpoGta ni Benediāi VII. papae in fynodo, qua Bonifa-
 conditione refervandi honoris: quod abeſſe fuit, cius damnatus eſt, incurabilis repertus ea, nec
 non adeſſe. Cur latitas? Cur fanāam fynodum ejus filius Stephanos S. Romane eccleſie diaco-
 fugis? Ei que aāa eſt v. Non. JuL exhibere te nus mederi tibi praevalet: velut morbidum &
 nolmſti: & prefeoti, qu« dcnunciata eſt agi v.m. morboſum hircum ſeparamus te a grege domi-
 nico,

(«) Baſilium Patriarcham CP. an. 974. dejettum ofſcandant Zooaras, aui ait, eum peti fuudriemum» ſua deſi-
 tw.enh loco motum eſſet, & Leo Diaconus, qui ea de 19 ajir, cum de iis, qua» anno 974. jeſta ſunt, loqui-
 Cur. Paſiſin ad -A». Cb. pjj. η. II.

«Mwrcm

VVINTONENSĒ

— ^ a ^ T I ^

& «x^authoritat omnipotentis , & S.Achicpifcoptu interfui , & firmavi com reliquis.

ANNO MARIA , fan&ique Petri principe apoſtolonim , dbaMMiMM w, * excommamcamus, ſacriique li- CHAUT1 minibus cceckſia «cuna, nique adveram tui re- »»» cognitionem* & dignam fatiſfadioem.

ANNO

CHRISTI

Nota Jacobi Sjxmomdi S. J.

SUBSCRIPTIONES.

Ego Stephanos Tante Romana ecdeſi* diaconus ad vicem domni Benedicti Papa VII. huic ſtatuto pñfui, & preſcripG.
Ego Adatero tante Remenſis cccieſia ar-

Sententia hajut exe»»lam ex veteri libro deleri* ptum, Andren Quercemani diligentia debemus. Annum autem ex conieAura illum adſcripioMU, quo conflabat damnatum a BenediAo VII. puſumque ab apollohca fede quam invaſerat Franconem , qui Bonifacius dicebatur . Tbeobaldum porro .nte anoot fere triginta epifcopum Ambianis ordinatae Hugo pſeudoarcbiepifcoput Kemenſis. Quam ob cauſara excommunicatus jam fuerat in ſynodo Trevirenſi, cui Marinus legatus pñſait anno pqp> & nunc iterum eadem ſententia percellitur.

CONCILIIUM VVINTONIENSE,

SOI SANCTO DōNSTANO CaNTUASUJE AXCHIEPHCoRo,

In interſtitio regnorum Edgari, & Edwardi martyris regum celebratum.

In qñ* dem «errime centenditur de clericis nueretis menecbive preferendri, imeg» dominice pro monecbru dicitur elocute, & centrovertiem pretimu diremiſſe , profentibus Edgbr* rege cum fu» cenjuge , fontit* Dunſſen* erchiepifcept Centunrue, eunt ceteris epifctptit, obbotibui, &c. Eifſr* principe Mercirum, Etbelwin* dece erientelium Anglermn, Elfweid* fu* germen», Britbnetbo cernite , eam nobilitet* tofini regni.

DE b*c cencil* bos Binior « Bertni* : DumB Anglie clerici non latis probat* vite opera principem ſit optimatum, abbates eorumque mōene, mutaretis non bene. In cujus rei memoriam, in capite reſedorii ejufdem monaſterii ſuper caput Crucifixi fic feribitur :

Huween* mere crux preſenr edidit ere
Coelitut effete', que propſicir bic tiberete.

Hujus litis, & ipſius ſynodi, ente Melmesburium meminit Edgeri foculi viciniu Florentini F Vigornſiit ttx mirecedi. Cujus, inquit, ſcilicet Eadgeri, deceſu totius regni ſtatus eſt perturbatus, & poſt tempus laetitiae, quod illius tempore ſtabat pacifice, cōpit tribulatio undique advenire . CNam princeps Merciorum Alferus , quamplureſque regni primates, magnis obaecat muneribus, abbates cum monachis de monaſteriis, in quibus rex pacificus Eadgarus eos locaverat , expulerunt, & clericos cum uxoribus ſuis introduxerunt. Sed huic veſſniae, viri timorati, dux orientalium Anglorum Atbelwinus Dei gmicus , & ſuus germanus Alfwoldus , & Brithnotus comes vir reiigioſus , reſtiterunt , & in ſynodo conſtituti ſe nequaquam ferre poſſe dixerunt, ut monachi ejicerentur de regno, qui omnem religionem tenuerunt in regno . Congregato dein exercitu, monaſteria orientalium Anglorum maxima ſtrenuitate defendunt. Dum hec aguntur , de rege eligendo magna inter regni primores obdorta eſt diuenGo. Quinam namque regis filium Edvvardum, quidam vero fratrem ejus elegerunt Æthelredum. Sic Wigernenſis , totidemque plene verbis ipſitū idem poſſeo Hevedemtr. Audiendus demum outbñr chronici Wint*nienſit monefferil , eu vetuſto mentſſenpt*, qui bmge olitor rem exhibuit.

Anno, inquit, dominica incarnationis nongenteſimo ſexageGmo oSavo, anno regni Chriſtianiffimi regis Edgari ofiavo, anno pontificatus fui Atbelſtwoldi quinto, labbato Katniſſapmarum , expulſi ſunt clerici a novo monaſterio VVintoaue, quod modo Hyda nominatur.

Clerici vero, dum ab eccleſia, qua veins nominatur coenobium, in urbe VVentana, expulſi, rediviva prſlia ſuſeitarunt; inter ſe altercantes, ingens effe & miferabile dedecus, ut novus advena

Chroxie.
VVii.mi.

G<<
bb. .. *

Hebetur in bem ſententiam vetn/loris exibaritis ſeriptor Willielmur Melmeburiur, qui rem ſic memoret : Defundo Eadgaro, clerici quondam ab eccleſiis rediviva praelia ſuſeitarunt , dicentes ingens eſſe, & miferabile dedecus, ut novus advena veteres colonos migrare compelleret : hoc nec Deo gratum putari, qui veterem habitationem conceſſiſſet; nec alicui probo homini , qui ſibi idem timere poſſet quod aliis prejudicio addiſſe cerneret. Ea de re io clamores & iras furredum , & ad Dunſtanum perredum eſt , praecipue proceribus, ut laicorum eſt, ſueclamantibus prejudicium, quod clerici padi fuerant injuſte, leniori confilio ſuccidi debere. Nam & Dorta eſt diuenGo. Quinam namque regis filium Edvvardum, quidam vero fratrem ejus elegerunt Æthelredum. Sic Wigernenſis , totidemque plene verbis ipſitū idem poſſeo Hevedemtr. Audiendus demum outbñr chronici Wint*nienſit monefferil , eu vetuſto mentſſenpt*, qui bmge olitor rem exhibuit.

Hoc itemqm Fonelenſi, & penteree quidpiom . Congregato , inquit, ſuper hoc celebri concilio apud VVintoa, imago Crucifixi voce humana ia veteri moaſſcrio VVintoa coram omnibus

6§ BBNBDICTOJ CONCILIIUM OTTONIMH idwaaO. . ang| - @4
 p. vu. ANNO CHRISTI 971
 -vena veteres colonos mi grare compelleret ; hoc A rent, coram rege & archiepifopo philofophan-
 CHim ncc Deo RM,um p*at** qui veterem habitatio-
 nem conceffiffet, nec aliqui probo homini , qui
 fibi idem timere poffet , quod aliis prx;udicio
 accidiffe cerneret : ea de re in clamores & iras
 forredum, ielpirandique ad priftmam dignitatem
 propofitum arripientibus canonicis, apud VVin-
 tomam lupre hac re convenitur.
 Adcivit rex inclytus Edgarus, & Dorcbernen-
 Gs ecclefie archiepifeopu s ianAusDunftanus, pro
 utraque parte iudices veraciffimos , in refefforio
 prrdia monafterii pro tribunali confidentes , in
 orientali videlicet parte ipGus refeñorii, in me-
 dio fodilis, habentes a tergo murum, io quo erit
 crux immurata, a tempore quo canonici, regeÆ-
 (hclredo t tertii filii Athulph regis permittente, g
 "<,»« ..
 "graviter tamen id ferente, monachis per Danos
 interfodis, ecdeGam fxpe didam uforpantes in-
 trabant, rege Edgardo exterifque ibidem prxfenti-
 bus penitus ignorantibus. Qui murus tunc erat
 ubi modo tertius gradus confidit , quo itir ad
 fodem piarfidentis, five ad prxdiffx crucis imagi-
 nem , fecundum Vigilantium in libro de baGlica
 Peiri, capitulo nono , cum quo etiam concor-
 dant plurimi antiqui chronicantes . Stant parte
 Gnillra refodorii duces , cum totius regni ma-
 gnatibus , nemon cum expullis canonicis , pro
 ipGs clericis allegantibus . Ex patte vero dextra
 loli duo tandilbii pontifices alluerunt, videlicet
 fandus Otvvaldus Eboracensis archiepifcopus ,
 VVcentanx ledis annfies landiffimus /ithel-
 vvoldus, cum monachis, & pio ipfis ut permane-
 tes. Tandem magnates regni contemplantes fe-
 fore vidos, promida vitas emendatione, ex patre
 clericorum, regem & archiprxfulum humillime
 deprecantur , ut reintrent canonici , quorum
 precibus, lacrymis, fufpiriis , motus clemeutili-
 mus rex Edgarus , io ardo coolhtuitur i quid
 foper hoc agere debeat mente ruminatur . Quid
 multa ? Veniam clericis fob fpe emendx conc-
 i forus, licentiam reintrandi ipGs annuere propo-
 fuit. Cum igitur fontentiam fuc diffinitionis erat
 in proximo proponendi, audita eft vox divinitus
 afflata de imagine crucis muratae perfonans* Ab
 Gt hoc ut fiat: Abfit hoc ut fiat.* judicaffis bene :
 Mutaretis non bene. Quam quidem vocem ani-
 culatam foli Edgarus inclytus princeps, fir fan-
 dus archiprxfoi Dunilanus , qui judicG Gm
 extiterant, audiverunt* Ad quam quidem vorem
 ftupefaai rex, & archiprxfoi, corruerunt proni
 in terram, exteri vero omnes audientes vocis io
 num quali tonitruu magni, ceciderunt perterriti
 in terram. Quid plura? Vox fecundo de cruce
 perfonuit regi, & archiprcfuli fub hac forma
 Surgite, ne expavricatis, quia hodie iuftitia, fic
 pax in monachis olculatx font,. Sicque ftabili-
 mentum fufcep't oido monafticus , ut inhabiter
 in domo domini in longitudinem dicum, mali-
 «no confilio clericorum diffipa'o, ut icribit Vi-
 giliantius in libro de bafilica Petri, capitulo no-
 no, ut icribit Wihclmus MalmesburieuGs de re-
 gibus libro iecundo, Athelwoldus ex monacha
 GlallonienG abbas AbbandonienGs.

ANNO
 *«la.X.»
 £,7' »
 fe - Kelling
 CONCILIIUM MAGNUM KYRTLINGTONIÆ * m-
 POST PASCHA HABITUM ANNO CHKIST I DCCCCLIXul.
 Prxfent bus Edvvarde rege fit Duoftano aichiepifeopo CantuarienG.
 £v Chron. Stic. />j/. J24.

F«
 ERat magnum aliqued concilium Kyrtlingtonix C Tunc ordinavit Edvveardus rex & Dunflanus
 poll Palilia ; ibi obibat Sdemon epico archiepifopus, ut illum ferrent in monaGenum
 ji's lubitam morte n i- calend Maji 7 Erit il- 5. Manx, quod eft Abbandumx , (a) (quod el-
 le Dcvomx epifcopu», X in votis habebat , ut iam ita factum eft.
 corpus fumi tepelireiut Cndiantunx m fode Et honorifice quoque fepultus eft in Boreali
 foa epifeopal . parte m porticu \$- Pauli.

----- ***; ■&-i,*.***»
 ANNO-----CHRISTI
 CH"ST" CONCILIIUM CALNÆ VILLÆ REGIÆ

VVh ctm* sub S. DuNSTANO ABCHIEPHCOPO CaNTUARIÆ,
 Habitum, anno tv. fanfti Edvardi martyris; cui prxter epifeopos alios & ceterum clerum,
 omnes aderant Anglorum optimates, rege tamen propter teneram
 xtatem ablente;
 In jio dum tortKt ('■'.tenditur de e-iciendit monjcbtt, redncendiaæ preibytorn ttCHñribn]j
 (uvi ttKsribtti fnn & itbertt, 'onciitbuli delidit fiinrutm.
 C.ft r,f. T"V Aec Milmeibunul >tj: Sed adhuc non fe-C magno confliaû , & controveifia rei ageretur ,
 i.b dat<x animis , Calnx <.oncilium indicium ; & validiffimum illum murum ecclefie , Dunfta-
 ubi cum n cnenaculo , abf-nte propter xtatem num dico, multorum conviciorum jacula, impe-
 rege , confidentibus totius Anglix fenatotibus , terent, nec quaterent, foas partes cujufcumque
 or-

(«1) In verinne Spelmanni paulo aliter hrc efferuntur; ita enim ibi; Ordinarunt tamane rex Edwatdm &
 thntanxj trihrF'ictp>i tti dtmnei rn/licane reliptnit latt'a ad ecclcfiam S.Mari* Ablandanenjem tereirinarentur;
 fntd Cr feBnm ef.

C. ...

—
anno
CHmsri

Purificationis S. Marie.
Pakhz dierum 0A0.
Letatur major.!.
Akeoioms Domini.
Pentecostes.
S. Joannis Baptifte

A Octane Apoftoloran, maxime tamen SS. P». ...—
tri & Pauli. Ju VSt.
Dedication» S. Archangels Michaelis ...
Sanâi Martini.
Affumptionia fanâs Marie.

A*

GT LEGES PRESBYTERORUM NORTHUMBRENSIUM

Cam ad mores eorum corrigendos, torn ad ipfortun minifteria promovenda,

Bx MS. Call. Car?. Chr. Cmttlr. S. XVIII

I C I quis Pr«hytero alicui injuriam aliquam in
O tulerit, omnes focii ejus cum auxilio epifeo-
P* diligenter compenfationem curent, & fint ad
quodeumque jultum faciendum, uti fcriptumeft,
p,t** car nuat ff axiteta nt.

II. Et (quafi) Dei interdiâum prohibemus ,
ut nullus facerdos vel emat alterius ecclefiam
vel recipiat, nifi is capitali crimine effecerit, ut
altui defervire impofterum dignus non effet. Et
fi quis presbyter contrarium fecerit , perdar di-
gnitatem fuam, & lociorum fuorum amicitiam ;
& nullibi mittam celebret . donec obtineat eam
is, qui jure illam poffidere debeat, & folvat is,
Jui injuriam fecit, xx. oras epifcopo, xn. oras
acerdoti, quem ex ecclefia fua ejecit; xn. oras
omnibus focii; & perdat etiam pecun*am illam,
fi injufte aliquid pro alterius presbyteri ecclefia
dederit Quilibet etiam facerdos inveniat fibi xi X.
fidejuffioes , quod leges ptesbyteiorum debite
pbfervere velit,

III. Et fi quis facerdos delinquat, ac contra
epilcopi mandatum mittam celebret , folvat pro
(tianlgredione) mandati illius xx. oras; & ad
hzc etiam dchftum illud compenfet, quod antea
patravit.

IV. Si presbyter epifeopi proprium ediâum ne-
gligat, folvat xx. oras.

V. Si presbyter tributum laicis det, quod fa-
cets initiatis debebat, folvat xx. oras.

VI. Si presbyter archidiaconi ediftum négli-
ger, folvat XII. oras.

VII. Si presbyter criminis fit reus, & abfquepin
archidiaconi ediâo mittam celebret, folvat xu.
oras.

VIII. Si presbyter baptifmum vel confettionem
negaverit , compenfet hoc xn. oris, & faltem
apud Deum intercedat fedulo.

IX. Si presbyter jufto tempore chrifma non
quzrat, folvat xxi. oras.

X. Quilibet infans mature baptizetur intra ix.
dies iub poena vi. orarum; fit fi infans paganus
(h. e. abfque baptifmo) intra ix. dies per ne-
gligentiam mortuus fit , emendent (parentes)
apud Deum abfque mulâa mundana; & fi fupra
ix. dies fuerit , emendent apud Deum, & fol-
vant xn. oras parochio illi quod ethnicus tam-
diu fuerit.

XI. Si presbyter populo male indicat feftum
vel jejunium, compenfet apud Deum, & folvat
xn. oras.

XII. Si presbyter injufte extra dicecefim ordi-
nem obtineat, folvat xu. oras, & diaconus vi.

oras; & perdant ordinem Taum, nifi di«xceian»is
B epifeopus ordinem illis confirmaverit.

XIII. Si presbyter in non confecratis edibus
mittam celebret, folvat xn. oras.

XIV. Si presbyter extra conleeratutn altare
miffam celebret, folvat xjj. oras.

XV. Si presbyter in ligneo calice euchariftiam
confecret TU. oras.

XVI. Si presbyter abfque vino mittam cele-
bret, folvat xii. oras.

XVII. Si presbyter S. euchariftiam neghgar ,
folvat xii. oras.

XVIII. Si presbyter fxpius , quam ter uno
die, miffam celebret, folvat xn. oras.

XIX. S. quis ecclefiaficam pacem violet, com-
penlet pro ecclefiz dignitate, & pro immunitate
C ejus.

XX. Si quis cum ecclefia mercaturam exer-
ceat, compenfet pœnam violate legis.

XXI. Si quis ecclefiam nceffariis fus fervire
factat, compenlet hoc pœoa violatae legis.

XXII. Si quis presbyterum injuile ex ec-
clcfia ejecerit , compeulet hoc pœna violate le-
gi».

XXIII. Si quis presbyterum vulneret , com-
penfetur cura vulneris, & ad comperlationem al-
taris propter ordinem illius dentur xn. orz ;
pro diacono vj. ors ad altaris compenfatio-
nem.

XXIV. Si quis presbyterum occiderit, folva-
tur plena capitisellimatio, & epifcopo xxiv. ore
pin altaris compenfationem; pro diacono xn. oras
ad altaris compenfationem.

XXV. St presbyter ecclefiam dedecoret, unde
omn s ejus gloria oriri debet, hoc compenlet.

XXVI. St presbyter rem indecentem in eccle-
fiam pofuerit, hoc compeni

XXVII. Si presbyter rem cccclfiz ejecerit, hanc
compenlet.

XXVIII. Si presbyter fuA fponte ecclefiam de-
ferar, in qua ordinatus er>t , hoc coinp<-ntet.

XXIX. Si presbyter ium contemptcrit , vel
eum illufent verbOj Vel faâo, hoc compenfet.

XXX. Si presbyter cum alio pugnet, compen-
Bfet ei & epifcopo.

XXXI. Si presbyter aliis in re injufte auxi-
lio fit, compenfet hoc.

XXXII. Si presbyter aliis juftum auxilium de-
neget , hoc compenfet.

XXXIII. Si presbyter alium non admoneat
ejus , quod noverit ipfi detrimento fore , huc
compenlet.

XXXIV.

poft feftum aliquod folemne fgnificant . Anaftafius live quis alius auAor vite Leonis IV papas spe-te adventfe
ait praclarum & celeberrimum dem, celebrator. Tum infra lubdir; O.iarva»
-Ajamfionu beat*Del Genitrici Jlear «w mimc Aranc aa/M .olebatur , vigillu faerie jft. celebrari preteepu
Vide Amalarium de ecc.ct. Offic. lib. IV. cap. J*. Microforms & alios .

N O R T H U M B R E N S I U M .

7o

- XXXIV. Si presbyter tondue negligat bar^a tune habeat Chritlus & rex hanc compenfatto-
vel comam, hoc compenfet. nem.
XXXV. Si presbyter concubinam deferat, fe LV. Die folis mercaturam prohibemus ubi-
anno gum accipiet, anathema fit. que, & omnem populi conventum fe omne opus,
CHRISTI .....
XXXVI. Si presbyter temporibus conflutis non pullet vices, nec horas cantet, hoc compenfet.
XXXVII. Si presbyter cum armis ecclefiam ingrediatur, hoc comaenfet.
XXXVIII. Si presbyter incondite peragat ecclefiaficum annuum minifterium die vel node, hoc compenfet.
XXXIX. Si presbyter ordalium male difpofuerit, hoc compenfet.
XL. Si presbyter toufuram obvelet, hoc compenfet.
XLI. Si presbyter ebrietati deditus fit, vel feurris aut cerevifiarius fuerit, hoc compenfet.
XLII. Si presbyter aliquid occultet in parochia (m inter viros ad injullum regimen, com^a penfet hoc.
XLIII. Si presbyter annuos ritus per oblivionem praetermittat, compenfet hoc.
XLIV. Si presbyter fynodum negligat, hoc compenfet.
XLV. Si presbyter ad iuffitiam non inclinaverit, fed epifeopi decreto adverlatus fuerit, hoc compenfet; vel feparetur a artu ordinatorum, deperdat tam focietatem, quam dignitatem quam^a libet, nifi fe iubmittat, fe magis compenfet.
XLVI. Si quis divinam vel huipanam legem fpernat, fedulo compenfet.
XLVII. Omnes unum Deum venerari & diligere debemus, &c unum chriftianifinum diligenter fervare, & omnem paganifinum omnino abjicere.
XLVIII. Si igitur aliquis notus fiat, quod paganifinum aliquem exercuerit, vel per fortilegium, vel per tsdam, five aliquo veneficio delegetur, aut idola colat, fi fit regis thanus, folvat x. femimarcas; dimidium Chrifto, dimidium
^LIX. Si fit alius terre poffeffor, folvat vi. femimarcas; dimidium Chrifto, dimidium fundi domino.
L. Si fit rufficus, folvat xn. oras.
LI. Si regius thanus hoc negaverit tunc no-D
minentur ei xn. fe fumet xu. cognatos & xu. peregrinos, ejufdem affimationis; & fi deficiat, tunc folvat poenam violatae legis, decem femimarcas.
LII. Si terna poffeffor hoc negaverit, tunc nominentur tot ejus «quales, omnes ejufdem uilimationis, quot aliis; fi hoc ei defecerit, tunc folvat poenam violatae legis vi. femimarcas.
LIII. Si colonus hoc neget, tune comminentur ei tot squalis ipfius, omnes ejufdem sfti» nationis, quot aliis; fi hoc ei defecerit, tunc folvat poenam violatae legis, xn. oras.
LIV. Si conventus fuperillitiofus fit in afficujus terra, circa lapidem, vel arborem, vel fontem, E
vel aliquas ejufmodi nugas, tunc folvat is qui hoc fecerit, poenam violatae legis, dimidium Chrifto, dimidium terra domino. Et fi tens dominus ad difciplinum auxilium prxbere noluerit,

anno christi!
.....

LVI. Si quis aliquid horum fecerit, folvat mulâam, homo liber xtt. oras, fervus vspulet; exceptis peregrinis, qui ex neceffitate metam emetiri debent. Et propter bellum proficifei licet v. gilitis fetiorum, neceffitatis caufa, inter Eboracum, & fex millia menfurata.

LVII. Si quis felium aut juflum jejunium violat, folvat mnlâatn xn. orarum. Volumus etiam ut quilibet Rome denarius iolvatur circa feffum Petri epifcopali cathedra. Volumus etiam ut in quolibet Vvapentachio nominentur duo fideles Thani, & unus presbyter, ut eum colligant, ac deinde tradant, prouti audeant jurare.

LVIII. Si regius thanus vel aliquis terra dominus cum detineat, folvat x. femimarcas, dimidium Chrifto, dimidium regi.

LIX. Si aliquis villaticus denarium celet, vel detineat, folvat terra dominus illum denarium, & fumat bovem unum illo homine, & fi terrz dominus hoc negligat, tunc capiat Chriftus & rex in plenam compenfationem xir. oras.

LX. Si quis decimas detineat, fe fit registhanus, folvat x. femimarcas; terra poffeffor vi. femimarcas, colonus xn. oras.

LXI. Et prohibemus ex Dei interdifeo, ut nullus vir hbeat nifi unam uxorem, & illa fit legitime conjugata, & data: & ut nullus vir uxorem ducat in cognatione, icticet infra quartum gradum; neque vir aliquis Iponforem fuum in baptifmo uxorem ducat, & fi quis hoc fecerit, non habeat Dei miferkordiam, nifi refipifcat, & compenfet, ficati epifcopus indixerit.

LXII. Si is tunc in injuffitia vitam finiverit, perdat honeffam fepulturam, fe Dei mifericordiam.

LXIII. Si quis cum moniali concubuerit, fit uterque capitis «ffimationis reus, tam ille quant ipfa, fe fi in hoc abfque poenitentia moriantur, perdant honeffam fepulturam, fe Dei mifericordiam.

Si quis legitimam fuam uxorem viventem di^a mittat, & aliam uxorem injuffe duxerit, non habeat Dei mifericordiam, nifi illud compenfet.

Sed retineat quilibet juffe uxorem fuam, quam^a dio illa vivat » nifi accidat, quod ambo eligant cum epifeopi coofenfu fepartri, fe inde police caffitatem fervare velint.

Si aliquis inpofterum juftam legem fpernat, compenfet hoc diligenter.

Omnes debemus unum Deum diligere, de co^a lere, fe unum chriftianifinum fedulo fervare, & omnem paganifinum abjicere, Volumus etiam ut pretium fundi paão datum, de juxta legem fafea emptio, fe fidejuilio, ffe verum teftimo^a ninm, & juftum judicium, &c plenarium jurementum, fe praflipulatio firmiter permaneant, &c premium ad potandum datum, &c domini legitima dona; ac faltem unua chriftianifimus &c unum regnum femper in populo fint. X

dhukt l

~Π ~~ΓΓ~' —

.~.~.~ΓΓΠ^Π3;ΓΓTM(1IEBiiIO-II

cnliisT

cr ROMANUM CONCILIUM

Quo moaflorium Bifuldusenfe fub S. Petri tuitione recipitur, ejufqne fur*
ac latifundia afferantur,

A Bntilffo VU. mm 979, tt/ehra/apo.

fV'i T **IT** eonc'q' * & * @mn* perierunt, nihil-
que fupcreft itifi BeoediAi bulla pro mo-
naiterio Btffidunenfe, quod ante nonnullos an-
nos Miro Geruodcnfis epifeopus in pago ditece-
fis fuo confinxerat. Bn bullam, in cujus ta-
men notis chronicis error quoad cram irreffit,
cum non quidem xra MVII. fed atra MXVII.
legendum fit.

PRIVILEGIUM BENEDICTI PAPÆ VH.
pre MMajlrria Bifiddentafl.

Moaflirriuni fui fa» frottHuno Infeiffit, tjtiti p«f-
ltrialiti eaajfrat, a^afae tl concadit
privilaglia.

I»v <<m» T)æneditus epifeopus, fervus fervorum Dei di-@

* ^H'I Gausberto abbati mouafterii Bi-
iulduuo, quod eft fitum infra castrum Bifuldu-
ni, ad flumen Fluviani, ejufque fratribus tam
præfentibus quam futuri* regularem vitam profes-
fis, falus, pax, & beaediAio, quod ad mundum
permaneant. Amen.

Cum conflit Dominum Deum noflrum hono-
rem fanAo univerfalis eccliefie inceffanter a pro-
pagantibus beate fidei fupplementare, neceffe eft
accipientibus ab illo totius cure regiminis: &
idcirco ego BenediAus papa cum coetu epifeopo-
rum, presbyterorumque, cum omni caterva cleri-
corum in Romana fede degentium, fub norma
beatiffimi Petri Deo militantium, in noflra pro-
tectAwme lucifimus, & prefentis feripti pnvile-
gio roboramus illud donum, quod dileAus filius
noiler (a) Miro epifeopus Geruodcnfis per pa-
ginam donationis Romana eccliefia tradidit pro
remedio anime fue, fuorumque parentum, vi-
delicet eccliefiam S. Petri Bilulduno cum omni-
bus eccliefiis, fle præditi, & villis, & dominica-
turiis ab eo datis, feu ab aliquibus fidelibus io
futurum conceffis, adipifei potuerit, noflro in
hoc præfenti privilegio in perpetuum confirma-
mus & in omni libertate difponimus: flatuentes
etiam, ut ordo monafterii, qui fecundum Deum
& regulam B. BenediAi ab eodem epifeopo in-
flitutus effe dtgnofcitur, femper inviolabiliter fub
regimine proprio abbatis obfervetur. Præterea
quacumque bona idem monafterium in futurum
dmatione, & pontificum conceffione, regum vel
principum oblatione, multorumque fidelium,
dante Deo, poterint adipifei, a modo firma no-

abis fub tutela B. Petri A noflri illibata io fem-
piternum permaneant. Concedimus fi quia de il-
lis regionibus alodia, vel aliqua oblatio mercedis
fauAa Romane eccliefie relinquitur, profatam
monafterium per noflrum beneficium poædeat
in fempiternum, & abbas, qui præft, «el qui
profuerit in eodem moaflerio, per fiogulos an-
nos quinque fiflidos S. Petro Romas ptrfolrat
io cenfum; de fi minime annuatim venire non
poffunt, ad quartum annum viginti folides per-
iolvant. Statuimus etiam, ut quando abbas ip-
fius monafterii obierit, neque a regibus, ne-
que a comitibus neque a quacumque perfona
ibidem abbas conllituatur; led a cunâis ibidem
degentibus fervis Dei juxta patris BenediAi re-
gulam eligantur abbates, qui a Romano pontifi-
ce, vel a fuo mandatore benediAionem fufeipi-
ant. Confirmamus igitur, & flabilimus ut nul-
lus archiepifeopus, nullus epifeopus io ipfum mo-
nafterium, fire fifas eccliefias a prodiAo epifeopo
datas, neque clericos in cis flantes, io eodem
monaflerio, ocqoe abbatem, monachos A con-
verts fifos audeat & pneumat fententiam ex-
communicationis inferre, vel a nullo poffint in-
terdici rei excommunicari, oifi a Romano pon-
tifice.

Item etiam concedimus, ut fi quis caufa ora-
tionis ad præfidiAum monafterium venerit, ha-
beat licentiam introducendi, & omne omettms
audiendi, nifi forte quis reatu fuo proprio fue-
rit excommunicatur. Concedimus quoque 'KlU>
loci abbati correAionem cunAorum fuorum cie-
ricorum, ut nullus epifeopus, nulla eccliefiaflica,
vel laica perfona dominationem ibi habeat: fed
quidquid eccliefiaflicum eft per manum ipfius ab-
batis, & fub regimine ipfius cunAo fuffilant
tempore. Oleum vero feu fandum chrifina ba-
ptizantium, confecrationes altarium, a quocum-
que voluerit catholico epifeopo fufeipiat. Cimi-
terium de omni villa Bifuldini, fle de omnibus
circumflantibus villis, licut a fupradiAo epifeopo
conflitutum eft, confirmamus, A roboramus Ac.

Datum VIII. idus majis, imperante domitio
noftro Ottooe. a Deo corduato, magno A pa-
cifico, anno XII. & indiAione VII. anno Domi-
mea Incarnationis nongentefimo feptulgefimo no-
no. Æra MVII.

»• ENGELLENHEIMENSE CONCILIUM

Pro afferenda utriufque coenobii Malmundarii, A Stabulenfts fub uno abbate
conjunaAione, aliilqoe eccliefia negotiis agvadis.

Anno 980. caraaa Oilana Π. ttaptroion tlthrotnm.

*r''\Jpi 1AE bac Synodo juvat ea modo repetere, quas p ferai, uno hoc tantum addito, nempe erratic me
m«6 fu JLx oliti in meis ad Pagimuadnotatiooibus dif- cum in annum 979. fynodum hanc contuli, du»
Aus

(4) Fundationis chartam monasterii Bifuldonsis a Mirone epifeopo Getumienfi, A comice Bifoldunanfi, ar-
a fratribus ipfius Olibano, & Seniofrido comitibus babes in Marce Hilpanmo appendice pag. pip. Maxt mik.

fy dus io eam opinion^{us} ex indidione VII. fit an Aissperii entn^{is}. XIII. In eo vero imperator
-no XIII. imperii Ononis, que ambo convenire
arbitrabor io anni 979. mentem jomum, quoniam
Ottothio diploma, unde concilium illud eruitur,
est hatur. Id vero per olicitantiam a me affectu
mas fateor, quamquam enim indiatio annum il-
lum 979. figtsat , anni tamen Ottonis cum an-
no 980. qui pariter annus in eodem diplomate
adnotatus est, congruunt . Quare prstiat duos
temporis charades confonos retinere , & iodi-
dionem corrigere , quam ad unicam indidionis
notam uttunne reformare. Hoc ergo emendato
errore, estera mihi iterum adopto.

Anno ifto Synodus EngelenheimCs fub O-
tone II. celebrata fuit, & in ea agitata cauta
monachorum Malmundarienfiū , & Stabulen-
lium. DuO erant infignia coenobia a S. Remacio
Tungrenfi epifeopo conflituta, qua de re nos in
nota ad A. 651. 9. Ambo vero uni , cidemque
abbati parebant: Cum autem haec monasteriorum
fub uno Stabulenfi abbate conjunāio incommo-
dato effet Malmundarioefibus, divifionem & dupli-
cis abbati* ele&ionem tentarum, quod tamen il-
lis negatum fuit fynodi Engelenheimenfis fen-
tentia & diplomate Ononis, quo judicium fyno-
dale confirmavit. Datum ell illud II. aawa/ Je-
nnil «aw Dminice incemetienir DCCCCXXX. In-
dtienne VII. aaaa orra regat Jecnndi Ottmli XIX.

CJ»ROMANUM   CONCILIUM

Benedido papa VII. & Ottone II. prefentibus Anno 981. habitum.

Soppi
 M^o T. III.

Ap^o 4. p. 1.
 >>>

El vrk.ro
 M^o 00c Fe
 riri. Srmr.
 r. Ut D. C.
 .O. Scilicet
 M^o

N fyoodus hrc Romana eadem habenda
 fit cum fyoodo ejufdem loci, quam an-
 no 981. habitam in caufa Giflicri Magde-
 genfis archiepileopi Pagius ad A. 983. num.
 10. contendit, ambiguis brreo. In meis enim
 ad eundem Pagium annotationibus demonftra-
 tum arbitror, fynodum in caufa Giflicri non-
 nifi anno 982. conveniffe. Noftam vero hanc
 habitam anno 981. chroniae omnes nro, re-
 de inter fe conftantes, demonftrant. Fit er-
 go, ut fynodi dur per duos feccedentes an-
 nos Rome celebrate cenferi pollini.

In nomine Patris & Filii & Spiritus Sandi .
 Domino noftro Otto, divina favente gratia , au-
 gufto imperatore, anno quarto decimo, fitque
 domno Benedido fummo Oc univerfaais papa de
 apofolica facratiffima beatiffima beati Petri Apo-
 floli domini anno feptimo, in mense marcio &
 indic, it., in Roma, refidenre magnifico domno
 Ottone imperatore, & felicitifimo papa Benedido
 in fynodali concilio, in ecclcfia fanda Lateranenfis,
 & cum cis innumerabilis populus, epifeopi, egre-
 gii, nobiles, fapientes, Romani, Saffones, ab-
 bates diverfi, nomina quorum graviffimus eft
 tranfeurrereaffirmacionis caufa (fic legitur) p^o n.
 liters narrat, patriarcha Aquilegenfis, Homuepi-
 litoris, Benedidusepifeopi, Azoepeifcopus, Co-
 maclenfis epifeopus, Fantinus epifeopus , Gebizo
 epifeopus, Leo Vercellenfis epifeopus, epifeopus,
 epifeopus, epifeopus. Ugo abbas, abbas, abbas,
 abbas. Et omnibus his refidentibus & de com-
 muni hutilitate fande ecclcfie loquentibus, oc-
 currit fermo de Leone epifeopo Ferrarienfis oc-
 cidentis: Queruor fanda Ferrarienfis ecclcfia beati
 Georgii epifeopato coram univerfo concilio ad
 hanc fandam univerfalem ecclcfiam matrem om-
 nium ecclefiarum; & ego Leo, indignus admi-
 nillator de praedida fanta Ferrarienfis ecclcfia,
 de Our-Onesto archiepileopo fande Ravennatis ec-
 clcfie, a quo multa injuria & contumelia ipfe
 predida filia veftra Ferrarienfis, & ego jam dt-
 dus indignus Leo procurator illius continue qua-
 titur; de hoc felicit quod fanda Romana ec-
 clcfia per beneficium in ipfa facrofanda Ferri-
 rienfi ecclcfia dedit, tradidit, atque in perpetuum
 emancipavit Maffam idem quatuorifianam que
 vocatur caporc, quam dominus Leone fummo Oc
 univerfaais papa io tempore de Andrea ipfius fan-
 da Ferrarienfis ecclcfia epifeopo emancipavit,
 una cum aliis undecim mallis in noftro territo-
 rio Fenarienfi fine omni condicione, fit coram
 univerfo concilio ipfo iniumento emancipacio-
 nis atque tradicionis perledo & audito . Quefto
 eft iterum de predida Malta quartifiana quam
 ipfe Ooeftus archiepileopo, volens nobis malam
 conclutudincm imponere, nunquam depradare fe
 devallare non ceftat . Quo audito, jubente uni-
 verfaais papa de pratidito domno Ottone impera-
 tore, omnibus relident, ibi atque adftantibus lau-
 dantibus refutavit ipfe Onesto archiepileopo ip-
 ram Maffam quartifianam in ipfo Leone epifeo-
 po Ferrarienfis. In tali tenore & pado, quod ut
 ipfe aut fui fuccreffores ipfam in futuro depreda-
 te, aut devaftare... aliquo modo vel ingenio,
 promiffit & obligavit fe in manu ipfius epifeopi
 Ferrarienfis dare & componere fibi fuique fuc-
 cefforibus pena auri libras quadraginta; & foluta
 pena in fua femper maneat firmitate & anathe-
 matis vinculo univerfaais fedes teneatur. Hujus
 rei teftis eflat fanda & univerfaais fedes cum om-
 nibus circumdantibus . Et ego Stefanus feriptor
 fande Romanae ecclcfie feripfi, complevi & dedi.

S' >>€·«iXf-O<BM£i'

CONCILIIUM SENONENSE

Anno Domini dccccxxx. ceeelxatom.

Io quo Serious archiepiscopus monasterio S. Petri Vivi nonnulla reftitnit.

Ex tbtonito S. Petri Vivi, tom. 11. Sptciltg. Decbtrittti.

ANno ab Incarnatione Christi dccccxxx. In A monachorum ejus, dedimus lire quatuor alta-
 diatione odsya. Cum feddrem ego Sevinus ria, ut ipfi & fuceelTores eorum ex omni tern-
 archiepiscopus Senooconfis, & circutnfrdeTent quore poifideant ahfque alicujus fervitii admini-
 dam de coepicopis noftris, cum perfonis cede* flratione, & ia eis fideles facerdotes ad fervien-
 fic (antis Marie virginis, fantique Stephani dum Deo omnipotenti digne coofituant.
 protomartyris, quorum confilio & adu vigor cc- Pofitulo ergo farenitatem luccellorum meorum
 cieftaticus vigere debet: venerunt ante noftram archiepifeoporum, ut ficut cupiunt feripta vo-
 prxfentiam abbas monasterii fandi Petri Vivi,& luntatum luarum cuntio tempore fieri rata, ita
 (antii Suviniani martyris cum turma monacho- orthographum defiderii met fideliumque meorum
 rum cjuidem ecclefis, petentes a nobis ad fup- perenniter fervent (labile. Unde & propria manu
 plctnment vitiis & veftitus fui & (licceftorum firmo, roboratidumque coepicopis meis & fide-
 fuorum, aliquod augmentum largiri a nobis fibi libus (antic Dei ecclefia humiliter deprecor &
 clementer. Quorum petitionibus, & precibus pre- trado. Præterea violatores hujus privilegii, & di-
 ditiarum vel preminatarum perfonarum, con- minutores, gladio Spiritus (anili, nili refipue-
 tentienter, aurem accommodavimus, & quod pe rint, & fatislecerint quibus damnum datum eft,
 tebant, quia fuum effe vidimus, concedimus. ferimus. Atium in ecclefia fande Marix, & fan-
 Scilicet altare quod eft in pago Senouico, cum di Stephani Senonicx urbis, fynodaliter atque
 villa quæ dicitur Alfonus, in honore fantii Pe- feliciter.
 tri dicatur, quod olim domnus Egil bone Sevinus peccator archiepiscopus firmo & figillo
 moris hujus ledis archiepiscopus eidem cedetis in eo muoio.
 dedit, & litteris firmavit. Item in villa quæ dicitur Sanceias, altare quod eft in honore Cantii Rainoldus Parifiorum epifeopus
 Santiiani martyris confecratum. Item tertium Milo Trecaratn epifeopus.
 quod diftat a crypta pneditii monasterii quinqu- Ego Manaffes Aurelianenfis epifeopus.
 ginta dextros in honore fantii Saviniani marty- Theodoricus hujus fedis archidiaconus.
 ris & protoprcfulis nollri. Quartum quoque in Gtunerius huius ecclefia archiclavus.
 pago Pruvicnfe in villa quæ dicitur Naudus, io Albericus VVafinenfis archidiaconus.
 Minore fantii Lupi confecratum. Ad petitionem Griverius cancellarius fcripfit.

Sic I· M S

cr AD CONCILIIUM SENONENSE

Quo jura nonnulla monasterio S. Petri Vivi afferuntur anno 980. celebratum

ADNOTATIO C A I T I C A.

Ex Surp' IN finecritatem concilii hujus fupficionem mo-D ecclefiam Parifienfem tunc regebat. Idem vero
 n»»i T I J vet Cl. hiftori» ecclefiaftic» Parifienfis feri Parifiorum epifeopus huic concilio fubfcribit.
 p>(ptor Du Bois adnotans ex teftimonio D. Suaftai Quare five ea, quæ de hoc concilio in chronico
 nullum tunc temporis ecclefis Aurelianenfis Ma- S. Petri Vivi afferuntur commentitia haberi, fi-
 naffem (cujus nomen in fubfcriptione concilii ve concilium iftud ad aliud tempus, quocum hec
 hujus legitur) prfuiiffe. Sed neque Rainoldus omnia quadrent, transferri oportet.

ANNO
C*H-U

£5»

REMENSE CONCILIIUM

ANNO

Pro veritate miraculorum S. Landoaldi indaganda.

Intro tpolium anni 980. & 981. celetrolum.

ITa ego olim de concilio ifto fcripfi in meis E Narrat in ea autior miracula viri illius fantii li-
 ad Pagium adnotationibus: Circa hunc an- teris demandaffe Herigerum, quod dein feriptum
 num fynodum quamdam provincialem Remis ce- a Neotdcgario Leodienfi epifeopo approbatum,
 lebratam difeimus, non quidem ex colletioribus fuitque literis commendatam fuiffe. Extant au-
 fynodorum omnium, apud quos nulla de hac tem liter» ille in exordio vite S.Landoal'dt apud
 mentio; fed ex monacho Gandenfi coxvo in hi- eofdem Bollandiftas ibidem feripta noo 980. «
 ftotia translationis corporis S. Landoaldi relata diffene ottevo tertio decimo Koindoi ftii» impe-
 apud Bollandiftas ad diem 19* martii pag. 46. ronte Domim Ottone poft mortem patril oHmo
 epillo^

& epifapeiei Minerī w mm* Port bac, fubdit Aerarum reliquiarum ia locum aptiorem agerent,-----
 —i----- h..j -j quod ab ipio Gandavum veniente prattitum fuit, anno
 a**o archiepifcopum Remenfeaa allatum, ab ipf@ -“- Idiket jxmi «m* ai hnrnetine Perit neneglatee CH*ST
 ,1, ditis etiam teftibus veritatem miraculorum, qua in eo narrabantur, confirmantibus l» plnijfae e&egefā tecaede l» dÆ. drame. Ex tota narratione hujus ferie intelligimus concilium hoc Remente collocandum elle intra biennium illud, quod inter diem XIII. Kal junii anni 980. & diem id*um junii anni 98a. comprehenditur. A

CHXIT' CONCILIIUM ROMANUM

IN CAUSA Giselerī Macdeurgensij episcopi secundi

Celebratum anno * dccccxxxhi. tempore Benedidi Pape VII.

c>it>tra> II. TTOc tempore habitam faille Romas fynodum.B» num, vel quemlibet ex his qui connumerantur
 •Kitemk* AA in qua inter alia agnata lit caua Gifeleri „ io clero, aui promoverit per pecunias dispen-
 F Magdeburgenfis cp:fcopi, teftatur Ditmarus lib.3. „ latorem, aut def nforem, vel quemquam qui
 chron. Quod ait Gilclerum malis artibus ab Im- „ n iubeaus eft regulas, pro fuo turpiffimi lucra
 peratore cam urdem obtinmfta, fidem nu lam me- „ commodois cui hoc attentanti probatum fue-
 rctur, eum Adam probate fidei antiquus chro- „ rit, proprii gradus periculo fabjacebit. Et qui
 nographus . libro x. cap. 14 Gifelerum virum „ ordinatus eft, nihil ex hac ordinatione vel
 fandum fit Vvmulorum apolioium nominet.Vi., „ promotione, quas eft per negotiationem fada,
 de Bsoniuiū anno 983. » proficiat: fed fit alienus a dignitate, vel folli-
 citudine, quam pecuniis qu«fivit. Si quis ve-
 ro mediator tam turpibus & nefandis datis vel
 acceptis extitit: fi quidem clericus fuerit,
 deponatur; fi vero laicus, aut monachus, ana-
 thematizetur.

B, L-a.. CONCILIIUM ROMANUM

a Benedicto PP. VI.

contra fitnoniacos habitum anno Chrifti
 DCCCCLXXXIII.

Ex codice Mt monaft. Cuxanenfis in comit. Ru-
 icinoneai edidit v. cl. St. Baluzius ad caput
 X. lib. vr. de concord. iaceidotii & imperii.

Benedicti epifcopa», fervet /rrverwv Dei. No-
 ium cste volumus omnibus catholicis & or-
 thodoxis archiepifcopis, epifeopis, abbatibus, re-
 lum, ut perfuaderent filiis lirael de longinquo
 gibus & principibus, ducibuique & comitibus, „ venientibus, ut v<ftimas lecum non deferrent,
 vel urivctfis m toto othe terrarum Chntlo fa „ pled munera; offeremibufque fibi, non ficut psc-
 mulantibus, qualiter fynodum aggregatum eft ia „ cepium erat a Domino, immolabant; fed ad hoc
 ecclefie bean Petri Apoftolorum principis, ante „ fibi refervebant, ut aliis atque aliis venderent,
 facratiffimum ejus corpus, una cum domno Ot- „ & ad hoc fibi pretium muneris multiplicarent.
 tione iereniffima imperatore augufto, ipiriruali „ Nam idem Dominus & Salvator nofter Jefus
 filio ncflo, cum noftiis fuffraganeis, archiepi- „ Chriftus, non per prophetas, neque per apofto-
 fcopis, & epifeopis, presbyteris, de diaconibus, „ los, aut per dodores aliquos, fed per fe ipfum,
 vel eundo clero fandas catholice & apoftoliese „ jirgeilaw de funitullit fecit; & ejecit fatui de tene ?***. ».
 Romanas ecclefias. Et ibidem perlada funt capi- „ pl., hvei ^neqte tj evel; munenleriemne ef.
 tui* de faerts canonibus, qualiter liceret epifeo- „ Indit «r, dT neenlit faoertit . Et lit fa celul»*
 je facris ordinibus aliquod premium accipe- „ keu vendalent, dixit : Auferte hmc, n>hte
 re. Et auxiliante Deo, fit annuente ipfo apofto- „ fecere dnexn pētrit xhi, dnexnt negatielinit .
 iorum principe beatiiffimo Petro, ia eodem loco „ Domus aurem a Salomone ira condita fuerat,
 interdiūm eft primitus a noftro proprio ore „ Eut domus Dei vocaretur, effetque, ficut ipfe fa-
 de poftea a eundis venerabilibus archiepifcopis & „ pientiffimus Rex . Sed domus negotiationis fa-
 epifeopis in eodem faciatilimo loco refideniibus, „ âa eft, quando in ea boves, & oves, & colum-
 quod ab iftabora ia antea, ab oftiario ufque ad „ be vendebantur.
 iacerdotium, nullum pretium exinde accepturos „ Unde nos, cariffitni fratres, & dilectiffimi fi-
 effie, ficuti in decretis fandorum patrum conti- „ lii, follicite vigilare oportet, qui paftoralem curam
 netur. „ Si quis (epifcopus per pecuniam fecerit „ in noftis ovibus exercendam fufeepimus, ne eas
 ordinationem, & fub pretio redegerit gratiam, „ lupinis dentibus lacerandas tradamus; & ad ul-
 „ 4“ oon P0*® vendi ordinaveritque) „ per pec- „ timum nofmetipfi, qui paftores vocamur, in die
 cunias epifeoppm aut presbyterum, aut diaco- „ tremendi examinis apud pium & benignum judi-
 cem

•ntcor* . i Annus emortualis Adalbert! Archiep. Magdebur^enGs, quo fynodus hæc Romana habita, contigit non anno
 A. Efd ut tradit Chnmogiaphus Magdeburxenfis Mi. in Bibboc. Regi» atervatus, & ex eo Pagius ad an.
 Cb. *t). n. 7 & iaqq. Chroloa>aphus itim Magdeburjenfis a Meibomo publicatus allerit Gifilerium anno ylr.
 f-ferptio . itcneeUEe 9ye ft'l.* /-ichiepifcopatum Magdeburgenfem ab Ottone Imp. J. Id. Septeml. ni mox ere-
 . acrepillie, * 1- itceml. (bletnm ritu Mijdebur! a Clero dr populo iuillie fufeceptum . Hrc igitur Sy-
 rodus hoc eodem anno (91 celebrata.

.....—cem Iqpirapaces inveniamur. Pro quibus vestrū Abram, Ilaac, A Jacofr, ia reguo cmlorna » on-
 Christl 'ao^am fraternitatem rogando, obsecrando, **no** cum eodem Domino & ialvatore noſtro feſu
 nendo, A arguendo mandamus, ut omni occa- ANNO
 ftone poûpofita, dilittati Audio, A follicitudinaa CHIU3TT
 maxima, ea qua vobis agenda tranſmifimus, im, »»»
 plere iludeatte. Nam G quilibet presbyterorum,
 put diaconorum, gratis donum *Spiritu* frnfi ah
 archiepilcopo, fiv^ a metropolitauo (no acciperq
 non potuerit: fndeat venire ad fandam matrem
 Romanam epcleGam catholicam, atoue apoſtoli-
 cam, A in eadem epiftofetem benediffonem ac-
 cipiat fine omni Gmoniaa bcreſi.
 „ Is autem qui ordinatos fuerit, G non c<
 S.QrſſſHs. pluuto, neque exaâus, aut petitus, poſt acce-
 „ ptas chartas A pallium, offerre aliquid cuili,
 „ bet et clero çratua tantummodo caufa volae-
 „ rit, boa accipi nuito modo prohibemus: quia
 „ ejus oblatio nullam culpam maculam ingerit,
 „ qua ex accipientis ambita non' proceſſiit.
 Quiconque de fandi; ordinibus hanc noſtiaai
 viderit eprftolam, A verba vpl exempla fando-
 rum patrum non obſervaverit, fetat le non elle
 connumeratum inter diſcipulos Domini A falſa-
 toris noſtri *Jefn* ChriAi; fed damnatum inter
 7» ... impios, A inter eoa fqi dmvram Dvanina Dry:
 Arrrdr - wii/, *ſolenilet vlent tum Muter*.
 Hi vpro qui legitime illam cuAodieriot, Apio
 intuitu obſervaverint, recipiant partem cum A

OBSERVATIO.

Nulla temporis non inſignitum eſt hoc concilium,
 H Mrwa», inquit Baluſius, mm ftu *imeeuH ture Me*
 D ftur *Miret eoltcope*, *GrunleuH altirut*, *ltree tire*
 am... nccccLxxiii. *fe» ielbeir»» vecett*, *el*
terire Nerioeef ertriffiinfte touffreter Jlt: fe» tfl
tullietert, *illo» eſſe .ffveteale» el mmm*
 DeclCLxxYin. gm Xmmw- *µµα/µµ - Beuelige l'II,*
ttitrateu» t/l el HJlellrelt» rprlet Gl/eltri fflInfl
Megiel» rifejh, *fM arellit*, *ut elicui ejrleut*, *erttlul t*

WimUear *ent ertipuut*, *aut tnhMM»* - *E· tttim «sm*
Quote» II. tetiffe <«■<, lerit

Catcram hic Miro ex illuſſri genere ortus erat, fra-
 ter nimirum Olibani comitis BiluMittentis; idemUem-
 hue in veteribus aâis fe comitem A epifeovum inferi-
 bit. Fulſſe autem virum magni npminu, patet ex ve-
 teribus aâis illius «vi.

69* A D CONCILIIUM ROMANUM

Io cauſa Gtfelerel Magdeburgenſis epifeopi.

ADNOTATIO CHAONOLOGICA

•Mi- QYnodum bane Romanam ad annum 981. per-Crit die HI. idut aprilis, juxta ac tradit Chrono-
 N<·ß T. tinere vix dubito. Licet enim Adelbertus graphus Magdeburgenſis apud Pagium hie, Aan-
 a»· «<? Moguntinus obſit anno 981. die XIII. Kal. ju- naliftâ Saxo Eccardus, *ſat 981b tūm Dtm*
 ſex «<■»· llii, ut prefer laudatos a Pagio ſcriptores, a.na- ad iteram exicnabant, perſpicue detnonfrant banc
 Jr». ** A* liſta Saxo Eccardus conſentit; Romana tamen Sy- pariter fuiſſe genuinam Ditmari leâioem; nec
 nodul, in qua ei luccellor datus fuit, nonnifi niſi corrupte tn ejus textum *pro* aprtli, irrepſif-
 ad frequentem annum pertinet, cum habita fue- fe Jepſewfriv.

ANNO
CHRISII

ANNO
CHRISTI

VITA JOANNIS PAPÆ XIV

lottitr XIV. Joannes, qui antea Petrus nominabatur, exDhibuit. Illi vero dum intuitu macilentis cadave-
 qeado pon- ris pontificem fame extin&um vidiffent, & do-
 ■U<· la^al. luirſent, venerandum corpus in baſtlicam S. Pe-
 tri delatum (epelierunt. Interea invaſor fedis,
 duonnnque pontificum crudeliſſimis interfe&or,
 parricida nefandus, & truculentus predo Boni-
 facius antipapa, Petri cathedram, proh nefas ! 3<«"nZthk
 per lyrannidem occupavit. Poſt quatuor autem «
 menſes quibus fedem apoſtolicam violenter & in-
 juſſe detinuerat, ultore Deo punitus, morte re- oni.»e*»t.
 pentma interiit. Defundi cadaver, ſaâioG illi, *·*»«<<««♦
 quorum ſobſidio vivens nitebatur, nodatum lan-
 ceis vulnerarunt, A per urbem traxerunt. Hrc
 ex antiquis Vaticanis codicibus Baronins anno Cbroneru
 984. & frequentibus. Videant recentiores chrono-
 graphi, quantum pnedonem A tyrannum in nu-
 merum optimorum pontificum referant, qui po-
 tius inter famoſiffirnqs latrones, & poientiffimos
 patrie proditores, Syilas, & Canhnas, annume-
 randus erat.

VITA

II JOANNIS P. XV. VITA. I>
æ TW*OîH»O**aHOiH«MM*OO·40MOMMq|@·µ MNq IOIq HMq M'^^*
*.

VITA
E T EPIS TOLÆ
jo annis PAPÆ XV.

i«.»rv. TOanoes patria Romanus, ex pâtre Leone post-jAientibus & faturis, & cum omnibus fidelibus (uis
...<, ' J ei presbytero natus, poll extindum tyrannum
v·o4·-·-·(O|B|I^, fufrâgjo legitim· eJeâtû est anno Chri-
Cur Rmm fti 985. fob regno Ottonis HL Hic timore eo-
ram qm· pndeceffbr paffus erat, fecerit in Tu-
feiam, euma novo tyranno Crescentio Nomen*
tano, qui titulo coufulatus munionem fandi An-
geli poffidre aggreffuseft, infellaretur. Cumque
legationes adOttoom mittere frequentaret, Ro-
mani memores eorum quas propter injurias pon-
tificibus illatas ab Ottonibus anterioribus paffi
erant, e veftigio honorifica legatione eundem
Joannem revocarunt, dataque illi omni (ecurita-
te in orbem redire rogarunt. Qpod dum faceret, B
omnes adventanti occurrerunt, piis officiis ftob-
fequii eundem honorarunt, feque illi fubjece-
ront. Libentio Hambugenfi epifeopo pallium con-
cedit. Leonem Trevirenfem viceepifcopum adre-
P.c· c-T 80° Anglie & ducem Nortmannorum ablegavit,
m·» ut eos inter fe diffidentes conciliaret. Ada pfeud-
ofynodi Remenfis, qua amoto Arnulpho Gerber-
tus fubrogatus fuerat, improbavit, ft amotum fe-
di fu· reftitui feliciter * procuravit. AdCrefcen-
r' tyrannidem, qu· in dies magis magifque in-
valefcebat, propulfandam, Ottonem regem Ger-
mani· Romam venire rogavit. Antequam vero
s»Tj. c? accederet, defundar eft pontifex optimus fepti-
okitwjMa-mo Maji, cum fediffet annos decem , menfes ....
"h' dies duodecim. Sepultus eft in bafilicaS.Petri in
oratorio S.Mari·.

EPISTOLA JOANNIS PAPA XV.
AD OMNBS FIDtLEI.

De pace concilianda inter Ethelredum regem
Angli· & Richardum ducem Nortman-
nic, quem raarchionem vocat.

Jte»9tt ^âatadcciatat [anUa Aeatane teclclfi'
f»f» tmaibat /delibat falatm.

*?·'· ii KJOverint omnes fanda matris ecclefue fide-
% c.p'*, ' At les, ft noftri utriufque ordinis per climata
foculi dilatati, qualiter nobis relatum eft a com-
pluribus de inimicitia Ethelredi Saxonum occi-
dentalium regis, nec non & Richardi marchio-
ois. Unde nimium trifitis effedus, utpote de fi-
liis nofttris fpiritnalibus: tandem inito falubricon-
filio, accerfivi quemdam apocrifarium nofttrutn
Leonem, viceepifcopum S. Treverenfis ecclefia :
& mifi cum illuc cum literis nofttris exhortato-
riis, ut reGpficerent ab hac fuperftitiooe. Qui
transiens veftras intercapedines terrarum, tandem
marinos tranfmeavit fines, & io die nativitatis
Domini pervenit ante confpedum regis prefati ,
moxque ex parte noftra falutato obtulit literas ,
quas illi miferamus. Qjii, accerfitis eundis fui
regni fidelibus utriufque ordinis fapientioribus, ob
morem & timorem Dei omnipotentis, nec non
& S.Petri apoftolorum principis, & per noftram
admonitionem paternam , firmiffimatn conceffit
pacem cum omnibus filiis & filiabus fuis , pre-
CsnaA Gntrtl Tom. XIX.

fine dolo . Qua de re mifit Edelfinum fande
Schireburnenfis ecclefue prefulem, nec non Leof-
flannum filium Alfvoldi , & Wulfiani filium
Ederelnothum, qui tranfierunt marinos fines, &
pervenerunt ufque ad Richardum praefatum mar-
chioom. Qui fit monita noftra pacifice fufeipiens,
fimulque audiens decretum fuprafaii regis, liben-
ti animo pacem firmavit eandem cum filiis fuis
& filiabus pnsentibus & futuris, fit cum omni-
bus fidelibus fiais: eo rationis tenore, m fi ali-
quis eorum, v«l ipfi, injufte aliquid contra alium
perpetraverint , digna emendatione purgetur .
B Paxque maneat perpetualiter ft iconvulfa, fa-
cramentorum utriufque partis ftigmate ftipulata .
Ex parte fcilicet regis Ethelredi, Edelfinus, pr-
ful fande Schireburnenfis ecclefie, ft Leofflanus
Alfvoldi filius, ft Ederelnothus VVlftanl filius.
Ex parte Richardi Rogerius epifeopus, Rodul-
phus Hugonis filius , Truteno filius Tburgis .
Adum Rothomagi Kalendis Martii, anno ab in-
carnatione Domini Dongentefimo nonagefimo pri-
mo, Indid. quarta. Et de hominibus regis, vel
de inimicis fuis nullum Richardus recipiat, nec
rex de fuis, fine figillo eorum.

C II. AD ARNULFUM COMITEM Kt

· T ALIOS.

C«»tul«·u .
·*i,ß · D·
Lxa D«-

Ut tnonafterio fandi Richarii, qu· abftulerunt , < iptcitjii.
reflituant.

Jmms Epijctpar fervat ferveram Dei , Araalt»
ceatiti, Baldamo ceatiti cam metre faa , Goher-
te vicecemiti, atqae lliarda , dilectiffimii filiis
aalirit fpiritaelihu, aamuMdaas falataae, &ape-
jlelxam beatdi&laem,

D

M Onemus vos a pravis operibus recedere, ft
bonis operibus adherere, quatenus Dei om-
nipotentis mifericordiam confequi mereamini, ft
vitam perpetuam acquirere valeatis. Quapropter ,
cariffimi, mandamus vobis, ut omnem heredita-
tem, quam abftqiiiftis ex tnonafterio S. Richarii
confectoris, pro Dei omnipotentis amore reddere
procuretis. Nam fi reddideritis, habebitis bene-
didionem fandi Petri, ft nofttram : fi autem mo-
nitionibus nofttris non obaudieritis, ex andoritate
Dei omnipotentis ft noftra, fciaitis vos effe ex-
communicates & maledtdos, & ab ecdefia Dei,
E ft a communione omnium Chriftiaoorum fepara-
tos, nifi ad fatifadionem perveneritis.

III. AD EPISCOPOS ALIQUOT

Ut reftitui curent, qur fandi Richarii
tmonafterio funt ablata.

Jomnt/ tpifctpm, ftrviti ftmniH Dri, Gaideni '
vtatrabili epifcopi, Falconi Aatbiancnjii civitati» ***
vtiurabili epifeopo, Ba/daine Tfr^aacit/fj civt'atit
F
cpi.

CHnLStt

S I fospitatis copiam, alacritatifque abundantiam erga vos fore noverimus, baud aliter t quam de nobis ipsis letamur. Ceterum mandamus vobis, quatenus p/o Dei omnipotentis amore, fandi que Petri veneratione & noſtra interveniente, huic nomine Ingilardo fuccerratis, ut motu/le-

Arium fanai Richarii coſeſſorin per noſtrum & per vaſtruffi auxilium relevetur. Illis quoque militibus, qui hereditatem monaſterii abſtuleront, CHRISTI 2eftras excommunicatorias iiteras unicuique mit. fere non prtermittatis, ut omnia, que de pre. dido monaſterio abſtulcrunt, reddere procurent. In hoc apparebit quod fandam Romanam cedefiam diligitis, cum noſtra deprecatio apod vos venerit, fi eam adimpleveritis.

CAD EPISTOLAS JOANNIS XV. P A P Æ

APPENDIX.

AD OMNES V I D E L E S

Balla Cſrbijr^fitali monachii jarra fvedani aeva trUnenter, aftrntur vtlrra.

B< s>rr'
M.ſi fu
.M.
B. L...>
SpicJ. ecd
pq. >>.

G Onvenit epifcopali auAoritate maximeque fumi ptefulis, pie, folliciteque temper cogita, re quatenus itaecdſiarum follicitudines habeant ut facris locis, in quibus jugi famulantium fedu. litate Deus placatur, opportuna conferre fuffragia non detredent. Unde ego fervus fervorum Dei Johannes fairofanſlz apoſtolcz fedis przful omnibus fande Dei ecdcfiz fidelibus fuggero, quod venerabilis abbas Thetmarus. monaſterii quod vocatur novaCorbeja, per interventum Hildibrandi Mutinenſis epifeopi, noſſiam efflagitavit clementiam, ut omnia przecepta glorioâſſimorum imperatorum, feu regum, five quorumlibet principum chirographa, necnon etiam quz anoſlris przdeceſſonibus, Adriano, atque Stepbano Collate, vel conferipta funt, noſtra quoque auctoritate confirmaremus, & roboraremus; & his quas ab apoſſolica fede decreta funt, noſſr fubſcriptionis chartulam adjungeremus. Nos itaque comiderantes religioſam ejus petitionem, paſſoralique elle officii fervorum Dei jugiter utilitati, commodifque proſpicere, decrevimus, ut duomoſtaſteria, Corbejente videlicet monachorum, atque Henfordenie fandimonialium, de omnibus rebus, que vel in communi Principum charta, vel precapiis confirmata elle agnoſeuntur, nihilominus talem ex apoſſolica fandione obtineant firmitatem, ut nihil habeant unde ſe tueri poſſint, quicumque ſibi promittunt hzc aliquando ſe poſſe immutare, vel infringere. Habeant ergo przfata monaſteria return fuarum liberam in omnibus diipoendi regulariter poteſtatem; & ut plenius protequamur, quod fandos apoſſolicos jam didos intendiſſe ſentimus, atque ante eos B. Gregorium, ac reverende memorie Nicolarm fanxiſſe deitibus monaſteriorum invenimus, nos humiliter tantis auctoritatibus (ubſcribendo confirmamus, ut nullus epifcopus Patherbrunnenſis aliquam ex eis vel accipiat, vel expote. r portionem, neque vel in his, cui regiminis locum tenent, vel in ipsis congregationibus, aut ipsis coenobiis poteſtatem obtineat; neque iplorum dominatione potiatut ulla, neque in clericis, neque in famulis, aut in omnibus quzeumque ad monaſteria ipſa videntur habere poſſeſſionis reſpedum, ſicut ab omnibus cis hadenus tervatum & conceſſum eſt epifeopis, in quorum parochiis res eorumdem monaſteriorum conjacere videntur. Nam ipſius przfati monaſterii abbati fuiſque ſucceſſoribus licentiam damus, juxta altare fedendi, populoque inſra fuum monaſterium vel cellas, ſecundum Deum predcandi ac docendi, ita ut nullos epifcopus

per ſe ad ipſa monaſteria, vel cellas eorumdem, vel oeconomus ejus, vel archipſebyter, aut archidiaconus illius, ſeu qualibet ex ejus agentibus perſona poteſtatem habeat accedendi, niſi forte neceſſitatis cauſa, vel ditedionis gratia vocatus advenerit; ne importunirate fui, miniſtrorumque fuorum inquietudine facris locis fiat noſſia. Neque in eccleſiis przfatis monaſteriis ſubjedis, vel in preſbyteris eideſſe eccleſiis ordinatis aliquam teutet facere perturbationem, novam conſtituendo, antiquam conſtitutionem violando; fed Geut regulariter ac canonice diſpoſuerint, ex Ion. go jam tempore manentis ita futuris temporibus maneat inconcuſſe. Ordinationes, quz neceſſariz fuerint ipsis monaſteriis, agere non differat; altaris quoque, & baſilicarum benedictiones, five confeſationes, prout neceſſitas poſtulaſcrit, vel in ipsis monaſteriis, vel in agris eorum libenter concedat; chriſma quoque olorumque confeſatum per ſingulos annos przbere non differat, & pro his omnibus nullum munus exigit, ne Spiritus ſandi gratiam vendere conatus, inde, quod abſit, damnationem incurrat. Hocconſtitutum non ſolum Patherbrunnenſem, verum etiam omnium locorum epitepos, ubicumque przfata monaſteria, vel eccleſias, vel agros, vel familias habere noteuntur, obſervare ſine cundatione, ſeu contradidione opoitet, ut nullus poteſtatis jure rebus eorumdem monaſteriorum abutatur, fed maneat omnia in poteſtare prrlatorum eis, & regulari diſpoſitione, quzeumque, ut diximus, vel in agris, vel in familiis, vel in decimis eis conflant eſſe collate. Sicut & apoſſolica & imperia lia przcepta, partim ſimul, partim ſingulatimeis confirmavimus. Abbatem vero, & abbatiffatn in his locis ſemper eligendi habeant poteſtatem, ut eam eligant perſonam, quz propoſitum conſervationis in utrolibet monaſterio, moribus & habitu profiteatur, non canonicum aut laicum, neque alterius monaſterii monachum, in quoſpecialiter nos audire dignetur regia dominatio, ut nullam eiſdem monaſteriis proponat perſonam, quz non ab ipsis congregationibus fuerit regulariter eleda. Quà de re noverit clementia, vel nunc exiſtentium, vel ſucceſſionis jure omnium futurorum principum a fede apoſſolica fancitum, noſtraque ſubſcriptione roboratum, nec ſon antecedentium regum przceptis cautum, ut paedis monaſteriis nullam praeficiant perſonam de quocumque ordine, niſi quz per eledionem probabilem ſumatur. Quoniam vero mulz qunruntv ab importunis hominibus malignitatis occa-

fl» fiones, ne neceffe femj τ advrfatela clypeopro-
 anno sediaaia repellere, quod apoftolica decrevit audo-
 CHABTI ritaa, nos quoque approbamus, ut qui ordinati
 * * fotrint ad regimen ffrpodidorum monafteriorum,
 nulla poteftate pravalente dejiciamur, niG cri-
 minis confis fuerint deprebenfi, cujus irerito Re-
 dores non debeant adminiftrare officium. Iofa-
 mi* vero maculis, five criminis alicujus denota-
 tione fi fuerint appetiti, non prater canonicam
 aut regularem deponantur examinationem. Si
 quis ergo apoftolios fedis decretum contempie-
 rit, proculdubio damnationis cenfuram fufcipiet,
 quam credimus divino Spiritu per apoilolicam lin-
 guam probatam. Nos igitur noftram fufcriptioem
 annali ooftriimpretlionelignantes, obfecramus co-
 epifeopos oofiros omnes, in quorum manus ifta
 devenerint ζ ut fua etiam auctoritate & fufcri-
 ptioe hac confirmare velint, ut quicumque hac
 temerare pmfumpferit generalisatis oofre lenti-
 tiis ita anathematis vinculo obligetur, ut nemi-
 nem habeat, de cujus favore blandiatur, aut fe-
 tueri putet a lententia damnationi,. Ab impera-
 toribus etiam sut regibur five ducibus, aut a qua-
 cumque poteftate, qua pro tempore tunc ordina-
 ta fuerit componere cogantur mille libras auri
 optimi, medietatem paedidi, mooafteriis, ac me-
 dietatem cameras eorum principem. Cundis au-
 tem ifta fervamibus fit pax Domini noftri Jefu
 Chrifti, quatenus & hic frudum bons ad>oms
 recipiant, de apuddiftridum judicem premia «ter-
 ne quietis inveniant. Scriptum per manus Ste-
 phani primi ferioei Saode Romane ecclefiz io
 menle Junio, & indictione fecunda. Datum ea-
 lend. Julii per manus Joannis epifeopi Sanda
 * A» <»»» Epheffent. * ecclefia, & Bibliothecarii fande Se-
 ^XJJl'''dis apoftolice. Anno pontificatus domini Joannis
 «ivut, fandiffimi, quinti decimi pape, tv. Indidione fe-
 cunda.

EJUSDEM BULLA.

NvaaAjteriam caodiem / Gtktkarie II, Cas-
 flantunfi tpifcpt Jeb aptllelica talMnt
 tKcifa , variifa* Jeaat.

Jetnnti tpifcptat, ftrvai ferotrua Dti. Ia attaint
 fanlta, & InJaiJaa Trinitatu, Patrii vidtli-
 ctt, ti Filii, iJ ipifitat fanSt.

L»»»tSpicit. XTOtutn effe volumus omnibus Chrifti fide-
 JLN bos, qualiter Gebeardus II. amabilis epif-
 eopus Sanda ConftantienGs ecclefie, dilediffimus
 confrater oofter, orationis caufa Romam veniens,
 ad limina Apoftolorum Principum Petri, & Pau-
 li, & ante noftram prafentiam, retulitque no-
 bis, quatenus ipfe, Dei nutu compulfas, «de-
 fiam Coenobitarum confruxiiTet fuper ripam fla-
 minis, quod dicitur Rhenus, ad honorem Beati

XV. P A PÆ. 86
 A Gregorii Confeflocis Chrifti, In quo loco regulam,
 S-Benediabbatis, & monachorum fratrum lucu-
 lenii(fimo ordinaret: ubi devotiffime de luis pro-
 priis prediis, que a fuis parentibus illi eveoe-
 runt, & partem de rebus fande fua ecclefie ob-
 tulit ad iufbtentaionetn * ftipeodium illorum
 videlicet monachorum, qui lo ipfo fando mona-
 terio fieculo * Chrifti laudea perfolvere diu no-
 duque non ceftant r de quibus noftre bumiliatis
 fopplicans clementiam, ut predidus locus ipfefub
 tuitione fit defenfione S.Pe(ri noltraque nofttum-
 que fuccefforutu pontificum in perpetuum ma-
 neat. Ita tamen ut nullus rex, aut dux, neque
 marchio, nec etiam epifeopus, qui per tempora
 in ipfo epifeopio fuerit, aut ulla perfooa audeat
 Bde omnibus, que ibidem ab ipfo jam dido Ge-
 bebarde epifeopo concéda funt alienare, aut quo-
 quo modo de ipfo fando monafterio extrahere,
 fed tuta d Habilita, atque firma, ufque in futu-
 ra tempora concedimus permanenda. Sed & hoc
 apoftolica praeceptione, rogante fnpradido confia-
 tre noftro interdiximus io nomine Domini noftri
 Jefu Chrifti, ne aliquis eidem monafterio prafi-
 cietur, nifi quem communi confeofu fratres, ibi-
 dem Chrifto fidulo fervientes elegerint, eledum-
 que epifeopus benedidionis titulo confirmare pro-
 curet. Et hoc ipfum de Advocati ciediooe de-
 cerni placuit. Si vero, quodabfit, aliquando con-
 tigerit, ut epifeopus ejusdem fanda ecclefia he-
 retiens vel fcbifmaticus exiftat, fratres fupradidi
 C monasterii ex auctoritate fedis apoftolice habeam
 pote(latent ecclefiaftica ordines requirendi, ubi-
 cumque catholicum noverint elfe epifeopum, ne
 ille iniquus de hoc aliquam eis injuriam inferto
 przfumat. Nam fi quis aliquis homo, cujnfcum-
 que fit ordinis vel poteftatis, quod non credimus,
 in aliquo diftrimpere temptaverit ea, qua ab ipfo
 jam dido contraire noftro in predido monafterio
 concéda funt, & a jure, & ditione ipfius mona-
 sterii auferre voluerit, nifi refipifeat, excommu-
 nicatur a corpore & fanguiae Domini noftri Jo-
 fu Chrifti confiftat, & anathematizatus a SS ra-
 iribus omnibus & a nobis, nec in exitu vite
 communicet, fed etiam mortuo nomen ejus in-
 ter miflaruvnflemlia nullo modo recitetur. Qui
 fjvero pio intuitu cultos & procurator hujus n>. ftri
 praecepti extiterit, benedidiotis gratiam vi-
 tamque sb ipfo Domino Deo & Salvatore Jefu ChrL
 fto mereatur in faecula foculorum amen. Scriptum
 per manum Joannis Notarii, & Regionarii, &
 Scriniarii facri Lateraenfis palatii, in menfe
 Aprili, & Indidione fecunda: Datum vero fepti-
 mo calendas majas per manus Gregorii epifeopi
 facra Portoenfis ecclefie, fit Bibliothecani fedis
 apoftolica, anno pontificatus Domini noftri Joan-
 nis fandiffimi papa quarto. A

ANNO *<*&'mW· WAp' A reWW WIRnt pçr f vWo 'A
 "S?" ADALBERONIS ARCHIEPISCOPI REMENSIS

ia
 -a... Cm-
 Ctilm.

Epistola bvocat oafia.

Ad comprovinciales epifeopos.

MUltas fuper ftatu eedefiarum Domini, œul-
 Mes fuper publici, priviftique negotii, rati-
 ocmaiuri, cum oottrae diceceleos confratribus,
 cariffimo vos invitamus anedu, non tantum
 noftri, quantum veftri caufa honoris, ac utili-
 tatis. Locus loquendi, mons S. Maria Terdo-
 Getvrii Gtatral. Totn. XIX.

Enenfis; tempus, m. Iduum Decembris. Valet
 QuE in hoe (it mcon
 efl.
 EJafikm tpiffaia AvatarJe Caaterett^i tpifetpe
 TTIs litteris accepts, Baldninum, quem nuper
 JLJL excommunicavi^nus, excommunicate > ob
 F 2 fuam

ANNO
 ..

S7 "A/IJ" CONCILIIUM ««
fmitn uxorem mile derdidam: & quodnegligen- A 1"U vAit alu>d anuemcitventt prnterqumt tcepi —
CHRISTI d'utB1 «A delitum, obedientia corrigatur, m- Jht, etiam A>gelm, ffit. EAote ergo no- anno
,, hilque fibi profuerit Romam adiiſſe, dominum bifcum divinarum legum defcnſores, qui facer- *,STI
Papam mendaciis dilucidecum Paulus dicat; Si dotalis dignitatis gaudetis effe participes. Valet.

ANNO ANNO
ch.hST' CONCILIIUM APUD GILDONIS CORTEM CH,uST'
Ft Lppl-
■-10 C...
<4. CMita,

i m Provincia R b m e n s i,

Ad quod VValo, ejufque fautores iterum vocati funt ſub perna excommunicationis.

H Ujus ſynodi mentionem legimus inter epifto B "»»* divini prnferit. Ad Cenorttam ſaArvrtllw
las Gerberti, quarum xxix. feribitur VVa- Fra/raw apud GAdnll ctrtem kakndnm In CA.
loni, ejufque ſequacibus ex perfona Adalberonis Jnllu vitt iteram audiendae vittMMI. En antnt «w
Archiepifcopi Remenſis, qua Ac habet. Hadfewas nite, aut Jententiam darnnatitnit eadem dte, f«a
/intitiam vejlrām patienter tnlimni, èX <Jttia fynt- ammt vnllll, cum vejlrū faattrikni expethht.
•Lilla decreta pxrvipendittr, Vtcati ctnntemtit, à»

«W>«O <t\$SMſi.

<*. <>. —

SYNODUS LANDAVENSIS

CHRISTI
>»«

A fando Dunttano archiprxſule Cantuaric, anno Domini bccccLxxviii. coofecrato.

2,va Artkmail rtth Gantu tk fratricidium anatlent» declaratur.

A Rthmail Guentir, filius Nougui, occidit fra Cgradus, ut Gmul convenirent apud Landaviam .
item ium Elied, imino lemetipſum , ut Et congregatis illis omnibus de tunc ad Enem ,
etl metrice didum, ut prediximus, affirmante tora ſynodo, fecit re-

SatoHn^nt "... ahum mobittr ladere, primum
Jpjm te jacuit percutiet prtptt.

Ex fado tam execrabili homicidio , & humano
generi exofo, epifeopus Gucaunus miſit legatos
per totam parochiam fibi ſubditam, ſi obtempe-
rantem eccleſie ſu@ Landavrx, propter clericos
omnes de majoribus gradibus ufque ad inferiores

regem anathematizare, & ablata fibi tota chritia-
norum communitate, ſit audito Abi fado anathe-
mate , requiſivit veniam lacrymabili devotione
apud Landaviam, & injunda Abi poenitentia de
fratricidio perpetrato, largitus ett in elemofyna
Deo, & fandis Dubricio, Teliavo & Oudocco ,
& Gucauno epifeopo, & omnibus prxfulis Lan-
davic m perpetuo, Lanm Mkaegel, Lickrtt, &c.

anno
C,XST' CONCILIIUM ROMANUM

in caufa S. Adalberti bpifcopi Pracemſibos

Retituendi celebratum, anno 1 dccccLxxxix. tempore Joannis pap@ XV.

c.»f> <0>. QAndus Adalbertus Pragenſis epifeopus cum Bo- Dgregationi, plane neceſarium effe , ut epifeopus
" O hemos luos fibi valde contrarios effe experien- ad poenitentem populum redire cogatur , quan-
tia didiciffet, fecundum evangelicam ſententiam eos tumvis ille reludetur. Addidit pontifex hanc le-
dclercns, anno Chr.983. ſub Benedico papa VII. gem ôc conditionem: A nndiernt earn, teneant
Romam venerat, ut confenſu Romani pontificis cnm henediffant: fl vert km nndierint, nbi>jite peri,
epifcopatum dimitteret , fibique ad loca landa cnit fui capilli malernm ctnftrtta, declinet. Sen-
peregrinari liceret . Perada peregrinatione Ro- tentia concilii & imperio abbatis Addbctus ob Ad.ib.>»
mam revetſus, inonafferium j>.Bonilacii ingref- temperans, magno cum dolcreplurituifque lacry ,,,*,^1>
ſus ell . Cumque in eo , tanquam in palſſra Emis ad epifeopatum rediit. Qua ratione eumdem t...
Chrifti, integro quinquennio ſe pugilem ſtrenuif- epifeopatum ob ingreveſcentia populi peccata ite-
ſimum exhibuiſſet: Pragenſes emendationem pol- rum deferuerit; quave occaAone poſſeaHungaro-
liciti , epifeopum ſuum repetiverunt, eaque de rumapoffolus effrdusStephanum regem baptizaverit,
caufa duos viros ad fedem apoſtolicam ablega- refertur apud Surium in adis S. Adelberti , die
ruut. Quos cum pontifex audiviſſet, conventum XJ. Aprilis, tomo x. & in vita Stephani Hun-
n^rnu@ hunc ſynodalem collegit, in quo poſt diligentem garorum regis apud eumdem torn.4. die Xf. Au-
fadi inquiffiioem vilum ert land@ patrum com gutti-

CON-

/ Dith.Tiaro primo rrpkenſi Epucop' anno Ch. 0J. defunô ſubrogatut ett S. Adalbertus . Fort annes Epifco-
piri 'rptem , inquit primus Ailfor ejus vit@ cc.vviii. relido JEplicoparu Romam venit. Erat />// dubm R>nne
Imtretrix A>1>>B>. Thecthanla , mater elue , ſar mtd> regnat, terimi , Cr Deo juvante maximal Otto . Qpare Theo-
pha-

91 DE CONCILIIIS 91

fy rocurtenff. Conciliem hoc primam eft omniana
 .q»?»*0* deinceps io caufa Arnulfi cekbrat* font ,
 anno eodem Arnolfo adhuc privarim vitam agente , anno
 CHaun ut ex epilola illa coaftat, io qua, prolequirar ***.
 # Gerbertus, damnationem illam fobtuht deinAdal»
 bero epifeopus Lauduenfis, io cujos diœceffi age»
 bat Arnolfos; atque ita eccleffis reftitutns , Ret-
 nenGs archiepifeopus reounciatas fuit. Concilii
 bujos, *cujna* certus locus ignoratur, annus facile
 detegitur; cum enim Carolo arma inferta in.Gal-
 liam inferenti Arnulfus cobsferit, ejufque crimi-
 nis reus eam penam incurrerit, haberi utique non
 potuit ante annum 987. nuo idem Carolus e Gal-
 lis porthabitus, pneferri ubi in regni gubernatio*
 ne Hugoeom acerbiffime tulit. Nemo buc ufque
 intercolleAores concilii hujus, quod fanefirequen-
 tiffimum faille oportet, meminit.

Ita vero eccleffis redditus Arnulfos, anno le»
 nuenti a damnatione fua nempe 988. in concilio
 Remenffis pfrovincis eccleffis illius infulus dona-
 tur. Extat concilium iftud apud Labbcum tom.
 XI. pag.983. Venet. edit, quamvis anno nen fuo
 refertur; non enim anno 989. led potius 988.
 die X. Kal Februarii, ut Pagina demoaftrat ,
 Adalberoni RemenG fatis fuoâo Arnulfos foccef-
 fit. Alterum eft boc ac conciliis in caufeArnulfi
 habitis.

Tertium deio fuccedit concilium Silvaneâenf, c.
 quo in predones Remenffis prorincir, fle epifeo-
 pii Laadunenffis pervafores anathema diâum. Ar-
 nulfu in eos fentenriam legas in collctiooc Ve-
 neto Labbcana tom. XI. coi-986. fed annum cor-
 rigas ; cum enim urbis Remenffis invafio fexto
 nondum clapfo ab ordinatione Arnulfi mcufe con-
 tingerit; qua ocafione in prsdoues foviit, & in
 illos concilium animadvertit; ab anno 988. re-
 moveri concilium illud nequaquam poteft. Utrum
 vero bec omnia (incere prxfiterit Arnulfos , an
 vero potius, ut prodicionem fuam ea Gmulatiooe
 tegetet, aliis judicandum dimitto. Non diu enim
 poft caedum & vaftatidnum illarum, quin & in car-
 cerem detruGonis auflor ipfe lux redargutus eft,
 quade re legas Baronium io annalibus ad A.990.

Quartum concilium in collertionibus omiffum
 illud fuit, cum Remenffis, vel forte etiam alia-
 rum provinciarum epifeopi Arnulfum turpis pro-
 ditionis reum infimulaturi convene-unt . Dies
 tunc di&a Arnulfo, qui fope vocatus, numquam
 venit; quare a patribus fynodica data eft ad joan-
 nem XV. ut fua ipfa aurtoritate vel Arnulfum
 cogeret ad caufam fuam *defendendam*, vel depoen-
 dendum permitteret. Extant liters illae port con-
 cilium Silvaneâenfe apud Labbeum col.988. Da-
 tas veto in concilio nuodam indicat Gerbertus in
 eadem epiftola ad VViderodum his verbis: *Zvrr-
 ea legatu, literu fynodcû Romanus pontifex, utec-
 dâlla turbata fubveniat, admonetur.* Quodnam fit
 concilium, vel forte concilia ifta, A ubi loco-
 rum Gallis celebrata, ignotum . Nec de anno
 fatis confiât ; certe poft Silvancrtenfe parum,
 convenit.

Quintum aliud concilium indicat idem Gerber-
 tus, paulo poft verba illa fobjungens. *Jtaquegra-
 vium epifeoporum faUo confultu, legatu & literis
 fynodicis, ac trina admonitione Arnulfus convenitur
 decem & confinait meufibut, ut a coepio furore de-
 fifleret.* Cum vero vocationem illam faâam affe-
 rat Gerbertus, poftquam Romanus pontifex re-
 quifitus, ut manum adjutricem ferret, neglexit ;
 reda inde coniectioncdeducimus, fynodumhanc
 pofteriorem, & plane diverfam ab ea effe, qux
 literal ea de re ad pontificem dedit. Nec hujus

pariter concilii, itnmo forte alarum conciliarum.
 locus certumque temposrdcitnr; quamvis de tem-
 pore facilis eft conjeAara; cam enim decem & anno
 oâo continuis menGbas judiciali illi vocationi Ar-
 nulfio refliterit, totum temporis illius fpatium
 quod ab anno 989. inclinante, ad 990. Interce-
 dit, concilio vel conciliis illis afCgnandam eft .

Hsc omnia concilia pone fequutum eft concii»
 liabulum Rcmenfe, cujus Gerbett^j. in eadem
 epiftola meminit, ejufque eftaAimotni continua-
 tor, ex quo Labbcus tom. XI. coi. 991. Venet.
 edit, complexus eft. Omnium ibi geftarum fum-
 ma eo tendit, ut Arnulfos & epifeopatu, & li-
 bertate privaretur, Gerberto io ejus loco confiti-
 tuto: annus, menfis, & dies non latet, legitur-
 Bque ibidem, (a)

Res ita codtituts font, non vero compofite ;
 nam paucis elapfis annis profratratus Arnulfos eri-
 gi iterum ccepit. Igitur Joannis XV. juffu miffot
 eft in Gallias Leo abbas S. Bonifacii, qui concii-
 lium primo quidem Mofonii oppido Belgice in
 Remenfi metropoli habuit . Cognita tunc Ar-
 nulfu caufa eft, auditufque Gerbertus pro fe per-
 orans; prohibere tatneu non potuit quominus a
 facris abftinere fe juberetur, donec res maturius
 in RemenG concilio ad Kslendas Julii ejufdem
 anni indido difeuteretur. Habitum eft concilium
 iftud Remis; pro Arnolfo judicatum: tum res
 Romam delata ad Pontificem. Num ftatim a
 RemenG concilio caufa delata Gt Romam, peni-
 tus ignoro; illud conftat, nonnifi fob Gregorio
 V. qui ccepit anno ^oB. Majo menfe , & Rober-
 to io Galliis regnaate mi(Turn foiffe Romans Ab-
 bonem Floriacenfem^nnbatem, ut curaret Arnulfi
 reftitutionem, terte Aimoinoin vita ejuldem Ab-
 bonis, fcribente miffam Abbonem ad Greg jrimum,
 nt Arnulfi caufam tradaret, regteffumque eidem
 Arnulfo pallium, a Romano pontifice acceptum
 tuliffe. Cum vero addat idem Aimoinus Grcgu-
 rium pontificem ftatim ab affamptione fua ana-
 thema in totum regnum Francorum commina-
 tum foiffe, nifi Arnulfos reftitueretur ; indicari
 his cenleo, fobobfcure licet, dejedi hujus archi-
 epifeopi caufam jam tunc a Romano Pontifice
 definitam, abfolutamquefoiffe; id vero prxfitum
 011 1 icinenfi quodam Concilio demonftrat Canon
 primus Concilii Romani anni 998. prout legitur
 in codice Udalrici Banbergenfis, de quo ego in
 additionibus ad idem concilium . En Canonis
 verba: *placuit fanHa fenoda , at omnes epifcopi oc-
 cidentales, qui in depqfiliom Arnolff Remenffis Archi-
 epifcopi fuerunt, & eaterit inducis meatu Papien-
 fem [nodum fpreverunt, & inconvenuntei caufar
 ad confutandam [ytodum per manum laicalu perfona
 miferunt, ab epifcopali officio fatpandantur.*

Quo tempore fynodus hrc Ticinenfis convene-
 rit , fob quo pontifice, has habeo conjeâuras ,
 quas proferam. Anno 997. *Papa Ticini complu-
 rium Epifcoparum conciltum adunavit*, verba font
 Chronici Hildensheimenffis. Hoc igitur forte in
 concilio eadem Arnulfi caufa cum aliis definita
 eft. Ratio temjloris, & rerum circumflantis om-
 nes cum hac fynodo quadrant; nam anno 995.
 pro Arnulfo in Gallia decifom eft: anno 990.
 vacatio eft farta, five quod Gallis res adeo fue-
 rint perturbais , ut nihil obtineri potuerit pro
 Arnulfo; Gve quod vivo adhuc Hugone regenum-
 quam evinci potuerit, ut reftitueretur Epifeopus
 parti ejus averfus. Anno demum 997. Hugone
 jam e vivis translato, fedatifque domefticis dif-
 fenfionibus exteris ac potiffimutn Gallicanas tur-
 bas fopire aggreffus eft Gregorius; Qpare incon-
 cilio

(.) Concilii hujus aâa fufiori ftilo ab ipfo Gerberto deferipta infernus ptoierentur. *Manfi.*

>> ANNO CHRISTI S»
 cilio Ticini habito cautam hanc iterum diffinit, Amolfom restituendum iudicavit, recuantesque Gallos minia terrait. Tunc a Roberto Franco, nim rege Abito FlonaceuGs mittitur ut pacem amica cum Pontifice componeret. Vir fanâua Pontificem adiit, mandata ab eo accepit, & palions pro Arnulfo, regreffusque it* cum regē fegeffit, ut tandem depoGtu* Epifeopus facerdotium amiffum reciperet.

Nec ita tamen cauâ penitus absoluta eft; co- gnofcendum enim fupererat deEpifcopis, quiArnultam injuffu Romani Pontificis exauâoraveram. In illos ergo dicta eft fufpenfionis fententia in Concilio Romano anoi 998. Hue ufque nos ducunt ea, que fuperfunt, hiliorica monomēntâ. An res ultra precedent, atque cum ignorantibus ignoro. ft

ANNO
 CHRISTI

ANNO
 CHRISTI

ANNO
 CHRISTI

CONCILIIUM REMENSE

DCCCCLXXXXIX. IN Q.UO AsMOLFOI

Archiepifcopn* Remenfit, cleftus eft.

Sm&* «c miwrfai ttktfit ctkiliu, /alutta il» Bcoram Hagooi & Roberto, me fidem puriiTimatn ferraturam; confiliutn & auxilium, fecundum meum feire fit poffe, in omnibus negotiis prubiturum; inimicos eorum, nec coufilio, nec auxilio ad eorum infidelitatem fcienter adjuturum.

P I« memori* patre noftro Adalberaoe fenfvs corporeos relinquire, datum lumen paftoris amiffus, praeda hoftium fadi fumus. Itaque dum molimur tanti viri refarcire ruinas, elapfa funt canonica tempora, violat* funt leges, quibus cavetur nullam fedem amplius triginta dierum spatium vacare licere. Nuncque tandem pulfantibz divina lux fe aperuit: ſi quo fequeremur offendit, depulfo aotichnfto, fimomaca hſrefi damus, inquam, dicimur epifeopi dkrce- ieos Remorum metropoli*, cum omni clero, di verfi ordini* populo acclamante, orthodoxis regibus noſtri* contentientibo*, eligimus nobi* in prefulem virum pietate praftantem, fide inGgoem, conftantia mirabilem, in confiliis providam, rebus gerendis aptum; in quo h* virtute* que fic clare relucent, indicio funt cetera* abefle non poſſe. Arnulfum dicimus regi* Lotbarii filium: quem etfi altu* fanguis* vitio tempori* fub anathemate poſſiti aliquo infecit contagio, fed tamen hunc mater eccleſia purificans myſticis abluit facramenti*. Hunc, inquam, dicimus Lauduoenſis eccleſi* filium, & ut verius fateamur, Remenſis. Ea quippe civitas Remenſe territorium, Remenſi* parochia eft, neo fic a B. Remigio divifa, ut neret aliena. Nimirum ille Deo plenus, unitatem appetens, non ſcillicetn aſteſtans, fic ſcidiſit, ut cohſreret velut pars in toto: & quis, & quantus futura* elTet intelligent, nataleſolum beavit (acerdotii dignitate. Eligimus ergo Arnulfum, hinc ortum, hinc educatum, fimoniac* h* reſis expertem, a faſtioſe tyrannica remotam, ſua cuique debita jura reddentem, fauâuarium Det non diſſipantem. Sint procul ab eledione noſtra dolus, & fallacia: nec putent eam ad fe artinere filii Belial. Filii pacis & concordii*, flabilem ſe ſolidam in perpetuum faciunt, confirmando, corroborando, ſubſcribendo.

LIBELLUS FIDELITATIS

f>k facit chtrographi tltus ab Anultfit arbitriſap».

E Go Arnulfus, gratia Dei preveniente, Remorum archiepifcopus, promitto regibus Ffan-

<> & epifcopatum meum accipiat alter. Recedat me, ſintque perpetuo inimici. H«e «80 chirographo * me edito, in teſtimonium benediâionis, vel malediâioais me* ſubſcribo, fratresque, & filios meos, ut ſubſcribaor, rogo.

Ego Arnulphus archiepifcopot SS.

Not * SirisiMi Binii.

IMlt bu qv fatuatur, tueiſt Arattipki cmnniterirt teat txceannanilatnſ; ū* encilii Silcaatſafii ivotElwaa & matbma.

Arnolfos Remeetis archiepifcopus ab Hugone Francorum rege ad eam dignitatem promotus, venerat i* ſuſpicionem, quaſi conciliuſ forer illius proditiſonis, qua per preſbyterum quemdam Remenſeta * Giſlebertum nomine Carolus frater Lorharii civitate Remenſi potitus erat, ipſumque Arnulfum captivum abduxerat. Augerebat ſuſpicionem, quod filius Lotbarii regis defunſti, dicitur Caroli nepos enet, adeoque ejus juſſu civitas Carolo patruo ſuo tradita fuiſſet. Ad quam ſuſpicionem tollendam cum ille ſententiam excommunicationis, que eſtât in concilio Remenſi, cap. 1s. adverſus omnes qui tam nefaria perperraffent, privarim intorſiſſet; voluit Calliarum epifeopos convenire, idemque quod ille fecerat prarſtare. Obtemperarunt ſuo archiepifcopo alliarum eccleſiarum antifiſtes, atque eosdem pñmones, potiſ habitam orationem inveſtivam, ſententia anathematis condemnarunt. Recitata ſunt iſta omnia poſtea Em Remenſi concilio, atque inde a Gerberto in fuum commentarium translata fuerunt.

AR-

* -*. Arnulphus poſt ejus ad Remen ſem Archiepifcopatum evrſionem ab Hugone rege deſeivit, & utraque Armalphi rebellio per meſes 19. duravit, in univerſum annos tres, ut colligitur ex epidoU Gerberti ad Wilſatode* Argentionem Rpifcopum a Baroni ad ann. Chriſti pp». n.gp. relata. Qpare cum ejus depoſitio contingerit in Synodo Remenſi an pps. nceſſe eſt ejuleleAionem ad an. pii. refere. Vide Pagm» <d -4>mm» Cbnſii pps. ». s. <y /ef;

SACROSANCTOS
IN XV.

CONCILIIUM

HUGO CAV-
IL FRANC.

ARNULFI ARCHIEPISCOPI

in praeconia Remorum.

Araalfttt gratia Dei areUtpifcafttt. Cmntnildritett
frodmbu Aemanm.

Quid tibi vis praedonum Remensium federa-
te manus? Nihilote te movent pupilli, &
vidua lacrymaz, nec advocatus eorum? Velis
lis, dominustuus ipse testis, & iudex, & gravis
ultor, cujus iudicium non effugies. Vide quid an-
te oculo ipfius egeris. Saaam pudicitiam virgi-
num non erubuiſſi: matronas, etiam barbaris ve-
rendes, nudas rdiquiſſi. orphanum & pupillum
non repexiſſi. Parvum tibi hoc. Aeceiſiſti ad
templum matris Dei cunâis mortalibus reveren-
dum, ejus atrium perfregiſſi, polluiſſi, violaiſſi.
Quod oculi ibi viderunt, concupiviſti: quod ma-
nus atreâre potuerunt, rapuiſti. Et nos qui-
dem contra divinum ac humanum jus, miferi-
cordia abutit-tes, quod cibi & potus abſtul-
iſti, non iolulgemus, fed propter impia tempora non
exigimus. Exigimus autem reliqua omnia, quo
pollutis manibus pervaiſti ac retines. Redde er-
go, aut ſententiam damnationis in pervaforesce-
rum eccleſiaſticarum a facris canonibus promul-
gatam, eam in te latam, mukotiefque ferendam,
excipe.

Auâoritate omnipotentis Dei, Patri, & Filii,
At Spiritu fanâi, interveniente & adjuvante bea-
ta Maria ſemper Virgine, auâoritate quoque ſc
potestate apoſtolia tradita, nobiſque rciiAa, ex-
communicamus, anathematizamus, majediimus,
damnamus, fit a liminibus ſantte matris eccleſie
ſeparamus vos, Remenſium praedonum auâores,
nâaâores, cooperatores, fautores, & a propriis do-
minis rerum ſuarum ſub nomine emptionis ab-
alienatores. Obtenebrecant oculi veſtri, qui con-
cupiverunt* are(eant manus, quâ) rapuerunt.* de-
bilitentur omnia membra, quae adjuverunt. Sem-
per laboretiſ, nec requiem inveniatiſ, fruûque
laboris veſtri privemini. Formidetis ac paveatiſ
facie perſequentis, & non perſequentis boſtiſ, ut
tabefeendo deficiatiſ. Sit portio veſtra cum Jud*
traditore Domini, in terra mortis & tenebrarum,
donec corda veſtra ad plenam ûtiſfaâionem con-
vertantur. Hic aurem iir modus plene ſariſfaâio-
niſ, ut omnia iniuſte ablata, preter cibum &
potum, propriis dominis ex integro reibtuatiſ,
coramque Remenſi eccleſia poentendo humilie-
mini, qui ſandam Remenfem eccleſiam reveriti non
ediſ. Ne cedent a vobiſ ha malediâiones, ſee-
lerum veſtrorum perſecutrices, quamdiu perma-
nebitis in peccato pervafioniſ. Arnen, fiat, fiat.

ANNO
CHRUTI

CONCILIIUM SILVANECTENSE

in quo rRoviNCiJE Remknsis buſcoſi,

Prædonibus Remenſis civitatis anathema dixerunt, anno Domini 1000.

ItotBrtia effilcopmrtm Rmctſi diaceſetr
wt decreti.

Quoniam ſe extendet effrenata licentia ve-
ſtra, alterius proditoris Judz fatellireſ? Ad
quem finem ſclerum progredietur inczpra veſtri
ducis audacia? Ducis dicimus Adalgeri preſby-
ti, qui nomen ſacerdotabſ dignitatiſ ſiro nomme
polluit. Te igitur interpellamus, ſuneſte preſby-
ter. Quid tibi viſutn eſt, poſt illa cruenta anus,
quibus teLauduni exercuiſſi, ut iterum vilis po-
ſta faâus, Arnulfum Remorum archiepiſcopum
traderet: cum ante velut fidiffimus cuſtoſ cuba-
reſ, conviva aſliduus effeſ, conſilia diiponeieſ,
factofanâa adminiſtrareſ? Num rigorem eccle-
ſiaſticz ſeveritatiſ, vel iudicium omnipotentis Dei
effugere te putaſſi? Urbis portas aperuiſſi, bo-
ſieſ introduxiſti, venerabile templum matris Dei,
atque ipſiſ barbariſ reverendum, velut hoſtium
caſtra oppugnaſti. Num etiam vos, praedonum
maxima portio, qui eccleſia: ingentibuſ beneficiiſ
cratiſ obligati; qui dicitis, hereditate poſſidea-
mus fanAuarium Dei; qui ſigna militaria lorica-
ti, & galeati, cum Rutis, & lanceiſ ante aram
B. Dei genitriciſ intuliſſiſ, qui pollutis manibuſ
paſtorem cum clero, & populo, inter fanâa faa-

çâorum comprehenditiſ, cuſtodiz diſſrſbuiſſiſ,
carceri mancipaſſiſ, & adhuc retinetiſ. Num,
inquam, voſ divina jura effugietis? Voſ quoque,
quorum dolo & fraude, conſiſſio & auxilio, tan-
tum ſceluſfaâumeſt, cum hiſ qui princepeſtan-
tiſ facinoriſ fuerunt, conlociandi eſtiſ: ut poenam
peccati ſimul ſeratiſ, qui cauſa peccati ſimul con-
ſpirailiſ, bonaque civium Remenſium praedoneſ
impiſſimi, velut ſub baſta diſtraxiſtiſ. Nec etiam
voſ abeſſie debetiſ, qui in Adalberonem Laudu-
nenſem epiſcopum non minus levia perſeutiſti.
Et ut pullulanteſ hzrefim reſeindamus, que di-
ditat omnia licere Karolo etiam in ſacriſ lociſ:
Rbmenſem ſimul ac Laudunenſem eccleſiam,
utramque ſacrilegio, quamviſ diffimili pollutam,
a ſacriſ removemur officiis, donec legitime re-
concilietur utraque. Et ne quiſ noſ talibuſ tnon-
ſtriſ hominuſ favere, talibuſ negotiis aſtenſum
praebituroſ putet, ſed pro fide, qua vivimuſ, om-
nibuſ expoſitoſ periculiſ: ſententiam noſtram ita
confirmamuſ, ſtabilimuſ, corroboramuſ.

Anathema i> reae.

Auâoritate omnipotentis Dei Patris, & Filii,
& Spiritu (anâi, interveniente & adjuvante &
Maria

i Necdum < />< ordinatione ſeatu/ meufiſ elofim erat, inquit Gerbertuſ in laudata epiſt. ad Arſtinenſem epi-
ſcopum, ſor ecce quaſi temſeſt- urbem ab eo proditam boſhiſ invaſit, ſoaBuarium Dei ſallaſt, ſtolla diſripuit, Cle-
matr ſoſolum captivavit. Poſt hac vero Arnulſui ſuaſ prodottet ſub anathemate ſaſtitiſ, atque ad idem ſacerat
ſutillarum epiſcopiſ imperavit, reſpiciens Gerbertuſ ad Synodum Silvanedenſem. Quare Araulphi proditio & Sil-
vanedenſiſ, Synodi celebratio anno 918. ſexto nempe menſe ab ordinatione Arnulphi accidere. Petituſ ad ſtala.
Cbrifti >91 q. s.

»«
»»
»no
Maria femper Virgine, cum omnibus fanctis: au Arcddaur, & regalis potestas non annulletur. Ar-
sâiâûm loricatæ quoque ac potestate apostolica tradita, nobis lque rectiffa, excommunicamus, anathematizamus, damnamus, fle a liminibus fande mattis eccklis feparamus Adalgerum presbyterum diaboli membrum, epifeopi & cleri, & totius populi Remensis traditorem: eos quoque qui hujus traditionis extiterunt inventores, auftores, fa&ores, -cooperatores, fautores, civiumque depopulatores, fit a propriis dominis rerum fisarum iub nomine emptionis abalienatores. His adjungimus Laudunenfis epifeopii perverfores, ac ipfius epifeopi graviffimos tortores. Fiat illis, ficut feriptura dicit: Qui dixerunt, hereditate poffideamus fsnduarium Dei, Deus meus pone illos ut rotam & ficut ftipulam ante faciem venti, fic-Bderi vult; cur cives & mihtes pejerare cogit? cur arma contra nos comparat? cur urbem ac castra contra nos munit? Si captus eft, cur non patitur liberari? fi vi boffium oppreffus, quare non vult fibi fubveniri? & fi liberatus eft, cur ad nos non redit? vocatur ad palatium, & venire contemnit: invitatur ab archiepifeopis, fit coepilopis, nihil fe eis debere refpondet. Ergo qui vices Apoffolorum tenetis, flatuite quid de aïero Juda fieri debeat, ne nomen Dei per nos blafphemetur: & ne forte jufto dolore permoti, ac veftra taciturnitate, urbis excidium, totiusque provincial moliamur incendium. Nec judici Deo excufationem praetenditis, fi nobis quaerentibus atque ignorantibus, formam iudicii dare nolueritis.

Deiui & revertatiffimo Fape Jeauai, Epifeopi Femora* Diotcejei.

EPISCOPI REMORUM DIOECESEOS

Salute* ditaat RrverradijMN Pa/ri A.

Mittunt exemplar procedentis anathematiffimi.

Quoniam frater fle coepifeopus noder Arnulfus intra fuam ecclefiam captus, propter vtm hoftium, ut fertur, non fatis quo fui funt, excqui valet; nos noftri officii non immemores, quod olim io famoffiffimos prodoces fuo confilio feceramus, repetivimus: hoc addito, quod in cibo fit potu contra divinum fit humanum nu^a milericordia abuffimus * utipfe. Sed infuper duces, fit comites, fit confeio totius faflionis, anathemate damnavimus: esmq; ecijrX'X'^dcGam ab officio fufpendimus, coieras Chriftianis, ais fidelibus fufficere polle iudicantes. Itaque decreti atque anathematis exemplar vobis mittimus, noftreque fententis vos favere atque idem facere hortamur, monemus, oramus.

OasaxvATio G Coss*it ii S. J.

Huc utque Arnulfus fluduerant, ut vides, comprovocials epifeopi. Mox autem Huaoni Jte(i oMecuti, aha omnia lenierunt: ut ex epiftolia & Synodo Aeenfi, aus tubjicio, intelligss.

Beatiffu* Fapa'Jeanni Hüge gratia Dei Francorum Heu.

N Ovis atque inufitatis rebus permoti, fummo fludio, fnumaque cura, veftra confilia expetenda decernimus: quippe cum fciamus omne tempus io humanis ac divinis ftudiis excigifle. Confidetate ergo quæ fafta funt, fit facienda preferibite: ut & facris legibus fous honor CmcIA Gaera/. Tom. XIX.

N Oo fumus nefcil, beatiiffime pater, jsmdu- dum oportuiffe nos expetere coofuha fan- as Romano ecclefsi pro ruina atque occafu fa- cerdotalis ordinis: fed multitudine tyrannorum preffi, longitudine terrarum femoti, defideranno- fra haftenus implere nequivimus. Nunc itaque veftro examini non fine magno dolore perferimus novum atque inufitatum crimen Arnulfi Remorum Archiepifeopi, qui famoffis apoftata fa- mus, locum Judo traditoris olim in ecclefia te- nnet. Qyi filius quondam ecclefsi Laudunenfis, cum epifeopum fuum dolo fit fraude ceperit, ecclefiam ejus perverferit, ad cumulum fuo damnationis Remenfem fibi crdditam cum clero fit populo captivavit. Nec movet eum noftra vocatio, vel potius faluberrima exhortatio, non Archiepifeoporum comprovincialium multoties repetita admonitio, non canonice fafta coram Deo fit Angelis ejus profeffio, non chirograhi in confecftu ecclefsi recitata deferiptio, non numerofa (aeramenta miris excogitata confiliis. Stant fuo vitio quamplures ecclefsi palloribus viduats. per- eunt innumerabiles populi fine facerdotali benediftione fic confirmatione: ipfe faâiooc tyrannical, divina humanaque jura contemnens, tyrannidem exercet: regibus noftris, a quibus tantam gloriam gratis confecutus eft, interitum meditatur. Ergo tandem admonftra perditiffimæ hominis ex- pergefaffi, ivimus in fententiam Domini dicentis: Si peccaverit ia te fréter teai, vada & cerri Meut >a. pe ane la/rr te tf ipfe* fele*. Si te audient, litratm erit fratre* tuum; fi ante* te non audient, adbibite tecum adbac tmxav vel duet, et te ere ttfitu* duorum vel tria* fiet e*ae vertit*. Qaad vos em aadient rnr, d* ecclefia: fi aete* ecclefia* aea audierit, fil tibi ficat etbaicut C pabluauai. Adefto, pater, ruenti ecclefsi, fit fententiam ex facris canonibus promulgatam, vel potius ab ipfa

~ ■ ipfa veritate prolatam, profer in reuna. Sentia-Adc in ejus qui domuiDei praseOe poSit, gr̃chiepi-
chr ktl mu(*° v°b)* alteram Petrum defenforem fitcor* fcopi nova ordinatione; fimulque invocatis epif- -Affcti
roboratorem Chriftianas fidei t ierat fonda Roma copis noſtris fratibus .ncccilana promotione, ot C"/r.TI
na eccleſia fententiamdamnationis in reum, quem fetamus de iatelligamus, cur inter cetera epodo-"
universalis damnat eccleſia. Suffragetur nobis ve- latum vcflrum prafetgc debeamus.
Ara audoritas, de in hujus apoftatv dejedione ,

CONCILIIUM ANS A NUM

Anno Dcccxc. celebratam. In quo Ūniacensis monafterii poſſeſſiones epifcopali audoritate confirmantur, de varia eduntur decreta.

Ek cberteri» ClntMcttf'

Decretum quod apud (a) Anſam fecit Burchardus Lugdunenſis cum aliis bene multis epifeopis congregans venerabili abbati Majolo juxta petitiones (uas de fratrum

N Onerit omnis catholica fanda mater eccle- B tibus, vel burgum ejufdem fondi loci infra de
fia, quia anno Incarnationis Domini noſiri extra fine praecepto dt conlenſu abbatis, relira*
u Chrilii 990. indidione 11. in Lagduncnfe tribus ejufdem loci aliquam perſonam nullus
territorio quem vocant Anſom in baſilica beati preſſimat. Sancimus etiam privilegio conceden-
Romani congregatam ſynodum vidimus, aggre- do, & in omnibus confirmando poteſtate fandi
gaits ibi ſcilicet fandis ac venerabilibus patribus, loci ſuperius dido, infringere, aut violare , vel
videlicet Domino Burchardo fande fedis Lug- praedam auferre, vel ecclēſiis cum domibus de
dunenſis eccleſiæ archiepifcopo, Teubaldo fande cellariis ad eundem locum pertinentibus, ſcilicet
ledis Viennenſis archiepifcopo, Walteno fandx in pago Matifcenſi, Lordonem montem capere ,
fedis Æduenſis venerabili epifcopo, necnon Dom- vel deprndare ſua pontificali audoritate excom-
mo Lamberto fanda fedis Cabilonenſis epifeopo, municando , anathematizando , vebementiffime
& Leutbaldo fande fedis Matifcenſis epifeopo , contradixerunt: Blanofcum ſcilicet, & Berooffia-
VVigonem etiam fande fedis Valentine eccleſie cuna, curtem de villam ſibi adherentem, Mace-
Civitatis epifeopo,"Erboldum Utrace Surbis epif- Crias de Peronnam, Caviniis, Soleſiriacum, So-
eopo, Eurardum fande fedis Montana civitatis cionas & Claromane cum appenditiis *fais*, S.Vi-
epifeopo, Humberram ſcilicet fande fedis Gra- dorem conſtitutum ſupra fluvium Remis, Bel-
tiopolitane civitatis epifeopo, Anfelmum fande montem etiam in pago Cabilonenſi fito, in pa-
fedis eccleſie Auguſte civitatis epifeopo, Amico go Lugdunenſi Saviniacum de Romanam poteſta-
fande fedis eccleſie Terentane civitatis epifeopo: tem, Chavariacum , de Toſciacum , Poliacum ,
quibus multa ob edificationem orthodoxe fidei Artadunum, Ambertam cellam cum appenditiis
& fande Dei eccleſie ſtabilimentum multa tra- ſuis, Luvirendam, de caſtntm Ojedellis, Mona-
drentibus, & SS. Patrum roborati documentis, eo* ſterium Somna, qui vocatur Carnslocus, Reynia-
ram fandorum patrum antiftitum ſcilicet & ab- cum monaſterium in?comitatu Matifconenſi ſupra
batum conventum, necnon & aliorum religiofo- fluviolum Remis, necnon de eccleſias cum pote-
rum virorum, adiit fandi loci Clunienſis coeno- flatibus ad locum ſupradidum.Cariloci coenobium ,
bii dilectus & a Deo nobis datus Odilo abbas ^necnon etiam Regniacutn cum ſibi pertinentiis :
venerandus, necnon & Dominus Vivianus preci- videlicet domibus, cellariis ſibi adherentibus, &
pius prior, cum alia cohorte ſibi coherentium quidquid modo habere velpoffidere videntur, vel
non modico conventu fratrum , implorantes eo- quidquid in futurum ad augendum nutu divino
rum prefulatus dignitatem, infuper & oftenden- fuerit, in quocumque loco & pago, nulla quali-
tes quantis qualibufque premerentur anguſtiis, ſeu bet perſona infringere vel depredare minime au-
jam didus locus Clunienſis landiſſimus premere- deat, ſue etiam prafulatus audoritate prohibue-
tur malis.* poſcentes eorum fanditati, ut ſubana- runt de vehementer ſub teſtificatione anathema-
thematis terribili vinculo privilegium in Dei no- tis vetuerunt: ut nullus iudex publicus, aut ex-
mine ad habendum eis concederent. Quibus fan- accionarius , comes quoque, vel quilibet exerci-
dilTimis patribus adquietentibus poſtulantibus, de tus proprius aut conduſtitus, caſtrum *(acere* ,
tam pro reverentia fandi Petri, cujus fungebant- aut aliquam firmitatem infra aut juxta eundem
ur officio, de aliorum fandorum quorum ibi me- locum vel poteſtates ejufdem jam didi loci fo-
moriam habetur, quamque & domni ac fandiffimi E crati cdificare aliquotiens quis prafumere au-
Majoli abbatis in omnibus Dei magnifico cultore, flatuerunt etiam io eodem fando concilio,
re, de cujus (i) tranſitu triftati. fed olim cla- ut nulla ſaecularis dignitas, ſeu militaris ſoblimi-
reſcentibus gratulati, vel etiam pro p̃ſecutori- tes, aut homines juxta Ciuniacum commanentes,
bus, jam ſacratiffimi loci infeſtationibus , quid- de in locum quoque jamdidum Carum locum com-
quid in illorum ionat privilegiis vel cartis acqui- morantes, in eundem callrum ,vel in burgum
ſitionum, ſine alicujus inquietudine, ſua pontifi- ejufdem loci praedam auferre, vel pradam ali-
cali audoritate inviolabile privilegium conceſſe- quam tam in bubus, vaccis, vel porcis, quam-
runt. Scilicet omnia eorum eccleſias cum deci- que etiam in caballis, vel quidquid praeda. videri
mis & ſervitiis ad eundem coenobium pertinen- aut nominari poteſt, foris intus nec de intus fo-
ris

(a) Anſa oppidum olim non incelebre ad Ararim Inviām quatuor a Lugduno diſſitum leads verſus Mitif-
conem .

(b) Trinſitus hoc loco non de vita ad mortem intelligendas eſt , qui anno contigit , fed de abbatia! di-
gnitate , quant aliquot ance obicum annis dimiſit, lubroato ſibi S. Ddilone, cujus eledionem habes Spir. tom.f.

ANNO CHRISTI MI A N S A N A D U O IO* VI.
tis mittere audeat: quia ooo decet l>oun conio A
bitis in jam dtto loco morantes a malignis vel
fuperbis hominibus molcilia» ingeri. In hoc pri.
viiegio coofcribi iufferunt. (c)

la
Ac vetaverunt a nullo homine Corpus & San-
ninem ----- tare ad infirmum nifi facerdotis

II.
Nunquam autem fervetur Corpus Dominicum
io ectefia amplius quam diebus vin. & (em per
renovetur ia die dominico.

HI.
Ad vigilias frequenter veniant: cum gemitia &
(uspirio ibi flent, fine loquacitate, & fcurritate.
Ad opus Dei nihil agnt aliud nifi quod ejepe-]]
dit antmabus eorum.

IV.
Ad venationem nullus clericus eat, ab eo fciat,
quem irridet, effe damnandum.

V.
Eft autem decretum a fandis patribus in con-
cilio & catholicis epilcopis, ut facerdotes abuxo-
ribus fe abftineanc: fio autem, in ecclefiis fa-
ctum myfterium noa laciunt, & ipfa ecdefias
quas poffideat perdant.

Incantationes neque augurie uee divinatione anxo
faciant, me credant. Qpi autem fecerit, nec a CNRifii
poenis perpetui nec ab incendiis liberabitur, nifi *K
per veram fatifactionem emendaverit.

VII.
Sabbato vero poft nonam cpera nulla faint .
Dominico autem emere aut vendere nullu arx-
fumat, nifi tantum quod in die manducet. Pla-
citurum non quxrat neque faciat.

Laici omnes feria iv. a carne abftineant, ic
vi. feria jejurent, fi ira poffunt perficere, aut
pauperibus cleemofynas tribuant. Secunda & iv.
& vi. feria miffas audiant fi poffunt.

IX.
Hujus igitur privilegii confervatoribus» pax a
Deo patre & Domino Jefu'Clirifto omni bene-
diftione celeffi veloci curfu fuper eos defcendat.
Violatores autem anathema maranatha damnen-
tur, nifi refipuerint & poenitentiam egerint, aut
ab abbatibus fanâifiroi loci Clunienfis vel a fra-
tribus ipfius loci abfoluti quandoque fuerint. Sin
aliter eterno fupplicio damnati permaneant,
Arnen. Fiat, fiat.

»A D CONCILIA ANSANA D U O,

Altrutitii»W9 990. af/eraav MW 994. ctitbrtt*.

ADNOTATIO a a i t t c 4.

MMfeVr'i TN conciliorum colleâione Veneto-LabbeanaCconcilio huic Anfino afledit Leubaldus Matifcen-
Pet np,* ' A. tam. XI. coi 987. anno 990. collocatur con-
asm ,,. cibmn quoddam 10 oppido Anfa, quod leucis qua-
***1 tuor Lugduno diftat, celebratum, alidentibus
Burchardo Lugdunenfi, & Theobaldo Viennenfi
archiepifcopi cum epifeopis comprovincialibus no-
vem. In eo vero canones IX. ad ecclefiaficam
difciplinam reformandam lanciti; ficut & Ciunia-
cenfibus poffeffiones fue afferuntur. Item ad an.
994. concilium aliud Anfanum profertur ex iif-
dem omnino patribus conflans, in quo canonici
in ecclefia S. Romani oppidi Anfa inftituuntur,
vel reftituuntur. Duo hec concilia unum idem-
que cenferi debere, nec nifi ab uno eodemque
concilio anni 994.hec omnia fancita fuiffe, mul-
tiplici argumento demonftro. Inferiptio concilii
tirai 990. plane mendofa eft, cum anno illi affi-
goet Indiftionem II. qux luperiori anni 989.
conveniebat; fecundo', Patres illi gravius fe acce-
piffe fignificant nuncium de tractu S. Majoli.
Obiit autem S- Majolus anno 994. ut Pagius ad
An. 993. egregie demonftrat. Martenius quidem,
qui concilium iftud primus vulgavit, Anecdor.
tom. IV. coi. 74. cenfet trtttftiu nomine defigna-
ri hic fpontaneam illam demit&onem dignitatis,
qua & Majolus aliquot ante obitum annis fele
abdicaavit. Sed vix perfuaderemur muneris paffo-
ralis dimiffionem a patribus illis designari nomi-
ne. Quin & abdicationem illam non ci-
rius quam anno 991. contigiffe Pagius ad an-
num 1048. 3. demonftrat. Non ergo ferme de
illa haberi potuit in concilio anni 990. Denique

fis, qui fedem illam poft Milonem tenuit. Milo
vero Matifce recenfetur inter patres conciliabuli
RemenCs anno 991. celebrati; & Leubaldus unui
fuit ex patribus concilii fecundi (ut creditur)
Anfani anno 994. habiti. Abfurdum erit igitur
concilium Anfanum anno 990. comminifci, cui
Leubaldus quidam Matifcenfis interfuerit; idCo-
oue pronum eft reputemus Anfanum concilium
fuiffe unicum an. 994. coaâum, in quo & cano-
nes illi conditi funt, & firmata Cluniacenium
privilegia illa, quæ concilium anni 990. autho-
ritate fua roboraffe creditum fuit; ac demum
in eo pariter concilio de ecclefie Romanenfis ad-
miniftratione deliberatum, quod hucusque ad
idem Anfanum concilium anni 994. optime re-
latum eft.

Ad hoc ipfum conciliem fpe&areenfeofequens
infrumcntum donntionis, quod in bibliotheca
Schufiana eentur. L num. XXXIX. Guicbeonus
vulgavit, ex quo hic.

DONATIO ARDALDI COMITIS

Mbw/er» SwiMecuffi.

I> Dti

E Go Artaldus (I) comes, Geraldus (e), quo fi-
dam nobilis viri, & Gimbergir filius, remi-
nifcens auctoritate & auctoritate & auctoritate & auctoritate
tionem, quam etiam pro defenfione honoris nffeil
con-

(-) Hic utMun ia chartario deeft foliuaa, contineo» faMcriptiones «pifcoporwn & initium (laturorum ejufde m
concilii.

(*) tMKt LugJunenfi» fcilicet A Forenfia, Hiftoricis Ltfdaneafibns A farrrrw«« notat Horn ni
confilam planiorem hiAoriam habemus ab cruditiſſimo Domiao de la Mirre, tcrhfa Mtutibnjvui mlicgiei» fl-
9«eit: tT /-tqB- dI»»»»» GtlicheON. (-) GtreUi} cap* pater fuerat alter AruiAu conte». GUICHEO N.
Caacif. Gtiurd. Tom. XIX. G *

io* ; '?.Axv.1S . CONCILIABULUM SīgSc 'r 't*: «04
- —contra Dei praecepta, egi; pavefeo Dei judicia ,Avis,tt quidquid ibi vitus ium habere h·redita-
CHRIPrt pro b'· metueo* «terna perpeti fupplicia ; ve- tils & quidquid io Miferteca-, & iu Muti videor
rum quia longanimis eft tuper me Domini pa- habere, id.eft, portum cum pifcationibus, terras
tientia , non differo diutius pernitentis fibirc cultas & incultas, itrvos & ancillas utriufque le-
remedia. Nuper itaque iacerdotum ac mimftro- xus5 quidquid ego in prediāis villis, fit a nvulo
rum.Dei adii confilium, quaerens ab eis falubre Aforg«M ufque in Rounecum vifus fam habere
confilium, qui dijudicantes me fecundum fando- totum, ac integrum ufque io exquiffitum , do-
rum canonum ftatuta, hzc inter cetera mihi in- no fanfto Martino, & monafterio Saviniacenfi ad
dixerunt monita, quopoffint levius mea fulvi pec* ftipendium fratrum, Deo ibi infervientium , pro
cata. His falutaribus przceptis monitus , confi- emendatione malī fafti, pro abfolutione omnium
dersns quz , & quanta erga fanfti Martini mo- peccatorum meorum, & omnium parentum meo-
nafferium, quod vocatur Saviniacum, (a) com- rum : tali vero ratione hanc cleemofinarn in do-
mitterim mala in depredando villas ejus , ac de- nationem fieri iuffi, ut a die praefecti fupradifte
vaitaado agros, primum ipfi beate Martina ali- res in dominio & poteflate Sanāi Martini per-
quid ex rebus meis poffeffionis tribuo. Igiturego mancant. Nullique hominum liceat ab hodierna
Artaidai dono de hereditate mea ecclefi- fandi Bdie, & deinceps, quidquam de ipfis rebus ab ip-
Martini, quam regit Dominus abbas Hugo, (a) fa ecclefia auferre & deminuere., nec mihi , nec
una cum grege fibi commiffib . Eft autem ipfa alicui parentum meorum, vel propinquorum, nec
hereditas lita in pago Lugdunenfi, in agro Co- epifeopo, nec abbati, nulli, inquam , potctati .
gniacenfi, fuper fluvium Ararium, in villa Tori- S. Arttldi comitis & uxotis ejus Theodobergi«
niaco, hoc eft vinea indomincata , cum currilis, (c) qui ita fieri & firmare rogaverunt . S. Fre-
viridariis, campis, pratis,fylvis, aquis, aquarum- debeant, Vtcbardi, Milenit, Bernardi , & akcius
que decurfibus , fervis etiam & ancillis , quan- Beraidt, Ettleni , Leadegerit . Data per manum
tumcumque in ipfa villa vifus fum habere, & in Gerberini, menic martto, regnante Conrado (d)
villa Cafoco manfutu nnum , cum omnibus ap- tege.
penditiis fuis, id eftcunilis, campis, pratis, lyl-

«88» *88» *88» «88» -88» *88» >88» «88» *88» *88» *88» *88» *88»

CONCILIIUM NARBONENSE ADVERSUS

SCCIESIAJricOSDM BONORUM INVASOXES

habitu anno Chrifli circiter dccccxc.

A Nno dominiez incarnationis circiter ^po.Cles, ut Raymundus comes Rutheneofis, Roge-
Ermengaudus Naibonenfis archiepifeopus provinciale concilium habuit , advenus nobiles
Viros, qui non tantum ec< lefia(licorum bona omnia invadebant, (ed m eos etiam izviebant. In-
terfuerunt autem concilio non tantum provincia Narbonenfis epifeopi, fed etiam multi laici nobi-

riuscom-s Carcaflonenfis, ejuique filius Rsymundus , Raymundus vicecom<s Narbuncofis , idem-
que E· mengnudi anchiepicopi frater , GuiHelmut viccomes B'terrenb», al-que. /la GtttUtlm.
Catellui tn caameatariu Octi/an^A. Itē. V- >« Er*
raengando.

ANNO CHXISTII CONCILIABULUM SIVE PSEUDOSYNODUS ANNI n

Remenfis, qua Arnulfus archiepifcopus depofitus, & Gerbertus eidem fubftitutus fuit, anno Domini occccxct. tempore Joanms Pape XV.

aft- . bat pfeade-fynado geflam fxertli, ex le-
I· CmcHie- gttimit afin Fgtinaldut tn aaffaria qaad efl
te*,e' apad Altnoniant defertpfli bn verbis : In ilbs die-
■ bus in Remenfium civitate erat archiepifcopus
1,e vir bonus & modeftus, frater * Lothani regis
ex concubina, nomine Arnulfus . Hugo autem
rex invidebat ei , volens exterminare progeniem
Lotharii regis. Congreganfque in urbe Remenfi
fynodum, in eum locum idem Hugo rex invita-
vit archiOj'ifcopum Senonicz urbis nomine Se-
guinum, cum fuffraganeis fuis. In quo concilio
fecit degradari dominum Arnulfum archiepifco-
pum Remorum dolo nepotis fui , quem tenebat

Din carcere, dicens non debere effe epifeopum na-
tum ex concubina. In loco autem eiuscoulecrat
il fecit dominum Gerbertum monachum philofo-
phum: qui Gerbrttus magifter fuit Roberti re-
gis , filii illius Hugonis ; At domini Leutherici
archiepifeopi ioccefflons venerabilis Seguuu : Ar-
nulfum autem mancipari cuftodiz in Aureliane
civitate. Venerabilis autem Seguinus archiepifco-
pus non conleofit in degradationem Arnulfi, ne-
que in ordinationem Gerberti ; iuffio autem re-
gis urgebat. Alii vero epifeopi, licet inviti , ta-
men propter timorem regis degradaverunt Amul-
ium , & ordinarerunt Gerbertum . Seguinus au-
tem

(s) Sauintatani) monatlerium ordinis S. BenediAi, Divo Martino'dicatum , in pago Lugdunenfi non longe ab
ppido ls Biesle. GUICHFON.

(b) pithel Hago) qui eicAus fuit anno «14. indiA. a. contentiente Conrado rege, & Burchatdo Archiepifcopo
Lugdunenfi vid. cartul. Savimac. GUICHFON.

(c) Tbeodeterya) alibi T etherji» vocatur . GVICHE^-----

(d) Reputate Cearado rep) annus bic deed , led cum Hugb'iUyjnacenlis abbas vixerit ab anno pt*, ufque ad
annum 1001. & Coniadus mertuus fit anno qyj. uti jaro lupelius judicavimus, necelle eft illum eveniffe ab an-
no ^4- uique *4 annum GUICHEON

MEMORANDIS EGO PVPIERIA IN PMIS «BFLINEO, QUOD
 TAM ASTU ALICUIA CONCILIABILI, QUAM COMMENTITU» GER-
 BERTI SCRIPTO CONTINEANTUR. QUILIQUIS AE LITE VOLUERIT
 ANNO DOMINI P>». NUMERO JA. A SEQUENTIBUS BARONIUM
 CONSULAT. (A)

II.

ELECTIO GERBER.TI REMORUM
Archiepifcopi. **f**

Cemper quidem, dilectissimi fratres, iudicia
O Dei iusta sunt, led interdum occulta'. Ecce
enim pro dUtoluacione bone memorias patris
Adalberonis, quemdam ex regio femine prodeun-
tem nobis edcfiseque RemenG prefecimus, &
clamore multitudinis impulG, feriptura dicente,
vox ppulpi, vox domini; & fandorum cano-
num institutis deGdrium ac vota cleri & popu-
li in elcdiooe eprfcoi perquirentium. Caligavit
acies mentis ooftrc litram incaute fequendo,
concordem fententiam divinarum feripturarum
parum inviftigando. Non erat quippe vox domi-
ni, vox populi clamantis, crucifige, crucifige.
Ergo non omnis vox populi, vox domini? nec
omnis cleri & populi vota & defideria io ele-
atione epiſcoi perquirenda funt; fed tantum
ſimplicis & incorrupti, id eſt ſpe queſtus mini-
me illedi. Sententia patrum exponende: nonli-
ceat, inquit, turbis elecionem facere eorum qui
ad facerdotium provocant; fed iudicium Gt &
pifcoporum, ut eum ipſi qui ordinandus eſt pro-
pient, u m termine oc hde» & in cpucopii vi-
ta edodus eſt. N>n igitur epiſcoi Remorum
dice,efeos, fecundum has conſtitutiones patrum,
favore & convenientia utriuſque principis noſtri
domiui Hugonis Auguſti, & excellentiſſimi regis
Roberti, affenſa quoque eorum qui Dei funt in
clero & populo, eligimus nobis archiepiſcopum
Abbatem Gerbertum, aſtate maturum, natura
prudentem, docibilem, affabilem, miſericordem.
Nec prarferimus illi vagam adoleſcentiam, ambi-
tionem ſe extollentem, omnia temere minitban-
tem: immo nec talibus ſubjugari patienter auditu
perterimus, quorum ſapienſia & conſilio eccl'eſia-
ſtica ac civilia iura adminiſtrari non poſſe ſci-
i» «noquoq» «ſiſcofo» !><«<»
culandum, maxime tamen in eo qui cur-
preſent metropolitano. Eligimus itaque hunc
Gerbertum qui ..... fuit. Huius vitam
ac more» a puero novimus, ſtudium in di-
nſis ac humanis rebus experti famus. Huius con-
gliis ac magiſtro informari querimus. E/us ele-
ationem ſubſcribendo confirmamus, rtabilimus,
corroboramus coamuni omnium bonorum con-
ſenſu.

HI.

(**c**) Hæc tamen **ASa** a Gerberto confcripta hic ego danda cenſui ex editione Franrofuſienſium idoo. tum quod rariffime ſepe offerant, cum pariter quod nonnulla, imo plura contineant ex verſutiffimis alijs Concilijs deſcripta, ex quibus læſiones nonnullæ veterum illorum Conciliorum facta collatione delumi poſſunt Cæterum quod ibi nonnulla feſe afferant aporia in Romanam Eccleſiam diſſa orthodoxas (æAorum aures nequaquam offendunt, quippe qui iuſtum dare pondus noverint rebuſ æ diſſis afferatorum in eandem Eccleſiam hominum, quos ſion rſio, led rabies, A frpe etiam aſentatio ræbat in ædverum. Porro ſi huc ratio valeret ad iſta illa lupprimenda prævaluiſſet etiam, pe aſta concilli Baſilienſis darentur, ut malit pariter ſupprimerentur eorum, quæ ædverſus Gregorium VII. diſſa A geſta ſunt. Addendum eſt etiam Pontifices Romanos caliginis illius temporibus non ea luxiffie morum fanAimonia, quæ A præcedentium, A notiorum ſeculorum tempora clareunt. **Miwi** *.

ANNO
Chaisri
***

III.

PROFESSIO FIDEI GERBERTI REMORUM
ARCHIEPISCOPI.

EGo Gerbertus gratia Dei przenieinte mox
futurus archiepiscopu* Remorum, ante om-
nia fidei documenta verbi* simplicibu* afferro,
est Patrem fit Filium fit Spiritum Sanctum, unum
Deum esse confirmo: totamque in Trinitate Dei*
tatem coessentialitatem, & consubstantialitatem, &
coeternalem, & omnipotentem predictis. Singu-
lam quamque in Trinitate personam verum
Deum, & totas tres personas unum Deum pro-
fiteor. Incarnationem divinam non in Patre, ne-
que in Spiritu iuncto, sed in Filio tantum cre-
do, ut qui erat in divinitate Dei Patri Filius,
ipse fieret in homine hominis matris filius - Deus
verus ex patre, homo verus ex matre. Ca neni
ex matre* vicibus habentem, & animam hu-
manam rationalem, simul in eo utriusque natu-
re, id est hominem & Deum, unam personam,

A unum filium, unum Christum, unum dominum. III - ■
creaturarum omnium que sunt & auctorem, fit
dominum, & reatorem cum patre & Spiritu fan-
Ao confiteor, passum esse vera carnis passione,
mortuum vera corporis fui morte, resurrexisse
vera carnis sue resurrectione, & vera anime re-
surrectione, in qua velet iudicare vivos & mor-
tuos afferro. Novi & veteris testamenti unum cum-
idemque credo autorem, & dominum, & Deum.
Diabolus non per conditionem, sed per arbi-
trium suum esse malum. Credo huius quam ge-
flamus, * deo alterius carnis resurrectionem:
credo iudicium futurum, & recepturum* singula
pro eis que gefferunt vel poena* vel premia. Nu-
ptias non prohibeo, secunda matrimonia non
damno, carnis perceptionem non culpo, per-
nitentibus reconciliati* communicari debere con-
fiteor. In Baptismo omnia peccata, id est, tam
illud originale contraetum, quam ea que volun-
tarie admittuntur, dimitti credo. Et extra ec-
clesiam catholicam nullum salvari posse confiteor.
Sanctas synodos quatuor, quae universales mater
Ecclesia confirmat, confirmo.

CS* I N SEQUEMTEM synodum
præmonitio.

Hanc Synodum ideo (opprimendam, nec cum ceteris inferendam Labbeus censuit, quod Card.
Baronius rationibus convictus fidentem esse credidit, fabellam a Gerberro archiepiscopo primum
Remensi, dein Ravennatensi Archiepiscopo, tandem Romano Pontifice sub nomine Silvestri
fabricatam, ut intrusionem suam in Remensem cathedram defenderet. Quas autem Baronius affert
rationes tanti non esse hodie Eruditi iudicant, ut Gerberto putidum adeo commentum affingant,
centenae vulgo omnes Gerbertum reipsum & facere recitasse auctoritatem Concilii vere habiti pro affun-
ptione sua ad Remensem cathedram & Arnulphi depolitione. Illa tamen, non ut a feribis ejus-
dem Concilii deferipta sunt, dedit Gerbertus, sed filio suo vestita & expolita, quod & ultro ipse
in prefatione ad hanc hystoriam admonuit. Fateor equidem Concilium huius Patre* in agenda causa
Arnulphi ultra praescripto* Catholice Ecclesiae Episcopis limites transcendisse, Ac multo liberius,
quam ut par erat, in Romanorum Pontificum auctoritatem excurrisse adversus tunc vigentem in
Gallia disciplinam, adversus capitularia Regum Francorum. Sanxerat enim Carolus Magnus impe-
rator quousque provehenda essent obsequia erga Romanum Pontificem verbis illis: *in memoriam Δ*
Petri Apostoli bonoremul & apostolicam Sedem, ut »« *neque/7 Sacerdotali mater est dignitati* *
esse debeat magistra ecclesiastica rationis. Quare fervenda est eunt malfuetudine humilitatis, neque/7 vix
frendum ab illa S. Sede imponatur iugum, feramut, & pia devotione toleremut. Si vere, quod M» de-
otf, quilibet, five fit prebyter, five diaconi aliquam perturbationem machinando, & nostro ministerio in-
fitiande redarguatur, falsam ab apostolica fede detulisse episcopodam, aliud quid, food id mm convene-
fft, fulva fide AX integra arta apostolicum humilitate penes Episcopum fit potestas, utrum eum in tarte.
>»av, aut in aliam detrudat custodiam, usque lyuo per tpistham, aut per idoneos t sua partit legatos apo-
stolicam interpellat sollicitudinem, ut potissimum sua sancta legatione dignetur decerneret quid de talibus,
iussu ordine, lex Romana statuatur definire; ut & t corrigatur, talem modum imponatur. Hanc le-
gem recitat Gratianus dist. XIX. cap. 3. & est integra in can. XXX. concil. Tribur. an. Spj. Af-
fert etiam Baluzius inter Capitularia an. 801. Hzc igitur disciplina tunc in Ecclesia Gallicana vi-
gebant, Ac ex ea pariter intelligimus, Episcopos ita debacchantes in Romanam Ecclesiam dignissimo
esse nomine feditioforum.

» REMENSE CONCILIABULUM

Habitu Duroccrtori Remor. sub Hugone Arch. & Roberto Francor. Reg. Cum Apologia ejusdem Synodi
feripta a Gwberto, tum quidem Archiepiscopo Remensi.

Ex vetustissimo Codice Miciacensis quondam Monastetii.

Incipit prologue Synodi Remensis. G. Papa.

Licet «muli mei dentes in me exacuunt, di-C mere didici; nec amicorum inesse relinquere ne*
laque, & fass* proficiendere parent, plus ta- gencia. Accingar igitur, ne summarum quidem
men amicorum obsequio, quam invidorum odio genera causerum, in Remensi concilio expofita
permoveor. Non enim ubi non erat timor, ti- breviter attingam, ut Ac gestorum veritas innotet
feat,

fjb feat, & que a fummi* viris retraftaia iunragno-Axrvir. \$«r«' regit **tf** Brunenl- epifeepi legali **Bv** .
Jennr..r. Peto autem ab hujus facri conventu*
anno prolati*, fi quid mina* grave *ei parum com-
 «pteffero» “e «- injuri», led mem ad-
 feribi ignorantiae; ab auditoribus quoque; ne me
 aliena vel parum dixifle denotent. Siquidem tri-
 plici genere interpretationis utendum fore cenfeo,
 fcilicet ut quedam ad verbum, ex alia in aliam
 transferantur linguam. In quibuldam autem fen-
 tentiarum gravitas, & eloquii dignitas dicendi
 genere conformetur : Porro in abi* una diffio
 occafionem faciar, & abdita inveftigari, fle in lu-
 cem ipfo* affc&u* manifeQe proferri. Qtua etfi ad
 plenum affequi non potuero, his tamen modis do-
 ai/Emonim bominupn fententias conabor inter-
 pretari. Sed catum amplificationes, digreflkmes ,
 & fi qua ejufmodi luot , quodam ftudio refrio-
 gam; ne odio quarundam perfooarum , poiiiFi-
 mumque Arnulphi proditoris moveri videar, qua-
 fi ex eju* legitima depolitione Remenfe epti-
 copium legitime fortitus videri appetam. Alterius
 erit hoc operi*, aliiſque implicitum quftfonibus
 cutn de propriis, communibus, & differentiis e-
 piicoporum, archiepifcoponim , vel metropolitana-
 norum, patriarcharum , feu primatu , vel etiam
 Romani epifcopi poteftate , ut animo concepi ,
 prolixius difputabo. **Explicit Prolegut.**

INCIPIUNT CAPITULA.

- I. , **If** quo, & ex qxiknt provinciit epifeepi **C**xiv. Quomodo Arnulphkut deponi dehat.
 convenerint.
 Xf. Pralocutio Arnulph epifeepi , dr examinanda
 Arnulph caufa.
 in. Aefponſio Signini archiepifcopi , dr cognitione
 judica.
 XV. ObjeBio **Daihrti** archiepifcopi , & fiervei epi-
 ſcopi.
 v. CouqueRio Brunonit epifeepi.
 VI. Profectio Goteſmaxnit **tf** Brunonit epifeeporum,
 de difeufioue Arnulph.
 VU. Batbodut epifcepai , Letbarienſer epifeepot
 chrographm Arnelpki reprehendere dicit.
 vin. Lihlln/ Arnelpki.
 IX. Arnxlpkn/ epifeepot eundem lihlxm in parte
 vituperat, & in parte laadat.
 X. Exemplar lihlil cuyudam heretici cexvtyfi.
 XI. Cmffio Adalgeri prelbyteri.
 XU. Odo tpifcepnl commonitoriam **Analpki**, **U** a-
 natbema inducit.
 xiii. Gualterut epifcepxt ea reprehndit.
 Xiv. Guide epifcepai allied anathema inducit.
 XV. JifWM/ archiepifcopu/ argumentatur , **Anul-**
 phtm, & fuot complicit damnatu videri.
 xvi. Exempla canonum de damnatl/ , jui mini
 firaut.
 xvii. Amulph epifeepi admonitio , pro defenflem
 Arnalph.
 XVIll. Signini archiepifcopi anathema , pro ea-
 dem re.
 XIX. \$J«l Anuiphum defendere conati funt, dT qui. E
 hi/ exempli/.
 xx. Bpifiela Stephani archiepifcopi ad Damrfam
 Papam.
 Tfl. Aefcriptam Damafi ad eundem.
 XXII. Bathodn/ epifeopx/ decretalem tomum Synodi
 Pn Arnulph defeqfioue.
 XXIII. Brevit annotatio accnfationil, & defenfienit
 Arnulphi.
 xxiv. Rirrd jafie captui fit, ex Africano concilio.
 xxv. Exempla epifiola Begi/, ad Aomauam pontifi-
 cem direiBa, pro caufa Arnulphi.
 xxvi. Item, optfcoporum ad eundem.

Sequenti* diei Synodus

- ILlx. Ingrtffui Begum in Synodum.
 L. Arnulphui epijcoput, pratenti dei «Ai krevitee
 rtcttpitiit.
 Li. Arnulphui eptfcopei Amulphi emeffionem fuker-
 not contra comitem Brochrdum.
 LU. Arnulphul a reghtit veniam petit, & accipit,
 MaduMM abdicationl/ agnofcit
 Lilt. Libellat abdicationil Amnlpbi .
 DI iv. Adalgan prethleri reclamatio, & depeftio.
 LV. 4/hemmn cmkilmmi, ib wed»/ Romaniepi-
 ſcopi cognofcilm.

INCIPIT SYNODUS REMENSIS.

CAPUT I.

ANno ab incarnatione Domini noſtri Jefu
 Chrifti dccccxci. indi&ione quarta , anno
 v. regni Domini Hugonia AuguRi, & excellen-
 tiſſimi regi* Roberti, congregata eft Synodus io
 Remenſi territorio. A&nm eft autem magna in-
 duſtria principum, ut quia omnes Galliarum e-
 piſcopi eo convenirent, qui comprovinciale* cf-
 ſent. Deinde ex vicini* provinciis Fama At digni,
 tate honeſtiores, dt qui legatione fuarum provin-
 ciarum digni viderentur , fuorumqoe fratrum
 abienthm fua p<<ienti* fuftinere poſſent.
 Igitur XV. Kalend. JuL colleai funt in bafi-
 lica domni Bafoli confſloris, Remorum quidem
 Duecefand : Guido Sucflbnic urbi* epifcopus ,
 Adalbero LaudunenG* , Herveu* Beluacenſis ,
 Goteſmanou* Ambiancnſis, Ratbodus Noviamen-
 fia, Odo Stlvaneâenſia. ex provincia Bituricen-
 ſium, que Aquitanorum eſſe putarer , Daiberto*
 Archiepifcopus: ex provincia Lugdunoſium pri-
 ma Gualteru* epifeopus Auguſtiduoenſis , Bruno,
 Lingo-

tu

CONCILIABULUM

py Lingooensis, Milo Matifconensis. Ex provincia A
ANNO -- , qtm est prima Sequanorum tnetro-
CH*,ST* polis, Remenique provincia» contigua, Sigumua
archiepiscoput, Arnulfos Aqreliaffenis, Herbeo-
tus Antiüodorenfis; prieterca diverfarum urbium
abbates quamptorimi aderam: port folitariam ept-
feoporum difputationem, refidere fuili font: ha-
bitaque ratione totius fumnus Synodi, dignitas
prdatut* ac poteftas quafi judiciaria, ftetit pa-
nes archiepifcopum Siginum, quem dt aetas. *
vit* meritpm ac feientia commendabat. Amul-
ius autem venerabilis epifeopus, ordinis curtos,
ae omnium gerendorum interpres declaratus eft,
eo quod inter omnes Galliarum epifeopos fapieo-
tia, A eloquentia clarior haberetur. Hunc poffi
expofitam allegationem eorum Sacerdotum qui
minime adefte poterant, port totius Cieri ingref-
fiam, quibCdum fenrentiis pertraftatis, hoc modo
prolocutum accepimus,

CAPUT II

Ita quidem eft ut dicitis, revendiffimi Patres:
nullus tumultus, nullus accufator improbus, nul-
lus iudex iniquus, hoc fanftum Concilium agi-
tare debet. Servetur unicuique perfon* fous lo-
cus, debita reverentia: nullufque aut fe aut alium
prajudicio gravari putet, cum fit Lbera facultas
& proponendi, fit feifeitandi, & respondendi.
Confuluntur autem, five deliberantur, ftetit
medio locentur, ut nemo cauletur imponi fibi
qaod nolit, aut eripi quod velit. Sane quern
me priorem dicere voiuiffis, dicam quod fentio
in prxentia relira, ut cleri ftuper admiffi, id
paulo altius repetam, ut rei bene digetia melius
innotefeat. Ego quippe eum inter varios tqmul-
tui bellorum pro pace Ecclefie, cui auctore Deo
defervio, totis virib. elaborarem t novi nuncii fi-
ma, inauditi federis rumore, fic fubito turbatus
fum, ut etiam in vilibus rebus lingua balbuti-
ret, intellegere hebefceat. Ferebatur quippe illa
nobilis urbs Remorum, dolo proditiönis horti-
bos patuiffe, prsdn ac direptioni ceffiffe, fanda
fandorum armata militum acie polluta fuiffe.
Horum omnium malorum incenitor, audoc, quod
tine magno dolore animi referre nequeo, is qui
tutari debuerat, Arnulfus epifeopus nuociabatur:
facerdotalis dignitas hujus caufa impetebatur:
vixque erat qui noftro ordini non infularet.
Nunc quia religionis amore, & Audio fereniffimi
regis noftri domni Hugonis congregati fumus,
querendum eft, quomodo tanta infamia carere
poffimus, & fi frater & coepifcopus norter Ar-
nulfos illata erimina diluere queat, vel crimen
regi* majeftatis propulfare. Scitis enim, omnes
nos infimulari probro infidelitatis dt perfidi*,
caufa unius. Si, inquiunt, juftis epifeopi utuntur
legibus, fidiffimique fois regibus font, cur homi-
nem impuriffimum fois legibus non puniunt?
nimirum aliorum flagitia ideo moliantur celare,
ut impune liceat eis peccare. Abfit hoc ab ve-
firo lanctiffimo coetu, abfit, ut contra divinas
& humanas leges quenquam moliamur defende-
re, val damnare. Dicant tantum qui noverunt
ferjem geftorum: iique foos exponant cafos, qui
graves (ut ipfi afferunt) injurias pertulerunt:
tum, fi qua cotradictio foent oborta, difcuffis
partibus ex authoriMc canonum judicium pro-
tralgetnr.

CAPUT III.

ANNO
CHxiin

Tum Siginus: non patiar, inquit. difcuffio-
nem fieri ejus qui dicitur cffe maj itatis obno-
xius, nffijforte convifto fupplicii indulgeatn pro-
mittatur. /ruMdfM fng<A*«sv prranr* sapie Ta-
/«rmu manditpnUtum tfl ex teint n.

w Sepe principes conta quoslibet majeftatis ob-
M noxios, facerdotibus négocia fua committunt:
i, & quia Sacerdotes a Chrifto'ad minifterium
„ falutis defti font, ibi confennaot regibus Aeri
„ judices, .obi jurejurando fupplicii indulgentis
„ promitteretur t doo ubi dilcriminis fehtentia
w preparatur. Si quis etiam Sacerdotum contra
„ hoc commune cortfultum, difcuffibr in almīs
„ periodis extiterit Jfit reas effufi fanguinis, ad
„ Chriftum, & apad Ecclefiam perdat proprium
η gradum.

CAPUT IV.

Graviffimum vero eft, ait Daibertus, ideo te
judicem prarbere in alienis negotiis, ut cum reum
convincis, tu concidas: cum dijudicas, tu dam-
natus abeas: fi hoc, nqait Htrotmptftctptu, peri-
culofum eft: videte ne fit periculofius, jud'eia
ecclefiaftica deinceps a feculanbus non expeftari.
Coniequeos enim eft, ad forenfie jura nos per-
trahi, fi divinis legibus in aliquo videbimur ob-
Cniti. At quomodo fine jndicio relinquetur, quod
commiffum effe confitetur? vel cur contra prin-
cipem nortrum caulabimur, fi quod attingere non
audebimus, judiciaria poteftate conceditur.

CAPUT V.

Bruno epifeopus dixit: Nullum certe veftum
sque turbat tanti dilcriminis examen, ac me:
ego quippe folus ob hunc infmhiffimum per ora
omnium volito. Ego eum in has miferias pre-
cipitaffe videor, qui contra omnium bonotum
vota, memetipfom in pignus obfidis dedi, pro fe
confervand* fidei: tanti erant apud me regis Lo-
tharii merita: tantumque me cornis affinitas per-
movebat. Et cum fcirem hunc Lauduncofis urbis
pervaforem, totiuſque tyrannic* ffdionis fuiffe
principem; fub obtento tamen hujus honoris, ad
meliorem flatum vite attrahere mfus fum: ut
qui difeordiarutn & bellorum incenitor extiterat,
paci & charitatis ipfe jaceret fundamenta. Atten-
dite pacis principia; attendite hominem mala pro
bonis reddentem. Homines mihi percharos, fle
ad ufum vit* multum neceffarios, id eft, uni-
cum fratrem meum, comitem Gislebertum, meum-
que confobrinum comitem Guidonem, cum ce-
teris, quorum amicitia gloriabar, fua fimulata ca-
ptivitate ver* captivitati contradidit, me paci
fponforem in mortis dilcrimine, dereliquit: k
po impudens audacta hominib: qui nroi, imo fui
te negat, quod negari non poteft. Certe ex his
que confitetur, eliciemus ea quas propalare erube-
fcit. Certe io pnsfentia regum, in pratentia epico-
porum, ante ora cleri* populi, /aeramentovolens
obligatus efl, fe principibus fuis adjumento foturum
cooblio & auxilio, fecundum fuum fcireftpoffecom
tra Carolum; itemque inimicis dominorum ino-
rum, nec confilium nec auxilium fe laturum /ciur
ad eorum infidelitatem; neque pro preterite m*
futuro facramcoto fe pridens rclidurum. An non
erat inimicus Carolus qui regftum pervadere ni-
tebatur? an non inimici Rotgerius & Mannafes,
qui

cr **nj** **REMI**
ANNO qui clerum & populum ejus in ecclesia ipsius ar.]
iH^ΠI mata militum manu ceperant f Hoa ipse confe-
 cretales & primo» amicorum eiTe fecerat; hosco-
 ree "oni* „i,*eΓ^, Φ» fe. elegerant, qui fibi
 5>riocipatum contulerant, quibus fine perfurio su-
 erre nihil poterat, quos seceftario juvare debe-
 bat, nifi in fe peccarent. At quid peccaverunt?
 Fidemne prornifiam fervare, quid fibi perfuadere
 nifi. funt f IgnOfeite, fratres, fi dolor nimius de
 gravitate facerdotair aliquid derogavit, & fi ora-
 liqnem finire non finit, quam veftra intelligentia
 ex precedantibus ad plenum comprehendit. '

CAPUT VI.

Hic Godeitmannus Ambianenfis ecclefiis epi-
 fcopus fubimulit: inulta venerabilis pater Bruno
 profecutus efi, que quanto magis fidem dubiis
 faciunt, tanto magis reum majestatis arguunt,
 ac facerdotio indignum revincunt. Sed quia pau-
 lo ante de pericnlofa difcuffione termo habitus
 efi, velim aofte, quid pater Bruno inde fentiar.
 Non efi enim equum nos fieri auâores effun-
 dendi (anguinis, qui debrmus efiie fudores illu-
 tis. Et ille: fentio, inquit, reverendi patres, &
 hoc vos intelligere quod dicitis, & alterum pu-
 dori efiie quod tacetis. Nam movent vos divina
 leges,- movet etiam-homo affinitate carnis mihi
 conjunftiffimus, utpote avunculi mei regis Lo-
 tharis filius; habeo & rependo charitati vctliz
 multiplices grates. Sed abfit hoc a me., ut amo-
 ri Chrifii amorem (anguinis prnferatn; aut ut
 meo (inguine (quantum in me efi) ecclefia Dei
 polluat. Ergo agite: difcuttionem fimul & ju-
 dicium aggrediamur: nec (anguinis effufionem
 perhorrefcite, cum apud benevolentiam princi-
 pum juſte peſita obtinere non difficile fit. Cum
 hoc maxime fit pertimeſcendum, ne dum forte
 uni perforas parcere volumus, ficut frater&coe-
 piſcopus noſter Herveus paulo ante retulit, fic
 eam, & omnem Eccleſiaſticum ordinem ſub pe-
 riculo (anguinis relinquamus. Itaque is preſbyter,
 qui urbis portas aperuit; intromittatur ſi placet:
 atque 'geſtorum! ordinem pandat. Ab univerſis di-
 ſtum eſt: Placet.

CAPUT VII.

Quoniam, inquit RathodusNoviomenſis eccleſiat
 epiſcopus, a multis noſtrorum fratrum audio di-
 ci, libellum fidelitatis (ob ſpecie chirographi edi-
 tum ab Arnulpho, ad damnationem ejus polle
 inficere; quoniamque Lotharienfium qtiſdam
 contra hanc ſcripturam fama eſt diſputare: in-
 terim de hac re judicium tantorum patrum expe-
 riri velim, quidque de eo ſentiendum fit, agno-
 ſcere. Synodus dixit: Proferatur in medium:
 prolatus eſt itaque libellus chirographi ad hunc
 modum.

CAPUT VIII.

„ Ego Arnulphus gratia Dei preveniente Re-
 „ morum archiepifcopus, promitto regibus Fran-
 „ eorum Hugooi, & Rotberto, me fidem purifi-
 „ fimam fervaturum, conſilium, & auxilium,
 „ ſecundum meum icire, & poſte, in omnibus
 „ negotiis prebiturum: inimicos eorum nec con-
 „ filio, nec auxilio ad eorum infidelitatem ſeie-
 „ ter adjuturum. Hrc in conſpeâu divini ma-
 „ jeſtatis & beatorum ſpirituum, & totius» Eccle-
 „ ſie aiffilens, promitto, pro bene fervatis latu-
 „ rus premia «tern» benediâionis: Si vero, quod
 Cm./.. Gintrel. Tom. XIX.

NSE.

i>4

„ nolo, & quod abfit, ab,hi» deviavero, omnis
 „ bnediâio mea convertatur in malediſtioucm, anno
 „ & fiant dies mei pauci, & epifcopatu in meum CHnvt
 „ accipiat alter. Recedant a me inimici mei, ***
 „ finique perpetuo inimici. Huic rrgo chiro-
 „ grapho a me edito, >n teſtimonium benedi-
 „ Aionis, vel malediâionis me* fubſcribo, fra-
 „ trefque & filio* meos 'ut fubſcribant, rogo.
 „ Ego Arnulphus archiepifcopus. SS.

CAPUT IX.

Quo perlcão, Arnulphus Aurelianenſis eccleſie
 venerabilis epifcopus (ubjuxit: Habetkjnquſm,
 h*c ſcriptura maximam vim reprebenſioma^fha-
 bet etiam lubtiles defenſionis vires, habita ra-
 tione peſſonarbm- Nam ejus author Arnulphus
 deſteſtabilis eſt, eo quod ob immenſum ambitura
 affeâti honoris; inauditum ſeculo prius mora-
 mentum fui deſteſtabile reliquit. Qui vero com-
 mentati (unt, rem utilem ac necceſſariam fecit
 viſi lunt: ut ſi aliquando fidem promittam per-
 negate vellet, ſcriptura contra (e teſtis exiſteret;
 ſi deviaſet ipſe, contra ſuam profeſſionem &
 (ubſcriptionem veniens, honore ſe privaret, ſe
 ne forte peccans nomine (ummi Pontificis diu-
 tius defenderetur: ipſe ſummus pontifex ſenten-
 tiam fuſe damnationis in ſe dixiſſe viſus eſt. Sed
 quia preſbyter adefit, finem dicendi faciam, ut
 ipſi locus pateat. Inierim tamen dum preſbytero
 ſlandi locus eligitur, ſignificabat ſibi alidentibus,
 quandam epifcopum ex hereſi ad fidem catholi-
 cam converſum, beato Gregorio fimilem libellum
 porrexiſſe: ſed hoc intereſſe, quod hic Arnulphus
 malarum caularum rationibus permutus fit, id-
 eſt, perfidia & cupiditate: ille autem optimarum,
 ideſt, fide catholica & amore habendi Deum.
 Erat vero ibi ita ſcriptum inter eſtera.

CAPUT X.

„ Et ideo, poſtquam comperto diviſionis la-
 „ queo, quo tenebar, diutina mecum delibera-
 „ tione pertraſtans, prona & ſpontanea volunt»
 „ te ad unitatem ſedis Apoſtolicæ, divina gra-
 „ tia duce, reverſus ſum; ne non pura mente,
 „ ſed ſimulare reverſus exiſtimer, ſpondeo ſub
 „ ordinis mei caſu, ſit anathematis obligatione,
 „ atque promitto tibi, ſit per te S. Petro Apo-
 „ ſtolorum principi, atque ejus vicario beatiffi-
 „ rao Gregorio, vel ſucceſſoribus ipſius, me
 „ nunquam quorumlibet ſuaſionibus vel quocun-
 „ que alio modo ad ſchiſma, de quo Redempto*
 „ ris noſtri miſericordia liberante ereptus ſum,
 „ reverſarum: ſed ſemper me in unitate (ecde-
 „ ſie catholice, tt concione Romani pontificis
 „ per omnia permanere. Unde juratus dico per
 „ Deum omnipotentem, & hcc fanâa quatuor E-
 „ vangelia, que in meis manibus teneo, & fa-
 „ lutem geniumque Mauricii atque Theodoſii do-
 „ t minorum noſtrorum R. P. gubernatores, me
 „ in unitate (ſicut dixi) Eccleſie, ad quam Deo
 „ propitio reverſus ſum, & communione Roma*
 „ ni pontificis, ſemper, ſe fine dubio permane-
 „ re. Quod ſi (quod abfit) aliqua excuſatione,
 „ vel argumento ab hac 'me unitate diviſero,
 „ perjuri reatum incurrens, (terne peene obli-
 „ gatus inveniar, ſit |cum autore ſeſiſmatis ha*
 „ beam in futuro ſeculo portionem.

CONCILIABULUM

ni

CAPUT XL

anno
CHAISTJ

Adalgeru* : Scio me , inquit, noo magnam
babitt*rum expeditionem in dicendo, reverendif-
sni Patres, cum omnia qua* pro defensione mea
di&urus fiim, contra mo fbnaffe videantur, hoc
enim fit io initio intellexi, cum Dudb , Caroli
aniles, ut hujus proditio* anâor exjlercm ,
machinatu* eft ! Cui cum responderem , cur. ex
tanta mafia hominum ego clericus fic Sacerdos
potilfimū eligerer , ut finitorem fit epifeopum
meum traderem ob caufam C*(0li, ad quem ni-
hil attinebam? Primum , focordiam fit fatuita-
tem hominum me fcire dicebat ; meum autem
ingenium , prudentiam , animi magnitudinem ,
miri* laudibus extollebat ; denique ipfum meum
feniorem hoc ita velle , fibique ita pratepifse ;
cui cum fidem quafi fpopondifsem , non tamen
fatis tutum fore hoc mecum reputabam, nifi ex
ipfms fertiori* ore, non bene credita , per mc-
inetipfū fine interprete rechgoofcerem. Eju* a-
mor, ejus imperium, me in ha* precipitavt mi-
ferias. Quctbam tamen ex eo , cujufnam lre-
tus auxilio imperata perficerem , fic fi fibi perti-
rnefceodum foret: qui cum Karolnm fibi patruum
efse dixifset , Mannaffen quoque fic Rotgerium
(aeramenta quae voluerit praefitiffe : avunculum
fisum Rotbertum, Caroli fervum, comitem fidif-
fimū fore designavit, cum aliis quibufdam ; fic
ut hoc faâum fub fpecie honefti tegetetur, rna-C-
nus, fic Sacramenta fimul Carolo przbui . Sed
juftu ipfius, claves urbi* accepi: fed a manu ip-
fia* porta* aperui, fed illius praeepto . Hxc ii
quifquam veftrum aliter efte putat, mcque indi-
gnū cui credatur; credat igni, ferventi aquz ,
candenti ferro : faciant fidem tormenta , quibu*
non fufficiunt verba mea. Ipfi hoftes mei, quibus
nuper invita* elle cœpi , teftimonio erunt, cum
fuo me beneficio vivere comprobabunt; quando
velitum anathema perhorrefceens, eorum tunc mi-
rratione , gladio* Richardi fratris* epifcopi vix
evafi, hanc meam confeffionem expavefcit*.

CAPUT XII.

Ad h« Odo epifeopo* Silvanefcenfis ; Bene-
nunc (inquit) anathema in memoriam redit .
Pater enim Arnulfu* , hunc noftrum Arnulfum
in chirographo damnaffe dicit; no* autem quod'
dam feriptum ab eo in tempore ipfo accepimus,
per manto* Guidoni* venerabili* epifcopi, io quo
& confeffio fui fadi, & damnatio ipfius conti-
neri videbatur ' quod io prœcepti jubeat reci-
tare fan&ita* verba . Synodus dixit : Recite-
tur. Recitatum itaque eft io hunc modum : „
„ Aroulfu* gratia Dei archiepifcopu* communi-
„ lotum praedonibus Remorum. Quid tibi vi*
„ praedonum Remenfium (celerata manu* ? nihil-e
„ ne te movent pupilli fic vidue lachrimae , nec
„ advocati* eorum? velis, nolis, dominus tuus,
„ ipfe tefti* & judex, & gravi* ultor, cujus ju-
„ dictum non effugies. Vide quid ante oculos ip-
„ fins egeris.' faoâam pudicitMx virginum non
„ erubuiffi, matronas etiam barmans verendas nu-
„ das reliquiffi: orphaoom fit-pupillum non re-
„ fpexiffi- Parvum tibi hoc ? acceffiffi ad tem-
„ pium matri* Dei, cunilis mortalibus reveren-
„ dum: ejus atrium perfregiffi , polluffi, viola*
„ fti . Quod oculi ibi viderunt , concupiffi :
„ quod manu* attrectare potuerunt, rapuiffi. Et
„ dos quidem, contra divinum ac humanum jus,
„ mifericordia abutente*, quod cibi , fit potus

A», abftuliffi, non indulgemus: led propter impia.—,
„ tempora non exigimus: exigimus autem reliqua anno
omnia', quæ polluti* manibus pcrvaffi, ac re-
tine*. Redde ergo, aut fententiam damnatio-
nis, in ^rvafores rerum Ecclefiafticarum
facris Canonibus promulgatam : eam in ce la-
tam, multotielque ferendam, excipe.*

Aaa/AefIM la pudent/.

„ Autoritate omnipotenti* Dei! Patria fic
„ Filii, & Spiritus Sancti, interveniente , &
„ diuvante beata Maria femper Virgine , auâo-
„ ritate quoque ac poteftate Apoftoli* tradita ,
„ nobifquereliffa, excommunicamus, anatbemati-
„ ramus, maledicimus, damnamus, & a limini-
„ bus fan&U matri* ecclefia* feparamus, vos Re-
„ menfium prsdonum auâores, faâores, coope-
„ ratores, fautores, fit a proprii* dominis rerum
„ fuarup fob nomine emptioni* abalienatote* .
„ Obrenebrefcânt. oculi vefiri, qui concupiverunt:
„ arefeant maqus, quae rapuerunt: (debilitentur
„ omnia membra, quae adjuverunt.) Semper la-
„ boretis, nec requiem inveniatis , fruâque lâ-
„ bori* veri privemini : formidetis fic pareatis a
„ facie perfequentis, fic noli perfequentis hoftis ,
„ ut tabefeendo deliciatis. Sit portio veftra cum
„ Juda traditore Domini, in terra mortis fic io-
„ j, nebrarum, donec corda veftra ad plenam fa-
„ tisfaâionem convertantur. Hic autem fit mo-
„ dus plans fatisfâionis , ut omnia injufte a*
„ blata, prefer cibum fic potum , propriis doti-
„ nis ex integro reftituffi* , coramque Remenfi
„ ecclefia poenitendo humilemini , qui fitnâam
„ Remenfem ecclefiam reveriti noo cfti* ; Ne
„ ceffent a vobis h« malediâiones , fcclerura
„ velitorum perfecutrices, quandiu permanebitis
„ in peccato pervafionis. Arnen: Fiat, Fiat.

CAPUT XIII

Quo perleão, Gaaltcriu* Anguftidunenfis ec-
clefue epifeopus: Quidnam, inquit, hoc porten-
tum eft: fatifne fanaa menti* eft hic epifeopus ,
qui pro jaâura viliffimae fupelleftilia eo* damnat :
Dfuper fui autem fic cleri fic populi captivitate ta-
cet: pro pauperum tugurii* iorte magia carie ,
quam vi ruentibus, anathematisat: fic pro popu-
lo Dei per orbem terrarum famoffiffimo nihil di-
cit? Nempe , omni* terrena creatura, homine
vilior eft: fic omne manufaâum xdificium, tem-
plo Dei vilim. Sed forte quia Apoftolu* dicit ,
B tferitrit Immicuj tutii, cA* illât: B f-
t» de illi: tanquam pietate ufus , praedonibu*
cibum fic potum indilget : attamen ab auro fic
argento deterret. Quid hoc *d pauperes Chrifti
certe ii aurum fic argentum non perdiderunt ,
quia non habuerunt; fed cibum fic potum, quos
ad ufum vite non fine magno labore conquive-
runt. Ecce audillis, fratres, argumentum perdi-
ti hominis, pauperum necatoris, praedonum nu-
tritoris. Intellexiffi* quia ad hoc voluit capi, ut
fua fimulata captivitas, veram nobilium eflicere
captivitatem. Ideo facriligos a concione noo ar-
cet, quia fe auftorem ficilegii efte cognofcit :
nec fic tamea evadit, dum auftores, inventores,
faâores, cooperatores, fautoresque fimul permi-
fcet. Ipfe enim auâor, cujus confilio fit imperio
proditio faâa eft. Ipfe fautor fic cooperator, ut
per quemdam faptentem dicitur: Ceetitu illi tiu,
arnaau erae* /*«. Ipfe fautor, qui ufque in prae-
iens tacendo confenfit: fic, ut fama eft, magnis
infiipr beneficii* cumulavit. Tendit materia mc
iu

cr hic plane dicitur, quod ab epifeopi* axcotmu-A
- nicandi fint hi tocrilegi, & a. tege digna pro
anxo meritis pcena animadvertendi; fed q*is ipfo* ab-
C ^ 'T' lolvcre poteft, nifi penitente*, **Aligna** fatifsa-
 âtone veniam poftulantes? At hi quhndo farisfe-
 cerunt, ut abfolvi portent, cum neminem r««c-
 ra captum abire liberumfciverint? Sed effo, Ar-
 nulfu* eo* abfolverit: cur ergo clericus ejus Rai-
 neri vicedomini filius, retentus eft? Si per vim
 faftum eft, A Arnulfo invito, in crimine facri-
 legii permanentes, etiam ab idoneo epifeopo ab-
 folvi non potuerunt. Si autem eo contentiente,
 obligationem pro abfolutione ab obligato accepe-
 runt, Item, effo, Arnulfu* eos abfolverit; quo-
 modo id fine fuorum clericorum pmfentia po-
 tuit? At eos non interfuiſſe confiât, dpm abfol-
 v erentur; interfuerunt autem, dum obligarentur.
 Irrita autem habenda eft, quæ folennis debuit
 effe, fi in abdit* abfolutio faâa eft. Scriptum
 quippe eft in concilio Carthaginenſi, capite vi.
 geſſimo tertio, *Ut ipſcopx nuUur cautom uudit*,
ai/yirv proftntio cltricorum fuorum: irrita
trit fntntiut ipſcopi, nifi proftntio cltricontm con-
firmetur. Et quia ſcriptum etl, *Imptur, cum 1**
profundum peccatorum vnerit, contemnit: tantorum
feclerum ipſe ſibi confcius*, ſacrofanâa traâare
non erubuit in eccleſia; quam fratres, A coepi-
ſcopi nothi Remorum Diœceicos, noſtro contui-
tu t communionem ſuſpenderant juſtirtimit de Cau-
ſis. Qpapropter ſi placet, capitula Canonum ſu-
 per hi* perquirantur, ut nemo cauſetur hunc no-
 ſtro, led vero ſauâorum patrum damnatum effe
 iudicio, Synodus dixit: Placet, perquirantur;
 prolata ſunt itaque in medium hæc lententis.

CAPUT XVI.

De duntnttu, tſ mriſirurt tentuntliur tx concilio
4*hacto'o, top. 4.

Si quis epifeopus damnatus a Synodo, preſby-
 ter aut diaconus a ſuo epifeopo, auſi fuerint de
 roiniſterio ſacro contingere, five epifeopus, juſta
 præcedentem conſuetudinem, five preſbyter
 aut diaconus: nullo modo liceat ei, nec in alia
 Synodo reſtntutionis ſpem, aut locum habere ſil-
 tiſtaſtionis. Sed & communicantes ei omnes abi-
 ci de eccleſia, A maxime ſi poſteaquam didice-
 rint adverſum memoratos prolataſſe ſententiam,
 cifdum communicare tentaverint. Item, ſi
 quis excommunicant*, ante audientiam commu-
 nicare præſumpſerit, ipſe in ſe damnationem pro-
 tulit.

Ex concilio Curtbucinis, oop. ip.

Item placuit univerſo Concilio, ut qui excom-
 municatus fuerit pro ſuo negleâu, five epico-
 pus, five quilibet clericus, A tempore excom-
 municationi* fuſe ante audientiam communionem
 prrlumpterit, ipſe in ſe damnationis iudicetur
 protuliſſe ſententiam.

Item ex Concilio Cartbogiuv, top. 13.

Ut epifeopus, qui contra ſuam profeſſionem
 in concilio habitam venerit, deponatur. Si quis
 contra profeſſionem vel ſubſcriptionem venerit
 in aliquo, ipſe ſe honore privabit.

CAPUT XVII.

Arnulphtu epifeopus dixit: Quamvis bare'ita ſe
 habeant, rverendiſſimi patres, certumque fit hunc
 Arnulphum omnium patrum concordibus damna-
 ri ſententii*; tamen ne ih invidiam adducamur,

admoneantur ſi qui ſunt ſtudioſi ejus defenſia,
 ni*; habeantque locum contradicendi; ſuumque
 Arnulphum quomodo libetdefenſandi. Sirquehoc
 nodrum adiâum ſub diſciplin* Eccleſiaſtica; ita
 ut nullus deinceps excuſandi pateat locus. Excufet
 nunc, qui eum juſtas putat habere cauſas. Hic
 clericus ipſius adeſt, hic abbate* icientia A
 eloquentia non ignobiles; exigent jacentem, at
 tollant humiliatum: tu ſi injuſte dejeâum exiſti-
 mant, qua juſtitia reformari debeat, edoceant.
 Non enim in mina fratris & confacerdus no-
 ſtri letari nobis fas eſt; nec quifquam in inju-
 riam fui ducet, ſi ea quas contra Arnulphum di-
 Aa ve! faâa ſunt, veracibus cognoverit refelli af-
 fertionibu*.

CAPUT XVIII.

Siguinus archiepſcopus dixit: Sicut frater
 & coepſcopus noſter venerabilis Aroulphus per-
 oravit, auâoritate Dei Patris omnipotentis, A
 Filii, A Spiritus fanâi, adjuvante beata Maria
 temper virgine; cum omnibus fanâis; automa-
 te quoque hujus ſacri conventus precipitous, ut
 nemo in hac Synodo ſilentio regat, que pro
 defenſione Arnulphi putaverit effe idonea; vel ſi
 ea que circa ipſum faâa ſunt, *repreheulione di-*
gna eſiſtimat. Nec deinceps alicui licentia pa-
 teat refricandi aut remordendi, quod hoc ſacro-
 fanctum Concilium decreverit, qui ſe nunc de-
 ſenſioni lubduxerit; cum utique A ex tanto tem-
 pore excurrere potuerit, & nunc ei omni copî
 dicendi adfrt. Sed nec occasione inſidiarum libi
 quifquam blandiatur, cum ſciſmus Principes uo-
 Uros, omnibus licentiam abique injuria venien-
 di, & cauſa* proprias exponendi, que vellent,
 conceſſiſſe. Sic acculatoribu* five obtredatonbus,
 tam præſentibus, quam futuris, rei contra Ar-
 hulphum, vel contra nos tertis conſciecia præ-
 iens, qua in extremo examine quifque dijudicandus
 eſt: Ce nobis judicantibus, præſens forma Chriſti
 in ultimo iudicio judicantis; habeant drfenſores
 exemplar miſericordie, qua miſericordibus miſe-
 rendum eſt.

CAPUT XIX.

Hic cum ab univerſi* patribus pronuntiatum
 effet, Placet, placet hoc ediâum Signi: itapote
 ſe quamplurimis infudit, qui pertinaci epifeopo*
 rum ſententia Arnulphum damnandam tore pu-
 tabant: quofdam autem ſpar detondendi in ma-
 gnam animi alacritatem perduxit. Et fiſſe qui-
 dem. eccleſia! filii acculare nolebant, pudore per-
 moti: defendere autem minime pneſumebam,
 conſcientia ſimul A anathemate devindi. Sed ad-
 erant acerrimi defeſores, ſcientia A eloquentia
 inſignes, Johannes ſcholaſticus Antifiodorenſis,
 Romulius abbas Senonenſis, Abbo rcâor coeno-
 bii Floriacenſis, ignorantia præteritorum geſto-
 rum præſſi, A anathemate ad dicendum provo-
 cati.

Faâo itaque ſilentio, diverſarum partium mul-
 tiplicia librorum volumina ſubito apparuerunt.
 Multa denique in medium prolata, multa intef confi-
 dente* collate ingens ſpêâaculum prnbuerunt: in
 primifque Stephani archiepſcopi, e trium Conci-
 liorum epiſtola ad Damafum perleâa eſt: itemque
 Damafi reſponſio continuata in hunc modum.

CAPUT XX.

t>t. episcoporum & summorum negotiorum ecclesiasticarum coafa semper ad fidem Apostolicam fiat referenda.

beatissimum & Apostolicum culmine sublimato, fando patri patrum Damaso papej, & Bino omnium preulorum pontifici, Stephani archiepiscopo concilii Mauritaniz, & universi episcopi ex tribus conciliis Africana provincia.

Notum vestra facimus beatitudini, quod quidam fratres in confinio nobis positi, quosdam fratres tfoftros, venerabiles videlicet episcopos, vobis incoaltis, a proprio dejicere moluntur gradu, cum vestra fedi episcoporum judicia, de summorum finem ecclesiasticorum negotiorum, in honorem beatissimi Petri, patrum decreta omnium, eundem reservare fententiam, inquirendi reverentia de Dei rebus, quas omni cura & sollicitudine obervare debemus. Maxime vero debent ab ipso prafulum examinari vertice Apostolico, cujus vetusta sollicitudo est, tam mala damnare, quam relevare laudanda. Antiquis enim regulis confutum est, ut quidquid horum quamvis io remotis, vel in longinquo politis ageretur, provinciis, non prius tradandutn vel accipiendum fit, nisi ad notitiam almas fedis vestras fuisset dedudum, ut ejus auctoritate, juxta quod fuisset pronunciatum, firmaretur. Et reliqua multoties talia, de his familia, que super his conlittuta iunt. Quibus, si illicite fadum est, ut semper veillre ledi conluetudo fuit, festinanter occurrere, de pro his viilliter, ut pater pro filiis certantes, fteate. Sicut bene ad Jernum filium Syrae fidum est: *Uque nd mortem certa pro veritate, & semper Domini Dei/ tam pugnabit pro t*; accipere nim ptfonam impii *»* « *efibenum, at decimet a veritate judicii*. Sin minus illicita sunt her, pateat nobis talis omnibus licentia, beatissime pater: aut si liceat hos vel aliquos etiam minorum graduum clericos, nisi canonice tempore legitimo vocatos, aut sine legitimis accusatoribus, aut absque veris de innocentibus teilibus; vel nisi manifeste canonice coevideos, aut sponte confessos, vel a suis fedibus, aut suis rebus expoliatos, vocare ad Synodum, vel damnare. Quia legimus, eos non posse canonice ad Synodum, aut suam diu tenendam de gubernandam, viribus scilicet pleuiter refnmptis, rellutionem vocari fuifque omnibus sibi legaliter rellitutia integerrime: de sic imperare, ut veniant ad Synodum, nisi sponte voluerint.

CAPUT XXI.

Item epifcopali Demnfi emadem Stephenam, (f ad coacilia Africa; food epifcoporam judicia, & majore/ caafa aon aliter qaam aaSortate Sedi/ Apostolica fiat terminanda.

Damasus fervus fervorum Dei, atque per gratiam ejus episcopus fanda ecclesia catholice urbis Home, Stephana archiepiscopo concilii Mauritaniz, de universis episcopis Africana provincia. Ledis fraternitatis vestra literis, primo gratias ago, quod tantorum fratrum merui benedidione frui. Deinde, quod circa fratres sollicitos vos reperi, de cum is crucem Domini deferre, qui ait: *Quia valte venire possi me, abmgtt femetipfam, tjt tollat cracem tuam, y fe^atur me*: de reliqua ad hunc modum pertinentia. Igitur quoniam in prafentioportune gestorum consultatione, Apostolicis ve-

Ara beatitudo viceribus commota not hortata est, tutione fratrum Apostolica impendere anno
Minutit it voritit Injuilis Ambvenire: dum com
liat, vbs eadem cum Apostolo conpntitit di
cere, y^ir Infirmatur, V ego am Infirmor,
fcandalitKatar, U ego <^* arori fatagentes, ne aliquis de his qui nobis crediti sunt, a levis beftiis laceretur, aut capiatur; pro qua re oportet juxta vestram prudentem commonitionem, magis autem secundum Oomini divinam preceptionem, nos qui iupra domum ejus, hoc est, unversalem catholicam EccleGam episcopale luicemimus ministerium, solcite vigilare, ut ne quid de sacris ejus muneribus, id est, Apostolici juris, Apollorumque luccelforibus atque ministris, quicquam nobis dormitantibus valeri lupprimi, atque injufle nobifque inconfubis damnari. Scitis fratres charidimi; firmamentum a Deo fixum & immobile, atque titulum lucidiffimum fuorum (acerdotum, ideft, omnium episcoporum, Apostolicam fedem ede condituram, & verticem ecclesiasticum. Tu es enim, sicut divinum pronuntiat veraciter verbum, Petrus: de super firmamentum tuum, Ecclesie columna, qui episcopi intelliguntur, confirmata iunt: tibi & claves calorum regni commiffi, atque ligare, de folvere potedatem, qua in calis iunt, dt qua in terris, promulgavi. Tu propbanatorum hominum de membrorum meorum, maximeque meorum diicipulorum exiliis, ut princeps de dodor orthodoxa fic immaculata fidei, cujus vice hodie (gratia Dei) legatione pro Christo fungimur; de omnes hujus fan* de Sedis prefules ejus vicem gesserunt, gerunt, & gerent. Ideo omnia, que innotuiftis non licere mandantem, niu vos tam pleniter nffrudos elle (cirem, quod eunda super quibus confiditis, illicita elle non dubitetis. Difcutere namque episcopos, & summorum Ecclesiasticorum caufas neociorum, metropoitanos, una cum omnibus luis comprovincialibus, ita ut concordent negotiis, licet. Sed definire eorum atque ecclesiasticum fummas querelas canitrum, vel damnare episcopos, absque hujus lande fedis auctoritate, minime licet, quam omnes appellare, si necesse fuerit, & ejus fulciri auxilio oportet. Nam, ut nodis, Synodum sine ejus auctoritate fieri, non est catholicum. neepiscopus nili in legitima Synodo de suo tempore Apostolica vocatione congregata, definite damnari potest: neque ulla unquam concilia rata leguntur, que non sunt fulta Apostolica auctoritate. Accusatores aurem clericorum, de telles super quibus rogataftis, absque ulla infamia aut fulpicione vel manifesta macula, de vere fidei de pleniter inffrudi elle debent; de tales, quales ad sacerdotium eligere divina jubet auctoritas. Quoniam lacerdotel (ut antiqua traditae auctoritas) criminari non poliunt, nec in eos testificari, qui ad eundem non debent nec possunt provehi honorem. Vocatio enim ad Synodum, juxta decreta patrum, canonica ejus qui impetierunt, ad fua fufcepta quoniam de fufceptis que apocriGariis, per spaciun fieri debet congruum atque canonicum: quia nili canonice vocatus fuerit tuo tempore, de canonicq ordinatione, licet, venetit ad conventum quacurtaue neceffitate, nisi sponte voluerit, nullatenus fuis relpondebt inficiatoribus. Quoniam nec feculi leges hoc permittunt fieri: quanto magis divine? De ejtdis vero, atque fuis rebus expoliatis, nihil vobis verius figaificare queo, quam quod fandi patres definierunt, de noffri predeceffores Apostolica aufloritate roboraverunt. Ita enim hac fe habent: episcopos ejedos, atque liis rebus expoliatis, eorrit-

CONCILIABULUM

114

proprias prias recipere, et sua omnia eis reddi, fandi Canooea decreverunt: et ANMO postea si quis eos accusare rellet, cquo periculo „TI facere faotrerunt. Iudices effe decernentes eps- copos recte fapsenies, et iuste volentes ad tem- pus, diaque illis refumptis viribus et fisis poteffa- rive fruenitibus rebus, emicifqne, et Des fervis fapioitibus confutentibus viris, io ecclesia conve- nientes, ubi testes efflent fingulorum, qui oppreffi videbantur, et reliqua ad hunc ordinem pertineo- tia, quas prolixitate vitantes hic oon inferui- mus, quia his fulficere credimus. Si nuis autem his non est contentus, legat ea, et latiabitur. Scimus enim, homines ioaimcv noa posse cum armatis rite pugnare. Sic aec illi qui eje&i, vel fuis bonis sunt expoliati, cita illis qui in fuo ftaot ftaru, et fuis fruuntur amicis atque bonis, litigare rite poffunt. Necfecnli quoque leges hac fecularibus fieri permittunt: fed prius ejestos vel oppreffos aut expoliatos, cum fuis omnibus refi- tui jubent: et postea fuo tempore (sicut lex eo- rum continet) ad placita venire praeipiunt, nec ulla carceris custodia appellentem arceri permit- tunt. Docent enim ex parte (sicut noslis) ter- rena, quae sunt cateftia. Accusatores vero et ac- cufationes quas feculi leges non adicikunt, nul- latenus sunt in horum admittende caufis: quia omne quod irreprehenfibite est, catholica defendit eedeGa. et hoc a majonbrh definitum esse, pro- pter pravorum hominum infidias non dubitatur. Decet enim Domini sacerdotes fratrum cau- pie traare, et venerabiliter intendere, atque eo- rum judicia fuper facrificia ordinare, ne proter- ve aut tyrannica dominatione (ut de quibufdam refertur) fed charitative pro Deo et fraterno amo- re cuncta peragere, et quod sibi quis fieri juxta Dominicam vocem non vult, alii inferre non prrfumat; et, io qua menfura meoffi fueritis, re- metientur vobis. Ea veto que Apofolorum prae- dicatione et patrum institutione pcecepimus, fem- per tenere debemus, ne aliqua nova cudere, aut ad noxam fratrum femper intendere videamur. Sed alterutrum onera portemus, ut juxta Apo- ftolurn, legem Domini adimplere valeamus. Tem- pus enim congruum praevideri oportet, quando nniufcujulque accusat perfonr cauta, reaithme in medium producat, quatenus gravitatem ejus et confonantiam, quae contra patrum decreta vel Synodi confessionem prodi, minime cognofcatur, quam ordinabiliter (omnes intendant, ut adeam in omnibus rationabiliter) respondeant, et iuste fe velle mamfcite offendant. Nullus autem intro- ducatur perfonaliter; fed accusatores, et accusati aequa audiantur ratione, juxta quod geflorum or- do exigit. Accusatores vero et iudices non lidem fnt: fed per fe accusatores, per fe iudices, per fe telles, per fe accusati, unusquisque in fuo or- dinabiliter ordine. Nam inferiptio primo temper fiat, ut talionem calumniator recipiat. quia ante inferiptionem nemo debet judicari, vel damnati, cum et feculi teges hzc eadem retineant: de qui- bus omnibus vera femper fiat aequitas, quatenus acculationis et judicii ac tellimonii mercedem per veritatem gefforum confequi valeant. Scriptum est enim: Abominatio Domino tabin anndocio, et trfbm folUrent, profrtrntm areadacra, et ftminon- trnt intrr frjtrti (condole, alfav litigio dettjtotar, ipfo montnt, alyae dictait: Non fociti colanmioao froxtMo tat, aec vi opprima tam, ava yavd intqnlm tti, nte injnft inditebu: aea co^fidnobit perjonam ponpern, arc bonorti vnllnm poitntu. Jn. ti- judico proximo too: et quod tibi non vii fini, ntlm non focini, tr qh^p.

Et maxime praeceptum habentes Apofolicum attendere oobis ipfia et gregi, in quo no* Spi- ritus fandus pofuit eprfcopes, regere Dvi eccle- fiam, quam acquifivit per Csnquoem fuum pro- prium; convenit et iterum, Attendite lupos, at- tendite malos operarios, qui perverfa faciunt, et adverfa loquantur, ut detrahare femperdifcpulos Domini, et infamare queant. Quos corrigere vos, et omnes Domini sacerdotes fummo Au- dio oportet: quia pejus malutu oon est, quam ut cives civibus invideant, et sacerdotes, vel cle- rici, sacerdotibus vel pontificibus infidentur, te- flante etiam veritatis voce: g^i voi tmgit, ton- git pogilont ocnlnttl: pai jecndjhzcovrit nnnnt dr faillit iflil notitini tti illi nt fnpndotnr mohn Bovaria la colluat tjm, et drwergatwr In profnn- dmo aris. Et item: ^totoi qot non funt Jian- dnlnnm -- mm. Hie proculdubio fcandalizatus cil ia me, qui ejus fcandalizst cpifcopum val sacer- dotem: et multa talia, que hic non interunt, ne nimis proluxa efficiatur epifola. Monentes auoque, intruere debetis memoratos vicinos ve- ros, ut a talibus fe fubtrahant: et que illicite circa prefixes fratres egerunt, cito corrigant: et quos nobis incontultis inferunt, nobis incontultis plena iatisfactione fanent, et cito libi eos recon- ciliant, et noluerint Apofolica fedis fufcipere cen- furam. Nam et quid fortaffe in eis aut con- tra eos emerferat, noftrum fuerat expedandum examen, ut noftra (ut femper huic fedi fuit con- ceffum privilegium) aut condemnarentur aucto- ritate, aut fulcirentur auxilio; neque enim fuo pro libitu noftra debuerant jura pervadere, abiqu* Apofolica fedis difpofitione mandante. A tai bus deinceps omnes fe abflineant sacerdotes, qui noluerint ab Apofolica petite, fuper quam Chrti- ftus (ut praediium est) univerfalem confluxit ecclefiam, cui epifeoporum fumma judicia atque majorum cauta (sicut paulo fuperms memora- tum est) refervata sunt, soliditate, atque iaccer- dotali honore fecludi. Induci* enim accusatis in criminalibus, epifcopis, fex menfium, vel eo amplius (fi necesse fuerit) concedenda funt: quoniam et laicis hoc permiffum, nullus fecula- ribus imbutus difciplinis ignorat: quanto magis Dfacerdotibus, qui fuperiores effe eis non dubitan- tur? Habetur quoque in decretis patrum fanci- tum, non fore canonicum, quemquam facer- Jotem judicare, vel damnare, antequam accusatores canonice examinatos pratentes habeat, locumque defendendi accipiat: ideit, inducias ecclefiafticas, ad abluenda crimina, et cetera: nec extra pro- priam fiat provinciam, primo difcuffionis accufa- tio fine Apofolica praeceptione, cui in omnibus caufis debet reverentia custodiri: quoniam et an- tiqua docet hoc patrum regula, in qua et impe- rialia pariter flatuta concinunt. Cr/amuai, in- quiunt, lifctftit ibi ogitondo tti, abi cnmaubnlf- /vav tti; nam alicubi criminum reus prohibetur audiri, et alibi in canonibus praecipitur: f«««w- aegerré ia fnii looll, abi orto, fani fimnda; et reliqua. Talia et his fimflia falva tamen iis omnibus Apofolica auctoritate, ut nihil in his diffiniatur, priufquam ei placere cognofcatur, qua omnes fuffultos effe oportet: et fi quid eis giave intolerandumque acciderit, ejus est femper ex- peftanda Centura, neque enim proterve, aut (li- mulo fur cogitationis impulfus (ut fzpe adum agnovimus) detrahare, aut accusare przfumac quenquam sacerdotum: quia injuria eorum ad Chriftum pertinet, cujus vice legatione pro po- Clo Chrifti Ungvine redempto funguntur. Cau- enim eorum, qui Dei caaf* lum, «jus judi- cio

ns

REMENSE.

na

cio rrfervsedit , qui valet carpas occidere , A Ati» fanAi Qemeatis papa, de accusetione. epi(co-
autanana mittere io gehennam, qui dicit : **MM** poram. Accusandi «**MM**»**MM** licentia **MM**ne- anno
wadiAaav, A qge ramUMav, asud quem coafeio- getur, qui Chriffian religionis, A nominis di- Chr isti
da auda eft, cui aoa abfcondwMur occulta. In- goitaem , A fua legis , vel fui propofiti not* ***
fraendi etiam omnes funt, quoniam per nos il- mam , aut regulariter prohibita neglexerunt .
iis Chriftns intonuit, non eue ovium , lupi infi- Tsanfgmffbres enim leg» fua (ponte , ejufque
dias provident, fed palloris. Monet igitur beatus violatores, Apoftata nominantur. Omnis enim
*pofioius Penh» , at de hts temere, leviterque apoflata refutandus eft , A ante reverConem fiiarn
profanatur judicium, de quibas nemo poteft ve- non in accusetione aut teftimonio fufcipiendus.
rius , vel melius judicare quam Deus . Tu au-
tem, ioquit , quare judicas fratrem tuum , aut
cur (pernis cum? omnes enim flabimus ante tri-
bunal Dei. Scriptum eft enim : Vivo ego , dicit
Dominus, quoniam mihi flcAetur omne genu ,
A omnis lingua confitebitur Domino . Itaque
unufquique noftrum pro (erationem reddet Deo. B
I» hoc ergo non flbi quifpiam temerarios aufus
ufurper, ut prater quod ad concordiam perti-
net, aliud agat, uode unitae ecelefia diffipetur .
Non ergo leviter quifquam aflentiat in detraftio-
ne, vel judicatione , aut damnatione fratrum ,
maximeque facerdotum qui proximiores famDco,
A Qui proprio ore Chriftn corpus conficiunt : quia
ad hoc venit ira Dei in filios praevaricatorum ,
qui Chriftn in fuis perfequuntur membris. No-
lite, fratres, nolite efici participes eorum , nec
communicetis peccatis talium , aut infructuofis
verbis illorum : magis autem A redarguite talium
coetus, qui extendere moluntur quafi arcum in
fratres linguas fuas . Defendite ergo fratres , A
omnes monete, ut armentur contra fratrum per-
fecutores. Confidimus autem de vobis meliora A
viciniora falutis, qua neque mors, neque vira ,
neque angeli, Aequae principatus, neque infantia,
neque futura , neque fortitudo , neque altitudo ,
neque profundum, neque creatura aliqua < magi-
flo gentium docente) poterit nos feperare a
charitate Domini noftri Jefu Chriftn, quae maxi-
me in facerdotibus A reliquis perficitur membris
ejus. Nolite itaque amittere confidentiam veftram,
qun magnam habet remunerationem. Ecce enim
judex ante januam afflitit , coronas hilariter pro-
mittens his qui pro eo fratribus auxilium ferunt, A
opprefli (uccurrunt, atque io charitate collabo-
rant . Quod fi ~~subterfuerit~~ fe quis, non placebit Deo,
(ed cadet : quia non fuWcrarit cadentem , fedD
emarcuit.

El txH xlmuxtx.

Temere enim judicat, fi quis epifeopumabfque
fedis Apofolice auAotitate condemnat , cum ei
(ut paulo fuperius prelibatum eft) hoc fpeda-
liter privilegium referututn fit.

Itm xlijxxntx.

Ille proculdubio fecit in judicio , qui ea fibi
vendicat, quae ei vindicare non licet : ideo nue
huic fedi cooceffa funt, ut nullus ufurpare une
ejus confultu prefumat, qui non vult honore ec-
clefiastico indignus aut contemptor judicari. Ita-
que oportet propulfare négligentes, fed ita , ut
Dolentes non roborentur : A bonos improbis at-
que infidiatoribus fratrum refflere , ne corpore E
defidus opprefsi, taciturnitatis teneamur obnoxii.
Itaque qui poteft obviare, A perturbare oppref-
fes, A non facit, nihil agit aliud quam favere
impietati. Nec enim caret (rupulo focietatisoc-
culte , qui manifello facinore definit obviare .

CAPUT XXII.

Allan» eft autem etiam Tomus , ab Lotha-
rienfi regno per manus Rathodi epifeopi No-
viom—fir> in quo bec continebantur. Ex decro-

Nullus epifeoporum, dum fuis fuerit rebus ex-
poliatus , aut a fede propria qualibet occatione
pulfus, debet accufari, aut a quoquam ei poteft
crimen objici ; pnufquam integerrime reftauretur,
A omnia quae ablata quocuoque tint ingenio ,
legibus redintegrentur , A ipfe propria fedi , A
pnftino flatui regulariter reddatur.

Ex Jitntii Ittthxni

/r«M tixfbai.

Accufatores A aecnfationes, quas feculi leges
non recipiunt , A antecessores noftri prohibue-
runt, A nos (obmovemus; nullus enips alienige-
na, aut accufator epifeoporum fiat, aut judex .
Unde A de Loth feriptum eft : Inereffui erat
advena, nunquid ut judices ? Accufator autem
eorum nullus fit fervus , aut libertus , nullaue
(ufpecta aut infamis perfona. depellantur etiam
cohabitantes inimici, A omnes laici.

Ex dferitii

Nemo pontificum aliquem fuis rebus expolia-
tum epifeopum, aut a (ede pulfum excommuni-
care aut judicare pfumat ; quia non eft privi-
legium, quo expoliari poffit jam nudatus.

Ex JftrtlH Jxlii Pxpt.

Si qtiis ab hodierna die A deinceps epifeopum,
porter hujus fanftr (edis fententiam damnare ,
aut propria fede pellere prfumpferit, fetat (e ir-
recuperabiliiter efle damnatum, A proprio carer-
perpetim honore, eo(que qui abfque hujus (edis
lententia funt ejeAi vel damnati , hujus fanflar
fedis auctoritate icitote priflinam accipere com-
munionem, A in propriis redditui (editas.

/rear.

Nocumenta epifeoporum funt prohibita, ita u
qui talia tentaverint, aut eis nocere pratfumpfe-
rint , flquidem clerici fuerint, a proprio gradu
decidant : fi vero monachi aut laici fuerint ana-
themacixentur.

Ex ixertitit Symxtacki Ptpi.

Ordinis dignitate , A communionem privetur ,
qui vivo pontifice , quolibet modo epifeopatum
ejus convions fuerit ambiffe, vel tentaffe, om-
nefque pariter hujus culpe reos, anathematispee-
na duximus plcAcodos.

J/rav.

Nulli fas eft vel velle vel poffe tranfgredi Apo-
finite* (edis pcepta, nec ejus difpofitionis mi-
niflerium, quod omnium (equi oportet charita-
tetn. Sit ergo ruinas fu« dolore profratus, quif-
quis Apoflolicis voluerit contraire decretis : nec
locum deinceps inter fecerdotés habeat, fed ex-
torris a faoAo miniflerio fiat : nec de ejus judi-
cio quffquam poftea curam habeat, quoniam jam
damnatus a (aoAa, A Apoflolica Ecclefia , ejuf-
flue auAoritae A propria inobedientia atque pro-
umptione . quoquam efle non dubitatur : quia
majoris excommunicationis deicAione eft exigen-
dus, cui (anfta Ecclefia commiffa fuerit difsi-
plina; quia non folum prolato fanAa Ecclefia
juffionibua parere debuit , fed etiam altor , ne
praterireot, intinuare. Sitque alienus a divinis ,
A pontificalibus officiis, qui noluit praceptis ob-
temperare Apoflolicis.

KONCILIABULUM

u«

Ex *decretis Bafelii Papa.*

_____ *amno*
C***TI Oves ergo, uiaepflori fuo comanti* fuerant, eum nec reprehendere, nifi a *reda* fide exorbitaverit, debent, nec ullatenus accusare potiunt : Jluia fsda paftoram , oris gl*d»o ferienda non unt, quanquam rede reprehendenda videantur . Ideo ifts dicimus, quia his (criptis veftris teperrimus , quoUam epifeopo* veftris in partibus propriis ovibus accusatos , aliquos videlicet ex fnfpiciooe, fit aliquos ex certa ratione: & ldcirco quofdam fui» effe rebus expoliatos , quofdam vero a propria fede pulfos: quosfcias occ ad Synodum comprovincialem, nec ad generalem poffe vocare, nec in aliquibus judicare, antequam eunda qu* eis lublata luut, legibus poteftati eo-
tum redintegrentur.

Itita tjafim.

Errorum veftrum corrigite?, fratres, & ab omni erroris macula voscullodite, ut purum Deo munus offerre valeatis. Servos Dei nolite perfequi, Epifcopos nolite infamare, neque accusare ; quia Deus eos fuo iudicio voluit refervan.

Ex *decretis Adriaal PaM.*

Homicid* , malefici , fures, facrilegi, raptores, venefici, adulteri , & qui raptum fecerit , vel fallum teftimonium dixerit, leu qui ad facrilegos magofque cucurrerint, nullatenus ad accusationem, vel ad teftimonium erum admittendi. Qui crimen intendit , agnofeendum eft , fi ipfe ante non fuit crimioolus.- quia periculofum eft, & admitti non debet rei adverfus quemcun- que profeffio.

Ex *decretis Faisals Papa.*

Similiter ftatutum eft , & nos eadem ftatuta firmantes ftatuimus, ut fi aliquis clericorum fuus epifeopi» in fefttu, aut infidiator fuerit , eofque criminari tentaverit : aut confpirator fuerit, ut mox ante examinatum iudicium fubmotus a deo, curi* tradatur, cui diebus vite fu* deferviat, St infamis abfque ulla reftitutionis fpe permaneat, nec ullus unquam prclumat accufator fimul effe & iudex.

Ex *decretis Marctlii papa.*

Si qui epifeoporum expulfi fuerint, aut expoliati luis rebus, primo omnia legaliter reddi .qu*D eis ab inimicis aut yeffecutoribus ablata font , & (edes proprias cum omnibus ad le pertinentibus regulariter congregatis reftitui, & poftea tempore congruo vocari ad Synodum regulariter congregatam , cenfemus: nec liceat ei, priufquam hrc fiant, de fe juxta ftatuta praeditiorum repondere, aut de luis iinpetiuiunibns , fi fe videat prsgravari, reddere rationem . Sed his rite peradis, fuilque omnibus libere difpolitis, fi tum iufte videtur, fuus refpondeat accufatonbus: fit fi ei necelfe fuerit, inducias accipiet non modicas, ut explorare valeat ea, qus obijciuntur ei, nec aliqua deluius fraude nocenter ruat.

Ex *decretis Anacleti papa.*

Accufatores, inquit , & teftes effe non poffunt, qui ante hefternutn diem , aut nudiuftertius inimici fuerunt , ne irati nocere cupiant, ne >fi ulcifici le velint. Inceffenus igitur accufatorum, & teftium fffodus querendus eft , & nou iufpeffus.

Ex *ietrtit Dm fi p*?.*

Qui accusare alium elegerit , prefens per fe , & non per (alium) accufet, neque ullus unquam judicetur, antequam legitimis accufatores praefentes habeat, locumque defendendi accipiat, ad abluenda crimina.

. A Sylvern» autem pepa de fraudulenta fui prebenfion* querimonia* faciens , inter cetera anno dixit : Qpi talia contra tne egerant, anathematiaavi; & una cum epifcopis, Apoftolica, & Synodali audoritate ftatui, nuUum unquam epifcoporum ita decipi : hujufmodi vero prefump*io-nem anathema maraoata fieri in coofpe&u Dei & fandorum Angelotum.

anno
CHXtSti
""

CAPUT XXIII.

In his omnfittas qui defenfioni Arnulfi findebant, quatuor quaedam principaliter ingerebant . Primum, ut fu« fedi reftitueretur : neque enim fpo-
liatum reftituere debere. ~~Reinde legitimis~~ vocatio-
nes, & ut Romano pontifici caufa fignificaretur, tum accufatum , accufatores , refles, ac iudice* in magna Synodo difcernendos, neque fibi aliter CX ratione canonum poffe videri caufam confia, re. Qpibus omnibus diligenter confideratis , ab altera parte reftondcbatur: Juxta hunc ordinem decretorum , omnia pene confammata effe. Nam ut ab ultimis , inquirunt , repetamus, accnfator ejus ad hanc caufam fatis idoneus eft . Qtiippe nec ante inimicus, nec ad accufandum metu aut premio addudus: fed tantum xelo religionis per- motus; & qui, fi eum non cognoviffet , eo quo utitur presbyteratu dignus haberi potiet . Vocatio- nes autem ejus ad Synodum per epiftolas canonicas, & per apocrifarios, non fotum fex mm-
fium, fed etiam anni lpacia tranfeundunt. Adde-
bant preterea , fedi fu* minime poffe reftitui , eo quod etiam reftitutus vocem loquendi non haberet: Sic enim contineri in Africano concilio , titulo duodecimo: *Si clerici titra aniaree taajaaa* /ita* pargare calinapfertat, sutlla tortate vox poff-
ev peiitm inaamr. Et quia captio ejus icyidio- fa putabatur, neque inuftatum , -neque alienum a factis legibus idem reperiebettr . In hiftoria quippe Remcnium pontificum feriptum confie-
bat, Hildemaonum Belvacenfem epifeopum, de-
tentum in monafterium fandi Vedafii, Synodum expedale : eo quod apbd Imperatorem Ludovt- cum infimularetur, ad Lotharium Celarem pro-
fugere voluffe . Eboncm quoque Remorum ar-
chiepifcopum idem molientem , per Rothadum Suffconicum , & Erchentadum Pariliorum epifeo-
pum in Fuldenfi monafterio, pro fimilibus fami-
lia fuftiuiffie . Juftum ergo videri, ut qui de Regi* majeftatis crimine impeditus , vocationi epifeoporum non paruerit , judiciaria poteftate conventus fit , idque firmari ex Africano conci-
ho, titulo ttigefimo odavo.

CAPUT XXIV.

Crefconius Villaregienfis epifcopus, plebe fua derehda, Turbumentem invafit ecclefiam, & uf-
que hodie commonitus , fecundum quod ftatu-
tum fuerat , relinquere eandem quam invaferat
Ecclefiam, contempfit advcrfns ftatuta, que pro-
nunciata fuerant.¹ Confirmata quidem audivimus, fed petimus fecundum quod nobis mandatu*
eft, ut dignemini dare fiduciam; quo necelfitate ipfa cogente , liberum nobis fit , redore* pro-
vinci* fecundum ftatuta glorioffiffjmaru* prioci-
pum adverfus illum adire.* ut qui miti admoni-
tioni fanflitatis veftre acquiefcere voluit, & emen-
dare illicitam, auctoritate judiciaria protinus ex-
cludatur. Aurelius epifcopus dixit : Servata for-
ma discipline , nou exiflimabitur appetitos , fi
veftra charitate modeffe coovcotns recedere de-
tredaverit, cum fuerit fuo contemptu & contu-
macia

ito

REMENSE.

rjo

judiciaria, eun* A tere confelta fanda Romann ecclesia pro ruina .
atque occata facerdotalw ordinis, fed multitudi-
m Tyrannorum periit, kmgiradme terrarum fe-
moti, defideria noſtra haAcnus impletu nequivi-
mus. Nunc itaque veſtroexamine non fine magno
anno
chkuu
””.

propriis, quas deapteat (ut di&om eſt,) ea-
rum ſcalpeate aures, ad ſeducendum viriola vi-
t* homines: vel certe laſtari, ft ab hue eoſcer-
tin ſeparad, qui putant proprie plubi Incuba-
dumi ft noomuMuam conventi ad concilium ve-
nire décrétant, iua forte ne prodamur flagitia
metuentes. Diro (ſi placet) circa bos no-
tantum Dtsceſes eſſe fervendas: . tm etiam ft de
propria eccleſia , que illis male faverit, omni
modo adaitaadum , at etiam auſtoriure publica
rrjidsamr, atque ab ipſis priocipalibos cathedris
removeantur. Oportet enim, ut qui univerſis
firatribus, ac toto concilio inhnerit, non ſolum
ſua iuro integro, fed ft dioxefes poſſideat. At
vero qui Gbimet putant plebes ſuas feſſicere, fra-
terna diſe&ione contempta, non tantum dicecſes
amittant, fed (ut dixi) etiam propriis publica
careant auſtoritate, ut rebelles.

CAPUT XXV,

Ad Romanum autem pontificem cauſam per-
latam fuiſſe dicebant, exemplaribus in hunc mo-
dum prolatis: Bcatifſimo pap. Joanni Hugogra-
tia Dei Fraucoram Rex. Novis , atque innuta-
tis rebus permoti, fummo Audio, Gunmaquecu-
ra veſtra couſilia expetenda decrevimus, quippe
cum ſetamus, vos omne tempus in humanis ac
divinis Andis exegiAt. Confidente ergo que fa-
Aa font, ft ſerienda preſcribite, ut ft ſacris le-
gibus finis honor reddatur, ft regalis poteſtas
non annulletur. Amulius , regis Lotbarii (ut
dicunt) filius, poſt graves inimicitias ac ſeclera,
qua in nos reguumone noſtram exercuit, loco
parentis adoptares eſt a nobis, ac metropoli Re-
morum graus donares , juſjurandum prebuit ,
quod contra preteritis ft fitters valeret ſacramen-
ta. Libellam fidelitatis iub aouot chirographi
conſcripſit, recitavit, corroboravit, corroborari-
que fecit. Milites ac omnes cives jurare coegit,
Ut in noſtra perGAerent fide, ſi ipſe aliquando
poteſtatemhoſtium deveniret. Contra hac omnia,
ut ceriſſimi teſtes fiunt, ipſe portas boAibus pa-
teſcit : clerum ac populum fuſe fidei creditum ,
captivitati ft predi diAribuit. Sed eſto eum ef-
ſe addiſtm alien. poteAati, ut ipſe videri vult;
cur cives, ft milites pejerare cogit t Cur arma
cottfra nos comparât? Cur urbem ac caſtra con-
tra nue munit? S captus eſt, cur non patitur li-
berari? Si vi hoſtium oppreſſus, quare nou vult
ſibi ſubveairi? ft ſi liberatus eſt, cur ad nos non
redit? vocatur ad palatium, ft venire contemnit.
Invitatur ab arehiepiſcopis ft coepiſcopis ; nihil ſe
eis debere reſondet . Ergo qui voces apoſtoto-
run tenetis, Aatuite, quod de altero Juda fieri
debror, << nomen Dei per nos blaſphemetur ,
ft oe tortu juſto dolore permoti, ac veſtra tſci-
Eptione Romanum pontificem adriſe dndot. A
quo mactda-in reos cam ex aofloritate Apoito-
lica expeterent, ejus miniſtri ſnmtnamſolidorum
decem dari cenſebant. Quibus deriſis, eo quod ſi
pecunia redimi poſſet, nec mille talenta meritis
infiment, hoc tandem in reſponſis ab ipſo pon-
tifice receperunt, ut is , pro quo captus enet ,
bene illi proſpicret. Non ergo ſedem ApoAoli-
cam huic iudicio prajudicare. Bene quoque Afri-
canos epiſcopos iuper hoc Romanorum ryoper-
motos huſſe, qui ſuper ha reSynodo CCXVII.
epiſcoporum , tempore Zoſymi papa inchoata ,
ft per tempora Bomfacii diſſeota. tandemque iub

Itat tſiſtſmam tſtſili ad taadat.

C A F U T XXVI.

copt MMIM DxBeſeo: No. ſeians ericii ,
BoſtMtam pates, jamdudum opormiſl. aw expo-
Cw Gsmrul Tea. XIX.

atque occata facerdotalw ordinis, fed multitudi-
m Tyrannorum periit, kmgiradme terrarum fe-
moti, defideria noſtra haAcnus impletu nequivi-
mus. Nunc itaque veſtroexamine non fine magno
dolore perferimus novum, atque imiſſiam cri-
men Arnulfi Remoram archiepiſcopi, qui farno-
ſus apoſtata ſſaus locum Juda traditoris olimia
eccicua tenet, qui filius quondam eccleſia Lau-
duneafis cum epiſcopum Grani doto, ft fraude
ceperit, ecdcliam ejus pervaverit, ad cumulum
ſua damnationis Remeoſem ſibi creditam cum
clero, ft populo captivavit; nec movet com no-
fra vocatu», vel potius ſaluberrima exhortatio ;
non archiepiſcoporum comprovincialium multo-
Bties repetita admonitio, non canonice GAa ro-
ram Cleo, & angelis ejus proſeſſio; nonchirogra-
phi in conTpeſtu eccleſia recitata deferiſtio ; non
numérota (aeramenta miris excogitata conſiliis
Stant Gio vitio quamplures ecdclia palloribus vi-
dusta, pereunt innumerabiles populi ſine ſacer
dotali benediſtione, ft confirmatione ; ipſe ſadio-
ne tyrannica divina humaoaque jura contemnens
tyrannidem exercet. Regibus noſtris, a quibo,
tantam gloriam gratis eoſeſcutus eſt, intenuum
meditatur. Ergo tandem ad moudra perditiffimi
hominis expergeſa&i Ivimus in ſementiam Do-
mini dicentis: Si ſiteatant ta tt freiirtau, va-
dv, ft ctriſpt tma mtrr iffma filma. Si tt
tilimt, Iterem trirfrtrm taam ; β aatoa ft
Casa aadſens, ariſſe titma adhat aaaa tal data
at ia ars deeram , ori trima ft taa mtrhma
9ftda ata eaditrii m., dic ttilſia. Si mittat &
Eaitſita wa aaditrit t/t tiU ſitat attaint, &
paUicmau. Adeſto pater, ruentiEcdcliv, ft ſal-
tentiam ex ſacris Canonibus promulgatam ,
vel potius ab ipſa veritate prolata, profer In-
reum. Suffragetur nobis veſtra auſtoritas, ft in
hujus apoſtata deſjectione, ft ia ejus qui domui
Dei praeſſe poſſir, archiepiſcopi nova ordinatio-
ne, umuleuc, invocariſ epitropis noſtris fratri-
bus, necdſaria promotione} ut ſciamus ft intel-
Jigamus, cur inter octeros Apollolatum veſſium
proferre debeamus.

CAPUT XXVII.

Hie epiſtols io media Synodo récitatif, miſ-
Goait canua tcripus, & reUta legatio a deſen*
ioribnt Arnulfi perquirebatur, ft de prim. qul-
dem menſis uodecima ryperiebſtur, de altero
autem nihil memoria dignum. Sed legatee tan-
tum icripta Romano pontifici porrexifte, primo*
Iue ſe Nande acceptor eſſe; poſtea varo quam
ieribetri comitis legati equum corpore proſlan-
tem , niveo colore inſignem cum aiih muneribus
pontifici obtulerant, ſe per triduum ante janua
palatii defatigata, necaduriffos, ioſeſto negotio,
reddſe. Aſtipulabaatur etiam 96it r. 96it Bruno*
m epiſcopi praſentes clerici, qui ſe pro ſuſca-
Eptione Romanum pontificem adriſe dndot. A
quo mactda-in reos cam ex aofloritate Apoito-
lica expeterent, ejus miniſtri ſnmtnamſolidorum
decem dari cenſebant. Quibus deriſis, eo quod ſi
pecunia redimi poſſet, nec mille talenta meritis
infiment, hoc tandem in reſponſis ab ipſo pon-
tifice receperunt, ut is , pro quo captus enet ,
bene illi proſpicret. Non ergo ſedem ApoAoli-
cam huic iudicio prajudicare. Bene quoque Afri-
canos epiſcopos iuper hoc Romanorum ryoper-
motos huſſe, qui ſuper ha reSynodo CCXVII.
epiſcoporum , tempore Zoſymi papa inchoata ,
ft per tempora Bomfacii diſſeota. tandemque iub

— , m,pi potestate feanri vellent, ia userais moomc-
 ANNo tu flataerunt. Qpod eoacibum qnontam iafigne
 Chr Isti eft, 4 beati Augaftraï prefemia illuftratum, A
 o, artificialis coaloitattoaibus expolitur, vinique
 multiplici argumenti huic Synodo prarbat, ad
 plenum bis geftis anocftere utile iudicavimus.

CAPUT XXVIII.

Multa fitper his pater Arnulphus publice lo-
 cutus eft, multa cum fibi tantum affidentibus
 contulit, quo ne forte minus foavitatis habeant,
 ita fparfim pofita, ut font ab eo prolata, ea in
 unum colligere maluimus, ut continuata oratio
 plus utilitatis ftudiofo Icâori conferat. Noa ve-
 ro, inquit, Reverendiflimi patres, Romanam ec-
 clefiam propter Beati Petri memoriam femper ho-
 norandam decernimus, nec decretis Romanorum
 pontificum obviare contendimus, falva tamen au-
 âoritace Niceni concilii, quod eAdem Romana
 ecclefia femper venerata eft. Statuta etiam fa-
 ctorum Canonum diverfis locis, diverfis tempo-
 ribus (fed eodem Dei fpiritu conditorum) in
 æternum valere precipitous, ab omnibus fer-
 venda cenfemus. Duo autem lunt, que ma-
 gnopere a nobis previderi debent, ideft: Si
 Romani pontificis filentium, aut nova conilitu-
 tio promulgatis legibus Canonum, vel decretis
 priorum prjudicare poteft. Si enim filentium
 prajudicat, omnes leges, omnia priorum decr-
 ta, eo filente, filers necffe eft; fi autem nova
 Conflitutio, quid profunt leges condita; cum ad
 unius arbitrium omnia dirigantur? Videtis, quia
 da his duobus caufis admiffis ecclefiarum Dei fla-
 tus periclitatur, & dum legibus leges quarimus,
 nullas omnino leges habemus. Quid ergo? num
 privilegio Romani pontificis derogabimus? mini-
 me. Sed fi Romanus epifeopus is eft, quem
 icientia, A vita ineritum commendet, nec filen-
 tium, nec nova conilitutio metuenda eft. Quod
 fi vel ignorantia, vel metu, vel cupiditate ab-
 alienatur, vel conditio invidiam facit (quod fe-
 re fub hac tempora vidimus, Roma tyrannide
 pravalente) tunc multo minus idem filentium,
 & nova conftitutio formidanda funt. Non enim
 is, qui quolibet modo contra leges eft, legibus
 prajudicare poteft. Sed o lugenda Roma, qua
 nothis majoribus clara patrum limina protulifti,
 noftris temporibus monftrofas tenebras futuro
 feculo famofas effudifti! Olim accepimus claros
 Leones, magnos Gregorios. Quid dicam de Ge-
 latio, ß Innocentio, qui omnem mundanam Phi-
 lofophiam fua fapientia & eloquentia fuperant?
 Longa feries eorum eft, qui fua dodrina mun-
 dum repleverant. Eorum itaque difpofitioni, qui
 vita merito A fcientia eundos mortales antei-
 rent, reâe univerfalis ecclefia credita eft; quam-
 vis & io hac ipfa foelicitate hoc privilegium tibi
 ab Africanis epifeopis contradidum fit, has cre-
 do quas patimur miferias magis, quam typum do-
 minationis formidantibus. Nam quid fub hac tem-
 pora non vidimus? Vidimus Johannem cognomen-
 to Odaviaoum, in volutabro libidinum ver-
 fetum, etiam contra eum Ottonem, quem Au-
 guftum creaverat, conjuraffe, quo fugato, Leo
 neophirus in pontificem creatur. SedOttoneCa-
 fere Roma difcedente, Odavianus Romam ve-
 nit, Leonem fugat, Johaonem Diaconem nâfo,
 dextris digitis, ac lingua mutilat, multaue ca-
 de primorum in urbe debacchatus in brevi mori-
 tur, cui Benediftum Diaconem, cognomento
 Grammaticum, Romani fabftituot, cum quo-

poftaggreditur, obfidet, cepit, deponit, perpetuo-
 que exilio in Germaoiam dirigit. Succedit Otto-
 ni Carfari CnfrsOttonatura, anate eundos pria-
 cipis armis, coufuito ac (dentia lupetam. Suce-
 dit Rom- ia pontificate horrendum monfirma
 Bostifecius, eundos mortales nequitia fuperans,
 etiam prioris pontificis fanguinecruentus, iedhie
 etiam fugatus, atque in magna Synodo damna-
 tus poft obitum Divi Ottonis Romam reddit, ia.
 fignem virum Anoflolicum Petrum, Papienfiaec-
 clefie prine antiftitem, data facrameniorum fide,
 ab arce urbis dejicit, deponit, fqualore caneris
 affectum perimit. Nam talibus monftrls homi-
 num ignominia plenis, icientia divinarum fit hu-
 manarum rerum vacuis innumerofacerdotesDei
 per orben-terrârom, fcientia, fit-vite merito coo.
 fpicuos fubjci decretum cil / Quid eft hoc, Re.
 vereodiffimi Patres? tel quorum vitio fieri cre-
 dendum dl, ut caput ecclefiarum Dei, quod io
 fublime ereâum gloria, & honore coronatum
 eft, ita in infima defeftum ignominia & dedeco,
 re deturpatum eft? Nofttrum, nofttrum eft hoc
 peccatum, nofttra impietas, qui quximus, quo
 nofttra hint, non quo Jeiu Chrifti. Si enim in
 quovis ad epifcopatum clefto morum gravitas, vi-
 te meritum, divinarum ac humanarum rcru
 icientia fubtiliter inveftigantur, quod in eo qui
 omnium epifcoporum magifter videri appetit, io-
 veftigandum non eft: cur ergo in fumma fedefic
 infimus conftituitur, ut etiam in clero nullum
 habere locum dignus inveniatur? Quid-hunc,
 Reverendi patres, in fublmi folio refidentem,
 vefte purpurea, & aurea radiantem, quid hunc
 (inquam) effe ceofeïis? Nimirum fi charitate
 deftituitur, folaque fcientia inflatur & extollitur,
 Antichriftus eft, in templo Dei fedens, & fe
 oftendena tanquam fit Deus. Si autem nec cha-
 ritate fundatur, nec /cientia erigitur, in templo
 Dei tanquam ftatua, tanquam idolum eft, a quo
 refponfa petere, marmora confulere eft. Quo er-
 go confultum ibimus? Evangelium docet, quen-
 dam in ficulnea ter frudum queffile, dt quia non
 repererit, fuccidere voluiffe, fed admonitum ex-
 peftaffe. Expedemus ergo primates noftros, quo-
 pad poftumus; atque interim divini verbi pabula,
 ubinam aperiri valeant, inveftigemus. Certe in
 Belgica de Germania, qua; vicinæ nobis lunt,
 fummos facerdotes Dei, in religione admodum
 praeftantes, inveniri, in hoc facro conventu tel-
 les quidam fiant. Proinde fi regunt diffidentium
 animofitas non prohiberet, inde magis epifcopo-
 rum iudicium petendum iorc videretur, quam ab
 ea urbe, qur nunc emptoribus venalis expofita,
 ad nummorum quantitatem iudicia trutinat. Quod
 fi quifpiam dixerit fecundum Gelafium, Roma-
 nam Ecclefiam de iota Ecclefia iudicare, iplam
 ad nullius commeare iudicium, nec de ejus un-
 quam iudicio iudicari. Is, inquam, qui hoc di-
 terit, eum nobis in Ecclefia Romana contituat,
 e ejus iudicio iudicari non poffit: quanquam hoc
 ipfum Africani epifeopi impoffibile indicant, nifi
 forte (inquiunt) quifquam eft qui credat, unieui-
 libet poffe Dominum nofttrum examinis infpirare
 iuftitiam, & innumerabilibus congregatis io con-
 cilium facerdotibu* denegare.

Sed cum hoc tempore Roma nullus pene fit
 (ut fama eft) qui literas didicerit, fine quibus
 (ut feriptum eft) vix oftarius efficitur; qua
 fronte aliquis eorum docere audebit, quod mini-
 me didicit? Ad comparationem quippe Romani
 pontificis in aliis facerdotibus ignorantia utcunque
 tolerabilis eft; in Romano autem, cui de fide,
 mori-

ANκη'
 CHaisu
 ***

anno
CHUS

«WUI HKIMM

WM, wumw h- m-

«eti roceft. I- en» eft (ut quibufdam placet) qui fomuduffi Exach. prophetae uoratur in gaaphylacio, quod refpicit riam tberidianam, dt excubat in eufodii» templi; cur tetem loco prior, feieatia inferior non atqao aoimo ferat jndaeſam locn inferiori», feientia peioris? Certe ipſe ApoAotaruta princeps non abouti iudicium quamvis loco minori», Pauli, feientia priori», ia faciem ſibi rcfiffentia; quoniam non fana videbatur doArina magiftri, dt Gregorius papa cum dicat, fi nue culpa in epifeopo invenitur, oefcio quis Apoſtolica fedi ſubjeaus non fit, ſubiofert. Cum vero culpa non exigit, omnes fecundum rationem humilitatis pares foot. Involutu» ergo eriminibus fentiat praeſſe ſibi Rpmantum pomificem», qui nullis atrocioribus faſtis praegravatur, ioteUigat parem dignam ſe ac Romano pontifice in quolibet negotio laturus ſententiam. Sed cfto, ponamus nunc Roma eſſe Damafim; quid contra ejus decretum aſtum eſt? nempe, ſi bene recordor, primum capitulum fuit, quod Epifcoporum & fummorum negociprum Eccleſiaſticontm cauſa ſemper ad ſedem Apoſtolicam ſint referende. Utique relate ſunt non ſolum ab epifcopi», ſed etiam a Principe noſtro ſereniſſimo, liberaque poteſtas Apoſtolica fedi data eſt, & vera inveſtigandi, dt cognofcendi, dt dijudicandi per temporum intervalla nimis proluxa, nec prius adeaufam acceſſimus, quam deſperatione iudicii ejusCbenſus & accuſatus eſt, non de fide, ſed de corporali crimine. In hac itaque decretorum vel canonum varietate hoc obſervandum eſt, ut caulorum eventus ſinem accipiant juxta «equitarem», nullis animorum perturbationibus improvide admixtis. Et quoniam fummi ecgocii diſcuſſioneſn dt definitionem a metropolitano prims Juſtinianx faâam faille cognovimus, doceamus etiam nunc, quod epifcopi» etiam fuorum metropolitatorum ſamma négocia diſcutere liceat.) Scribit irem Gregorius umverſis epifcopis concilii Vizachii: Sicat, inquit, laaiaHit diferattan»tt aſl, rrvartatiaat ff lmaraaa irhlnat tttilitrt priatbat, ita nſilliuJ, & Dai titaarii tſi, ſi ſan in tij «vrvdſasus laigtnt, aalla diſſianlaltrrt pttpantrt» Da» SH«a», »aad aſſit, carpat incipiat anriat inv». itra»fi laagaar aas ſaarit onratat ia capita. Ama aallaat J»tidaat ttapariit »aadaat ai aat dt fratre aalir» Chamtia priatata vaſtro pariata ſaat, »a» car atſintat aaa atadica atetrara tramfigereat, ftd praataatihu divarſit tnlatatiemlat, d? ntaxitaa crraatſeviaatilat inſiihu, ea aallit aas ſaait »ariat» rctfximdt; tF fatalan ita ſaat gravia, at tranſire indiffaſta, aalla atada deleant, frataraitatei» vefirent He laetanter aſialil»l, at enat aWyal falluitadiae ac vivacitate veritatit iadagart falſitatione atah/t medii deleatit, tF, at aadita frnt, allicat ceaeica raftcaatar, aat falſa, (F fratri/ aefiri ia. necantia dia fal nefanda eginieniu dilacarlene ntn jaceat.

„ Offus epifeopus dixit: Si contigerit in una „ provincia, in qua fuerint plurimi epifcopi, „ unum forte remanere epifeopum, ille vero per „ negligentiam aeluecu.ordine epifeopum, dt „ populi oonvenerint epifeopo» vicina» provincia», Da „ debere illum prius conveniri epifeopum, qui in „ eadem provincia moratur, dt offendere quod „ populi petant ſibi rCaorem, dt hoc juſtum cf- „ fe, ut dt ipſi veniant, dt cum ipſo ordinent „ epifeopum. Quod ſi conventu» literis tacuerit, „ dt diſtamalaverit, nihilque reſponderit, tunc „ ſatſificandum eſſe populis, ut veniant ex vici- „ nis provinciis, dt ordinent epifeopum.

Juxta hujus ſententia tenorem, ad petitionem populorum ab epifcopis, dt principe conventus eſt, ut ſua auâoritate Arnulphus deponeretur, & alter ſubſtitueretur.

Qpia ergo conventus literis tacuit, & diſſimulavit, dt nihil reſpondit, nunc ſatſificandum eſſe populis cenſeo, ut epifcopi, qui ex vicinis provinciis convenerant, & hunc Arnulphum, ſi depoſitione dignos eſt, deponant, de ſi forte qui domui Dei praeſſe poſſit, repertus eſt, epifeopum conſtituant. Et quoniam Damafus epifeoporum ſumma négocia metropolitaniſ diſcutere conſuevit, definitionem eorum ſua poteſtati attribuit: Dnmaſo quidem non reſiſtimus, ſed ſcriptum beati Gregoni in medium proferimus. Aa/ur, iaquit, fratrataat Nataſiaa al nat vannittaliae- »it Paalaat Ttaliaa amtalit tſiſtſtſtata» latraliaa attia ia tarſarMi triattaa larſiut, a ſaait ſaiffit tla- riw aataſataat, at»tt latita a»galthnt itat ymd Canes/. Gaatmi. Tom. XIX.

»qpsr pappas «WMNVT, ruſas UMUUV «MB, ANNO fe pas m, it petitu aenſatat Jam», wra «H» HaiſTI

ttſiu rf, M». tt» dt te iUe dtpeſſit»t epſice- pãli ſntantia t eſtu iet» tant fraternuau» vefira cenſſa «p ap»etpant erdatataet. Ecce hic Paulus apifcopus, ignorante Gregorio, deponitur, alter in loco ajat ſubſtituitur, caulis cum ſuis cſteſtis per latorem apicum Gregorio ſignificatur; non in depoſitores Gregorius uJciſcitur, ſed in depoſitum alterius favit: ait enim poſt aliquanta: ftju ſi ſarta (pMd eae tniſtaat) pe! itpaſi- tiaam ſaait iattitrcatit, at atntt tſrvarſa ali- and it tſtſtſtata h»al, at»aa rarſat ai lac»aali- att»ſſirara fratrmtſſiaat italavarit., fratrmtatit

]]v<Er< tt centra tpreſſitaleat iſſiat aatalaa viger accendat, eſſet Daatſiaai cenſſentib, tF laagahal cam- atmitat privati»» J» attaaſſiria nat aſyat ai ditat allitat ſai ad agndaat cartt pamintian rtrtradn- dton, ttatnuu pſrpatratit ſularit atatalat digait di- fſat ſittſiat tatandart, ſaa/ avqgle ſe inſitſta aai- na ſaa naaaitr aagrt dafidrtet. Qpmodo nunc decretum Eufebii papa ſervatum eſt? Etenim paulo ante io Tomo decretali IcAuſn eſt. Oves ergo, qua paſtori ſuo cotnmiffa fuerint, eum nec re- prehendere, niſi a raâa fide exorbitaverit, de- bent, nec ullatenus accuſare poſſunt. Quia ſaſta paſt»ris oris gladio ferienda non ſunt, quam- quam icâe reprehendenda videantur. Certe hic Paulus a ſuis ovibus, ideſt, a ſuis clericis repre-

benſus & accuſatus eſt, non de fide, ſed de corporali crimine. In hac itaque decretorum vel canonum varietate hoc obſervandum eſt, ut caulorum eventus ſinem accipiant juxta «equitarem», nullis animorum perturbationibus improvide admixtis. Et quoniam fummi ecgocii diſcuſſioneſn dt definitionem a metropolitano prims Juſtinianx faâam faille cognovimus, doceamus etiam nunc, quod epifcopi» etiam fuorum metropolitatorum ſamma négocia diſcutere liceat.) Scribit irem Gregorius umverſis epifcopis concilii Vizachii: Sicat, inquit, laaiaHit diferattan»tt aſl, rrvartatiaat ff lmaraaa irhlnat tttilitrt priatbat, ita nſilliuJ, & Dai titaarii tſi, ſi ſan in tij «vrvdſasus laigtnt, aalla diſſianlaltrrt pttpantrt» Da» SH«a», »aad aſſit, carpat incipiat anriat inv». itra»fi laagaar aas ſaarit onratat ia capita. Ama aallaat J»tidaat ttapariit »aadaat ai aat dt fratre aalir» Chamtia priatata vaſtro pariata ſaat, »a» car atſintat aaa atadica atetrara tramfigereat, ftd praataatihu divarſit tnlatatiemlat, d? ntaxitaa crraatſeviaatilat inſiihu, ea aallit aas ſaait »ariat» rctfximdt; tF fatalan ita ſaat gravia, at tranſire indiffaſta, aalla atada deleant, frataraitatei» vefirent He laetanter aſialil»l, at enat aWyal falluitadiae ac vivacitate veritatit iadagart falſitatione atah/t medii deleatit, tF, at aadita frnt, allicat ceaeica raftcaatar, aat falſa, (F fratri/ aefiri ia. necantia dia fal nefanda eginieniu dilacarlene ntn jaceat.

Unie na ptttt diſſiaa taper in rtgnſſſſient fitt ai. taeneatat at aaa tajaſiaat pſrſaaa Jit gratia, »«- fever, nen llandiamta, vel pnediket aliad, fata-

■»//er, vel a traatHe varitatit excuſiat ſſi ſa- cerdetaliter ad inveſtigantiam vet vtritaMa prepter Deane acclagitt. Nata.ſi ſaait in lec ata piger «p, aat atglig/htr praſatapſarit tt exillere, dt&it cri. taââiat apad enenipettntnt Deannnt tt neverit tſſe eartſſiceaa» tajas attia ai perſcratandat falſititer nefandi caſat ſaciaarit mm aeevetar. Er hic ptofe. ôo inteltgimus, nullam perſona» peccantem ei. fe, qua» iudicio univerſalis Eccleſia non ſubja- ceat,

— **anuo** -Ita dicam, alteratus, & quasi legibus capite minor cenfetur. Accensur apud Gregorium Lucii C***, TI In* Muiat civitatis episcopo», & ex epistolis copiscoporum illata crimina vera esse cogooftit .

Et illa, inquit, fera tenti farinaril utria ala itbet illaroue liffbtri, frulermtai vefira lrci vrique-ritar it fratnbal et coefaceriribui fibi ntflrit aibibtai, ut ipfii qatqut trafntitbtu, freiilia, ac la- tiiffafia veritate i prehiluae LaciUuae le elficapa- ui eritnt, queat bajui foelerii nntagiunt atacuU- vit, flaiant fine euibegultatt leponert. Progreditur ultra, & iis confocios criminum dignam Roma- no pontifice iententiam jaculatur. Quia vtn, in- quit, artrbyleri, vel itatom qaidaut froilita inql- trin faiffe tanfeil at fartitifei umaeranlur, fanlli- tes veftra fabrilli inagrilout liffatrti; 6 fi lte re- pererit, ab bonth fai lpfii flaeliliter grain riji- ciat, & i neonafierit, ubi tigne wuleant agere, ai penitentiri lepuiltur. Alba aibee felit tfl, quia /cit iiHani Ezrtbttht prapbete: Fili boatinunt, perfode parletem, fed quia, inquit, per bel inulti bujui labe peccari perbibentur effe tollapfi, canilti, qui rei effe tlanermt, Daatiritt tarptrie & fargui- nit parrieffrileue privare vot convenit. Ecce hic convenit non nutrit vitia, fed amputat. Quid eft enim aliud, de manifestis peccati* tacere, quam (celera nutrire. Sed efto. Taceamus de his, in quibus fe ledi conqueritur, quid aduri erimus, fi irmati duces genialis lcai nourna fur- t» deprehenderint? Si itati rege» quemlibet no- Cjori* auaritatit iudicei legitima provocatio fit .

(Irum majestatis reum convicerint? Quid, in- quam, aduri erimus, fi quodam colludio, longi* ambagibus, perplexi* cavillationibus fedeludi fen- ferint; num eos iudicii formam Romae pecunia redempturo* putatis? reumque fibi defututum, Iuin auri fit argenti montes Romani* oifeiat, fe redimi pecunia fperet? At fi remota abufu St confuetudine & fpacio terrarum ede putati*, qua: prxonimus, fint vobis exempla e vicino pe- tita. Egidius certe Remorumarchiepifcopus, quia Hilperici regis amicitia ufus fuiffe cenvidus eft, ad Childeberti regis fui infidelitatem, in urbe Metenfi a Galliarum epifeopis depofitus, apud Argentoratum (qua: nunc Strateburgi* dicitur) perpetuo exilio damnatus eft, cui mox Romul D fus, Lupi ducis filius jam presbyter fubftituitur; nec Magnus Gregorius, privilegii Romans eccle- fic acerrimus delenior, quicquam pro his, aut contra hec dixiffe repetitur. Ebo etiam quidem Remenfis ecclefis metropolitanus ob crimen re- gie majestatis apud Theudonis villam a Gallia- ruas epifcopis deponitur, longeque poft a Nico- lao papa requifta, & cognita ejus depofitio eft, ac deinde a Sergio corroborata. Quid ergo? Num Damafi decreta damnabimus? minime. Sed in caufi* latentibus, & in quibus ob magnitudinem (ui juxta provocatio fit, ad univerfaie Conci- lium, vel ad Damafumrecurremus, fi tamen cum Romae commorari audierimus: quamvis etiam ad Damafum provocatio Africanis inhibeatur con- Ecilia, omnia decreta eminentia fui exuperat, bi* in anno concilia debere fieri dicit, nihil- que iode ad Romani epifcopi auaritatcm ibe- «are praeferibit. Sed infuper ejus privilegio (ue- ut Africana Synodus interpretatur) multum de- rogat. Et de privam quidem cautis, in provin- ciali Synodo: de communibus, in generali con- cilio eadem Africana Synodus judicandum prae- ftribit, capite nono concilii Milevitani. At nos cootroverGarum lite depulfa Romanam qui- dem Ecclefiam, ob memoriamApoQolorum prin- cipis, ita ut a majoribus noftxisaccepimus (quo- ad poffumus) amplius quam Afri colamus; fit

minalihu ta julicio epifeepormn fuerit accatriui, caariagar satan it lpfii epifcopit provincia, y» caaveacraat ilverfai babere frientiai, tt aliet qui- itm inaccenfui tuat pronuntiare, ahot renat: pro- ffer buflitafodi igitur cntrrvcrfiaat aueputandem,

fuerit promulgatum.

Qpamvi* & hoc Concilium, quod de privati coepifcopi noftri caufa agitur, univerfaie videri debeat, utpote plurium provin»iarura judicia eo- linens, ne forte ad placitum loqui videamur, ve- teruraque fententia* male interpretari, audite quid hinc tentiat Hincmarus Remoram archiepifcopus, & tn lege Dei eruditiffimus. Scribens enim ad Nicolaum Papam, ita inquit: Abfit a mbit, at privilegium prima Ÿ [literae fedu fenile Romana Ecclefia pontificil pro fic parvo ftinaanti, ai cen- troverfiai 6 jurgia tant fuperiorh quam triant «a- ftinorit ariritr, Meant, ff catrri fecrantat Conciliorma Canonit, U Innocenti atque alierant fenila Amom Ettlttia pontiftitara lecreta, lu Sy- nolii previnciriiba, e Metripolttanit praeifimt ltaiaia, ai vefiraua fwnaaae. Ut. Utritattin fait. gaudens dacsual. At fi forte it Epifcopit caufa ne- te fuerit, unie terta & eupreffa in fritit rtgult w, babeamm julicta, ob id in provinciali, vel in comprovinciali nequeat enamine liffimri, ai il- vinum oraculum, ideft, <d Apctolicam [titia mbit inde eft recurrendam, De provocationibus autem idem Hincmarus «que nobifeum fentit, quod a fufpc&s iudiciibus & ntiporif auctorititit ad nu.

Ab eleais vero, & ubi neu* eaufa decidit, nul- lam omnino fieri polfe, de quo & in Africanis conciliis ita legitur: Ul ab eltHu judicibui provo- care M» liceri. Si autem fuerit provocatum, eli- gat qui provocaverit, iudices & cum eo ille con- tra quem provocaverit, & ab ipfis deinceps nulli liceat provocare, hem in eisdem Conciliis de ead- em re, capite vigefitno fecundo. Slued fi derui ab Epifcopit provocanum putaverint, non proveetnt nifi ai Africana concilia, vel ai primiee fuerunt provinciarum, fint & it epifeopri fape Coafiltutum eft. Ai tranfmarina autem qui putaverint appellan- dum, a nullo intra Africam in ctttmwriotu tufei- plantar. Nimirum per tranfmarina Romanam ec- clufiam volente* intelligit aufam, nbi orta eft debere terminari, Africani epifcopi confirmave- runt. Videat autem, qui poteft, quod non fine quodam fcrupulo paulo ante leaum eft: Ut no- ftu, inquit Damafus, Sjnoiaat fint ejut, ideft, Aaavaw Sedit auHoritrie fieri, ntn eft catbobcum. Quid eigo, fi barbarorum gladiis circumfven- tibus licentia commeandi Romam intercludatur: vel fi Roma barbaro cuilibet ierviens metu libi- dinis ejus in aliquod regnum efferatur, num in- terim aut nulla concilia erunt, aut orbis terra- rum epifcopi ad (uorum regum damna, vel inte- ritus ab hoftibus difponendarum rerum confia, fit concilia expedaabunt? Et certe Nicaenus can- non, qui ipfa Romana ecclefia teftis omnia con- Ecilia, omnia decreta eminentia fui exuperat, bi* in anno concilia debere fieri dicit, nihil- que iode ad Romani epifcopi auaritatcm ibe- «are praeferibit. Sed infuper ejus privilegio (ue- ut Africana Synodus interpretatur) multum de- rogat. Et de privam quidem cautis, in provin- ciali Synodo: de communibus, in generali con- cilio eadem Africana Synodus judicandum prae- ftribit, capite nono concilii Milevitani. At nos cootroverGarum lite depulfa Romanam qui- dem Ecclefiam, ob memoriamApoQolorum prin- cipis, ita ut a majoribus noftxisaccepimus (quo- ad poffumus) amplius quam Afri colamus; fit

feu

ijT R E M E N S B. us
Pjm feu ft digna ft- indigna praiatura fit, fi ftatuaa
-M.rtgno-
inno-
tiar-n

jndidi promulgaverit formam, in altero pax ec
defiantm, & unitas conservebitur, in altero vo-
cem Apofloii audiemus dicentis: -tvuβpu tofe;
Mmaaaltwrhpnmm eoad ectij/Hr, ntlknuju ,
licet angelum de cado effe fe fingat. Porro fi ta-
cebit, ut nunc, confiat: leges voce conditorum
loquentur. Sed, o infelicis tempora, quibus pa-
trocinio unce fruftrantur ecclefua. Ad quam de-
inceps urbium confugiemus, cum omnium gen-
tium dominam humanis ac divinis deftituatur
fubfidia videamus? ut enim piemus dicamus,
palamaue fateamur poft Imperii occafum hascB
urbs Alexandrinam ecclefiam perdidit, Antioche-
nam amiffit; & ut de Africa taceamus, atque
Afin ipfa jam Europa difcedit; nam Conflanti-
opolitana ecclefia & fubduxit, interiora Hifpa-
nias ejus judicia nefclunt. Fit ergo difceffio, fe-
cundum Apoftolum, non folummodo gentium,
fed etiam Ecclcfiarum: quoniam cujus miniftri
Gallias occupaverunt, nofque totis viribus pre-
munt, Antichriftus inflare videtur, &, ut idem
Apoftolus ait, jam myfterium iniquitatis operatur
tantum, ut qui tunc tenet, teneat, donec de
medio fiat, ut ille perditionis filius reveletur,
homo peccati, qui advertatur, & extollitur fupra
Dei nomen, Deique culturam. Quod jam in
operto fit) ut Romana potentia cooquaffata, re-
C

CAPUT XIX.

„Fœlix Epifeopus dixit: Suggere fecundum
„Natuta veterum conciliorum, ut fi quis epifeo-
„pus, quod non optamus, in reatum aliquem
„incurrerit, & fuerit ei nimia neceffitas, non
„poffe plurimos congregare, ne in crimine re-
M maneat a m Epifeopis, & presbyter a fex
„epifeopis cum proprio fuo epifeopo audiantur,
„fit diaconus a tribus.

Ex concilio Carthaginis cap-/- „Aurelius epi-
„fcojms dixit: Qpifquis epifeoporum accuâtur,
„ad primatum provinciae ipfius caufam deferat
c „accufator, nec a communione fufpendatur, cui
„crimen intenditur, nifi ad caufam fuam dicen-
a dam elektorum iudicium, die flatuta, literis
„evocatus minime occurrerit, hoc eft, infra pa-
„dum meofis ex ea die, qua eum literis icce-
„piffe confiterit. Quod fi aliquis veras neceffi-
w tatis caufas probaverit, quibus eum occurrere
M non potmffe manifeflum fit, caufa fus dicen-
„das intra aherum menfem integram habeat fa-
„ctdatem. Verno, nndiu poft menfem fecun-
„dum non communicet, donec purgetur. Si au-
N tem ad concilium univerfiale anniverfarium oc-

„cnnwe notuerit, nt vel ibi canfa ejas trmrt.
„netw, ipfb tn fe damnationis fententiam dmf-
„ft judicetur; tempore fane quo m- communi, anno
w cat, ne@ JB eeckfia vel parochia comm- chkifti
» nicet. Da contemptu iudicii, ex epiftola Pa*
N p« Bouifadi: „prohat vera cda ilia, qnatad-
M vertrn ft diâa lunr, qui ad ea conhitaoda
N adelle minima vuh, ei nullus dubitat, quod
» ita iudicium nocens fubterfagit, quemadmo-
„dum ut abfoiratur, qui eft innocens, qunrit.
n Sed afluta cavillatio eorum, qui veritatis agen-
„dum credunt effe coaffilis, nunquam inno*
„centia nomen accipiet. Confitetur enim de
„omnibus, quifquis fe fubterfugere iudicium di-
u lationibus* putat. Veniet tamen aliquando ille,
„qui talis perhibetur, io medium; nec prodeft
„illi toties lamiffe, toties fubterfugiffe, quem fui
„aâus, & commiffa, quoeunque fugerit, ea que
n fubjiciunt illi, ii vera funt crimina, perfequun-
„tur, ut fi adelle voluerit prefens, fi confidit,
„ad objecta rcfpoodcat; quod fi adelle neglexerit,
„dilationem fntentis» de abfentia non lucratur.
„Nam manifeflum eft, confiteri cum de crimi-
„ne, qui induito, & toties delegato iudicio,
„purgandi fe occasione non utitur. Nihil enim
„intereft, utrum in prsfeoti examine, omnia
„quas di&a funt, comprobentur, cum ipft quo-
tt que pro confeffione procurata conflet abfentia.

CAPUT XXX.

His omnibus pertraâatis, a defensoribus Ar-
nulpbi venia poftulatur, & quod ejus negotia
minus caute prius inquifierint, dt quod concilium
magnis dilationibus defatigaverint. Deinde ad-
jungunt non fe controverfiarum genere adduflos
ad ftudium defenfioois acceffiffe, fed epifeoporum
anathema fibi neceffitatem dicendi impoluiffe.
Epifeopi vero, & qui contra Arnulphum ftetiffe
videbantur, equo animo fe objecta accepiffe di-
cebant. Sibi quoque placere, quod iudicium pofti-
fieri jam in commune legitimum putaretur; ni-
bique aliud fupereffe, quam ut ipfe Arnulphus
in medium deduceretur, & de qualitate fui fa-
&i juxta quod vellet, refponderet. Itaque juben-
Synodo, in epifeoporum ordine confedit, cui
pater Arnulfu circa eum regis beneficia, itemque
ipfius in regem maleficia miti colloquio comme-
morat. Negat ille fe quicquam contra regis fa-
lutem egiffe, fed pro fide ad eum conservata
cum clero dt populo fe in propria urbe ab ho-
captum fuiffe, nihilque folatii proinde a
rege tuliffe, fed infuper maleficia pro beneficiis
recompensata fibi effe. Opponit pater Arnulphus
prefentem presbyterum, qui urbis portas, acce-
mis a manu ejus clavibus, juffu ipfius affirmabat
fe hoftibus aperuiffe. Ille refpondet, presbyterum
longe meditata dicere, falfoque pro verâ narra-
re, fuamque innocentiam ejus fidis criminationi-
bus haberi fufpectam non debere. Cui e contra
presbyter ingerebat, quod fe ad accufandum ne-
mo impulerit, quod locus fugo fibi patuerit,
quod fibi femper fidtiffimus fuerit; nihilque a-
liud in accufandi caufa fe habere, quam tu
crimine prodicionis liberaretur, qui ejus impe-
rio paruiffet; & fi quid in veri confeffione Syno-
di dubitet, vel fuo vitio adferibat; Syno-
di decretis fe fubjacere pollicebatur, tantum
ecclcfiafticæ communioni redimeretur. Ad hec
Arnulphus, teneri fe ab hoftibus conque re-
bitor, nec aliquando fe vidiffe epifeopum fic ar-
traâstum; ideoque fe refpondere nefaire. Neque
vero fibi rcliffos effe fuos monachos, fitos cleri-
cos,

g^cos, fistx abbates, quibus, qua vellet, pncipere
 *..... possiet, quod di&um infalli hominis effe putaba-
 CHxisTi ror. Et Quidnam, inquit pater Arnulphus, his
 o, prxeipiodum est? nam ut te e culpis eximant?
 " fe quidem, si pro tefiimonio ferendo dicis, en
 tui epifeopi, qui te frequenter pro femctipfo, ut
 apud Synodum venires, hortati sunt. En tui Abba-
 tes, tunique clerus cum tibi pmlatts; hisj omni-
 bus datur licentia te defendendi non solum vol-
 untaria, verum necessitate imposita. Ad hec il-
 le ad priora relabebatur, non se vidisse epifeo-
 pum fie attraatum dicens, nec ita se habitum
 feire respondere; do&um etiam hominem inter
 tot Capientes infipientem videri posse. Cur ergo,
 inquit epifeopus Guido, fecundum tua vota na-
 bitus, totiesque ab cpifcopisk & domino tuo re-
 ge vocatus, respondere noluit? fe ille: Delatus
 ad regem eram, fe ideo quo vocabar, ire non
 audebam. Non ita est, inquit Guido epifeopus,
 fed cum te in vicinia Lauduncnsis urbis apud
 Cavinionem convenissem, coram fidelibus testi-
 bus clericis fe laicis, tertio te ad fratrum tuo-
 rum conventum invitavi sub obtestacione Divini
 nominis, ex canunum au&oritate fe societate om-
 nium fidelium, ad dominorum quoque tuorum
 prefentiam ire monui, per fidelitatem, quam eis
 promiferas, per omnia (aeramenta, que ipfis
 prabucras; unde perjuram te effe negare non po-
 tes per chirographum, cui subfcripfisti, & omnes
 nos subfcibere fecisti. Sed cum tu rciponderes,
 non posse te *ire sine* «Jussoribus Oddone & He-
 tiberto, eo quod vim tibi inferri timeres, fra-
 triem meum Gualterum obfidem tibi obruli, me
 fe patrem meum comitem Gualterum itineris du-
 feores pollicitus sum, ut sine periculo vite,
 n embiorum, captionis ad tua redires. Idemquo-
 que in eodem momento, sacramento firmare pro
 pria manu prsfto fui.* cumque te a Carolo
 vel faciendo (aeramento a fidelitate dominorum no-
 firorum recederes. Secundum, ut si ab hostibus in-
 terceptus edes (sicut tunc simulabas) mox ut lo-
 cus fugae tibi pateret, ad dominos tuos Redire,
 per redam fidem non differres. Idque in praesen-
 ti facere monebam, cum tecum pauci edent;
 ego autem optimorum militum copias haberem.
 De tertio vero quid dicam? cum tam multipli-
 cis perjurii reus sis, quot effe perjuros facis?
 Omnes emm cives tui ac milites, te jubente,
 juraverunt, ut si aliquando ab hostibus capere-
 tis, vel si ipse tua iponte a Regis fidelitate de-
 ficeres, regi fe fidem fervaturos, urbemque fe
 castra sub eorum jure retenturos. Econtra cum
 tu a fidelitate regis defeceris, contra omnes mor-
 tales tibi («crementa praebere jussisti, domino tuo
 regis portas civitatis obtruxisti, Carolo, quoties
 lib libuit, aperuisti, nec ad professionem tui chi-
 rographi rcipicere vouisti, cum inimicis domi-

Anoram tuorum cooflium, feauxilium, fecundum.
 feire tuum fe posse, fhbminiftrares. Nunquid
 & bate negare contendet? Addebat etiam depa-
 ftis, fe confititntis in vulgari lingua ctup eodem
 liabitis, quibus epifcopos a sua lubjefeiooe quafi
 emancipaverat, si a chirographi conditionibus de-
 clinasset: feque id ex sua ae reliquorum epifeo-
 Erum perfooa jamdudum apud Cavinioem ef-
 ifle. (Ad hec ille de non fervatis chiro-
 graphi, fe facramentorum conditionibus eru-
 bescebat, quibus tamen poterat modis bate ea-
 dem attenuabat. Petebant ergo epifeopi, ut ae-
 quis familiarium ejus testis horum admitteretur,
 cujus conscientiam veretur. Admittitur ergo Ray-
 nerius, secretorom bipfius per omnia confcius,
 Bfe qui eum inter alia perjuria etiam contra fe
 ac (uam uxorem ac filium publice perjurum pro-
 testabatur. Cui cum a sacro conventu diceretur,
 qu« Arnulfus de regis infidelitate denegaret, ta-
 li eum fermoms aggreffus est: cur omnem popu-
 lum tuo errore perdis? nefeis quae ante urbis tra-
 ditionem juxta fluvium Afonam mihi retuleris?
 fe ut omnium melius recorderis., nefeis fe Lu-
 dovici amorem filii Caroli omnibus prstulisse
 mortalibus? fe si tibi placere vellem, ut de ejus
 falute cogitarem? Vade ergo, fe (celera rus epi-
 scopis confitere, ut quia corpus perdidisti, fal-
 rem animam per poenitentiam falves, & populum,
 qui de tuis criminibus adhuc dubitat, ab hoc
 errore abfoivas. Quod si nolueris coram epifeo-
 Cpis, coram omni multitudine, qua pro foribus
 affat, peccata tua, quae adhuc dubia sunt, ma-
 nifesta faciam, & feelers tua, quae in nulla o-
 pinione populi sunt, in medium proferam, ut
 omnes fciant, fe iotelligant, quid de te (entire
 debeant, fe ut verbis mei^ fides in sternum ha-
 beatur, postquam peroravero, mea dextera ita
 effie sacramento firmabo, meumque vernaculum
 epifeopis tradam, qui per ignitos vomeres incede-
 dens, Deum de te judicare manifestis declarat
 indicis. Ad hrc Abbatum quidam dicebant, de-
 bere dari Arnulfo fecellum deliberandi, cum qui-
 bus vellet, ut conultius pro fe respondere vale-
 ret. Quibus pater Arnulfus: quis, inquit, probi-
 bet? Surgat, fe quoeunque delegerit, fuis con-
 ultationibus adhibeat. Surgens itaque ad criptx
 secretiorem panem, oftis diligenter obieratis,
 venerabiles deduxit epifcopos Signinum Senonen-
 fem, Arnulfum Aureliaenfem, Braoonem Lin-
 guoncnsem, Gotefmannum Ambianenfem.

ANNO
 CHAISTI
 42..

CAPUT XXXI.

In horum abfentia multa ex canonum espitu-
 lis in Synodo prolata sunt, multa inter affiden-
 tes collata, utpote omnium ignaros, que in ab-
 ditis agerentur, non tamen nefeios imperatricis
 Theutanii, ac hostium regis colloquia contra ip-
 fius regis voluntatem fe utilitatem Arnulfum ex-
 petiffe, fuorumque militum copias sub fignis Ca-
 roli c&nta eumdem regem in ac&e constituisse,
 fe infuper criminis regie majestatis reum elle.
 Itaque variis quoque sacramentorum generibus
 implicitum videri, ut a nemine sacerdotum tot
 perjuriis obvoluto cpifcopale minifterium ullis le-
 gibus valeret impleri. Ad has autem causas be-
 fententie quafi e vicino respicientes reperiebantur
 Ex Cohciliis TtrrtM cap. 30.'

CAPUT XXXII.

„ Confinitimi hostium facerdotes praeter eoa
 „ qui a regia potestate licentiam acceperunt,
 „ qoo-

fgt » quolibet aadatum agentes extraeum occoltcAH tis concordia • noto retinetor, nolle» pa*.
 -----m acciper rei diligere non prarfnnuM. QM an » tffe, gantem diftdinaa per vim ambitionis anno"
 ***** * . * ■ deprehenditor aut coaviocitur, denutsciatua „ moveatur. Qpod fi hac admonitio mentes no- chkiat i
 CXXVII „ priactot apud concilium digna anmadverfioM „ Area non corrigit, & ad falutem communem „
 » multabitur. „ cor ooftntm nequaquam perducit, audite fen- „
 „ nentiam noftram. Qpicumque igitur a nobis, „
 „ vel totius Hifpanis populis qualibet conjura- „
 „ tiooe vel ftudio Sacramentum fidei fmr, quod „
 „ pro patrias lalute, gentifque Gothorum ftatu, „
 „ vel coofervatiooe regis falutis pollicitus eft, „
 „ temeraverit, aut regem nece attrefiaverit, aut „
 „ poteftate regni exuerit, aut praefumptione ty- „
 „ rannica regni faftigium ufurpaverit, anathema „
 „ fit in confpe&u Dei Patris, & angelorum, M- „
 „ que ab ecdefia catholica, quam perjurio pro- „
 „ fanaverit, efficiatur extraneus, fit ab omni cce- „
 „ tu Chriftianorum alienus cum omnibus impie- „
 „ uttia luo focis. Qpia oportet, ut una poena „
 „ teneat obnoxios, quos fimilis error invenierit „
 „ implicatos. Qpod iterum fecundo replicamus, „
 „ dicentes: Qpicunque amodo ex nobis, velcun- „
 „ dis Hifpanis populis, quolibet trafatu vel „
 „ ftudio facramentum fidei fus, quod pro pa- „
 „ tris falute, gentifque Gothorum ftatu, vel „
 „ confervatione regie falutis pollicitus eft, vio- „
 „ laverit, aut regem nece attreaaverit, aut po- „
 „ teftate regni exuerit, aut prufumptione tyran- „
 „ nica regni faftigium ufurpaverit, anathema in „
 „ confpedu Chrifti & Apoftolorum ejus fit, at- „
 „ que ab Ecdefia catholica, quam perjurio pro- „
 „ fanaverit, efficiatur extraneus, & ab omni „
 „ confortio Chriftianorum alienus, & damnatus „
 „ n in faturo Dei-judicio habeatur cum comparti- „
 „ t, cibus fuis. Quia dignum eft, ut qui talibus „
 „ fociantur, ipfi etiam damnationis eorum parti- „
 „ cipatione obnoxii teneantur. Hoc etiam ac- „
 „ clamamus, dicentes: Qpicumque amodo ex „
 „ nobis, vel eundis Hifpanis populis, qualibet „
 „ meditatione vel ftudio, facramentum fidei fur, „
 „ quod pro patris falute, gentis Gothorum fla- „
 „ tu vel incolumitate regis poteftatis pollicitus „
 „ eft, violaverit, aut regem nece attreaaverit, „
 „ aut poteftate regni exuerit, aut praefumptione „
 „ tyrannica regni faftigium ufurpaverit, anathe- „
 „ ma fit in confpectu fpiritus fandi, fic marty- „
 „ rum Chrifti, atque ab ecdefiacatholica, quam „
 „ perjurio profanaverit, efficiatur extraneus, fic „
 „ ab omni communione Chriftianorum alienus, „
 „ nec partem habeat iuftorum, fed cum diabolo „
 „ & angelis ejus sternis fuppliciis condemnatur „
 „ una cum eis, qui eadem conjuratione nitun- „
 „ tur, ut par poena perditionis confringat, quos „
 „ in perniciem prava focietas copulat. Et ideo fi „
 „ placet omnibus, qui adeflis, hoc tertio reite- „
 „ rate fententia veftrs vocis confenfu confirma- „
 „ te. Ab univerfo clero vel populo didum eft: „
 „ Qpi contra hanc veftram definitionem orsfum- „
 „ pferint, anathema, maranatha, boc eft, per- „
 „ ditio io advento Domini fiot, & cum Juda „
 „ Ifcharioth partem habeant, dt ipfi & fociei eo- „
 „ rum; Amen. Quapropter oos ipfi, & facerdo- „
 „ tes omnes Ecdefiam Chrifti, ac populum „
 „ admonemus, ut hsc tremenda, & totiens reite- „
 „ rate fententia nullum ex nobis prsfenti, „
 „ atque sterno condemnnet judicio, led fidem „
 „ Sromiffam erga gloriofiliffimum dominom no- „
 „ rum regem Sifeoandum cuftodientes, ac fin- „
 „ cera illi devotione famulantes, non folum di- „
 „ vine pietatis in nobis dementiam provocemus, „
 „ fed etiam grs'iam antefati principis percipere „
 „ mereamur,

Ms r* sedas Utah 75.

CAPUT XXXIU.

Poft instituta quasdam Ecclefiastici ordinia, vel decreta* qua ad quorundam pertinent di* fcipulinam; poftrema ooto cuodia facerdotibus fententia eft pro robore noftrorum Regum ' & debilitatejgenti* Gothorum, pontificale Ul- timum fub Deo iudice ferre decretum. Multarum quippe gentium (ut fama eft) tanta B extat perfidia animorum, ut fidem facramento promiffam regibus fuis obfervare contemnunt ' & ore fimulent juramenti profetSonem, dum retineant mente perfidis impietatem. jurant enim regibus inis, fic fidem, quam pollicen- tur, provaricant, nec metuunt volumen illud tudicii Dei, per quod inducitur maledidio, „ multaue poenarum comminatio fuper eos, „ qui jurant in nomine Dei mendaciter. Qys igitur fpes talibus populis contra hoftes labo- rantibus erit, qus fides ultra cum aliis agen- tibus in pace credenda, aliter quod fœduspoft foedus non violandum? que in hoftibus jura ifta permanebunt fponfione, quando nec ipfius propriis regibus juratam fidem confervam? C, Quis autem adeo furiofus eft, qui caput fiium manu fua propria defecet? illi, ut notum eft, „ immemores falutis fur propria manu fe ipfos „ interimunt, in femetipfos fuosque reges pro- prias convertendo vires: & cum Dominus dicat, nolitt ttngtrt Ckri/In tttttt, & David: „ ft*», inquit, txttudit menuti futui tnCbrifhm „ DnrviaaiN, & rasecmr m? illis nec vitare me- tus eft perjurium, nec regibus inferre exitium. „ Hoftibus quippe fides padi datur, nec violatur. „ Quod fi in bello fides vigeat, quanto magis „ in fuis fervanda eft? facnlegitum quippe eft, „ fi violetur a gentibus regum fuorum promiffa „ fides, quia non folum in eis fit pafli tranf „ greffio, fed & io Deum quidem, in cujus no- mine pollicetur ipfa promiffio. Inde eft, quod „ multa regna terrarum cceleftis iracundia ita „ permutavit, ut pro impietate fidei & morum „ alterum ab altero folveretur. Unde & nos o- „ portet cavere cafum hujufmodi gentium, ne „ fimiliter plaga feriamur praecepti, dr pcena pu- niamur crudeli. Si enim Deus angelis in fe „ praevaricantibus non pepercit, qui per inobe- dientiam cmleffe habitaculum perdiderunt (un- de & per Efaïam dicit: Inebr atus eft gladius „ meus in coelo) quanto magis nos noftrc fa- „ lutis interitum timere debemus, ne perinfide- „ litatem eodem fsviente glad io pereamus? Quod „ fi divinam iracundiam vitare volumus, & fe- „ veritatem ejus ad clementiam provocare cupi- „ mna, fervemus erga Deum religionis cultum, „ atque timorem, cuftodiamus erga principes 00- „ fros pollicitam fidem atque fponfionem. Non „ fit in nobis, ut in quibusdam gentibus, infi- „ delitatis fubtilitas impia, non ftibdols mentis „ H perfidia, non perjurii nefas, & conjurationum „ nefanda molimina; nullus apud nos prsfum- „ ptione regnum arripiat, nullus excitet mutuas „ m (editiones civium, nullus raeditetur interitus „ regum, fed defundo in pace principe, prima- „ tes gentis cum facerdotibus fucefforem regni „ n communi ex more conflituant, ut dum unita-

r>
ejfenNO

Item tit tntltt A^otherf, tittle txfrefxegejlme
ufin trigtth» ferte.

**

CAPUT XXXIV.

„ Si epifcopa, presbyter, «ut diaconus capi-
„ tale crimen commilerint, aut chartam felfav*.
„ rint, Mi tcttimonium (altam dixerint, «b oi-
„ ficii honore depofiti in monafterium retrudas.
„ tur, de ibi tantummodo, quam diu vixerint,
„ laicam communionem accipiant.

litet ex teotillo Teletexe texto, etfile daradrerw?.

CAPUT XXXV.

„ Pravarum audacia mentium., tape malitia
o cogitationum, aut caufa culparum refugium
„ appetit hofitium, unde quifquis patrator caufa
„ extirerit talinum, virtutem potens defendere ad-
„ verlariorum, & patrie vel genti fu* detrimeo-
„ ta intulerit rerum, m poteftatem regis ac gen-
„ tis reduftus, excommunicatur & retrufus lon-
„ ginquioria pcententic legibus tabdatur. Quod
„ fi iple mali fui prius reminifeens, ad eccle-
„ fiam fecerit contagium, interceffu facerdotum
„ & reverentia loci regia m eis pietas refervetur,
„ comitante iuftitia.

Ite» ex nie» Concilio, tittle 17.

CAPUT XXXVI.

„ Quamvis in concilio anteriori, quod anno
M primo gloriofi Principis noftri habitum ed,
„ de huiufmodi re fuerit promulgata fententia,
„ tamen placet iterare, quod convenit custodiri.
„ Itaque regis vita confiante, nullo fibi aliquo
„ opere vel deliberatione cujufcunque dignitatis
„ lalcus, feu gradu epifcopi, aut presbyteri, aut
„ diaconi confecratus cfteriique clencaius officiis
„ deditis futurum regem provideat contra vi-
„ ventis regis utilitatem, & proculdubiovolunta-
„ tem, nullo blandimento vel fuafione pro ea-
„ dem ipe aut alios in fe trahat, aut iple in
„ alium acqriefcat. Iniquum enim, & valde o-
„ necrabile Chriftianis debet haberi, futuri tem-
„ poria illicitis propficere, fit vitae fur ignaris
„ ventura difponere. Quod fi quifquam jam ra-
„ lia iniqua deliberatione cum quocunque eft
„ meditatus, hoc fibi noverit effe facerdotali
„ moderatione conceffum, fi veniabiliter pofeit,
„ ut hoc fine mora profentis Principis auribus
„ ftudeat publicare. Si autem retineat, & deli-
„ berationis fur machinamenta noverit dicere,
„ peffimo pleâatur anathemate.

Item rx eodem Concilio tit. 18.

CAPUT XXXVII.

„ Jam quidem in antecedenti univerfali Syno-
M do faluti noftorum principum confiat elle con-
„ fultum, fed libet iterare bene fancita, & di-
„ gna auâvitate munire falubriter ordinata. I-
„ deoque teftamur coram Deo, & omni ordine
„ angelorum, coram prophetarum, & apoftolo-
M rum, vel omni martyrum choro, coram om-
„ ni ecclefia catholica, & Chriftianorum cæ-
„ tu, ut nemo intendat interitum regis, nemo
„ vitam principis attreâet, nemo eum regni gu-
„ bernaculis privet, nemo tyrannica prrfumptio*

CONCILIA BULU M

«44

A» m apicem regui utarptt, orno qnoAet ma-
• chioameuko in ejus adverfima fibi conjurato-
„ rum animum adfoctet. Qpod fi quitpum ho-
„ rum quicquam ooftrorum temerare prefumtor
„ «xiiteric, anathemate divino percultas ahique
„ ullo remedii loco habeatur condemnatus aeterno
„ iudicio, ia autem qui ejus fedem fuerit affecu-
„ tus, fi vult tanto expiari piaculo, quafiproprii
„ patris ejus uleifeator interitum.

Item» exeelt» ctnctlie, erre dclxxxiv.

CAPUT XXXVIII.

„ Non parum proficit ad emendationem mul-
„ torum, fi ea, que conftituta tant, per frater-
„ ternam collationem ad memoriam reducantur,
„ G illa etiam adiciantur, que aut deeife video*
„ tor, aut omnino coaftituenda competenter e-
„ xiftimantur. Quis enim uefcia, quanta fint
„ haâenus per tyrannos & refugas, transferendo
„ fe 10 externas partes illicite perpetrata, & quam
„ nefanda eorum fuperbia jugiter frequentata,
„ que & patrie diminutionem afferrent, fleexer-
„ citui Gothorum indefinentem laborem impo-
„ nerent. Quod fi quidem laicorum infania fuif-
„ fet faAum, tolerandum nobis foftitan aliquo-
„ tiens videretur. Illud autem eft vehementius
„ ftupendum, quod pejus eft; quia tanti ex re-
„ ligioots propofito in hac interdum prefumpcio-
„ ne præcipites efferuntur, ut non ad levem con-
„ fufionem noAram pertineat, fi res ullatenus
„ inulta remaneat, quam dt mundana lege & eccle-
„ fiaftica convenit inftanter difcifflia corrigere.
„ Ideoque placuit nunc concordii fententia defini-
„ re, ut auifquis in ordine clericatus a maximo
„ gradu ulque ad minimum confituitus in alie-
„ ne gentis regionem fe quacunque caufa trans-
„ duxerit, ut exinde fuperbiendo, vel reditum
„ fuuin, vel quodlibet aliud videatur expetere,
„ five etiam quod gentem Gothorum, vel pa-
„ triam, aut regnum fpectaliter fub hac occafio-
„ ne poffit nocere, vel heri difpulerit, vel ali*
„ Quatenus fecerit, fed & quicumque talibus con-
„ feius repentur, eifque vel confilium, vel opem
„ admittare cognofceitur, qualiter aut ad gen-
„ tem alienatam fugam appeterent, aut io malis
„ quo ceperant, perdurarent, feu quacumque
„ tationem genti Gothorum, vel pani» principi
„ poil fugam inferrent, atque in eadem pravita-
„ te perleverarent: quifquis hoc feciffe dignofci-
„ tur, ifte ita indubitanter omni honoris luigra-
„ du privetur, ut locum ejus in quo miniftrave-
„ rat, alter continuo perpetim regendum acci-
„ piat. Ipfe vero tranfgreffor fub penitentia
„ conftitutus, fi reminifeens mali, quod fecerat,
„ ufque in diem mortis lu» fi reâiffime pœniue-
„ rit, in folo tantum fine cotnmudio eipreffan-
„ da eft, ita ut antequam finis ejus tempus
„ adveniat, fi quifpiam facerdotum etiam ordi-
„ nante Principe ei communicare confenferit,
„ particeps criminis illius effeâus, anathema fiat
„ in perpetuum, ac fimili cum eo, cui commu-
„ nicaverit, fententia condemnatur: quoniam po-
„ teftati principis nullus facerdotuoi in hoc pr»-
„ bere debet affenfum, unde vel perjurium vi-
„ deatur incurrere, vel (quod abft) fi quicum-
„ que catholice fidei prevaricator Princeps fur-
„ rexerit, facerdoa nullatenus vel favore priori-
„ pis, vel terrore a recto credulitatis lumioe ad
„ u tenebras cogatur reverti. Sic enim nec fuper
„ m adnexa, vel imperiis principum, vel terrori-
„ bus oportebit unquam evacuari; quia novimus

n om.

us

REME N S E.

14§

» omnes pene Hifpamat Interdo r, omnefqueA,
i. leniores vel iudices, ac osteroa hominesofficii
i» Palatini juraffe, atque ita nunc legibus decre-
» mm fuiffe, ut nullus refuga, vel perfidus, qui
» contra gentem Gothorum, vel patriam, feu
» regem agere, aut ia alterius gentis ibeietatem
», fe transducers reperitur, integritate rerum fua-
>, rum nullatenus reformetur, niG fbrfitan prin-
», cepa humanitatis aliquid peribnis talibus im-
», pertire voluerit, cui tamen non amplius quam
», viceGmam partem rerum ei, qui perfidas exii-
m tit, de rebus unde rex elegerit, tribuendi po-
m teflatum habebit. Sed quia plerofque clericos
», inflantis levitatis interdum gravitas ita elevat,B
», ut prsetermiffa fui ordinis gravitate, ac polb-
», citi faaamenti immemores, conflante princi-
m pe cui fidem fervare promiferant, in alienos
m ere&ioom temeraria levitate coofcotiant, a-
», brogari decet hauc omnino licentiam, A a no-
M fro confortio penitus extirpari, ita ut G qui-
> csmque laicorum quandoquidem intra fines
», patri* Gothorum fuperbiens, regni apicem
», fumere fortaffe tentaverit, eiqne clericorum
», quilibet adjutorium vel favorem prscfiterit, st-
» que hunc, qui fuperbire videtur, ad eam re-
m gui ambitionem praevalente deliâo petvenire
», contigerit, ex eodem quidem die vel tempore
», eundem epfcopum, vel cujuslibet ordinis
» clericum excommunicatum manere perpetim C
» oportebit, quo tali fe feclere implicavit, ta-
», men fi prefter improbitatem principis, cui
», inique confenfît, non potuerit infantia fa-
cerdotum a communione fufpendi, faltem
», fi fuperfitem poft ejufdem regis obitum tero-
», pus invenerit, fuperiori anathematis corre-
», Aioui tubjaceat. Et quicumque illi preter
», in ultimo vit* fu* fine (G tamen eum le-
», gitime pcentere probaverit) communionis
», gratiam confenferit impendendam. Nobis io.
», terim ratio perfuafit, Synodali fuper hoc
», conflitutione decernere, ut quiconque etiam
», laicorum interd&is capitulis, hoc eft, in ad-
», verGtatem gentis, aut patri*, vd regi* pote-
m flatis, in externas partes fe conferendo, veit
», talibus opem prebendo noxius fuerit ultra re-
», pertus, non folum (ut diâum eft) omni re-
», rum fuarum proprietate privetur, fed & per-
», petua excommunicatione damnatus nunquam
», illi nifi ultimo mortis fu* tempore commaiio
», tribuatur. Excepto, fi communionis ejusreme-
», dium, ve) eorum, de quibus fupra taxavimus,
m imploratione facerdotum apud principem fuerit
», impetratum. Nam fi in derogationem autcon-
», rameliâ principis reperiatur aliquis nequiter
», loqui, aut in necem regis, feudirectionemin-
», tendere, vel confenfum prebere, nos quidem
», hujufcetnodi excommunicatione dignum cenfe-
», mus. Utrum tamen fit quandoque communi-
», candum, pietati principis decernendam relin-E
», quimus, cajas proculdubio poteftetis eft, fub-
», jeâorum culpas mifericordi*, judiciique feu-
», tentia temperare. Cooteftamur autem clemen-
9 tiGmos principes, A per ineflbile divini no-
», minis faaamentum obteftantes unanimiter ob-
», fecramus, ne quandocunque abfque juffa, ubi
», necelfe fuerit, imploratione fecerdotali excom-
», munionis hujus fententiam a perfidis cleri-
» cis, vd laicis ad externas partes fetransferen-
w tibus, vel confeofum prsbentibus quacunque
n temeritate fufpendat. Nam hoc magis utifta-
n tibus videtur fote contutum, ut conflitutioais
», noftne fonna fervetur, A uc exerrandum ana-
N thema fiat, A velet prevaricator catholice fi-

C*c& Ontrilt. Tom. XIX

dei Temper ad Dominum remexiflat, euicuu-
que Regum deinceps cdqonis hujus cenluram anno
in quocunque crediderit, vd permilerit fio- Chrifti
landam.

Ilxt tx Cncillt Ttltlmt Ærx S. dclxviii

CAPUT XXXIX.

», Frequentiam molefliarum eocene impulfus
», contemni quidem magnitudine decentis poterit
> gravitatis, fed quia honefta follicitudo cohibe-
» re properat, quod frequentata ufitato vitare
» non curat, ideo cum fit quorundana paterno*
a rum fen&ionibus decretorum, & incitationibus
w iit legalibus cautum, ne contra lalutem prin-
» cipum, gentifque, aut patris quifnam m&itâ-
» ri cooetur, adverfum hoc unum fpecialiter nunc,
2 depromitur obfervandum, ut G quis religiofo-
», rum ab epifcopo uique ad extremum ordinis
» clericorum, five monachorum generalia jura-
> menta in falutem regiam, gentifque, aut pa-
» iris data reperiatur violaffe voluntate profana,
» mox propria dignitate privatus, Aloeo, & ho-
J norc habeatur exclufus.

CAPUT XL

C Hec A hujulmodi dum Gbi quifque vel alteri
replicat, Epifcopi, qui in Synodo reGdebant,
ab eia convocantur Epifcopis, qui Arnulphum
ad remotiora comitati fuerant. Qiro cum conve-
niffent, caufam fui adventus non fine lacrimis A
multo gemitu didicerunt. Erat autem Arnulfi
caufa Apiarii presbyteri caufis conCmilis, de
quo, Gent Africani epifcopi Odeftino pap» Ro-
mano retulerunt, ita & hic de Arnulpho epifeo-
pi epifcopis in hunc modum referre vifi hint.
Tergiverfationes Arnulphi, quibus nefandas tur-
pitudines occulere conabatur, Deus iudex iuftus,
& fortis, A longanimis magno compendio refe-
cavit. Tetriore quidem ac putridiore obftinatio-
ne comprcJa, qua tantum lividam cretum im-
pudentia negationis volebat obruere, Deo noftro
ejus coufcientiam coarâante, & occulta, quz
in illius corde tanquam in volutabro criminum
jam damnabat etiam hominibus publicante, re-
pente in confeffione eundorum obje&torum tigi-
tiorum dolofus negator erupit, & tandem de om-
nibus incredibilibus opprobriis ultroneus fe ipfe
convicit. Atque idam quoque nofttram fpem,
qua cum & credebamus A optabamus de tam
pudendis maculis poffe purgari, convertit in ge-
mitus: niG quoniam iftam nofttram mteftitiam
uno tantum folatio initiavit, quod A nos labore
diuturnioris queftioais abiblvit, &)GGs vulneri-
bus qualemcuncoc medelam, effi invita ac fee
confcientiâ reiufante nonfleat, providit. Ad-
debant preterea coofeffores epifcopi, eum fuif
pedibus provolutum cum lacrimis—A gemita fua
crimina fub nomina confeffionisdedsraffe, feque
a facerdotali officio, quo haâenus indigue ufus
fuerat, removeri velle. Sed epifcopi, qui confen-
tiente Arnulpho confeffionis t&ftes a&uffi fue-
rant, ab ipfius ore fe audire malle dicebant.
Qjiod cum factum effet, epifcopi per terribile no-
men omnipotentis Dei fub tremendo anathema-
te praecipunt, ne ulla formidine coaftus aliquid
falu de fe proferat, feque illi omne folatium la-
turos, ac prtftinum honorem etiam invitis regi-
bus recuperaturos pollicentur, tantum innocen-
tiam ex equo, A utili afntere velit. At ille e*,
pifeopis quidem pro falutis fua ftudio gratias
K
«gens.

gjp agens, qu* eoram fidei commiferat, ver* ede A

.confirmat, nec fe Deo. in cujus confpeâu ad-

eff, velle mentiri, ad cujus iudicium ire formi-

det. Petebant ergo epifeopi, quoniam ea, qu*

per confeuioem protulerat, gravidima fibi vide-

rentur, ut abbatum fit clericorum doAil&mos ac

religiofiifiinos intromitti liceret, quique facramen-

to vel anathemate devmfti & fua peccata fido fi-

leatio tegerent, A quid fafto opuseffet, in com-

mune decernerent, futuris quoque temporibus di-

ftorum A faAorum fidiffimi teftes exifterent.

Quod aliquandin fecum reputans fieri permiffit.

Admiffi ergo funt ex omni abbatum A clerico-

rum collegio fere numero triginta, quibus per

conditionem anathematis Arnolphi confectio; ipfo

jubente, in ipfius prefentia propalat* eft. Itaque

eo remoto, longis confultftiootibus definitumeft,

quomodo ejus arcanum tegeretur, A clero ac po-

pulo abfenti pro ejus depolitione fatiffieret. Jam

enim eum, qui fibi deleftos iudices conftitnerat,

ad alterius non polle commeari iudicium certum

erat. Jam epifeopi invidia Romani privilegii ca-

tere videbantur, cum Arnulphus nec ad alios ju-

dices, nec ad Sedem Apoftolicam provocaffet,

vel ante eleâorum iudicium audientiam; quod

bene quidem licuerat, fi fe iuftam habere cau-

fam putaffet, vel poft eorundem iudicium fementi-

tiara, quod minime licere manifeflum erat; fed

utpote reus a torquente fe confcientia conviâus,

& fua ffonte (ut videri tunc potuit) confceffus

iudicii formam improbus accufator fui expoftula-

verat. Qpffitum ergo eft, qualiter ipfius depoli-

tio celebraretur, ut lege A confuetudine confla-

ret. Et de lege quidem manifeflum erat, quod

una A eadem femper ad fquitatem fpe&et. De

confuetudine vero, quod neque una, neque ead-

em, neque femper ad rquitatem intendat, fed

eam praecllere, quur legi vel xquitati vicina

fit. Querebatur ergo lex A confuetudo depofition-

is epifcoporum, vel Archiepifcoporum. Et lex

quidem hzc repreciebatur in Africanis conciliis,

fed fine depolitionis celebritate & confuetudine.

CAPUT XLI.

„ De Maximino autem Btgajenfi, & ad eum

„ & ad iplam plrbcm placuit de Concilio lucras

„ dari, ut fit ipfe ab epifcopatu difcedat, & illi

„ (ibi alium requirant.

CAPUT XLII.

Item Eutiches presbyter in Conftantinopolita-

na Synodo depofitus non aliud depolitionis fe-

lium excepit, niG quod*anathema ipfi ab fini-

verfis conclamatum eft, & poil aliquanta a Fla-

viano epifeopo fententia in hunc modum prolata.

„ Per omnia Eutiches quondam presbyter,

„ archimandrites ex his, qu* ante a&a funt,

„ A propofitis ejus quzfitionibus, Valentini A

„ Apollinaris perverfitate repertus eft aegrotare,

„ A eorum blafphemias incommutabiliter fequit,

„ qui nec noftram reverens perluafionem A do-

„ ârinam reâis voluit confentire dogmatibus.

„ Unde gementes, perfeftam ejus perditionem

„ decrevimus per Jefum Chriftum Dominum

„ noftrum ab eo blafphematum, extraneum effe

„ ab omni officio (acerdotali A noftra commu-

„ nione A primatu monafterii. Sciant ergo A

„ hi, qui polle* cum eo colloquenmr, A ad eum

„ convenierint, quoniam rei erunt A ipfi poena

„ excommunicationis, fi ooo declinaverint con-

„ fabulationes ejus.

CAPUT XLIII.

Item que circa Katherine» Vcrooeofan epifco-
pum, vel circa Petram Ravennatem archiepifco-
pum ufu, vet confoetudine proveoetuo, ab
omnibus abrogata funt. Uterque enim nec abdi-
cationis porrefto hbello, nec iacerdotahbus depo-
fitis infignibus facefforem acceperat: Raibariora
quidem Milonem, Petrus vero Honcftum mena,
fierii beati Apollinaris abbatem, quem Hone-
ftum domnus Joannes Papa, cognomento Bo-
nus, ad confecrandum prius fibi oblatum vidit,
quam de Petri dceftione vel fama nunciante co-
gnoverat. Deferebatur ergo lex & confoetudo fi-
Bve depolitionis feftivitas, ex concilio Toletano,
cap. 38.

CAPUT XLIV.

„ Epifeopus, presbyter aut diaconus, fi a
gradu fuo injulle dejeâus, in fecunda Synodo
innocens reperiatur, non poteft elle quod fue-
rat, nifi gradus amiffos recipiat coram altari
de manu epifcoporum. Si epifcopus eft, hora-
rium, annulum, & baculum: fi presbyter, ho-
rarium Aplanetam; fi diaconus, horarium, &
albam: fi fubdiaconus, patinam, & calicem: fic
& reliqui gradus ea in reparationem fui /re-
cipiant, qu* cum ordinarentur, perceperant.

CAPUT XLV.

Ex hac itaque fententia inteileâum eft, ut
qu* in promotione fua quifque acceperat, ea in
dcpofitione reddere deberet. Arnulphus autem in
fui promotione annuhim & baculum acceperat,
quoddam genus horarii, quod per differentiam
pallium dicitur; hcc ergo eum reddere debere.
Neque vero in hoc fafto primati Romano pre-
judicium inferri, quod neque ad eum ab Arnul-
pho provocatum iit, neque eidem Arnulpho de-
pofitionis nccelfitas ulla impolita, quodque ab
epifeopis & Principe Romanus epifcopus conven-
tus respondere noluerit, cdm ipfe potius facro-
tum canonum executior/A reum fua damnare
authoritate, & epifeopo/iudicium remorants in-
ftigare debuerit, ut Gregorius Epifeopus concilii
Viuchii pro crimine vul primatis, Idem decre-
tum pro Potamio Brfccarenfi archiepifeopo, ex
concilio Toletano, lege, & confuetudine valere
coniliuntum eft. Er>t autem hujufmodi.

CAPUT XLVI.

Adinmere poteramus canonicam in cantum
„ iratern* igtitz tibiam, quia divina pietas con-
ventum noftrum ad concordia* convocaverat
ftudia, A convenerat mceftitiam vitare, quo-
„ niam vifitatione difceplin* videbamur paternas
„ regulas innovaffe, fed gravius fiffum pro cym-
„ balo fumimus, A funus pro carmine decanta-
„ mus, gementefque cum Hieremia: queffibus
„ dicimus. Diffolutum eft gaudium cordis noftri,
„ verfus eft in luftum chorus nofter. Unde A
„ v* coram nobis confpicimus, quoniam cecldif-
„ fe coronam capitis noftri videmus, dum cara
„ nobile in infimum corrui, quod in (latu fu-
„ blimi fanftitatis optime fietit. Ecce etenim
„ traAan'ujs nobis in pace de Ecclefiasticis re-
„ gulis, delatum eft conventui noftro epiftoliura
„ confote confeffionis A abolende fubfcriptionis,
„ quod Potamius Braccarenfis Ecckfi* epifeopus
„ de

ANNO
CHRISTI

ANNO
CHRISTI
M.

ey „ factis propria, siib verbis , fais adnotarata,, replicaffemus, graviffima ultionis auAores exi .
— chiusL * gtea, ft abolenda literarum panderem efemcu-
p u, fletibus potnu quam fetmoaitas lacrymofa
„ concio recentuit. Tunc folitarie tantum fecere-
„ timque adunat» pontificibus Dei , pradi&nm
„ epifeopum adefle fecimus coram nobis , quem
„ fingultitas aggredientes amplius quam loquelis,
„ referaun illi fua deformitatis, & noftra coo-
„ fuffioah protulimus feripturam, quam accipiens
* ac recurrrens, feifeitantibus nobis , utrum fui
„ operis, ft fea annotationis intimatio effet ?
„ Ille fuum aftum, Inique oris eloquium , foo-
„ ramque digitorum elfe robur adferait , quod
„ illic relegendo pravitit. Rurfum divini nominis
„ conteOatione hunc adjuvantes obteftati fumus, B
„ ut an de fe Iponte mendacium diceret , aut
„ alicujus violentia premeretur, ft perterritus ta-
„ lia enarraret , veraciter indicaret ? Qui mox
/ „ flebili voce, luminibulque madentibus ploratu,
/ „ ft fragore fiognltuum, cum unios Dei oomi-
n» juramento clamavit, fe & vere eadem ma-
n la de le confiteri, ft ad hac confitenda nulla
M fe violentia pragravari. Unde etiam ferme per
novem menses fpoate deferuiffe regimen Ec-
„ clefia fua, ft ergaftulo quodam pro admiffo
„ flagitio a&urns poenitentiam fe cooclufle pra-
„ dixit. Tunc per fidelem confeffionem eft agni-
„ tio, quod ta&u fizminco iorduillet, declarata ;
„ ft licet hunc paterna antiquitas facris regulis
ab honore decerneret, nos tamen miferationisC
„ jura ferrantes, non abftuhmos nomen hoo-
„ ris, quod ipfe fibi fui criminis confeffione jam
„ inierat: fed valida authoritatedecrevimus, per.
M petua poenitentia hunc tnervire officiis ft e-
rumnis, provjdeotes melius illum per asperam
H ire peenitente folitudioem, ut quandoque per-
veniret ad refrigerii manfionem , quam reli-
w Aum in voluntatis fua latitudine, ad prapipi-
„ tium deiici «terna damnatione. Tunc venera-
„ bilem Fru&uofum Ecclefia Dumlenfis epifeo-
„ pum communi omnium noftrum elc&ione con-
„ ftituimus EcdeG* Braccarenfis gubernacula con-
„ tioere, ita ut omnem Metropolim provincia
„ Gallici* , cun&oiue epifeopos , publicofque
„ conventus ipfius, omniumque curam animarum D
„ Braccsrenfis ecclefia gubernandam fofeapiens ,
„ ita componat, atque confervet , ut & Domi-
„ nitm noftrum de reftitutine operis fui glori-
„ ficet, ft nobis de incolumitate Ecclefia ejus
„ gaudium praffet. Quia vero ad futurum pro-
„ fpicere convenit, ne exoriat in ftatu pacis
„ quadam commotio , patrum fententiam, que
„ jam tiftum Potamium epifeopum reditudioe
„ damnat , huic decreto conn&c&re vigilantia
„ noftra procurat.

„ Ex concilio Valentino, titulo quarto. Nec
„ illud, fratres, feritare alienum ob ecclefia u-
„ tilitatem cenfuimus, ut feiretis, quicunque fub
„ ordinatione vel diaconatus, vel presbyterii ,
„ vel epifeopatus mortali crimine dixerint fe ei-
„ dos, reos fcilicet vel veri confeffiooe, vel mende-
„ dado falGtatis. Neque enim abfolvi poteft in
„ his, fi in fe ipfos dixerint , quod diftum in
„ alios puniretur: quoniam omnis qui fibi fue-
„ rit mortis caufa, major homicida fit . Multa
„ n quidem ft alia fententia huic poterant aane-
„ ai decreto, qua diftum Potamium epifeopum
„ feveriffima aufteritate abjicere jubent, fed ex
„ omnibus btoc cofcriptam ponere fenreotiam
„ maluimus , ne fi tot condemnationis ediAa
CmriX Grorrol. Tom. XIX.

CAPOT XLVII.

Post hac Potamii deje&ioaem , Remenfium
Archiepifeoporum Egidii ft Ebonis depofitioocs
ad legem fimul ft coofuetudinem valere vite
funi. Qpod ergo tertio faftnm fit , nec repte-
benfuua, fed iofuper cternis traditum monimen-
tis, pro lege, ft coofactudioc valere cenftant .
Nec queaquam Epifeoporum in depofitiooe fua
fcindendum, more Romanorum hooeftum judi-
cabant, cum hoc nec lege firmaretur , nec con-
fuatutine fa&um in hiftoriarum munimentis re-
periretur. Africanum ergo concilium frequentes ,
ut ipfius Arnulphi verecundi-parceretur, ftstuc-
taut, ft propter Ecclefi* opprobrium , ft pro-
pter infontem infultatioocm fecnlarium , ne
dignitas facerdotalis pollueretur, ft ne forte de
his, de quibus impetitus , ft adhuc impetendus
erat, poblice convi&ns foret. Libellum ergoejus
depofitionis diftaudum, ft coram eo ipGus juffu
feritandum cenftaot, ft propria mano corrobo-
randum , ft viva vocis confeffiooe atteftandnm ,
ut ejus abdicatio nec exquifita , occ invita vel
extorta fore videretur . tot enim Iccleribus in-
quinatum facris altaribus adftare non potfe. Quod
fi corpore languens epifeopus, abdicationis porre-
fto libello, fecundum Gregorium , faceffibrem
accipe*e poteft, multo magis qui in anima Deo
mortuus eft, abdicationi porre&olibeUo, fucef-
forem accipere potfe. Addebant praterea, quia fi
hac ita feftive ft folemniter determinata forent
omnino judicium hoc innovari noa po&et: idque
firmari ex concilio Antiocheno, capite 15.

CAPOT XLVIII.

„ Si quis epifeopus criminaliter accufattu , ab
9 omnibus qui font intra provincialem epifeopi-
„ exceperit unam conionamque fententiam , ab
„ aliis alterius judicari non poterit* fed manere
„ circa eum oportet tanqufm convenientem* ,
„ qua ab omoibu prolata eft , firmam , ratanv
D „ que fententiam. His ita definitis , dikeffum eft.

CAPUT XUX.

Sequenti autem die, confidentibty epifeopis io
tafflica domni Bafoli confefforis , totiuſque cleri
depofito conventu , pauca de civilibus, plurima
vero de Ecdefialticis negodis nertra&ata foot .
Rurfumque Amulphus Remenus io memoriam
rediit. Cumque caofs ejus jam non ia defenfio-
ne, fed maxime ia cooqueffiooe verfaretur, aliis
illum propter genus, altis propter florem juveo.
tutis miferantibus , Epifeopos ruina fratris , fle
ignominia facerdotalb dignitatis gravius flitaut*
tat, uniuſque enim cafum ejus et feipfo me-
Etietatur, teque ab infamia liberari putabat, fi is
publice impetebatur , a criminibus liber fo-
rect (vel periclitari, fi caufam perderet.).

CAPUT L.

Sed cum has in longum docerent querimonias,
ecce Francorum reges eum primoribus palatii
facro conventui fe inferunt, epifeopis gratias agunt,
quod pro falote principum diutius oonfulsndo ,
devotionem fuam plena fide fignaffent . Laudant
quod a privatorum hominum conſptratiooe nou lb>

K * kun

ANNO
CHMIST1

Mt
 £3» lum fe removissent, verum etiam ipse meute fe aliena» foisse fan Audio demoustrarent, simulqut
 anno Ofaisti qoQ go. confiterint.
 ***

CAPUT LL

Non inquit pater Arnulphus, hoc nobis adferibi debet, quod minime promeritos conflatur. Pro salute enim vestra quamvis omni tempore confidendum sit, hoc tamen tempus feluti fratris nostri iam periculo positi totum contulimus, si res eo, quo volumus deducere non est, non utique amore sit benevolentia vestri, vel odio ipsius hoc auctum est, sed difficultate cautarum, in quibus si aliqua similitudo defensionis apparuerit, argumentorum fortia machinamenta, sententiarum validissima jacula pro ejus munimine excitavimus, tanta nos pietas commovit, tantus charitatis fervor accendit. Denique non solum eos qui defendere parati erant, pro eo exacui, verametiam eos qui impugnare videbantur, nostro anathemate dubitare coegimus. Itaque utrimque numerum patrum sententiae prolatae sunt, sed nulla eam adiutus est. Deductus quoque in medium est, A interrogatus, qui primo quidem omnia negavit, sed cum ubi fingit amicitias esusarum proponerentur, necesse erat ubi confiteri, quod publice factum conflabat. Cumque ex his quos confitebatur, consequerentur ea, quae negaverat, illa quoque quae plurimum celare nitebatur, in dubium adducebat. Inter has tergiversationes cum hinceret, propositum sibi est, ut sibi confiteretur, qui fecerit petens, episcopus ad remotiora duxit. Ubique dum de qualitate purificationis agere putaretur, stimulante conscientia, lupit in confessionem peccatorum furor eruptit, cumque: qui aderant, attonitos reddidit. Episcopus autem salutem illi promittentibus, nihilque grave pallorem, si rumores adversos propelleret, ille nihilominus in sui confessione permansit, seque sacerdotio privari poposcit. Huic confessioni quidam ex abbatibus, inulti ex clero interfuerunt, secretorum Arnulphi telles per longa secula futuri. Sed si placet, in praesentiam omnium deducatur, coramque multitudine ipse sibi testis, si iudex causam suam exponat, quicquid acculatorum, res, atque iudices invidia liberet, in se duos horum omnium personarum gerens.

caput m.

Quo ingressu cum universo populo, post paululum silentium inditum est. Deinde pater Arnulphus ad Arnulphum: Vide ne omnium ora in te unum converfa? cur pro te ipso non loqueris? Qui cum male concinna verba effunderet, minimeque intelligi posset, ait pater Arnulphus: Ene adhuc in sententia, in qua te fero reliquimus? Sum inquit. Visne te abdicare a Sacerdotii honore, quo hactenus abusus es? sit ille: Si cut dicitis. Tum comes Brochardus? Quid est, inquit, istud, sicut dicitis, palam eloquatur, palam confiteatur, ne postmodum episcopus contumacia, quae voluerint, finisse dicatur, se confesum esse abneget. Et ille: Palam, inquit, dico, se profiteor me errasse, & a fidelitate regia deviasse. Sed peto, ut Domino Arnulpho pro me loquenti credatis, ipsumque in vestra praesentia deprecor, sicut mihi conficius, sit sibi placet, ut ita causam meam exponat. Natura, inquit pater Arnulphus, taciturnus est, sit insuper quae sub testimonio Christi nostrae fidei celanda commisit, palam confiteri erubescit? Sufficiat vobis hoc tantum, tum nolle, quod publice confitetur, scilicet sacramenta qua regibus publice praebeuit, minime conservasse, contra confessionem sit subscriptionem suam fob Specie chirographi factam

CONCILIABULUM

tjs

nem suam fob Specie chirographi factam
 renisse. Non est oia faris, inquit comes Brochardus, nisi publice fateatur, aut publice pernoget sub vestro testamento si traditum fecisse, ut alteri sit libera scakai fu ejus locum cedendi. Imo inquit pater Arnulphus, non eritis hodie pares sacerdotibus, quibus iolis pura debetur confessio: nonne, si quis militum pro nominato Icrimiae apud regem infimularem, ipse autem illud quidem denegaret, confiteretur autem ita se in aliis peccasse, ut nec pradium nec beneficium obtinere posset, proque sola vita supplicaret? si ejus, inquam, praedium vel beneficium regali munificentia vobis offerretur, accipere recularetis. Quid enim interest inter omnia mortifera crimina, utrum homicidio vel adultério, an beneficio quis puniatur? Satis ergo vobis sit, quod per confessionem nobis sua peccata manifestavit, quod publice se indignum sacerdotio protestatur, quod se peccasse coram regibus in confpectu Ecclesiae confitetur, ut nullo honore huius saeculi dignus sit? non enim ad rem speare videtur, utrum hoc an illo crimine se ipsius sacerdotio privet,

CAPUT LUI.

Tum conversus ad Arnulphum: Quid ad hunc, inquit, dicis quae pro te haec locutus sum? Ita, inquit, dico sit profiteor, sicut haec locutus es. Proflernere ergo, inquit pater Arnulphus, coram his Dominis, coramque tuis regibus, quos inexpressibiliter offendisti, propriamque confitens culpam, pro tui vita supplica. Qui cum in modum crucis prostratus pro vita sit membris ejulatu, quo poterat, supplicaret, in lacrymas, sit suspiria in modum totam convertit. Moxque Daibertus Byturicensis archiepiscopus ad genua Principum obvolutus humillimas preces omnium pro salute viri offert. Qui pietate flexi: Vivat, inquit, vestro beneficio, nostraque degat fob custodia, nec ferrum, nec vincula metuens, nisi forte in fuga spem posuerit. Hoc dictum Episcopo non satis placuit, quippe cum putarent adolescenti fugam facile posse perficere, ob cam rem mortis legibus iterum lubjaceret. Iterant ergo preces, sit iterum obtinent, juvenem minime gladio ferendum, nisi iterum digna ultore gladio committat. Elevatus itaque a terra, nihilque grave ultra metuens, depolitionem sui attonitus expeaabat. Querebatur itaque ab eo, utrum abdicacionem suam ex auctoritate Canonum solemniter celebrari vellet. Quod cum potestati Episcoporum assignasset, perlusum illi est, ut culmen honoris, quod gradibus extulerat, gradibus deponeret, Regnat ergo Regi, quae a Kege acceperat, Deponit quoque sacerdotalis dignitatis in Gnia apud Episcopos non quidem exigentes, peccet retinere cupientes, sed iis, quorum interesset, iam futurum relevare disponentes. Deinde libellum fuae abdicacionis secundum exemplar abdicacionis predecessoris sui Ebonis praefecti rogat: E praescriptumque hoc modo jam medio conventu recitat.

CAPUT UV.

„Ego Arnulphus quondam Remorum archiepiscopus recognoscem fragilitatem meam, & pondera peccatorum meorum testes confessores meos? Signum archiepiscopum, Daibertum archiepiscopum, Arnulphum episcopum, Gotefmannum episcopum, Heroem episcopum, Ratbodum episcopum, Gualterium episcopum, Branonem episcopum, Milonem episcopum, Adalberonem episcopum, Odonem episcopum, Guidooem episcopum, Hcribertum episcopum
 „con-

Iff **R B M E N S E.** **534**
Gl. „ oooftitnt mibi iudices datittoram nworamfilaxit, oig ad Deon foderas ? Mundus ipfa cœo.
CHaen ** dium poenitendi, fit salutem m̄lomb meat, ut recederem ab officio fit tainrfterio pontificali , quo me rtcogoolco efle indignum, fit alienum me reddens pro reatibus meis, io quibus peccaffit me fecreto ipfis eonftflus teas, fit de quibos publice arguebar, eo fcilicet modo, ut il- li fiat telles alii fuccedendi, fit confecraodi in loco meo, qui digne preeffe, fit prodeffe pof- fit Ecclefia, cui haæenus indignus praefui ; fit M inde ultra nullam repetitionem sut inter- ,, peUatjoem auctoritate Canonica facere lateam, ,, manu propria mea tebfcribens firmavi M. Quo yerieão ita fit. **Ego Arnulphus** quondam Archie- pifeopus SS. Huic libello Arnulfi, prefentes Epi- scopi teftes adfuerunt, ab eo rogati fubfcribere , SS. ac fingiliatim illi dixerunt.* Secundum tuam profeffioem fit fubfcriptionem certa ab officio . Pofl hoc clerum fit populum a (aeramentorum nexu abfolvit, ut omnibus libera facultas in a]. tetius tranfmeandi jura pateret.

CAPUT LV.

His foleqniter peraffis, ecce Adalgerus preciby- ter ad regum pedes profternitur, feque privari communionem conqueritor , eo quod imperio do- mini fit archiepifeopi fui, cui refittendum non erat, paruerit. Cui pater Arnulfus: Apeniifti , inquit, urbis portas bortibus ? fit ille: Aperui ; fit pater Arnulfus: Ingreffus es templum Dei ho- ftiliter? Tum presbyter: Negate non poffum ; fit pater Arnulfus: Ex ore, inquit, tuo te judicium ventum enen propria urbe captivavit, poli Sanguis tuus fuper caput tuum. Subjunxit Gual- terius epifeopos: Quando, inquit, imperans epi- fcopus ita miffatus eft, tu obtemperans, an ma- nib<u juffa perficiens, confequentem mulâam exolves. Et pater Bruno: Tu, inquit, ac tui fi- ntilis malis confiliis, & malis executionibus ju- venem perdidillis: Ut ctgoille ploret, fit tu can- tes? aut quomodo queftibus temperare potero , fi nuha afficiantur pana, qui filium patri met in has precipitaverc miferias? Itaque presbytero jubetur, ut quod malit, eligat , aut perpetuum anathema , aut foam legitimam depofitionem : fua enim (ponte venerat iub conditione, ne **Arnulphus** libiffis inaffit, **Maffum** Dei pñluit , violentus pateretur. Dtu ergo fecum deliberans, Dfpolia diripuit , clerum , fit populum captivavit, Portheo vero Arnulphus fijos praedones iub ana- themate pofuit, atque ut idem facerent, Gallia- rum epifeopis imperavit, praedia Ecclæie , qua Str (aeramentum fuis militibus dederat, abftulit, oftibus contulit , conjuratorum (manum contra fuum regem, ejufque exercitum in aciem fub fi- gois Caroli produxit Interea legatis fit literis Syn- nodicis Romanus Pontifex, ut Ecclefia turbata fubveniat, ammooetur. Sed neque legatis, neque literis confidentibus confultit. Itaque gravium E- pifeoporum fafto confultu , legatis fit literis **Syn- noditis** ac miti ammonitione Arnulphus conven- tus decem fit odo continuis menfibus , ut a ce- nto furore deGfcret, feque a fcelere proditiõis, & rebellionis, quo impetebat, regulariter purga- ret: noluit. Sed cum a fe fifutores maximos ne- quitie fus difcedere fenfit, territus, regem adiit, novifque (aeramentis, ac novis rerum conditioni- bus regis mente particeps faâus eft. Atque ita ira regis fedata, omni crimine fe exutnm credi- dit: indeque mox rediens fidem facramentorum fturupit, conditionibus non fervatis. At ii, quorum intererat, totiens fe decipi, totiens bonis fuis pri- vari non ferentes Lauduni arcem occupant. Ar- nulphus^nter hortcs regis invenitur, Synodo re- pi<entatur , pro tot tantifque flagitiis rationem teddere depofeitur . Qui diu fecum atque cum

Explicit Synodus RemenGs.

WILDERODO ARGENTJNÆ CIVITATIS E

y *Giritrttu [slxttm.*

BEne concepta meliufque retenta cafta focie- tas, fanâaque amicitia quantorum fini eau- fia bonorum doâi noverunt , indoâi tepe ftu- poerunt: Et quia horum bonorum eaufa bonum efi, fit quod exinde gignitur, bonum efle neccf- fis eft. Unde enim familia, unde urbes, fit te- gna , nifi focietate , fit amicitia ftabiliuotur ? Qjiidnam aliud adteremi devia mortales aitra-

traria fui potëntia aliter dimidens ; aliter conci- liatur amice, corporeum hominis incorporeo ea- dem copula ne&it. Qmb cunfta bona a maximo bono, ideft Deo , fit magno bono focietatis fit amicitie «terna lege fui conditoris ordinem fer- vant. Hoc igitur amicitiarum bonum tam pr<clarum , tamque jucundum , meo quidem judi- ck», propter fe, non ut nuibufdam videtur pro- pter aliud, expetendum eft; ut enim Seneca ait in moralibus.

SapscM ttli teatntet tffi , tMn mh<2- cam vult, fit oiaAll ellud, ut txmret amûdam , MC Mums asqpsa vtrtu jxttt. Nn ed Ale , f<ad Attti ftkrtt , ta Atkeet , flAl qgr> eflideta , B/Mccarrat ia vraca/a ceajcfs, vel faapr, fid et Al- abfasm, cas tftt agr> aJUrar, farm tftt tlr- camorntasa AelUU eefledie UAcrrt. H<c generoGtas, hcc animi veftri prudentia fubtilius intellexi(Te vifa eft, cum me remotum, vixque folo nomine cognitum fidd interpretis dulci alloquio recreaffi, mea vel commoda, vel incommoda exponi vobis curaffis , coque preflanti officio palam ficciffis , cui fit quanto Helvetia pareat facerdoti . Depo- nam igitur apud tanti iudicis aures moderni tem- poris malorum materiam, quidve inter diffiden- tes conveniat, quidve in controverfia fit, ut to- to genere caute cognito iudicium diligens habe- ri poffit, cui pani faveat equitas.

Arnulfus regis Hiotharii, ut fama eft, filius , Cpoftquam fuum Epifeopum dolo fit fraude cir- cumventum enen propria urbe captivavit, poli multum cruorem humani fanguinis a fe effufi , poft praedas, fit incendia, in conventu Epifeopo- rum totius Galliæ damnatus eft, at deinde poft obitum beate memorise Adalberonis a iblo Adat- berone Epifcopo LaudunenG reconciliatus fpe ob- tinendx pacis metropoli Remorum donatus eft , acceptis ab eo terribilibus facramentis , fit libel- lari profeffione pro fide fui regibus confervenda , quam fit viva voce in convectu EcclæGa recita- vit, fit propria manu fabfcribendo corroboravit . Necdum a fua ordinatione fextus menfis elapfiis erat, & ecce quafi tempeftas urbem ab eo pro-

Arnulphus libiffis inaffit, **Maffum** Dei pñluit , Dfpolia diripuit , clerum , fit populum captivavit, Portheo vero Arnulphus fijos praedones iub ana- themate pofuit, atque ut idem facerent, Gallia- rum epifeopis imperavit, praedia Ecclæie , qua Str (aeramentum fuis militibus dederat, abftulit, oftibus contulit , conjuratorum (manum contra fuum regem, ejufque exercitum in aciem fub fi- gois Caroli produxit Interea legatis fit literis Syn- nodicis Romanus Pontifex, ut Ecclefia turbata fubveniat, ammooetur. Sed neque legatis, neque literis confidentibus confultit. Itaque gravium E- pifeoporum fafto confultu , legatis fit literis **Syn- noditis** ac miti ammonitione Arnulphus conven- tus decem fit odo continuis menfibus , ut a ce- nto furore deGfcret, feque a fcelere proditiõis, & rebellionis, quo impetebat, regulariter purga- ret: noluit. Sed cum a fe fifutores maximos ne- quitie fus difcedere fenfit, territus, regem adiit, novifque (aeramentis, ac novis rerum conditioni- bus regis mente particeps faâus eft. Atque ita ira regis fedata, omni crimine fe exutnm credi- dit: indeque mox rediens fidem facramentorum fturupit, conditionibus non fervatis. At ii, quorum intererat, totiens fe decipi, totiens bonis fuis pri- vari non ferentes Lauduni arcem occupant. Ar- nulphus^nter hortcs regis invenitur, Synodo re- pi<entatur , pro tot tantifque flagitiis rationem teddere depofeitur . Qui diu fecum atque cum

fuis

Py
AHNO
CHRIST!

«58

"AC O NCIL IABULUM

tO

fuit familiaribus multum deliberans, faa spoote
in confeflionem peccatorum - fisorum - erupit. Alii
que confeffionem altos testes adhibuit, crimina
fua in kbellobus retulit, eique a fe viva voce co-
ram Ecclēfia recitatio fubferipfit, infignia facer-
doti depofuit, coque fe abdicavit, cooffefforibus
fuis ac tētibz attestantibus fic refpoodentibus :
Secundum profeffionem, fit fubferiptionem tuam
ceffa ab officio.

His de flagitiis it ferioribus Arnulphi fati in-
ter partes convenit, fed defenforum ftudia bifa-
riam fe feinduoit. Alii quippe regem facerdoti
Arnulfo omnium peccatorum veniam tribuiffe
dicunt, neque poft veniam ququam non venia-
bile commiffic. Alii Romano Pontifici inju-
riam inānat videri volunt, quafi fine ejus auāo-
ritate, fit fuis juribus refutOptis deponi non de-
buerit. Ad huc, Reverende, fimiliter difcutien-
da, quoniam res fub judiciali genere caufarum
pofita tum ratione tum feripto traftatur, ideft,
confutationibus conjecturali, difcuffiva, transla-
tiva, qualitativa, itemque legalibus ftatibus. Pri-
mum mihi videtur breviter dicendum de ratione
fic veritate, confuetudine fit lege, itemque de le-
gum differentia, fit quas quibus anteferantur in
Ecclēfiasticis dumtaxat caufis. His enim prstco-
gnitis, facilius quaefita patebunt.

Plent, inquit Auguftinus, verē eſt, fērn re-
lie, dr veritni eenfettedni frepenendn tft. Sed
cum confuetudini veritas fuffragatur, nihil opor-
rrt firmius retineri. Is enim in libro de baptif-
mo inter cetera : Qued fi cenfetnde Ecclēſie fri-
mū » » » In Mnt, hē pōten entelkni. Aſhi . terre-
rent rUefii/inn /hmitete cenfenſienit teeletit, et
teed fere difpetetleeei ejetetedi te ell^neren nenter
irrffere eelſeret, de feinte vernem enitettit ſeten-
tier veritet, B eniverſelu nedidnn feneret. Le-
gem partim natura, partira auāoritace firmari di-
dicimus; fit lex quidem naturas manifeſta eſt ;
quae autem in auctoritate confiſtit, partim divi-
na, partim habetur humana, fic in divinis vel in
humanis faciēda, vel non faciēda prefenbit .
Poſt legem vero naturas data eſt lex tum natu-
ra, tum gratin, quae utraque auctoritate divina
febnixa, tanto eſt utraque prrtantior, quanto
divinitas humanitatem fupervenit. Et quoniam
Irgcm liter* lex gratie tranſcendit, hcc eadem
iubtilis & multiplex, relut «b ipſo divinitlts
fonte emanans ab Apoſtolo accepta, tum a pri-
me fedis Pontificum decretis, tum ab innume-
rabilium facerdotum conciliis dilucidata, & quafi
per quofdam puriffimos rivulos pene in infinitum
derivata eſt. In hac itaque lege fumtnopere, ut
diximus, auctoritas ſpectanda eſt. Multum enim
intereſt, utrum Deus loquatur, an homo; & fi
homo, utrum Apoſtoks, an Cmpliciter epifeo-
pus. Porro in epifeopis item multa differentia
eſt, quae differentia eadem auctoritate fulcitur .
Hanc autem auāoritatem aut numerus, aut ſcieo-
tia, aut locus, ut quibufdam videtur, attribuit .
Et numerus quidem in Conciliis, ubi multorum
catholicorum affenſus, ideft, ſcientia in particu-
laribus vel in divinis fuperveniens. Locus vero
in maximis confideratur urbibus. Rurium nume-
rus, ſcientia, & locus tum a fe, tum inter fe
differunt . Et numerus quidem a numero, vel
pluralitate, vel rationis fic veritatis pondere ſu-
peratur. Pluralitate, cum inter eque bonos ſic
doāos pars a parte diffentit. Rationis fit verita-
tis pondere, ut Arimſenſis numero famoſe Sy-
nodus a parvo Epifeoporū numero caſſata Idem
in numeroſis ad individua. Itemque locorum ad
alia fit inter lie collationem perfpici licet . Sit

Aergo in legibus maxfaram ſie pratetpuum, quod

Chriftum, per Apoſtoloa, perque propoerea
innotuit. Deinde his coofoea, fit confenſu om-
ſwim catholicorum corroborata ſecundum in le-
gibz vigorem obtineant. Tertio fuccedunt loco
quacunque - fibularibus viris ſcientia fit do-
nuentia dariffimis io lucem intellrgcmi prolata
ſunt . Et ne ſarto ad placitum loqui videar,
injuriamque decretis pontificum Romana inferre
cccleſi, GelaGum Romanas fedis pontificem ſen-
tentiai meas primum afferam teſtem. Hic quippe
in catalogo divinatorum librorum authenticis pre-
miſſis ſcripturis, Nicaenam, Couſtantinopolita-
nam, Epbefinam, Chakedooenſem quoque Syno-
dum fubjungit, ita fubinferens : Et ſi ſvn tend.

B/m e fen&u ſetnkei nſiitete, ſeti lernn ſenteer
nvſeriteten ' & rtoſinli ſty' cvHediande...Jetrn-

nul. Deinde ab umverſalibus ad ſpecialia, (eu
individua tranſitum fecit, atque adjunxit : Item

ſeynv tretintm eveninv fitriin «rimxh

rttn, yart fe uUt β faSe Ecclēſie &enene cen-
fal" devinrent, nec ea tjm /Ut vel freditetline

Jcfaili ſint, fed iſſim cnrnnmuenu ftr gretinm

Dti nſae ed nſinmn drew «v74 fa fare ferti.

eif«t legende decernimu. Deinde qualiter ipſe

ſedis decreta accipiēda ſint, hoc modo diſtin-

guit : Item Decretislei epiftole pe ktetiffat ſepe

deverſir tenſwAni ek Urit Kene fre thvtrſernm

fnirm cev/eſelene dederent, venerelliter inſeiſan-

dee. Et ſic nomination quedam ſpecialia deter-

minans legendū, iolertiiTinae ac diferetiffime tam

de epiftoſis quam de ſpecialibus opufculis quid

foret ſentiendum expreſſit . Sed cum hoc, in-

quit, ad catholicorum manus advenerit, beati

apoſtoli prcedāt ſententia : Owum ſnkate, gnej

fen.* eſt lentti. Hine locum differentiarum et-
iam Hincmarus Remorum venerabilis antiffes

nepoti ſuo equivoco ſeribens ita interpretatus eſt.

Awmadewfrade igitur e/i diſtreti» en vertu lenti

Gelnſit inier SyMdie tenait" & nſſeſſelttenm m-

renue eſj/Mm, yw/ ente ttealin (iltkaſt diver-

ſii tentſenlni ſn Merfmue ſnirnet tnſtittin.

ne Merent, inſeſſt venerMiller inſtittendi dī.

cent. Si yen /imt neten ntillie ſen&it fnrAes

inſittetn ſeti ſenteer nntUmnn eeltneinten

Ddiendn tf ekſervnndn detrivit. Uedeiten in detrettit

fnli iden dicit'. Petrel, inquit, neſtri CelMtci,

deſſiſſte Peetiffice in enetneſee henſi ^eehbet ten.

tere ſettitetrn ſtiffittii fre lide, fre verſeie, fre

cencien cethelice, ntqm eſſittex ſeeunden ſerſite-

reren treniten freditetleeeenqm nnjernn, ſeſſe

ſenei cengregntem, ſenxerent, incenvnſen veele-

rent, daneſi ſirnenive ceſſten, wc l» lec e".

den teefn denee, eee fffiiite ſeerent, ntre&eri

^melet recenti prefentient ftmiferent. Qpeeten

enn diſſet inter Me ſcilicet cencihe, pe cnſtedien.

de tt reciffiende decrevit, dt incenvſeſe fimepe

deinctſi ſetrei CetUlſici nevere velnerent, U illee

ſſiſſeſet, pe diverſit tenefnihu ftv diverſnnn

cenſetlelene dete ſetttrn, pef veneraUſſer ſetel-

Eprrādar dtcaar, «w tndegmetikmeccdfieſſiciteiter-

ctetm igneret. Si «un» yawtew m lū, yaw in

piUrdnn illit eſſittellii cenſinentur, taure, & ce.

/Min velle inctſſerinn, edverſm en, ypt «Um

ſtrvne veeleinn, incienni; tf cencthiſi ſecrli, fu

ſerſetne ualer rectiffend, tenende, caſſadNede, ei-

<J)M ſepende fat, devindinn. StJ & e nntatn-

dim, yam CetMſee Ecclēſie Meit, en pe in

(un» Nicennn cencilien ſettri neſtri cenvernnt,

y*t edhec, ſient Ln fat, Mhſnm ſe ſeii evfi.

Intienilm vrāmt, ptrviciſſignte diſctdem, & M\

M certo tenenter, in ſeſen GeneUſiceritn, ſūſe,

MſbraraſiMnan efendenm, yai diſſaſientnt mh m

....
anno
CHRISTI
»..

» mtutlim. Nam à* heoteu Gelafiu, mtdem epifio-
let mu folum fanu caemhiu m quihiffdam odver-
* «
CHWT> W
M- Met diverfit tflimmbu pn diverfyrum tmitelatione
datet: Et hint forte adverfum me dicet: Ergt ce-
lumnuru Apofolicam fedrm in fauSti ejut poutifi-
cdhut, «- qleod maih inferint, tf non tenenda decre-
verim. OUR tihl oefpondtho, quod de lege non ye-
daice fervenda eontradicenteheu fihl & dtcentitbui :

M* "S' udmrfut promiffa Dei, Kependent Apo-
r«a« 4«c«'fjolut, Ahfuit: Een qmdem fanHa , ff mandatum
bmeum^ fed perfomi O

î““ Ti'i- tempe/tibut fuit congrua, qua propter tranfgreffitnt
pii- «eriū pqlita efl , donec venerit femē , cui repromiferat
Dent, ordinata per angelot la manu medmtont. Et
illat emfoliat fenSerum tf Apofiolitorum virorum
diverfit temporibut pro dverforum confolatiam, fic-
ul Gelafut dicit, a fede Apofiolice datat, ū* per
eodem Domini faoerdetet, qui tf Angele fecundum
feripienam appellantur, ordinata/ cum beato Gtlqfia
Apofiolue viro venerabiliter fufdptendat dico , qua
fuit temporibut congruentet fuerunt, donec per facra
comdia patre/ nofiri m unum couvnteate/ , ficut
oquidna Apofolica fedit Pontificei protefiantar, fug.
Jfente Jihimet JanSo fpfritu, quoniam aliter cre-
ndum ma efl, manfura/ ujqe ta finem feculi le-
get coniderunt. Et ficut dicit de lege Apofiolur: Si
enim effet, qua peflet vivificare, vere in lege effet
iuffitia, ita, falva reverentia fedit Apofolica, di-
co , quia fi illa, qua in eltđem epifioht contineatur,
O fuit temponbu/ congrua fuerunt , fubfequentibui
temporibut , ita at in elt temporibut continentur ,
omnia Et fimul cuflidiri valerent , fervarē, ac
teneri congruerent, patret nefiri catholici, doSique
Pontificet la confiliiu facrit leget manjurat ujqe in
jetuti finem » » conderent. Sujetpiendat igitur illa/
epiolai venerabiliter cum beatoGtlafio dico, tfcum
hguntur, ficut tpje pracepit Gelafut, Apofolica il-
la pracedat jentontia , qua dicit: omnia probate ,
quod bonum efl tenete . Et hac dico non ut in
eit dicam quadam non efl bona, fed non per omnia
jacrit tanombut patrumque concilii confoua . Sicut
& ApoAolus dicit: Lex quidem bona tT janfta, &
mandatum fonSmn Efjufiam Et bonum, jed intem-
poribut fun. Item idem Hioctmarus fscrarum le-
gum differentia loquens inter cetera fic dicit .
Quadam denique, ficut in cijdem epifioh ab Apofo-
lit tradita leguntur, vel ex legibut flomanit affum-
ptn inveniuntur, ita plenariorum conciliorum audio-
ritate firmata jervantur, & quadam ex bit in con-
cilii/ immutata juerunt . Sed fit quaedam de his
que in regionalibus fuere flatuta conciliis, ple-
nariorum Conciliorum immutata auāoritate, vel
in poflerum irrefragabiliter confervenda tenen-
tur, ficut catholici Doāores, & ccelcfio magi-
flri demonftrant, & partim ex eorum diāis iu-
pra oftendi. Et pnetet ea que de verbis Augu-
ftini in hoc opufculo potui, in libris de Baptif-
mo dicit, primum quidem offendens differentiam
inter epiftolare colloquium , quo ifia: epiftole
apofolicorum, de quibus agitur, conditz funt , E
fit regionale ac plenarium concilium. Video, in-
quit, quid adhuc a me poffit inquiri, videlicet, ut
rcjpondeam vertfimilibut illiū retionibui, quibu/ vel
ante Agrippinam vel ipje C/prianui vel ilh , qui
oit m Ajrica conjenjerunt , vel fi forte aliqui ex
tranfmartnit ferri/ longe difereti/, nullo quidem five
plenario , five jaltem regionali concilio , fed epi-
fiolari colloquo commoti fimt, ut efl jaciendum pu-
tarent, quod tJ fi conjmudo Ecclefia priftma w»
baht^t, tf pojtee catholica orbii terrarum rebuftif-
fima firmitate confejuioi/ excludit, ut quod per di-
lputatiouet ejujmodi in aliquorum mente^ irrefere

Kaperat, de falate venient unatati potentior veri.
tgi Et unvverfant mediana fanaret. Item differen-
tiam inter regionalia , & plenaria concilia ollen-
dit hoc modo; Nobū, iniquens, /- / «* oft l» a*
μ portrait ahgna temeritate fenteniū, quod nolle
«- catbelice regionali conedio coepta, nullo plenario
terminata font, id aulem feearum efl jentantia vē-
tit afferere, quod in gnbernatiāe Domini Dei nojtn
& Salvatori/ Jeju Chrifti moverjoli/ ecclefia cm-
jeqtione roboratum efl. Item differentiam oftendit
inter authenticas fcripturas & regionalia & ple-
naria concilia; item inter priora & poficūora
concilia: ftair, inquit, ntfciat fanftam jenpturam
catholicam tam veterat, quam nevi tegumentū cer-
tit fnli termini/ contineri, eamque emiubm poflerte

bnias Epifceperum lterli ita proponi, nt de illa
ornmo dubitari, vol dijceptan non pqlit, atrune ve-
rum, vet utrum reSum fit quetquid in ea fcriptum
efl confliterit* Epifceperum antem literal qua pefi
confirmatum canonem vel fenptu funt, vel jriben-
tur, & per [trmoaem farte japtentioiem cujilibet
“. ea re pentiori/ O per aliorum Epifcaporum gra-
viorem auBontatem, doSermoque prudentiam per
Concilia lictre rtprihendi, fi quid forte in eit de-
viatam efl, tf ipfe Concilia, qua per fiagniat re-
gientt vel provincial fiunt, plenariorum Conciliorum
euSoritate, qua fiunt ex univerfo orbe Chriftiano
Jim nUii ambagibnt cedere, ipfaque plenaria tpe
pecore pefitrierHui emendari, cum aliquo experimen-
to rerum aperitur, quod claufum erat, Et cogmcl-
ter, quod tebebat hne ullo tyo facrillega fuperbm ,
fue ullytinfiala ceryice, rrotantia, fim ulla con-
tentione livida juperbia, cum janfla humilitate, cum
pace Catholica, cum Chrtfliaua?

Et item : Quapropter dīnd mūm ifit confiderent,
quod omnthut patet, fi aufiordat Cyprant cenfequen-
da efl, mugit eam /equendam efl m unitate confer-
vende, quam in Ecclefia eenjattudim commutanda .
Si autem Concilium *jq/ attendimus huic eflē une-
verfe Ecclefia poflerui Concilium prapoucudum, lu-
fitt fe merrihrum efl gaudebat, & ut ft in tohut
corpoeit compage retinenda ceteri imitarentur, jupuit
ammonebat.

Nam concilia pofliertora prioribui apud pofliert
proponamur, — & — aniverfilm partdm ftemper... optime
Djarr prapomtur . Cypriaaut emm jnuSa Ecclefia
Catholice univerfital non fuit, fed in eja untverfi-
tate permanfit, cujut radicem nunquam déférait, fed
in cxjxi radice totcundut , ut effet fecundior , ah
agricola celefii purgatu/ efl .

H«c de aliis Conciliis a Beato Auguftino
funt dida.

Cxterum de facra, & myllica Nierna Synodo, ficut
fupra ex verbis Leonis & aliorum ofiendi, nihil
unquam a quoquam vel Apoftolice fedis Poonfi-
ce, vel a plenario Concilio, minime autem a re-
gionali efl immutatum, quod non penitus fit ir-
ritum. Sicut & Gelafius in decretis fuis dicit :
Non, iniquens, ms latet in tempjtate perfecutto-
nii Ariana plurimo/ Pontifitet de tnilit pact red-
d/t/ tn refp/ranlei , par certa/ provisant congregati/
jecum fratrdū Eccltftiai turfatai compofuiffē, imo
tamen nt illut Syuodi Ntcunu quidquid da fide, Ef
communione catbohca diffimverat, numutarent, nec
nova qutmqum pro lapfu damnatione percellerent,
fad Mint decreti tanora ff rejpuiffet, judicare den-
natum, effectque confeqntnj nt nifi corrigeret, dam-
nationi prootldubio fubjoceret. Item hmc Hincma-
rus ad eundem. Aepetom tibi food dr ja/erti tenet
liir ad Januarumo dent beatu/ Aeguftrinui: Omma
iloque talia, qua nctpte janitoram fenpturarum an-
flort

amno
CHmsπ
***

AcrirMtiiNjcMriBta/MrtSaciseMciZiMApVceparanwAa-Amae «reodi leges Ecdefiaticentm Cswmm candid/-
 tMN*i«w«r, asc confuetudim univerfalis Ecclie- ANNO

A* roborata font, fed iurjurtrun lbcorum divorfis
 Vectibus innumerabilitervariantur, itu ut vix, eut

omniq nunquam inveniri caufa poffint, quas l» ttt
 confutatis bounces fecnti funt, nbt facultas tniui-

tur, fine ulla dubitatione refecanda exftimo . Qjm
 Verbo B-Anguflim quomodo placeant tibi tu videris :

exiguitati autem mea tutius ff talubrius vtdtlur
 tun ill» facra fanl concilia, iX unuilius fui nt

tuitlri vütriut, lucuictrt, ututffui, rrrffis fatris
 ctutitit, ille fuu ntftinut rtftuutu fuun iUu ,

fue tu rtjcatu, tJ tftttutu prupuis ftffuutu, fuu-

nian fiti lptis tivrtfu ufututu ff uns ptQt^fffi m
 unuilius fnvuutu, utfttt ftututu. Opnttt igitur ,

inquit Innocentius ad Decentium Eugubinum
 Epifcopum, w, f«s fuut Dniul fntrnts bnft-

fui, futt Ecclifia Knuut cufitit, u fuu nspriu-

ciptun utttpttt nn tuiun tft, ut tun ptrgruiis
 uffrituiSus ftutut, taput iuftitutiounu vittuutur

-mitlrit. ^fit fit autut futt Eccliflu Btunu tu-

ftttit, ff Dnuui fuctitit tptrutttfui, demon-

frat Gelafius: Ceufitinus, inquiens, fitad uullut
 jtu CSritiunus veraciter iguaret uiufcujffm Syuu-

ti iuftitun, futtuivrtalisticcl^fia freinät affeu-

fus, uullan nugis exequi feten pra ceteris aperte

re quan prinan, f»u uuanquaque Syuetsau tf

fua auBeritate cuufimat, ff ceutuata neteratie

ue cuftoit pre fue fcilicet priucipatu, quen ieatus

Petrus Apoftolus vect perceptun, Bcclefiauibleniws

fubfequeute ff teuit fenper ff rettut. Ecce babes

fetuudun legen tfEvaugellun-pleutitutiun teftiun

tejiificmtiun it fequeuts luceuvulle ceucillis, ff it

m* ftudeuils peregrinis affertteusbus, ApoftoJo et-

iam precipiente: Deftriuis variis tf peregrinis ne-

lite adduci . Peregrinas auten eas affertiens idae

tnn Inneceutie iice, quia tx que fare ceucilia tu

ecdefia catbelica celebrari ceperunt, illa qua fu»

tempot parui viquerunt, in quantun ex cis facra

tencilia affumenda viderunt, ab utu Ecclifiaftice ef-

finxerunt , ufueque nuper a te quantun ex te eft ,

rtcrudefcere cceperunt, ut ad ea, qua afpiras liben-

ter tranfire pojfn In affellun cordis licenter, ff a

nullo coerceri vel iudicari valeas regulariter . Sei

nan fentliunt fecum, neque tibi contentiunt Dellores

& nagiftri Ecdefia . Hec quidem Hincmarus .D

Porro Nicena Synodus quem locum obtineat in

divinis legibus, quibufve nitatur tellibus, brevi-

ter audi; illa, inquit , Nicanorum canonum per

fanftnm vere Spintum ordinata conditio nulla un-

quam eft parte folubilis, nulla fibmet de multiplica-

tione congregationis fynotalia concilia blandiantur ,

neque trecentis illis decem atque oibo epifcopis quan-

tumhbet copiofior numerui facerdotum vel compara-

re fe audeat, vel praferre : cattü tanto divinitus pri-

villegio Nicana fit Synodus confccrata, nt five per

pauciores, five per plurei ecclefiaftica iudicia cele-

brentur, omni penitus aufloritate fit vacuum quid-

quid ab filorum fuerit confitutwu itverfum . Do

cujus privilegio ff beatus Ambrqfias dicit; Non bu-

mana induftna, non compofitioe aliqua trecenti dr-

Wsewls cvMyaf, β quid utque aliter quam il- cH**T'

It fiatutmt, profumitur, fine csmUatsoue caffatur.

Et hinc Moâus Leo ad Fulcheriam Augn-

flamt Castra ftatuta, inquit, caaessae pa/crw-

rum, qua ante longigima atatis annos ia urit M-

can» fprituahbus funt fundata decretis, nibti cui-

que audere conceditur, itu ut fi fuit ilverfum ali-

fuit decemere velit , ft potius mmust, quam illa

corrumpat.

Que fi ut oportet a eundi» Pontificibus inte-

merata ferventur, per univerfas Eccliefiac tran-

fuilla erit pax & firma concordia, nulle de men-

ira bonorum diflenfiones, nulle de ordinationi-

bus lites, nulle de privilegiis ambiguitates, nulla

erant de alieni ukpatione-certamina, ftd equo

jure charitatis rationabilis morum, officiorumque

ordo (errabitur, & ille vere erit magnus , qui

fuerit totius ambitionis alienus.

Hsk de legum divinarum differentia , & que

quibus anteferantur , breviter dida lufficiant .

Nunc quibus earum Arnulphus facerdotio inarter-

num defunâtis fit , expediendum eft ; prius de

peccatorum generibus, deque ordine iudiciario

paucis prmiffis.

Sunt igitur peccata in Deum, funt in homi-

nem. Eorum autem peccatorum quedam funt oc-

culta, qudam manifeste.

Unde manifestum eft iudicia & iudiciorum or-

dinem juxta peccatorum diftribui qualitatem. Hinc

feriptum eft: <«/ occulte peccat, occulte poeniteat:

dX ««' publice, publice pmmteat.

Hinc iudiciarius ordo duplex: Unus de quo

dicit Apollolus: Si quis nominatur fornicator: earn

nominationem inteiligi volens, ut dicit Augufti-

nus in libro de poenitentia, que fit in quemque,

cum fententia ordine iudiciario & cum integrita-

te profertur. Noluit enim hominem ab homine

iudicari ex arbitrio fuppcionis, vel etiam extra-

ordinario ufurpato iudicio , fed potius ex lege

Dei fecundum ordinem ecclefie, five ultro con-

feffum, five accufatum, atque conviâum . Nam

fi nominatio fufficit, multi damnandi funt inno-

centes: quia fxpe falfo in quemquam'crimen no-

minatur.

Qui ordo iudiciarius qualiter exequi debeat ,

beatus Gregorius in commonitorio ad Joannem

defeniorem euntem in Hifpanias dicit: videlicet

ut alii fint accufatores, & alii telles, deiude cau-

larum qualitas, & ut praefente accufato lub ju-

rejurando dicatur teftimonium feriptis alligatum,

& accufatus reftpondendi, & defendendi fe locum

habeat, & examinatio perfonarum accufantiun ,

ac teftificantiun regulariter fiat. Quem iudicarii

ordmis modum etiam Dominus innuit , cum in

refufcitatione puellae in domo jacentis tuortuc ,

ac fi in revelatione non omnibus caule note ,

quodam difcipulorum fuorum teftes, fed & pa-

treml fle matrem puellae fecem adhibuit:—Alter

Evcro iudicarii ordinis modus eft eorum, que non

fub paucorum notitia, quafi adhuc in cubiculo

contpâa, ut patrata credantur, teftibus indigent ;

fedquafi jam extra portam civitatis multa turba

comitante datus, ad multorum cognitionem de-

lata efle nokuntur . De quo iudicarii ordinia

modo dicit Apoftolus. Ege quidem abfens carpere,

prafens autem fpiritu jam iudicavi ut prafens eum,

P'i fic operatus eft, ls iimw Dasrisi sajiri Jefu

Chrifti congregatis vobis ff aara fpritu, cum Virtu-

te Domim Jefu tradere bujufmodi bominom Satana

is istrri/M· carni/. Et paulo fuperius : Ut tollatur

de media vqftrum qui bop opus fecit. UndcAmbro-

; fins

cognito opere peUenJim pe< cantem fuisse de A
fraternitatis dicit. Onou ηηο trloom tnt
M. In qua re neque testibus opus est, ne-
tergtventione aliqua poterat regi crimen.
patratore autem manifestorum ctti ad judi-
cium adduci non potest, Bomfacius Papa ad
VII, provincias decernens dicit de Maximo,
qui («ventus etiam devitabat, A adefie mini-
me volebat. Atatu, inquit, debitor, yaad lte
jedioieeo nacas febtffitpt, foneadmodext et ob-
fbivotnr, fti tti lenotmt fcorit. Sed astuta ca-
villatio eorum, quj verfutias agendi credunt
esse eoofilia, nunquam innocentium nomen acci-
piet. Confitetur enim de omnibus quifquis fe
fabterfligere judicium dilationibus putat. Nihil
enim imerefl utrum in potienti examine omnia,
quē diffia funt, comprobentur, cum ipfa quoque
pro confeffione procurata totiens confet abfen-
tia. Qpod fi adefie neglexerit, dilationem len-
tenti de abfentia non lucretur. Sic A Crleffti-
nus de Daniele Galliarum quondam Epifcopo ju-
dicavit. Et quia nemo pnepoftere, vel praepore
felicit non commonitus neque conventuseft, ju-
dicandus de conventionem hujufmodi patratore ma-
nifeftum criminum lex dicit: ftraaywr tribxi
exborilolibet jedioio ceewntet, vtl triber odiffit
jdxxtm feorii pnvototm, eet no pro omibeiper-
tetptorio, idtff, feed raalawy extl^gel, feerit tvor-
oetxf, ff pr^fteiloeeo fixn eped tent jdxctnt, oqno
oi daumctoixm txibort nolnorit, edvorfo texti
q>ofi in contemetm jediteri poteft. tyininto arc
ntreSeri ptr. nppoUotimr negette poffxt, qnoiffi
in fnteeoattnjxoritjndkeinr. Et hanc fententiam
de tribus auftoritatibus conventis ex evangelica
virtute Cclestinus ad Neftorium feribens de Ephe-
fina Synodo de eodem decernens, A beatus Gre-
gorius ad Joannem feribens comprobant.

De peremptorio autem feripto Africanum con-
cilium monftrat de Creiconio, ut fi conventus
refpifere detreftaverit, fuo contemptu A contu-
macia faciente auctoritate judiciaria protinus ex-
cludatur. Et idem concilium de facerdotibus qui
confpirant, A fuis plebibus incubant, A ad con-
cilium venire detreftant, fisa forte ne prodantur
flagitia metuentes hoc ftatuit, ut non tantum
Dafcefes non retineant, verum etiam de propria
Ecclefia, que illis male faverit, omnimodo ad-
nitendum, ut etiam auctoritate publica rejician-
tur, atque ab ipfis principalibus cathedris remo-
veantur, A etiam propriis publica careant aucto-
ritate ut rebelles.

Animadvertit prudentia facerdotalis Arnulphi
peccata non inter occulta, fed inter manifefta
computari: Epifcopos quoque Galliarum novas
leges in Arnulphum non coodidiffe, fed legum
conditarum diligentes oxeutores fuisse; A quia
legibus parere noluerit, lege peremptoria, ideft,
epifcoporum totius Gallic literis conventus, fuo
contemptu A contumacia faciente, auctoritate ju-
diciaria a fua ecclefia exclusus fit; A ut vox ejus
audiri nonpoffit, contemptus A contumacia unius E
anni efficit.

Neque varo objici poteft, aut eum extra fuam
provinciam evocatum quafi ad externa concilia,
quo testes producere difficile fibi fuerit, cum
obfides A facramenta oblata fibi abunde fuerint,
aut extra provinciam adjudicatum ab his, quiejus
T enim ejus Cientium aut difflmulatio vel nova
conftitutio jam coaftitutus prejudicat legibus. Sed
O improborum hominum aftuta cavillatio! Deus
Cratti. Genornt. Tom. XIX.

dicat: Ptecmtno froinno nfate od otoltfle oortt.
corifimdxno ff commonndxm, monitotot m» m-
dientno babndxn rleni beretkxnt 4X paMraaaav :
& Synodus Africana » pottfinttprincipii coorcndem,
& A Ecclefie mpellmdno : & tu dicis, Aroul-
phum incendia, feditiones, traditiones, flagitia,
captivitates, fuorumque direptiones exercentem,
inorum regum interitus molientem, patriam ho-
ftibus prodentem, divina humanaque jura conte-
mnentem nec communione debuiffe privari, nec
potestate principia abjici fine epifcopi Romani
juffiooe, cum Apoftolus dicat : g>ra princpt non
fint confie gloebxm portet, fied ed vindiffant mole-
fiaBonunt Inedrer vtro boxoreeo. Favete omnes qui
regibus veftris fidem promiffitis, promiffamque
fervare vultis, qui cicnim vobis commiffum &
populum nec tradidiftis, nec tradere difponitis »
vos, inquam, qui tantorum feelerum fafta perhor-
refeitis, favete his qui obediunt Deo jubenti !
Ffcaatrav d* eccltliom «m sAmdirerm ^alradam
fint ttnitxm, êX pxbkenxxo. Qjii iterum dicit :
Ve vebli, floribe & Pbnrlfel, yai tranfiredintini
auadahuN Dti, ta troditionono verront fluxotis .

Iterum oro & deprecor favete his qui principi
Apoftolorum obtemperant dicenti : Operet Deo
obediri megit press ieavieier ! & Apoftolo con-
cinnanti; Si yen vobit onxneiwit prter quod ec-
cepifti, itm Anetini de celo, onntbento fit. Et
propheta his contonat: Fl», inquit, hlt j«i dienn
bonnm melone, & molem bonem. Et ne quis nos
in inxidiām adducat, quafi privilegiis Roman-
ecdefie derogantes, audiat Hicronymum dicen-
tem.* Si onfteriloj qxxrtlnr, orbit mejor eft orbe .
Qpod fi peribna major presbytero queritur, ille
facerdos magnus Leo Papa accedat.* Noto tenetnr,
inquit, Petri prtnlegixm, ebi ara ex ejxi eqnitate
fertur jndioixm. Sed efto, in non judicatis no-
vum & equitate Petri ponatur judicium, indeque
ad Sedem Apoftolicam tanquam ad divinum po-
natur oraculum. At quid judicata, fi judicanda
exinde non informantur, aut quomodo manfuras
in «ternum leges trecenti decem & octo patre-
confituerunt, b horum conflituta ad unius libi-
tum permutantur, aut perimuntur? Apiarius pre-
shyter ab Afris damnatus, a Romanis communia-
Dni reftitutus eft. Scribunt Africani Epifcopi C<
leftino Pape, contre Nuenom Symdem fctttem vi-
deri. Ajunt calumniatores noftri fumum facer-
dotem Amulphum a fummo facerdote Romano
debuiffe tantum adjudicari. Ait beatus Auguftinus.*
Si Ceciliono/ Mint Afirite primnttm ejnt ocnfoto-
rei, ftitod l» vttt non poineoott pofft rxrito cm-
vincent l floccronm prodteribni voleminet» ordi-
nem, vel ipfixmproditoremfmffe, «tum pofft morttmfine
retredlettone ft ti onetberne ifftm, Licuit ergo
epifcopis Galliarum viventi Arnulpho confeffb,
& convifto, ut ethnico A publicano dixiffe ana-
thema; licuit, inquam, fequi Evangelium, Apofto-
los, prophetas, facra concilia, vivorum Apofto-
lorum decreta, ab his quatuor non difeordantia
femper in ufi habita, fetnper habenda: Si ocnixt
rue/, inquit Chrftus, ficendolizet ft, orne eum,
& projici nbe tr. Et Apoftolus: Cordo creditor nd
jnftkiain &c. Et item.* Si notimetepfoe jediceremeii,
non ehqne jndicoremnr. Et Synodiis Niccna ! Si
qui jme exomineione promoti fient prtyterl, ont
epifcopi vel cxm difficntereuter, tonftiffi font qned
peccovertint, vel fi nb oliit evmcontxr, dX confitm-
tibi contre cenonem bominei commoti monet eit
impofermt, tolet conon non fntelpit, ftd objicit .
Hoc enim quod irreprehenfibile eft defeodic
catholica ecclefia. Coufeffus effer Aroulphus eft
fua fpote fe contra fuam profefioocm, A fub-
L feri-

ANNO
CHRISTI

*CMTt>«c, caufam ignorarent. * Sed neque primati Romano
XZ P<Wm i«ie*ri* illatam, cum per xvm. menses literis
rel o>» *» fff legitis commonitus refpoodere noluerit: Non
T enim ejus Cientium aut difflmulatio vel nova
conftitutio jam coaftitutus prejudicat legibus. Sed
O improborum hominum aftuta cavillatio! Deus

feriptionem fait regibus faAam vemffie: Cooffeffus A epifeopus icdisApoftolic: vicariat, fient fa ipfin^ - .
 eft ea, qu' fui novere confeffores, & hoc poft {edit inventeur feriortis, prefedit, docente Antio* anno
 iadultam tibi vitam, membra fupplicia; poftquam ebena régula, po/aAne eft concilium, nbi ôwr-
 CHXsn importun' fibi anathema ab epifeopis, ne quid MtSw-/H—, AatiAtr antA inw-
 falſi de fe profferret, dijudicavit iemetipſum, ut

Judas, ut Achat, ut Achitofel i crimina io libellum retulit, ut Potamus Bracharenſia Eccleſias Epifeopus, dt hoc juxta fedis Apoſtolica traditionem, juxtaque fai fadi qualitatem » Scribit Zotitnus Papa Aurelio A provinciis ſeptem inter alia dicens.

IMXrnt dettoem in Taxnnentl concilll gravitime- rum epifeoporum fenteutth pre calumniatore dawea Sxr, rem Bhecll inneccatli tpi/tfft vitam fuſſil ed- fe&ionibut appetitfrt, peſſi vero indebite ei eedrw Freſrle, qui inter tâtnt in Synode datmuhoni e»/B aſſeaterat, facerdotium cauſecitet eſſi, a yw tpr/ vi- fa fee conſeui, datu literie i» abdicationem fai jfonte ſubmovit. Et Joannes Papa de contumelioſo quodam epifeopo ad univerſos epifeoſper Gallias conſtitutos ſcribit: prodiArat, ioquiens, Contumelioſum epifeopum, at habeat pernitiendi itera- tiem petiterium dare vohi centemai, ubi errorem faum evidenter allegent ſub diſ pneſſraſtrr, & Con- fait. Et S. Gregorius ad Joannem prime Juſtina- niana Archiepiſcopum; Dtleſthſſimul, inquit, ſa- tor praſentium Ntmeſion ed eet ventent indicavit, E»t dr geſſiorum exemplaria, qua A«c detullit, con- tinebant, Paulum Diadina civitath epifeopum: & poſt pauca: etiam libellum, ie f»» rs, dt quibat cicculat fuerat, vera eſſe conſeſut eſt, ohuhje .q. 2»<4 de re ſententia epifcopali, ille depoſito, ſe ejut lo cant fraternitatii veſtra tonſenſu eſſe epifeopum ordinatum. De moderatione autem, ac temperan- tia hujusmodi hbelii Leo ad univerſos epifeoſper Campaniam, & Samnium, ac Picenum, ceteraque provincias ſcribit, dicens: Magna indi- gnatione commoveor, & multo dolore contrior, quod quojdm ſx vobu temperi eſſe Apoſtolica treditteu oblitot, & ſtudio errem interitoi.

Et poll aliquanta, de pœnitentia, qua a fide- libus poſtulatur: net dt ſingulorum peccatorum gr- uere libello {triple proſſſie publicetur conſentia pec- catorum, ſafficiat folli fecerdotibul tuditeri conſe- ſiont ſterete. Quemvis enim plenitudo fidei videatur eſſe leudebiht, y»« propter Dei timorem epud bomi- nel erubeſcit non veretur, tamen quin non omnium bujuſmodi ſunt peccatu, ut te qui poſnitentiam pel- cunt, non timeant publicari, removeatur improbe' hin ton/uetudo, ne multi e pœnitentia remediis ar- ceantur, dum eut nubecunt, eut meluunt immicit luti jue ſeſſe retreri, qutbui peſſint legum ton- ftiutiom percelli.

Et beatus Gregorius, ſicut in ejus epiſtolis multotiens invenitur, quia etiam pro infirmitate corporis, dato libello ab epifcopaiu ſe valeat epi- ſcopus, ſi voluerit, remove, & in loco ejus alius lubrogari, demonſtrat, ut de pluribus unum po- namus de Joanne Archiepiſcopo: Si, inquit ad Anatholium diaconem, idem rtverendiſſimut Jten- uet forteſſe pro molente ſue petierit, ut eb Epifto- potui honore debeat voture, eo petitionem ſeripto den- te, comedendum eſſi. Quod ti ex ſententia Gregorii epifeopus corpore languens dato libello ſuccetto- rem accipere poteſt, quatinus invidia eſt, ſi Ar- nulpus in anima Deo & Eccleſia defundus, dato libello ſuccettorem ex Synodi ſententia accep- tit? Sed forte, inquires, ſeſſa de fedicit. Decer- nit Africanum concilium de illo epifeopo, qui ſe Donatiſtis communicate mentitus eſt, ut epifeo- patum amittat, cuſqueprofeſſioni, & ſubſcriptioni credi debere judicatum eſt ſecundum ſententiam Synodi, cui ſandus Caſſarius ArciatenCs

fedis auctoritateformatos, & continua moderatio- ne firmatos, bis in anno omnibus ſemel epifeo- pis congregatis provincia celebrari, dt in eie pre- cipiuntur Ungula, qua forteſſe emerſerint, corri- gi, quatenus, ut dicit Gregorins, prattrite torrigemur, & regulem future futapiant.

Afr illud (inquit prefata Synodus plurimorum Metropolitanorum cum ſuffraganeis fetis, cuiprſſ- fedit Ccfanus) fretrei nſenium oh ettieſſio utilita- te cnuimul, ut fctrelh qmcunque fuh onbaatio- -- vel dieconetui, vel prtbytern, ſea epifcopo- tut mortali crimine dixerint ſe eſſe pollutoi, « fu- pradiffit ordinationibui Jubitvondot, reot ſcilicet tueri tonſeſſum, vel mendaſio falſitatit. Plequo nim abſolvi peteſt it qui in teipſo dixerintrit teufum, qua diſſa in elum puniretur: tum emnii qui tibi fuerit mertli tauſa, major homicida fſt, Domino dicente in Evangelio: ex verht tail juſſieabe- rit, (P ex verbu tuit tondemnaherit.

Et item. fix ere tuo te judice. Et David pro- pheta ad eum etiam qui mendaciter ſe ait inter- ieciffe Saul Chriſtum Domini: Sanguit tuar ſuper caput tuum: et enim tuum locutum eſt adverſum te. Et S. Gregorius ad Maximum Solitanum Epi- ſcopum de Andrea dixit: ſeſſe ſagittari judicium xra debet de cauſa, quam ipſe judicavit. Si enim Ar- nulpus, ut tunc dixerunt Epifcopi, de ſe verum conſeſſus fait, quod pro reatibus ſais ab officio, & miniſterio pontificali ſe reddidit alienum, cri- minoſus; ti falſam, tanquam falſas contra ſemet- ipſum teſtis abjiciendus fuit: quoniam cum non liceat dicere contra proximum falſam teſtimo- nium, Domino dicente in Decalogo, quod & in Evangelio comprobatur: aaa lequerii contre proxi- mum falſam teſſimonium, multo minus contra ſe» metipſum. Et fieri Canones, & jam publicat le- ges ad accuſationem majoris natu neque ad te- ſtificationem contra eum criminoſos admittunt, multo minus ad gradum Eccleſiaſticum accedere, vel in gradu Eccleſiaſtico manere permittunt. pSicut Zoſimus de Lazaro, qui inTauriocnſi con- cilio graviffimorum Epifcoporum ſententia pro calumniatore damnatus eſt, ſcribit. Unde, ſicut Leo dicit ad Ruſticum, hujusmodi lapſit ad pro- merendam miſericordiam Dei, privata eſſi expenda ſectſſio, ubi tllu ſetiſſa&io, ſi fmrit digſſia, fſt et- iam fruſtuſa.

Toletana porro concilia pro regum robore pro- prias leges condentia Arnulpbum ſpoliari proprio honore conſeſſum vel conviſtum fine mora juſſe- runt, eumque uſque in diem mortis ſui fine commu- nione in perpetua ergaſtulo retruſerunt. Caleſti- nus autem Papa eundem totiens juſte damnatum fruſtra in examen dedu&um demonſtrat, (ciens, ut ait Proſper contra Caſſianum, Aſanutr/ «m gſi uwn judicii, ſed ſolum ſententia remedium eſſe praſiaadam: ideoque Caleſtinum quaſi non dif- cuſſi negotii audientiam poſtulantem, totius Ita- lia finibus jirſlit extrudi, adeo & pnedecceſſum fuorum ſtatuta, dt decreta Synodalia inviolabili- ter fervare cenſebat, ut quod ſemel meruerat ab» ſcidi, nequaquam admitteret retraſtari. Mooftra- tum eſt, ut arbitror, nullam Romano Pontifici jure ſiſſtam videri poſſe injuriam, nec fine Ro- manorum Pontificum au&oritate Arnulpbum da- mnatum, nec ſuas legibus vires recipere debuiffe: De quibus omnibus in Remenſi concilio plenius expoſuimus.

R. E M E N S E.

Idi

CS* Pī ſor vero pari Arnulphi tauſam defenden-
», —tiutr per ſeipſam infirma cīl, ſcilicet quod Re-
ANNO ges Arnulpho peccatorum inorum veniam attri-
Cl>n\$T> ^uer'n'» quod poſt nihil non veniabile com-
tūierit: ſacerdotibus quippe animarum pontifi-
cium, non regibus commi(Tum eſtNeque vero
ipſi) pontificibus ligandi & ſolvendi poteſtas ad
plac tum commiſſa ell: quem enim in peccatis
mortuum Chriſtus ad vitam ergit, ſacerdos abſol-
vit i ſit quem proprius reatus implicat, ſacerdos
ligat. Offendit Chriſtus hoc in Lazaro refuſei-
tato, offendit Petrus in Simone Mago damna-
to. Jam vero alter clamantibus clamat Prophe-
ta: Marti/radeat mī<mi, n>a avenua/ar, ff
vivificabant animat, yas vivunt. Quod Gre-
gorius exponens ait.* Sape in ligandit, ac ſolvtn-
iit ſubditu paſſor ſuſpoluntatti motui, aes Mirat
cm/mmv ſaerrZa ſequitur. Unde fit, <r ,A/b Uc
Xtgadi & ſolvendi poteſtate ſe privet, fmi iac pre
ſeu voūtatibut ff aea are ſubjofforum mortbur
exercet. Unde reſte per Prophetam dicitui: Mor-
tificabant aaiaws, ut ſuperius. Non monentem
quippe mortificat, qui juſtū damnat, & non
victurum mortificare nititur, qui reum ſuppliuo
abſolvere conatur. Ac ſpe agitur, ut vel dam-
net immeritos, vel alios ipſe ligatos ſolvat. Et
Juſtiniani Catholici Imperatoris lex, quam pro-
bat & ſervat Eccleſia Catholica, capitulo 441.
decrevit, a/arave epeſcoput, nema preibylar entem
manicet altqmm, aa/ryaMV <aala probetur, propter
faMV Eccleſiaſiici centtut dec ſieri jutent.

Si quis autem adverſus et excommunicave-
ſit aliquem, ille quidem qui excommunicatur eſt,
majoris ſacerdotis auctoritate ad gratiam fande
communione redeat. Is autem qui legitime non
excommunicavit, in tantū a iacra commu-
nitione abſtineat Epiſcopus, quantum majori ſa-
cerdoti viſum fuerit, ut id quod iniuſte ſe-
cit, ipſe juſte patiat. Et hinc Sandus Gie-
gorius ad Joannetn epiſcopiū iniuſte excom-
municantem inter cetera ſcripſit dicens: Caffatu
priaſi atque ad nihilum redactū pradūa ſententia
lue decretu, eu beati tetri Apofielorum principii
euſſarittie decernmut in triante dierum ſpecto ſe-
crete communione privatum, ab omnipotente Det
noſiro tenti exceſſet ventem cum femme paruiſen-
ſte, m leerymu exorere. Quod β bene ſententiam
mīrem te cogneverimut ſmpleſie, remtſiui ſes tan-
tum injuſtitiem, ſed ſſ centumectam fréteraitetſi
lu» cognocet, juvante demine, ſeventut puniendum.
Et item alibi: Quod ſi centre bac, qua fiaaimut,
quolibet tempore, qualibet ecceſſione, vel ſubreptiene
ventre tentevent, fuere te communione privatum,
ſec eem re, exceple vita ultime tempore, niſi cum
cencella Hemoni pontificii decernimai jutione recipere.
Hac enim confona ſenſin petribut diffinitione fauci-
mut, ni qui ſecrit neſeit obedre canouibur, nec ſe-
crite admittſirare, ſec communione capere ſit dignut
altanbut. Sulte ergo Arnulfus a regibus pecca-

Erud<io antiftiti fatiſfadum eſſe arbitror:

nulſum jure videri damnatum, legibus Evange-
horum, Apoſtolorum, Prophetarum, Sacrorum
Conciliorum, Decretorum quoque Romana ec-
cleſia premium, viris doctiſſimis, atque eloquen-
tiſſimis coniona: his ſetuentibus, atque atteſtan-
tibus. At nunc te convenio, meaue tibi ſeria
fuggero, magne Dei ſacerdos, ego parvus meri-
tis non loco ſacerdot: ego ille muſie j-#atui * * .■ »...
terni iſt alte, dum phiolophorum inventa per-
fequor, dum gentes indisciplinatas fugio, & non
evado. Ego, inquam, qui magna ut bis Remo-
rum prodite, captivi, & ſpoliati populi pars non
parva fui, ad te quali ad tutiTimum confugio
portum. Ergo fluduanti ſalutarem porrigere ma-
gnurn, ſelium alleva, paria ſi fors dederit, repen-
furum. Nam & Amalcites recreatus Dux David
fadus eſt. Non aurum polcitus, non prxdia re-
quirimus, ſola charitas eſt, quam interceptam
repoſeimus. Edax livor, cupiditas exea finitro-
rum ore difſeminaverunt me alterius invaſiſſe ſe-
dem, meoſtſioſu paſtorem captum, accuſatum,
dejedum, quod ita non elle lacerdotalis dignitas
Gallic teſtis eſt, telles reges & proceres. Neque
vero me' importunum injeſſitc huic offkio quif-
quam probare poteſt. Noverunt hoc, qui me in-
kio, iuper hac re plurimum elaboraverunt; no-
verunt tranes & coeptſcopi met, quipoſt Arnulfi
Cdejedtonem ſub dtvni nominis atteſtatione hoc
officium me luſcixre coegerunt. Cur ita ſadutn
fit, ſi forte requiras, neſeire me fateor; fateor,
inquam, me neſcie cur egenus ficcxul, nec ge-
nere, nec divitiis adjutus, multis locupletibus,
& nobilitate paientum conſpicuis prnlatus ſit,
niſi quod tui eſt muneris, bone Jeſu, qui de
ſtercere erigit pauperem, ut ſttdat cum principibut,
tſ ſollum gloria lentat. Tu omnium horum da-
tor & diilributor, tu pacis, & charitatis auſtor,
tu icis me Germaniam & Belgicam ſemper ho-
noraire ut dominam, coluiſſe ut matrem, pro
earum adverſis palluiſſe, pro ſecundis Ictam men-
tem tulifſe: & nunc quidem a te dulces alTeſtus,
quot perdididi, repoſeo, tuumque antiftitem Vtſel-
'raum gratix indebite amiſſe reconciliatore fieri
oro, meque interpretem innocentis coram pre-
fulbus, coram rege ſuo, coi ſavendo tempore
Regis HLotharii gladiis hoſtium additū ſum.
Et nunc quidem mala pro bonis retribuuntur
nobis ab his, quos pacis amatores, innocentium
prote&ores exiſtimabamus. Preſſa jacet tyranni-
de omnis Eccleſia Gallorum; atqui non a Gal-
lis, ſed ab his ſperabatur ſalus. Sed una ſalus
hominum, o Chriſte, tu es. Ipſe Roma om-
nium Eccleſiarum haſtenui habita mater bonis
maledicere, malis benedicere fertur, abutens li-
gandi, ſe ſolvendi poteſtate a te accepta: cum
apud te non lententia ſacerdotum, ſed reorum
vita queratur, nec poſſit hominis eſſe, impium
juſtificare, juſtumque damnare.

Hrc ſunt, dulciſſime frater, que rhetorum
nugis complexus ſum, amicitiarum, pariendx io-
ciecatis, retinende benevolentī caufa, inſuper
vobis ſe veſtris me, mēaque impenſurus. Perio-
de veſtrum eX|pe&k> iudicium, cum in his,
tum in Remeofi concilio a me utrumque inter-
pretato. In quo opere res genuſque dicendi do-
âia auribus ſi placuerint. eſt mihi tutiſſima
merces id cteſicſe, quod utmmis viris potuerit
placuiſſe.

anno
(HRJi*TI
**

ANNO
CHRISTI

GERBERTUS

S/guina Archiepifcepe Stnenenti.

OPortuerat quidem prudentiam veftram callidonim hominum vertuias eviuffe, fle vocem Domini audire dicentis; Si dixerint vebtt, m* Sic Cbrtlim, eet ten illic, unllte fefferi. Rom* dicitur effe, qui ea, que damnatis, iufliheet, fle quz iufta putatis, damnet; fit nos dicimus, quod Dei tantum eft, fit non hominis ea, quz videntur iufta, damnare, fit que mala Rputantur, iuflificate. Dem, inquit Apftolus, et, i* tiffi-
et, yvi/ eft, nudemnet? confequilar
crRo fi Deus condemnat, ut non fit qui iuftifi-
cet. Deus dicit: Si petcétvrit - te treter tum, vnde, & cerrepe cum. i. t. d. l. \$. & reliquas ufque, ut etbcm, U pulinnut. Quomodo ergo nofti rmlu dicunt, quod m Amulfi dcejaione Romani epifeopi iudicium expeftandum fuit? Poteruntne docere Romani epifeopi iudicium Dei iudicio majus effe? Sed primus Romanorum Epiicopus, immo ipiorum Apoftolorum princeps clamat: Oper-
ttt obedirt Dee mugii quem beminib; clamat fle ipfe orbis terrarum magifter Paulus. Si fuit ve-
bu emeunclevtrlt, prter feed eccepillij, tlm A-
gtlm de czto, «miberne fit. Num quia Marcellinus papa Jovi thura incendit, ideo cunâis Epifeopi* thunfièandnm fuit? Conftanter dico, quod fi ipfe Romanus Epifeopus in fratrem peccaverit, fz-
piufque admonitus Ecclefiam non audierit, hic, innuam, Romanus epifeopus precepto Dei eft habendus ficut ethnicus fle publicanus. Quanto enim gradus altior, tanto ruina gravior eft. Quod fi propterea fua concione nos indigno* ducit, quia contra evangelium fenlieodi nullus no-
flrum confentit, non ideo aconcione Chriftinos feparare poterit; cum etiam presbyter nifi con-
feffus fut convi&us ab officio removeri non de-
beat, przlenim cum Apoftolus dicat: fcrii nat
tperabit e cberitate Cbrtlii t Et iterum; Certet
fum enim, feed etfue meri, nefxe vite dic. Et
quenam major feparatio quam a Filii Der corpore, At fanguine, qui quo idte pro ooftra im-
molatur falute, quemlibet fidelium remove? Quod fi hic, qui vitam ademit corporalem, vel
fib<, vel alteri homicida eft hic; qui fibi vel alteri vitam adimit frmpiternam, quo nomine appel-
landus eft. Neque vero Gregorii lententia in po-
pulum relata in epifeopos referri poteft: Sive, inquit, Injie, five Injufte ebhgft pefter, tenlentt
pe^li gregi timende eft. Non enim epifeopi grex dicitur, fed populus; quantum namque vita palloris diffat a grege, tantum vita palloris diffare debet a plebe. Non igitur a facra concione quafi criminofi confeffi, vel convifti fupendi debuiftis, neque vero velut rebellis, ac refuga, qui lacrolanfta concilia nunquam deviftatis, maxime cum aflus fit confeientia fit pura, nec legalis fententia dam-
nationis in vos adhuc fit lata, nec legibus in-

Aferri pomt. Legalis ideo illata Don eft, qnfe
Gregorius dicit:
Seetentle fiet feripte predete, nec neutre feetem
tie bebere meretur. Legibua inferri non poteft,
quia Magnus Leo Papa dicte; Nee tenetur fetri
i
iis, ut fecerdotiom, quod ubique unum eft, fic-
ut Ecclefia Catholica una eft, ita uni fubjici vi-
detur, ut fit pecunia, gratia, metu, vel igno-
rantia corrupto nemo fecerdo* effe poffit, nifi
quem fibi hc virtute* commendarim. Sit lex
communis Ecclefie catholicas evangelium, Apo-
ftoii, Propheta, canone* fpiritu Dti coftituti,
fit totius mundi reverentia confecrati, decreta
Sedi* Apoftolice ab hi* noo dUconiantia; fit qui
per contemptum ab his deviaverit, per h*c judi-
cetur, per haec abjiciatur. Porro haec fervanti,
fit pro viribus exequenti, fit pax continua, fit
continuo iempiterna. Vos bene valere optamus,
xxccv. Iterum valete fit a facrofeu&is, fit myfti-
a* fufpendere vos nolite. Qui enim accusatus ante
iudicem tacet, confitetur; fit qui iudice judicante
poenae fe addicit, confitetur. Confeflio autem fit
aut lauti*, aut perditionis caul* Tahiti*, cum qui*
C confitetur de fe vera; perditionis, cum falfe de
fe confingit, vd in le patitur confingi. Tacere
ergo ante iudicem, confiteri eft; confiteri porro
falfe de mortalia crimina homicide eft; quia om-
nis, qui fibi mortis caufe fuerit, major homici-
da eft, fit Dominus dicit: Ex ere tee te iudice,
Repellenda igitur falfa accusatio, fle contemnen-
da illégale judicatio, ne dum volumus videri in-
nocentes coram Ecclefia, efficiamur nocentes.

HUGO REX

A ? E JoANNI.

B Eititudini veftrr ego & Epifeopi mei per T.
Archidiaconum Remenfi* Ecclefie fcripta di-
neximus, in quibus Arnulphu rationes vobis ex-
planavimus; fed hoc nunc obfecrando fuperaddi-
mus, ut tnihi, metique iufta decernatis, nec du-
bia pro certis recipiatis. Nihil nos contra Apo-
flolatum veftrnm egiffe feunus. quod fi abfenti-
bus non fatis creditis, pnrftentes de prafentibu*
vera cognofcne* Gratianopolis civitas in fine Ita-
line, & Galliae pofita efl, ad quam Romani Pon-
tiffices Francorum regibus occurrere foliti fuerunt.
E Hoc fi vobis placet, iterare poffibde eft. At fi
nos, & noftra invifere Ubet, fummo cum hono-
re defcendentem de alpibus excipiemus, ac re-
deuntem debitis obfequiis profequemur, Hoc ex
integralteftu dicimus, ut inteiligatis, & cogno-
fcatis nos fit noftros veftra nolle declinare iudi-
cia. Petimus itaque, ut Archidiaconi legationem
benigne fulcipiatis, ut dutn quod petit, obtinue-
rit, nos tn fuo adventu efficiat latos, & in ve-
flro obfequio ferventiffimo*.

CONVENTUS EPISCOPORUM

A V O © UXCELLDM.

Atuto Chrifti Dcccxet.

Anno 99t. Salia Epifeopus Urgelleofi* ad fe
evocavit Vivanrm Epifeopum Barcinonen-
fe>, fit Aimericum Ripacurtienfem, tum etiam

Canonicos fle Sacerdotes, monachofque difcefeos
Urgeliciifis: fle cum eorum «uthoritate, fle con-
fenfu excommunicari; & alligavit, feu inxerdito
fuppo-

"av" CONCIUM ROMANUM. otē?Pv1 t7o
 softerionsm temporum verbis uta- Amen in fe concitaret odia ejusdem Comitiff* fi.
 r^i^i ear: **** Bp/cspwtm Cradras*, M Bare*, liorumque ejus, diiepfetione uTua est, eolque
 CH, ^T' rrrarasc, ideft/psgos Cmdanienfem, ft Jfendta- excipiens ab excommunicatione, eam tulit in con- AMNO
ch Ran
 nenfem pertinentes ad diœefim UrgBenfem. <laia
 pravi homines auctoritate ufi Ermægardia Comi-
 triffat Certanienfem, filioramq̃ ejua, eoflem pa-
 gos, coraasque eedefias perruperant, ft renium
 exinde Epifeopo debitum ei denegabant. Ne ta-

C ANNDM
 ÇHptin

M SYNODUS PR.OVINCIÆ REMENSIS ....

Adverfus illius pervafores circa ann. Domini pecccxent. habita.

b—û

, prutlr tftfapntm cinwt>Mt>riait -yrad [tttyclt .

G x x a t a T u s gratia Dei Remorum epifcopus, B GERBER.TI REMORUM ARCHIEPISC.
 Guido Sueflonicus, Adalbero Laudunenfis, Ad Fulconem epifcopum Ambiancnfem epiftola .
 Rathodus Noviomenfis, Rotardus Cameracenfis,
 Odo SilvancAenfis, Fulco Ambiancnfis, Frameri-
 ens Morioenfis, Ili. Belhtacenfis, per gratiam S.
 7 Ksrita- Spiritm epifeopi. Vobis Gerberto*, ft fits qui fub-
 ftripci font povafaribus, atque ryramys. Din
 modestia fecndotam, furoris veftri rabiem futi-
 nuit: ft adhuc patienter expeâat. Quoufque ergo
 infenia veftra fenis intelleâibus noftris obfiftet?
 Quoufque diffimulatio pravorum, fimplicium quie-
 tem perturbabit? Cedet clero infertisa clerici, mo-
 nachorum, & pauperum rapinis non ceffatis. Con-
 venimus ergo concientiam veftram omnes epifeo-
 pi Remorum dimcefeos, ft ad fatisfactioem in-
 vitamus, fpatiumque pœnitenti* uique in proximis
 1. fctiUa» Ralendis attribuimus: tunc vos aut infertiles ec-
 defias palmites recognituri, aut tanquam inutile
 lignum ab agro Dei gladio fanfti fpiritus excifuri.

G. C. Circa h'e quoque tempora datam fuiffe naeoffe
 eft & Geiberto arduepuepo ftemC cpiftolam ad Ful-
 conem Amhianenfan cpUcopum: quam, quod At ad rea
 eccleOfiUcas attineat, neque extet in ejus epiftolarum
 corpore. hic represento.

Increpat quod booa ecclefiaftica portaient .

I MTM. varia magnarum reran occupationes nul-
 la moleftia magis afficimur, quam vftrocum ex-
 ceffuum crebra relatione. Et fi enim totius metro-
 polis Remorum cura nobis injunfta eft i fed veftri
 potiffimum, qui & annorum teneritudine, ft mo-
 rum levitate, pondus fecerdotale necdum ferre di-
 diciftis. Cur ergo contra pafum io commune ft*,
 tutum uique ad tempus concilii pervafionem in pro-
 pria parochia fedtis? nec io boc enim alteviam-
 ni.fi res ecclefi* funt quas diripuitis, cum hoc nifi
 C legibus fieri non Uceat. Aceffh ad hoc illicitum,
 armorum prfumpcio, ecclefi* violatio, quafi fe-
 cerdoti omnia in ecclefiis liceant. Sed aitaufcto-
 Ius. Owa/4 etM, ftd ara aerasa rapedmt.
 Licent per liberum arbitrium, quo male uf* cftis
 fed non expediunt per jura divina, qu* comem-
 pftitu. Mdoemus itaque fraternitatem veftram, er-
 rata corrigere; ft nobis, quos ofteodiftis, fi pla-
 cet, fetisfacere; ut horum exceffuum recognitio
 multorum peccatorum poffit effe abolitio.

CONCILIIUM ROMANUM

Pro Canonixatione San&i CJdalrici Auguffani epifeopi celebratum anno Chriffti
 redemptoris dccccxcih. tempore Joannis Pap* XV.

Jmmhi tftaftu frvrtu frvtrtnH Dti tmlhu 'ar- Deum ita fit, nec huic tam brevi numero Spiritus
tbitpfctpit, fpjiffil, tj Matihu, i> GeUi' fenftus decft: quanto magis eum nunc mtercfc
 Grrrare (vraarwlii/i, ftUtm l> draii' ac credamus, quando in unum convenit turba fen-
 apqfts/rca' feacdifliracin. ftorum? fanduos namque eft pro debita venera-
 tionem collegium .

m conventus effe feâus in palatio Latera-
 aiTwSri.*^.* "G pridie Kalendas Februarii, refidente
 ciMtm «»i', Joanne fenftiffimo papa cum epifcopis ft presby-
 M, »c.*. I teris, adffantibus diaconibus ft eundo clero, fut-
 Vtl
 pia lib. t. gens reverendifsimis Luitolphus Auguffn epifcopus
 inquit: Domine fanâiffime prfuf, fi vobis placet
 & omnibus epifcopis ft presbyteris hic refidenti-
 bus, libellus quem pre manibus habeo, coram vo-
 bis tegatur, de viia ft miraculis venerabilis Udal-
 rici, fendu Auguftame ecclefi* dudum epifeopi,
 ft quid libitum vobis fuerit, decernatur. Quia
 Spiritus fenfti teftatur prcfentia ft congregatio
 facerdotum, certum effe quod legimus, quia nec
 poteft veritas nofta mentiri, cujus in evangelio
 ifla eft fententia: Uhi dee vtl trti Ctngrgti
 i* «aariac usae, tti & 'g*/«i» mavrdM verras. Quod

Cumque pcrieffH effe vita prediâi feoftiffimi
 epifeopi, ventum eft ad miracula, que five in
 corpore, five extra corpus gefta funt, videlicet
 cocos illnminaffe, dnmoocs ab obfeffis corporibus
 effugaffe, pariatyicos curaffe, ft quamplurima
 alu figna gefliffe, que nequaquam calamo & atra-
 mento illullrata funt.

Qp* omnia lepida fetis urbanitate expolita re-
 cepimus, ft communi confilio depreximur. memo-
 riam illius, id eft feofti (Jedanci-epifeopi, aflêau
 piiffimo, devotione fideliffima venerandam.* quo-
 niam fic adoramus & colimus reliquias martyrum
 ft confefforum, ut eum cujus martyres & con*
 effores funt adoremus, honoramus fervos, ut
 honor redundet in dominum, qui dixit.* & «'«*/ at*/<*, ..
 rttipit, mt rttiffil- ac proinde nos qui fiduciam no-

tyt *Axy“ HUGONIS ET ROB. RR. FRANC. OTTO III. IMP. 17* ANNO CHRISTI

— anno flrss iustitia non habemus, illorum precibus & me-A
 ritis apud clementiffimum Deum iugiter adjuvemur,
 fltu'a divina faluberrima prstcepta , & faoâorum
 canonum ac venerabilium patrum inflabam effica-
 citer documenta omnium ecclesiârum pioconfide-
 rationis intuitu , imtno apoftolki moderaminis
 annifu, utilitatum commoditatem, atque firmi-
 tatis perficere integritatem , quatenus memoria
 Udalrici jam prefati venerabilis epifeopi divino
cultui dicata exiftat, It in laudibus Dei devotiffi-
 me perfolvendis femper valeat proficere. Si quis
 interea (quod non credimus)temerarioaufucon-
 tra ea quae hac noftra authoritate pie ao firmiter
 per hoc privilegium constituta funt, contraire ten-
 taverit, vel hax que a nobis in laudem Dei, &
 pro reverentia jam difti epifeopi ftatuta funt re- B
 fragari, aut in quoquam trarifgredi.' fciat fe autho-
 ritate B. Petri principis apoftolorum, cujus velim,
 meriti vices agimus, anathematis vinculo inno-
 datum. At vero qui pio intuitu obfervator exti-
 terit, benediAionis gratiam a miferieordiffimo Do-
 mino Deo noftro multipliciter confequatur, & zter-
 nuz vite particeps efficiatur. Scriptum eft per ma-
 num Stephani notarii regionarii & feriniarii fan-
 Az Romanz ecclefia, in menfe Februario, indi-
 Aione vi. anno nongentefimo nonagefimo tertio.

SUBSCRIPTIONES.

Ego Joannes ffnftz Romana catholica & apo-
 fiolice ecclefiz epifcopus huic decreto a nobis pro-
 mulgato confenfi Ct lubfcripfi.

Joannes epifcopus S. Anagnine eccl. confenfi:
 Benediâus epife. S. Piperoenfis eccl. confenfi.
 Dominicus epife. S. Ferentinae ecclefiz confenfi.
 Crefcenuus epifcopus hr9» Silve-candidas ec-
 clefiz confenfi.
 Annifo epifcopus S. Cerenfis ecclefiz confenfi.
 Bonito archipresbyter & cardinalis S. Luci*
 confenfi.
 Benediâus presbyter & cardinalis S. Stephani
 confenfi.
 Leo presbyter & cardinalis S. Nere! confenfi.
 Joannes presbyt. & cardin. S. Datnafi confenfi.
 Leo presbyter & cardinalis S. Sixti confenfi.
 Joannes presbyter fit cardinatis Ss. Apoftolorum
 confenfi.
 Joannes pifshyter & cardinalis Ss. quatuor Co-
 ronatorum confenfi .
 Joannes presb. & card. S. Clementis confenfi .
 Crefcentius presb. & card. S. Callilli confenfi.
 Benediâus archidiaconus.
 Joannes diaconus & oblationarius.
 Benediâus diaconus.
 Joannes diaconus.
 Ili omnes confenferunt & fubfcripferunt.
 Data tertio * Kalendas Februarii per manum
 Joannis epifeopi fanâz Nepefinc ecclefia, & bi-
 bliothecani fapAz fed's apoftolice , anno ponti-
 ficatus domini noftri Joannis fanAiffimi papas XV.
 oAavo, & imbajonc fexta.

T1—
CHRISTI

HUGONIS, ET ROBERTI RR. FRANC.

CH RISTI
””

Confirmatio foundationis Barguliacenfis.

I M Chrlftl nomine Hugo atque Robertus opitu-
 lahte divina gratia Francorum reges, anno in-
 catnstionis dominice Dccccxctv. indiAione vu. re
 Tegni autem noftri vin. communi omnium noti-
 tie tam przfentium, quam etiam futurorum no-
 tum effie cupimus, quia Emma PiAavienfiscomi-
 tiffa, in quadam curti, vocabulo Curguliaca, pro
 amore omnipotentis Dei, cum confenfu comitis
 Odonis fui fratris, eam ex noftro beneficio tenen-
 tis , monafterium confruxit , futuroque ibidem
 monachos perpetualiter decrevit. Ut vero utriuf.
 que largitio firmior haberetur, jam defundo Odo-
 ne comite, uxor ipfius Berta nomine, una cum
 filiis tuis, pafterque Gauberto abbate clementiam
 tvoftam humiliter poftulavit, ut nofta affertione
 eamdem rem corroboraremus. At noscuram fan-D
 Az Dei ecclefiz in mente habentes ,eamque fem-
 per exaltare cupientes, cum confilio ficaffeniu tam
 epifeoporum, quam optimatum noftorum , pro
 animarum noftrearum redemptione , eorumque ,
 qui hoc expoftulaverunt, zterna falute, ipforum
 petitionem nofta authoritate munitam in per-
 petuum fore volumus . Sed ne poftmodum hu-
 mana calliditate vel invidia contrarietas aliqua
 oriretur, defignando iudicavimus, ut quicquid ad
 Ceamdem curtim pertinet, cum vicaria, & cete-
 iis adjacentiis integrum habeatur, falvo tamen ji». .
 re eccl'iaftico. Præterea noftroz inferiptioni in-
 ferere placuit, quatenti» nullius judiciaria pote*
 fias incolis cjuldem loci tnoleftiam inferat, ma»
 lamve confuetudincm ingerat , nec ad aliquem
 quicquam ex eadem re pettineat. Præter id , nt
 decedente. abbate , alium conftituendi eleAum «
 fratribus * abique ullius pterii commercio, refpe-
 Aus ad przdiam comitiffam, filiofque ejus ha-
 beatur. Super hoc etiam addimus, ut nulli futu-
 ro abbati liceat terras ad eundem locum perti-
 nentes feculanbus d>fitibueret , aut aliquo modo
 mutare abique illius loci utilitate. Si quis vero
 contra przlibatam interdAionem aliquid prfefu-
 mere tentaverit , libras centum coaAtis exfolvat
 iramque Dei omnipotentis irrecuperabiliter ab-
 folvendus incurrat : flultaque ejus repetitio omni-
 modo truffretur. Signum Hgonis gloriofiffimti
 Regi». Signum Robert! regis. Data eft haec au-
 thoritas Parrtiaco palatio. Regnantibus Hugonc
 & Roberto regibus Anno vin.

Rogeri»» protocanecUarius fubfcripfit.

O» GAL.

CMAim IIL-..... -JIII- .III< .I.II- ^ ^ I ^A-3AIII>-K<<-H^-----AJ*>O(

GALLICANA SYNODUS LOCI INCERTIm *

Qua libertae quorundam, qui fe in tuitionem monachorum Befiienfium contulerant, afferta eft.

Ja/r r a a a e e 994. t f i o i 6. c i t t t o t u *.

11 Sappl. TTEdor Bifuntinus archiepifeopus cathedram il- A
MutT-Lp. Jan nonniG poft annum 994. afeendit, ut
ex Sammarthanis in Gallia Chriftiana to.I. con-
m. *■>■ ftat. Bruno vero Lingonienfis epifeopus anno 1076.
deceffir, telle authore chronici Befuenfis . Intra
hoc temporis fpaium habitum eft iftud Gallicum
incerti loci concilium. Quid in eo geftum fit, igno-
ratur, præter pauca illa que memorantur in char-
ta quadam relata io chronico Befuenfi, unde conc-
cili hujus memoria ad pofteros tranfmiffa eft. En
chartam ex Befuenfi chronico legendo in Spici,
legio Dachcrii to. 11. pag. 41 j. edit. in fol.

Clvrra dr Bn/blu.

N^Otum effe volumus parcentibus ft futuris,
quod Fulberrus & Bcrengerius fratres rece-
dentes de Buftello, pro inimicitii, quas vicin-
eorum contra eos exercebant, dederunt alodium
ipfius vici Buftelli S. Petro, & feipfos, & omnem
pofteritatem fuam commendaverunt perpetualiter
eidem fando, una deoerata cens omni anno, tam
virum, quam mulierem. Ea conventione, ut fi
ipfi, aut aliqui ex eorum progenie reverterentur
in regionem, hereditatem fuam, quam fando
dederant, ab abbate loci, ft monachis tenerent . q
Dilcedentes itaque de epifeopatu Lingonico, tem-

pore Brunonis epifeopi, & ducis Henrici, ver.e-
runt in dicecefim archiepifeopatus Vefunctionenfis
tempore Hefitoris archiepifeopi, ft comitia Vvillel-
mi, pervenerunt in locum, qui dicitur Rollens,
ft retnanferunt ibi fuper terram Teduini, ft Be-
roardi fratris ejus: qui fcilicet Teduinus, pater
fuit Bernardi. Ea verb conventione in terra illo-
rum remanieront, ut ipfis reditus, ft confuetu-
dines terre perfolverent; fanão vero Petro Befue-
cenfum, quem debebant, annuatim deportarent.
Timentes autem monachi, ne per fuccedentia
tempora heredes Teduini, & Beroardi fratris
ejus, ipfis hominibus aliquam violentiam irroga-
rent, vel in fervitute eos redigere vellent, cum
abbate fui Vvillelmo adeuntes concilium, in quo
archiepifeopus Hefitor, ft epifeopus Bruno cum
aliis epifeopis relidebant, deprecati font, ut hanc
chartam pariter, & libertatem illorum hominum
ecclefiallica autoritate roborarent. Quod ipfi li-
benter concedentes cum confenfu aliorum epifeo-
porum, & totius fanfti concilii eodem omnes
liberos fandi Petri effe ftatuerunt, ft perpetuo
anathemate excommunicaverunt, qui illis fervitu-
tis jugum ullo modo imponere aufi fuiffent. Si-
gnum Hedoris archiepifeopi. Signum Bruoonis
Epifeopi. Signum Vvalteri Epifeopi. Signum Bur-
chardi epifeopi. Signum Goffeni Epifeopi.

ANNO
CHRISTI
>H-

MISCELLA EPISTOLARUM

ANNO
CHRISTI

ad Arnulphi et Gerberti Remensium Archiepiscoporum

Controverfiam pertinentium.

Com jojnni XV. renoneiftum effet', depolitam effe a Remenfi fynodo Arnulfum fuffeãumque Gerbertum,
epilcop» omnibus, qui concilio interfuerant, facris interdixit, quod fe inconftuto id aufi edent . Hoc
phnum . Deinde miffu ad ipfum reals ft epilcoporum legationibus, minime placator effedua,
legatum miffi in Gallias Leonem S. Bomfacii abbatem, qui Mofomenfe concilium, ac deinde
Remenfe habuit, in quo ftatutum, ut reflitueretur Arnulfo», Gerbertus
deponeretur. Datu interim epiftolu quatuor, idcirco huctanquam
in falciculum unum colligimus, quod nullam præferant certam
notam temporis, cui tribuantur.

HUGOHIS FRANCORUM REGIS —tem de Alpibus excipiemus .-morantem, acredeun-
epillola ad Joannem P. XV. D .....tem, debitis obfequiis profequemur. Hoc ex inte*

Tuetur ea que gefta funt adverfus Arnulfum :
Pontificem rogat, ut veniat in Gallias, ut de
iis prefect ipfe iudicet.

B^Atitudimi veftra ego ft epifeopi mei
per T.* archidiaconum Remenfis ecclefie
pa direximus, in quibus Arnulfi rationes vobis ex-
planavimus . Sed hoc nunc obfecrando fuperaddi-
mus, ut mihi, meique iufta decernatis, necdu-
bia pro certis recipiatis. Nihil nos contraapofto-
latum veftrum egiffe fcimus.- quod fi abfemibus
non fatis creditis, prefentes de prefentibus vera
cogoofcite. Gratianopolis civitas in fine Italiae ftg
Gallis fits eft, ad quam Romani pontifices Fran-
eorum regibus occurrere foliti fuerunt. Hoc, fi
vobis placet, iterare poffibile eft, At ft nos ft no-
ftra invifere libet, fummo cum honore delccoden-

gro affeftu dicimus, ut inteiligatis & cognofcatis,
nos ft noftros veftra nolle declinare iudicia. Pe-
timus itaque, ut T. archidiaconi legationem beni-
gne fufeipiat: ft, dum quod petit obtinuerit,
hærtæo adventu efficiat Ictos, ft inveftroob-
fecquo ferventiffimos.

S. C. Non venit in Gallis» Joannes, ut ab Huxooe
rogabatur, fed legatum miffi Leonem S. Botjifatil abba-
tem, qui de hac caufa cognofceret.

II.

GEBBERTI REMORUM ARCHIEPISCOPI
Epiftola ad Conftantinum Miciaceofctn abba-
tem. Quid Leonis legatione, prefertim epifeo-
pis metuendum.

S^Atis fuper venerabilis A. legatione miratus
fum. Referebat quippe! Hec aurem Amnia
non

anno
Cf. r. 1
, n

i7J

EPISTOLÆ VARIE.

lyd

nnn dolores, fed initia dolorum funt. Majus est, A fvd neque more, neque vite, &c. Et qttaoam ma-
quod queritur, & quod appetitur, quam ego ho- joe feparatio, quam a filii Dei corpore & fanguine, qui quotidie pro noſtra immolatur falute,
milla & parvus; verumque proverbium eſt: Tñā ANNO
res agitur, paries com proximus ardet. Et divi- CHAUT*
nus termo.* A faoAnario meo incipite, id eſta re- >E.
gni fundamento, & ab arce. Hoc fāffum qui
doli comitentur in apertoeſt. Hoenimcooceſſo,
dignitas, vel potius gravitas confunditur Cacer-
dotalis, ſtatus regni periclitatur. Quod ſi hoc in-
confultis epiſcopis agitur, epiſcoporura poteſtas,
gravitas, dignitas annullatur: qui epiſcopum,
quamvis ſccteratum, ſacerdotio private nec po-
tuerunt, nec debuerant. Si vero conſultis, ipſi
fua damnationis teſtes funt.* quia a fe non judi-
candum judicaverant; & qui contra profrifionem
fuam & ſubſcriptionem fuam, in libello abdica-
tionis a ſeipſis faffam, venire pnaſiunpieron. Re-
ducetur ad memoriam ejus captio, career prolixus,
alterius in ejus fedem ordinatio, ordinato-
res, ordinatos, atque ab eo ordinati calumnia
ſubjacebunt. Ipſi quoque reges in peccatis ſingulis
peccatores apparebunt. Nec ſibi quilibet blandi-
atur quolibet cooquaffato, ſe incolumi, nec
falſo nomine ſponſionis decipiatur: cum res & fa-
da non et indulgentia judicium, ied ex ſtabilitate
pendeant caulorum.

III.

EJUSDEM AD SIGUINUM AACHIEFIJCorUM SenonbnienſiſtOLA.

Eum obfirmare conatur adverſus Romanum judi-
cium, quo fieri interdiftum erat epiſcopis, qui
ſynodo Rcmcnſi apud S. Baſſolum interfue-
rim.

Teetenniti "XroEtueaxat quidem prudentiam veſtram cal-
IZ lidorum hominum Verſutias evitaſſe, & vo-
cem domini audire dicentis: Si dixerint vobis: ecce
Xt- bic Cbriftiſſi, uni ecce illic, noſte feſſuri. Rome
Ma. A. *4. dicitur eſſe qui ea, quæ damnatis, juſtificet; &
que juſta putatis, damnet: & nos dicimus quod
Dei tantum eſt, & noſ hominis, ea quæ viden-
tur juſta, damnare: & quæ mala putantur, juſti-
ficare. Deus, inquit Apoſtolus, eſt qui juſtificent,
quit eſt qui condemnet? confequitur ergo ſi Deus
condemnat, ut non ſit qui juſtificet. Deus dicit:
Si pecuvverit in te froſtr tune, code f/cernpe eum
inter te, & ipſum ſolum, ſe reliqua uſque, ut
etbncus & peiblicunui. Quomodo ergo noſtri zmu-
ll dicunt, quod io Arnulfi deſeſſione, Romani
epiſcopi judicium expeſſandum fuit? Poteruntne
docere Romani epiſcopi judicium Det majus eſſe?
Sed primus Romanorum epiſcopus, immo ipio-
rum Apoſtolorum princeps clamat: Oportet obedi-
te Deo mugit, quum bominibue. Clamat & ipſe orbis
terrarum magiſter Paulus: Si quie vobu onnuncio-
writ, pettier quod ucepiſſit, etmm Aſgelni de talo,
, JI onolbemo ſſit. Num quia Marcellinus papa Jovi
A¹ thura incendit, ideo cunâis epiſcopis thurincandum
ionſtanter dico: quod ſi ipſe Romanus epi-
a<t«IM ,o- ſcopus in fratrem peccaverit, ſcpiuſque admoni-
au<ciit. tu> cdeſſiam non audierit, hic, inquam, Rotna-
cuadua op<. nus epiſcopus prrepto Dei ſ-ſt habendus ſicut
etbniſU> & publicanus. Quantum enim gradus
altior, tanto ruina gravioreſt. Quod ſi propterea
ſua communione nos indignos ducit, quia contra
evangelium ſentiendi nullus ooſtrum confemit,
non ideo a communione Chriſti nos ſeparare po-
terit: cum etiam preſbyter, niſi conteſtus aut
convictus ab officio removeri non debeat, pre-
fertim cum apoſtoli dicat: Siſtie mſ ſeporubet
cborlute Cbetſi? Et iterum. Certue ſum enim,

Quantum namque vita palloris diſtat a grege,
tantum vita paſtoris diſtare debet a nlebc. Non
igitur a ſacra communione, quaſi cminofſi con-
ſeſſi, vel conviſti, ſuſpendi debuifſtis: neque ve-
B ro velati rebellis ac refuga, quia ſacroſaoffa con-
cilia unquam deviaſſis. Cum aAus ſe
confcentia ſit pura, nec legalis ſententia damna-
tionis in vos adhuc ſit lata, nec legibus inferri
poſſit. Legalis ideo illata non eſt, quæ Grego-
rius dicit: Sententia ſine ſcripto proluto nec nomen
ſeotentia b bere meretur. Legibus inferri non po-
teſt quia magnus Leo papa dicit: Non tenetur le-
Petre privilegium, ubicumque non ex oquitotefertur
judicium. Nem eſt ergo danda occatio noſtris «mul-
lis, ut ſacerdotium, quod ubique unum eſt, ſicut
eccleſia catholica una eſt, ita uni ſubjicivideatur,
ut & pecunia, gratia, metu, vel ignorantia cor-
rupto nemo ſacerdos eſſe poſſit, niſiquemſibi has
virtutes commendarint: Sit lex communis eccleſie
Catholics evangelium, apoſtoli, prophète, cano-
nes ſpiritu Dei conſtituti, & totius Mundi re-
verentia confecrati, decreta fedis apoſtolicæ ab
his non diſeordantia, & qui per contemptum ab
his deviaſſerit, per hcc judicetur, per hau: abji-
ciatur. Porro hcc fervanti, & pro viribus exe-
quenti, ſit pax continua ſe continuo ſempiterna.
Vos bene valere optamus, xxcv. Iterum valete,
ſe a ſacroſt offis & myſticis ſuſpendere vos nolite.
Qai enim accuſatus ante judicem tacet, confite-
tur: ſe qui iudice judicante pan- ſe addicit, con-
fiteſtur. Confodio autem ſit aut ſalutis, aut per-
ditionis cauſa: ſalutis, cum quia confiteſtur de ſe
vera; perditionis, cum falſa de ſe confingit, vel
in ſe patitur confingi. Tacere ergo ante judicem,
confiteri eſt: confiteri porro ſe ſe mortalia cri-
minia, h<wnicid« eſt: quia omnia qui ſibi mortis
cauſa fuerit, major homicida eſt. Et dominus
dicit: Ex ere tue te judice. Repellenda igitur fal-
ſa accuſatio, ſe contemnenda illegalis judicatio;
ne, dum volumus videri innocentes coram eccl-
ſia, efficiantur nocentes.

IV.

EJUSDEM AD ADELAIDEM Imbrataicbm, et Episcopos Remendi dioceseos epiſtola.

Remis aberat Arnulfus, cum Remenſem frnodum
brevi habiturus eſſet Leo legatus: hortabatur
Adelais, ut rediret.* caulas ille aſſert, cur re-
dire nolit.

Domina & glorioſa Adeloidi regime ſemper ungſſu
Gerbertue grutic dominé /ternorum epiſcopue, em-
nitkut ſun couſtrutibus, & cotesſeeple ſtemorum
iikTJtn, bene oultre m Cbrifto.

Epiſtola veſtri nominis leta principia per-
tulit, monita ſalubria habuit, ſed tñſti ſine
conduis eſt. Suavem quippe animi veſtri aſſeſſum
circa me offendiſt, ad propriam fedem reditum ma-
turare admonuit. Sed quid ſibi voluit tam acerba
con-

»77
 cooclufioF Ita emm fe habet. Cogaofeiw quia fi A
 ewenri — bejufee monita parv panderitu, utamor no
 C>WI erem® rebus, & confiliis abfque crimine vafifi.
 Me urbi Remoram pñefidenta , quando non ii-
 coit, Wcet, vel licebit, veftris oti confiliis, Ac ro-
 bot mibi cotumilfi? An melius licuit Araulfocam
 obtinente? Sed ille eam vobis dolo Ac fraude ab-
 Anit; ego contra multorum dolos Ac fraudes vo-
 bis eam multis vigiliis multoque labore confer-
 vavi. Miram nimis eft, veftrorum boftium vos
 non sentire infidias. Qai enim Aruulfum ad ve-
 ftri regni confufionem fua fedi reftituere quarum ,
 non fibi hoc tutum fore putant, nifi me priusqu-
 libet occaGone perdant. Qpod moliam verifimie
 effe duplici capimus argumento, quia me Remis
 nuper pofito cum abloivere decrevifti: Ac quia
 Leo Romanus abbas, ut abfuivatar, obtineit, ob
 confirmandum feuioris mei regis Reberti novum
 Conjugtum, ut mihi a Remeoubu* per iiteras fi-
 gnificatum eft. Accedit ad hoc diferimen fides a
 prelentibus Corte caimiciaca a Gtbumo Gibuini
 nepote pervafia. Infinitus, credo , erat villarum
 numerus, nec ad portidendum fuflBcere poterant
 Remenfes, nifi ad colonias obtinendas invitaren-
 tur Catalannente». Quid ergo fi Arnulfits abfol-
 vendus eft* vel fi Gibutnus, vel alius quilibet in
 fede mes inthronifandu* eft: reditum meum fine
 capitis mei periculo intelligere noneft. Qpod ita
 effe, fed vos minus animadvertere, dubitare non
 debeo. Novi enim ftudia veftra omnibus mortali-
 bus pmdicanda, novi animi veftri daicilrinos af-
 fcâus circa me. Quibus fi refpoodete nequeo me-
 ritis, refpoodebo votis. Qpoclra ut mea vobis
 minus ingeram, deque me omnino taceam, quem
 divins gratia a periculis immenfitate liberat,
 & in quantum ad me folum attinet, io omni fe-
 licitate difponit At confervet i per terribile nomen
 omnipotentis Dei oro Ac deprccor, ut Remenfec-
 defia defolaus Ac attrita, fi quolibet modo vale-

cis, Itlbvematis. Qya quoniam regni Francorum—
 capot eft, fi deperierit, ut membra fequantur— anno
 calle eft. At quomodo non depetit, qua fubno- CHR,T)
 mine duorum, quafi inter malleum At incudem
 difpofita, dum eorum neutram rcAorem appro-
 bat, veta inter nudas maris fieremige ftuAuat P
 Qpid porro fieri, putatis, fi tertius fine iudicio ec-
 clefia ad numetutn acceflerit? Neque vero ha» lo-
 quor tanquam augur aut divinus. Memini etiam
 meos confpiralle non folum milites, fed Ac cleri-
 cos, ut nemo mecum comederet, nemo facris in-
 tereffet. Tacoo de vilitate Ac contemptu , nihil
 dico de graviffimis injuriis lape mihi a pluribus
 illatis. Ad hac ut redeam provocatis. At ut gra-
 viora patiar . mina* fuperaddit epiftoh . Quid
 Reft, o divina majeftas! adeo ne nte infatuatum ,
 vel a te (balienatum patent, ut vel gladio* im-
 minentes non videam, vel ecclefiam tuam fchif-
 mate confundam? Ego vero improborum verfutias
 acute confpicio, Ac contra omnia fchifmata uni-
 tatem ecclefia, fi fidecretum eft, morte te a-
 defendo. Peto ergo, o domina mea femper augu-
 fta, item a fratribus meis cocpifcopis , qui pro
 caufa traditoris Amalfi , five iufte, five iniufta
 fub anathemate pofiti funt, ut me iudicium ec-
 clefia expeftantem patienter ferant Neque enim
 ecclefiam , quam epifeoporum iudicio regendam
 accepi, fine epifeoporum iudicio relinquere volo.
 Nec rurfus contra epifeoporum iudicium, obi ma-
 jor authorita* adfit, eam quafi per vim retinere
 Gdifpo». Qpac iudicia duntaxatto, cxiliuot, quod
 a multis felix potatur, non fitoe multo dolore
 tolero.

O. G Hine epiffoliwi credidit Bironlus fritptsm poft
 ftemenctm fynodum Leoni* legati . Prohibitu lutem
 nuh! videtur, (criptam effe, cum jam jamque cogen-
 da rflet ; eo ftificet tempore auo abftinere a divinio
 officio luffim effe <n Mofmsnu concilio Gerbertam ,
 mox videbimus.

-O ·β> <9·

CONCILIIUM ANSANUM

Anno occccxctv. celebratam Canonicos in Ecclefia Romanenfi inflituit, (eu reftituit.

JE» chartaria Htnuntri-

In nomine Sanfra, Ac individua Trinitatis D nuntiandam fe mirabilia ejus dicit. Deu» docnlfll
 Thcutbaldus fanAa Viennenfis ecclefia archi-
 profui postentibu» Ac futuris fratribus in Chrifto apoftoloratn infigma, martyrutnque de antiquo
 falthem. Patrum orthodoxorum fao&ione multi-
 farie multilque modi* promulgatum comperimas,
 qualiter paftorali* cura erga filio» ecclefia exer-
 cenda , quove psão res ejafdem pro qualitate
 temporum, tranquillitatis videlicet, favente Chri-
 fto, dilatata ordinanda, inquietudinis vero de-
 fenfanda a malignis Ac importuni* hominibu* ,
 qui fanftuaria Dei diripiunt, ficu: nunc cernimus
 loca per plurima ecclefia* defolatas, Ac pene a re-
 ligione a fanfti* patribus expofita diffolura* , in-
 ftigante hoc vento contrario, id eft diabolo, qui
 contra ipfam con&gre non definit, malen* eam
 fuit erroribu» inne&ere, quam nequiter fanditus
 evertere, auâori* fui ju/Ta lervando fuha muni-
 mine, qui cum illa fe affare promiffit omni tetn-
 Sre . Fidei ergo dogmati* regulam , quam a
 irifto famfit, incontaminate fervan* inviolabili
 At igniti pfoffi fui, qui eam fine macula Ac ru-
 ga elegit amore iucentia, quam viriliter, ut ita
 dicam, in juventute vigit, ipfa cam fe a Do-
 mino doffam a juventute fua meminit , Ac pro-
 Cantii, intrat/. Tom- XIX.

me ex juventute mea, fte. Declarant hoc AAa
 horte atque de tyrannis accepta viAoria , necnon
 & confertorum fle doftorum palmam, qui , ficut
 B. Gregorius dicit, mundum vicerunt Ac fexum,
 fed quoniam mandi appropinquante termino, jam
 jamque quali couleâa fenio a ftatus foi refnudi-
 ne paulatim non omnino tn fe, fed tn quoran-
 dam improbis filiorum fuorum moribus deflexa ,
 liberari fe de proccllofo hujus faculi mare turbi-
 do cupiens, & ad portam Calatis pervenire de-
 rderans, ne a Domino deferatur , jugiter cum
 pfalmirta orando partuift , ne prajcie» are in rf» »...
 ttimfort jtntBetu , ttim âttctritl vtrtm nt», nt
 Edarclm* xai m. Er iterum, & nlytt m fnaAam »»n
 O fanittna, Dtm tu derelinyuat nt, Ate. Prsordi-
 nante igitur & favente fublmi arbitrii clemen-
 tia, nobis de ejus pace At rtabilitate atque doctri-
 na traâantÛMs , relidentibus me Ac cocpifcopis
 noftris quodam loco in emfeopio Lugdunenfi, m
 Synodali conventu anno Dominic* Incarnationis
 occccxcinr. per confenfum At adhortationem ma-
 gnifici viri domni Silvionts, odierunt prafentiam
 M no-

· · cottram quidam canonici fanfte Romancnfis ec*
 anno clefiz, qua eft conftruâa fuper fluvium Ifaram
 CHRISTI i., honorem xil. appftolorum, five trium many-
 *** rum Severint, Exuperii, ft Felidani dicata,
 notham omnifarie expetierunt clementiam, ut
 eos per pontificale auctoritatis noftras prefidium,
 fecundum auctoritatem canonicam à fanftis pa-
 tribus evangelicis atque prophetis ioftrumentis
 ft catholicorum fandorum opufculis compotitam,
 in predifta fede Jocaremus. Totis amem viribus
 nihilominus flagitantes, ut de hoc quod ad id
 peragendum, ft fuffolgendum, ft couftruendum
 ego confiro, ft pnediâns Silvios ft ipG canonici
 reddunt ad iptâm ecclefiam, vel ex fua tribuunt,
 ft quod fingillatim ex rebus prefix» eccleCspof-
 fidebant, ft quascumque poffident, ficut fupra
 ieriptum eft, «ad muniendum reddiderint memo-
 riale illis pceptum fub privilegio juris ecedia-
 fticî more fieri juberent, ft pro futura firmitate
 traderent.* ita dumtaxat, ut oetno fine fuo de-
 trimento inrecherabili auferre audeat. Verum-
 tafloco fi ipfi fzpe nominati regulares à fide non
 exorbitaverint, fic propofitum fuum fecundum
 poffu fuum, fi gratia divina contulerit, non ob-
 iervaverint. Ut ergo eorum cognovi appetitum
 probum, fi Deo aufpice, adoptatum pervenerint
 eifedum, m bone voluntati eorum videret impe-
 dire quemadmodum expetiere, hanc ferulam mo-
 re prddcelTorum noftrorum illis contuli, fuppli-
 ci devotione implorando. Pofco, Ifucefibribus
 meis fuper hujufmodi decretum auâoritate no-
 C fira, immo venerabilis eccleûz noftre collatum
 prdddis canonicis, ut ipfi ab ipfis inviolabiliter
 obfervetur, & a nullo quolibet paflo ft ratione
 quoque tempore diffolvatur; ft ita per omnia

A tempora ab ipfis obforvctur, utpote fin decreta ft
 ftatuta a fuis iuccelloribus voluerint obfervari. Si
 uis nempe violator hujus colleâionis ooftrixi
 lère, «ut diffolverc, ft dirumpere quolibet pa-
 ûo tentaverit, nullatenus vindicet, fed fit dam-
 natus ft a corpore ft vivifico fanguine Chrifii
 alienatus, ac ab omni communion* ft contortio
 fanfte Dei ecckfi feqiefttratus, ft dicatur ei in
 «ternum, anathema maranatha. Ut hax autem
 noftne collationi* auctoritas noftris ac fucefforum
 noftrorum temporibus firmiorem obtineat vigorata,
 manu propria fubter eam firmavimus, & venera-
 bilibus epifeopis, ft filiis ecclefie ooftra firmare
 decrevimus. Signum Theutbaldi Viennenfis archie-
 pifeopi, (â) Barnardus archiepifcopus Lugduoeo-
 B fis SS. Amifo pcful Tarentafienfis, Guaitetius
 epifeopus Auguftoduneofis Lanebertus pontifex
 Cabilonenfis, Leutbaldus Matifcenfis, Humber-
 ms pæfui Gratiopolitanenfis, Guigo epifeopus
 Valentinenfis, Ebrardus pontifex Maurienenfis
 Anfelmus pontifex Aug. Aribaldus Uticenfis,
 Odilo abbas Ctunienfis ecclefie, Ado abbas, Al-
 debertis abbas Inlulz Barbarenfis ecclefie, Hugo
 abbas Sabinienfis ecclefie, Barnardus abbas, Oth-
 marus prepoftus Viennenfis, ft ceteri abbates ft
 canonici ejufdem ecclefie. Rcnco prepoftus, L.
 Silvius, G. Otgerius decanus Viennenfis, Bar-
 nardus decanus, Fulcherius decanus, Gundulfus
 poeta. Aôa funt hzc in Bafilica S. Romani in
 loco qui vocatur Anfa vel territoria Lugduocafi
 publice in concilio refidentibus prrfatis pontifici-
 bus ecclefie ordinibus anno fequente quo fupra
 notavimus, anno it. Rodnlfi regis regnante Do-
 mino noftro in «ternum,

O -egb-egb «es-o «es»

«O

II B I.K LEGUM ECCLESIASTICARUM.

Ex Mf. Collrg. Corp. Cbr. Cxntakr. S. XVIII

Procemittim hortativum ad legendum hrc capitula.

E Go vos obfecro, fratres dilectiffimi, ut vigi-
 lanti curetis labore emolumentum bonorum
 operum, & compenfationem malefactorum vobis
 fubjefti populi, quomodo eum femper quam di-
 ligenter poffitis docere viam, quz promovet fa-
 lutem, five doârinam five etiam exemplis juftz
 vellrz vitæ, ut tam vos pro eorum progreflu,
 quam nos pro veftra promptitudine, poffimus Deo
 dignos fruftus ferre iis, qui nobis concediti luet,
 utiles. Rogo vos etiam fedulo fratres, ut vos
 base pauca capitula, que pro veftro communiufu
 ex (acris libris collegi, fiepiſtime legatis, & ea in
 memoria veftra retineatis, & vitam veftram quo-
 tidie facrorum librorum lectione ft bonorum o-
 perum cultibus ornatis ac emendatis, & cum vo-
 bis fubdito populo, Deo auxiliante, ad czlefte
 regnum afpiretis.

I. Dt mxnert & dipnitatt Sacrdotum.

Abſque dubio fcire debetis ft femper memi-
 niffe, quod nos quibus commiffa eft cura populi
 Dei, ft regimen animarum illorum, pro omni-
 bus iis, qui ex noſtra négligent* pereunt, ra-
 tionem reddituri fimus in die judicii, ft pro iis,
 quos noſtris exemplis, ft doârinis Deo theiaûri-

xaverimus, accepturi fimus premium, vitam rter-
 nam. Nobis diftum eft per Dominum noſtrum
 Vos eftis fal terræ. Si igitur populus Chriftia-
 nus eft Dei cibus, & nos fumus fal, tunc Deo
 auxiliante per hos populos ad Dei voluntatem
 (perficiendam) contineri debet.

Scire etiam debetis, quod veftri ordines fint
 poſteriores noſtris ordinibus, & nobis proximi;
 ficuti epifcopi funt in loco apoſtolorum in faoſia
 fua ecedia, ita presbyteri funt in Chrifti raini-
 ſtrorum loco. Epifcopi Aaronis, ft presbyteri or-
 dinem tenent filiorum ejus, quoniam vos decet
 femper efle memores* tam magni honoris ordinis
 veftri, ft confecrationis etiam ac unâionis ejus,
 quam in manibus veftris accepiftis per vpicopi
 manus, cum ordinem fuſceperetis, ut nunquam
 tam facram benignitatem perdatis, nec manus
 veftras tam ſacro unguento unfias peccando pol*
 luatis, fed conferventes veftram cordis ft corporis
 puritatem omni populo exemplum fiftatis bene vi-
 vendi, ft iis quibus præceftis oftendatis viam ve-
 ram ad regnum ccleſte.

II. <r>rf

(») Ltgt Burchardr

III

ECCLESIASTICARUM.

IIS

II. *£«ad [ecctdrtti debent orotiem & Irōm].* A debent, ne aliquid illarum factarum rerum im-
mundent, qua ed ecclesi-ministerium pertinent; annq
Vos decet admodum iedulo /aeros libros lege-
re, ft frequenter orare, quoniam iusti hominis
vita per leāionem facrorum librorum ad Deum
incitatur, & d.sponitnr, & per orationem ornatur
juxta id quod David dicit: „ In corde meo ab-
fecodo eloquia tua, oc peccem contra te . „
Hæc nempe *lunt arma*, quibus diabolus, superat-
tur, fcilicet crebra ft atSdua leftio facrorum li-
brorum ft continuæ preces . H«c sunt illa in-
frutnenta, quibus celeste regnum obtineri po-
teft . His armis quodlibet vitium comprimitur
ft his alimentis omnes virtutes nutriuntur , ft
promoveuntur .

III. *Siftod vocenfet opificinm exerteent
manuale.*

Illis temporibus, quibus a leffione facrorum
librorum, & oratione cessatis, debetis aliquod
utile opus mundanum aufpicari, quoniam otium
inimicus est anime, & quia diabolus ultro fepe
eum ad vitium aliquod perducit, quem invenerit
cessantem ab aliquo bono opere. Per conuetam
igitur facrorum librorum. Icāionem, poteris tam
dicere quomodo ipfi ad regnum cœleste perve-
nire poluitis, quam etiam quomodo (illud) alios
docere debetis . Per preces autem poteris tam
vobis ipsis, quam aliis hominibus, quibus vero
amore conjunāi elite, fepe multo auxilio elle ,
tsm viventibus , quam morientibus . Per hanc
operationem manualet potēfils corpus veftrum C
regere, ut fit eo minus habile advijia, ft etiam
operari possit-s per opus illud , ut bonis veftris
pauperes auxiliari queatis, qui ipfi nihil habent,
& vires non habent, ut operari queant.

IV. *Ad Spnodxm venientei tptid fetum ferent.*

Quandocumque ad epiicopi Synodum conveni-
tis, habeatis vobifeum quilibet vclbrnentum mif-
fale, & quilibet librum, & quilibet vafa eucha-
ristias ; & fingula quibufeum vobis concreditu
officium adminillrare possitis; ft duos presbyteros,
vel tres, aut 'tot laicos ad levitium reiponlorium,
ut fandum (aeramentum reverenter vobifeum ce-
lebrare possint , ut in vobis cerni pollir , qcam
diligenter & quam magnifice vus Deo in veritis
miniricriis fervistis.

V. *W pam/, c/aww, if tytt in miffa fint
mnndifiltm.*

Injungimus etiam ut panes eucharisticos, quos
in fando Sacramento Deo ofteitis, vel vos ipfi
coquatis, vel fervi veftri coram vobis, ut fciat
munde & nitide fados cric ; & ut tam panes eu-
charistici, quam vinum ft aqua, quz ad eorum
oblationem pertinent, in miri- celebratione om-
ni cum puritate , & induftria , ft timore Dei
tradentur, ft cuia eorum habeatur, ut nihil im-
mundum in iis fit, nec impurum, quoniam nul-
la celebratio mirix fieri poteft abfque his tribus
rebus, hoc eri, pan bus eucharisticis , ft vino,
ft aqua, prouti S. icriptura dicit: „ Sit Dei ti
„ mor vobienm , & omne quod facitis , facite E
„ multa cum diffgentia Vinum fignificat Do-
mini noriri paifiouem, qu.vn pro nobis tuftinuit,
«qua populum, pio quo Chnllus fanguinem fuum
effudit.

VI. *VI femin» ad a.C're in ttlebrjllor.c non
accedant.*

Injungimus etiam, ut iis temporibus, quibus
presbyter mittam celebrat, nulla mulierappropiu-
3uet altare , fed flet in luo luo , & piesbyter
m ab illa oblationem accipiat, quam Deo offer-
re velit . Mulieres recordari debent infirmitatis
fisc, ft fetat lui imbecillitatis , & ideo cavere
Cncrl. General. Tom. XIX.

laici viri etiam caveant ne forte talem prome-
ream pœnam , qualem Uua promeruit , cum
atcam Dei portare vellet, id quod eum non de-
cebat, quoniam fstatim ibi a Domino percutie-
batur .

VII. *Ut facietiae /tint m- celebret.*

Non debet presbyter unquam folus abfque aliis
viris miffam celebrare, ut feiat, quem falutet ,
ft qui» ci rcfpondeat debet falutare circumflantes
fuos , & illi ei reſpondere debent . Recordari
debet tunc dominici fermonis, quem in evangelic
iuo dicebat. Inquebat . „ Ubiunque duo vel
M tres congregati funt in meo nomine, -ibi fum
B,, in medio eorum. „

VIII. *Ut ntbil aēs ftnltmt pontnr m ecclefia:
non mrttl, non fanetm eo.*

Sepe etiam vidimus in cœdefiis tam frumen-
tum, quam fenum, & quodcumque mundanum
quid contineri ; aft nolumus, ut ibi aliquid con-
tineatur , nifi quod ad ecclefiasticum ornatum
pertinet; hoc eft, fanflus liber, & vais eucha-
riftica, & veftimentum miffale, & ecclefiarici ha-
bitus m fingulis negotiis, tam in verimentis ,
quam in vafis , ne forte alias ad nos dicatur ,
prouti ad Jud«o\$. „ Domus mea dida eft do-
mus orationis, nunc feciftis illam latronum cry-
ptam. „

IX. *De non Je/nliendo ia ecclefie tfo.*

Antiquus erat mos in his regionibus, mortuos
homines frequenter in cœdefiis fepelire, & loca,
qua- ad Dei minifterium fanāficata , ft confe-
crata erant ad offerendum, ipfi facere coemete-
ria . Jam nolumus ab hinc, ut aliquis in cœde-
fia fepeliatur, nifi fit vir Sacerdotalis ordinis, aut
etiam tam iustus laicus , ut fciat quod vivus
protar meritum vite fuctalem locum corpus fuum
ibi reponendi promeruerit. Nolumus tamen ut cor-
pora qu- prius in ecclesia fepulta erant, ejician-
tur, fed tumuli, ubi appareant, ut utrum horum
(el'gatur) vel profundius illa in terra fepelian-
tui , vel tranfitus fuper ea fiat, & «qualiter, ac
conjenicuter cum ecclefi» pavimento condantur,
ut nullus tumulus ibi videatur. Si autem in ali-
quo loco tot tumuli fint , ut hoc difficile fit
laūu, tunc linant loca illa elle coemeteria , ft
aufetatur altare inde, ft in purum locum ponat-
ur, ft ibi ecclefi- fint, ubi Deo reverenter ft
pure offer, i poftit.

X. *Ut in eccltjllt non fint voniloqma &c.*

Non eft «quum, ut ob aliquam aliam rem ad
ecclefiā adeamus, mfi ad orandum, & ex Dei
amore; prohibemus etenim tam tumultus, quam
lufus & vaniloquia , imo queeunque inutilia in
factis locis fieri. Procul dubio ubicunque Dei no-
men crebro urvocatur , & factum Sacramentum
in miri- celebtationa offertur ; nullum eft dubium ,
quin Dei angelorum prxienna ibi valde propie
fit; & ideo admodum periculofum eft in lactis
illis lo, is vel illud facere a-it dicere , qncd locis
illis non convenit, cum Dominus nollet illos
homioes ejecerit ex templo fuo , qui tam eme-
bant , quam vendebant quidquid Deo offerebant.
Quanto magis putes , quod illos in ira er tem-
plo fuo fit ejecimus , qui mendaciis & vanilo-
quiis, ft immodicis rilibus , ft hujusmodi nugis
loca ad Dei ininiticrium consecrata foedant ft
polluunt.

XI. *Ut fteitjllt non celebretur, nifi in loco ftero .*

Neque etiam iustum eft , ut miffa celebretur
aliquo loco, nifi in ecclefiis, -neque in domibus,
neque ia aliquo loco, nifi in locis illis, que Detis

Ma ad

ad id elegit, prouti feriptum est ! " Non offeras A pedimentum illum baptizate negligat , quocum-
 ,, hostiam tuam in quolibet Joco, quem videris,, cumque modo fit; fi propter aliquam rem hoc
 annq „ fed in illo foco, quem Deus ad id elegit, ut neglgtat, fit abfqtic baptifmate moriatur , tunc ANNO
 CHRIS M nomen fuum ibi ponat: " preterquism in exer- fciat, quod in die iudicii pro aoitna ijla ratio- CHRIST)
 citu, tunc fervetur tentorium ad hoc tantum,& nem redditurm fit Deo.
 & coafecrata altaria! in quibus minifterium celebra-
 tionis miffarum expleatur.
 XII. Cl frume U» babitet term facerJrie.
 Non eft iuftum, ut mulier aliqua cum pres-
 bytero habitet m dotno", licet hoc canones ma-
 tri & lorori concedant, & illis perfonis, quasa-
 licujus infamia accufare non audemus ; attamen
 interdicimus Gdgalis mulieribus , quoniam G de
 cognatione earum fint , habent alias ancillas ,
 qu4tvereri peffumus , ne presbyterum ad pecca-
 tum allicient.
 XIII. Ut facerdel ebrietatem O tabernas fugiat,
 & inordinata etiam conoetMa.
 Cuicunq; presbytero etiam quam maxime ne-
 ceffarium eft, ut fibnpi ab ebrietate caveat , &
 etiam populo, qui et fubjeftus eft, illud doceat.
 Presbyteri non debent in tabernis comedere vd
 bibere, neque debent peregrini territor.um, vel
 domum vel fpeffaculum aliquod frequentare, ne-
 que cum mulieribus , vel cura aliquibus impuris
 perfonis aliquod commercium habere; fed fi ali-
 quis venerandus paterfamilias eum ad domum fuam
 invitet fi vdit cum uxore fua & liberis fpirituali
 gudio letari, & ab eo accipere refeffionem fpi-
 ruualis dofrinr , ae ipfi ex charitate porrigere
 corporalem refeffionem ; tunc decet, ut illum in
 humilitate vifitetis , ac eum fpiritualibus veftris
 dodrinis reficiatis , qui vos mundanis fuis bonis
 refect.
 XIV. Ut facerdates ahorum parochiae* t ad ft nex
 allidant 4 contrahendas drdmus.
 Non inuadeat aliquis presbyter aliquem de al-
 terius ecdefie auditoribus ad fuam ecclefiam, ne-
 que (aliquem) alterius parochis doceat, ut fuam
 ecclefiam frequentet , & ipfi decimas fust det, &
 eos corrigit, qui aliis illas dare deberent. Sed
 quilibet gaudeat propterea quod quis ad ecclefiam
 fuam veniat, & Deo ejus rei caufa gratias agat,
 quoniam feriptum eft : " quod nemo alteri id
 facere debeat quod nolit , ut quis ei faciat. "
 Et diftum eft etiam in S. Evangelio: " quzctim-
 que vultis, ut vobis alii faciant , facite hoc illis
 ipfi. Quifquis autem hcc inftituta , & noftram
 dofrinam fpreverit, feiae alterutram horum (fe
 incurrere) vd quod ordinem perdere, vel quam
 graviffime compenfare debeat juxta jus legis.
 XV. Ut fscerdos alterius clericum wn fubducatur.
 Jubemus etiam omnibus modis, ut nullus pres-
 byter alterius presbyteri clericus fiat, nec eum
 perfuadeat, nec aliquem , licet ipfe qufeverit ,
 illi lubducatur, quoniam quam firmitfime in cano-
 ribus prohibitum eft.
 XVI. De presbytero, qui dato munere alterius
 etcleffm amblerit.
 Si quis presbyter inventus fit; quod vel facer-
 dotalis, vel laici ordinis homini aliquod munus
 impendat, vel impenderit, pro eo quod velit al-
 renus presbyteri ecclefiam furripere, puniatur pro
 hac rapina, & pro hac violenta avaritia, alteru-
 tro horum ; vel quod ecclefiam fuam perdere ,
 vel in carcere per longiorem & acrumnofiorem
 poenitentiam emendare debeat, juxta praeferiptum
 legis, & pro epifcopi iuffu ac auctoritate.
 XVII. Ut nullus presbyter etgrotantem parvulum
 recufet baptizare.
 Si quis aliquem sgrotum infantem ad presby-
 terum apportet, cujufcumque presbyteri parochis
 fit, tunc ftatim eum baptnet, & ob nullum im-
 pedimentum illum baptizate negligat , quocum-
 que modo fit; fi propter aliquam rem hoc
 neglgtat, fit abfqtic baptifmate moriatur , tunc
 fciat, quod in die iudicii pro aoitna ijla ratio-
 nem redditurm fit Deo.
 XVIII. Fi/is /sens nett prafswnda.
 Nullm iacerdos , vel laicus unquam audeat pre-
 iumere, vel calicem, vel patinam, vel aliquod
 valorum, qu« ad dvinum cultum ianâificata tant,
 a^ aliquem mundanum uium convertere. Nini*
 rum qui ex confirerato calice aliquid aliud pre*
 ter Chriffti fanguioem bibit, qui in facramento
 Mille confecratus eft, vel patinam ad ulle alia
 fervitia adhibet prefer altaris cogitet ne ipfi ac-
 cidat, quod Balthazari, cum Domini confecrata
 3 vafa in finium fervitium adhiberet, perdebat fimul
 earn vitam quam regnum fuum.
 XIX. De Jdsoles m ecclbss.
 Si quis presbyter velit nepotem fuum, vel quen-
 dam confanguineum fuum erudiendum mittere ad
 ecclefias, que nobis ad gubernandum conceditae
 funt , concedimus ei hoc libentiffime.
 XX. Ut preibryteri per villas fcmMai habeant,
 G frytis parvulos doceant.
 Presbyters iemper debent in domibus fuis ludi-
 magiftrorum fcholas habere, & fi quis devotus
 (homo) parvulos luos e>s ad inftitutonem con-
 credere velit illos quamlibentiffime fupiere , &
 benigne docere debent . Cogitare debetis quod
 feriptum fit, quod qui dofti lunt fulgebunt ficut
 fpleodor culi, „ & quod „, qui multos ad iufti-
 ttam erudiverunt & docerunt, fplendebunt ficut
 llellx injeteroum. " Attamen non debent pro
 inftitutione cotum aliquid a conlanguineis ipfo-
 rum expeftare, nifi quod propria voluntate face-
 re voluerint.
 XXI. Dt vita fenffius inftitutndt praecepta
 plurima.
 Cum nçmpe tota facra feriptura exemplis ac
 dofrinis bonorum operum repleta fit, & cum ia
 campis facre feripturx facillime arma inveniri
 pollint, quibus vitta comprimi , & bona opera
 liromoveri queant ; tamen nobis placuit in his
 criptis cujusdam fandi Patris fententiam adde-
 re, ad ptomovendum & docendum bona opera .
 pio ea lententia paucis verbis dftum eft , quid
 facete, & quomodo uos gerere debeamus. Primo
 omnium ibi iuffum eft, ui quifque diligar Do-
 minum Deum fuum cum toto fuo corde, fle cum
 tora (ua anima , fle cum omnibus fuis viribus ,
 & proximum fuum ficut feipfum. Poftcal etiam
 iuffum eft i ne quis occidat, ne quis iniuftum
 adulterium committat, ne furetur, ne alterius
 rem injuftè cupiat, ne in faifo teflimonio inve-
 niatur; iuffum etiam eft, ut quemlibet honoret;
 fic nemini faciat quod nolit, ut quis ipfi faciat ,
 & abneget corporis fui defideria , & fequatur
 Chriffti praecepta , ac mundet corpus fuum , &
 mundi ornamenta non defideret, & jejunium a-
 met, inopes nutriat & nudos vefttat, infirmos
 pvifitet, mortuos fepeliat, omnibus altiftis auxi-
 clio fit, & dolentes confoletur, & eos ipfosquan-
 tum poteft, femper poliea tam verbis quam fa-
 ftis mundanis moneat ac confervet, fle.nihil eis
 adeo imprimat, quam amorem Chriffti . Et io
 ira fua nihil faciat , cujus cum poftca poenitere
 poffit , neque fakem per aliquod tempus iram
 retineat, ac in corde fuo nullum dolum foveat,
 & nulli homini pacia ofculum det, nifi in corde
 cum eo plenam pacem habeat. Et cum nemine
 iram retineat poft falis occafum in animo fuo
 remittat, fit verum Dei ac prqxi amorem nun-
 quam oegligat; fit nunquam juret, ne forte pe-
 jeret,

fry prāt; & ex corde ac ore suo temper veritatem
 ANNO proterat, Jc nemini malum malocompenfer. Ne-
 CH*2TI mini 'injuriam faciat, fed fit quis ei aliquam fe-
 II cer' l' patienter illam ferat, ac ex Dei amore
 inimicum suam diligat. Et si quis ei maledixe-
 rit, ipse iterum non maledicat, fed ei potius
 benedicat. Et si quis eum coram aliquo iudicio
 axetretur & perfequatur, perterit hoc libenter.
 Non fit superbus; non fit ebrietati deditus, non
 fit fannoiens, non fit nimium edax, non fit
 piget, non fit marmorans, non fit denqdaior,
 led omnem spem suam in Deo collocet, & si
 quid boni fecit, attribuat Deo non sibi ipse, ne
 quod ipse malum facit, vel antea fecit, friat hoc
 ex se ipso oriri. ~~Remanetur~~ semper dici iudici,
 fit timeat in eterni poenam, & omni cum spūrituali
 desiderio desideret «terram vitam, & meminerit
 quotidie uoyssimi diei vit* ten, & quovis tem-
 pore annitatur bonum facere, & cogitet abique
 dubio, quod temper fit in conspectu Dei; & si
 mais cogitationes quedam in animo ipsius orian-
 tur, tunc confiteatur ea statim spūrituali suo me-
 dico, qui est confessor ejus. Et temper memi-
 nerit pslfiois Domini nostri, quomodo ille ex
 humilitate sua & pro nostra necessitate egebat,
 qui creavit omnes creaturas, humiliatus in cruce
 est affixus, & quomodo ipse deinde tam pedet,
 quam manus clavis perforate sunt, & quomodo
 laus ejus hasta transfixum est. Tunc his cogita-
 tionibus dispellere potest malas cogitationes, &
 ex animo suo exterminare. Os luunt a perversis
 malis eloquiis continere debet, non fit ipse
 gratum multa iustific loqui, neque loquatur vana
 verba, que inutilem ritum excitant, neque dili-
 gere debet mulsas sic immodicas cachinnationes,
 fed sanctorum librorum ledionem libenter audiat,
 & crebro preces suas dicat, & sic anteaftum ma-
 lum lachrymis & gemitibus quotidie in oratione
 Deo debet confiteri, & remissionem ab eo pete-
 re, & Deum sedulo orare, ut ipsum in posterura
 prarervet tam ab anteafta mali repetitione, quam
 a quocumque maleficio. Corporis sui desiderii
 non obsequatur, nec propriam voluntatem tequa-
 tur, fed in omnibus rebus magistri sui praecep-
 tum audiat, licet fit tale, quale Deus vult ut
 non fit. Quod si odor, qui cum in doarina
 infuit, ipse aliud quid faciat, recordari debet
 sermonis, quem Dominus noster in evangelio
 suo dicebat, quod id, quod vos facere jubeat;
 faciatis, & quod ipse faciunt, non faciatis, cum
 ipse vos in doarina infuit & contrarium faci-
 ciunt. Non vult ipse ut sanctorum dicatur antequam
 talis fit, fed mereatur prius, ut iuste possit ten-
 dus nominari. Dei praecepta quotidie faais im-
 picat, castitatem diligat, nullum hominem ode-
 rit, invidiam aut rancorem non foveat, disputa-
 tiones non diligat, superbiam fugiat, seniores ve-
 neretur, sic juniores amore Christi amet, & pro
 inimicis suis oret. Cum iis quibuscumque discordiam
 habuit, ante solis occasum redeat ad pacem, de
 anfericordia Dei nunquam desperet. Jam hī sunt
 dodrine d instrumenta spūritualis artis, quz si a
 nobis die & nocte indefinenter exercitata sint,
 & ad vitz nostrz finem adimpleta, tunc erit no-
 bis ejusmodi a Domino compenfai, quam pro-
 misit iis, qui praecepta ipsius observabunt ac prae-
 stabunt; cum «nullus unquam oculos vidit, nec
 ulla auris audivit, neque in ullius hominis cor
 affendit, quz praepravit Deus illis, qui ipsum
 amant»

II

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

noster d Credo; fit ipse dicendum est ac confi-
 derandum, quod io bis duobus fundamentum to-
 tius christiane fidei est; & mfi quis has duas ten-
 tentias cantare possit fit ita credat, prouti inibi
 didum est, & illas fze recitet, non potest esse
 christianus. Olim constitutum erat, ut nullus eo-
 rum, qui nesciebat Credo & Pater noster, vel ad
 episcopi confirmationem, vel ad baptisma aliquem
 fufcipiat, neque aliquis sponfor ejus fit dum ba-
 ptizatur vel confirmatur, nisi ejus fit cratis, ut
 ante nominatas tententias difcere nequeat,

XXIII *Dereene & vefare orend.*

Christiatus laicis etiam dicendum est, ut quif-
 que bis faltem oret die, nisi fieplus queat, hoc
 est, mane & vespere, nisi quia Pater noster β(
 Credo possit, cantet & dicat: «Tu Domine,
 „ qui me formavisti, & creavisti, miserere mei.
 » Deus misere mei peccatoris. «Et Deo gra-
 tias agat pro quotidiano viū, & quod ipsum
 ad imaginem suam creaverit. fir quod eum a pec-
 coribus legregaverit. Et his ita fadis, & post-
 quam creatorem suum solum adoraverit, invocet
 Dei fandos, & oret ut pro eo apud Deum in
 tercedant primo fandam Mariam & omnes Dei
 fanāos. Illi qui ecclesiam adire possunt, faciant
 in ecclesia, illi qui ecclesiam adire non possunt
 laciant id ubicunque sunt, five vespere, five ma-
 ne, quoniam psalmista dicebat. In omni loco est
 dominatio Dei: & deinde loquebatur ad Deum:
 „ Irs omni loco tu es, fit licet in czlum afcen-
 „ dero ibi tu es. «Similiter dicebat: „ Nullum
 „ locum invenire possum, in quo dominatio tua
 „ non fit. «

XXIV. *De die dominie cMhiu eelektrru.*

Dies solis admodum tende est celebrandus,
 ideo jubemus, ut nullus homo prsumat in hoc
 fando die aliquod feculare opus inchoare, pr-
 teiquam quum cibum suum parat. Excipe si
 accadat nt proficisci debeat; tunc potest five equi-
 tare, five navigare, five eam viam aggredi, quz
 ad iter illius conducit, ea conditione ut missam
 fnam, & preces suas non negligat. Die solis Deus
 creabat prius lucem, & eo dte mittebat populo
 Israeliico in deserto czlestem panem, & illo
 die retergebat a mortuis, postquam antea sponte
 D pro humani generis salute mortem effert passus;
 & in illo die mittebat spiritum fandum teper ler-
 vos suos; ideo quam maxime iustum est, ut qui-
 libet christianus illum diem maxima cum vene-
 ratione celebret. Oportet etiam omnem christia-
 num, qui hoc perficere potest, die Saturni ad
 ecclesiam venire, & luminare secum adferre, ac
 ibi tantum vespertinum audire, & nosse laudes
 nodurnas, & mane cum oblationibus suis venire
 admiffarum solemnitate. Et cum illuc veniunt,
 non audiat ibi aliqua contentio, nec aliquod
 jurgium, nec aliquod scandalum, fed ferenomo-
 do in hoc sacro minifterio tam pro seipso, quam
 pro omni Det populo intercedat tam precibus
 quam elemofynis suis, & post hoc sacrum offi-
 E-cium domum redeat, atque cum amicis, & pro-
 ximis, ac cum exteris spūritualiter cibo se refec-
 cut, & contra ingluviem & ebrietatem se mu-
 niat.

XXV. *De fatci'iendii hefatHee fine tututr.*

Cuilibet presbytero etiam maxime necessariam
 est, ut parochianos suos diligenter infuit, ac
 doceat, ut hospitales sint, & nullis itinerantibus
 hominibus domum suam denegent, beneficiant
 eis Dei gratia omnia, quz facere «line rei pos-
 fint, quoniam abique dubio quod Dei causa ad-
 renis faaum est, Deo Vipfi faaum est, prouti
 ipse ia die iudicii dicet illis, qui ad dexteram
 ejus

XXII. *De tritine deminien & faekele defeendir.*

Omnes fideles commonendi sunt generaliter a
 minimo ad maximum, ut quilibet dilcat Pater

fy erus manum collocati sunt ; " Ego advena fui , & vos me fufcepiftis " Qui vero Dei gratia aliquos advenas fufcepiunt , non defiderent aliquod mundanum premium , per hofpitalitatem quam multi Deo placuerunt , ad eo ut digni fuerint , quod Dei angeli eos vifitarent . Nemo primum mundi cupiat ab advenis , quoniam illius loco ei promiffum eft eremum gaudium in regno Dei .

XXVI. De perinrie.

Macime etiam neceffarium eft , ut n ligenter perjuriam inhibeat , & parochianis veftris dicatis , "quam indecorum peccatum hoc fit , fit quantope re prohibitum tam in lege , quam in libris prophetarum , & in propriis Chrifti hbris . Etenim auditu accepimus , quod nonnulli hoc nimis parvum delictum , quale non eft , credant ; fed eft aliquod maximorum delictorum , fic eodem modo compenfandum , ac homicidium , vel adulterium , vel aliud quoddam capitalium Argiliorum compenfarr . Scire etiam debetis & veftris parochianis dicere , quod cuilibet eorum , qui capitale crimen aliquod commiferit , & ad poenitentiam fe convertere nolit , prohibeatur qualibet communio cum Chriftianis hominibus tam in ecclefiis quam extra , tam cibis quam potus & cohabitatio in domibus nifi ad poenitentiam fe convertere velint .

XXVII. De fello teftimonio.

Presbyteris etiam valde neceffarium eft ut parochianis fuis dicant , quod nemo eorum ftudio proferat falsum teftimonium , quoniam quam graviffimum delictum , fit Dominus ofter leve-ri Time in monte Sinai illud debdum prohibuit , fit ille dixit : " non filis unquam in aliquo tabo teftimonio , quomam talis icitis nunquam ent impunitus . Quilibet homo , qui delictum hoc committit , vel committit eadem poenitentia id purgare debet , quam prius de perjuriis fit etiam alius capitalibus criminibus ftatuimus vel ab omni Chriftianismo fit f-paratus . Quid magis flutuine eile poteft , quam rum quod ex cupiditate auri & argenti , vel pietioforum veftimentorum , vel alius muodanz rei , in tale grave delictum cadat , ut vel feptem annis , in feveriffima trumna in poenitentia vivere , vel ab omni Chriftianismo fegregari debeat ? Dominus nofter dicebat , Il quod homini nihil proffit , licet totum mundum lucretur , tur , fi animam tuam perdere vellet . "

XXVIII. Ir femdet Antibel medo aliquo plebem doceat.

Praecipimus etiam presbyteris , qui nobis fubjedi funt , ut diligenutrimi populum doceant ; eos (quidem) qui in libris verfaai lunr , ut fape ac diligenter parochianus filios ex hbris doceant ; autem io libris non funt vetiati praxiptar . Junioribus fuis , ut a malo ablineant , fit bonum faciant , pacem quzrant fic fequantur , fic dicant eis , " quod oculi Dei fint fuper iuftos , fic aures , ejus audiant iuftorum petitionem , & facies Domini fit fuper male agentes , ideo ut eos perdat , fic deleat de terra memoriam illorum . " Nemo veftro ab hac dodnna excufare te poteft . Quilibet veftro linguam habet , qui bona eloqui vult , femper aliquos corrigere poteft . Simul ac facerdos quidam ahquem in errore viderit , omnes vires impendere drbft , ut ipfum ad virtutem ducat tam increpando , quam obfecrando , fit orando , ac neminem illorum dimittat , antequam tiloa ad aliqua bona opera perduxerit . Volo etiam ut temporibus conventionis , Deo juvante , ad fynodos conveniamus , ut unusquisque mihi dicere friat , quos fruâus , Deo juvante , in parochia fua collegerit , fic quomodo parochianos fuas Ad iuftitiam deduxerit , qui enica in errore

vixerant , & fi quis meo auxilio indigeat , tunc ftatim prparet fe in vero amore Dei & hominum , & quam optime poiero illud ? polica prafabo .

XXIX. Dt formule orandi.

Debetr ef .m monere parochianos veftros , ut preces fuas precipue eo modo faciant . quo vos ros orare docudtis . Primum Credo cantare debent tunc erit fimdlima vera illorum fides huic veftro fundamento . Et poftquam Crede cantare rit , dicat ter , Deni qui me creaviffi , mifereremei , & ter , Dem miftrrt met petcetor . Et deinde cantet orationem Dominicam , ac poftea fi locum & tempus habeat , invocet prius (andam Mariam ac fanftos apoftolos , fit fandos mariyres , & omnes Dei fandos , ut pro eo apud Deum intercedant . Jit tunc frontem fuam cum fande crucis figoo armet , hoc eft uget fe , & tunc cum elevatis manibus & oculis in corde fuo Deo gratias agat pro eo , quod ipfi remilerit tam levia quam gravia ; fi autem tempus non habeat , ut hic omnia facere poiffit , faciat tamen ficut (uprad ximus ; hoc eft , dicat ter : Dent yar me creaviffi miferere met , fit ter , Dent miferere mei peccatorii . Et poilea interiori corde cantet orationem Dominicam , & fe fignet .

XXX. De eodem & de confeffione.

Quolibet die Deo femel vel bis ve! repios , fi pollumus , moratione noftra peccata noftra confiteri debemus , dicenre propheta . " Domine debdum meum tibi notum feci , fit in iullitiam meam adi* , veriffis meipfam , & tu Donvne remiffi mihi , impietatem peccati mei . " Tunc poft coufelfionem cum gemitu , & cordis compunffione debemus ad Dominum orare , & tum quinquagefimum pfalmum cantare vel xxv , vel xxv . vel eotum ahquem , qui ca de re traftat ; & fic orationem complere . Confelfio , quam facerdotibus facimus peccatorum noftroitorin , ad hoc nobis utilis eft , tpo d per earn confequamur falubria confiffia , & nAedicamenta eorum delictorum , quz in nobis ipfn piopter propria noftra opera inctfe dicimus , & ut per obfervationes preceptorum Illotam , que nobis injungit , potiffimus peccata noftra abolere . Deinde conicilio , quam Deo foli confitemur , ad hoc nobis utilis eft , quod quanto icptis (penatorum) meminimus , tanto libentius Deus ea remittit , Domino dicente per prophetam ; prccataraNi tvorarw non recardar . Aft e contrario quanto fxpius peccatorum oblivifcimus , eo libentius Deus illorum recordatur . Nos oportet cogitare id , quod David propheta dicebat , & illud etiam quantum valemus facere . Dicebat : In-uUttim meem cognoscebam , & ptecetum meum /crnptr tjl coram me .

XXXI. De nercelu in confiffione enumerandi.

Quodlibet peccatum poenitentiaio confiteri debemus , omne quod unquam commiffimus vel verbo , vel opere , -el cogitatione . Ofo funt principalia vitia , aft admodum pauci funt , qui non (in) aliquibus vel omnibus deliquerunt . L'niith eft gaftrimargia , alterum fornicatio , tertium iriUitta mundi , quartum defiderium pecuniar , quintum vana gloria , iextum invidia , feptimum ira , oftavum fuperbia . Gum quis ad poenitentiarum fuum venit to confilio , ut neceffitatem fuatn ipfi indicare , vclit , & peccata fua confiteri ; tunc poenitidnarius cum diligenter interrogare debet de eo , quod ipfi confitetur , quomodo res taâa fit , an (ponte , an invite , fic an fubito , an confiderato modo ; & tunc ei pro quolibet rnaieafto poenitentiam injungat pro ratione faâi . Valde differt homo , quicquid defendendo

ANNO
CHKISH
>>.

fry do alium occidit, ab eo sui alii nfidiatus fuerit 2
 .A ipfum occiderit . Ita le rei habet tam cum
 anno concubitu, quam cum quibufvis maleficiis . Pec-
 Chr ist i nitentiaris interrogaredeber unumquodque, quod
 *** ad neceitatem ejus conducit , & ipfum docere
 ut nihil ei dultitulet- nec in vetbo , nec in fado
 ejus, quod unquam cogitavit fe contra Dei vo-
 luntatem feciffe ; & pccnitentiaris pro quibusli-
 bet rebus compenfatioem ei imponere debet.

XXXII. Ut Optra cberitatii quifaut /aciat, &
 fMMws avada fitnt.

Efurientibus cibum dare debemus , fitientibus
 potum, nudi operiendi funt, & infirmos, ac qui
 in carcere funt, vifitare debemus, & advenas ex-
 cipere, uti Dominus nofter ipfe dicebat : “ Elu-
 „ rivi, & vos mihi dediftis cibum , fitivi & vos
 „ mihi dediftis potum, fui nudus & vos me ve-
 „ ftiviftis , fui infirmus , & in carcere , & vos
 „ me vifnaviftis. “ Tunc quilibet m leipfo illud
 fpiritualiter habere debet, & in aliis corporaliter
 id adimplebit. Aft licet hoc omnino impleverit ,
 non poteft eum ad vitam zternam perducere, fi
 in luxuria, & fuperbia, & in invidia, & io aliis
 diverfis vitiis, que enarrare nimis longum effet ,
 vitam fuam tranfigat. Sed fimulic homo memi-
 nerit, quod Chriftum in fe non habeat, qui di-
 xit: “ Ego fum panis vivus, qui de celo defeen-
 di: “ nec verum amorem, qui eft anime nutri-
 mentum, abfque dubio tunc eft efuriens . Aft fi
 per bona opera deferat prtftina fua vitia, Chrifto
 fe adjungit, & feipfum veri amoris dulcedineitn
 plet, tunc nutrit vitium efurientem in anima
 tua. Qui autem feipfum vidit teperatum a fluvio
 doarin* facr* teriptur*, & Spiritus fand i, ille
 fatis erit fidens; aft qui feipfum cum fcaturigine
 verbi divini irrigat, & animum fuum cum dulce-
 dine fpiritualis potus implet , dat potum fidenti
 fuo animo. Quicumque crediderit feipfum iufti-
 tia, & aliis bonis operibus feipfum operit , quid
 aliud agit, quam quod feipfum nodum veftiat .
 Qui autem jacet in ledo viliorum, & morboin-
 iuftitiae fu*, tunc fatis zgrotuseft, & in carcere
 valde tenebrofo . At fi l'urgat de ledo vitiorum
 fuorum, & per confectarium aggrediatur, fit per
 lamentationem ver* compenfationis abfolvatur a
 peccatis fuis ; & deinde fludiofe egrediatur ad lu-
 cem bonorum operum, hic abfque dubio feipfum
 infirmum & in carcere vifitat. Qui autem feipfum
 viderit in via przfentis vit* laborare , & cum
 procellis vitarum, quafi cum magnis aeris pro-
 cellis inquietari, & viderit fe receptaculum bono-
 rum operam non habere, tunc fciat, quod fit in
 itinere, deboipitio bene indigeat. Aft fi feipfum
 invit ad domum fanâarum virtutum , & fe ibi
 in illarum tutamine confervet, tunc recipit adve-
 nam illum in feipfum. Omnia qu* homofibi ipfi
 fpiritualiter facit, Chriftum in fe cujus membrum
 homo eft, nutrit, fe potat, & veftit, & vifitat ,
 & fufeipit.

XXXIII. Dt mutui partitum & hbrerum
 officib .

Dei amici etiam admonendi funt , ut liberos
 fuos doceant obedientes effe parentibus fuis, quo-
 niam Dominus dixit. “ Honora patrem tuum ,
 „ & matrem tuam ut fis longevus fuper terram.”
 Parentes etiam erga liberos fuos benevoli effe de-
 beat, dicente apoftolo: “ Parentes non provo-
 cetis filios veftros ad iram , nulla tamen peccata
 impunita linquere debetis . “ Salomon dicit :
 * Qui parci virg*, odit filium fuum. “ Nullum
 peccatum in futuro feculo abfque vindiciâ negli-
 getur, nifi antea hic poenitentia compenfatum ut;
 quare cuilibet multo melius eft, hic filium fuum

corripere pro malefafiis fuis, quam ad iram Dei
 ipfum refervere.

XXXIV. Dt vrr» cbantatt.

Presbyteri etiam populo dicere debent quod
 fit vera chantas , cum quis Deum diligit magis
 quam feipfum, fit ptroximum fuum uti feipfum :
 ut nulli homini id faciat, quod non vult, ut ei
 fiat, & multa alia, quod nunc longum effet ré-
 centerc. Aft putant nonnulli , quod in cibo &
 potu fit vera charités. Hoc non eft. De hoc e-
 mm dicit apoftolus. “ Regnum Dei non eft ci-
 bus nec potus “ Attamen ubicumque cibus & po-
 tus Cf vero amore Dei datur , hoc eft valde bo-
 num opus , fle inter alia ianâa opera numera-
 tur.

BXXXV. Ut iteime & tlittmofin tam t> ut otlatte-
 ar dltatutur, farm r frulitbut .

Admonendi etiam funt qui de mercaturis vi-
 vunt, ut ita mundana premia defiderent, ut fal-
 tem vitam zternam non perdant . Proculdubio
 qui nimis cogitat de mundanis premiis, de ani-
 mz iuz falute valde aberrat. Et de hoc quidam
 lapiens dicit: confectiam perdit in via fua, qui
 prsfentem vitam fomit pro via , fed neceffe eft
 ei audire apoftoli doâtinam . Apoftolus dicit :
 non circumveniat vefttrum aliquis alterum in mer-
 catura , quoniam injurie illius , qua quis alios
 affecerit vel in minimis rebus, Deus erit ultor .
 Navigantibus «qualiter injunftum eft agricolis ,
 ut omnium eorum, que in illorum negotiatione
 incrementa ceperint, Deo decimam partem dent,
 & ex novem partibus etiam cleomofynas fuis
 faciant. Ita etiam cuilibet injunâum eft, ut per
 artificium illud, quo corporis fui neceffaria pro-
 fpicit, anime fuz neceffaria procuret, illaefte-
 lior corpore.

XXXVI. Ut in btdtmada rtt quadrate/imam caa-
 ttffwnts, &T poftitantut fiat Gc.

Septimana ante initium quadragefime proxima,
 quilibet ad poenitentiarium fuum abeat, & faâa
 fua confiteatur, fit poenitentiaris ejus talem ei
 psnitentiam imponat , qualem ob faâa fua ei
 faciendam effe iotelligit. Et omnibus parochianis
 fuis precipere debet in mandato Dei, ut fi eo-
 rum aliquis cum quodam ulla diteordiam ha-
 beat, cum eo tn gratiam redeat. Si quis autem
 reverti nolit, tunc ejus confeftionem accipere ,
 fed epi(copo indicet ut ipfum ad iuftitiam dedu-
 cat, fi ad Deum pertinere velit; tunc omnis di-
 fcordia fle difputationes tedande funt . Et fi ali-
 quis ibi fit , qui aliquam diteordiam cum alio
 habeat, tunc remittere fibi debent , ut eo libe-
 rius dicere poftint in oratione dominica : “ Do-
 mine remitte nobis debita nofta, prouti remitti-
 mus iis, qui nos offendunt . “ Et fic purificatis
 animis ingredientur tempus fanffi jejunii, fit per
 poenitentiam feipfos purificent verfus fandum pa-
 teta, quoniam poenitentia fimilis eft fecundo ba-
 ptifmo. Sicuti in baptifmo, prius eommiffa pec-
 cata remittuntur, ita per poenitentiam etiam pu-
 Enficantur peccata, quz poft baptifmum eommiffa
 funt.

Septem modis dicit nobis facra feriptura pec-
 cata remittuntur, primo io baptifmate, quod no-
 bis datum eft propter rcmiffionem peccatorum ,
 & fecundo modo per affliâiones. De eo ait pfal-
 mifta: “ Beatus eft vtr, cui Dominus peccatum
 non imputavit . “ Juxta ejufdm Davidis fen-
 tentiam peccata remittuntur per baptifmum , fle
 teguntur per poenitentiam, fit per martyrium non
 imputantur . Et terito per cleomofynam remit-
 tuntur. De hoc Daniel ait ad Nabuchodonofom-
 iem regem: “ redime peccata tua clemo(yn)> in
 mite-

αυυ.ι
 CHRISRI

\
 J
 I

LIBER LEGUM

19K

mifericordia pauperum. " Et hoc sicut aqua ex-
----- tinnt ignem, ita elemosinacxtinguit piceatam
cmhnt, E* Do@mm in evangelio dixit: det' tlttmofyw <*,
,H, n frat, teneperfor tritu mandi Quarto cum remittit
iis, qui erga te peccaverunt, prouti in evangelio di-
ftumeft: remittite, ff remittetur vein, dateftdabi-
ter vebit. Et detnde: Si dtauttitit tltU, qaw srg'e
vtipeccaverunt, tant rmittet vebit caltltit Paterve-
flier pftAtj vefira. Quinto, tum quia per doâri-
nana & per praedicationem preceptorum Dei ali-
quem ab errore fuo ad iustitiam reducit, prouti
pofstolus dicit: ff quit peccaterem ab errere fao ad
jafstiam redaeterû, animam ipfiam liberat a marte,
Cf miltitadineat peccatarum tyu ceperit: Sexto per
tenum Dei ft hominum amorem, prouti diâum
eft: verus amor Dei ft hominum cooperit multa
peccata per (alvatore) Chriftrum Dominum no-
ftram. Septimo per pœnitentiam, <ti David dixit:
etaverfai faat i> aruruna mea, teat mibi fraBaut eft
tergum. Similiter dicebat, fimulac a faperbia mea
& vitiis meis ceffavi, & pœnitentiam eorum egi
coram Deo remiffionem eorum habeo.

XXXVII. De ebjervatine fytadragelima,

Jejunium quadrageGmale maxima cum enra
obtvandum eft, ita ut nullus dies (it, praeter
dies dominicos folos, quo quis aliquo cibo uta-
tur ante horam decimam vel duodecimam, mfi
quis adeo infirmus fit, ut jejunare nequeat, &
(nift fint) juvenes, qui adeo adulti non funt, ut
jejunium obfervare poffint. Illi enim dies funt
dies decimaram anni, & nos eos cum omni re-
C/n diebus Jtjuati invcniuntit velantat vefira, in
illir diebur quatvivit emet vefiret debitera, tf
propter litet ac contentione/ jejunattt, tf admodum
tnjafie percontiuu fratrû vefirot. Omnes Chriftiani
in Deo fratres.

XXXVIII. Ut jejunantium cibm pratermiffut
pauperibat tregttar.

Quotidie unicuique homini neceffe eft eleemo-
fynas fuis indigentibus hominibus tradere; attâ
meo cum jejunamus, plures elemofynas dare
debemus, quam abis diebus, quoniam cibum ft
potum, quibus uti deberemus, quando non je-
junamus inter pauperes diftribuire debemus. Quan-
do quidem cum jejunamus ft prandium ad cre-
nam fervamus, non eft hoc jejunare fed tempus
prandii differtur, ft cœna dupliciter augetur.

XXXIX. Ut jejaniam nea felvatur ante
Vttperat.

Multorum hominum confuetudo eft cum je-
junare volunt, cum fimulac fignum nonx diei
horat audiverint, cibum capiant; fed hoc non
eft permiffum ut id fit legitimum jejunium; Sed
hocoft verum (jejunium) ut poft cantum nona-
lem miffa audiat, ft poft miffam cantus vefper* E
tinus illius temporis, & poft cantum vefpertin-
um quilibet eleemofynam fuam tradat, prout
ipfi placuerit, & deiode cibum capiat. Si quis
autem per officium aliquod coaâus fit, ut nee
ad miffam nec ad cantum vefpertinum venire
poffit, attamen ita remaneat jejunans ufque dum
fciat, quod miffa & cantus vefpertinus, perafta
fint, & tunc adimpletus propriis fais precibus,
& eleemofynis, bonis fuis utatur, ft prandium
capiat.

XL. A qaihat rebat ff qaemed abftinndam fit.

Hoc tempore abftinentia debet effe omniurn

A deliciarum, ft fabric ac eafta nobis vivtndunu.....
eft.* Cum qu> hoc facro tempore a caleoftovn* anno
ft pfciblt abftinete poteft i fumnum Boc jeju- CH*^TI
nium eft. Illi autem, qui ex infirmitate, vel ex
aliis aliquibus caulis ab his abftinere nequit, ne-
ceffe eft, ut moderate, iis utatur, ft illis tempo-
ribus quibus permiffum eft, hoc eft, poft can-
tum vefpertioom, nec vinum neque alium potum
fumat ad ebrietatem aliquam, fed ad cordis re-
feâionem. Vini ebrietas ft voluptates peccati funt
prohibita, lac ft cafeus non faut. Noo dixit a-
pofstolus, nullum edite cafeum nec ovum, fed
<icit: Ne inebriamini vino neque omni alio(po- z
s), in quo eft luxuria.

XLI. Dt crebra cerperit Cf fagaliu Demini
fufceptione m ftnsdrsg^AnM.

Quolibet die folis hoc fanfto tempore (quadra-
gefimarii) (aera fynaxis (umenda) eft ab omnibus
exceptis illis qui excommunicati funt, uti etiam
die jovis ante pafcha, ft die venieris ft vigilia
pafchatis & omnes dies feptimtnas pafchalis at-
quali religione celebrandi funt.

XLH. Dt iitibat ff dtbitit id jejunio
remittendi/.

Sanftis jejunii diebus nulle difputationes aut
lites movende funt, fed femper in Dei amore,
ft in neceffariis operibus firmiter permanere
debemus, quoniam Dominus nofter redarguit eos
qui diebus jejunii fidejuffores fijos monent, ft
contentiones ac lites excitant, per prophetam:
C/n diebus Jtjuati invcniuntit velantat vefira, in
illir diebur quatvivit emet vefiret debitera, tf
propter litet ac contentione/ jejunattt, tf admodum
tnjafie percontiuu fratrû vefirot. Omnes Chriftiani
in Deo fratres.

XLIII. Ut conjuget invicem fejam abftineant*

Conjugibus etiam valde necemtrium eft, utfa
fanâs his diebus cafte gerant, abfque ulla con-
cubitus iniquatione, ut per vitam religiofam,
purificata corda & corpora fanfta per bona opera
ad fandos pafchatis dies adducere queant. Quo-
niam nihil prodeft jejunium, quod cum conjugali
opere inquinatum eft, neque illud commendatur,
nift orationibus & vigiliis, & elemofynis fit or-
natum.

XLIV. Ut populat twitetar ad crebram cerperit tf
tangam Demini fufceptionem Ifc.

Populo etiam dicendum eft, quod illis tempo-
ribus, quibus fandum (aeramentum) fimmuat cor-
poris & (anguinis) Chriiti, hoc eft (aeram) com-
munionem, hoc magno cum timore & reveren-
tia faciant, ft antea tam jejunii, quam elemo-
fynis (eipfos) purificent ft abftineant a conjugali
opera, & a quibufeumque vitiis, ac fe tam pre-
cibus, quam elemofynis, & quibufeumque bonis
operibus prrparent, quomodo tunc multa cum
reverentia eam tecipiant. Valde etiam pericuio-
fam eft, fi quis impurus & négligeas illam fu-
mat, & etiam fi quis nimis, dico, ab ea abftineat;
& nemo faltem (eam) recipiat abfque peoiten-
lia in fui ventâ, quam habere debet antequam
confiteatur omne quod contra Dei voluntatem
peregat, quod meminiffe poteft, ft juxta ftatu-
tum ejus emendare (vult). Multi Monachi ta-
men funt, & vidue tam fan&e, (&) religiofia
vite, ut quotidie quandocumqtie voluerint, hoc
facere poffiut.

XLV. Ut Miffa publica »» efficiat pecaiiari/.

Deinde injungimus presbyteris etiam, qui tam
diebus (olis) quam aliis faftis ante miffam ma-
!;nam (miffam) cantare volunt, ut hoc privatim
aciant, ut nullam populi partem a miffa magna
abftabant. Peffima namque eft confuetudo quam
multi

er
—
ANNO
CHRISTI

Mj

ECCLESIASTICARUM.

multi homines t>m diehus lol.*,quan. abis fctiis A
obfer'ant, hoc eft quod ftatunjrmo mane mt(.
fam audire velim, & illico port mittam a pt.mo
mane per totum diem in ebrietate & delicti* ven-
tri fuo ferviant, non Deo*. Precipimus igitur ,
ut nemo cibum-aliquem guile* , antequam ler-
Vjtium mitte publice' impletum fit, (ed omne*
tam femina quam viri congregentur ad mittam
xfisgn.m, A ad (aoRam & fpitritualem eccleffam,
& ibi mittam magnam At pxdicationem vcibi
divini audiant. Et ficuti antea diximus , presby-

ten preterquam m oratorin au.hbi gantant. mii
(ecrcle hoc faciant,ita ut neminem a miff, ma
gna abftrahant ; & hoc fiat medio tempoic ma
tutino, ut deuidc poffint ipG m>tta magne inte-
refle. Cujulcumque otdinia hominibus injungi*
mus, ut quilibet mittam magnam frequentet,ex-
ceptis conlecratis virginibus (olis, quarum qnq eft
mos, aut confuetudo ex monafteriis fuis egredi,
debent intra nauatterii fw daufra remanere,fit
ibi miiUm audire.

ANNO
CHRISTI
***

Capitnfa bac incerta edirioni* Joanne* Jobnfon v'cirius olim Cranbrook* i> cemitatu Cantii Tbeodnlfo epifc-
po Aurebanenf) in Gallia «rtinbuit , eorumue vrrbon-rn An'lo Saxonim Aeltrico VViltomerrfi prinum» ep*.
(copo, 4em Cantuaricnh Archiepifcopo adfcnbir an. 994. vei 99J.

I <<(>• <>> WdO» «Si. <<>>>>><>>

ANNO
CHRISTI
SM-

CONCILIIUM MOSOMENSE

Habitu anno occccxcr. 9 Leone legaro Apoftolico, ubi Littere
Joannit XV. auditus Gerbertu*, Ota drvmo officio uique ad C ,^STI
Remehiem lynodum abftinere juffus.

*n Nct i

ANNO ab incarnatione domini devccxcv. In-B ram contulit; qu bns ialutem meam fempercotn-
didione viti a papa Jeanne lynodus de- mffi, pauca fuper innocentiam meam releram.
nunciata eft habenda in parochia Remenfi MetrEgo quippe poli obitum divi Otreonis Augufti
poli. Itaque iv. Nonas Junii convenientibus Mo- cum ftatuitem oon dilcedere aclienteh patris mei
formum venerabili(limis epifcopis , Liutolfo Tre- Adalbeionis: ab eodem ignorans ad facerdotiun
verenfi, Aymone .Virdunenfi , Noigario Leodi- piaxeleaus ium , atque in ejus dtefflu ad domr>
cenfi , Sigefndo civitatis Mingardevrce , Leo num, coram illuftribus vins, futurus ecclefic pa-
abba* monafterii fanat Bonifacii urbis Roma:,vi- llor defignaiu* . Sed ftmoniaca berclis io Petri fo-
icem agctis domni Joanm* papx, medius inter cos kditare me liantem inveniens repuli*, Arnulfum
confedit io eccleffa B» Dei genitneis Mana. At- pratulit. Cui tamen pluiquam oportuerit Edunt
que in eotum profpectu Gerbenas Rrmoiuta at obiequiom prebut, donec cum per multos & per
eh epifcopus, pto tus ordinatione rationem reddi- me apoilacarc patam ioteKlgans, dato repudi li-
turus. Interfuerunt etiam hu<c concio diretia- bello cum omnibus ful> apoftatiet> dereliqui, noff
rum urbmm abbate*, non ignobiles, fed vita,mo- C fpe nec paaiione capeffendi ejus honotis, ut mei
ribus, & (cientia ptrclari. Ex laici* quoque ad- muli dicunt, fed monftruofis operibus diaboli
mitti funt Godcfridu* comes, & rdiqui. Fado ita- territus in effigie hominis latitantis, Non , in
que (ilentio, cuofti* refidentibu» qui adorant, Ay- quam , ideo ifum dereliqui, fed ne illud pro
tmo epifcopus furrexir, & Gallice condonatus eft, pbetteum incurrerem : Impre prabi> aawZraet, & *vY>[*]**
domnum joanoem popam epifeopo* Galliarum, >u pti afluat avr ttgitillt lititititrf>
cauta fynodi, ad Aquas Grani palatii invitafte, & yaridriw Uri utertbtij. Deinde faoftionibu* eccle-
eos illo ventre ooluffic: neram iovitaffe io urbem, C liailicis per longa temporum fpatia pcrsfuit, te-
& eo* non veniff: nunc pro luafolhcttudine, in gegue peremptoria confummata, cum nihil aliud
Remenfi provincia concilium ftatuiffe. Et qui de rellarct, nifi ut judiciaria principis poteftatecoer-
Arnuffi dcjeaiooe A Gerberti promotione contra- ceretur, & tanquam leditiofua ac rebellis . prin-
ria fibi dicerem, per luum vicariam velle cogno- cipali cathdra removeretur : lege Africani cuts-
(cere. Pofft hcc protulit epiftolam plumbeo figillo eiui iterum a fratribus meis & regni ptimatibus
munitam, quam diffotvens coram omnibus recita- conventus & commonitus ium , ut exclufo apo
vit hoc modo (e habentem. Joannes epifcopus ler- (lata curam dtlciffi & dilaniati fufciperem popu-
vus (ervorum Dei, omnibus archieptfcopis Gal- li. Quod quidem & du> diffuli, & poftca non fa-
liarum, falutem & apoftolicam benediâtonem, titi* (ponte acquievi: quoniam que tormentorum
& reliqua.

Hac epiftola recitata, furrexit Gerbertu9 Re-
morum archiepiſcoput : & hanc orationem iubin-
tuht.

Semper quidem, reverentiffimi patres , hanc
diem pre oculi* habui, fp< ac voto adeam mten-
sh, ex quo a fratribus mera ammonitu* onus hoc
âcerdotu non fine periculo capitis mei (obii .
Taati erat apud me pereuntis populi (alu>, tanti R
erat auiboritas qua me tutum fore exillimabaro.
Record*bar pr<tetitorum beneficiorum , dulci* at-
que affabili* benevolentî vedre, qua fispneme-
ro cum mulra laude pr*fta>tium ufus fueram :
cum ecce iubuus rumor vos offenfos iofinuât, vi-
tioque dare laborat, quod maena paratum virtu-
te inter alius conflabat. Horruî, faveor, & quos
ante formidabam giadtos, pre indignatione ve-
fta poffhabui. Nunc quia propitia divitiua> CQ-
CbmsA GmerW. Tom. XIX.

ax eft viarum mearum (implicitas, hre inno-
centte puritas, & coram Deo & vobis (acerdoti-
bu* in bis omnibus munda conicicntta. Sed ecce
et adverto occurtit calumniator, vocum novita-
tibus, ut major fiat invidia, obloquitur : Domi-
num tuum tradidifti, careeri mancipalii , ipon-
fam ejus rapuifti, (edem pervafilh. liane egodo-
minui , cuja* nunquam fervu* fuerim,cui etiam
nulhim (aeramenti genus unquam praftittem f
Etfti emm ad tempusifamulatus fum, fecit hoc im-
perium patri* mei. Adalberonu, qui me in R.C-
menfi eccleGa commorari praecepit qnoadufque
pontificis in ea (aerati moresadufque dmoicerem .
Quod dura opperior, hofti* predâ faftus Cum:
fit quae veftra munificentia , magno>umque ducum
largitas clara & praecipua contulerat, v.oienta pr-
dornim mamu abftulit, meque pene nudum gladiis
N luis

fut ereptam deluit. Deniqna postquam ilium A hbt rwt «waramiww tfrh: tterati*. ** fui —
 anno apofatm dereliqui, vias fit itinera ejus non ob- fat ff pnrnw. Exduio itaque illo a RemenG ec- anno
 C nt. f*)... » otc Roold* modo ei communicavi. deGa, mihi rduâami, mulumque ea qu' paf- CH**It
 Quomodo ergo eum tradidi, qui ubi tunc tempo- lus fum, At adhuc patior, formidanti, a fratri- ***
 ris fuerit uefcivi? Sed neque cum carecti manci- bus meis GaHiarum epifcop<s boc onus (acerdotit
 Rivi, Qui nuae nuper fub prefentia fidelium tc- fub divini nominis obteftatione impofitum eft.
 ium leniorem meum conveni, ut propter me nec Quod fi torte a/facris legibus quippiam deviatum
 «d momentum ulla detineretur cuftodia. Si enim eft: non id malitia, (ed temporis importavit ne-
 «uthoritas veftra per me flaret, tu tantum Amulius cedditas. Alioqui tempore hoftili omne jus, ôrn-
 vilefcetet, ut mihi minimum valeret obefle. Quod neque licitum cavere, quid eft aliud quam patriam
 fi contraria mihi, quod abfit, fententia veftra perdere, to necem infeire? Silent equidem leges
 decerneret: quid mea intereTet utrum Arnulii, inter arma, quibus...ille...fciahs beffia -O.... its
 pn alius Remorum conftitueretur epifeopus abufus eft, ut reverentiffimos facerdoes Dei quaG
 Jam de fponfa rapta, fedequ* pervafa quod di- villa mancipia caperet, nec ab ipfis facrofaois
 citur, ridiculofum eft. Dico enim primum nun- altaribus temperaret, commeatus publicos inter-
 quam illut fuiffe fponfam. quam pro legitima do- B eluderet. Redeo ad me rcverentiffimi patres, cui
 natione fpirtualis dotis collatu ante beneficiis fpécialiter ob falutem pereuntis populi, totiusque
 expoliavit, pofceidit, fit dilaniavit. Necdum fa- rcipublicas curam, mors luribunda cum omnibus
 xetdoiali anulo infamius erat, fil jam omnia fuis incubuit copiis. Hinc dira egeilas, horrea
 quae denominat* fponfa fuiffe videbantur, fatel- fit apothecas armata manu fibi vinaicat, lois ve-
 lites Simonis vallaverant. Dico etiam fit conce- ftra authpitas ut tantorum malorum levamen
 deretur quolibet modo illius ipofam tuiffe, utique fieret expeftara eft: qua tantam vim habere cre-
 cfte defuit, poftquam pollutam fit violatam, fit ut ditur, ut non iblurr RemenG, fed omni eccliffai
 ita dicam, adulteratam, fuis pnedpnibus prolira- Gallorum defolate fit pene ad mbiluū redafte,
 vit. Num igitur eam, aut quam non habu t. aut fubfidio eft valeat. Quod divinitate propitia
 quam fuo fcelere perdidit, illius fponfam rapui? expfcctatus, fit ut fiat, omnes tn cuinm-ine ora-
 S.*dem tutem multorum populorum multitudine mus.
 refertam advena fit peregrinus nullis fretus opibus H<nc orationem Gerbertus finiens Leoni ab-
 pervadere qui potui? Sed forte apoftolica ledes bati (criptam protulit, fle epillolam papas recepit.
 nobis opponitur: tanquam ea inconluha fommum Tum epifcopi a concilio recedunt, ôc comitem Go-
 hoc negotium difcuffum fit, vel ignorantia, vel C defitdum confultationibus fuit adhibent. Poft
 contumacia. Certe nihil afturn vel agendum fuit, bate G<rbertom ad fe vocant, fit Leonis abbata
 quod apoftoliam fedi relatum non fuerit) ejuiJ -m monachum Joannem ad reges Francorum cum om-
 per decem fit otto mentes expeftatafcntenna. S-d ni honore deduci laciur, orant dt obtinent. Deinde
 dum ab hominibus confilium non capitur, ad fion Kalendis Juliis Remis habendam fynodum de-
 * << o. Det fupereminens eloquium recircetur. St nunciam. Jam fynodus foluta effe videbatur, cum
 (Htt fmd^h^ tf, fit reliqua. Et tratrem peccan- ecce Gerbertus epifcopus legatos epifeopos acci-
 tem coram tectibus coramque ecclefia comuni- pit, tanquam a parte Leoms, ut a divino officio
 tum, to non obaudientemdcCernit habendum tan- ufque ad denunciatam lynodum abftineat. Qui
 quam ethnicum fit publicanum. Couventus ergo cum renuerer, in prafentia ipfius Leonis perven-
 Arnulfus, fit communis luens fit legatis epifeo- tum eft. Ibiqve breviter commemorat, non effe
 porum Gallia, ut a ccepto lurore deililrrct, fit in potefitate cujufquam epifcopi, vel patriarchas,
 fi valeret, quoquo modo <e a proditionis Irelere vet apoftoiici, quemquam fidelium a communio-
 purgaret: dum monita ialubria eootemnit. habi- ne remove, Uifi ffonte vel conviftum, vel ad
 tus eft tanquam eihnicus fit publicanus. Nec concilium venire nolentem. Sibi autem nihil ho-
 tamen idcirco d judicatus ut ethmeus ob reveren- Drum obflare. Quippe qui nec confectus, nec con-
 tiam (edis apoftohee, facerdotique (acri privile- viftus fit, fit qui lolus de Gallia ad concilium ve-
)>ia; led a fciplo in fcipfum damnationis Centenia- nerit. Non ergo fe fuo iudicio damnaturum, qui
 ata, hoc Colum eum in omni vita fua praedare in nullo genere oppofitorum fibi male confciusut.
 egiffe dijudicatum eft. Quia nimirum (i fe ipfo Sed modelfta fl< probitate domni Luidulfi Treve-
 damnante epikopi abolverent, pa><am (celeris renfis archiepifcopi cõventos, fit fraterne com-
 ejus incurrerent. St, inquit magnus Leo papa, monitus, ne occationem fcandali fuis «mulis
 *av-rt /acerderri Ū Niaadv tffntut famnidn, daret, quafi ludionibus domni apoftoiici refutare
 dawaati tffxtititit itwvii. Hac reim Damiver vellet, Iub nomme obedientie, ut a miffarum tan-
 revareav tndctvit, J<r **I'*. etundem gntrelt tummodo celebritate abftmeret, adquevit ulque
 d/verta ra/ervaw/. Et ffipa Gelafius: frar y.i /<- ad proximas KJendas Julias, quo tempoie alte-
 mti tti tum fm mitbri fatmuUnt, i- ptrncipt^t.

»V ERONENSE CONCILIIUM

£»- jtrrtt Veroittplft tftjcopi in ctchfaf fueffael *4f*iltjtrf pctricrtbt
 jtibltftjt etjûutmttr.

Anno 99\$. vel forte 994. celebratum.

Mstip<f. A Quilejenfis epifeopus Joanne» ecclefia» quaf-E (uas ad provincialem fynodum detulit, in qua au-
 **a» dam in urbe Verona fitas obtinebat, qua- dius partibus definitum eft, ut eccleciarum illarum
 rum ecclefiarum presbyteri debitam Veroncofi epi- facerdoes VéronenG epikopo ad lynodum, SC
 fepo fubjeftioem negabant. Motefte id ferens prace^»", vei fupplicationes invitanti, turn & tn
 Oteriuu Vcroocufis epifeopus querelas ca de re Jallis per annum iofemmbus jubcm epifcopo, ne
 nude

CF miff* ibi celebrarentur, parerent. Adfiserunt fy-A
 *nodo prater Joennem Aquilejenfem Joannes alter,
 quem Amonenfem epifeopum egiffie ex Ughellio
 ANtib Mutatorius conjicit. Sichardus quem Ceneten
 CHRISTI wi. eccleffi* prafuiffe e* fodem feriptore idem reco-
 gnofeit, cum aliis, quorum nomina apud (Jghel-
 lium plane depravata leguntur. Hanc fynodifen*
 sentiam vulgavit Muratoriua in differt. Med. avi
 tom. V. col. 1003. eamdemeque ex documento *
 Bartholomao Campagnola fibi traditodeditP.de
 Rubeis in monum. eccl. Aquilej. pag. 48\$. Cura
 verb integrius appareat quod datum eft a Muta-
 torio pra altero; ideo hic ex eodem Mutatorio
 acceptum reddo, adferiptis in margine ex Rubeo
 variantibus. Concilii annns inter 994. & 995.
 fiu&uat. Indi&io enim VIII. qua fententia ejuldem
 Bftatuit, ut deinceps clerici de priefatu fui» titulis
 parati effent obedite Veronenfi epi(copo, tam in
 fynodali advocatione, quamque fit in proceffionis
 honore, feu etiam in miffiarum, cum ab eodem
 epifeopo interdiftum folemnibus fertis noverint,
 obfervatione. Verum fi aliquid a quoquam obje-
 ftum fuerit, vel fi epifeopus ejufdem ledis illos
 ad placitum ducere voluerit, nulli fuotum cleri*
 eorum poteftatem illos corrigendi vel diftringen-
 di tribuat; fed advocato abbate fan&c Mariae,
 Sui pro tempore fuerit, in organo, quidquid ju-
 um & canonicum eft, eo * definiat. Quod
 ut venus *credatur*, dibgenriufque ab omnibus ob-
 iervetur pro futuris temporibus idem patriarcha
 cum ceteris epifeopis, qui in eodem concilio
 C adfuerunt, propriis manibus fubfcribentes, hanc
 diffinitionis chartulam roborarunt.
 Ego Johannes patriarcha confenfi ftfubfcripfi.
 Ego Johannes epifeopus» intetfui.
 Ego Sichardus epifeopus interfui, & fubfcripfi.
 Rofo Tarvifianenfis eccleffi* epifeopus interfui,
 & fubfcripfi.
 Rainoardus * Tridentinus epifeopus interfui ac *
 fubfcripfi.
 Lambertus Vicentinos epifeopus interfui & iub-

SYNODI VERONENSIS SENTENTIA

pro Otherto Verontfili epifeopo.

IN nomine Domini noftri Jefu Chrifti. Anno
 Incarnationis ejus DCCCCXCV. IndiAione
 VU1. die vigefimotertio mentis novembre. Dum
 in Dei nomme Johannes patriarcha lande Aqui-
 lejenfis eccleffi* in fynodo refideret in ecclefia
 beare Marie fit* io civitate Verone cum cetu
 epifeoporum, facerdotum feu levitatum; furgens
 Oibertus epifeopus ejufdem (edis beat* Mari*,
 queri cepit contra eundem Johannem patriarcham
 de clericis habitantibus in titulis ipfius monafierii
 fande Mari* antiqua, & (and*Margarite, quia
 fecundum canonicam traditionem, & an-
 tiquam confuetudincm fibi obedite vetarent
 #
 «T
 *
 ha ut nec ad iynodum, nec ad proceffionem

CONCILIIUM REMENSE

Quo per Leonem fedi» apoftolicc legatum Arnulfus, Gerberto depolito, Remen(i
 ecdeffi* reftitui jubetur, anno Domini dccccxcv. tempore Joannis paps XV.

Hac tft illa vtra dy legitima tyxadai R.emenfi, D oaj», tpietctpi illi, 9« Arnulfum fed- (sta eftctrant,
 qua oBa pracedentit pfendofrnedi autoritatit
 apafialica improbantor & plane annullantxr. Qjud xtitiat fieri potniffe, qum l eeulafc pafim
 in ea gefimfuerit in appendice aftmoine narrator bit
 vtrbii: Nunciantur haec omnia, de qotbnt fapratn
 tinctliabole Remeuffi, praetuli Romano, qui valde
 indignatus fuper hoc faão, interdixit facria,
 omnibus epifeopis, qui Arnulfum dejecerant fit
 Gerbertum ordinaverant. Mtfit quoque Leonem
 abbatem a fede apoftobea ad dominum Seguinum
 archiepifeopum urbis Seoonic*, qui vice (na m ur-
 be Remenfi fynodum congregaret, mandans illi,
 ut fine dilatione revocaret Arnulfum, & degra-
 daret Gerbertum. ColleAo igitur concilio iterum
 in urbe Remenfi, ex iuffiooe apoftolica revocatus
 eft Arnulfus de cufioqia, A cum honore magno, E
 receptus in propria fede. Gerbertus autem intel-
 ligent quod iniufte pontificalem fufcepiffet digni-
 tatem, poeitentia duAus eft. Altercationem ve-
 ro Gerberti pontificis & Leoni» abbatis valde uti-
 lem plenius invenies io geftis pontificum Rem-
 enGum. Hac de aAis boas fynedi, Aimmu ap-
 pendix. Libellas Gerberti refert, qaid h bac Jfm-
 Cenal. General, Tom. XIX.

Nor* G. C.

Parfuffit fibi Barralt», «tam Binius, nt in omnibus
 folat, Ctcutu- eft, tantam faille Hugoniv retis erga Rom.
 Pontificem reverentiam, ut oWacutus fit huic raflenori
 Remenfi (ynodo, cduAumqae de career. Arnulfam refti-
 tuerit t quamqutr ipfum, m germen Carolines ttirpis,
 fibi adeerantem enperus efflet. Hear m errorem 10-
 duAus eft ab Aysrani coorinuatore, cvlus modo verba
 leiitti. At reftitutum Arnulfum non faiffe, nepae Aure
 lianeofi e carcere edoAuaa, nifi anni» poft Leonis iega-
 tionem

N 2

le: quaram illud est exordium Domino femp̃ in
 Chiſto venerabili. S. Immanz & Apofolice ſedu
 prxiliu, ac ideo univerſalia ecclue doAori, uiuall
 ſms, Abbo Floriacenſum reAor, in Chiſto ſalutem
 Sæpius contingit, ut purita* integr veritati*, vacil
 let lententia maietiſdi interpreti*. Quod ego, venera
 bili* Pater, cavena, veftri animi fcnſa fideliter (im
 plicitetque, ut piatcepi/H*, deprompſi: nec anmoli
 tern regib* perhorru, dum fidem, quam vmbi* promi
 ſeram, ex arte fervavi. Quandoquidem nihil addidi,
 nihil minui, nihil immutavi, nihil reliqui. Horum
 omnium, ipte Arnulph*, e cuſtodia liberatu* & ab
 ſolutu*, reſtit eſt: cui veftrum pallium coopertum
 obtuli, quomodo illud acceperam ex lanHs manib*
 veftris.

Quod ſi tunc reſtitutu* Arnulph* eſt, cuju* reſtitu* cer
 ta ſe peſce: Aymoniu* ab Abbonem; qui laudat eſt,
 ut qui Gregorio ſuccceſſit Silveſter, amoniu* quidi eſt
 inſigto reſtituſit, palliumque militib* par liberat*, qua
 infra poſt Silveſtri ejudem vitam reperiet? Ad epito
 lam illam juat a nobis controverſia difſentabitur.

ij.uo po./^* tconius, qui Bruno nominabatur, con-
tatu i^oA^{ca} KJj tione Germanus , Ottoriz imperatoru con-
fanguineus, faftus ell potitilex anuo demini 996.
p.J^o 7.^ou^{ai} antequam Ollo Romam vrniffet. Hunc Bruno-
nem nominatum fuide ante pontificatum, teftan-
tur Ditmarus ft Rupertus abb^o S^oTuiliicnfis. Cre-
fecntii Audio & opera contra cum in fchifmato
elevatus ell in thronum apoftolicum Joannes
i quem XVI. nominant, & in nuincium ponti-
ficium male referunt) natione Calaber, Placenti-
nus epifcopus. Sed cum Otto imperator ad vin-
dicandam injunam pontifici per Crefcntium el-
littam in Italiam veniffet, Romam expugnaffet,
invalidi (eda apoftolice manus iacrilcgas amputa-
ri, aures ablcindi, atque oculos evelli pnecepit.
ic.n.e, i^o 1° C^o Cumquo a tyrannide Crclecmii (de quo Otto
abftutuncatione capiti^o extremum fupplicium fum-
pferat) Romani libeiiores fifti edent, poft illam
membrorum amputationem afcllo impoferunt,
tenentemq; alterius affini prczentis tanquam reo-
ris caudam in manibus, compulebant ut per pu-
blicam totius urbis viam hxccaneret: „ Tale iup
„ plicium patitur qui Romanum papam de fua fe-
n de pellere nititur “.

Hoc fehifmate fublato, Otto III. Roma coroa-
tus ell imperator, poftquam regnum Germania^o
duodecim annis obtinuiſſet.

9° i^o 1° ai flie pontifex patriam luam infigni aliqua digni-
g^o u^o 1° tate ornare volens, przvio fynodali iudicio Ro-
niz conftituit, ut penes folos Germanos effet ius
1° u^o 1° «
M^o cûn^o 1° «
Romano pontifice acceptum imperator & Augu-
ftus appellaretur. Idem Bonifacium Ottonis co-
gnatum recens ad fidem Chiilli converfum , ft
martyrio fanât Adclberti loHpiPTKIKIPI , id prX-
dicandum gentibus munere apollolatus donatum
militi in Ruffiam . Heriberto Colomenfi archie-
pilcpo pallium donavit , in numeto ſep^oem cle-
clétorum, quibus eligendi imperatoris Romani po-
tellas concéda fuit, eumdem atlumpfir . Deluo-
Aus ell anno Chriſti 999. pridie Nonas Febriu-
arii, cum icu,lc^o, annos 1 mei,Je^o S.dies 4.

**Placentinam ecclesiam reftituit, Monte
feretranam fubiicit.**

»fato Joateni S.X.awn».itit ecclrfat archiepifcopo
veneranda, liu/fnt j»ccryer:bui archiepieopit
»n perpelaaea.

Divinum remunerationis premia, & bonr Milhee, Wi
affionis noſtra» labores ab æterna manu op- ui>m
tate fruſtrificari ſperantes, dignum duximus omni
divinae fervitutis obſequio, hilari mente, inpen- 4418
dere famulatum, maxime inreaulandis eccleſiis,
quas ab antecelloribus noſtris ad divini uſum fer-
vitutis dicatos coniepximus. Quapropter confide-
rantes etiam univerſas hærefes in S. catholica «ecle-
ſia miserabiliter ortas, dignas rſecari S. Raven-
nat. eccleſia», tibi Joanni ejusdem eccleſia: vene-
Drando ſupraſtuli, tuiſque ſuccelloribus in perpe-
tuum, paterno amore (ubvenimus. Placentinam
eccleſiam injuſte tibi a med amecfforre ablatam,
& contra canones ſub nomine archiepiſcopatus loca-
tam, tibi, tuiſque ſuccelloribus reſutantes in perpe-
petuum. Inſuper etiam a noſtro apoilclatu poſtula-
llis, quatenus pro omnipotentis Dei amore,
mercedeque, anime noſtre, necnon & pro ſtatu re-
gni domini invicliTini tertii Ottonis imperatoris
auguſti, epifcopatum Monteferetranum, cum omni
integritate ſua, ex nolro dono ſub jure S. Ra-
vennatſis eccleſia donando, & epifcopum confe-
crandi amodo in antea qui volueritis, tibi tuiſque
ſuccelloribus, noſtre apoſtolice authoritatis privi-
legio» m m remus in perpetuum. Propterea tuis
flexi precibus, ad honorem S- Ravennatſis eccle-
(iz, & Hilatitatem ejusdem venerandi loci, ipſum
jam ſatum venerabilem epifcopatum Monteferetra-
num, cum omni integritate ſua, ſcilicet eccleſia»,
capellis, caſis, caſalibus, curtibus, manſis, coloniis,
abbatiis, cellis, fundis, leu terris, vinei, pratis,
paſcuis, etiam famulis utriusque ſexus, ſt cum
omnibus ad jus notati epifcopi legaliter preſen-
tibus, ſalvum ſt in cun&is quietum confidere ſub
jureſanc Ravennatſis fedis tuitione. ſine cuiuslibet
quacumque conn&ione. Ita ſcilicet conſtrinan-
tes, dccciminus, m epifcopus, qui in eodem epi
lico.

(copie pro tempore fuerit a te, vel a tuis lue-
cefforibus* ordinatus, line omni contradittione ,
fubjectionem impendat, de ut alii fuffraganei, in
omnibus fecundum ecclēfias tuas profectum obe-
dient. lafuper namque fub divini iudicii obtefta-
rioee inrerminantes jubemus atque praecipimus ,
ut nullus imperator, vel rex, dux, aut marehio,
de praefata confratratione in aliquo te , tuofque
fucceffores, Izdere prarfumat, fed a prefenti de-
cima indiāione in antea ufque in perpetuum ,
queoaeumque eligere «oluerint, per nultram eoo-
ceffionem, ecclefiastico more, in pnetato epifco-
patu, epifeopum confecrare debeatis, *temotaom-*
nium hominum contradittione . Siauents apo-
ftolica cenfura iub divini iudicii obteftatione, &
anathematis intrdāu, ut G quicumque humo
cujuilibet poteftatis exiftens, przlumpent aniu
temerario contra hoc apoftolice confirmationis
privilegium age'e, aut a jme S. Ravennatiscclle-
(iz prrfatum epifcopatum, donum , Ac cooece-
tionem fubripere lentaverit , niti reituperit , &
hi* monitis noftri* acquieverit, auāoritare Dei Ac
aoftra non folum anathemati* vinculis innodetur ,
fed a regno Dei alienus cxiftat ; qui autem verus
cufos & obfervator extiterit , benedittionis gra-
tiam a Domino confeqm mereatur.

Scriptum manu Petri feriniarii, notarii, & re-
gionarii, S.R.E. in menfe Jvafio, indiftione fu-
pradida x. Dat. non. Jul. per m'nus Joannis epi-
fcoopi S. Albanenfis eccleſie, Arbibliothecarii Ita-
cu apoAoiice fedis.

II. AD GERBERTUM RAVENNATEM

EPISCOPO M.

Mittit pallium, Ravennatenſem eccleſiam nullis
ornat privilegiis, mulus donationibus augeat.

*Gre^erim epifcopiit fervas fervent Dei, Grrberto S.
Aeventatu eccleſin erebiepiſeope , ec neſit ſpirt-
laah filto, per te in eandem eccleſiam , run-
ftifaeae intceſtribui tun archiepiſpaſu in perpe-
tunt.*

e, r, ^, < , * / ^ \ ° ° M I A M «poſtolicę fedis benevolentis, & D
u(i)ciū.

antique confuetudinis xdo provocati , fra-
ternitatem tuam Ravennati eccleſie przfcimus ;
infigoia preſulum ejufdem eccleſie dignum duxi-
mus tibi conferenda , cum uſu pallii, quo uti
debeas certi* temporibus, certifque modis , fient
auceceffores tuos uſos fuiſſe cognofcis . Hoc te
nihilominus admonentes, ut ſicut a nobis hujus
decori* uſum, ac facerdotalis officii honorem acce-
piſte te gaudes, ita etiam morum, atque alcuunt
probitate, luſcepium in Chriſto iacerdotitum ad-
ornare contendas. Sic enim alterno ens hunore
confpicuus, fi cum habitu corporis, mentis quo-
que bona concordant, 'ut fori* compoſitus, imus
autem dire&us, Deo cum propbeta vere dicere

portis: *Provittee* Dee ſnctinpeſſu mee ſemper, uthiv.*

* dextri* inibi, ac unquam cemmover. Ut autem
caritatis in nobis fundata: dulcedinem recogno-
(cas: ex gratuita largitate noſtra , poſt mortem
Adcletdz Imperatricis auguſte , donamus tibi ,
turque eccleſiz, diftri&um Ravennatis urbis, ri-
pam i.:eg>m, monetam, teloneum, mercatum ,
muros, & omnes portas civitatis. Si veto alia pri-
vilegia aliqmbus iaſſa apparuerint, fan& eccle-
ſiae obnoxia , & huic noſtro privilegio contraria :
authoritate Dei, & S. Petri, ad nihilum redigen-
da illi dijudicavimus & hoc q.iod facimus, ſtabi-
limus, Ac inta&um permanendum jubemus. Dona

Arnus etiam tibi, tuzque ecclene fan&az, Comicien-
tem comitatum, mortem Adeleidelmpetam-
cis auguſtz: ut tu, luaque fan& eccleiu, iu>que
fucceſſores, illum , cum omnibus inibi peilinenti-
bus, liteie teneant, Ac ordinent in peipetuum .
Et quod bene ſadum eſt utbenereſirvemus. Auin
melius corroboremus: privilegium, quod tuopiae-
decertoti Joanni, cum Monteferetrana, Ac Cer-
vienſi ecckfiis, Ac cum omnibus, quz ibi largiti
fumus, ex noſtra benevolentia, tibi , tuaque S.
Ravennati eccleſie , tuiſque fucceſſionbus confir-
mamus, Ac incorrupta ſemper eſſe decernimus, id
clt, moaſteriutu lanſti T_homz apoſtoli, & Eu-
phcmiz martyris, cum omni integritate eorum ,
ſi cumomniluarebus, At poſſertionibu* eorum cui-
Btis, Ac incultis, tam in civitate Ariminenſi pidi-
tu, quam extra, ſcilicet io comitatu PifaurenG ,
Anminenti, Ac Monteferetrano collocatis . Quas
omnia per centum jam curricula annorum, veſtra
eccllelia, A. veſtri anteceſſores tenuerunt, At vos,
Deo giatia , tenetis quiete : id eſt caſteHum
quod vocatur Ligab rri, cum omni pertinentia
ſua, Ac curte de laudo Hermete, cum przdifta
ecclleſia, Ac cum calaltbus, Ac appendicibus ſuis :
ſcilicet caſteHum, quod vocatur Gallois, cum
oinni pertinentia ſua: nec nun Ac catbum, quod
vocatur Grananolo, cum omnibus rebus, & poſ-
ldlionibu* tui*. Et caſteHum quod vocatur Mon-
tccorlino cum omni integritate ſua : necnon &
integrum calleilurp quod vocatur cruci* , cum
Commbus rebus, Ac poſteſſioDibus tuis Et ut pa-
ternitas bom:a: s noſtre, filiationem tuę devo-
tionis* fummo afleſtu, Ac affluenter in Chriſto enu-
triat , authumate Dei omnipotentis* , Ac S. Petri
principis apoſtolorum, hoc noſtro privilegio» pr< .
ceptum de Regienii epifeoparu, cum omnibus ſibi
adjacentis, a venerabili Oitone auguſto , tibi ,
tuzque eccleſiz, tuiſquetuccertorrbus attributum»
conhimamus, tiabilimus, Ac incotivulſum perm-
nendum prcipimus, ut teneas, defendas, regas,
& ad Dei honorem, ram tu, quam tui fucceſſo-
res, libere ordinetis. Confirmamus etiaoj tibi ,
tuzque eccleliz in perpetuum donamus Cafe-
nim, cum omnibus inibi pertinentibus; Ac pote-
ſtate aputilica jubemus, ut de ſubtus ſtrata, uf-
Dque ad mare, niſſus audeat diſtnitum , aut vena-
tionem ullam exercere, niſi cui tu, aut tui luc-
ceſſores juſſerint : ſed abſque omnium hominum
inquietudine, ad honorem, Ac utilitatem tuam,
poteſtative omnia ibi factas Ac prcipias. Omnia
etiam privilegia jamprtdem a przdcccſſoribus no-
ſtri* tu» eccleliz coliaa , o nniaque praepraaut
a regibu*, aut imperatui ibus, pro Det teipe& .i,
attributa, hoc noſtro privilegio in voluntate Dei,
& authoritate ſanſti Petri, confirmamus, corro-
boramus , Ac in rternum valere volumus , Ac
prcipimus. Si quis igitur contra *bate*, qua per
hoc nottrum privilegium pie & firmiter dHpoſita
tunc, temerario auſu iie cenraverit : kiat te au-
thoritate B. Petri principis apoſtolorum, cujus i n-
merito vices agimus, anathemati* vinculo inno-
datum, Ac cum diabolo, Ac Juda traditore, «terei
iupplicii incendio concremandum ; ficque urente-
diabilerjinvolvendum, ne unquam a ſexibus «n-
themati» ſit abſolUtu*. At vero qui obſervator in
omnibus extiterit, cuſlodiens hujusnoſtri apoſtoi-
ci conſtituti authoritatem, ad cultum Dei noſtri
reſpiciens, beoediftronis gratiam a miſericordif-
ſimo, Deo nolito multipliciter conlequatur, At vi-
tz «ternx' particeps efficiatur.

Script, per manus Petri notarii, & icrieiarii S.
Romane eccleſie, in menſe April. Indi&xi. Bo-
uc valete.

Dar.

»0J G R E G O R I I p. V, E P I S T O L Æ. »04

Dat. iv. Kal. Maji, per manum Joaoois epifco-
pi S. Albaoen. ecclefix, & bibliothecarii ianâa
Apoftolice (edit, anno pontificatus domni Gre-
gorii fummi pontificis, & laniverfalis pape, in
lacratiffima fede B. Petri apofoli anno 11. impe-
rante domno Othone m. a Deo coronato, mag-
no, dt pacifico imperatore, anno 11. in menfe,
&c iudift. fuprafcrypta.

III. DIPLOMA QUO PRIVILËGIUM
ABBATI* S. AmBAOSU CONFIAM AIDA.

P Offquam beato Petro apoftolorum principi,
dominus ac redemptor nofter Jcfus Chriftus
ex utero virginis pro ooftra redemptione, ut erat
Deus verus ante (ccula, verus homo in fine fee- B
colorum apparere dignatus eft, ligandi, atque
folvendi in celo, & in terra poteftatetn tribuit,
etiam januas regni cxleftn referendas conceilit,
fupra lolidiutem fidei (anctam ftabdire dignatus
eft cccleliam, fecundum illius veridicam vocem,
dicentis: T« et fitrat, & japer kanc petram «da-
ficato eccleliam mean» ; & port» t'fert w* prztM.
lefont adverfat eam ; ¶ tñt dafu elavet regni e*.
loram-, & qleodchmqae h'avertt faper terram, lga-
tam erit fj m tall ; tJ qifocamqae felverit (aper
terram, Solatam erit tJ tn c4h. Poffquam dt hu-
jus vicini finceriffime Deo famulanto, carentes
nebulsum denlitatibus, tantam dignus percepe-
runt potrtatem, & univerfi curam iunt fortiti
Tegiminis ; inter quos, & noftram parvitatem Dei C
omnipotentis mifericordia connumerare dignata
eft. Ob hoc univerfitati credentium innotelcere
voluimus, quoniam abbatiam in honore celeber-
rimi Chrifti confefforis Ambrofii, necnon vene-
rabilium martyrum Protalii & Gervfii conlbtu-
tam, ubi eorum (aera corpora reconduntur, per
hujus noftrz authoritatis privilegium integertime
corroboramus cum omnibus ecclcfis, oraculis,
curpbus, malTaritiis, diftntis, ad ipiam relpi-
cientibus: fcilicet Bafibano, monte Felicia-io,
Levemano, Cereiola, Lemonu, Capiate, Ofeo-
duão, Campiliom, Amiciaco, Colonia, Verede-
rio, Cavensct[^], Villa Alba, Cugmano, atque
cum univerly ad przfutam abbatiam (pedanti-
bus: eo Scilicet ordine, ¶t monachi ipfius cce
nobii fimul cum abbate, qui nunc Ru»t, [^]vel qui
pro tempore fuerint, prziaxatas ecclcfias, oracu-
la, curtes, mailiritios, lervos, ancillas, Aldio-
nes. At Aldianas, fine ahcujus majoris, mmo-
riue perfone contradidione, habeant, teneant,
& poiideant, atque io cotum u(ttm ac fumpium,
frout melius providerint diltribuant, noliia apo-
olica auithontie concedentes. Si quis vero,
quod non credimus, diabolico (uafu contra hujus
nolit* apoftolice concrlionis fitmnaiem in polle-
rum «gere tenuerit, prelibati monaftrm cœ-
nobitas in aliquo, quod eis conceffimus, inque-
taviu ; fit auaihema horrendum a (retenus de-
cem & odo panibus, & ex confeniu fraudis Ju-
dx, Anamzque adzquicr flammis, dt a Patre, E
Filio, (andoque Spmiu, necnon a beato apofto-
lo Petro tnaled'dus in przfens, de futurum, rei
cittmtne atndus femper maneant ; atque a catho-
lica ecclcfia fit eliminatus, donec preooinate
tbbais monachos, eotumque patrem digna fa-
tufsdioae placare ftuduerit.

Datum IV. Kal. Majas, per manum Joannit
ep'fcoi S. Albanenitt ecclefr*, & bibhothecarii
fande apoftolice (edis: anno, Deo propitio, pon-
tificatus domni Gregorii lummi pontificis, & u«

IV. AD CONSTANTIAM* REGINAM
OALLIAAUM.

Ut fui V'ltt Juliani epifeopi pradalt faeraat, & s, b, m, m, m,
incenderant, ecclefialitica, ergiaer antfort. do i b
late coerceanar.

Um devotiffimam dominam fciam de eatlefti
Vul vita atque remedio anime (ux iedulo cogi ai* s s<*A
tare, culpam me committere vehementer exifti-
mo, fic ea qua pro timore omnipotentis Dei
funt fuggerenda, filuero ; fit te Unftiffimam de
eccieGallica pace (edule non commonuero. Ni-
mis me Juliani fratris & coepifeopi noftn pro-
clamatio nuper contrillavit : maxime cum ville
iu«, videlicet ccclefis, a nequiffimis przdonicis
Gnt depredate, atque nodurnis incendiis more
furum combuff* : & dum iidem maligni juxta
noftri predeceffotis Bonifacti decreta, pro emu-
nttite illud emendare noluerint : dum fit ferculi
leges hac eadem ita habete voluerint, lege vul-
gari tefte m qua fic feribiur. Si quis manu ar-
mata uique ad quatuor homines in vicum alte-
rtus ad malefaciendum venerit, ille qui prior eft
pto illicita przlumptione componat (olidos decccc.
Sequaees vero ejus, unufquifque folidos Lxxx. Si
vero ibi incendium fecerim, fib' nonam compo-
nant, przdum vero in quadruplum reflituant. SI
Izcuh leges islem julhtiam habere voluerint, lex
divina cur infernor effe debebit ? Cum m ipfius
veritatis przfemia a Zucchzo conlaudatutn fit,
fi aliquem defraudaret, ur in quadruplum reflit-
tueret. Et quia fummuin m regibus bonum eft
juftitiam colere, ac tua cuique jura fervare, de
jn fubjedos non finere quod poteftatis efl fieri,
(ed quod equum eft cuftodirt ; quod vos dt dili-
dgcre, fit omnino confidimus ftudere. Quapropter
excellenhz veftre menfe Novembri prrfentis an-
ni * n. Indid. Petrum fratrem & coeptfcopum * tn. w.
a gremio fandz Roman* eedeft* tranfmittimus,
ut fratribus ejuldem provinciae in unum congre-
gatis, emunitas, & przfumptio, & faenlegium,
canonica auithoritate, & veftra regia dignitate ta-
lem teimmm accipiant, ne poll hzc membra
diaboli, filii nequam, in fanda ecclcfia te etiam
ibi regnante talia prrlumant.

Nota Garbielis Cohait ii

Indift onis certitima quam «ppofui, emendatio eft.
Scripta efl emtn epiRola mente Novemb. ann. pqt. quo
anno Conflinturn Robettus rex conjugem duxit. Neque
erum kubi potuir, vel anno precedenti, quo nondum
regma erat Cenitania ; vel coniequenti. quo Grevorue
Pon'ilex jsm inde a Februario menfe obierat < Porro
Novembri ann. jÿS. currebat indiftio xrs. Inchoata
a Kal. Seprembr. quod erat iis temporibus pontifici* ia-
diAloms initium, immo Sc aliquoadiu pottea fiut, at
ex Gregory VU. epiftolis apparet, ac nominatim lib. s.
epift. ip-
Non defignit Gregorius, cujus urbis epifeopus efl et il-
Je Julianus. Andcgavi forte, liquidem eprfiol* hujus
exemplum ex Andegaveafi codice daferiptua efl. Qpod
na efl, addendi» Julianus Andegaventium epifcopo-
rum catalogo. Neque Jocus ipfi deerit. Nam circa MK
tempora magtUM hiatus efl in Galli» OriAiutu.

ad

S.-it
I.»

C9» A o EPISTOLAS GREGORU V. PAPÆ

4 r t R.N D I X.

AM fr·CHfriudi jeriNu efiatHmi i· rettmhafai iA r»f*a lUni
i» Csqfla tin^i:

J TW «00·0· Saofls», ft individua Trinitatis ,A JL Gregarius qui ft Bruno fetteba catholica, ft apoftolica Romane ecclefia Det gratis epifcopus ft iervua fervorum Dei. Defiderium quod ad religium propofitum ft (anftnrum locorum Habitatem pertinere monftratut, fine aliqua eft Deo authors dilatione perficiendum; ft quoricsinquihuldum feudal ecclefia utilitatibus, vel commodis softer afenfus, ft folitum apoftolica authoritatis expofeitur prafidium, nitro benignitatis intuitu nos convenit fobvenire, ft ratum propoGtum pro integra feeuritate ex ratione (olidaru, ut ex hoc fandorum veneratio locorum, Calus, ft indemnitas profligetur, ft nobis quoque lucri ponffimum premium a conditore omnium preferibatur. Volente igitur atque rogante tertio Ot- B tone imperatore Augufto ft Lamperto fanda On- flantienlis ecclehe epifeopo, quoddam monafterium in ripa Rheni, juxta Conftanuam in villa qua vocatur Petrishufe, deGebehardo beata memoria epifeopo, in (tonorem S. Gregorii coo- ffrudum, apoftolica defenfione munimus, & praceptaRomane ecclefie eo tenore decoramus, luatenus ad ipfum monafterium, cui nunc abbas 'encherpa preeft, cum omnibus ad fe pertinentibus, diverfis praidiis, cultis ft incultis, colona, ft familiis, vel quacumque idem Gebehardu« epifcopus harediUrio pire, vel aliqua acquifinoos aiuidem monafterium contradidit, aut queeumque de epifeopio commutavit, aut fine commutatione permittit, bec ooô quicquid prediâus Lampe- tus epifcopus ad ipfum 'monafterium' m quocumque negotio concedit, cum Siggeri prndiis, Tufcenanch, ft VVengiu vocatis,io pago Turgeu, fub comitatu Peretholdi Comititis G-

«is, quorum mdbm de rebus epifcopii per epifcopum Gebeurdum, aliud de ejufdem monafterii rebus» per prodidnm abbatem Penchenim acquifiiumcft, vel quodcumque per aliquem Qomium timentium ad eundem piam locum concedendum eft, aat concedTum jam renit, apoftolica Beati Petri defenûoue, ac tuirkme ftabilitum, & incoocuffum fub Chnfti teftimomo permaneat de perfiftat. Hoc etiam jam apoftolica judione, cum confenfu tertii Ottooia impent. ang. & Lamper- ti fupra^idi epiicopi, qui hnc fieri rogaverunt, omninointerdicimtu, ne forte aliquis eidem monafterio *eratigatar, nifi* quem communi* fratrum ibidem Deo fer»lentium concordia cogat; ad epifeopum vero eum, qui ita eledus eft, flabdir- «atpum pertineat. Id ipfum etiam de advocati eledione decernimus. Eledo autem abbati, vel monafterio advocato cure fit res monafterii curare, eiCque diffipaotibus reffitere. Si unia interca, quod non credimus, temerario aufu contra ea, qua ab inc ooftra autoritate pie, ac firmiter per hoc noflrntn privilegium difpofita tuor, contraire, vel hir, qua a nobis ad laudem Dei pro habilitate jam didi monatterii ftaruta fiint, refragari, aut io quoquam traigredi temptaverit, fciat le es auâontaie B. Pierri principis apoftolcrum, cujus vel immeriti vicem agimus, anathematis vinculo innodatum, & enas Diabolo atque Juda traditore Chrifti aciero» locendia concremandum. At vero qui pio inruuu obieiva- tor notlrs falutifere preceptionis extuert. bcoe- diffionis gratiam a iufto retributore Dommo multipliciter conlequatur, & rite atern- particeps effici mereatur in fecula baculorum. Arnen.

n

■-WAD SANDIONYSIANUM CONCILIUM

4aa« 996 iait/ana prv dhrferô erceAe reftitendit

ADNOTATIO CHRONOLOGICA.

D E an00 quo concilium iftud convenit na e-De vivit deceffit anno illo 996. die XVI Kal. go olim differui m meis ad Pagtum adnotatiombos ad annum 997. 11. Concilium Seudionyfiatum ad annum lupetiozem 996 referendum efle potius quam ad prarfentem 997. certum deinceps, ritumque efle debet; oam Segumus Senooenfis, qu in eo concilio tam fede habitus taxât, ac narrat Aimoinus fpucl Pagium, hic nii, ut adnotat diligetuiffimus author brevi» chronici Senooenfis S. Columbu vulgatus a Marten- Anecdor. tom. III. col. 1491. qui licet exeunte feacnio XII feribebat, re» tamen fuperioria ftatis, accurati(Erne adootat, ut eodem in corrigenda annalium chronologie felicillimc non fe* mel ufus Gierun.

CTSENON-^NSIS SYNODUS

In qua Pariffenfiriu canonicii altaria quadam jurti ecclesia Stnonenfij traduntur.

Anno 996. habita.

Synodi hujus a&a dclunt, fola fupereft charta A Leotherici Senonenfis archiepifcopi in hoc concilio firmata, quam profert Dubois Hift. ecckf. Parif.tom. 1. pag.681. ex quo hic datur.

Imperante auHontatii jumma ferentiffimo favore laotbericat Senoneqfit archiprafid i7/a/?n^r*ai , Cbrifficolu In urbe degentibut umverfii, pignut patii eunt felicibm tncementit gmtna falutu.

Noverit c&etus rcipublic* , imiro cuneorum concio fedia noftrc fidelium, quoniam divini judicii & inexorabilis memores periculi . pietatis , utiliter cogimur immorari preceptis , fcilicet ut quidquid fupplicii pro humana fragilitate fumus obnoxii, per officia debite qualitatís , ex altera fraterna dile&ionis impendia , fan&orum precipue per amoris incendia facile Gt expurgatum, fit quidquid dignum' queritur venir , nihil negari detur noftrv fragilitati , unde fentiar amplitudo chriftiaiti nominis, munificentiam noftig ferenitatis ordinantem. Privatis & publicis etiam compluribus conventam negotiis erga frequentiam provide dile&ionis domni & chariffimi nobis Raginaldi Pariffiorum pontificis , nec non & congregationis fande Marie gloriofe cultricis jam di&e fedis, & nihil noftris d&gnius fieri votis, quam verbi eorum obfequi ftudiis ; qua ipfe roborati, fic precum fub arma colledi prenominate fedis

Pariffiorum canonic! oborta humilitate Senonum prsfidia fubeunt, noftrain accfferunt prefer- tiam, rogantes fibi optata concedi de quatuor altaribus noftrc Dimccfi fubjacentibus . Quorum orata cordis fereno corde fukipientes , & cele* ftis curi* palatia tam nobis, quam fuceffonbua mercari curantes , itf amore agni divini , & in devotione fande Dei genitricis Mane, omnium fupernorum civium , fit pro ambarum utilitate partium concellimus in publica Senonenfis eccle- ft* fynodo cum affenfu Ragenoldi archidiaconi noftri, ex cujus minitlcno effe videntur , pre- nominatis canonicis quatuor altaria , videlicet altare de cellis in honoie S. Germani dedicatum , fic aliud in Vernolio in nomine fan&i Petri , a- bliud quoque io Steovilla in nomine Jan&i Ger- mani , aliud quoque in Machello in nomine S. Germani; & haec quidem altaria , per interven- tum domni pontifici Raginaldi, tali tenore ob- tulimus canonicis Pariffiis S. Marie ferventibus* fil pro habenda inibi jugiter noftri , ooftrorum- que epifeoporum memoria , fine tenus teneant , regant, atque poffideant fine alicujus repetitioni* infcttation& fic calumnia . Datum in mente fe- ptembri regnante Roberto rege Francorum an- no IX.

&

CONCILIIUM ROMANUM

Quo conftitutum fuit, ut Imperator deinceps a feptem clc&oribus
(1) Germaniz principibus eligatur.

Habitu fuit anno Domini dccccxvi. tempore Gregorii papz V.

Skvxr inios Binius.

Cpvyv fui&um a quiete monafterii ad relifhtgreget n- vocare inftituit. Affenfit papa Gregarim, tf femelfu- fceptum gregem um poffe impune mm dimittere feri* ptura fententm affirmat. Velit nolit vir Det, eat* ven&uiunt epifcopi jedente! ; aliter vinculis nebatur anathematu. At ille feeretum petent, adpapam ait : Hoflii quieti mea invidet, qui voi fua filmulo svf- get; ut eo me redire compellatu, ubi animarum frudium non faciam, detrimenta autem captam ani- ma mea immania: mitiga arumnam meam t dtte&ui meo remedium appone: tuffi recessui mea da vel nra folatium: G audiunt ovet mea quam clam vocem . vivent moriar cum eit : fin mimu, pietat tua mihi fuccurrat, ut verba vita eit fperneniibut , m li- centia tua vadam ad exerat & imultat geniti qua Dnefciant waves Domini. Acquivit libent voduntati bominit Del papa Gregorlut, at erat fatu banul , quantum permiffit vaga juventae . Aehquut fandior Adelbertui monaffitium mu Kife magno piazulo fide & fratrum, molefie ferrn ruptam quietem, lad ha-

H->pu

Fria- M-
Hrti-

Hujus concilii a&a omnia interierunt ; ob- cufam tamen in titulo allegatam hoc tem- pore habitam fuiffe evidenter fatís colligit rendiffimus & illuftriffimus cardinalis Baroniuſex quinque aftertionibus. Quarum prima eft : Res magm momenti non nifi confultis patribus , fit colle&is epifeopis in fynodo, fieri confueverunt. Haec res quanti momenti fit, indicat magna illacontro- verfia, que hac de re inter caiholicos & novato- res berencos jamdiu agitata fuit. Nos enim jus eligendi regem Romanum pontifici Romano Gre- gorio V. vel. X. acceptum ferimus : illi imperatori Ottoni, aut Friderico idem acceptum referunt . Secunda ejufdem assertio eft, hoc tempore fyno- dum Rome celebratam fuiffe, idque probat ex vi- ta S-Adelberti apud Suriurn his verbis: Pef bac fassa tti frnodul , & ulo jarii dudlui Moguutimu ar- ebiepifeopui antiquam cantilenam cantat, & epifco-

(t) BleAorale Collejiuai non in hac Synodo, fed friius inftitutum docet Pagius ad an.Cb. pgo. n s°. Arfeqa.

	SO*	o,,.00v,uu'	ROMANUM.	oTM''l	no
ANNO CHRJTI	J*** fl' U! martyria ipem Vivam, cajat in fae pe- A Aare ardebat langam defidriam ,*&C. Ista tunc io fyoodo. At hujus quoque concilii mentio habetur in vita fandi Burebardi Wormatiensis epifeopi, ubi pariter dicitur interfefle eidem concilio Fran- co tunc epifeopus VVormatiensis, accepiffeque ab eo tunc abbatiam, cujus inveftituram in eadem fynodo recitatum tradit, cumque hoc anno effe dcfunctum.		peratores ab eia elnfti, ingenue hoc ipfum p.-f-T-- fi fint, intelfexcriotque pariter eju* effe facultati* anno qui dedit- fit auferre pariter, cum viderit espe- CHRIST diens effe reipubhc Cbnffiaue quod & cetera exempla demonfbant.		
T«fl'.«fc iwt».	Tertia cjuſdem affenio hoc eft. Ottoni magno a Romano pontifice cooeffum fuit, ut fibi foc- cffeorem deligeret: ceteri autem imperatores eo jure carauerunt. Probat eadem his vetbis : Exut de his Leonis pape odsvi decretum adOttonem C«t. primum imperatorem datum, quod St recitant ipfi novatores, cum inter alia ipfe pontifex, quo per-B trahat ipſum Imperatorem ad liberandam Roma- nam ecclefiam a tyrannis oppreffam, concedit ipſi facultatem klgendi fibi fucccffeorem. Snthcc ver- ba ab iifdem pariter recitata : Pfet factae Lee fer- Wtt ferveram Dei, epifeopi fimltittercnm cnnfle cle- re B antverſe pepalo Remane , emnthie erdimhai hajnt alma arht (flent in ipfit ceafcriptii apparet) eeafllinimai, cenfirmamnt, cerreheramni, Opera- firam apellelicam anthentalem concedimut at'ae lan- gimnr demine Otteai prime Tentenice regi, dtleftif- time fphritaali in Chnſle nefire filie ejafaae fncctffe- nbat, bvjat retni Italici in perpelaam tam fibifa- taltatem facitferem eligendi , flte. idque faftum, ut authoritate diplomatis hujus, ipſe fibi filium eli- geret fucccffeorem, in regnum primo, inde inim-C perium promovendum. Ex prſcripto igitur Ro- mani pontificis faftum videmus, ut non rex cli- geretur ab elcdonbus , fed ipſi imperatore* pri- mus & fecundus Otto , fuccctores regni in im- perium promovendos filio* nominaverint . Otto nutem tertius, quod prole caruerit., per pontificem Gregorium aliter imperio confidendum putavit , nempe ut ckâonbus principibus id concederetur ab ipſo.		Quinta cjuſdem affenio hae eft . Facultas cli- q.,w ,f. gendi imperatorem concerta eff elc&oribus non abhnti. alio quam a Gregorio papa V. Quod ut probet, illa praemittit : Sane quidem dum Oito Roma fuit, tradaffe inter alia qua ad regni jura perti- nent Sigebertus affirmat. Si concilii Romani, de quo agimus, monumenta citarent , nobis haud laborandum effet in perquirendo qualis fuerit iſta ab ipſo pontifice ôdem eleſtoribus tributa eoncef- fio: num felicitet ipſa fuerit omnibus Germania* principibus generattm collata, an tantum fex vel ſeptem certis nominatifque exprertis principibus (ut nunc font) eccleſtallicis atque laicis exhibi- ta. Certe quidem revocandum non eft in dubi- tationem, generalem faltetn concertant Germanis principibus omnibus earndem facultatem eligendi regem in imperium promovendum. Etenim ido- mnino aſſerere, etiamſi alia quaque teſtimonia deeffent, fa&a ipſa non modo fuadent , fed co- gunt. Cum enim, ut auditis , concertum fuerit a Leone VIII. Ottoni primo ejulque fucccffeori- bus, foccffeores eligere reges in imperium pro* movendos, dt ab eis faftum ufquead tertiumOt- tonem confiet, & poſt ipſum nunquam id tenta- tum ab ipſis fuiſſe inveniatur : plane dicendum Ceſt, eam facultatem demptamfuiſſe imperatoribus ipſis penitus, & Germania coilatam principibus, nec ab alio quam a Romano pontifice ; cujus dumtaxat id effet authorititts , quod, ut nuper auditti , eleſtores , & eleſti imperatores publicis ſcriptis ingenue funt profeſſi .		
Qjiti« »t- Mrit.	Quarta ſſertio , quam ad a&a concilii inverti- ganda affirmat, fit probat, iff* eft. EA firma, & in omnibus conſtans aſſertio, ficut imperium au- thoritate Romani pontificis ex oriente in occiden- tem tranſlatum eft, ita jus eligendi imperatorem Germani* cooeffum, vel dixerimu* regem in im- peratorem promovendum , ab eorumdem Roma- norum pontificum authoritate, & conceffione ma- naſſe.* Accipe qua de hi* Innocentius tertius pa- pa feripierit ad ducem Caringia five Turiogia : Eſi* d- 8 00 Mrit Ut principibae Jet, & peteflatim fhgcndi regtm * {* lavpractraa padawwv pm—SpraduaS, ntegeſei- met, at debemae : ad fwas de jnre antiae cenſae- tadine nefcitar pertinere, praferitm cam ad ce* jat tf pateſiat bajafmedi ah apafiauta ſede pervenerit , paa Ammw impenam is prfaaa magnifici Ca- nti a Gracu tranſialet ■ Germanee., hac Innocen- tius. Iu concilio Viennenh eadem Clemens quin- tu* b>* verbis.- Aaurai principii ertbadrxa fidelipre- feſiem ,tſanBam Ramtnam eccitiam , cajat capntffi Cbrtſiat redempter aafier , ec Kemmam Penificem ejafdeat redempteru vicariam, fervere fidel . &d:t ra devetiemt praaeptitadiie venerantti , eidem-Re- ataaa Paatifici , a far apprbationem perfena adtat- perialit pramptitndinu apicem affamenda, ſecnea an- Blenem, cenſecrationem, tf imperii cerenam accipiant, at faa fadmitterentcapita, nen repetarxtindrgnam, ſeqm illi, & eidem eccleſia, faaa Grade imperiam tranſiaht inGermanaa, èf a<aa ad certet errem prin- cipet ſai, pateſiat eligendi regem m imperatmem premeveadam pervenit, afiringtre vinealejuramenti, flte. id quidem adeo fine contradiftione a maio- ribus receptum eft, ut tempermii cleAorc* & im- Cencil. General. Tom. XIX?		His pramittis, quintam aſſertioemita probat. Ut autem non ab alio quam ab ipſoGregorio id faftum fit, multa funt que nos id affirmare co- gunt. Atque in primis, quem diximus , ipſe rei ufos, cum poſt ipſum Gregorium Ottone impe- ratore defundo, non amplius per imperatores, fed per eleſtores principes , conſiet fuiſſe foccffeores eleſtos.,quod ſcriptores omnes affirmant, &qux- vis vetera monumenta teſtantur ſpeciatim vero D complures authore* , qui fuorum temporum res ſcriperunt , id abſque controverſia aliqua ade- runt; quod & ipſi. etiamrefraſtarii novatores, ut diſtum eft, proatntur.		
Eſi* d- 8 00 Mrit	Iſta autem decernendi Gregorio ipſe Orto im- perator fuiſſe author videri poteſt. Cum enim abſ- que liberis eſſet, & ſpes omnis dempta, ut in fi- lium, quod fecerunt prxdeceſſores, transferret im- perium: ne poſt ejus obitum inter omnes fibi con- languinitate, dt affinitate coojunſtos, & alios ae- mulo* cjuſdem honoris principes , exoriri portent bella civilia, quibus idem conflagrans perderetur imperium: in eleſtores eam refundendampotella- tem authoritate pontificia conſultiu* exiſtimavit . Et quod videretaemula* glori* Germanorum Fran- co>t exploſis Carolini* ignominie nomine fugil- latos, novos eoddemque pugnaci(fimos habere cce- pirte ex aha linea reges: ne illis imperium pari- ter aſſectandi, ſtad Francos, e quibus in Germa- nos fluxerat, revocandi aliqua quarentibus pate- ret occaſio, bene conſultum rebus Germanorum potavit, fi apoſtolica authoritate firmaret, ot ii- dem tantum effent Germani, quibus facultas ef- fet creandi regem, quem idem Romanus pontifex promoveret io imperatorem.* ita tamen, quod fi caute aliqua effet id negandi , libere facere poſ- ſet, nec aliquo neceſſitatis nexu, unem ipſi ele- giffent in regem, compelleretur probaro atque un- gere				

cn*«n OFF^teos » R** haAemaa fafitaneraaras, ro-
caedentes, par uaiverfas regni..... eaiasas en-
tras ereximus, fc quid honori eccfesi» Dei, le
pod ne quieti fabjefturamexpediret, deliberantes,
aune nouas, nona alium, quafi finalité? eligere
putebamus. Veram quia oon eft prodentia, non
eft potentia, non aft confinim, mfi per Diram:
placuit ei qui Abrah» filium immolare volenti
vrftitnam providit, * David fratribus juniorem
de poti fetantes accepit, atque Marthiam ex di-
fcipulorum número ad fortem apoftolatna elegit,
IereniftOMM» dominum ooftnim Otionetn quon-
dam Henrki ducit Saxoni» filium , ad regimen
Romaui imperii de terra peregrinationis fa» e<
inopinato offrire nobis. Iorotate itaque, S.Spi-B
ritus grma, prodiftumdominumOttonet», Cfai
ftiann 6dei cultorem devoriifimum , atque fon-
te Romeo» ccdtfin adneitum, & defeofozem
fideliffimum, & iudiciari» potettatis obiervato
sem faftiffimum , de longa , & amiqua regum
prolipie ex uiraque linea iperialMS» oditum, ad
Romani regoi faftigium iufte , A rationabiliter
elegimus ; fit, ficut debuimus , ipfius eleftioni
COttrienfimus, ipfifirae in Angellorum fede-a Ca-
rol© magno apud Aquifgranum huic dignitati de-
putata locavimus, dt corona, fti regni diadema-
te, per manum Domini Adolphi Coloicnfis ar-
«biepiicpi, ea qua decuit foleoakate k feliciter
eo» navimur.

Nos autem principes, qui jam diftum dbnri-
atum ia regem elegimus, frude nofta que ab
imperio tenemus, - mano ipfius recipientes, hu-
minum fibi fecimus , & fidelitatem iuravimus .
Tant» igitur dignitatis munus exceUentiffimus
princeps divin» potius grati» quam luis meritis
adferibens, primitias hujus honoris afferens do-
mino, propria voltaorate juramento firmavit in
primis (acrolanftn Romans ecclefia, deindeom-
nia eccleGaratn jura booa fide fervare, & manu-
teorc, & fabjeftoe imperii, exheredatos smxn
me, & a fais poffeiffioibus violenter ejftos, in
fi» iuftitia pro poffe juvare, fle cooler vare. Pra-
vam illam conluetudinem infaper , quam impe-
ratores aoteceffore» fut in occupandis rebus mo»
btffibus vd fe moventibus decedentium epifeopo-
rum vel abbatum priaripum hucique fervaverunt,
penitus extirpant, nos ecclefiafticos principes ex
hae indebita vexatione, regali benevolentis, libe-
ros dimiffit, fle decedentium bons fuis fuccelfork
bus fervenda liberaliter ftatuit.

Paternitati ergo veftns dignum fupplicare du-
ximus, quatenus fidem, fle devotiouem Domini
noftri regie attendentes, merita quoque illuftrifi-
fimi patria fai Henri» ducis Saxoni», qui abob*
fequio faute Romeo» ecclefia nunquam recef-
fit, memoriter tenentes, paci, fle quieti noftre»,
fit veftre», intuitu Dei ac noftri obfequii, provi-
dentes, ipfius eleftionem, flil couiecracioem, au-
âoritatie veftre confirmare , flit imperiali euroa*
tinae armare, paterna pietate dignemini. Saafti-
lutuminfaper veilram obnixe rogamus, quatenus
principes, * barones, a tam rationabili defttone
difcordea, ecclefiaftica cenfara ad concordiam re-
vocetis, flit ab illicita fidelitate partis advert-
dave fonfti Petri refolutos, ad preftaodam regi do-
mino noftro fidelitatem fle fubjeftioaem auctori-
mte veftre compellati». Ut autem a domino rege
noftro fare Roman» ecclefie», ut pnadi&um eft,
Integra fle illibata ferventur , nos m bona fide
fpondeuM, flil pro domino rege ooftfo fidejube-

SUBSCRIPTION ES

ANNO
CHXIST!
****

Ego Adolphus Coloaienfis archiepileopm ale-
gi, flit lubicripit.

Ego Brrardns Paderboraenfis epifeopus elegi ,
flit fobfcnpfi.

Ego Thiennaras Mindenf» epifeopus elegi, fle
fubfcripfi.

Ego Witichindus CondejcenGs Abbas elegi,*
fableripfi.

Ego Gerardus Tndetdis abbas elrgi, * fub-
feripfi .

Ego EribertusWerdcnfis abbas elegi, flitfab-
fcripfi.

Ego Henricus dux Lotharingin , «poi fit Bra-
bantut, marchio Romani imperii, elegi, & fab-
fcnpfi.

Ego Henricus comet da Kuke confeufi, *
feblcripfi.

Porro hos omnes legitimos faille eleftores, ip-
fe Innocentius papa fais eft fepe literis teftatus,
ad Germani» epifcopos flit principes datis,eodem
codice comprehenfis. Sed neque adveriarii ipfi
neprant bos legitimos faille imperii eleftores ,
fed tantum faive numero pauciores objecere ,
cofdemqoe auro corruptos ab Anglorum rege ei-
dem nepoti fuo Ottom favente.

Sed ut fcias reliquos eleftores Philippo Suevi»
Cftxi Juduiffe, quem ia regem elegerunt, ex ti-
tulo iteraram caramqem ad lonoccutium papam
tune criptarum fic accipe:-

Rrovm» fa Cirillo patri Joatleo /aaoeratto, fla-
Ita Asvmm Klttfia p»atifici, Gtraoastaraa» pri-
ipn & aufluttr, r* Chri/hJBii, Marihtr^n-
fit anbupiftfat, TrevirnUi* artkitpiftpai, Hi-
Jaalia JtHf artUrptfnput, Kahpatefit tpftt-
par, frftiape^u rpt/captu, A^aj/taat ipferpar,
CrnAaettntit tpftriptu , Biftittafit tpftapar a
xv»ra»tttâfij tpfcrcptt, Spwnfit tpftapat, Bri-
xiafit ilrdat, Hddtibtart^fit tpfttoptu, iarptria-
lit tutla caactUanm, MarFalit^fit, Mxt A^
voaUriftt, fleur de Ttrgntt, aUat Blavacta-
fit, Ittat m Mmiti, dan Sawata , da* ftu-
waria, dau Aafina, da» Mvraofa, fnarcee da
Aavtlptrg, aliftas A/msswfa a»Mtt.

IhyTAgnitudini veftre duximus dedarandum 9
IVJL quod mortuo inclyto domino noftro Hen-
rico Romano imperatore Augufto, coHefts mol-
titudinae priocipum, illuftrem dominum noftrom
Philippum iu imperatorem Romani folii rite,flil
folenmier elegimus, ttt.

In fine antem numerantor, flit ahi principes c Vrw¹
abfentes, qui per liter»» confenlam praftitenint.ribu,*u.
Incipit epiftola ; Btu/liatart sen valet ratl», fltc. *. -1,â.

flit ifta eft, ad quam refpoodet Innocentius ilka
qu» habetur delcripta fa capitulo Feaerahleai .

E Ex quibus redarguas Oftiofem , dam interpre-
tana decretalem illam, bos , quos ipfo papa re-
darguit, exiftioMVit faille dloe iepsem vulgatos
ore omnium eleftores. Nam ex bis perfpicueio-
teUigimus, quam procul abfit ut temporibus In-
noceatii pap» tenii leptem tanraamodo fuerint
eleftores, cum liqueat ex diftis epiftolis, omnes
imperii fuadatario» ecclefiafticos, archiepilepos,
epUcopoa, flit abbates, ft fecuferes principes,du-
ces, aaarchiones, comites, flit barones, legitimos 2***
effte habitoa eleftores Romaonun reg», defignati £»'''£1*
imperatoris . Sed oeqe id mutatum rrpertu* , 'e/cw»
cum anaio miliefimo dneentefimo duodevigrfano •Mm*
O x poft

ANNO
CHRIST.

115
R. V.
pull Ottonem Fndericus II. creatus cll Cufar ,
ut apparet ex comitiis tunc ca cauh habitis .
H@C cum ita luce meridiane perfpicua habeantur ,
attamen non ufque ad Gregorium decimum
fuit feptem elektorum dilata creatio ; qua a quo.
nam Romano pontifice fuerit primitus decreta ,
& ubi locorum , qui *cle&i* fuerint , certo certius
ex fyaodalibus adi* io promptu eft demonllrare ,
ut ea tuto affirmare poffimus . Et ne de impo-
ftura , vel levis fufpicio poiht oriri , ipfos etiam
fanâa eccleffis Romane hoftes acerrimos , & im-
placabiles , fuis libris afferentes , & in medium
afferentes , & aliud licet agentes , id tamen in-
genue profitentes , adhibebimus telles : quorum
alter fuis temporibus res geftas confcripfit , & ex
epiftolis Romanorum pontificum , imperatorum ,
regum , aliorumque principum , necnon ex conciliorum
actis alufque publicis monumentis ex integro recitatis
hritonam texuit ; alter vero ex reerntioribus hujus
temporis novatoribus ; qui in odium quo flagraret
adverfus Romanam eccleffiam , illum e latebris erutum
edidit commenta-
rium . Hec autem ut exafte percipias attende .

Vixit temporibus illis Mutihzus Pariffienfis mo-
nachus Ss Albani in Angha , qui Anglicanam hi-
ftoriam aggreffus eft Icribere ab anno Redempto-
ris millefimo feuagefimo texto , perduxitque eam
ufque ad annum millefinum ducefefimum quin-
quegefi num , ut in fine ipfe teftatur his verbis ;
*Hic terminantur fatris Mattbui Pariffienfis monachi
fanfti Albani chraxa , qua pro utilitate poffentatis
fubfecutuen , Dricamore U beati Albani Anglorum
protomaftryis honore , ne wiwijw eventuum wo-
deruar» vtlujlat aut oblvio deleat , literis commen-
droit.* His vero mox fubjicit verius iftos ;

*Kirginis a partu jam mille velumina Phoebut
Cum bit centenis , & quinquaginta peregit
Anno ; fed vifum non efi jui timpore tanto
Aprtin Jexto fuerit quod pafeba Kalcndat ,
Dum quinquagenas orbem percurreret annus .
Hoc tamen evenit anno cui terminat hic efi .*

Mani. .g.
Addit vero : *Fluxerunt utique ab Incarnatione
Domini viginti & quinque annorum quinquagena , fite .
Hzc ad tempora author» cognofcenda , quibus
vixit Oe fcripfit , difta fumo . Qui fuis (criptis
quam fuerit animo infenliflimo in apoftolicam fe-
dem , juxta illud , loquela tua manifeftum te facit ,
quavis facile poterit intelligere (tuli probra illa
luerint additamenta potius ejus qui edidit nova-
toris hzrcuci hominis , cum peculiate fit illis , li-
bros , quos potuerint , depravaie) dum nulla in eo
libro praeternittitur occatio carpendi Romanos
pontifices : immo & line occatione , omnia ipio-
rum fada in ^deteriorem accipiens partem , cordis
fecretarimani , & in malum lenium femper inter-
pretans , in eos eorumque miniftros acerbi (fime in-
vehitur femper , nec parciit unquam . ut plane de
i., illo fit jure meritoque dicendum : *Malus homo de
tbeftauro Jua profert mala ; cum & fecundum illud
Mani. 4. diâum Salvatonis acciderit ipfi : Si oculus tuus ne-
quam fuerit , totum corpus tenebrotum erit : duin et-
iam quaeque fanâa , quaeque jufta ac pia in pra-
vum lenium accipiens , lugiliat pariter , & infa-
mat . Sed quid accidit ? cum liber ille , indignus
luce a majoribus judicatus , occultatus lateret in
angulo , his ipfis temporibus noftris , magno pfs-
conio tanquam praevia face , emerfit in lucem , no-
valoris opera editus Londim in Anglia , anno re-
demptoris millefimo quingenteffimo feptuagelimo
primo . A quo libro ii quis demat inveâiva* , di-
cacitates , & bla/phemias in apoftolicam ledem**

CONCILIIUM

i><

A frequenter itérai* , aureum lane dixerit commen-
tariutn , utpote quod ex publicis monumentis , to-
tidem verbis redditis , ur diâum efi , egregie
contextum , & coagmentatum inveniatur .

In quo quidem , inter aba nobilia monumen-
ta , habentur ada concilii Lugdunenfis cecume-
mei , cui ioterfueunt in primis ipfe qui indixit
Innocentius papa IV. anno redemptoris millefi-
mo quadragefimoquinto , fimulque duo patriarchs
orientales , Conftantinopolitanus videlicet , & An-
tiochcnus : (uamque prsfentiam eidem exhibuit
imperator Conftantinopolitanus , praeter alios prin-
cipes , regumque legatos , poft prufides diverfe-
rum eccleffiarum . In eo autem poft excommuni-
cationis lentendam promulgatam ab ipfo pontifi-
ce in Fiedericum imperatorem , poft tradationem
eorum que fpeâant ad expeditionem in fubfi-
dium terrx fanâc , complura alia ad ftatum ec-
cleffia : bene difponendum conftituta lunt . & in-
ter alia titulus efi additus de cleffionibus ob li-
tinm decifionem : in eoque fimul feptem definiti
ab eodem pontifice ckâores imperatorum legun-
tur :

ELECTORES IMPERATORUM.

LAICI
Γ Dux Auftria .
Λ Dux Bawaria .
Δ Dux Saxonum .
Λ Dux Brobanlia , qui & Lovania .
Archiepifc. Colonienfit .
Archiepifc. Motuntmul .
Salzburgers .

..
1<1,1<11.,
.."

Sequuntur hrre.* Jfti ducentur in infulam quem-
dem Rheni , Cf dimittentur Joli in ea , & amove-
buntur omnet navieula , & ibi troflabunt de elefho-
ne imperatorii . Nec adventat aliquis ad cos , donec
fint concordet . Huic negotio praerit archiepifeopus
Colonitrffis , fecundus Moguntinus , tertiat Salzbar-

H*c de eleâoiibus feptenario numero defini-
tis . Stetit numerus conlcriptus , perfeveravitque
in futurum : perfonz autem quatuor mutatae ,
nempe ut pro Saltzburgenli poffus fuerit archie-
pifeopus Trevirenfis,* pioque tribus illis ducibus ,
Auftric , Bawarue , atque Brabantiae , fuerint fub-
rogati , comes palatinus Rheni , marchio Bran-
deburgentis , atque rex Bohemic , qui potius lo-
cum teneret definitoris , fi difcrepent cleâores ,
quam unius ex cleâoribus ipfis .

A quonam autem , retento eleâorum feptena-
rio numeio , faft* fuerit illa mutatio , num ab
eodem Innocentio , vel alio aliquo ex fucefflori-
bus ejus , hoc fatemur nos latere . Ex conven-
tione autem Germaniae pnncipum id effe (anel-
lum , qui lui temporis chromcon fcripfit , perdu-
xitque ufque ad annum ducefefimum quinquage-
fimam lextum , poft indiâum fub Innocentio
IV. concilium Lugdunenfe annos undecim , Al-
bertus abbas Stadenfis , quod haud pridem Hel-
matftadii cufum efi , anno Domini 1587 . huc ha-
bet . *Ex prataxatione principum , & cantentu eli-
gunt imperatorem , Trevirenfis , Moguntinus , &
Colonienfir . & de fecularibus : Palatmut eligit (in-
quit) quia daptier efi ; dux Saxonia , quia marfeal-
eut ; II margraviat de Brandenburg , quia camera-
rim ; rex Bohemia , quia pincerna efi , non eligit ,
quia non efi Teutonicus . Hec ipfe .*

Ex quibus illud m primis intelligere poffu-
mus , id ipfis expoicentibus principibus fimul con-
fenttentibus , (nam hoc efi illud quod au tx
pra

*7

ROMANUM.

o'E;-;1

x iS

presaxa/iaw principum, tf confesuf) »el ab ipfo A
CHR?sri *nnoceni,° IV. P^{ft}. Lugdunenfe concilium fa-
dum effe, vel fub ejus fucceffore Alexandro IV.
„4 cujus annus fecundus incidit in annum redem-
ptoris 1156. ad quem didus author luum per-
duxit chronicon, fit non ab ipfis principibus fua
fponte. Hpm cujus fuit de feptem eleâonibus le-
gem contendere, non alterius quam iplias effe
potuit eam aliquo modo mutare, vel quomodo-
libet moderari.

Elicitur etiam ex di&a Alberti aſſertione, ip-
fum regem Bohemix nondum in eledorem vcf
definitorem inter eledores ad numerum fepteoa-
rium cooptatum fuiſſe, ante ſcilicet didum an-
num quinquageſimum ſextum, poſt nulle Gmm..do-
centefimum, quo ea ipſe feriebat. Quod veru
qui ab Innocentio elcſti principes eledores, dux
Auftrie dux Bavvarix, & dux Brabantix, ceſſe-
rint aliis: inde proveniſſe videri potell, quod
magis cuperent eligi, quam chgere imperatores;
ficque inter eligendus potius quam inter eleſto-
res locum habere malueiut.

Porro ante hxc tempora nullum hiſtoricorum
invenite eft, qui vel nomine tenus ſeptem cicdo.
rum meminerit. Qui primus horum meminifſe
reperitur Martinus Polonns, qm claruit eodem
Innocentio papa IV m Ottone III. de iſtis agit
his verbis: *Et luet iſti tres Ottonn per fucceſſio-
nem generis regnarint, tamen poſtea fuit inſtitutum,
ut per official's imperii imperator eligeretur, qui
funt ſeptem, videlicet jrimi trei cancellarii, Mo-
guntinn Germania. Trevirenſis Gallia, Colonienſis
Iſteho; mercbio Brandeburgenſit camerariet eft, pa-
lotius dapifer; dux Saxouto enfem portat, rex Be-
bemis pincernam agit. Unde verſut:*

*Meguntinenſis, Trevirenſis, Colonienſis,
Quilibet imperii fit canclUarius horum.
Eft palatinus dapifer, dux portitor enſi,
Marchio prapſitit tamer», pincerna Bobemus:
Hiſtiutuſi dominum cunſis perfocula fumum.*

II c Martinus, primus omnium author qui
ſeptem meminit ele&orum, in Oitone III. refe-
rens qux poſtea luo tempore fada eſſent. Un-
de iuepfit error, ut fub Oitone III. fub quo id
ab eo ſcriptum invenerunt, multi putaverint fe-
piem fuiſſe creatos cltdores, Icriplenatque a
Gregorio Udum, quod ſcriptum repererunt fub
eodem Gregorio papa V. nimirum ab ipſo eo-
dem ſeptem conſtitutos fuiſſe eledores. Cum
tamen illud quod Martinus ait: *Tamen poſtea
fuit inſtitutum, ut per officiales imperii, fcq. ad
fua ipſius Martini tempora, ut audiſti, Ct refe-
rendum. Et cum non alius quam Martinus ut
didum eſt, ut primus author hujus aſſertionis
habeatur (nullus enim, quod repetendum eſt,
ante eum repertus eſt author qui vel nomine te-
nus ſeptem ele&orum meminerit) ad ipſum al-
luGſſe oportuit S. Thomam, dum de regimine
principum ſenſens hxc obiter ait: Otto imperium*

ha-j.c. libet vecoſius eſt Otto. Es tunc, ut biſionti tradunt,
per Greorlum V. genere ſimihter Teatunicam pro-
viſa eſt tieſim, ut videlicet per ſeptem principes
JUemamtm fiat qua uſaire ad ſio tempora perfove-
rat, quod eſt ſpeutam ducentorum ſeptuaginta an-
nontm vel circiter: & tantum durabit, quantam
Romana eteſaſio, qeut ſupremum gradum m princi-
patu tenet. Cbreſti fidelibus enpedxiu judicaverit.
Hxc fanâus Thomas: qui cum numeret ducentos
ſeptuaginta vel circiter annos a Gregorio
V. utique ad ultima tempota cjuldcm fandi do-

âous ea eſt ſcriptio referenda, cum ipſe obiſſe
dicatur anno (eptuageſimo quinto poſt mille
mum atque ducentum annum.

Cterutq etſi Martini hiſtoria hec excedat
tempora, ut qux perveniat nique ad annos re-
demptoris mille ducentos ſeptuaginta ſex, eam
prius editam, annuis acceſſiouibus, dum vixit,
audam poiTumus exiſtimare. Cum igitur fan-
dus dodor hia qux aderit de ſeptem cle&oribus
citet hiſtorias, nec plias uſquam Gnt invente
que ſeptem ele&orum meminerint, niſi Martini
in Ottone III. ipſe eum ſecutus, quod ipſum
lenſnTe putavit, bona fide conſcripGt, ſicut &
ceteri poſtea eadem ieribente* feciſſe noſcuntur.
Verum non dixit Martinus: Poſt Ottonem id
fuit obſervatum, ſed ſie. *Poſtea fuit inſtitutum,
ut per oſſreialet imperii.* &c. Quando aptem ac-
ciderit illud, poſtea, certe non ante Innocen-
tium IV. ut eſt demoſtratum. Verum amphi-
bologie Martini ſcriptores illos omnes fecit er-
rare, qui conſtiitutiocm Jeptem elledrum Gre-
gorio V. tribuerunt, qui tamum author reperitur
tuiſſe ut eleſtio regis in imperatorem promo-
vendi, ut ſuperius didum eſt, ad omnes Ger-
manie principes, & praelatos imperii feudatarros
perlinerer. At hec his fatiſ qui puram diligunt
veritatem. Hic Boroniut anno 996. num. 54. &
fat-

ADDITIO AD CONCIL. ROMANUM

a Gregorio Papa V. habitum anno Ghriſti

Anno Cbr'iſti occcctcvt Htrluinus Cumeracen-
ſit epiſcopus Romo a Gregorio IT. Pontſf. Mau-
ordmatui, cum in Romana ſynado do ūi qui eccle-
ſia juo bona invaſerant, conquellut eſſet: Gregorint
privilegiis eccleſiam tUam communit, invaſoreſque
excommunicovit. Cujus rei mentionem, & Gregorti
littera/, babel BaUrici epiſcopi Noviomnſis thraut-
re» hb. I. cap. ilr. Exin, inquit, habita inlix (y-
nodo cum imperatore, papa reſidente cum epi-
Icopia, abbatibus, preſbyteris, cum de neceſſariis
eccleſix negotiis fatiſ traâarerur, Herluuius epi-
ſcopus furgens, populatores ſus parochias cum
Qgravtate querimobias indicavit. Sed & quod nu-
per Opes lui anteceſſoris, -ut prsmiGmus a VVal-
thero, & ab aliis devaſtatas repererit, in medio
proclamationem extulit. Unde papa confirmante,
imrno epiſcopis, abbatibus, eundis quoque, qui
ibi relidebant, ailcſtientibus, charaxaturam fieri
obtinuit bujuſmodi.

Gaegohius epiſcopus fervut fervorum Dei, di-
teſſo fillo Heſluino, fanſſa Cameracepſis eccleſia
antſſiti, ſuiſſave inſceſſeribat la perpetuum.

Cua je paſtoralis officium; ſumtn. ſedis di-
gnitas, qua nos licet indigni utimur, com-
pellit nos non ſolum nobiſeum manentia, verum
etiam longe poſita ſandx Dei eeckſie mylleria,
Chriſto annuente, vigilantia ſollicitudine cuſſo-
dire & gubernare. Quoniam vero, ſicut omnibus
pene notum eſt, interveniente hac re, que in-
ter Arnulfum Remcnſis eeckſix archiprcfulcm,
& Gerbertum invaſorem ejus excrevit, idem
prxdidus Herluuius prxful, illorum odiis, Re-
mis canonico more conſecrari nequivit: ejus
conſecrauo ad apoſtolicam ſedem uſque ad noa
haud injuſte pervenit. Quem conſecrantes, Ja-
crymabilem ab eo querimoniam audivimus: ici-
licet, quod tempore anteceſſorum fuorum idem
epiſcopium multipliciter a maligni hominibus de-
pr<.

OTTO. tn.
IMF.

CONCILIIUM

.....pr<Urun fit. Uode A nos humillie implora- A * firmiterteoeant, atqna poitdeaat, et tempo -
chVFt: **.. "O@l- apoftolica anthoriata, aliquod ci raltbus pruffidna fafifctateer adjuti fine murmura-
9ft, l fubfidium contra iqinaicoa ünftn eccleü* date* tioae , fempitern- fiducialius appetere valeant.
mua. Cujus precibus annuentes, per iftud no* Infuper eidem Hcrlnino epdcopo, fuffipw fiicef*
Oral apoftolic* authoritatis privilegium ünctinua, foribus io perpetuum, per hancnoftri pramepti
ut nullus dux, marchio, comes, vieccomes, feu paginam concedimus & confirmamus, ut nullus
liqua magna vel parva perfona, dehinc, pruno* dux, marchio, vel comes, feu alia quefts ma-
minatu ecclefii loce invadere feu depravare pru- gna vel parva perfona, aliquem diftrifium, five
itunat. Quod G prefutnpscrit, fciat fe a nobis, judicium , vel aliquod placitum in aliquo loco
Cbrifto authore, ac B. Petro apoftolo, anathe- fpe nominati epifeopti tenere audeat , nifi ab
mate illigatum, quouique prudiau ledis antiftiti ejufdem fedis epifeopo licentiam acceperit , vel
iatüfecerit : vel, Romam veniendo, (o ibidem invitatus fuerit.* fed liceat fibi de fuis querneum-
purificaverit. Hoc quoque nobis Gmiller intima- que voluerit, ad id officium peragendum ordina-
tum eft, quod obeunte epifeopo, vel ceteris fa- re. Si quis autem, quod non optamus, hujus
cerdotibus prudiau fandu Csmracenfis eerie- noftri apoftolici privilegii violator extiterit fciat
Gu, aliqui diabolico repleti ipiritu, foieant resBfe cum Juda traditoré , & apoftaticis angelis
ecclefiafticas, quas vel epifeopus, fire etiam fa- sterno igne concremandum. Qjti vero curator
cerdotes reliquerint, diripere ac devaftare. Quibus & obfervator fuerit, benediäion. m & gratiam , &
itidem apoftolrca Centura, ne hoc amplius age>c indulgentiam peccatorum iuorum,ac vitam ster-
prufumam interdiciamus. Quod ii fecerint, cujus nam a Chnfto (alvatore noftro confequi mereat-
cumque funt ordinis vel dignitatis , fciaot fe tur . Arnen. Scriptum per manus Petrifgionis
anathematis vinculo percultos, quoufque hoc di- notarii, & feriptoris lands Romans cecckfie, in
gna fatifiaione correxerint. Illud quoque ma- menfe Majo, A Indiä. nona. In Chnfto bene
gnopere pruoptamus, ut fratres in esenobio ejuf- vsl<*e . Anno I. pontificatus domni Gregorii
dem ecclefie commanentes , cuoftxque congre- lummi pontificis , A univerfalis ecclefsis paptu,
gationes ad eam pertinentes, quicquid iufte ac imperii vero domni Ottonis tertii imperatoris
legaliter poffidere debent, fine aliqua diminutto- anno undecimo.

ANIV/
CHRISTI
WR.

^CONCILIIUM RAVENNATENSE

A GERBERTO ARCHIEPISCOPO HABITUM ANNO CMXCVIII.

Dt luellis ed Eccl^afiellicMt difceiflinn (ptUtntibef.

Fxp^oquo regnante Domino noftro Jefu Chri- C ultionem arbitrio primorum hujus ecclde-
fto ; imperio Pii Gefaris Ottoms M. io an- fix. Et ab omnibus eft laudatum.
iso fecundo imperii ejus XL indrft. fub imagine
Salvatoris infra valvas majoris Eccl^e* Raven-
nateofis, Gerbertus ejufdem Ecclefsis prxful refi-
dens cum pluribus Epilcopis & Presbyteris Ec-
cl^efsis memorat* adftantibus Diaconibus & eun-
do Clero dixit.

I.

In fanda ac Ravennatenfi Ecclefia ,
cui divina difpenlatio prxette me voluit,
duduin confuetudo eft valde reprehendibi-
lia orta , ut fubdiaconi corpus Domini
quod formatam appellant tempore con-
fecrationis Epifeoporum ipfis vendant Epi-
fcopit, & Ch^rma vendant Archipresb^oat,
ris annualiter parochiae noftrx ; in quibus
apparet venditio Filii Dei , & venditio
Spiritus San&i. Qua de re prxfenti de-
creto conflicuco, ut in hac Sede & in his
omnibus qux ad nos pertinent ulterius
urinus fiat . Quod omnes liantes lauda-
runt , & dixit ! Si quis contra hoc no-
ftrum decretum aufus fuerit attentare,
auathema fit . Et refponderunt omnes
Auieu.

II.

Statuimus etiam ut annualiter in fo-
cto s. Vitalis omnes Archipresbyteri ad nos
pertinentes pro refpedu fedis * Subdiacon-
is noftris perfolvant iolidos duos , & qui-
cumque contempferit, cenfuakm fentiat

M*.

II.
Et quamvis antiquitus fit statutum, ut
nullus Epifeoporum alterius clericum fine
commendatitiis litteris recipiat, aut Ec-
clefiam in alterius diocefi *confecret, aut
aliquem promoveat ad facrum ordinem
qui fit alterius Dicecefeos, vel per acce-
ptam five promittam pecuniam. Sed ne-
que illum quem vita probabilis ad officium
non invitat, aut immatura xtas ve! cri-
men excludit. Nec illum quem infeitia
Dlitararum coeracet, ve! leges infamia dam-
aut debilitas vel imminutio mem-
brorum cohibeat , feu quem abje&a offi-
cia vel mimfteria deformia notant , vel
quem turpis lucri cupiditas abjicit vel
contra leges procreatio, neque alium eo-
rum quos neophytos dicunt bigamos ve!
curiales, vel laicos, vel eorum qui in ca-
nonibus & legibus cohibentur. Tamen
Competere non ambigimus , ut prxfenti
concilio prifeorum Patrum fandliones fir-
Emantes teneamus, ut nemo noftrom Ec-
cl^efiam vel aliquando Oratorium in alte-
rius Diocefi dedicare attentet fine per-
mitto & confenfu Epifeopi, ad quem per-
tinet ipia Diocefsis; neque altenus Dice-
cefenfes vel Parochianos recipere aut pro-
movere feu retinere prxfumat fine cano-
nicis

.. —

JINIVV
CHRISTI
..”

»1« o-.0?*" SANDIONYSIANUM. °TM|», Ju
-picias epistolis quas Niceae Synodus apud A
aiusrt Bithyniam congregata iancivit latino mo-
s)* re vocitari formatas; & ut nullum facris
commeat ordinibus nifi quem xtas, vi-
ta, «fo&rina, mores, auctoritas canonica
commendat atque legalis. Ut autem haec
fan&io per omnia firmior teneatur, de

.-r-■-ia ut hoc indignis non concedatur, * quod
^“^i oIli dignis concedi praecipitur sub ana-
thematis obligatione noimetipfos coftrin-
gimns & fucefflores nostros Eptfcopos qui
contra hxc decreta prxfumpfc^t. Et fi

quid facri or-
aliquid acceperit, nifi forte ea quh (pon-B
tē al-camicis ve!-propinquis mortuorum
Ecclesie fuerint collita, hac maledictione
teneantur obnoxii.

Et laudaverunt omnes pariter placere
fibi, ac dicentes clamaverunt; fiat, fiat.

Promulgata sunt hec an. 997. Incarnat. Do.
minior die Kalendarum Majarum indiāl XL
sub demotiffimo imperio memorati Principis
Otonis fiquidem III. & fubfcribentes confirma-
verant Epifcopi qui intererant & presbyteri Car-
dinales Ecclefib* Ravennatis.

Gerbertus.

* Albertus Livienfit.

* Alboardus Sarfenas.

Joannes Bononienfis.

* Rambaldus Cornai afis.

Ildeprandus Faventinus.

* Georgius * Eumiclenfis.

* Senius Sefinas.

Leo - Pfcocleofis.

Teupenus PuplienGs.

Chriftophorus & * Grimiso ttuncii S. Per-
meufis Ecclctua

• JA. to*
Otettu
*AlUrdrt

4a

* Cmmc lvu*

• Picceiffa

•Gatato*

Joannes - de Varimus Presbyteri . Anaftafius—
& Deufdadit. Paulus & Leo.

CMKsissm «Avd eeprefi ed wrumw cedtu Velle CH»KTI
rtlleei vetedtffiff», & «Hctlie beet fete fi ' * Iv,M.
gauli A 4 II-..'' f«W rador LeUei vtttelet 0' - v-»..""
aww fitaeel leeetee fitt vantetre taeter» eeeaeellat ttt
laMm dov w/mn «4. Manfi. M

Huic fynodo itrtterfulife Orton. imp. ait Rubeus hift.
lib. v. fed ex bis «Ait , falli convincitur . Quam vero
refert Rivefius in biftona conciliorum fynodum Raven-
n» hoc ipfo anno habitam , Gerberto prelide, in qua
Hueoem abbatem Farfentem, inique & Simoolace m-
drenand pofepullianre Jue ratoru Namulo-Medola
,1, ***** 4/A*: nu,,h rN« »pp«rer hoc m.
veftitium, at pegue tunc Arduus u lus er.t Mediolis-
nens. .rebiepfcopus.cui F. VV ««itrttrur. Nam Ar-
nutphu* primus obit tnnopjy. Arnulfus vero lecuodu*
sono cantum 999. archiepficopatam uua . Pide Otleeu
Ce^litrtttteet f^ alleet pegteet.

OasEAvario P. Antonii
ed At». Ck. 998. a. 11.

Hoc anno 99t. Gerbertus Concilium habuit Epifeopo-
rum omnium . qui Ravenntti Bccicii* fubiciuntur, in
eio tres canones conditi ad difciplinam Ecclefiafticam
fpetsntcs. Refertur hic, uti dt apud Rubeum m hift.
Rayennat. (ed cum anno 997. male conjungitur, ut ex
ipliit Concilii Praefatione liquet: Prtrtee repte*te Dr
eelf eejtrojeje Chrifti . Tceetrtt «Il Cajeru Oru»Z» III.
Ctn ««ne frcaado haferil ejel , eedeclata ludiaitae. dte.
ideoiue Chrifti anno 99t. quo Otto HI. ufque >d p.
Mantis Mail fecundum Imperii annum numerabat , ftt
IndiAio XI. in curfu erat . Verum efl infra pofit Can-
nes leal i prem«jet» l»et bat w 997. tacere. Dm-
e«ca ehe Kalcadannu Mejeren IndiB XI. At annut Chri-
fti manifeftitrtme ibidem corruptus , legendumque eae»
ut ipfamet Indiftio XI. cum X lendis Mfil con-
tunfta oftendit. Prterquam quod anno fuperiori eo dio
Joannes Gerberti deceffoe adhuc in vivis erat. Denique
anno fuperiori Orto III: Kalendia Mail non fecundum,
fed primum Imperii annum numerabat.

TJKJr

ΤΟΥΓΤΟΔ»* t Qgl- "φΟΓ

99 TDGF Tjfir

CONCILIIUM TICINENSE,

A Gregor» Papa V. habitum anno dcccxcvii in quo Crefceatius excommunicatur.

I Tee de bac fyatde cbrenecon Hildciubete»r»fe: An-Dexilio flatui* deportari. Sed ad preces novi apo-
l no Dcccxcxvil. papa Tiani adunato complu-
riam epifeoporurn concilio Crefeenuum anaibema-
te perculit. Car aettm natbeetaH ptreallet? Caw-
/aw «me feptriere pra/tntit: Otto imperator ha*
bito cum Romanis placito, quemdam Crefcen-
tium, quia priorem papam injuriis fepe laceraverit,

CONCILIIUM SANDIONYSIANUM

In quo adum de decimis Ecclesie reftituendis, anno Chrifti circiter ncccxcvii.

D E bele foede fic Ajneeteet t» vita S. tUbeeh E
Vleriace»fie abbatit , cap. tx. Ia illis fane
diebus» iu monafterio S* Dionyin, baud procul
a Parififo, concilium aggregatum eft quampiur-
ritum epifeoporurn. Qyi cum de fidei puritate »
de corrigendis tam iui« nuam fobditorum pravis
moribus, Sermocinari debuiffent , juxta vulgare
proverbium, cuuautn fiaum fermonem ad deci-
mas ver terant cedefiamm. Qua» taicis, ac Deo
fesrtauubu» monachia auferre moliti, rcfiftents

Eis in hac re hoc venerabili Dei cultore Abbo-
ne, promiffuam in fe vulgi conciuvere manum.
Ortaque fabico feditione, tantus in epifcopos ti-
mor irruit , ut publica ftations relida, paffim
quifque diffugeret , inter quos Seguinus Seno-
num archiepficopus, primatum Galliae ia ea fy-
nodo fibi ufurpam, primatum quoque fugas ar-
ripuit. Et inter fugiendum fecuri inter icapu-
las iaus, lutoque , a popularibus oblitus asgru
evafit. Uni quoque epifeoporurn timor fugienti
tam

o.iGoww

CONCILIUM

otto tit.
IMP.

ANNO
CHRISTI

tam velhces addidit alas ut affluentiſſimo Jpcandii»
apparatu, quem ſibi extruxerateliat, vicinat
urbis Parifiurum moenia, fogitabundus expetere.
Totam ergo tantas calumniam injuriz, tam a
praeſato Arnulfo * quam a reliquis pontificibus
ſub femes devolvi perpendens hic Deo devotus
Abbo, in eodem apologetico non ſolum ab hoc,
verum, ſit a quibſcunq; aliis, hoc modo fe au-

••fi.

1.* Nec me vestro ait Regibus *, alio-
 „ marque sapientuna examini fubduco, qui contra
 „ canones fenfile fupplicor. Inepifcopos, manum
 „ monachorum movi(te) Accufor, vetram bene-
 „ volentiam proprio epifeopo tuliffe blafphemor,
 „ quibufdam excommunicatis participare crui-
 „ nor. Sed efto, cui fententia canonum contra-
 „ dixi, qui in illo concilio vix apcrum librum
 „ videre potui? Aut concilium illud fuit, ubi
 „ conciliari venerunt, & difconciati recceffunt?
 „ Cum ibi difcordes reconciliari debuerint, aut
 „ canonica dillnãione mulñari. Quid in me fin-
 „ gulariter commiferunt epifcopi , ut cis faltem
 „ cogitatioe obefle voluerim ? prateritum cum
 „ non inunium, fed fide A opere amicitilimum,
 „ graviora percula - pertuliffe contigerit . Ecce
 „ coram Deo in Chrifto non mentior. quia au-

 $\Lambda_{5'}$

7 " fofequentium conclamatione, ultra qu,m
 » I, *****,
 dici pofit indolui, recordatus priſtinz amicitie
 tit beneficiorum tanti viri , cuius mx ve-
 nerandum caput offendit , excepta primatis pre-
 rogativa, fe facerdotali infula. Qua fuggHio-
 nis vos decepi, ut veſtram benevolentiam, opn
 mis auferetis, male meritis conferretis? Num

», ego Det» Ium, qui murat mentes, mutat cor-
», da, mutat regna de tempora? Vere fateor me
», magicam ignorais, n«C aliquid malarum ar-
», tium didicisse.

ANNO
ch turn
fil-

Apud cenobium Dionysianam conventat fa-
Aus est plurimorum episcopioram de rebus cede-
fisticis. Cumque de decimis qua a laicis pluri-
muro occupabantur, fle monachis passim detraha-
bantur, ad parochos reducendis, quaesio in Me-
dium foret propolim , Abboque monasterii Flo-
riacensis ceobiarcha refertit : is monachos fan-
ti Dionysii, flit ceterae familiares illorum con-
tra episcopos concitavit . Seditione gravi orra ,
pontifices re infœa huc illucque diffugere co-
at , & tug fibs salutem quersera . Sequinus Se-
nonensis archiepiscopus canitie venerandus , fu-
giens, inter scapulas securi iâus , a populo cae-
no fle luto oblitus, pene mortuus reliâus est :
nec eum dignitas facidotalis protexit, aut cani-
nes, quin pene occideretur. Cujus causâm con-
citantionis in Abbonem omnes rejecerunt : flit de
eam, apologetico ad reges Hugonem, fle Rober-
tum kriptio, expurgare fle nititur.

OaxavATto G. C

Muer a Giegnrio Rivelio conjeAvaA hanc fynodum
fuille <n annum Cbristb imllefimum . Hab.r> eit certe
HuKone A robrrto regnantibus: apud quos apologetico
te purgavit Abbo. At obm Hugo anno 997. OA. sq

Таб. 1. «iδ**

TÔÛT* TÿOI. etSQi» TÔOI* TggP TÔGT

TÔOI* TggP TÔGT T^MOT* jfiQu

T^{M*}_{0Γ} jfiQu

€7» ρ   A   R   I   S   I   E   N   s   E   **CONCILIUM**

An. DCCCCXCVIi- celebratum forts idem cum **PRÆCIDENTI.**

did ive Cencifirmacriiacs frgaentunt tkerta Kabtm rt^h Francoratee ^ttri tfftrtrr λ Brewl
aa/ifa/, fan/, paj. 1139.

RObertus rex Francorum frmpet .wguftus fle. | K>:z noftrz fedis palatio colleâa refedit) firma-
Damus Dvo , & S. Diunyio qaldam rcs
jutis noftri cum conioje ac filiis. Hoc eft bati-
Lethericus Senonenfis archieptfcopus fubkri-
pfit, Hugo Turonum archiep. Fulbertus Carno-
tenfis epifeopus, Fulco Aurelian, epifeopus, Ful-
co Sueffioncnfis epife. fubfcipit, Gt, Fromondus Tre-
cal(Talorum epife. (ubfer, Rogerius Bclvacenfis epife.
adAlbertus Lauduncnfis epife. W'do Catlauna-

Si quis autem, quod non credimus temerario
Sufu infringere przfumpferit auctoritate noſtra ſe
Epiſcopotum hoſtrorum qui nobiſcum hoc p s-
septum in ſanda ſynodo (qua XVI. Kal. Junii

fis epife. fuberipfit, Gislebertus Meldenfis epife.
 Rubertus Silvaneden. ep fe. Beidoinus Tarvanen.
 epifeopus, Franco Diaconus atque chartigraphus
 relegit fit figillavit.

ANNO

"Ait1

CONCILIUM ROMANUM

Assi

vas.

In quo de Robeni regis, qui confanguinesm duxerat, dffolvendo conjugio aâum est, in
baftlica fanât Petri a Gregono papa V. przfente Otione III. imp. celebratum
anno Domini mccccxcviii. Gregorij ciuidem panz anno III.

Robert! vero regis anno 11.

tint friiulim lu lutem edi/aw, m a/Mgrapfo A. F. Junii SiruHuif S. J. ywd ewfit,
«a cod. i. flisha Aamsq/fs.

TITULI CANONUM.   Eli. *Betemmetuitemar tfiftepi gal tale tnj^uuf*

I. Ut Rohftul re» Beriam tuurem temfingfelueam 111. E^fcrpeUtu Merfeltege^Si in prifaeem flutnm
I^ttrt> $\Phi \ddot{U} \alpha$.

 $tV.Dr$

*>J

csscoRius

ROMANUM.

ni

cHa-sTt ^{o* Gtfileno tP'fcoP.» f*^o omimee feto edura-A}
^{Jozein inifoorAt.}
V. Stepimu VAlIntenfit epifeopi ~~THTE~~ ^{6Aññe/} ele-
AI O ordnAli dteftio.
VI. EjtcommtnKAntnr epifeopi fit SteplmAAAt ordi-
HAMt.
VIL W « StepbAAAt FaZZaveafr loauñ Alter tltGA-
tm, & a pApA coaftrtllw.
VIII. Ut ren Afiintal lltphono deppllt »m/4.

P R Æ F A T I O.

r./wÜT ^{nomieue Donaiui Dei fummi, incipiunt ca-}
taow.CwM A pituU georJis concilii edita a ~~domino Gasc-~~
^{9^o Dto} «i interluit glorioffimus
terius ~~Otto Cdi. Augustus-1-fit omnes-faberi-~~
pti epifeopi; habiti Rome in bafilica beati Petri
principis Apoftolorum, anno tertio imperii ejuf-
dem Celaris, & Apoftolatus prefati Papat.

CANONES.

J. Ut Robertut rttt Bertem aswreaa confangtli-
neent dineitrot.

Ut rex Robertus coniangvineam fuam
Bertam, quam contra leges in uxorem
duxit, derelinquat, & feptem annorum
poenitentiam agat, fecundum prxfixos ec-
defiafticos gradus, judicatum eft. Quod ū
non fecerit, anathema iit: idemque de ea-
dem Berta fieri praeceptum eft.

II. EttcommnnicAntnr tpijcopi qtti tele conjtt-
ginm conjecturent.

Erchembaldum Turonenfem archiepifeo-
pum talis conjugii confecratorem, cum
omnibus epifeopis qui confentientes inter-
fuerunt his inceftis nuptiis regis, & Ber-
rx confanguineux fux, a facrofan&a com-
munionem iufpendimus, donec ad hanc fan-
ftatn fedem apoftolicam veniant fatifsa-
duri.

III. Epifcopetnt Mrlfebttngenfis in prifltintnt D
fletam nftitatio.

Ut epifeopatus Merfeburgenfis a fede
apoftolica, & bonx memorix Ottone I.
Imperatore per univerfale concilium fun-
datus, & ab imperatore Ottone II. fine
concilio deftru&us, ut in proprium ho-
norem redeat a fede apoftolica judicatum
eft per univerfale concilium, prxfidente
D. Ottone III. Augufto Cxfare, & D.
Gregorio V. papa.

IV. De Gtfilerio epifeopo qñi a minori Ati
mejerem fodem migrovlt.

Si † Giilarius fantQæ Magdeburgenfis E
ecclefiz epifeopus potuerit canonice com-
probare, quod per ambitionem de minori
lede Marfeburgenfi, ad majorem Magde-
burgenfem non migraverit: ut noa depo-
natur, judicatum eft. Sed fi populi &
cleri invitatione migravit, in eadem per-

maneat metropoli. Quod fi abfque eorum----
invitatione & eleâione migravit, non ta-
men per ambitionem, de avaritiam fa-
âum efle confititerit, ad priorêm redeat
fedem. Ac fi ambitionem, & avaritiam
negare non potuerit, definitum eft, amit-
tat utramque.

V. Stepbuni Velltnenfit epifeopi contre cenwt
titfll, It otdinAti dcpofuo.

Stephanus fanâx † Vallavenfis ecclerix
di&us epifeopus, ut omni ordine faccrdo-
tali careat, autoritate apoftolica edici-
mus, eo quod a Widone vivente epifeo-
pp evUnculo & prdecefforc fuo, fit ele-
au> fine c)er. & popoli ,olum,te. ,c poft

ejus mortem, & du&bus tantum epifeopis
non comprovincialibus fit ordinatus.

VI. ExcolntmticAntnr epifeopi fui Sttpbonttin
trJIHATAHt.

Dagbertum Bituricenfis ecclefiz ar-
chiepifeopum, & Rodenum Nevernenfir
ecclefiz epifeopum, a communionem fufpen-
dimus, donec ad hanc fanâaan & apofto-
licam fedem veniant, & fatiffaciant, eo
quod Stephanum Widonis epifeopi nepo-
tem eo vivente contra leges eccleriaz
in epifeopum ordinare prxfumpferint.

VII. Ut tn Stepboni VAllevenfit heu01 Alter
eligetur, ô^o popo confecretur.

Ut clerus, & populus civitatis Valla-
vorum licentiam habeant eligendi epifeo-
pum, judicatum eft. ut eledlus, a domno
papa confecretur in epifeopum, judicatum
eft.

VIII. Ut rete Robertas Stepleno ltppolt>
non foverit.

Ut rex Robertus Stephanum, Widonis
quondam † Vallavorum epifeopi nepotem
juftè damnatum, & depolitum, nullomo-
do juvare prefumat, nec ei praebere au-
xilium, judicatum eft: fed ut cleri, &
populi faveat eieâioni, ialva fibi debita
fubje&ione decretum eft.

SUBSCRIPTIONES EPISCOPORUM.

Ego Gregorios, fan&e catholice, & apoftolica
Romana cedcfia prxful, praefui, dt fubicri-
pfi.

Gerbertus t Ravennenfis archiepifeopus.

* Gislebardus Capuanus archiepifeopus.

Sigefridus Placeotious epifeopus.

Hubertu Firmeofis epifeopus.

Petrus Cumaos epifeopus.

Lambertus Conftatichfis epifeopus.

Hugo GctMvenfis epifeopus.

Hugo Sedunenfrs epifeopus.

Henricus r S. Kyliani vicarius.

Beoediâus † Laicaneofis epifeopus pro fe, &
pro omnibus Cardinalibus epifeopis.

* Joannes Matursiensis epifeopus.

Tctbaldus epifeopus .. Velleternenfis,

Petrus

ttHucb. Gislarius. » Duci. Vellavanlis. 3 Decb. Datobertmn; CT «m1, Roclenum. 4 Decb. Vellavora*.
1 Decb. Ravennaf. < tSacb. Gifebardw. 7 Dmb. S. Juliani. 8 Decb. LavicanenTu. 9 Decb. bic Addit: Jaso
Des Albanenfia Epifeopus. se Decb. Belleaentis.
Cencil. Generol, Tom. XIX.

----- U7 CMr?^w C O N <: I L I U M <19

Atffffpn . Petrus Praoastinos epitopus.
Gregorius Officinis epitopus.
Benediâus Portueofis fepicopa.
Stephanas Cercufis epitope.
» Arfsida Fcreatinenfis epitopu.
Ingizo Caftellaons epitopos.
Hubertus Lafcaii» epitopos.
Hubertus Arias* epitopos.
» Ildeprandus Fa*etinu epitopes.
Joannes Suedeaaf epitopes.
* Adclbertat ----- epitopes.
* Adclbertus Pifsurenfis epifcopus.
Raioerius FundeaGs epifcopus
Bernardus Cajetanus epifcopus.
Arialdus Qnun epifcopus.

Nota Jacobi Sib^onoi S. J.

*fm ifft regent Mû af/ltitu asaodats, cm.
tagtoimt mi ft JitCteWrl, touffe, i@» hjhriu m-
fret jtrifmm ttftuv, mm Let W* IX. l» ttftto *4
Htorluuu regau ejeu ftH-», tajtu farte» rtiltat ft t
Ctnutttfti fari. Sx. tag. vni. Parce, tuffio, tuus Ro-
bertos, laude St coofultn epdcopocus regni tui, Ser-
tam matrem Odonis comitis fibi duxit uxorem t o j quam
rem, ouoiam fibi erat carro afinitate coops&At, ab
anteceffore noGro cum epitopi», qsu placito interfue-
rent excommunicati: poli ad fedem apctolkam re-
nantes cum fatifsaAtoe fcfcepta ptnitencia t redierunt
ad propria.*

In hoc eodem eoocilio dedfc lis Arnulphum inter At
Gusdaldum, quorum fincali Aufoneniem Epifcopatum
Ut> aflerebant i St Gnadaldus in ordinem reda&us.

AAA typographi oletantia hic omiffa ad volumini-
hujus callem dabimus.

BULLA GREGORII V.

fm Arnulpha l» Epif- Aufnnfmi tlftnâ»,

■a fe.iisü >*vRegorius Epifcopus fervas fervorum Dei »

XJ Divina nobis faluberrima precepta & fan-
dorum canonum infuuta veneranda nos admo-
nent confideration s intuita, immo & apoftolici
Moderaminis annifu, utilitatum commoditatem
atque firmitatis proficere integritatem, quatenus
procurandarum utilitatum fubfidia, ut divino
cultui dedicata exiftunt, inconcuffe permaneant,
aique io laudibus Dei diutiffime periolvendis va-
leant proficere. Hoc procul dubio commiffa (bl-
Jicitudino nos provocat pia coofideratione fanare,
Ut ex hoc divina placata clementia, io fydereis
arcibus nobis adferibatur remuneratio. Ideoque
omnibus fanâz Dei Ecclefie» fidelibus tam pre-
fentibujquam & futuris notum effe volumus, qua-
liter pcrââa fuit fynodus feptimo Idus Maias io
bafilica beati Petri Apoftolorum principis, ante
aram five altare ejus, cum omni Romanae Ec-
clefie Epifeopis & ultramontaais necnon Diacono-
nibus litriuique gradus finde noftro apoftolice
ledis, cunftaeque fedis Romane urbis, inter
quos etiam adfuit Dominus gloriofiffimus & fe-
tenuiffimus Otto tertius Imperator auguftus cum
toltramootanis Longobardorumque Ducibus, com-
itibus, feu militiae copia nimis. Et refideotetE
illic ad pedet praefati Augufti Ermcngaud Comite filio Borrelli Aquitanorum five Gothorum
nobiliffimo Marchione cvm optimatibus five cler-
icis fuis, Arnulpho Epifcopo, Ac Guadu'do ad-
vocato Epifcopo, in eodem conventu vel fynodo
inter fe altercantibus deepifcopio Aufonenti,
Guadaldo fe reclamante ante apoftolicam & im-
perialem prefentiam quod predidus Arnulphus
per vim & injufte tolleret ei prodiâum Aufo-
nenfem epifcopatum, una cum Raytnundo ipfius

Aprouincise Matchione, Arnulpho Epifcopo rcfpcm-
—1 —
deaia quod ei non abftoliffct per vun nec inju-
***£,
Ac prssdidum aptfcopatnm, fed infie & focaliser
fe obtinere, At a proprio Metropolitano NarLo-
nenfi, cujus dicacchis fora debet, cfl- coalecro-
tum, & Guadaldum meate Fruiano Puutifice
Auibnrcfi ab alio Metropolitano Oddoae Galbe
orovincias Archiepifcopo fraudulenter Ac abiqu*
lege ordinatam, St a Joanne Papa anteerflora
noftro Ac a ceetu Epifeoporum Romane Ecclo-
fia five alite compluribus condemnatum * ana-
ibematixatum, reclamante fe prodido Epitopo
Fruiano, quem Guadaldus interfici fecerat cum
fratre & coffiuseuioeo fuo & aliis pluribus. Hac
talia illis dicentibus, diligenti animo, cum fum-
Btno ftudio, letaoiis, palmis, & orationibus ia-
tercedcatibus, Ac fidem catholicam relegentes,
tradare carpmus qualiter fida relatione ad regu-
larem tramitem perduceremus Al fecundum cano-
nicam Ac apoftolicam auftotitatem eoa difcutere-
mus. Tunc nos demum fecundum canonicam &
apoftolicam auftoritatem ferula excommunicatio-
nis Ac bandi noftri conflriximus prodibatum Er-
raengaudum Comitum cum clericis & optimati-
bus luis ut quicquid exinde veraciter fentirent,
nobis pro amore Dei & Apoftolorum principis
Petri renunciatur fetsgrent. At illi profedi funt
uno animo unaque voce ea qua ab Arnulpho
Epifcopo audieramus vera At reda omnia effe Ac
Guadaldum vivente Fruiano Epifcopo epifcopatum
Cfibtmet ulurpaffe Ac ab alio Metropolitano injuffi-
fubmtrodudum, Al poftca pradidum Fraianum
a prefito Guadaldo innocenter occifam. Dein-
ceps nufmet cætufque Epifeoporum diligenter pca-
fatuta Guadaldum inquirendo difcuffimus, fi ve-
ra e(Tent qua ipû contra cum objecerant. Ac
ille, quia negare non potuit, fe proprio ore pro-
fessus eft profatum epifcopatum vivente Fraiaao
Pontifice fibiofet fubripuiffe, Ac ab alio Metro-
politano, non a diecelano Narbonenfi, ordina-
tum, Ac feditionem fe incitaffe, qua ipfe prafli-
bams Pontifex Fruianui a fuis fuit interemptu.
Tunc nos demceps hnc audientes, Atejus verbis
magis quam aliorum teftimouite credentes, cepi-
mus perquirere fandos canones, Al recitando in-
venimus capitula a (anâo Nicano Concilio con-
ftituta, non debere ufurpari alicui epifcopatum
Epifcopo vivente, nec ab alio Metropolitano nifi
dicecefano ordinari, etiamfi talem clerus At plebs
eligerent, fed hujus rei faâorem fecundum luam
profeffionem, Ac canonicam Ac apoftolicam au-
doritatem debere deponi. Nos denique obedien-
les procepus canonum, judicantibus Epifeopi
Romanis, Longobardis, Ac ultramontaais, con-
fentiente At judicante Domino Ottone Imperato-
re Augufto, iuffimus a Benedido Archidiacooo
noftro Ac Rotberto Oblationarto ipfum Guadal-
dum deponi. Qui flatim noftris iuffibus obedien-
tes, ut mos eft Romanorum, de dextera illius
annulum evellentes, Ac virgam paftoralem fisper
caput ipfius frangente, Ac cafulam atque dalmati-
cam fcindenres, Ac ab ordine pontificalis ram
degradantes, io terram federe fecerunt. Poft hac
omnia perada, Domino Imperatore iubente, Al
Epifeopis Romanis, Longobardis, atque ultra-
montanis judicantibus, confentiente Ac acclaman-
te Ermcngaud Comite cum clericis Ac optimati-
bus qui de regione illa ibi aderant, una asm fe-
nata Ac militia Romana Longobardorum Ac ultra-
montanorum, privilegio noftro auditoritatis eo-
firmando & corroborando Arnulphum pranomi-
nâ-

ROMANUM.

»qo

P* aatum Ep&opum Ml oedtae pontificali Ecclifi-
 ----- a.c^^r.» flatuimus atque fubUmavimm, «au-
 ammo braque & vtrgam peflorâlom « dedimaa, ligandi
 «<<TM i°, *e°d*Hee poteftaiem vice Apoflolorum & no-
 flra ci coacef&araa » ft epifcopatam prufatum
 «mm cam pntcepto Doom! Augufti cam omnibus
 foi* pertinenti» qo ad fedem ipfam pertinent
 val partinenriM qu ad fedem ipfam pent-
 nete debent, illi ftabilivimus, ita nt nullus ho-
 mo vel judicialis potellas in prufato epifeopata
 eel fade aliquid contra huoc Aruulpbum fipifco-
 ram five facceffores few temerario aufe contra
 Ecclcfiam (fen ro) landi Petri fan fanda Mari-
 in vice Aufoocofi fitas diframperc, invadere, far-
 ripcre, vel deboaeftare ant dilaniare, ant aliquid
 per vim auferre, contendere, vel ex&orquerepra
 fumat, id eft, nec parrochias, neque fifcoe, nec
 pradia, aut caftella, neque monetam, neque tel-
 lonea, neque pafeuaria, neque Omnia . quicquid
 dici vel nominari poteft, fen ctiam abbatialqua
 ad jus Ecclcfia pertinent. Si quii autem contra
 hoc noftri privilegii robur vel contra jut fiipra-
 diftaram Ecclcfiarum, live precepta epifcopii, vel
 contra Canonicos ibidem Deo famulaotet, ad ir-
 rumpendum venerit, ant in aliquo moleftiam fece-
 rit, ant legerit nifi refipuerit anathematis vin-
 culo ex audoritate Beati Petri, & aliorum Apo-
 ftolorum, atque in ponte noftro Gariâ d 999 ex&er-
 commautentum, ft cum Juda traditore eatentis
 igneis nodatum,
 Scriptam per manni Puri notarii, ft friniarii
 S. Romano Ecclcfia In menfe Majo indiflio-
 •e XI.
 Benediftas Sando Romano Ecclcfi. Archidin-
 nui, qui depofuir Guad Idum .
 Joannes Diaconus Sando Romana Ecclcfia ,
 qui Homo vocor.
 Ego Notkertu SanAa Leodicenfia Ecclcfia Bpi-
 fcopus fubfcripfi .
 Benedidus Diaconus.
 Joannes Diaconat S. Ecclcfi. Romana.
 Petrus Abbas, qui ia fynodo, quod hoc privi-
 Bleg'um narrat, rriedi, ft fubferipfi.
 Ego Otio Dei gratia Romanorum Imperator
 Auguftus fubferipu.
 Anno Pontificatus Domni Gregorii fommi Pon-
 tificii. ft univcrfialit quinti Papa in facratiffima
 fede Beati Petri Apollait tertio, imperante Dom-
 no tertio Ottone a Deo coronato magno, ft pa-
 cifico Imperatore anno fecundo in menfe Madio,
 ft todiaioe XI.
 Joannes Praefectus , ft Comes Palatii, atque
 datus Judex.

°A D CONCILIUM ROMANUM

?re oerwr ntkju tftatâ e Gregari* V. Tif» & Otbnt 11» Mftwrt.

Anno 99R. celebratum.

ADDITIO.

Ma^{sm'}
Ma⁴

AD concilium hoc Romanum pertinere non
 dubito chartam qtmndam in chronico Wul-
 turnenfi Rer. Ital. tom. I. par. II. pag. 487.
 latam. Charta illa figoatur indidiooe XI. Gre-
 gorii V. anno II. Ottonis imperatoris anno 11.
 die XXX.....Cbaraâeres iplot chronologicot
 exprimere cenfui tempus Romani concilii anni
 99& ante majum meofem , quo Gregorius ft
 Otto annum fecundam nondum exceclerant. Ip-
 fum veto concilium china reprnftentat, comme-
 morant pontificem ft imperatorem ia Aq^ica S.
 frtri com venerabilibus archiepifcopis ft epifcopis
 ultramontaots ft Italicis refidentes . Altera eft
 etiam charta in eodem concilio fignata , in qua
 Otto III. imperator Hugooi' Fartenfi monaecho
 abbatiam illam committit . Hanc vero ad con-
 cilium hujus anni pertinere hoc indicio demon-
 firo. Hugo ille ParfeaGs abbas in ea, quam an-
 no 1014. fcripfir, querimonia de uterpacia mo-
 nafterii lui fundis legenda in chronico Farfenfi
 Rerum Italicarum tom. II. parr. II. col. 553.
 narrat oblatam fibi cœnobii illius abbatiam ab
 Ottone III- non acceptaffe a/fvr Arasa» ad /jw-
 darav.* Ottonis vero diploma , quo eundem Hu-
 gonem a fe olim exaudoratum reliituit abba-
 tem, ibidem legendum coi. 491. figoatur 17/A E
 KW. «verrier **ni DCCCCXCVIII.** radrAaw XI.
 OttMût III. rtjuniH XK, ihtftni II. **the** Aa-
 iste. Pro manias tamen legendum Majae , ex
 iis qu ad Romanum concilium anni 999. affe-
 remus, conflabit. Romanum ergo concilium ce-

iebratnm efi anno Ottonis II. ante majum.quin
 ft intra aprillem meufem. Porro utramque char-
 tam tum VVulturnenfem illam , atque alteram
 Faifcofem hic dare juvat, quippe quas ad idem
 Romanum coocilium anni 998. pertinere arbi-
 tror. Sed antequam Wulturnenlcm proferam ,
 monendos ceofeo eruditos bac ipfa charta fanari
 luxationem qaaodam in lubicriptionaibut epifeop.
 que canonibus concilii fubjiciuntur. Porro in il-
 lis fic repræfentatur epifeopus quidam Adrifertar
 .....tpi/ctpa/. Hunc igitur Arrxreqrav tenuif-
 fe ecclcfiam ex charta ifta docemur. Hac ergo
 luxatione fanate, ita Icribeodmn eft,* **AitAtrmi**

DEFINITIO JUDICATUS DE SANCTA MARIA DE APINIANICI.

LEO archidiaconus ft Adelbertns epticosus Bri-
 xienfis, milii cooflituti ab Ottone Iif. im-
 peratore, io Placito adigunt Raioaldum comitem
 ad refititendum monafterium S. Mari. Apioia-
 nici abbati Sanfli Vincendi ad Vulturnum anno
 DCCCCXCVII.

in nomine Domini Dei Salvatoris uoflrijefn
 Chrifli. Anno Deo propitio pontificatus Domni
 noftri Gregorii fummi pontificis ft univerfalis V.
 pap. io facratiffima fade B. Petri Apoftoli fe-
 cundo, imperante Domno ( ) Ottone a Deo
 eo.

(a) Flactum b<< CbfMOfrapbua nvfler ad ton»vork Ornato U. Aufufli retulit, fed perquam fapiue. Memo-
 satas hoc Gregorius V. Gumm- Pont fex, una cupis mentio fas aperte montre eum poterat, mammari beic.Ot-
 Cttitii. Gnttil. Ioto. XIX.
 P a mm*

*Jt
....
esliwi

PRÆCEPTUM OTTONIS III.

»j»

coronato magno ft pacifico imperatore anno II. A
indiaiooe XL die XXX..... Decretum judi-
e* iustione Domni Ottoois piiffimi impe-
murie aoguffi, qualiter idem ipse Domnos im-
perator proclamatioem audivit a Johaoee ref-
giofo abbate venerabilis monasterii fandi Vinceo-
tii martyris Chrifti, fitum fuper Vulturii flumi-
nis fontes, fuper quendam coouiem Raynaldum
de monasterio fana» Dei Genitrici» Maria Do-
minet noftro, qui nominatur ApinianicK, In co-
mitatu Marficano eft conflru&um, quo eft cella
prediaï ctenobii faoai Vincent», quem idem ip-
fe prediftus Rayoaldus comes jam pro duobus
annis invafit fuperscripto monasterio fanfta Ma-
rio cum omnibus fuis pertinentes, & ufque ha-
ftenus vi virtutis retinuit, ft vtolori manu vm*
dicabit. Unde nutu Dei, ejusque dementia dum
domnus imperator in Secretario, qui eft juins
Bafilica lan&i Petri apoftolorum principis, reli-
deret cum venerabilibus archiepiscopis ft epifco»
pis Ultramontanis ft halicis, ft Ottoni duci,
ft honurftillimis viris, in quo fupfer manibus
eorum adnotatur. Tunc iuprafcriptus Johannes
abbas in medio eorum adiit, & proclamatus eft
dicens. Daturae feettffillet imperetr, ft ferepet
-ttffitt, faa/iaar mil ft aves dra fae mu/icrw
tenHt CbtlHi emrtlyru Vinentii igrtet ft ptffilime
fodet»qmlittr viet ff tridntIM* tffat e gjq.
M/ds CMMtr vidr/crS dr tfsenafor» S. Merl*, fei
Drater Aptemici, yae tli etU» ltr/rtrriptt tene
VI Virent». Quibus ad hoc pius tmpeia-
tor mifericordia motut iulfr fuis fidelibus, vide-
licet Domno fimftiifimo Leoni archidiacono. ft
judicem lacri palatii almifici imperatoris, ft e*
xinde foras abirent, & cum eo domno Adelber-
to epifeopo fanfto Brtxienfis ecclefie per Deifi-
cem legem eot finirent. Et mox inde egreffî a*
hieruot in dexteram partem hujus bafilico, refi-
dentibus ambobus iudex, & epifeopus, ft pluri-
mis vitii ibidem confpectui adftentibus. Rurfum
Jobanni abbati eis reclamavit eumdem fuprateri-
pto termone. Tunc prediftus Rsnaldus, qui ft
• ii Mit. tornet respondit : »// * Deet rt fatrrt/inptlie
telltet, ft emjffitr ftnti. Mene tntrevi y
*efsr tntrrt femiff. Tunc fuprafcripti iudices
) judicaverunt, ut prudiao Reynaldo comite refu D
teret jam didam cellam iuprafcripto abbati, ejuf-
que cenovio fandi Vinceotii : Et mox Rayoal-
dus comes apprehendit virgam manu, & confo-
tis voce refutabit eundem monasterium ad fupra*
feriptum abbatem, & fuis fuccetfbribus In perpe-
tuum, cum omnibus fuis rebus, fervis, ft an-
cillis, vineis, & terris, montibus, & collibus,
planis, ft planitiis. rupibus, & fontibus, molen-
dinis fftpifcariis, rivis, aquis, aquarumquedecur-
fibus, omnibusque iuprafcripto monasterio far.d-
Mauc generaliter, & in perpetuum pertinenti-
bus. Et fuper hac fpondeo, polliceor vobis, ve-
ftrifque fuccetfbribus, omni tempore, ego una
cum heredibus, ft fuccetfbribus meis, vobis, ft
veftro monasterio temper defendere, adjuvare, & E
in omnibus auxiliare fuprafcripto monasterio fan-
fos Mari» conavero ab omni inlurgnti pars ho-
minum. Et fi hoc non fecero ego vel heredibus
meis, tunc de auro nos promittimus componere
Mri puriffimi libras centum, medietatem cameras
noftiffimi imperatoris, & medietatem vobis ft
monasterio & Viocentii. Qui vero ibidem vim

virtutem fecerarat, ft ejecerunt monachos ejui-
dem loci foras jecerunt, ft fisorum fiua ibidem
vexaverunt intuiti cos pnsdMU iudices retompeu-
faverunt dtccmca tunc. Car Mas ructum wfo
drdir hcra/M., etftffifmftt asmdbrte temffif-
fttu, tf fie. Mte Dei, tf veietete eeeueeti eb-
betif eueetbustfti jecigitt tf wleUt enitmi
ntniutAtii? QlubiM ilU respondentev dixerunt:
Dmiw fineet ten fiie njftit, tf irriteu fici-
enr; fti fi fiuet cuds, for, paud mfifi-
refetueet, tf eb bu fefrefiriftuefttee tilifteu
eu eefinyee bert&vt. Et flatim apprehenderunt
virgam mao. ft clara voce refutaverunt mona-
fteriofitnftaMari» a fiipmscripti iudicer, ft pre-
Dominato abbate, ut nunquam uherius exinde
altercare, vel inoicftiam poperare, apt vim fa-
eere maluerimus. Et fi autem, quod abftit, ali*
quando io tempore aliquam temeritatem, aut vio*
lemiam facere conamur, tunc daturi nos pro u-
noquoque, ft noftria bcredibua promittimus com-
ponere robii, veftrifque fuccetfbribus, & partem
veftri monasterii auri puriffimi libras L medietatem
earner domni imperatoris, ft mediet*
tem prodi&o abbati ejnfqnc monasterio. Unde
pro futura memoria futurorumque teftimonio fu*
prafcriptoe Leonis domno archidiacono & Judici
facri palatii, imperatoris miffua, Johannes cri-
manus fanda Romane ecclefie fertbere precepit
in meofe ft indiaiooe fuprafcripta XL

Adcibertus gratia Dei Brixiofis epifeopusft
Domni imperatoris miffus interfui ft fubfcripti.

Leo facrofandi palatii, ft miffus domni impe*
ratons interfui ft fubfcripti.

Signum manu Rayualdi teripfit, ft confirma*
vit.

Signum manu GifonI fcripfit, ft confirmavit.

Signum manu Donelli fcripfit, ft confirma*
vir.

Ego Johannes feriniarius fanda Romana ec-
clefia, ft fcriptor hujus iudicati pagina ex iuf-
fioe domui imperatoris feci, complevi, ft ab*
fohi<

INCIPIT PRÆCEPTUM DOMNI OTTONIS IMPERATORIS.

O Tto Dei gratia Romanorum imperator An*
guftus. Omnibus fanda Dei ecclefie no*

Unique fidelibus prafentibus & furoris notum ef-
fe volumus, quoniam dudum moti iufte fuper
quodam monacho, qui fibi imperialia abbatia,
monAeni videlicet rarfenfis, abfque noftro af-
fenfu regimen ufurpaverat inique, ft quod de*
terius eft, pretio emerat a Romano pontifice;
id ei quod lubere yidebatur, debito cum dede*
core abftulimus, ft digne noftis ab obtutibus
ejecimus; monasteriom vero ipfumcuidamMqgv-
»i tffittpe io beneficium dedimus, ft quemdam
nofttrum cariffimum Hcrphooem ibidem manere
pracepinus, Post hoc vero ejuidem monasterii
E religiofi congregationi mugeiapreciixie pollutenti,
noftre auresclémentie accommodavimus, eumque
Hugonem gratiam »n nofttram recepinus, ft in
ipius regimine confirmavimus. Prapicientes ita-
que imperiali potentia iubemus, ut deinceps iux-
ta canonum reguleque monafticam auctoritarem,
& ejufdem monasterii per antiquorum regum,ft
imperatorum adeptam preceptorum libertatem,
cie

*Car... 40

tonem 111. lujuftum. IleAc autem procedunt chronologies note, ii mrnfen», vui keic drbderatut, feptombrVM,
aut fequente» anni 997. fobntellijas, tunc enim in curfu erat indiaio XL * Nsflrum decept
>...». Udi. mvtro: fed illi ammadvertendum erat, altatum Joannem abbatem floruUfe fub Ottone HL attgufto, oi infra pu*
a-o xl.c.r. tebit. Memoratur heic Otti ...» Eundem vide in placito Ttiacafi uu» joos.fub codam Aujullo capXIV. pag.
rabil. r»j. Antiquitat. Eftled- Mrretr.

ANNO
CHIOST!

CONSTITUTIO OTTONIS IU.

I14

ANNO
CHRISTI
99

roboratur, fll tunc a (amato poottfke canonice
«oofecsvtur. Ahterfi pradnmpferit, imperiali cen*
fiffa eandemastur, fll quieqwd de bonis mona-
fteeii feripitaterit, omnimodis evacuetur. Quod
«t mina credatur, fll in poftarum diligentius
obferveusr, snftri figtUi impreffiooc inferius inG-
galri iuffimus.

Heribertus cancellarius vice Petri Cumani epi-
feopi recognovi.

Datum VIII. Kal. Martii, anno Dominica
Incarnationis DCGCCXCVIII. ludid. XI. anno
autem Optonis tertii regnantis XV. imperii II. A-
dum Rome feliciter in Dei nomine. Arnen.

Omfeue «ffia feftgra tjttfint tncill cam cmm-B
wiu/ A n mltis flent lãverft [munit]■-
ilt OütMtiu fe [m niin cwlgare xk
Bttnt] l^trx. ntl. n i lt. II. paj. 16. Ex y*
ilt leetar.

CAPITULA CONSTITUTA A GREGORIO ROMANO PONTIFICE

fiiit Ottttit Hgr/ (ducis.)

P Laçait fandai fynodo, ut omnes epifeopi oc.
odeutales, qui in depoGtione Arnolfi Re*
nenGe archiepifcopi fawuot, fll ceteris inducia>

vocati, Papienlem fynodum fpreverunt, & inrnn.
venientes caufas ad confutandam lynodum per ma*
nuas laicalis perfixus miferunt ab euifcopali offi-
cio fufpendantur. Adelberonem Laudnnenfem
epifropum, qui etiam Metropolitanum (uom ap*
prehendit fll tradidit, ab epticopali officio iu-
(pendimus, quia ad fjrnodum venire conterrfit .
Auctoritate enim Julii pap. hoc fandum eft ,
qui etiam occidentales epifeopos, ad fynodum ve-
nire contemnentes , depoGiionis reos iudicavit .
illos vero abfque apotiolica auctoritate depofitos
innocentes remanere . Decretum eft etiam , ut
rex Rubertus, qui confanguincam fuarn conira
iuterdidionem apoftolicam in conjugium duxit ,
ad fatifadionem convocetur cum epifeopis his
inceillis nuptiis confemienibus. Si autem* renue,
rint, communionem priventur . Conftituit etiam
fanda fynodus, ut u quis epifeopus, presbyter ,
diaconus, aut clerious, papa incolumi, fll CQ in*
coufulco, aut lubfcriptionem pro Romano pon-
tificatu commodare, aut pitatio promittere, aut
(aeramentum præbere tentawrit, aut aliquod cer-
te luffragium pollicitus fuerit, loci fui dignitate,
fll omnium fidelium communionem privetur , fll
anaihemariseiur. Cum his fll (anda lynodus fan-
civit, ut Neapolitanus invafor, qui illius lociar*
chiepifcopum apprehendi fecit, A fe in eumdem
locum per Gmoniacam baereGm confitui fecit ,
fi Gnisfaciat, anathematiirtur.

anno
euxifti
99 '

W
&

CONSTITUTIO DECRETALIS

S A C R Æ LEGIS D. OTTONIS III*

Piiffimi Imperatoris.

Ei chronico FaifenG MS.

ÜM» Dti greffe Afafenoram twpcra/yr Mgrfar,er Ccare. R ita ordinare, ut Deo fle nobis debitum
i ditihtu, nurcheuiai cmuttia»,
C ttntlt j&ttñn nlr lalttn , m

X^Ompcrimu» quod epifeopi, fle abbates, eccle-
VU Garum poffeffionibus abutantur , fle pericri-
pta quibuslibet perfonis attribuant ; fle hoc non
ad utilitatem cccliefiarum, fed pecunie , tffi iita-
ris, fle amicitias caufa. Dumque eorum fuccetfo*
res, fit pro domotnm Dei reftauranooe, ac pro
reipublmt officio , noftroque obiequio commo*
nentur, fuarum eccliefiarum prtado ab aliis deti-
eri caufaotur; (eque imperata non poffe perfi-
ctre re sera demonftrant . Proinde quia ftatus
cccliefiarum annulliaotur, noifraque imperialis ma-
jeffas non minus patitur detrimentum, dum fub-
diti nobis debita non poffunt exhibere obfequia;
coaffituimus, fll imperiali edido confirmamus, ut
omnia (cripta, five fi libelli nomine, five fi em-
phyteofis, prolatum fuerit quid de eccliefiis Det,
five aliquo modo, effici non poffit.* obeunte au-
dkxe obeat, folufque detrimentum habeat , qui
iit eo feriato obligavit atque vinxit ; nec omnino
ad eum uferferipta damna pertineant, qui ei in
ngimma fuccellit: fed fit ei libera facultas omnia &
qua per libellos vel alias quaslibet feripturas ab-
alienata focrint, in proprium jus eccliefi* revo-

obicquium valeat exhibere. Nam cum regibus ,
flt imperatoribus, ea qua regni fll impem foot,
nifi fervientibus, dare non liceat, exceptis eerie-
ffia: quomodo abbatibus, At epifeopis, tes ecclo*
Garum per rempora fuorum fuccellbrum dtftbr
buere liceat? Omne quippe jus , live lex , fivo
quodlibet feriptum, vel qualibet confiferudo , fi
contia eccliefic utilitatem fuerint, in irritum de-
ducenda Ium; nec noifra audoitate debent fir-
mari, que contra imperii sudorem, fll propaga-
torem , probabuntur inferri . Hoc ergo folum
feripim, priuogentilibus emffs habeatui, quod
eccliefic Dei profit, fll nullomodo obeffe potGt .
Quod fi aliquis contra hanc conftitutionem no-
fram lentaverit, taoquam rebellis iudicetur, fle
fit ei anathema maranatha, niG refipifeat, ab om-
nibut epifeopis , qui huic imperii noAri edido
fubfcriplerunt, velafcofum præbuerunt, vel pra-
bituri funt. Arnen.

Adum xii. Kalend. Odobris, Indidione xii.
anno tertio domini Gregorii V. papæ pontificatus,
promulgata per manus Gerberti fan&x Ravenna-
tis eccliefic archiepifeopi, in ea fynodo , in qua
Mediolanenfi epifeopo, Arnulpbo numine, papa-
tum ablatum eft in bafitica fandi Petri, qua ro-
catur ad ctelum aureum. Et fubferipfrunt em-
nes qui adfuerunt epifeopi.

IN

Mitt!-<:!a
Mitw ft.
authoia-
«U.

cnVstl <<J^eleBa^acoilcBilCBi TJMigal'CTuWli'rw'i'liRiigia'irBi'.LBiilMtirir*

''in constitutionem decretalem OTTONIS III. IMPERATORIS,

M* »»<»

fi» m ak ecclesia prafuhktu alienata rtflitai fmcefmibat jubentur .

Aaa* 998. editam

CONJECTURE.

Aim η«

O Ttonis III. constitutioem ex Farfenfi chronico tuoc MS. nunc a Muratorio Rcr. Irai, to@. II. par. II. vulgato primus omnium edidit Holsteniss io colleAioae Romana , ex quo in fuam tranftnhr Labbeus, iegiturque tom. XI. col. lop. editionis Veneto Labbean'. Ita vero utrimque figoatur. *Min XII. KaL O/Utu* , » . ^ifhm X/1, *un ttrtu* <<»i Greeorn papa /n-ttffiatat. rnmulgatapaper manat Gerkerti fanflaKavennatili ecclpflia arekteptfcepti >> ea 'ynede , ia y«a Medtelaucnfi epifcepel Amulle neminet pepetumebatum efi, in beati ftlri , inn vetatur eitalum nitreum ; & fubfchpferunt emnei jni adfuerent eptfcefi. Adnotatio hac crocem figit eruditie, qua lit enim hac lynodus ; qua Aroa>fi in pontificem clcdio, cleaique depofitio, plane ignoratur. Nec (ane licuit me effe tam felicem, ut tenebrat hafce plane depellam ; quamquam arbitror, lucii aliquid afferre rei obfcuriffime in aliquo faltem polle 'liud quod io eodem Farfenfi chronico Hugo ejuidem aeaobii tune abbas narrat in ea querimonia , quam de uirpatis rebua monafterii iui anno 1014. feriput, legenda in eodem chronico col.y49. En ejut verba: *rradJhu autem Imperaturt* (Ono jam Roma coronatus , habita jam Romana fynodo anni 998. ut ex contextu liquet) or fw Zlatxrwsaw venit , pracepit cueilli akbatibui (J epifopu el fcriberent rei perditat fuarum etelefinmne, ^uauier, O fuemode perdiderim , vel a futbtu detinentur ; yaed *fi* ego feet. Deinde vemmni ante prnfntmm imperaterit 0* papa

A *ceram pldtcibni Rameau, & enumeravi emalafTc. inter aha vere pratuli, feed a nulli abbete baberet ediditriptam de pradiAe calieUa , mfi ab tpta Gmdeee (abbate lotruib) fui dnmur ab tperalere aa* In-knit, mc practplum. Tunc ab impermere jndmm interregati une ere dixerunt : epifcepui ma abba/ , qui pertinet peiatn imperiali vel penttftiteli mMe mod- valet fecere/criptam, nifi printab tptli dennm edfuirnt. Eadem per omnia continet Ottonis coo-ihutto; quart non dubito, quominus ea occafione lex ilia data fit , & quidem Ravennat in quadam epifeoporum fynodo , vd conventu , nt totus chronici Farfenus contenus demonftrat . Menfia , de diet defignati funt in fubfcriptioneM ejufdem conflitutioais lignantis diem XII. Kat. BOftobria, mdiationem XII. ideft annum 998. Semd igitur ilia conftituta , dein in fynodo quadam Papienfi in baGlica S. Petri ad celom aureum nuncupata iterum confirmatur, ft promulgatut. Ita legimua in fubfcriptione ejufdem conftitutionis. Cum ver» Synodus illa convenerit , cum Aroulfo Mediolanenfi antiftiti papatua ablatut efi, Getberto noadum & Ravennatenfi ecclefa ad Romanam translato, noo inani conje» Aura fufpicarer, fynodum illam poft Gregorii V. obitum, qui in Februarium fequentis anni 999. incidit, conveniffe . Tunc enim forte vacuum pontificiam cathedram Arnulfus invafit, e qua de» pullus, Gerberto, qui Sdveflcr 11. diAus efi, lo» cum conccclit.*

•>>

>> MAGDEBURGENSE CONCILIIUM

Pro ventilanda caufa puellae Parthenopeae a fponfo rapta,

di Giffilerie Mngdeknrgenfi nrtkiepfcepe cirre enerdmm mme 999. telebretem.

T tutgarda Ekkihatdi marchionis filia, patre ia C Lta Italia cum Ottone III. profeao , commendata a fuerat, cum Mac htildisQuidelingeburgensis abbatiffc , quz illam in monallerio educabat , VVerinbairut Thuringia: comes, cui Lkkihاردus puellam delponderat , mere impatiens clam in monafterium irrumpens illam fecum adduxerat ; qua juvenis temeritate uffensa abbatiffa, id egit. Ut concilium in Magdeburgh haberetur, cui am» ho fpoofi adeffe jutG funt , ut raptor de injuria refpooderet, rapi* voluntas exploraretur. Venerunt illi , & a patribus interrogata puella, velle fe io conjugio perfeverare refpondit; juvenis vero admiffi criminis veniam fupplex popofeit , ft D impetravit. En verba aonalifte Saxonis ab Eccardo in corpor. hilloric. tom. I. vulgati. *Deertma m M^dekmgbi fieri conventum ; (epi/ceperem*

C addit chronographus Saxo a Leiboitio in acceffiou. hilt. tom. I. vulgatus; quia & idem habet aonada Saxo inferius) *dec Jpenfm cmn fpente Venire ; mtkillelerit 909m trnnet ente fit mt ikipen-jenter, mtt demnetnj fvgtre : tiepee fefhtm efi , Cnnftnente enim Hinc mnittemUne imfeidi, FFarm» kmim cxm [mt cmpernttrikut nteUt pediknt pervnl-viter; exarem reddit, veniam dt commiffiukikifittif-qm amelia prmcipxm premiffa emendatiene prementit. Sed ventrakilit in emnibett Mmktildii finite celieptie Lmtgardam fecem duxit uaa pr* retentimn, fed pm amerit magni cenfirmattem; kena autem fan «atoa» tatit. prepofitum-peuvente-fakitamn...mertit.ifi fis» temptem. E poilremis his verbis difcimus concilium januario circiter menfe anni 999. couveniffe, cum Machtildis VII. idib. februarii anni 999. dcccffcrit. Porro conventum hunc epifeo»*

pomm verum concilium idem historicus inferius 4» rwVpV» Ctfaru eja/ie* yergevit. heeitmte. ANNO
 rA. A. tfacitM in Olunielu JUU Tietie-
 ittt aMrriseas/, fnSt rlligew fnftfu tiji- Chiuji
 fte fe f'b»e*tret ce'jltgiltne t&iiftrtt, ex
 /m*e fetent» gnitit , ad ftxiere irrlni rtwteie
 teutee atfferlet tbfeltititititit t f Metit» m Magds-
 Awgi Mff'' /urettit. Id vero in Magdaburgnfi
 concilio hoc pneftitum, quamvis non dicit histo-
 ricus, facile perfuadeor.

!WWKWM*4***m*m4«»**m*Wm

teU.

«•CONCILIIUM ROMANUM

Ad varia eccleGr negotia tra&anda,

Grtgnrit F. praTr/cc 4Γ C(*w III. prtftmtibai amw ferte 999. ttltirtt/iM

***. m>

Incilia Romana sub Gregorio duo Labbeus, B concilium Romanum prius anni 998. ad finem
 cetrique cum illo omnes agoofcsntcs, alte-
 rum anno 99ft aliud vero anno 998. conflitue-
 runt. Ex quo fidum eft, ut quotquot fob Gre-
 gorio fynodice Romae constituta leguntur, om-
 nia ad alterutrum ex his concilia retulerint. Ita
 canones illi odo, qui in MS. codicibus in Roma-
 no concilio fob Gregorio editi leguntur, ad con-
 cilium anni 998. revocati fiant; cum pnafterim
 io pnsfatiooc ejus concilii, quam eidem cano-
 nibus praefixam vulgavit Dachcrius, ac recusa da-
 tur in nova Veneto- Labbeana conciliorum edi-
 tione; io ea, inquam, praefatione coada feriba-
 tur fynodus illa anno tertio pontificatus Grego-
 rii, ft tertio itidem Ottonis imperantis, quae te-
 ne annorum epochs cum anno 998. Majo exeun-
 te componitur. Itidem controverfia de AufonenG
 epiopatu, quae fublata refertur in concilio Ro-
 mano anno fecundo Ottonis, & tertio Gregorii
 iodiAione XI. concilium utique anni 998. expo-
 icit. Hec ego pariter vera effe convenio; nec dif-
 fimulo concilium aliquod Romanum prater illud
 anni 996. celebratum anno 998. agnofci oportere;
 fuae abnuo pariter definitam io eo coctro-
 verfiam de Aufonenfi epiopatu. Sed & aliud
 Rom»nm concilium vel exeunte anno illo 998.
 vel tquenti 999. ineunte admitti oportet, cui
 vindicandi font canones illi qui concilio anni 998.
 majo mufe incipiente habito huc ufque adicri-
 ptifunt- id vero ex tempore, quo utrumque con-
 cilium convenit, plane demonfiro. In Romano
 concilio primo anni 998. feptimo idus maji, con-
 troverfia Aufoneofis peraâa eft; lignatur enim
 odem menfe ft die Gregorii anno III. Ottonis
 IL Porro Gregorius anno 990. die III. Maji con-
 lecratus; Otto vero oonnfr die XXXI. Maji, ut
 Pagius cenfet, vel faltem die XXLejufdem men-
 fis, ut ego quidem maluerim, imperii coronam,
 adeoque fit ejufdem imperii fui epoebam ccepit.
 Ex quo iequitur concilium illud Romanum anni
 998. die IX. maji abfolutum fuiffe. Sed & di-
 ploma Ottonis III. pro Hugone FarfenG, quod
 mo fupra ad Romanum concilium anni 098. per-
 tinere demonftravi, fignatur die VIII. Kal. mar-
 tii, quod mcodole feriptum effe pro majo nemo
 non videt, alias conctum a februar» ufque ad
 majum perfeveraflet, quod eft incredibile. Aprili
 ergo exeunte concilium um ceperat, illudque
 adhuc perfeverabat die XXX. ejufdem menfis,
 quo fignatum judicatum de Apininiaco cenfeo,
 quamvis menfis nomen crafum eft, de quo judi-
 cato ego ibidem egi. Couftare ex his arbitror,

aprilis, ft maji exordium referendum effe. Con-
 cilium vero Romanum, quod fecundum appello
 non plane citius quam exeunte majo, vel forte
 junio jam empto haberi potuit, (quanquam ego
 ad exitum anni 998. vel forte ad fequentis 999.
 exordium libentius revoco) cumejufdem concilii
 prssfaiio in Spicilegio vulgata fignetur anno Ot-
 tonis III. ft Gregorii itidem tertio, quo fana
 epochs oonnfi a die XXXI. vel faltem XXI.
 maji incipere potuit, cum Otto anno 996. die
 pentecofte, ut Pagius cenfet, die fcilicet X&XI.
 maji, vel die Afcenfionis XXL maji, ut ego
 quidem opinor, imperium afcenderit. Nulla ergo
 ratione, aliqua faltem temporis intercapedine
 inter fe difereta, unum idemque haberi poffunt.
 Hoc ipfum fynodi utrinque diferimen evincit
 non obfcure fadum Gifeleri archiepifcopi Mag-
 deburgenGs, quem Otto imperator i» fouie et
 nfeei Arasaâa jadiria/i raw foiteetie eb tfiene fo.
 ffeeli & eb eftflicet Utut» veteri fer ielen».
 tur fecit. Verba funt annaliftæ Saxonis Eccar-
 dianî torn. 1. 371. id vero definitum eft in ca-
 none IV. concilii Romani, quod ego fecundum
 anui 998. appello. Porro Giclerus anno 998.
 exeunte, vel forte etiam ineunte anno 999. de-
 poGtionis fententiam nondum retulerat, cum ha-
 bitas eodem tempore MagdeburgenG fyoodo, de
 qua fuperius diâum eft, ipfe tanquam archiepif-
 copus adederit, fubjeâone provincia fila mo-
 naches ad fynodum illam vocavit, itte eodem
 annalifta Saxone ad annum 999. Qua fi admife-
 rimus, conflare utique arbitror concilium hoc
 Romanum fecundum, vel exeunte anno 998. vel
 in exordio fequenris conveniffe, cum Magdebur-
 genfe concilium circa idem tempus celebratum
 fuerit. Accedit etiam ad idem diferimen demon-
 ftrandum controverGe de AufonenG epiopatu in
 concilio priori definita, qua lane inter canones
 concilii recurreret; quemadmodum alia perfimi-
 les io illis exhibentur, fi concilium, in quo con-
 troverfia illa difcufla eft, & illud pariter, cujus
 canones extant, unum idemque concilium fuif-
 feoy. Accedunt infuper epifcoporum utriufque con-
 ciliæ diverfa nomina, & fedes; Guadaldna ft Ar-
 nulpns, qui ambo Aufonenfes epifcopi fete vo-
 jn jynoJo gnni 998. difceptabantur, in
 fubfcriptionibus alterius fynodi fruftra queruntur,
 ficut neque apparet Rotberus LeodienGi epifeo-
 pus» Stent ergo Romana concilia per hac tem-
 pora duo, quorum alterum die VII. id. majarum
 anni 998, abfolutum eft; alterum vero, five eo-

H» S I L V E S T R I P. I r »40
 r dem anno delineate, five i» exordio frequentis A perator Rom· aderat, ubi fllt fignavit diploma.» —
 anno convenir. Forte tamen Januario tnenfi a001999. pro Patavienfi ecclefia legendum apudLunig fpi- anno
 Chaun oportune afignareinr, tunc enim Otto ill. im- cileg. num. KIX. pag. 770. chkiſti
 »ge» »

am an ■** a w »a >w w »* s * » <w »w r <w r «swtctwnn· emawi.avnav»

VITA ET EPISTOLÆ SILVESTRI PAPÆ II.

9Hw*«f II. S ilvester hujus nomini* fecundus, ex Ravenna. B LateranenG ecclesia deferiptum invenies, abunde
 Cbtfcanu te archiepiscopo factus est pontifex Romanus, anno Christi redemptoris 999. tempore Ottonis
 III. imperatoris. Hic ante pontificatum Gerberti nomine appellatus, ille est, qui post captatam Hugonis Gilbarum regis amicitiam, Arnulphum Renacnfem archiepiscopum fede sua amoveri, felle per decretum pleudolynodi Remensis, de qua upra, in locum ejus iubrogari procuravit: quique demum per Leonem fedis apostolice legatum, & decretum Remeus concilii inde ejctus, ad Ottonem imperatorem fugit. De injuriis Arnulpho illatis, fllt de calumniis fedi apostolicæ per fraudem, dolum, & mendacium objedis, eum poenitentiam egifte apparet, ex eo quod post hec tempora talia exriterit, quem ad Ravennatem archiepiscopatum populus jure meritoque eligendum, & imperator Otto promodtndm cftc judicaverint: quemque Gregorius pontifex talem repetiit, cui «ple neque Ordines, neque ufum pallii negari voluerit. Natus, inquit Ditmarus, de occiduis regionibus, a puero liberali arte nutritus: inphilosofo, hia, & astrologia tantum profreit, nt fuos quoique coctaneos varie artis notitia fuperaverit. Ingreſſus vitam tnonafticam, factus est preceptor Roberti regis St filii Hugonis. In regia aula hac creatione aliquamdiu verſatus, primo ad Remenfem, atque deinde ad Ravennatem archiepiscopatum fibi aditum pæparavit. Ad pontificatum e-veſſus est studio, & patrocinio Ottonis III. ejus nominis imperatoris, quamquam Atrocious ferdaci vulgatam, plurimum conferat: hic deferibendum curavimus. Sic enim fe habet.

111. Jfte locat mandi, Silvestri membra sepalti
 Venture damim conferet ad fouitum.
 Sacas dederas aranda celebrem daſſima virgo,
 Atque caput arandi caſarna Aaara/ea.
 Primum Gerbertut meruit Francigena fede
 Remenſit pepuli metropolim putri*:
 I» Rxw mv/] meruit conficadere Jummum
 Ecclesia regimen nobile, ſique petent.
 Poſt annum Romam mutata nemine jumpſit,
 Ut tete paſtor fieret orbe mvut.
 Cui nimium placuit faciali mente fidelit
 Obtulit boc Caſar tertiat One ſibi.
 Tempus uterque comit clara virtute fopbia,
 Gaudet, C omne feclam, frangitur emmrtum.
 Clavigeri inſhr erat coelorum fede potitat,
 Terna faſtieUut cui vice! paſtor erat.
 Jfte vicem Petri poſiquam fuſcepit, abegit
 Laſtrali ſpatie ſacula morte fui.
 Obrigit mundat diſcuſſa pace, triumphet
 Eccleſia natant dedidicit requiem.
 Sergia» banc loculum miti pietate fecerint
 Succellorque ſaut cempſit umere fui.
 Qpiſquii ad banc tumulum devexa lumina vertit,
 Omnipotent demine dic mſarere fui.
 Obiit anno dominica incarnationis 1003. indiſt
 ftone 1. menſis Maii dic 1*.

<^ia B«... 4« Silſtſtr febaſatar? Benno qui fe cardinalem archipreſbyterum nominat. quique ex ſchiimaticorum ſcijſione ſibi nomea tante dignitatis abripuit, & tempore Gregoriti VII. & Henrici imperatoris ſebſmatici vixit, Papirio Maſlono te(fante, & reſellente, primus architeâus fuit iſtius fabule, qua vulgo ja- Aatur, Silvellrum magicis incantationibus ad apoſtolicæ fedis culmen proveſſum eſſe, paſta pro mercede diabolo anima, quam ſtatuto loco Hierofolymis (ſic nuncupatur in urbe fanæ crucis «edefia) exaâor violentus extorſerit. Sed cum auctor tthul non hunc tantum, verum etiam omnes Gregoriti VII. pranteceflores, aſſrelog:, pbilolophi, R naturalis magi peritos, maleficii accvſet fllt condemnet, ad refutationem fabule fatiſ eff auâorem prodid'ſe. Quamquam ſi lmk omnia detſlent, epitaphium illud, quod Sergios IV. communi cenſenſa vir fanâus, huic poſt nuiotom annum obitus erexit, quodque infra cx

RcAtregali

EPISTOLA 1. SILVESTRI PAPAE. II. U. ADARNU LFUM RE M B N S E M
AO AXOLNUM LaUONXtUKSt EpuCOFUM.

Ipfum do multis criminibus accusatum ad proxima
m fynodum Raas evocat.

, Ak.ii.i- Siltftr ftrvtu ftrwria Dri

Reftituit eum m jura omnia Rementis archie-
pilcopatus.

Stltvfer tpilceptu [tn>kt ftrt>ornm Dti, liiltit m
ChrifU filii» Arnxfra, ffnit» ic-
ricÆ· arrfii/qiepυ.

CUPcr falute fle apofolica benedidrone nihileft
u> qupd admirari poffu, quoniam , tub pontifi-
nomine homo etidm moribus effe defiifti .
ji fides mortalem Deo focias, perfidia nihilo mi-
rmionahilem brutis animalibus equal. Cum
totum te tiipre confies, vehementer admi-
ur Dativam te conditionem reliquiffe, Ano-
a fle inaudita (celera inhumanus perpetravic. E-
piffiola regis Roberti fle inorum pontificum, apo-
flokcis fit imperialibus oblata eft manibus , qua
te coram univerfo clero ac populo his publicis
accusat criminibus. Ad fynodum habitam Com-
pendio, cum a Remenfi fle Turocofi archiepi-
copis ceterisque coofratribus invitatus fueris, ac-
ceptis a quibufdam eorum fle aliorum (aeramen-
tis pro vit* membrorum atque captionis fecuri-
tate, tandem ventile diceris.- (ynodalem feverita-
tem cum tibimetipfi conicius merito perhorrefee-
res, ad mifericordi* preces eodem epiftola tefte
veniffi, legibus fu non poffe otajeftis reipondere
manifeftafti, dominam tuum regem offendiffe te
non negafti, indulgentiam tantummodo poflulans
per udiverfam fynodum, regis gratiam innovatis
perjuriis obtinuiffi, datis obbdibus, archidiacono
fcilicet tuo, fle altero milite. Turres Lauduai te
redditorum promiffifti. Magiftram tuam Remen-
fem archiepifcopum, pro accipiendis tu/Tibus (ub
Jud* (pecte tecum ducens, capere voluiffi: car-
eer quippe ceterorum, fraudis in eum concepte
detegit dolum. O Juda magiftri prodicionem in-
novans, fle pontificalem gloriam noftris tempori-
bus deturpans Cum magiftrum archieptfcopum
tradere Velis, domino regi non parceres, fi pof-
fes. In carcere tenes traditos milites, fle fefellit-
fe nou vereris regem. Ex orationum epiftolis
quoties te monuimus, fle ab his periculis eruere
te deudavimtu] Sed quoniam irruentibus pecca-
torum cumulis te coercere nequivimus , in hac
proxima pafchali hebdomada Rom* te adeffe
prcicipimus , fle generaliter ibi habende fyoodo
representare te monemus. Hujus ergo invitatio-
iMS nolit* nulla occatione fis tranigreflor vel fu-
fpensor, quoniam, nifi adfueris, fynodic* aucto-
ritati in eodem concilio (objacebis,- fle de abkn-
tia nihil lucraberis . Viarum excufatio nulls te
premat, quoniam in Lothartenfi regno nulle te
manent infidis: Italia vero nullampretendit for-
midinem. nificorporis raoleftia occupatus fueris.*
aliter excufatio nulla effe poterit. Sed reflet mit-
tendi funt, qui & tuum languorem confirment,
accufatoribus tuis refpondeant , fle legibus te ex-
purgent.

Nora S viximi Biuri.

Hanc epiftolam a Gerbetto poft Romanam pontifi-
catum impetratum (criptam , in bibliotheca Papirii Mai-
loni pofitobicum ejut inter codice» repertam, hic infe-
ri vilum eft , ne pereat . Quas idem Gerbertus ante
pontificatum Romanam fub nomine fuo Gerberti fcri-
pGt, illi* numero centum fexsginta , ex ejufdem Papi-
rii Maffoni bibliotheca leparatim aiwo lin. Parius
excuf* font.

Cmil. Gutn], Ton. XIX.

Posto i c i culminis eft oon Colum pec- fii redk.S.
cantibus confulere, verum etiam iapfes eri- ni>
gero, & propriis privato» gradibus reparat* di «>4· s-
gnitatis infigoibus informare, ut Petru» fctveodi
bera fit potestas, fle Romane glori* ubique fui-
geat dignitas. Quapropter tibi Arnolfo Remenfi
archiepifcopo , quibufdam exceffibus pontificali
honore privato, fubvenire dignum duximus , ut
quia tua abdicatio Romano affenfu caruit , Ro-
mao* pietatis munere credaris poffe reparari. Eft
enim Petro ea fumta facultas, ad quam nulla
mortalium «qu'parari valeat felicitas. Concedimus
ergo per hujus privilegii noltri ftatuta , tibi bacu-
lo fit anulo redditis, archiepifcopali officiofungi,
& omnibus infigoibus, quzeumque ad fanâz me-
tropolim Remenfis ecclefi* pertinent, (blito more
perfruf. Pallio folemnitatibus ftatutis utaris, be-
nedictionem regum Francorum, fle tibi fubjeâo-
rum epifeoporum obtineas, & omne magifterium
Cquod tui aoteceffores habuiffe vili funi, noftra au-
thoritate apoftolica geras. Percipimus etiam, ut
nullus mortalium in fynodo, aut in quacumque
parte, abdicationis tua crimen tibi quoquo modo
opponere przfumat, vel hac occatione in impro-
perii contra te verba exardeat; fed noftra te ubi-
que authoritas muniat, etiam fi confcienti* rea-
tus accurrat. Confirmamus infuper tibi fle concedi-
mos archiepifcopatum Remenfem io integrum ,
cum omnibus epifeopatibus tibi fubjtâir, feu cum
omnibus monafteriis, plebibus, titulis, fle capellis,
atque curtibus, caftellis, villis, cafalibui, fle cum
omnibus rebus ad ecclefiam Remenfem pertinenti-
bus, falvo fle inviolabili teftamento » Remigii
Francorum apofoli. Statuentes apoftolica cenln-
dra fub divini obteftatione judicii, fle anathematis
interdiâione, ut nulli unquam nolrorum fucces-
forum pontificum , vel ali* quidibet magne
parveque perfone, hoc noftrum privilegium in-
fringere liecat . Si quis vero , quod abfit , hoc
Romanum decretum violare lentaverit , anathe-
ma fit.

Nora Cau. Coliict ii S. J.

Jim reftitutum a Gregorio V. Silveftri deceiure Ar-
nulfum (upra diximus ex Aymoino in vita S. Abbot»,
cap. xn. Quo fit ut exiltimcin, banc nonSilveftri , fed
Gregcrij epiftolam elle; fle libram live infefta, fivo in-
curia , mendum hoc irreptiffe. Quod (i qui» eamaffir-
re Silveftri pertinaciter velit , hoc dicat : voluiffe Sit-
veftrnm boctudicio fic Arnulfum reftitueie , ut eumob
crimina dejraum effe declararet, idque publico moni-
mento teftatum relinqueret: hoc enim facit , dum fle
rrttHl nafuientur umulm, A yalda/da* txergUu: po-
ti/call bt»»rj prnMtt» efferit . Intererat eum Silve-
ftri , qui ante pontificatum Gcrlbertoe diAua, & Remea-
ti primum , ac deinde Ravenneni archiepifcopofu poti-
tus, non videri infontem Arnulfum, ne calomnia ipfum
olim oppreffiffe diceretur. Efu» erpo condemnationem
abrogare te dicit, non quod fuerit injuRa per fefe, fed
qued Xmmm titlni caritrit. Qps conjeftara ii locum
aliquem habeat , cenieri debet prior Arnulfi perGrto-
rium V. reftitutio , non fopremo judicio fatta , fed legi-
timo judicio arzmiffa. Spoliati liquidem ante reftitutio-
em reipondere non coguntur; eolque priua reftitui ,
qufm conveniri, jut en .

III.

l.br.

HI. AD ROBERTUM VIZELIAC ABBAT. Privilegia Vizeliacensia confirmat.

Si' V'Utr' t'p'itop' t' fervet fervere Del, illeflolille
Roirro rtàiofo ekhrti failli Vtthectnflit r«w
hi, aiv«>f«r c»»Ertg'tio»i t'jefit* *e*etteril, l»
perfeteit*.*

Quotiens illa a nobis tribui sperantur que rationi munitanter conveniunt, animo nos decet libenti concedere, & petentium deGderibus congruum impertire fuffragium. Atque ideo quia poftulallia nobis, quatenus privilegium fediaapofloliae monafterio Vizeliaco, cui preeftedioofce- sis, quod conflant olim Gerardo nobililimo, & B chriftamilimo viro, necnonfic Bertha uxore ejus, in honore dominide falvatoris noftri Jefu Chrifli, de veneratione beatiffimę Marię genitricis ejufdem domini noftri, conftitutum in regno Burgundi- in parochia Auguiloouenfi, in pago Avalenfi; quodque a prafatis fundatoribus B. Petroapoflo- lorum principi liberali devotionefie teftamenti pa- gina collatum eft, facere deberemus, veluti a prafcefforibus noftris pix memori* Nicolao pa- pa, atque Joanne, jamdudum faftum fuille: in- clinati precibus tuis libeoffi fieri decrevimus. P' quod apoftolice auctoritatis privilegium, con- firmamus, atque fiatutum, ut nulli imperato- rum, nulli unquam regum, nulli amiffum. nuli quacumque predito dignitate, nulli cuiquam alit, de omnibus rebus mobilibus vel immobili- bus, quæ eidem monafterio a jam diflis funda- toribus, vel ab aliis quibufcumque perfonis col- lai* & concede, vel in futurum a quolibet de proprio fuerint jure donate, ius cujuslibet caul* occafionifve fpecie liceat minuere vel auferre, neque fuis ufibus applicare: fed cunfla qu* ibi oblata funt vel offern contignt a prafenti xiv. indiflioni tempore illibata, & fine inquietudine. in iuffentatione jam difli monaftrii, & ufibus abbatum, de monachorum fub regula patris Be- nedifti ibi Deo militantium, volumus, atque prax- cipimus poftider: & e' videlicet conditione, ut nul- lus (ixcedorum nofirum pontificum in hac fan- fla fede, cui Deo auftore fervimus, unquam vel Dr ufquam quiddam de eisdem rebus cuiquam bene- ficie, commutare, aut fub cenfu quolibet con- cedere per futura tempora patiat: fed cenfum tantummodo in teftamento traditionis a funda- toribus, qui ex eodem monafterio hanc fandam iedem Romanam haxcedem fecerunt, etiam di le- gatam, unam videlicet libram argenti annisfmgulis lucceffores noftri accipientes, pix paternitatis (utlia- gium eidem mon<dbro, ôciibi, fucefforibulque ruis, ac monachis lub jam didi patris regula ibi- dem degentibus, follicitudine paftorali vigilanter centra omnes inlestantes impendere Audeant. Item conilnuimtis, ut obcunle abbate difli mo- nafterii, non alius ibi quacumque obreptionis a flutia oicmciir, mli quem conlenius monacho- rum fecundum timorem Dei, & inffituticnens regulæ B. Benediâi elegerit, & huius apoiolic* fedis pomilex provident ordinandum. Undecon- flituimus, & apoftolica aufloitaie cenfemiu, & t- qæ per hoc nollrum apofolice privilegium con- firmamus, ut nullus rex aut pontifex, vel abbas aut comes, vel qualicumque magna, parvaque perle- da «avaritie cupiditate corruptus, aut diabolica fuge- ftione deceptus, audeat vel ptefumat contra tuum honorem, o venerabilis Roberte abbas, quali- cumque modo inlurgere, vel io luo loco, aut de luo honore molethas tibi inferre, vel de om>

Anibus rebus monaileti, qu* tibi tuique decef- fonbus a nobis noftrifque antecelforibus per pa- ginam privilegii conetna atque firmata funt, ali- quas invafiones vel rapinas, five violentias infer- re; fi noo vult auctoritate Del, & S- Petri, fit noftra apoftolica excommunicatione, a corpore & fanguine Domini noftri Jefu Chrifli, & ab ingreffu ecclefis noverit fe etTe difjuoftum. Hoc quoque capitulo prefenti fubjungimus, ut locum avaritia fecludamus, nulli unquam liceat de r- gibus, nulli de epifcopis vel iacerdotibus, vel de quibufcumque fidelibus, perfe, fuppoftitamve per- >nam, de ordinatione ejufdem abbatis, aut cle- ricorum, vel presbyterorum, aut de largitione chrifmatis, vel de confecratione baffilicæ, vel de quibufcumque caufis ad idem monafterium perti- nentibus, audere in qualibet fpecie exemi loco quicquid accipere, neque eundem abbatem pro ordinatione fua aliquid dare; neque epifeopusci- vitatis ipfius parochi*, nifi ab abbate ipfius mo- nafterii invitatus, ibidem publicas miffas agat, neque ftationes in eodem cmonob indicat, ne fer- vorum Dei quies quocumque modo populari con- ventu valeat perturbari, neque manfionaticosex- inde prefumar exigere. Suceprioncmautem fide- lium, aut religiofomm virorum, atque beneficen- tiarum quam jubet apoftolus cunflis exhibendam, pro poiffibilitate loci & facultate, non modo ibi- dem fieri denegamus, verum etiam fuademus. Si quis vero regum, epifeoporum, facerdotum, & abbatum, judicum, comitum, aut fecularrum perfonarum, contra hanc noftr* inffitutionis pa- ginam lentaverit, percuffus apoftolico anathema- te, potefiatis honorifve fui dignitate careat, re- umque fe coram divino iudicio cognofcat: fic, nifi ca qu* a fe male a&a funt, defleverit, a fa- cratiffimo corpore Domini noftri Jefu Chrifli a- lienus fiat, atque Kterno examini difirift* ultio- nis fubjaceat. Cunftis autem eidem loca iufta fervantibus, fit pax Domini noftri Jefu Chrifli, quatenus & hic fructum bon* aftionis recipiant, & apud sternum iudicem premia sterne pacis inveniant.

P- SILVESTRI II. PAPÆ EPISTOLA

De titflio** Tieottrdi l» tpijcopum A»i' cien/in.

CIUChrit

Silvelier fervus fervorum Dei dilectiffimo in Domino filio Thootardo, ianax Vallavenfis Ecclefiatepifeopo. Quotiens quxliiones ex advei- io oriuntur, oportet ut iynodali concilio finis quxratui, & fecundum fynodalem definitionem quod Gatutum fuerit impleatur. Quocitca, quia conflant ex general- finodo habita * Romæ, Ste- phanum tu» eccliefix invaforem a prafceffibre nofiro Gregorio V. jure damnatum, & ibi iacerdotali officio depolitum, quod Guidone vi- vente epifeopo avunculo & prafceffore tuo fit Ee.edus, fine cleri & populi voluntate; & a qui- bufdam tantum. Epifcopis io Epifcopum poft ejus mortem, fit ordinatus, & quia in ea fynodocle- ricis in Vallavenfi ecclefia Deo famulantibus, li- centia alium eligendi epifcopum prius conceffa decretum eft, ut eorum eleffus a Romano Pon- tifice in epifcopum ordinaretur, fic cum te ab eisdem eleffum didicerimus, ideo eorum eleffo- ni favente auctoritate apoftolica, te iiepifcopum ordinamus, atque paftorali follicitudine te, fra- ter cariffime, hortamur, ut folerti cura gregem tibi commiffum cuftodias, temetipfum fic in bo- nis operibus difponas &c. ut fi quis Epifeopus te vel

<*.»¹¹⁴ (**
***

«el tuum locum aucto temerario excommunicare a lentaverit, quodro fretus munimine ipfatu extern-
prxfumpferit, aut anathemati* vinculis irretire municationem parvipendas.

-)«*PRÆ MONITIO

I N S E Q U E N T I A C A P I T U L A .

Quoniam vir fuerit Alto Vercellenfis Episcopus, quo vixerit tempore disputavi ego la Prajatinne ad Ser-
monem ejus, ad Perpendicularum, quod est nomen Opusculi ab ea censurati a «e primum excusati r»
appendice ad secundum volumen Mijctilinterxm Bainzi ediliqnii Lxtenfii pop. 561. Ex hoc difeent lelio-
rei ntigige istum seculum? XI. quamquam aliter frtit Ugbellita in Vercellenfibus. Nec sane negari potest
Attouem quandam Fercellenfem Episcopum joculo decurrente X. diem clauiffie ut peripctue demenfrant do-
cumenta ab eadem Ugbellio prelate; Jed ferte naler bit fecunda fuit ab illo, quamquam, ut vera fatear,
Atte alii pafferter in tabuin Ugbelhamr non comparet. At in perpendicularo ab Altane Vercellenfi conjct-
pte mentio videtur fieri Silvestri II. Summi Pontificii velati jam demortui; confiet autem Silvestrum fe-
cula jam decurrente XI. obiiffe; Utcumque rei baient fe fe, capitula illa, qua m colleffione Conciliorum
eg- bic primai infero buculque ceu gendvuij Altonir labor credita, Ô* habita June non repugn, into titulo
quem Dmbertu 1, Spicleg. tom. 1. pag. 40*. nov. edit, de fuo uilecit. Sed tu codice unico Faticano 4311.
quem ego confulu, ahum reporti adscriptum. ex quo aliter perfuademur, eu-idemquebic reprefento. Quod in-
terdum bic biulca nonnulla appareant fecit humor noxiui, qui in Cod. fupertorei foliorum hneai corruptit.

ts Cod v.-
4: <||| «kl

INCIPIUNT CAPITULA

u ■ Canonum (Ctc) Excerptorum de diverfii Concilia, de
pftcolsAuo-
■it Vvce-
II, fi, E, il-
opt. h- --
itu Codes

Sequitur brevis indiculus, feu tituli fingulo-
rum Canonum, qui tamen tituli cum repetantur
anie Angulos canones, ideo hic omittendos cen-
?> lui.

b=olc

INCIPIUNT CANONES

C a » o r l

Admonitio Pontificii ad Prehpteroe, qualiter erga
fubditoi agant.

Tlu.d.IS

Obfecro vos fratres dilectiffimi ut erga fubdi-
tarum plebium profedum, & emendationem
vigilantidima cura laboretis, quatenus illis viam
falutis oftendemes, & eos vertus & exemplis in-
lluents, & vos de eorum proteâu, & nos de
veitro Domino noftro JefuChrilio auxiliante fru-
duois illi mnpulos reportemus. Obiecioetiam
fraternitatem veltram, ut haec capitula, quæ ad
emendationem vitz breviter digeffi affidue lega-
tis, & memorix commendetis, dt eorum, live
ceterarum facrarum feripturarum ledioe mores
componatis, vitam emendetis & cum fubditis
plebibus, opitulante domino, ad regna celeftia
pergere certetis.

II.

Ketraaatio ejufdem, fy deOrdnn difcrtU.ene,
bonuque vita exhortatione.

IbiAen.

Veraciter node debetis, & femper meminiTe,
quia nos quibus regendarum animarum cura com-
miffa eft; pro hts, qui noifra negligentia pere-
unt rationem reddituri fumus; pro his vero,
quos verbis, & exemplis lucrati luerimus pre-
mium aeternæ vitz percipiemus. Quod fi populus
fidelis cibus ed Dei, condimentum ejufdem cibi
nos fumus. Scitote veftrum gtadum noftro gra-
dui fecundum, & pœne conjunâum ede; ūcut
enim epifeopi Apolloloruru in ecclefia, ita nimi-
rum presbyteri ceterorum difcipulorum Domini
vicem tenent; & illi tenent gradum fummi Pon-
tificisAarou; ifli vero filiorum ejus. Uudcopcr-
CanaCa@e@e@enT@ta-T@hXXIX.

Btetvos femper memores «Te tantz dignitatis,

1

metnotes velhx confecraticms, memores facrx,
quam m manibus fufcepillis, unionis, ut nee
ab eadem dignitate degeneretis, nec veilram con-
icrationem irritam faciatis, nec manus facro (an-
guine delibuta* peccando polluat. Sed cordis,
fit corporis munditiam conferventes, plebibus exem-
plum bene vivendi prbeutes his, quibus prreiba
ducatum ad cclefia regna prrbews.

III.

Do ignorantia vitando, & deflrina fellanda.

Ignorantia mater cunâorum errorum maxime
(acerdotibus Dei vitanda ell; quia docendi offi-
cium in populis fufeeperunt. Sacerdotes enim le-
gere fandas feripturas frequenter admonet Apo-
C llofus dicens ad Tbimothæum: attende ledtionem,
exhortationi, & do&nnu tempermane in bn. Sciant
igitur facerdotes feripturas & canones. Ut omne
opus eorum in przdicatione, & doârina confi-
dat, atque «difcent cunâos tam fidei fcieotip,
quam operum diioplina.

IV.

Ut omnet Fidem Catholicam memoriter teneant.

Primo omnium fidem catholicam omnes pres-
byteri, & diacones, feu lubdiacones memoriter
teneant; ut fi quis hoc faciendum praetermittat,
quadraginta diebus a vino fe abhineat; dt fi poft
abfiineniiam neglexerit, condemnandum dupliciter
(duplicetur) iu eo lententia.

V.

De negligentia cavenda, iuftitia empleuenda, &
vita emendanda.

Nemo clericorum ultra hzc, quæ julTa funt
diffimulet, aut neghgere ullatenus audeat (ed li-
benter expleat; & facramenta divina nequaquam
negligenter contraâet; ideo tam juvenes, quam
lenes de his, & de omni convctfione fua, hac
oonverlatione, & poenitentia valde effe follicitos,
fatifque agere opoitet, ut hxc condigne agant;
& de reliquo orent. Tam clerici, quam (xcula-
res animas fuas ornamentis dignifimis, dogma-
nbus fcilicet veritatis, decore pudicitie, l'plendo-
re juilitic, candore pietatis, atifque omnibus,
quibus comptam effe decet rationabilem mentem.
Tunc praeterea* declinare a confertus inhoneffis
& infidelibus, & focietatem habere fidelium,
atque illo* frequentare conventus, in quibus de
pudicitia, de iuftitia, de pietate tradatur. Orare
femper Deum, & ab ipfo petere que decet, ipfi

Q. 1

gr*.

Py gratias agere, & veram pccuindioem gerere pre- A vituperatione plena effct nulli recte lapientium
tentorum geflorum. Aliquantulum etiam fi pofubian^{te} Quapropter hujus fanfa Sedis au-
fibile eft per mifericordiam pauperum juvare pcc-
nitentiam.

VI.

TH«4»i.

Qlibui arum diabolur, ff vitia expugnentur.

Oportet vos atâduitatem habere legendi, ft
infantiam orandi; quia vita viri julli leftiooeio-
flruitur, oratione ornatur. Et atâduitate icâio-
nis munitur homo a peccato juxta illum qui di-
cebat.* *In corde meo afcendi eloquia tua, ut non
peccem tibi.* Hcc funt enim arma, videlicet le-
dio, ft oratio, quibus diabolus expugnatur; hxc
funt inftrumenta, quibus «terna beatitudo acqui-
ritur; his armis vitia comprimuntur, hia alimen-
tis virtutes nutriuntur.

VII.

facerdot Miffam feieu nequequam celdret.

Sacerdos miffam folus nequaquam celebret;
quia ficut illa celebrari non poteft fine falutatio-
ne facerdotis, refponfionp nihilominus plebis; ni-
mirum nequaquam ab uno debet celebrari; effo
debent qui ei circumftent quos ille falutet, a
quibus ft refpondeatur. Et ad memoriam illi re-
ducendum eft, illud Dominicum.* *ubicumque fue-
rint duo, vel tree congregati in nomine ueee, & ege
ia medio coram tum.*

VIII.

*Quod facerdet mifat nifi m focratit ai epifeopo
laciil non prafumat celebrare.*

Op. N.ii., (A) Hic io Romana fynodo conftitutum eft C
ommum cum confenfu fynodi: ut nullus presby-
ter miffas nifi in iocratio ab epifeopo locis cele-
brare (prafumat; juxta illud quod feriptum eft.*
vide ne offeras holocaufta tua io omni loco quem
videris, fed in loco quem elegit Dominus, ut
ponat nomen fuum ibi) Qui particeps de caste-
ro fui voluerit effe facerdotii, (ft pietatis affa-
dus nifi magna necctâtas praeoccupaverit; ft hoc
cum iudicio epifeopi fiat.)

IX.

Threduti.

-P

Qted divina MyUeria jndiofe celekrtfjnr.

In iacrificis, dileâitâmi, ante omnia diligen-
ter obfervetur, ut panis, & vinum, ft aqua, fine
quibus miffa nequeunt celebrari munditâme at-
que fludiofe tradentur; & nihil in his vile, ni-D
hil non probatum inveniatur. Sit timor Domi-
ni nobifeum, (& cum diligentia eunda facite.)

Item ex eifdtia.

Corpus Domini nullo modo confecriur, nifi
ex integra oblatione; neque eum Dominus fui
corporis aliquam fuilinuic diminutionem; ficut
icriptum eii: *non dabit fontium tuum videre car-
ruptionem*, & alibi: *ot non comminuetit ex eo*.
Miffe etiam nifi a jejunis facerdotibus, non ce-
lebrentur.

XL

Ut famina nd Altare «on accedant.

Famine miffim Sacerdote celebrante, nequi-
quam ad altare accedant; fed locis luis lient, E
& ibi facerdos carum oblationes Deo oblaturus
accipiat. Memores effe debent famine infirmi-
tatis fuz, & (exos imbecillitatis. Et idcirco quas-
dam mulier quelibet fanfla in mynifierio divino
contingere voluit, & Dei iudicio percuffa efl.

XII.

*Ut famint faerata tup, vel pallat aaa con-
tingunt.*

Sacratas Deo femmes, vd monachas facra
vafa, vel facrat-is pallas panes vos contingere,
& circa altaria incenium deferre perlatum eft ad
Apofolicam fedem; quae omnia reprehenfione, &

XIII.

*Ut nullut profanet qualibet ex facrit illicite
ufartare.*

Nullos profumat calicem, aut patenam, aut
quaelibet vafa (aera & Divino fervitio mancipa-
ta ad alios ufus retorquere, nec de calice facro
aliud bibat praeter fanguinem Chrifti, qui in fa-
cramento accipitur. Nec puteum ad aliud offic-
cium admittar* audeat, quam ad altaris minifte-
rium i ft altaria ooo cooperiantur, nifi nitidis,
& novis pannis. Corpora vero toortuorutn in ipGs
nullo modo involvantur.

XIV.

Ut velluuenta etclefiofllicn facrato, êT denella fint. c> y)]

Veftimenta igitur ecclefiaftica, quibus Domi-
no miniftratur facrata debent effe, ft honctla;
Siuibz aliis ufibus nemo debet frui, quam eccle-
allicis, & Deo dignis officiis, qua nec ab aliis
debent contingi, aut ferri, nifi a facratis ho-
minibus, ne ultio, qua Baltafar percutât, fu-
per hcc tranfgredientibus & alia prclumentibus
veniat divina. Qai dum vafa Domini in ufus
communes affumpfit vitam pariter cum regno a-
tnifit.

XV.

Ut Clerici fcKularibut indamentii aea utantur.

Presbyteri, ft Diaconi fccularibus indumentis
minime utantur, nifi ut concedet, tunica facer-
Bpuc«p>. dotali. Sed neque dum ambulaverint in civita-
tem, aut in viam, aut in plateas fine operimen-
to prefomant ambulare prêter fi io itinera lon-
ga ambulaverint. Quia ficut *mulier eroni m et-
elefilii w» ee/ara cupite deturpat caput fmu»*, jux-
ta apofolicam vocem; ita facerdos fine operi-
mento deturpat facerdotium funus. Nam fi te-
mere prefumpferit contra Statuta agere, com-
munionem privetur, donec que (latuta funt adim-
plete maturet.

XVI.

Quando tymMum competentikut tradatur.

Symbolum etiam placuit ab omnibus ecclefiis
una die, ideft ante oâo dies Dominice Refur-
reâionis publice ia ecclefia competentibus tradi.

XVII.

De te»pertini Baptifuii.

Baptizandi fibi quifpiam pailim quocunque tem-
pote nullam credant ineffe fiduciam prêter Pa-
fchale Feftum, ft Pentecoften venerabile Sacra-
mentum, excepto dumtaxat gravitâmi languoris
incurfu, in quo verendum eft; ne homo facere-
lcente periculo fine remedio falutari fortatâs r-
grotans exitio przventut abfcedat.

XVIII.

Qualiter Baptifmi Sacramenta celebrari apertet.

Catechumeni antequam baptizentur inftituan-
tur qualiter credant, ut facerdotibus eum bapti-
zantur ..... facultas lo-
quendi .....
imminente periculo obmutuerint per Chriftianif-
mos telles eorum fides examinetur, qui illis an-
tequam obmutuerint, adfuilTent: Et fi eorum
tellimooiis digni inventi fuerint, baptizentur, hi
vero qui ab infantia muti fuerint fi aliquibus nu-
tibus, ac iudiciis Cbriftianos fe effe velle, vel
baptifmum petere videantur, non eft illis vetan-
dum. Pro infantibus vero, quibus ztas adhuc lo-
quendi non eft aliis non abnuimus refpondendum,
ca-

»49
cr catholicis tamen , fed qui pro eis 6dem promit-
 tuat, coram fle follicitudinem habere debent, ut
 illi hoc impicant quod ipfi pro eis pramilerunt.
 Si autem religiofi, & doâi talibus parentes foe-
 tior , ipfis cum hac proteftatione committendi
 foot. Qjti fi defuerint , illi eos frequentius in-
 ftruant, foifque beneficiis fapius Audeant con-
 fortare.

XIX.

/tem dr pervulit ngntenlikar.

Si parvulus aegrotans , ad quemlibet presbyte-
 rorum Baptifini gratia de cujuslibet Parochia al-
 latus fuerit, Baptifini facramentum nullo uodo
 denegetur. Si quis hoc munus petenti concedere
 detrcâaverit ; fit ille parvulus abfque Baptifini
 gratia mortuus fuerit , noverit fe ille qui eum B
 non baptizavit pro ejus anima rationem reddito*
 rutn.

XX.

Ut fre/ijleri nlyne dieenifor Bepifme <s
 celebrent.

(fic) Ut nulla Ecclefia cujuslibet Diœcefeos,
 uba Bapifinum celebratur. Presbyter abfque Dia-
 cono effe reperiatur, unde omnis Presbyter non
 habens diaconem eligat fibi perfonam , & plebi
 fu- innotefcat,- tunc ad Pontificem fuum confi-
 gnans deducat cujus vitam probatam habeat, fle
 diaconus cunfecretur. Qrod fi dillulcent Presby-
 ter dicens, eo quod non habeat talem clericum,
 epifeopus tuus provideat ex ecclefia fua aut no-
 de votuerit bonam perfonam . Tantum eft , ut C
 fine diacone non first.

XXI.

in ectdtjiu nendi licent.

Videmus crebro io ecclefiis mēfias, fle fcenum
 congeri <ude volumus, ut hoc ptrnitus obferve-
 tur, ut nihil in ecclefia prater vcAimenta cede-
 fiaAica, fit vafa lacra, fit libros recondatur . St
 autem tempoie perfecutionis propter improbita-
 tem predonum lus pauperes alimenta ibi ferve-
 da reponunt, non funt ejicienda; ita fane ut de
 eadem ecclefia pace recepta illico tranfportentur.
 Vendendi, enim, vel emendi ibi nulla detur li-
 centia; ne forte fi alia ibi qua oportet negotia
 exercentur, a Domino audiamus: Demur men
 damai ereirent tfl, ver entem fpeltincem farresaw
 /ecijiti .

XXII.

fined in ectefiir Ceuvvie , & ecckitnr nen Jfaa/
 Quod non oporteat in Domini ecclefiis con-
 vivia quod vocantur agapn fieri , nec intra do-
 mum Dei comedere, vel accubitus Aeroere.

XXIII

fined ia ectefiir feprUttrn nen fient.

Antiquus in bis regionibus in ecclefia fepel-
 liendorum mortuorum ufus fuit, fic pleraque lo-
 co divioo cultui mancipata, fle ad offerendas Deo
 hoAias pneparata, cimiteria , feu poliaodria fa-
 âa funt; unde volumus, ut ab hac re deinceps
 abftineatur; fle nemo in ecclefia fepellatur, nifi
 forte talis fit perfona facerdotis, aut cujuslibet
 jufti hominis , qui per vitas meritum talem vi-
 vendo tuo corpori defunâo locum acquifivit .
 Corpora vero, quas antiquitus in ecclefia fepul-
 ta funt, nequaquam projiciantur ; fed tumuli ,
 qui apparent profundius in terra mittantur , fle
 pavimento defuper faAo nullo tumorum vefti-
 gio apparente, ecclcfias reverentia confervetur .
 Ubi vero tanta eA multitudo cadaverum , ut hoc
 facere difficile lit, locus ille pro cimiterio habe-
 atur, ablato inde altari , fit in eo loco conftru-
 âo, ubi religiofe, fit pure Deo factificium offer-
 ri valeat.

XXIV.

(A fepnltrrrr vendentur.

Quefta nobis ell Nereids clarillima femina
 quod (olidos pro filio fuo fapultura Fraternitas *F
 veAra velit exigere, atque fuper doloris gemitum
 majorem difpendii ftadet inferre moleftiam. Quod
 fi ita fe veritas habet, quia grave nimis, & pro-
 cul eft a facerdotis officio pretium de terra con-
 ceffa putredini querere & de alieno velle facere
 luâu compendium, ab hac fe petitione Fraterni-
 tas veftra contineat, fit mnefta ei de cetero non
 exiftac. Hoc autem vitium & nos poftquam Deo
 anftore ad episcopatus honorem accedimus de ec-
 clefia notha omnino vetuimus, & pravam deo
 confuetudinem nequaquam ufurpari permiffimus,
 memores quia dum Abraham a filiis Effron , hoc
 eft a Filio Soor fepukrum pretio ad humandum
 corpus conjugis pofiuUret, pretium accipere re-
 nuit, ne commodum videretur de cadavere eon-
 fecutns . Si ergo tante confiderationis paganus
 vir fuit, quanto magis nos, qui facerdoes dici-
 mur, hoc facere non debemus? Unde ne hoc a-
 varitin vitium, vel in alienis denuo tentari prr-
 fumatur admoneo; fed li quando aliquem in ec-
 clefia veAra (epellire conceditis fiquidem parentes
 ipfius proximité heredes pro luminaribus (pon-
 te quid offerre voluerint accipi non vetamus ,
 peti vero aut aliquid exigi omnino prohibemus.
 Ne quod valde irreligiofum eft, aut venalis for-
 taffe, quod abftit, dicaturecclefia, aut vos dehu-
 manis videamini moribus gratulari, fide eorum
 cadaveribus Audetis querere quolibet modo com-
 pendium.

XXV.

Ut Diætefer finglit emnir vifitentm.

Mullorum experientia cafuum magiArante re-
 perimus nonnullas Duccefes (fic) ecclcfias deAi
 tutas, pro qua re id conAitutione decrevimus ut
 antique conluetudinis ordo fervetur, fit annis fin-
 gulis ab epifeopis Dæccfes vifitentur ; & fi qua
 forte bafilica reperta fuerit deftnuta, otdinatione
 ipfius reparetur.

XXVI.

fias Prerkyten tbrifme petent.

Presbyteri qui perDiæccfes ecclcfias regunt non Cwi Cmt,
 quibuslibet epifeopis, fed a tuo , nec per ju- 1v-i4P.**.
 niorem clericum, fed per feipfos, aut per illum,
 qui faecarium tenet ante Pafchat folemnitatem
 cbrifma petant.

XXVII.

fiwd fingulit ennit lynednt celehretnr.

Nulla pene res dilciplmam plus sb ecclefia , To(" , v
 Chrifto depellit, quam facerdotum negligetia , "f 1
 qui contemptis canonibus ad corrigendos cede-
 fiaAicos mores fynodum facere negligunt. Ob hoc
 a nobis uciverfaliter definitum eft, ut quia jux-
 ta antiqua Patrum decreta bis in anno difficultas
 temporis fieri concilium non finit, (altem vel fe-
 mel a nobis celebretur.

XXVIII.

fiveUter mejerer Prerkytrri ed Synedttm venient.

Quando more folito ad fynodum venietis ve- Tb>a rtrM.
 Aimanta, & libros, fic vafa lacra , cum quibus
 veftrum miniAcrium, fle injun&um officium pe-
 ragatis vobifeum deferete; nec non duos, vel tres
 clericos, live laicos, cum quibus milTarum fole-
 mnia celebratis, vobifeum adducite; ut probetis
 quam diligenter, quamque lludiofc Dei fervitium
 peragatis.

XXIX.

Ened finguler Kelender tellntie l- Piehknj fiet.

Experimento didicimus non minus bonam col-
 lationem, quam etiam leAioem prodeffe ; unde
 a pr<

CAPITULA ATTONIS

eorum prafumeie, fed unumquemque fuie , Clitellus commiffis contempnere effe dicebat. Neminem etiam alicui aliquid facere , nifi quod fibi vult fieri intruebat.

XXXVI.

Iud pteretia ipeciali ordinatione decernimus Te^m. n. quod nec antiqua concilia in univerſis pene cano- nibus Gluerunt, ut nullus clericorum a gradu ſub- diaconii , & ſupra in confortio familiaritatis ha- beat mulierem, vel ingenuum, vel liberum, aut ancillam; fed ſi ſunt ei huiusmodi ſervitiſ ma- tri, vel forori aliarque cuiuslibet propinquitati contradat; & quicquid ſuis manibus perſecerint , proprio Domino deferantur . Aut G propinquitus memorata deſt, alia domus longe ad earum habita- culum requiratur, eo modo ut nulla occaſione introendi domum clerici ſeeminz permittantur, unde aut laqueos poſſit incurrere, aut noxialis fama innocentis fortaiſſis poſſit inuri. Sane ſi de- inceps poſt datam hanc admonitionem quiſquis harum confortio frui voluerit, noverit ſe non iſ- lum a clericatus officio retrahi, vel eccleſiæ fori- bus pelli, fed etiam ab omnium catholicorum cle- ricorum, vel laicorum communione privari, nullo proſus vel colloquii conſolatione reſciā.

XXXVII.

Ut si cui sacerdoti ex qualibet muliere renun-
tium fuerit, ut exinde fufpicio mal' opinionis ** cap ***
efficiatur, nullam cum ipsa habeat conversatio-
nem neque feretam, neque prafentem. Si deinceps
epifcopus inventus fuerit per fecundam, & ter-
tiam confeffionem ut contemptor gradus fui
periculum fufpineat.

XXXVIII.

Quando presbyteri, & diaconi per Paicechias
conilliuuntur, oportet eos profefftonem epifcopo
fuo facere, ut cafti, & puri vivant fub Dei ti-
more, & ut eos talis profeffio alligatos talis di-
fcipline retineat.

XXXIX.

A przfenti die epifeopis omnibus dicatur , ut
nullum facere diaconem przlumant , niG qui fe-
cafte viâurum promiferit.

XL.

Item placuit, ut quicumque clerici, vel diaconi pro necessitatibus ecclesiarum rerum non obtemperaverint episcopis suis volentibus eos ad honorem ampliorem in sua ecclesia promovere, nec illic ministrant in suo gradu unde noluerunt recedere.

XLI.

Ut nullus Presbyterorum, vel clericorum die Dominico propolitus, cujusunque caufe negotium noo audeat «indicare, nisi hoc tantum ut Deo statuta solemnita peragant. Cereris vero diebus cohibentibus personis illa qux iusta sunt habeat licentiam iudicandi, exceptis criminalibus negociis.

XLil.

Ut clericis ludicris jocosculis non intersint.
 Non oportet mimifros altaris vel quoslibet cie-
 iticos fpectaculis aliquibus, quz aut in nuptiis, " aut

CAPITULA ATTONIS

eorum prafumeie, fed unumquemque fuie , Clitellus commiffis contempnere effe dicebat. Neminem etiam alicui aliquid facere , nifi quod fibi vult fieri intruebat.

XXXVI.

Iud pteretia ipeciali ordinatione decernimus Te^m. n. quod nec antiqua concilia in univerſis pene cano- nibus Gluerunt, ut nullus clericorum a gradu ſub- diaconii , & ſupra in confortio familiaritatis ha- beat mulierem, vel ingenuum, vel liberum, aut ancillam; fed ſi ſunt ei huiusmodi ſervitiſ ma- tri, vel forori aliarque cuiuslibet propinquitati contradat; & quicquid ſuis manibus perſecerint , proprio Domino deferantur . Aut G propinquitas memorata deſt, alia domus longe ad earum habita- tum requiratur, eo modo ut nulla occaſione introendi domum clerici ſeeminz permittantur, unde aut laqueos poſſit incurrere, aut noxialis fama innocentis fortaiſſis poſſit inuri. Sane ſi de- inceps poſt datam hanc admonitionem quiſquis harum confortio frui voluerit, noverit ſe non iſ- lum a clericatus officio retrahi, vel eccleſiæ fori- bus pelli, fed etiam ab omnium catholicorum cle- ricorum, vel laicorum communione privari, nullo proſus vel colloquii conſolatione reſciā.

XXXVII.

Ut si cui sacerdoti ex qualibet muliere renun-
tium fuerit, ut exinde fupicio mal' opinionis ** cap ***
efficiatur, nullam cum ipsa habeat conversatio-
nem neque feretam, neque prafentem. Si deinceps
epifcopus inventus fuerit per fecundam, & ter-
tiam confeffionem ut contemptor gradus fui
periculum fufteineat.

XXXVIII.

Quando presbyteri, & diaconi per Paicechias
conilliuuntur, oportet eos profefftonem epifcopo
fuo facere, ut cafti, & puri vivant fub Dei ti-
more, & ut eos talis profeffio alligatos talis di-
fcipline retineat.

XXXIX.

A przfenti die epifeopis omnibus dicatur , ut nullum facere diaconem przlumant , niG qui fe caſte viâurum promiferit.

XL.

Item placuit, ut quicumque clerici, vel diaconi pro necessitatibus ecclesiarum rerum non obtemperaverint episcopis suis volentibus eos ad honorem ampliorem in sua ecclesia promovere, nec illic ministrant in suo gradu unde noluerunt recedere.

XLI.

Ut nullus Presbyterorum, vel clericorum die Dominico propolitus, cujusunque caufe negotium noo audeat «indicare, nisi hoc tantum ut Deo statuta solemniter peragant. Cereris vero diebus cohibentibus personis illa quæ iusta sunt habeat licentiam judicandi, exceptis criminalibus negociis.

XLil.

Ut clericis ludicris jocosculis non intersint.
 Non oportet mimifros altaris vel quoslibet cie-
 iticos fpectaculis aliquibus, quz aut in nuptiis, " aut

XXX.

Ch.larf. **Nuñum abfolute ordinari debere presbyterum,**
aut diaconum, vel quemlibet in gradu ecclefia-
ftico, niG fpecialiter ecclefie civitatis, aut po-
fitionis, aut martyrii, aut monafterii, qui or-
dinandus eft pronuntietur. Qpi vero abfolute
ordinatur, decrevit fanda Synodus irritam haberi
hujufcemodi manus impofitionem, & nufquam
poffe miniftrare ad ordinantis injuriam.

XXXI.

Ecdesias per congrua , & utilia facite loca ,
 quas divinis precibus sacrare oportet ; & fingulis
 iacerdotes divinis orationibus Deo dicatos poni,
 quos ab omnibus venerari oportet > non a
 quocumq; graviari.

XXII.

De Presbyteris, ac Diaconibus, qui solent dimittere loca sua, in quibus ordinati sunt; & ad alia loca se transferunt, placuit, ut eisdem locis mimmfrent; quod G derelidis locis suis ad alium se locum transferri voluerint, deponantur.

XXXIII.

Th. OJ. Si quis Presbyter, vel quilibet in Clero inventus fuerit alicui clerico, aut laico deinceps munera dare, aut promittere, aut ecclesiam altitatus presbyteres i fubripiat, (quam ad (e redius pertinere non putat,) fciat le pro hac rapina, ieu cupiditate, aut gradum amiffurum, aut gravil corporis maceratione caftigandum. Illi vero, quem fatigare prsefumperit, omne damnum, quod ei pro hac acciderit querela ipsoque aftionis fumptus infuper reftituirae cogatur nullufque alterius presbyteri clericum, vel parochianum peHuadeat, nt ad fuam ecclesiam concurrat, rclifia ecclesia propria, et filias decimas fibi dent; fed unufquifque fua ecclesia, & populo contentus, quod fibi ilon vult fieri, alteri nequaquam faciat, juxta illud eWngeli: *καχεναν vultu nt jaciart vobu homine*. *hac eadem facite illu.*

XXXIV.

i n*)|r«a.«. Si quis oblationes eccleſiꝝ extra eccleſiam man-
Cipare, vel dare voluerit prrtr confcientiam epi-
ſcopi, vel ejus, cui hujusmodi officia commiſſa
ſunt, nec cum ejus voluerit facere conſilio, ana-
thema fit *i*

XXXV.

CR...**. Nullum presbyterum in a'icvjs epifeopi Paro*
ehia aliquid acere abique ejus permiffu. docebat,
fed & cuoão» presbyteros propriis epifeopis in
omnibus obediems, infititute Domino, efte de-
beret docebat. Nullum ahenâ concupifcere, aut

EPISCOPI VERCELLENSIS

1H

[m]* aut in cenis exhibeatur, intereik; led antequam A mufici themalici ingrediantur, lurfere eos de convivio, A habire debere.

XLIII

Ut iltriti per fieUii, vel tnlttet!, ett tnlieit >m ambulem.

Ct>b<.IV. Clerici per plateas, vel andrones, Cut nundinas non ambulent, & ad forum, vel taberna* non accedant abfque certa corporis, vel officii fui neceffitate, vel fi fuerint peregrinatione compulfi, nec ibi comedere, aut bibere pvefumant.

XLIV.

Item altricum [curremlem p«aicadm.

tv. Clericum fcurrilem, & verbi* turpibus jocularrem ab officio retrahendum.

XLV.

Item claricat adalater, & prediler degradetur.

Clericus qui adulationibus, & prodinonibu* vapore deprehenditur degradetur ab officio.

XLVI.

Claricat qui inter epulat cantat fimilliter.

IkW u ci. Clericum inter epula* cantantem fupradiftis lententia* feveritate coercendum.

XLVII.

Quibat negeclit [t mifcere debeant.

Di. II. c. Decrevit Nicrna Synodus nullum clericum aut poffeffione* conducere, aut negocii* ffcularibus fe mifcere nifi forte epifeopus {civitati* eccliafticarem rerum follicitudinem habere prcipiat, aut pupillorum, & orphanorum, aut viduarum. Ubi liquido putet quia alia font nego-C eia fitcularia, & alia eccliaftica.

XLVIII.

Ut clerici auguria »ew credas/ mc daviuuiiemt vxpwrM.

Tur. tv. s; qui, Presbyter vel Diaconus, vel quilibet ex ordine clericorum magos, ft arufpices, aut certe augures, vel fortilegos vel eos qui profitentur artem magicam aut aliquos eorum familia exercente* confulnifie, fuerit deprehenfus ab honore dignitatis fus depolitus monafterium ingrefus penam excipiat ibique pro pana pccnitentia detentus fcelus «dmilTum facrilegii folvat. Item fi quis poft hanc cognitionem eccliafticam contendens doctnam, ade.....vos prophetas, aut angelos vel aliquorum fanâorum defun&orum c-D quivoeos fallo vocans abierit, eorumqu- pravis doArinis inhclerit, anathema fit, nulufque myfteriis eccliafticis communicet, donec ad pontificis venerit fatiffaâioncm, nam ipfe Dominus Mutat ««in evangelico docet: {argent imn i Jtudecbrifti, Ct '4 pfaade propieta, & frda:eat mallet; & Paulus A- HeSr.y.r. pollulus: de&riiul varilt, Ū* petegrinlr aelle ai-ded. Similiter etiam de illis, qui arbores colunt, aut ad fontes hujfcmodi religione accedunt, deliberare curavimus. Infuper nullus talibus communicare pradumant.

XLIX.

Ut clerici ejurat acu accipiaat, nae laid laefue.

Ctnhif.lit. Item placuit, ut clericus fi commodaverit pecuniam, pecuniam accipiat; fi ipeciem, eamdetn fpeciem, quantum dederit accipiat. Similiter Lai-ci quoque ab uturis ie abftineant. Quod fi non fecerint excommunicentur.

Ut clerici villat rarradi, Ūt carias vendendi utum «m babeant.

TnracM. *. Sicut per catsonum tlatura firmatum eft, qui cunque in clero elle voluerit emendi vilius, & vendendi carius ftudio non utatur. Certe fi voluerit exercere, cohibeatur a clero.

LL

CLi clerici facelarera dtrnfieaem cdverfat eetkjipli-cam ^[ciplinam «m re^airant,

U etiam placwi*, Ht clericus fr reliâo officio *..«i « .. too propter diltriâionem ad feculerem fortaffe dcicnfionem tranûerit, fe ei, ad quem recurre-rit, folaiium defenfioni* impenderit, ne ecclietiu communio© pellatur.

LH.

W Clerici eccliaftica jadicie centntnti fint.

Si qui ex fratribus negocium habent inter fe cim.ur-. apud cognitores feculi non judicentur, fed apud * ** presbytero* eccliefic, & quidquid illud eft dirimar.

LUI.

Ut Clerici vigthi/ ws defiat.

Clericus qui abfque corpufculi fui inaequalitate Crr,*t « vigiliu* deeft, ftipendio privetur. ««r.»

LV.

Ut Prathylar i» euptiit biremi r m preadref.

Presbyterum in nuptiis oigami prandere non H««er. «». convenit, quia cum poenitentia bigamus egeat, qui* erit, qui propter convivium talibus nuptiis poffit praebere, conlenfum

LV.

<5«d tn cellatit emortua na celebrentur.

Quod non oporteat facerdotes aut clericos ex u>t.cc, tollatis vel comeffationibu* convivia celebrare; hoc autem oec laki* poffe congruere.

fiaad ad qgapesc vacati, eiamav partem ave accipiaa/.

Qpod non oporteat facro minifterio deditos n>a. « clerico- ad agapem vocato* ciborum partes accipere; propterea quod hinc cccliaftico ordini fiat injuria.

LVII.

£wd claricet arare, & legere, m mauibut iaberare laftanter cenvamat.

Oericu* vifium, & veflimentum fibi artificio, Thtoqui. c vel agri cultura abfque officii dumtaxat fili de- a trimento prepare!: ft fi quando a Icfione ccffst- tur, debet manuum operatio fubiequi, quia otio- fita* inimica eft anime; & antiquus hoftisquem a Ic&ione, vel ab oratione vacantem invenerit, facile ad vitia rapit. (Petrus namque ait); Je. *Jh«lH' 'H {lene difcettit qualiter, Ū Vtt vivattt, & attet iŒ) i*7. deceatII. Per uium orationis, & vobis, ŪC his, quibus in caritate conjunŒi eflis, prodeffe vale- bitis. Per manuum operationem, & corporis macerationem, & vitiis alimenta negabit, & ve- ftris neceffitatibus fubvenietis, ft habebitis quod neceffitatem patientibus porrigatis.

LVIII.

ffalmi la eccliefia cantantur vel libri legentur.

Quod non oporteat plebejos pfalmos in ecclie- » o,o.o.ik fia cantari, nec libros prster canonem legi; f.*d fola facra volumina Novi teftamenti, vel Vete- ris. Licet etiam legi paffiones Martyrum cum Eanniverfaria eorum celebratur,

LIX.

Ut Oralta Deutunica »uetidie preferatur.

Oratio qur Dominica dicitur, quam Dominus τ.*« IV. proprio ore compofuit, fu fque difcipulis per eam «e' orare docuit, non tantum diebus dominicis, fed Zuotidie in omni oratione frequentanda eft. Con- deret tamen uniuifque confeientiam fuam, quia fi ex puro corde omnibus a quibus Ixfus fue- rit non dimilerit, haec oratio magi* ad occafio- DCD3, quam «d veniam illi effe videtur.

LX.

>3\$

CAPITULA ATTONIS

Mff

LX.

fasd profundiarei feutlloiatj prtoitit N»
adiraumtar.

oha.a*. Profundiores vero, difficilioreqaa parte» in-
vlt. C*n. currentium quatftionum, quas latius perpetrarunt,
vel contrariarum qui hinc inde contrariarum, Nemo
non audemus «ontemnere, ita necesse non ha-
bemus infruere quia ad confitendum gratiam
Dei, cujus operi ac dignationi nihil penitus sub-
itabendum est, fatis credimus fufficere quidquid
fecundum prudidas regulas Apoilolicæ Sedis nos
feriptura docuerunt, ut prorsus non opinetur c*-
tolicum quod apparuerit prefixis icatcaxii» esse
contraria.

LXI.

Uti, & η«aliter Schalet haleantao.

Thw4«if. r. Presbyteri etiam per villas & vicos scholas ha-
beant, & si quislibet fidelium fuos parvulos ad
difeendas litteras eis commendare voluerit, eos
fulcipere, & docere non renuant; led com fii-
ma caritate eos doceant: ftaî aalem dedit fuerint
D«i. fulgehunt quafi fpleader firmamenti; f f qui ad jtt-
filitio erudmt multoJ, fulatitit qittfi fittle l»
prpttutj etfr»itett. Cum ergo eos docent, ni-
hil ab eis pretium pro hac re exigant, nec ali-
quid ab eis accipiant, excepto quod cis Parentes
caritatis Audio fua voluntate obtulerint.

LXII.

Qeihn fitttrtn awu/t mittatur.

T-I«. IV. Quiconque libertatem Dominis fuis perci-
piunt, ut nullum fibimet in eia obfeqnium pa-
tronus retenter; ifti fi fine crimine fiot ad cle-
ricatus ordinem libere fufeipiuntur; quia direâa
manumiffione abfoluti nofcuntur. Qui vero re-
tento obfequio roanumiffi fiot pro eo quod ad-
huc a Patrono fuo fervitute tenentur obnoxii,
nullatenus font ad ecclefiafticum ordinem promo-
vendi, r.e quando voluerint eorum domini, fiant
ex clericis fervi.

LXIII.

Qaalti ad miafteriu» tftritti tlgar.tar.

CW Bpft. Tales ad minifterium eligantur clerici, qui di-
gne poffint dominica (aeramenta traflare; melius
eft enim Domini Sacerdoti paucos habere mini-
ftros, qui poffintdigne exercere opus Dei, quam
multos, & inutiles, qui onus grave otdinatoriD
adducant.

LXIV.

Dt jejanio Qaadrajftiatali Cltricaram.

T.I.fph.
«PI». Cognofcite a nobis, & cuaâis epilcopir in 'une
fanilam, je apofolicam fedem congregatis ftatu-
tum effe, ut feptem hebdomadas plenas ante
fanâum Paicha omnes clerici in forre Domini
vocati a carne jejurent. Quia ficut difereta de*
bet effe vira clericorum a laicorum converfiftio-
ne; ita fle io jejunio debet fieri diferetio. Has
ergo feptem hebdomadas, omnes clerici a carne,
& delens jejurent, & hymnis ac vigiliis, atque
orationibus Domino inhxrerc die noâuque Au-
deant.

IX V.

£wd nulli Sacerdotum liceat caneeai rjearr.

Nulli facerdotum fuo» liceat canones ignora-
re» nec quicquam facete quod poffit Patrum re-
gulis obviare: qux enim * nobis res digne fer-
vabitur fi decretalium norma confitutorum pro
aliquorum libitu licentia populis permiffa franga-
tur?

LXVI.

\$wd adverfa pre Ciriffo patienter toleraada.

li. Nolite mirari, cariTimi, quod perfecutionespa-
limini quafi novi vobis aliquod contingat; led
v4. l. communicantes Chrifti paffionibus gaudete ut ia

A revelatione glouc ejus gaudeatis exultante»; quia
ii exprobramini in nomina Chrifti, beati eriti». Nec
pro aliqua cupiditate, vel legnitia, aut rue*
tu h«c qu« vobis facienda, vel dicenda funt,
dimittat. Nec a populi increpatione fi devia-
rit ullo modo certetis. Nemo autem veftrum pa-
tiatur quafi homicida, aut fur, aut maledicus,
aut alienorum appetitor. Si autem ut Chriftia-
nus non erubelcat; glorificet autem Deum in
iffo nomine; quia icriptuaa eft ' Irati f«r' ftrff. H» tn-
entiamm pa/wolar pnpter infictiami fttlaaat ipfa.
raw eff Xegaaaa calonem. Cavete, quia propter
jafititiam dixit; nam qui pro aliquo crimine pa-
tetur oh hoc non erit beatus.

LXVII.

B S*ad raw rxcMnwaaica/a aea Jlt orandam.

Si quia cum excommunicato laltetn in domo
fimul oraverit, ifle communient privetur.

LXVIII.

£vad alZarivws difcordaatinae, oel paaperoe W -
ateatiam refictaada ftiat.

Oblationes difeordaotium fratrum neque
crario neque in gaxophylacio recipiantur. Eorum94
etiam qui pauperes opprimunt donaria a facer-
dotibus refutanda funt.

LXIX.

Ut thuui vitatur.

Amo omnia clericia vetetur ebrietas, qua ora-
nium vitiorum fomes ac nutrix eft. Itaque eum,
quem ebrium fuiſſe confliterit, ut ordo patet,
Caut trium dierum fpatio a vino ftatuimus fubtno-
vendum, aut corporali fubdendu in judicio. Quod
fi hoc in ufum affumpferit, excommunicatio pro-
taletur (fic); fi vero corrigi non potuerit a fa-
cerdotali ordine depellatur.

LXX.

HaaiiZrr fitigallt fertif agradmar ftt.

Qui die Dominico ftudtofe jejunat, non cre-
datur catholicus; & nullum negotium, nullum-
que opus fervile eodem die fiat. Quinta feris
quoque non eft jejunandum, ut inter jejunium
Chriftianorum * gentilium catholicorum atque
hureticorum diferetio fit. Die Dominico Domi-
nus Jefu» Chriftus.....five quia eo die gra-
ti* Spiritus fanât port afcenfionem ad culos di-
ficipulos inflammavit, cifoue mittens tradidit cha-
rilmatum dona. Quinta ferit autem cum cifdetn
difeipulis ultime cœne myfteria celebravit. Nec
multo poll eodem revolvente die illis videntibus
ad cœlos attendit; ipfo etiam die chrifma confi-
citur; eoocm quoque die pernitentes reconcilian-
tur. Quarta vero, (exta, fit feptima ferta pte
exieris jejunandum eft; quia quarta feria Judas
de proditione Saltatoris cum Judsis ftatuit, fex*
ta autem Chriftuscruifixus eft. Sabbato quidem
inter metum & fpem Apoftoli triftem duxerunt
diem, dubii aliquidulum de R.efurreâionis glo-
ria permanentes. Qui ergo ifti* iribus diebus in
crapula, vel epulis abſque magna interveniente
feftivitate vel neceffitate fuerit, videtur aut cura
tradente tradere, aut cum crucifigentibus crucifige-
re, aut Apoftolorum injurias deridere. Nam qui
vult de Domini cum ipſis refurreâione gaudere,
triftari quodammodo cum ipſi* debet de Paſ-
done.

LXXI.

S«r»d llt Dominico fianttt trntttt.

Quoniam funt quidam in die Dominico genu-
fleâentes, & ia diebus Pentecofles, ut omnia in
untverſis locis confiantes obierrenter, placuit fan-
Ao Concilio liantes in bit diebus Domino vota
perfolvere.

LXXII.

''7/*

LXXII.

M7 EP^oSCOPI VE RCELENSIS. * < t

LXXII.

a

W faerrdetel adattalient pipelam naehttr feflit
ditiæ fe laleat.

Sacerdotes admoncant populum, ut in diebus
Pettis non vacent convivii* malis, & jocis tur-
pibus, fed orationibus.

LXXIII.

Feflit pepxlei commeaictt.

ApA.*-*. Sscularcs vero, qui natalem Domini, Pafcha,
fit Pentecosten non communicaverint catholici
non erodantur, ace inter catholico* habeantur.

LXXIV.

Si Saerifidam per ne^oligentim oeiderit.

Si cui Sacrificium per negligentiam ceciderit,
aut lingua lambat, ut nihil inde remaneat, aut
diebus a L jejuset. Si autem per negligentiam
alterius hoc fa&um fuerit, pernitate ipse cujus
est neghgentia. Locus autem in quo ceciderit t
aut igne (accendatur, aut penitus extergatur; fit
quidquid excerfum fuerit, comburatur.

LXXV.

Si vtmitai intra tret dm ptfi cemxnitnem

Si qui* poft accepta facrofanda myfteria infra
timirtiu tres dica * vomitum per negligentiam fecerit . . .
fit quidquid rejedum fuerit combu-
ratur.

LXXVI.

Ut sMrgaavM* na temmenictnt, èT kalata

ta facratu

Nulli liceat porrigere Corpus, vel Sanguinem
Domini nostri Jefii Chrifli toergumeui*, donec
in eadem peflloaefuot, niG forte diferimen mor-
ti* incurrerit. Nam cum crimioofi* talia facra-
menta vetentur, quanto magi* illi*, quo* ipfe
audor crimini* invadit? Si autem divina miferi-
cordia liberati faeriot, longo tempore Io ab(li-
nentia, fit oratione permancant fecundum arbi-
trium fecerdotnm, fit fic demum communicent
inter eflera* chriflianos. Quod G baptizai, vel
configoati nondum fuerint, licet eo* omni tem-
pore bapricare, vel configure. Io aqua vero
faodificata nullus balneum facere audeat pro ali-
qua infirmitate, vel neceffitate, qua fpargi tan-
tummodo conceffa eft. Hujufcemodi enim lava-
cra nec in (acris invenimus, nec a Patribus a&*D
audivimus, nec nobis utilia videntur.

LXXVII.

Qjtaliter anfiera Bepdfmatit, vel Clinifmatit
infiofienda fiat.

(acri Baptifmatis myfterium, vel donum
Spiritus Sandi io Chnfinatc fu(ceperint, ante
nonum diem cum mulieribus nullo modo coeant;
fimiliter hujufcemodi mulieres omni modo a vi-
ris ie abftineant; nec ullo turpi ludo vel nego-
tio fe ullo modo mifceant. A carniuni efu tan-
diu abftineant, donec epifeopus loci oro qualita-
te perfoos vel temporis providerit. Nec de fscro
fonte aliquem levare, aut ad confignandum an-
te Epifcopum tenere aliquis audeat; nec clericus
ullum lacura ordinem adfumere pr<fumat, nifi E
priui lise eadem prxdida (aeramenta in fe cele-
braverit. Si quis autem in aliquo fupradidorum
prevaricator extiterit, iudicio Epifcopi penincrar.

LXXVIII.

Ut fptdetala lnderent didet ftfat ata
telebmtar.

C>m. Atri*. Necnon fic illud petendum, ut fpe&acula ihea-
trorum, exterorumque ludorum die Dominica,
vel cstris Religionis Chriftiane diebus celebra-
rimis amoveantur. Maxime quia S. Pafchx oda-
varum die populi ad circum magis quam ad ec-
clefiam conveniunt, debere tranfteri (fic).

Ctaeti. General. Tom. XIX.

LXXIX.

Ut exilai Kaleadat Janaarial tftlrrt, aat titrai
daleri prafaneat.

Ut aulluf Kalendas Januarias, fie bruma* rku
laganorum colere prsiutnat. Si quis Kalendae
anuarias, fit brumas colere prsfumplcrit, aut
meufiis cum lampadibus in domibus prspararé,
aut per vicos & platea* cantione* de choro* du-
cere prefirmperit, quod magna iniquitas eft, co-
ram Deo anathema (it.

LXXX.

Ut.....ad retitfiant eenvtaleadnat fit.

..... debere ad Ecclefiam ob aliam cantam T*o4<1. &.
convenire nifi ad laudandum Deum, fit ejus fer-
vitium faciendum. Difceptatiotse* vero, fit tu-
multus, fic vaniloquia, fit enteras adionea ab eo-
dem loco fando pœmtus abigenda font; Ubi
enim Dei nomen invocatur, Domino iacrificinna
offertur, Angelorum frequentiam effe non dubi-
tatur, periculolum effi tale aliquid dicere, vel
agere, quod loco non conveniat. Si enim Domi-
nus illos de templo ejecit, qui viâimas quaslibi
ferrentur, emebant vel vendebant; quanto na-
gis illos inde abjiciet, qui mendacis, vaniloquiis,
rifibus, fit hujufcemodi nugis locum divinû cul-
tui mancipatum laedant f

LXXXI.

De deffrina virorem, (f mxhtrxae.

Laicus praefentibu* clericis, nifi ipfis probanti-
bus, non audeat; & mulier quamvis do-
C* & fanda viros in conventu docere non pr*.
fumat,

LXXXII.

Z/rM de iadantentii terme.

Si quis virorum propter continentiam, que c,*r
putatur, amiâu pallii utitur, quali per hoc ha-
here fe iuftitiam credeo*, & defpicit co* qui cum
reverentia barris, & alii* communibus, & folitis
utuntur veltibus, anathema fit. Similiter & mu-
lier que propter continentiam, que putatur, ha-
bitum mutat, & pro folito muliebri amiâu viri-
lem fumit, anathema fit.

LXXXIII.

Ut natatilia, fee neptia i- S&vadragr/aw
aaa fiant.

Qpod non oporteat in Quadregfima martyrum Br>(h*). ». .
natalitia celebrare; fed eorum in fabbato, & Do-
m.nico dic tantum memoriam fieri.

Nuptis vero, aut natalitta eifdem diebus nul-
lo modo celebrentur.

LXXXIV.

De jejxnio Sinadra^efiatati.

Placuit etiam ut omne* ecclcfue excepti* die-
bus dominicis in Quadregfima, etiam die /abba-
ti Sacerdotali ordinatione fic diferetione commu-
nicationi* debeant jejunare.

LXXXV.

/tene de oiftrvatleae t/jx/Jeat.

Quod non oporteat in quadregfima in ultima L.* > i.
feptimana quinte feris jejunium folvere, totam-
que Quadregfimam fine veneratione tranfire ma-
gifque conveniat omnem quadregimam diftndo
venerari jejunio.

LXXXVI.

Ittat aede fpxpra.

Quidam in die ejiddem Dominicae paffiooisad T.* > i.
horam nonam jejunium iolvunt, & convivii* ab-
fiinent fic dum fol ipfe eadem die teoebria pal-
liatur lumen lubduxerat, ipfaque elementa turbata
mefitiam totius mundi offenderit; illi qui je-
junium tanti diei polluant, rpulifque inferviunt.
Et quia totum eundem diem tinvcrfalis ecclefia
propter Paffioncm Domini in rnmrore, & abfli-
R. ncu-

nentia peragit, quicumque in eo jejunium prxterA parvulos, fenes, fle languidos ante peraffas indulgentiae preces reçoivent a Pafchale gaudio de-Sliatur; nec in eo facramcmum corporis, & nguinis Damini percipiat, qui diem patffionis ipfius per abftineotiam non honorat.

LXXXVII.

Dt jejunio Quetnor temporum.

Cen>fl.Epi. Jejunium quod ter m anno apud nos celebra* re didiciftis, convenientius nunc per quatuor tenu pora fieri dicimus; ut faut agnus per quatuoi volvitur tempora, fa & nos quaternum tolemne agamus jejunium per quatuor tempora; juxta Prophet* Zacharie vocem qui ait: *but. dicit Dominus xrcer*; MV: *Jejunium quurtl, & jejunium quintl, tf jejunium fephml v tf jejunium decimi erit* β domui Jude in geudiam, & in lu/itium, *tf in felemnitutei prmlres. Veritetem tomen, iX pueem diligite dicit Deminui exercituum.* In hoc ergo omnes nos unanimes oportet effe, ut fecundum Apoftolicam doftrinam idipfum dicamus omnes, & non fint in nobis fehifmata.

LXXXVIII.

Jejunium ecclefiefticftm non diffotoendum.

** c ** Si quis eorum, qui continentias ftudent abi* que neceffitate corporea tradita in commune je* jtmia & ab ecclefia cuftodita fuperbiendo diffol- vit, ftimulo (uz cogitationis impullus) anathe- ma fit.

LXXXIX.

Ut Panitentibu infirmis oleum fenUificatum non fundetur.

Iokoc. EP. Pœnitentibus infirmis oleum fanftificatum fun- D<> < j; non pθ, β* qui* genus eft (aeramenti. Nam quibus reliqua (aeramenta negantur, quomodo u- num genus putatur poffe concedi?

XC.

Qualiter Presbyteri erga panitentes agent.*

Non debet Presbyter injungere pernitentis le- ges fine aliquo refpeffu perfonæ, aut cauiar, led tempora pernitentis, aut re.concdiationis epifcopi arbitrio concedat. Et ut presbyter incoutulto epi- feopo non reconciliet pernitentem, nifi epifeopo permittente. Sed potius Presbyteri, qui in ple- bibus ordinantur, providendum magnam habeant. ne eorum Parochiam in criminalia incidant de- lifts. Quod ii evererit, tam ab ipfis, .quam ab omnibus vicinis diligenter qualiter afta funt in- quirant, & feripus notare non differant, eofque admonere frequentet.....

.....quod icripferat, fecum allu- mât. Quod fi iidem pœnitentes venire diilulerint ipfe in capite jejunii ad primam ejufdem epifeo- pii (edem effe pullo modo cum eodem diffinu- let feripto, fuoque hoc fuggerat epifeopo, ut quid ei exinde agendum fit, confidnet. Si au- tem etiam panitentes adfuerint, leges quæ ilbs pœnitentis imponuntur, rurfus delcribat; curam- que, et follicitudinem erga eos maximam ge- rat, ut eorum converfationem piemffime cogno- fcere poffit. Quod fi obnixè aliquem poenitentiz viderit incumbere, ut debilitate incurrente peri- culum fperet; aut fi infirmitas quempiam oppref- Terit ad fuum presbyter recurrat epifeopum, ut il- li per ipfum remedia concedantur; qui ū defue- rit catdinalibus prime fedis presbyteria inierim luggeratur; ad diem namque reconciliationis, id- eft cœne Domini, ipfe quoque (recurrat Cingulo- rum afta pleniffime indicandum. Similiter etiam quarto die poft oflavam Pentecoften) cum ipfis pariter adeffe feftinet, ut rurfus quas illis juffa fuerint cognofcere, & deferbere podii.

*Γ.'XX

XCI.

Ut Pernitentes quthdie gtnun Mfent.

Pœnitentes etiam diebus rectmffionis genua fle-C''† «< flant.

XCIL

Ut mortuosi Farnientes fepebent.

Mortuos pœnitentes offerant ccclefiz, & fepe-c,Mt- liant.

XCIII.

Pan:tenri fmulerehts negotiis ubftinent.

Qualitas lucri negotiantem aut exeufat, aut L<0 ip<4. arguit, quia eft honeftus quzftus, & eft turpis; verumtamea pœnennū utilius eft diffencMa pati fuam periculis négociationis obftingi; quia dif- cife eft inter ementis veodentique commercium non intervenire peccatum; unde monemus ne penitens aliquo negotio t feu venatione fe ob- tiringat; fed fub cuftodia facetdotis, qui loco prefucrit, orationi, & jejuniis vacet. Viflum au- tem fuiim fi egenus eft tali artificio querat, cui nulla tnhzreat macula peccati; quatenus ita te- ftimonio facerdotis fultus ad Pontificis fui fecu- rius recurrat feotentiam. Sed neque infra pœni- tentic fu> afttonem pergat ad.militiam facula- rem; cum Apoftolus dicat: *nem» mhim Deo implicit fe negeelit fncularibus.* Quapropter non eft liber a laqueis diaboli qui fe milihse munda- ne voluerit implicare. Ergo illicitorum veniam,Leo poftulantem oportet tuam a multis licitis abdi » nere; dicente Apoftolo: *omnia licent, fed non em- ..Eα>α-α-''.* Ceu expediunt penitens habet caufatu, quam negligere forte non debeat melius expetit Ecclefiafticum quam forenfe judicium.

XCIV.

Qualiter fpvnfus fponfa a facerdtt benedicentur.

Sponfus, & fponfa antequam conveniant a pa- c*,h d'4 rentibus fuis, vel a paranyphis facerdotibus of- ferantur, & ab cis benedicantur. Qui cum be- nediffioncm acceperint, eadem nofte pro reve- rentia ipfius benediffionis in virginitate perme- neant.

XCV.

6*- nupti* vitendu fini.

Ut nullus prziumat Deo dicatam fœminam, B aut commatrem fuam, idest novercam, (eu ma- Dtre aut iororem aut filiam fpiritualem, vel de proptia cognatione, vel quam cognatus habuit, libi in conjugio copulare.

Et virginem, aut viduam nullus rapere przfumat, aut furari in uxorem, nift defponiaiam ha- buerit a propriis parentibus, vel a tutoribus ejus, ctiamfi ipla voluerit. Si quis vero, vel fi qua ia aliquo prrdiftorum nefario conjugio convenerit, ec in eo permanerii, iciat, fe auâoritate cano- nica anathematis vinculo effe innodatum. Con- fentientes vero, atque confiliantes etiam anathe- matis vinculo implicentur. Si autem hi, quicon- vifti funt admomti declinaverim, \$ ab alteru- trum fuerint divifi poenitentia: fubmittanUir, ut epifeopus loci providerit. Similiter illi qui in huc Econfiliati fuerint, vel aliquam habuerint portio- nem. Quicumque vero Sacerdotum, vel clerico- rum in talibus affenfum præbuerit, aut commu- nicaverit eorum contortio, condemnatus facerdo- tii vel minifterii (ui honore privetur.

XCVI.

Qutlaer unufqmtq>* decendur fit.

Cum ergo omnium facrarum feripturarum p*- Tfevois>>" ginz iaftlimentis bonouim operum referte fine, oc per facrarum feripturarum campos poffiot in- veniri arma, quibus vitta comprimantur, & vir- tutes nutriantur; licuit nobis huic noftro capitu- s BtaU lari inlcrcere (ententtam cujufdam Patris de In- r c<li.< ffru-

EPISCOPI VERCELLENSIS

161

py frumentis bonorum operum, in qua magna bre- A Constitutum namque est, ut nullus chrifinctor,
«itate quid agi, quidve vitare debet» contemnitur, neque a lavacro fontis alium
in primis Dominum Deum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute, deinde proximum
tanquam seipsum. Deinde non occidere, non
adulterare, non facere furtum, non concupisce-
re, non falsum testimonium dicere. Honora om-
nes homines i & quod tibi non vult, alii non fa-
cias. Abnegare semetipsum tibi, ut sequatur Chri-
stus. Corpus castigare, delicias non amplecti,
Jejunium amare, pauperes recreare, nudum ve-
lilire, infirmum visitare, mortuum sepelire. do-
lentem consolari, a fistularibus id est facere alienum,
nihil amoris Christi preponere, iram non perfice-
re, iracundi tempus non reservare, dolum in
corde non tenere, pacem falsam non dare, cha-
ritatem non derelinquere. Non jurare, ne forte
non perjuretur, veritatem ex corde fit ore profer-
re, malum pro malo non reddere, injuriam uocis
facere, sed & fidam patienter lufferre, inimicos
diligere, maledicentes non maledicere, sed ma-
gis benedicere. Persecutionem pro iustitia susti-
nere. Non esse superbum, non vinolentum, non
multum «dacetum», non fomentolentum, non pi-
grum, non murmuratum, non detractorem. Spem
suam Deo committere; bonum aliquid in
se cum viderit Deo applicet non tibi, malum
s «ero Temper a se factum faciat, fit tibi reputet.

Diem iudicii timere, gehennam expavescere,
vitam «ternam omni concupiscentia spiritali de-
siderare; mortem ante oculos quotidie suspensam
habere; astus vite suae omni hora custodire; in
omni loco Deum respicere. Cogitationes malae
cordis sui advenientes mox ad Christum allidere,
fit seniori spiritali patefacere; os suum a malo
vel pravo eloquio custodire, multum loqui non
amare, verba vana, aut risui apta non loqui, ri-
sum multum aut excusum non amare, ieiunium
iacras libenter audire, orationi frequenter incum-
bere, mala sua praeteritis cum lacrymis vel gemitu
quotidie in oratione Deo confiteri, de ipsis
malis emendare, desideria carnis non perficere,
voluntatem propriam odere. Preceptis Sacerdotis,
fit Poceptoris in omnibus obedire, etiam si ipse
dixerit, quod abest, agat, huiusmodi nihil distinet

M. i u t. Dominicum preceptum: qua dicunt facite, qua e-
mu faciunt facere nolite. Non velle dici sanctorum
antequam fit; sed prius esse quod verius dicatur.
Precipit Dominus fadis quotidie studeat adimple-
re, castitatem amare, nullum odere, aelum fit
invidiam non habere, contentionem non amare,
elationem fugere, leniores venerari, iuniores di-
ligere. in Christi amore pro inimicis orare, cum
discordantibus ante oculos occasum in pacem redi-
re, fit de Dei misericordia nunquam desperare.
Ecce haec sunt instrumenta artis spiritalis; que
cum fuerint a nobis die nodumque incessabiliter
adimpleta fit in die iudicii leconfigosta, illa re-
tribuentur nobis a Domino recompensabimur quod
ipse promissit, quod oculi non vidit, nec auris audivit,
nec in corde hominis ascendit qua paravit De-
Deo. bts, qui diligunt eum.

XC/II.

Ut Orationem Dominicam, & symbolum omnet
memoriter teneant.

timv Sui. c. Commonendi sunt omnes fideles, ut generali-
ter a minimo usque ad maximum orationem
Dominicam fit Symbolum memoriter teneant; fit
dicendum est eis quod in his duabus sententiis
omne fidei Christianae fundamentum incumbit, fit
nisi qui has duas sententias merporiter tenuerit,
fit ex toto corde crediderit, fit in oratione frui-
fime frequentaverit catholicus clerus non poterit.

Concil. General, I. orn. XIX.

faiciat, neque coram episcopo ad confirmandum
quemlibet teneat, nisi Symbolum de orationem
Dominicam memoriter tenuerit, exceptis his, quod
ad loquendum «tas minime perduxit.

XCVIII.

Ut bot eanonot nullur refutaro prefumat.

Cumque nobis contra salutarium reverentiam Cui. Epte.
regularum cupiamus temere nihil licere; & cum
fedes apostolica super his omnibus favente Do-
mino, quae paternis canonibus prefixa pio, devo-
toque studeat tenere proposito; latis indignum
est quemquam vel pontificum, vel ordinum sub-
sequentium. hanc observantiam refutare, quam
Beati Petri fedem & firmitatem videat, de docere; fe-
titiue conveniens fit et totum corpus ecclesiae la-
hac fibimet observatione concordet, quam illic
vigere conipicit, ubi Dominus ecclesiae totius po-
fuit principatum

XCIX.

Ut «ji» statuta sunt nullo modo immutentur.

Hic vero statuta nulla debent improbitate coo-
velli, quia ab a ratio est facultatum, alia divi-
narum.

Ita ed ftiro etiam not oporteat qua in facris scripturnis
rociptenda sunt, quae refutanda,

Qpamvis aliud fundamentum nemo possit po-
nere praeter id quod positum est; Christus je-

C fus, tamen ad edificationem sanctae ecclesiae post
illas veteris, fit novi testamenti, quas regulariter
fufcepimus, etiam fufcepi non prohibet scriptu-
ras. Ideo Synodus Nicaenensis cccxviii. Patrum,
medante maximo Constantino Augusto i fan-
dam Synodum Ephesinam, ia qua Nellorii
damnatus cli confensu beatissimi Cefestm pa-
pe, medante Cyrillo Alexandrino (edis Antifti-
te Arcadio ab Italia destinato. Sandam Sy-
nodum Cakhedonensem, medante Marciano au-
gusto, fit Anatolio Constantinopolitano episcopo,
in qua Nelloriana, fit Etychiana hereses simul
cum Diolcoro ejusque complicitibus damnate sunt.

Item opuscula B. Caecilii Cypriani martyris
Carthaginiensis episcopi. Opuscula b. Gregorii, Na-
Dz anzeni episcopi. Opuscula b. Athanasii Alexandrini
episcopi. Opuscula b. Joannis Conilantmopoditani
episcopi. Opuscula b. Hintii
Ptdavensis (sic) episcopi. Opuscula b. Ambrosii Me-
diolancensis episcopi. Opuscula b. Augustini Htpo-
nienensis episcopi. Opuscula b. Hieronymi presbyteri,
Opuscula b. Properi viri religiosi, Opuscula b.
Leonis Pape ad Flavianum Conflantloopolixa-
num episcopum destinata, cujus textum quipiam
fi usque ad unum jota disputaverit, fit non eam
in omnibus venerabiliter receperit, anathema fit.

Item opuscula, atque tradatus omnes diverfo-
rum Patrum orthodoxorum, qui in nullo a S.
Ecclesia conformi deviarunt, nec ab ejus fide-
li praedicatione disjuncti sunt, led ipsius communi-
cationis per gratiam Dei, usque in ultimum diem
vitae furiunt participes, legenda decernimus.

Item decretales epistolas, quas beatissimi pa-
pe diverfis temporibus ab urbe Roma pro diver-
sorum Patrum consultatione dederunt, venerabi-
liter iufcepiendas.

Item gesta fandorum Martyrum, que multi-
plicibus tormentorum cruciatibus, fit mirabilibus
confeffioium triumphis irradiant; quis ita catho-
licorum dubitet, majora eos in agonibus per-
peffos, nec suis viribus, sed Dei gratia, fit ad-
jutorio univerfa toterafic? Sed ideo fecundum an-
tiquam confuetudinem fingulari cautela in S. R. O.

K x

mana

mana ecclesia non leguntur,* quia & eorum qui a me quibus Manichzi utuntur apocryph. Evangelia, quz fallavit Luciano Apocryph. Liber de natiuitate Saluatoris & de Maria vel obfetrice apocryph. Liber qui appellatur Paftoris apocryph. Libri omnes, quos fecit Seleutius difcipulus diaboli j^apocryph. Liber qui appellatur fundamentum apocryph. Liber qui appellatur.....
.....Liber Pioveibiorum ab hzreticis confcriptus, Ac (andi.....
.....apocryph. Revelatio que appellatur Thome apocryph. Revelatio que appellatur Pauli apocryph. Revelatio que appellatur Stephani apocryph. Revelatio quz appellatur translatio, ideff affumptio S. Mari: Apocryph. Liber qui appellatur penitentia Adz apocryph. Liber de Eugenio nomine Gigantis, qui cum Dracone poll diluvium ab hzreticis pugnaffe perhibetur, apocryph. Liber qui appellatur Pæmentiz Origenis apocryph. Liber qui appellatur Penitentia Cyfriani apocryph. Liber qui appellatur Penitentia amne fic Mimbri apocryph. Liber qui appellatur Sortes Apoffolorum apocryph. Liber qui appellatur Ludus Apoffolorum apocryph. Liber qui appellatur Canones Apoffolorum apocryph. Liber Phylologus, qui ab hzreticis confcriptus, & beati Ambrofii nomine prefignatur, apocryph. Liber Hifforia Eufebii Pamphili apocryph. Opufcula Tertulliani apocryph. Opufcula Ladanii apocryph. Opufcula Africani apocryph. Opufcula Portum>ani apocryph. Opufcula Montani & Prifillz (fic) fic Maximillz apocryph. Opufcula omnia Fauri Manichri apocryph. Opufcula alterius Clementis Alexandrini apocryph. Opufcula Tulci Cypriani apocryph. Opufcula Arnobii apocryph. Opufcula Tichonii apocryph. Opufcula Caffiani presbyteri Galliarum apocryph. Opufcula Vidoriant Pida- veniis apocryph. Opufcula Fauiffi Regienfis Galliarum apocryph. Opufcula Frumenti cæci apocryph. Centoni (fic) de Chrifto Virgilianis compaginattm verbis apocryph. Epitola Jhefu ad Agarum apocryph. Scriptura, que appellatur Salomonis contradidio apocryph. Paffio Georgii apocryph. Ph laderia omnia, quz non Angelorum ut illi confingunt, fed dzmonum magis nomini-
Dbus conicripta funt, apocryph. Hzc fic his familia, quz Simon magus, Nicolaus, Cerinthus, Marcion, Baflides, Hebion, Paulus etiam Samoictanus, (fic) Fotinus, fic Bonofus, qui fimili errore defecerunt, Montanus quoque, cum fuis obfecmffimis fequacibus, Apollinarius, Valentinus, Arrius, five Manichzus Fautus (fic) Africanus, Sabellius, Macedonius, Eunomius vocatus Sabbatius, Euffatius, Jovianus, Pelagius, Julianus Edanienfis, Czeleffius, Maximianus, Prifeihanus ab Hifpania. Nefforius Conflantino- politanus, Maximus, Cynicus, Lampecius, Dio-
fcorus.....
.....Conflantiuopolitanus cum Confortibus fuis, nec non fic .... matici docuerunt, vel conlcricperunc, quorum nomina minime retinentur, non folum repudiata, verum etiam ab onrnj fanda catholica fic apoffolica ecclefia eliminata, atque cum fuis au^pribus fub anathemate infolubih vinculo in «ternum confitemur effe damnata.

Item Rufinus vir religio.....
.....beatiffimus Hieronymus eum in aliquibus de arbitri ---- notavit . . .

.....Hieronymum fentire cognovimus. Et non folum de Rufino, fed etiam de diverfis, quos ----- memorat zelo Dei, ac Fedei religione reprehendit. Item Origenis nonnulla opufcula, que vir beatiffimus Hieronymus non repudiat, legenda fufcepimus; reliqua autem omnia cum fuo audore renuenda. Item chronica Eufebii Czfarienfis, atque ejufdem hirtotiz Ecclefiaftice libros. quamvis in primo narrationis fue libro (fic) lentaverit, S: pod in laudibus, atque excufatione Origenis fchismatici unum confcripfit librum; propter rerum tamen fingularum notitiam, quæ ad inflrudionem pertinent, ufquequaque non dicimus renuendos.

Orofium vero eruditiffimum collaudamus, quia valde nobis neceffarium (fic) adverfus Pagano- rum calumnias ordinavit hifforiam, miraque brevitate contextuit. Venerabili viri Sedulii Pafchale opus, quod heroicis deicnpfit verbis infigni laude proferimus. Juvencii nihilominus laboriolum opus non ipernimus, fed miramur. Cxtera quæ ab hzreticis five fchismaticis conicripta, vel przdida iunt nullatenus recipit catholica, & apoftolica ecclefia; de quibus pauca, quæ ad memoriam venerunt, & a catholicis vitanda funt, credimus effe fubdenda.

Item Ariminienem Synodum a Conflantio Czfare Conflamini Augulti filio congregatam mediante Tauro przfedo, & tunc & nunc in «ternum confitemur effe damnatam. Itinerarium nomine Petri Apoffoli quod appellatur S. Clementis libri numero odo apocryphum effe icimus. Adus nomine Andree Apoffoli apocryphi. Adus E nomine Thome Apoffoli libri numero decem, apocryph. Adus nomine Petri Apoffoli alius apocryph. adus nomine Philippi Apoffoli Apocryph.

Evangelia nomine Mathie apocryph. Evangelia nomine Barnabe apocryph. Evangelia nomine Jacobi minens apocryph. [evangelia nomine Petri Apoffoli apocryph. Evangelia nomine Bartbolo- mei Apoffoli apocryph. Evangelia nomine Andree Apoffoli apocryph. Evangelia nomine Tho-

(a) Capitulare illud Atton> Veicellenfis collatum
orunum Dachcrius evulgavit ad fe trsnfmiffum Roma a
ceii cum unico Vaticano Codice, ex quo illud primus
V?EL Joanne Bona, qui deo inter S. R. E. Cardmsk>
coopta-

chaist i
*y>chkiif?
w

CONCILIIUM ROMANUM

In causa Gifeleri Magdeburgensis episcopi celebratum, anno Domini dccccxcix. /
.tempore Silvestri paps II. \

Ditmarus, ubi agit de secundo adventu Otto-
nis in urbem, de rebus in hac synodo ge-
stis ita scribit. *Synodus Kama tunc, in qua accu-
satus Gifeler archiepiscopus Magdeburgensis, [«]d
de ar parochialis teneret. per xffm t[em]p[or]is parabolam venire
ma potuit; sed reposita ad concilium provinciale
Germania. In eodem concilio imperatorem vo-
latile recitari privilegium Vormatiensi ecclesie
concessum testatur Barones anno 999. no. 71.*

Observatio P. Antonii Paci

Ad An. Cb. 999. num. 4.

Concilium Romanum in causa Gifeleri Magdeburgen-
sis Archiep. nunc meminit Ditmarus, anno Christi 998.

celebratum, cum jam Gerbertus, qui eidem subserip-
sit, Ravennensis Archiepiscopus esset. Illud enim ad eum
annoto a Collatoribus Conciliorum adiecit, cuius hec
verba quarti Canon, »: Si Giflerius S. Aladit> gen/u b>
d'ft* Fp[C]opu[m] petraert canonice impru[m]bat f i quod j>rr
«i»b[il]inf[er] de minor[um] sede Merseburgensi ad weyom[er]
Magdeburgensem mo- iei>at>enr, «i ca deponat[ur], ju-
dicatam est. Sed f[er] p[er]p[er]a. i V Cleri imitacione migra-
i» eadem peragant metropoli. (Iud f[er] ahisae eorum m-
nitalioie, CL eleilone migro-vit, rom tamen per ambitio-
nem CT avaritiam [Teium esse confinem, ad p[ro]rem re-
deat sedem. Ai f[er] ambitionem & avaritiam negare non
poterit, definitam est, amittat a Vamyae. Docet autem
Ditmarus hanc rem repositam fu>]e ad Concivam Pre-
vinciale Germani», ut filicec extimiret, an G l>lae
rius per ambitionem ad Magdeburgensem Ecclesiam mi-
(radet. Hic vero praefatum Concilium Romanum in duo
perperam dividitur, p[ri]mumque dicitur sub Gregorio V.
alterumque sub Silvestro II. coactum.

<0eWfiS3WS><>BmSW<>9<HBS<W^

4? JOANNIS DOMINICI MANSI

Praemonitio in Synodos frequentium Secutorum.

Decursum fecit Toratn seculorum studio, eo tan-
dem devenimus quo scriptorum copia major
eorundem temporum historicam majorem lucem
fundit. Factum inde ut maxime Conciliorum fe-
gei le se>fferat quam G totam colligere tenta-
verim, voluminum multitudo referret in im-
mensum. Hunc igitur modum hic tote imponen-
dum mihi esse existimavi: Concilia omnia, quae
in Labeorum opus induda sunt, diligenter reti-
nenda ceniui. Ita pariter & prelitum a me est
cum Synodis, quas olim ego in meum Conci-
liorum supplementum invexi; cetera Vero, quae
de novo inducenda occurrebant non sine delectu
reotanda duxi. De Synodis Ditrceanis loquor,
qua per frequens, ff. posteriora secula multa se fe
offerunt legenti. Igitur omnia ea Concilia, vel
fere omnia, quae in collationibus privatis indua

funt leposui, ut ex. gr. Germanicam, Hispani-
cam, Hungaricam Anglicanam Acc. nisi tamen
ai <<nones <liquos exhibeant: & maxime ea quae
Sacras Donationes, privilegia, seu nova seu ve-
tera confirmant, Ac his humilia: minimae enim
hec sunt utilitatis iis qui sacris hifce (ludis (cie
dedicarunt. Hanc rationem tenui toto hoc se-
quenti seculo, Ac succedenti. Cum vero ad secu-
lum XIV. ventum erit tunc nullas proferam Die-
cefanis Synodos, typis exculas, ad eas tantum-
modo me restringens, quae ex MS. codicibus mi-
hi querenti obvenerunt. Hec praeponuisse juvit,
ne kftores eruditi querantur, si forte aliquas a
me omillas repererint five in colleatibus, ia-
pra memoratis, five in singularum Diceceleon hi-
storiis.

à

CONCILIIUM PICTAVENSE

Piaavis celebratum Idibus Januariis Anno Christi circiter mille Gmo, Silvestri Papae II.
anno II. Roberti regis III. Villclmo IV. Aquitanorum duce.

&< Ap[C]rapi> Jac. Sirmondi S. J. <ul illud descripsit ex Engohmentis codice Joan. TIII.

INDEX CANONUM.

IEH. Vt episcopus pro p[er]nitentia vel conf[er]matione ma-
ntra non requirat./. Ut de rebus controversis omnes fient ad iustitiam
coram principe, vel iudice.111. Ut presbiter & diaconus si firmat demi ba-
bent, cradum amittant.

PR?E,

cooptatus fuit. Corruptum ego reper ex noxio humore; quare nonnulla in tupenioribus pagellarum fubia eva-
nuerunt; nec dubito quia etiam in eodem flatu fuerit quo tempore in ufum Dacherii transcripsum fu>]; quare
u lanior est apud Dacherium quam exter in meo codice ex hoc provenisse credo, quod Dacherius lacunat illas
expleverit ex vetofin monumentis exeutis ex quibus Atto ea recitaverat. Hinc tamen effertur> ell ut nonnulli
aliter apud Dacherium exprefsa fiant quam in codice legantur. Illa enim idem Dacherius ex exeutis emendanda
centuit. Dacherium ejo pariter fere in omnibus iecutus sum, non tamen in postremo canone, ffum ita deferri-
sendum iudicavi, ut modo in codice legitur iisdem lacunis fervatis; quo confilio id effecerim notant eruditi.

ÆI,

P A ÆX F A T I O.

S Pecioium quidem nomen est pacis, & pbt-ckri est opimo unitatis, quam Christus licencier» in cœlum reliquit suis dtfcipulis. Iq rir Idibus Januariis, Guillelmo Piftavenle duct convocancie concilium, Piftavi convenerunt episcopi numero quinque, ?rihiepilcopus Bincegalenſis Si- guinus, Gislberius Pidavenlis, Hildumus Lemo- vicanſis, Grimoardus Engollium civitatis, Lio Santonenſis, & abbates duodecim, pro reſtaura- tionc ecclēGx. Firmaverunt per obſides St excom- municationem dux, & reliqui principes, hu)H- modi pacis & juſtitix reſtauraionem.

CANONES.

I. Ut tit rtbus contrôlerſis omnes fitrtt ad fu- /linam corem principe vel indice.

Conſtituerunt ut a quinque annis prx- teritis quzeumque res invafx fue- rdnt, & ab ipſo prxfenti concilio in reli- quum tergus, unde altercatio in ipſis pa- gis habetur, quorum ibi erant principes, ſi ex contententibus de ipſis rebus unus alium interpellaverit, veniant ante prin- cipem ipſius regionis, vel ante aliquem ipſius pagi judicem, & fient in juſtitia pro ipſis rebus: & qui ſub diffridione Cmyſterium non celebraturum: quia qui juſtitix ftare noluerit, princeps vel ju- dex, ipſius rei aut juſtitiam faciat, aut obſides perdat; & ſi juſtitiam facere non potuerit, convocet principes & epifeopos

A qui concilium inſtituerunt, & omnes una- nimiter i» deftrudionem & confuſionem Chr «?i ipſius pergant: & xamdm patiatuſ ipſam periccutnneſ & confuſionem, quouique redeat ad iuſtitie rectitudinem. Ergo da- ti ſunt obſides, & excommunicatum eſt in concilio pro hujusmodi confirmatione, ut nullus ab ipſb die in antea eccleſiam infringat, & cetera ncut in concilio Kar- rofenie conſtitutum eſt.

II. 17 epl/opttt pro panittntit) vû confir- t one, munere non requirat.

B Ut nullus iacerdos propter poenitentiam, neque propter fandſ Spiritus donum, mu- nera accipiat, neque requirat, niſi tan- tum ſi quis libenti animo donaverit.

III. Ut pretbrtrr é* diaconus t ſi famines domt- bebent, gradum omitHmt.

Ut nullus preſbyter, neque diaconus, fœminam in ſua domo teneat, neque in cellario, neque in ſecreto loco intromit- tat, propter fornicationem. Nam ſi face- re tentaverit, ſciat ſe omnem gradum per- diturum, & cum aliis hominibus fœrum Cmyſterium non celebraturum: quia qui manducat, & bibit indigne, iudicium ſibi manducat, & B. Gregorius: Nec opus bo- num eſt aliquid fine caſtitate, nec caſti- tas vero magna eſt fine bono opere.

* ANNUM
CHKIUTI

C ANNI
CHRISI

... CONCILIU M COMPENDIENSE

Anno circiter, m. ceifbkatdm.

H ſis tewpoiibus Compendienſe Conci, habitum ſtiſſe a nonnullis Archiepiſcopis Galliarum eruitur ex Epiſtola 1 Sylveſtri pap* HI. ad Apo- linum Laudunenſem Epilcopum; in ea enim le- gimus. Ep./L.j Rr: i Rabertt, cſ luolum pontifi- l>7, epoffoll: <. Ū imperialibus oblata r/ mſm- but, que tr coram unvverſo clero ac P:~; k.i l-n pu- bliſai aceu/at crtmtnibus. Ad, ſimodum habitam Com- pendio, cum e Remrñſi ſt Twran. rñ Arch ep: 'apis ceterijque confratribus invitâtes jutrit, accepi: e quibuldum eorum allorum Jacramentis pro x:~; <, membrorum, et-jue ciptlonn ſecuritate, lande* ce- mſſe diceris: ſinodalem ſeveritatem c-m tibtmehpfſi conficius memo perhtrefceret, ad rnjertcordia pre- ſet eodem epflo.a te.de veniſti, legibus te non poſſe

objeſſis reſpondere mamfeſtaſſis, dominam tuam regem ogenditſe te non negaſſi, indulgentiam tantummodo pſulans per univerſam ſrudum, reſiſ gratiam in- novatis perjurus ubtmulſiſ, datſis obſidibus, archidm cono ſelheet tuo, èt altero millte. Turres Lauduni te redditurum prmiffiſ. Magiſtrum tuum Remen/em archiepiſcopum pro accipiendis turribus ſub Judd c; tecum deducens, capere voluſſiſ &c. Incertum tamen quo anno habitum fuerit hoc Concilium. Sed cum Robertus Rex ſucceſſem Hugooi patri an. 097. uti oilendit Papius ad an. 99S. a. 3. & Sylrelier II. anno 999. die 2. Aprilis Romanam Eccleſiam adtniſtrandam iuſcepent, obieritque an. jooj. die xr. Martii, intra hoc tempus ce- Jchiaium finite ſtatuendum eſt.

CONCILIU M POLONICUM

Anno Ciinſti m. ab Oitone III. impera.ore coaâum ob ereſſionem Gutſſienſis Metropolis.'

D E hoc Chronographus Hildensheimenſis apud Pagium ao an. jooc. nu. I. his verbis: Iw»- perator Otto cauſa orationis ad S. Adelbertnm Ept- ſcopum, martrem ſuadrageſim tempore Scia- viam (ideſt Poloniam) intravit. Iolsjut coaduna- tu Jncrdi Epijç'pla leptem dipofu-t) & Gaudentium

Efretrem B. Adalberti m principali urbe ſtlevorum Frago (legendum Clueſna) ordmail ſecit Archieot- /copem, hcentie Romam Pontificis, cauſe petitionis Boirziavants Behemtorum Dum (legendum, Polo, m rum Ducit) ob amorem pr-tui & honorem lui ve- nerandi fratris digni Pontificis & martyri. Ubi noua-

14, "Ti" GNESNÆ IN POLONIA, KBST »7«
 -----notandum, quod difpofuerit feptem Epifeopia, Adum eft. Eadem docet Author vitæ S. Meinvvc -----
 *NNØ non quod ea fundaverit, quæ jam ab anno 965. n Epifeopi Paderbonenfis apud Bollandianos dic anno.
 CH«m«.T' «tabani, ut habet Pagiu» ad an. 999. fed fub Junii, CHt£n
 nova metropoli Guefnenfi ea oollocatie inteilign 7788

GNESNÆ IN POLONIA CONCILIUM,

Quo Gnefnenia archiepifcopatus conftituitur, Anno j000.«coram Ottone III.
 imperatore celebratum.

g. S>p>l
 M<v p>C.

V Enetus Labbei editor concilium Polonicum a Labbeo omiffum diligenter quidem fupplevit ex hiftorico Hildensheimenfi acceptum; pneterquamquod aliqua, hiftoricus ilk omittit, locum etiam habite fynodi reticet. Quare fub nomine concilii Polonici ab eodem Veneto editore*» indicatur. Omiffiones hæcæ fupplet Annalifta Saxo Eccardi ad annum 1000., cujus proinde verba in rem prxfentem afferre juvat. Narrat igitur hiftoricus ille Imperatoris iter Gnefnam, tum addit: *Nec inert fecit ibi archiepifcopatum* (utique in fynodo, quam ea de caufa coaâam notat Annalifta Hildensheimenfis) *ut Jpero, légitimé, fine confenfu profati præfuit fui Gifleri Mapdrburgenfii; fed tamen Romano pontifici: ejjmhint* (ut notat Hildensheimenfis) *metropolitans, exlm dsaceffi omnis bete regio fubjefta efi committent eandem priediffi martyris (S. Adalberti Gnefneniis epifeopi) fra, tri, fci 0* Gaudentius, Jubjtctens ei Rombertum Salfecolntenfit ecclefiæptfeopum, Popponem Cracovenfem, Joamlem Vvrottslaenfem, Ungeto Pofnantenfi excepto; fæfllouque ibi fillari fanfias in eo bsoorifice condidit relliquas (S. Adalbeiti). Dipeftit lgrt"r in Slavia VII. epifctipu a Beleslao utque Magdaburb deducitur ubi palmarum folemnia celebriter peralla funt.*

CONCILIA VARIA GERMANICA

Circa hæc tempora habita fuper controverfia Vvilligifum Archiep. Mogunt. inter & S. Bernvvatdum Epife. Hildeshcimenfem de cœnobio Gandeshheimenfe; & fuper caufa. Gtlelcri Archiep. Magdeburgenfis duplicem fedem occupantis.

Gandesheimense.

C Oncilium Gandeshheimenfe circa hæc tempora habitum fui Seeruitur ex Chronico Hildensheimenfi, ad an. 1001. Indiâ. xiv. afferente Bernvvardum Hildensheimenfem Romam fe contuliffe, atque coram Pontifice Sylveilro, fic Imperatore Ottone HI. in Epiphaniis conqueffum fuiffe defynodo a Vvilligifo Maguntino Archiepifcopo habita cum extraneis Epifeopi; in fua Gandeshheimenfi ecclefiâ, prxter ejuldem alias infertationes; quod idem fufius legitur in vita S. Bernvvardi Epifeopi Hildensheimenfis in adis SS. ordinis S. Benediâi feculo 6. par. 1. pag. 214. n. 24.

Francofortense, in Fridericiense.

Duo hac colliguntur ex eadem vita S. Bernvvardi p. 221. n. 30. ubi hæc habentur: *po// diceffum autem Ihul* (nempe Legati Apoftolici Friderici Archiepifc. Raven) *Epifeopi dolentet Item, & controverfiam diutini bacchari, conventum Francofurti flatuunt: ad fetin cum venerabilis frstful nofter* (nempe S. Berovvaidus) *venire non poffit gravi corporis infirmitate impeditus, vicefua me direxit* (nempe Tangmarum presbyterum legatum S. Bernvvardi Epifeopi ad luminum Pontificem cum Ottone III. Imper. Tudernnz fynodo prxfidentem.) *Tandem in communi reverendi Patres decreverunt, ut neque Archiepifcopus* (nempe Villifilus Moguntinus) *nec femor nofter* (nempe S. E. iervvvardus epifeopus) *de Gandefemenfi cœnobio fe intromittant ufaue poft oſlavas fentecoffes, & tunc Frideslare ad fynodum pro hac caufa conventant.* Ex his igitur quilibet conjicere poterit tria hæc Concilia Germanica, nempe Gandeshcimenfe,

CFrancofurtenfe, & Frideslarierffe coafta fuiffe pro caula inter Vvilligifum Archiep. Moguntinum, & S. Bernvvardum Hildeshheimenfeolcm Epifcopum fuper cœnobium Gandeshheimenfe decertantes; de quo item Concilium Paitht lufta ad an. 1010.

Magdeburgense, & Aquisgranense.

Concilium Magdeburgense ab Ottone III. quodam, de quo Coævus author vitæ Mf. Gffeletii iecundi Archiep. Magdeburg. Ditmaris apud Bollandianos die 6. Junii pag. 922. hæc habet. *An. no Domini M. præfatus Imperator fafte cum Epifcopis in Magdeburg fynodo, GifilHartum epifdem civitatiff epifeopnm convenit, ut dans gloriam Deo, & uno ò legitimo contentus effet Epifcopio. Ipfe autem non ratipne, Jed pecunia repondent bu;ul caufa me. diatoribus, utque m frequentwrem curiam Pefcba Quindihngsburg agendam protelari rogavit. Jflu dum per languoris infantiam venire non poffet, quemdam Ratmannum Clericum fibi familiarem, fj Fveltbardum Magdeburgenfis ecclefiæ Prupafitum, ut eam eufatum haberent, direxit; ubi mbilomms Inducias ad Concilium Aquifgran coram Imperatore congrandum accepit. Huc ergo cum fratribus fuit profellus ab Apoftolt& fedts Legato de pnedtUa caufabis, terve convenitur; nec minus ille remtens defenfiones mollitur; fed tandem fententia omnium centvtfui hac utque ad generalem Romanâ ecclefiâ Synodum differrî callide præreatur. Talibus machinamentorum artibus impedita rei, nec terminata intercipitur. Notum autem efi Gifelharium a Merfeburgenfi ad Magdeburgem ledem tranfiffie, atque obiiffe an. 1006. 8. Kal. Februarias ex citato Ditmaro.*

STA-

s*·c*·*·'

STATUTA PER VV 1 DON EM A N I C I E N S E M

U t a h u

Epifeopum «d pacem inter Chriftianor conciliandam promulgata.

I N N o m i n e Dei fumzAc individui Titutatis. A Vido D:i g'atia Anicienfi» przfui, fupernz pietatis mifericordiam expeditibus, falutem Ac pacem. Notum effe volumus omnibus Dei fidelibus, quoniam videntes maleficia quz in populo quotidie accrefcunt, congregamus quoique Epi* icopos, domnum Pe. Vivarienſem, Vvigonem Vajentinenſem, Begonem Arvernemſem, Raimundum Tolofenſem, Deufde Rutenenſem: Fredelonem Elnenſem, ft^domnum Fulcrannum Lude* venſem, Ac Vvidonem Glandenſem & alios quam-Elurimos Episcopos, Ac quoſque principes Ac nollet, quorum numerus non eſt inventus. Et quia icimus, quia ſine pace nemo videbit Deum, admonemus propter nomen Domini, ut ſint filii pacis, ut in iſtis Episcopatibus, quos iſti Epifeopi regunt, neque in iſtis comitatibus de iſta hora Ac in antea eccleſiam homo non infringat, extra eccleſiam quz in firmamento caſteliamz, ſe ſciente oiQ epifeopi * propter eorum cenſum. Przdtn ia M»» comitatibus, neque in iſtis episcopatibus homo non faciat; de equis, pullis de bovis, de vaccis, de afinis vel de afinas, vel de falcibus quos ipſi portant, neque de ovibus, vel de capris, neque de porcis, neque ea occidat niſi per conductum fuum vel luotumjin itinere poſitus accipiat vicium ſicut ad fuam domum, nihil portet, vel «d caſtellum baſtire, aut obfidere, niſi unusquiſque de ſua terra, aut de ſuo alode, vel de fuobeneficio, vel de ſua commenda; clerici non portent fczularia arma: monachis injuriam nullus homo G aliquam non faciat, neque his qui cum eo perrexerint, qui arma non portaverint, rnu epifeopi aut a<chidiacoai propter eoium cenſum; villanum aut villanam propter redemptionem nonniſi per *uum forſaſlum*; Ac niſi eundem villanum qui alterius terram araverit vel laboraverit, quod eſt in contentione, niſi unusquiſque de terra ſua aut de ſuo beneficio; terras jecicifiaſticas, epifopa-

les, canonicaks, monachales, nullus pizfume-re audeat, neque aliqua mala confuetudine dit-honorare, niſi de manu Epifcpi aut fratrum voluntate per pteariam adquiret de iſta hora & in antea; negotiatores etiam nullus apprehendere vel rebus ſuis ſpoliare przfumat ſe ſciente. Interdicimus etiam, ut nullus laicorum ſe intro-mittat de ſepulturis eccleſiaz, vel offerendis; Ac nullus prebyterorum pretium de baptifterio accipiat, quia donum Spiritus ſandi eſt. Si vero aliquis raptor fuerit, aut maledicus qui lunc in-flitutationem infregerit & tenere noluerit, ſit ipſe excommunicatus, Ac a limi-nibus ſandz Dei Eccleſie ſcgicgatus, * ufque ad r. ai(. ſatisfadionem veniat. QjiOd .fi non fecerit, prës-byter ei miſſam non cantet, divinum ei officium non faciat; & ſi mortuu* fuerit, prebyter cum non ſepebat, neque ad eccleſiam ſit ſepultui, communionem non donet ei ſe ſciente; & ſi ali-quis prebyter hoc infregerit ſe ſciente, ab ordi-nē deponatur. Precamur etiam vel admonemus ut ia iſto tempore, ſcilicet mediante Oâobrio menſe, «d illum Dei placitam cum bono animo & bona voluntate veniatis, in Dei nomine, ut remiſſionem peccatorum veſtrorum confequi valeatis, przfante Domino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre & Spiritu Sanâo vivit, & regnat. Confirmat hoc archiepifeopus Dagobertus Bituri-cenſis fedis, & domnus Theotbaldut Viennenfia Archiprzful.

Obſervatio.

Ad an. 100a. decretum hoc in dubium revocat Marc Hiipamez leriſtor eruditiffimus. Cm- enim, inquit, inter eoi (epifeopo* qui cum Vvidone decretum condiderunt) nominetur Freda! Elenenſis, nell- /> et- ntenii referietur ente ſaJURW edels"» regni Hberti regit, & enno miHejuno tertae Jit Berengertnn- (Fredelonu antecellorem) fuiſſe Epifeopum Elenenſem, liquet eum epifcorum conventum agi non potuit ante an. milleii* mum.

ANNO

CONCILIIUM ROMANUM

Appeal. Ta.

Anno Domini mi.

Chronicon Hilientketneenſe. Anno mi. Ind. xiv. Dgja G E S T A H U J U S C O N C I L I I
imperator natalem Clinili Roma: celebravit: & iſto Bernuarius epifeopus in Epiphaniis ſuper multis inſeſtationibus archiepifcopi Vvilligifi, & maxime de ſynodo quam in ſua, id eſt, Gandeſhemenſi eccleſia, cum extraneis episcopis habuit, conqueſtus advenit: totamque ejufdem metropolitani illicitam ulurpationem in .przfentia Silveſtri papx, & Imp. 111. Ottonis, lynodali authoritate poſorius adnullavit.

Ctnfn Gattderkeimenji.

T N fronte actionis, poſt Evangcfia leda, & quasdam Patrum Capitula, benedictione data, cum ſcdifTent viginti Epifeopi de Romania, aliquanti fuim de Italia, & Tuſcia; de Germania vero Sigefudus Auguſtentiſ, Ilmiricus Witteburgenſis, Hugo etiam junior Citicenſis, przlidente Do-ptnmo Gerberto Apoſtolico cum Imperatore io Palarem Eccleſia S Sebaſtiani Martyris, parlente nihilominus lingularis meriti viro, Henrico Du-ce

i Ret geſſat in hac ſynodo fuſſit deſcriptat Tide in vita S. Beravvard. Epifeopi HildetbeimenGs in A&ia fan-Aorum Ord. S. Bene<bft> ire. a. par. i. pag. 1x4. n. >4. Herdariww. Ex hac vita eruta ſunt <x ego bic aafeci.

ANNO
CHRISTI

cc (Bavarw) pacatiffimo, & Abbatibus, aflan-
■Obus quoque Presbyteris & Diaconibus, omni-
Romana dignitate.

Faôo filentio Venerabilis Epifeopus Bernardus
de loco feffioni* fufe modicum progreflus, humi-
liter Domino Henrico Duci, omniue Synodo
caufam Ecclefia fua elimato fermone expoluit.
Cunftis itaque queflu ejus compunftis, iapientif-
simus Papa, interrogavit Concilium, fi Synodus
habenda, Vel vocanda effet, quam Archiepifco-
pus cum fuis, qdos adduxerat, collegiffet in Eccle-
fia, ab Hildefemenfibus femper poffeffa Epifeo-
pis: praeipue cum Epifeopus abfuerit, & ad Ro-
manam Sedem pro eadem eaufa confugerit? vel
quo nomine tale conventiculum vocandum fit?
Sandum Concilium fecelfum petiit, ut fecretius
inter fe de his inquirant. Quod piffimus Papa
libens annuit. Egre. Eque funt foli Romani Epi-
fco- & poffmodum introgredi, cum iterum
confediffent: Apoftolicus ait. Quid fancitis, Fra-
tres, de Synodo? Sandum Concilium refpondit:
In aliena Ecclefia, & ab alio poffeffa, nil juris
habuit, neque canonice ibi Synodum celebrare,
aut aliquid conftituere fine confenfu proprii Epi-
fco- potuit: nec omnimodis Synodus dici po-
reft. Sapientiffimus Papa dixit: Ergo quo nomi-
na rite vocari poteft? Sandum Concilium dixit:
Scripfima concilians difcordia». Sapientiffimus Pa-
pa dixit: Abjicienda funt, qua ibi gefla funt.
Concilium refpondit: Canonica auctoritate & Sin-
dorum Patrum, exterminanda funt, quas ibi ad-
inventas, vel flatuta funt Apoftolicis ad haec
inquit. Apoftolorum poteftate, Sanctorumque Pa-
trum auctoritate diflipamus, & efringimus, ftan-
nullarius, que abfente Fratre, ft Coepifcopo
Bernvardo, in fua Dicecefi ab Archiepifcopo
Willigifo, & fuis complicitibus adinventas, & fa-
cramentis flatuta funt. Et adjecit: Frater ft Epi-
feopus Bernvardo petit fibireftitui fublata mve-
ftituram ab Archiepifcopo? Quid fancitis Fratres?
Sandum Concilium refpondit: veftituram quam
Archiepifcopus non potuit auferre, non eft ac-
ceffe illi reddere; fed quia hoc ipfe peten-
do inflat, fi Domino Imperatori placeat, Apo-
ftolatus veftri ferula veftitura ei redintegretur
ft corroboretur. Papa refpondit: Fiat jux-
ta placitum veftri, & tradidit illi Apoftolicam
ferulam dicens: Gandenefemenfe Cœnobium cum
adacentibus villis, ft terminis, tuo juri redinte-
gro, & corrobore, & Apoftolica Sanctorum Pe-
tri, ft Pauli auctoritate interdico, ne aliquis, nifi
quantum Canones permittunt, tibi obfillat.

His finitis Dominus Apoftolicus, quid facien-
dum effiet, Concilium requifivit. Refpoofum eft:
Si utrifque Principibus id conveniat, fcriptis Ar-
chiepifcopam, quod tam audax inceptum, canoni-
bus, Patrumque regulis contrarium attentavit. fimul
quoque ut impoferum a tali controverfia defi-
flat, nec aliquid fe intromittat, nifi canonice
emancipet.

Synodum quoque Epifcopis per Saxoniam in-
dici, Vicarium nihilominus ex parte Domini
Apoftolici deflinari, qui Synodo praefideat, com-
placitum eft.

Locus Palatii habendas Synodi difponitur. Dies
undecimo Kalendas Junii denuntiatur. Fritheri-
eus Cardinalis, Presbyter S. Romanas Ecclefia,
pofftea Ravenna Archiepifcopus, Saxo genere, ju-
venis state, fed fenior morum probitate. Vica-
rius Domini Apoftolici eligitur, atque dirigitur,
Apoftolicis parentis atque infignih non minus
infulatus, quam Papa procedebat.

Cmu A Gtwil< Tom. XIX.

S Y N O D U S P A L I T H
Anno Chrifti Mi. Stiveit mi h. Pafæ iv.

Dt fr⁶ctdtnfi» Synodit bthita Gondr/hciliati

A Ffuit ab Apoftolico & Imperatore, vice Pa-
pa directus, Cardinalis Presbyter Fridericus,
omnibus infignih Apoftolici*, ac fi Papa proce-
dat, infulatus, equis Apoftolica fella, Romano
more, oftro infulatus. Scripta quoque a Papa ft
Imperatore, Epifcopis, ft ceteris Principibus mit-
tuntur, ut Romanum Legatum digno hpoore
fufeipiant, ejulque Legationi indubitanter omnes,
quali Apoftolicus praefni cernatur, obediant.

Convenerunt itaque Palathi ad Synodum X. Ka-
lendas Julii juxta decretum Apoftolici: ptzlcii-
ptum Legatum vero vario affeetu excipiant.
Archiepifcopus autem, ft qui ei favebant, mira
indignatione & execratione illum (pernebant
Epifeopus vero Bernvardo», ft Lievezo Hamma-
burgenfis Archi-Preful, alique quamplures reve-
renter eum traftabant, praecipuoque honore co-
lebant. Sed poftquam ad Concilium ventumeft,
vix dici poterit, quanta feditione, ft tumultu
agitetur. Nam nec locus feffionis Vicario Apo-
ftolici idoneus conceditur, horribilis ftrepitus in-
geminatur, jus faique contemnitur, Canonica di-
fciplina annullatur.

Vicarius inter Epifcopos Lievezonem ft Bern-
vvardum fedens, Apoftolici fcripta fic Legatio-
nem >ll' Epifcopos fe lhābere; fūctatē exequen-
di, que ferat fibi exhiberi orabat. Imperato denique
ftletuo, primo dulci affamine Epifcopos de pa-
ce, ft caritate, & concordia commonet; deinde
Epifolatu Papae, Archi-Epifeopo fpécialiter dire-
ftam, profert, publiceque in auribus omnium re-
citari precatur; quam cum Archiepifcopus tange-
re, vel videre dedignaretur; Epifcoporum judi-
cio palam eft recitata, in qua ipfe Epifeopus
aperte corripitur, & de fraterna cotcordia, ft
obedientia admonetur. Vicarius autem, quamvis
Archiepifcopum irritare magno Audio parceret,
tamen miti affatu, quacunque illi objiciebantur,
obedienter fratrum confuita fatifacere, Apoftoli-
ca auctoritate commonet.

Super his, ctfi indignans, confilium a fratri-
bus, & praeipue ab Archiepifcopo Lievezone ex-
cit. Ad haec ille: bonum fibi, quia Icfus frater
Dominorum noftorum Apoftolici, & Imperato-
ris fuffragia petiit, coram Vicario, illorum Epi-
fcoporum judicio fatifaciat.

Janua interim Ecclefia panduntur, laici intro-
mittuntur. Fit ftrepitus tumultusque validus; Mo-
guntinis exultantibus, arma expofeunt, immenfas
minas ingerunt adverfus Apoftolici Vicarium, ft
Beatum Bernvvardum Epifcopum. Legatū au-
tem, ft praefatus Epifeopus nec tumultu moti,
nec minis cerriti, licet oumerofores haberent mi-
litum copias, non arma fremunt, fed feditionem
compefcunt. Epifcopi autem, negotium in poffe-
rum diem profequendum fuggerunt, in fidem fuam
fufeipiunt, Archiepifcopum adventurum juftifiam-
que obedienter exequuturum. Interea Archiepif-
copus nimie furore fuccenfus egreditur, quem in-
fra coronam fratrum Vicarius infequitur, a ban-
no Apoftolica auctoritatis ad Synodum in tan-
dem Ecclefiam fequenti diluculo invitat. Sicque
illa actio foluta eft.

Matutino itaque crepofculo clam Archiepifco-
pus omnibus ignorantibus cum fuis abceffit. Vi-
carius autem fecundam aftionem Synodi fequenti
die adofus in principio aftionis Archiepifcopum

S in-

• *

1 -
Christi

Anno Domini mi. celebratum.

P'''
- a—, ck

ANNO
CHRISTI

anno Domini mil celebrato.

In quo inter cetera abbatis Perufini immunitas asserta.

Ex tene» ix, helix fecrx.

QUozcumque lites judiciali calculo definiuntur, E facrofancto Lateranenſi, anno quarto ordina-
tionis fuſ, meſſis Decembris die tertia, Indidio-
nſ prima, aſſiſit *Petrus* feriniarius ejdrnt iacri
palatii, & coram univerſa ſynodo hunc protulit
ihermonem dicens: Domine papa, hic abbas tuus
de Peruſia queritur adverſus Cononem Perulinum
cptlicopum, qui armata manu fuorum fatellitum
de

SILVMTIR ROMANUM.

ROBERTQS
VRANE..R. *7®

— 1 — *77
christi 'de fob altare monasterii tui, cujus ipse regimen
IM>L. januis, sic-fratrum claUris, omnia que ibi in-
venta sunt ad utilitatem fratrum, direptionicon
cefferint, de quibus partem nofeitur habere epi-
fcopus; quoniam eifdeps facrilegiiscommunicat epi-
feopus, ejufdemque criminis nequaquam creditur
alienos. Ad quem przfens respondit epifeopus :
Paratus fum me expurgare fecundum illotum meo-
rum fratrum iudicium, quoniam neque mea pre-
ceptione, neque mea voluntate id faaum fuerit.*
& fi abbas de aliquo mihi proclamaret, aut ad
fatisfaAionem illum cogerem, aut fi non poffem,
ineam gratiam cum oinni beneficio fibi defende-
rem. Sed, omnium pontificum pater, mifericor-
<Jum tuam & totius conventus przfentis exoro,
Ut nullum milii hodie praeiudicium fiat. Tuniihi
ecclefiam Perufinam commiffisti, & ut ego neque
illam imminuerem, neque imminui contentirem,
xne fecifti jurare. Monasterium il'ud, quod ifte
abbas tenet, ad meum epifeopatum proprie per-
tinet, & nulli alteri juri fubjacebit: fi lex inde
fieret, vester ipoftolatus nullam tyecialitatem in
co haberet.

Cui reverendus papa fubjunxit: Ego monafte-
rium ecclefiz tuz neque fubtraxi, neque fubdu-
cere feci; fub jure & dominio ecclefie noftre il-
lud inveni, & ita pofitum ufque nunc tenui.
Veniant privilegia noftorum antecessorum papa-
rum, & bis perledis, centrant fratres coepifcopi,
qun fit equitatis reftitutio. Prolatis ergo io me-

dium privilegiis, Joannisfcilicet pape, atqueGic-
gorii ejus prrdecefftrum, ac coram omni fynodo
perleais, ait epifeopus: Privilegia hzc non re-
probo: fed Cine confenfu antecessoris mei, cujus
temporibus illud prius privilegium faaum eft, fa-
flum fuffle dico: fi folum viderem ronfentum,
haberem inde sternum filentium. Cui e contra
omnis clerus fande Romane ecclefie aif: Vidi-
mus omnes epiftolam anreceptbris lui, in qua &
confenfus erat, & precibris, ut hoc fieret, epi-
fcopus obnixie poftulat: cujus rei teftes fumus,
& fecundum canonkam faadionem veium fuile
comprobamus. Oblatis denique evangeliiis, fic cle-
ricis jurare paratis, epifeopi banc dederunt fen-
tentiam, ut aut epifeopus teftimonia iux recipe-
ret, Ac pernam privilegii perfolveret, aut mona-
Acrium illud retutaret, Epifeopus autem przdi-
flus Conon eñaz Ferufinz ecclefz, monafte-
rium il'ud ortnaminatum fanai Petri non lunge
a Perubua civitate conditurum, cum omnibus
ad id monasterium pertinentibus, & in prefatis
privilegiis titutis, domino fuo Silveltro papa: re-
futavit, & prxfato abbati pacis ofctilum attribuit,
atque eum fe adjuturum deinceps promiit. Poli
hsc autem idem reverendiffimu» papa hoc eum
Romanis iudicibus decrevit, ut quicunque Pen-
fine ecclefie epifeopus hanc definitam litem re-
novare contra hunc abbatem, vel (nos fuceffore
lentaverit, decem libraspuriillimi auri Lateranenfi
palatio componat. Hzc definitio in «ternum va-
litura permaneat.

ÆFRtC ONCILIUM FAVENTINU M.

le . . .

ANNO

HUJus mentio fit io Dec *to s par. Caufa j6. C Epifeopi's Famauguftanus in Synodia de Conci-
qu. x. cap. d. fijwd Abbttei nbfqnt Epifeopi
caqAha > Penobiellbni tcoltfin Preihttrtt vs ar-
dintnt. cui decreto fubditur.* liter te Ctncdittpnd
FawMiaav bebit». E,us cuam meminit Ugonius

liis in pncludis his verbis: *Faventi». ntnd F»*.
xvi, q. l. c. *(Uinen. nabl. Quo tamen*
anno, & fub quo Pontifice, five a quo coa&um
latet.

CONCILIA VARIA GALLIARUM,

CHRtSTt
taas

V

.2.
.....

IN QOBSITUM 1ST DB JIJUNIH

Ante Pentecofcen, de cantu hymni *Tt Dtnnt*, fit de fello Adnuociationia
Dominiez, Anno Chrifti m i i.

NO» anſce, fed plnribai Gilh» lacii hablt» ftdf. Dquxtione aggregiti tam abbates, quam monachi
ft tree «ism cvacuia, Inquit Glaber Frdnfite
libr» III. Hifieri», c»p. III. fintelqtu quid in bit
pl. flimuit effltm ftt, dreet bit vtrbii. Tunc tem-
poris, mqnitt in Galliis plerique epifeoporum
nonnulla inter le divertis quzftionibus habuere
fynodotum conciliabule.

I.

Nam de jejniis, quz plerique fidelium inter
Afcenfionein Salvatoris & Pentecoften obſervant,
ita decreverunt, ut ne per imperium facerdotum
fierent ꝑ excepto fabbato Pentecolles; fic a quibus
fieri vellent, ne prohiberentur fieri.

II.

Simul incidit quzftio, cur monachi per tres
vel quatuor dominicas dies ante diem Nativitatis
Dominiez, feu quadrageſimalis obſervationis tem-
pore, hymnum *Te Deam Ltudemu* decantarent
contra morem Romann eccleliz. Qua videlicet

reſponderunt ſe pro nulla re id agere, ntff c
B- Benedidi nominatiſſimi atque excellentiſſimi
patris przi.*ptione. Cujus etiam aſtus, ſimulque
dida a iummo Ro.nanorum pontifice, videlicet
Gregorio, haberentur deferipta, ac laudabiliter
roborata. His denique compertis ab epiteopis, uſus
monachorum authenticus ex more viguit.

III.

Nec non etiam de die Ad: uncianionis Domi-
niez* qui cel.bratur vin. Kalendaruin Apri-
lium, ſi farte quolibet alio tempore prater qua-
d- ageſimam excoli congruentius potuiiTet, ab iif-
dem pontificibus non parva illata eſt quzftio.
Ferebatur enim a quibufdam, eamdem Adnun-
ciationem Dominicam more Hiſpanorum quin-
todecimo Kalendarum Januariarum die irrepre-
henſibiliter polle celebrari. Quid plura? apud nos
antiqua confueſudo, uti decebat, praevaluit.

vriKüü

CHRISTI

V I T A J O A N N I S P A P XVI.

QUI PERPERAM XVIII. NOMINATUR.,

do***.H»" Tθ*ηηi* cognomento Siccus, patria Romanus, AHenrici primi. Qui cum, Julii antiquos Vatica-
 üa»" J post obitum Silvestri fallu» est ejus nominis nos indices, fedisset menses quinque & dies ali-
 pootifex decimus foxiui, anno domini millesimo quot, obiit,
 tertio, tempore regnantis & nondum imperantis

V I T A J O A N N I S P A PÆ XVII.

QUI PERPERAM XIX APPELLATUR.

Io.na.tj
 X.VIL p.p>
 do
 Rea fest. a
 Joa. x. it>

Joannes, qui cognominatur Fafanus, creatus est Episcopus Antiochenus in epistola ad Michaelem pontifex hujus nominis decimus septimus xxi. Ceru arium, & epitaphium Joanni eredum quod Kalendas Decembris, anno Christi millesimoter- recitat Baronius anno 1009. his verbis:
 Snatn [oleri Domino, placuit quam mens modela
 Praful apostolicus, orbis & omne decus.
 Hic [latuit ittmno claudi [na membra [ub tffo]
 Hac eadem [peroni ut fibi reddat bnmnt.
 Ardua qui fuffil cunilis per fidera culi,
 Augullis carus, gentibus, tf tribubus:
 Doffrinit comptus facris, U dogmate claro,
 ter patrias [anHa femina [isdst evans
 Nano Grajos [upernns, Eois oartibou unant,
 Scbifmata peliendo, reddidit ecclefiam.
 Principis bine Petri fed euifyuu tendis ad aulam
 Dic Jupplex [idem regnet ut arce poli.
 Defunfius est Joannes Papa, xv. Kalend. Aa-
 gulli, anno millesimo nono. Post obitum ejus va-
 cavit fedes apostolica uno mense & diebus tre-
 dectm.

U.io COb-
 frulipoll.
 IX a KOD-
 .« ccilclK

Æ»n CONCILIUM TREMONIENSE Æn

aeoj.

PRO REFORMANDA ECCLESIA celebratum

Anno Domini millesimo quinto, tempore Joannis papz XVII.

Loew* »a. yxltmarus libro 6. testatur, allegato temporeD
 «oaciiu. _LJ celebratam esse io Germania magnam fy-

ΑΠΟΤΑΤΙΟ P. P s g i

ad An. Ch. sooj. n. 7. A feqq.

nodum Tremonienfem, in qux rex Henricus de
 ejus temporis fanftz ecclefiz deformatione con-
 queffus, magna infantia apud epifeopos labora-
 vit, ut collapfa ecclefie difciplina reformaretur.
 Przlliterunt illud pro viribus quibus id potuerunt
 diligentiffime, communicate confenfu ediderunt
 (aeros canones, quibus fanftiflinue leges ecclesia-
 llicz in priflinum ufum revocarentur, pravique
 inores, qui in clerum ac populum irrepierant,
 exulareut & corrigerentur. Quibus ftatutis rex
 fibi Deum propitium conciliavit, vialque ad vi-
 florias coafequendju, & Romanum im|xrium ob-
 tinendum, aperuit. Celeberrimi concilii afta pla-
 ne interierunt* exordium dumtaxat eorum apud
 Ditmarum deferiptum repentur tale: Anno domi-
 nK* tucarnalioai millesimo quinto, anno autem do-
 >P uiu Henrici fecundi regnantis quarte, in
 die nonarum Julii. Reliqua defunt.

Ditmarus lib.VI. mentionem facit magnae Synodi in
 Germania Tremania. que Urbs est VVettphaliz. boc
 anno in die Non. Julii celebratas, cujus Ada deWeran-
 tur, indeque quilibet de Decretis in ea habitis iuo mo-
 do difcunt. Verum Tom. I. Bibliothec* Labbeanae re-
 citatur Vita B. Adalberouis Metentis Epifcopi a Mona-
 cho Anonyme, eique cocto (cripta. qui Wc de illa
 Synodo narrat, que quia Tom. Ia. Cooed. pen memo-
 ratur, lue referenda duxi. Dominus Henricus re*, ic-
 quit Anonymus, f«i tertio Ottmi dtvo Imperatori, ad
 regnandum quidem, necdum autem ad Imperandum m
 tota Germania, qua citra Rhenum tffl in Loibanire-
 gno, quod cis Rhenum est, Jueoqfrat, colloquum Syno-
 dumque conclviffi Ubi omnes pene regm fm fummm Sa-
 cerdotes coadunans, & e* diverfil diverfa difputaus, in-
 ter difputandum ipfoi ejufdem Sacerdotes aterrima congre-
 ditur, cur vidualicet in Jeh Dicrefibus, & Diaceflimis, ea
 qua Synodali ac per boe [pirituali falcefetanda erant, non
 relectarent, ac gladio Spiritus [anae putrida, mato fa-
 na a membris fidellum abtemdere [uperfederint. Mirafiti-
 brn omnibus quid fibi verba Regis, tam dijlriffithna vel-
 lent, quove tenderent, Re* admiratione eoi abjolvere M-
 ravit, quidve protenderet, palam fecit.
 Inter multa, inquit, qme tu regno noftro, fuijgna Pa-
 rochilis corrigenda Junt, parentes fic fibi proximo conjugio
 copulantur, ut Deum non timentes, & Deum non reve-
 rentes, eUam tertii loci confanguinitatem, quod nefas di-
 Bn

*A -, , COWCIUOM TREMONIENSE.

ANNO
CHMISTI
ihl,

I** *e septisnam utque generationem ftrlll conoadm la-
filitutioaibul illibata conferverit jubetur, Judxis, Paca-
nllqae mfectices m ipfis fm exordill abrumper «m ftr-
midant. Episcopis blno inde (edentibus, diuquefilentilus
pert de <ll« diceretur nefaens, pan perjenam, de qua dis-
cebatur, multam vel amans vel timelu, quid diûs Rc-
reponderet, prorfm ignorabat. Mea, enim male
fbi confcta, dum ea qux non vult, audire Computatur,
flupida, vox refugit, verba dilabantur; Sapienti co-
ram fofitur bangifus et videtur filete. quam loqui. Rex,
quem fallere nemo poterat. quia erat borna literis appri-
tn. imbutus, eloquentia facundiffimus, ad regendam Dei
timor vivaciffime oallrtctur, motum cordis patientia prêt-
ait reftingens, faoro Scriptor* exemplis eos aggredi bot-
teffius effejudicans; Ecce, Inquit, ecce vos effis loca qui-
dem fanciorum Sacerdotum tenentes, <7 In meliori cathe-
dra, quam jediffet Mortes, fedentes, «rpore vicer Domi-
ni poffident», qui O- boni cenet. CF JaoBiarlæ: pte qd-

dsue canes muti no- valentes latrare, ellis effeHi, ip'ique
excitate multati, dum fubditts ducatum prxhere cogimi-
ni, Cr du3or O fequens ambo 'In foveam procipitami.
Ecce Inquit. Conadur Dust. Aufirafiorum cmrtanguinita-
ta notis, CF qmcumque t- tota patria nobiliores funt,
cantill afrinitate conjunft, uxorem duxit fic fibi propin-
quam fic proximam, ut ficut vmemus. non modo ipfi,
verumetiam omni patria dñfua Dei cliffime, O, ut di-
citur, pro foris adrlie videatur. Parumque minus crimen
mahs tacentibus judicatur, quam ei, qui idem celat au-
dader, O fine patenit mflamione perpetrare cernitur.

Domnus AielbenlMetenfi»m venerabilis Prxful, fan-
guinitale CT affmiffite Regl odiffedat, O cunBile, qui ex
magni H-arict CAucupis diffi, Goraani® Regis) linea
defcendrant, apprime conjunHut, bait faere Synodo In-
teriffdebat, O, ut erat cunSis Con/aceedotibus nobillor,
excelliorque, fie nobilliori celliorique iella inter (not pro-
minebat. Hic Regl, oburgationem ultraferre non valens.
C tacere amplius nboneffum judeatu Interim, Inquit,

feneButique divino prxcepto ettbibctolee, quo dicitur, r»
rem uno captu ceodnrgat, ouln majeflatis veffrx pote-
«®», dMHW w Rex, ad dedecue toqfiri Ordimr objur-
gationem O tuvealom plus plufque videmus verbo ange-
re, incere ultra vere fatemur, O qux nOo font nendi-
cere, non folum fibluttx, fed quod majut effi, matnxve-
recundix deputemus. Domnas Otto Dux, pater ifiliri ve-
nerabilis Conradi Ducil, nabit confedentit, natat ex filio
magni Clitoue effi. cujut foror Grlbergia dedit filia»[nam
Conrado Barganrhonum Regl, Ex Conradi autem filia
nato effi demuta Matbild", hujus Conradi afficntieaxor.
Hoc ergo genealogi" ordine, quia fratres, fororque in
fuppuflionem non edmittuntur confanguinites borum non
flue quam fecundo loco eloMari provolet.

Pergit Anonymus» Hxc beato viro retexente, tanto
Irx, tantogne fimalitates m ipfa Synodo exurgere eupere,
at nifi effiet ea nobilitat, qim culo, terra, mariqueultro-
que Inciuyt effulgebat Conodut Dux, de quo rei ageba-
tur, O quieumque tuo partit erant, neque Deum, neque
mojeffatem Regiam reverent", neque Sacrdotibut, quorum
maxima O boueffiffima multitudoprojeft aderat, aliquid

A**f"

fMrir.1/1.1, & -1

*NNO
CHM13T1
ihl

Ipamam exjnliandnmmtldquul malf manu, loburqae in-
ferre pofet, no» omiffent. fiderat hule magis feditioni,
quam Synodo dominus Theodericut, frater qmaem bujos
domni notill Adelberouls Pontifficil, dux eorum, qui cis
Citreqae Majam, M'ellomque refidenti, & b'ae quxge-
bantur, auxque juffit difponebantur, tua audoritate fir-
mabat, atque corroborabat, nuptiaque tnlicitas cum reli-
quit Dueibns, Comitibufque, CT quod majus effi, Socerdo-
tibus Deo, tr reditudini ae Regi" Joffitix faventibus
damnans, O- bumana, lras non farm'dans, xavitav, lan-
ces qux Dei fiant, liberrime decernebat. Jdderunt etiam
*«-FrvM" Synodo primi O- prxcipul Sacerdotes,
yVilligifut Moguntinus Pratul, Kyaridacenfil, dte.
Argenaenfil, PKalterus Spirenfil, Notgerul Leodentfil,
Wixilmrgenfil, Humo Verdunanfil, Bertaldu, Leu-
centfil, alique quamplureit, non lolum,ex Lotboril rrgno,
verum ex omni Germania, quorum pari favore, pars flu-
more nobillil perfonx lincinde agitati. bmc inde defluen-

ttiffiml ytdelberom, <7 didis ejus yuffiffimu teffimonium
wntatis exhibentes egerunt, ut inter verum ftitiumque
dtiffidil O- difcordix non modico difceptatio fieret, quam
etiam ipfe Rex omnino (edar. non potuit. Perum nill el-
let domni O- Pontiffice notiri Adelberoni, incomparabilis
nobillitas, furor excut O Injania mifera arma etiam, te-
laque cornpaffct, CF ad homicidium ulque trx commotio-
ne pertinfere contiffet.

Hac igitur fimultotione, hlt odilt Intcfiffimil diueffum
effi, er uniuquique ad propria redire feffinabot. Sed dom-
ms Pontifex, dum ex patria prpria recedent, td Rega-
le colloquium perrexerat, nihil borum metuens, mbit h-
trum affimons, quia erat omnium fui temporis mttiffimul
«St-e fetifficus, no» multa miheart manu, fed Clericorum
O boneffiffimorum Laicorum dfoiciffimo oomitatu, nju, effi,
C propter Id In redeundo, verem, ne forte l» via boffit
Infidao pateretur, ab Itinereparum quid declinare dignum
dnxtt, ty cedere magit ad boram, quam vejanix furen-
Ut Principil locum exdis, aut ahcajut alienat maligt-
U,n

M autem Omnipotent" O Cbriffi ejut
ineffabilis pietas, & xtema Clementia aliter quam damnat
Pontifex crediderat, ral eventum m(erundo-«prmt, O
difponendo prxordinuvit, dum fpiritum furoril O mali-
gmlofic, dum. vjm...latrantis... O turbulentil...veragine l»
lum paxorem In eumque timorem commutavit, ut eo im-
ofetu eaque virtutu, qua Dei (quum mli-
batur, nonc-rugere, ac retro lre, vtribus, quibus pote-

-t, aggredederetur, ac mogis copi timeret, quam corpore
elaboraret. Dotabat igitur diebus faxg fidem commutem,
«ovee la tuto /» efe credidit, Jemper fe a domno Pontif-
fice, O feotre ellu Dnce Thiofferico Infeqm emiffimabat
memoratas Conadut; toffiri vere ulbil allud quam pa-
triam repetere, O ad Id /umma lyffinatione conabantur:
O qela O tempus pofcebat, prxUr pacem, O ea qux pa-
cis junt videlicet metere, cbant domefficit utilia ofimili-
frare Ita AuAor ille Anonymus, quod nullus ante em
do» docuerat. Getlorum In hac TremontenfiSynodo nar-
ratio In proximam Concillorum editionem inferenda
ent. Antequam Vita beati Adalberoult Metenfil Epif-
copi e tenebris erueretur, hujus Synodi caula ignota
erat.

<E"i>«WJ^tAIXiftKMPtttr <ßß?«iß>

CONCILIIUM TREMORIENSE

Addo 1005. celebratum.

ADD O.

Sappt- f f'Retnorienfc illud concilium notius est, quanaErienfi accipi oportere, cum Annaiffa Saxo Ec-
! h'1' -m ut diligemiam collicâorum fugere potuerit,
A+i «®r. Ejus tamen a&a hucusque ignorata sunt. Pagius
V.Q. in critica Baronii ad annum 100\$. non
modicam eorum portionem deprehendisse libi per-
fuafit in Vita Beati Adalberonis II. Mctenfil epi-
fcoopi ab Anonymo cocvo delcripta, & vulgata
in fviori volumine Bibliothec® manucryptorum
Labbean®. Verum auâor ille fynodi quidemme-
minit ad Henrico colled®, fed nomen loci fi-
let; quare nonnifi per conjeduram, qua ibi au-
âor exponit, ad Tremorieoitm fynodum refer-
rentur. Sed & ex conjeAura plane contraria di-
cimus, diâa illa defyoodo plane alia a Tremo-

cardi, qui feculo XII. nondum adulto feribebat,
quique lua omnia ex probatiffimia accipit, aâa
quedatn referat concilii Tremorienfis, qua cum
narratis ab Anonymo plane nihil congruant; fit
inter archiepifcopos, & epifeopos, quos concilio
adfuide narrat, eos fere omnes recent feat, qui in
catalogo epifcoporum apud Anoonymum non com-
parent. Id vero argumentum validum afit in ar-
ebiepifeopis. Cum enim illis pre epifeopis malto
pauciores fuerint, fi alios exhibeat Annaiffa,
alios Anonymus; id plane ad fenfum demonffrat,
de conciliis inter fit diverfis ab utroque tradari
Porro ex archiepifcopis unus Willigifas Mogun-
tinus

FRANCOFORDIENSE.

“SV™”

ANNO
CHRISTI

paratum me ad omne quod vobis bonum videtur A
procul dubio inveniet.

Finitis talibus a quoque, Berengerus antistitis
Henrici Wirceburgensis capellanus iurrexit; pro-
pter timorem regis, feciorem suum huc non to-
niffe, de detrimentum ecclesie sibi a Domino
commisse in aliquo fieri nunquam laudare, re-
flatur: ut obsecrat eundem prates per Christi
amorem, ne talia fieri, absente eo, futurum sibi
in exemplum paterentur. Privilegia ejusdem ibi
aha voce recitantur. Inter hanc quotiens rex an-
xiam iudicium sententiam nutare perpexit, co-
tius prostratus humiliatur.

Tandem archiepiscopus Willegifus, quid de his
faciendum foret, iudicio perferenti Tagmo-
primus respondit, hanc tunc secundum regis eloquium B
legaliter fieri posse. Cunctis orationibus ejus
sententiam tunc affirmantibus, ut subscribentibus,
Eberardo tunc cancellario cura pastoralis a rege
committitur, de hic a prefato archiepiscopo eo-
dem die consecratur. Post hanc autem Henricus
autistes, auxilio confratris Heriberti archiepiscopi
Colonienfis, regis gratiam de impletionem sibi
placitam acquiuit.

ACTA EJUSDEM FRANCOFORDIENSIS

Ex tabulario ecclesie Bambergensis.

ANNO dominice incarnationis m.vit. Indict. C.
v. Kal. Novembris regnante piissimo ac fe-
renissimo Henrico secundo, anno regni sui vi
pro flatu de augmento fandi matris ecclesie, in
loco Francofurti dido magna synodus habita est
de celebrata. Nam idem rex Henricus, magnus
de pacificus, ut in Deum erat credulus de in ho-
mines pius, dum alta mentis deliberatione spe-
numero cogitaret in quo Deum sibi maxime pla-
caret, summa inspirante divinitate cogitando uif-
posuit, ut Deum sibi heredem eligeret de con-
ferberet, de episcopatum in honorem sancti Pe-
tri principis apostolorum, in quodam fuz hze-
dratis paterne loco Babenberk dido, ex enni-
bus suis rebus hereditariis conftrueret: ut & pa-
ganisum Scavorum destrueretur, de Christiani
nominis memoria perpetualiter celebris habete-
rur. Sed dum parochiam ad eundem locum re-
cipieniem non haberet, ut fandam pentecosten
in eodem regni sui anno vi. Moguntiz celebra-
ret quandam panem VVirceburgensis diocesis, co-
mitatum videlicet Ratiengouuv didam, de quan-
dam partem pagi Volckfeldt disti, inter fluvios
Uraha, de Ratentxa fitutu, ab Henrico VVirce-
burgensi episcopo firma ac legali commutatione
acquiuit, tradens contra VVirceburgensi eccle-
fiz CL. manius in vico Meinungun dido, de in
proxime adjacentibus locis. Hoc contentientibus
& perfipientibus venerabilibus patribus, in pri-
mis videlicet VVirceburgensis ecclesie episcopo
Henrico, de Witligifus reverendo archiepiscopo
Moguntino, de Butkardo Vormatienfi, de VVahero
Spirenfi, de Adelberone Bafiltenfi, de Lamberto
Constantienfi, de Udalrico Curienfi, & Luidotfo
archiepiscopo Trevereofi, & Theodoro Metenfi,
de Berchtoldo TuUenfi, de Heimo-
ne Viridunenfi, de Herberto archiepiscopo Colo-
nienfi, de Nothkero Leodicenfi, de Eralvino
Camaracenfi, de Paginino archiepiscopo Magide-
burgensi, de Hildolfo Mantuano. Gloriosissimus
vero rex Henricus tunc voti compos effedus,
pari supradidorum patrum consultu duos ex ca-
peUanis suis Albericum videlicet de Ludovicum,

adjuvans Henrici Wirceburgensis episcopi lue
ris, Romam usque direxit, quatenus hic bene
incepta in melius proficerent auctoritate Roma-
na. Romanus vero pontifex ut univrsalis papa
Joannes, precativas prrdia Henrici episcopi li-
teraa inspiciens, piissimi regis Henrici devotione
congaudens, habui in sancti Petri basilica syno-
do pro confirmando Bambergensi episcopatu, pri-
vilegium fecit conferri, & apostolica auctoritate
corroborari, univrsis Gallie & Germanie episco-
pis referibens, ut & ipsi pari communique tri-
butoritate eundem episcopatum corroborarent et
confirmarent.

DIPLOMA JOANNIS P. XVII.

Sive continenti preceptum Henrici Bambergensis

JtjHMT ipitcpuf fervit fervrm Dei.

Officii nostri est omnium fandarum Dei ec-
clesiarum commoda generaliter confiderare,
& maxime earum, que pecialiter sub jure ac
minio nostra: Romane ecclesie confluit: si
quod est incommodum, abolere, ne pro gravi
incommoditate sua negledr vilefeant, vel quali-
bet nafta occasione, debita solemnitate careant.
Propterea omnibus fandz Dei ecclesie fidelibus,
ptzfentibus fcilicet & futuris, notum este volu-
mus: quia dilectus fit spiritalis noster filius Hein-
ricus, gloriosissimus atque invictissimus rex, divi-
na inlpiunte clementia, de propriis hereditariis
rebus, pro sua fuorumque parentum anima, epi-
scopatum in loco, qui dicitur Babenberk, perte-
at fidei & caritatis devotione, in honorem bea-
tissimi Petri apostolorum principis asle constituit,
commutatione fitaa jure ac legaliter cum Hein-
ricu VVirceburgensi episcopo de aliqua parte pa-
rochie sui episcopatus. Unde etiam prrdidus epi-
scopus nobis luas lteras misit, ut suo confensu,
privilegio nostrz apostolice autoritatis, episco-
patus novitet faaus fundaretur.

Pro qua ratione Henricus facundus gloriosif-
simus rex nuncios suos ad nos direxit, qui nobis
hanc omnia dicerent, & nos pro hac fede confir-
manda interpellarent. Cujus sanctissimam imita-
tionem paterna ut prcordiali...dijedione intuen-
tes, omnes tu, quas B. Petro apostolorum prin-
cipi, in loco prsnominato, legitima ratione col-
ledas contulit, nostra autoritatis privilegio con-
firmare decernimus, ea videlicet ratione, ttepi-
kopos ejus loci, & qui in perpetuum fui fuerint
lucceffores, ea fecura tranquillitate possideant, ut
liberam habeant potestatem res ut proprietates
ejusdem ecclesie, ordinare, atque componere, vel
etiam augmentare; diffipare vero, atque confun-
dere, nullam habeant potestatem.

Nostra quoque autoritate sancimus, uti in ter-
minis, de m rebus ejusdem ecclesie, nulla fit in-
fcftstio tyrannorum, vel aliorum quorumlibet
E pravorum hominum, five sint in civitate ipfa Ba-
benberk, five in castellis, de villis, fervisdit ancil-
lis, tributariis, decimis, forestibus, filvis, piscatio-
nibus, venationibus, molendinis, campis, pratis,
pascuis, terris cultis ut incultis, de quidquid mo-
do illic pertinet, vel in futurum acquiri possit,
per nostra autoritatis privilegium corroboratum,
m fecura quiete permaneat. Nullus ibi comes
aut iudex legem facere pneumat, nisi quam, per
concessionem gloriosissimi regis Henrici vel fuc-
cessorum ejus, episcopus loci ejusdem deligeret.
Nulla aliena potestas ibi per violentiam irruat.
Sit ille episcopus liber, de ab omni potestate
extra-

ANNO
GHRISTHurki
GHRIST

er x»9
t CtfUe» ftut. Atbrricmt, & Lttniruat adjnn A
ANNO
CHRISTI

FRANCOFORDIENSE

HINKICOS

190

FRANCFORDIENSIS CONCILII ACTA

ANNO
CHRISTI

Ae Aaaa/dfo Sntnt B**A
Tmv. A *L 405.

es audcultam (verba foot ejufdem Joannis in fois literis) patentes literis» ea de re fcripfit, datas mente Juntio, lodift. V. id eft anno 1007. His petaAis, Synodos habetur nova, »rl forte eadem, quo fuperiori aooo nondum abfoluta Francofur- tt celebrata foit, in qua liter. ill. Joannis XVIII. lefts, ft freegoit fuerunt, at ex épigraphe ejufdem Concilii a Pagio relato confiât. Ita fai- rs eft fides Ditmari fcriptoris cosvi, net Baro- nins its plane erravit, ut Pagina cenfet, quin & B Pagias nonnihil deceptus, dum Synodos duas in unam confodit. Porro duas fynodos hac de re tunc celebratas etiam Anonymus in vita S. Hen- ries apud focios Bolland. ad 14. Julii cap. s. num. i. ft tj. dtftiognit; quamquam illam, qu* pofferior foit, priori preponit, ft qu* pofferiori aflignanda font, fuperiori tribuit. Vide Soc. Bol- land. ibid. io Apparatu prxrio f. II.

Addere bis juvat, priori illi concilio ab alio fequenti anno 1007. celebrato diftinguendo vale- re pariter nomina epifcoporum, qui utrique ad- fuerant. Nam priori, antequam liter. Romam mitterentur, adfofle inter ceteros legimus Tfca- dmaas, ft triai** Cu**f*a ;

tu* duo nomina in fubfcriptionibus literarum C oanais. pap*, qua* patres concilii pofferioris bul- le illi jam impetrat addiderant, non apparent.

Saperct modo, variantia quedam ex collatione diverforum codicum, afta ejufdem concilii exhi- bentium, promamus. Udalricus . ambergensis in codice, quem ex variis hujus «tatis diplomatibus, aftique publicis compegit, vulgato ab Eccardo Hiftoric. med. arvi tom. II. eadem afta concilii Francofurdiensis refert, qu* Greferae ex codici- bus Mfs. ecclefie Bambergensis vulgavit; ex quo- rum collatione variantia hec ia fubfcriptionibus epifcoporum refultant.

GR.ETSER.US	UDALRICUS .
Bereuwardes Hildini- sheitnenGs.	Dttfi.
Heimo VirdaoenGs.	Hermo VirdunenGs.
Hartnigus IwawenGs.	
Adalberts Brixienfis.	
Svvidgerus Mimigerd- vordienfis.	Svindegerus Mimegarde* fordienfis.
Baldofos TarafienGs.	Baldolfos TarantafienGs.

Juvat hk etiam cotum Henrici regis termonem ad fyoodum reproduere; qui enim incolleftiooe Labbeana ex Ditmaro affertur, pro, more ejuf- dem fcriptoris bine indecerafos, breviatufque exbt- betar Integriorem dat Annahfta Saxo Eccardi ad hunc annum, ex quo hic deferibo. Adjeci li- teras Henrici Vvirceburgenfis, qui copiam facit E- rigerendi novum epifcopatum Bamberg; (qua urbe ditionis foc erat) quas literas in concilio Francofurdiensi anni rood, datas ex fuperioribus liquet. Has (itêras fervavit Udalricus Bamberge- ois faciali XII. fcriptor in fuo codice, quem Ec- cardus in altero volumine Hiftoricorum medii vi vulgavit.

Confedentibus igitur per ordinem Archiepifco- pis cum fois fuffraganeis, Rex Hcincricus humoteons profternitur? ft a Vvilegfb Archie- pifeopo, in cujus Dieceffi fynodushabebatur, ele- vatus, cunftis prefentibiff talia fathr:, Domini, & Patres a mea parvitate hoc afciicconveniftis, & quamobrem vos afeierim, aperiâ, precor, que omnium dementiam, ut in his, quedivi- na gratia inibi, ut fpero, infpiravit, pro ejus amore faveatis. Nam quia io fobolc habenda, nulla mihi fpes fopereft', Chriftrum heredem elegi, Epifcopatum in Bavemberh, cum licen- tia Epifcopi mei facere haftenus concupivi, ft hodie perficere ftatui. Ob hoc fereniffimam pietatem veftram interpello, ne ejus «bientia, qui apud rac voluit obtinere, quod mihi non licuit concedere, propofitum meum valeat im- pediri. Ecce baculus, in quo murac confirmatio- nis fignum clarefcit, quod non propter Domi- num, fed ob dignitatis nullatenus adipifeende dolorem fugerit. Moveat corda omnium prafen- tium, quod augmenium S. Matris Ecclefie cura nugigerule legatione adoullare prafumit. Ecce ad hac conjugis me» prsfentis, ft uni- ci fratris mei, ft coheredis larga benivolentia aipirat; meque placita fibi redditione illis re* ftituere uterque pro certo fciat: fiquè Epifco- pus, venire, & promittis dignatur fofeipere, pa- w ratum me ad omne, quod vob« placuerit, in- veniet. Tunc Bcingerus, Heforici Vvirce- burgenfis Epifcopi Capellanus, furrtat dicens. timore Regi Antiftitem iuum non vegiffe, detri- mentum Ecclefie a Deo fibi commiffx n aliquo fieri nunquam eum laudaffe; obfecrat o wms pre- fentes per amorem Chrifti, ne tale fieri, eo abfeote, fibi futuram in exemplum patiantur. Pri- vilegia quoque ejufdem Ecclefie «Ita voce ibi re- citantur. Inter hac, quotiens Rex anxiam judi- cum fententiam nutare perpexit, totiens humilia- D>us folotenus proflernitur. Tandem Archiepifco- po Vvilligifo, quid de bis facieodum effet, judi- cio perquirenti, Thagino archiepifcopus primus refpoedit. Juffa voluntas & petitio Regis con- feofu omnium veftram legalner poteft impleri; cunâfcue prefeotibus fermonem ejus confirman- tibus, Rex gloriofus Eberhardo Cancellario fuo curam peftoralem commiffit, quem «refotus Archi- prieful Vvilligifus eodem die cooferavit. Pof t hec Heiorieur Epifcopus auxilio Heriberti Archi- priefulis Regis gratiam, ft adimpletionem fibi placitam adquifivit. Itaque eundem Epifcopatum io honore S. Georgii, ft Sanfti Petri Apoftoli conflituit; loramque ipfum prstdiorum divitiis, ft omni ornatus decore, m in prcfemiam cer- nitar, copioffime ditavit. In meridiana gubauê parte civitatis Monafterium in honore S. Stepo- ni Protomanyris fob ordine canonico coofruens; ex altera vero, hoc eft, aquilonari aliud Mona- fterium fob Monachili recula in honore S. Mi- chaelis Archangeli, Sanaique Benediâi eonûi- tuens, Gbi, fueque civitati fupra petram Apo- ftolicam firmitatis fondai, mnrooue, ft propugna- culis meritorum Sanfti Georgii, ceterorumque Sanftorum munit, ae exornat contra incenti- vos vitiorum jaffus turrim fortitudinis io Stê- phane, ft contra refrigerantes ftatus illitu Aquilone; unde malum o

er »»|
 A.NMO
 CHSUTI

concilium

1,1

ponere disposuit; refugium certum in Angelico
 preparavit pr*fidio, ut a dextri-, & a finiftris
 iustiti* armi- «allai- in nullo fuficiat pr*valere.
 Aliis quoque Sanftonsaa loci per regni latitudi-
 nem munificentiae fus impertivit largitatem, que-
 dam deiapfê in melius reftituens, quibufdam qu*
 ■timtt fepperebant, adjiciens.

PRIVILEGIUM HENRICI VvIRZBUR- GENSLS EPISCOPI

I dr *tpifctpMm.*
 N nomine Sanft*, fit individu* Trinitatis .
 Omnium fanâ* Dei ecclcfi* fidelium, tam
 prafentium, quam futurorum notitiam non late-
 re defideramus, qualiter gloriofiffimus Rex Henri-
 eus, divin*, ut credimus, ammooitionis (limulo
 compunâus, de prediir, qu* Dei gratia, here-
 ditarioque jure parentum io fu* poffeffionis do-
 minium provenerant, Dei fervitium augere,
 epifeopatum conftituendo atque ordinando, con-
 fiderans, quomodo id legitime, rationabiliterque
 fieri potuiffet, H. venerabilem VvirtxburgenGs
 ecclcfi* proviforem quatenus quemdam locum,
 Babenberch nuncupatum, cum pago, qui Ra-
 tenrgou dicitur, qui ad fu* diœceios flatura
 pertinere videbantur, de fuo jure in luum jus

A id ad perficiendum transfunderet, fludiofo capit'
 flagitare. Qpi, quoniam iufta atque rationabiles
 caufa videbatur, ejufdem augnftiffimi atque io-
 vifiiffimi regia petitionibus acquicfoaas, cum com-
 muni cleri lui atque militum conGlio, nec eoo
 totius populi coohlio, fit fenfu pntfatnas locum
 cum predifto pago, tribas parochiaua ecclcfia
 exceptis cum luis adjacentiis, quarum bare nomi-
 na funt, Vvachenrode, Lonenrfat, Mulbnfca,
 omni poftmodum remota contradidiooe, foas po-
 teftati tradiderunt. Alterius autem pagi, quiVo-
 kzelt vocatur, io quo pariatas locus fitu- eft*
 partita eidem regi conceffit, quantum eft deBa-
 benberch ad flumen Uraha in Ratenxam flumen,
 fit fic juxta decurfum fluminis ejufdem inMoyn,
 fit inde ad rivulum Vvichebach, demum ad ca-
 put ejufdem rivuli, ficque quam cit:time ac pro-
 xime perveniri poteft ad Urahnam. Et ut hac
 traditio firma atque inconvulfa permaneat, ipfe
 preful H. corroboravit, & (ubfcripGt: A&um in
 civitate Vvirtxburgenfi, prafente Iercui(limo Im-
 peratore H. ea conditione, ut decimam in no-
 vavilibus jam incifis, & ad manfum meniuratis,
 cum veteri decima non commutata, Vvirtxebur-
 genGs ecclefia retineat; in novavilibus vero poti-
 bine excolendis decimam Babenbergenfis eccle-
 fia poffideat cum termino commutato.

jjc O N C I L I U M P A R I S I E N S E

JaM 1006. iaivvav.

Concilii hujus annua & res io eo gefst* cour.nentur io fubjefta bulla Joannis papa VIII.
 quam idcirco hic recitandam duxi acceptam ex tom. VII. Gallia Chriftian*
 noviffim* editionis pag. 26. appendicis, ubi eruta atteritur ex
 Chartulario ParifienG lib. 19. cap. ii.

VIII. tnfimtt dmun» A Ramuli» tpifctpt Perifitnflbm Ctataitf faUnot.

Johannes epifeopus feivus (errorum Dei. Im-
 perioz rationis inftitutioe io quibuslibet or-
 dinandis, ac difponendis rebus antiquorum pri-
 fc*, ac provide aufioritati, ut totius pofteritatis
 fubfequens adnifus diligenter obtemperando, fic
 prudenter imitando relpondeat, utilitate fentitur,
 & fanioris cenfura iudicii omnimodis roboratur.
 Et quoniam vita ipfa, qua fruimur, pollicemul-
 timoda brevitatis cohercet, de pluriique im-
 matura fueeidditur, ad inferminabilem diuturnita-
 tis palmam altioribus falutarium velis virtutum
 fubrigi, ac felicioribus bonoium incrementis ope-
 rum diatim unumquemque lubmoneri, quam fit
 faniffimum facile eft intueri. Quibus in Dei no-
 mine & pace fan&orum omnium permotus ego
 Regenoldus Parifiorum epifeopus ex mei vice of-
 ficii commiffi gregis vigilantia cura follicitus, &
 memor magna diei tremendi examinis, & utriuf-
 que iuftorum, five injuftorum retributionis, ope-
 ra pretium duxi ex acceffibus patrimoniorum meo-
 rum, felici commercio mihi interiorum, fubfidia
 civium fanorari. Cujus devotionis fervore fuccen-
 fus notum elle volo omnibus tam futuris, quam
 de pnefemibus, quia ob fempiterna pramia remu-
 nationis, & pro obtinenda deliâorum venia ge-
 nitorum meorum, Comitiss videlicet iBncbardi,
 ejufque opinatiffima conjugis Elifabeth, ut gre-
 miis fanâc immortalitatis confoveri, fic jucunditate
 lucis «terna perpetim mereamur testari, placuit
 veQra reverentia Synodali conventu, & favore,

Cac notitia ccetus reipub. quoddam alodum', vul-
 go vocatum: Lat%»» Cumpent, conferre Sanfta
 Mari* Parifiacenfi Ecclcfi*, fit rebus vel ufibus
 deputare fratribus inibi degentium, Deoque ca-
 nonice militantium. Ut autem pnediftis Litget
 CMtpai^ in pago, fit comitatu VvaftinienG con-
 iitus, filvis, villis, & villulis, vineis, pratis, ter-
 ris cultis, fit incultis cum ecclefia in honore S.
 Maturini dicata cum omnibus appendiciis fuis,
 ea quidem lege; ac omne jam diâi poffeffionem
 allodi S. Mari*, fit prediftis collegis canonic*
 congregationis offerimus, ut noftri memorialejl-
 Is ab omnibus habeatur in pfalteriis, ac miffa-
 rum (olemnii, ac cunâis vespertinis, ac mata-
 talibus vigiliis, perpetuoque fit ratum fjre,
 tria denique noftri anniverfaria, videlicet patri,
 & matris, fit ipfius Antiftitis Ragenoldi, ut re-
 gni devotione, fit celebri commemoratione ar-
 nuatim profiteatur obnoxie precamur. Si quis
 vero rationis experts, livore, fit facibus ava-
 ritie pervafus noftr* devotionis adeo munifi-
 cum pignus auferre, fit quolibet jure, quacum-
 !uc injuria voluerit impedire, mille auri librarum
 ratribus, vel canonicis S. Mari* regia fublinita-
 te cogatur exfolvere, & rufficano more, vel pa-
 ritate fubmiffus, capitalis cenfus diffolutione
 pleâatur de ad tolerandum perpes totius pepe-
 ruitatis tormentum, aufforitate Patris, & Tiffi,
 fit Spiritus SanAi fit malediAus, fit confufus, fit
 nulls Sanftorum fuffragiis mereatur mederi, fit-
 que

SBBBBSSS!

CT μ * coniaftus diabolo de Angllis ejus fa lofer* Aficatus Jobanno odhividecimi, * univeriaUs Pap- ANMO
~»o inferiori, ft pereat in menons. Datum IV. in facratfimm Mo B. Petri Apoftoli , indiftm- CHRISTIS
-àSS. ■*** Droemb. P** manne FmH Abbatia, ft Cao. μ V.
“wSjl «diarii facri Tatersnenfii palatii taao HLPonti.

AQUILEJENSIS SYNODUS

Qua confitutio novi Epifeopatns Bambergenfis approbatur, Joanne Aqwlcjenti
profidc anno circiter X007. celebrate.

a«m <t«<k«r<TOtis S. Hearid, tunc regis, deinImperata

V ris ejus nominis I. noramepifcopatum Bam-
bergenfem condere optantis , aliquandfa obftititg
Heoricus Vvircborgrâfis epifcopos, in cujusdk». cefi
Urbs illa adjacebat Dem vero exorabilem fe pnabens
Patribus coneOii Prancfordlenfis, ipfi. uue demum
regi obnix id deprecanti optatum af- fenfam pmftitt.
Rex, ut majori autoritate confiratio illa firmaretur,
litteras Vviceburgenfis, ft concilii fententiam ad omnes
ditionis fuasepi- ftopos approbandas tranfmifit.
Aquilejam ut vernerunt Utere, Joannes Patriarcha
fynodum convocavit, rata habuit omnia, tum ft fuo,
ac fafraganeorum nomine litteras ad Vvircburgeaicm
dedit. Has litteras tamquam a concilio latas per
parces exhibet Cl. P. de Rubeis in monumentis
ecclefi- Aquilejenfis. Ego vero ex codice Udal-
net Bambctgenfis defumptas hic continuata ferie^
«cito.

SYNODICA JOANNIS PATRIARCHA AQUILLEJNSIS

Al Bnriaae fwaintgnjtm

BtOifua· OfiMf &Intm tlaritata iûigtaia A
f*At nnfithffnjli tcti&i vntrtifli tfiftafi
Jemmar /mtfa Afjnlawa fatriartha cu» vwri-
feu /i» dtarev/m «pÿcvpti fttttriam iOitHtaatat
fe at, par prior ditans aatt tf traiiit fmitip-
f*** fr infer, Jfa Cirifo Daatiae lufira.

reverende frater, fraterne dile&ionis
nos admoneat, nt in omnibus operibus
bonis, qo conditor bumaal generis mitericordi- ■
tar ad fuifatem quotidie dÿpoftit immenfes gratia-
ria afftancs ipu agere debeamus, quandocumque

tamen vel ubicumque ex prove&u Cusfteecclefio
vel ejus exaltatione locatione aliquid nos magni-
fici operis audire contigerit, immente devotionis
aftetn illum laudare ft benedicere ft predicate
debemus, cujus b«c dona foot, & a quo bona
cunfta infallifaliter procedunt. Qpare inter innu-
merabilia fempitenus dignationis fecramenta , ea
ft in fuorum cordibus Principum diftst, qua ad
multorum feintent, ft exemplum profutura nup-
curat, in quibus nnum eft', quod divinitus nuper
feftum maximam mentibus noflris tetitiam gene-
ravit. Aodivitqns nempe, quid dominus ooffer H.

* gloriofiftimus, ft invidrimus Rex, divina fic
infpirante gratia, ex fuis prodiis ft paterna here-
ditate in loco, qui dicitur Babere epifeopetum in
honore beatiffum Petri Apofolorum principis con*
flruxit, ft commutatione fafta digne ft légalités
cum veftra ecclefia partem quamdam ex ejus dim-
~cefi acquifivit, atque hoc coocambium apofolice

fedis privilegio corroboravit. Quod quidem exi-
mum, ft laudabile opus ejus digniffimam liberali*
tarera, ft veftram cbaritatem latis egregie lauda*
bilem commendet, cum ft foeto eft per operatio*
nem, ft veftram per dilectionem. In quo omni-
potenti Deo immenfas gratias referimus, ad cu-
jos ioarftimabilem gloriam teefat, quod per re*
asm ooftrora H. botmm ft fidelem miniftram
iram faodatiffimam pocem omnibus ecclefiis pe*
rat, ft infupernovam ecclefiam format, per quam
ft de inimico bornant generis in vicinias Sciero-
ram gentes Deo opitulante triumphabit, ft innu-
merabilem familiam per lavacrum regnerattouis
j>fibi multiplicabit. Nos autem com omnibus no-
ftr· diecefeos epilcopis hoc divinum opus in com-
mune laudamus, atque in eojuftte coofentientes,
■ft fubter confcribeotes in perpetuum valere con-
firmamus. X

rraiwwocalmisaigrarasmeraBraeraMmMarasmstraBi-^

emum

“*

CONCILIIUM KALENSE,

Christi

Anno Chriffti m. rut. ia Kale palatio praefente Roberto Francorum rege cele-
bratum xvi. Kai. Jan- Hajus condlii nihil fapereft, nifi praeceptum
Roberti regie, quod fabjicio.

Practftam Kthrti Hgir fr manaftrria S. Diaagfii
iataai fe jliaed· tf*tatamftfaa tjafuar
^aaii fiiftriftiaaUtu

I N nomine feoft· ft individu· Trinitatis. Ro-
bertos divina ordinante dementia rex Fran-
conun temper Auguftm . Dum Deus omnipo-
tens htne Geiliaram patriam a tenebris infideli-
tatis eraerv difpoaerm: teoftiffirtun Dionyfium,
divini videlicet verbi fplendideMDam lampadam,
eidem ad fanocetecndum veritatis fim lumen di-
Cmc R emere/. Tom. XIX.

rigere dignatos effi. Cujus prndicatione convar-
ia , multa largiente Domino temper experta eft
& beneficia. Idem autem prettofiu martyr Chriffti,
cum omnibus funm gonrenttbus auxilium divi-
ti· largitatis munificentiam prorogaverit : circa
regum tamen Francorum excellentiam pofeitur
per cunfta benignus, atque io omtubus adjutor
ptiffimus : protentas enm ipfi toto niffi ejus me-
moriam foUicita mente , ac magnifiée opere ju-
giter fluduerint fablimare. Eos nempe, ut ia
eorum geflis legitur, ad obtinendum regni prin-
cipa-
T »

CONCILIUM

"SXS"

.»<

—cipatum fuis digniftune ab meunte state lempet
 auxiliis, hofitium eripuit iofidtis , rtermi
 quie , dcoofita carni (arctoa , perlui impetravit
 bonis. Dicimus autem eos, quo erga Dei cul-
 tum, tuum quoque devotos cognovit obsequium.
 Denique ut liquido claret , quicumque fummi
 Dei, atque ipfius curam foilicito exhibere ftu-
 deerunt obkquo, poteftate regia digniter necnon
 perenni feliciter fubiitnati funt gloria. Qui autem
 Deo ipfique famulari, ut dignum erat, contem-
 pleront , vitam cum regno pariter amiferunt .
 Qioniam a tempore Karoli tertii Imperatoris uf-
 que ad pratens, in tantum a multis eorumefuf-
 dem beati martyris negleAus eft locus , ut ordo
 (acre religionis, monadici'fcilicet ordinis, ufque
 ad irtfilaiein pompam deveniret. Qjiocirca bona
 illius loci undique depopulata , diftraâa , atque
 difperfa ab illo tempore multis modis videntur.
 Idemque locus multis calamitatibusoppreflus,qui
 libertatem ac dignitatem pr® omnibus hujus re-
 gionis coenobiis adeptus fuerat. Hujus igitur ca-
 lamitatis genitor nofter. divae memori® Hugo ,
 atque genitrix no(ha gloriola Adelaidis , nofque
 pariter compatientes, ordinem in eo monadicum
 reparare, immo confoddare auxilio Dei, & con-
 filio procerum noftrorum ftuduimus , ac venera-
 bilem virum dominum Vivianum jam fuperius
 fato fanfto loco abbatem prae fecimus. Qui ut vir
 nugn* prudenti® & indulhi®, atque fcdukis in-
 veftigator bonorum loci fibi commiffi intus ac
 foris, noftram adivitprzfenciam, petens,utficutC
 fpiritualia , fic etiam terrena augere incrementa
 Deo digno loco provideremus. Cujus petitioniaf-
 lenfum prebentes, cum dono priore patris noftri
 gloriofi regis, ac preclariffim® genitricis, pro fa-
 lute ac remedio animarum eorum ac noftr®, im-
 mo pro falute aninuc fidelis * noftri Hugonis ,
 damus Deo ac fanfto Dionyfio, quafdam res ju-
 ris noftri, cum conjuge ac filiis noftris, hoc eft
 bannum hominis vulnerati vel interfeâi , & ih>
 fracturam intra vel extra caftellum ipfius ceno-
 pus, ac totam jKocinâam intra vel extra, futur
 antiqui reges ei dederunt, & nos haâenus temii-
 mus; ad VVafiontfviUam cum appendidû luis, CHKtStt
 dt prata qu® ab eadem villa usque ad murum
 pertingunt , ac Rubridatn filvam , cum legibus
 qu® ex ea fiunt, dt quod in villa piâa , vel fi-
 co Ruoilo , vel Ferriciaco tenebamus , omnes
 videlicet confueludines, quas ibi habebamus cum
 omni integritate . Unde hoc noftr® integritatis
 prreceptum fieri juifimus , obfecrantes & nomen
 Domini noftri Jefu Chrifti obtenantes , ut nul-
 lus regum (uccedentium aut principum, hxc no-
 ftra Deo conlata munera ullo modo intingere
 prefumat. Si quis autem, quod non credimus ,
 temerario aufii infringere przfimpfcrit , auâori-
 tate noftra, & epifcoporum noftrorum, qui no-
 bificum in ianâa iynodo, qu® xvt. Kal. Junii ,
 Kale fedis noftr® palatio collegia refedit, firma-
 verunt, anathema fit . Ut enim pleniorum hoc
 idem preceptftn obtineat vigorem, manu propna
 cum epifeopis fande lynodi noftr® firmavimus ,
 ac nomina epifcoporum ejufdem fynodi iuber
 adfiribi juifimus, & anuli noftri impreffione fi-
 gillari fecimus.
 Lethericus Senonum archiepifeopus fubferipfi.
 Hugo Turonorum archiepifeopus fubferipfi.
 Fulbertus Carnotcnfium epifeopus fubferipfi.
 Adalbero Laudunenfis epieopus fubferipfi.
 Fulco Aurclianenfis epifeopus fubferipfi.
 Rogerius Belvacenfium epifeopus fubferipfi.
 Fulco Sueifionenfis epifeopus fubferipfi.
 Frotmundus Trecaftionorum epifeopus fubier.
 Fulco Ambianenfis epifeopus fubferipfi.
 Gidcbertus Meldenfiura epifeopus fubferipfi.
 VVido Catalaunenfis epifeopus fubieripG.
 Robertas SilvaneAenfis epifeopus fubferipfi.
 Baldoiuus Tervvancnfis epifeopus fubferipfi.
 Franco diaconus, atque chartigraphus relegit,
 & figillavit.

CONVENTUS EPISCOPORUM

Barcinone anno m. ix.

Nno Chrifti m. ix. viii. Id. Mart. coaâusDfanâ® crocis fanâeque Eulali® ut fieret fuume-
 JTtx. eft Barcinone conventus epifcoporum , in
 quo confirmat® funt donationes ecclefiz Barcioo-
 nenfi faftz. Interfuerunt huic conventui Æthius
 epifeopus Barcinonenfis , Amulius Aufonenfis ,
 Odo Genindeufis, Silia Urgellenfis, & Oliva He-
 knenfis . Ex fcbtdit iUnfirtjfini Petri dt Mtron
 nrsbitpfcopi Pnrijitnfil.

Alla bu'jus Conventui In Append. <id Mtrcam Hi-
 jpannom nllata p. i 59. but fuf.

[N]omune Domini Dei «terni miferatoris &
 * P'». Si facerdotibus in quibustlibet ncccfita-
 tibus ecclefiaficis noftra auâoritate fublevandis
 confidimus & ad minifterium fuum liberius exe-
 quendum opem ferimus, a fummo Pontifice Do-
 mino noftro Jefu Chrifto «ternz remunerationis
 Urgui nobis pnemia non ambigimus. Igitur no-
 tum fit omnibus fidelibus fanâ® Dei Ecclcfi®
 nollns prefentibus fcilicet & futuris auaiiter in
 civitate Barchinona advenit quidam homo no-
 mine Roberto negoc store : qui fatali cafu pre-
 vent* juÆi Botiutii Presbyteri Canomd fede

leemofynarium, & omnia qu® fecum attulit in
 Barchinona juftit diftribuire illj pro anima iua.
 Ob hanc caulam fuprafato Bonutio, adhibito con-
 filio cum ceteris paribus atque Canonicis fupra
 memorat®, Ecclefî® poftulantes dementia domni
 ac illuftriffimi Ratmundi Marchionis Comi-
 tis conjuxque ejus Ermeftindis pia ac bcuivola
 Comitiffa fi preberent illis adjutorium ac iola-
 tium cooioquii, & unanimiter depofeerent cle-
 mentiam domni & venerabilis Pontificis Æthii ,
 & ut reftaurallent canonicam, quod dudum de-
 ceifores eorum habuerunt, & per incuriam atque
 ignaviam & oppreffioetn paganorum deperiit .
 Sed fcimus veraciter a Karulo Imperatore ttutia-
 tam deinde a Ludovico filio ejus reflauratam
 fub Frodoino Pontifice. Qpi utique & fecerunt.
 Deprecati funt unanimiter fupra memoratum Pon-
 tificem ut dediit Ecclefiam fande Mari® fitam
 juxta mare cum ipfaro parrochiam in ipfa cano-
 nica, It ifta menunitus Bonuttus dimitteret ei-
 dem omnem fubflantiam quam ille dciunâus fu-
 pra libatus juftit diftribuire pro anima fua, id fune
 palleo»xiv. de variis coloribus. Denique adqute-
 fcen*

160

**k?1 confécrationi* liber. Propitius fit iUiDnari, amoris Ac honori* caufa eorum, qui num-
Dominus, qui me tam pulchre oinatum com- mi candeiaris funt memores. Multum valet »
pofuiit, Thureih pur mnocùe fic me iuffit conciu- qui illius explicationem perficere poteft it re-
tri-**

»»»
 t7> tribuat ei rector nationum, quod foficitus fit mul- A
 -...■■■-tos thelauros coufignatoa mihi offerte, & ipfe
 Chrifti ærfe^e,n integrem inueniet, quod rc&am ejus
 l explicationem perfecit.

Dr foirait» dterth ; i- fvihr vitalit ed tettyfa
 ttkita», MawZ/4 ad falaltat rtgu itfaft-
 ntrjat rtgni, <Trtifobca jiatanlar.

Dt tirifliaaa rtiligia» fnattvtrrit.

Ha funt constitutiones, quas Angli coofiltarii
 elegerunt, ft edixerant, ac iofianter docuerunt,
 ut obfervarentur. Hoc autem io primis eft epi-
 feoportun primum coofoltum, ut omnes a pecca-
 tis quam diligentiffime poffomus, revertamur, fit »
 malefaâa noftra libenter confiteamur, & fedu-
 jo emendemus, & unum Deum recte diligamus,
 & veneremur, ft unam religionem ebriflianam
 firmiter teneamus, ft quemlibet ethnicifmum dil-
 ligenter evitemus, ft precum formulas inflit a-
 mus inter nos, ft-pacem ft concordiam adrho
 dum diligamus, atqui uni regi domino fideliter
 obfequamur, ft fedulo eum colamus cum vera
 fidelitate.

Decretum fitpientum etiam eft, ut abbates ft
 abbatiffa propriam fuam vitam recte tniliuant,
 ac etiam familiam fuam prudenter inflruant, &
 ut cujuslibet ordinis homines diligenter fe fub-
 initant (in iis qua ad Deumfactant) & (qua)
 ad mundum, quilibet...Legi, qu» ad ipfum
 pertinet; ft ante omnia Dei miniftri, epifeopi
 ft abbates, monachi & monacha, canonici & mo-
 niales ad iuftitiam convertantur, ft regulariter
 vivant, & pro omni populo Chriftiauo diligen-
 ter intercedant.

Decretum etiam fapientum eft, ut quilibet
 monachus, qui extra monafterium eft, & regu-
 las non obfervat, faciat prouti eum oportet; re-
 vertatur diligenter ad monafterium cum omni
 humilitate, & a malefactis abftineat, & emendet
 quam diligentiffime, quod transgreffus eft, me-
 minerit voti & paffi, quod Deo promiffi. Mo-
 nachus etiam qui monafterium non habet, acce-
 dat ad epifeopum provincias, ft fideliter feipfum
 obftringat coram Deo, ft coram hominibus, &
 quod tria faltem abhinc obfervaturus fit, h. e.
 caftitatem fuam, ftveftitum hpbitus monachalis,
 ft (quod) Domino, quam optime poffit infer-
 viturus fit. Et fi hoc praftiterit, tunc dignus
 fit; ut eo melius cftimetur ubicumque habita-
 verit.

Et canonici, ubi facilitates fuppertunt quod re-
 fefforia ft dormitoria habere poffint, teneant mo-
 nafterium fuum in caftitate, nti regula eorum
 tdnant. Attamen iuffum eft, ut perdat locum
 illum, qui boc nolit (fervare).

Dt farthta» O titri tellitta.

Et omnes Dei miniftros ft in primis facerdo-
 tes rogamus, ft docemus, ut Deo obediant, ft
 caftitatem diligant ft caveant fibi ipfis ab ira Dei.
 Certiffime norint, quod non debeant habere ob
 aliquam coitis eaufam uxoris confbrtinm, aft
 pejus eft, quod aliquis habeat duas vel plures:
 ft quidam licet demiferit eam, quam nuper ha-
 buit, ipfa vivente tamen aliam ducit, quod nul-
 los chrillianos facere decet. Et quicumque ab hoc
 abftinere voluerit, ft caftitatem fervare, habeat
 Dei mifericordiam, & ad augendam mundi (vене-
 rationem, fit afftimatione capitis Thani, ft ju-
 re Tbani dignus tam in vita quam in cœmetc-
 rio, ft fi qUts hoc facere nolit, quod ordinem

CONCILIIUM

HINRICVSaIMP.
 JITHELRID. R. ANCI.

3 00

A eius decet, privetur dignitate fua tam coram- l —
 Deo, quam coram mundo.

Attamen volumus omnes amicos obfecrare,
 ft omnem populum etiam diligenter docere, ut
 interiore corae unum Deum diligant ft quemli-
 bet paganifinum diligenter evitent.

W
 soemiraMrts tfr. txaltai.
 Et fi fage vel harioli, incantatores vel fcor-
 ta, homicidas vel perjuri alicubi in terra iove.
 niantur, ciictntur ex hac terra, ft purgetur na-
 tio hac; vel cum omnibus (fuis) terra exeant
 nifi abftineant, ft eo magis emendent.

Ut M * f***!"" tf ftrvtatar.
 Sapientum decretum, etiam eft ut iufta leges
 conflituantur concernentes Deum, ft concernen-
 tes mundum, ft omnis iniuftitia diligenter de-
 leatur, & ut deinceps cuilibet homini tam pau-
 peri, quam diviti jurisgentium dignitas conce-
 datur, & ut pax ac amicitia debite colatur intra
 hanc terram coram Deo & coram mundo.

Ut »»» vntdtlar taira fatrla».
 Sapientum decretum etiam eft ut chriftiani,
 & innocentes extra patriam non vendantur, ne-
 que faltem ad ethnicam gentem, fed caveant
 diligenter ne anima perdatur, quam Chriftus
 propria fua vita redemi/.

Ut prt anlin dflilia wave a»riatar.
 Sapientum decretum etiam eft, ut chriftiani
 ante omnia pro re minima ad mortem non con-
 demneniur, fed potius pneparentur pacific* cor-
 reftiones ad nccellitatem populi nec perdat
 pro parvo opus manuum Dei, & propria ejus
 poffeffio, quam caro emit; fed quodlibet crimen
 difcernatur caute, ft iudicium ex faâo tempe-
 retur juxta meritum prouti coram Deo eft /u-
 ftum, ft coram mundo tolerabile, ac cogitet di-
 ligentiffime, qui alium iudicat, quod ipfe petat,
 cum ita dicit: "ft dimitte nobis debita noftra Mfte.

Dt graihu »atria»a»a» frtMntihu.
 Docemus etiam infantius, ut Chriftianus qui-
 libet illegitimos fugiat concubitus, ft chriftia-
 nam legem reae teneat.

Et nunquam etiam fiat, ut chriftianus uxo-
 rem ducat ia quartani confanguinitatem in pro-
 pria fua familia, h. e. intra quartum gradum,
 neque viduam que adeo propinqua efllet, in mun-
 dana cognatione, neque cognatam uxoris, duam
 prius habuit, neque iantam aliquam monialem,
 neque fufceptricem fuam, neque repudiatam ali-
 enis Chriftianus unquam uxorem ducat, neque
 aliam uxorem ducat, dum unam (jam) habeat,
 fed habitet eum illa unica, qnamdiu vixerit, fi
 legem ^irinam recte curare velit, ft ab inferni
 incendio animam fuam liberare.

Dt atalipiKt fata ttilrlia.
 Et qualibet ecclefia fit in pace Dei, ft regia
 ft totius populi Chriftiani.

Et fit cujuslibet ecclefia pax intra parietes, ft
 pax regis manu data, aque incorrupta

Er nemo in pofflerum ecclefia (ervitium tm-
 Eponat, nec negotiationem ecclefia iniuftc faciat,
 neque eiiciat ecclefia miniftrum abfque epifeopi
 juuu.

Dt Mth Dtt rtiliitit.
 Et Deo debita praftentur quovis anno quam
 diligentiffimo, h. e. cleemofyna aratri xv. dies
 faltem poft pafcha.

Et fetuum dccimcad teutecoflen, ftfractuum
 terra ad omnium Sanâoram feffum.

Dt itum S.Prtri.
 Et denarius Petri ad feffum Petri, ft ceofus
 ecclefiaftici ad feffum Martini.

Dt

JOI   iqannbx
    > xva.   ANHAMENS B,   «İKİgi'V'So.. J»

Dt etnfu Inetinerinte tf feplnttrtt.

Aim.
CSKTAU

Et luminarinm census ter in anno.
Et iustitiam est, ut anima census soleoni-
ter semper solvatur ad apertum sepulchrum.
Et si aliquod corpus extra suam parochiam a-
licubi condatur, tunc anime census praestetur
nihilominus mafflerio, ad quod pertinet, de o-
mnia Dei iura diligenter promoveatur omnino,
ut iocunda est.

Dt fittit Ô* jejttnit.

Festa enim de jejunia observentur legitime.
Diei folia holum observetur fedulo, prouti ad
illud pertinet. Ac a mercatura ac conventu po-
puli, & venatione ac operibus mundanis in fan-
tis diebus abstinendum est diligenter. Et S. Ma-
rii sumum festum omnes fedulo honorent,
primum jejunio, & deinde festivitate; & ad cu-
juslibet apostoli festum jejunent diligenter, prae-
terquam ad Philippi & Jacobi solennitatem; ne-
que jubemus aliquod jejunium a nra paschalem fe-
stivitate, nisi quis velit. Omnia alia festa &
jejunia fedulo celebrentur, prouti illi celebrant,
qui ea optime celebrant.

Dt jejnnt qxtaer temperent.

Et jejunia quatuor temporum, & jejunia pro-
ut S. Gregorius Anglorum nationi imposuit.

Dt dir Veneris jtjunesndn.

Et jejunandum est quolibet die Veneris, nisi
festum sit.

Dt ditto jttriditis at mtrinsnielies.

Et ordalium, ac juramenta, de matrimonium
semper sint prohibita sumis diebus festis, de
veris jejunis quatuor temporum, de ab adventu
Domini ad octavam Epiphaniae, de a septuagesima
ad xv. dies post pascha, de iustis illis tem-
poribus, prouti iustum est, omnibus christiani-
bus pax de concordia communis, de omni contentio
componatur. Et si quis alius debeat fidei iuramentum
vel compenationem pro rebus mundanis solvat
illud ipsi tunc aut statim posita.

Ut Vidun sint per ammm innxbn.

Et sit qualibet vidua, qua seipsum recte con-
tinuerit, sub praefidio Dei de regis, de fedatxir.
suenies marito orba, deinde eligat, quem ipsa
voluerit.

Dt tonfefflne & penitntiin egendis.

Et quilibet christianus faciat, prouti ipsum o-
portet, diligenter obsequetur christianismum suum,
de (sequenter affuecat se confessioni, de intrepide
peccata sua confiteatur, ac diligenter emendat,
prouti ipsi adnotatur. Preparer, etiam seipsum
ad S. Eucharistiam faltem ter in anno, qui
propterea (anima:) sua commodum intelligere ve-
lit, prouti illum oportet.

Dt verbis tf eptrito ettrendis.

Verba etiam de opera quilibet amicus observet
decenter, ac iuramentum de passum caute teneat

Ad qualibet iniustitiam quam diligentissime qui-
possit, de hac terra ejiciatur de dolosa facta ac
detestanda injuria admodum evitentur; h. e. in-
iusta pondera de inique menfura de falsa testimo-
nia de turpes rixae, ac illiciti concubitus, & tre-
menda perjuriae, de diabólica (facta in homicidiis de
in cedibus, in fortis & in rapinis, in avaritia,
de in luxuria, in gula de in ebrietate, in fascina-
tionibus, de in variis violationibus legis, in adul-
teriis de in facrorum ordinum violationibus, in
violationibus fetiorum de in juniorum violatio-
nibus, in iacrisiis, de in diverfi generis male-
ficiis.

Diligenter etiam intelligendum est, quod omne
hujusmodi sit evitandum, de nunquam diligen-
dum.

Sed diligatur Dei iudicium inposuerum fedulo
verbo de opere, tunc huic nationi Deus mox
erit propitius.

Dt eneendetiene pneis nmeifmttis.

Noverint etiam omnes pacis compenationem
de compenationem nummariam quam diligentissi-
me confiderare.

Ita compenationem pacis prouti patribus fami-
lias accepta de foribus odiosa sit, de ita compen-
ationem nummariam, ut una moneta iranfeat
per omnem hanc regionem prater falsum, de men-
iure ac pondera fedulo examinentur, de omnis
iniustitia inposuerum evitetur. Oppidorum etiam
de pontium instauratio diligenter suscipiatur ubi-
que, de militaris etiam ac navalis profectio, quan-
tumque necesse fuerit, prouti imperabitur ob
universalem commodum.

Dt nendi expeditent ith pefcbete

Cavendum etiam est, ut quolibet anno statim
post pascha expeditio navalis praeparetur.

Et si quis publica navi militari damaum in-
tulerit, fedulo (id) emendet, de regis pacem; si
si eam ita destruxerit, ut nulli usui inferviat,
plenarie illam compenfet, de regi pacem viola-
tam.

Dt millie detreitente.

Et si quis ab exercitu, cui rex ipse interest,
absque venia revertatur, luat postemum suum.

*Ut bonusde nrt fejttrftr letetne rege nen
veniet, prixJ^xMt fetufetent.*

Et si occulti homicida vel perjuri vel mani-
festi homicida adeo praesumant, ut in regis vici-
nia habitent antequam compenationem inceptum
rinc coram Deo de coram mundo tunc luant pos-
sitionem suam de omnes suas facultates, nisi re-
fugium petierint.

Dt vitet regit infiditire.

Et si quis vita regis infidetur, reus sit vit-
tuae, de omnium qua possidet, si hoc de eo af-
firmetur, de si seipsum purgare velit de possit
faciat hoc per maxime solemne iuramentum, vel
per triplex ordalium in lege Anglorum, de in le-
ge Danorum per illud, quod eorum lex est.

^ pa Itncitiim feeerit.

Et si quis atrocitatem contra leges Christi vel
regia

ANNO
CHAMTI

& regit alicubi fecerit forai captis «(limationem Aft ad commodum pauperum, fit ad ecclefiarum»
vel mulam pro ratione facti; Ac fi fe oppofuerit, inftaurationem, ft ad erudiendum, ft ad veftien-
otRiSti A ipie «M*or G» ,uo«i occ'«4U«r» Hecat innl- dum, ac ad nutriendum cos, qui Deo iaferuiunt,
»·#■ IM'. ft ad libros, ft ad campanas, * ad veftimenta
ecclefiar, ft nunquam ad mundanas inanes vani-
tates, fed pro dilciplina mundana ad ecckiafticas
Beetflitates, interdum de multa, interdum 4c Co-
lutions «flimationis capitis, interdum ex Metta
colli obflnfti, interdum ex multa legis violat*,
interdum de facultatibus, interdum de poffeffione,
& interdare de maioribus, interdatu de minori-
bus.

Dt tottltlm al viun tmjrltltt.

Et fi quit montaient vitiaverit, vel viduam ftu-
privent ferio hoc emendet coram Deo & coram
mundo.

*Dt ctnfilit tfltrndo Dtt tf fiprtio
prtatiiffieit.*

Et confideretur femper quolibet modo quam
eertiffime poffit confilium exquiri, in commo-
dum nationis» fit verus christianifmus quam ma-
xime ftabiliri, ac qualibet injuftitia diligentiffime
evitari, quoniam in terra poffeffio in bono (latu
coofervatur, cum injuftitia fupprimitur, fit jofti-
na diligitur eoram Deo, fil coram mundo.

BtAtrittit at» *4tttl^eflittt hvt ad ftctfarti.

Nunc etiam Dei miniftros fedulo docere vola-
mus, ut faltem caute remifcantur, fit per Dei
auxilium caftitatetn diligitnt, fit fedulo libris fuis
ac orationibus indulgeant, * dic ac oofte, f*pe
fit crebro Chriftam invocent, fit pro omni popu-
lo chriftiano diligenter intercedant.

Infaper etiam amicum quemlibet monere vo-
lumus, prouti nobis incumbit tepefacere, ut qui-
que diligenter meminerit, fle ut a peccatis diligen-
ter revertatur, fle aliorum hominum injuftitiam
coHifacat, ftut f«pc ac crebro habeat in memoria
Juod homimbui quam maxime neceffarium eft
«piflGme remmifei; h. e. at fioceram fidem
unanimiter habeant in verum Deum qui guber-
nat, fle fecit ornata creaturas, fit ut reftam fidem
chriftianam reffe teneant, fit ut ecckiafticos docto-
rei fedulo audiant, nt Dei dofrinis fit legibus di-
ligenter obtemperent, fle ut Dei ecdefias ubique
diligenter falutent fit tueantur, fle cum lumine ac
oblationibus eam tepe falutent, fle ipfimet fedu-
lo ad Chriftum orent.

Et ut Deo debita quolibet anno jufti pntent, D/^XUondam tempore contigit, ut regis Æthel-
& fefta ac jejunia debite obfervent.

Et ut a mercatura diei folis, fit convento po-
pulari fedulo cedent.

Et ut Dei miniftros femper tueantur & hono-
rent.

Et ut Dei pauperes foveant fle nutriant.

Et ut viduas ac orphanas non laceffant crebro,
fed fedulo conolentur.

Et ut peregrinos ac extraneos non vexent.ne-
que graventur.

Et ut aliis hominibus injuriam non inferant
omnino, fed quilibet homo aliis faciat illam ju-
ftitiam, quam ipfe voluerit, ut ei fiat juxta id,
quod juftuta cfi, & haec eft lex «quilima.

Cmfittititnr pe^drwds, uti Jlttfuftrr.

Et quicumque unquam »n pofferum veram le-
gem fpernat Dei, vel i -init, fedulo hoc emen-
det quocunque modo id n. venit, tam pereccle-
futiiram compenCationem, quam per mundanam
difciplinatn.

Et fi ex multa pro peccatis adrerfar Deum
committis proveniente, compenfatio pecuniaria
exurgat, proun munji fapientes ditciplin lo«>
coaftitcetunt, hoc debite pertinet jutis epico-
porum ccuftituttonem ad* orationas comparandas

FStasfr greviet cnlffc»4t.

Et fi quis fit potentior hic io mando, velpet
honorem fuperior ia ordine, hic gravius peccata
emendet, ft omnia malefacta cartas compenfa.
Quoniam potens fit impotens non funt «quales,
neque «qualia onera habere poliunt, neque infir-
mas fano aequalis eft. Et illi funt moderandi, ac
difereta difceraeodi tam ia ecckiafticb confeflio-
nibas, quam io frcularibua difciplinis, fenefle ju-
venes, divitec fit egeni, fani fit infirmi, fitcuju-
cumque ordinis.

Et fi contigerit, ut quis invitus, vel fortuito
aliquid malefecerit non fic «qualis ei, qui fponte
fit de induftria ipfe malefecerit, & etiam quine-
ceffitate compulfos hoc patrauerit, hie tutamine,
& meliore jure dignus fit, quia oeceffitate com-
pulfus erat ad id quod fecit.

Omne faftam cautius difcernendum eft, fit jus
femper juxta faftum reffe difponeodum, fit juxta
merita moderandum coram Deo fit coram munda-
do, fle clementia exhibeatur ex timore Dei, fit
manfoetndo fiat libenter, fit foveatur pro fafti ra-
tione is, qui ea opus habet, quoniam omnibus
nobis neceffe eft, ut Dominus oofier crebro, fit
fiepe mifericordiam fuam nobis coacedat. Arnen.

CONCILIU AENHAMENSE JUXTA ALIU BXBNPLAM.

PRÆFATIO.

Uondam tempore contigit, ut regis Æthel-
redi edicto concrepante, archiprefulumque
Ælfcahi, fit Vraiment cohortata ioftigante, uni-
verfi Anglorum optimates, diefanfto pentecofftes,
ad locum ab indigenis Eanham nominatum ac-
citi funt convenire. Coilefto itaque ibidem Chri-
fticolarum creta venerabilium quam plurimorum,
de catholice cultu religionis recuperando, deque
etiam rei ftata publice reparando, vel confiden-
do; plura, fit non pauca, ut pote divinitus in-
fpirati, ratiocinando fermocinabantur. Denique ia
corumdem fyoodalis exordio fermocinatonis, epi-
copi femetipfos primitus, fidei fpei que, fit caritatis
quatuorque principalium virtutum, prudenti-
videlicet, & jufticie, fortitudinis quoque, & tem-
Eperantice decore adornari, mutuis colloquiorum
inflru&ionibus falubrium invicem cohortabantur,
ftatueruntque pro invicem quotidianam interven-
tionem, atque pafum pacis & concordis fideliter
firmiterque inter fe confirmabant.

SYNODALIA DECRETA.

I-

«<■ A
rtiqloirai

Oniaern quoque populum monebant,
unum regem fub unius cuka religionis
Cbri-

30f SOANNSS f. xvii. **ÆNTHAMENTSE** HENRICOT II. TMA ATHSYIDBUS rang. J04

Chriflianx, fuperfitionis ritu fanatiex om- A contingere folet, cum canonicis vel cum
AKKrTnmodo abje&o, & timere, & diligere, fandimonialibus confitutnm fit; ifque tam aannum

Deinde uoiufcujutque ordinis, vel fexus, alicui ecclofix vel monafterio in Chriffti
vel statis catervam accitam alfiftentem- famulatu deditus fuerit: idem ipfe ponti*
Jlue, nt juxta legis fanftionet catholics ficem, ad cujus diecefim eadem ecclefia
nam fobrie, & iufte, ac pudice in hoc vel monafteriolum cui prxft pertinet,
fxcnlo.viram infitnerent, fuggeftionibus promptiffime adeat, triaque hxc icfemper
multimodis, fecundum apoftoli monita be- fcratutum data dextra deroveat, cafti- TII,
ti, arguebant, obfecrabant, increpabant. tatem videlicet, habitumque monachicum, »>
Ibi ergo epifeopi, ut erga credits fibi fa- & perpetuam in Chriffti fervitute perfere*
lutem plebis, paganorum incurfionibus vel ranttam. Quod fi hxc perfolverit, dignior
irruptionibus, ceterifque calamitatum xru* habeatur. Canonici namque in fuis fe
mnis pluriformium opprimentibus, a reli- monafteriis ita obfeivent, ut in continen-
gionis tramite redo anfradibus errabun- Btia pura, & in caftitate magna, domino
dis exorbitantis, pervigiles exifterent: eif- regulariter deferiant; horis competentibus
que vitx pabula vel alimenta, quibus ad officiam divinum in ecclefiis pariter con*
fidei cultum catbolicx recrearentur, foli- celebrent; & fi eo loci fubftantix abun-
cite infanterque miniftrarent, monitibus dantia vidualis non defuerit, in fuis per
cogebantur intentis. Memores enim fore dies fingulos prandeant reledoriis; no&i-
Cd.*AWiM^ProP^etr monebantur, dicentis : bus quoque fingulis, ut eis regulx mon*
uNMT. As tviw tfl gregtet Dti. Abbatibus nam- ftrat autoritas, in dormitoriis requiefeant.
que, necnon & abbatiffis, maximis ibidem Quod fi hxc obfervare neglexerint: vel
pradicabatur oblectationibus, ut vitx pro- regulariter emendent, vel de monafteriis
prix legis frena regularis imponerent, cola- ejiciantur, & Dei hereditate careant.
laque jugo Chriffti leviffimo omnimodis in- II.
farigabiliter, humiiterque fupponerent, & Sacerdotes itaque, five presbyteros, fum-
fedula Infantia fagacitatifque Audio inten- mopere obfecramus, ut cafte, & contineo- ***«**..*.
fiffime monita fibimet fabjedia ~~ad~~ domino jugiter fervientes, a connubi-
a&uumque exemplaria bonorum nomina is fe fxmineis omnino abftineant, ficque
majoris officiis xquantes, vel implentes, domini iram devitent- Si enim taliter do-
ftudiofiffime impendere procuraffent, eof- mino fervire voluerint, domini cundtipoten-
demque a fandx tramite religionis, vel tis mifericordiam hic & in futuro con-
ab almi norma patris Benedi&i per anfrac- fequantur perpetuam; infuper & nobilium
ctas obliques dextrorum vel finiftrorum honore perfonarum, & la vita prxfenti,
deviare permetterent Archi* & poft vitx terminum, digni habeantur:
pontifices etiam, una cum ceterorum con* Quod fi hxc obfervare noluerint, omni
fenin pontificum, orthodoxorumque jam honore penitus priventur.
tunc prrfentium, falubre hoc piumque III.
coelitus afflati elegerunt tradideruntque Poft hxc igitur archipontifices prxdidi; o«.
confilium, ut fi quifpiam monachorum, 'convocata plebis multitudine colle&x, re- £/<27
vel quxpian monialium, excujufpian mo- gis edido fupraferipti, omniumque con-
nasterio abbatis, vel abbatiflx, ipfius vide- fenfu catholicorum, omnibus communiter
licet vel antecessibrum ejus temporibus re- prxdicabunt unum Deum colendum efle
giminis, ritu apoftatico per proprium ar- debere, Patrem videlicet, & Filium, &
bitrium egrefli, vel proprii reacu deliquii Spiritum fandum; Patrem finquidem inge-
expulfi, alicubi reperti fuerint, in mona- nitum, Filium autem ance tempora geni-
fterium iterum revertantur, & abfqueul- tum a Patre, in tempore natum e matre;
la contradi&ione fufeipiantur. Caveant Spiritum vero fandum ab utroque proce-
etenim abbates, necnon & abbatiflx, ne dentem; Trinitatem finquidem in perfonis,
illud propheticum de illis dicatur : unitatem io fubftantia; deitate coxqnalem;
iafinu& ne- , d* f«sd honore & gloria coxternum. Unum, in-
M«t«Urlur ara feMÛit. Reverfi ergo monachi, vel aquamit, Deum, unamque fpem, & unam
moniales, obfervaoitx regulari humiliter fidem, atque unum baptifma nos colere
fubjaceant, negligentiafque priores nimium oportet, & omnes paganas fupcrftitiones
(xeniteant, & a eundis amodo vanitati- contemnere.
bus defiftant. Vota enim, vel promiffa, IV.
qux Deo voverunt, mente follicita revol- Incantatores autem, magos, pythoni* »»»»««-«-«-
vant, fa&itque eadem perfolvere Audeant. cos, & veneficos, necnon idolorum culto* poß-4-».
Si autem cujufpian monachorum mona- res, acriter oportet confringere, vel etiam
fterinm, quo fe per promiffionis votum, ex patria ejicere. Decreta namque? vel
perque habitus fufceptionem fpirituali* , ftatuta, vel fcita legalia, xqua & iufta,
domino obtulit omnipotenti, velut ple- Temper teneamus, injufta autem legique
rumque mutata temporum viciffitudine contraria penitas exterminentur, & ab
Oac77. Gatctrl. Tom* XIX* V omni*

j_omnibus eliminentur. Juri quoque ftatu-Afolenaitatem apoftolorum Petri & Pauli— I
cHRisTi* civilis zquiffima, nulli abftrahantur per- pontificibus per fingulos anno reddatur. çitisen*
—» fonz nobili neque i^iobili.

r>>* ss«». Fidei firma, caritas non fi&a, amici*
tia vera, & non falfa, inter fi-gulos te-
neantur.

VI.

Nemo etenim, pro pecunie commuta-
tione alicujus, quempiam Chriftianum in-
fontem ex patria ejiciat, fed nec pagano-
rum dominio fubdat. Nefas igitur eft, ut
Chriftus faneuinis fui effufione rede-
mit, Judaeorum vel Gentilium vinculis
fint irretiti.

VII.

r.- >. ■»- Delinquentes etiam, pro deli&is roodi-
c* mort* minime tradantur, fed pie cau-
teque puniantur, ne forte punitionis feve-
ritate judicis iram diftricti provocent pun-
nientes; Dominus enim dicit: IMitt r«-
Weasarr, & reliqua. Et item: In
judici» judicevritu, judicMeuiu. Et apofto-
lm dicit: Cafigatty ir imm certifiant'. plaf-
mati namque domini plafmantis, quod
proprio fanguine redemit, iemper ubique
parcatur.

VIII.

C...»! il. Connubia illicita eundis generaliter in-
terdicimus Chriftianis, fed legi divins
cum Dei timore adftingantur. Nemo igi-
tur illicitis conjun&ionibus fe inquinet,
id eft, cum cognatis, vel cum conjugatis,
vel cum Deo facratis, feu cum aliis illi-
citis perionis.

IX.

Bc«1«S*. «
- I. I. II ia- Ecclefiz itaque per loca fingula xdifica-
tx in domini fubfidio cun&lipotentis, nec-
non & regis terreni, cundheque plebis
catholicz, tuitione iemper perfiftant: nec
quifquam pro quopiam commercio, jugo
fcrvitii fuam fubjugans ecclefiam, vendi-
tor efficiatur eccleiarum; fed in Chrifti
fervitute leviffima libere femper perma-
neant: neque fscerdotes, velminiftri Deo
ibidem fideliter fervientes, abfque ponti-
ficis confilio inde expellantur: nec eccle-
fiz antiquitus confitutz decimis, vel ali-
is pofcftionibus piventur, ita ut novis
oratoriis tribuantur.

X.

* Decimationes frugum, & vitulorum,
teddod: ** & agnorum, necnon & aratrales eleemo-
(ynx, ecclefiafticaque munera, domino
per fingulos annos temporibus rependan-
tur congruis: eleemofynz videlicet aratra-
les quindecim diebus poft paieba peradiis,
vituli quoque, & agniculi decimates, er-
ga pentecosten; frugum vero terrae deci-
mationes, circa omnium feftivitatem fan*
&orum, ecclefiis perfolvantur opportunis.

XI.

** Pecunia quoque Romana erga beatorum

Ecclefiaftica veto munera ia beati fcfti-
vitate Martini per fingulos anew ecclefiis
donentur competentibus. Lumina etiam I mimu.
cereorum ter in annis fingulis reddantur,
augeantur, reparentur.

XIII.

Munera necnon defunctorum animabus °.***.™.
congruentia puteo impendantur aperto.

XIV.

Jejunia quadragefimalia, & cetera a (an-
gis pagribus indi&a, fiandorumque fefti-
vitares a catholicis inftitutae, fummopere
obferventur.

XV.

Dominiez folennia diei cum fummo ho-
Dit, nore magnopere celebranda funt, nec quid-
quam in eadem operis agatur fervilis: ne-
gotia quoque faecularia qucftionefque pu-
blicae in eadem deponantur die. Genitricis
namque domini noftri, almae videlicet Ma-
riz, fefta folennia, primo cum jejuniis,
& poftea cum fuavifona melodiarum can-
tilena, honorifice ab omnibus celebrentur
Cfolenniter. Fefta quoque apoftolorum cun-
élorum fimiliter cum jejuniis concerni-
bufque fpiritualibus fummopere colenda
funt.

XVI.

Jejunia vero quatuor temporum nos ob-
fervare oportet, ut fan&us Gregorius no-p@*...
bis conftituit; quamvis aliz gentes aliter
exercuerunt.

XVII.

Sextz etenim jejunia feriz ab omnibus Di&« Vcm-
magnopere per fingulas hebdomadas exer-
cenda funt; fi tamen in eadem die aliqua
fcftivitas non evenierit,

XVIII.

Judicium quippe, quod Anglice srb/ ©. sub-
dicitur, & juramenta vulgaria feftivis tem-
poribus, & legitimis jejuniis, fed & ab
adventu domini ufque poft oâavas epi-
phaniz, & a feptuagesima ufque xv. dies
poft pafcha, minime exerceantur; fed fit
his temporibus iumma pax & concordia
inter Chriftianos, ficut fieri oportet.

XIX.

Viduz fingulas in fubfidio dominico, in-
Vi*.. que regis cundxque plebis munitione ca-
s», tbolicz femper confiftant, perque menfes
xii. in continentia perfeverent; quibus
pcradlis, libero utantur arbitrio, vel nu-
bendi, vel in continentia permanendi.

XX.

Chriftiani quique colloquia frequentia, °...µ π... z,
& falubria cum facerdotibus crebro exer-
ceant, fuoque fibi peccata inverecunde
depromant, ac confiteantur, confeftaque
juxta facerdotis inftitutionem pœniteat,
atque emendent; feque per continentiam,
& per

jop '?.-VvT **ÆNHAMENSE.** HBNRICOTILWP. JIO
 -----& per reliqua operui. fnd a bonorum ita A tionis fradura fibimet pertinent rite per- — I I
 <P*J!^Mpurificenr, ut corporis & (anguinis par* folvat. c I n r m y m
 ticipatione creberrime digni, & mundi ei* ficientnr.
XXI.
 VMfe.af0. Verba, & fa&* unufquifque iufte dif-
 ** ponat, iuramenta & vota fideliter com-
 plear.
XXII.
 iu,**...)» Nequitiae namque cundigenz a eundis
 Chriftiania penitus ejciantur, irz videli-
 cet, rixz, diflenfiones, blaphemiae, adul-
 teria, homicidia, furta, rapinz, 'necro-
 mantic, avaritiae, fornicationes, perjuriae, B
 facrilegia, fortilegia, ebrietates, comeffa-
 tiones, idololatriae, falfa teftimonia, frau-
 des fubdolz, maleficia, veneficia, ponde-
 ra dolofa, menfurac iniquae, datera* frau-
 dulente, ceteratque pedes, quz ad interi-
 tum bominem pertrahunt. Si enim iftas
 mortiferas pedes a nobis avellere volueri-
 mus, omnipotens & mifericors dominus
 nobis noftraeque genti procul dubio mife-
 rebicur. Fraus itaque monetariorum fun-
 ditus abftitit, exque pura, & fimplici
 materia pecunia cudatur. Furta autem,
 & latrocinia omnia radicitus abftitit, vel
 M-p-ill. ca perpetrantes multimodis poenis punian-
 NnulaM*. tur. Arcium muri, urbes, oppida, cad-
 cia, civitates, pontes, reparentur, reftitu-
 tentur, renoventur, vallis, fic foftis mu-
 niantur, & circumvallentur.
XXIII.
 hfuuum- Naves per fingulos annos ob patris de-
 fentionem, & munitionem przparentur,
 poftque facrofanaum pafcha cum eundis
 utenfilibus competentibus fimul congregen-
 tur. Qua igitur etiam poena damnari qui D
 navium detrimentum in aliquibus perfici-
 ciunt, notum cun&is effe cupimus. Qui-
 cumque aliquam ex navibus per quam,
 piam inertiam, vel per incuriam, vel ne-
 gligentiam corruperit, & tamen recupera-
 bilis fir, is navis corruptelam, vel fraftu-
 ram cjufdem, perfolidam prius recuperet,
 regique deinde ea quae pro cjufdem muni-

Si autem de expeditione, id eft, de
 prxeindu, cui ipfe rex intererit; fine li-
 centia quifquam .diiceffcrit, rerum faculta-
 tumque eundarum diferimen incurrat
XXIV.
XXV.
 Si etiam quifquam de excommunicatis,
 nifi caufa refugii, in regis przfumpferit
 przfentia ante poenitentiae fatifsa&ionem
 peradam confidere, facultatumproferiptio-
 ne damnetur.
XXVI.
 Si quis dxmoniaci infindu regem cir- ua-
 cumvenire molitur: illum dignum morte 4n**
 judicamus, nifi forte maximo iuiamcuto,
 vel fervente ferro excuietur.
XXVII.
 Et fi quis legi Dei manifeffe refittit,
 vel contradicit, reddat quod debet legis
 defertor: & fi is contrarius rebellare armis
 nititur, & fic occiditur, jaceat abique
 redditione.
XXVIII.
 Nullus itaque Chriftianus nonnam Deo
 dicatam violet; nemo viduam vi oppri-
 mat fine periculo fubftantiz fur.
 In his itaque, & in eundis, iniqua Ce, 'ui*.
 omnia & injufta, quz rex nofter una cum
 optimatibus exterminare decreverat, vel
 mandaverat, femper & ubique penitus
 abjiciantur, eliminantur, omnimodifque
 excludantur: iuftitiaque & veritas femper
 fervetur. Sicque pax lumina, frugumque
 fertilitas, omniumque copia bororum in
 patria abundabit, domino patrocinium
 Dprxfante, qui vivit, &c.
 Hxc itaque legalia ftatuta, vel decreta, in no-
 firo conventu lynodali a rege noftro magnopere
 ediâa, eundi tunc temporis optimates fe obser-
 vatos fideliter fpoodebant. Idcirco ego N. gra- Ardn»p.f<.
 tia domini difponente, Eboracenſium archiepifco- 'ç*,β*
 pus, eadem ad fequentium memoriam, necnon b», <c un-
 fit ad prnfentium vel futurorum ialutem, literis
 infixi, domini videlicet proximique diledione com-
 puu&us.

^ MEDIOLANENSE CONCILIUM

Pro condemnatione, dt depoGtione Olderici ab Henrico II. tunc rege, Aftenſi
 epifeopatu donati,

Aww loop, ab Arnaipba IMMantufi arebittificapa etitbralam.

E.M.S f.p-τ TEnricus IL rex, & I. imperator venerat in Ita-E ret Metropolitanus Mediolancnfis Arnulphus, ideo
 p' p »»♦ JI'''A jA(n invjtatuū expulſoque Arduino regnum a Aomano pontifice confecratioocm hanc expetiit,
 illud occupaverat. Ne quid vero ſibi deinceps & obtinuit. Graviter id tulit Arnulphus, quare
 a fautore regis illius, Aftenſi epifeopo time- coa&o Mediolani concilio Oldericum anathemate
 ret, fuga dilapſiur illum exauthuraudum epi- feriit; dein colleAo exercitu, novum illum epi-
 feopatu curavit, Oiderico viro nobili, fit potenti ſcopum coegit, ut ſupplex veniam poſtularet, fic
 in ejus locum ſubſtituto. Cum vero non rite ele- Metropolitani fui confirmationem efflagitaret. Que a '
 ftuta, nec a populo expetium conferare recuU- de concilio Mediolani habito dixi, hac expreſſi-
 CiKiL Cntrl. Tons. XIX. fe

§11 SERMO SYNODALIS. jix
fe uaihi vifoi fan et hi* Artidphi h mKi reran A «mow*# AMWswtfr ecehlie enethmmù jtadt
..... Mediolanentium fcriptori* verb*» bb. Leap. X!X. caqcerfa (Oidetici) tremfint endmiem. anno
CHBisti "X* < Archiepifcopo* MediolancoC*) i« causti

t^MOGUNTINUM CONCILIUM

view MIL ctlekrettm.

A**ici. TVE 'concilio boc Moguntino omnia Istent , ttnfft tpifceput , & Heinritui da» Jretitt engine
U & et ano annal.fta Sason ecardi param (S. Conegundat) Interfuerunt ; c«a*p«* mw m iii
aliud prater nomen innotuit. Hoc igitur ibi ad g J«xra /«««* plectum tlt relptndere m pegent, re.
annum ion. & fa* mm rx (Henncut) Aafar <Nrr*fa*/«r irai», feet tumen ed tempus faBe. Nec
cenciUum I» M*g«x/ia onitett, «fi Tfadrffas Mr- plora de hoc coocilio.

VITA SERGII PAPE IV.

4ldt. «C Ergiui, ejus nomini* quartus, P°ft interr*. out per verenda fufpenfis, decimum quemque ri-
O gnum unius manfi, ft tredecim dieram, pri- te refervarant. Sandum Elpbegum CanruaHen
die Kaleoda* Septembre*, anno faluti* 1009.tem- fem epifcopum, poft mult** carceri* ùl vinculo-
pore Henrci regis, ex epifeopo Albaoenfi creatu* rum injuria*, gloriofo maitplo affecerunt.
eft Romanus pontifex, optimus, pluribusqu*vir- Sergio* papa, cum fediffet anno* duos, meofe* Ohh»S«.
tutibus exornatu*. Hic ante Petra* nuncupatus, oâo, & die* iredecim : obiit IJ. Maji, anno fa-
ob reverentiam apoftolici culmini* nomen prifti- luti* son. fepultus eft in baClica Laterancnfi, cum
num iouuntavit, ft Sergius nominari voluit; utChae fepulcrati inferiptione :
patet ex fepulcrali inferiptione, de qua infra. Qeijquil ed kuc tendit faUimie Ilmine It&tr,
Errat ergo Diimar, qui iuo iudicio ft afferno- Et teptrn tente nehhtete demut,
ne ideo id faftum feribit, quod nomine non fatis Intntitl eatlif eulu perterrere rrtitl
bonefto Boceaperci nominaretur. Turpins fallun- Define mferiet, ertt favente mm.-/.
tur, qui hujut folius pontificis exemplo pofteros Leetine cum greffe prudence fetnU nrttat,
fua nomina immutare arbitrantur, cum ex proce- Refpice fthelitut quid velit klt titulet.
dentibus liquido confitet, quod Joanne* XII. ante Hle tumulete facent pufferit etekt fmu,
No*101«* pontificatum Oâavianus, Gregorius V. Bruno, Quern dew etclefie tentedit Oenifetent.
,**4** Silvefter II. Gerbertus, nuncupati fuerint. Hor Peuperihu punit, nadmraa vefat upimu,
judice, Libentio Hamburgeni archiepifcopo con- DeHer df egrigitu ?« fait lu pñl-
troverfia, qua inter ipfum, ft Bernarium Ver Jure facerdet letet dum vidit etiffau.
denfem de parochia Kimfulc fubjeftione agita- Ccetiket equevit ueviger engellat.
batur, ft ob quam ille Odonem Romam able- Aliènent regimen Itfire vteeruklu une
gaverat, adjudicata fuit. Adem Rtxit, pñl fumnttm deciter ed tollum,
ko t*» Hoc tempore magno cum prodigio Roma inD In que mutete permenfit ermine prnfal,
n» s«r». qaa<jam ecclefia oleum fcaturit, ex quo vas ali- Sergiut ex Petre, flv vmitetut eret.
quod impletum miffum eft ad Henricum regem. DuSut mente ple, fffa, dec, perce Redempture
Rem gefam deferibit hujus temporis feriptor Utque vicem repine, dice Dent kune kektet.
Ditmarus lib. 7. Qui fedit anno* x. & tnenfe* 8. & die* n.
p.rkcal A Anglicanam ecclefiam Dani perfequuntur. Ex indidione x. anno dominies incarnationis milku-
.<c<c<c a. clerics ft monachis, novem occrfis, ftrangulatis, mo decimo tertio.

SERMO . SYNODALIS.

EFCOOICE MANV6CR. MONA4TERII NERI JH 11 MENS I t,

Scripto anno Chrifti 1009. quod ex verbis iftis colligitur : Ab initio Mundi afque in
adventum Domini fecundum Hebraicam veritatem anni funt 3956. fecundum vero
interpretes, anni 5699. Colliguntur autem anni omnes a creatione primi
homini* uique in feptimum annum Henrici imperatori*
lecunduhi Hebraicam veritatem 496). fecundum
vero interpretes Ô708.

no^."iy* Ser1** fynobût, qni in ffngulii fjnedii , pencktemt E vis indigni, locum Aaron tenemos, vo* locum
y«"» S*. prttyterit enuciendnt ejt. Elcazari ft lthatnaris. Nos vice duodecim apo-
""t" >D 'CR*tres presbyteri ffacerdotes domini, coope- Holorum fungimur, vos ad formam feptuaginta
.*... J* ratoes noftri ordinis eftis. Nos quidem, quam difcipulorum eftis. Nos paftores veftri fumus, vos
pafto-

a Extac etiam in Codice Biblicbecar Vaticane, «ai infcribieur, Liber cenfuum fub buc titulo : HtutiHe ljm-
«a tepe IK Df curt , clufve eticle te munere, quem fer Efilcttfl emnllet Smtramim curem unlmrem
grttultitni mtimeri velell Hardumq*. Vide totum prope buac <l'moam fupra poli Vitam Leoni* IV.

ANNO
CHUSN

pastores animarum vobis commiliaram. Nos de A vobis rationem reddituri iumus fumoso pastori domino *Jesu* Chrifto, vos de plebibus vobis commiffis. Et ideo, cariffimi, videte periculum veftrum. Admonemus dt obteramus fraternitatem veftram, ut de communi falute vellra cogitantes attentius audiat admonitionem noftram; fit qu' vobis fbggerimus, memori commenderis, dt opere exercere Audeatis.

In primis admonemus, ut vira dt converlatio veftra irrepreheafibilis fit, fcilicet ut cella veftra fit juxta ecclefiam ^dt io ea feminas non habeatis. Omni oofte ad nofturna furgite. Curfum veftrum certis Boris decantate. Miffarum celebrationes religiofe peragite. Corpus dt fanguinem cum limore dt reverentia ~~habe~~te. Vaia ianâa propriis ~~ma~~ Btet. Nullus pernitemtem invitet carnem manduca* re, fit bibere vinum, nifi pro eo ad prafens eleemotynam fecerit. Nullus prefumat baptizare, nifi in vigilia pafche, & pentecofte, nifi propter periculum mortis, uoufuique fontes habeat, de fi non poteft lapideos, habeat aliud vas ad hoc pratparatum, in quo nihil aliud fiat. Videte, ut omnibus parochianis veftris fymbolum, fit orationem dominicam infinueta. Jejunium quftUor temporum, & rogationum, fit litanie *mtjorit*, plebibus veftris omnimodis obfervandum infmuete. feria quarta ante quadragesimam plebem ad conieffionem invitate, & ei juxta qualitatem deliât poenitentiam injungite, non ex corde veftrno, fed ut iu pœnitentia feriptum eft. Quater iu Anno, id eft, natale domini, dt cena domini, pafeba, & pentecofte, omnes fideles ad communionem corporis fit (anguinis domini accedere admonete. Cenis temporibus conjugatos ab uxoribus abftinere exhortamini. Eulogias poft Miffam in diebus feftis plebi tribute. Nullus induatur veftimentis laicalibus. Nullus rem, aut poffeffionem, aut mancipium ecclefie, vendere, aut commutare, aut quocumque ingenio alienare pre* fumat.

Miffale plenarium, leâionarium, & antiphonarium, unaqueque ecclefia habeat. Locus in facrario aut juxta altare fit preparatus, ubi aqua effundit poftit quando facra vafa abluuntur, & ibi vas nitidum cum aqua dependeat, ibique facerdos manus lavet, poft communionem Ecclefie fint cooperite bene fit camerat, de atrium fit fepe munitum. Nullus extra ecclefiam per domos aut in locis non cameratis miffam cantet. Omnis presbyter clericum habeat aut frbolarem, qui epiftolam vel leâioem legat, dt ad miffam refpondeat, dt cum quo pfaimos cantet. Nullus folus miffam cantet. Nullus cum calcariis, quos Iporones ruficevocamus, dt cultellis extrinsecus dependentibus, miffam cantet: quia indecens eft, & contra regulam ecclefiafticam eft.

Calicem dt oblatam reftra cruce Ggnate, ideft, 00 in circulo, fit variatione digitorum, ut plurimi veftri faciunt, fed ftriftis duobus digitis & pollice intus recluso, per quos Trinitas innuitur, iftud fignum t refte facere ftudete.* non enim aliter quidquam poteftis benedicere. Infirmos vilitate, dt eos reconciliate, dt juxta apoftolum oleo fando inungite, fit propria manu communitate. Et nullus prefumat tradere communionem laico, aut feminâ, ad deferendam infirmo.

Nullus veftrum pro baptizandis infantibus, aut infirmis reconciliandis, aut mortuis fepeliendis, premium vel munus exigat. Videte ne per DCgligentiam veftram ullus infans fine baptifmo moriatur. Nullus veftrum fit ebriofus dt iitigiofus, quia fervum domini non oportet litigare. Nullas veftrum arma ferat in feditione, quia arma veftra debent effe fpiritualia. Nullus canum aut avium jocis inferviat.

Nullus in tabernis bibat. Unufquifque veftram, tantum fapit, plebi fuc de evangelio vel apolo, die dominico, vel feftis diebus, annunciet. Verbum domini debetis pnsdicare. Curam pauperum, peregrinorum, dt orphanorum habete, eos ad prandiola veftra invitate. Eftote hofpitaes, ut ahi a vobis exemplum bonum fumant.

Omni die dominica ante miffam aquam benedicidam facite, unde populus afpergatur, fit ad

hoc folum vas habete. Sacra vais, dt vefimenta— facerdotalia, nolite in pignore dare negotiatori, aut tabernario. Nullus veftrum ufaras exigit, dt conduâor fui fenoris exiflat. Res dt facultates, quas poft diem ordinationis veftraa acquiritis, friatis ad ecclefiam pertinere. Nullus fine fcientia dt confrufu noftro ecclefiam acquirat. Nullas per poteftatem fiecularum ecclefiam obtineat. Nullus ecclefiam ad quam titulus eft relinquat, fit ad aliam qunfus.caufa migret. Nullus plures ecclefias teneat fine adjutorio^ aliorum presbyterorum. Nullatenus una ecclefia inter plures dividatur. Nullus alterius parochianum, nifi in itinere, dt cum placitum fuerit, ad miffam recipiat. Nullus in alterius parochia miffam can* tet. Nullus pernitemtem invitet carnem manduca* re, fit bibere vinum, nifi pro eo ad prafens eleemotynam fecerit. Nullus prefumat baptizare, nifi in vigilia pafche, & pentecofte, nifi propter periculum mortis, uoufuique fontes habeat, de fi non poteft lapideos, habeat aliud vas ad hoc pratparatum, in quo nihil aliud fiat. Videte, ut omnibus parochianis veftris fymbolum, fit orationem dominicam infinueta. Jejunium quftUor temporum, & rogationum, fit litanie *mtjorit*, plebibus veftris omnimodis obfervandum infmuete. feria quarta ante quadragesimam plebem ad conieffionem invitate, & ei juxta qualitatem deliât poenitentiam injungite, non ex corde veftrno, fed ut iu pœnitentia feriptum eft. Quater iu Anno, id eft, natale domini, dt cena domini, pafeba, & pentecofte, omnes fideles ad communionem corporis fit (anguinis domini accedere admonete. Cenis temporibus conjugatos ab uxoribus abftinere exhortamini. Eulogias poft Miffam in diebus feftis plebi tribute. Nullus induatur veftimentis laicalibus. Nullus rem, aut poffeffionem, aut mancipium ecclefie, vendere, aut commutare, aut quocumque ingenio alienare pre* fumat.

Diem dominicum, & alias feftivitates, abfque opere fervili a vefpera ufque ad vefperam celebrari docete. Cantus & chorus mulierum in atrio ecclefis prohibete. Carmina diabolica, que fuper mortuos noâurn^ horis vulgus facere folet, fit cachinnos quos exercent, tub conteftatione Dei omnipotentis vetate. Cum excommunicatis nolite communicare. Nullus illis prefumat miffam cantare, fed fit plebibus vobis hoc annunciate. Ad nuptias nullus veftrum eat. Omnibus annunciate, ut nullus uxorem accipiat, nifi publice celebratis nuptiis. Raptum omnimodis prohibete, fit ut nullus ad proximam (anguinis fui accedat, fit ut alterius fponfam nullus ducat. Porcarios, & alios pallores, vel domiica ad miffam venire facite. Patrini filiis fuis fymbolum, & orationem dominicam infinuent, aut infinuari faciant. Chriftma femper * fub cera fit figillo, propter quofdam infideles. De minifterio etiam vobis commiffo vos admonere cu* * ramus, ut unufquifque veftrum, fi fieri poteft, expofitionem lymboli, dt orationis dominice, juxta traditionem orthodoxorum peus fe feriptas habeat, dt eam pleniter intelligat: dt inde, fi novit praedicando populum fibi commiffum feduc^ inftuat; fi non, faltem teneat, vel credat. Orationes quoque mi(Tarum, dt canonem bene intelligat; defi non faltem memoriter ac diftinae valeat proferre. Epiftolam, dt evangelium bene legere poftit, dt «tinam ad litteram ejus fenfum poftet mamfeftare. Pſalmorum verba dt diftinaones regulariter ex corde cum canticis confuetudinariis pronuciare fcia. Sermone, u 'apra dtxi-

SIRCHH
r. iv.
CONCILIIUM
HENRICUS. It.
IMF.
J I A

CHRISTUS
diximus, Aihaoafii episcopi de fide Tiinitatis, A s/ih ■■/aw> concitii atia/arrawRM arbitrabantur. Cengregedr ante ft t/ririli archipreebierot. Φ. Oltro>ej, .NhlQ< CR apliMMJ f>-1 Inter etc tarunurr potuit, toute iM/nvxβ- imhct i
t>it sua/rtrr faat'Alaaam Dei [orvulum at eu imploretur
C7 qualiter populum illi subjtaur e» eu veteretur tu li-
dro pradicaudi Acedtque, quchique cnutela infonetlap.
lizarentur, ufrni vilitarentur, O' uasarentur,
"» etiam coepere qvaala rwupqinae frpalturti trtdertn.
ter, qualiter de decimr & Malifobtu fidehum pauperet
recrearentur, veduu, IT orphum/ in tuuvetfil netefititli-
bar Jubyearrent, quonioque ludeo In bopliibur & adve-
nit Cbrtlo minifirarent; fl jubint>trdaal mulieret fecum
hobuflent, er i>de cnmen fulpicianle Inciderent, fl cum
cnmbnt vel ntcipitnbu/ venatione/ lequerentar, fl tuber-
na> caule edendi vel bibendi Ingrederentur, fl turper m.
cor m tlin haberent. fl ebrletat (T comellallonet fupra
modum amarent, fl rixit & contenttoolbar CT aemula-
tionibu/ defervirent, fl nupclit foculuribut Intereflnt, vel
fl alit>faram-miniflerin Indecentia In cfoaeladine babe-
B rIM: ■ K." dendar more antecelloeum fueram ad loca
flatuta convenirent libique foltrar oratione/ experient, fuat-
que ecclefia ad iemfae revifereut. fl obeditiam earum
maflitrii pr<eb>flent, & ih toto fua miniflerio devoti (r
npu manere fndniffent. Cum plerque baruni interroga-
tionum conHitutionibus refpondeant, tempus praetera
loctque conveniat. proferto nihil vetat uni eidem S.
Udalrico conftitutioner & interrogationes tribuere.

Compotum minorem, id effi, epartas, concurren-
tes regulares, terminum palchalem, & reli-
quet fapiat, si est possibile. Martyrologium &
preoiteotiale habeat, sic cetera. Volumus autem,
iture» cariffimi, quatenus que nostra percepiffis
traditione, quantum humana patitur infirmitas,
bonis Audeatis operibus adimplere, praefante do-
mino nostro Jefu Chriftio, qui cum Patre &
Spiritu fando vivit & icgnai Deus per omnia
ifcula fxculorum, Arnen.

CONJECTURA MARCI VALSER!

da author/ funeriarii fermaonit
ae auioon iupertnru germania
Cora codex Neresheimi m Ausufiana duseffi, anno
Chriffi loop, boc eft tngefuno fexto poti mortem S.
Udairid. Icriptus he: veritmile ht fynodales has con-
Aitutiooea a S. Udalrico fluere, quas fequentes deinde
epifcopi, quod incripto innuit, fiepius repetere & pro-
ponere conlueverint. Primum vero earum autboecm S.
Udalricum elle magnopere confirmat locus vetufli ferip-
toris in ejus vita cap. d. lu quibafotm autem diehu
capitulu cum clencu habere difpofuit, mbit lotit ubi brec
afotime fieri nrtbiprelytcn putavemal, <ap ubi cum tb

Nota Severini Binii.

Amice lertor» bunc fermonem fynodalem, aod pri-
mam editionem, conciliorum fecundae inferendum miffi
"d" an'afim» doednos Marcus Valferos nre leaoo-
"uon"im inelyte reipublice Auguftiane blumvir,
fequena prifei »vi roonumentum, una cum conjeAura
de autore^A opelar pretium farturum me putavi, ut laten-
rem fermonem omnibus pafioralibus fynodia celebrandis
utiliffimum. e tenebris erutum in lucem emitterem.
G Ojiod eccleGaticc dcdilpue faufum fit r erique ur
ipero, fi qui m fortem ac miniflerium domini cooptati
funt, h'c tam faiutaria monita in intimat «u/dullar
demittant, ut ad eorum prxfcriptum, vitam, motes
& artiones fuit conformare Audeant. Cum incertum lit
quoto anno ab Udalrico habitui fuerit, pratixuoa ini-
tio tftipti libri annum retinendum elle judicavi,

anno'
CHRISTI

CHRISTI

COMENSE CONCI L. DIOEC.

ANNO 1010. CELEBRATUM.

h nomine fanfliffima & indrvidxo Trinitjtii.

Etut apud
T<iii Anaal.
pat. »le.
Onaioo fando ac beaiffimo patri & confes-
fori Abundio Albericus licet indignus tui
vicarius. Si laudis tus ufibus aliqua iervitura
conquiro, tuum tibi reddo non meum dono.
Nihil enim fine te meum, per quem fit a quo
ipfum, quo fruor, hebeo poil Dominum. Cujus
multiplicium beneficiorum copiam nullatenus po-
tum recompenlare digniffimam; tamen ne prortus
eunda in vanum fumpfitile comperiar, aliquid af-
fidue tuo famulamini infficndwm aggrediar. Re-
gens enim per triennium pontificatus tui cathe-
dram, toiiulque gregis curam gerens, nullum-
que lubditorum periclitari volens, fanrta flatuta
lynodo mores fic arta prcefforum Antiffitum in-
quiffi, ii cujus forte incuria tuarum omnium
Ecclefiarum funditus forent, defiffuta ccenobia.
Cumque multis referentibus vitam priorum, alte-
rius digna farta laudantibus alterius perpetrata
Hsgitia fufpirantibus, qualiter fic cunrta defolata
edent, didicerim. Mox, Deo inffirante, Civium
fit fuburbanorum confilio in animo flatui, fic fi
omnia non portent, vel unum ct multis in tuo
nomine recuperari. Ubi tamen aptius hcc reno-
vatio conlurgeret, quam ubi tuum corpus vene-
rable jacet? Unde prxlenribus totius epifeopii cle-
ricis & laicis, ipffique multum cogentibus atque
petcantibus volo fil liatuo in ma S. Ecclefia coti-

die fub monachico jure fervituros, quibus necet-
faria virtus fic veffitus diftribuo, partim de tuo
hadenus m meum ufum fumpto, partim aliunde
acquitio vel jam nunc acquirendo, (n primis igitur
dono ipfos ordines cum mattariis, decimis fit
omnibus terris pertinentibus, quorum cenfum ibi
fervientes in fiultitiam fic fecularem curam vide-
bamur expendere ut ficut hartenus temporalibus,
fit caducis inde fervienmt, iia deinceps de eodem
Domino ierviatur. Sanai quoque Carpophori
VII. ordinum inveffituram fit traditionem Abbati
difpono. Curtem etiam de Abbate domi mattariis
fit omnibus fuis pertinenti», molendinum de Tri-
nale, alterum de Broilo majore cum prato q fof-
faio quod effi prope ipfum molendinum ufque ad
pontem Petrinum, ficut aqua Coiias difeurrit rt
parte montis. Mattarium ad S. Joannem fubmon-
te, fic campum fub eadem Ecclefia pofitum mo-
lendinum juxta monafterium fanrtx Marix, fic
quantum molendinum ad Rondanarium. Quintum
quoque de Broilo minore. Concedimus etiam
ipfam Abbatiam ad fuum ufum habere navem
in noffro Cumano lacu. De centum quoque
fifcalibus libris noffri mercati, quchartenns Pon-
tificum ufui fuerunt, largimur eidem abbati* de-
cem Papienfium denariorum libras. Alias etiam
XI. fifei libras mediolsnenfes fit folidos IX. de
pifcaria, de Adua, fcilicet de nefi libram i. do
Infula fic Gaeno libram i.de menafio folidos VIII.
de

SIRGITS   **BAMBERGENSE.**   "K,T*"   )>«

J 7   **ANNO CHRISTI**   **ta>**   **de**   **mandello**   **folidos**   **X.**   **de**   **Granedona**   **ibido***   **A**   **quirenda**   **dona**   **fubtrahere**   **velimus**   **laudantibus**   **At—**   **confirmantibus**   **Oericis,**   **A**   **laict***   **omnibus**   **maledi-**   **Anno**   **feionem**   **imponimus,**   **ut**   **a**   **qui***   **diaboli**   **calliditate**   **C12J.TI**

XVI.   **de**   **Auonio**   **de**   **valcellina**   **libra***   **VII.**   **&**   **di-**   **midiam.**   **A**   **fummo**   **lacu**   **villam**   **,**   **quam**   **ego**   ***di-**   **ficavi,**   **cujus**   **nomen**   **est**   **villa**   **nova.**   **cum**   **omnibus**   **rabe***   **ad**   **eam**   **pertinentibus.**   **Ibidem**   **etiam**   **pilea-**   **ria**   **qua**   **dicitur**   **ad**   **Risiotum.**   **De**   **pilearia**   **quoque**   **nostra**   **de**   **Adua**   **cocedimu***   **centum**   **trutta*.**   **De**   **pilearia**   **de**   **Poftilavi**   **centum**   **trutta*.**   **De**   **Ardenno**   **At**   **Barbeuno**   **concedimus**   **centum**   **&**   **decem**   **cafe****   **noftri**   **fifei.**   **Propterea**   **largimur**   **vineam**   **fitam**   **pro-**   **ppe**   **tuam**   **ecclefiam**   **qu***   **dicitur**   **S.**   **Abundii**   **ut**   **ve-**   **rum**   **fit**   **vocabulum,**   **cum**   **alia**   **vinea,**   **qu***   **ipfi**   **Ecclefi**   **»**   **propior**   **est.**   **O.**   **ivctum**   **quoque**   **quod**   **di-**   **citur**   **ufque**   **modo**   **in**   **mezagri**   **noft***   **parti**   **habui-**   **mus.**   **Aliud**   **etiam**   **olivetum**   **in**   **Lalio**   **ad**   **Rofta-**   **Icfe.**   **Ecclefiam**   **etiam**   **B.**   **Martini**   **fitam**   **in**   **Bnrmi**   **B**   **Presbyteri,**   **J**   **Diaconi**   **fubdiaconi.**   **Cardinales,**   **&**   **ce-**   **teri**   **noftri**   **Compresbyteri:**   **poft**   **quo***   **millitum**   **ci***   **vinm**   **quamplurimi**   **laici.**

deceptu*   **hanc**   **ordinationem**   **infringere**   **tentaverit,**   **&**   **acquiſia**   **vel**   **acquirenda**   **minorare,**   **vel**   **tollere**   **voluerit,**   **anathemati***   **irretiat**   **vinculi*,**   **At**   **cum**   **Juda**   **Domini**   **traditore**   **«terni***   **crucietur**   **incen-**   **dii*,**   **fuper**   **quem**   **terra**   **o***   **fuum**   **aperiat,**   **&**   **eum**   **ficut**   **Dath*n**   **fit**   **Abiron**   **abforbeat,**   **ut**   **in**   **judicio**   **&**   **juftorum**   **confortio**   **nunquam**   **refurgat.**   **Hujus**   **autem**   **ordinationi***   **obſervator**   **in**   **ParadiG**   **gaudii***   **fe**   **fentiat**   **fanAiffimi***   **tui*,**   **beate**   **Abundi,**   **Temper**   **adjutum**   **meriti*.**   **Et**   **ut**   **hec**   **inftitutio**   **in**   **omnium**   **appareat**   **placabili***   **animo,**   **ego**   **primo***   **laudati*,**   **corroborans,**   **manu**   **mea**   **fubicribo,**   **deinde**   **libenter**   **Presbyteri,**   **J**   **Diaconi**   **fubdiaconi.**   **Cardinales,**   **&**   **ce-**   **teri**   **noftri**   **Compresbyteri:**   **poft**   **quo***   **millitum**   **ci***   **vinm**   **quamplurimi**   **laici.**

Albericu*   **Dei**   **gratia**   **hujus**   **fedis**   **epife.**   **inftituen***   **&**   **laudans**   **fubſcripfi.**   **Flambertu***   **«rchipresbyter**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Azo**   **presbyter**   **laudans**   **fubſcripfi.**   **Ego**   **Gaudentius**   **presbyter**   **laudans**   **fubſcripfi.**   **Ego**   **Adam**   **presbyter**   **laudans**   **fubſcripfi.**   **Adam**   **presbyter**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Andreas**   **presbyter**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Adelbertus**   **presbyter**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Aribertus**   **presbyter**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Aribert**   **presbyter**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ermariua**   **archidiaconu***   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Aritaldus**   **diaconus**   **laudans**   **fiibſcripfi.**   **Ego**   **Limprandu***   **diaconus**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Deufdedit**   **diaconus**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Adam**   **diaconus**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Leodimis**   **diaconus**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Otto**   **Diaconus**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Gaudencius**   **fubdiaconus**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Adam**   **primicerii**   **»**   **huic**   **feriptioni**   **conſentien***   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Malbertus**   **fubdiaconu**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Arioaldus**   **fubdiaconus**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Vvido**   **Ypolevita**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Bonizo**   **fubdiaconus,**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Flambertus**   **Ypolevita**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Adem**   **fubdiaconus**   **laudans**   **fubſcripfit.**   **Ego**   **Flambertus**   **ultimus**   **fubdiaconus**   **laudans**   **fubſcripfi.**   **%,**

CHRISTI

...   **CONCILIIUM BAMBERGENSE,**

De coutroverſia quibufdam epifcoporum, celebratum anno mxj.
tempore Sergii pap* IV.

Cm(* MMk   **püa**   **Heoricus**   **rex**   **ad**   **dedicationem**   **baſilic***   **tetur**   **ſe**   **pro**   **tecuperandi***   **fu**   **»**   **parochi**   **boni***   **fy-**   **w**   **Bambergensis**   **a**   **ſe**   **conſtruite**   **cretum**   **plui-je**   **nodo**   **huic**   **libellum**   **dediſte,**   **atque**   **Theodorico**   **Metcnſi**   **epiſeopo**   **ab**   **omnibus**   **in**   **fynodo**   **prefen-**   **tibus**   **interdiäum,**   **ut**   **anno**   **purgationem**   **midiam**   **non**   **caneret.**   **Vide**   **Barooium**   **auno**   **ton.num**   **i.**

A.a>csMiiH.b*c   **ſcribit:**   **Fſſi**   **bec/yafia,**   **h***   **fuit**   **M>agM.is**   **"**   **HitDRSHEiMiNſa**   **cdrawrs.**   **Rex**   **(Henricus)**   **cum**   **fumma**   **regali**   **reverentia**   **Babenberg**   **profefu***   **7'**   ***.*'**   **eaſo**   **Acrdas**   **JUrr/prartf'**   **«ccfcfc**   **frefel**   **eb**   **erthitt'**   **eft.**   **Ibi**   **venerabile**   **monafterium,**   **ipſius**   **domni**   **regi***   **nobile**   **ac**   **fpeciale**   **ſtodium,**   **ab**   **Eberhardo**   **primo**   **ejuldem**   **fedis**   **epiſeopo,**   **cum**   **conſenſu**   **&**   **conventu**   **omnium**   **Ciulpinorum**   **præſatum,**   **11.**   **Non.**   **Maji**   **conſecratum**   **eft**   **ad**   **laudem**   **&**   **hono-**   **rem**   **D. N. Jcfu**   **Chrifti,**   **&**   **pretioſiſſimæ**   **martyri***   **ijus**   **Gedrii**

TMUntet   **λ**   **ffft**   **tearfeter,**   **»**   **jaad**   **ftutert**   **hem**   **vyftt**   **eſei**   **ſefe»**   **écerſent.**   **ſim**   **ſanus,**   **6**   **etelte**   **elie**   **te^Uie**   **freénti**   **jüüu**   **ſeet,**   **é**   **rtfliteii-**   **ſereehüt**   **ram**   **praaatfi***   **ql**   **enhi**   **Idem**   **Ditmaruaf-**

LEGES

LEGES EOCLESIASTICÆ

Æthelrtdi Regis circa annum MXfx apud Habatn condit».

Rvalaar ferlet heleetear rj Jenudeefienenesclifte. Trr/ frient nit tenfenmt rj ms
ecd^fln: perte vere /mt bet ttftitle.

TITULI CAPITULORUM.

- I. De ðenerinfate ratifie iteie, & fit itciiu-
tint ftefharent..
II. De jehnniet & feriedne triune Heme ente fe-
fient fenDi âMeeiit..
III. Ofifi rai tr fente eetri ðie fit enUninne.
IV. De te^ntnfiaini fenfiU Dei rectifie refibnfiti.
V. Me fixi ttenfunnr entre fetrun.
VI. De reierte.
VU. De dtneefyn» 0* reAitetiirUtu ratifie.

HÆC INSTITUERUNT REX ÆTHELR.
R lapientes eius apud Habam.

c a p i t u l a .

I N primis ut unus Deus super omnia diligatur,
A honoratur, A ut omnes regi fiso pareant ,
ficut aotecctores lui melius fecerunt, A cum eo
pariter defendant regnum fsum. Et constituen-
io primis Dei mifericordiam A auxilium invoca-
re tejuniis, eteemofynis, coafeflioac, A abftinen-
lia, A malefactis, A iajultitia abftiaere. Et ut
detur de omni carruca denarius, vel denarium
«abus, A omnis qui familiam habet, cfikiat ut
omnis hirmaonus fauadetunmn denarium. Quod
fi non habeat, det dominus ejus pro eo. Et
•f*: a«ci-
* * 1

II.

Et instituiamus, ut omnis Chriftianus, qui sta-
tem habet, jejundet tribus diebus, jejundet in pa-
ne, A *oqua, A * bis crudis, ante leftuna fandi
7Twii». Michaelis. Et omnis homo ad coufeflioem ra-
dat, A nudis pedibus ad ecclefiam, A peccatis
omnibus abreuunciet emendando, A cellando.
Et eat omnis presbyter cum populo fuo ad
proccflioncm tribus diebus nodis pedibus, A super
hoc canter omnis presbyter triginta miffas , A
otanis diaconus, A clericus triginta pfalmos, A
apparetur tribus diebus conodium unufcujufque
ime carne in cibo, A potu, ficut idem comede,
re deberet, A dividatur hoc totum pauperibus.
Et fit omnis fervus liber ab opere illis tribus
diebus quo melius jejunare poffit: operetur fibi
met quod vult. Hi funt illi tres dies ; dies Lo-
me, dies Manis, A dies Mercurii proximi ante
feffum fanât Michaelis. Si quis jejunium fuum
infringat, fervus corio fuo componat, reddat li-
ber pauper trigiota denarios, A ragis thaynus
centum viginti folidos, A dividatur fame pecunia
pauperibus. Et feiat omnis presbyter, A tungra-
vius, A décimales homines, ut haec efeemofyoa ,
A jejunium proveniat, ficut in fanâis jurare po-
terunt.

v HL

Et precipiteus, ut io omni congregatione can-
tetur quotidie communiter pro rege, A omni po-
pulo fuo una miffa ad matutinalcm miffam, qua
inferipta eft. Contra pagano», A ad fingula ho-
raa decantet totus conventus extenGa membris ia.
r/x. e. t«na platinum ; Dentine, yrid neeltiplicnti /net,

A A colleAam contra paganos, A hoc fiat noam
drâ neceilitaa ifta nobis eft in manibus. Et in
omni ccenobio, vel cooveotu monachorum , ce-
lebretJomnis presbyter figillatim triginta miffas
pro rege & omni populo , A omnis monachas
dicat triginta pfalteria.

Et pmripimui, nt omnis homo super dilectio-
nem Dei, A omnium fanttorum det cyrifeeai-
tum, A refiam decimam fuam, ficut m diebus
antecefforum noftorum ferit, quando melius fe.
cit ; hoc eft ficut aratrum peragrabit , decimam
aeram: A omnia confeetodo reddatur feper ami-
citiâ Dei ad matrem ecclefiam cui adjacet, A
nemo auferat Deo quod ad Deum pertinet, A
pmdeceffores noftri coocefferMt.

B

V.

Et prohibemus, ne quis extra patriam vende-
tur. fi quis hoc prnfwm, fit prater benedictio-
nem Det, A omnium fandorum, A prater om-
nem Chriftianitatem, nifi poenitear, A emendet,
eo ficut epifedpus fuus edocebit.

VI.

Et prohibemus omnem raboriem omni homini.
Et fit omnis homo jure publico dignus, pauper,
A Aves, A seddatur omnis roboris: fi quis ali-
quam fecerit, emendet ficut prim, A poftea fe-
cit. Et fi quis pnepofiras eam fecerit, dupliciter
emendet quod aUi radicaretur.

VII.

Et reddatur pecunia cleemofyna hic ad feffum
CfaoAi Michaelis, fi alicubi retro fit per plenum
Vitam , A omnibus annis deinceps reddantur Dei
rc&itudines in omnibus rebus quo fepra ditto
funt, per amicitiam Dei, A fanttorum omnium,
ut Deus omnipotens mifericordiam nobis feest ,
A de boffibus triumphum nobis A pacem indul-
ges! qua fednlo deprecantur, ut mifericordiam
ejus confequamur hic, A in futuro requiem fine
fine. Arnen.

Deefficie jeicu,

Omnis judex jufus mifericordiam A judicium
liberet in omnibus, ut in primis per rettam feien-
tiam dicat emendatioam fecundum culpam , A
eam tum admeofuret propter indulgentiam. Ope-
riam culpat reputantur a nobis judicibus fecundum
Drettum emendanda: quaedam per Dei mifericor-
diam condonanda. Judicia debent effe fine omni
Medsrawga quod non parcatur dimitti alicui, vel
egeno , amico , vel inimico , jus pubbeura ra-
ttorl, A nihil iojultius eft quam ^ptoeptio mano-
rum pro judicio fubvertendo, quia muaem eaei-
taut corda fapientum, A fiubvertunt verba jufto-
rutn. Dominus Jefes dixit. 1. φ» jntbeie jadis» m** ,
verdit, jultictitiuti. Timeat omnis index, ac di-
ligat judicem fuum, na in die judicii matus fiat,
A humiliatus ama «culos judicia omtta videntis.
Qui innocentem opprimit, A dimittit «axium ,
pro pecunia, vel amicitia, vel odio, vel quacum-
que fattionet opprimetur ab omnipotenti judice,
Et nullus dominus ftultus aut improbus judicas
eonftituat, quia ftuixns per^aoraatiâ, iasprabus
per cupiditatem, vitat quam didicit veritatem.
Gravius enim lacerantur pauperes a pravis judici-

bus quam * cruenti» hostibus. Nullushostisacer-
 %HMHT***OT* «u.** p<ft« c@c*c,or quam familiari» ini-
 micuj. Potest aliquotiens homo fuga vel defen-
 sione vitare pravorum iudices. Non nam possunt iu-
 dices, quotiens adversus fudit malis desiderii
 inflammantur. Sepe etiam boni iudices habent
 malos vicarios, & ministros nefandos : quorum
 ipsi domini confringuntur, si non eos coerceant,
 & a rapacitate cohibeant, quia dominus & mi-
 nister feculorum ait: *Non solum m. tie egente», /ed*
emeet ceefeetientt», digni /net eteno morte. Sepe
 etiam pravi iudices iudicium pervertunt, vel rei-
 pedant, & non finiunt cautam, donec voluntas
 eorum impleatur. Et quando iudicant, non ope*

ra sed munera confiderent impii iudices, jtr»»—
 verbum sapientum. *Sicut repecti lupi wptre nifi ANNUM*
refitment v/jse maae: id est, de prufenti solum C**7T
 vita cogitant, de futura nihil confiderant. Malo- s.,* >
 tum perpolitum mos est, ut quidquid possunt
 auferant, & vix necessarium parum quid relin-
 quant sustentationem. Iracundus iudex non po-
 teli accedere ream iudicii fatiffaionctn : nam
 per furoris exccationem non perfpicit reitudi-
 ni» claritatem. Iustum iudicium est, ubi non per-
 fona confideratur. Scriptum est: *Nonettnde»per-*
tonem Sominit n iudicio, nec pe» nliquo fecit» et a
vtro decime», U mjtffe iudici». Suceptio muneris
 est dimissio veritatis.

PRIVILEGIUM REGIS ÆTHELREDI

Ecclesie Cbrili Centnericfit fno ojeFlionem clericorum dt monoftrio Cbrifi Centner, it
indufionem moneborum ^retinetr it confirmet viUet eidem plurime/, it
emplifime privilegio concedent. Ex mf. Cott. Claudius A. 3.

li vmt»« y nomine D<?mini Dei omnipotentis. Ego
 g.t/chnfti JL Æthelredus Dei gratia gentis Anglorum rex, &
 'mi- monarchs etiam altarium infularum circumjacen-
 tium, notum facio Anglicis christianis quod ve-
 nerandus archiepiscopus Ælfricus ex episcopali
 sua sapientia cura me circa praecepta Dei fepius
 occupatum reddidit : ego etiam Dei instigante,
 quidquid divin» itus doctrinae & praedicationis
 mihi necessarium fuerit tedule addicere volo. Et
 hanc disciplinam intelligo per hominum malitiam
 & iniustitiam nimis late perditam & abolitam
 esse.

In intellegu meo etiam video fit plane perfol-
 cio, hanc disciplinam per presbyterorum incuriam
 longe lateque negligenter corruptam ac Dei servi-
 tuti omnium & fructifera esse vehementer dolco.
 Dixi etiam consiliariis meis qui mihi de rebus di-
 vinis fit mundanis consilium dant, quod Deus
 illis intellegu dederit io animi mei exaltatione-
 nem. Tunc illi inquiebaot, Deo opitulante me-
 lius fore, si presbyteros ab ecclesiis Christi propter
 manifesta illorum scelera & crimina expellerem,
 fit in ecclesiis Christi monastici ordinis homines
 constituerem, qui pro me & gente mea ibidem
 rite Deo preces & gratias funderent. Hoc idem
 ego effeci.* in ecclesiis Christi monachos constitui
 ad eorum exemplum quos S. Augustinus huc
 attulit quod ille scilicet in ecclesiis Christi ex S.
 Gregorii praecepto, & msgni regis Æthelberti
 consilio, & auxilio, eos fandos monacho» ibi-
 dem collocaret, quos fecum in terram hanc at-
 tulerat. Et cum monachi postmodum ob fandam
 eorum conversationem episcopi fadi font, terrae
 eorum ecclesiastice florebant. Monachos etiam
 hos ibidem habitantes, congregatos esse io aeternum
 hoc privilegio confirmo, & nominatim deferibo
 illorum urbes, qua antiquitas & a me Anglorum
 rege, ac ab aliis fidelibus hominibus hadenus ad
 illorum iterem fedem conceffa sunt.

Prima est Eaftrige, quam regionem ad ecclesias
 Christi pro anima mea, tam in terris quam in
 littore maris perpetuo concedo. Tum Jacobam,
 Bofington, Edesham Cc Apddra, Berwic parvula,
 fit Svryrdhllincas Praoftatum, Gravants, Wyian, E
 Ciart, Férnleab. In Suffexia Peccingas. In occi-
 dentali Cantio Meapham, Culingas. In Suthria
 prope Londinum Veala^ryroth itidem ultra Tha-
 tnidin. Hrlaeburgaa ad marginem Ciltrenat, ad na-
 bam ecclesia» Christi prope adjacentes. In Efflexia

CneU. Gtmrel, Tom. XIX.

B Ladling In orientali Anglia Hedleh, fit vicinia
 Illaleb. In Taneti regione aliqua terre.

Sit in posterum hoc amedidum monasterium
 ab omni terreno servitio liberum cum omnibus
 villis ad id pertinentibus, hoc est: in campis, fic
 in pascuis, & in pratis & in fylvis, & in man-
 icis falsis, & in piscationibus, & in venationibus,
 & in aucupationibus, exceptis his tribus, scilicet
 expeditione, pontium refedione, fit arcium repa-
 ratione. Si quia bene moratus homo hoc privile-
 gium meum beneficiis augeat, Deus omnipotens
 habitationem ejus in celestibus mansionibus, cum
 omnibus fanâis cumulet. Si autem aliquis malus
 homo a diabolo inflammatus fit, ut hoc meum pri-
 vilegium diminuat, vel parvi factat, fit focus Jude
 proditoria Christi, Jaceretur canum infernalium
 dentibus inter terribilia gehenna supplicia cum om-
 nibus diabolis absque ullo fine nisi illud ante obitu-
 tum suum rite emendaverit, quod contra Domi-
 num suum impie deliquerat. Siquidem Attius est
 hominem a peccatis cavere, quam ea laboriose
 emendare. Obfecro fit adjuro vos omnes mei le-
 gitimi fucccflores, reges & epifeopi dt lenatores,
 gentisque dominatores ne fitis ecclesia Christi
 praedones, sed ut fitis feduli custodes patrimonii
 Christi, & monachorum illorum, qui ibi Deo fer-
 viunt, ut in perpetuum requie, vita aeterna &
 gaudio fruamini cum omnibus ejus fandis semper
 *An aeternum. Arnen.

Ego Æthelredus Anglia, hoc ecclesia Christi
 privilegium ex auctoritate Christi confirmo.

Ego Ælfricus ecclesia Christi archiepiscopus,
 boni regis munificentiam signo crucis in eternum
 corrobore.

Ego Wulfftanus Londinensium episcopus Do-
 mini mei nobili dono semper confentio.

Ego Ælfheab Wintoniensium episcopus hoc
antedidi regis feriptum mei» viribus confirmo.

Ego Ordbyrhtus episcopus idem hoc cum Dei
 benedictione feci

Ego Æthelricus episcopus hoc idem feci.

Ego Athulfus episcopus hoc idem feci.

Ego Godwinus episcopus omne hoc idem feci.

Ego Lyfing episcopus Domini mei voluntatem,
 fit bonitatem in aeternam confirmo.

Ego Wulfhtens abbas verus testis.

Ego Ælfwardus abbas similiter.

Ego Wulfofsrbbm.

Ego Ælfige abbas.

X

Ego

jtj .

V I T A E T R P I s. O 1 Æ

JM

Ego Leof-ic abbas.

Ego Wighard abb-'S,

Ego Æ'iricus iensicr.

Ego Ælfhelmus tenator.

Ego Leofwms (enator.

Ego Leofiga ienaioi.

Ego Æthelricu Domini nul dapifr teftor .

Ego Ordulfus hidem vents teftis.

Ego Eadrietis fidelw tertis.

F;,' Br'htrivu> irgis miutllel teftor

Eg' Elbekteus ienior fideiis tertit.

Ego Lecdricus vctiariua vêtus refis

Ego Sivardm régis œnifter hoc vcrbutn fide-
tuer icilor. 0,

ANNO
CUPISTI

ANNO

VITA ET EPISTOLÆ BENEDICTI PAPÆ VIII.

4m TJ Erediftus nat on? Tufculannt, hujus nominis

rr .D oflavus, oratus eß pontilex anno reglemptor
toris noftn ion. tempore Henrici regis. Adver-

,0. lus hunc in ichumate contra lacros carones crea-
tus eß G^gotius, qui potentia Romanorum fre-

tus, BencJiClum ab urbe expulit. Pont./ex hanc
injur.am a fclnrr.atico l aum non ferens, ad

Henricum regem m SaXoma degentem fe contu-
lit, expofitaque coram imperatorem, quæ paffus

erat, vi & ignomm-a, Hrnticus rex parato fe
convocato quart potu.t ut..lir e exercitu, add.n-

dicandam injuriam led' apollolicx illatam Ro-
mam profedus eß . Cujus adventu Gregorius

pieudopapa ichiimaticus perterritus relida urbe
aufugit: Benediftus, quem rex prarmiferat, cam-

dem Petri cathedram recepit . Cumque Romam
vementi coronam imperialem conferre decrevit:

inquit Dnmarus, fabficari aureum pomum , at-
que circumdari per quadrum prtiofsflimis quibuf-

a>i T* Semin,< *c defuper auream crucem inferi.
petiot 40 ° Erat autem inflar fpeciei hujus niundax molis,

quas videlicet m quadam rotunditate ctrc.,mfide-
re perhibetur, ut dum illud refpiccret princeps

terreni imperii, foret ei documentum , non ali-
ter debere imperare vel militare in mundo, quam

ut dignus haberetur riviflex crucis tueri vexillo:
in ipfo etiam diverlarutn gemmarum decoiame-

ne , videlicet imperii culmen plurimarum virtutum
fpeciebus exornati oportere. Vementi, & urbi jam

appropinquant, obviam procellit p us pontifex ,
quodque pararat ftemma & tñigne impem eide-

obtulit : ac paulo poft in urbem introduâum ,
una cum Chunegunde coojuce ejus lanCftibma,

titulo fñt corona imperiali decoravit . Henricus
primordia lui impem Deo conlectare volens, m-

figni munificentia Romanam eccclciom pie fancle-
que eß ptofecutus, ut videre eß ex i illrumento

privilegii quod infra fubjungimiis.

Bi-«A>Av< Sarraceos, qui Inora ecclefia: invadebant, bel-
lo tggcrOui fugavit, fe feliciter expugnavit. De

Judeis quibuidam Romz degentibus, telle Gla-
bro lib- 3. cap. 8. capitis fupplicium lumpfit, quod

in parafceve, actionem eorum qui Chriftum cru-
cibxerut imitati, imaginem Chriili nfdem inju-

rus fe contumeliis affecitTent , quibus ohm iple E
Ghnftus affcâus fuerat- Addit: eodem die poll

crucem adoratam circa vefperum turbine ventorum
totam Romam concutiam, omnefque pene Roma-

nos occifoa effe: neque prius ceßatfe ventos, quam
de Judatis per Judaeum accufans pontifex capitis

fupplicium iumpGilet.

Hujus hortatu Northmanni Græcoa in Apulia
pluribus viUou debellarunt. Rogatus ab Henrico

imperatore ad confirmandum fua prrfentia
Bambergenfem ep/copatuir, quem ipfe impera-

tot erexerat, Bamoergam venit in Germanum :

ibique poft dedicatam fanfli Stephani ecclefiam
per donationem imperatoris, ipfius urbisomniusa-

que jurium ejufdem dominium obtinuit . Nam Bubet-
cum aliquandiu poft hre tempora Romæ tanquam

domine fu* annum cenfum perfolvifict, Henricus " α4β-
junior pro ea liberanda, & a Romanorum dom-

nio eximenda, Beneventum pro ea tradidit, tem-
pore Leonis IX. Romani pontificis. LeoOflentii,

i,b. x. cap. 47-

Imperatorem ad fuppctias ferendas adverfas
Gtxeos provocavit. Anno enim fecundo poßquam

pontifex in Germaniam veniffet, imperator hoßti-
bus tremendus in Italiam cum exercitu fe contis- ** v<

ht, fuoque adventu Grecorum fautores alios cepit ,
alios fugavit; Capuam , Trojam aliasque

Curbes Grifeis deditas obfedit, & expugnavit. An-
no lequente in Germaniam reverfus cum Roberto

Francorum rege de ftatu regni, ecclefie, fe
imperii, congregtum habuit, cumque pluribus mo-

netibus donavit.

Benediâus papa ex hac vita migravit tertio Kal. o μ .« a.
martii anno 1014. cum fediffet annos duodecim.

Poft obitum pœnas purgatorii paffum fui(Te, indi-
cant dur plurefve ejufdem poft mortem fade ap-

paritiones, quibus, ut refert Petrus Damiani ia
Od>lone apud Surium, fit in epiftola ad Nicolaum

fecundum, per interceffionem Odi Ionis, fcleleoao-
fynas germani fratris in fede apoflolica fucccfibris,

liberari petivit.

EPISTOLA BENEDICTI PAPÆ VIII.

su tñill ovor Bckgondije, A^oιττινιλ
& Provincie. >>>.

Mandat ut mvaiores bonorum Cluniacenßum, nifi
latiicceriot, excommunicentur.

Brnediftm ptr divraaw gra/iaw Janila Romana ee-
ciclla prafui C cpiftoplu, omnihu fratribm &

'wpifcopt per , Aqattamam, & Pra-
vinciat> cenßitutu , Burcbardo fcihcet archiepifca-

po l.itffdantñli, Meumi archiepifcapa Vtn-
V^aittrio archiepifcepo Btfoatienñli, Walta~

na farrima tptfcapa Aagaftadaneqli, Stt-
pbao epifeopo Aroerncnñli, Frtdeiaai cprfctpo Ani-

cic^/i, Gaajrtda tpfcpo Cabtitneqli, Lamberta
cpt/copa Ltngantñli GaaCimtpifeopa Matifcoacnf,

Vicigtmt tpjfcopo Vaitntlnñli, Hat-manna epifcap>
'i'ivarirnS, Pontli> arch-tpifcopo Arelatñli , Ari-

bald> rplftpa Vuttctñli Oiderico epifcopo Ttrieaffli-

nent, Geraddo epifeopo Vaptcenñli , Petr> epifeep>
Viffilunñli, Eldebcrtio rpteopo Avintonenñli, Stepba-

>>i epifcape Carpantoratenñli , Almerade tptjcope
Rbegelt, faiatatienem tT benedlñonem t eic parte

Det omnipotentli, & beat- Petri apoflololorum prin-
cipiuli, & mea, «> prafulatam, licet indignal , te-

ner> vtdtor apoflolica /edit.

Liquidum eß, Cluniacente monafterium olim
a WtUelmo nobiliffimo Aquitanorum princi-

pe

pc in pago Matilconetsi cenfraaum, ipfo «gen* te, com apoftolica fedis pontifice, & Romano- rum Imperatore, regibus quoque Francorum Ac Burgundionum; quod ita fic ab omni fubjeaio- Tie .cujuslibet peribo-, five regis, five epifcopi, five comitis liberum, ut aliquid debeat nulli nifi Deot & fando Petro, fit fedis apoftolica fmrno prarfuli. Qua libertas a cundis aotecetToribus no- ftris, qui a conditione ipfius loci in hac faoda Romana ecclefia fuerunt ufque ad nos, fcriptis privilegiis, Ac a pralibatisprincipibus, datis peace» pris; tam de ipfo loco, quam de omnibus ad le pertinentibus, itPçurgundia, Aquitania, Provin- cia conftitutis: videlicet monaftenis, cellis, ter» ris cultis Ac incultis, corroborata At confirmata eft: eo voto & defiderio, ut feculumdeferentes, At in eodem loco fub regulari dilciphna Chrifli fervitio ex toto fetnet mancipantes, abfqueullius impedimento licentius Deo adharent, Ac de ibidem Deo Ac S. Petro a fidelibus oblati, hof- ptalitati At egenorum curz infervirent. Quod ha- tenus, Deo propitiante, Ac apoftolicaauthoritate iutfragante bonitate infuper circum fe manen- tium adminiculante, in quantum potuerunt de- vote fecerunt.

Nunc vero, ficut in prafentia Deo devoti do- mini Robert- regis F<ancorum, priocipumqueejus Ac optimatum, qui cum eo venerunt ad limina apoftolorum, Ac reclamatoria legatione dilcâifli- mi filii noftri Odiionis ejufdem loci abbas, per- cepimus, ita maiorum contra cos exardefcensC infurrexit Ac convaluit cupiditas Ac infantia; feili- cet terras ipforum invadendo, Ac fubftantias tam iplorum, quam pauperum fibi commiffibrum de- jrsadando,* ut multiplicibus anguftiis AcalBiâioni- bus tribulati, nuliomodo, ficut nunc nique fece- rut, convenienter Deo debitum obfequium va- leant folvere, nec foitam curam lupervenientium hofpitem Ac pauperum poffint exercere.

Igitur quia in eodem loco juges orationes, Ac miuarum celebrationes, Ac elemofyna fiunt pro flatu ianfta Dei ecclefia, Ac omnium fidelium vivorum Ac defunâorum falute Ac requie: ipfius dilpendium, commune omniura noftrum eft de- trimentum. Et licet omnes boni fideles de eo- rum anguftia Acperturbatione debeant cornpartio- nens habere, Ac iummo cum Audio fervos ' ' ' i fti juvate, ut abtque ullo impedimento queant in fando propofito perfiftere: ego tamen, ad quem pofft Deum At fandum Petrum cura Ac providentia fape didi loci fpecialiter pertinet. juvamen Ac folatium authoritatis apoftolica non defiffam fubmimffrare.

Sunt autem crudeliores fape nominati loci ha- bitatorum perfecutores: Ildinus omnis bonitatis inimicus, qui non folum in hoc illos irritat, fquod fisa fuorumque cis tollit; fed etiam quod uam nequitiam in illos retorquere cupidus, facit circum fe manentibus intelligere, omnem iufti- tiam de male a fe committis eis velle fe facere: Ac na eos io ipfo placito Ac concordatione fem- E per fallit Ac illudit, ut pro iuftitia deteriozem ab eo injuriam fufeipiant. Eft Ac Wichardus de Be- lioco, qui eis tollit ecclefiam de Trefdo cum omnibus appendiciis fuis. Bernardus quoque de Retorterio, Hugo de Monte Pavonis, Ac uxor ejus Anima, qui cis tollunt poteftatem de Lifia- co, cum omnibus ad fe pertinentibus, ficut di- va memoria comes Leotaldus primum, deinde Milo religiofus miles, per teftamentum literarum olim contulerunt fando Petro, Ac prrfato loco. Falco nepos Iterii clerici, Ac frater ejus, omnef- que confortet illorum, qui eis tollunt poteftatem Çntû. Gtnrtl. Tom. XIX.

ideOiadellis cum omnibus appendiciis fuis. Wa'ul- fus de Braoceduna, Ac frater ejus valterius Ma- tifcensis prapofitus, qui eis contrarii funt de pre- caria, quam tenebat de fan&o Petro beata recor- dationis Leobaldus epifeopus, eorum videlicet avunculus Ac de alia terra, quam idem przfuf ante mortem fuam, ipfam precariam reftitueps, ex fua parte donaverat fanâo Petro. Durandus de Caudiaco, Aiminus de Caudiaco, Girardus de Cen- trnpennis, qui eis contrarius eft de Villa-Fontane- do. Robertas de Islevee, qui tollit cis plantas, quas Bernardus Dolun interfedus dederat S. Pe- tro. Sed Ac illi qui eis contrarii funt de pote- ftate Sarrianis; necnon Ac illi, qui deprædationes Ac injuftas confuetudines faciunt & requirunt m Bpocuttate Valentiola, Ac io poteftate Tadelleta, Ac in Podio Odolenis: Ac in ceteris poteilatibus, vil- lulis, Ac tenis ad piafatum locum pertinentibus. Sunt etiam alii quam innumerabiles, quorum no- mina longtdimum effet huic fecdulz inferi.

Hos fupra nominatos, Ac omnes perfecutores, deprrdatores, At inraforev terrarum, Ac fubftan- tiarum ad fape diftum locum pertinentium, mo- re antecetfbrum noltrorum prafati loci ad nos fpecialiter pertinentis curam Ac providentiam ha- bentes, ex parte Dei, At fanâi Petri, Ac noftra, vocamus ad refipifcendum: Ac monemus, ut con- trarietates Ac injuftas querelas, quibus fervos Dei inquietant Ac conturbant, quamcitiis deponant. Terras etiam injufte pervafas, Ac fubftantias de- prædatas, cum omni integritate, juxta rationem quam cum eis invenire potuerint, rrfituant. Sed de injuria, quam fine caufa illis intulerunt, con- grue fatiffaciant infra fparium quod eft ab hinc Clique in feftivitatem S. Michaelis. Quod C fe- cerint, habeant gratiam Ac benediâronem Ac ab- folutionem Dei, Ac S. Petri, Ac ooftram. Si au- tem, infra præfixum a nobis terminum, monitio- ni Ac vocationi noftra non adfenferint, fed con- temptores & inobedientes extiterint, in fua tria- litia perfeverantes cauterio ecdefiaftici examinis quafi putrida membra a corpore Chnfti prafein- dantur, fintque a liminibus fanâz Dei ecclefiz procul repulfi, Ac a confortio fidelium alienati Ac excommunicari. Sint maledidi flantes At ambulan- tes, vigilantes & dormientes, ingredientes Ac egre- dieotes. Sint maledidi manducantes Ac bibentes. Sit malediâus cibus eorum Ac potus. Sit ma- lediâus fruâus ventris eoium, Ac fruâus ter- ra eorum. Suftineantque plagas Herodianas, quoutque difrumpantur vifcera eorum. Et cum Dathan Ac Abiron de terra viventium perdit, cum diabolo Ac angelis ejus perpetualiter damna- ti, maneant in pœnis infernalibus fine fine cru- ciandi. Fiant etiam filii eorum orphan!, Ac uxores eorum vidua. Nutantes transferantur filii eo- rum, Ac mendicent. Ejiciantur de habitacionibus fuis, omnibusque malediâionibus, qua in veteti vel novo teftamento contineri videntur, maledi- di At anathematizati fubjaceant, quoulque reli- pneant, Ac noftra vocationi Ac monitioni congrue âtisfaciant.

Vobis etiam fratribus meis & coepifcopis fupra nominatis mando Ac præcipio authoritate apoflo- lica, ut hanc meam confirmetis lencntiar-. Ac fi- militer illos excommunicetis; omnibusque prefby- teris, Ac ceteris facri ordinis inniiftis vob, com- mittis, excommunicare pricipiatis. Si quis autem veftrum, quod minime erodo futurum, non obe- dient huic noftra juttioni, de contemptu inobe- dientie noverit fe habiturum rationem ante tri- bunal Chnfti. Ipfe namque dixit, tadtt, en Mul!; ū vet jMmtt, wr . Sed Ac Senio- X I

Seniori quam reverendo domino Willelmo cota-
 π, necnon precipue bonitatis & dulcedinis do-
 mo Hugoni comiti domnoque Raioaldo comiti
 filio supranominati domni Willelmi; bon* qao*
 que indohs, ac totius aTedu dilectionis ample-
 dendo domno Ottoni cornui; omni etiam reve-
 rentia Ac veneratione dignabimur domne Adclei-
 se cornuifTe, cognomento Blanche, * meruique
 ejus domne Gerberge comitiflr: fed & illustri-
 bus viris domno Wigooi vice comiti, dt fratri
 eius domno Willclmo, domno quoque Odulrico,
 & domno Anioaldo, dt ceteris principibus dt opti-
 matibus totius Burgundiar, Aquitanie, & provin-
 ce, qui auxilio esse possunt habitatoribus lepe
 nominali loci, apostolice benedictionis de abfolu-
 tionis munus mittimus, ipfilque omnium fuorum
 peccaminum veniam implorantibus, in eundis be-
 neficis, que a nobis Ac a ceteris fidelibus in hac
 fanda Romjns ecclesia quotidie hunt, cx parte
 Dei, (indique Petri, dt nollra, partem Ac socie-
 tatem damus; eo obtentu, ut iemper adjuutores
 de defensores predia loti, omniumque ad fe per-
 tinentium, de omnibus sibi contrariis existant.
 Quod si neglexerint, non solum tanto beneficio
 privabuntur.* led uiluper de potestate ob defen-
 sionem fidelium a Deo sibi data 10 die ultimi
 examinis sine dubio rationem reddent. Data
 Kal. Septembris,

Çy» PRIVILEGIUM BENEDICTI PAPÆ
 de confirmatione B*bergeois Epifeopi.

Benedicti* tptcep m frvul Dti illitiffi.
 nt. ■ Domine Jrfn Cbrilla fila tfc. fanft» B-
 beber*enfil ecclesia venerabili epifeopo perpetaem fa-
 lateae.

Br Co4i.
 U4>1. « ■ ,

Quandocumque noftrs apostolice corroborati-
 onis pis expofeitur futragium, celeri ef-
 fectu est attribuendum. Et, si m his expofeitur
 qua durare perpetuo videntur, literis est dt ad
 notandum, ne prolixitas temporum poteris hoc
 reddat dubium vel incertum. Qpapropter notum
 effe volumus cunais fanda ecclesia filius tam pra-
 tentibus quam futuris, qualiter de epifeopatu,
 quem Chriftianiffimus Herculius imperator ad ho-
 norem principis apostolorum Petri Babeberc de-
 votissime prricit, adum in eadem ecclesia no-
 bis prfentibus fit. Szpius enim obnix didus
 imperator fervens nimio amore epifeopatus quem
 tadur divino impullu perfecerat, honorifice ad
 confirmandum spofitica auctoritate Babeberc adi-
 re nos deprecatus est; cujus deprecationes af-
 tidnas & indifcientem infantiam de iusto defide-
 110 procedere cognofcentes, iniquum judicavimus
 prfentiam noftram illi denegare, & inhumanam
 calliditatem contra venerabilem locum aliquando
 occafionem tumere.

Venimus igitur Babeberc, ubi ab eodem im-
 peratore fufcepti fumus, prout poterat & nove-
 rat melius. Ecclesiam autem cum omni integrita-
 te epifeopatus S. R. E. cui, Deo audore, prfi-
 demus, & nobis obtulit. Quod videntes, equum
 confideravimus feriem hujus noftri privilegii, &
 epifeopatum confirmare in perpetuum, eumque
 ubi dihdiftime, & tuis iuceffioribus concedere,
 ea videlicet ratione, hoc ordine, ut nullus un-
 quam viventium, cujuscumque fit dignitatis vel
 ordinis contra hanc noftram confirmationem epi-
 Popanis venire audeat, vel contra te tuofque fuc-
 ceffores ob hoc agere, neque liceat ei de omni-
 bus, quae nunc habet, vel habiturus est prliba-
 ijs epifeopus. vi, fraude aut iniqua calliditate

Aliquid abradere, vel te tuofque fuceffores de
 his omnibus inquietare aliquo modo; ita fane
 ut fingulis quibuique indidiombus, fub nomine
 penfionis equum unum album nobis noftrisque
 fucefforibus perfolvat cum fella conveniente Ro-
 mano pontifici. Si fofte, quod non optamus, ali-
 quis fuperbus dt arrogans temerario aufu contra
 hanc noftne prxeptionis feriem pie a nobis pro-
 mulgatam venire aut agere tentaverit, fciat fe
 Domini noftri dt apostolorum principis Petri cui
 oblatas eft, a jam dido Chriftianiffimo Impera-
 tore epifeopatus cum fuis pertinentiis, dt cujus
 futragium dt iudicium per nos noftrnque faccef-
 fores expedit, anathematis vinculo innodatum
 cum diabolo, dt cum ejus atrociffimis pompis,
 atque cum Juda traditore Domini dt Salvatoris
 noftri sterno igni concremandum.

Qui vero pro intuitu curator deobfervator hu-
 jus noftras falutifrs praeceptionis extiterit, bene-
 didionis gratiam & efecfts retributionis gaudia
 a iuftiffimo iudice Domino confequatur.

Scriptum per manus Raphoms notarii regiona-
 rii dt ienniarri S. R. E.

ITEM PRIVILEGIA BENEDICTI PAPÆ
 ut fupra.

Brntdiftnt frvns ftnanm Dti dilt^ftim fibi ne |bia
 Cbrille ftmptr Domine & fteniffim regi H. 4
 Dt cerea-/-, fae^nt Jpmteff fila. & t. yaeyae
 confretti & epifcop. Ine Jentft videlicet BttMor-
 gr^fij ecclesia venerabili tpifcep. atenum ia De.
 mine jelatam U* apoWicam benedictienna.

Nter omnia, quae divino providentias confilio
 difponuntur, ad laudem refpicit creatoris
 quando ff a fummis viris Deoque devotis intui-
 tu pietatis & fpe externe retributionis venerabi-
 lia loca eorum fumptibus fublimantur, rediffl-
 neque ordinantur, pofTeiffionum fuarum benefi-
 ciis cumulantur, & in meliorem flatutu Chrifto
 auxiliante committuntur. Unde dilectiffime filii,
 quia in nobis, que te ad laudem & gloriam Re-
 demptoris noftri devote Ac mifericorditer feci(Te,
 mamfeftum est, nihil perfedius, nihilque me-
 dius ad promerendum celorum regnum agere po-
 tuiffi, quam quod illum tuum feciffi heredem,
 a quo zternam accepturus hereditatem es, quod-
 que ftnika Babebergentis ecclesia ad epifeopalis di-
 gnitatis faftigium per tefublimata, illic tibi bea-
 nftimam Dei genitricem femperque virginem Ma-
 riam, beatiffimofque Chrifti apostolos Petrum At
 Paulum una cum fandis martyribus Ceorio Qe
 Cliihano elegiffi in patrociniu, qui Chrifto pro-
 pitio compenfara viciffitudine adapiicendi regni
 rzleftis perpetuum preftabit auxilium. Pro tan-
 to igitur Deo, ejufque fandifcollato fervitio in-
 primis ipfi gratias debitaque laudes referimus,
 qui tibi tam fandum opus inffpiravit faciendum,
 & ut ad votum tuum perficeres largiffua pietate
 E adjuvare difpofuit. Deinde quoniam S. R. eccle-
 fia, quz bene fundata eft fupra firmam petram,
 hoc temper habuit verae charitatis iudicium, ut
 de exteriorum gaudeat proveftu ecclefiarum, com-
 petit noftro apostolico moderamini, ut nos qui
 eidem Deo audore fervimus, fando (udicio tuo
 plemfime congaudeamus, fperantes rui operis ha-
 bere portionem, fi quid tuum eft per laborem
 noftrum facimus per duritatem. Quapropter quo-
 niam pe/ffti a nobis una cum frane noftro Acc.
 ejufdem fanda Babebergentis ecclefiz digno epileo-
 po, ut omnia, quae privilegiorum auctoritate fibi
 turque ecclesia a prdeccilonbus noftris, vrdeli-

fy»cet Domino Johanne & Sergio fummis pontifici A
bus-colleta sunt, noſtre-quoque-auctoritatis pri-
vilegio confirmaremus, confidcrantes nos quidem
noſtram devotionis affedum, pûeque voluntatis pro-
pofitum libeatiffime petitionibus veſtris affenſum
præbere decrevimus. Qpocirca ſtatuentes atque
promulgantes coram Deo & terribili ejus futuro
examine, per hujus noſtri apoſtolici privilegii fe-
rient & conſtitutioem fancimus, & beat* Dei
genitricis femuerque Virginis Marie, nec non de
beatorum apoſtolorum Petri & Pauli, Sanâorum-
que martyrum Georii ſic Kiliani, ceterorumque
omnium Sanâorum auctoritate, in quorum no-
mine prenominata eccleſia prædicata eſt, decer-
nimus atque obteſtamur tam apoſtolicæ Sedis fu-
turos pontifices, quam qui eccleſiaſticas ammini-
ſtraverant adiooes, cundofque chriſtiaaitatis ti-
tulo iofignitos, ut nullus habeat licentiam de
his omnibus, qu* eidem eccleſiæ a prmkeſſibri-
bus noſtris per privilegia concēda ſunt, vel a
vobis data, vel danda (ont, aut ab aliquibus fi-
delibus viris ac mulieribus præfate eccleſia tra-
dita ſunt, vel inaotea futuris temporibus contra-
demur tam io familiis, quam in terris Jcu in
aliquibus poſteſſioibus, convellendi, deſtruendi,
moleſtandi, vel alienandi. Si quis vero, quod non
credimus, temerario auſu contra ea qua hac no-
ſtra ſtabili ſit inconſulſa firmitate pie de fideliter
per hoc noſtrum privilegium diſpoſita ſunt, con-
traire tentaverit, ſit hac, que a nobis ad lau-
dem Dei pro ſtabilitate præſcripte eccleſie ſta-
tuta ſunt, refragari, & in quoquam tranſgredi,
ſciat ſe auctoritate beati Petri principis apoſtolo-
rum omnium, noſtraque, cujus immeriti vicem
agimus, anathematis vineolis innodatum, ſic cum
diabolo ejufque atroceſſimis pompis atque cum
Juda traditore Domini noſtri Jeſu Chriſti «terni
incendii iupplicio concremandum, niſi reſipuerit,
& eidem eccleſiæ digna emendatione iatiſecerit.
At vero qui devota intentione obſervator in om-
nibus extiterit hujus noſtri apoſtolici privilegii,
ad cultum Dei relpicientis, benedictionis gratiam
a miſericordiſſimo Deo noſtro & Domino mul-
tipliciter confequatur, & vite ſterne particeps
effici mereatur. Sanda Trinitas chantatem ve-
ſtram illibatam cuſtodiat, dilectiſſime frater. Seri-
ptum per manum Berardi S. R. E. ſerinani in
tueſe Julio indift. xi. Dat. xii. Kal. Febr. per
manum Benedidi Portuenſis & bibliothecam S.
R. E. anno Deo propicio pontificatus Domini
noſtri B. fummi pontificis & univerſalis oſtavi
pape primo in menſe ſupra dido.

BENEDICTUS EPISCOPUS

*m Domito ſpiritoli filio H.
mvt&i(fiiiHO ot trmmpbticri tutgeſſo.*

Q Uanquam rei commutatio ex ipſa corporali
a traditione poſſit firma conſiſtere vel ea que
Jcgâlicer geruntur nulla valeant refragatione con-
velli, ne quas tamen poſſit eſſe contradendi du-
bietas, noſtra debet intervenire auctoritatis anni-
fus. Et quoniam curtes tres cum omnibus earum
pertinemus, tervos denique & ancillas, colonos
cum colonabus utriufque iexus ibidem reſidenti-
bus, ſic badenus noſtra apoſtolica tedes detinuit
in jure ſande Romane, cui, Deo audore, de-
ſervimus eccleſiæ, caritas noſtra poſeit & deſide-
ry commutare; ad cujus vicem recompensationis
recepimus nos a vobis in ſandam noſtram Ro-
manam cſcleſiam, dilecte fili H. imperator Au*

guſſie, curtem regalem, que dicitur N. cum om-
ni ſua pertinentia, conſtituta infra comitatum
Spolitanum, qua ad veſtrum videtur pertinere
impervium, vobis in perpetuum jam didar tres
cunea tradimus atque commutamus, ut a præ-
(enti die illas habeatis, teneatis, poſſideatis, &
in veſtrum jus & dominium perpetualiter vindi-
cetis, ita ut nullus unquam noſtrorum ſuccello-
rum pontificii, vel quolibet alta magna vel par-
va perſona ipſas tres prxditas curtes cum omni-
bus earum pertinentendis a poteſtate & ditione ve-
ſtra auferre aut alienare audeat: ſed liceat vos
in perpetuum omni tempore a noſtra S.R. E. re-
ceptas tenere & podidere. Quod ſi quis hoc no-
ſtrum apoſtolicum præceptum, quod non credi-
mus, infringere temptaverit, iſciat (e vobis com-
poſitum auri puriſſimi libras centum; ſit hanc
commutationum paginam iæ ſua manere firmitate
perpetualiter.

BENEDICTUS EPISCOPUS

CitnigtuuLi vtiatroilli

ttitnum l» Deeria»

C Onvenit apoſtolico moderamini pia religione
pollentibus benivola compaiTione ſuccurre,
ſe poſcenuutn animis alacri devotione præ-
bere affenſum. Ex hoc enim lucri poſſiffimum
premium apud conditorem omnium dominum
premeremur, ſi venerabilia loca Sandorum op-
portune ordinata ad meliorem ſtatum fuerint per-
duſta, Ac ideo quia poſtulat a nobis, quate-
nus apoſtolica auctoritate concederemus ſic con-
firmaremus vobis ſe eis, qu* vobis in perpetuum
ſuccedere debent, monaſterium in honore ſan-
da Manx ſe S. Andre ſitum in loco qui vo-
catur Goffia in comitatu Liubana a bone me-
mora Aribone ſe Adala conjuge ſua imeepum
ſic a filio cotum Aribone venerabili diuono per-
teduin ſic in libertate dilectiſſimi filii H. impe-
ratoris commiſſum: inclinati precibus veſtris, ſic
praterpue deprecatione didi imperatoris, ſic inter-
ventu ejutdem Aribonis venerabilis diaconi per-
dledoris ejufdem loci concedimus ſic confirma-
mus vobis ſic cis qu* vobis ſuccedere debent in
peipetuum, didum monaſterium cum omnibus
pertinentendis ſuis, ſic integritatibus, quz quoquo
modo habet vel habiturum eſt in perpetuum.
Ita ſane ut ſingulis quibuſque indidionibus pen-
ſioms nomine unus aureus ſolidus, ſande Ro-
mane eccleſiæ perſolvatur. Statuentes igitur apo-
ſtolica auctoritate cenſemus ut nulli unquam mor-
ulum liceat contra tenorem hujus noſtri privi-
legii inſurgere uſurpando, invadendo aliquid de
polleſſionibus monaſterii vel de rebus eccleſiaſti-
cis, ſive de hoc quod modo habet, vel habitu-
rum eſt in perpetuum ſeu inquietando >os po-
ſteralque veſtras. Si quis, quod non optamus ne
ſario auſu hoc noſtrum privilegium pie a nobis
promulgatum in quoquam —rfringere aut eva-
cuare lentaverit, iram Dei .n. irrat, ſic principis
Apoſtolorum, atque cum ludi» traditore Domini
in inferiori gehenna damne n;r. Qui vero pio in-
tuitu cuſtos ſic obſervator hujus privilegii
extiterit, gratiam Vi confequitur ſic *^ftoks-
rum principis benedictionem mereatur, atqii -um
electis m cllelſi tabernaculo in «ternnu »
tenir.

Scriptum per rranus Stephani ſerinarii Ruma-
næ eccleſiæ in mcu.. Aprili jndift. III

KRI

PRIVILEGIUM HENRICI IMPERATORIS

Q.UO PATBtMOMIA R O M A M M BCCLXSIM

«b xntccciToribas piis ecclefiis quondam colleta, Benedião pontifici gratitudinix ergo
& pietatis in principem apofiolorum amore confirmavit.

illud, inquit Baronius, cara fara/a@r diwrfs utHufcrifius, ttfm it *! aaaaawat-
Λ», in fuifatt wrfant, difluutuuii, ut Codatm Crucii Ctuttrurii, B. w Amk m frivilt-
IMTMI Emmm ttdjtjt, C. tutagrtfhuut */ri Htdruui, D. uuftru» uituufcrifuia dmutt,

*Exturpau priuileⁱⁱ Henrici impertitit di regal»-A toriis, ac maritimis oppidis, fcu finibus omni-
tai falt» fttit tinctiit.* bus. Itemque * Oj Almus cum infula Corfica in

I nomine Domini Dei * omnipotentis Pa-
tris, & Filii, & Spiritus fanat *. Ego Hen-
ricus Dei & gratia Imperator Aggofivs, fpondeo
atque promitto per hoc paam confirmationis no-
ftr@, tibi beato Petro principi Apofolorum * & cla-
vigerò regni celorum, & per te vicario tuo do-
mno Benedião fummo pontifici & univerfali Pa-
pis, ficut a predecefforibus veiftris ufque nunc in
poteflate veifra ac ditione teouifris & drpofuifris
civitatem Romanam cum ducatu fuo, & fibur-
banis, atque viculis omnibus, & territoriis ejus,
montanis ac maritimis litioribus, ac portubus, fe-
cundâs civitatibus, caftellis, oppidis, * ac viculis
Tufci@ * partibus, id efi, Portum, Ceotumcel-
las, * Ceram, Bledam, * Maturianum, Sutrium,
* D Mr<- Nepem, caftellum, * Gallicenfe, Orthem, Poli-
m ** J > martium, * Ameriam, * Tudam, Perufiam cum
* dg, ih ** Irbus intuli* fuif, id efi, * majorem fit mino-
rem, Pulvenfium (a) & lacu, Narniam & Utriculum,
cum om*ibus finibus & territoriis ad fupradiâs
* D r d < i* civitates pertinentibus, nec non & exarchatum
Ria* < n nilem kb integritate, cum * urbibus, ci-
vitatibus, * oppidis & calleis, qu@ pi@ recorda-
tionis * dominus Pipinus, & dominus Carolus,
N dominus Ludovicus, & Otto, & (A) itidem
Otto filius ejus, prdeceffores videlicet noftru
i beato Petro Apoftolo & prdecefforibus vcllris
jamdudum per donationis * paginam contulerunt,
hoc efi, civitatem Ravennam, & Æmiliam, ßo-
bium, Cefenam, Fonium * populi, Forum Li-
vii, Faventiam, Imolam, Bononiam, Ferrariam,
Comiadum, * Adrianis atque Gabelium, cum
omnibus finibus, territoriis atque infui s, terra
marique ad iupradidas civitates pertinentibus;
Dum alium phateratum ex ejoidem .lori. epifeo-
po * vos annualitè lueptores * fancier us. Ofte-
rimus infuper, firmamus, & corroboramus tibi
beato Petro ac vicario tuo dono Benedião &
fuccefforibus ejus, prout bon@ memori@ Papa
Joanni lufque fuccefforibus a prdecefforibus no-
* ilns Otton bus * faftum, civitates fit oppida cum
pifcariis fuif, Reatem, Amiternum, * Furconem, * p Fuiv.
Nuifiam, Baluam, fit Marfiam, & alibi civita-
* iem Terranem cum pertinens fuif.

(jt Contuli cut cx/n-plari Vaticano ed. a Cl. Cenni in no.iffiima edizione Oper e ir.fcripti : Monn;cent.i Doming
irum Font/i:ij . Ac. R|mar 1761. tum. 11. paj. 1X7. N|at. . Deed C77 'tett ^b) rieefl itrJem. (c) P:njn>n*.
fci: h.m. (ó l'ib l-r'>. LvuHu. XrgK. (d) Xcnezittiat. iil . 'i fiiunum. ^k. Gjtittm. (f) Deed
l|l|jor. intent (h) Epty r's>^ Btheulrieiffe. (e) ncmnr

HENRICI IMPERATORIS.

334

in finen feculi co modo confirmamus, et io lu* A Infuper etiam, ut nullus miffbrum noftorum
 d.*».*» jure» ' principatu atque ditione. Si- cujulumque impeditiois argumentum compone-
 mili modo per boc noftre delegationis paum re audeat io prsfatam eleaionem, prohibemus.
 confirmamus donationes, quas pia: recordationis Nam di hoc omnimodo intituiere placuit, ut qui
 Pipiaus rex, & pottea donnu» Carolus excellen- ci live noftre fuerint fufcepti, impetrata iufte
 tiffimiM Imperator, ac deinceps (A) Ottonis puf utantur defenfione. Quod // quis io quemquam
 fimi, beato Petro Chrifti Apottolo fpontanea vo- illorum qui boc prometerunt violare prxfumpfe-
 'icos Inatate contulerunt; necnon & cenfum, * vel rit, fciat fe periculum vite fus elle (p) incur-
 *B*C**7' penfionem; feu eferas ' donationes, quz(A) an- fum *. Illud atiam confirmamus, * ut donno Apo-
 f' nuatim in * palatio regis * Longobardorum in* flolico iuftam in omnibus fervent obedientiam,
 * O. *tfl. firm folebant, five de Iufria, five de ducatu Iuc Di»
 Spoletino, ficut in luprafcriptis donationibus con- seu ducibus dr iudicibus fuis, ad faciendam iufli-
 tiuetar, & inter ianaa memoria Hadrianum Pa- tiam. Huic enim inflituti » hoc necclarioao-
 pam & doonum Carolum Impe'torem conve- neandnm effe perpeximus, ut miffi donni apo-
 nnt, quando idem pontifex * eidem de fupradi- ftolici, feu noftri, femper fint conftituti, qui
 r.' a» i' Ais ducatus, id eft, Tufcano, & Spoletano, annuatim nobis renuere valeant, qualiter fin-
 pryerit. fur au'oritaris preceptum confirmavit; eo fcilicet guci duces ac iudices (f) populo iuftitiam fa-
 ciant. Hanc imperialem conftitutionem quomo-
 do obfervent, qui miffi, decernimus ut primum
 eundem ducatus noftre m omoibut domina- ciones clamores, qui per negligentiam ducum
 tione, & illorum ad noftre partem fubjcaione. vel iudicum fuerint inventi, ad notitiam donni
 Ceterum ficut (c) duximus, (d), omnia fupra apoftolici deferant, dt ipfe unum e duobus eli-
 fetipta nomina ita ad veftram partem per hoc gat, aut ftatim per eodum * miffos fiant necefi-
 noftre confirmationis paum * corroboravimus, litates emendate, aut miffi noftro nobis renuo-
 ut in veftra permancant jure, principatu, atque ciant per oofros (r) auocios a nobis direftos
 ditione. fit neque a nobis, neque a iuceffibribus emendentur. Hoc ut ab omnibus fidelibus lan-
 noftris per quodlibet argumentum, five machina- aaat Dei ecciefie, * & (i)* veftris firmum effecte-
 tionem, in quacumque parte veftra potestas im- datur, proprie manus * fignaculo hoc paum c »»»
 minuatur, aut a * vobis inde aliquid lubtrahatur Confirmationis noftre roboravimus, & (r) * figilli
 *BD-»6Jc. iufimus.
 De fupradictis vero ptovin...
 tatibus, oppidis, caftis, viculis, territoriis, ac Signum donni Henrici gloriofiffimi * Roma-
 patrimonii, necnon & penfionibus atque cenfi- norum imperatoris Augufli. **,
 bus (r) fed potius omnia que fuperius legtmur, icnauo»
 id eft, provinciae, civitates, urbes, caftilla, op- S'gnum * Erchandildi Maguntini archiepifcopi. »«»
 pida, terras, patrimonia atque infule, cenfufque BpE
 & penfione», ad partem ecciefie beati Petr * Signum Henberti Colooinenfis archiepifcopi. »«»
 Apolloli, atque pontificum in facratiffima fede * Signum Boboms Trerirnfis archiepifcopi. * f»- Rena-
 (f) illius refidentium, nos in quantum poffumus * Signum Thiederic Metenf. epifeopi. "0
 defenfiores elle * teneamur; (> *! i, x- Jt Ego Eberhardus (v) Bambergenfis * ecciefie b, id|
 y * j»» 'i- i-ion-...» ad * utendum atque difpu'ndu» epifeopus * Romane fedis * fubditus fubferipfi. p»it»»-r-
 *D. 4M- firmiter valeant U) obtinere, iai»« in o.r.a.ios * Ego (>) Marclinus Wirceburgenfis epifeopus fciA «»d,
 poteflate noftre poftenrumque noftorum, fecun- bibfer. lic»
 dum quod in paao o conftitutione ac promilT. Ego (x) VP'ateius Spirenfis epifeopus fub- D *po"0.
 Diubienpti. fcripfi. Ricodardus Conftantienfis epifeopus *c5d.f»t»t'
 Ego (a») * Zodalricus Curienfis epifeopus fub- u«huri»u-
 fcripfi. epifcopi. epifcopi. D. M-<-
 Ego Adalbertus Bafienfis epifeopus fubferipfi. u«huri»u-
 Ego (W) Hemmo * Werdunenfis epifcopus fub- 0 R»4»-
 fcripfi. P 1»14»-r-
 Ego (») Walter Heichftedenfis epifeopus fub- S
 fcripfi. Signum * Richsrdis * Fuldenfis. D W
 Signum * Arnold Herfendenfis abbatis. D Ri»ldi
 Signum (dd) * Bruardi abbatis.
 Signum Gottifridi ducis. D B ut'
 Signum Beringardi ducis. D
 * Signum Thiederic ducis.
 (er) * Signum Simonis comitis.
 Signum * Velpbonis comitis. 'B/riph-
 Signum Cunonis comitis. ' D. Cm»
 Signum (ff) * Kunzadi comitis.
 Signum Ottonis comitis.
 Signum Adilbrahtis comitis.
 Signum Bobonu comitis. D8u»r
 Signum Fredrici comitis.
 Signum Bidini comitis

Si*

(e) ftitionet. (*) Deeft oumit*. (t) diximat. (at) mm» fayrrui »»wim (yr. (r) Addit: ite «t wpt m
 ffoori flam *r»Mr ^nibolift et ftitre yolentibni conlitionti. Sid fotint u». (O) Uic. (f) Uftmmr.
 (i) iUtu. (h) thineri. (t) iU. (D) piritualiter. (*) Deeft /ponte. (») tonftituentat ire tr^/ontflierit. (») fpe.
 tttli. (p) litMr/arniM. (7) Deeft poffio. (r) nufoi. (1) aofni. (t) Jigult Hefri. (e) Babenthrienfit. (») Ma-
 teintai. (y) Wattiaj. (t) KuodarAai. (to) Kodalncaj. (bb) Heinuno. (cc) Welti HeiMoiAenfij. (dd) Brother-
 M .rIHaiti. Situat KyodJtou Elaanen. Abboti. Sijw » C7i. (ee) Deeft fanam S'iuuu» Conum. (fi) Cnrrtdi.

[illegible]

CONCILIUM LEGIONENSE

aer a ml · id eft anno cHRisi i Mxif. fub Alphotifo V. rege Legionenû.

Decreto ^ilpbonfi re^n Ir Geloire regin* .

PRÆFATIO.

S Ub xra millefi.r.i quinquageiima, **mi.** Kal.
Angulli, in pra-i-mia regis domini Adelfonfi
& uxoris ejus G. lotrz regmz, convenimus apud
Legionem m ipia fede beatz Matæ omnes pon-
tificates, & abbates & optimates regis Hiipanix,
& juiilu ipfius tegis talia decreta decrevimus, **quz**
firmiter tctieantui futuris temporibus.

CANONES.

I.

In primis cenfuimus, ut in omnibus conciliis, quæ deinceps celebrabuntur, caufa: eccleſiæ prius judicentur, judiciumque rectum abſque fallitate confequantur.

(e) *mftrltiii*.

D

II.

Præcipimus etiam, ut quicquid testamentis conceſſum & roboratum, aliquo tempore eccleſia tenuerit, firmiter polliceamur: ſi vero aliquis inquietare voluerit illud quod conceſſum eſt teſtamenti, (quidquid fuerit) teſtamentum in concilio adducatur, & a veridicis hominibus, utrum verum ſit exquiratur: & ſi verum inventum fuerit teſtamentum, nullum ſuper eum agatur iudicium, led quod in eo continetur ſerapeum, quiete potiſſime eccleſia in perpetuum. Si vero eccleſia aliquid iure renuerit, & inde teſtamentum non habuerit, firmet ipſum iuxta cultores eccleſie: juramento, ac deinde poſſideat perenni xvo: * paret triennium iure habito. ſcu teſta-

- illud

- PΓ»i»<iiō
uietneiui.

S3T ""·vS" LEGtONENSE.

HIMJUCUS
IMP. it.

Mß

-mento: Deo etenim fraudem faekwqi*per A
CHunt triennium rem ccdefie refcindit.

Decrevimus etiam, ut nullus contineat
feti contendat epifeopus abbates fuarum
diocefeon , five monachos , abbatiflas ,
ian&imoniales, refuganos, fed omnes per-
maneant fub ditione fui epifcopi.

IV.

Mandavimus adhuc, ut nullus audeat
· rapere ab ecclefia : verum fi aliquid · infra
fiL. · ctrmterium per rapinam fomperit, iaeri-
' v>M><' legiumfolvat; & * fi quid inde abftulerit,
ut rapinam reddat. Si autem extra coeme-
Cerium * abftulerit rem erclefi* , reddat
'cXnkw eam» & calumniam * ipfius ecclefis, mo-
'(*" re terne.

V.

Item decrevimus, ut fi forte aliquis homi-
· j. iAf. · nem ecclcfi* occiderit, & per*leipfam
· ecclefiajuffitiamadipfici non potuerit, con-
cc^at: *.....vocem judicii , * dividant
'w"" " per mediam, calumniam homicidii.

VI.

Judicato ergo ecclcfi* judicio, adepta-
que juffitia agatur caufa regis, deinde
populorum.

VII.

Decrevimus iterum, ut nullus emat hz-
reditatem fervi ccclcfi*: qui autem emerit
eam, perdet eam & pretium.

Hic multi decreti i feqoebintur la codice ad civi-
lem potiat qaam ecclefiaftici- regu gubernatione»
pertinent!! , qu» ideo o omfo mu. Hr* Acrwuau um
rota.

Not * Sevexini Binii.

AS> e·*. Afta hajiu concilli ex inanufcripto codice Hlptnjco
jil .«e" m- per Valerium Serenum Lovtnienlem annoChnfti 1107.
· excerpta accepi x reverendo dt do&illim· Viro domino
Jacobo Hutterofrerae theologia doAore, dc metropoli-
ranae ecclefiae Colonienfi* canonico pretbytero. Contuli
eadem cum excufis Baronial*, qua enatnli parum & non
nifi loci la margine notatu dilcrepent : hoc tamen (in
fulare habent) quod lacunam illam apud Baromi inna-
ea reli&am impleant, verbique apud ipium omilita re-
ftituanc ifta : *Concednt mejem» rrg/z, tace» jfadicii : di-
videtne fer mediet», feluetnlt» beeticidit. Item quod
pßß lextum capitulum, cujur lmt>um eft : Judicato er-
ga ecclcfi* , dcc. additur m noliro cod>ce feptimtun illud
capitulum: Decrrvltw- treauM trf nullu emat heredita-
tem fervi ecclefie : get aaatem emerit ram, ferdet eant
cr prvSMW.*

Poft quod immediate fubjon^itur ; Xr/gee gMdregi-
U decreta fertinetU ad ftt erwle». Hujus concilli mo-
minit Koderieu» Toletano* hia veibu; X*» natem ·M-
dtfontu caecillitua celebravit , & reredijuavit Legiatet*,
f'am ^d/Mozar & Hebdeimalich Mint ebas defrtueemitt t
V leget datbtal refarevtt, & allae addidit; g*e l> re-
g>e Cegltinh etiam bodie oljervextar,

treuil. Alia decreta ejufdem Concilii Legio-
* comite* · neofi» «d regimen populorum tpeñantia ,
n > , nunc primum edita ex MSS. Toletano &
' **I Monderaxeufi.

VIII.

Item mandavimus, ut homicida & raufo*
omnium ingenuorum hominum Regi in-
tegra reddantur.

Prccipimus etiam, ut nullus nobilia , ç
five aiiquii de benefaâoria ,' emat folare ,
auc horcom alienju» junioris: nifi folum-
xnodo mediam hereditatem de foris: &
in ipfa medietate quam emerit, non fa-
ciat populationem uique in tertiam vil-
lam. Junior vero qui tranfierit de una
mandatione in aliam, & emerit heredi-
tatem alterius junioris, fi habuerit in ea,
poffideat eam integram; & fi noluerit in
ea habitare, mutet fe in villam inge-
nuam, uque in tertiam mandationem ;
habeat medietatem prxfatx hzrcdita-
tis, excepto folare & horto.

X.

Et qui acceperit mulierem de manda-
tione, & fecerit ibi nuptias, ferviat pro
ipfa hzreditate mulieris, & habeat illam.
Si autem noluerit ibi morari, perdatipfam
hereditatem. Si vero in hzreditate inge-
nua nuptiae fecerit, habeat hzreditatcm
mulieris integram.

XI.

Item decrevimus, quod fi aliquis habi-
tans in mandatione affleruit fe née junio-
C-rem, nec filium junioris efle; majorinus
Regis ipfius m<pdationis per tres bonos ho-
minesex progenie* inquietati, habitantes in
ipfa mandatione , confirmet jurejurando eum
junioem & junioris filium efle. Quod
fi juratum fuerit, moretur in ipfa bzrc-
ditate junior, & habeat illam ferviendo
pro ea. Si vero in ea habitare noluerit,
vadar Uber ubi voluerit cum cavallo &
atondo fuo, dimiffa integra hzreditate ,
fua bonorum fuorum medietate '

XII.

Mandavimus iterum, ut ficut alicujua
pater aut avus fbiliti fuerint laborfcrc he-
reditates Regis, aut reddere filcaUa tri-
buta > fic & i ple faciat.

XHI.

Prccipimus adhuc, ut homo, qui eft
de bcaefa&oria , cum omnibus & here-
ditatibus fuis eat liber quocumque vo-
luerit.

XIV.

Et qui injuraverit aut occiderit Sayo-
nem Regis perfolvat quingentos folidos.

XV.

g Et qni frgerit figiilum Regit , reddat
centum folidos; & quantum abftrexerit
de (ubfigillo, folvat ut rapinam, fi jura-
tum fuerit ex parte regis: medium au-
tem calumni* Regi, aliud dutem me-
dium domino hereditatis& fi jurare no-
luerit ex parte Regis, criminatus habeat
licentiam jurandi : & quantum juraverit,
tantum ut rapinam reddat.

Item

XVI.

ciirnsri *tem @ aliqui* Sayo pignuram fecerit
in mandamento alterius fayonis, perfol-
vat quemadmodum fi non effe fayoy : quia
vox ejus & dominium non valent nifi in
fuo mandato.

XVII.

Illi etiam qui foliti fuerint ire non fof-
fatum cum Comitibus, cum majorinis
eant femper folito more.

XVIII.

Mandavimus iterum, ut in Legione,
feu omnibus exteris civitatibus, de per
omnes alfices, habeantur iudices elekti aB
Rege, qui iudicent cauflas totius populi.

XIX.

Et qui aliquem pignoraverit, nifi piius
domino illius conqueftus fuerit, abfque
iudicio reddat in duplum quantum pigno-
raverit. Et fi prius fâ&a querimonia «li-
quem pigneraverit, de aliquid ex pignore
acciderit; plane abfque iudicio reddat jn
duplum. Et fi fa#a fuerit querela ante ju-
dices de inperftitione, ille quem faffe&um
habuerint, defendat (e juramento, & ca-
lida aqua per manus bonorum : de fi que-
rimonia vera fuerit, de non per fufpeftio-
nem; perquirant veridici homines; & fi
non potuerit inveniri vera exquifitio, pa-
rentur teftimonia ex utraque parte talium
hominum qui viderunt de audierunt : de
qui convidus fuerit, folvat more terrz il-
lud, unde querimonia faâa fuerit. Si au-
tem aliquis teftium falium teftificaffe pro-
batum fuerit, reddat pro fahitate Regi fe-
xaginta folidos; de illi contra quem falium
protulit teftimonium, quicquid fuo tefti-
monio pertulit, reddat integrum: domus-
que illius falii teftis deftruatur a funda-
mentis, de deinceps a nullis recipiatur in
teftimoniis.

XX.

* Ititecor
tuici.

Conftituimus etiam, ut Legionem * ci-
vitas, quae depopulata fuit, ad hos foros
fubfcriptos, de nunquam violentur ifti fo-
ri in perpetuum, Mandamus ergo, ut nul-
lus junior, cuparius, ac vendarius, adve-
niens Legionem ad morandum, inde ex-
trahatur.

xxi.

Item prcipimus, ut fervus incognitus
fimiliter inde non extrahatur, nec alicui
detur.

XXII.

Servus vero, qui per veridicos homi-
nes fervus probatus fuerit, tam de Chri-
ftiaais, quam de Agarenis, fine aliqua
contentione detur domino fuo.

XXIII.

Clericus vol Laicus non det ulli homini
raufum, foflatariam, aut maneriam.

XXIV.

Si quis homicidium fecerit, de fugere

A potuerit de civitate, aut de fua domo
& ufque ad novem dies captus non fuerit, ch I ^
veniat fecurus ad domum fuam, de vigi-
ter fe de fuis inimicis, & oihii fayoni vel
alicui homini pro homicidio quod fecit
perfolvat : & ft infra novem dies captus
fuerit, de habuerit unde integrum horni-
cidium reddere poffit, perfolvat illud : de
ii non habuerit unde reddat, accipiatfayo
domus ejus medietatem fubftanlue fur de
mobili : altera vero medietas remaneat
uxori ejus de filiis, vel propinquis cum
calis de integra medietate.

XXV.

Qui habuerit cafam in folare alieno, de
non habuerit cavaliu, vel afinam, det
femcl in anno domino foli decem panes frn*
menti, de mediam cannatellam vini, de
unum lumbum bonum; de habeat domi-
num qualemcumque voluerit, de non ven-
dat fuam domum, nec exigat laborem
fuum coa&us; fed fi voluerit ipfe fuafpon-
re vendere domum fuam, duo Chriftia-
ni, de duo Judxi appetientur laborem il-
lius: & fi voluerit dominus foli daredif-
finitum pretium, det hoc, de fuum alvo-
roch: de fi noluerit, vendat dominus la-
boris laborem fuum cui voluerit.

XXVI.

Si miles vero in Legione in folo alterius
cafam habuerit, bis in anno eat cum do-
mino foli ad jundlam. Ita dico, ut eadem
die ad domum fuam poffit reverti, deha-
beat dominum qualemcumque voluerit, de
faciat de domo fua ficut .fupra feriptum
eft: de ulli domino non det nutio

XXVII.

E Qui autem equunt non habuerit, dc an-
nos habuerit, bis etiam in anno det do-
mino foli afinos fuos: fictamen ut eadem
die poffit reverti ad domum fuam: de do-
minus foli det illi de afinie fuis vidum :
& habear dominum qualemcumque volue-
rit, de faciat de domo fua ficut fupra feri-
ptum eft.

XXVIII.

Omnes homines habitantes infraferiptos
terminos (per fanclam Martham, pet
Quintanelias de via de... per centum-
fontes, etiam per villam auream, per vil-
diam-feticem, de per villas Nilierasj deper
Calcantes, per villam Velite, de per vil-
lar Mafarefc, de per villa de Ardone, de
per fândtum Julianum) propter conditio-
nes emas habuerunt contra Legionenfes,
ad Legionem veniant accipere de facere ju-
diciu, dcin tempore boli de guerrz ve-
niant ad Legionem vigilare illos muros ci-
vitatib, de reftaurare illos, ficut cives Le-
gionis, de non dent portaticum de omni-
bus caulis, quas ibi venderint.

XXIX.

Omnes habitantes intra muros, extra
prz-

Erauli & B urbis temper habeant & teneant A fideatorem, nifi In quinque folidos mone-

1 prima die qaadragefimx ad uobis, ut faciat iuramentum, ut cali-
 " S. Marie de regula, & confituant men-
 furas panis & vini & camis, & pretium
 laborantium, qualiter omnis civitas te-
 neat iustitiam in illo anno. Et fi aliquis
 praeceptum illud praeterierit, quinque fo-
 lidos monete fub majorino Regis det.

XXX.

Omnes vinatarii ibi commorantes bis
 in anno dent fuos afinos majorino Regis,
 ut poffint ipfa die ad domos fuas redire:
 & dent illis & afinis fuus viâum abun-
 de & per unumquemque annum ipfi vi-
 natarii femel in anno dent fex denarios
 majorino Regis.

XXXI.

Si quis men(uram panis & vini mino-
 raverit, quinque folidos perfolvat majo-
 rino Regis.

XXXII.

Quicumque cibariam fuam ad merca-
 tum detulerit, & maquilas Regis furatus
 fuerit, reddat eas in duplam.

XXXIII.

Omnis morator civitatis vendat cibariam
 fuam in domo fua per re&am menfuram
 fine calumnia.

XXXIV.

Panatarix qux pondus panis falfavetint,
 in prima vice flagellentur; in fecunda ve-
 ro quinque folidos perfolvant majorino
 Regis.

XXXV.

Omnes carnizarii cum confenfu Con-
 cillii carnem porcinam, hircinam, arietin-
 nam, vaccinam per penium vendant, &
 dent prandium Concilio una cum Zau-
 norres.

XXXVI.

Si quis vulneraverit aliquem, & vulne-
 ratus dederit vocem fayoni Regis: ille qui
 plagam fecerit, perfolvat fayoni Regis can-
 natelam vini, & componat fecum vulne-
 rato: & fi fayoni vocem non dederit, ni-
 hil illi perfolvat; fed tantum componat
 fe cum illo vulnerato.

XXXVII.

Nulla mulier ducatur invita ad fingen-
 dum panem Regis, nifi fuerit ancilla ejus.

XXXVIII.

Ad hortum alicujus hominis non vadat
 majorinus, fed fayono invito domino horti,
 ut inde aliquid abftrahat, nifi fuerit ter-
 vus Regis.

XXXIX.

Qui vinatarius fuerit per forum,
 vendat vinum fuum (n domo fua ficut vo-
 luerit, per veram menfuram; & nihil in-
 de habeat fayono Regu.

Homo habitans in Legione, & infra prx-
 didos terminos, pro ulla calumnia non det
 Oec/7. Gracra. Tom. XIX.

ad uobis, ut faciat iuramentum, ut cali-
 darn aquam per manum bonorum facerdo-
 tum, vel inquifitione per juridicos inqui-
 fitores, fi ambabus partibust fed fi seca»
 fatus fuerit fecifle jam furtum, aut per tra-
 ditionem homicidium, aut aliam proditionem,
 & inde fuerit conviens, qui talis
 inventus fuerit, defendat fe iuramento,
 & per litem cum armis.

XLI.

Et mandamus, ut majorinus vel fayono,
 aut dominus foli, vel aliquis fenior, non
 Intrent ia domum alicujus hominis Legio-
 ne-commorantis, pro-ulla calumnia; nec
 portas auferant n domo illius.

XLH.

Mulier in Legione non capiatur, nec
 judicetur, nec infidetur, viro fuo ab-
 fente.

XLIII.

Omnes macellarii de Legione per unum-
 quemque annum in tempora vindemiat dent
 fayoni fingulos utres bonos, & fingulas
 arrelas de fuo.

XLIV.

Monatarix dent fingulos argentos fayoni
 Regis per unamquamque hebdoma-
 dam.

XLV.

Pifcatum maris, & fluminis, & car-
 nes qux adducentur ad Legionem ad ven-
 dendum, non capiantur per vim in aliquo
 loco a fayone, vel ab ullo homine: & qui
 vim fecerit, perfolvat Concilio quinque
 folidos, & Concilium/det illi centum fla-
 gella, in camiffa ducens illum per plateas
 civitatis per funem adNpcum ejus: ita &
 Pde exteris omnibus rebus qux Legionem
 ad vendendum venerint.

XLVI.

Qui mercatum publicum, quod quarta
 feria antiquitus agitur, perturbaverit, cum
 nydis gladiisfcilicet, enfibus, & lanceis,
 fexaginta folidos monetx urbis perfolvat
 fayoni Regis.

XLVII.

Qui in diebus 'prxditdis a mane ufque
 ad veiperum pigneraverit, nifi debitorem
 aut fidiatorem fuum, & iftos extra mer-
 catum; * pddet fexaginta folidos fayoni
 Regis: & duplet pignuram illi quem pi-
 gnoravit: & fi Sayo aut majorinus ipfadix
 pignuram fecerint, aut per vim aliquid
 alicui abftulerint, flagellet eos Concilium,
 ficut fupra feriptum eft, centum flagel-
 lis, & perfolvant Concilio quinque (oli-
 dos: & nemo fit aulus ipfa die contra-
 dicere fayoni direddum 'quod Regi per-
 tinet.

XLVIII.

Quifquis ex noftra progenievel ex-
 Y a tra-

trace*, hinc noſtram conflittitionem ſciensAnts , percuffus lepra , una gladio ſnathefrangere tentaverit; fraëia manu , pede, matis, in *:etna damnatione cum diabolo & cervice , evulſis oculis K iulis intccti- lo & Angehs ejus luac pœnas.

anno

CONCILIIUM TICINENSE

ANW»

"M,"

A BENEDICTO PAPA VIII. CELEBRATUM.

De continentia clericorum : de ipſorum filiis, & eorum maxime clericorum qui eccleſi* fervi fiint: de acquiſitis a fervis-eccleſi*.

INDEX CAPITULORUM,

- I. Ut nulli in ciltro mularem attineat.
- II. Ut epijcopus nullam Jotminam habeat, neque cum aliqua bubliet.
- III. Ut filii clericorum fervorum eccleſia, fervifint eccleſia cum ommbut aJguifitli.
- IV. Ut filii clericorum fervorum eccleſia nulli judex hbertatem promittat.
- V. Ut fervi eccltiarum per manu liberi nibli ad- qutrant.
- VI. Ut ille fui chartam per ſua manu accipit, fi- ne n enleſia faciat.
- VII. I, nulli judex aut tabello chartel feribant, i», i>Cci eccleſi per manu liberi adqulrunt.

PREFATIO BENEDICTI PP. VIII.

G Ommis honor, communis dolor: quia unde per Dei gratiam erigimur, inde promerentibus peccatis noſtris dejicimur. Quamdiu propitio Deo patrum noſtrorum regulis, ſic iynodalibus obediſimus informatiſ. florente ecclcliz ſlotui- mus, in via poſiti non deviavimus. Sed dum Deo irato a magiſtrorum via recellimus: diſcepu- li ta&i erroris, pecualiter erravimus. Obſufcata enim noſtris excetibus eccleſia, merito obſufe- muſ, merito dimergimur, merito ab inimicis vin- cimur ſic confundimur: nec erit unquam a profun- do ituo refurgendum, nſi prius ad viam fuerit revertendum. Sic enim legitur. *Beati Immaculati in via* id eſt in lege domini. Si beati in via, non ergo beati extra viam. Deus quidem eccle- ſiam ſibi ſponſam elegit, non habentem maculam nec rugam: ſed manus omnium contra eam.

Hi tamen maxime *contra eam* laſciunt, ſic pravis eam moribus ſic operibus commaculant, qui ſacerdotes Dei dicuntur, qui bonis ejus increſtantur, ſic increſtati recalcitrant. Reges utique ſit imperatores Chriſtum ſequu'ti, ſic populus catho- licus armis fidei acquiſitus, atnphillimis patrimo- niis eccleſiam ditaverunt, exquiſiſſimis eam poſſeſſionibus ad mare nique ampliaverunt. Sed bene * parata, male ſunt conlenata. Omnes enim eam pertranſcuntes diripiunt: ſic hi maxime qui videntur eſſe redores, modis omnibus quibus poſ- ſunt conculcant, ſic pauperism. Prædia enim ſic poſſeſſiones aut tollunt, aut minuunt, aut qui- buſdam titulis & ferietis colludio fabricatis, a no- mine & a jure eccleſi* alienant; fervos libertam', licet non pollini; filiis congerrones iofrontali om- nia congerunt. Ipſi quoque clerici, qui ſunt de familia eccleſi*, ſi unt dicendi clerici, qui vi- vunt ut ethnici, cum ſint ab omni muliere legi- bus exduſi, ex liberis mulieribus filios procreant; ancillas eccleſi* hac ſola fraude fugientes, ut ma- trem liberam filii quaſi liberi proſequantur. Am- pla itaque prædia, ampla patrimonia, & quæcum-

que bona poſſunt, de bonis eccleſi*, neque enim aliunde habent, irſames paties mkmibu» filiis gadquirunt. Et ut liberi non per rapinam appa- reant, volunt enim ia terra rapere libertatem, ut diabolus in coelo voluit deitatem, in militiam eos mox faciunt tranſire nobilium.

Hi ſunt, o cælum! o terra! qui tumultuantur contra eccleſiam. Nulli pejores holies eccleſi*, Juam illi. Nulli paratiores ad infidiandum eccle- ſiæ ſic Chriſto, quam illi. Sic filii fervorum ia libertatem, ut falſo commentantur, remanenti- bus, eccleſia utrumque ſic fervos perdit, ſic con- quifita. Sic eccleſia olim ditiffima, incuria ſic ma- lignitate præſidentium, ſic ineorreAo auſu cleri- corum, pauperrima noſtris eſt effeâa temporibus. Sic annullatur eccleſia, ſic mendicat. Sic aut per- rarus, aut ex familia ecclclie nullas jam inveni- tur qui valeat: quia hac frapde omnes filii (er- vorum eccleſi* ad clericatum aſpirant, non ut Deo ferviant, ſed ut ſcortati cum liberis mulie- ribus, filii eorum de famulatu eccleſi* cum omni- bus bonis eccleſi* raptis quaſi liberi exeant. Sic jam nonnulli eccleſi* pauperes ſunt in familiis, quod jam pretio fervientes eccleſiam miniſtri conducant, Jc in annum mercede ſolvenda tranſ- eant neceſſitatem.

Deo itaque propitio, primo datis ſic receptis le- gibus oſleodeinus, nulli in clero muliebrem com- plexum ſinſte concertum. Poſtea vero de filiis eo- rum, qui nulli debuerunt eſſe, ſic pci maxime de filiis eorum clericorum, qui ſunt de familia eccle- ſi*, perfacilis erit cognitio.

Nicena enim ſynodus a ccc. xvii. magiſtro Deo, patribus inſtituta, nec licere quidem in uoa domo vult clericis habitare niſi cum matre aut ſorore, aut cum eis perſonis quæ luipcllio- nſ effugiant. Cautius autem poſtea contra cau- ſam cauia inventa, permanlio etiam cum matre aut ſoſiore clericis tollitur. quia omnes qui cum matre mea veniunt, vel ſorore, poſſunt ede non matres, poliunt me* non omnes eſſe ſorores. Carnale quidem connubium lubdiacomis in epi- ſiola ad Anaſtaſium Theſſalooicnſem epikopum Leo papa interdicit. Ecce, ecce, ſi ſubdiacono negatur: diacono ſic preſbytero non datur: multo minus utique epifcopo conceditur. Paulus autem Corinthiis, ſic utique laicis: abſinete vos, ait, gad tempus ut otationi vacetis. Et ſi laicis, ut exaudiri mereantur, ad tempus eſt abſtinendum a licitis. quomodo non multo magis omni tem- pore clericis eſt abſtinendum ab illicitis, quibus ſemper eſt pro eommilſis orandum, ſic jugiter fa- Ktificandum? cum ſcriptum ſit, *Omnia munda* t h. i. *mundi*. Formam ergo abſtinenti* vel ſic erube- ſcendo, a laicis clerici allumant, & lupanaria catillare crubefcaot. *Eiaſrfe enim Sidon, ait 'f. mare.*

Neque murmurent contra nos idiot*, vel qui « ſpon-

CHRISTI --- (ponte deviant, vel quibus magis pudendum ali-
 --- TI¹⁴ d'fcer< quao¹ omnia nescire videtur. Non
 --- certo novas leges edimus: sed antiquas, Xed ui-
 tatas, sed catholicas proferimus. Nimirum anti-
 qua est divine legis disciplina, & ab initio cu-
 stodita. Sacerdotes utique Mosaicæ legis anno
 vicis sua habitabant in templo, toto illo anno
 domorum, & uxorum abstinentes; ut nitidi sine
 offeosa/imaginarum implerent præcepta. Si vero
 illi ad tempus, abiitnebant, qui ad tempus templo
 ferviebant: cur episcopis, presbyteris, diaconibus
 subdiaconibus, & omnibus qui sunt in clero, ju-
 giter noti est iustitiam, quibus iuge & verum
 est facienda? Quotidie enim aut in missarum
 solemnibus, aut orationum frequentibus, aut baptis-
 mi (aeramentis) occupantur; neque per annum, B
 sed per continuum lervunt. Sed neque deviant
 diabolo de via errant, dicentes ideo mulierum
 sibi licere concubitus, quia veteribus minime, per-
 aña sacerdotum vice, ad uxores luseret domoque
 redire. Legant stulti j & ira Dei, qui Deum
 non cognoscunt, iuste percutiendi, legant sit ad-
 diant, & qui ieiunant protestentur quod verum
 est, quia non ob libidinis vitium, led propter
 (uccediosis (studium, uxorum eis ulus lucrat
 relaxatus. Nullus enim ex aha tribu nisi Levi-
 tica ad sacerdotium admitti fuerat iussus. Nunc
 autem, quia omnes Dei gratia vocavit & vocat,
 & ex omni populo, si sit modo idoneus, pro-
 moveretur ad sacerdotium, non est sacerdotum
 generis successione hac conditione timendum: ne-
 que ut sacerdotium homine deficiente habeat
 defecum, uxoris pro filius hac occasione pro-
 creandis interveniendum.

Adducant pudicitiam faltem ab exteris, qui
 nolunt eam sequi datam se iussu a patribus.
 Abimelech enim Ægyptius nullum, utpote Rex
 hominum, timens, licet teris immanitate thar-
 barus, io Rebecca Abrahæ tamen custodita, sic
 curam figuisti avn pudoris fervendam, fil adulte-
 rii crimen evidenter docuit effugiendum. Ec si
 hic paganitatem se vir (anguinum Deum timuit,
 sit a vetito per fommum abstinuit: cur clerici,
 qui cum ipso larte diucliplinat ecclesie fuxerunt
 manifestissimam, Deum non timent, sit vel cum
 pagano homine adulterium fugiunt? (Redeant,
 oro se obsecro, redeant, sic reipiscant, cito ru-
 bore suffusi, de pr >pe, nisi de Sodoma aufuge-
 rint, fulminandi. Unicuique enim eorum cum re-
 ge Bafan ex ore domtm loquitur propheta: Etre
 "age itmtm" pottrivt t". Omnibus igitur novi
 testamenti mmistris omni tempore a mulieribus
 erit abstinentium, quibus erit omni tempore ler-
 viendum, nec unquam de sacerdotii successione
 timendum.

4- Uc «J Qpod si inimici fat¹ke continenti* garriunt,
 episcopis, presbyteris, diaconibus, subdiaconibus,
 se non ceteris qui sunt in clero, abstinentia
 esse: legam aliquando Leonem papam ad Rufli-
 cum Narbonensem episcopum scribentem ita: le-
 gem continentiae eandem «se altaris omnibus mi-
 nistris, quam episcopis se presbyteris constat ede
 iituiM P. importam. Sincii quoque monita extant eviden-
 tissima, ut iocundantes, in officiis talibus por-
 ti, omni honore priventur, nec ad tale admit-
 tantur ministerium, quod sola continentia opor-
 tet impleri.

Contra hec ova: sit veteris legis flatuta spiri-
 tu Dei condita, sit totius mundi reverentia con-
 fecrata, sacerdotes Dei, ut equi emissarii in fe-
 minas infaniant: nec jam annum, ut veteret,
 custodiunt, sed toto vite sua: tempore summuta
 bonum, ut Epicurus philosophorum porcus, vo-

luptatem adjudicant. Neque id caute faciunt m-
 euti: canr publice, se pompette, lascivientes,
 obtinatus euam quam excurfores laici meretri-
 cari non rrube/canr. Merito his per Prophetam
 dominus minatur: Nolo vos, ait, nolo (acnficia
 Vestra polluta. Recedite a me quia polluti estis.

De tali maledicto, quia inficito concubitu, filii
 maledicti nascuntur, qui ecclesiam Dei bonis an-
 te nostra saecula adquirentes omnino nudant, sit rapta
 libertate expoliant. Taceo none de filiis, qui in-
 genuo clerico sit libera matre, licet contra leges,
 nascantur: contra quos alia manu erit agendum,
 se in proxima synodo confilio ahore tradendum.
 De illis modo sit ratio, qui fervo clerico ecclesie,
 sit libera putida procreantur: quorum filios ideo
 fures ecclesie liberos esse dicunt, quia ufuale est
 apud eos (onarc, filii matrem tequuntur. Sed
 quam prave cum diabolo interpretentur scriptu-
 ras, quas non didicerunt, volatica lustrivagorum
 deireta putantes esse magistrorum, Deo vincent
 facile Convincentur: se id non de filiis clericorum,
 sed de filiis laicorum intelligendum esse, velint,
 nolint, docebuntur.

Christianissimi namque reges se imperatores di-
 taverunt ecclesias, sit omni libertate eas donave-
 runt, reique earum se familias, ut hodie in præ-
 ceptis eorum, quæ ecclesia pro tertimonio servat,
 apparet, ab omni publica quæstione fceruntalie-
 nas. seipfos adjutores tantum sit defensores effepru
 ecclesia coram omnibus promittentes, sit coram
 Deo spondeotes. Si ergo promulgatis psius legi-
 but in potestate fuerat edictis de fuit iudicatis;
 & ita & familia: ecclesie ab executione princi-
 pum, ipforum pnciptum donatione, longe prius
 erant remote: cur portea pncipet mundani da-
 filii eorum, qui in clero fuerant, iudicare de-
 boerunt, dum de eis iudicare, ad eos non ner-
 tinuerit? at G quid ad eos pertinuerat, esto;
 scripta eorum filiis ecclesia concertum confli-
 tent.

Verum nec pertinere, nec pertinuisse alicui h-
 laicorum iura ecclesia, constitutum papa Syoa- r'
 machi de rebut ecclesie conservavit clara voca
 demonstrat, ubi Eulalio episcopo Syracusano di-
 cence, nulla unquam laicis, et si religiosis, de re-
 deficiatis rebus sit facultas, aliquid dispoendi
 potestas est attributa: ubi nullum licet pndam
 rusticum vel urbæum, sub perpetua alienatione
 ad cujuslibet jur< transferre, ne, m usufruâu
 rura aliquibus dare, ne; data retineri, prater cle-
 ricos, & peregrinos; ubi donator, alienator. At
 venditor, honoris lui amilDoe multatur; petent
 vero, accipiens, defendens, contentiens, sit sub
 icribens, anathemate feriuntur.

Refat itaque faâores legum de illis qua ad
 (e pertinent protulisse iudicium, id est de filiis
 facularium ad eorum iura pertinentium, non de
 filiis clericorum ad solum distnâum ecclesia le-
 ge sit antiquitate reificentium. Errant certe,
 sit non intelligunt scripturas, ex legum promul-
 gatores iniuste inculpent, qui putant eos post-
 habita folestia legum, sit filiorum eccle-
 sia, se maxime fervorum qui sunt io clero, &
 pro filiis fervorum facularium orque cooflituille.
 Neque enim pervigiles esse non potuerunt, qui
 mundum legibus summiferunt. De filiis ergo
 laicorum ad publicum pertinennum, publici re-
 Aores fecerunt cdiâurn,* non de filiis (errorum
 ecclesia, quam illi ipfi legum magistri ab omni
 publica exartione io perpetuum decreverunt die
 tmmunem Verum si conspiciamus agatur, de fi-
 liis clericorum, qui nulli acle debuerunt, qua
 lex, nisi nulla erit / Filiis quidem laicorum, qui
 deboc-

anno
 **STI

— debuerunt effe ulli, fit lex ulla. Filiis autem de A publico habebunt, quæ ad folam ecclēfix utihia
 riorurr' » qæ' debuerunt effe nulli, lex utique
 Christi erit nulla. Neque enim legpm moderatoresYll s,
 quos futuros non crediderunt, legem dare potue-
 runt. Silcant ergo ii/qui fine lege ifunt nati:
 (ciant fe legem non habere, fed .contra legem
 eniti. De quibus, ut pote dc'nullis, id eft de
 doq futuris, nulli faeculi iudices ad votum cle-
 ricorum teliamcutum Dei profanantium impref-
 fere fermonem. Qui fi legem haberent, pater-
 na bona legitima filiceffione perciperent; non
 confidam incriptionem contraherent. Et quia non
 fuccedunt, ligem ergo non habent. Et fi habe-
 rent legem patri fuccedendi, haberent utique &
 legem, matrem, quam garrunt liberafts, profe-
 queodi. Utrumque enim, \$ iuccedere & fequi, H
 non ex plebeia levitate, fed de publica autho-
 ritate defeendit. Qui ergo patri legibus non fuc-
 cedunt, matrem legibus non fequuntur. Qui enim
 unum horum habebit, alterum obtinebit: & qui
 uno carebit, neutrum tenebit. Jure ergo filii cle-
 ricorum .nulli erunt, qui ita a patre & matre
 funt alieni, ut nec cum eis fortem habeant, nec
 cum viventibus legem accipiant. Erunt igitur
 nulli, qui per legem nec patrem fequuntur, nec
 matrem. Sed de his duobus, id eft iuccedere, &
 fequi, dicam amplius, ut teftibus celo & terra,
 omnibus fatifaciam contra caufantibus. Qux duo
 quia filii clericorum non habent, tanquam. non
 fint, lege & nomine carent. Neque enim filii
 habebunt, quod patres legibus perdiderunt.
 Amplius. Hxc autem duo, id eft fuccedereft
 fequi, ideo filii clericorum mundane leges at-
 tribuunt, quia ex patre & matre eorum, qui ea
 habuerunt, ad filios defeenderunt. Quod enim
 parentes legibus habuerunt, relinquere filiis legi-
 bus potuerunt. Filii ergo laicorum legibus nati,
 legibus & matrem fequentur & matrem. Filiis
 autem clericorum ideo hxc legitima leges non
 confentunt, quia pater eorum & mater, ut po-
 te indigni, ea non habuerunt. Et quia parentes
 nihil habuerunt, nihil filiis reliquerunt. Hxc
 enim legitima, id eft iuccedere & fequi, ipfi pa-
 rentes, dum eos contra legem genuerunt, ipfa le-
 ge juhente amiferunt. Et ideo qux miferiparen-
 tes legibus perdiderunt, ad miferos filios non per-D
 tinebunt, qui contra leges-intraverunt & exie-
 runt. Nihil ergo pater & mater eorum habue-
 runt, quia contra leges nafcuntur. Nec patrem
 in hereditate, nec matrem fequentur id liberta-
 te. quia quas parentes jam fub lege peccati cap-
 tivi non habuerunt, dare filiis non potuerunt.
 Quis enim dabit quod non habet? Sed habue-
 Hint: quid autem? infamiam, & fuppliciumcon-
 fcietotix. Hcc duo utique habuerunt, hxc duo
 fuis parvulis dimilerunt.
 Sed ut in fole convincantur, & ultra hifcere
 non audeant; dicant, dicant, que leges filiis cle-
 ricorum libertatem vel fuccellionem adjudicent.
 Ec cum judicia fcripta proferre non potue-
 rint, hoc fibi quod fequitur a nobis refponfum E
 teneant, & de cetero laceffere definant, & ultra
 jam contendere non afpirent: immo contendiffe
 de rebellaffe fulpirent. Lege enim Nicaena, qui-
 cumque ex clero cum qualibet muliere habitave-
 rit, vel eam turpiter cognoverit, vel filium, vel
 filiam genuerit, deponitur, Lege autem Iuftinia-
 na eque deponitur, & curis civitatis; cujus eft
 clericus, tiadnur. Ecce clericos legibus damna-
 tos; ecccdiciicos curis, & fervos legibus tradi-
 tos. Num inuire fas exit? Si fervi funt patres,
 lervi erunt & filii. Servient itaque cum filiis pa-
 uu in curia, td eft, curam fuper his taotum ini

tem forenfem pertinebunt: illa fcilicet ca-tfa, ut
 qui noluerunt intus, id eft in ecclefia fervire c.
 ut clerici; ferviant foris, id eft in publico, ut
 la>ci.

Neque enim clericiJ, licet dammati, ut ex-
 eunt ab honore, ita a famulatu ecclefias exhibunt.*
 neque ulli extra ecclēfiam, utpote officialium
 alicui perfonarum lervient, fed in publico ea tan-
 tum publica quæ ad ecclēfiam refpexerint, procu-
 rabunt. Et ideo poftquam lex a Deo data pro-
 feriptos curiae tradidit civitatis cujus eft clerus,
 cautiffime addidit; ne forte publici apparitores
 fibi eos mancipandos putarent, & ecclēfi@ fufe
 fervituros effe dubitarent. Filii autemxorum qui
 apparuerunt, fervi ecclēfie erant, quia lervitutum
 a capite ad pedes traxerunt.

Sed fi de clericis liberis, & eorum filiis: quid
 erit de clericis fervis ecclēfie, & de filiis eorum?
 Equitas enim ipfa eft, que paribus in caulis pa-
 ria jura deliderat. Neque enim lex divina ait,&
 humana, fi quis liber aut fervus in clero mulie-
 rem acceperit, deponatur; fed, fi quis tantum fi-
 gnanter dicit, & generaliter fcripfit, (ervum &
 liberum unocapitro & una lege aftringens. Nul-
 le enim vero leges recepte ecclēfiis Dei prxju-
 dicant. Nulle leges quodcumque proprium eft
 ecclēfie, mobile vel immobile, minuire vel au-
 ferre preiungunt. Nulle utique leges filii cleri-
 eorum aut fuccellionetn bonorum permittunt,
 Caut corporum libertatem indulgent. Quod fi fa-
 cerent, non malorum effent ultrices, fed ma-
 lorum utique incentrices: ipfumque nomen le-
 ges perderent, que a ligando, id eft a co-
 hibendo, nomen fumpferunt: q*ia non jam
 tranfgreffores punirent, fed tranfgreffiones nutri-
 rent, & tranfgreffibras contra feipfas defenderent:
 ipfique legum faâores, non jam legum faâores,
 fed legum & rerum dicerentur everfores. Quo-
 modo enim Aaret mundus, fi divina mandata,
 &*jura refeinderentur humana?

Sint itaque nulli filii clericorum, & maxime
 illorum clericorum, qui funt de familiaecclefie.
 Sint equidem, Got, inquam, inquam erunt nul-
 li. Qui injufte caufando matrem quantum ad fe
 liberam, quantum veto ad Africanum concilium
 ultra mare ut ancillam vendendam, juftè & ma-
 trem perdiderunt & patrem, more eftuantis dia-
 boli, qui injufte atnbicodo illicita, juftè perdidit
 acquifita. Qui, licentia mea dixerim, fi nimis
 non infaniret, non ita viâus & confufus, in in-
 terminabilem obftinationem abiret. Ita quidem
 filii deiicorum (ervorum ecclēfie, fi, prout ju-
 fte deberent, & genus avitum importat, fervirent
 cum patre, adhuc foiftan fi tacerent & caverent
 non ita follicitarentur, licet juftè potuerint pro
 matre. Sed profuit diabolus infaniffe, quiamuo-
 do cum jam non ferente, difrupti cell redem-
 ptorem velocius tranfmiferunt. Prodierit & filios
 clericorum de familia ecclēfie excaudiffes quia
 excluduntur, id eft, manifefli fient, quod proba-
 ti funt argento, id eft, eloquentis autorament-
 Filii igitur laicorum juftè geniti, & patrem fe-
 quentur & matrem, quia legem a patre & ma-
 tre venientem acceperunt. Filii autem clerico-
 rum, & maxime illorum clericorum, qui fiintde
 familia ecclēfix, licet matre libera procreentur,
 matrem tamen non fequentur in libertate, fed
 nec patrem in hereditate, quia nec a patre nec
 e matre legem venientem acceperunt, quam ipfi
 parentes contra leges moechando legibus perdid-
 erunt. Sed ne ipfi filii clericorum, quia iunt fine
 lege, di(pereant, aut credant fe, omni folatos
 far-

— . — .
ANNO
CHRISTI

L. c. I.

fervitutis vinculo, licenter abire posse ut profugos : A
mifcreicimus illis, hac conditione prxmiffa, ut
ex nullis appareant julli, & ex Gabaonitis Nathi-
nci fiant: & cum Jofue vitam refervando, hanc
eis legem concedimus, nt in fervitium temp'i ,
quod effugere nullatenus poffunt, aquas, & li-
gna, & cetera generis ejufdem , veluti florenfes
ecclefix adionari comportent. Multis deinde mul-
ta non patent xque, & ideo multi errant tndif-
creu, nec putant omnia effe intelligenda : una
Pauli fententia fatis circumfpeâe communimur,
Jlua (cribriur: C7«ir/jar/y...far»icationti ceuft itbrit
//» .

Hoc Paulus de laicis tantum. Jovinianus autem
de laicis At clericis xque didum affirmit. Hoc
intelligendum erit de clericis, ut hxreftrchx coi-
luentes effantur. Perit ergo omnium caftitas,
nec neceffaria erit virginitas, & imperabit incon-
tinentia, quam omnis catholica fynodus ejicit de
ecclefia. Et mentiuntur Nicxni Patres; qui non
folum connubium, fed etiam cum mulier. jus ha-
bit, tionem, clericis omnibus apertiffime interdici-
cunt. Convidi ergo filii Belial abfque jugo legis
taceant, & fciant apoftolum, ficut de laicis tan-
tum ut unam unufquique habeat dxiit** , fic
inventores legum de filiis tantum fervor: m fxcu-
lanum , id eft, laicorum, ut matrum confectio-
nem habeant fignificaffe. Erit igitur hea integrum
judicare, filios & filias omnium clericorum, qui
fuerint de familia ecclefix, ex quibufcumque mu-
lieribus, quocumque modo fibi conjundos , fer-
vos effe proprios fux ecclefix in fervili genere:
quia & fervitus paterna eos accufat, & maternum
adulterium eos infamat & damnat.

Adulterium enim non ell folum cum aliena
peccare conjuge, fed omne quod non habet po-
teftatem conjugis, telle fan&iftimo Ambrofio in
libro qui de Abraham infcnbitur . Verum illis,
qui filios fervorum clericorum ecclefix ex libera
concubina liberos effe volunt, & e contra filios
laicorum fervorum ecclefix ex uxore fervoa effe
putant ' indiffereti indifferetam differentiam facien-
tes, veluti bene offerentes fed mak dividentes ,
repondere libet, nec fine rifu dum licet, & pau-
cis, eos, ut faltem fic refipifeant, abfolvere. Di-
cant eja fanatici, dicant profani, dicant ultra in-
fenfatos Galatas fafeioati. dicant , adulterium fit
legalius, an matrimonium? Coaffi repondebunt
matrimonium: & adulterium, id eft, alterius
uxoris violationem, Ac omnem contra leges Chri-
ftianas concubitus mecum damnabunt.

Quomodo igitur, refpondeant, filii concubina-
rii fint liberi, fili vero uxorii fervi fiant? Filii
enim clericorum fervorum ecclefix , quos de li-
bera matre male liberos effe volunt, fervi certif-
fime fux erunt ecclefix, quia tribus illicitis te-
nentur obnoxii. Uno, quia ex adulterio eroer-
ferunt: quod enim poteftatem non habet conju-
gii, adulterium dicitur. alio, quia patre clerico
'prodierunt, ubi mater licet fuerit libera, quia fe
tamen petulanti clero vendidit fponfe, Africana E
fynodo agente, arcillabitur corpore ut dotea toidens
tio, quia patre fervo procefferunt, patris ideo na-
talia fecuturi. Si enim omne verbum ftat elo-
giis hujufmodi conviât clericorum filii ftabant
perpetuo fer irutis obligati opprobrio: filios vero
laicorum fervorum ecclefix bene fervoa effe vo-
lunt , quia ft id leges concedunt. Sed filii ux-
orii, juftius quam filii concubinari, liberi vide-
mtur , nifi patre fervo nato retraherentur, ft
matre analia fponfe fa&a involverentur. At mater
uxoria, & concubinaria, utraque ante cognitio-

nem libera fuit, & utraque ultronea ancilla Uda-
e. Si utraque mater legibus ancilla utriufque er-
go filii legibus fervi erunt. Si utraque mater eft
ancilla cum hint, ft uterque pater fervitutem nân
abnegat: qua temeritate nlii Nabal ftulti unam
partem libertati, alteram fervituti dederunt? Qpa
ftonte filius clericorum fervorum ecclefix Inadul-
terio natos liberos; ft filios laicorum (ervorum ec-
clefix in conjugio, fe vos effe voluerunt, cum lex
hus At illos xque fer. itutt fummittant? Num for-
fan ifti ideo liberi, quia adulteri; At hi ideo fer-
vi, quia legitimi? Erant utique Phanfxi, quia
divifi: unutp , quod divifionem non recipit, iodi-
fcipinabiliter dividere volentes. Una enim filios
fervitus ligat, quorum & matres idem opus ea-
dCraque indiffmiliter copulavit voluntas,

Itaque hic, hic, fi placer, filii matrem fequan-
tur; quia ut nimis Ac ultra jam inculcatum eft ,
Ac matres ut ancillas ultra mare vendet ecclefia,
& fecundum placitum filios aut arque habebit ve-
nales , aut domesticos fervuio legibus iuhjugabii .
Filii igitur clericorum fervorum ecclefix, ita de
libera ficut de ancilla, (ervi fux erunt ecclefix ,
quia fi patrem fequuntur, fervi erunt ut pater, fi
vero matrem, ut judices fine literis volunt, fe-
quuntur, fervi pariter erunt ut mater; quia an-
cilla, quia voluit, ex libera fieri potuit.

Cur ergo paffim erraverint, dicant ; ft cur
unam partem damnaverint, alteram autem libera-
verint, dicant. Utramque enim partem lex divina
fic hurnana ecclefix ejus eft fervituti addixit. Ve-
rtsm, quo haufu potionati infaouerint, eo quod
tam fluite, Ac tam pueriliter erraverant? Num
legalior concubinaria deteftatio, quam matrimo-
nialis erit contraâus? Unde, qua lege, quo in-
ventore , honor libertatis datuseft adulterio, quod
ipfi damnant incogniti , Ac ignominia fervituti
impolita eft matrimonio, quod Deus ipfe lau-
davit f Dicent quidem, velint nolint, dicent ru-
bore confufi verecundix legum violatores, nulla
lege, nullo hoc fuiffe pixfumtum jubente. Illi
ipfi certe rale voluerunt, pejus dixerunt, pe(li-
me, quod evomerunt. in injuriam legum verte-
rant. Et quia diabolus m le feriptum interpre-
tantes fequuntur: ideo in dicendo \ faciendoe-
Draverunt, & errant, Ac omnes ufque nunc ita in-
telligentes errare fecerunt, Ac laoiunt. Certe, fi
filii damnandi funt pro conjugio; juftius multo
pro adulterio & illicito «concubitu damnabuntur.

Legant denique, vel fi legere faftidunt, legen-
tem intelligat Jufmiani Augufti viri Christianif-
tini ad Dominicum prxf itum pro Lugdunen.ibus
conquerentibus lundos detrimentan , eorumque
funâiones minorari, ft reipublicx vcâigaliadeftu-
tura, quia filii (ervorum ex liberis mulieribus ,
liberi recedebant. Sed imperator diferetiflimus m
commune omnibus confulens, generali lege, mul-
ta impofita, prxeipit ft praecepit, filios fervorum
patrum ex liberis etiam mulieribus, non matrum,
fed patrum fequi naturam Longo oculo vir Ju-
ftioianus, nominis ipfo privilegio merito juftus,
fynodo agente, arcillabitur corpore ut dotea toidens
rum, quia ex libero utero exirent, liberi abirent.
Si ergo hoc conceditur frcularibus propter in-
demnitatem; cur non pern>ittitur ecclefix propter
utilitatem ft neceffitatem f

Ubi funt, ubi conturbatores ftjrxdoneccle-
fir, qui filios fervorum qui funt tn clero , pro-
prier matres liberas liberos effe garriant? Ecce, ec-
ce filios fervorum ex liberi» matribus natos, qui
lege data non matres, fed p« res fequuntur. Et
fi hoc licet in fervis ixculauum, qui licito mu-
lieribus utuntur: cur non licet m /iliis (ervorum
cede-

¶ ecclesie, quoi in clero, quibys mulierum omni-
no u'u' Pr'hibitus? An non, qui leges non
intelligit, si iudicare quod ignorat c'cus pr'fump-
pferit, omnes leges divinas sic humanas pervertit
& (a'us Jeioboamita peccat, & peccare facit fi-
lio» Irael?

AuGm erroneos iudices Jeroboam fornicanti in
excelGs coriferre; quia ut ipse erravit in vitulis ar-
mentorum, na & isti mendaces in (latent, errant
in vitulis labiorum. Aulim & ecclesiarum magi.
(Iros libe'ce increpare, qui salutis communia &
nolunt, & metuunt pr'edicare, qu'Otum iotereti
temper clamare, & nunquam cellare, sic ovile
Dei continuis latratibus cutlodire, sic malignan-
tes odio perfedo odire. Neque enim propheta mi-
rabilis increpare, nec ad sua odia inimicos, me-
tuit excitare, qui Creatori omnium quasi in mune-
re aidenter obtulit, dicens.* Acrnte <u tt, ZJrar,
odtrunt, oderam? iustitiam enim luent non abjcondi
in corde meo, ut faciunt multi, led palamannun-
ciavi. Qui ergo iustitiam Dei palam intrepidi
metuunt adnuciare, canti muti sunt non valentet
latrare. An non in eccleGa canes sputi fa'ci sunt
lacerdotes? An non verboto exercitu Aantum ver-
borum clamofi in populo, fine fale palatii palati-
sy fa'ci sunt iudices? Sacerdotes enim Dei pro-
pter filios sacerdotum ficlericorum, quos libertate
incaflutn moliuntur, iram Dei fcienter incurrunt,
fit libertate animi amiffa, fervi fiunt diabolorum,
pro filijs clericorum. Et fortem Dei, a qua cie-
ri vocantur, perdentes, iplo etiam honore facer-
dotii canonum lege damnantur: jam apud Deum
certo depofiti, licet ante oculos hominum videan-
tur prosperari, fit in accepto honor ad votum
extolli.

Judices autem non iudicantes, immoJudaizan-
tes, pro filijs clericorum, quos a famulatu ec-
clefiæ abtrahunt, sic honorem palatii legibus
perdunt, sic rationem post mortem, nisi hic pe-
nitentia liberentur, venfime reddunt. Verum si
ignorantia deliquerunt, quzraut canonizator ma-
gistros.* fic fcholarum remedio fenfum captivatum
vel redimant, vel non damn accipiant. Si au-
tem Audio bene inventa fic fcita depravarunt:
currant ad celerem fic fuperabundantem miieri-
cordians Dei, qui pro certo corrigit pznitentia
quod commiffit pr'fumpcio, fic impudensappofuit
negligenti. Et revera magna iudicibus opus eft
pcenitentia, qui impudentes clericorum fic bcerdo-
tum lenones effecti, ad hanc devenerunt ignex
miniam, ut ficut dzmones de gaudio in fuppli-
emm, ita iudices de palatio ceciderint in lenoci-
nium. An non cleros ad lupanaria invitant, fic
quafi ad fuptra cogunt, qui filijs eorum liberta-
tem mutant, fic hereditatem promittunt? Si
utique cleri credereat filios fuos hac legefervitu-
tos, feque ipfos, ut funt deponendi fecundum
Nicvoam regulam canonum matricem, pailim
viderent depofitos: ad cor confusi Deo medicam
tesredirent, fic forfan a psganifmo reveriri quan-
doque ceffarent. Ipfe quoque curraces meretri-
ces futuram fecum filiorum & fuam colligentes
ignominiam, clericorum declinaffent periculum, fit
in laicorum demigrandum elfe dchberaffent pa-
trocinium.

Omnes igitur filii fic filix omnium clericorum',
quos de famiha ecclesie t de quacumque libera
nati fuerint, vel uxore, vel concubina, quia
neutrum nec licet, nec licuit, nec licebit) fervi
fu* erunt ecclesia in facula foculorum. Conti-
cefcant ergo impii, faltem in publico, fit ftulti
ahquando fapiant, fic ineptire vel imminente fe-
nio jam dedifeant. hoc feientes, hoc inviolabili-

ter perpetuo tenentes, quii (i filii laicorum fier-
vorum ecclesia ex liberis uxoribus ferviunt: mul-
to magis filii omnium clericorum, fervorum ciccle-
fi* ex libera concubina procreati, fervi fus erunt
ecclesie, neque inde exire debebunt. quia adul-
terium ab omni mundo damnatum, nulli unquam
profuit, nec (ervum a jugo prementis liberavit,
immo liberum fervitio turpiter fubjugSvit. Ideo-
que nullo tempore honorem aut libertatem, fed
omnem ignominiamfic fervitutum apud Chriftia-
nos fic paganos femper accepiffio fic ztas prodit fit
ftylus. Sint itaque hujus conditionis filii fit fervi,
fic, fi pedit dici, ferviores, qui omnibus aliis
fervb in nafcendo lege 'divina fic humana proban-
tur indigniores. Quorum patres, ut cleros impu-
dicos ab ecclesia abjicit ecclesia, eofque depofi-
tos fervire fibi ut forenfes in curiali facit im-
pudentia: matres vero, utpote pro adulterio
vendita libertate ancillantes, lex divina fic hu-
mana prius in foro caftigat, & poftea exilio
macerat.

Sed neque ipfo libere meretricio, ex quibus
cleri diacones aut facerdotes de familia^ ecclesie
furati funt filios, cum bonis fedquiffia exhibunt:
fed omnia quecumque fuerint adquiffa, mobilia
five immobilia, ad ecclesiam, unde omnia injo-
fle fubtraâa, fubrepta font, fit fubduâa, cum
filiis fit filiabus iufte omnia revertentur: totum-
que ecclesia ut fuum proprium recipiet, quidquid
lallorum falfo iudicum confilio, per manus *
autem, per nomen alicujus liberi. haminis. fuerit
conquiffum. De bonis enim fervorum ecclesie,
non de facultate illius liberi, cujus folumnomen
fonat in charta, hujufmodi eft adquiffio fââa.
Et ideo iudices, qui has ferifptiones faciunt, fic
illi qui per fuas nihil valentes maos recipinnj,
aequo ecclesie feriendo font iudicio. Ipfa etiam
mater, qux dicebatur libera, nifi humanis age-
remus, quia (acilegium fecit, fervitio effiet eccle-
fiæ mancipanda. Eft enim facrilega, qux rerum
divinarum furtum facit. Res, inquam, divinaeft
omnis Deus. Kem ergo divinam omnis mulier
iuratur, qux cnm clero meretricatur; nec libera
elle debet, qux exterminante furore libidinis
fnimet oblita, omnem a fe corporis fit anime
propulfit libertatem,

Qjarn tamen cum fua quacumque libertate, fy-
nodi etiam Africana feveritatem temperantes, li-
beram ideo abire volumus, ut ii quos illa lupa
devoraverat, per Dei gratiam liberentur. Enlct
longe tamen voLmns, fed trans mare nolumus:
ut a vifu, auditu, & congregfu cleri aliena, pe-
nitentia reddat ecclefia, quod incurGone furentis
perierat fzmimx. Trans mare vero ut exulet ideo
nolumus, quia jugum importabile Deo prohiben-
te non nudemus imponere. Aeris enim alieni
homo perfragilis infesta inclementia, fic macera-
tione infolita deftituta, potius morti deftinata,
quam pccniteni* putaretur deputata.

Authore igitur Deo, & principibus noftrisPe-
tro fic Paulo, Horente gloriofiffimo filio noftro
H* . femper Augufto, approbantibus fratribus no-
ftris, fic omqibus consacerdotibus, hunc ita de
mundo tollamus errorem, fic ita hanc imelligen-
tiam omnibus foculis, omni dubietate fugata,
infundamus: ut nullis unquam temporibus hxc
peftis repulset, nec unquam in talibus fine cau-
fa fecutura polleritas dubitet. Et ut firmum poft
hac quod fancimus permaneat, fic in fines orbis
terræ confervendum perveniat, totius hujus fum-
ma fententia hac noftri forma decreti, fratribus
fit coepitfcopis noftris fubfcribentibus confirmabitur.

DECRETUM DOMNI PAPÆB'.

J, - ^.

I. ür nnlhu in titra ontherem attingat.

Nullus presbyter, nullus diaconus, nullus subdiaconus, nullus in clero uxorem aut concubinam admittat: cum nulli quoque laicorum scire liceat mulierem prout uxorem. Quod si fecerit, fecundum ecclesiasticam regulam deponatur. Sed neque fecundum humanas leges ex longo facias, & receptas, nullus admirationis locum in plebe habeat.

II. Ut episcopatus nullam fitminnmbAcac^{tfue}fi cum aliqua babitet.

Episcopus sicut nullam habebit, ita cum nulla penitus habitabit. Quod si fecerit, & contra regulis, id est mundanis legibus concordantibus, honore, quo se ipse fecit indignum, abicietur.

III. Ut filii clericorum, fervorem ecclesie, feroci fiant ecclesia tant omnifiet afiquifitit.

Filii & filix omnium clericorum, omniumque graduum de familia ecclesie, ex quacumque libera muliere, quocumque modo sibi conjuncta fuerit, geniti, cum omnibus bonis per cuiuscutaque manus acquiritis, fervi proprii fusi erunt. ecclesiis nec unquam ab ecclesia fervore exhibent.

IV. Ut filii clericorum fervorem ecclesie attinent jtiatt libertatem promittat.

Quicumque filios clericorum fervorem ecclesie de quacumque libera procreatos, liberos esse judicaverit, anathema sit & habeat in iudicio quod fecit, quia ecclesia tulit quod non dedit.

V. Ut fervi ecclesiarum per manus liberi nobis eifvirent.

Nulli fervorem ecclesie, five in clericali, five in laicali, de quibus nostrum est & fratrum nostrorum judicare, liceat comparare, aut ullo modo acquirere per manus aut nomen alicujus liberi hominis. Quod qui fecerit, evasibiliter cxfus, tam diu carceratus habebitur, quamdiu omnis ecclesia recipiat feriptiones.

VI. Ut iisset fui chartam per suat manat accipit, finem ecclesia faciat.

Ille autem male liber, qui factus est diaboli fervus, per cuius manus latrocinantibus fervus ecclesie, quicquid illud fuerit, adquisivit, aut ecclesia totam faciat securitatem, aut maledictus inter fures codefi & facrilogos habeatur.

VII. Ut nullus ptx aut tabellio chartas ftriboit, fetservi ecclesia per manat Meri aifvirent.

Judex vero, aut tabellio, qui tam iniicit chartas icripferint, & res pretio fervorum ecclesie comparatas, aut aliqua libralitate conlatas, nomini alicujus liberi titulari prrlumpferit, anathemate ferien-

Concil. General, Tom- XIX.

tar. Sed neque honorabitur in palatio, qui ecclesiam palatii matrem non erubuit impugnare.

Hoc autem ecclesie Det testamentum, contra malignantes, Deo auctore, auctoramentum, dilectissimi filii nostri H. Augusti edicti lege firmari, corroborari, & humilis inferi & inferi legibus volumus: & per omnem iriperti sui latitudinem, ut suscipiatur, teneatur, & publica auctoritate omni tempore judicetur, omnes in commune oramus & obsecramus. Erit enim Deo volente in eternum valiturum; quod ecclesiastica gravitas prohibet publico fuerit vigore exterminatum. Nec faeliosi, hujus decreti scientiam diffiniam bunt, quia omnium libris inscripta, per ora omnium evolabit. Nec impune putabunt audendum, quod publica damnatum feveritate cognoverint.

Ego B. papa sterne urbis huic confilito nodali subscrip.

Ego A. fims Mediolanensis ecclesie archiepiscopus subscripfi.

Ego R. Ticinensis ecclesie episcopus subscripfi.

Ego A. Cumanus episcopus subscripfi.

Ego L. Taurinensis ecclesie episcopus subscripfi.

Ego P. Terdonensis ecclesie episcopus subscripfi.

Ego Leo Eufebians ecclesie catholicus episcopus subscripfi.

Aftum Papis. Kal. Augusti, imperante domino

H. gloriosissimo Augustino, permanens fratris Leo

is verceltenfis episcopi.

RESPONSIO AUGUSTI.

Nihil tibi, sanctissime papa B. possum negare, cui per Deum omnia debeo: preferam cum iusta petas, bonefiam cum iustis fratribus iuggeras, & me in conbrtium fanfte foiciudi- nis idco advoces, ut sicut laboris, ita participes finis & gaudii. Gratias itaque sancto copaiut tuo jure habeo uberes, qui & salubriter ponit ecclesiam, & a clericorum incontinentia, unde omne malum videtur ab Aquilone luper terram emerfit, correctionis vigilanter fecit principium. Omnia quidem, quas pro ecclesia necessaria reparatione inodaliter inlUtuit de reformavit paternitas tua, ut filius laudo, confirmo, de ap- probo: fit ut omne finit paratiores, eam me inviolabiliter fervaturum adjuvante Deo promitto. Et in sternum manfura, & inter publica jura temper recipienda, si humanis legibus solenniter infcribenda, hac nostra auctoritate vivente ecclesia per Dei gratiam viftura, cum fenatoribus ter- rorum cum domesticis palatii, de amicis rcipublicis, coram Deo de ecclesia ita corroboramus.

INDEX CAPITULORUM.

I. Ut vallat i clero maliertm eentinget.

II. Ut nulbn tttfafnt malierem habeat eat esas ta habitet.

III. Ut filii clarcarem ferveram ecclesia, feni fiat fan ecclesia tant omaebus atufitit.

IV. Ut aallat film clericarum jtriainet ecclesia libertatem asbeat jateure.

V. Ut feni tttfifit per manne liberi bemtian mbil aimèrent.

Z

VI. Ut

--- MNBDJCTOI CONCILIIUM - >>®> " jyi
 " V1. w J.** tebellio cbertel inſenbent, fu/Ain vicinia, vix aut nūquam eorum c/f.-
 CHRISTI "trv> KCM * P,r meme Uteri edamiant. labit malitia.
 --- VU- <# itle fer ottjxr menu jtroel Kckfie cbertet / V. Vt fervi eccleſie fer »einu liberi
 & w* ttfetit, finem tf fecmiliHm eccleſie feciet. bominit mbti mifuireat.

I. Cſi uulltis in clero mulierem continget.

Nullus in omni gradu eccleſie uxorem vel concubinam habere ptzfumat, nec in una domo cum muliere audeat habitare. Quod ſi fecerit, fervata Juſtiniani Auguſti aequitate, curi civitaps tradatur cuius eſt clericus. Jure etenim manebit miſer in curia, quem eccleſie regula depoſitum ejecit ab ecclēſia.

II. Vinnlut efifcoſta mulierem bebeet, eut cum ee bebitet.

Epifeopus cum null* unquam muliere habeat te&um, cum nulla habeat ledum. Quod ſi fecerit, fervato antiquo & moderno eccleſie iudicio deponatur. Eritque tanto caſtis gravior, quanto gradus altior.

III. L7i filii clericorum fervorum eccleſie, fervi fini fue eccleſie cum omnibut edfuiſitij.

Filii autem omnium clericorum, omniumque graduū fervorum eccleſie, de quacumque muliere, quocumque modo ſibi conjuncta fuerint nati, fervi fu&erunt eccleſie, cum omnibus bonis adquiſitis: & quia fervi funt, & erunt, nunquam de fervitio eccleſie exire debebunt. Et omnia qu& ipſi per manus & per feriptiones aliqujus liberi adquiſierint, eccleſie ſicut ſua propria reddimus. Suo etenim juri totum eccleſia ut proprium vendicabit, quidquid ullo ingenio eccleſie fervus contraxit: nec ulli fecundum phantaſmaticos dabit adulterium libertatem, quod corpus in infamiam, & in fervitute trajicit animau.

IV. Vt nullus film clericorum fervorum eccleſie libertatem euUeet fUicere»

Quicumque ergo poſt hac eos eſſe liberos judicaverit, & pro eis contra eccleſiam dederit ſententiam, & hoc capitulum autoritate fan&x eccleſie flatucum noſtro ceperit, de in ſuis libris non feriperit, & fecundum hOc capitulum filios clericorum de familia eccleſie, proprios fervos eſſe fu& eccleſie uſu ſemper valituro non judicaverit, facultatum publicatione nudatus, perpetuo damnetur exilio. Ubi ſicut nulla unquam illi lex judicandi, nulla ita crk ſpes remeandi. Neque aim mirum, ſed juſtiſſimum, nimirum ſi is amiſſo officio corpore exulabit, quem eccleſia, quia Deum amiſſit, anatheqgite fulminavit. Matres vero eorum libertatem adulterio vendentes, prius in ſbrodaſtigat& fiant exetnplum, & poſtea iudicio ecclēſie dc noſtro exulcent. Quia ſe fuerint

Servjs eccleſie, ut noſtris, acquirere IU c&c juſſe, & licuit: ſed per manus alieujui liberi feriptiones ullae contrahere nullo unquam tempore licebit. Quod ſi fecerit, eccleſie iudicio fit (uus coercetur. Si enim ad noſtrum tpe&aret iudicium, ut fugitivus addiceretur,

VI. Vt ju&ex eut tebellio cbertet * inferibent, ^net fervi eccleſie fer meum liberi eJgnirunt.

Judicibus vero & tabellionibus, Quorum noſtra intereſt, ſi poſt bac tales fecerint feriptiones, manum amputamus dexteram, qua: ſcripſit contra eccleſiam. Ut qui noluit integer verum judicare in palatio, in foro mancus, corrigat alios ſ mendacio.'

VII. Vt ille, fer cujnt m>>>! ferma eccleſie cbertet ecceſſit, ſitem fi ſecuriteam eccleſie feciet

C Ille autem Deo, & hominibus exeerandus, per cujus manus invalidas, & nomen vacuum, fraudulenter eccleſie fervus feriptiones accepit, ſub ſacramento eiſdem redditis ſcripjonibus, ut omnium litium jacula ſopiantur, omnem eccleſie, prout conſtiterit, coaſſus faciet finem. Moxque eum infequetur flylus proſcriptionis, quem mater & magiſtra noſtra eccleſie vulneravit gladio maledi&ionis.

SUBSCRIPTIO.

Ego H*. gratia Dei Imperator Auguſtus hanc conditionem legis perpetua per conſilium domini Papa B*. Suggestente pluimo coetu epilcoporum, Deo authors ſtatui, firmavi, & ſemper valere decrevi, & optavi, meoſque imperii primores firmare rogavi.

Ego O. Marchio interfui, & hanc legem aſundendo peroeceſſariam, & oculos eccleſiis inblatos redentem, firmavi, & laudavi.

Ego R. Marchio interfui, ſe laudavi.

Ego O. comes palatii inrerfui, ſit laudavi.

Et fleret elii tmnm nomine injurie tmforii riernni.

Nota Gauiblii Cmhit ii.

Hujuſmodi ſynodi nomina propria, initialibot tantoa II terit indicantur in MS. codice, ex quo eam deſcripſiaaaa. Querendum eno tempo ſuit, io Rood O III luochoata literis tot nomina concurrerent. Qpod repertum a non eſt Benediſo VIII. ſoneiſſee uuxuao, A S. Henrico imperante.

Certum annum non affigno. Id tantum conſtat . celebratam eſſe hinc ſynodum inter annum 1014 quo Bene di&ua VIII. pontificatum, Henricta II. imperium ſimul tenuerunt. ſit 1014. quo uterque obiit.

Ticinaneſem epikopum reAe a noble Bapnaldum vocari, conſtat ex ſubſcriptionibus ſynodi Moman. Benedi&i VIII. anno rurj. quam bac ipſa in paaina lexis, qpa ex ſynodo a viroeroditiſimo Ugbello edita . Ugirii II IpAoa Italia ſacra non tam emendanda hoc loco, quam augenda eſt. la eaim Ticinealea UII. temporio epikopoa ſic deſcribit, ut Uberta» ana- ſool. ceperit; Gui-

Goido aeao toad. Raypaldua vere anno test. Opae fe- A
ries eoMiliari com Komaasa if- fynodr , At hac noftva
* rics eoMiliari com Komaasa if- fynodr , At hac noftva
Ticinenfi no' poteft. Nectiffi- eft ergo, inter Ubettwm
& Guidoas, Raynaldua alter exticerit. Certe ex ve-
tufis aaoMmaentia erodite quotidie prius ignotos epifeo-
pos. cuius in hia Audits verfatn compertum eft. «At-
que ut ne *b hac fynodo recedamus. habemus hic Ax
Cumanum epifcopum , qui fine dubio Albencu' eft , ui
appetet ex lubfcriptionibus fynodi Francoford, anni 1007.
Atqui Alberici hujus nulla inter Cumanos epifcopos ab
UWfello fatta mentio.

Terdoentis epifcopos, idem ac DertonenGs. Nam
Dertona Longobardis civitas, qu' bodie vulgo Torto-
re, ab «vi illius feriptoribus Tendona vocitata eft.
A. Mediolanenfis epifeopus, Armiffi' eft, fi coafta
bec fynodus ante an. 1019 fi poft annum illum , Ari-
bertus, qui it Heribctu' frpius dicitur.

Observatio Justi Fontanini ia Oifquiffione de Corpore S. Auguftini.

Gabriel Coflartius, in colligendis veterum Synodorum
aftia Labbei focius, ex codice MS. primus vulgavit Con-
cilium de continentia Clericorum, a Benedito VIII.
P. M. Ticini celebratum coram *piari'* » rsN» *epicopam**,
ut ait S. Henrietta I. Imperator, qui pre(ens eidem iub-
feriefit, & «srlnar ac *ngaatt* pontifice, ipfm hnwsti
/rgiSHi drXMTifr At cerrtdsrevit. Ex *piarialli* tamen il-
lia epifcopis (epten dumtaxat, primis nommutn lice-
ri* fubfcripti, iuperfunt, omne* Mediolanenii metropo-
li contributi, omnesque eodem A. D. ipsa, certe fuper-
flitea. ut de fingulis facile offendi poteft. Synodi an-
nuus Coflartius non adunavit, id tantum cooffare adno-
tane, eam celebratam inter A. D. 1014 quo Beneditus
VIII. pontificatum, & Heoricu' f. imperium tenuerunt,
atque A. D. 10*4. quo uterque fupramum diem obiit.
Ceterani A. D. rosa. Henrkum L. Auguftum in Italiam
defcenditfe, inque ea verfatum, certiffimis monumentis
proditum eft. Expedition! caaft' fuit, ut Gnrcos At
Saraceno*, Apuli- & Campani- oria infectos, ac Ro-
m- ipfi ferme incubante*, retundet.* Vide Mabitio-
tium tons. iv. Annalium libro av* cap. xtv. pag. att.
Ac pax. *>- ->*. c*P- nbi fan&um Imperatorem in
agro Locenii die xxnt. JM eiufilem anni rosa, mora-
cum adaotavit. Qpnm autem dira lac* ejus copia* in-

vaffie*, ipfe Ticinum ad Pontificem properavit, ubi
Jt«7emfi'i. *Aagajit* Concilio invrvfwit, eique- fubfcripfit
apodi *Labbeorum. Aditum verbum Anonymi Saxonis, quom*
illuHia Eccardu' primus vulgavit in Corpore hillunco
tomo i. psg. 4J4. Aperte enim hanc Synodum Tu inen-
fem expTmieae rihii videtur, ubi tradit, Henhcum *ti-*
nt» ttrlt» Iranltrefu» ^4lpiu' (id eft Apennini) *ttCmli-*
na; ***r S»»»Jt'le teltoqal» , c»»/lat»tlal midique di-
VCrtenu» regio»** Tifcapi, alijque topalli quaatplari-
tuli, in partibai peregije *ttcidntaltiu*; nimirum Ticini
iq *imGAaretia*; quam pariter *acidentalct regione* vo-
cat Dttmarus reftitutns in Chronico lib. vi. psg. \$97.
editionis JLCibniti. Medi* statis icriptoris eas *hali**
partii 6t regioet ttiliitUlti , Hrflint*, & *Netfrita*,
quod perinde eft, appellaverunt, quemadmodum aptis
teftitnoitiis in Vita clar* memorias Philippi a Turre
Adrienfs epifcopi cap. a. ante ejus Commentarium de
Antii monumentis editionis 111. Romau* pridem cftèn-
dimus. Caput autem *Ne*fri-ct* erat Ticinum, rrgkrci-
3 vitatis elegio * veteribus honeftatum. Nullum vero Con-
cilium prster hoc Ticinense, a *piariatti Efficoffi* tunc
celebratum fuitte competimus. Non enim cum viris do-
Ais verba Saxonis ad Selingentadentie, vel Aqmigra-
nenfe trahenda funt, quae non hoc, fed insequenti A-D.
sol), extra Italiam *perpaati* epifcopi celebraverunt.
Vir egregias lo: Baptifta Sollrrius, qui AAN SanAortun
Bollandianis ledulo profequendis eruditam operam impen-
dit, verba alterius Saxonis, quem edidit Izibitnrs,
rem paulo aliter narrantis, adduxit tomo III. Julii,
de SanAo Henrico age: s pag. 74J. num. tjo. Ac Mabillo-
nius in tomo iv. Annalium pag. apt. quafi magnum
iflud Concilium in *rrravawa* habitum fuiffet: quod ta-
men certo adlignare non potunt. Sed monemus, verba
illa efte confuta; quod Sollerti, fagacitas alibi non fe-
mel in eodem Chronographo animadvertit. Corrigen-
da funt & reftituenda ex *alteriuf Anonymi* Saxonis ab
Eccardo prolatis Annalibus: quos in eadem hac re, de
qua agimus, olim expreffit Brovverus Trevkenlium An-
nalium tomo s. lib. xt. pag. yrr. col. s. Non eft hoc *lo-*
ca mihi tacendus praclarus & vir & amicus Guido
Grandius Abbas Camaldulenlis, qui in pererudita Epi-
ftola de PŒndetis Florentinis pag. 9. tartum non attig-
it hujus Ticinenfis Concilii epocham, ubi ait, *circa*
«bm» toaa. id celebratum. Unde vir doAus hoc bau-
fetit, neutieum prodiit, neque jam vacat (criptis ad
eum literie hoc feifeitari,

IrtCONSITUTip NOVA

/ D. SBNMICI IMPBR4T0X.I* AUG.

Dnf. IIII, iit euiffit April, tivitait Arieti*»

Uoniam legibus cautum eft, ut nemo cleri-Djudicetur. Nam cum divita Iuftinianui jure de-
its.XVo-^L0,1 jurare ~~prrefumat~~ ~~ixibi~~ vero repcriiur
Uk' etis feriptum, ut omne* principale* peribo in primo
exordio fubeant juramentum calumniz; noo-
p'r It. pm- nulla legum periti* re* venit indubium; utrum
clerici jufjurandum pncftare debeant, aut alii
petfbnm hoc officium liceat delegare; quia illud
couftitutioni- ediôum, ubi clerici jurare prohi-
'Marcisae. heotur a * Marco Aug. Conftantino p. p. de E
Conftantioopolitania clerici* promulgatum fuiffTe
videtur, idcirco ad alio* clericos pertinere non
creditur. Ut ergo ifta dubietaa ab omnibus pe-
Manfoai *)tua auferatur, nos illam divi * Marci confi-
tutionem, ita interpretari decrevimus, ut adorn-
sium ecclefiarum clerico* generaliter pertinere

cievit, ut canones patrum vim legum habere
oporteat, 6t in nonnullis patrum canonibus re-
periat, ut clerici jurare non audeant, dignum
eft, ut totus clericalis ordo a pneftando jureju-
rando immuni* cTe proculdubio ccnfeaiur. Qua-
propter oos utriufque videlicet divina; & hu-
mane Legi* intentione fervata decernimus, ut
non epifeopus, non abbas, non presbyter, non
cujufcumque ordinis clericus, non aliqui* mona-
chus vel fanflimonialis, in quacumque contro-
«erfia, five criminali, five civili jufjurandum com-
pellatur qualibet ratione fubire; led fuis idoneis
advocatis hoc officium liceat delegare, jn
M

>«M.

4J1RIST1

«SYNODUS RAVENNATEM S IS

**

in causa AOUÉinoirii a r c k ta ri «cor r r«r«cu

Anno jotq coaâa.

ku.6*Ç* 'i, T>-Avennâtenfis cujuſdam Sjnodi ifto. quidem A fequultur : *Archiep* fatrt* fat* J*fr*tr ai*
 Xv anno 1014. Labbeus ex Ugbellio Itali® S. *Aiaultt. tnfarârt fait.* (Ubique Romt, ha-
 torn. 3. p*g:358. vet. edic. meminit; fed cum io bita jam antea RavennatenG fynodo, cui proio-
 fynopfi aâorum quam ex veteri febeda Ughel- de Arnoldus prcfuiſſe nequaquam potuit) *fef-*
 Mos, & ex illo Labbeus exhibet, habita illa le- *tutti* tfa Altifrltm* (cujus & fy-
 gatur anno Hi. Henrici Imperatoris die pridie nodus Ugbclüana meminit) *faefit die ftfait**
 Kai. Majarum, chronici ifti charaâeres in an- *frie* dtgrtdert vélait; fa éfaee fiera* nitrftf-*
 num 1014\$. nos deducunt; Nec efi, cur mendum *fa faflu Aricia ftafait Eccleſia.* Legendum
 in his chronicis notis fuſpicemur ; quamquam fuſpico Aretine, nam Aricium oppidumnun-
 enim hoc ipſo anno 1014. Concilium Ravenna quam tero urbs fuit Epilcopalis, & Aretin® *Ec-*
 admitti oportet, aliud eſt tamen poſtremum hoc *cleſi* wipulus per bus annus Adhæntum, qui idem*
 ab eo, quod Ughellius commemorat ; nam huic a eſt ac Adalbert», Epilcopum lignant apud Ughel-
 prſuiſſe Arnoldum Ravennateufem Archtepif- lium in *Aretiais* tom.i. ZsXatvaaa, pergit idem
 copum aâa ipia perhibent. Huic vero noſtro annaliſia, dM/, & *Re*a teidit* freedali jedicia*
 alius quiſpiam , & forte ipſe Bnediâus VIII. /ſpa *dtpafritei ArcUtlifate Lteut* (Ravenna-
 papa, ut ex iis, qu® inferius dicentur, confia- teuſi) jaw watas caa/rcra/ar. His verbis fyno-
 bit. Stet igitur io ſua fede aoni 101d. Raven- dum quamdam Rom® a Benediâo habitam de-
 nateoſis provincialis fynodus , ad quam aâa (ignari cenſeo, in qua forte accepta, It confir-
 UghellioLabbeaſa referantûr. Huic tamen anata fuit conAitutio illa Imperialis Henrici) in
 no loix lua confiet fynodus ex teſtimonio an- ejus confeccratione lata, qua jura Roman® Ec-
 nalifi® Saxonis Eccardi afferta, cujus fut' hec cleſi® agnoicuntur, & afferuntur. Id enim tunc
 verba: Arx (Henricus) Aavraaav *freptaat* Aa-Cin moribus poſitum fuiſſe, ut cum novi Impera-
 it/a freed. *Areelda* fratrt* fat* Elifafali di-* tores coronam Rom® accipiebant, fynodus ha-
tnilatt frlet dsaalxa , Ū* faſnundaar vi rtdirt beretur, tum ex fynodis ſub Ottonibus habitis
 cſa&mv, *n^rilttt fat, ac mHi Sntla eſa-* conflât, cum vero diferte afferit Benao horum
 filie rrvſcſl «atattw *ertitprafat** (Ravennaten- temporum ſcripto in vita Henrici III. Impera-
 tem) *digna lenert faillant.* Hec annaliſia, qui toris lib. I. cap. xii. Statuatur ergo ſequens fy-
 dcio ſubdit Romanam Henrici profe&ionem, & nodus in Colliâoribus omiffa

H88H88''I89. <8>«ß8î. «88n3W §i-eSH8S.

^SYNODUS ROMANA.

ANNO IOI4

Sub Beadiéto VIII. præſente Henrico I. Imperatore celebrata.

ISTIS.

Q Uo anno & tempore Henricus imperatorDlift® Saxonis Eccardiani, ad annum 101*, ubi
 Romane ſe contulit imperialis coron» re- Gregorium quemdam «mulum , & adverſarium
 ceptend® gratia, (quam vel die vi. vel xvi.Kah habuiſſe illum affirmat. Hunc forte, & alium
 Majas accepiſſe fatiſ conſiat) fynodum habitam aliquem ejus patronum, dedeſeoforem in eo con-
 indicat Annaliſia 'Saxo Eccardianus ad eumdem cilio Romano pontifex depofuit. Ejufdem Ro-
 annum his verbis: *In Kavenas deas, & Ro*a* mani, vel forte Raveonatenſis, nam amborum
 la/rdrw *fafaelli faicit Peſe ripefat.* Quinam de- ſimul meminit Annaliſta, decreta alia deſignat
 poſiti hi fuerint, nec indicat Annaliſia, & ſilent his verbis: *Saefien* ftrtre itfiilttt diu l» iis*
 alii. Suſpico tamen «mulos eſſe quofdam, qui *fertiet ittgtlla ce* txce**niticellent ndiattgra-*
 pontificalem dignitatem illi refragarint. Nam ta riWMlw. *Prifa eateſet tenants, et flt*
 ininqs pacificam dignitatem non ſtatim obtinuiſ- *XXV aneas Diacanai, Prtifrier ente*, & Biffa-*
 ſe Benediſium colligo ex verbis ejufdem Anna- *ter ante XXX.* «mss *alifat falatenas arditeter.*

Çÿ»s YNODUS VERONENSIS

AO DEFINIENOAS LITES INTER PATRIARCHAS GRADENSEM ET AQ0ILE{ENSEM

Cert* Bttudt&e VII1. tJ Heent. /. faftrrettr ew* fait 1014. tlttfate.

?m
k»
»
*m'

Vetus erat controverſia ſepe in utramque Efem, & Aquilejenſem patriarchas ventilabatur .
 partem agitata, & numquam ita definita, ut Huic definiende ſub Benediâo VIII. eo anno
 ſtabilit quietem parturicrit, qu® inter Graden- 1014. quo S. Henricus ſuſcepiend® imperii coro-
 nB

9<i
(9* oa venir in iurfism, laH prairie, Urio fcilit
ces Gradenfia, fle Aquilejeqlis patriarch* .ad Sy-
riiSri no^ω R-»ennaccoic® primam, dein Romanam
C", "n acciti funt; quorum alterum, Gradenfeta fcili-
IMS. «et, utrique concilio defuiffe accufat PopoAqui-
lejenfis patriarcha in concilio Romano anni 10x7.
mo infra. Diet ergo étriqué diâa eft tertio
ad fynodum Veronenfem, accitumque Gradenfem
tertio afuiffe palam coram eadem fynodo Roma*
na anni 1017. arguit idem Popo Aquilejenfia .
Atque hac tantummodo fcimua da fynodo illa
Verooenfi, cui fît Henricus imperatorem , fît Be-
ediftum pontificem adfediffe non obfeure defti-
gnant verba illa adorum concilii Romani, unde
concilii hujus notitiam accepi. ex quo deducen-

SYNODUS ROMANA.

361

dum arbitror Veronenfem hanc fynodum eodem
ipfo anno, quo Ravennatenfis, fît Romana, con-
reniffe, anno nempe 1014. quo Henricus impe- c
natem coronam Roma fumptura venient fimul una
cum Pontifice perfepe fynodo» celebravit . En
verba aâorum concilii Romani, qua fuo loco
integra dabimus ex de Rubeis Monum. Ecdef.
Aquilejen. tom. I. cap. LV. col. \$13. Urft , ««
in radrav fltht falfam patriarcha MUtn falceperat^
-line tMfiâ Benediffi , atne Henrici inept-
rtitrii ad Ravennatem, atfat Ramanacle, nec nen
Veramnftm fynadam cananice appeUateci, nane y^a>
yw ad facratiffimam cencilinmaptflahcii iliteri can-
vacatat, pratentiam tuam enhihert jnfntt efi. j.

ænniîw ΓΤΓ Fwni I^)

is?

(9* SYNODUS u R AVENNATENSIS

AB ARNALDO RAVENNATENSI EPISCOPO

& Epifeopis diverftrum Provinciarum celebrata anno Chrifti mxiv. fub Benediâo Papa VIII.

ANNO EJUS II.

Adverfat ta fna Adelherthi arthlepfieapi tempora irrefpfrant-

P Erpetuallter Jefu Chrifto Domino noftro re-B
gnante quartodecuno anno poft millefimum di-
vina mortalitatis affumpto fub imperio Clemen-
tis Augufti Domini Henrici in tertio anno per
quartamdecimam olympiadem prid. Ksl. Maj. Con-
gregata eft venerabilis Synodus Porrum in Ec-
clefia Ravennate, cui vocabulnnreft S. Refurre*

ris. prnfidente in ea SS. ac venerabili Arnaldo
areniepiſeopo Sedis ejuidem fimulque cum eo ce-
leberrimo atque in Chrifto fidelidimo Sigenfret
do Placentino epifcopo aliſque Patribus pluribus
Hemilia, Flamina, atque Pentapolis provincia
hM ,uu tum * exarchatus Ravenue, cum multis aliis di-
n. d» ■■ verforum ordinum Ecclefie fanda Dei.

ab Relatum eft io Synodo quod in viduitate Ec-
clefia Ravennatis qua pro peccatis looftris xi.
annis vidua manſit ; hoc eft a morte Prafulis
Frederici ufque ad ordinationem Ianâiffimi pa-
tris Arnaldi, unde multa mala crimina, vitia at-
Jue peccata bac in provincia funt excreta . Qua
e re cpntra Canonum conſtitutiones, fandorum
decretarontificum contra etiam flatuta noſtro-
rum Prafulum Gerberti fît Frederici multa ma-
la atque illicite ordinationes atque promotiones
facrorum ordinum fît dedicationes Ecclefiarum ,
Monafteriorum , Plebium fît Capellarum atque
invaſiones ordinum per alteros quibus minime
competebant inventa funt extitifſe. Unde statu-
tum eft, ut omnes tales ordinationes ſuſpende-

renter a myſleri» ufque ad diſcuſſionem certiſ-
fimarum.

Altera autem die Synodi ſtatueret placuit ut
Omnes eccleſias vel capellas, quas invafor Adel-
bettus confeſcrare praſumpſit ab omni officio di-
vino immunes eſſe conſtarent, fle ipſa benediâio
haberetur perpetuo irrita in omni provincia Ra-
vennatis Epifcopatus .

Plaruit etiam tertia die Synodi, ut ſicut in
decretis SS. Patrum cautum eſt, fle Romane le*
gis conſtitutionibus flatutum, ut omnes res Pe-
tri clerici interfeâi, que per bona Eccleſiarum .
quas a S. Ravennate eccleſia voluerunt fibique ſibi
Cto modo conquiſiti Eccleſia potuerunt ſubjaceant.
Statutum eſt etiam, fît ſub anathematis vinculo
noſmetipſos conſtringimus. Si nullus noſtrorum
Epifcoporum ad Ravennatenſis Eccleſiam perti-
nentium dcincapa chrifma vendiderit, aut com-
meodationes animarum, aut horum omnium que
interdiâa funt a ſandis Patribus , fît noviter a
nobis metipſis damnata temporibus religioſorum
pnsfulum Gerberti atque Friderici, fle tam per
nos quam per noſtros ſubjeâos. Item ſtatui-
mus, Dut nullus archipreſbyter benediâionem ſuper po-
pulum det, non confirmationem chrifmatis fa-
ciat, neque illud conficiat, dt fi aliter fecerit
communione privetur.

f*am fît in LaUta reſiſtat etc MS. tad. BiUati.
Valiictlana nane. IV. A. A. Manfi.

SYNODUS ROMANA

BENEDICTI VIII.

In qua Fruûuarienſis coenobii privilegium editum.

I N nomine fanda ſit individua Trinitatis. An-E
no qui computatur ab incarnatione Domini ne, quiddam preſtandnm, valdequa utile a ma
mxv. IndidioM xii. refidente in fynodo domino terno univerſalis eccleſia finu, ſnpphciter expe-
ſt gloriole papa Benediâo intra baſilicam Late- fecns: videlicet , ut monaſterio Fruûuarienſi
quod

Bi *... ..
Iulm Ueni
RS* 99*.

J*J **MM PICTUS** **CONCILIUM**

quod In honorem Dei, ft Domini nostri Jefu A
 Chrifti, ejufque intemerate genitricis, in paterno
 „?J7 folle contraxerat; apoftolica dignitas liberius
 foffragium exhiberet. Cujus petitioni, Romane
 fadis aoo contemnenda fublimitas affoofum id-
 circo tam facillime prebuit, quia prefatum mo-
 •affertum in deferto loco, unde ouDua unquam
 epifcopus alicujus vel decime redditum nolit
 babuiffe, fundavit, ftapoftolica, regalia, necnon
 ft imperialia teftamenta adqñifivit, jofum vo-
 tum, juftuanque laborem pic cunâis juvantibus.
 s Prstteia idem ipfe Warmundus epifeopus * Hip-
 ... oa potienfis, in cujus epifeopii limite idem* locus fi-
 e***. tus elle videtur, manu propria firmavit, pjuref-
 que firmatu rogavit epifeopos teftamentum, ubi
 excommunicationis noftr* minamioe prohibetur
 temeraria eundorum hominum audacia, videlicet
 ne qua regia, epifcopalis, vel cujufpiam munda-
 ni vel eccleGaftici ordinis dignitas valeat, fub
 quacumque occasione feccularis ambitus, vel ec-
 clefiastic* religionis obtentu, habitatores illius
 loci ullo modo inquietare. Unde dominus Bene-
 d&aus univerfaîs pontifex ad confirmationem te-
 ramentorum omnium, unde corroboratus eft lo-
 tus ipfe Fruduarienfis, facto fuo eum dotavit
 privilegio.- infoper hoc, cui omnis h*c fanda
 tynodua favens fubferiberet, exarare præcepit de-
 cretum. Unanimitè ergo tanti patris, fummiq-
 pontificis libentiffime parentes imperio, foluberri-
 moque ejus fubjacentes defiderio, * corrumpere
 nituntur tant* auâoritatis privilegia, atque violare
 f- A·p,β'· ilia, quocumque vel a Guorardo Levita, vel ab
 epifeopis, aut a regibus ipG fanâo Fruâua*
 rienfi canobio collate, vel fuerint teftamenta.
 ipfos confidenter hæc ianâa fypoditu ecclefia per-
 cutit in gladio, utpote contradicentes jura ma-
 jorum, patrumque inflituta contemnentes fanâo-
 rum, qui ianâe Romane ecclefie afripio apo-
 ftolorum tempore omnem obedientiam a cunâis
 ordinibus exhibendam fore decreverunt. Hujuf-
 modi armis inftruâi, excommunicationis jacu-
 la in eos retorquentes, neminem perverforum
 permittimus immutare, vel infringere quic-
 quid ad quietem, libertatem, fecuritatem, bo-
 norifque honeftatem ipfi Fruâuarienfi mona-
 fterio, fuique rcâoribus per tanta ac talia con-
 D cetta funt teftamenta. Qu* quicumque fervave-
 rint, dillexerint, ft magnificantes anxerint, ga-
 deant cum eis, quorum nomina feripta funt in
 c&lo: qui aurem contempferint, corruperint, ft
 pro porte deleverint, caveant, ne & ipfi delean-
 tur de libro viventium, ft cum juftis non feri-
 bantur: quoniam nifi refipuerint ab hac nequi-
 tia, a cunâis etiam fe noverint excommunica-
 to!. Quorum hic fubter fcnpra font nomina.
 Ego Beoediâus S. Romane ecclefie* preful.
 „t Ego * Eribertus S. MediolanenGa archiepif-
 18. copus.
 Ego Michael archiepifeopus.
 Ego Theobaldus fonâc Veliteroenfis ecclefie
 epifeopus.
 Ego Petrus fonâc Preneftinenfis ecclefie* epi-
 feopus.
 Ego Cono Perufin* epifcopus.
 Ego Arduinus Montclerctranus epifcopus.
 Ego Petrus Caftellanus epifcopus.
 Ego Emino epifcopus Afculanenfis.
 Ego Adelbertus epifcopus Spolctaoos.
 Ego Lambertus epifcopus Polimartienfis.
 Ego Joannes epifcopus BalneotegienGs.
 Ego Deusdedit fonâc* ecclefie* Amerine epi-
 p. feopus.
 Ego Beoediâus epifeopus.

Ego Joannes Quieflbomo epifeopus.
 Ego Stephanos Nvnieufis ecclefie i
 Ego Gregorius epifeopus N.
 Ego Joannas fanfie Alinxæ epifeopus.
 Ego Joannes Ianâe Tndenine ecclefie epL
 £o Crafeotias fonâc * Phalaritane oedefie
 epifeopus.
 Ego Domnus fande Sutrinenfis ecclefie* epi-
 feopus.
 Ego Petrus CentumcellenGs ecclefie epi-
 copus.
 Ego Jcaunes fouâc SuanenGs ecclefie epifeo-
 pus.
 Ego Heldericus Urbevetanus epifcopus.
 Ego Boto epifeopus.
 Ego Henricus Populonienfis epifeopus.
 Ego Gcbrgius Affilinenfis epifeopus.
 Ego Theobaldus lande Albanenfis ecclefie epi-
 feopus.
 Ego Rayoerius RoCtlenfis ecclefie epifeopus.
 Ego Lambertus Lingoncnfis ecclefie epi-
 feopus.
 Ego Beoediâus fanfie Caftrienfis ecclefie epi-
 copus.
 Ego Petrus, fanâc Pipernenfis ecclefie epi-
 fe.
 Ego Lintulphus ianâa Triveofia 'ecclefie* epi-
 copus.
 Ego Benediftus Cerenfis ecclefie epifeopus.
 Ego Creſcentius Nepeſioe ecclefie epifeopus.
 Ego Joannes SabinenGs ecclefie epifeopus.
 Ego Deodatus TerracineGs ecclefia epifeop.
 Ego Joannes Fundane ecclefie epifeopus.
 Ego Robertas Signenſis ecclefie epifcopus.
 Ego Beoedi&rs rerenſis ecclefie epifcopus.
 Ego Sigefredus Placentine ecclefie epifcopus.
 Ego Raynatdñs Ticinenſis ecclefie epifcopus.
 Ego Landulphns Tauriaenſis ecclefie epifeop.
 Ego Henricus Parmenſium epifcopus.
 Ego Drttonenſis ecclefie epifeopus.
 Ego Joannes presbyter, ft cardinalis, tituli
 fonâc* Sufanne.
 Ego Landulphus Genoenſis ecclefie epifeopus.
 Ego Stephanos presbyter cardinalis, tituli fan-
 â* Cecili-
 Ego presbyter Petrus, ft cardinalis, tituli
 fonâc Sixti.
 Ego Joannes presbyter t ft cardinalis, tituli
 fanâc Marcelli.
 Ego Petrus presbyter, ft cardinalis, tituli
 faoâi Marci*.
 Ego Petrus presbyter, & cardinalis, tituli
 feoâi Damatci.
 Ego Creſcentius presbyter, ft cardinalis, tito-
 ianâi Stephani in Celerina.
 Ego Schaftianus presbyter, ft cardinalis, titn*
 ii fonrtiClementis.
 Ego Benediâus diaconus.
 Ego Creſcentius diaconus.
 Ego Joannes diaconus.
 Ego Creſcentius diaconus.
 Ego Petrus diaconus, ianâa Romane eccllo
 6« A cancellarius facri palatii.
 Ego Franco diaconus.
 Ego Landulphns CremouenGs curtos.
 Ego Guido abbas.
 Ego Dominicus abbas Capitoli.
 Ego Joannes abbas fanâc Silveſtti.
 Ego Joannes abbas fanâc Matthei.
 Ego Petrus abbas ianâe Mari ad «incola;
 Cujus teſtamenti (notitiem præcepit feribere mi-
 hi Beoediâo, facri palatii fennario, dominos pa-
 pa Beoediâus, tertio die menſia Januarii.

CON.

CTIEgpnjnBMMBinaBf w.

<^n,

«M.,

n. a. a.

CONCILIIUM REMENSE

Auro MXT. celebratum, in quo Araulphus archiepiscopus concessa Mofomenfi
ceaobio, a coepiscopic fala confirmari procurat.

Btu

iw. 7 1 N nomine fanda & individua Trinitatis no-A
awc. c. 4. A tum sit omnibus tam pratentibus quam futu-
f. 11 ris fidelibus, quod ego Arnolfus gratia Dei Re-
morum AttdMpmful venerandi Abbatis Bofoois
caterorumqtse meorum fidelium imploratione ro-
gatus, contuli S. Marie MofomenGs ecclesia quar-
tas omnium ecclesiarum, quae ad profatum per-
tinebant locum, haud contra S. Remigii statuta,
qui indigentibus iulfit dari illas, sed ad relevan-
dam iputis loci paupertatem, de ob peregrinorum
pauperumque fufceptioem. Indulsi etiam in ad-g
tutorium vidas Monachorum omnem decimam
porcorum, quos pnedisti loci Abbas dt fratres
mitterent ia Ardennam fylvam gratia faginaodi,
dt decimam illorum porcorum, quos homines
fuss potetatis, videlicet vilis Bervelliacenfia in
preoominatam fylvam haberent. Simulque do-
navi pificatioem Cari fluminis fecus Dufiacum
decurrentis, a loco ubi baunum teneur de Berv-
velliiao, ufque ad decursum ipsius fluminis in C
Mofitm. Hac omnia praferipta, qua a me, vel
ea, qua ab aoteceffore meo Adalbroni, fat a
quibuslibet fidelibus perfouis collate, am confe-
renda fimt, perpetualiter fecureque de absque ul-
la repetitione meorum fnceffibram vel prupofi-
torum aut officialium pertinentium adRemcentem
episcopum, seu cujauibet perfora, locus jam di-
das poffideac, pro anima mea, antecessorumque
meorum, seu castrorum fidelium remedio, Ro-
mantique privilegiis de apuftoheis decretis fob
anathemati» vinculo corroboravimus: & nunc in
profani Synodo fratres coepiscopos ceterosque
fideles confirmare fecimus. Qpod si quis contra
huius donationis feriptum cupiditatis felle prm.
ventus ire tentavent aut infringere voluerit,
iram omnipotentis Dei incurrat; & quod repe-
tic non eveodict, fed cum Juda traditore Do-
mini nostri Jefu Chrifli atterno fchennn incen-
dio concremetur, nifi relipuerit, de coram abba-
te fratribusque loci ejufdem ad (atistationem con-
fugerit. Fiat, fiat.
S. Amalia Dei gratia Remenfis ecclesia archb
prfuiis.
S. Adalberoos fandn Laudunenfis ecclesias epi-
fcopi. t
S. Fulconi» Ambianeufit epifcopi. f
S. Rotgri Catalaunenfis epifcopi. t
S. Rodulfi Silvaoe&enfis epifcopi. f
S. Gerardi Cameracenfis epifcopi. f
S. Rotgeri Belvacenfis epifcopi. t
S. Harduini Novomagienfis epifcopi. f
S. Balduini Tavarnenfis epifcopi. i
S. Rayneri Prnpofitt.
S. Alulfi Vicedomia.
Afta Remis i monasterio S. Marin anno ab
Incarnatione Domini nostri Jefit Chrifli mxy.
indiftioM au. 4. id. Maji, regnante glorioGfli-
mo Rege Francorum Rotherto.
Ego Dario Vice Cancellarii fufcripfi.

Bp S Y N O D U S AQUILEJENSIS II.

Pro confirmanda largitione Joannis patriarche faAa PrxpoGtio,
& Canonicis S. htepham Forolivcnfi anno io ij. celebrata.

I N nomine fande, de individu. Trinitatis .Dte incuria tuarum omnium Eccleliarum funditus
Regnante D. Hearico Romanorum Imperato-
re Augufto, anno ab incarnatione Domini no-
ftri jclu Chrifli miUefano quinto decimo, iodi-
dione tertiadecima. Joannes licet indignus Pa-
triarcha. Si laudis tua, beata Maria Virgo ge-
nitrix Domini, ufibus aliqua fervitara conquiro,
ttam ubi reddo, non meum dono. Nihil enim
mihi fine te meum, ner quam, & a qua ipfum,
quo fruor, habeo post Deum, cui multiplicium
benficioium copiam nullatenus poffum recom-
pentere digniffiinam. Tamen ne eunda tua pror-
ius in vanum fumpfiffe comperiar, aliquid alfi-
due tuo famulamini manendum aggrediar. Re-
gens igitur per trigefimum fecundum (Musan)
pontificatus tui cathedran, totiusque gregis ca-
ram gerens, nullumque i. jditorum periclitari
dolens, fanda flatuta fynodo, mores, de ada
pnsdecefforum autiftitum inquitivi, fi cujus for-
forent canonica defftituta. Cumque, multis refe-
rentibus vitam priorem, alterius digna fade lau-
dantibus, alterius perpetrata flagitia fufpiranti-
bus, qualiter eundadeftruda elle didicerim, mos
Deo infpirante, civium, de fuburfionorum confi-
lio flatui: de fi omnia a»u polluat, vel unum
ex multis iu tuo nomine ecuperavi. Unde pv«.
fastibusepifeopis, clericis, & laicis; ipffiquemul-
tum cogentibus, atque precantibts, volo, atque
pconftituo ia tua fanda ecclesia deinceps fub o-
b nonicali jure fervitutis, quibus aecedaria viftus,
ac veltitus diftributa, partim de tuo hadenus iu
nottrwm ufum tempto, partim aliunde acquifi-
to, vel jam nunc acquirendo. Ia primis igitur
dono tibi Morooto pmpofito, tuifane fisceOori-
bue, necnon omnibus fandi Stepnani canonicis
habitantibus in civitate Forojulii, Decasnam in
loco, qui dicitur Laac, de alseram ia loco, qui
dici-

1 MonasteriMi hoc tori nou pty areofeo. fed aro t. En femitur: ma hpuficatioic ab auftonbee flieuM «-
topon ufarpetar. Ifi amem lccivfia S. Maria cathairfia Remeufis. Martr.

er dicitur Fufeja, fit montem, qui vocatur Onuf, A dominus, advocatus, g'ifialdio, feuldasio, tiulluf—
 — ~ -de decimam da villa, qu* vocatur Peregula, de
 CHi^rri aoAin Maflariciam in Yfbpo, & aliam Glemoaa, de
 c »», unam in Retenia, dt quatuor campos in S. Da-
 nick, dt decimam, qu* debet exire de plebe,
 qux vocatur Falzana, de decimam deporta pon-
 tis, de decimam de porta S. Petri, net^oon de
 decimam de omnibus rebus, qu* perlinent ad
 meam curtem fiiatn m civitate Foxijulu: infuper
 villam, qu* vocatur Phmariacus, cum terris,
 cum vineis, ac decimis, necnon penfionibus: &
 omnes illas tetras, quas noflri antecflores, five
 boni comites, necnon alii homines, atque cleri-
 ci in ipfam canonicam miferant. Hec autem fu-
 pradiâ loca concedimus, largimur, donamus,
 & a noflra poteftate, dt dominio & pane trans-
 fundimus, & delegamus in jus, & proprietatem
 canonicæ S. Stephani, & omnibus futuris prpof-
 fitis, atque ipfius ecclefiæ canonicis, ut habeant
 licentiam, de poteftate de omnibus fupradiâs
 ad inveniendum, tenendum, collocandum, ac
 commutandum, & quidquid illis ad uilitatem
 iliorum placuerit faciendum: videlicet cum pla-
 citis, dt diftinctioibus, colle&is, de angariis, fo-
 tro, dt fuffragiis, cum omnibus famulis in fu-
 pradkUs locis manentibus, dt liberis funditer ho-
 minibus, cum eorum maflaxiciis, vincis, pratis,
 terris cultis, dt incultis, montanis, di planis,
 aquis, aquarumve decurfibus, molendinis, herba-
 ticis, atque pabulaticis, necnon gemmaticis, five
 eorum amaffer, de de omnium fupradiflorum lo-
 corum diftria, feu cum omnibus fuis pertinen-
 tiis, atque publicis fun&ioibus, qu* noflri an-
 tecflores, vel nos tenuerimus. De his vero om-
 nibus fupradiâs, excommunicantes a Dei par-
 te, de Sand* Marie, de omnium San&oramana-
 thematizamus, ut nullus nofler fuccelfor, vice-
 moleflare, aut de hit omnibus dtvelfire pr*fa-
 mat. Sed prpofitas licentiam de omnibus ha-
 beat & ordinare, de fuum, quem cleerit, ad-
 vocatum, judicem pouere, dt habere veram m
 kvor antiqui hofli* aut me, quem tantus amor
 huic operi nunc eonfringit, aut meos fuccelfib-
 res aliquando infliget, quo a dominio depolefla-
 te prpofiti, & canonicorum aliquo in tempore
 fupradiâa dona acquifica, & acquiretma fubtra-
 here velimus, laudantibus, dt clamantibus cleri-
 cis, de laicis, malediâionem imponimus, ut fi
 quis diaboli calliditate deceptus hanc ordinatio-
 nem infringere temptaverit, & acquifita, vel ac-
 quirenda minorare vel tollere temptaverit, ana-
 thematis irretiatu vinculis, & cum Juda Domi-
 ni traditore «ternis crucietur incendiis, fuper
 quem terra os fuum aperiat, & eum ficut Da-
 than, & Abyron (orbeat: ut in iudicio, & ju-
 florum concilio numquapi refurgat. Hujus autem
 ordinationis obfervator in paradifi gaudiis fen-
 liat. Obeate Stephane fanfliffimis tuis femper adju-
 tum meritis prsfta, ut h*c inflitutio, nugis om-
 nibus placeat, ac certior, firmiorque appareat,
 fluâimma, de laudabili fynodo Aquilegi* con-
 gregata. Ego Joannes patriarcha huius inflitutio-
 nis confervetor, libens fubfenbo. Si quis igitur
 hanc inflitutionem infringere temptaverit, anathe-
 ma fit. Bertholdus Polenfis epifeopus, Rjchiro
 Feltrenfis epifeopus, Ricolphus Tergeftinus epi-
 feopus, Lodoicus Bdunenfis epifeopus, Alnteri*
 eus Tarvificafis epifeopus, Aro Civitatis-Nov* epi-
 feopus, Mayo Concoctidicns epifeopus, Stephanus
 Petenenfis epifeopus, dixerunt: Si quis hanc in-
 flitutionem infringere temptaverit, anathema fit
 Ei clamaverant omnes; fiat, fiat, fiat.

CZ CONSTITUTIONES ECCLESIASTICÆ

SUAS. STEPHANO REGE HUNGARIA.

conditx circa annum joifl.

r A Æ F A T J O AD DECRETA.

Ih **D** Egnante divina clementia, ops regalis di-
 <v gnitatis alimonia catholica fidei effeâum,
 amplius, ac fohdus alterius dignitatisfolet ope-
 ribus effe: dt quoniam unaquoque gens propriis
 agitur Regibus, idcirco nos quoque Dei nutu
 noflram gubernando Monarchiam, antiquos, dt
 moderaos imitantes Auguftos, decretali mēdita-
 tione noflra (latuimus genti, dt populo noflro
 quem admodum hooctam, dt inonenfam ducat
 vitam; ut ficut divinis legibus funt ditati, fimi-
 liter etiam fecolaribus fint addi&i: ut, quantum
 boni in his divinis ampliantur, tantum mali, d'rei
 in iflit vihtentur. Qua autem decrevimus, in
 liquentibus iubootavimus.

Capot L
D* β*1* & **It** vrerrariree
 dsnr<r **Dti.** (a)
 Quifquis faflu superbie elatu domum Deidu-
 cit contemptibilem, de poffieffimeâ Deo confe-
 cratas, atque ad honorem Dei fub regi* immu-
 niraqs defenfione *coolitutat inhoneste tra&erit*,
 vel infringere prxfumpferit, quafi inavor, dt
 violator domus Dei excommunicetur (f) Decet
 enim, ut indignationem ipfius domini regis feu-
 tiat, cujus benevolentia* contemptor, de condi-
 tulionis prevaricator extitit. Nibriotnioui tamen
 rex

CL. V. P. ÇAKOL1 PETEKFBT SOCIETATIS JBSU.

N O T A.

W Totam caput cum feraente, with mutatis, lagitnr inConciho Morantia»!- fub Bhabano ArcUcpifeopo,
 teW< F>M! 'V " „Lo'h'r"> Imperatore celebrato an. 147. cap. VI. apud Binis* Tore. j. p. 1. left. pof.
 (d) Graviore pen* funt ill*, quibas in fundationumclaufulis divus rat couunirur. Tres, æ MMgiw excur-
 ram. attulifir infecerit, enarrata epifcopum QuinqM-ecchfienfia tarntibus ait: JWm lemmas, / mir teWov
 io Mrtt torti fti*- dTc. O*, . * ffa OrwiJira «ccwAm» patmrf, /saet ,
 JttDn PMn , A A*, # Sfnt> Jaatte, «T jftritff IM gfnOruc Motu, & t i> tojot

JO SUB S. STEPHANO R.EGB. 57o

fn. oontriSouis iaasninitatem ab boostaiabus AChriftum prndkantes. uui rfr' . -

— ditioni fa» fnbjrube iufnam prssipiat coefer». fa dericum nemo recipiat. Nemo ctiam ». au mq
« KñH² dfeefam oero non wbeat impeodio a®r. libet clericum in puhlico, nifi in ecclesia, ex- ***? »
anentibus, non debars esc cm doefafacas.idefi, communicare prafanat.

C a r a T IV.

Dt tfil», tf grefi Ithn Star^m.

Scitote priores cuoai, quod supra omnes laborant Sacerdotes, unusquisque eoim vstram faum fert laborem proprium, illi vero A fatua, Afis, futurum. Ideo ficut & illi pro omnibus vobis, ita & vos omnes pro ei fammpere laborare debetis, in tantum, ut fi nemdps fuerit, animas vstras pro eis ponatis. («)

y.

Dt tttttfint rtgtli fttfifinei rrram.

Decrevimus rraali noſtra potentia , ut tmuf-
quifque habeat facultatem luam dividendi, tri-
buendi uxori, filiis, filiabusque, atque parentibus
five Ecdeſſis; nec poſt ejus obitum, quis hoc*
deſſrae audeat. -fi)

vi.

*Dt tivrvtfint itetfike iiti, et sljtiosMS
« fifirihu.*

Si quis igitur prebiter, vel comes, five alia alia persona fidelis die dominica inveniit quemlibet laborantem, abigatur: si vero cumbe bos, tollatur sibi bos, A civibus ed manducatur: dum detur: si autem cum equis, tollatur conus, quem dominus bove redimat, G velit: A idem bos manducetur, ut dictum est. Si quis aliis iumentis, tollatur infumenta, A vestimenta, quæ si velit, cum cute redimat.

CA-

— "Mtar «w[^]rwaar r/ tftftfiettu, frenet aeetbpyU dssMuadnat, «T «ate mlaaaa/ Cbrifi reuretet rfiUfit.
 2?». - 1p0* «»»»M «^{4rrt} 2f* vil.***. M13L *. 5^ 1A. "d.*. *1. /*. ^eet fa CMttt Je-
 «rll» Patu. Vripimicufis 6c finit. P mm inter beft erefeti feueet fteet.

[illegible]

-kii 1. *ta-wn-ni* 1. *A* plurim lhtas praterunoa. Quid porro ad hec *illi* ? *qui* invadere ecclesias «natant, quam ornare, diripere, quam dotare.

-/Λ**p* **** r**e> Emerico filio datum, Cap. j. de episcopi nomenclatura, A A Impendeo
 **y?*. *e* jI7ciy* . °««rF nonnulla : Stet refu iūit ete infuueeefir rtfut, effet pMfatet. Si ūltret
 jfeevūfep beMt, «warn efurferretet jib bteM Met iedrfumt nfrbtieftit jfb jfbpceft jfi

— ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ^{467</}

CONSTITUTIONES

371

A fitfCf^otiboivtro, fit cootüibus U) comme»' dater omnibus viUiris (A) ita or tpiotum iusto orna» coneurrgnt dredoraioica (c) ad eccleffiam, B majorer, & minorer, obi, ft muliere», *excepria* iilis, qui igue» cutodnmt. Si quò «en» obftituum remanebit, ob negb'gcatiam vapulat. A de ptleitur fd).

Cavo t VIII.

D. UjftmHttie fteimr tentferm.

Si qui» quatuor temporum jejunia, cunAi» eo jnita, carcem manducans violaverit, per fpatium •oiu» hebdomada mdufiu jejundet.

Cavor IX.

De ft/artutime fetae ftri*.

Si qui» (cita linia ab omni chriflianitate (e) obfervata, certem manducaverit, per unambeb. doceadam lues (/) inclufiü jejundet.

Capot X.

Dr Hi fiet ntrientltt

& quu lam obAioatu» eft (quod abfit ab omni Chriftiaoo) ut nolit confiteri fua facinora fecundum foafum presbyteri, hic fine omni divino oficio, ft dctmoynis jaceat, quemadmodum in

Afidelia. Si M«a pweatM psoxtori uoglexerint vocne prtabytoro-, k il. UblacoM abiqu conffioM morti» dugtur otpgionibus, kooufcietwr doeeuofynu ; M Reroute: Umm oeyigeotiM* j-jnniis fecuodum arbitrium presbyterorum . Qjri vero febitane peridiramur mono , eut» ornai ecdefialico (rpeluatut honore N»m occulta» A chaina jvdicia oobi* foot incognita

Capo * XL

Dr etyêrtMtria

ft

Si qui» obffirrvatioac cbrftiaoitatii (g) neftefia, Aobditate datai, quid in cam cocrniiierit juxta qualitatem ofienfioms ab epifeopo per difcialinaui caoonum judicetur. Si veto rtbelluâte mnia&us, renuerit Cbt impofitam firfferre p«nam, iterum nodem judicio rcfiringaiur, miam ufque fepties. Tandem» fi per omnia refiflen» , & abnueo» iovenietur, regali judicio, felicitetde* fenforl chriftianitati» tradatur.

Caput XII.

Dr ceaventu ad ectfe/Faw, dV dr Ut, per awn»»» raft fera avqfn, -*/ feyunutarr.

Si qui ad eccleffiam venientes ad audiendum Divinum officium, ft ibidem hora fokmaitatis miffarum inter fe murmurant, ft ceteros in* quietant, exponentes fabula» oriofas, ft non in* g tendentes divinas leftiones eum ecdefiaftko nutrimento; fi majore» funt, increpari cum dede core expellantur de eccleffia; fi verominoret, ft vulgares, in atrio eccleffie pro tama temeritate coram omnibus ligentur, ft corripiantur ftanef lis (h)-

CA*

nau «nftdpmdwn , »« pirwfw NMLn , five i» Hettfi Stripe, five eOH- , m fMcnmnr ferte rmm «q» » pua- *fur mwAtaPl pr«M«Mtt. frefrigteteti , lthrm» ferte fæctie Ufiteü , fiftfntm fert , rentre- "r , ftMMauaMI , / < > tpt dauftiMri , fee etie ^metatepv jefie Mtkdrvafeue . ad rtr, jetre etim prtmw* i-m SMntfttamm , arawwjbrea , vri teMMttfttJel- dWb fumer figMneher. ff etefi- Strip». S. AdaArtri Manyrn ffbetioe fe tmiHtrv, m **M uafefadke. ori <rpüteM*FU iH *ggf, reterere refieeerr, tesme, fee Orent pir nefim tefieneei, dMttawf, fretejelfreteret rrtiU te tele, wdwrnt i Irrrm Mrelee , etfihnr», trrruetMlne , O itentiti^ane r rtf- hbirbUft telecfeee bMrei fereHrUrt , «v Ç. UNU rtrtf teffre^r , fn fftetrit», irfr trmiHt tUrm rjMrre<du-»*-..ft» frnjâu^*n. Ad b< < trttftt /mftUit vrttr , nlnr vaOdow , ft /madaMm- i» frfttuur» riürfr» frerilettm , /rwua- jMrta wwr- rarr< /aMe rylrthr, prr ilk/yttt fVWMLuft fMod<- UCT- SupAarnw, cbtf- / S. " Appo «yfr» ftr. tU; Muf. H*.

(a) Coum aarorhialMM , vel MrochUlu , regioni, feu comitatui pmirAu*.
(i) Whet diffi a villa , id eft neo, vago , cui pnearant, comitibm parorbialibm fubje*il.
(c) Bftp peculiari relierane ab Hungans coleretur dic. dominica, nundinatione- tamen, ft mercimonia anno* rual lapu admifa (ont. Hodiedum lingua patria Fa/aroft, d.*. Mmdinarem, Mirum certe videatur cm posai» per lceutora etiam concilia in tranfgrefforv- ftatucia, plebeculam , ft qui banc regunt, Mn Capere.
(A) DtpUetur, decalvetur , pceoa lgaomiatofa, & Um.li»i» ; videtur Philippo» Firmane» A. S. L. cum Lo- ditautn IV. ad frugem revocare vellet, in tyao do Buden G. A. tapp. poftea recitanda, depiladonem hujufmudi apud Hengaro» inftituiff, eum ad Cumanoruch.ritti- driciverant. ladebancur porto etiam capit- medio, «dane 1 III. adi ftjW titUft S. 9ntéiBi, jrrfe grftir^ ft ville WmwW , ft r MtU fervice efrfart leti , Metit . Ctdm emneer , ehnefnt , Mdrtn mt cum Miatim Dtt» M fntntiiMevit (mtie iimlet jtmitt Mλ>> , ONO feimrat r^tMt fuln» titief^ rtéetmter . Mu Thill.
(el Id et eb ornai populo chntiano.
(/) Lnea , carter, oMcunn An ex Hungarico Lak, fotamen, beu» retrain: : an ex Lan-, vel lucarioa, ar- borecum demum rari lumini» ?
(») lalituta, prucepta ebriftiana religioni;
(») Flaudacio viral», vel loro fiebat l erat iu emendationem ptnaa canonico, non in contempt*. U A*W- ftmam epift. tje- icnbit MarceUino tribuno de colligandi- Donatifti», crimina fua in guuftioM coofcfii» . Nd- pnftre pvarmem 4Mtinieat r m* «e iff. irM^tire firvifi, «reaff fmttarft frlem» feMMeert an» «Mm* ftwtr «Mire ftc /cd wriaram vrMrihu tñifi. Qui eMtu tetnnigéi, ft r euMrut mhi» tiurrMen, ft ft ift» fmiuHt, 0- [eft tteat i» jüMciit frlet ft tftjftu Mtn GntMiat M. Anteowo fubdiacono Lp. ep. <- . Fretrem nfttmn Pe/fttan- w.»mi «ftacarr», et ewmlrm Hierwm prior SbdtfttoMftv, fee Amritor rmbamar, pMM ftkte, o-pnr wrierfti, pftbre fetirt m nft<< ^efrrtni.
Mqdelain Hunguonun in ade (acra, magnopere undat Petrus epifeopua Velrvranmfi- ad ndbnmndMu pa- cem iM-r Fndericwn Cnfarem, ft Matbiam Coevtam a Sixto IV. Pap. A. S. L. Budam mMce. mepft. rmm MB- pontifici fcripta . Hftet (Metiüt) cunMM trftilen , pM rntfta freftHMrme vUi ; fr ftuM . fee lilnnr» tufm jutit jttne ^ttitfet altere cantori ferit, -μχμ preleteme , ff MiUtn fr^fnttr tritryve. Cm: redicr. qñMß ftteüe. ^eeefr énetfinee, fMeu tonnnéit, p«wt< jheie, eeM iHe ne- fete ft, tefutetr fnkie . Ce^fuMier fêet, ergetierreie e feterift/ehe . pn* «OüfaMB cotam, ft MtaMrvav »w>rrm Mftit^ . wtn niteee , fefitwe. Oftnpot fnft^t. Ex ML Vatic.

C n r * r XIII

Dt H dbte*«sttfe λ tūiū
O) ianpifte.manepūs docent i
mo, ft jomitiā, fin Mm, & dnabua vaccb,
trigMta quatuor minati* beftib («). Vefitmcnta
«ero, Ac corpora}», * coopertoria an provi-
deat,- CO probyterum, ft libros epifeopi. %»

Docens viß· ecdefiam adificent, quem èt*»

AMNO
Otium

-CONCILIIUM AURELIANENSE

AMNO
CHAISTI
..».

IN Q.VO LISOJUS BY HIIBUTOT, ALIQQJI HOKTICI

Robert! segis jnffn flaminis exufti anno Chrifli Mxvti. Benediāi VIII ptpat
anno v. Robert! ejufdem regia xx.fXB dorjimt, trfpt tttfnt finiit (MterB
U Mufiv ierāt fuuUUn ill. eufit vi 11.
tien* nun iprthnfm hti amm m urit Bunii»
■rqd Aonqlae fuft, goe pvr entintut litlnt m
Guilin bewdfi· fmiutur: uitu Ostpq^apb-

tiftit niitift Lift')»* tf

lamie teint drnai msribms, tt ipui ngtet ,
■ubfue fnarti b avqras grutiū tnut. Gbftntt
·MleMa usto, eu» re* «d Mirtt n^it urn pm-
n^fu, «Mta jficede, m m» dr Mipsāftugir. Erfehūz
ergo wrda /an» I*9 Jufufufmft. Tertio, rapul,
de vicefimo brfbn millefimm anno reperta apud
AnneHaueniē orbem cruda nimium, atque in-
falca baroefis, quai diutius ac cuite germinata ,
in perditionis firgetem mab pullulans, pleres in
fus» oscitatb praecipitavit laqueum. Bi p^l db.
ūt autem cognovit rex Robertos, nt erat doftif-
fimus ne Cbnftianas, triflis ac meerens nimium
effeftus, quoniam ft ruinam patria revera, ftaoi-asarum metnabat interitom. Idcirco maatocim
Aoreliaois properans, convocatis ptarfaus epifco-
pb ft abbatibus, ac rcifcioGs qnibufque iairis ,
acerrima ccepit perierntari , qui efflent auftores
bojns perverti dogmati», vd qoi petti illorum ,
jam decepti, contentirent. Fafta igitur perferu-
tatiooe teter clerico; quomodo unufifoilqMiß-
liret, ft crederet ea qui fides caibolka per do-
ftrinam apoftolicam incomaratabiliter finvat ft
pmdicat, duo, videlicet Ldbjw ft ^ Heribar-
«tus, flatim ft aliter (entire non ammo, qua-
lea din latuerant, manifefstavenrat. Driode vetoillontm fegregare confortio. Cibibus compertis,
tam rex, qnam pontifices* trifftiotm effleoi, ilk
tertogaverunt illos feeretius, utpoe viros bafta*
nos in omni morum probitate perutiliSmet: que
ram nona Lifoius in monafterio Craft* esneb ,
clericorum carioimus babebatur; alter, idem Hm(a) Id st pradiis, vri fi navis, villa· dīto domoram plurime incampo cnKeftionM. Sad quia ctotaf m pe-
g umm BMaifi Paraacnm, uaaaqoa ecetafiam conAiracaa fuufla?
2syr^T...^...^...^...*——> «WW »t. Vefii» apMcopi, sum.duplicem ratait, «ut tumca capmiaca monachorum aram
§. euntm i^xtor« ft talaria/ <>id fi veton dicam, «ftam mltomd
«djmaomme? Mtc a/tariem sy. MamMt. ap. >am «dhpz
r>Mtoo>to. 4- wdto y. Cran/* * Mta m. ft A* sj. mpntor ater tetarta ra. Oncffaia, MWumSTk
wdharsto admum f. ctodfa/fr 4. rnsdrtafor* »I. tartetaz ia. turri/ 4. firtuūe. (feretrum cowororinn, in mo
ft^_w?acb*?*,9. * W* ***. * to* **», tuente pmfutatuūu
&- * >^!&» «»——lailaj, atetaraterta* 4* «mphamtto 3. Mfauriū tum nunt-■oa ecetetrar mum tao> vaccis »4. ovmus afiā. ftc.
?«* Mash. Bel, b adpyatn ad hit. Hong. mon. V. pa* ia not- Ut. m. eum fimltem denatbuem aschfe
.*<< X Mmm a D. Em- ūām racanfec, ft Jabbaglm, Udvarafcoa, Coqum ftc. cmmhto adcfcipam
(*«» «»i«kac chane Mu attishmua) pnfica farte cnummatet. addic «maencampamcalm-« Bafmb* t—M
i>»^rrit. Mirutt viro ansdito mmdicaaçiam S. lapi*, vpl cantem ignoram t. ttraferro . ocUpaodi amgtoto
grat» . ex P. Du Mefell S. J. Doftctoa, ft Dilc. Keel. Tom. »L Ub. 4*. PM- »>». tmm. <t paente tpiifu
■urant Wdm pr<d«rmn. *r<- teuun, prwrv impimu enrâaq^ram. foqf us>praM^r tasdum, fti fu>teVft«e^, ftc. fnu» frtrrti frai | or ferar tu^gnUu fuukwJrrti» ruuugtinuut. . . . « wpr (Monte Mm*
lao it) iuiift> rf, ... tiftut Mit fittuic*, ft TraeMUar bftur ner»/Mlitr. ar Mtrft tjt
perte, tumt ttkn, fat illi> feram perfervut, ft mmtnm ilMw titrer tnmüter mtrrut. Bt rehigna. Iu vi-
ta S. Otto. «and C«nif. lca. ant. Tom.y. Immo, funt ana mantboa bfigula regum documenta, «ribu- tOC mdus
raencbii uuniffieria ad ragin etiam mapflati* noftrw, fi te monacho- hup- loci ne diverfari contigerit (con-
tigigt fmpenurnaso) magnificentiam, ft pro Udvarnicoram, ft Baromm uefirarum forvMo mi potoraē Charta
■eia l. Stophani IL Carali L Qpia domtun ab infellici clade Udoriai 11. tot mteifioria cmmbteram patomdo*
dic , diripuit> tnvaic fDu» ftefoe P—irimu (proditor niflle Hangar*·. aut lutar ho· multis antes coteodiflie) dteterpratei. *<>
«S amndmm t/ctew: tete «gratra ater uhurr X DnuUOi, 6 ulturi orgutn, ad viem b ««drjb, ra ee-fM Mgtrgnra· ctetevryutvr.. Imflo«o ounc , fitemn· pidicum !
Lmuoe. a w(.q. uifne jr. m hi· »H· confititmiombm, ia amure* io* hi

psebarv contendens

— ritertus, fonti Petriedefie, coguomemoPuel-
laris, capitalefebol: «notetdominium. Qsidmii
interrogati fuifleot, a quo vel node eis iflapro-
fumptio accidiflet, bumferodi dederunt reipoo-
fern: Hoc enim diu eft quod feffam, qttu vos
tatde aguofeitis, amplettimur / fed tam vos,
quam roteros cujufcumque legis vel ordinis, in
eam cadere expeAsvimsu, quod etiam adhuc fo-
re credimus. His diffis, continuo palam expo-
fuerunt omnium aotignorum flntiffimam ac rtiif-
ferimam, nempe fui deceptricem bcrefim. Cui
videlicet raciocioatio tanto minus erat idoneis
fermonibus ^P^X., quanto confla: effe illi ter-
veritati contrarian*. Dicebant ergo, deliramenta
effe quidquid in veteri ac-nero canone, certi*
Cgni* ac prodigiis, veteribulque tefiatoribus, de
trina unaque deitate beata confirmat anftorita* .
Gelum pariter ac terram, utcoofpicimur, abf-
que auAore initii temper extitiffe afferebant; ft
cum univerfarum hantfum * infamemes, cattum
more latrantes * deterrima, in hoc tantum Epi-
cureis erant hreticis fimiles, quoniam volupta-
tura flagitii credebant non recompensari ultionis
vindfeUm . Omne Chrifttaoorum opus, pietatis
dumtaxat & iuftitii*, quod «ftimatnr pretium re-
munerationis «tenua , laborem fuperfluum effe
iudicabant. Interea his alilique quamplurimia in-
fani* imprudenter ab cifdem prolatis, cjq de-
fuere fideles atque idonei telles veritatis, qui il-
li* fufficienter, fi vellent tam veritati quam pro-
pri* acquiefcere faluti, refpoodere de fui* afcis
atque erroneis afertionibu* valerent, Etepfalta,
Proteret cum a pluribus omni fegacitate elabora-
tum fuiffet, qualiter depofita menti* perfidia ve-
ram & univcrialcem reciperent fidem, atque illi
omnimodi* fc facere denegarent, diflum eft eis,
fuooism nifi celerius ad lanam fidei mentem re-
cant , regi* iuffn, ft univerfi* plebi* confentfu ,
igne client protinus crematuri. At illi male in
fua confiffi vefenia, nil pertimcicare fe iaffantet,
fcque evafuros ab igne illicfoa promittente*, quin
potius meliora fibi fuadentes fperoendo illude-
bant . Cernens quoque rex, & univerfi qui ado-
rant, minus poffe illo* revocari ab infania: iui-
lit accendere nou longe a civitate ignem perna-
ximum, ut vel eo forte territi, a fua maligni-
tate detinerent. Ad quem cum docerentur, rabi-
da ada&i dementia, fe omnimodi* hoc velle pro-
clamabant, ac fefe ultro ad ignem trahentibus
interebant. Qlibusad ultimumnumerotii. igni
traditis, cum jam ccepiffent acrius aduri, cepe-
runt voce qua poterant ex eodem igne clamare,
fe peflune decepto* arte diabolica, nuper de uni-
verforum Deo ac Domino male fenfiffe, ft ob hanc
ab cifdem illatam ei blafphemiam illos tempo-
rali atque «tertia ultione torqueri. Hi* vero plo-
res e circumftantibp* auditi* humanitati* pietate
permoti, accedentes ut vel feraivivos ab igneeri-
pevent, minime patuerant: quoniam vindice flam-
ma cofumente illo*, contint» in * pulverem
funt reda&i. Si qui vero pofftnodum hujus per-
vcrfitatis feaatores fuere reperti, fimili ultionis
abique fuerunt perditii. Proterea venera-
bilis catholica fidei cultus, extirpate infanien-
tium peflimorum vefania, ubique terrarum cla-
rior emicuit.

ftps dr **M** para pqg G/afqsa* mnmiseraar, us-
aalb rvs prtftr *aeatlaat AagMv» Jamlitatotm
Αλλ μ Ιη η «appellata», at A/aneant taaaachu. Eo
tempore, taraitt de: m ex canonicis fanA* Cru-
cis Aurdianis, qui videbantur elle religiofiores
alliis, probati funt elfe Munieb*i. Qpoc rex Ro-
bcnu«. cum nolent aliquatenus ad fidem rever-

* r... a4r..

*

*Mer;

*****

* Vr.,>w-

w** mm.

Ati, primum a gradu facerdotii deponi, deinde
ab ecclafia eliminari, ft demum igne cremati
joffit. Qpidam etiam Anitliaaenfis canonicus,
cantor nomine Tbeodatu*, mortub* erat ante
triennium in illa hterefi, nt perhibebant viri re-
ligiofi ft heretici ipfi. Cujus corpus poflqmun
probatum efl, eieftum eft de ceaetrio jubente
epifcopo Odalrico, ft projeftum in invium. Qii
aurem flammia indicati font fepradifti decem cum
Lifojo, quem rex valde dilexerat propter fanAi-
tatem, quam eum habere credebant, fccuri nihil
timebant.* & a flarami* fe iolcfos exire promit-
tebae; ft ridente* in medio ignis ligati funt, ft
fine mora penitus in cinerem redadi funt, ut
nec de oibp* talibus inveniretur totum.

E Alqtdro rombi cetafiene.» O a&a defmpta ple-
niat tcdft n vittri cmmittnti, yttm Aganentee
oecaa*, ecnebt S. Pttri ia valle prepe Canataae,
pnat tiidit D.Latat Daitriiu, If» II. Spittle-
git. Rursum quoque duxi dignum memori* tra-
dcodum de profato viro, fcilicet Arefafto, quo-
modo in Aureliane urbe, divina ope, inique in-
genii falubri acumine, hcrericam pravitatem la-
tenter pullulantem , jamjamque per Galliarum
provincia* nefandi erroris venena exititalia propi-
nantem, nonfolum deprehenderit, fed etiam om-
nino comprccfcrit. Erat enim degénéré comitum
Normaoontm, eloquio nitido*, confilio provi-
du*, boni* montes comptu*, ac idcirco legatio-
ni* officio tam apud Francorum regem, quam
apud proceres notiffimu* extirir. Hic io domo
fua—quemdam—cléricum habuiffe dicitur nomine
Hcrbertum, qui kftioni* gratia Aurelianam ur-
bem a<ire decreverat. Verum, dum veritatis au-
fiore* qmrcrc fitageret, coco itinere in totius
bnrefi* barathro dilabatur. Nam ea tempellatio
eadem civitate duo clerici, Stephanos * ft Lifo-
jus, apud omnes fapientia clari, fanaitate feu
religione magnifici, elemofynis largi, opinione
habebantur vulgi. Eofdera memoratu* expetiit
clericus, ft parvo tempori* interfiltio docili* di-
fcipulos, cum divini verb. dulcedine ab ei* de-
briatur mortifero nequitia* hattftu, qui dementia
errore diabolico irretitus, totius divinitatis ex-
pers, fepteuM* arcem confcendiffe (e Ciedidit
Qpi patriam repedans , dominum tuum, quem
fingulari afleffo diligebat, fiibtilitatc verborum ru-
errori* viam fenfim admovendo, fecum attrahere
cupiebat: tctificans Aurelianum urbem pro ce-
teris urbibus cornicare luce lapienti*, atque fan-
aitatis lampade . In cujus verbis dominus ejua
intelle&uali auditu iptum animadvertit a via ju-
filiti* devium: fit cito comiti Richardo caufam
innotuit, atque rogavit, ut Rodberto regi literis
peftem iu regno ejus adhuc latitantem, ante-
quam propagaretur, patefaceret; ft ut rex eidem
Arefafto ad expellendam eam opportunum auxi-
lium non denegaret. Itaque rex infpcrata r* at-
tonitus, mandavit nt idem vir cum clerico fi»
ad Aurelianum urbem cito greffum dirigeret ,
pollicens omnimodi* in hac re fuum auxilium

Cumque jubente rege iterageret, Carnotis de-
venit, Fultertum venerabilem anriffrem fuper
hac re confulturua qui forte tunc aberat; eam
Romam gratia orationi* abierat. Tunc caufam
fui itineris cuidam lapienti clerico Ebrardo no-
mine Carnotcnfis ecclefi* facrifrinio innotuit ;
flagitatu fui confilii opem, qualiter flatu deteret
in acie, & quibus armi* fe muniret contra mul-
timodas artes diabolic- fraudis. Qpifepeociufus
confilio cum producit, ut quotidie primo ma-
ne oamopotentis opem qufiturus, ecclefiam de-
votus adiret, orationi incumberet, atque feero-
fen.

Σ,,

ili "7%? " AURBLIANENSB. IXK?5 " "...c, J7«
 -fanaa rommonione corporis fll fenguinia Chrifti A gregabantur liquident cerris noaibm ia domode—
 A" " fe muniret, deinde fidenter ad audiendam harm- W mltge nominata, floguui lucernae tenentes io maribus. ch xisti

Ana pergeret, nihil horum eu· ab ess am
 contradiceret, fed fimulato difeipali vultu om-
 tria tacitus io domicilio pedoris conferret.

Igitur Aureliani* deveniens, nti edodus fue-
 rat* quotidie fecra communione ac fupplici ora-
 tione monitus, gd eorum do&rinam veniens, ad
 inftar rudis difcipuli ultimus intra dumum erro-
 ncarum allidebat. Cumq;fe primu divinatorum
 voluminum exemplis eum 4k quibuidam rerum fi-
 militudinibus informarent* atque motu perfeAi
 difcipuli fubdita aure intentum viderent: inter
 alias fimilitudines, filveftria arborisfimilitodioam
 ei proferant. Traftandua es, inquiunt* a nobis
 nt arbor filveftris, quas tranalata in viridario,
 ismdu aqois perfunditur* dotwc humo radicetur,
 dehinc fpinis fll reboa faperfluus emundatur, ut
 poffmodum tprn tenua truncata farculo, meliori
 inferatur ramofculo, qua poffmodum fertilis fic
 mellifluo potno. Itaque ra umili modo translatus
 de iniquo latculo in noftro fenAocoUcgio, aquis
 perfunderis fepientia, doec iofbcmens, fll gla-
 dio verbi Dei vitiorum fpinis carere valeas* ac
 inluH· doArina ini peftoris ab antro exdufa,
 fmifram dofttinam, a fenAo Spirit· traditam*
 mentis puritate poffia excipere. At ille de omni
 verbo quod proferebant femper Deo gratias refe-
 rehat: unde rari funt eum converfium effe in eo-
 rum errorem* jamjemque fus nequitis fenri-
 nam verbi divinatorum fibrorum antea coopenan-
 fecuri aperiunt, dicentes: *Chriftm it virgineMt.*
 *. *» <* Mfeat, Mpnr prv feauatfeu paffitet*
 wc oere «*fptltm pqlnm*» ave a mrafrs *nfttr-*
vnctifl. Addentes: *in Arpftls*» arifem *tgfaltnm*
Maintex: wfur *icreantjna ctrperit tf* [*W-*
th Chnfii i: cttffia&ct fectrieth. Snftu ater-
lynt aSlae tttftftrrt ie'reen ara aiMe iatrieatt

Cumque hire alia excraodi fle miferriimi ho-
 mines a fetido peftora «vomere», Arefeftus 6c
 ad eoa dixiffe fertur; Si in his qus enumeratis
 falus hominum, qus fperatur* nulla* ut dicitis*
 elle poffet: a vobis obnixè rogo mihi aperite,
 in quibas fperari poterit, ne meus animus in
 dubio poffus cito cadat io defperationi* ruinam. D
 Procul dubio, frater, inquinat, io charybdi fal-
 fs opinionis haænos cum indo&is jacuifti: nunc
 vero ereftus io culmine totius veritatis* integre
 mentis oculos ad lumen vers fidei aperire ctnpi-
 fti. Pandemus tibi falutis oftium* quo ingreffus
 per impofitionem videlicet manuum noftrarum,
 ab omni peccati labe mundaberis* atque fanfli
 Spiritus dono repleberis, qui fcripturarum om-
 nium profunditatem, ac veram dignitatem, abf-
 que fcrupulo te docebit. Deinde cfefti cibo pa-
 llas, interna fatietate recreatus, videbis perfspe-
 nebifeum vifioocs angelicas, quarum felatio fnk
 tus earn eis quovis locorum, fine mora vel dif-
 ficultate, cum volueris, ire poteris: nihilque tibi
 deerit* quia Deus omriuaa tibi comes nunquam
 deerit, m quo fapiemi· thefauri, atque divitia-
 mua confiftunt. Interea rex, fll Conftantia regi-
 na, ficut vir memoratus mandaverat, ad nrbeus
 Aurelianum cum epifeoporum collegio venientes:
 die feqaemi·, illo ipfo faggerente* omnis iltane-
 oiflwM congregatio fimul per officiales regio-
 de domo ubi erant congregati, abfttrafti, fll in
 «defiam feritas Crucis ante regem, atque epi-
 foporam ac ctericoram canum adduAi.

Sed antequam ad coeftAnm·veniamus: decibo
 Rio, qui orfctfils ab illis dicèbatnt, qualiarte con-
 ficiebatur* nefcienribue demonftrate curabo Con-

beat, doec labito dumonem in fimilitudioe cu-
 juaibm bctfiol· inter eos viderent defcendere.
 Qui flatim ut vifi illis illa videbatur vifio* omni-
 bus extinftis luminaribus, quam primum q«Uqbe
 poterat mulierem qua ad manum fibi veniebat,
 ad abutendum arripiebat: fine peccati refpc&u·,
 fll utrum mater, ant foror, aut monacha habe-
 retur* pro fan&tate fll religione ejus coocubirus
 ab illis nllimabatur. Ex quo fpurciffimo concu-
 bita infens generatus, oftava die in medio eorum
 igne'acceulo probabatur perigpem more antiquo-
 rum paganorum & fic m igne cremabatur. Ca-
 Bh»« emis tanta veneratione colligebatur, atque n-
 ftodiebatnr, ut Chriftiana religiofitas corpus Chri-
 fti cultbdire folet, aegris dandum de hoc feculo
 exituris ad viaticum. Inerat enim tanta vis dia-
 bolic· frandis ia ipfo cinere, ut quicumque de
 ptnfata h'refi imbutus fulllet, & de eodem ci-
 nere quamvis fluendo parum prnlibariflet, vix
 amquam poffea de eadem harefi graflrin mentis
 ad viam veritatis dirigere valeret. De qua repa-
 ram dixiffe fefficiat, ut Chrifticols caveant fe
 ab hoe neferia opere* non ut Audeant fcãando
 imitari. Veram* quia digteffionemfeciffe videor*
 ad eadem modo qus dunifi vertatur oratio, ac
 iecchino curfu infidelium crudelitas tranfeurren-
 do peragatur, ne prolixior controverfis fermoci-
 natio fatidium generet delicato Ictorf.

Igitur, ut diftum eft, illis introducis an-
 te regem, ftepfieoporum conventum, prior Arefa-
 flus regem allocutus eft, dicens: Domine mi rex*
 tniles lum Richardi tui fideliffimi comitis Nor-
 mannis, fll immeritus teneor vinftus, de catena-
 tus ante te. Cui rex ita refpondit: Cauftam tui
 adventus cito nobis indica, ut ea cognita aut re-
 os in vinculis tenearis, aut innoxius a vinculis
 dimittaris. Ad hac ille refpondit: Audita lapien-
 tia & religione horum qui vinfti adftant mecum
 ante te, ad hanc urbem venire volui, ut inde
 exemplo bonorum operam* atquedoârinaeorum,
 melioratus redirem. Hac quidem carie eft» pro
 qua de patria mea exire votari» fle hanc urbem
 Dpctii. Quod fi reatu aliquo pro hoc opere teneor*
 prafules Albi *ffluentes vident*, A judicem* Tunc
 prafules dixerant: S fapientis ac religionis mo-
 dum quem ab hia didicifti nobis proferat, noftro
 iudicio facile digooferar. At iUe ait: Regia ma-
 jeftas, fll veftra anthoritas eia jubeat, ut que
 me docuerant, ea ipfi coram vobis dicant, qua-
 tenus audita a robie* aut digna laude habeantur,
 aut oblivioni tradamur. Quibui rex atque anti-
 fites com juberent ut ftus fidei normam referen-
 do patefacerent, totius veritatis inimici alia pro
 alite dicentes, intra fus hsrcfis foeditatem nulla
 adita introire volebant: fed ut ferpens quanto
 plus in manibus stringitur, tanto amplius elabi-
 tur; Ia & ifti quo amplius concludebantur, ve-
 Eritatis fermooem tanto magis labiliores videban-
 tur effugiffe. Tunc Arefelina videns quod re-
 dimerent tempus, fll fermooem clypeo feftioa-
 rent obnubilare fits fidei errorem, ad am eft
 cooverius, dicens: Veritatis msgiftros non erro-
 ris habere putavi, dum conftanter illam mihi do-
 ftrinam, quam felutiferam evangelitabatis, vide-
 rem vos docere, atque pollicebamini pro penis
 inferendis* & etiam pro morte toleranda, nun-
 quam eam a vobis effe denegandam. Nunc vero
 oblita fide quam mtnififte* ut videor, timor-
 mort* ab illa doarina targe vultis fieri, meque
 adhuc rudem difeipulum in peiculo mortis dimit-
 tere

jr» m fCEm . concilium . ,to

Itere parvi penditis. Unde regusjuAioniparendum A Cumque ab hora diei prima ufque ad horam-
 <μ>Γ<τ> eft: * .**<*> lautorum pnefulum authoritai nonam multifariam alborarent...omnes , ut illos
 oportet, ut in bis q- a vobis didici, fi qua a fuo errore revocarent , fle ipfi ferro duriotes
 faut religioni Chriflian- contraria, iftorum judi- minime refipikerent: faffi faint finguli facris ve-
 cio cognita, qimi fequeoda funt, fle querefipuen- filibu* indui in fuo ordine, Aatimque ab antiAhi-
 da, agnofeam. Docuiffis equidem me nullam in bus a proprio honore funt depofiti: fle rege ju-
 baptifmo promereri veniam peccatorum, neque bente, Conflantia regina ante valvas bafilic- fle-
 Chriaum de viigine effe natum, neque pro ho- tit, ne populus eos intra ecclefiam interficeret:
 snimbus paffum, neque vere iepuitum , neque a fit fic de gremio fanfaa ecclefie ejeai font. Qui
 mortuis refurrexiffe; neque panem fit vinum, cum ejicerentur, regina Stephani fui olimconfef-
 quod faper altare manibus facerdotum ianai Spi- foris cum baculo, qu m manu geflabat, oculum
 ritus operatione effici videtur fscramentum, con- eruit. Deinde extra civitatis eduai muros, in
 verti poffe io corpore & (anguine Chrifti. quodam tuguriolo copiofo igne accenfo, prter
 Cumque hac Arefaffus una voce peroraffet , unum clericum, atque unam monacham , com
 Guarinus Bclvaceofis pnsfu! interrogavit Stcpha- nafcio pulvere, de quo fupra diximus , cremati
 num fit Lifejum , qui hujus erroris videbantur Bfunt. Clericus enim & monacha divino nutu re-
 effe magiftri, fi ita feniircot, fle crederent qua fipuarunt.
 ab Arefaffo erant memorata. At illi cum diabolo ff/a/dm faufae twcllii nttili, fedirevifwa .InCbr-
 voluiffic Chriftum naici de Virgine, quia potuit, uo \$ Petri Vtvt, editie ebttim Dabene , /sdrav Spei-
 fle pro oofra falute pati iu humanitate , ut legli terne.
 tercia die deviaa morte refurgeret in lue deitate , Omsbxvatio P. Antonii Paci
 nofque doceret effis refarretturos in reformatione .
 viperino ore refpooderunt, dicentes: Nos neque Glaber L). t. S. dabaref: Manichaeorum loquet* ait.
 intetfuimus, neque hac vera effe credere poffu- Tertie de vitejwo infra fe» dStt» » iliffi» tl» mm refer-
 mns. Ad h*c prafal eos, inquit, interrogans: ta efi afad prafata» Anretianenti» tube» Crede nimie
 carnales* parente* hahuiffiecreditit an non? Cum- »tue injeleat bareffis, Ac. Baronins in margine loco ,
 que fe credere afferment , prafal repondit: Si infra , lagit, fapru, led huc emendatio difficultatem non
 «x parentibus vos effe procreatos creditu, cumClabbeo Tota. i. Biplioh, edito: ad ag. lo»s. habetur,
 noa eratis ante facula Deum de Deo genitum Periditaneigne omratone Sierul dicitur a...» .
 fine matre, io fine temporis fanai Spiritus obom fUe UtMa enrtantoe qe...i da f...M.../M
 bratane de Virgine natum, cur credere opultis? S*»240? » » » » » Mmtarie.
 U»
 At iut dixerant. Quod natua denegat , (Anoer
 e creatione diicrepat. Quibus pteful reipondit ,
 dicens: Antequam qnicquam fieret per naturam ,
 non creditis per fillutu Deum patrem feciffe om
 aie ex nihilo? Cui alienati a fide dixerunt: Illa
 filis narrare potes, qui terrena lapiunt, atque cred-
 unt figmenta carnalium houiuini icripta in mem-
 branis animalium: nobis autem qui legem ferip-
 tam habemus interiori homine a Spiritu fando,
 fit nihil aliud fapimus, nifi quod a Deo omnium
 conditore didicimus, incaffum fuperflua & a di-
 vinitate devia profar»: idclico verbis finem im-
 pone, & de nobis quidquid velis facito. Jam re-
 gem nollram in ccelclibus regnantem videmus ,
 qui ad immortales triumphos dextera fua nos fob-
 levat, dans lupcrna gaudia.

CSTLEGION ENSIS SYNODUS

Qua Fruauarieofe S. Benigni monafletium a fabejone epifeopi liberatur.
 Anno J017. celebrata.

turpi, rc
 2-103
 W:QTUth...
 Ubitoh.T.
 Mfutxiv
 M

pGo Lambcrtui Sand- Liogonenfis ecclefie
 «piftopus. Notum fieri decrevi, tam ptaden-
 tibus , quam futuris, quod quidam dileaus ex di-
 kaIs, abbas videlicet Wilhelmus, adiit paternita-
 tem ooftram faillis precibus, ut fynodali decicto
 quoddam toflamentum, quod ad votum prxven-
 tu mortis, beat* memori- pradcefforis noftri
 BruuoDu adimplere nequivit benignitas , noftne
 benevolenti- , proficeretur miuImmitate , quod qui-
 dem non immerito tanto facilius debet jmpctra-
 se, quanto Dei cognofciur xelus id omiino po-
 ffutare; Quidam enim fuus, carnali propagine ger-
 manus, nomine Godcfredus, ad fanam veniens
 converfioicm , totum quacunque habuit fecum,
 Deo devote contalk, ea maxime intentione, ut

de proprio fuo conftrueretur monaAerium, quod
 ne alicuju* epifeopio, vel coenobio fieret aliqua
 fubjedtione obnoxium , folerti pertraaainm eft
 confilio, ut io quodam loco, antiquitus Froftna»
 na dido, edificarcctnr, quod legale per chartu-
 lam a Nitardo fle Rosbccto germanis ipfius Go-
 tefredi, cuidam Guntardo levit- traditum eft,
 ut ipfe inde faceret iudicatus tefiamenium , fub
 liberrima omnino conditione. Quod & faftum eft,
 fed noa fine multorum, maxime Arduini (Legis,
 fit Bert- uxoria ejus, adjutorio; quorum tagaci
 induftria legali legaliser confirmata fant tefiamen-
 t*, & fanao Divionenfi cosobio non parvi pre-
 tii , ut patet, collata font ornamenta; feilicet
 textnm unum auro , gemmis fle lapidibus mi-
 re

-----re ornatum, cafnla auro decorata , dual
ANNO
canjji
j8r
ANNO
chkistt
NOVIOM ACENSE. *°«»TM » 381
fiole A fiet alienum· Volumus & no», A ftatuimus fub -.....
fmodali decreto, ut nullus monachus , aut pre-
ieripti videlicet domini W. abbati» fucccfibr, con-
tra profatum locum aliquid querel, vel calum-
niar inferat, vel quidquam proprietatis, feufubje-
Aionis requirat. ut fit igitur ipfe locus Fruâua-
ria diâus, nofta quoque auâoritate faconvulle
ftipulatione liber & abfoluius, & ab omni quere-
la immunis, & in fruâificandis animabas feinper
Cbrifto duce facris aptus incrementis, Mifoc er
noftro clero admiffis , nofta fubferiptione figna-
mus. Signans Lambcrti Lingoncnfis fedis cpifco-
pi. Signum Beraldi archidiaconi· Signum Beral-
di abbatis S. Stephani Divionenfis &c. Adum
apud Divionem publice ΠΙ. Id. Jan. anno abitin
carnat. Domini MXVII. Indiâ. XV- regnante
Roberto, rege Francorum. Ego *Odo cancellarius*
;n fynodo fanâae Lingoncnfis ecclefii" hoc teffa-
mentum perleâum, fit ab omni fynodo laudatum.
A confirmatum recognovi, & iubfcript

ANNO
CHKISTI
<°«
SYNODUS GOSLARIENSIS ANNO
C.-%ST'

Anno Mxviii. celebrata, in qua Godefcalchi & Giltrudis matrimonium difiblutum.

E ea hec habet Author Vite S. Meinvveri
D Epifeopi Paderbonenfis apud Bollandianos
ad diem 5. Junii cap. 11. n. 81 *Epifcopit ut*
tjas. axxo n-» Dom. Incarnatione MXVIH. Beeenv-
oardar Hildem/ Cemee^fil Spifcopur, tempore quadra-
gefimah Synodum ta Gotlaria baiult ; tnfM pr^fidm-
te Imperatore cum Epifcopit ceteriffae regni primo-
n hxi, Godefalcum HiMardi, Comitii filium, t/
ergp QGertrudtm fillam Cemto Bithiberti feparavit. Di-
thmarut ait propter confanguinitatem proximam
excommunicato». Eo anno Patfcha incidit in diem
6. Aprilis.

£ NOVIOMAGENSE CONCHIUM

In quo Otto inceftarutn nuptiarum reus damnatur, & quidam ecccfciaticci ritus fenciti,
Anno 1016 celebratum.

fat-^pu- Z^Oncillii Noyiomagenfis circa bate tempora
" " V-e habiti meminit coaevus fcriptot Alipertus
Metenfis ccenobii monachus in libello de diver-
litate temporum lib. 11. cap. XVI. A X'X. qui
tamen res in eo defimtas omnes filet. Annaliffia
vero Saxo Eccardi & concilium memorat, & res
in eo cooftitutas has indicat. *Mente meritaXVII*
Kal. Aprilis (quas anno illo incidit in domini-
cam) *magna faodxi fit tn Numagpn.* (Novioma-
gi fetlicet) *uit OU» yaldasv it pnmerikut Franco-*
rutu, to uxor tyui irmitigari cexfagpiuUatt proni,
mi, tnfulit itu conjunUt oli inoCeltontiam continua
vocationii excaimmemcatt fu» , coeperatortfæ reorum
o fuil tptfapti ad faitfaciendum voceti ibi etiam
confiltitnm efi, awrtiva exemplari ptrleile, ut cor-
pus Dominicum ad fieufiram, calix ad dexteram fa-
cerdots poneretur. Porro de Ottone iflo. quifnam
fuerit, inferius in additionibus ad conciliumMo-
guntinum indicabo.

η^8^«138·<†88M§8k·«> *6»'—
CKAISTI
***f CONVENTUS EPISCOPORUM G £ R U N D E N S I S CH,"\$

In quo vita Canonica in Ecdefiam Gerundeufem introducitur.

JLj Z^Um io nomine fan&se & individus trinitatis E
«Nfmi.Vu m Ecclefia fantfsc Dei genitricis Marias fedis
Gerundenfis in unum reliderent Epifeopi, Petrus
ctufdem fedis przful, Ermengaudus Ureellenfis,
Deufiiedit Barchinonenfis, Bercngarius Helenen-
fis, Adafcertns Carcaffbnenfis', Aio Coferanen-
fis, Abbates etiam Bernardus fanAe Marin Craf-
far, Petras Rodenfis, Landrieus Giffalenfis, Gui-
fredus cmnobii GallicantuS, Amblardus ccenobii
fimâi Cirki, Vives ccenobii fanâi Pauli mariti-
mi, Poncius ccenobii fanâi Saturnini, necnon
etiam quamplurimi alii facerdotes, affitentibus
E Archidiaconis atque Canonicis ejufdem fedisGe-
rundenfis & Barchinonenfis, divinitus infpirati
concordia ac pari ahimo definientes ftatuerunt ut
ad fervitium Dei & ejus genitricis in eadem *Ca-*
de domus canonica coofirueretur & rebus ecce-
fiaticis ex fidelium dono iufte collatis ditaretur,
quo facillime Deo ibidem quotidie famularetur &
militaretur, & quncumque ejufdem funt ordine
iufte perficerentur. Unde idem Petrus prnful egre-
gius de ftatu ecclefiaftico diligenter traâaos cum
iis omnibus, profeme ac contentiente Gomtiffa
Ermeofcndi una cum filio fuo domno Beretigario
Comi-

Comite fit Marchione, colludantibus cunâis pr^o.
 CHaiTn^o donant ad confiruendum & dotandum
 jamdiâam canonicam domum h^{ic} qua infra sunt
 scripra dicens: Ego in Christi nomine Petrus Ge.
 rndenGs Epifeopus, permittente ErmclendaCo.
 mitiffa eadem, filioque fuo eodem Berengario
 Comite, dono ad aedificandum & munerandum
 atque dotandum jatndi&am canonicam domum
 d^o fervitium Dei &c ejufdem genitricis Ecclefiam
 fanâa Maria de Caftellone cum decimis atque
 primitiis atque oblationibus ejus & fuis omnibus
 alodiis, & Ecclefiam fanâs Eulalia de Villa no.
 ta cum decimis & primitiis & oblationibus fide.
 lium & alodiis fuis, fit Ecclefiam fanâe Maria
 de Aguillana cum omnibus rebus ad eam perii,
 nentibus, fit Ecclefiam fandi Saturnini de Arcus
 cum omnibus rebus qu^o ad eam pertinent, fit in
 comitatu Bifuldunenu Ecclefiam fanât Petri de
 Monteacuto cum omnibus fuis pertinentiis, fit
 Ecclefiam de Navello cum omnibus fuis pertinen.
 tiis, fit Ecclefiam faoâi Andrea de Lorona, fit
 alias parroebias, fit alodia qua Miro Viccomes
 Bifulduenfis tenebat quando obiit ab hoc fecu.
 lo fit juris fanda Maria elfe dinofeebantur cum
 omnibus fuis pertinentiis, fit Ecclefiam de Orde.
 is, fit fifcum de Lebres, cum decimis fit primitus
 fit omnibus illorum pertinentiis. Supradiâa au.
 tem omnia qua in aliis comitatibus funt ego iu.
 pra nominatus Geruodeofis Epifeopus Petrus ta.
 liter dono fe trado pradiâr canonica domui qua^o
 liter jamdifta fedes fanâa Maria ea in preno.
 minatis aliis comitatibus iufte habere debet vel
 habet. Infuper ego Ermenfendis fit Berengarius
 Comes fit Petrus Epifeopus damus pralibata, ta.
 nonica Ecclefiam fanâi Martini de Cacano cum
 decimis fit primitiis atque omnibus pertinentiis
 ejus, necnon fit Ecclefiam fanât Martini de Co.
 Ionico cum decimis, fit piimitiis fit ejus oblati.
 onibus atque alodiis, fit Ecclefiam fandi Juliani
 de Curtibus cum omnibus fuis pertinentiis, fit
 alodium quod.....Vicecomes debitavit ad pre.
 diâam canonicam d&mum, fit eft in comitatu
 Gerundenfi in villa Pehs, necnon fit manium de
 Fontudeta cum omnibus luis pertinentiis, fit me.
 dietatem Ecclefia fanâx Leocadix de Parieti.
 bus, quantum fcilicet ad eandem Ecclefiam per.
 tinet, fit alodium de Ferrerons fit de Ruvirans
 cum omnibus appendiciis fuis, fe medietatem
 panochix fandi Felicis de Palatio Rabuni cum
 omnibus ejus pertinentiis, fit molendina quatuor
 que Gitardus Archidiaconus tenebat. Et ego Ar.
 nulfus dono atque concedo ad eandem canoni.
 cam medietatem decimarum de parrochia S.Ste.
 phani qux eft fub appendicio fanâi Martini de
 Romano. Et nos prxdia Petrus fe Ertren.
 fendis fit Berengarius donamus eidem domui ca.
 nonica parrochiam fanâi Amantii cum decimis
 fit primitiis atque oblationibus fit cum fuis om.
 nibus fit pertinentiis fe cum fuo appendicio Ec.
 clefue fanâi Martini de Praela cum decimis fit pri.
 mitiis fit oblationibus fit cum fperariis fit cimate.
 riis triginta pedum, fe Ecclefiam fanâi Martini
 de Campo majore cum omnibus fuis pertinenti.
 is, fe parrochiam fanâi Mameti de Rudmorts
 cum omnibus fuis pertinentiis, fe medietatem
 Ecclefie S. Martini de Lcmena cum luis perti.
 nentiis, fit parrochiam fanâi Andre* dt Mata
 cum omnibus pertinentiis. Dono quoque ego
 Petrus Epifeopus parrochiam fanâi Petri de Na.
 vata cum omnibus fuis pertinentiis, fit fifcum
 Crispiani cudr quartis fanâi Stephani de Bas, fit
 medietatem iuftitiarum de Bafcara, fe ecclefiam
 de FontauUas cum fuis pertinentiis, fit Ecclefiam
 fanâi Genefii de Monela euan omnibus fisis per.
 tinentiis, fit omne alodium quod condam fuit de
 Altrude femina, & eft in Monela, fit illa con^o.
 ccifit domui canonice cum omnibus fiais perti.
 nentiis. Et dono eidem amouica de omnibus
 adapturis qua mihi adepte fuerint ex rebus ec.
 clefia(lis) decimam partem. *Preterea* ego Petrus
 flatui fit confirmavi fit donavi nna cum clericis
 prsdiân fedis de omnibus rebus mobilibus quas
 acquifiturus fum vel adepturus de epifeopatu tan.
 â- Mari* tertiam panem prediân fanâas Ma.
 rie, in tali ratione ut de prxdiaa tertia parte
 dentu^r due partes reftaurationi ecclefiaftic*, alia
 vero tertia pars detur praediâ canonice. Ego
 vero Ugo Cornet Impuritanus dono cenfum de
 duobus caranis prsediâ domui canonica in Im.
 punis civitate, qui ad me pertinet vel pertinere
 debet, fit quicquid homines ipGus term pmdiâx
 canonic* concefferint fimul dono fit habere con.
 fentio propter falutem anima mea fe filiorum
 meorum ac conjugis. Poftea moriens Bernardus
 Robores reliquit Ecclefiam fanâi.....de vil.
 la Blareis cum decimis fit primitiis fe oblati.
 onibus fit alodiis fit pertinentiis fuis eidem canonic*,
 fit ecclefiam & Agatha cum fuit pertinentiis,
 confilio fe voluntate pmdiâi Petri Pontificis.
 Preterea ego fapediâus Petrus Epifeopus dono
 eidem canonica Ecclefiam faoâi Juliani de Ca.
 ftelfcit cum omnibus fuis pertinentiis. Et qui.
 dam vir miles bonus nomjne Sooiarius Ruffus
 moriens abfqe liberis reliquit totum fuum alo.
 dium cum integro de Monte calvo eidem domui
 canonica, fe totum fuum alodium de Montema.
 lo cum integro fui, fe totum fuum alodium de
 Elpidels, fit totum fuum alodium de Pantalio,
 cum eorum omnibus pertinentiis, eligens Deum
 ad vicem filii hsreditandim. Similiter ejus *cou.
 jux* Adaledis moriens reliquit *fuas voces in fu.*
pradiâis alodiis omnibus prediâ* canonica. E.
 go Poncius Caputkbol* fe Levita dono alodium
 de Pujo «Ito cum finibus fe terminis fe cum
 fuis affrontationibus eidem canonic* S. Mati*.
 Prxterea alii boni viri morientes timentes De.
 um, relinquentes fua alodia, heredem fece.
 runt prcdiâam canonicam, id eft, Raymun.
 Ddus Guttiicli de Pujals, Sendtedus Guillelmi,
 fit Miro fitter ejus, fit Donnitus, clericus de
 Cruce, fit Berengarius Donnitus, qui reliquit
 fuam hereditatem de Ulivars prcdiâ canonica,
 fe fupraferiptus Soniarius reliquit fuum alodeta
 de Caftanet fit ipfum de Cahellone cum molen.
 dinis & molendinariis irt fluvio Ticeri. Et Senio.
 fredus Suffird reliquit alodium eidem domui ca.
 nonic* intra terminos parrochia de Canapoft,
 fe reliquit alodium eidem domui quod eft ad Ro.
 ram. Et ego Petrus pr*diâus Epifeopus dono
 ipfum manfum de Abeliars cum fuis pertinentiis
 omnibus, necnon fe medietatem parrochia fan.
 â* Maria epifcopalis decimarum, fe fifcum de
 Parietibus cum molendinis fuis fe cum omnibus
 Erebus ad eundem fifcum pertinentibus, quod te.
 nebat Archidiaconus Guillelmus, fit alodium quod
 eft in Rodas fe in Armcndera fe in Palatio Ra.
 buni, fit Ecclefiam fanâi Cypriani maritimi, at.
 que Ecclefiam fanâi Aficeli, cum omnibus illo.
 rum pertinentiis. Pnediâus denique Bernardus
 Robores reliquit omne alodium quod habebat io
 parrochia fanâi Daimatii de Tornavels vel in
 Seliga eidem domui canonic*. Et Adalbertus
 Eonegonis dedit quatuor manfos cum illorum
 pertinentiis qui funt in parrochia fanâi Felicis
 de Borfeleu eidem domui. Es Raymuodus Pr*.
 pofitus reliquit manfum unum in Fruyan cut^o
 fuis

luis pertiaentiis. Er GuiUelmus Seuilli alterum A diâa Ermcnfendis donavit alodium quod fuit Ber-
 rn«5? t ibidem cum suis pertinentiis. Et Aroaldus de nardi Amati clerici eidem canonic*. Hoc alodium
 Conteli reliquit medietatem fui alodii quod ha- cum fuit pertinentiis est in valle Angles. Petrus
 bebat in Fuyao vel in Coozels prsdiâs canoni- Presbyter montis Eufebii reliquit alodium eidem
 c*. Et Bernardus Tegmann dimisit de suo alo- canonice. Io eodem monte fuit alia plurima alo-
 dio eidem domui quod habebat in Palatio Fro- dia & terre & mobilia qu* hodie pradiâa domus
 gel & in Pera. Et Guitardus Gaufredi clericus canonica habet & possidet & habere debet & fu-
 reliquit omnem suum alodium prænominat* Ec- turo Domino donante a fidelibus iuste coMata ea-
 elati* quod habebat in Furnels & in Candorsn dem canonica adquisierit cum supradictiobibus.
 & io villa de Atinii. Et Baron Boni-hominisdi- Hæc omnia supradiaa in iure pndictx canonica
 mitit alodium quod habebat in Camos. Et uxor nos prænominau Episcopi ab integro confirmamus
 Rsymundi Boni hominis manum unum qui est propriis nominibus. Et si aliquis abstulerit aliquid
 in villa de Man jamdift* domui, Et Guifredus ex supradictis rebus omnibus, aut supradiaa
 Guilicimi dedit quatuor manfos qui sunt in paro- omnia..... a iure canonico, nisi iâthfaciena
 rochia fanâc Cecilia de Carcar & quatuor in refipuerii, restitutis ad integrum ablatis, perpetuo
 villare Situran eidem domui. Et Stephanus Pres- anathematis vinculo eundem aut eodetn prefum-
 byter de Catan reliquit manfos duos qui sunt ptiores excommunicamus sic a confortio fidelium
 in eadem parrochia sit in Ratxa fit Lalelas. Et ieparamus sic cum Juda Domini proditore in in-
 Vicecomitissa Impuritanensis uxor quondam Guil- ferno inferiori participem fieri optamus Arnen
 lelrai reliquit unum manum quod habebat io Petrus Episcopus, Berengarius Comes, Ermen-
 Virginibus frpius dift* domui cum suis pertinen- fendis Comitissa, nos qui hanc donationem liben-
 tiis. Et preditus ejus vir Guillelmus Vicecomes ti animo fecimus sic firmare eam rogavimus Aâa
 reliquit omne alodium quod habebat in Castello iunt h*c anno incarnationis dominica decimo
 ne eidem ipfi domui, sic alodium quod est in nono lposl milletimum, xu. die Kalendarum
 Pedret fit in Mercadal sic in Plano ante Gerun- Decembrium, anno xxxtt. regni Robert! Regis
 dam, fit ipsum de Bellor totum quod fuit de Ego Benediaus faoâa catholic* sic apostolica
 Uulard dedit Gondchaudus pradiâa domui cano- Roman* Ecclesi* confirmo hoc precriptum, sic
 nonica cum omnibus suis pertinentiis. Et Beren- præcipio in Dei nomine valere in æternum cum
 garius Episcopus ejusdem sedis donavit Terrace apostolica auctoritate.
 cum molendinis sic molinariis cum omnibus eo- Ato Episcopus. Vilelmim Episcopus. Emsen-
 rum pertinentiis sic finitucun ipfa aqua Ticeri C gaudus ac si indignus Dei gratia Episcopus. Be-
 ufque in medium alveum ejusdem Ticeris, qui rengarius fanâ* udis Helenensis Episcopus supra-
 font a termino loci qui vocatur Sale alte ufque feripta libenter confirmo. Adalbert» Episcopus
 ad Marcadal quod est ante Gerundam civitatem CarcaTonenfis. Deufdedit gratia Dei ac si indi-
 canonice eidem. Hæc omnia a predia Epifeo- gnus Episcopus omnia supradicta confirmo A-
 po Berengario donata sunt in parte meridiana melius Episcopus hoc confirmo. Væo Episcopus
 eum palatio sic cum triliis sic cum iis qu* tenent Ecclesie Uticenfis. Stephanos Atenus. Bernardus
 Bonifilius sic Johannes clerici. Et Comitissa pr* gratia Dei Episcopus.

«•SYNODUS FRITISLARIÆ

ANNO CHRISTI MXX.

Jnwis, ClrttuiÇkî rx prufat S. HeiMtrdi ad iw/msw rtdtflus rrtt, ad fmietittint erietn
 accufetm tpud Fr ttiluntntm ftrtt a S. Mmwtm tlttkruUm
 naeo wsraraia a paras Mtrutar.

Afen F. Rat quoque ibi Clericus in juvenili, *tateDmum ejus, omnemque supellestem invafit, nihil
 UANBAIB F. vernans, fed superbus admodum, fit arro- que ex omnibus pñeter miseram vitam relinquens,
 Cmc. G«IB- g«ns. Hic jam>riocipio multas viro Dei ob iqv- infuper ad FririrsAir apad gmerales» tum
 <«*, „ pH- diam faciebat injurias. Quadam itaque die cum accufavit. Cumque in eo effet, ut Episcopus ad
 <«*§ M«... pergeret illi molestus esse, vir Dei dixit ad eum: degradandum eum baculum levare debuiffet, fu-
 propius medullis accipe, qu* predicti tibi: dives qui- biio prorumpens fanguis de naribus ejus rum im-
 dem futurus es, fed postquam omnia congrega- petu super Episcopum venit: illico ejaAus Itam
 veris veniet fatanas, fit omnia tibi teque fimul diu languinem fudit, ufqueq'O aliis, qu* intro-
 auferet. Utioam jam in ipfo non impleta fit ifta ducenda erant, imroduâis, fit determinatis, eo
 Prophetia, quod pace hujus fanâi, falva verbo- oblivioni tradito fynodus illa fblveretur.
 rum ejus fide, optaverimus; quam impletam, re- Quis ambigat enim io tant* occeffitatis'anicu-
 rum exitus docuit in ipfius subftanna. lo beati viri miferatiott liberatum! Qui profcâo
 Nam postquam vir Dei de rebus humanis, cum vldiffet prophetiam foam in rebus suis effe
 excellit, cum jam multa clericus coacervaffet; ad £ impletam, ne amiffio pariter hucrdtsvlganda fun-
 ultimum ancillam cujusdam prspotentis hominis, ditus omni fpe nudaretur fobvexuendum ei eco-
 ejusdem loci indigene, corruptit, qui ftatim do- fuit.

• » •

Io Pago Antiffiodorenfi prefecte Roberto Francorum Rege celebratum anno dont, circiter atxx.

Ex Cbrentte S. Petri Vivi, edite a D. Laca Dacierte, Teate 11. Spicilegii.

A numere plebis multitudines, diverſi utriuſque fe-
 * xus At ſtatis concurrenter, ad cumulandum quo-
 * que populi proſiſcentis devotionem, plurima fan-
 * dorum corpora a fidelibus viris advehi ceperunt.
 I» libre Gtiferem Eoſtifficem Aſtiffiodarenſim,
 tanſa bajat caqgrrgaadu fjneſſi affittar: nempe aſſi
 redintegrandam pacem t» Bargandia, teallam concil-
 am apud Airiacum, iayſri/ villam beati Ger-
 mani, in quo rex Roberta.....ſimul ſic inno-
 merabilia fadorum pignora totius pene provin-
 cia: Ubi dum quidam peterent, ut glorioſi Ger-
 mani corpus illuc deferretur, reſpondit Hugo
 epiſcopus; Abiit, ut offera incomparabilis viri pro
 quacumque re aliquando commoveantur. St mul-
 titer & per diverſa loca, ut io pagis, Divionenſe,
 B Belaeſe, atque Lugdunenſe, concilia ſepius ce-
 lebrari fecit.

<7. C. Morem deferendi fanfioram reliquias ad concilia , tum ex ahia intelli|ia>iu, tum ex Glabro, lib. iv. c. v. quem mox referemus ad annum sojs.

NOTA CHRONOLOGICA, ET ADDITIO.

Airiacensis, qui urbis Autiffiodorensis pagus est, concilii meminit quidem Labbeus, fed anno 1020. ex authore Chronici S. Petri Vivi male quidem, meo iudicio, collocat. Ego enim in annum 10x3. vel 1014. rejiciendum hac dudus conjeclura in meis ad Pagium adnotationibus cenfui. Iia enim ibidem differo: in hunc annum (1020) referunt Conciliorum colleclores provinciale concilium Airiacense, qui pagus est in ditione Autiffiodorensi. At fi quid valeant conjecluræ, promovendum illud arbitror ad annum 1023. Hujus enim concilii veluti recens habiti mentio fit in diplomate Roberti repis Francorum, legendo in bibliotheca Scufiana Gt-icheonis cent. 1. Cap. I XXX. quod datum legitur: *Avallent aene MXXIII. regnante Roberto Rege XXXVII. mense, & die incertis. Hzcannorum Roberti fupputatio, fi ab anno 888. cum Pfcig ducatur, fignat anni 1024. exordia, quare cum anno 1023. a Martio czpto ex veteri 0*fu congruere poffunt. Quis vero ctedat concilium anno 1020. celebratum tanquam *nuper habi-tam* anno 1024. haberi, & dici potuiffe? Melitu igitur in annum 1023. vel sois. referatur. Nec repugnat quod Chronici S. Petri Vivi, qui licet anno 1020. ejufdem Concilii meminirit, confulte feribit celebratum fuiffe non eo quidem anno; fed *temper/ ille*. Porro diplomate illo fuo Robertus Ecclefiam quandam Monafterio Froauarienfis, in Pedemonte fito, elargitur, quam donationem a fe prxftitam fuiTe in concilio *naper Ariact babæ* tefatur, fic literis patentibus manifcftat. Qur nova conjeclura eft ad illigan-*

1» *nomme SaaHa & ndividae*

1» **nomme SaaHa & ndividae Triaitatu.**

E Go Robertus gratia Dei Francorum rex. No-
verit omnium *fande* matris ecclesie fideli-
industria, ut p^{re}senta, fed etiam futura, quod qui-
dem noster comes, *Gallielmat* nomine, noſſas
Serenitatis adierit p^{re}sentiam, rogans & obnix-
poſſulas, ut quandam ecclesiam in honore S.
Martini sacratam, in suburbio *Belnenſis* castri ſit-
tam, olim abbatiam, fed jam omnimodo deſſen-
dam : quam etiam jure noſtri benefici poſſidebat,
(e mihi liceret credere, eo conventionis tenore,
ut eamdem ecclesiam euidam congregationi in loco
Fruduarii, juxta alpea Deo regulariter ſer-
vienti, comminus traderemus perpetualiter ha-
bendam. Cujus rationabili & devote petitioni li-
benter conſcendere volui, quoniam eidem
coenobio jam pridem quandam abbatiam Sanâa
Mariæ in suburbio Cabilonenſi ſitam, cum ec-
clesia Buſſiani, & *Auedetm* Caſſiniaci, cum ec-
clesia ejuſdem ville p^{re}cepto: firmitatem conceſ-
ſeram. Quz omnia dedi : nſtitu, & petitione do-
mini Guilelmi abbatis, ejuſdem loci Fruduaria-
ſis devoti fundatoris, interveniente & ſubſcriben-

fy» it G*/frid», Cabilonenfi enifeopo , cum reliquis A
epifcopi*, qui intarfaaruntfconcilio nuper Ariaci
habito. Innotefco igitur cunfliis.proclitam ecclefiam
Belnenlem,Guilelmum comitem mihi reddidifle,
de mihi eam Frueuarienfi cemobio dedifle ; erga
quem locum taliter noftrx benevolentia* inculcamus
afleftum, ut, quicumque in omni noftrc domina-
tionis regno pro redemptione peccatorum fuorum
HBNniCUT II.
tMP. 9 90
I—
aliquid inibi conterre voluerit , noftrc authoei
tativ habeat aflenfam; de ficuti noftri prcepti
authoritate firmavimus, ito etiam lsgaliter dan-
di in poffterum habenda abfque declaratione de-
cernimus, de harum rerum conventionem annuli
noftri impie(Hone fignamus. üélaat Avalent aale
incarnat, Verb. MXXJH. regnante Rekerte XXXVH.
Bgt Baldennat Canttllarini riltgeade jabfctrtffi

CONVBNTÜS E PISCOPOKU M

ANNO

M. xx.

A Nno Chriffti circitet u.xx. Tolofe in epifeo-
porum conventu excommunicati funt omnes,
feu viri, feu femine, qui aliquem ufaticum ma-
g g
Jura in firata de Step nique Tolofam miferiot,
vel mitti confenfcrint Cui conventui interfille-
runt archiepifcopi duo, Narbonenfis, dt Auxita-
nus? epifcopi vero CarcaiTonenfis , Biterenfis ,
Magalonenfis, de très fuffraganei epifcopi Auxi-
tani. Ex ftM Ptlri dt Marte artklepifcept Pari-
finfir.
i» LaUt
A < T
Conventus bajæ alla Caitliat videret, ex yw
dtfcixtal, ilk. v. evwsmearar. Occila», a Rayvtaxd-
Telefax- artktpitcepe cexvetatmx faiffi, raw Gril.
litxee cextitt Telefax-, artktpitcepe Narb«aeafi;rpil-

ictpit, Canafftarri, Bilerrtati, Mapalanenfi, tS Aa-
futaX- artklepifnpe » cam aZrçaas Jaffrétantit. Sn-
stetiane orra rNcamanmcaSsaats refert ta prffa .
Nos ex parte omnipotentis Dei, de beati Pétri,
dt omnium fanâormn, interdicimus, dt excom-
municamus, ab ecclefia de confercio fidelium le-
paramos , dt corpus ac fanguinem Domini t ac
(epulturam prohibemus omni homini, vel fœnu-
n«, qui aliquid ufaticum ;malum in firata de
Stap ufque Tolofam asiferit, vel mittere confeu-
ferit, prater boc quod Donatus modo retinet.
Eamdem excommunicationem, quam fecit Au-
fcienfis epifeopus cum fois tribas epifcopi*, abba-
tes omnes laudaverunt.

»C ONCILIUM GERMANICUM

Sed incerto loco a Bcnedifto Papa VIII. & Herinco II. imperatore Anno 1010 celebratum

*ppî-Mp-î" 'DBenediâi VIII: m Germaniam profectionem,C IV. coi. sojj. Bcoedidum papa
1-«.. quam Pagius cum aliis ad annum 1019. re-
fert], in annum fequentem loxo.transferendqj nolim
docui in Nota ad Pagium ad A. 1019, f. His
vero flantibus anno eodem profedionisfac ponti-
ficcm una cum imperatore concilium babuiflehis
documentis adllruxi iW .0 nota ad annum 1010.
1. Adendum hic ex Ruperto monacho monafle-
rii S. Laurentii, cujus operis epitomen vulgarunt
PP. Martenc , de Durand Vet. Monum. tom.
izeptalere pr- pntakkas regai, dt tctle/ia asgerAs
mvilataxt ta Galliant ventfe. Tum fubdiil. Mni-
tityat tpiceperxnt ad fnèdeoa xade tenflatniixt,
nealta ris attha, niella benejla detreta faaA , fM
«Nials kajat neftri VveIMnii (Leodienfis cpilco-
pi) adfilpklatiene fakvn/fa. Synodi huius in Ger-
mania quidem, led loco incerto celebrate coram
Benedifto papa nulla eft alicubi, ne to colleffio-
nibus quidem conciliorum mentio.

CHRUTI

... CONCILIUM WINTONIENSE ...

eWMSTI

SOI CaNOTO R.BCE

DANOKUM

HabituM io fando natali Domini, anno Chriffti Mxxr.

fsiMnatcii-TTÆc fiat itatuta Canuti regis Anglorum,Ddo archiepifcopis, de Ailvvioo epifcopo Btmha-
E- Daorum, Norvvegarum , venerando fa-
i- *** "picorum ejus confilio ad laudem de gloriam Dei,
& fui regalitatem , de commune commodum ,
habita in fando natali domini apud Vvintoniam ,
^c.
Rex Canutus anno regni filii quinto, videlicet
per centum de triginta annos ante compilationem
decretorum, que anno domini n 50. fuerunt com-
pilata anno feptirao pontificatus pipe Eugenit
tertii, de ante compilationem aliorum canonum
quorumcumque, eundos regni fui pralatos proce-
mqoe, ac magnates , ad fautn convocans parlia-
snenmm, in 100 publico parlamento, perfiden-
tibus perfonaliter in eodem Vviftaoc de Adeioo
CmmiX Central Tom. XIX.
menfe, de aliis epifcopia lporumfeffiraganeis,lep-
tem ducibus, com totidem comitibus: necnon di-
veriorum monaflertorum nonnullis abbatibus, cum
quamplurimie gregariis militibus , ac cum populi
multitudine copiofil, ac omnibus tunc in eodem
parlamente perfonaliter exiffleotibos, votis regis
unanimiter confeutientibus, prceptum de decre-
tum fuit. Quod monafterium fandi Edmudi,
dTr. fit ab omni iurifdiaione epifcoporum dt co-
M-***»".
g mitatus--ex--tunc ia perpetuum fundtus liberum
de exemptum, &c.
Ululrlia rex Hardicanutw prodidi regis Cenati
filios, heres de fuccefior, ac fui patris veffligio
rom devotus imitator, tfr. cum laude dt favore

371 BKNIDK rvs L. VINCULU M REBIXUS B. FRANC. J9*
--Egelnodi DoroberneoGs, nunc Caotuarienfis, ft Agni fui mundinorum princspom, deicriptum con-
ΓΜβίπτι Aiuiici EboracenGs epifeoporum, alionunqae epif- nituit roboravitqSk precept!*:
focoporem fafiaganeonsm, ncc non cuortorus* re- «wk*1

CONCILIU M GALLICANUM

Incerto loco habitum, in quo Lemovicenfia civitas excommunicator.

I N Chronico Ademari legitur, Girardo Epifco-
po Lemovicenii vita fundo, Vvillelmum Aqu-
taniai Ducem elegiffe Jordanum «mj\$ m neilltteili
is ftmphetetii virem. Turn Tub)ungitur yeedre.
lelime feperveeieete Dex Eemext ndunt, film llee
pndcnlijxm edelt/coxh...Willelrximpuevit,xt r-
verteet erdteetmt repenret Bpifcepxm, mml tile
tiieftlrt tmmf, & Sebbete aie ftMriftJbet
Atfriitf ente cepxt S Jtm i (nuod ann. 1018.
inventum fuit;) dieceext tP prtjejltrerditMtarif,
Ô* cra/kiM Demmire ceferretej efl eb ffeer Cptf-
cepe Senflenert tP Ceedjxttre ArchieptfrepitBerdire-
lenfil, tp Rreete etyle Anelde, etc nee tPlumber
te Epifctpir. Prti ven λ clerifime mdelit Vbillet-
me Cemtttf tP Areele Petrepencmji Epifepe Le-
mevicem dedx/hu mibrenixetni efl m tlie S- Met-
tiellii. Archiepifeper ven Bitxricnfr Garnirent,

ed cxjxi diottrfim Lemevice pertnrt, <7 pare fine
/-« e»Heritetr certteretnt efl tpfiteper, frite fpeede
j^ix Eroneln, cerem Ar-β Eetberte, xbi VII, Artbit-
pifeepi edfetrxt, die Pentecelfee cem fatfregeseu
Kpifceph , fetxm Lemevictmm excemmemecevit, prx-
ter leeXm "S. Meèrtieff, tP tP*, pnprie ed reaper.
tieebeet, ipfemeet prebibetl eb tftitx fee tpfieepe-
h : texere fetufecirel, eedh pediber, nm ceetem
Clench tP Meeeebh, eeteibet Juxillitr difcelcieth
ptdibet, Bilxrfcax Jidem ednt, xbl Archupifcepxi
cem Clerc th precept ebviem, tp beixerifce rm de.
drteru, pned li&evcret, ebfetvit. Cum vero Ade-
marus fubjungar, te tempore decem ex Canonicis
civitatis AureltanenGs ob bsreGm Manichaeorum
flammis addi&os effe, quod anno 1022. accidit,
apparet ittud Concillium hoc vel fcequenti anno ,
incerto loco celebratum tBt.

t?L EMOVICENSE CONCILIU M

In caufa Apoflolatus S. Mrtialù a fordano LemovicenG

Axno circiter bat. celtbntert.

ft Mort
S«rri r»»
**«».

D E concilio hoc, ficut fle de caufa fanâiMarC ftian* editione rom.Π. in append.pag. 161. Qpam»
tialis in eo agitata interaportolofne, five in-
ter conffeores in facris precibus invocandus , fuc-
rit, nonnulla habentur in artis concillii Lemovi-
cenifis 11. feu potius III. anni top. Sefl.1.Con-
cillium irtud Lonovicenfe 1. eele bet plerteenner
per bebiemedem pteceftej habitum ibidem atteri-
tur; cx quo intelligimus aliud profeâo effeaLe-
movicenG illo, cujus in iis pariter a&s concillii
LemovicenGs 11. fermo inducitur. Habitum enim
illud atteritur ibidem prime eeee drdicetieeh Le-
meviceeft bejllice Augufto mente ineunte. In hoc
vero, quod primum omnium Lemovicenfe con-
cillium ftatuo, Jordanus urbis illius prsfal expo-
fuit patribus diffidis, qur viros [dortos agitabant
de apoftolatu S- Martialis, aliis inter Apoftolos
aliis inter ConfeGores referendum judicantibus.
Quid tunc decifum Gt, ignoratur. Forte tamen
tes integra remitte eft ad Lemovicenfe concillium,
quod primum dicitur, retpfs vero eft II. quod-
que anno 1029. colleftores omnes cum Labbeo
aiffiguani. Sed in annum precedentem 1028. (re-
ferendum ex eo conflat, quod anno illo, quo
concillium eft habitum, dies Augurti tertia in Do-
minicam cadebat , idque adamuffiin cum anno
1028 congtili. His ergo ita flabilitis non duo,
uti huc ufque, fed tru Lemovicenlia concilia
in caufa S. Martialis confitui oportet, primump
ante plurts annos, quam haberetur tertium an-
ni 1031. forte anno 1026. feu 27. alterum an-
no 1028. pottremum tandem soji.

Hcc olim ex mera confertura, fed non ina-
ni commentabar , qua in re veritatem attligiHe
me nunc gloriur , quam veritatem detegit con-
cillii hujus fynodica vulgata in nova Gallus Chri-

quam enim ibi de loco habiti Concillii nil legi-
tur, vix tamen altei congruere poteft Concilio,
quam huic Lemovicenfi diverfo ab altero anni
1028. itemque ab alio anni 1031. Nam alia eft
plane Concillii hujus, ex quo fynodica data eft,
definitio, ab ea, quam ambo illa concilia anni
1028. & 1031. tulerunt. Illa enim negat & Mar-
tiali locum dandum elle inter Apoftokss , quem
locum porteriora illa Concilia ultro viro ianâo
permittunt. Sed age, lynodicam ad Benediftum
VIII. papam recitemus. Caret illa temporaria ad-
fcRIPTIONE, fed cum Benediâus ultra annum 10x4.
vitam nequaquamL produxerit, nec Jordanus Le-
movicenGs pelius anno tozo. exeunte coeperit ,
Pintra breve hoc fpatium cadere necelle eft.

JORDANI EPISCOPI LEMOVICENSIS EPISTOLA AD BENEDICTUM VIII PAPAM,

D Omno, ac venerabili, Deo , (t homiaibua
dilerto pape noftro BenadiftoRobertas Det
gratia Rex Francorum , Guillelmus Dux Aquit-
tanorum, archiepifcopus BituricenGa, archiepifco-
pus BurdegalenGs, archiepifcopus Turonenfis ; om-
neique eorum fuffraganei ; ncc non liimburtus
Piâavcnfis , Arnaldus PeuoguoaricenGs , Holo ,
Roo, cetenque eorum confratres, Jordanes Epi-
fopus LemovicenGs, qui hanc cartam ieribere
junt, hi omnes domino apoftolico falutem , 8t
dilectiDoem. Dominum noftm Jefum Chriftum
ici-

ANNO CHX1STI
 Cjy* (cimos & credimus duodecim tibi elegisse apofto-
 A ipse S. Martialis de Inferno tr<xn, Ebuliis, Aii-
 oue, Ermogemanus alnaue ejus in<cefflore* ufque c ^7st1
 11111
 os, quibus dedit poiestatem ligandi atque ibi-
 vendi, ex quibus cecidit unus nomine Judas, in
 cujus locum ceteri Apoftoli elegerunt alium no-
 mine Mathiam, ut duodenum reftaurarent nume-
 rum, io quorum consortium Dominus nofter alios
 feptuaginta duos tibi elegit, quos fit difcipulos
 vocavit, ex quibus Beatus Petrus princeps Apo-
 Aolorum unum tibi elegit nomine Martialem,
 qui una cum illo aderat ante prefentiam Domi-
 ni noftri Jefu Chrifti: & ad artum, fit ubicum-
 que Dominus nofter aliquod fuis apoftolu ofteo-
 debat miraculam, beatus Martialis cum S. Petro
 interfuit. Sed poft faotam Domini refurrcâio-
 nem, ac Aferatioem beatas Martialis^ qui hanc
 ex feptuaginta duobus difcipulis unus Beato Pe-
 Bin adurbat quem Martialem Beatus Petrus cum
 duobus Presbyteris Alptmeuo, AuftriclilianoGal-
 licam gentem predicare tranfmifit. Illi vero ner
 carpentes venerant Elfam: On mortuus eft Au-
 ftriclilianoos unus ex presbyteris, inde ftatim Be-
 atus Martialis rediens Romam, fanâo Apoftolo
 unum ex comitibus fuis mortuum nuntiavit;
 cui Apoftolus ait: Sume tibi baculum iftum, fit
 cum peruenias ad Corpus, tauge illud ifto meo
 baculo, fit dic: Io nomine Domini Jefu Chrifti
 furge, Auftricliliano. Deus erit Comes itineris
 tui. Beatus Martialis iuffa S. Apoftoli implevit,
 tetigit Corpus Auftriclilianiani, & ftatim fanus effe-
 âus eft; inde proficifcentes venerunt Lemovicam
 Civitatem. Ibi invenerunt Stephanum ducem cum
 tota familia fua adorantem, quem ftatim
 Evaangelicis praedicavit verbis, ad Chriftianitatem
 convertit, fit cum tota familia fua baptitavit. In
 eo autem Templo, ubi ipfe dux ante adorabat
 idola vana, & furda, Beatus Martialis cum duo-
 bus fuis presbyteris Alpiniano, fit Auftricliliano,
 adjuvante dace Stéphane Bafilicam conftruxit, &
 in honore Beati Stephaa primi martyria dedica-
 vit; ibi divina celebravit myllcra, ammonuit,
 docuit, ufque dum totam Aquitanicam gentem a
 via erroris ad veram vitam, qus Chriftus eft,
 perduxit: tandiu ibi mifiarum folemnia celebra-
 vit atque dum ante ipfum altare protomartyris
 Stephani finivit, & cum magna Angelorum re-
 verantia animam Deo reddidit; dux vero Stenha-
 nus cum magno honore Corpus illius foras Civi-
 tatem feperavit in eo loco, ubi ipfe fanâus Mar-
 tialis Ecclefiam in honore S. Petri fui magiftri
 ■ldiGcavit. S Aiwctianua facceflbr illius, quem
 C>*trras mitto départe iftorum pradiâorum, regis
 fcilicet Robert!, Guillelmi ducis Aquitanorum,
 archiepifcoporum omnium, videlicet Catholicorum,
 qui mihi contradicunt, ne faotum Martialem
 in numero ponam Apoftolorum. Tu autem fi
 aufus es hoc facere, quod non fecerunt fanâit
 anteciffors Gregorius, Clemens, Borufacius,
 multi alii, ot ponerent Confeflibres inter Apofto-
 los; fi peccatum eft, tuum Gt: ego cro liber a
 culpa, neque iniquitas, neque peccatum meum;
 voluntatem omnium Aquitanorum tibi monffra-
 bo, quia ille Abbas feduâor nulla aha caufa hoc
 facit, nift quia vult deftruere fedem Epifcopa-
 lem priani Martyris & apoftolatum S. Petri ad-
 vâare. Per iftius charte portitorem literas mihi
 mitte, dc per omnia tuam voluntatem mihi man-
 da. Epo ad psafens tecum loqui non potero, fed
 quanto citius mihi erit poffe, limina S. Petri
 adibo. Vale viriliter, age iuffa patrum, noli pr>
 varicare!

CONCILIUM SALEGUNSTADIENSE

IN CAUSA DISCIPLINÆ ECCLESIASTICÆ

Celebratum anno redemptoris noftri mxxii. tcmptic Benediâi pape, fit Henrici imperat.

Cr Animus Moffmtini Artitipifcopi Inv/tstorm
 feripte Gedekmrde Hildejtenfi ed Concilium
 l> Sohngtftet.
 TXOmno Godehaxdo S. HQdeGmenGs Bcdefue
 nilScU*.. pontifici venerando Ario gratia Dei quidquid
 > debitam illud orationis, quod humanitas exi-
 git Chriftianitatis. Quamvis a te frater multis
 um laceffitur injuriis, indebitilque afleâus con-
 tumelias, memor tamen regule noftre quia ja-
 beraur nos invicem diligere, fit in nos peccanti-
 bus ufque feptugies fifties peccata dimittere,
 E nolo fraterne dileâionia erga re claudere finum,
 fed dilatato corde meum tibi commendare &
 .uum contra fufcipere fibenter confilium - Sumus
 unius corporis membra, fit, ut ita dicam, que-
 dam in eodem corpore luminaria, quodfi nos mi-
 nus caligamus propter.....fiones cornoris in
 quo fumus, reâuna offendimus iter propter vit<
 hujus caligi.....rendum. Bft ergo nobâsom-
 nimodo.....fententia illa Prophetica tor-
 ques ---- catior ekicmtnUtr emit emrmt m ni-
 dent, & derftm etnmt femper uoarve: nam fi
 propter nos dotium ad peccati laqueum curva-
 tur.

n>r, quid refat, nifi ut ipfe viua «terna caci»
»te damnetur, & in ipfa morte fopiat. Quleft
om'1 yitt
** difcordia, nifi qnedam, ut ita dicam,
i'' ipfe vita mortis pmna? Hinc Joannes ait: qui
non diligit manet in morte: his, & aliis au&o-
ritatibus motus, & concitatus moneo te unum
effe de noftris confratribus, fit quamvis noftram
fraternitatem multis tetgiverfationibus effugefe con-
eris, revocamus te tamen dariffima voce ficens
dile&iois; preceffors enim tui huic adhaerebant
fraternitati, nec tu inde refeindi poteris, nifilu-
gentibus de Sentibus nobis. Unde tibi frater,
Concilium intimamus, quod communi confenfu
fratrum noftrorum io proxima feftivitate S. Mai-
thae Apoftoli a&ud Selingeftat cum ceteris fis-
tribus, & coepilicopi» habituri fumus; ipfumque
Concilium primo rogamus ut laudes, laudatum-
que cum ceteris frairibus vifites, ut tibi non fo-
lum plantemus, fit ndificemus, led etiam evel-
lamus, deftruamus, fit ditfipemus. Credo quod
tibi commiffam Ecclefiam rite rationabiliterque
habeas circumfpedam, de quod propter hoc nul-
la neceffitate cogaris noftru Concilium vifita-
re; verum quia prneipitur lege canonica, bint 0
Proinciadibnr in anno celebrari Concilia predi-
flum tibi terminum indicamus, fic ad eum te
enixe rogando invitamus. Nam tibi quamvis ni-
hil, quod corrigendum fit, obftat --- ia fanfti-
tas in commillb tibi grege ---- itius vigilat !
mihi autem in meo grege procurando propter
alias occupationes nimium tremoris incutitur fic-
ne grex ncgleffu meo ---- pateat moribus lu-
pinis, > . cura exigat paftoralis. Caufa vero hu-
jufmodi iterum, fit iterum te frater obnixius ro-
tamus ut interfile velis fraterno conventui,
rale. h

TITULI CAPITULORUM.

- I. Dt obflinellio corni/ tf fangnis in fabcnptii temporibai.
- II. Dt cnftitnd» jejunio qnataor temporent.
- III. ynibttt /tmponbnt legitime conitbta prohiben- de fini.
- IV. ut prtjfytr <itl pofi galli cantam bibat, m^d Mtjfiitt toga/, /tfnenti dit Mtftm celebraro mi* endoot.
- V. Vt preibyr m* ampliat gnam tres Mtfttr in dit celebret.
- VI. Ut nemo corporale, adextingendnm incendiam, in ignem projicit/.
- VII. Dt boe, fi dut Incnptli fuerint in adalterio, tf anni negat, alter profitetur, <pnid inde facien- dant fit.
- VIII. Ut nemo gladnm in tcclefittm portet.
- IX. Nt mala colloqia in ecclefie an/ In atrio ve- defiat fiant.
- X. Dt tvangello, In principio erat verbum, e Miffii ptnltribns, nr fiant non fait temporiba/.
- XI. Dt computatione confangainitatii.
- XII. Aedificitt laicornm In ttrio ecclefie non po- nonior.
- XIII Ut nollet Iticorpttbttero ecd/fiam faem com- monde/ fine licentit epifeopi [ni.
- XIV. Si dno de adalterio tccnfti fuerint, jnid in- de faciendam fit.
- XV. Ut bonnitam jejniuam ab omnibae diligea/fil- time obfervelar.
- XVI. De libi y«i Romam ituri funt.
- XVII. Ut ' carrtna m* dividatur penitentii.
- XVIII. De illis yn poenitentiam t faccrdtibat ac- cipere nolent.

A XIX. W omnit potmfenc, dtm * cexrinam fatam—
jeftenat, do loto td lotam non migre/.

XX> Ut uihu pfiihlft fun/uat ptnlnltn a
trodacat.

ARIVO
CHRISTI

PRÆFATIO

IN Dei nomine, ego Arivo ' Moguntin*. fedis archiepifcopus, quamvis indignus, cum ceteris confratribus notris & coepilicopis, Burcbar do Wormatienfi, Werheoario Argentine, Bruno ne Auguftcnfi, Eberhardo Bambergcnfi, Megiu- hardo Virzburgenfi, fynodum io Saleguoftat con- diximu*, ano. domin. incarnation, mxxi 1. *indi&. v. it. Idus Augufti anno autem domini Henrki Bfecundi regnantis XXI. imperii vero * vi. quate- nue cum communi fratrum prcdi&orum coofi- lio atque coofultu, multimoda divinorum offi- ciorum atque fyoodalium legum componeretur diffenfio, & diiparilitas noftrarum lingularium confuetudinum honefta confenfione redigeretur in unum. Ideoque propter illas lamentabiles difcn- fiones communi decreto concilii haec capitula fan- cita funt.

CAPI TULA

L

Ut quatuordecim dies omnes Chriftia- ni ante feftivitatem fandi Joannis Bapti- fise in abftinentia fint carnis & fangui- nis, nifi infirmitate impediende, aut ali- cujus fefti tolemnitate, qnse in illo epl- fcopio celebris habetur, intercedente. Et ante nativitatem Domini fimiliter, & in vigilia epiphania:, & in omnium vigiliis apoftolorum, & in vigilia aflumpcionis fanda: Mariae, & in vigilia fandi Lau- rentii, necnon etiam in vigilia omnium fandorum: adicientes prscdidis vigiliis unam horam refeftionis, excepta infirmi* tate, nifi aliquis fit qui proprio voto ma- jori abftinentia uti velit.

II.

De incerto autem jejunio quatuor tem- porum hanc certitudinem ftatuimus, ut fi Kalends: Martii in quarta feria five antea evenerint, eadem hebdomada jejunium celebretur. Si autem Kalendae Martii in quintam feriam aut sextam aut fabbatnm diftenduntur, in fcquentem hebdomadam jejunium differatur. Simili quoque modo fi Kalendx Junii in quartam feriam, aut antea evenerint, in fubfequentc hebdo- Emada jejunium celebretur. Et fi in quin- tam feriam aut sextam aut fabbatnm con- tigerit, jejunium in tertiam hebdomadam refervetur. Et hoc (ciendum eft, quod 6 quando jejunium menfis Junii in vigilia pentecoftea fecundum praedicam regulam evenerit, non ibi celebrandum erit, fed in ipfa hebdomada folenni pentecoftea: & tunc propter folennitatem Spiritus fan- di, diacones dalmaticia induantur, deAl- ieluja cantetur, & Fldamus genua non di-

II ..dicatur. Eodem modo de Septembris je-A matronae, habent in confuetudine, ut per
 emiuiti iuo*° constitutum eft, ut fi Kalendae Se-
 .... ptembris in quarta fèria evenerint, aut
 ante, jejunium in tertia hebdomada ce-
 lebretrur: & fi in quinta aut sexta aut fab-
 bato contigerit, in quarta hebdomada je-
 junandum erit. In Decembri illud obser-
 vandum erit, ut proximo fabbato ante vi-
 giliam natalis Domini celebretur jejunium.
 quia fi vigilia in fabbato evenerit, fimul
 vigiliam & jejunium celebrare non con-
 venit.

III.

De legitimis autem conjugii itavifumB
 eft, quod nullus Chrifianus uxorem du-
 cere debeat ab adventu Domini ufque in
 odavas epiphaniae, & a feptuagesima ufque
 in odavas pafchx, nec in fupra notatis 14.
 diebus ante feftivitatem fandi Joannis Ba-
 ptiftae, neque in prxdidis jejuniorum die-
 bus, five in omnium folennium dierum prae-
 cedentibus nodibus.

IV.

Decretum eft etiam in eodem concilio,
 ut presbyter aliquis poft galli cantum fefti-
 vis nodibus bibens, proximo dic miflam
 *biffmM. non celebret: * hiemantibus fimiliter, nifi C
 neccflitas cogat.

V.

Item decretum eft, ut unutquique pres-
 byter in die non amplius quam tres mif-
 las celebrare prxlumat.

VI.

Conqueftum eft etiam in fando conci-
 lio de quibufdam flutiflimis presbyteris,
 ut quando incendium videant, corpora-
 le dominico corpore confecratum, ad ex-
 tingueundum incendium temeraria prxfut-
 ptione in ignem projiciant. Ideoque de-
 cretum eft lub anathematis intexdidione, D
 ne ulterius fiat.

VII.

Interrogatum eft, fi duo in adulterio
 inculpati forent; & unus profiteretur, &
 alter negaret, quid inde agendum efllet.
 Decretum eft etiam a fando concilio, ut
 ille qui negaverit, probabili iudicio le ex-
 purget: & qui profefliis fuerit, digne poe-
 nitentiam agat.

VIII.

Decretum eft etiam in eodem concilio,
 ut nemo gladium in ecclefiam portet, re-
 gali tantum excepto. E

IX.

Statuit etiam fanda fynodus, uc mala con-
 fuetudo, qux apud omnes pene jam inole-
 vit, omnino prohibeatur, hoc eft, quod col-
 loquia fua in atrio alicujus ecclefie confi-
 tuant habenda, & tunc ea in ipfa * ma-
 xima exercent ecclefia, ubi orationes &
 divina tantum fieri aequum eft officia.

X.

Quidam etiam laicorum, & maxime

XI.

Quidam etiam generationem confangul-
 nitatis ita volunt ~~numerare~~, ut frater &
 foror fint primi. Hoc autem ftatuit fanda
 fynodus, ficut etiam ab antiquis patribus
 decretum eft, ut ita non effet: fed ut ne-
 pos & neptis, id eft filius fratris, ac filia
 fororis, primi habeantur.

XII.

Statutum eft etiam, ut aedificia laicorum,
 qux ecdefiis adjun&a funt, auferantur: &
 nulla in atrio ecdefie ponantur, nifitan-
 tum presbyterorum.

XIII.

Item decretum eft, «t nullus laicorum
 alicui presbytero fuam commendet eccle-
 fiam praeter contentum epifeopi; fed eum
 prius mittat fuo epifeopo, vel ejus vica-
 rio, ut probetur fifeientia, aetate, & mo-
 ribus talis fit, ut fibi populus Dei commen-
 detur.

XIV.

Statuit quoque fanda fynodus, fi duo
 de adulterio acculati fuerint, & ambo ne-
 gaverint, & orant fibi concedi ut * alte-
 rum illorum utrofque divino purget judi-
 cio, fi * unum in hoc deciderit, utambo * .”.

XV.

Decretum eft etiam, ut omne d ban-
 nicum jejunium, in quocumque epifcopio
 celebratur, diligentiffime obfervent: & fi
 quis illarum odo interditarum rerum ali-
 quam redimere voluerit, unum paupe-
 rem, prout fua facultas erit, eadem die
 reficiat.

XVI.

Decrevit quoque fanda fynodus, ut nul-
 lus Romam eat, nifi cum licentia fui epi-
 feopi, vel ejus vicarii.

XVII.

Et illud fub anathemate prxeeptum eft,
 ut nullus presbyterorum cuiquam poeni-
 tenti * carrinam dividere pratfumat, fi in
 firmitas non intervenerit.

XVIII.

Quia multi tanta mentis fufe falluntur
 ftultitia, ut in aliquo capitali crimine in-
 culpati poenitentiam a facerdotibus fois
 accipere nolint, in hoc maxime confifi,
 ut Romam euntibus apoftolicus omnia fi-
 bi

Christi ...
bi dimittat peccata: ian&o vifum eft con-fidelibus defunâis datis libem homines-
cilio, ut talis indulgentia illis non profit, facit m&itiri, ut fic alienentur ab altari, A|4NO
ftd prius juxta modum delifti pmniten-
tiam fibi datam a luis facerdotibus adim-
pleant, & tunc Romam ire fi velint, ab
epifeopo proprio licentiam, & literas ad
apoftolicum 9 ex iifdcm rebus deferendas
accipiant,

XIX.

Decretum eft etiam in eodem concilio,
ut omnis perniten, dumcarrinam fuam je-
junat, de loco in locum non migret; fed
ibi permaneat ubi fuam acceperit poeni-
tentiam, ut proprius facerdos fibi praebeat
teftimonium. Si autem ibi propter hoftiles
inurias jejunare non poterit, fuus facerdos
cum confratrum fuorum alicui, ubi paci-
fice poffit jejunare, diligentiffime com-
mendet.

XX.

Tn eodem quoque concilio decretum efi,
ut nullus presbyterorum quemquam, nifi
iutTu epifeopi, in ecclefiam introducere
pnefamat, cui pro aliquo dell&o illam tn.
gredi non liceat.

V ** Cm** 19* ^*]uentel/ tenonti rferit Stbennatui in bi-
O«r«, lo] b. blioth. Velit. cod. 979. inter cod. Refine Sue-
tie, in quo tenonti editi dijtributi fpnt in
eenanee XIX.

XX.

Altare qui emit vel vendit anathe-
ma fit.

XXI.

Bannitxn jqxnixin III. dierum in bebdonta.
de Pofcba.

Jejunia .....

XXII.

LJnufquifque parochianum fuum fi ad
fynodum fuam venire, & ad interrogata
rationabiliter refpondere recufat, in gene-
rali concilio, przGdenc archiepifcopo,
ipfe epifeopus luus, ficut deberet in Sy-
nodo iua banno eum confringae, & cau-
tam fuam potenter & fynodaliter difeu-
tiac.

Mifla S. Udalrici confeiToria folemni-
te celebretur. Chrifma, baptifterium velfc-
pulturam quicumque Sacerdos vendiderit
anathema fit.

Altare epifeopus vel archidiaconus fi
pro munere vendiderit, flr clericus qui
munera obtulerit cum Simone mago uter-
que anathema fit.

Quod omnes Slavi decimas dent fic-
ut ceteri chriftiani & ad hoc banno
confringantur. Si vero propter huiusmo-
di confrîânâ dominam fuam deferuerit
aliquis, nemo illum fiicipiat, immo om-
nium bonorn fuorum prior dominus po-
teftatem habeat.

Clericus qui oblationibus Sacrorum pro

APPENDIX

CONCILII SALEGUNSTADIENSIS.

Quantedo initia fit fynodae.

H Ora convenienti, quando epifeopo vel ejus
vicario vifum fuerit, omnes expellantur deu*
ecclefia, offeratis foribus cûnâis: ad unam js
nuam, per quam faccrdotes ingredi oportet,
oftiarii fient, & fella ponatur in medio, dt fu* «ΓΙ,Ι,»,
per eam facrc reliqui* & plenarium cum ftola
ponantur. Deinde convenientes presbyteri omnes
intrent, & fecundum ordinationis fu* tempus re-
fideant. Pofthos ingrediantur diaconi probabi-
les, quos ordo popofeerit intereffe. Exinde in-
troducantur laici bone converfationis. Tunc in-
grediatur epifeopus, fi voluerit, vel fi neceffitas
exegerit: fit fi non aderit epifeopus, ejus vicarius
eadem faciat. Synodum ingrediens ipfe, vel ejus
vicarius primum falutet clerum & populum: fit
verfus in orientem, mediocri voce dicat: Deus
humilium vifitator, qui nos fraterna dilectione
confolaris, pretende focietati noftr* gratiam
tuam, ut per eos in quibus habitas, tuum in
nobis fentiamus adventum. Per -Dominum &c.

Tene procedent diatonae cum fubdiacono & eunt
tbnrtbedo, & cway terefrarie dtobue,
lafet evaetgellum.

Cum effet fero die illo una fabhaorum, &
fores effent claufae.

Deinde dicat pontifex^ vel ejus vicerixrt
Sancta Maria, & omnes fandi, dt eledi Dei,
intercedite pro nobis peccatoribus ad Dominum
Deum noftrum, ut mereamur ab eo adjuvari,
& protegi, & lanari, qui vivit dt regnat in fa-
cula.

Pofueodnm diabete vicibie ditat:

Deus in adjutorium meum intende.

Domine ad adjuvandum me feftina.

Tmc tertio iterem dicat;

Deus in adjutorium meum intende.

Clero rtfpandente.

Domine ad adjuvandum me feftina.

Cnen Gloria Patre, O Xjrie eleyfan, tt Paler natier,
tine precibue iftie.

Domine ne memineris iniquitatum nofiraruman.
tiuarum.

Adjuva nos Deus felutaris noftei*.

Eflo nobis Domine turris fortitudinis.

Domine exaudi orationem meam.

Dominus vobifenaa.

Oremus.

Exaudi nos Dens felutaris nofier, dt dies no-
fros io tua pace difpone, ut a eundis perturba-
tionibus liberati, tranquilla tibi fervitute famule-
mur. Per Dominum, dfo.

Deinde pro etneverlie trdinibm, mown pr flatu
& entiffitir ejuldeee ftlu, dtant
ifa tfeitnoe.

Mi.

40J "P r K™ AQUISGRANENSE. ESSi IT.». .
 —I /apre tj.pfalauī frad. bt. & «mm tpijhiai ad A Chriſti IOI4. feat. Eat. Martii, ita legend.» «ſſe H—
 AMWO diverſa, itc. Plura 4e Aribon- Serari-» lib. /. hiſtorua set. Serarii teA« ab hac in tamM- dilcretat anno
 CMTOTI Mogrraeinealia .) Vile «■ ■ baao » jefctnio CHRISTI
 »...» ««Xea CaaNM ro»» .) lea 4« tempore propter a44-
 ranſt iiUiſtionū «uiatr notam Baroaiua prsdifto loco . bannito e« Serario iupra 4i«j .
 ubi pro anno feſto imperii Henrici, ipſe legit annono - Carrina» .) Carrina «m4 6A , 77 Borchardo iiAum C p .>
 no ; es r—fare faſts coroeatmoia, p e faaa eft anno eft f«pra. C .A .>.

CONCILIIUM AQUISGRANENSE,

QUO CONTHOVmii INTI» HLIOHNÜM

Archiepiscopum Colonieniem, & Durandum episcopum Leodicieniem, de ſubjeâione monasterii Burcitani terminata fuit anno Domini mxxu. tempore r Bcnedidi papae VIII.

D E rebus in hac ſynodo gerti; chronicon Ca B Leadrifet ^ainjat abbatet illiai manafierii fint alia
 meracenſe libro 111. cap. xxxv. illa: Sab ctntradiffienc archiepifcepi cunſecraverant : Imam &
 bit Jieimi, eam furte ſatperiter Hcnnoni in Afaif- ipſe Imperatſſe regente, tf BaUrtia epi/cepe Lee-
 jbraae palatia tam Je eccleſiajlliei, ſa.tav C Je fa- Jienſi petente , in prafentia dentini tnperalant , tn
 nlaribet pertraſſaret t tn ipſe interim ecclijja pro- Ayutnſi eccleſa fuffa Maria , prafali menafierit
 vincialti ſjmdat ab epifcepu celebrat» eſt . Ubi ſi- clerical ardinavit, ipjam^at monaſterium cam archi-
 leidem inter artbiepſcaptem Calenienſiam Ptiij>rmxm epifcep» Pappant Trevirraſiam, Haimene Pîrdu-
 7 Drandem Lcaditnſiam pantificem , altercati» nen neaſiam, tanſetravit . E» erga ſibi videri reſſiat
 furva rtrcadait pre mena/term Burcitbe^ t^»d ater- Leedienſi quam C>lemenſi regimini /abjecere .
 ſac ſua paru hia ſabjicere cantendekat . Dtminat au- Ita qu>qae calerii teſijlſcaatikai, archieptſcp̄tut pra-
 tem Gerardui epifcaput, at teſitmani» ventath li- ter aliam ſinedeiem reverentiam ira cemmetut ab-
 tta» CPmpetceret, viva vece increpuit, yavd epifeapi ſtejjit. Hſc chronicon Cameracenſe.

QJC ONCILIIUM LEYRENSE

Celebratum xi. Kal. Maij an. Dom. mxxu.

«Il. Hiip. S Anâias Major Rex concilium celebrari juffitC Major Rex; quare deinceps incredibili amore il.
 T>n.«^ipt. apud Monasterium S Salvatoris Leyrenſis in iud proſequutus eſt. Nam cum Garſia Rex, ejus
 regno Navarre 11. Kal. Maji ſra 1060. id eſt pater, monachi cujufdam Sanâii nomine (qui
 die 33. Aprilis anni 1032. Inter cetera qua in poſtDodum ad Cathedram Pampilonenſem e>e-
 hoc concilio decreta fuerunt ad fidei catholics eſus eſt) curs ac ſollicitudini educandum com.
 augmentum, confirmavit Sanſiius privilegia ei- tnendafTet; Rex poſtea in gratiam Magiſtri non.
 dem monaſterio conceſſa ab avo ſuo Sanſtio & nulla fecit memoratu digna; preſertim vero an-
 Urraca regina, ipſius avia, necnon a Garſia & no D. 1013. Concilium apud idem monaſterium
 Ximena parentibus ſuis. Statutum item fuit, utDconvocari juiſt , prout anno proxime frequenti
 anno proximo Concilium Pampilone celebraretur. Id privilegium confirmarunt Garſia, Ferdi- alitſd apud Pampilonam . In quibus illud inter
 naadus, ſit Gundifalvus, ejus filii, ac ſlamirus alitſd apud Pampilonam . In quibus illud inter
 frater. Adſuerunt autem Sanâius , Guillelmus alia coollitutum fuit, ut ſedes Epifcopalis, quſ
 Vafcoais comes, ſit Bercngaut Comes Barei- tunc penes Monafterium S. Salvatoris Leyrenſia
 ooncnſis. ffarib^at la compendi» Htſi. Hiſp. A 33. erat, ad antiquam eccleſiam Pampilonenſem trans-
 » 34. ferretur, cum incommoda, propter qos illuc trans-
 In Monafterio Leyrenſi educatus fuit Sanâius lata erat, penitus ceſſaſſet . Tepai in Cbrame»
 Berndil. ad a». 890.

CONCILIIUM INCERTI LOCI,

BED FORTE IN ITALIA

Coram Henrico I. Imperatore anno 1033. habitum.

H Ujus ſynodi omnia latent prater hſc, exJEpvaas caeamma cita traatfredther mrfa . . . Mee
 anoalitta Saxone Eccardi ad annum 1033. ſjmdala calla^mam ceafiaentibet andi^ne dtverſe-
 comperta; Pti bat (poſt natale Dom. an. 1021.) ram regteaam Bpiſcapii aliſſam papain ſnapla-
 ebſtdit (Imperator) wveaa Trtjam, ſaam beet nmſi in partibet peregit accidentalibni. Nec plura
 -l/KMae langa ileriptiſſim- devincent, inde perrexit de boc Coocillio, CSUeroqui ignoto. §
 Emma*, iUf>M abſaantulam amrateu, nlv^a al-

C-tiL Gtatral. Tom. XIX.

Cc 3

CON-

CONVENTUS EPISCOPORUM

apud Monasterium Rotense in Catalonia,

Quando nova ejus Ecclesiā consecrata est.

Fi Cx0 ak A Nno irjj. j. Nonor Oflobrii nwa tccitlii M»-
Ce»c'ii*Hi(

Archiep. Njrbontfii, ad vicem Petri Gerundenfis
Epifeopi: tn» ttio» o Sttpbone Aptnfii, Sttpbme
A^otbnfi, C Ohbe Aefonnfii. Dtcrtvtreni oett»
-odt» itmpert Epifeopi, et Jelvo eide» »oneHeno
effint bono fee, Ū et juxta decreta Romanorum
Pontificum Al Sandorum Canonum, iit lubditum
fanâx matri Romane Ecclefie. Qjied decreta»
»I verem trot, bobito retient privilégieront ei me-
neffient conceffbrnm o Bomonii Pontificibei; Ito vel-
dt nntobot c» eho perte; com certem fit Cenent
M- Jebtrt et Mono, iñß flnt te potrlote Aomem
Pentficil. Std ito tem plerl'ne petebent, f«ia dr-
/Irvgarr nefebent decreto cenonn» l' decreti/ F»-
hlien» ftdu Aptflelico. Addunt Epifeopi pane» te-
commenicationis odvcrini cel, far boc tore» décré-
té» violoverint. /e eodem convente Itito efi Epifio-
lo Bntidili VI. topo dt hbtrote ejeldem monofitrii
febfcnpitnibnaet Epifcopornm firmete. tofi «jno
Fitret Abbot epifiole» ed Bentdiilnm VIII. tepent
Jcnplst, l» qto conqnrtrnr contmni o poplo ex-
e»memcotionel ob tptfopit illtt onloritott Ape-
fioheo decreto edvtntnt invforti honorem monetit-
tti fui, AagaS tem et VVillelmnm Comittm Bifel-
dontntt», y«i pebhct dictbol fentbih foert txcom-
»eetcotient» Pepo, pnvtt oledini, fei od tem
pervenirent beneficio monoeborem tjeftdm loci. Mo-
tui vero et txcommnnictt Hngontm comittm Empo-
riteee», fet Jem rtfpntrot, fed tente» odmtneot
»t in melini proficlet. Pttit them et fob txcommu-
tucatione mondet xniutrlfi Epifeopii provincia Il-
liet, et dt boc Concillie» ogent, et good non et-
Un» efi in melini dirigeter: qnod fi ne» fectntt,
toi eb o»ni Pontificoh vri fectrdotch mímflrtiofx-
pend.it. Epifiole ttnor hic tfl

Benediâo Patri Petrus gratia Dei Abbas ont-
nefque fubdii veftrz fubtiliffimz poteftati vobis
ialutes[^] et multimodas dirigimus preces. Anno
transâo vidiffis coram vobis ex noftris matri-
bus monachis querelam deferentibus quod noller lo-
cus, qui lub tuitione ac defenfione fand* Roma-
ne ecclefie® confatabat, desaltaretur, atque con-
culcicaretur ab imqnis hominibus, id est, potefta-
tibus, eorumque iubditis habitantibus noftrz con-
fina regionis. Qjod vos ut audiffis, benigne an-
nuiffis noftris precibus, ac unicuique Comiti fub
excommunicatione mandaffis, ut przdido loco
omnia tua rHluerent & nihil fibi extra voluntatem
nofttram fibi retinerent. Hxc igitur omnia poft-
ponentes, exprobrantes veftram iuffionem atque
excommunicationem, dicentes nihil faduros ad
veftrum imperium, adducetes nos in rn.gnam
confufionem atque imp»operium, ur jame[^]fne un"
verius populus necnon At vu/gm dicet
flurum per excommunicationem facerdotum >
Principibus eorum veftra poftpoGta. Heu prob
dolor, quam rrule tradantur ianâa deteriusque
conculcantur, cum a principe totius orbis, id est.
Papa Romano, excommunicationes factz ita funt
poftpofit» nec funt obfervatx? Irrevocabilis nem-
peest lapfus cum iuftitia contemnitur, pietas leipui-
tur, mifeicordia denegatur. Pro certo oihl aliud

confat nifi ut abrenuncient omnes Chrifto & fe-
tuuntur dubolum ipfius opera imitando, ejufque
veftigia fequendo detrudantur cum iplo ad im*
iofernalic barathri, perpetim luituri, cum a vo-
bis excommunicari nullatenus ad reâa funt con-
verti, fed indeterius mutati. Epifeopi vero, qui-
bus precepti veftra fublimitas ut conciliabula age-
rent & prxdiaum locum in priftinum flatum in-
formarent ac tuis exhortationibus ipfos Comites
eorumque lubditos cogerent ut nihil libi deputdi*
do loco retinerent, contemptores veftrz iuffionis
elfedi, nihil agentes, infuper etiam fubtrabentes
loca coo® hunc ejufdem loci nova: xdficatx Ec-
clefi», prpter folum Oliba Epifeopum Aufonen-
fem, Atpiim fedis Wifredum Narbonenfem Epi-
feopum, At Stephanum Agaihenfem, atque Ste-
phanum Attenfem. Hi omnes cum confenfu Co-
mitum, id est, Ugoms, Wifredi, VPillermi, at-
que Comititz Ermetlindis, atque plurimarum il-
luftrium perfonarum hoc collaudantium per ve-
ftram iuffionem in veftra vice taliter excommuni-
caverunt. Anno millefima vigefimo fecundo in-
carnationis Domini noftri Jefu Chrifti, Indiâio-
ne quinta, tertio Nonas Odobris, venit VTifre-
dus Narbonenfis Archiepifeopus ad vicem Petri
Gerundenfis Epifeopi atque nomine illiuscum ce-
teris coepiicopis, id est, Srephano Aitenfi, at-
que Stephano Agathenfi, Oliba Aufonenfi, ad
consecrationem novx Ecclefie fanâi Petri Roden-
fis. Confirmamus ergo nos omnes prediâi Epi-
feopi illi venerabili coenobio fua predia cunfque
mobilia quz hodie habet atque Dei mifericordia
in antea acquifierit, ficut in fuis icripturis iufte re-
vonat, & ut ab omni cenfu cujuslibet fervitutis li-
berum fit in perpetuum, eo fcilicet tenore ut juxta
decreta Romanorum Pontificum & fanâorum ca-
nonum fit fubditum fanâx matri .Romans Eccle-
fis. Si quis autem hujufmodi noftri decreti, quod
non crCjimu», qualitercumque violator extitit,
foculo excommunicationis de parte Dei

omnipotentis & fanâi Petri Apoftolorum princi-
pis ac noftra innodatus maneat & ab Ecclefia fepa-
ratus exiftat, donec poenitendo & emendando ple-
niter fansfaciat. Aâum in prxdia beatî Petri
Kodenli coenobio tempo e vel die fupra nomina-
to. Quam etiam praedicam excommunicationem
prxfati Epifeopi fubci ipferunt, necnon etiam ab-
fentes confirmarunt, id est, Deusdedit Barchino-
nenfis Epifeopus omnefque Canonici prdcta: fe-
dis Gerundenfis. Veftram itaque excommunica-
tionem vobis rufceptionibus vobis fpernen-
tet ad hoc ufque nos habensdeduftos niti ut cir-
cum provincias mendicando, ac nec ullus super-
fit qui in eodem loco refidus fu. Proinde pe-
timus ut hunc Comitem VVillelmum follem, qui
in fuis verbis dicere ccepit veftram excommunica-
tionem nihil le faciurum, ut jam amplius nihil
fibi retineat ex alodo fandi Petri przdidi, nec
ullo modo inquietare pertentet. Noftrom vero Co-
rnitem Ugonem, qui nobis jam rede feeit, A me-
lius faâurus est, rogamus, non ut compellaris,
nec etiam excommunicetis, fed ut filium admo-
neatis ut in melius proficiat. Homines vero ipfius
«cr-

ANNO
cumin
tea*.

Merz ut csteros excomasanicctis. Si vero in hoc A nobis non fuerit, priusquam hunc nuaciutn noflrum viderimus ..... not ex codean monaflerio egrelluros & nunquim per veftran fiduciam ia przdiao moaÜeriobabitaiuroi. Propter inopiam ergo, que nos nbfidet nequivimus relire pneientiz faciliores vel meliores nuncios dirigere, five etiam propter metum aique timorem Comitum non fuimus auli alium mittere. Per hunc ergo nobis quicquid nobis utile & vobis placitum

Ct mandate. Pclaoaa ctiam nt inb excommuni- ratione mandetis univerfis Epifcopis proviſcieixs- tire ut de hoc Concilium agant, & quod non re- flum eft, in melius dirigant. Quod fi non fece- -int, ab omni pontificali vel faerdotali minifte* rio ros fufpendite, ut per hunc diftrictum veftram impleant iuſtionem ufquequo vobis fe przfentent, vofque per veftram excommunicationem illos di- fcutiatis ut contemptores ac rebelles factorum ca- nonum ac veftra iuftionis.

ANNO

ewtasrcwæeoaswwBew & Bsæ ^«eaææsrezBaeaiBSiesHSiSB

I' «SJS, CO N C I L I U M ' PAMPILONENSE ÆX.

***):

ΛΛ"??η"ρ.

Septem episcoporum, celebratum f Kal. Octob. anno Christi mxxih.

Tμβ,^,ι^.

Iq quo de reftauratione Eccleiz Pampiloneniis aélum eft.

Jtr/aZr fatui, / Pontifeele privilegium, ob bonérem S. Marta Sell Pamplonenfit, net non if cenobii S. Salvator Legertnfit, decretum a tlarifilmo Regi Santha lu 'Pomplontnfi Concilia ali. Kal. Oflobrù.

E Go Sanaius clementiffima omnipotentis di gnatione Rex, licet nemini fandorum Re- gum mercar adéquat, delinere tamen crubice eos in aliquo lanâitatis iuftitorque faflo nolle imitari. Przlertim cum illud tempus ad exfequen- dum adfit congruum; quod fi profecero appare- bit, ut ajunt mihi Pontifices, opus iuftum & idoneum. Promulgatum enim vero eft, quod quamplurimz iedes Epifcoporum defertz, fic fine nomine jacent multitudine przdatorum, & pau- citate detentorum: fic nullus forraſſe flatus vel honor maneret modo epifcopalium fedium, nifi eas ab ingruentia vallatorum, Regum bonorum & Principum retraxiffet Concilium. Proindecon- cefla mihi divina fubvenienti potentia fecuritate de hoftibus, quamvis divinis beneficiis nihil squa- le poiffit recompenſari, neque id donum compa- rari, quod receptum habeo creatoris largitate; congregans tamen Przfules Ecclefiarum & catho- licos viros Concilium ad celebrandum, fecundum prcepta canonum conari decrevi pro crleſti pix- flitu Punientem fedem reſtaurare, fit fanflm il- lam Eccleſiam przepti iponfo idoneo maritare. Proh dolor.* una emm de illis eft hzc iedes, quz pene fuit fine nomine, vel quz omnis ho- noris muhatz, videntur ingloriz. Graffante p- totius populi przconto afferentis eos idoneos el- fe, ſint ad epifcopalem fublinitatam commodi, utpote bonitate largitimi, affabilitate mitiffimi, humiles, amabiles, defiderabiles, probabiles, ce- lebres oratores, benefa&ores, concordés, miferi- cordes, pii, iufti, inanſueti, benigni, pacifici, caſtiffimi. Sint przte rea bene tnſtruſti ad Eccie- fiaſtica officia, plalmiftz, computillz, cantores, leflores, fit fide faoſſa pleni. Ergo inagni pen- denda Epifcoporum, cztetorumque ordinum, quos ſupra nominavimus eleſtione, fic regali decrei- , omniumque tandem favore, quicumque acquie- Everint, fic confenſerint, confecrentur, ordenen- tur, ſic in Epifcopatum fublimentur, ſic Pontifi- cali adornati infula, atque intra dealbati mun- diflime, Antiffites in cathedra collocentur. Si quidem prius voveant atque promittant animn pu- ro fic corde vero, Deo & S. Maria ſemper virgi- ni, cujus glorioſo nomine eft vocata mater eo- rum

disponas, qualiter nobis inde ab «quittimo re- compenſatote, fic juſto iudice Deo mereamur cri- minum noſtorum in die reſtitutionis remedium acquirere. Port noflrum vero obitum, hzc ne ulterius, ut nunc ufque, fanſſa Eccleſia pro in- d'gnis periclitetur reſloribus, ne vel a nobis in- choatas renovaturus Epifcopata exhsereditetur; potius Eccleſiaſticus tlains haâenus noſtra in pa- tria ignorantiz caligine offufcatus renovetur & melioretur viz regularis ordo, ab anteceſſoribus Regibus, ſcilicet meis parentibus, ſic ab Epifco- pis, Abbatibus in coenobio Legercnfi, ad bono- rem S. Salvatoris, fit Ss. martyrum ſit virginum Nunilonis fic Alodiz conſtitutus, continendo con- fervetur, fic inde propagando per monaſteria re- gni noſtri dilatetur; regali auſtoritate prreipimus icquentibus Regibus novis, ut S. matris huius przlibatz Eccleliz Iruntcnſis futuros Epifcopos, reſlores, fit gubernatores, de prefato cenobio cum cleſtione comprovincialium Epifcoporum, cum favore omnium leniorum ſit militum, vigi- lantiffima cura praxiapiatur ordine de regulari eli- gere egregios ſponſos, prudenti(Timos viros, bon- nz operationis fedulitate probatiffimos, facerdo- talis fic pontificalis honore digniffimos; qui cum ptotius populi przconto afferentis eos idoneos el- fe, ſint ad epifcopalem fublinitatam commodi, utpote bonitate largitimi, affabilitate mitiffimi, humiles, amabiles, defiderabiles, probabiles, ce- lebres oratores, benefa&ores, concordés, miferi- cordes, pii, iufti, inanſueti, benigni, pacifici, caſtiffimi. Sint przte rea bene tnſtruſti ad Eccie- fiaſtica officia, plalmiftz, computillz, cantores, leflores, fit fide faoſſa pleni. Ergo inagni pen- denda Epifcoporum, cztetorumque ordinum, quos ſupra nominavimus eleſtione, fic regali decrei- , omniumque tandem favore, quicumque acquie- Everint, fic confenſerint, confecrentur, ordenen- tur, ſic in Epifcopatum fublimentur, ſic Pontifi- cali adornati infula, atque intra dealbati mun- diflime, Antiffites in cathedra collocentur. Si quidem prius voveant atque promittant animn pu- ro fic corde vero, Deo & S. Maria ſemper virgi- ni, cujus glorioſo nomine eft vocata mater eo- rum

AN MO
ciusn
<••

-rum ecclesia, atque omnibus fanAis, eundi» fe-
audieurbos, fidem catholicam fanfte Trinitatis
ft unitatis, fcilicet Patria, ft Filii, & Spiritus
fanât credituros, obfervaturos, ft firmiter ora-
dicaturos. Promittant praterea fecundum inflitu-
ta canonum caiechtzare, baptiser-, ft cunAum
ordinem Chrilliamtatis dare, ft diaconos, atqua
presbyteros, cunAofque gradus Ecclefiasticos fine
ptetio ordinare, peccata cailtgare, plebem ad poe-
nitentiam convocare, infirmos, ft carcereclaufos
vifitare, pauperibus elecmofyuam dare, diicordes
•d concordiam revocare, tnderi» fubveuire, qu-
relantes audire, pie, iufte, fobrtre, & cafte vive-
re, ft rerras, atque mandaiooes pd eorum ditre-
ceftin pertinentes affidue, perquirere, ft ut non
ceffeat clamare apud Reges, ft Principes, quo-
rumcumque violentia eorum fanda fuerit ecclesia
iiaudata. Item promittant, & voveant Regi, cu-
jus donatione hunc acceperint honorem, fidem
intragam & fine fraude fervare, ft fuo Metro-
politano obtemperare atque obedite, ft ficut di-
cipuli msgitro fuo fervire. Ad hxc vero con-
cludant in votis, quod fint folliciti fecundum re.
Aas horas dictum ac noA<um, divinum in fuis
cedefiis celebrare officium, & cunflas eis oves
commiffas, in quantum valuerint, a faucibus lu-
porum rapacium liberare ft fetvare. Qpicumque
futurorum Regum fuccetTorum noftorum tranf-
gredienies ft deviantes ab hoc regali fimul &
Pontificali decreto lentaverint diftblvere hanc
feripturam; in pratfenti foculo omnipotens Deus,
qui ell jutius iudex, & Regum Rex, diftblvat
& dividat regalem honorem & potentiam regni
eorum, detque illud fe diligentibus ft timentis,
bus; ft io futuro feparati a confortio omnium
Chrirtianorum, interpellante pro cis beata fem-
perque Virgine Maria, cum omnibus SanAis,
Iarticipent lacietaem cum Dathan, ft Abironft
uda traditore, in inferno inferiori luentes pa-
nas perpetui incendii fine fine, per aeterna fo-
cula foculorum. Ego vero fupradidus SanAius
Rex, qui hanc chartam epifcopalis & conubia-
lis honoris feribere mandavi, intercedente glo-
rjoia ft beatidima Maria cum omnibus SanAis
julhs, ft eleAis Dei, merear remiffionem pec-
catorum meorum confequi, ft clefti in regno
felicitate cum Chrifto letati. Amen.

FaAa charta, ft eoafirmata iu prafentia Eps-
icoporum, Abbatum, ftpoteftatum, ft totius po-
puli congregati tn Pampiionenfi concilio, currefte
*ia LXL poftT. die J. Kal. OAob. Regnan-
te fupradiftoSanAio fereniflinx» Rege io Pampi-
lona, in Aragon, in Supraarbe, in Ripacorza,
in omni Galconia, in Alaba, ia cunAa Cartel-
la, in Afturias, in Legione, five in Aftorka ;
Imperante divina clementia Domini noftri Jefu
Chrifti, qui vivit & regnat per omnia focula
foculorum. Amen. Sunt telles Eximina Regina,
ft mater Regis, Regina domna Majora cum filis
fuis domino Garfia, & Ferdinando, ft Gundcial-
vo, ft fratre eorum Ranmuro. Mancius Arago-
nenfis Epifeopus. Sanftius Pampiionenfis Epifeo-
pus. Garfia Najarenfis Epifeopus. Arnulphus Ri-
pa gorenfis Epifeopus. Munio Alabenfis Epifeo-
pus. Julianus Caftellcnfis Epifeopus. Pontius
Ovetenfis Epifeopus. Arduinus grammaticus ft
feriptor hujusteftamenti tectis. S. Fortunio Sana.
S. EliminoGatceix. S. Fortunio Sana. S. Azenari
Fortunionis. S. Garfia Fottunionis. S. Lope En-
ctonss.

NOTÆ.

Ex hoc privilegio patet, iam tempora hujus Coocti
Ripa-curtiam in Navarrseorum regum poteftatem deva-
nt- com SanAius Rex ejus titulo utatur, ft Arnul-
phus Ripa-curtentis Epifeopus fubfcriperic.
foir-mas Caftelltnfli Epifcopal) Scilicet A tn/II , ut
alibi («pius repentur, trile Joleoho de Moret in An-
nal. Navarr. lib- sa. cap. j, vel ttartnfil, ut cenfet
Qaribavua.
Ovetmft Epifcopal.) Haud levis dubitandi
caufa ontur ex hac fubünptione, an Rex SanAius
Oveto jam dominaretur, atque ea civitas ex illarum edet
numero, quas Alphonfo V. regnante armis captas . pro-
pii* ditioni fubdidetat ; preiertim cum ia hoc ipopri-
vilerio regnaffe in Artuns dicatur. Sunt qui velint
Dp**fuiffe velati Metropolitanum pro ArchiepifcopoTar-
raconenG, cujus fedes a Mauris detinebatur. Quod mi-
hi incongnium videtur, cum non primo loco, qui qui-
dem Metropolitanus & prefidi debebat, fed ultimo
fubfcripferit. Forte interfuit uti legatus Alphonfi V.
L'g-onenfts, ut matrimonium Ferdinandi Regie SanAn
filii cum SanAia Alphonfi filia (de quo tunc agebatur)
ad optatum finem perduceret, ac civitates & oppida
in regno Legiooenfi a SanAio capta per matrimonii vin-
culum refinuerentur. Hoc enim conflat, prafatum
Epifcopum Oretenfem diu apud Sanftium fuiffe mora-
tum t unde fulpicari pollumus de gravi aliquo netotio
confilium inivife. JOSEPHUS DE MORET- lktl.

CONCILIIUM MOGUNTINUM

IN CAUSA OTTONI! COMITIS AB HANISTEIN

Congregatum aano Domini mxxiu. tempore Benedi&i papae VIII.

e.«h.iwa», FNE eaula, loco, ft tempore hujus concilii E
-•«-pas- JLZ Moguntie celebrati in vita fanAi Gochardi
c.tx. apudSurium ifta leguntur: Arfo architpfct-
P.» Megatlnat illa ..» /ifpratterrM ei Pnttn.
fil» Magnatnin tmtavtl, aA ttleoi teachtaet ge-
ntralt tatgit, rv collap)A carrixlt. Pre-
• U]., ■- "P"" Vfn Ottaaeet ceeritm ek ' tf Li-
, er mtaariaea préter fee fiki tabernitt [fterert en^i.
ttntret. perljctrt usa pe/ast, fmsadepul-
drn csusr, partiet ietperatrtit eatt», pertiet
pi cemussas/iewe, M/rarwyas ad etehareei ft nttplt
frtw* ; ftitetiee teleet kernti wl prtferiptirnet
I'' ftMbtu prrMn, et Mtftt fttr.
jftci fttf/l.

Al ktc ttacilitet ititet aofler prefti tf Epifctpi
IT /"tptrtttrris jaffe evectiat, um cttUttmetde cie- <••• ed Sy-
ri 47 tetliiMt fre^aeetia, <feteevit nvitar & atlent, •••
fitpatet properekat, & ta qaeiaee ftti vicmat e/l tl. *
li cafttltt, akt Dei gratia O elefiat (f ctajeccatai
fait, ller fatiekat : aki tare malier qtairai ab iat-
manie vexata iamom, a partaitkat prtpinqxii
ftr eccltliat ai fan&eram implorania patrtelala tir
caminttkatar. <«l cam aalirent ntvm illac ai-
venirt epifctpm, okvtam tl cam immealaca feataira
Jiienter pracefferaat, fanfia ejat txifimealttau fama
illefti. Imparat aatem fpiritat iueeam receleratetre
pavefallai, fer tt ftrmma aaalit cepit perctalart
vecikat, qataam periaetretar. Dútaikrt ilht , ft

4M

“i'it”

MOGUNTINUM

HXNMCUS α
mr.

■:« ài aecar/aw Gotbardi epistolpi progerere, terri l
flico ~~magim~~ ~~G~~ ~~Adax~~ ~~rnifore~~ ~~ft~~ ~~apfcolit~~ : GG ~~ipidis~~
cmi. ~~etsam~~ ~~e~~ ~~qubal~~ ~~trabelatun~~, ~~miranibbas~~ ~~G~~ ~~formida~~»
~~tibau~~, ~~redin~~ ~~Betas~~ est, ~~ejalans~~ ~~G~~ ~~Vociferans~~ ~~G~~ ~~Gutur~~
date fa etc eadit nec videra roge. Sab het talla.
Battent cam mifora illa e fetlibat fide ~~G~~ ~~f~~ ~~f~~ ~~e~~, at
fatait, ferventibat trabereter, & ffaritns ariacat
astai contentione ebaiteretar; taedeat prefligatn illa,
atelier liberata efi, ~~G~~ ~~ad~~ ~~vireat~~ ~~Det~~, fob pandam
arbore refrigerii caafa refidenttm, fana corde ~~G~~ ~~tar~~.
fert addnBa efi. ~~It~~ ~~vere~~ ~~cognitis~~ ~~i~~» ~~pu~~ ~~faftn~~ ~~fae~~.
rent, timere ~~G~~ ~~gaudio~~ ~~compaa~~ ~~Bas~~, laoymabandas
patiet egit Dee, la factem fe proftermens. Ac dem-
ttft farmina manas tatftaent, ti beat precatas efi,
eamfee t» fine confirmatam, refie valeattat, atque
etiant gaudentem, cam exaltantibas nantli a fe di-
miffit, emptotoe perrexat itinere» Qaettret eateae ce-

verm & amaro coeperant : alpoto cxjnt tampracla. _h''*°
re ofad Denm merita cogaefoem. Ai dit graviter
tit interdixit, * Id indicarent . Sed neque
agr» mnlter, yau mtreeaixm l» ~~ft~~ ~~experta~~ ~~fait~~, m»
f«» tarba ftut et interfmrat, U ~~Titittdaaf~~ ~~Uv~~ ~~il~~
Sed quia ex Ruperto abbate Turtienfi colligitur,
expugnationem arctis Hamcrflein faâam effe en-
no precedente, eamque prarcefliffe vexationem fie
anathrmatifmum ; emai omnino videtur concilium q to i nmu.,
aliquod generale Moguntia vel alibi celebratum iu Mo«.» <i-
fuifle * quo fpirituali gladio excommunicationi* Mfabfc-
impurum nefariumque comitia conjugium & publi- <tJ*W * '8
cum hoc vetiti matrimonii scandalum damnari
meruerit. Vide Serarium libro v. hift. Mogunt.
Bia Erkenboldo fit Ariboeae.

tr-AD MOGUNTINUM CONCILIUM

Anna 1010. labitant.

ADN O T A T I O CHRONOLOGICA, ET CRITICA.

E» Mut Moguntino concilio ex anthora vitae S.
Sot*. Ha. ~~U~~ Gothardi agen» Labbeus non femel aber-
IMV rit . Qui enim Ottonem inceili conubii reum
expulit Moguntinu* archiepifcopu*, noo quidem
Aribo, led Arkanbaldu» fuit ; ficut & pro anno
XOXj. annua 1010. fubftitucndu* eft. Cedo milii
verba Chronici Quedlimburgenû* in additatnen-
ti* a Menkenio editi* inter rerum Germanic.
Scriptore* tom. HI. pag. 196. ubi ab Authore ,
uti quidem arbitror, co«vo tota bac hifloria, cu-
ju< caufa Moguntium concilium eft habitum ,
ita deferibitur. *Intérim Otto imdam nobilium fetas
protopla, Fraascontm illicite fibimet patrimonio In-
canto afeite, dam ab Arkanbaldo libgnntina fodit
archiepfapo, fapint eccltftiaHico more, pro hoc eodem
corriperrtnr inceftu, caco Inrtbnndas amore, difppfitir
circumfaone infidiis, nefandam eidem Cbrifto Do-
mino parat inferre manam. Sed divina id foelrrit
prohibente clementia , elapfo fruftratas antiftite , fa-
ciei, gni navali eandem feqaebentar itinere, invadii,
capit, cntfteda tradit, maltityae inbnmane injxtii
treBet, eo forocior^ae, ya» fibi, nitra jm &
fai vitaverat, prefalu fangntnem oblatam dolet,
Bjted cam imperatori Angelo celeri legatione defer-
tar, habeto cam epifeopis totinfane regni primatibee*

deliberatione, primo per nnnccioi, deinde per amicet,
lvryae fmetrpfm ab hoc Inani tentât revocare vefu-
nia, ^nibxt omntbnt rebellem, refragentem^ne, com-
mtmi affina anathematis damno (forte banno) fob-
jiciant, et vel fic jam timore poenali tafias, ctvibne
matrit ecclefia, dignis pernitentia lamentii reddi ftn-
dent. Ofte ille omnimodH - ~~de~~ ~~pe~~ ~~l~~ ~~ai~~ - ~~habent~~, copias
feat cane conjago m foomdam arcent Harmqttein vo-
catam contrahit, yeam notare eft, nonbomim ar.
te faxigcnis nndifae moitiés meratam, Menfaac cie.
cemferentia adeo monitam ferant, et dtficilem ceilibet
Vel eblidendi , vet faeyae medo appugnandi pandat
acceflem. Hanc ergo locem imperator Aagxfiarjiftii-
tia fidem omnigeno okfidionxm genere circrmliat,
nec alio rthellibat vel adita, vel exito cenceftb, rp-
fum Dommici natalit diem ibidem agent, adeo manit, at
pti femet ntn armis, non armaternm miihbes ctffn.
rei meminerant, famis injitria tandem perempti, fe.
la boas vita fafpirtcs pacificendo, liglante celebri per
orbem Stepbani prêbormertyrii fffio, fe, fnaque om.
nia imperatoria dedant petefiati. Dignem nemine
erat G fafinm , nt ya» eodem die inter crxtntot la-
pidantiam ~~ffat~~ ~~pie~~ ~~exoraverat~~, amida matia vide.
licet eccltftia filiis pacem foe reconciliaret interventa.

A

nPl.i SYNODUS PICTAVIENSIS

W A» ».

».*.*.*.

ANNO C1R.CJTER MXXIII. CELEBRATA.

A Nno circiter 1013. magna Lemovici* Cleri,
cos inter civitatis, & Monachos S. Martia-
lio rixa exorta, cujus hxc caufa fuit. InLitanii*
fie publici* fupplicationibus Martialis nomen ex
antiquo ritu inter Confeffbreshabebatur, cumque
Hugo inter Apoffolo* eum adnuoerane fie apofto-
li nomen illi dare ccepiffet, quod prunus Evange-
lli prteco in illis partibus fuerit, Jordanus Epi-
fcopu* Lemovicenfis, fie Clerici Lemovicenfes an-
tiquum morem defendere inftituerunt. Vvillelmu*
Aquitanorum Dux hujus nominis IV. vir litera-
tus, & Literatorum ffudiofus, ad dirimendam li-
tem Synodum Piâavi congregavit, ut liquet ex

hir Odolrici S. Martialis Abbati* verbi* in Con-
cilio Lemovicenfi, (de quo infra,) prolati*: ~~ff-~~
~~glud~~ ~~faofine~~ ~~mihi~~ ~~commemorandam~~ ~~efi~~, ~~food~~ ~~ante~~ ~~bos~~
~~m~~ ~~annet~~ ; ~~Kex~~ ~~Anxeram~~ (Canutu*fcilicet) ~~Dx.~~
~~ct~~ ~~A^aitanin~~ (parfato fcilicet Vvilleimo) ~~regalia~~
~~manera~~ ~~mefti~~, ~~limataae~~ ~~codicem~~ ~~literis~~ ~~aereis~~ ~~feriptam~~^
~~in~~ ~~qao~~ ~~nomina~~ ~~fan~~ ~~Boram~~ ~~dtfim~~ ~~Ba~~ ~~cam~~ ~~imagtnilm~~
~~centinebantar~~ : ~~food~~ ~~volumen~~ ~~jem~~ ~~in~~ ~~Concilio~~
~~Ptctavibn~~^! ~~dam~~ ~~hac~~ ~~eadem~~ ~~de~~ ~~re~~ ~~faafilo~~ ~~ef-~~
~~fet~~, ~~illad~~ ~~Dax~~ ~~Gaillimas~~ ~~literis~~ ~~edeUm~~ ~~in~~ ~~teftimo-~~
~~mxm~~ ~~antijfaltatis~~ ~~Pontificibxs~~ ~~offendit~~ : erat enim ibi
Martialis tn altorem Aftfioieram catalogo pqfins,
<yti perttffimos Princeps dicebat Archiepifeopo Barde.
galtn-

EPL

EPISTOLA I. JOANNIS PAPE, XVIII.
ad Jordanom Lemovicensem criscoroM,
ceterofque Galliarum epifeopos.

De S. Martialis apoftolatn.

*Jeaauu epifeepui fervui ferverunt Dei, Jordane epi.
ftepe, & ejut clere, ctmBitytt epifeepit Gallia-
tea*

AD pastorem quidem fbuicadinem pertinet, cum aliquid controvertis in ecclesia oritur, antequam vires recipiat, falcastro feve lingue exiipare radicitus, & ea superferere tam divinis, quam fandiffimis exemplis, que meurn Dei faciant & Istificent. Cur enim talia fufcepi-mus, propalabunt fubjeda. Beatiffimus quidem Martialis, ficut io geflis ejus repetimus, docente Chrifto in mundo, & praeipiente, a Petro apof-tolorum principe baptizatus eft, fic tanto fandi Spiritus igne inflammatus, ut ex eo derelidifpa-rentibus, foii ipfi filio Dei fervire eligeret, & hunc magiftrum & dominum, Petro apof-tolo confir-mante, cujus fangume cretus erat, defideraret.* quod de fadum eft. Nam io refufcitacione Laza-xi prsfens aderat, io cena interfuit, in lavatio-ne pedum miniftravit. Pofl paffionem vero, quan-do putabant fe fpiritum videre, palpare manus & latus Thomam vidit. Quando apof-tolis didumc eft: *Eutu decete tenti geniti, lipitutti f/ i/ aemine Patrii, tf Filii, & Spirituifanffi, &c. Ac-cipite Spiritual SauBam, fneram remi/tritii, reten-ta font:* audivit. Afcendentem in cotium vidit, Spiritum fandum in igneis linguis defcendentem, & vidit & accepit, omnibufque linguis eft ufus Deinde principi apof-tolorum adhsfit, ut pote car-ne propinquus, & baptifmate filius, a quo, pre-cipiente Cfirifto, ad prsdicandum provinciisGal-liarum eft deftinatus, ubi infinitum populum a cultu idolorum removens, Chrifto fua dodrina dedicavit: quam piam, fandamque, tam gravita-te dt pietate morum, quam refufcitacione mor-tuorum, recuratione claudorum, cscorum illu-minacione, de omnium mirabilium perpetracioneD confirmabat.

Huic modo quidam veftroqrm, ut audivimus, detrudere prsfumuut, quafi nihil fit ei commune cum apof-tolis, fed confeflbribus. Hi vero non lo-qui, fad infanire videntur: quia gravati fafeibus peccatorum, in calis judicare contendunt. Petrum denique noftrum cui claves coelorum icom-xniffs funt, confeflorem dicimus quia Chrillum confefTus eft, dicens: *Jm ei CSrtflui jlin Dei vi-vi:* de apof-tolom dicimus, quia ab ipfo Domino ad praedicationem eft miffus; martirem nomina-mus, quia prxdicando Chriftrum, martyrio vitam finivit, principem apof-tolorum credimus, quia apo-f-tolos conftituit, ficut eft Marcus baptifmate fi-liu*^a

Matthias forte eledus, Lucas difcipulu&E apof-toli Pauli, dt Barnabas, de quamplures. An forte nolunt hos recipi inter apof-tolos, eo quod ab apof-tolis fine eleai de miffi: qui Martialem, eo quod non fit de duodeno numero, apof-tolica dignitate nolunt clarum videri?

Non puant alios apof-tolos, nifi illos duode-cim: de ubi eft quod dicit apof-tolus Paulus Philip-penfibz: *Neceffarium auttm eaiflimavi Epaphrodi-tam fratrem, ceaperaterem, is commellonememum, vejirum autem apeflalitta, & miniftrum nctijitatu aeea, mittere ad cws.* Silam quoque de Judam ab apof-tolis apof-tolos nominatos invenimus. Anglo-Ceacii, General. Tom. XIX.

Aram enim ecclefia ufque haftenus beatiffimum Gregorium, quem nos confeflorem dicimus, pro-fium fuum apof-tolom nominat. Romani ponti-es, quia vice, apof-toli funguntur, apof-tolici no-minantur. Cum igitur apof-toli nomen non fit numeri, fed fufragiis quicumque revelante Deo ad praedicationem mittitur, de fua pia exhortatio-ne de exemplo, commiffum fibi divinitus popu-lum a poceftate diaboli liberat, non incongrue apof-tolus dici potefl, quia apof-tolus miffus di-citur.

Nos Vero in firma petra aedificati hunc de quo loquimur Martialem, utrum interconfeflbres, an inter apof-tolos, Jefus Chriflus Dei filius, cui cor-poralter adhefit, de *ejus gloriam vidit*, de be-Boedidione eft ufus? an numeret apof-tolom no-minari poffe definimus, de eque apof-tolica offi-cia in divinis myfteriis exhiberi fibi cenfemus: nec de illius beatitudine dubitare quemquam poffe confidimus, nui fibi refpondente nomine facris operibus apof-tolicam dignitatem fubtrahere invidiofe conatur. Ut autem reverentia de cele-britas tanti apof-toli in toto terrarum orbe excel-fius recolatur, aedificatum de dedicatum eft ano-bis in ejus honorem pulcherrimum altare in ba-filica fanai Petri apof-toli Rome ad meridianam templi partem m. Idus Maii, ubi quotidie ip-fius fanai memoria deyotiffime veneratur, de prx-cipue in die natalitii ejus, quod eft pridie Ka-lendas Julias, quotannis dulcius recolitur.

IL AD S. ODILONEM CLUNIACENSEM
ABBATEM.

En Spiel!
... O i-u-c
b<h<ib,i
a- H-

Redarguit, quod Lugdunenfem archiepifcopatum rccufaverit.

*Joannei epifepts, /erven ferverant Dei, Odilom
abbati, faluttm cariffiutata cum bemdijtoe
apof-tohca.*

DOcente beatiffimo Gregorio, multa videntur bona, & non funt. Verumtanaen cum di* caiur, fi rogas, audies; quia omnia tua que vi-debantur bona, bona non eTe fentimûs. Quid Cnra in monacho obediemia fanaius? Quid in Chriftiano acceptabilius? nonne rather tfohe- dieutia, facrificie, fecundum propheticum judi-cium? & voce Dominica dicitur: *oSedieutiam va-le, ô" ms /acrijiciMv.* Quantum vero beatus Be* nediâus cam fuis praconiis extollat, non eft di-gnum hic inferere, cum te non lateat. Percipimus igitur injuriam fande ecclefie Lugdunenfis petentis te in conjugium, quia competeat: cui etiam falivam in facie jecifti. Omittimus inju-riam fandae plebis, cujus regimen parcendo fois vite tue, refugiffi, & refugis. Tacemus quod authoritatem tantorum prcfulum monentium, de rogantium ad epifcopalem dignitatem accedere, pofthabuiffi: quod fanau Romanx ecclefie, & no-bis inobedientem te reddidiffi, & inultum relin-quere, nec debemus, nec poffumus: nifi forte obedientia diluat, que inobedieotia maculavit; iatisfadione purgetur, quod tratugreffione inqu-inatum eft. Id eft, nifi expetitum regimen jam dide ecclefias, quod inobediendq ufque hadenus fpreviffi, obedienter fufceperis! quid amaritudinis, vel feveritatis erga meritos fciat Romana ecclefia injicere, fenties. Nam hoc facrum regimenficut a nullo eft temere ufurpandum, (ita petente ec-clefia, a nullo tuo Cmili eft vitandum. Quoniam tantorum perdicionis reus eris, quantorum faluti exemplo & dodrina prodeffe potuiffis. Nota lo-

D d qui-

ſuimur, & que te ſcire pleniter confidimus. Ideoque taceat jam charta, A ling.* loquatur, verum episcopi Gaudfridi, cui luce clarius voluntatem meam referendam tam tibi, quam confratribus toit, & omni eccleſie* coemifimus. Vale.

Nota Gabx. Cossaxt II S. J.

Qpod ait Hugo Flaviniacensis, (Milonem a Gregorio VI. nominatum eſſe Lugdunenſem archiepiscopum. ſatis hae Ioannis epiſtola rriellitr. Deinde certum eſt, honorem nunc oblatum Odiloni poſt Bwchardum archiepiscopum, qui anno 1011. obiit. Quo tempore adhuc fedebat Joannes. Item narrant Glaber libro v. cap. 11. & Hugo in chronico. Uterque miſſim Odiloni a pontifice maximo, pallium & aoculum teſtatur, viromque ſantum honorem renuiſſe; pallium autem & annulum accepit, ut future archiepiscopo referret. Addit Hugo, ea Cionisei, ad aetatem ſuam ſetrata eſſe.

LITERÆ ABSOLUTIONIS HUGONI Autiffiodoreniſi epifeopo, a Joanne XVIII. concede.

ſeaaws gratia Dti Ah mmJedir tpicopm, univtrfr
l» orbo ttroruuo tcltſſie filiu.

N Ullum in eccleſie catholica majus poteſteſte nefas, quam exiſtimare alicujus nevum criminis, precipue penitentis, quod non qneat iohere conceda Petro a Domino clavis. Debemus enim ante oculos mentis revocare lapſum ipſius primi partitit; qui dum tnagiftrum negavit, protinus ur pœnituit, non ſolum gradum, vel dignitatem apoſtolicam culminis nonamiſit, ſed potius fui ovilis cuſtodiam Chtiffius illi poſtmodum evidentius affignavit. Quod nihil aliud, ut credimus, quam lapſorum medicina fuit. Proinde fratri noſtro Hugoni Autiffiodoreniſi prxfuli, Deo & nobis ſua peccata confitenti, ſeſeque culpabilem reddenti, plenariam a Deo pollicente promittimus confequi indulgenti* veniam, ſecundum ſponſionem ejufdem, qua dixit: Aea tva» vacare juſiſt, ſtd tſtceſortr *d pemtruiom. Ideoque nobis debet eſſe cariffimus: quia Dei timore correptus, apparuit humillimus, & quia in talibus requieſcit Deus.

Nota Gabx. Coss* arii S. J.

Quſatum ex getlis-pontificum Autirtiodoreniſium intelligere portum», idcirco abluvi (e Hugo hic noſter a pont. max. valuit, quia cum tk epſcopu» Autirtiodoreniſis eſſet, & t comes Cabilonenſis, bella luſceperat conferatque, ex quo epifeopus ordinatus fuerat.

f^Jobanni tpicopit ftrvur fervorum Dtidile& if-
ſimo I. Domno Filio N. rtligioſo obboto vtntro-
bilir monoffitrii, ubi S. Nozorii prtioſi martyrii
corpſit requieſcit, l» loto qui dicitur qui dtdi-
totul tſt in bonot Apoſtolorum Pttri (T Puuli,
tJ S. Nazerii martyru ſimiliter confecratui, fut.
tſſforibur iuu in perpituum.

Convenit apoſtolicum moderamini pia religione pollentibus benevola charitate fuccurrere, & {«comptum cum alacri devotione impertire affen-
un. Ex hoc enim lucri potiffimtm præmium eo conditore omnium reponitur Deo, quando venerabilia loca opportune ordinata, ad meliorem fuerint fine dubio flatum noſtra apoſtolica au&oritate pcrduſta. Et quia excellenſie veſtre laudabilis manſuetudo poſtulavit a vobis, quatenus pro amore dile&i filii noſtri domini Ottouis HI. imperatoris, ſic dile&a: matris fue Theopha-

ni«, de domine noſtre avi. fac, ſpiritualium ſillarum noſtrarum, prſdiftum monaſterium confirmaremus, concedimus de confirmamus vobis veſtrifquo polleris præſatum monaſterium cum omnibus rebus mobilibus ſit immobilibus illuc pertinentibus, qu. dici vel nominari poſſunt, - prefenti III. indi&ione ad ipſam ſacratiffimnm monaſterium permanendum ſtatuimus, & ſtatoen- do confirmamus, ita ut cun&a loca urbana vel ruſtica, ideſt tñliodis & caſalibus, caſidc villis, vinetis de terminis, feu caſtellis, -campis, pratis, pſcuis, filvis, falibus, arboribus, pomiferis, fru&iferis de infru&iferis diverſi generis, puteis, fontibus & rivis, aquis, molenditis, pſcationibus, prædia culta de inculta, una cum colonis de familiis ſuis, cum decimis, de ſolitit dationibus de univetGs rebus, que aliquo modo ad ipſum locum pertinent, vel pertinere debent, amodo & uſque in finem ſæculi, ſicuti ab antecellibre noſtro domino N. fan&iffimo papa, per præcepti paginam vobis coDceſſum eſt, ita de nos omnia in integrum per hoc noſtrum privilegium, de auctoritate beati Petri apoſtoli cum omni ſecuritate de tranquillitate vobis & polleris veſtri* concedimus de confirmamus donandum perpetualiter. Poſt obitum vero abbatis nemo ibidem abbatem conſtituat, niſi quem conſenſus, de communis voluntas fratrum ex ipſa congregatione elegerit. Statuimus etiam apoſtolica cenſura ſub* divini iudicii obteſtatione & anathematis interd&u, ut nullus Cdux, nullus comes, nullus archiepiscopus vel epifeopus, vel etiam quelibet hominum magna parvave perſona præſumat eidem venerabili monaſterio damnum ſive moleſtiam inferre, ſive de rebus ipſius auferre vel alienare, ſed ſicut ſupra nobis confirmatum eſt, ita perennibus atque perpetuis temporibus ſine aliqua diminutione liceat ſinetenus permanere. Si quis autem, quod non optamus, temerario auſu extiterit, qui contra hoc noſtrum apoſtolum confirmationis privilegium venire, aut in quoquam dirumpere præſumerit, de ſicut ſuperius a vobis confirmatum eſt, ita permanere non dimiferit, ſetat ſe, niſi reſiſcat, auctoritate Dei omnipotentis de beati Petri Apoſtolorum principis, atque noſtra qui ejus Dfungimur vice, anathematis vinculo eſſe inno- dsndurB, de a regno Dei alienum, atque cum Juda traditore D. N. J. C. de cum omibus impiis in «terno incendio concremandum. Qui vero pio intuitu cultos de obſervator extiterit hu- jus noſtri apoſtolicæ confirmationis privilegii, benedidionis gratiam a juſto iudice Dominanoſtro Deo confequi mereatur in ſecula ſeculorum. Arnen.

Scriptum per manum Stepbani feriniavii fieri palatii in menſe o&obrt, de indi&ione III. Data XIII. Kalendas Novemb. per manum Johanniſ episcopi Nepsfin. eccleſie, de bibliothecarii S. fedis apoſt. Anno pontificatus domini noſtri Johao* nis P. V. in menſe o&obri, de iadi&ia. ſupra ſerip- ta, imperante D. N. Ottone III. imperatore.

PRIVILEGIUM JOHANNIS PAPÆ XIX.

de confirmatione Babebergenſis episcopi.

Jomho/ tpifeopui ftrvui ftrvorum Dti.

O Fficii noſtri eſt omnium fan&arum Dei ec- A. ... cleſiarum commoda generaliter conſiderare, de maxime earum qu. ſpecialiter ſub jure dedo, minio nollrc Romane eccleſie confidunt, ſi quid eſt

Muth. p>

est incommodum abolere, ne pro gravi incommodum dilate sua neglċa* vllcfaot, vel naaa qualibet occasioe debita solemnitate careant. Propterea omnibus fanac Dei ecclesiae fidelibus presentibus scilicet ac futuri notum esse volumus, quia di* le&us ac spiritalis filius noster H. gloriosissimus atque invisiŋissimus rex, divina inspirante clementia de propriis hereditariis rebus pro suavoram-ŋue parentum anima episcopatum in Joco, qui icitur Babeberc, quem ipse fidei & charitatis devotione in honorem beatissimi Petri apostolorum principis esse coassituit, commutatione faaa jure ac legaliter curo H. Vlrzburgensi episcopo de aliqua parva parochia sui episcopatus, unde & preditus episcopus suas literas misit, ut suo confensu privilegio nostra apostolica auctoritatis episcopatus noviter faaus fundaretur. Pro qua ratio ne H. fecundus gloriosissimus rex nuncios suos ad nos direxit, qui nobis hzc omnia dicerent, & nos pro hac fede confirmanda interpellarent. Cuius isnaissimam imitationem paterna & pxeordiali dilectione influentes, omnes res, quas beato Petro apostolorum principi in loco praenominato legitima ratione colleŋas contulit nosŋre auctoritatis privilegio confirmare decernimus, ea videlicet ratione, ut episcopus ejus loci, & qui io perpetuum ini fuerint succcessores, eas secura tranquillitate polideant & liberam habeant potestatem res & proprietates ejusdem ecclesie ordinare atque componere, vel & augmentare. Diffipare vero atque confundere nullam habeant potestatem.

Nosŋra quoque auctoritate fancimus, uti in te-
minis & in rebus ejusdem ecclesie nulla sit infe-
ŋtatio tyrannorum vel aliorum quorumlibet pra-
vorum hominum, five sint in civitate ipla Ba-
beberc, five in Castellis, ŋe in villis, iervis &
ancillis, tributariis, decimis, foreŋlibus, filvis,
venationibus piscationibus, molend., camp., pra-
ti», pascuis, terris cultis & incultis, ŋe quicquid
modo illuc pertinet, aut in futurum acquiri pos-
sit per nosŋra auctoritatis privilegium corroborata
in secura quiete permaneat. Nullus ibi co-
mes aut iudex legem facere prŋumat, nisi quam
per concessionem gloriosissimi regis H. vel successe-
ŋoram suorum episcopus ejus loci deliberet. Nul-
la aliena potestas ibi per violentiam irruat. Sit
ille episcopatus liber & ab omni extranea potesta-
te securus Romano tantummodo mundiburdio
subditus, quatenus episcopus eo melius cum ca-
nonicis suis servitio Dei possit iofŋere, & pri-
mi confluaoris ejusdem ecclesie & recuperatoris
jugiter memoriam habere. Sit tamen idem epi-
scopus suo metropolitano archiepiscopo Moguncien-
ŋi subjeaus ac oediens. Quicumque hac prece-
pts fervaverit, divinam remunerationem, & apo-
ŋolicam benedictionem accipiat.* qui autem con-
temptor & violator extiterit perŋctulanathematis
damnationi subŋaceat, nisi recipiens ad satisfac-
tionem perveniat.

Scriptum per manus Petri notarii & ferinarii
S. R. E. in meŋse Junio, ind. V.

CD.111

CONCILIIUM PARISIENSE —

Super quæŋtione, an S. Martialis Apofŋoli vel Conŋeffoŋis nomine *vocandus* eŋŋet,
Anno Chriŋti mxxiv. celebratum.

ft. v. ?s* /'Um anno 1013. in Concilio Pŋaviensi qm-
•dA. ...* ftio agitata fuisse, rnf S. Martialis-Apŋlo-
* *j] vcl Conŋefforis nomine vocandus eŋŋet, nihil-
que decidi potuŋŋet, anno 10x4. Parisiensi ad-
fuit. Robertas Francorum rex, Gauŋlenus Bitu-
ricenŋis Archiepiscopus, & multi Picŋules, Hu-
go Abbas S. Martialis, Odolricus ejus ŋuceŋŋor,
alique cum Magiŋŋus Parisienŋibus eidem prurien-
tes fuere. Lemovicenŋis contendere, Martialem
vocandum eŋŋe Prieraŋ Conŋefforem, non Apoŋto-
lum Parisienŋe vero eum etiam Apofŋoli nomi-
ne praeter ceteros m. posse appellari; tandemque
a Roberto Rege pro Parisienŋibus conclusum, &
ŋententia Synodi Romam ad Joannem XIX. Pa-
pam transmissa, ut eam ipŋe sua auctoritate con-
firmaret. Conŋlant hac ex Concilio Lemovicenŋi
II. an. 1031. habito; in eo enim Odolricus ait;
Adhuc enim vivente Rege Rotberto, cum art'ceŋŋbr
meat Hugo l» Palatio ŋi Aroo Parisios adŋlieret,
tum multitudine nobilium ŋf dŋlorum altercatio in-
ter l-rancor ŋf l-conviccnŋ de re buŋŋmodicorŋm
Rege ŋleri capit; ŋf ego ibi tunc praeni mŋŋŋm.
Dicebant ŋŋi ŋf. infra m Coneil. Lemovicen. II.
legenda.

Hujus Synodi Parisienŋis meminit Ademarus in
Catalogo seu Commemoratione Abbatum Lerno-
vicensium bafiliciz S. Martialis Apofŋoli, & sub
Hugobc Abbate xn t.habuam elle his verbiscom-

C memorat. XII. Abhi Hugo profuit annis sex. Hit
collationem fecit cum Rege Roberto &
Archiepiscopo Bituricensi Gauŋleno, ŋf cum multis
episcopis ŋf sapientibus viris Francia dt Apofŋolatu
S. Martielu; car alii in Apofŋolorum, s/n laCsa-
ŋefforum numero teŋt tentr videbantur. fia» n nu-
mero Conŋefforum eum temben, ideo hoc agebant,
quia avi putŋbnt aliquot eŋŋe Apofŋolorum prater dho-
il/ci/n. Alii vero hoc agebnt, quia nomen ejus tu
quatuor Evangelii nŋn reperiebant. Sŋŋi vero /dato-
ri coŋŋŋito intellŋta sapiebant affirmabant eum eŋŋe
Apofŋolum unum ŋracipuum. pŋŋi. xŋ. quia cum xŋ.
converŋatui ŋŋi ŋf eamdem ŋratiam Apofŋolati
D quam ŋf ille a Domino accimre meruit. la quo Co».
cihoab ommbus definitum eŋŋ, non eum numerari ŋŋŋi
eu catalogo Apofŋolorum, ŋicut Joannet Evangelŋŋia,
qui m pace migravit, debere. Nam plurima te-
ŋŋimonia reperta ŋunt antiquit eum in lŋtanti ŋf
r» alii ŋeriptie Apofŋolium ŋateri per- Galliam ŋf Bri-
tanniam, /taliam ŋf Hispaniam, ŋf illae eŋŋe Ebo-
nitar bareticoc, qui non credunt prater XJ1. Apoŋto-
lot. Nam geŋŋa ejus canonica ŋemper ab ecclesia re-
cepta ŋatu declarant privilegium Apofŋolatui ejus,
ŋf quia ŋine dubitatione unur de 71. Apofŋolŋ, quoi
Dominai miŋŋit velut agnoi inter ludi: quoi y. t. no»
ŋ folum Graci, verum etiam Lucae Evangelŋŋia ŋf
Paulaŋ Apofŋolŋr in ep. ad Cor. j. vocat Apofŋoloe.
Nam ŋf apud Gracor sapientiores Martialir Apofŋolus
Mtiffimui eŋŋ

CO N C I L I U M I A N S A N U M ,

In quo iudicatum est, non licuisse archiepiscopo Viennensi monachos apud Cluniacum ordinare sine permittente episcopo Masticonensis, ad id anno Christi mxxv.

A Anno mxxv. Dominica incarnationis conventus ecclesia, quod in eadem libertatem tribuebat, ut nulli, in cuius territorio debebant, nec alicui aliquatenus subiacerent episcopo: sed quemcumque vellent, vel de qualibet regione, adducerent episcopum, qui faceret ordinationes, vel consecrationes in eorum monasterio. Relegentes ergo fecerunt Chalcedonensis, (et plurimorum authenticorum conciliorum sententias, quibus precipitur, qualiter per unamquamque regionem abbates sit, monachi proprio iubeantur debeant episcopo, & ne episcopus in parochia alterius audeat ordinationes, vel consecrationes, absque licentia ipsius episcopi facere: decreverunt chartam non efferatam, quod Canonici non solum non concordaret, (et etiam contraret sententias. Adjudicaverunt quoque domnum abbatem non posse extorere archiepiscopo legitimum auctorem canonice defensionis. Unde petenti archiepiscopo ratione convinctus, petenti veniam a Gausleno episcopo, loco satisfactionis firmavit per quales ipse voluit fidei iustos, ut unoquoque anno, quamdiu ambo viverent, tempore quadragesimali, sufficientiam olei de olivis ad faciendum chrismum, ipsi perfolveret sine obligatione.

SYNODUS ATTREBATENSIS

A Gerardo Cameracensi & Attrebatensi Episcopo celebrata anno mxxv.

Id est, » tot.
» p. »

PRÆFATIO,

* nominis dignitate & prerogative meritorum episcopo, Gerardus nullius meriti Coepiscopus, quicquid ad beatam vitam profectus.

<< p. ».

Cum nobile ingenium, & prudentiam vestram confidere, non adeo demiror potuisse nefarios homines erroris spiritu magicatos, in aliquam pravi dogmatis conspirasse dementiam: sed ad inquisitionem vestram qualiter dissimulare potuerint, ut vos fallerent, vehementer flumpeo. Nam quodam, ut ipse scitis, huiusmodi homines in finibus vestris cohabitasse, sicut veris indicibus comproba, vimus, retulimus charitati vestre. Quos, quia terrore supplicii speciem religionis metuebantur, indemnatos velut innocuos abire permittimus. Quod quidem in illis efficacior ad subvertendos simplices causa extitit, simplicibus autem serupimus, ne non audiendos estimarent, iniecit, quos vero examine diffusos audirent, nec cauam puniendi inventam. Verum illi quoque qui mihi ab eis ad feduatioem huiusmodi ad nos devenerant, comprehensi, multa dissimulatione renitebant, adeo ut nullis suppliciis polientur cogi ad confessionem; donec per eos ipsas, quos jam pene eodem fui erroris maleficio imbuerunt, convincti, tandem fufcile disciplinam parum nobis exporteront. Et poll aliqua quae se tenere ex evangelica, & apostolica doctrina mentiebantur, dicebant Baptismatis mysterium sit dominici corporis & (anguini

Consecrationem nullum esse; & idcirco rejiciendum, nisi simulationis causa non intrare poenitentiam, nihil ad salutem proficere; conjugatos nequaquam ad regnum pertinere, & cetera quae huius libelli frequentia indicant. Quod ideo vobis remandamus, ne simulatam religionem eorum, aut composita verba audire debeatis,

CAPUT I.

Anno Dominici Incarnationis Mxxv. Indictione. Domno Gerardo Ecclesiam Cameracensem seu Attrebatensem urbis regente, quodam annua oblationis more contigit, ut Dominici Natalis & Apparitionis diebus in fede Cemeraci solemniter curfu expletis, idem Præfatus per aliquot dies lationem in fede Attrebatensi facere deberet. Ubi cum de ecclesiasticis functionibus satis pro opportunitate temporis tractaret, relatum est tunc, quodam ab Italicis finibus viros eo loci advenisse, qui quamdam nove herefese festum introducentes, evangelicam atque apostolicam functionis disciplinam pervertere tentabant, & quamdam iustitiam preferentes, hac sola purificari homines afferebant, nullumque in sancta Ecclesia aliud esse Sacramentum, per quod ad salutem pervenire potuissent. His auditis, dominus Episcopus perquiri homines iubet, & inventos sibi presentari. Qui audita inquisitionis causa fugam occulte parabant, sed preventi a quatuorlibus trahuntur ad praesentiam Episcopi. Qui in aliis causis definiendis tunc plurimum occupatus, patra ad tempus de fide illorum

ruta

rum feicitatus est : fentienque eos quodam pravi
dogmatis errore teneri, recludi in custodia jubet
ufque io diem tertium; & die fequenti clerici
Monachis indicit jejunium, ut eos divina giatta
catholicis fidei perceptione refipiici donaret.

Tertia vero die, que dominica habebatur, feg-
mentatus Epifcopos curij fuis Archidiaconis, para-
tis crucibus & textis evangeiicis, circumfufa to-
tius cleri ac populi multitudine, Synodum cele-
braturus in ecclesia beatis Maris progreditur, im-
pofitaque antiphons *Enurgat Dent*, totum Plal-
mi hujus curfum expleverunt. Denique relidente
epifeopo in confiftorio fyo, & utriusque Abba-
tibus, Religiofis atque Archidiaconis, cetenque
fecundum ordinationis fus gradum difcumbenti-
bus, homines e custodia edufti in medium intro-
ducuntur. Et in primo quidem epifeopus luper his
generaliter verbum fecit ad populum. Deinde con-
verfus ad iftos: Qusnam eft, inquit, doftrina
veftra? lex atque cultura, quifue auctor eft di-
fcipulus veftrix? At illi referunt, ite effe audito-
res Gundulfi cujdam ab halix pattibus viri, fic
ab eo evangelicis mandatis fic apoftolicis informa-
tos, nullamque praeter hanc feripturam ferecipe-
re, fed hanc verbo & opere tenere. Verum quia
ad notitiam Epifeopi pervenerat, illos facti Bap-
tifmatis myfterium penitus abhorrere, dominici
corporis & fanguiinis (aeramentum refpuere, nega-
re lapfis poenitentiam, poft profefionem proficere,
ecclefiam annullare, legitima connubia exeeran-
tibus, nullum in faifsis Confefionibus donum vitutis
fpofitare, prster Apoftolos & martyres neminem
debere venerari.

Illos Epifeopus fuper hujusmodi interrogans :
Quomodo, inquit, conicquens effe vos cvangelica
fic apoftolica inftituta tenere, fic contraria illis
predicare? Natrat namque tcrusevangelicus, qui
princeps Judexorum Nicodemus dum ex fignis fic
miraculis Jefutu a Deo veniffe confiteretur, conti-
nuo Dominus refpondit, neminem hoc folocon-
fciionis munere legnum ccelorum poffe mereri,
nili renatus forer ex aqua fic fpiritu. Quod qui-
dem regenerationis myfterium vos aut plemter
recipere, aut evangeiicis verbis contraire neceffe
effe, cum confleret vere hxc Jefutu dixiffe.

Ad hxc illi dederunt hujusmodi refponfuta :
Lex fic difciplina noftra quam a Magi (Iro accepi-
mus, nec evangeiicis decretis, nec apoftolicis fah-
fihonibus^{af} intrare videbitur, fi quis eam diligen-
ter velit intueri. Hxc namque hujusmodi eft,
mundum relinquere, carnem a concupifcentiis
freenare, de laboribus manuum fuarum viftum
parare, nulli lxionem querere, charitatem eun-
dis quos zelus hujus noftri propofiti teneat, exhi-
bere. Servata igitur hac iuftitia, nulhtum opus ef-
fe Baptifmi; prxvaricata vero illa, Baptifmum ad
nullam proficere falutem. Hxc eft noftrix iuftifi-
cationis fumma, ad quam nihil eft quod baptifmi
ufus fuperaddere poffit, cum omnis apoftolica fic
evangelica inftitutio hujusmodi fiae claudatur. Si
quis autem in baptifmate aliquod dicat latere sacra-
mentum, hoc tribuit ex caufis evacuatur. Pna,
quia vita reproba miniftrorum, baptizandis nul-
lum poteft prxbere falutis remedium. Altera, quia
quidquid viliorum in fonte rcnunciatur, poftmo-
dum io vita repetitur. Tertia, quia ad parvulum
non volentem neque currentem, fidei nefciens,
(ufque falutis atque utilitatis ignarus, in quem
nulla regenerationis petitio, nulla fidei poteft
meffe confeflio, aliena voluntas, aliena fides,
«liene cypreffio, nequaquam pertinere videtur.

Quibus < contra Epifeopus ait: Si huic iuftitiae
teftrix ab cvangelica & apoftolica inftitutione fidem

attribuitis, hanc facile non aliunde fumtis viribus
evacuamus. Natum namque ex immaculatavirgi-
ne Dei filium nulla peccati corruptione infeaum
teneri, evangelica fic apoftolicatellaturauaontas:
led ficit Apoftolus docet, iple iuftuseft, fic iufti-
ficans omnia, non quod ipfe extrinfecus donum ju-
ftitiae accepit, cujus participatione dicatur, ju-
ftus; fed principaliter fic fubftantialiter iuftus, ut
necftario in eo idem fic unum dicamus ede ju-
ftum quod iuftitiam, alioquin fallitur Apoftolus
in eo quod dicit, *iuftitiam omnia*. Nam fiatun
de accepit, ut ipfe fit iuftus; infirmioris iuftitiae
fic inferioris eft, quam is a quo accepit; necent
iustificans omnia, led ille a quo accepit, ut ipse
fic omnia iustificetur. Verum ipse a leipfo acci-
pit^{B.P.} ul fit iuftus, & iustificet omnia, fine quo
nullus fandius, nullus etiam iuftus, pet quem
omne tantum fic iustum, & a quo otimis gratia
fic omne donum iulhtix deuendit, ficut an bea-
tus Jacobus: *Omne datum optimam, & amne do-
num perfectum dicitur est, de fco* Onden^l. *Petra lu-
minum*. Quod autem T Patre luminum deiceudif-
le donum dicit, non te fcaodalizet, quia cum
defeendit a Patre, defcend^l fic a filio, quia iple
ait: *Ego & Pater unum fumus*. Jure igitur ait
Apoftolus, quod ipse fit iuftus, fic iustificans
omnia: non comparative quidem iuftus, ut poluit
augeri vel minui, fed immutabiliter, fic ciTentia-
liter iuftus.

Verumtamen talis fit tantus Det filius, ficut
ns. rat Evangelista, venit in Galilxa in Jordanem
ad Joannem, ut baptizaretur ab eo. Cui cum
ex infirmitatis propriis cofcientia minifterium re-
cusaret, ait Dominus: *Sine modo, fic enim detet* *Maeil.* *n*
noi omnem iuftitiam implere. Quid enim in quo
erat totius plenitudo iulhtix, fic immutabiliter fit
incomparabiliter iuftus fic iustificans omnia erat :
numquid ei aliquid a perfecta iulhtix deerat, ut
ad implendam iuftitiam materialis aqux fluentis fit
baptizantis minifterio indigeret? Porro fi hoc bap-
tifmatis myfterio ad fupplendam iulhtitiam indige-
bat, non petfciae iuftus, nec iustificans omnia
erat. Nihil enim impletur, nili cui de fumma
plenitudinis aliquid defit. Plenitudo enim cremen-
tum non poteft accipere. Iuftus igitur non per-
fede erat: quod nefas eft de Deo iudicare : Si
autem iuftus fuerat, nihil a baptifmo, quo luam
fupplecret iuftitiam, accipere poteat: led immu-
tabiliter, fic petfciae, fic tumme iuftus erat: igitur
baptizari non indigebat. Cur ergo dicebat, *Sic*
deceat noi omnem implere iuftitiam, qui ntc bap-
tizari indigebat, nec iuftitia qua plenus redunda-
bat quo fuppleretur per baptifmum habebat? in-
digebat certe, non fibi, fed nobis. Iuftitiam
quxrebat implere, non luam, fed noftram. Nam
femper in fterno ejus confilio manlit generis
humani reparatio, & diferetis fpirituilibus Sacra-
mentorum obfervantiis, quod profuturum At ne-
cellarium ad noftrix reparationis erat effedum,
hoc per manas difpenfatorum vifibiliter voluit ad-
miniftrari, fed invifibiliter operante Spiritu Sao-
do impleri.

Cujus rei gratia plunma in Sanfta Ecclesia
Erovidus Dominus inftituit Sacramenta, (e) qu-
us primum ad regenerationis myfterium inftituit
Baptifmatis ufum. Porro Baptifmum Grxce, La-
tine tinatio interpretatur, quia ibi homo fpiritu
gratis in melius immutatur, & longe aliud quam
fuerat, efficitur. Prius enim foedi eramus defor-
mitate peccatorum, in ipfa tinfione reddimur
pulchri dealbatione virtutum. Cujus jnyfieriom
non aliter, nifi fub Trinitatis defiguatione, id-
cft, Patris fic Filii & Spiritus Sandt cognomina-
UDO.

iller: fatnuteitnm, inquit,

unxfyuljfut Vtfruae l» noneine Jefu Cknih m re-
aijbsra peeeetenoh: If totipittu Spinim iaa-
Amv. Aliis etiam pluribus verbis exhortabatur eos
dicens: *Salvemini* » generetene Ifl» prrv». Qui
ergo receperunt fermonem ejus, baptizati funt,
dt appetite funt anime in illa die circiter tria
millia. Paulus etiam, cujus vos doctriam tene-
re profiteamini, divine injurie panis affleffus, ab
Anania baptizatus eft: qui de poftmodum Crifpum
dt Gajum de Stephane domum fe baptizaffe di-
cit. Philippus etiam Eunuahum Candacis Regi-
ne ab Jerufalm redeuntem In aqua baptizavit,
ticut liber Apoftolicus indicat. Quam ab Apofto-
lia traditionem Catholica adhuc fervat Ecclefia.

Unde colligitur, quia quamlibet iufte & inno-
center quis videatur vivere, falvari tamen abfque
divini fontis lavacro non poffit. Veram utrum-
que originalis culpe, aut proprie aâioni* reatu
reneatur adftritus, tamen fonte rgnatus, mun-
dus, de totius peccati forde purgatus, ideo inno-
vatur, ut qui filius diaboli in fonte defcenderat,
filius Dei renatus afcendst. Et ut cunâa colli-
gam, qualem primum hominem ex virginea ter-
re maffa finxit fapientia Creantis, talem etiam
hunc ex purificato fontis utero produxit clemen-
tia Redemptoris. Quod contra infideles garrire
folet, dicente* primum hominem, fi non pec-
caffet, immortalitatis munere donatum; iftum
vero quamlibet iufte de innocenter vivat, nequa-
quam rameo polle mortis vitare jaâuram, de id-
eo multum repugnare a vero, ut qualis ille fue-
rat faâu* a Conditor, talis & hic regeneretur
ex facte. Quam eorum repugnantiam facile eft
infleâi ad confequentiam, fi qui* divinae pietatis
cottitium contiderare potuerit. Nam ex uno, eo-
demque fonte divini rationi* defeendit, de quod
illum immortalem mirabiliter creaverat, de quod
iftum morti obnoxium mifericorditer reformave-
rat. Porro facile fuerat iftum immortalitati* glo-
ria donari tanquam de illum, fi fuiffet in conti-
lio creantis. Sed quia dum illum libera volun-
tas, de mortalitatis fecurita* decepit, per prae-
varicationis culpam traxit ad mortem; iftum, ne
spe immortalitatis deceptus, temporalibus deliciis
ardentius inffat, per inevitabilem mortis even-
tum invitavit ad veram vitam. Quia vero ille mor-
tali fecurus, auâore contempto, aurem aperuit
• Lx. icof. fuafori, dt fuperbsae audaciam una petiit: hunc
Pie*« Redemptori» voluit fufpenfum morte te-
neri, ut per humilitatis cuftodiam vitaret ho-
ftem, audiret Conditorem, ficque adfuperna con-
cideret. Nihil igitur repugnat a vero, talem
hunc regeneratum ex fonte, quem mors invitavit
ad vitam; qualem illum, fi non peccaffet, for-
matum, quem mox de immortalitate prxfumptio
coegit fubire mortis* ruinam.

Sed fortaffe obiicis mihi, quantum ei praftitit
donata immortalitas, ex qua ruinâ caufam ven-
turam Conditor non ignorabat. Multum quidem
ei contulerat, ut videlicet fi fine peccato mane-
re voluiffet, & mortem nonguflaret, de tam ipfe
quam ejus progenie*, Angelos femper haberet
concive*. Sed dum praeceptum neglexit Condito-
ris, ipfa fua libertate deceptus, a paradifo feclu-
fus, in ignotis partibus fui generis pofteritatem
tranipofuit, atque panam, quam ipfe prae-
varicationis ren* exceperat, generando tranfmittit in
pofteros; de qua non potuiffet erui, niti eum
Chrifto* fuo adventu relevaffet; qui per nove re-
generationis myfterium, omne praeteritum vitium
fiti baptifmati* lavacro purgavit, de flatum prifti-
n* libertati* reformavit. Igitur ad vitanda impro-

Abi fedudoris tentamina, cum primum pîrvuh f.
ve juvenes ad regenerationis veniunt facrameota; anno
non prius fontem vita adeunt* quam exorcifmis C*,*STI
de fufflationibu* Sacerdotum ab ei* fpiritus im-
mundus abigatur: ut vere appareat, quomodo
princeps mundi hujus ejiciatur foras, de prius al-
ligetur fortis, de vafa ejus diripiantur translata
in poffeffionem viftoris, qti captivam ducit ca-
ptivitatem, de dat dona hominibus.

Quod fi refugitis credere, ut qui parvulum fi-
dei nefcium, fufque falutis ignarum, nec rege-
nerationis curam habentem, de fonte fufeipiunt*,
eorum fides aut confeffio illi puero nequaquam
proficiat. confequitur, ut nec paralytico offeren-
tium fidem profuiffe credatis, de quo Evangeli-
fta dicit, quia vident Jefu fident Illozm, dixit p.
rebtKo: Confide, fili, remittuntur tibi petent» tu». Mnnlt ».
Sed nec illud recipiendum cftimabitur; quod in
Evangelio legimus de muliere Chananca, ut fi-
des ejus ad impetrandam falutem filiae profuerit.
Porro alius Evangelifta dicit, quod offerebant Je-
fu parvulos, ut manus eis imponeret; de com-
plétant eos, de imponens manus, benedicebat
eos. Qua in re datur intelligi, quia non parvu-
lorum fides, que adhuc nulla fuerat, fed offe-
rentium fidelis credulitas, ut parvuli benediceren-
tur, obtinuerat, ficut Dominus dixit. Pade, dt ri/i « '»
flcut crediditfil, fiet tibi: O fmetus ell puer to il-
l» bnr».

Denique vos, qui nihil in fanfta Ecclefia cor-
poraliter gerendum arbitramini, ut io hoc baptif-
matis myfterio aqua, oleum chrifmale, Sacerdo-
tis officium, de cetera que ufque hodie catholi-
ca fervat ecclefia: vos, inquam, rogo, quid fibi
vult illa materialis aque alluvio, quam lavandis
pedibus invicem exhibere foletis? Nam fi hoc ab
Evangelio vos accepiffe dicitis, u^ quia Dominus
Discipulorum pedem lavans, hoc illis exemplum
reliquit Te legitur, de vos quoque hujus rei gratia
facere vos invicem dicatis: ftultum eft, immois-
crilegum cetera de multo majora repudiare, que
ab ipfo rerum auâore Domino funt conftituta,
ab Evangelio enunciata, ab Apoftolis tradita, line
quibus noftre falutis plenitudo non poteft conti-
nere: que quidem ipfe Dominus de ante refur-
rectionem, de poft refurreâionem Discipulis fui*
(crvanda inftituit.

C A P U T II.

De Carpert & Sengine Dentini.

Fuerant certe fait que de his dici poterant,
fi horas fuppeterent: Icd qui* dies ad occitum
declivior *d propria quemque commonet redire;
jam nunc hia omiffij, tranfitum faciamus ad il-
lud fîicrum de immutabile Dominici corporis
de fanguinis facramento, quod vos ad veftram
coofufionem, nifi reCpueritis, adverfum divinam
de apofollicam traditionem impugnantes, evertete
rentais. Quod quidem myfterium, quale quan-
tumeumque in fe contineat pondus veritatis, im-
poffibile eft humane rationis intuitu perferutari.
Quod anima ultra hominem eft, infra fenfum
hominis non poteft cohiberi. Non igitur fufficere
illud facundia humana comprefeodere: hoc enim
illud fittâum & admirabile commercium, per
quod tetrenis celeftia junguntur, inferna (polian-
tur, paradifus aperitur, homo exui antiquo hor-
to relocatur: per quod etiam Angeli recognofcunt
hominem concivem fuum, de fupra fe potitum
adorant hominem Deum. Verum nos, quia tem-
pus commonet, quantum nofta fragilitatis fen-
ftu

— fus percipit, illius, de quo loquimur, gratia con-

ciaiSTI fifi edicimo?

Sacrificium dicitur quasi factum faaum, quia prece mytica confecatur in memoriam pro nobis Dominice passionis. Unde hoc ipso, jubente Corpus Christi, & sanguinem credimus, quod dum Gt ex frudibus terra:, sanctificatur, & fit sacramentum operante invifibiliter Spiritu Dei. Quod quidem ideo sacramentum esse dixerim, quia tanquam viaticum nobis fit introducens ad contemplationem xternitatis. Cujus panis & calicis (aeramentum Græci Eucharistiam dicant, quod Latine bona gratia interpretatur. Quid erum melius corpore & sanguine Christi? Quod quidem sacrificium, dum de pane fie vico cum aqua mixto, ineffabili sanâificatione, cruce & verbis illius in altari confecatur, dumque Passionis de refurrectionis ejus, atque in celum ascensionis ibidem salutifera memoria agitur, verum ac proprium corpus Domini nostri Jesu Christi, & sanguis verus ac proprius efficitur, quamvis aliud esse videatur. Videtur nanyjue panis materialis, sed verissime efficitur corpus Christi, ficut ipsa eadem veritate attestante didicimus. Nam ipsa node qua sponte per passionis mysterium corpus fuum pro nobis in mortem traditur erat, ficut E*angelista refert. *Acceptit panem, & benedixit, ac fr. ^ t. deditque Discipuli feto, dreras: Sumite, hoc corpus mtnm. Similiter & calicem acapiem benedixit, & dedit Discipulis futi dicem: Bibite ex hoc omnei, hic est calix novi Testamenti, qui pro multif fundetur in remissionem peccatorum.* Quod vero subdit, *hoc facite in meam commemorationem*, ad hoc retulit, quod per ministrum Sacerdotum quotidie a fidelibus fieri mandavit, dum Passionis fu memoria agitur, & sub Sacramento communicande carnis & sanguinis panis sanâus & calix confecatur. Ad hanc spiritalem alimonia, ad hoc myticum & divinum epulum nos Dominus invitat, tantamque oecclitatem fumen di hujus alimenti nobis indicat, ut aliter in nobis vitam habere non possimus, nisi carnem ejus manducaverimus, & sanguinem biberimus.

Sed fortasse aliquis nimis carnaliter hoc audiens objiciat, neminem posse vitam habere? in femetipso cum Christus carnem, quam proprio gestabat corpore, nemini edendam erogasse, sed perfeao sic integro corpore cslum penetrasse legatur; aut certe, quod nefas distu est, Dominum in hoc verbo culpam mendacii subiiffe cum multi vitam in se habere videatur, qui carnem aut sanguinem ejusguftaffe aliquando fenon meminerunt. Quod nos, Deo volente, tali modo solvimus. Possunt quidem homines sine hoc cibo temporalem hanc vitam in presenti fxculo habere; «ternam vero vitam habere nequeunt, quæ (olis fidelibus carnem & sanguinem Christi digne fumentibus promittitur. Unde & ipse dicit; 3¹¹⁶. S. »v. *Nfi enanducaverit carnem filii hominis, & biberit» ejus sanguinem, non habebit vitam in vobis: vitam videlicet animæ, ipsum Christum, qui ali-* Jm. *bi dicit; Ego sum via, veritæ, & vita. Filium vero hominis se dicebat, cujus corpus quotidie Ser Sacerdotes immolatur in altari. De quo Apolus ait. Panis quem frangimus, nonne corpus Domini est? Et calix cui benediximus, nonne communicatio sanguinis Domini est? Unde cum Dominus >«« t. u. diceret: Ego sum pami vivat, fa de calo defeendit: fi quit manducaverit ex boc pane, vivet in eternum: litigabant Judæi ad invicem dicentes: fiar modo potest hic nobis dare carnem suam ad manducandum? Non enim hunc panem inteHigebant, odientes carnem exhorrefcebant; non enim craaj;*

membra Christi, idcirco (caudazabantur in carne Christi. Sed & cum Discipuli verba ejus carnality accipientes dicerent: *Durul est hic crmt, quit/potest exue audire?* respondit Dominus; *Hoc vol(candalizat? Si ergo viderat filium hominis ajcp^dentem ubi erat print, fu(pensa, & quasi defediva oratio fuit. Putabant enim Discipuli, Christum carnem qua indutus erat, particulam incitam credentibus distributurum, & quasi hoc contra naturam offer hominum (videlicet humanam carnem in cibum fumere) quasi da re difficillima & rmpoffibili dixerun^.* *Durat est^ic ferme, qui potest eum audire?* Unde & Dominus: *Si, inquit, viderit filium hominis atce^dntem ubi erat print: fubaudiendum, tunc^videbi-*

Btis, qgia non eo modo quo putatis meam carnem credentibus distribuo, sed spiritali gratia me illis dando, ipsos in meum corpus transfundo: & hæc gratia non confumjthr moribus, nec dentibus teritur, sed interioris hominis palato, hoc est, ratione & intellectu percipitur. Unde & communio Dominici corporis, ficut supra diximus, Graeco quidem, sed Latinis usitato fermone Eucharistia, id est, bona gratia appellatur. Videtur enim sanctus ille panis, quo corpus Dominiconfecatur, & visibiliter ore percipitur; sed virtus Dei Verbi, id est, divinitas, qua anima percipientis sanâificatur, videri non potest. Ascendit ergo Christus perfeao corpore luo, fit reliquit nobis sacramentum corporis fui. Denique ne putarent sibi in isto cibo & potu sic promitti vitam «ternam, ut jam nec corpore morerentur, cum dixisset, §«« *manducat vmm caram;* continuo subjunxit: *Et ege refuscitabo eam in noviffimodie.* Nam qui digne carnem Christi comedit, & san* Quinem ejus bibit, licet mortuus corpore, habet interim fecundum spiritum vitam «ternam. Quod vero ad corpus attinet, nec ipsum vita «terna fraudabitur, quia refuscitabitur io noviffima die, ultra jam non moriturum. Hoc igitur modo Veritatis fermu sine culpa mendacii fuit, dicens neminem vitam io se habere, nisi qui communie cands carnis ejus te (anguinis spiritalibus alimentis pasceretur.

Poterat vero illud infirmis auditoribus huic fendentis contrarium videri, quod subditur: *Caro* 7p. *prodest quicquam,* cum superius nullum vitam habere in ledixisset line perceptione carnis sua. Sed ita intelligendum est; si carnaliter verba mea intelligere vultis, ut si carnem meamfic-ut ahum cibum manducetis, caro nihil vobis prodest.

Qui enim potest ita suum corpus per tot ec- oH«β:.. clestas in toto orbe diffusas diffibui, per tam innumerabiles populos & longa tempora, lingulis diebus, fingulis hominibus (umendum diffibui, & nunquam deficere?

Quo contra vobis respondemus, dum fidem evangelicam & traditionem apostolicam vos fateri audimus. Verum quod io *principio erat apud Deum, id caro faaum in fine temporum modo totum cum Patre fuit semper, & totum se clauit in utero Virginis? Si totus io Virgine, quomodo totus cum Patre? Sed audi tante virtutis mysterium. Ascensus io celum Det filius, Discipulis pro discessu ejusfollicitis promittit se manfurum cuna cis omnibus diebus ufque ad conummationem frculi, quibus paulo ante prodixerat se irt ad Patrem. Quod quidem refugeret credere humanus intellectus, nisi virtus dilcretionis adhibeatur. Homo namque corpore circumscriptus in loco manere, de a loco difcedere, nisi per iucceffum temporis, non potest.*

•Aeterna vero Dei essentia sicut nec tempore an A tradidit. Expictis veto facris myllerns Epifeopus
 cllir Jsti Su^hitur" nec confringitur; ficutenim rufus caufam requirit. At illa respondit recognoi- ANN*
 femper eft, ita femper ubique eft. Manere igitur ejus elt, nulli omnino loco deeffe, redire vero, eft corpus in terris fumptum ab eis lubtra-
 here. Manere-ergo cum illis, Ac ite ad Patrem fe dicebat; dum corpus quoj corruptibile induerat, jam incorruptionis gloria lublimatum ad ccelos evehit, Ac per matcftis przfentiam ubique fe cum illis manlurum promittit. Qui ergo ad Patrem, cum quo femper eft, ivit, Accum Difeipulis manfit, non #mpotibile eft, corpus, fluod ctetnum Ac incorruptibile' eft, At io czlis ervare, Ac in terris communicandum nobis corporis fui facramentum^rzbere.

Quod vero in tot partibus, temporibus, popu-
 lis, hominibus quotidie fumpjum Ac non immi-
 nutqm objicitis, nullum incredulitatis scandalum parit, fi quis fidei oculis intueri velit, quod ait Dominus, dum porrigeret illis panem Ac calicem dicens: *Hft faitt m ntw* itetnumortituum*. Semel namque Chriftus paffus, femel mortuus, quotidie in ecclefia nobis 'patitur, quotidie nobis moritur, dum ipfo jubente facrofandz pafionis ejus memoria agitur, Ac per Sacerdotum minifterium falutaria corporis ejus & fanguinis myfteria renovantur. Quz invifibiliter eodem fpiritu vivificantur, quo operante in utero Virginis incarnatus eft Dei filius. Quod quidem ex vqbis beati Andre* Apoftoli intelligi datur, cuja vos dodrinam inter czteros Apoftolos imitari profite-
 mini, qui cum af facrificium idolorum compelleretur, ait: „ Omnipotenti Deo qui unus At verus eft, ego omni die facifico, non thuris fum, nec taurorum mugientium carnes, nec hircorum larguinem, fed immaculatum fanguinem quotidie in altari crucis facifico; ejus carnem pofttea quam omnis populus creditum manducaverit, Ac ejus fanguinem biberit, Agnus, qui facificatus eft, integer perfeverat & vivus. Et cum vere facificatus fit, At vere carnes ejus manducatz fint a populo, Ac vere (anguis ejus fit bibitus; tamen, n ut dixi, integer permanet, Ac immaculatus, & vivus. Interrogante vero Aetgea, quomodo fieri poffet, ur occifus viveret Agnus, Dilingulis fingulatim buxus impofuit, quas figillo munitas legatis tradit.* Ac fic proficifcuntur. Qui dum iter carperent, Ac quidem fecum ferrent, ignorarent, cceperunt curiofius fe ipfos reprehendere, quod qui domino portabant, penitus ignorarent. Quid longius moramur? Fradis figillis Ac apertis buxtulis, nihil aliud nifi pannos contemplantur. Indignati igitur Romam redeunt, fcufantes Epifeopum, quod fui domini petitionem, Ac fui itineris laborem tam parvi zftimaffet, ut pro reliquiis pannos ei miffiffet, tanquam hujusmodi genus apud fe non inveniri poffet. Quorum ftultitiam Epifeopus patienter ferens, eoscelebrandis myfteriis jubet intereffe. Ut autem ad locum fermonis ventum eft, fuadet populo Dei Egratiam At fandorum exorare, ut fuz virtutis potentiam in hac re dignetur oftendere, quatenus quid fides mereretur, ignorantes agnofcerent. Data igitur oratione, Ac ab eo quiigna fregerat, accepto cultello, fuper altare S. Petri unum ex panis per medium pungens fecavit, ex quo, vifu mirabile, fanguis defluens, omnem eandem panem paniculam cruentavit. Stupentibus Legatis Ac ceteris, qui aderant, fuperarcanum fideifacrzmiraculum, dixit ad eos beatus Epifeopus, quifacras reliquias parvi duxerant. Scitote, fratres, quia in confecratione Dominici corporis & fanguinis cum ob iandificationem reliquiarum ia honoro

Tempore namque quo beatus Gregorius Ro-
 nanas Ecclefie pastoralis curz deferviebat, quedam materfamilias religionis Audio oblationes facere, Ac fumtuo Pontifici ad Ecclefiam familiariter offerre confueverat. Qpc cum ex more quadam die ad communicandum de manu Epifeopi ordine fuo accederet, Ac illi Pontifex Dominici Ktionem corporis porrigeret dicens: „ Corpus mini noftri Jefu Chrifti profit tibi in remiffionem peccatorum Ac vitam zteroam, „ fub-
 rifift. Quod vir Dei intuens, communionem retraxit, & feparatim fuper altare repofitam Diacono fervendam, dum ceteri communicarent,

CHRIST. 1., cr Gignebantur tapes fandumaltare libamina
offerebantur, *temper* illorum fanguis hos pan-
nos. intravit, qui effusus est pro nomine Donji.
ni nostri Jesu Chnfti. Sic itaque zdihcatos in
fide Legatos S. Gregorius ad Dominum suum
gaudentes remittit.

Penfate igitur, fi fanguis martyrur Chrifti in
eorum memoria pannos intravit, quanto magis
fanguis Chrifti & corpus in fe transformat pan-
nem fanftum fic -vinum, quoties Dotnmc® pel-
lionis memoria agitur. Superest aliud dicendum,
quod quidem mirificum, de ad incredulitatem ma-
lorum confutandam est proficuum.

Quidam vir virtute venerabilis Plexis nomine,
Monachorum gregem cura pervigili fervabat: cujus
de virtutibus fic miraculis effet fati ad loquen-
dum. Sed quod ad prefens negotium attinens uti-
liter occurrit, unum audite. Hic dum quadam
die ex more facrafanto altari humili t'evotione
adftaret, fic miflarum folemnia celebrans Domi-
nici corporis & fanguinis veneranda myftetiacon-
fecraret: ut ventum est ad horam fra&onis, vi-
dit fubito qpod fit fideliter credendum, fic credu-
liter fit admirandum, -id est, fandificati panis
portionem in infantem transformari, fic Angelum
Domini particulatim ipfum dividere: manifefto
veritatis indicio, quia verum Chrifti corpus fic
fanguis est, quod fub Sacramento communicande
carnis fic (anguinis dealtari lumimus. Saepe etiam,
dum hsc facra myfteria celebrantur, vifum est a
pluribus Angelorum choros menfam altaris, in
quo fanda coniterentur, ambire, tanquam mili-
tes in obsequio fui regis adftantes.

Talibus didis domni Epifcopi, omnes qui cir-
cumflabant fideles, lacrymis obortis, Dei virtu-
tem & Dei mifericordiam laudabant. E conver-
tas ad eos qui aftabant haeretica pravitate sedu-
âi: Dicite, inquit, fi quid habetis, quo haere-
felienda arbitremini. At illi gravitate verborum,
fit caleftium virtute magnalium ftupefacti, vul-
tibusque demiffis, quamdam poenitudinis fimilitu-
dinem praeferentes, fic ex alto fufpirantes, gemitu
una dederunt, dicentes, nihil hic fe nifi di-
vinum audire, fic quod fe mutos fic pene elin-
gues faceret. Corruentefque in terra, tunfis pe-
doribus culpam fatentur. Elevantes autem (vo-
cem) Det fe patientiamdictui admirati, qui tam-
diu eos ad ignominiam Chnfbani nominis tole-
raverat; nullam fui erroris veniam poffe fpera-
re, qui tanto incredulitatis profundo non fa folo
immerferant, led fic alios quamplures ejttf-
dem ruine przcipitio necaverant. Quibus Epif-
copus ait: Qui lapfis huc ulque veniae femitam
interdixiftis, nec ullum in pcententia reconcilia-
tionis fruftum fpemandum iudicatis, durum est id
vobis fpedare ab eo qui peccantes vocat in poe-
nitentia, fic gaudet potius fuper uno pcentente,
2nam fupra nonaginta novem iuftis. nifi melioris
dei pretio id ab eo ftudueritis quzrere, qui certe
pernitentibus femper fuz mifericordiz fnum pa-
ratus est aperire. Si autem perfidia veftat duri-
tiam catholicis fidei perceptione rejicitis, fiedepo-
fito incredulitatis rigore fidei Chriftianz docu-
menta fuicipitis, confidenter vobis a Deo veniam
promitto.

CAPUT III?

De Snfln Ecclftia, eff demet Dei.

Sed latere in vobis adhuc quafdam infidelitatis
tenebras fentio, quas dum in cordibus veftis

A manere *germierills*, nWam fuperne lucis vifi-
tationem fperare poffet. Hz tant enim tene-
brz, quz vos infidelitatis ezcitate damnatos con-
rra langam Dei eccleffiam erigere, fit domum
Dei vivi ignominiofis verborum iâibus impugna-
re facium, dicentes in Templo Dei nihil eſt?,
quod fit aliquo cultu religionis dignum magis
quam proprii domictki cubiculum, nihilque m
eo fandum praeter czmenta fic lapides artificum
opere dtgeftos, fed fic menfam Domini, in qua
corporis & (anguinis ejus libamina offeruntur,
nullum in fe aliud przter acetvum lapidum reti-
nere facramentum. De quibus b ea quz paulo
ante de corpore fit fanguine ejus przmiffus,
fideliter tenentur, nihil est quod humana mens
jure dubitare poffit. Sicut enim Dominus fic Redem-
ptor tiofter in his lanfbificandis myfteriis, quibus
ex rebus conficerentur fpécialiter, quibufve mini-
tris confecrarentur, inftituit, ita fic quo in loco
fpéciahter facrificarentur, elegit, id est, in Ec-
cleſia fanda, qu* domus Dei fpécialiter appella-
tur quia veri facrificii extra catholicam Ecclē-
fiam non est locus. Hic enim (locus) divinis
cultibus agendisbt confecratus. De quo ipfe Do-
minus ait: *Dotnm meâ, domm erationit vocabi-*
ter. In hoc enim quadrageſimo fuz nativitatis
die puer cum hoſtiis offerri voluit: m hoc eum
Simeon longi defiderii compos fufeepit: in hoc
Anna prophetiſta Redemptorem Hrael cognovit,
cui quidem ad inſigne landi propoſiti fic vidualis
Ccaſtimonizconfantiam, hoc fingulariter cx Evan-
gelica kdione crevit in laudem, quod non difce-
debat de Templo. Denique Dominus duodennia
puer, ignorante matre & cognatis, remanſit in
Templo. Unde ipſe requirentibus ait: *Qeld eſt*
me qeerebatii? Heſelebetit, ya/a r» bu, f* z
Petrie mei feet, oportet me eſſe? Appropinquante
vero hora paſſionis fur, Jerofolymam adiens,
ſtatim intravit in Templum, formam nobis reli-
gio!® converſationis, quamſequidebeamus, offen-
dens: videlicet ut cum oppidum, aut caſtellum,
five aliquem locum, ubi domus orationis Deo
fit conſecrata, ingredimur, prius ad illam feſti-
nare debemus, ubi orationis noſtrz vota ſolven-
tes, noſmetiplos Deo commendamus. Ingreſtus
Dig'tur in Templum, coepit ejicere vendentes in
eo, & ementes, dicens: *Demet mea demet era-*
tionit eſt. Domus illa Dei ad hoc a Salomone
primum, & poſtea a Jeſu Sacerdote, & Zotoba-
belconftru&a fuerat, non quod Deus in manu-
iaſſis templis habitet; fed ut ibi nomen ejus in-
vocaretur, ibique devotz plebis orationes audiret,
vota -fpſciperet, munera, & orationes acceptaret.
De quo paulo poll Evangeliſta dicit: *Sijtia ecceſ-*
ferent ed exm caeci & clædi, & ceravit eat l-
Templo. Ejedis namque indignis, & profanato-
ribus Templi caecos & claudos in eo fanavit: non
quod iis platea, aut in ciyitate curationis ejus
gratia defuiſſet; fed certa caula myſterii fuz vir-
tutis potentiam exercuit, ut profeâo offenderet
E przter Eccleſiam nemini lodum patere ſalutis,
(&) iſtum else locum, in quo uberius divina
beneficia querentibus donantur. In hoc publica-
nus peccator advenit, juſtificatus rediit. De hoc
etiam dicit liber Apoſtolorum, quia *qeotide per-*
-4°. *databant enenimter in Templo.* Et paulo poſt; *au.*
Petrie & Jeeenet alcenderxnt l» Templem ed ie-
ram orationii eeeam. De hoc Dominus ait: *Dee Em.* *...*
keminet oſeenderent l» Templem et entrent. Porro
infirmus, quem diuturno languore tabeſcentem
Dominus fanaverat fuper proMtiam pifeinam,
fuz falotis audorem nequaquam agnoſcere potuit
in turba fedentem, donec eum Jeſus invenit in
Tem-

— --Templo, ibique (e recognosci voluit: aperte do-
 anno cent, ut si gratiam Conditoris nostri cognosce-
 re) «I ejt» vifionem defideramus pervenire,
 confugiamus devoti ad Templum Dei ubi il-
 li de percipendis beneficiis gratias agere, & de per-
 ciendis exorare fatagamur, nolque ipfos Tern-
 plum Dei", in quo mifericorditer venire, & man-
 fionem facere dignetur, preparare curemus.

Hxc femper familiaris fuerat confuetudo Do-
 mini, ut in quamcunque civitatem introiffet,
 ftatiim divetteret in Templum. Unde Joannes
 Form. ». ». Evangelifta: *Perrexit Jefui in, laAntem Oliveti, O*
 X« «. i« diluculo iterum venit in Templum. Et Lucas Evan-
 gelifta: *Intravit Jefui fecundum confuetudinem m*
fi agogam, & turrexit legere. Ubi audis Synago-
 gam, Templum intellige, ubi conventus Judzo-
 rum erat. Hxc temper Domino gratiffima fedes
 fuerat, adeunt in eam femper ingrediens fermo-
 nem faceret ad populum, ac divinitatis fuz fa-
 crameota pandere dignaretur. Unde licet nullum
 locum vacare a praefentia majellatis ejus fciamus,
 in hac tamen praxentius atque ubejrius fur gra-
 tis beneficia petentibus tribuit, ubi corporis ejus
 & fanguinis facrofanda myftena celebrantur, ix
 laudes divinz, & vota folvuntur. In Templo
 Dominus Salomoni in nube gloriæ fur apparuit,
 dicens (e ibi petentibus daturum cutumque tri-
 butationis & anguftix remedium, & contra tem-
 peftates & mortalitatem, adverfus gladium & fa-
 mem, ficcitatem & omnem intemperiem aeris,
 quidquid ibi a petentibus querreretur, effedum
 Dei gratia prxtaret. Quotidie certe Dominus
 fandam fpiritualiter intrat Ecclefiam, non quod
 fibi altitudine murorum, aut varietate pavimen-
 torum deledeatur, fed quia ibi fit conventus fide-
 lium,* ibi grates pro largitis beneficiis fidelibus
 accipit; hymnos & cantica fpiritualia, & devote
 laudis facrificia (ufeipit, & fanda corporis fui
 & fanguinis fui commercia tribuit. Poftremo Lu-
 cas ad Theophilum feribens, ait, quia Dominus
 4A. ♦♦. Jefus poft paffionem fuam Difcepulis jtipfum vivum
 pralut in mulis argumentis, per dies quadraginta
 apprens eis, & loquem de regno Dei. Quid eft
 loqui de regno Dei, nifi de ilatu Ecclefie, que
 regnum dicitur Dei, ordinare?

Igitur quod congédia lapidibus domum Dei D
 quam nos ecclefiam nominamus, fabricatam, ni-
 hilque fandum ex ea lapidea materia trahere in
 fe contenditis, & ideo nihil differre, quin in do-
 miciliis & privatis manfionibus veftris orationes
 fide tantum valeant, quantum & in Templo
 fando Dei: adverfus haec confiderare oportet,
 cum Dominus tanto cultu tabernaculum foederis
 fibi per Moyfem juftit fieri, io quo potihabitis
 ceteris omnibus locis fpecialius gloria ejus ap-
 paruerat, ibique fingulariter in rebus dubis con-
 fultus, judicia & legem filiis Ifrael expofuerat.
 Unde & Apoftolus ad Corinthios ait: *Numquid*
rrii bebetis domos ad manducandam, & bibendum,
aut ecclefiam Dei contemnitis? Et paulo poft: *ra-*
que fratres mei, inquit, cum convenitis ad man-
ducandum, invicem expellere: fi quis autem efant,
domi manducet, at non in fudxiu conveniatis,
 Montrante itaque Paulo, propterea convenimus
 ad Ecclefiam ut oremus & manducemus cœm
 Domini. Duo audiffis, cur conveniat populus ad
 Ecclefiam: unum ex antiqua traditione, ut judi-
 cia rerum, & cognitiones accipiat: alterum ex
 novo Teftamento, ut manducet corpus Chrifti.
 Utraque enim fuerimus ad Ecclefiam, (cilicet,
 ut in ea audiamus judicia nofta mala, five bo-
 na, & cognitionem Dei, fit ut manducemus cor-
 pus Chrifti. Quia vero quidam viri comam nu-

Cnotl. General. Tom. XIX.

triebant, & mulieres nudato capite procedebant-
 in Ecclefiam, gloriamres io crihibus, quod mo^o Chr *St i
 iolum inhonellum erat, (ed etiam concupilcentix fo-
 menta preftabat, ab hac confuetudine Apoftolus
 eos compeicens, dicebat: *Decet mulierem neu ve-*
latam in Ecclefia orare Dram? nec ipfa natura
docet vos, quod vir quidem, fi comam natriat,
ignominia eft illi: mulier vero fi comam latrat,
gloria eft illi?

Denique beatum Urbanum martyrem (fi vere
 martyres creditis debere imitari) audire vos oportet,
 qui domum fanfti Cecilia fanfte ecclefie
 nomine dicavit. Unde doffer egregius Auguftinus
 ia Plilmo 8p. „ Hæc quæ extruuntur ad tempus
 „ ad recipienda corpora vel vivorum, vel mor-
 B. „ tuorum, neceffaria funt, fed temporari prte-
 „ retint. Numquid poft judicium Dei iftas fabricas
 „ m exlum levabimus? Sine his tamen hoc tempore
 „ qua ad poftidendum cselum pertinent, agere
 „ non poterimus. Porro ipfa domus idcirco
 vocabulum habet ecclefie, quia continet eccle-
 fiam, ideft, populum convocatum ab eo, qui fa-
 cit unanimes habere in domo. Que ideo (anfti-
 ficatur ab Epifcopo, ut in ea velit effe adventus
 Angelorum, & homines in eam introeuntes ab
 omni turpiloquio, & fcurrilitate, fic inutili co-
 gitatione nonne (e continere. Audiunt qui in-
 trant Ecclefiam, quod audivit Moyfes, quando
 voluit vivere rubum ardentem: & Dominus. Ne
 appropriet, inquit, hac, foive calceamentum de pe-
 C. *ditibus tuis, locat enim, in quo ftas, terra fanfta*
eft. Et Angelus ad Jofue: *Jolve, inquit, calcea-*
mentum de pedibus: locat enim in quo ftas, terra
fanda eft. Et apoftolus ait: *Templum enim Dei*
fanftum eft, quod eftis vos. Intrantes igitur Do-
 mum Dei, ecclefiam, ubi Dominus, & Angelis
 ejus (unt, oportet nos exuere moriua affioni
 calceamentis, & cogitare de converfatione Ange-
 lorum, & de pneientia majestatis Dei, & alfi-
 duis hymnis & pfalmis fpiritualibus invocare no-
 men Domini, ut illud compleatur in nobis,
 quod ait Plalmilla: *Confirma hoc Deus, quod ope-*
ratas es in nobis a Templo fando tu» quod eft in
Jerufalem.

C A P U T IV.

De facro Altari.

Quod autem de menfa Domini, & de mate-
 rialia Hruaura ejus fabulas fingitis, quod mini a-
 liud (it, nili acervus lapidum, & ideo inani teli-
 gionis officio illam venerari,* non eft vox ifta ho-
 minis, (ed diaboli, cum nullus fit locus in orbe
 alius, ubi legitima veneranda corporis ejus & (an-
 guinis libamina queant fandificari; nefcit enim
 crucis pretium, qui non credit manere in altari
 cclefte myfterium. Altare de terra Dominus per
 Moyfen fibi fieri inftituit, (uper quod holocaufta
 & facrificia offerri debuiffent, de quo Irber Le-
 viticus teftatur, quia praeceperat eidem Moyfi Do-
 minus, ut poneret Sacerdos, qui unâs erat.de
 fanguine hodie fuper cornua altaris thymiamati,
 gratiffimi Domino, quod erat in tabernaculo te-
 ftimonii: Quod quidem altare in tabernaculo no-
 vo, ideft, io fanda ecclefia, imaginem corporis
 Chrifti & feptilicri tenet, in quo unguis veri A*
 gni & immaculati Chrifti quotidie fidelibus im-
 molatur, qui feipfum pro nobis obtulit hoftiam
 Deo patri. Hoc quidem primo a Patriarchis, po-
 ftea, ficut diximus, a Domino per Myfen con-
 fecratu in eft. Nam legimus, quia Noe poft dilu-
 vium adificavit altare Domino, tollens de oeco-
 Ee / rtbus

4M IOANNIS C. XVII CYRILLUS L. 3 MOMATM 44^a

ANNO CHJUSTI —NAMJ IT volucris mundis, obtulit. bolocaula' fuper A
eum, odiratufque ei Dominis odorem fuavitaSis.
Similiter & Abraham, Ifaac Ac Jacob. Qm Jacob
equeffus de Beriahee, vidit fcalam a terra caelo
atque eminentem, per quam Angelos Dei atten-
dentes & defeendentes, iplum etiam Dominum
loquentem Jibi vtdit. Qui mane exuigctur. Fere,
inquit, Domina! e/i m lace iflo, fit nefetebam!
Pavenlque; gixaw teirMii e/i, inquit, brut ille!
41) e/i bic ahxd mli domus Dei OT perti cael: 5«r-
ergo m ine tuht lapidem, quem fuppfnerat c-
pni Jua, O erexit tn titulum, jundenjqc oleum de-
friper vovit Domino, ibique decimas fchottias ob-
tulit: ad cujus indar adhuc in fanda ecclcfia o-
leo facro altari* perunguntur. De hoc Dominus
1, Evangelio dicit: Si offeis munus tuum ad aha-
re, ff tbi recordatui fueru, quod frater tuus habet
A... l. o. Jluptid tduetum te, relinque tbi munus tuum. Et
alibi: Quid, inquit, majui eft, donum, an altare
quod funDificat donum i De hoc Lucas ait * Quia
dum Zacharias facerdotio fungeretur in Templo,
fingelai Domini apparuit ei, fiant a dextris altara
al., i. r. incenfi. Et Joannes in Apocalypfi: Vidi, inquit,
h'4 » s. fub altare Dei animat interfeihum. Et iterum:
A.tut Angelus Venit, ff /etit ante altare, h ibens
tburbulum aureum, ff data funt ei incenfa multa,
ut daret de oratontbui Sqnibrum fuper altare quod
erat ante thronum. Et paulo poft: Accepit, inquit,
Angelus thurbulum, ff implevit illud dt igne alta-
ru.

De Thymiamate.

Quoniam de facro altari verbum facientes, thy-
miamatis quoque & incenfi mentionem fecimus,
quorum utum fic in ccclis angelico minifterio, fic
m terris per antiquos fic novos {Patres obfervari
legimus, talem ex hoc divine inflitutionis autho-
ritatem habemus. Porro inter cetera, quoadcui-
tum Fabernaculi facienda Dominus continuerai,
a'... l. 1. lixe quoque juftit Moyfi dicens: Factet mhi al-
ive » v. tere Af idolendum thymiane de lignit Sethim. Et
iterum: Ponet altare centra velum, quod ante ar-
cam pendet coram propitiatorio, ubi loquar tibi, ff
aoolebit incenfum fuper eo Aaron, fuave flagrant
mane. Quando compvnc lucernat, incendet illud, ff
quando collocat eat ad vefperum, uret thymiana
templiemum Domina. Dehinc in fequentibus ait:
n>l. .. i». Sume tibi aromata, ff flafen, ff ony.a, galba-
num quoque boni odnri, ff thut lucidiffimum, fa-
ciitque tbrmiana compofum opere unguentarii mix-
tum diligenter, ff purum ff fanHiftictioneinremij-
fiza » filioem. i'ral'care ' annum Domint acceptum ff
diem retriouctioni. Et paulo poft intendentibus in
eum dicit: Qua hodie impleta e) hac feriptura in
eu ihm veftrii. Sed & Paulus, qui temper a ve-
teribi; nos docet tranfire ad nova, multa de Moy-
fe fic Prophetis fic Pialmis lufcenptis inierit, ut
eft thiud in Genefi: Faflui efi primus homo Adam
tn animam viventem. Quid igitur: Numquid ve-
tus teftamenturn reprobaile dicendus eft, qui in
epulola ad Hebrxos ita fer bit: Tabernaculum fa-
Dum efi primum, In quo erant candelabra, ff men-
fa, ff propoUio panum, quod dicitur fanDa: poli-
velamentum autem fecundum Tabernaculum, quod
dicitur Sanfta Sanftorum, axieum habent tburibu-
iun, ff arcam 'efflimentit circumdeDam omni ex par-
te auro, & cetera, que m eadem epiftola de ve-
teti Teftamento prolequitur.

Igitur nos fandorum Pa rum exempla ferven-
tes, plurima ab illo veteris obfervantix cultu in

nunillarium novi Teftamenju per miniftra eccle-
li* traanda, Apoftoli fic eorum fucefforeftan-
Oulerunt, ut eft hare. iptu, de qua loqui incepi-
mui, (acri chiilmatis, qtque olei unfluo, Je qua
olnn Sacerdote*, & Keges, jubente Domino, un-
gebantur. Nam inExodo icriptum ed, ut popu-
ii officiant picum, dicente Domino: Præ:pe fittir
Ifrr,tel, ut offerant tibi oleum de arboribus olivarum
pnrijumunt. Nam ut Ifidorus ait: Olea tpta arbor
eft, fruDt oliva, juccus oleum. Ed autem olea
arbor pacis iulgnis, & habet pinguedinem, qua
lalli atque inftitmi artus recreantur, & gratia pre-
llatur luminis; cujus fuccus, dum offertur a po-
pulo, fimplex liqqor eft, per benedictioein vero
Sacerdotum transfertur in Sacramentum, ficut de
B aqua Baptifmatis ante docuimus. Animales au-
tem hxc non poliunt percipere, fed fides taptat
quod carnei oculi non potiunt contemplari, ut
fiat illud, quod ait Apoftohis. hnjftibilia i:chuta
creatura mundi per ea que jalia funt intelleila con-
fpiciuntur, fempiterna quoque ejus virtus ff divini-
tat. Unde beatus Auguftinus in Pfalmo XLIV.
explanat: Oleum vitibile in figno eft, oleum in-
vitibile in Sacramento eft. Poteft Deus per fe o-
leurn fpirituale tribuere fine corporali, ied pro-
pter animales aguntur vitibilia, ut invilibilia faci-
lius capiantur. Apoftoli denique hac arce oletu-
tebantur in redintegratione infirmorum, fic apo-
floci viri in contignatione neophytorum. Sic en-
nim Icriptum eft in Evangelio: Exeuntes pradica-
Mt., & ' Chant, ut poenitentiam agerent, ff demonia ejicie-
bant, ff ungebant oleo multos infirmal, ff fana-
bant. Unde ait Apollolus Jacobus: Infirmitur quu 7«. t.<v
in vobis? inducat presbyteros Ecclefia, ff orent fu-
per eam, ungentet eum oleo in nomine Domini, ff
ff in peccatit fuerit, dimittentur ei. Unde patet fic
ab iplis Apotlolis hunc fanâaecclefix morem ira-
ditum, ut energumeni fic alii quilibet aegroti un-
gantur oleo pontificali benediftione contecrato.
Confignantur etiam, ut diximus, neophyti deeo,
ad cujus exorcifmum jubetur diabolus recedere a
catechumeno, qui adhuc pro mortuo deputatur,
quia nondum eft baptizatus. ChriftmaJis autem
unfluo fanâificat viventem ex mortuis, fic Spiri-
tus fandi gratiam in filium adoptionis invitat.

D Porro in veteri Teftamento Aaron a Moyfe
undus eft, fic filii ejus qui in tabernaculo Dei
miniftratu fuerant, ficut Dominus loquutus eft
ad Moylen dicens! Actipe Aaron ff filioi ejui, ff
apphcabi ad ofllum tabernaculi teftimonit; cumque
lavent patrem cum filiit aqua, induet Aaron vefli-
enent i fuit, ff o.eum unDienn fundei fuper caput e-
jut. Et iterum: Pontifeu, tdefi, Sacerdor maximus Doti.
Inter fratres tuos, fuper cujus caput fufum efflunJio-
nis oleum, ff cuiui manui in Sacerdotio conjeqrata
funt, veflitufque eft fanillis veftribus, caput tuum non
d'Jcooperiet, veflimenta non fcindet, ff ad omnem mor-
tuum-non ingreditur omnino. Sub patre quoque fuo,
ff matre non contaminabitur, no egredietur de fen-
illi, ne polluat fanituarium Dei, quia oleum fanDe
unDtoms Dei fuper eum efi. Unde Pfalmilla ait.*
Unxit te Dommus Deus tuus oleo laetitiae pre con-
fortibut tun. Quando confortes nominavit, quos
illos intuebatur, nifi Epifcopos, quos Chrifti vi-
cano; ipiritu prophetico, ad regendam fandam
eccleliam praevidebar, qui hanc unftionis gratiam
ab eo accepturi erant, qui ell verus Sacerdosfe-
cunnum ordinem Melchiledch? Porro caput no-
ilrumChrillus eft, ideo Pontifex in capite ungr-
tur,

1. Hic deesse non p'uc* n.nu.n, Acherium non intellexifle. Nam ex fequentibus liquet, Gerardumcumde thy-
namate dixiffet, (ermonem intiauije de iacro oleo, cujus uium <um illi obiectent, uonni fi in veteri Teft*-
manto rejertri, ita refpondet; ex illo non pauca v novum Teftamenturu effe translata-

. —...tur, qui Christi vicarius efficitur. Imitando enim A

Aitit ⁸⁷utT, 9U' CA totius caput ecclesiæ, per hocun-
Aonis. myllerium ht & ipse caput ecclesiæ (ibi
commiffæ. Et ficut Chnfius pro univerla inter-
reliât ecclesia, ita Epifeopus pro fibi commiffi.
n eo autem quod ait Propheta, uiffum *Chiti*-
ftum prx confortibus fuis, fpirituahs gratis do-
num, quo Chnllus pr- confortibus, ideft, cete-
ris fanftis, unftus eft, infinuat. Cujus unito il-
lo expleta eft tempoie, quando baptizatur eft in
Iordane, & Spiritus fandus in fpecie columba
defcendit fuper eum, & manfit in illo. In eo
vero, quo Chrifti confortes unâos oleos dixit,
materialis undionem gratiam, qua Vicarii Chrifti,
ideft, Pontifices perfunduntur, infmuat. Nam fi
facerdotalis gratis undionem lingularem folus fi-
bi Chriftus retinuiffet, nequaquam Apollolus hanc
g,t, »>>. ceteris gratiam ineffe doceret, cum ait: *Plurel*
ftitit funt Snetrdotet fecundum legem Idcirco qmd
morte prohiberentur permomere.

Igitur hunc undionis morem in ordinandis e-
pifeopis fanda adhuc fervat ecclesia: ipfi etiam
epifeopi in confecrandis presbyteris, manus eo-
rum ungunt de oleo, ut mundi fint <d ufteren-
dum Deo hofias, & largi ad cetera officia pie-
tatis. Utrumque enim delignatur per oleum, &
gratia curationis, & chantas dilectionis, de qua
Apollolus ait, quia *Chentni Det difufn ejl m*
cordibm mfril per Spiritum jmfium, y<t dntut efl
mblt.

Si quis autem objiciat: Cum Deus fine oleo
poffit fanare infirmos, effugare demones, fandi-
ficare fuos, quare tanta Audio obfervatur cultus
consecrationis olet? respondemus Nonne antiqui
jufti potuerunt Deo placere fine circumcifione
Potuerunt utique; (ed poliquam eis praeceptum
fuit, ut circumciderentur, nifi ita agerent, pec-
cati vinculis tenebantur. Unde beatus Auguftinus
ait: Antiqui jufti, fi non circumciderentur,
non erat eis peccatum; poftea vero quam jufti
Deus circumcidi Abraham, ejufque poftetitatcin,
jam nifi fieret, grave peccatum fuit.

CAPUT V.

De Signil.

Signorum quoque ufus a veteri Teftamento
fumptus eft. In quo per Moylem Dominus juftit
fieri tubas aigenteas dudiles, quam dum Levi-
tas tempore iacrihcit clangere, fonitu dulcedi-
nis populus communitus, ad tabernaculum fede-
ns ad adorandum feftinarent, quæum etiam clan-
Core hortatus ad bellum tela profterneret ad ver-
tiantium, & fortitudo inimicorum eo luno exter-
rita m te defice, et. Nam legimus, quia ante ar-
cam fæderis per clangorem tubarum muri Jeri-
co, quibus adverfantium cingebatur exercitus,
corruerunt. Ad hunc modum in fanda ecclesia
hodie tintinnabula fiunt, ut per illorum tadum
fideles ad gremium matris ecclesiæ: invitentur, ut
depoftis cur* («cularis occupationibus difeant fe
armare adverfus fpirituales incurfus. Et ficut fit,
ut audita bellica tuba milites ad praelium a'mmo-
fias accendantur, hofthihs impetus firimidine iulus
difpergatur; ita exterriti* tuihs nocenubus con-
fortetur ad dominica bella per lignum populus
evocatus, & procul pullis aereisporeilaubus, con-
ventus ecclefiis manu angelica fervetur.

CAPUT VI.

De Sneru Ordtnibui.

*nno
CHRISTI

Veniendum efi autem ad fâcratiffimos Orâines,
quos vefauz tñentis pertinacia vos rejicere audi-
mus. De quibus primo notandum efi, quia cos,
qui magi* iunt m ecclesia neceffarii, Apodolus
denominat, & eorum mores depingit, fine qui-
bus non poteft rite immolatio altati celebrari,
ideft, Levitas de Sacerdotes. Ut enim fine retra-
datione Sacerdos circa hoflias vigilet, neceffâ-
rius efi Diaconus ad miniftrandum ea, que ne-
ceffaria funt Sacerdoti. Ceteri ordines his fubje-
âi font: crefcente namque ecclesia, crevit offi-
cium ecclefiallicum ut enim multitudini eccle-
fiæ iubveniri poffit- adjiciuntur inferiore* in ad-
jutoio prpofitorum. De quibus funt Offiarii,
ideft, Janitores, qui pervigili cura fande eccle-
fiæ januam fervant, & thefauros domu* Dei cu-
liodiunt, per quos acceffum habemus m Tem-
plum Domini, qui ait: *Ega fum oftum.* Hi fu-
Icipiunt eo*, quot prærogativa fidei invita, fic
excludunt illo* qui ab unitate difjundi funt, qui-
bus didurus efi Dominus: *Nefcto vos.* Poli infii-
tuuntur Ledores, ideft, dominici verbi relatores,
de quibus Apollolus ait: *Alii dotur ferme ftepien-*
tue fecundum eumdem fpiritum. Hi funt, qui di-
finde atque ordinate modulantes in Ecclesia,
C fandis moribus fideles inftruunt. Deinde funt Ex-
coiciftæ, qui per Impositionem manuum, & be-
nedidionem facerdotalem (umunt potefiatem ab-
jiciendi fpiritus immundos, fic gratiam curatio-
nis; de quibus Dominus in Euangelio: *In ne-*
mlnt met Demonin ejicient. Quam effugandorum
daemonum potefiatem nulla manuum impositione,
aut facerdotalis benedidionis prerogative donati
olim quidam ufurpare volente*, ab obfeffis cor-
poribus demones per exorcifmum tentabant eji-
cere, ficut de filiis Steve Judri liber Apoftolo-
rum commemorat. Qui cum in nomine Jefu,
quem Paulus prædicabat, fpiritus immundos exor-
cizarent, concito indignantis fpiritus furore ve x-
ti, temeritalique iulum ultore fpiritu luentes,
Daudierunt increpantis refponfum hoc modo: *Je-*
tum nevi, & Penium feto; oei nutem <lut eflu?
& continuo influit In eot fpiritu Immundi. Quibus
illa iui pcena furois (ane dedit indicium, quia
non erant ex eorum numero, quibus hoc donum
Katiae audoritate facerdotaii preffitum fuerat.
os kquunrur Acolythi, id efi, ceroferarii, qui
ignem vetbi celefiis, quo illuminentur fratres ad
agnofcendum, fic inflammantur ad diligendum
Deum, prardicando miniftrant. Subdiaconi vero
hi (unt, qui oblationes a populis in Templo Do-
mini (ulcipiunt, fic officiis dclerviunt Levitarum,
in offerendis vatis corpous de fanguinis Domini,
fit in admiftrandis his, quæ aguntur circa alta-
ri* officia.

Cui vero otium fuerit veiu* Teftamentum re-
volvere, inveniet ab eo hos (umpfile exordium,
nec minus etiam eos qui fuperfunt, ideft Levi-
tas; fic Sacerdotes, quorum gradu* quia ah.or
efi, paulo plus in eis nobis efi immorandum.
Nam ficut liber Numerorum refert, loquutus efi
Dominus ad Moyfen dicens Applica Tribum Le-
vi, & fac fine m ronleffu Aaron Sacerdotis, ut
miniftrant ei, fic excubent, ficobiervent quidquid
ad cultum pertinet multitudinis coram Taberna-
culo teftimonii, fic cuftodiant vafa tabernaculi,
(ervieotrs in miniftrio ejus. De hiscriptum efi
in Affibus Apollolorum, quia *cenvocontel duode-*
f...

ctm

cim multitudinem Discipularum, duarunt ; /fan est A
 CHR^VTI --' derelinquere verbum Dei , tf miniftrare
 ,,,, ettifi. Confiditjre ergo, fratres, viros esc vebis ba-
 rn teftimann feptem , plenos fperita fmSe , tf fa-
 pientia , confituenms fuper hoc opus ; not ver-
 Urationi . tf mimfcrio Vtrbi trimut infantel , Ct
 placuit ferma ceram multitudine , tf elegerunt Str-
 pbanum vtrum plenum fide tf Spiritu fanfto , <7
 Pbihppum lff ceteroi , pwr ftaluerunt ante ceafpe-
 flu* Apoftolorum : tf orantet impofuerunt eis ma-
 nm. Exhinc jam decreverunt Apoftoli , vel fuc-
 ceifores Apoftolorum, per omnes Ecclelias feptem
 Dracones, qui fubtimiori gradu ceteri* circa aram
 Chrifti quafit column* altaris ai&fterent. De his
 Paulus, cujus vos doânnam tenete dicitis, feri-
 pit ad Timotheum. Nam cum pramiffiler, Epi-B
 fcopum debere irreprehenfibilem efle , fobrium ,
 Pudentem, moribus ornatum, continuo intulit :
 . r., f.i. Diaconos fimiliter pudice, *»n bilingue t, m- urW/e
 r' viae deditu , »»a turpe luerunt fe/leniti , habentes
 mifticnum fidei m confcientia pure : tf bi probentur
 primum, tf fie minifrent, nullum crime* babentes.
 Presbyterorum ordo quoque exordium fumpfit
 a filiis Aaron, qui tunc Sacerdotes vocabantur in
 cieri Teftamento, nunc autem Presbyteri vocan-
 tur. Porro hi przfuot Ecclefiz Chrifti, & in con-
 fectioe corporis & fanguinis Domini confortes
 cum Epifeopis lunt, fimiliter & in doârina po-
 puJotum, & in officio przdicandt. De hrs Pau-
 in r vr Jus Apoliolus fcribit ad Titum: Hujui, inquiens,
 rei gratia reliqui te Cretu, ut te qua defunt , cor. C
 rtgei, lff cox/iltuai per tivitetet preibyteros , quern-
 admodum tgo tibi difpofui, fi quit fine crimine eft .
 r.m g, in pruna aj Timotheum epiftola : Nob , »n-
 quir, nighgre gratiem f«« tn te eft, yae data eft
 hbi per prophetiam cum impqfitione mentum Presby-
 teri . Igitur cum Presbyteri ordinantur , per im-
 politionem manuum facerdotalis gratis donum fu-
 kipiunt . De quibus in libro Numerorum feri-
 ptum eft: Congrege mibi Jeptuegmte vtrti defente-
 riburpifreel, f««j tu nofti, quid fents popnit fintec
 magiftn ; lff duces cos nd oftium tabernaculi fadern,
 jacielleque thi flere tecum, ut defeendem tf laquert i-
 bi, lff eufere m de fpiritu tut , trademque eu . Et
 paulo poft: Deftndit Deumys per nubem, & la-
 quifui eft ed eum , bu&rent de fptritu qui erat in
 Delatus putet fe non tam tniniferium humilitatis,
 Moyfe, lff dem feptuagmte virn . De quiantiadminiftratioem fzcularis poteftatis adept-
 tum, & in condemnationem (uperbi* flcut dia-
 bolus per pfantiam dejiciatur. Non enim vale-
 bit fzcularis homo facerdotii magifteriutn imple-
 re , cujus nec officium renuit , nec difciplinam
 cognovit, fed neque docere poteft, quod non di-
 dicit.
 Quod cum ita fit, ftulrum A cunâis Catholi-
 cis abominabile fit, quod putatis vos poffe dare
 quod non accepiftis ; nec quibus io locis , nec
 quibus miniftris detur aliquod gratic donum ,
 differentiam facilis, fed in lucis, aut in biviiis,
 aut etiam inna pudenda fepta latrinarum ve-
 ftras phantifus , atque facrilegas incantationes ,
 Equafi quoddam fanâificationis myfterium , fuper
 eos agnis, quos erroris veftri confort» admiice-
 re poteftis. Qua tn re Paulum Apoftolum, quem
 veftrutn doâorem mentimini, veflimpotiusfen-
 nens accufatorem , qui ad Timotheum- feribens
 ait: Certa bonum certamen fidel, apprehende vilem
 alemam, in qua vcalus es tf caxteffus beaamcon-
 fefttouem.

Thwo
CWRIJTI

C A P U T VII

De Stpditt".

De fepnliufa etiam, quam prxter ullum faluti* compendium avaritie Sacerdotum adscribiti*, fermocinabimur. Afferitis quidem nihil diflerre, utrum mortui in atris domus Domini, an aliis in quibuslibet loci* fepeliantur, fingente* nullum pertendi myfferium fanflitati*, prxter quod de ipto pretio Sacerdotes fibi coacervant pecuniam. Sed fi faoâx matris Ecclefix finum fidelibus vivi* derogare prxfumitis, nec mīum fi vultis derogare & defundis. Verum qui de Ecclefia fuperiū* certiffime traâavimus, de fepultura etiam aliquid differamus. Porro cum fideles Chriftiani temporalem vitam in unitate Spiritu* Sanâi, lub myfferio catholice fidei in hic temporali Ecclēfia communiter exigunt, ut per hanc ad cttleſtem perveniant, ubi, rogo, debent corpora eorum poll reolutionem rediū* quam in finu matris* Ecclefix tumulari? Sicut enim temporali Ecclēfix temporaliter vivendo per fidem adluarent, ita & temporaliter moriendo in finu ipſius requieſeunt, diem videlicet refurredioni* & temporalis Ecclēfix gloriam expedantes. Hre ell enim mater credentium, qux natos ad mortes regenerat ad immortalitatem, qux filiorum corpora fervat fane ad tempus iopita, io generali tamen refurredionē ad immarceffibilem gloriam fu (citanda. Si ergo in tanto lumine veritatis caliginem errori* non deponitis, dicite unde ſpiritu* vitæ xternæ vobi* promittitis. In fanda quippe Ecclēfia Dao renati offerimur, ſieper iplam juxta p-c converſationi* qualitatem ad xternitatem tendimus. Ceterum cum refolvimur, in ipſa fepulti quieſcimus, & juxta ſpeciem mortis imitatur fururx beatitudinem refurredioni*.

Qui ergo hoc Chriftianæ fidei unicum pignus non ampleditur, a compage corporis Chrifti proculdubio divellitur. Ad hujus vero fidei unitatem pater Abraham fe noverat colligendum, cum ab Ephron duplicem ſpeluncain emeret; quam effi fine pretio poſſet habere, tamen ne cum improbis videretur participari, «limavit potius com- D parare. Ibi nimirum Saram uxorem fepelivit. fic ipſe poſtea fepultus eſt, necnon Iſaac cum Rebecca Illuc etiam Jacob, cum in /Egypto mori debuiffet, ^lios fuos fepeliendum fe reportari com- monuit. Joſeph vtro filius fuus, antequam moreretur, quodam prophetico contuitu dixit ad iratres fuos: Poſi mortm tntm Dtm vtfllabſ vol, tf effindere ſociet dt terre iſte od terrom quemje- revit Abrethem, Iſeec, & Jacob pelnbnm no/tru. Cimqttt eſcendertit, eſportete vobifeum offj nttdt hco iſto, ad patriam videlicet iepulturam. Quod & iſti fecerunt. Tobias vero vir plenus Spiritu fando filium fuum monuit, ut cum ipſe moreretur, funus fuum curaret, & juxta eum lepeleret uxorem fuam. Notandum enim quod fandi E Patre* non ſolum in vita, ſed poſt mortem ab alienigenis difſeciari volebant; quippe unitatem futurx Ecclēfix prxtendentes, qn* icoriutn fidelibus aggregatis profanos cultus abhorret.

Quod fi Abraham fepultum fibi pretio eoemiffet, cum gratis poſſet habere, cur non potius & nos in fepulturis noſtris fandam Ecclēſiam quolibet munere donabimus, quod & ad remedium vivi*, dt ad veniam profit defundis? Si autem obſcitis, quia hoc magis avaritin Sacerdotum exigit; nec quidem nō negamus, q'ua aliqui hoc faciant: faciunt enim aliqui. Nec mirum, cum

A ex duodecim Apoftoli* unus avarinx inhiaffer. Sciendum vero, quod vitio malorum boni depravari non debent, aut divina myſteria informari. Quidquid enim fiet in nomine Domini, premio non vacabit. O vos caeci fit errantes, Dominici* verbis vo* increpo! Neſcientes legem, quare non ferutamini Scripturas? Hoc habet plane liber Regum, quod Reges Hraethicx plebis in uno loco omne* fepelirentur, exceptjs pravis & impenitentibus. Quodſſi pernitentes admiſſa correxerint, cum ceteri* fepulturam fortirentur / Unde datur intelligi, quod cum Salomon cum ceteris tumuletur, ventam criminum metuiffet, licet ſua pernitentia non legatur. Ad hoc autem & alia multa, que de fepultura occurrunt myſteria, ipſius B Salvatoris eo etiam affuit providentia, quod crux fanda in qua pependit, ſuper tumulum proioperemis Adam, ut tradunt Dodores, figeretur. Nec vacat, quod pretio ejus fanguinis ager Acheldamah emitur, ubi peregrinorum corpora tumulantur: revera enim ejus fanguine Ecclēfia comparatur, in cujus finu pauperes Chulii quicſcunt.

CAPUT VIII.

Dt pœitentu.

Quoniam quidem ſuperius regenerationi* myſterium nihil eſſe dixiſſis, ob hanc ſcilicet cauſam quia quidquid ex operibus latanx bapuran- dus abdicare fe profitetur, pollmodum in vita repetere non umet, ex qua ſententia pœitentie derogare videmini. & ceteris qux Deus ad peccantium reconciliationem remedia contulit; reflat nobis adhuc ſuper hujusmodi infudere. Necdum enim incredulitatis vulnus ad vivum ufque attigimus, quod quidem nos medicantis verbi feramento opus eſt recludere, unde latentis putredinis (anies in apertum erumpat. Sciens certe divina providentia neminem baptiſmatis gratia renovatum, ad ſuperandas diaboli infidias, & vincenda* carnis concupiſcentias eſſe idoneum; ne quis poll lapium in delperationis foveam corruat, adverſus ſingula vitiorum vulnera refervavit convenientia reparandx ſalutis medicamenta, parans luperbis humilitatem, invidis charitatem, luxu- noſis continentiam, gulofis parſimoniam, lapidis pœitentiam, & ceteris quibuique vitiis congrua medicamenta, per qux peccator quaſi quadam baptiſmi regeneratione Deo reconcilietur. Sed ut de reliquis fileam, quoniam pœitentiam abjicitis, cum tamen Evangelii auditores vo* eſſe dicitis, interrogo vos, quid Dominus in Evangelic eſſe voluerit quod ait: Geedeo ſeptr imopec cetort pamtente, qetm ſepre uecagrata novem j« fat <?i> no» indigent pœitentie. Et alibi. Non Ve «i vocert jnflet, ſed peccetort tn petnitntiam. Satis certe ſuperque abundanter exempla poenitentix, per qux revelante Scriptura multos de tumulto vinorum & morte animæ reſuſcitatos cognovimus, de quibus multos ante ele&ionem in malitia ſua perdurantes, per poenitentiam reſipifei cognovimus; plurimos vero poſt ele&ionem lapſos, ſed poſtea pœitentix remedio in priſtinam gratiam reloca- to*. De quibus beatum Petrum primum in medium introducimus, qui dum poenitendo ſleret culpam negationis, non ſolum priorem gratiam reimytravit, ſed inter omnes totius ecclēſiaquæ in terris & in cœli* eſt, primatum accepit. Cum etiam prodigum filium a gratia paterna privatum in Evangelic audivimus poenitendo non ſolum in gratiam patris rediſſe, ſed & ſtolam primam quam

—quamamiferat, recepisse. Ipsi cum audis, non
 CHIurri oot-n> iotelligas, led anti-ym, quia priori* in-
 >>>, nocenti* vellem, qua se peccando expoliaverat ,
 pnnitendo reparavit.

Denique qui doarinam apostolicam fuicipitis
 oportet audire qualiter Paulus fornicantem fra-
 * rctn compellat ad poenitentiam.* Oavav...inquit,
 aadirur inter ve/ fornicatio, & tali/fermeatte,y«M-
 lit mc inter gente/, ita at axareav patril yuu ba-
 hunt. Bl ve/ Inftati e/lit, & w» magl/ laflum
 babatftit, at tollatur de medio veftram qai boc opa/
 fecit . Ege faident abfem torpere ; prafent natem
 ftinta jam jadicavi at prefent, eam qai fie opera-
 ta/ efi in nomine Domtni noftri Jefa Cbrifli congre-
 gat// vobli tJ meo fpirita tam virtute Domini Je-
 fa, /radere bajafmodi Jetane ia lateritam canus.*B
 fpiritu falvai fit in die Domiai noftri Jefa Cbrifli.
 Et alibi: Timeo ne cam venero bamiliot me Dea/
 apad ve/, & lageam mallet ex bn qai ante pecca-
 verant, & non egerant poenitentiam faper immand/
 tiam, & fornicationem, & impaden/am qaamgette-
 rant. Qjnd enim tradere hominem Satan* in inter-
 ritum carnit, ut fpiritus falvus fiat, aliud eft, nifi
 hunc quod per incontinentiam carnis deliquerat,
 per tribulationem carnis diluere, ut carnis titil-
 lantis rubigme poenitentia camino excofta, fpiri-
 tus purior in diem Domini falvus fiat? Unde
 ipfe poftmodum dicit fe timere ne lugeat de eo-
 rum interitu, qui non egerunt poenitentiam fuper
 immunditiam & fornicationem fuam.

Denique in ecclefiaftica hiftoria quemdam ju-
 venem apud Ephefum audivimus a beato Joanne
 Apoftolo in Monafterio reclufum: qui catholicis
 difciplinis ioftruâus, & baptifmatis gratiam ade-
 ptus, poft multa religiolo converfationis exempla,
 diabolice fuafionis fpiritu agitatus monafterium
 deferuit, & inter fylvas & luftra feratum homi-
 cidis, furtis, & omnigenis fbgitiis depravatus
 eft. Qtem cum Apoftoius requifitum ad Eccle-
 fiam revocaret, & mifer ille ob magnitudinem
 criminum nullam, reparande falutis fpem fe ha-
 bere diceret, beatus Joannes jurisjurandi facra-
 mento ei fpem veniz promittit. Dehinc jejuniis
 & orationibus eum intra paucum tempus ita red-
 didit emendatum, ut ceteros anteiret fanftitate,
 & ipfius Ecclefiz regimen illi Apoftoius commen-
 daret: prebens per hoc magna exempla verze pce-
 ditentiz, & documentum ingens regenerat.onis,
 atque infignia quedam & trophza vifibilis in eo
 refurrectionis offendens. Verum qualiter idem Jo-
 annes Apoftoius Angelo Ecclefiz* Ephefi feribat,
 animadvertite: Memento, inquit, ande exciderit,
 <7 agy pntitentiam, èX prima opera fac; ahejain
 veniam tibi, fi" movebo candelabram team de loco
 eja/. Extat unum, quod ad commendandam pnti-
 tentie vim fufficiat, exemplum. Senatoris cu-
 jufdatu filiam Deo confecratam vir quidam con-
 cupifcentie furis agitatus quondam eo ufqueada-
 mavit, ut per maleficos immundumfpiritum con-
 fuleret. Cui cum fpiritus malignus defiderii effe-
 &um promitteret, fi Chrifto abrennniare vellet,
 ille non folum acquievit, verum abrennniationi*
 chartam manu propria feriptam illi donavit: fic
 que (ponforis fui arte Virginiiamplexum adeptus,
 non poft multo amare defiebat ftupri mercede au-
 dorem fuum negaffe. Tandem beato Bafilio Cap-
 padoci* civitati* Epifeopo omnem re* ordinem
 ebntellur, in quodam conclavi per tres dies fub
 pernitiencia, fatifaaiooe recluditur, ubi infeftan-
 tis fpiritus convins multa patitur. At vir beatus
 convocat* in Ecclefiam Cleri ac populi multitu-
 dine non defitit orare ad Dominum, donec va-
 lidiffimo orationis certamine fcr.ptum de muu

Diaboli extorfit, fit runâis inſuentibus demiffam—
 per aerem chartam recepit.

anno

Abfit igitur a fidelium mentibus hanc veftram
 execrabilem audire doarinam, ui lapfi* poft ele-
 dionem poenitentiam nenuquam proficere cred-
 ant, cum luce clarius eft poft perpetratafcclera
 homines per eam redire ad innocentiam. Qjiam
 quidem adeo efficacem, adeo potentem ad abo-
 lenda peccata experti fumus, ut etiamfi io ulti-
 mo vit* fpiritu quis admi(Torum pceuiteat, fit pu-
 blica lamentatione commiffa prodantur, fructum
 tamen & fpem venis falutaris sion perdat, quia
 propofitum quod decrevit ialvare quod perierat,
 non poteft immutari: & ideo quia voluntas eju*
 non mutator, etiamfi tempus emendationis non
 conceditur, fi tamen in fupplici confeffione vira
 exceditur, fideli propofito venia non negatur ab
 illo, qui non vult mortem peccatoris, fed ut con-
 vertatur a perditione pernitando, & falvatus tui-
 feratione Domini vivat. Quod autem objici g>
 terat de peccato ad mortem, cui nulla patet
 veniam conſolatio, id quidem eorum eft, qui i.
 deſperationis foveam corruentes, nihil prorfusquo
 inde eximi valeant, fibi reliquerunt.

CAPUT IX.

ftv*d poenitentia poft marra* pmitit.

Verum nâ quit poenitentiam foli* vivi* & non
 Cdefundis proficere credat, multos qui a facula
 traofierant, fuorum pietate viveutium a peenis
 relevatos Scriptura teſte comperimu*, dum pro
 eit facrificium mediatoris offertur, vel elemo-
 fyn* fiunt, vel quis vicariam poenitenti* ſolutio-
 nem defuncto amico perfolvit, dum quod *ger
 preventus morte non potuit, vivus ſupplet ami-
 cus. Quod quia cſci lumine fidei non ſolum re-
 fugitis credere, fed penitus deſtruere tenratis,
 non vere, ut atteritis, Evangelii auditores eſtis.
 Nam ipſa veritas dicit, quia fi fait l» Spintm M". " ".
 fan&am blaſphesniam dimrit, nefoe l» boc fatale
 remittetur ei, æque in fatum. In qua lententi-
 in Dialogo ſuo beatus ait Gregorius, datur in-
 telligi quafdam culpas in hoc fzculo, quaidam
 vero in futuro poſſe relaxari. Quod enim de uno
 negatur, confequẽt* intelledus patet, quod de
 quibufdam conceditur; fed hoc de parvis mini-
 misque peccati* credendum eſt, ſicut eſt conti-
 nuus otioſu*termo, immoderatus ritus, vel ali-
 cur* familiaris, ſit cetera fine quibus vita huma-
 na non agitur, qu* etiam poll mortem gravant, ſi
 adhuc in hac vita poſitis minime fuerint laxatas
 qu* per ignem purgatorium poſt mortem ipſe pau-
 lo poſt dicit purgari, ſi in hac viuopoſitu* hoc bo-
 nis «flbui, ui illic obtineat, aliqui*promereatur.
 Unde jure a fanâis Doâoribus purgatorium ignis
 eſſe dicitur, quod per eum peccata aliqua purgan-
 tur, prout viventes aut elecmofynis, aut*facifi-
 ciis, aut ceteris, ſicut ante diximus, vicaria poe-
 nitenti* ſblutione obtinere poſſunt. Unde & Pay-
 lus ait, quia vir ſori/Timeu ſolatione ſaBa miſit
 JemJoſſmam: dxodetim miſſid'grædum'at'argenti, of-
 ferre ea/ pro peccetn mertneram, jatte ff tlligie-
 ft cogitant de refumBleve: nqli ewm mt fat ceciderant,
 reſxrreBamt ſpermett ſaferſtme vUeretar
 ff vaaxm orare pm mortali. Deinde dicit: SaaBa
 «ft fir ſalabn/ eſt cogitatio pm bſaaBIt mmram,vt
 a peccato ſoboantar

Confiât igitur, ut diximus, talium operam
 Îretio defunâos poſſe a peccatis abſolvi, alioqui
 'aulu* Apoftoius, cuju* vos auditores eſſe menti-
 mini, nequaquam audiendus eſſiet, qui dicit, li-
 gnuas,

gOum, ftenom, ftipulam, ideft peccata minima A
at⁴ra levHfusa igni purgatorio facile confumi :
dwgo quibus nimirum noo purgatoria, fed merna fup-
plicia inferrentur, nifi talibus hoftis promeruit
font ifon purgatorio refolvi.

CAPUT X.

De Ceanahiii

Do coenobiis voco, que vos contra evangelica
ft apoftolica decreta facrilega monte abominan-
da judicatis, dioentea conjugatos id fortem fide-
lium nequaquam computandos, multa fandorum
patrum occurrunt exempla, que infidelitatis
hujus blafphemism confutandam ftis fufficiant.
De quitus nos refponfuros quodam diferetionis gu-
bernaculo noftri fermoois carnam lubire oportet,
ne quafi inter duosfcopulos naufragium incurrcn-
tes occafionetn demus io alterutrum, fcilicet aut
omnes indilcrete a conjugis exterrendo, autom-
nes iodiicrete ad connubia commonendo. Porro
ficut inter fecularcsft ecclciaftico*pro* quadam
ordinis diferetio eft, ita ft converfio eorum qua-
dam difenonionis ratione (erranda eft . Nam vir
cdcfiafticuv , pofquam relida icculi militia in
fortem Domini computatur, non poteft , (alvo
profefioais fis- cingulo, conjugali thoro fe ite-
rum mancipare . At viris iecularibns, qui nulli
ecclefiaftici regiminis jugo funt obnoxii , nec
evangelica, nec apoftolica decreta legitima pre-
judicant connubia, fi tamen fcilum omni tempore
fibi debere effe fabjedam confugii voluptatem, ft
fi difcensuit certa concubitus tempora, quando
coeundum, ft quando ab uxoribus fit abftinen-
dum. Non enim taba connubia beneplacita funt
Deo, quibus homines ad luxuriam, ft delicias
inftrar animalium provocantur, qui Deum a fua
mente excludunt , ft fuc libidini vacant, ficut
equus ft mulus. Qui autem ita conjugio utitn*
m eum timore Dei in amorem filiorum potius in-
tendat , quam ut petulantis carnis appetentiam
expleat, hunc copula conjugii de forte fidelium
non privabit.

Falluntur igitur, qui conjugatos a regno Dei
exterminandos affirmant, prsefertimcum in Evan-
dume fpeftare intellexiffet. Sed de hia fatiis ad
f. Ica traditio talem humana: confuetudinis le-
ge» multis in locis coohrmet. De qua re hoc
uouaa ex ore ventatis teftimonium proferimus .
Nam Pharifeis tewantibus & dicentibus, filice-
Kt homiai uxorem <uam dimittere quacumque ex
aut. ^ ^ tHfi, iHe tvfpoodens ait: Nan legitili tulatutfe-
tit, ueaftnla» tf /madeam d initia fecit tal, tf
lcuit, Mpter hac limittet heme patrim tairta,
tf aihanhit aneri faa, tf erimt éao la cam una.

Duei etnjmalt , était ■. /éparvt. Requiritibus
autem illis, ut quid Moyles maodaflet dari li-
bellum repudii, & dimittere, ait illis: ftrnmam
Marft ai iuntian ttrili velti teraefit vthu ii-
môMvv unant veftrat, ah initu autem naafait fic .
Dica auteue vthil, fnia quaaaue axtmu nfi ah
/nlicaCltneue laeiferit, tf allaue Merit, atticha-
r.mr.t> tar. Petrus autem in epiftola fua ait: Muherta
fidiita fini vtrû fuit, ut tf fi fui *- cnittutur-
de , per uaitren ctwerfatitneai fine verba lucri-
»..1.0<./*.*. & pnulo pofit: Sic nine ahfuMa tf fan-
Ba Utnliet fperaulee in Det enabant ft fubjcBa
fatfrUe virir , ficut Sara aheihat Ahraha ituti-
ma. «m vacant. Et iterator Viri ftuttltler ctha-

Paulus ad Corinthios ait . Btuam eft blemni mo
tauten maUereaa, prpter ftnialittm aat »uf-
fal/fur/uae aauem habeat, èt auapMfar vfram C
Jan- haheat. Vxari vir idetaue nliat, fimilliter&^c> r ..
*jml vin. Et paulo pofit : ùtr autem fai sa ata-
trimentit juaBi faut, pncifit ata egt, fei Datai-
sal, unmm a dira aaa dfeeln-, fùti fiittceffmt,
marre iaapfam, am vire fat meuciliari: (f w
«Mrvas aeu liudttat. Si fait frater aaanal itittt
Miele» , tf hac cta/aatii Milan taat ilia, aaa
liueittat ilium ; tf fi fta meller Mat virum rqi.
iclae, tf taattatt Milan cum ilia, ata liurittut
vire» : fanBilicatnt eft. vir inliidit per atûûnat
fhIta. Et rursum cum de Virginibus praeceptum
Domini fe uaa habere dloeret, conuerfius ad coa- MA)
Bjugatos ait: Exittimt hac beuam effe pnptar nften.
tem aeceffitalem, faciaai heaum eft hemiul fic effe.
Alligatae et unert t nati querere ftlallaatat ; fi an-
tem acceperit anerem, neu peccatt. Scribit autem
ad Ephefios ita: Mulieret viril fait fabiita fint
ficut Demina, quitmam vir capat eft malierit, fittat
Chriffai caput eft tcolttia . Et iterum: fffiti fuam
unarem lihgut, feipum iliffi. Scribit autem ft ad {..V.*
Titum hoc modo t Aitlefetatulat itet, at vini
fati ament, filin illigant, predatet, ffbria , it-
nat hahntei carant, JaUta fait viril. Et ad Ti . r* . , ,
motheum.* Aitlcjcntvlat, inquit, vtiiae imita ; * At-
tam eniat laxariatv fatrini lu Chriffi, Men va-
tant, Meutci iaunatianeat, yam friuntut fileat ir-
riian, fecruut. Valu erijt-jantani unhen, tllial
Cpremere, aiatnt fautiliat effe, nullam tccafitnem

faut eetre faiaaam. Et ad Coloffenfes; Firs, in-
quit, illifptt nuent veftrat, tf ntlile amari effeai
illat.

Cum igitnr Imk humane conuetudinis lex tan-
tis divina auctoritati* fulciatur foflitutis , nimi-
rum abjicieoda eft «cftaa hceicos ac penitus con-
ctdcandu doctrina. Nam fi conjugalis focictas ho-
mini canta effet perditionis, qui veutt perditos
separare, nullum daret hujus culp- documentum,
nullum praeceptum . Paulus deoique, qui tantir
charitatis igne flagrabat, ut etiam pro fratribusV
anathema neri optaret, nullum fuper hujufmo-
di daret confultum, fi hoc ad detrimentum ani-
mae fpeftare intellexiffet. Sed de hia fatiis ad
prastens diftum.

CAPUT XI.

De Cnfefferibui.

Jam vero quit no- rideat roe ia hoc divini
judicii ft chrtftian- communioni* reoeaffe, quod
adverfum beatiffimos Chriffi Gonfeffores pravi
dogmatis (editionem iacrilego aufu movetie, di-
centes prefer Apoftolos & Martyres neminem ju-
ra venerari, io Coofcfloribus nullum donum vir-
tutis effe, ncc ab eis aliquam (alutisgratiam po-
ffe (pedari , quorum corpora in cineres refoluta
E nihil a mortuis animalibus differre videntur. Pe-
trus certe Apoftolus datam fibi a Domino ligan-
di atque folvendi potcftatem, hanc quoque beato
Clementi, Lino etiam ft Anfciclo ipfe tradidit ;
ceteri quoque Apoftoli eandem gratiam focceffo-
ribus fuis, ideft fandis Dodoribus atqueConfef-
foribus reliquerunt i quorum quidam gladio occu-
buerunt, alii in pace Ecclefi- quieverunt. Sed
non idcirco ab hominibus injufte venerantur, quia
percufloris gladium non lenierunt. Verum fi ra-
tio temporum non potuit preflare manyriem, gla-
ria tamen martyrur non carent, quia ft voto ft
virtute ft potuerunt elle martyres ft volueram.

Ff Nam

4I>

!?!5Ss

SYNODUS

Y°Riüs

4JI

anno
CM*^T>

>Nam de illi pco fpa etemiutss multas humano-
rum dolorum pertulere paffena», famem, vigiliis,
nuditates, jejunia, oppeobna invidorum, infeâa-
«tiones malorum, curam pro infirmantibus, folli-
citudincm pro periclitantibus, gemitum pro pe-
reuntibus, cum fctiitibus Henles, cum fcaudali-
xantibus urentes. Qnnnetiam adverfum humane
fpintuailque nequitias diverfa certamina fernper
in eis emicuit fortitudo vincendi,patientiaexspe-
dandi, aequanimitas fufflineodi. Quibus etfi per-
cuffior deeflet, ipfi fibipercufforri minifterium tupte-
verunt. Nam quid in eis carnifex aliud feret,
quam corpus? Et certe quod ad momentum
percutor faceret, ipfi fibi longo cruciatu intule-
runt, dum carnis concupiencies in le occide-
runt, fic quod fuave, quod dukc, quod volup-
tuofum fuerat, ademerunt.

Porro prenait» career eis non defuit, qui fe in-
ter anguffam aridioris vit* custodiam a mundi
illecebris concluserunt, quorum mens luadiffima,
manus plerue munditiæ, eo quod tn menfa altaris
facrofanta corporis & fanguinis mylleria cele-
brantes, & in tui cordis penetralibus hofciam vi-
vam Deoque placentem, ideft, femetipfos fine
macula, atque admixtione pravi operis offerre
non deffittunt. Et ficut diximus licet percutoris
non fenffiffent gladium, tamen per vite meritum
Deo digni martyrio non privantur, quia marty-
rium non folum effiiffiooc fanguinis, fed abftinen-
tia peccatorum perficitur, alioquin longe a vero
differre videbitur, quod ex ore veritatis ad duosC

****■...»» fratres filios Zebedrei dictum eft: *Calicem feidem
meam bibetis*: cum unum quidem gladio occubui-
ffe, alterum in pace ecclæfiæ quieviffe legimus.
Sed neque ullo auctorum exemplari offendunt bea-
tam Dei genitricem Mariam gladio vitam finiffe,
etfi per Spiritum Sandum Simeon Propheta paf-
furam illam dixerat: *Et team*, inquit, *animam
Citrantibit gladia*. Unde beatus Hieronymus m
< animam ejus gladium pertranffiffe dicit, quod
in morte Chrifii compaffionis atque doloris gla-
dium fentit; dum per eximi* dileâionis vim
mortem Chnfti fuam fecit. Philippum etiam Apo-
dolum fit Lucam Evangeliffam non per paffionis
certamen, fed per pacem a ficulo migraffe le-
gimus. Poftremum vero quis tam lapidei cordis D
eff, ut ad quorum tumulum «rgros venientesop-
tatam falutem reportare, eorum merita
apud æternum judicem vivere non credat? Sed
quis poll Apoftolus Martino, quis Benedifto in
miraculis potentior?

Sed fortaille objicitis, quia multi in nomine
Chrifii mira operati funt, & tamen poft a Domi-
no reprobatî tout: de quibus in Evangelio Do-
minus: *Multi*, inquit, *vernent dicente/ : Domine, ner.,
ne m nomino tao propbetavimul, & in nomine tao
damma ejecimat?* Quibus difturus eft Dominus:
*Jlmen dico vobit, rnjcio vot, difcedite a me, omne/
operarii iniquitati/*. Quorum vita quidem, quia
non concordabat verbis, idcirco a Domino re-
probantur. Quod autem videntur operari, oon
fui» meritis, fed Chritii nomini imputatur. Eje-
ffi namque dremones, non eos, fed Chrifti no-
men fugerunt, quod quondam in filiis Scev* cu-
jufdam Judz patuit, qui, ficut fuperius diximus,
per exotcilmum dremones in nomine Jefu, quem
Paulus pnedicabat, ab obfeffis corporibus lenta-
bant ejicere, qui concito indignantis fptritus fu-
rore vexati audiunt: *Jefam novi, tf Paahemfcie;*
*voi autem foi effli/ Et continuo tnjdalt In eoi fpi-
ritui irmandai*. Quibus illa fui prena furoris fa-
ne dedit indicium, quia non erant ex eorum nu-
mero, quorum vita landitatis concordabat fanftx

A praedicationi. Eorum vero corpora terne manda-
u declarant, quales utrique in vita exftiterant,
cum illi quotidie miraculis vivere, ifti nulla vir-
lutis indicia ex fe poffe dare videantur. Nam
in fanfta Ecclefia plena redundant miraculis volu-
mina, qu* ad fandorum Confefforum tumbam
fieri confpiciuntur, cum reprobi poft claufas in
inferno animas, & fepulcra recondita corpora,
nulla fandi meriti relinquunt indicia, præter quod
aliquando diabolus ad decipiendos homines phan-
taftice lucis figna ad eorum offa demonftrat, ut
ex hoc ad ufum venerationis deceptas mentes in-
vitet, ficut tempore beati Martini legimus appro-
batum, qui vulgi errore dicatur monafterium
tanquam in honore martyris fuper latronem in-
vemens, verbi fui imperio juffit fepuhum confi-
teri, quia nihil fibi cum fandis fuerat commu-
ne, fed fuorum feplerum culpis cum diabolis le
in inferno torqueri. In talibus igitur locis fi quid
huic fimile evenerit, de quo majorum memoria
nihil certum ferat, interdicut fandificationes, ne
ritu Gentilium fana idolorum antiquitus coniru-
âa pro facris venerentur, aeve fepultis temere
divina iblvaotur, nifi per provincialem Epifcopum
vita fepulti examinetur, fi fecundum Evangelium
Chrifii fuit.

ANNO
CHAISTI

W Se

CAPÛT XII.

Do P/allendi Officio.

Quis autem dubitet vos immundo fpiritu agita-
ri, dum hoc quod per Spiritum fandum prolutum,
atque inilitutum eft, ideft, ufum pfallendi in
fanda Ecclefia, abjicitis, fic quafi fipferfitiofdm
errori cultum imputatis. Sumftcrgo hanc modu-
landi formam ordo Ecclefiasticus, non ex ludicris,
aut jocularibus infedationibus, fed ex veteris de
novi Testameuti patribus, ficut de David in libro
Regnorum legimus, quia cum arcam Domini de
Terra Philiftinorum educeret, ipfe depolitis re-
5'alibus infigois, & fumpta cithara coram eapfal-
tere coepit, quod ille nullum fupern* gratiæ tunc
aptius facrificium intellexerat. Qui etiam per hanc
modulandi dulcedinem Saulem Regem a demooc
liberaverat, quem medicorum ars viâa deppera-
verat. Certe & apud lupernos cives legimus hujus
modulationis iofigoia celebrari, ut in Apocalypfi
Joannis Apoftoli; *Habente/ Jlagali tûbaral, &
cantabant canticum xwvav*. Et iterum: Et vocem
quam audivi, ficut citharedorum citharizantium
in citbarisfuis. Hinc ergo colligendum eft, quam
gratum fit Deo officium pfallendi, fi intenta men-
te peragatur, quando in hoc Angelorum choros
imirari videmur, quosconfat laude» Domini fine
intermiffione pertonare. Unde Pialmtfla fiepe nos
admonet dicens: *Cantate Domine enheummvam' rlat. p*
Et; *Bent pfalkte ti m vociferatione*. Et iterum:
Pfalum dicite nemini tjm, dategloriam lamieju/.
Et in Evangelio Matthei: Et bjmnno- dffla sxirraal 1*«4»' ».
montem Olivarem. Talç namque facrificium fu-
per taurorum pinguedinem aut hircorum faogui-
nem Deo placere per Spiritum fanftum pfaltnifta
viderat, cum dixit; *Humquid mandatabe tenti u«» <>v*
taurorum, aut fanguinem hircorum potabo? Immola
Deo facrificium laedit. Et iterum: *Sacrificium lau- iw.e.i.,*
dii honorificabit me.

Denique non fotum irrationabilem creaturam,
fed cunâa que hint condita, fuum Conditozem
continuo ptolledi tenore laudare jubet, cum di-
cit.* *Laudate Dominum de collit, & ocrera ufque 7/<u«4».*
in finem Pfalmi, quem ita concludit: *OmniSpi. u,* 4*
rite/ laedet Dominam. Ne ergo Pfalmifta irratio-
nabi-

« »

ATTREBATBNSIS.

— aabilem, aut Inanimatam Creaturam frofra in Alignum unde nobis vita conceditor, non lo fehabuit hanc virtutem, fed. ex illius virtute, qui infirmus fuit ex nobis, vivit autem ex virtute Dei. Regnavit etiam mors dt diabolus ab inobedientia ligni feientia boni dt mali, inperata eft eadem mors, dt diabolus per obedientiam lien fanfie Crucis. Quis ergo negare audeat iure ab hominibua venerari, per quam diabolus vifiis dt mundus Deo operante falvatus eft? Quis satem nifi infinie furis agitatus, neget vexillum atque virtutem dominica Crocis eue colendam, qui beatum Andream, quem vos imitari inter ceteros Apoftolos mentientes dicitis, tanto eam pallionis amore expetere, atque fedula veneratione audiat praedicare. „ Cum vero, inquit Scriptura, perveniffet ad locum ubi Crux parata erat, videns eam alon-

nWin- „ «!»«!»» in concentum Pfalmodic nos hortatur, dicens: *Lqntniti winjnuttiffi in Pfalntii (T ipnms tftntititititritulii>!, tentnntt & pfillntit Dm .*
„.co.,.s. Et ipfe alibi dicit: *ffnlhm nrt, p/nltat fpiritt & nntntt.* Quin etiam in tranGtubnfiorum virorum pfalmodie cantum ceciniffe Angelos multa divino feripror: exemplaria doceat.

Unde confiât eos de gremio fanfie ecclefie ex-terminandos, qui hoc pfaleodi officiam iudicant nequaquam ad cultum divinum pertinere. Quid autem arbitrantur, nobis ipfis piallendo multa adverb imprecari, nbi videlicet Pfalmiffa mentis oculum in maleficos intorfit, ut eft illud: *SftiJ Wm «L h. gltritrû m mniitin? Et; Ubfirtntnr tntlt Mftan nt viiuntf dt cetera talia, falluntur nefcientes eum propheticè ipiritu intueri ea, que fuperventura fuerant bis, quos in mortem Chriffti, & fanfiorutn Martyrum tumentes gloriari infpqcerat, quique a malitis fus pravitate nequaquam declinantes exultant in rebus pefillimis, & letantur cum malefecerint. Patet igitur tales a capite fuo, ideft a diabolo non diflentire, qui eft caput omnium ini-*
quorum, qui etiam Scripturam bnfiâam intelligent finiftra eam interpretatione prsvrtcre moliror.

CAPUT XIII.

Dt vntntiont Dsoumm trntit.

Qpouiam veto adverfum Crocent Dominicant & vivificum lignum viperei dogmatis venena funditis, dicentes hoc ex errore hominum veniffe, quod venerantur earn, cum nullam magia in fa virtutem contineat, quam extera ligna fylvarum poster quod opere mannam hominum eft efformata, pro quo nulla veneratione digna eft: pauca ed multis, qua ad hanecaufam utilia videntur, edicimos.

Scimus namque, quia omnis iubftantia qua Deus non eft, creatura eft, & que creatura eft, Deus non eft. Ligno igitur nihil divinum damus, at illud adorandum iudicemus, quia inter ceteras creaturas, qua Deus non funt, fua nature fabftantiam funit: fed fi rationem myfterii diligenter inveftigetis, non folum ab hominibus, fed etiam ab Angelis Dominica Crocis vexillum honorandum videbitis, qua quidem aperuit sacramentum quod uefeiebant. Primus namqua Adam inobedientia mucrone interfefus eft a ligno (cientis boni, & mali, & nos fecum traxit ia mortem: fecundas Adam per palmam obedientia a cruce tranfivit in vitam sternam, & nos fecum dexit. Vcrumtameo lignum fcientis boat dt mali non dicimus beandum fuam naturam in fe mortem habuiffe, fed fuit in caufa, ut io eo probaretur obedientia parentis noftri, five vindicaretur inobedientia; quo contra, lignum vite ia canis bmpiterna vitæ eft. Hov lignum attulit vobis Dominus nofter Iefus Chrifftus per lignum Crucis ia ecclefia nofta, ut qui morti debitores eramus per lignum (cientia boni dt mali, faceret nos vitæ capaces per lignum bnfis Crucis. Et ficut illud ex fua natura non habuit mortem, ita CrocA Genrmi. Tom. XIX.

„ ge, exclamavit voce magna dicens: Salve crux, „ qua io corpore Chriffti dedicata, dt ex membris ejuftaoquam margaritis ornata. Antequam „ te afcenderet Dominus nofter, timorem terre „ num habuiffi: modo vero amorem caleflem „ obtinens, pro voto fufeiperis. Sciens enim „ quanta intra te gaudia habeas, fecurus dt gaudios „ deos venio ad te, ira ni ât tu exaltans fulci „ plas me difcipulam ejus qui pependit in te, „ quia amator tuus femper fui, dt defideravi te „ ampicfti. O bona Crux, qofc decorem fit pnt „ chritudinem de membris Domini infeeptiffi: P diu defiderata, follicite amata, fine intermiffi „ Gone quafita, dt aliquando concupifcenti an „ mo præparata! Accipe me ab hominibus, dt i, reddo me Magiftro meo, ut per te me recipiat, qui per te me redemit. M Et Piatas Apoftolus: Miis, inquit, nift gltritrû n\$ in Crnet Deariw am Jtf» Chriffti. Glorificantes igitur Crucem dominicam, Chrifftnm quafi pendentem in ea mente invocamus. Qpem vero invocamus, ipfum adoramus. Profternitur corpore ante Crucem, mente (ante) Deum: veneramur Crucem per quam redempti fumus, fed illum deprecamur, qui nos redemit.

CAPUT XIV.

Dt /ntngine Slnvnttrit in Cntt.

De imaginibus quoque qua in ecckfiis fiant, ratio citius perpenditor, fi ex veteri Teftamento aliqua fimilitudo trahatur. Gradient namque poftulus IGrad per deferrem aliquando, Ignitorum rpentium moribus ad mortem vulnerabamur, fuper quod confulroa Dominus iuffit fieri ferpentem Bueum dt alto filpate levati, quem percuffi refpicientes cito boabantur Et nos de Ægypto carnalis converbtiois per defertum mandant exilii ad terram fupern-promiffionis tendentes, per refpectam Mediatoris in Croce pendentis antiqui boftis venenum a cordibus noftis evacuumus. Qiti enim Chrifftnm per imaginem filii Dei ac paffionem confpexerit, ipfe antiqui boftis veena evadere poterit. Hoc certe indicant verba ipfius Domini dicentis: *Jratt inebnt/it Mtrfft [trfinit* in dfferre, im txnlmri tftititl JBnni-ietamû.....* Apte autemcneuserpeus lignofupenius eft, ut Dominus dt inferpente mortuus, dt ia «re fignificaretur sternas: mortuus videlicet per humilitatem, «ternus per divinitatem. Eft vero alia hujas ratio; fimpliciores quippe in ccdcfia dt iUitratif, quod per Scripturas non poliunt intueri, hoc per

& mort rolait, dam htoc ipeciea venerentur, Chrifftum in Crac afcendentem, Chrifftum in Cru.
Ff >

Sed neque rebellionis vctfrr tumorem graffari aduerfum diuinam ordinationem diutius patior , qua ecclefiastica adminiftrationis ordinem in nihilum redigere laboratis. Sanfta quippe ecclefia, quam beatus Paulus Apoftolus fupernam Ierufalem, ac matrem noftram, & manentem civitatem, & ad odificationem ex Deo domum non manu factam appellat, ex Angelis & hominibus conflata. Qua partira ex hominibus focietate Angelica in ordinibus diftinfta perfruens jam cum Deo regnat in calo; partim vero in ordinibus diftinftis adhuc peregrinatur in terra, & ad fupernam focietatem fpiratur, ubi fecundum Apoftolum tabernaculum eft non manu factum, neque huius creationis, ad cuius infar per Moyfem factum eft tabernaculum, de quo dixit ad eum Dominus : *Omeie fee jtxtt yasd tibi l» monte eficam eft.* In quo fuperno & vero tabernaculo, quod finxit Deus, & non homo, io lutiorea velaminis, id eft, in ipfum cadum, confellionis noſtre fummus Pontifex ſempiternum bebum *SMerdotiem, per proprium fangeinem intrandi fctmli in fenile, eterne redemptione invente* ; fedenſque ad dexteram Patris, id eft, in gloria paterna majeſtatis interpellat non voce, fed mileratione pro nobis. Denique *QC j/ar regem, & Demitt demmentim*, per quem reges regnant, & conditores legum jafſa

AMHO
..^5*

dir* dignius major , & la famillitodinem bono-
jis fuit quidam diferetio potestatis; quorum ibi-
litradiM inferiores tanquam ex quadam diverfi-
tata m anum ecclesie corpus coeant, na occa-
fiooe libertatis fobintret caufa pravaricationis .
Hujus rei gratia flarata ab Apofiolis & Apoflo-
lorum fucccfloibus regula eft ufque in hodie-
num dhm , per epifeopos atque Archidiaconos ,
Decanos etiam apque Prapoſitos totius eccliefia-
fici regiminis caulatn difpenfari * Qpod cum
ita fit, nihil eft quod jura contra he^ repugnaro
debeat.

CAPUT VI.

Dt eorum falſa juſtitie.

Verum quoniam falſa juſtitie dodrinam in-
trodeere tentatis , quam divks gratis adeo
proponitis , ut omnia propriis meritis adferiba-
tis , hunc nefario prſumptionis errorem divi-
ns auctoritatis idibus hbefidamuc : nam nulla
juſtitia , nullum boni conſtat meritum , quod non
de fonte fuperns gratis id quod eft , acceperit.
Unde ipſe , quo , perhibente Domino , nemo
inter natos mulierpm major eft, de ſe Joannes
dicit : Non poteſt homo accipere quidquam, niſi
ei fuerit datum de cxlo. Et Apoſtolus dicit :
> *..*» Omne datum optimum, taw donum perfeBum
dejurſum eſt, Jelecndem e tetre luminum. Et Paju-
lus ait.* Infelix betet; qxit, nee liltrebit de cerpe-
re neertit beſit: t Gretie Dti per Jeſtm Chriſtinee
» * Dntinnne nefirmn. Et iterum : Gretie Dei fxt id
/>..» Et iterum; Sed plet illu tntniblu lebe-
revi; nen ege entem, fed gretie Dei nectmt. Ad
hanc nos profeſſionem ipſe inſtituit, cum ait (fi-
ne intermiſſione orate), quia nullum tempus in-
tervenit, quo ejus non egeamus auxilio. In pnc-
varicatione nſmque primi hominis naturalem poſ-
ſibilitatem ſit innocentiam amiſſimus, ſit nemo de
profundo illius ruins per liberum arbitrium po-
teſt confurgere , niſi eum gratia mUcrantis ere-
xerit.

Quſcumque igitur in cordibus nſtris, aut in
noſtro atbitrio fanda cogitatioeſt, aut pium con-
ſtitim, aut quilibet motus bonos voluntatis, cx
fus-gratis dono dcſcendit, quia per illum aliquid
boni poſſumus, fine quo nihil poſſumus, ſicut ip-
ſe diſcipulis ait: Sine nte mb.l petefurfecere . Nam
omnia hominum merita ab ipſius gratia prſve-
niuntur, per quem fit^ ut aliquid boni ſe velle
incipiamus ſe facere. Benique quibus juſtitis o*
peribus Maria peeeatrix a peccatis dimiſſa , Za-
chſus juſtificatus*, latro ad paradifi gaudia tece-
pius eſt, niſi ſola divins pietatis gratia? de qua
<«.. t. ,. Apoſtolus ad Romanos: Uki ebnndevit, inquit ,
» dtliBnm, /npereonndevit gretie. Et alibi : Omner
*nim peccaverunt, & egent glerie Del , intificeti
»»> . * » gratit per gratiam ipſini. Et iterum: Fnim, in-
quitt; & neſ netura filii ire ſicut & ceteri.

Certum itaque tenemus, omnes homines per
icmetipſos non ſolum perfedionem, fed nec ini-
tium juſtitix poſſe contingere, fed univerſos qui
fiunt boni, divina gratia pr«veniri. Bonam nam-
que tn homintbns voluntatem ipſe gratis prſpa-
rat , grana donat, ipſe adjuvat, ipſe conſummat.
Ut enim ebnegentet impietatem tf Jeculeria deſide-
ria , ftkrie , juſte ple vtvamni la bee fecula,
ait: Gratia Dti per Jeſum Chriſtum Dominum
noſtrum, cujus bſc eſt inexhauſta pietatis muni-
ficentia, ut ex iuſipientibua ſapientes efficiat, in-
fidelibus fidem tribuat , errantes non ſolum vo-
cet, fed etiam revocet, deſideriis terrenis expul-

A ſis deſideriis regni cœkflis inſpirec, iniens bo-
nitata malitiam exſtirpet, benignitatis donoinvi-
diam expellat, odibilibus quoque ſit odientibus in-
vicem donum dilectionis infundat. Ut ergo ex
malis bbni fimns , ut fande duritatis igne fla-
gremus , gratin ſpiritalis opere in nobis inchoa-
tur, ejuique in nobis operatione perficitur.

Proinde noſte debet iiQuſquique Chriſtianus ,
neque in viribus nature, tftque in legalibus pre-
ceptis, fed io illuminatione cordis, ſit voluntario
divine voluntatis munere conflare gratis ſaluta-
ris exordium, qua ſit ut quod divinitus pricipi-
tur, non ſolum a nobis agnofei, fed etiam dili-
gi poſſit ac fieri. Jure igitur gratuito beneficio
divine bonitatis adierbitur, qui nos ideo ad bo-

Bna opera mifericorditer excitat , ut habeat quod
io nos juſtie coronare debeat . Quibus ſicut per
mifericordiam preparavit gratuitum juſtificationis
donum, ita per juſtitiam preparavit ſterna ju-
ſtificationis premium. Opus itaque gratis in om-
nibus predeſtinatis gratuita mifericordia inchoa-
tur, ſit juſta retributione perficitur. Quod vero
e contra de injuſtis occurrere poterat, illis qui-
dem non injuſto judicio ignem eternum prępa-
rât, quos perviderat dignos ad luenda ſupplicia,
nec tamen prxdeſtinavit ad facienda peccata. Prs-
deſtinavit Deus quod Divina rouitas redderet ,
non quod humana iniquitas amiutſet : preparavit
igitur homini reo non culpam quam odit, fed ju-
dicium quod diligit; ſcriptum cftenim.* &ftieml- r/ti.h. u.
Cferiterdiene & judiciane diligit Dex>. Proinde bona
opera que Deus milericonlter donat , juſte co-
ronat ; opera vero que non ipſe tribuit, juſte pu-
nit . In iſtis ergo cotonatur divina largitio, io
illis tranſgreſſio humana damnatur. Nihil igitur
iſte habet, quod propriis meritis adferibere, nec
ille, quod divino judicio jure poſſit derogare. I-
gitur juxta Apoſtolum non eſt quod dicat/geren-
te>> ei qui ſe ſinxit: Slnij me froſſi fici Quia ba-
bet pteſſatem figulat lmi ex eadem mafia fecere n-
lini quidem vej In bantrem , alld vere la centu-
meltam. Offendit igitur divitias bonitatis ſue in
vaſis nrifericordix : potentiam vero atque judicium
in vaſis ire, dum hos pręparat ad gloriam, illos
fuſſinet ire in interitum.

Quenarii igitur eſt iſtaveſtra juſtitia, queeua-
meritjt Mnjeo gratis debet? Por-
ro Paulus jam tctimonium vobis perhibet, quod
emulationem Dei habetis , fed non ſecundum
ſeientiam. Ignorant enim Dei jaſtitiam , & ve-
fient querentet ſietuere jifiitie Det neu etiu jubje-
* Ai*

Λ. Meyſtt vere ſcripſit quantum juſtitiam qua tx
ltye eſt, qui fecerit borne , vivet tn ea . Quanto
magis autem juſtitia , que ex Evangelio Chriſti
ſit auctoritate apoſtolicaeſt, vitam donabit? Quid
enim Apoſtoli aliud docuetunt, niſi quod ex ore
veritatis acceperunt. Quid autem aliud fanda Ec-
cleſia tenet, niſi quod a beato Petro, ſic ceteris
Apoſtolis accepit? Quis autem oſeſelat, aut non
advertat quod a Principe Apofokirum Petro Ro-
mane Eccleſie traditum eſt, ac nunc ufque cu-
ſtoditur ab omnibus, debere fervari, nec ſuper-
duci, aut introduci aliquid, quod aut auctorita-
tem non habeat , aut aliunde accipere videatur
exemplum? Pntfertim cum fitmamteſtura in om-
nem Italiam, Galliae, Hiſpaniam, Africam, at-
im Siciliam, inſulalque interjacentes nullum in-
tuitiſſe cccliefias , niſi eos quos venerabilis Pe-
trus, aut ejus ſucccfſores conſtitueront Sacerdo-
tes. Aut legant ſi in bis provinciis alius Apoſto-
lorum invenitur aut legitur docuiſſe: qui u non
legunt, quia nuſquam inveniunt, oportet ea hoc
ſcqui quod eccleſia Romana cuſtodit, a qua eos
prin-

«η. % «? CONCILIIUM «SRJ? * 4<0
 ANNO CHRISTI principium accepide non dubium est, ne dum K/pirittt» seu petat iafreire maregnum D>i: Pecca-
 peregrinis affertionibus ftudcnr, caput institutio- i- vero que post Baptifmum huadente diabolo ,
 sium videantur amittere. & propria voluntate contrahunt homines, confi- c
 temur per penitentiam nos finium relaxari; ve-
 rum ipsem divinam gratiam posse promereri, eum
 per eam videamus peccatricem Mariam munda-
 tam, Zachatum iustificatum, Petrum postlapfum
 relevatum, latronem intra Paradifum receptum.

CAPUT XVII.

Jam dies ad occafum declivior erat, & domnus Epifeopus his qui audiendi gratia convenerant, eircumftantibus ait: Fuerant fatiſ, fratres, qua de his nos oportuerat ad confitmandam fidem veſtram enunciare, fed ne vos plus onere verbo- rum gravemus, fufficiant iſta. Hoc tantum ſervate fidei veſtræ intemeratum ſignaculum, reco- lentes hoc quod Paulus Apoſtolus prædixerat, quia r- novſſimit diebus difcedant quidem a fide, attendentes Jpiritibus errons & dodlrinit dermeme- B
 raas in hypocrifi loquentiam, O cauteriatam baben- tium conſaentiam ſuam: probibentium nubere, ab- ſtinerere a cibis, IMs Dens creavit ad percipiendam cum gratiarum actione fidelibus. credimus autem ſanctam eccleſiam communem omnium fidelium matrem, nullumque ad eam quas in ccelis eſt, poſſe pervenire, niſi per hanc quas in terris eſt, acquiſitus fuerit. Sacramentum au- tem-Dominici corporis-ſt- fanguinis,-hoc-a-Deo confitemur eſſe pignus noſtræ redemptionis & ſa- lutis, de quo Dominus ait: Nifi manducaveritit 7« « m
 caram meam, & biberitit tw»w /ſagatam, ava habebitis vitant in vehit. Et iterum: Caro mea ve- AM- . I.
 re eſt cibus, ſi fanguis meus vere eſt petat. Quod corpus ſic fanguinem, ſecundum quod ipſe ait; Accipite & manducate ex hoc emes, hoc eſt enim ***■**.*
 cerput meum: de, Bibite ex hoc omnes, bitellenim Uj* ..*.
 calſx fanguinis mei; indubitanter profitemur eam- dem eſſe carnem, quia ex Virgine nata, in cruce paſſa, de ſepulcro levata, ſuper emlos exalta- ta, fedet in paterne majeſtatis gloria. Hoc qui audit incredulae, huic nec Chriſtus natus, nec paſſus, nec ſepultus eſt, nec cum Chriſto partem beatas reſurrexiois obtinebit. Quod myſterium non alias poteſt ſanctificari, niſi ſuper ſacroſan- ctum altare, quod de terra ſibi Dominus per Moyſen inſtituit fieri.

Verum talibus didis domni Epifcopi, hi qui paulo ante ſibi videbantur inſuperabiles verbo, nec ullo verbi genere poſſe confringi, verborum gravitate & manifeſta Dei virtute ita obſtupeſciti deterunt, ac ſi nunquam ullum ſermonem didiciffent contradicendi, mutique ad omnia hoc ſolum potuerunt reſpondere, ita ſibi videri, neca- liter Chriſtiama ſalutis fumam poſſe confittere, quam in his quæ in præſentia Epifeopus enarra- ſet. Ad quos Epifeopus: Si hrc, inquit, ita eſſe creditis, deponentes tante perfidiam increduli- tatis, nobiſcum hanc hereſim cum ſuis auctori- bus, niſi reſpuerint, damnantes excommunicate. Tunc Epifeopus ſic omnes qui aderant Abbates atque Archidiaconi, cleruſque omnis ſimul favente populo ita incipiunt.

Hanc hereſim, quas hodie contra veram de ca- tholicam Eccleſiam conſpiraffe inventa eſt, quo videlicet baptiſmum ad abluendam originalis cul- pæ maculam, ſic aſualia deliãa, nihil profutu- ram contendit, de per penitentiam peccata ne- pientia,) expofitiæque lacta fidei profeſſione, pari quaquam poſſe relaxari profitetur; & Vnde San- ctum Dei eccleſiam, ſic ſacroſanctum altare, at- que dominici corporis ſic fanguinis (aeramentum nihil eſſe aliud, niſi quod corporeis oculis intue- tur, ſit hoc tanquam vile negotium reſpicit, & quæ legitima connubia devitat: hanc & omnes qui eam affirmant, damnamus ſic anathematiza- mus. Profitemur enim ſecundum fidem evange- licam ſic traditionem apoſtolicam, nullum poſſe ſalvari, niſi per aquam regenerationis, ut ipſe Tm. > t. Dominus ait.* Nifi ſais renatat fuerit ex aqua &
 Connubia autem quibus concede ſunt, Domi- aus di diſcipult ejus, Doſtorque gentium delicen- tiam dedit, de legitima ſervare inſtituit, ſic. Si Juiſ autem contra hanc catholicam inſtitutionem enſerit, fortem inter fideles habere non poterit. Verum quia illi qui paulo (ante) hereſica in- fidelitate tenebantur, hate que Latina oratione tenebantur, non fatiſ intelligere poterant, audita per interpretem vulgarem excommunicationis (fen- pientia,) expofitiæque lacta fidei profeſſione, pari quod damnatum fuerat, (abjurarunt.)
 de quod a fidelibus creditum fuerat, credere ſe proieſſi ſunt. Sed ad confirmandam fuſt fidei te- ſtamentum; unuſquiſque eorum in modum cru- cis hujusmodi t quemdam charaãerem conicripſit, ut hoc illiſ ſignum in extremo judicio, ſi fidem hanc fervarent, repræſentaretur ad ſalutem; ſi au- tem prævaricarentur eam, fieret eis in confuſio- nem- Sic itaque omnes Deo gratias in commu- ne reddentes, de a Domno Epifcopo benedictio- nis munere donati, redierunt feliciter in ſua.

SSSn CONCILII SELINGENSTADENSE A

Ab Aribone Archiepiſcopo congregatum.

D E eo Wolferus in vita S. Godehardi Epifeo- E<,*>d«A«wew/ territorio publice convenit: quam tu-
 pi Hildensbeimenſis cap. 4. apud Bollandia- arra ſynodum ananimetas fratrum ra futurum annum
 nos die 4. Maii p. 511. Ea tempore proditiuſ Acomperendinavit. Aox autem (nempe Cooradus
 ribe Archiepiſcopuſ m natali S. Matthei Apoſtoli Salicus) natale Domini ſeſietm Pporet initiavit. Po-
 (it. Septembris) Selingieſiadit (celebre mona- ſteria narrat cumdem R.egem Romam profeſſum
 flerium ad Moenum fluvium) concilium generale in die Paſchſtis a Joanne Papa Imperatorem co-
 ejiſcepertim duodecim concivit; i» yvv Prejulent m- ronatum fuiſſe, quod accidit 16. Martii 1017. un-
 ltr«m (nempe S. Godehardum) ſuper proditio- de arguimus hoc concilium anno ioid. coaãitn.

CON-

2.2.2.

...

A* **F** **T** **U** **j** **i** **h** **a** **b** **e** **t** **u** **r** **n** **o** **t** **i** **t** **a** **e** **x** **p** **r** **i** **v** **i** **l** **e** **g** **i** **o** **i** **m** **m** **u** **n** **i** **-** **A** **d** **u** **m** **e** **f** **f** **e** **,n** **e** **e** **t** **a** **m** **e** **n** **m** **u** **l** **t** **o** **f** **e** **r** **i** **u** **s** **,f** **u** **a** **d** **e** **n** **t** **e** **.**
U **t** **i** **s** **E** **c** **c** **l** **e** **s** **i** **a** **d** **e** **F** **o** **n** **t** **e** **n** **i** **d** **o** **&c.** **(n** **t** **r** **a** **V** **i** **-** **l** **i** **c** **a** **t** **i** **n** **u** **m** **F** **r** **a** **n** **c** **i** **s** **e** **,j** **u** **r** **i** **s** **A** **b** **b** **a** **t** **i** ***S.** **P** **e** **t** **r** **i** **C** **a** **r** **n** **u** **t** **i** **u** **m** **,c** **x** **p** **e** **r** **v** **e** **r** **f** **u** **e** **r** **u** **n** **t** **e** **i** **d** **e** **m** **l** **o** **c** **i** **c** **h** **a** **r** **t** **a** **r** **i** **o** **,q** **u** **o** **d** **A** **a** **n** **a** **t** **u** **m** **a** **p** **p** **e** **l** **l** **a** **n** **t** **.P** **o** **s** **t** **a** **n** **n** **u** **m** **t** **o** **i** **v** **.c** **o** **l** **l** **o** **c** **a** **n** **-**
r **u** **m** **q** **u** **i** **i** **n** **t** **e** **r** **f** **u** **e** **r** **u** **n** **t** **E** **p** **i** **s** **c** **o** **p** **o** **r** **u** **m** **n** **o** **m** **i** **n** **a** **,a** **n** **n** **o** **t** **o** **i** **t** **f** **.a** **d** **i** **n** **f** **u** **l** **a** **s** **p** **e** **r** **v** **e** **r** **f** **e** **m** **e** **c** **i** **d** **i** **t** **u** **r** **.Q** **u** **i** **d** **a** **l** **i** **u** **d** **i** **b** **i** **d** **e** **m** **a** **s** **t** **u** **m** **f** **i** **t** **.n** **e** **f** **e** **s** **i** **m** **u** **s** **.**

Adverbfar *deft/ltonum ff tumultuum outborel*

Anno mundano diit. Cbriffi 1026. bobittim.

H* «*nt w 1'ibrar* , *rlif θ'.* IXMH'B
ftul , tī Γφλ'. tntc v«pTB »«p* t j
ββπλὸκ, Kwitriv* tī α-φνρ-φ»vHtē,
<τυμ-ραξ>vT>- xj tē vln άγγοηη ταξίαρχη ,
AΔIEv , κ, tē ruuo'Jv, ι' j) tīχξεν πμ*
vwmIuūl tītīηση θβ, ύς ύνηγρχφίβοι w pκ η'f
tīatrūŸK j) tX «-iwtftti, χ'» v«θ«-
μ*τ'ζ«θ*τ nie txt'fHivT'g «roc«t/v x«nt C«-
eIatant r*ī«r«r, n rup«m'J», xervwOca
xmc «n> tCī«Ÿθoφ «ufafι «χoτβtīvTK, lio lζi-
m μξ φ άfaw iffti n plφ* nūm ρού .

Novelle menfe Junio , IX. indiftione, anno
VICIOloXXXIV: ab imperatore, domino Con-
ftantino m Porphira nato condita, interveniente
conlenfu atque opera patriarcha fanaffimi, qui
tunc prserat, domini, Alexii, & ipfius quoque fy-
nodi; qua fane novella tomi etiam iynodici vi-
cem obtinet, tamquam ab imperatore fynodoque
t'ubfcripta, ftatuit anathemati lubiiciendos eos, qui
defectionem adverfus imperatores, aut perduellio-
nem moliantur, fic hinc fubditis adverfus domi-
nos fuos infurgendi auftores ftint; inter alia, cir-
ca finem hxc diferte decernens.

Ex MIA
Apdx. d
S. W. f.
Exiv. Grxe.
«m t
w

T 07c μ<λ>πν n t*u*C*A*a7; <x>dyt 7*i* yuoxt*t*-
 ūp*i*Λ*τ*p*i*, χ*α*'*μ*α*η* τ*υ*μ*ο*χ*ρ*ό*τ*-
 ·n*u*r*v* <ti*s*wc , ɣ*]* vuyx*o*'<Ti*l* ɰ*α* n <w<n< ,
 <η*t*θ*ī*M·. n~C ɣ*]* p*o*p*h*β*α*λ'ν*σ*-α, Λ*χ*p*o*p*h*τ*η* et*c*
 ·ni Tartwa*t*, <κ*i*&μ·. η*i* α*i*ν*ο*β*ύ*i β*α*τ*υ*λ*i* 0>
 pu*T*wa/i*t*, /uni p*ri*mu*u*Alip·a*H*iC ɰ*o* t*χ* <xor'cn<C*y*
 ɰ*]* xc*T*ta*Λ*/s*r*csm*r*c <u*r*av·, n~θ*i*μ*κ*

ANNO
CHRISTI
* 1

Prifidit Altxtototriorcbo Anno Mundono 6^6.

Chriffti vero 1017. Novembri menft bobitum.

ANNO
CHRISTI
M

Γ*ον ὕα-μπ[ματφ* ἀνβ]ροπθ^αμ^α Id C* Kwv-D Exempdum monumenti lo ventrobIU ferinio Conftou- Cn>
i-αγτ/γαιοΔΗ χ<ρ>φ1>λα>Η^α, τῇ χα-
^Ntpjt< χυρ< A'λιε/β, Tfttl tfg.< Supell
λαρββχβ<Mv μον<β<τ<η<α<, tyq xter rtruv <XAw
mojXataiv (χχληα-ratcrkγ venSiffittw, 7u7i μ<χ-
^oxéAtat, ThFc aip<A'ExirxeiaFs, i nus lxt~
oxoioi <vγβ<σ-ώ.

M EM Φ «λ»ν α««VTV», τορλpιxων «
Xpω-*, xj.nic TsTuapxixats t(sqyott/!»-E
n ittpiet* φ rdc txl dfāUūtx ,
*A*to0^AS ipūtpfivhtntjn uopatns Me-
xaofinhuo xōTempyd., «mWC «WA^lpac, «C
μπτηρ- «- *C mp^xx , xjtmAxc
«UC C^aYtec xtxNxpvt^xt. n, «xon»s.
ixNuItiMvipyT^ aulurnsT xopXeaiv, taAn-

au-

ες ρίful «pfrfu xapdayripare»-lP «««*«.* vitiirtt
 χίχlaA» «ii ipyūm» * Λαs «a wap» «/xp» * jf
 xtpJ* «StXm veperrīpts, at-Xd ᾠri dCajJ
 -μβύκ χρp»i/«ΓlZ»&. rie xnitui&tr «5f-
 rwàc* n ifçt è* trp xiūet ηil μi-μi , g
 xwz i Sm ruiyte. < ri» tfsw*rn prnty tprt
 iε iπρήA», n »uT9?Sivro, E pppur, xj xes»
 -Tirru ipàit, μη ταν ᾠJe», μl J* xaArddt-
 &M. xj«tx», rima βόλιη 4 mpeacpu». *-
 ρ«φ9-ρχtu βίμ *«v» φβυλβηκ ntruZ, ηλμχ-
 nt incul ni ««μ»«. si Si rxfuni iZ ri Mpfvo-
 rriiw, ve η'μiη iηηχilAψMj , traurtrir. E -o-
 Jca fffk *wrtie(J'pH en'XS * 9lfrnt
 VfeJ» τ/θoττη----- ἱ n'9cx ifrte , qpi
 JreK xtpixnt, E T/ φυλβχρχματ' wpar εicDc-
 ppt, 6 ιo7c iirt «pitJvdw iμαρφμκτ&Mη
 iç tloties içηνήνq Mταιρy πα'ρAαφçtçrac fi-
 xé O». TMjSifi ni χρήμβη rue tti-r\$ ψχ-
 χit «ap-τιμ-πρχ. ήψωνη & Φ «ψ'υt», »Α-
 Λμ, > ή ιpda-Mη. α-λwι rlu iwtv »An-
 Λμ, χ μ*χj» ilJ βνβλμνv» δ'Armsmtv, & ηi
 «raxifugsalc »ΛH«MT4β /wr»up, i* i-
 Aera» »πB*λ» ιpτζη-ιη η,eyt'xt χ'ορμυχ*
 &ç tpti χμιομοç epwrtrōnai. η/4η ΘΛ
 «ipai utMhiMf iωXAsira» ri» atyriv η θη φJ-
 A», qpf aiw tvi ή ηκ Mμμv, AαAαttu qpi
 παρχρν ieoφs iψxatçentt. wu pημχχ'ni i'te
 iψiβ-Bvli» rii Ori, iç ri» »elut «Jri iμvχIçpivχ».
 nJN «Ston < μχ -wrc»«Ç«« nitt viMpeypfyftf
 ri» rHi'iinK «Anca» «é»erenuAec -oθ«Λμο»,
 texAveu μ»9' ὁ'MχρνvΛM φp*ημκ'1+*,
 Αλωήκ «rarmAic, iç χβτριpoxvί èyto iç il-
 pito impto «χλBτχBΗ iç imxMts eyn+pfitt
 XληρχάταδM, M'rxexdx t/jSfçpwrtripttiti
 Stpuu AeCti» tip aettfJ, »Φ' ὁ'·χ'io« η w
 4iΦ» i«C «ünt t»iJfiC «nile < w»,
 evufereu rlià içηνμβivon nitete luvχyioiç π
 2fi xpitiū G ?Çl ὅλλ» trrfepjr, & βψηβόη«
 ΑMpntraivUv ivtrxéLâre. Xe'irm Si , ηοτιP
 Jfjar «if tpye riç λlyχl etrnktriu , & ni i-
 Meyyikien itxXuptSRM, tri xj tbtxtim rtrbru
 «nΛ^CMieK n«n«emu* & nitt lpxμύηti ηύ-
 τυt, lpxμύtiç içipvόçoiηt, φ μΘΛ Jp φiμ'-
 vη, «A«CJr fit xepor a'roXwemç. ijj J, Jr
 JterrDf, wA' ri Eπλι« itrfvitiptotns' htt «i/χ«i-
 rln» «Jni x«i«rpe>Lu rp>ijM»rr «uufAeew».
 i«hJ«v «ç en» ntūm χχηλAυμBAtηk, r'xmJç .
 xoirei xnrifutMC βημηλίνη, i «pHr «AM
 iaStSfMn, 4 «» ni χηηlM*. rii χ'μηκ χλ-
 qφβh! i «xéA» rlii i%èrnf vA»»iū e' »«r-
 nAnc tP'Si'rint-«AtDp** «iç iç txsim Sti-
 E Tllw «ΛμA-
 nt CxpfiēpiKŪt, ixtSpfpixi iμ**i ^tucinxit U
 9lμv9χηχ«iβl >ç xerjue»nmc Xftrni «rapter-
 Keu ri Π< TMtbn A9iμ»iηp-9 n & iMpnittptw Γομμ-
 χκ μα* «Jrip ivtfçeriri φρχηχv», χlAÇK ii
 yvrxuivti φρχηçMΓ. Aeiter, φβvln, * wJmk **p*
 ημχήt»η«, i iç içp titTfprvi /ηφi'ιφβt. «η
 yip â< T«peJr txv«i» iç imtiextmt itipi-
 9t mal tit ywMxiē Iφvηi npi Ç 9tim χλ-
 rore», T«rrr/si yuMuQr rie iripri xenytl-
 ytx. xiftt'af JE oJiOluftt, «4p» pci yvnu-
 xA

----- **tr** nu « A' dffiw arprltadat a'4j » v. ei **ti**
 CHiusTt ^{TM} **βμνη μιγίλη** iC θ«αν ήμ*η xj
 ..*» **τχ ότνλχ tanxatCw»** «όθαί/αζ*» . αλλ' ή
fult/erv » μ<5v tacts **φυΚηύ** **ttpnv** xmd-
 WV, úsrév áî'qaiyurruv μχιόϊ
τι erpipytaánprt xanrpca , xj **rtt ertaüm lrrrp**
φδβητβ >ε /rira J«v« , xj τη **trini** «pdtre φ* .
 P*í **áwivrttra**, Itveiffrer , **μήη μηίηζο tlr**»
 τι τβρβντ* , **yirt&xt** «οιήτβτν
 «»» rai **tfyi ilφ/β** xatri^vrws raw ú sn^av opd-
 «twxvT, «Xλ* el xj ^catinu ran, «xt/p.v mmet ntü-
 tHu , xj «Jtxvw , xj X^'UMerc **οπχβν** tó7c «pμo-
 iiMπίττικ. μήπ yuwuK« , **eiai** **lv** ha tóχη , e'»-
lpút itrrè(ní μηβίτ^) . **twvot/sv** , **átSpa**
ywxixel» . xj **μάΑκ***« , **ηλαιβ** **ύηχτ&Αμ&ix** **τvΓ-**
χανβντα , «χβίβιλ. αφβρία ή7 **rtew** **lμτχ-**
fiyetnt . raw **cutárndxt** xj C» **μητρίλιμ** ,
 «ζ Cs **irimreie**» , **ranw^l** . **lrroilit** **γβρ** **iú**
ret^at **πi** **xwnpái** **ύτο^ix** **τοίτρηχανρ** , «Xλ*
 »χ» W **τηίμκη ctriSSc*** «χβπ'χτ»-
 v&ar, xj **ilíμην** **τι** **txxAn^tcs**
 *λι|p-μ. ak av Sv **μύη μίνφρχ** ήν μιλλβττα
 ^ρόνvv «xd mpwJmt « **opánwra** **πρίφρολιη-**
t/r , i **χχημχίλιτι** , (tSw J* **ai** .
yua iC **ύχ-λ<γίζι>^Λί** , **μή rt** **Xilett** >C **ticXmw**
 l **yuvetxsré** . --- .....
rarx'o , J **^walte** **áSpivi** **vp>l** **βηθ** , **l' éx***
 ρ-ν **έχομητρα** i^»π5>ι . apo« **τ>7** **eipnciwc** **irt**
 >ζ **xáe-atv** **ixltn** **vspahmf**» n , < **itpáil** **φp^ti-**
rantivw , **χτ>μ<π.ν** , iC **nrww** «**χλα** >ζ «**μχίλα-**
vw , **lisc** **μη** **χατί** **γηίμλω** **χκτμχρχηάix** , i H?η-
 rn· iCj τβ **ertxp?**» **rl** **Αβγί** **χχρηφολυχκMθρ>f**
β* , **átapyúpai** **avstTpt<v** iC «**χιφiv** . **wna** **μαί-**
nt , -y« **μη** **Αμ/αν** **cswOca** **ζ>μδ>v** **τη**
σιμηιχ **νφi<τβδχι** . ·M' **av'tii** **lwHwt** **rlí** **i^xitia-**
χίτη , β'χθóú **ταύτιυ** **irtytninen** , **τρο** < ;
 i'χitíw^xo' , **τκ** **μo'** , » **jeXtpés** , >ζ **α** **μή** **i<t-**
Tranwaw **xapa** **á^grwv** **cipyitpiw** , **irikip-**
\$> **tiré** «**χ&á** **iMMvno'v**» . **tl'** (**ikλxμβx^**)
 «tz jua **í** orrpí/WaaoJaz **npx** **wv** **ew** **ix-**
A*3α>*o» **τί<φχλ/β>κντ** **tsu/TSf** . xj **μβλ/ra** ,
el μ . **xp^m'c** **sin** **w** · **JnAw** , **Sri** **Uc** **xp^w?**«
 «wtyxaréts **Útyhl** **φp^vntixμη** **τροίχώρησχι**
 'rd **fórtacTtxa'** . era it **II rapirr^** **μπίζ**» <
 Twuv **'yin^aiy** **aftiá** **iLiwet** **'fyiáal** , **tiiήμων**
 ώαφ'pMv **μiτ^ότηττ** , η < **τ^** θ(«<λiι-ατ^ **XXp-**
 v7< »id «»wv **&λββκίηi** **\$Sμo-**
 vnté >ζ **xarpat^mit** **rantem** · iC **τροτροζi** , qp)
cwarjiret **iyypl^t** **ip** *· · rpn **ti** (a sxJoe-tv «A-
 λ>i i» , **tv** [3iCat(Or xj «fpefi'c **úμip** **Jt^tnir** **niv**
 ixSartwv . βλλα R , o i'χλβμ3«τ>v τβ τιμ>»μαη«t'x-
 iúηξσ , xj > **ixSiJei** **ζχμiMθήσηη** . **rsn** 51
txl **μητροπο'**λMiv **xpertiru** , «pχατ(0*χο>7v , xj
 μήπ **Xvptá** **μβναΓBβήi** «i **rpóitrtw** **αμν<τΓiX>**(
μπιηβχivliv , sa **μή** **άνβτητημ^ιβν** C» **αντρ** , **μρία**
στιμ ; **yuranteitn** , á «vJpJa· **μβναΓηρλ>P**
 *pavTtCsruxxy , **μχη** **μiα** **ixlpartl** **xapaAevtiur** ,
 i **τηβ** **ltfrirrv** ***(> **dl'Sexiia'Hlc' I»** αTΛιτητ . **ιχτριχχv** , **J** **pxilp>ro>Jn^** xj **βpχιηπχó***
av 7<Wa9» . **ytyvniia** **Jr'** , ce **Γp^μμβη** **rtia-fnt** **μό>v** . C* **χpβ^μΑΠ** **lt** , **II'** **Ira** **avfspN** **cara***
yrrat , i **lt^nt** **ti** i'χλβμβανβντηi . <>A« **x^** **lvinerit** , **óaa**» **luptali** **μχτβρνλτηiv** **xatn^arr** **μ***
vstrvp* , iq **srvyt** **to** **μαί** **μτ<ρβ>iλ>»** **roriüa**» s\$ **α'τβρHτ** , **nk** **ixtnn&g** , **Irxat/vc** **nk** **ttepe&g**
Cntil . **Gtatnl** . Tom. XIX. **G g** tuent ,

Jhiv tyrtt Veras ôfZf<«v, i ξο... ifStpSr
 ■.....-nι^Wv, >λ« λ/«v aZxs<ey cvyspwvar, p rd
 cmtsTi *ζΥ*Λ* nuinuc xj tifiapls x«m τ»
 ■.... vieiramdrkrn». cā^canr xj «tarie
 fjj itpir xeyftvM» «ôθθτ/«(, Miavâ/svc χ«θiΓ<«
 «5au r«p« nSv 3ra\$<Xirx'rvn /ntrparaAutSv, *♦
 *rsuc nSv swxvrsSv, «φλ«φ nSv XaCdvuy «ô-
 tū, «r μητρ·χολM ίζημιντη, κχ& iiii ùttp
 ax«ru «umir ζημινμβi nice μχτρνηόλ.β*/,
 ιζ StaryraWK Sinntr, βχβ'θον ns «ratútν tCcfav-
 «iv iurn>9«po>nu. rrsi iī rnpaiv rrrxercrc SJ&t'
 μvχ^M/αv «x«xenO«y nS» «vnSv, 5-
 μοι« v«Srf«&t JrovrdCttv 4a«/v a/ μητβχολι'π»,
 gijpimtS «vnSv «χv^βαμβηi vsrv^Jw t,u tñv θ«·v B
 xmoxy ««papenv, «int Tfu «,nSv xxTrSrixw
 ιφvρυφκ, J<tt upm x, tv «tt«·<·<·i«
 suv «uXrxawv o^atpsovat/ »ε μ(ηχ·μ/ζM
 ·C /JaXnrwtry «un7c, «r xerarr t^arrac «rtJn*
 μ&ηa «rernjnSr. β'χβιημπv nSv Xatytww, qf)
 «λλχ^ιtv μi^Λai<^κi, χάν πιθο» nie μη-
 rpaxaActe e/slunc τρβ'χβv nSv «un7; «pemxwTby
 «φλκμππv rluj«t««^rvn τβρΑλιμκτι «να/χαβ
 «pv morare «yoc ιβ Λ viλ.* n«««
 ){a|4k,s «β<«λA«{ χ«^v, t\$ a/v
 φολαγηι nv *uw mpu^Mitr T0rar. xj «pav-
 τ«· « à^a/wc nSv μητρβτνλπvν Jaguar, ^
 tit β*φ>λβvνi «χ«««vπ t(u «p«mnv r j» «xArt-C
 «itSp «acfts9<lf «μ« nFc «mnfr t^trxcrai; qpc'
 tōc κβτ daraum tir^penn^ei ltnxvntHi.
 W ««errnoav nSv aapaev&v, sJya £χ<κσ&, ,
 w Zx nSv ζημιβ «ι'πβvν ^capÿarv τι μχ-
 rpaxaΔM, rouxv SnAaran tbauii^et. vi I' tx
 ASv AarksJvt «vntxp<v Wu ixχλη<«v «vινβινμχ-
 nv. era St xaowcxK t^avRu ttxjCiaf rd aes-
 a&STU, «vnSv nSv ^Ha*xatyay«vScaviznir.
 a x. τi dr A'tinvχ&p rvrtix xenw,
 nF(ivMrxaxM r(u) c^vtr<ay nSv ZxxAnrrenxJv
 sxrrpixw βpβ^μβ'τυv, xnAum funtfifai# writ
 rk titri ^pfa'dtf, at^Mate «vnSv wyff/im xa-
 pōxav, «Sc n tjsl- TimeXAtōaruc 3X«xnô«r tōc
 nSv ixχληxιπvν. led £ it40α<«i η7 χατ'
 ..«pχ/βv «vtaSacf va «ptrav βvtn Sett-
 μιζ^a ttrpittt. «x w*«n« χβτvτηθβ, »χη χαπ)
 fi XtXrōac «pēc nie μητρvχόλκi rp^tntr τη τη
 CAXnc, va «pftroy à X«θ' ημi iyttt «uatôO*
 iaxqu««««« ereyxeutf rlu nSv ·7x·vομ*»v
 tfnr I«πίζ<«η, x«nt r·v·v·Σηλ·vοη rūt iβiόμτι:
 ruvt&t xatvōya. «J««y yip ixvōφ* itSue-t nS
 ·q·nhōtm trltuipXf, «i «ii apwήηi μ^τροη-
 λ/nut, ·Zχ·vβμ«(xe^rtpy cvnn'i txxXw/ouc, w
 «i μκτρηλλην at tr/rxarw rīw ttūr in
 crfytniu, 4 » xxxast nānSv ixχλ»«Mv Stt'raa-cy.
 Xrr fi d sarawe xatv«v nfn trvntp» ruva&t«xa-
 vpS, UcaAi «μ« 4^μφ<3«XλMv nSv pH trtpytx
 «Cvotc wv vov iφkθημv. ttti w dvrttūOe, ó
 ttcfuii ntSfSfxtnif vert 0«a« χ«vό<τς tradar
 yd aevampw inruttie-e/J^, X« num itt-
 rtpyūdeu «vαμφτλ/χπ*, iil n nSv «Su «pe^cauv
 yryniw ζαμλβ n7c pxrparéXi«tv trtrxaxtw,
 «J iti nSv Ht *a«Saxwp^Nv, \$ sutxw; ni nSrtxxXx«r«v χβπτχpν^Miv, ιζ ttxtvfiSfaH'. «xop.
 vc^arrw, « ux trtavniyeyrf βύπι, ιζ μα'λ/Γ« rjr ni «»dre/« χτιμβπτ Φλ«μ-
 Csrya^w* i 'ζ X<Γp/χai a'vst^/ax μιτη·χ·φ,ζομ«v<Λi φροντ/3ai, nSv it rif λβχόβικ «dnic x«ru-
 φρονvntM». siM« i n\$ vareran, «μη μιηβχλκκη, ιζ Kt^aίrtiv nληat ol τ' λó^« μύπα
 *κiI. GttKtil. Tom- XIX.

A indemnitati, & onerum relaxationi, quantum
 jus fieri poterit, confulatur. Unde ex auāorita-
 te sacrorum canonum Ustuit, ut a religiofilimis
 metropolitan!, oekonomi five rerum adminiftrato-
 res pro epifeopatibus iis cooflituantur, a quibus
 illorum culpa qui cos adepti sunt, detrimentum
 metropoles capiunt; donec acceptum lingularum
 nomine damnum metropolibus jefauum fuerit,
 & judiciaria fententia definitum, unde nam ad
 eam egeftatem & inopatn redigantur. Et quo-
 niam ne aliorum epikopatus, ob improbitem
 & malitiam ipforum prefidum, confimilia pa-
 tiantur, vereri fe perhibent metropolitani!, eo-
 rumque nonnullos qui facrorum canonum con-
 tentu in laude ponunt, nihilominus imminen-
 tem rx ri* condemnationem, metuentes, tam
 quam «cc'efiarum ceteros ajunt
 auferre, quoque velint ipfi transportare; defi-
 niuntque in adventum exaāorum oculis, iuis ec-
 clefiis excedere, atque alio commigrare, & ad
 métropole» debitorum ad fe pertinentium exa-
 ātonem defenfionis titulo tranfmittere! neceffa-
 rium est « Ut in hē etiam prius, quam quod
 moluntur, ad exitum perducatur, certitudinis
 gratia, quafque correiionis, & cautionis eadem
 ratio fervetur; adeoque curatres fimiliter a me*
 tropolitanis demur, qui ecclesiis omni adhibita
 ioUicitudine cum epifeopis earum propficient, 0C
 adminiftrationis annue rationes nigqpt! quod.
 «ne fuperfluum est ex-redditibus; N «fteidem att.
 Quid fuperat, partim iis ademtum, qui metropo-
 Ji auftores accepti detrimenti funt, eidem reddat-
 ur. reliquum ecclesia, nulla innovatione faāa,
 fibi fervet. Quod autem ha» a nobis ita defini-
 ta, contentanea fint accurate canonum menti;
 ex ipfis canonibus facris conflat. Nam quintus
 & vicefimus Antiochene fynodi canon, potefta-
 tem io res ecclefiasticas epifeopis concedens; quo
 minus eas in ufus fuos convertant, cognātifque
 fuis praebeant, ut hoc modo ratipoes ecclefiarum
 tacite detrimentum capiant, prohibet. Ideoque
 rationibus ad fynodos provinciales reddendis ob-
 noxios faciens, decori explorandi curam eis in-
 jungit. Quapropter heie etiam, quum tacite
 damnum ad ipias metropoles redeat, hrc fanāa
 Dfynodus noftra, decori ratione habita, neceffario
 confituendos adminiftratores decrevit, fecndum
 xi. fcil. concilii feptimi canonem. Is n. licen-
 tiam dat tum fanā'ifimo patriarche, tum facra-
 tiſſimis metropolitan!, oekonomos in iis ecclefiis
 confituendi, quarum metropolitani! & epifeopi
 hoc facere non luftitient, aut male res ecdeſi-
 arum adminiftraot. Quod autem canon ille cum
 feopo prioris contenttat, neminem ex iis ambi-
 gere arbitror, qui non otiofe rmentem in eos
 defigunt. Quum igitur heie, uti liquido demon-
 ſtratum est, facrorum canonum veftigiis inſiften-
 tes, fuperius indicata fanciverimus: oportet ea
 citra contradiāionem exfequi, tam in iis epifeo-
 pis, qui haāenus auāores exftiterint accepti me*
 E tropolibus damni, quam qui deinceps exſpeāan-
 tur, & male rebus ecdeſiarum abutuntur, eaf-
 que alienant, & illiberaliter diſtipant, quas pro
 cis ipfi non collegerunt; ac prefectim, qui ahe-
 na praedia conducunt aut indignum io modum
 mundanas curationes* in feſe fuſeiptunt, quum
 res eccleſis fibi commendate negligent. Quin-
 etiam cales, niſi mutentur, depofitionis plens

ANNO

***

15 n5v xxtpbv rut ain'te txuritiχ« I III -
πρωτοχρονια, juxtoic iuxtoib xarpa? ni» setra- Ch
iat Mufir η7ζ ipάγματη, ' ā » n

C
C, «C 9ràyrvrtf 5 ?a»ru/ τβλοζτ», «C»
otpic ti snxn(δ,va τοόζ; fiatp, nu
(f μη. fi itytorOTB nlim ηλημ
oniti nfr i5»Txe.vvv <0φβ-/7 ιμνητμ* η7;
αίχηήμι tecw^xwv, ιι XY^'αιογληται ηΓ χρβΓ-
μχβ», tXIII β άvxiisixrtw, drt Πβ» *»φι-
λ<χv nδv txxAiwiw> itimmt αvηηλιv, «ceor
fuitis Ti» μ'αίζο»@ xmiJistK n^in/Tit χρόζειμ,
ai; ηί αυηιχv ti, aarmtxuc έfjuSitrv ctayrri-
«λλχ μηI» Qlic aam rli fi ixpχiαν ruve-
en aβiβλ μ<μ<vH&α/ Iif sx/it xozbi, «>>
«<<< rnic αβχοητιχ, «τιβ, σ-νβιζύζ φή-
Φρ) xek«<iretifoμi^α. w' γάρ iaiXuivnAw*
χ'αλ<v «C <<«[api, ηι<« Ji < \$np9<irn craty-
m» τη<ζ v βvμvτιητιM iixχFaxi> Jh ti «τανη
hixa rltu ytvit^at. « vε&Aoy<c
ητιπi «φoΓipχv, ιι χβλιμi^oΦ* erttθvni U μi
dl'ag<drreoov λό^βv aoritiiei rōe iatni «χβλι<-
vφβpi, ιε iS ιμhιivμo, te» ciSūs, -ψιφov v-
MθeΠIvβμiiviv xatr^atirū, « μeθ'trip» xa>liv
< á d» úz χ<vó». μήη Ji
αXλo^ixTi tbtbc dvoeixrs χλιονικιπi itiy^aliwt
^feWvXitiXipe'eix, ιC vβμβi^iπΓv Jtwi t(n dnt-
Ξι>, rif ιq^αλχa Χπτιεβ χ, inperc άevJfp/μix
ytnūtāt, άpιruaavάptrrti. μπιx xXneixt iripac
iaap-aiat *frit&ai xa^ctoiaSnma ^orev, x<-
p? ty?P*9* trueotian rs is>a aünSw
ixio-χόχb, «at ai /tpot Eoθion xevén»>poec<xatr-
tβco σ iC μβλλov c» ntory τι θκοφvληχτφ xS-
λ< χXλ<ζ φvλβχθiitriKi, art nδv <«vνw^a
χληζvμv, ia&Sbvν τι «μβ ji avdl^tuwv, v f
χv/εpovημi^αφ ιz a^Hpcrsyijw/, c>η av^tiui flu-
v^QovTtay, xj axvλótv πpαpγivnt>. μήη μiώ
ityipxi, β xaXat^a «xdxm/Av ylvūtāt vu*,
x es atrati rttrb άviQp&ijfyMut t n
ti a'α'fi>»βi, ιι μβpτι α όχóβκαikι, ι
»povικ<X<α/4M<5 iripaf* iC tripan ruva^cinε,
i>tp>uiv tap&S^ai> >... - - t
μi) vapaTivni tatrxov, χ'θitiηt Tas tari-
rai, «0ληθiθ<o-ovηη trap et^Sw, ιz tw vixkλi-
pSiate it s'xHvaw dLóδvxi apókt> iitβ^ληθη<
covηu. Kλη ιχβi te «Aiteaxofc ήαμμβv^vχtuw,
r ιz μovaxi μpνχ^βi, tapa t β/χ^ xpivai^at
tirotol», αxολiα^ai η7 θπ>; xxyov av^oxeui-
vóμiθa. xXutixsiJf ioirtotol>, ή<«τχóιτβi ttt-
txoews, tapti t J tηii^'χχo^/x μiPεαιοιitp ruw-
ixχo>. fi it σ-χάv^ov úto^t^iv, iro^aiar -Jf<-
rip» ίμχoI' ni» Uφvov, tapa t J xeni rtui «ti-
pav avivut>» iα^iaapχη, >C tp ttpf xj μεγάλη
rurii> ηepM>θai >C riavri^at i> άμφββ-βήτημα-
tλia μηάvA/ γvύμ^a crueaillxnc τβ μιτiηα-
l>» γpαφi, t tgfaitw tla-βa-ίλλ&,»tiw itirx>-
tw, η Γίλλιβ&χι «χοεθμβiv, sin it
<v i fōj η χχλiν βιγiγXΓov. itli eso^av ftu-
jiv άtíp^ártntt ni> xaririr. t'itrxner II xpa-
xsnic ιηπιμi olivopiv μ>T>χ>ληηi, χβθ>
psse&ah dv<roXe>»iwc tprráanfiyfi. χαμυιχί Si
inwañ iipartxri tpóutoj, η >C μβ>χχ/χv tpι-
r>w tpiitdat, C ζήtiá it itiriv likázv
rtat>

473
py *r\$xt* *ui mt* τι·γρ· . «A»C *ex tfrtjtyj*. «λλ» *Λ* numinis iixm, imperxtorie quoque msjeilstis m-
 rdr /\$· *txlrroxvv*, *lñj tfrtrxo* α·ύφ. *nj* *It* χλη-
 CHAISTI *e* «*» τ·, *λ·, *α· . * *ri* M·****·, *J*· *po* «rtw»
 --»· *itxixir xCrio* χατπισηφζζβμιθβ *ixhvin* . »
xtni nsv xxfxtcyotj α·w·iiniitxtiú·, *r iβixiv*
iAxwtw, *μE* iii *ix* *Θi* 2«χβ/χ cp>à», *ituiz*
tia·tχι *Áxrihixr*. *l* μ·Γ«λMotηη α>»·«ντηφ·η r r-
χχλπτόμι3«, *ej* π' *fx* πi» >·μαν · á?
 «φ·Áu»y *itapa*, *á>i/τ*©- «t'n/ς μi'α i *l/ζóβ*
*taptxTvSrKrm*t, *ηχ/ρ* 5r/ar *μη* μ>τβ^λ/!β·«ητ»,
 r; *τη* α'inoββ τβóτη *xróyotvn xpetit*;iatt»; *err*
r. oi VCUM, κ. ο *χρχ*·iχiói < α>·ζο; *ήμύν*
frs-rAdd; ο S3-i; iο'ονηη, *μE* τβ c'v *μχχχρίχ*
t» ληζi·i αiτ«i>»φ« α>τ», *ev* b>7; *oxyge*·*proi* x i-
tá> τοχζχβλ, *avjtrtMwz* τ« *iζχχΓai*, *ηixóty*
t·; *ti*, *ixχλ*·σiβΓζχχ *rtxviεto*·Sxt *χióσoηχ*. *φχρ*·
Tatiffθi ye? *τη* *ixχλ*·ητζβiαχ, *χίζ*·φά, *xi üfñx*
χμiβμζχ, *rapi nfr* «*μχτιχο*» » *πολζ*·χων *It*·
xt'úv, *éXuK* ex «H·ομιθχ · «>»« *KSh*· «p·
 ή'ιών ó θχó *TbTwy* *χχταφρονκμθμο*; *w*· *μυχη*·i-
ζóμ·viá· *Θi*«», *txiixov* «iπΓ *lcoiffH* *τιó* α-
 7«v<<τηt/v, *ηñ* *tia* P#4φ«·e· *iiMtev* *πλζ*·ú-
 CH *tβi* *fxJzxnaw*; «ζi'»η 7*P *i*·tK, *τβ*
τη *Λiοηpχ*; < *χpMTTO*·*α* *μαft*;, *txi*· *χοαμ*·
χύν *ιατληχτιζiτ*·ai, *π'i* *λαiόpχ* *ittpt\$*i(w
ι>λ·σχ< *χχη* *χχvήi* *Tb* *τη* *i*·χλ·ησ·ζ'χ *χχληpoiμχ*·
ι·λ· *l*·κ. *μχλητχ* *oi* ήθ *i*·«ηλ·«v *ityotjtywv*·C
μονόν »ζ *χληρνν* *χλη*·ι·χóζ < *μονχζοντκ* «y<ÁaC*Ji*
totM »ζ *toaiol* θpββOΔονtνζ, *Üθ** *χοχμ*·χύν *et*·
piptyfit *txi* x·tTt'v·w<r« *ttufty* *xeivo*·e· *ζ* *xant*·
xóvntáxt, *Si* θiλ·tζ·v *aunt* s\$ *puδμiζkν* *Intyn*·
 «v, *η* *tp·irptceff* *Θi*· *Λ* *irwen* πi· *ιχφopχ* *χp*·
Tt·C*ttt* & *nñi* *twuv* *ttttti*, *Hm* *χp*·σiζβ·χv
txe\$C· *Αp*·xpe·xv, «Si *ttti* *ημόνοη* *χομ*·iζiά·*χ*
Ttx·C*Ar*, »C <m>e; *t*(u *tb* «Xm *μ*·Mittóμ *i*·x&ap-
*puive*Sti *tia* *apiriú*. á>λa *ibc* *nsv* *wmaiv* *μοia*·
rrejwn *μo*·«E· *majjitt* *ηλμάiη*, *rujuclixbi* a»
 »φ·«ζvομiα, *μήη* *η* *τη* *ixapχia* «*χπνη* *tnt*·
 α·χ·XIK, *μνiπ* τβ *rep* C·«eJ·v, *η* *Λ*·i·ζpοθ·«t/«i *χχ*·
 «πζέζiν, *η* *Xλ*·>ιχ *iήpχ* < *xoi/y*·tχ; *uiTuSié*·D
ν·ζ. *χ* *yep* *li*·peior *ttunt*·i·v·i *hñm* *χp*·xv·μχ·
τi·ομ·vοζ, α'>λ* *ri* βtiμton *i*·χ *χχvη* *C*·ors *χ*· *τ*
μζo» *τη* *μβvαιζχη* *χoλ*·tρία *éruixovni*, *ni* t·«-
ponra 5/o /ζβμ/θ«. ω?i «μή *tñx* *άνβφopχv* *ix*·
voζ, *tht* *αXλiπt* *τιμiά* *η~* *τη*; *ιηχpχixi*·αio-
iúoMtv *twxéxot*; βχ «vτζλ·ηφονηζi *txp* *ouJnsv* *η*
xtp *ñpwn* *ttpvinuni* *αεζωμα* «*ii* C» . *χλη*·^χ·Bi
 3i «XHθiνητ *τ*·7 *eixfieti* *μηζottoλiπα* , »βi-
ηγμαι *αυη*; *i*·χλ·ηβ·ζα·πχβ» *αμνηo* *ζαχω* *τ*· *iuvit*·
tiv *iπitútyxity*, *X*·*iuii*·^x·z *txiTIMjo*·^· *ú* *yep*
tiVKoni·i·tr *iζ* *ανηχοζ*·αν *ή* *xutftx* *voueOrnn* &·
ηλη, «XX'X·HÜMxy »C *craxolu*. w<f *iμη*·πó·^·
Tji *cozyJ*», »ζ *tή*; *χληβ*·ftoi & *τη* *i*·χλ·η<Γ'ζ· «λ·
 λ·«tεi·H. *tbi* *St* *i*·^·χονζα *ixχλhoix*·^·*ixx* *tpxc*
 ■κκ&μ#Mi, *tisi* *λό*·^·» «v «tζ *Λ*·θη·tχv *lavxt* *μη*
 «vι·^·cp4·B(t *xxmtxú*; *X*·^·uüe·^·at, < *ix*·λo·^·tμβZ
i·ή «χ·»πζ *Cax*(*iefátt5et* *μE* *κληρονόμον* *λοι*·
ofiv·r *τβ* q·á·ubi *i*·^·γiόyuv, *χχη* *τ*· *trpás* *χχvónx*;
χ· *τολο*·αβ *vβμχ*, ·pζ(βμ·^·v. *ixti* *It* *xj* *Tie*; *μβ*·
WtmeJev *txiioi*·J·^·v *itē* *Soptēi* *oi* *i*·fpuñnn *e*·
ilαφοi *xvnyft*·K·v »ζ *evtootnpyt*, *wi*·ixiβ·λ·χβv
 «ve' *noru* *itxn*·θoχπ «< n'·i *loptxt* *i*·λ·χφóη ,
Hi *tyxw* *κόη* <α>·ηλβ·(·»·φ·@7σ·μ·civ, *T*·f *tbb*·i

Λ numinis iixm, imperxtorie quoque msjeilstis m-
 dignationem, iegumque rēnas implorabimus. Et
 vinculum quo per nos illigabuntur, infulutum
 eis ad finem ufque viix porrigetur: fi videlicet
 animum non mutaverint, & ab hoc impio pro-
 polito non abftiterint. Nam & religiōse leges,
 & praepotens atque únftus imperator noſter, in
 * Porphyra natus, una cum beatae mernorix Ira-
 tre fuo g.rmsno, in publicaris *eJiutif* *litis judi*·
 ces coercent, quo minus in perfonas eccleſialb·
 cas talia juveniliter audeant committere. Quippe
 i
 lurripi nobis eccleſiallica, & ſacra, divinaque
 privilegia, five a provincialibus, live urbanis ju-
 dicibus, omnino non patimur, immo etiam an-
 te nos iſte Deus, qui ab eis contemnitur &
 mbfannatur, ulticrem in eos indignationem flir-
 get, & jutlum vmdiax gladium coruicare fac-
 ciet. Eil enim & dedecus ſic probrum, divini-
 oris ac melioris fortis homines, coram mundanis
 litigare, linguaſque contumelioſas hominum in
 univerſom eccleſi« corpus acuere. Quod fane ſel
 imprimis imperatoriarum (qux dicuntur) man-
 tionum & clerorum, tam clerici, quam mona-
 chi profane atque impie facere per fummaui au-
 drciam geſtiunt, dum ad fuimet condemnationem
 judicari damnarique malunt a mundanis,
 quibus corrigendis ſic in ordinem redigendis ipſi
 juxcflli lunt, quam Dei pontificibus variorum
 negotiorum cognitionem permittere, atque illo-
 rum caulas ac lanationem idoneam tamquam a
 peritis medicis accipere, ipſorumque virtutem ab
 iildem excitari ad reai meditationem. Sed enim
 auctoritate iynodali decernimus, ut nec illius o-
 pilcopi provincia, nec diverſi territorii, mona-
 chos ejufmodi monafteriorum qui talia commit-
 tunt, vel impoſiitione manuum dignentur, vel
 eis aliam ben«didionem aut communionem im-
 pertiant. Non enim tuce ideo lancimus, ut no-
 bis metipſis aditum ad talia patefaciamus. I
 led omni modo vitx monaſtice dignitatem At hone-
 flatem quxrimus Adeo quidem, ut nifi * rela *
 tionem illi atque alios honores epifcopis fuxpto
 vincia tribuerint, vicilTim ab eis, vel ab aliis, crii.
 nec unam quidem facerdotii dignitatem accipiant.
 Clericos autem contumaces erga metropolitanos
 fuo·»· aliquod eccleſiaſticum eis,
 ?on “Wundt <<«o, quoque prxftan polſit,
 imponunt; in ordinem cogi jubemus. Non enitn
 contumaciam ſic inobedientiam dominico prxee-
 pio docemur, led facilitatem inr parendo, ac ſub-
 jedionem. Quo fane qui fe non dirigit, tam vo-
 catione, quam eccleſia excidit. Eos autem, qui-
 bus ecdeſiallica minillaria credita ſunt, nec rati-
 ones ſibi commillorum reddere fuſflinent, fe-
 eundum cauones in jus debere vocari, ſic ad red-
 dendas rationes etiam invitos, una cum ſuis he-
 redibus, ac ceteris ſuceſſoribus adigi, ſecundum
 (aeros canones ſic leges civiles, decernimus. Quia
 vero etiam de monatleriis, qux per donationem
 locantur, fanáilfimi fratres ſic comminillri ad
 nos retulerunt, quod qu« donationes illas acce-
 perunt, in ipſa monatlena parum xquis adſeai
 ad extremum ea redigant interitum, domum
 luam reſtitut deportantes, ipſaque bonis ſuis nu-
 data relinquentes, quodque nonnulla prorſus in
 hoſpitia mundana commutent, coaâs eorum mo-
 nachis per omnis generis rerum inopiam ſit an-
 guſtiam, ut inde vel inviti abſcedant: licitum
 eis eſto, ejufmodi homines impune reos perage-
 re de qttibufvis damnis ſic innovationibus, quibus
 nocuille monaſteriis deprehenſi fuerint: atque er-
 iam, ut malis eorum curatoribus ex eis cum
 contumelia expulſis, libere jurib·, ea metropoli
 tatiun

ANNO
 CHKISrr

A *poē-cīm ·Γα· μΓΠιχομζίζονπ, w* Γι*τκ nio*,
 χηη^h t'arziē **rp̄tō**, ἱνρα šī tē ὕπτιεσται π. **ki?m
 Ahvi μιννύβχχι χαηννΓιχ^h τχ; rīruīμηχγυū
 xārp CJuStif < rcae*pat μινανβκιZηα x) exer- >»>.

xārp CJuStllf < rcaeʿpat μιανᾱνκιζηα x) exer-
rat ixt<9e> χχτην<fx>β-τnt5. cJʿalfai <Jn7c lie
nnsm dCʼu0-eo xant xaeer āiftai tīt Srt «y
dtpθπO» το μβvχητηλᾱ Ἀοημητοκτ τ> δx<>
η&λxψχπt - 4nt ιε ηι fixāttri nlr μ>»-αχῆ-
Xw «w«Ç<v fVéÇwiJR, tr xaxāt αώνον Oυ>
Tirai μι9' υβρηκ clē eōinr xνιλάxxχητ. « Si rr
lσxόz ίχοio aspā» ruūnx dCAoyen «per<δ>y e/
tβ'tν> »ποvvνητς, μ>» xvntxyt9' opoΛo-Γήxαx Six-&
rnpivt. lvti ixXλi'Atxβ-i xavrii Stxaia luxri
B «Μα τρ >αθ' ipi ltP<parʼazranae>» riui/alp,
ut ae coi-

ρητWFC if, }C «Γωφλqnsr», }C Ira μάλιυ ι «-
 ναετwC if, }C «Γωφλqnsr», }C Ira μάλιυ ι «-
 pnc»t tISda τit&μφ/nSr itprnvw μη^ονολπύ*
 iF Awnir βρχυρι/vi, xafrrwté&w c%v9icret m-
 fú(. η μιτα άveάivi ίχνη ζ>άννι. χ στίτζ<έσιo
 Oου, }C τίώ «Srxiax U Si rna nfr
 +pvrr#npivt nr* ttetelx χβλβζί, ewctwvpit
 τζνα fluMeáiptn ηί μηγίαimit tin txt μ-v-
 «RMWYf 1βρρχρι (πη txt \$φoc7 xtínJr íc ην
 τι ίχη·oc» «raznmJr, 4η xj αM<^k, 7rc-
 ηέτη úttpw alattf9lwxt τζαζ, rttx <tu*w\$e-
 pav lufζζlμ<>xaptytw «pai tk μM<^pβθáHí «-
 C Mtpgw, «qffisouuttvy erat Jy XMVite xatru'w
 τ<7i μητ/Αγ^λίβ/>, δ áññtarov T>) «rétre#
 IVar, Λ «raxaz'rawrr, s\$ κχ βηχχρίαν ^pinnt
 ritrtv' u Svúp# S'Svóal «parairaic ít XJ*<xi-
 pjfy». «M* <c í'MΘη, άxpñp tirát xj ény&áti-
 rat Svpiéi 0^λβmO». }C TB tpwrtrfoat «I/tiOC*
 antriptf-w9ai «pét rat μχτρβχβλM, n <><<<
 xa'i. ni fβp μχχβθo }C tStwtuitf Svpe&att
 ti; π- expé μυνν éyttet kxrprt kehú# ύ>ζ>,
 xj rifijb. nj Si s'oy έ>ί>ζ>χ>»ματ« ní» MTrp>»λι-
 nS xj irmer-*, úxtptiewere £ η/Γχρντήμ*.
 ra τ<> éytur s'xxAntrtfv, vi«μ*\$>»li á bém>
 .τιή xapeStytrel μitρωτχ sanu>Aey->ixjem>
 adJk w <XΛ ω<»:μηε&Ez^.
 j trbκtyxv μπitp4ηnv laSiSt&at, (£ «τέo-χιτή»,
 vi ξολη tii X«Γ^Λ<i«i ιραστίEHp , }C τίo <><<
 ΓολιγΛη xj rapixth tizaSirtw, «<tr> á r<-
 Άοραμ^ζ. xj Tin ηλμεχτα< ipυ^ }C nillyt-
 νόfi^ion aaropvvrat, αναλζβί τη «ρχηραιζχη χρί-
 φony» πλκοπο<*, «c ní» Ittvn xarlvtm Úrvavri-
 phorbi» »> \$ n7f <#pββμβη ίxilialrtñ lítú tpnv-
 StrarU» tuoctwúi tp4μ*9Arafat vx áxtnir-
 ityx· » yap x«T>X4'^^ <z líli itpáv > Ifi
 g xenvrtr safe xtnirn áxnvwiri n style, nie
 ηζλματίζαι svpái vi xwaí ipTOññmat ávβí-
 μi9a ίμρηριβχ άaptv, mpi Si líif nS» tvtrxi-
 <<y> xa9iSpai , liopiçμi9a · x«tb.t/lít nfyр abrig
 o» síx&lv xa9tíZHeu μητηρηλ/τού, }C c» erw-
 9pmti, s& evdSttt, í\$ c« Iránrt. W p>K
 tbe erpulptai βίρνάζατ, }C n \$<λ·ρ·ηχ, tba*
 έ/<« ituni&t, ri tx <sqofit3nxwcf mipr-x·Aliv/
 xxirrim. ni>» » «ofi linior: f·oux· cáisiSt#

ἰσχυροὶ καὶ ἀγαθοὶ ὡς τὰ νεφέλαι·
ip=IK, aatleyl. ixei SI xal nw nS»Cnsva«
ri X rtwéytn φιλβιΜχπ, rē itpaXs^/s», C«D
n reirpfityi'ul ni X iwrwxrtxtlt 9appilint tu; xo-
βεῖνι κρτβερβίλιμ, βζιοι rtt) rirur SttEae'
iνβοx'i'bi ζήζτηβtv ^n»9ai.. eiqita rti fye itpf,

 $r\#$

47f CONSTANTINOPOLITANUM 478

pj> T> χαλῶα «ρό; **tarifa**, xoxsbfα τυνβ» CeAfortaffe die feriato; & epifeopi permiffu aliud, anno
 ———-laprf, \$ w' **ιηρηχιλ'ιι Ιηττρίλν, Ιηρβ>**— depōtioni / potentes autem, qui hoc non am- c'''ISTi
 uttBfi hpnvo» Άxrmūs ΙxtnKirtii wtywroy- pleāuntur, anathemati fubjiciens . Hcc enim * .pMtolo
 , xx5etr>irf< . -ni; J' μή χοτβιχομ^κ tīw canonis verba/funt : Si quis doceat , ardcn Dei ...
 tus Jcur«rw, «T«θip«τχ otnCoMca. Φηγι ydp' contemni POfC » & qui bunt io ea congrefus :
 «7 nt Stiafxtot sa o'xw tu & tS Xχ«τ«φρ·η·τ·» * u mu, fique ieorium quis extra generalem ecclefiam cce-
 s' ni? ω «όtjJ fttJMrē\$, ΙS xafa tOA xad«Ar- tus cogat, toto ' presbyterio non fimul pnefeo- >oΓ· o·di
 * /u Ιχχλιντῖβα ι'Ιηρ «uxAne-ic^e/, μή ανιόντο .e: anathema efto . Hac ita fummatim expofi-
 νβαη τ» «w/JoTst/it, α*ναθ<μ< irai. Ταυταί- ta dt definit* , inque confellibus religiofilimp-
 ru rt^Xi<«Xew5C4T«, aejw&carc, jCixr σω* rum metropOTitanorum, Cyriaci, Ephesini / De-
 jgfa iut ^OfArreuv μχτρ·ζολ/τδ», Küttotxà, metrii, Cyziceni f*Conftantini Niccni : Theodo-
 E'crrr». Δημητιν, ΚνζΙχv. Kurrarrtw, N< B ri, Chalcedonenfis. Conftantini, SidenGs, Joan-
 χ<χ· Θιοιερχ, XaAxpJor#4. Kavrsprfa, ΣΖ- nis, Meliten-, Gonftantini, Tyanenfis; Joannis
 ηη . Ifafar , ΜΙΚνιυΗττ Kacrcvnrw, Tvcfa». Claudiopolitani / Ttleophilafci , Neoccfarienfir,
 Γμτ>«, ΚλνΑβυχολivi. Θιοφ,λάχv, Nfoq/r Joannis, PhilippenGs, Agaperi Adrianopolitani ,
 rapwat* r«M>rv, Fxor/v. Kep'rû*/. Theodori, Camachen; Conftantini , Chonens ;
 Μιχαήλ, Α'θβiv>· ΘροTwrat/, . Kw- Stephani, Cretenfis; Nicer» Hydruntini, Sifinii,
 s*«rrfa, Ποτρόiv. Karravr/r», Τρακζόντφ' . Cclzenc, & archiepifcoporum, Nicetr , Bizyeh-
 Juxvrb, Φιλικών. Α'γaxnn, Α'eyarōXw;· fis; Dionifii, PrseconenGi, Nicepbori , Cienfis ,
 . Κβμχχχ· Kwwayrfa, Xcfair. Σπ- Strategii , Aproi ; Andre-, Cclronis ; Leonis ,
 (mw, Κρήτη; . Ν/χήτα, T'δ/>iv9#* . Σιαηλου, Bryfei; Nicolai, Lemnii, Joannis , Βοίποριani ;
 Κ>λτῆ>>?; . & άρχαχισχόων, Ν<>Πβ, Btfon? . Arlenii, SugdcenGs , monumentis illata confue-
 Aovue-fa, Π/χ<ο>η<ηι. Nanoopa, Kt's. Στρα- C- to plumbeo figillo corroborata funt , & data
 τηT'Zv, Α'xpt>. Avipfx, Kr/xnfae. Άγοντο , Bpö- ro/nfe Januario, indictionis XI. anni VICI'ji^
 rswe. NaaXatw, Α>μ>». Γ'vαττν, Bwrxfa: Α'p- XXXVI.
 «π/β, Xooj^cfa· β>Ζζομημχσι>θ>πθθ'τα , τη
 «vη'θH Stat μβλ/βi> rtyxyfti tllifietitli&I, >f txt-
 i-θ>i r«setc(pt'c, IvntpifUK Ili, triffΓφλ!'.

«69·189· < i - < i* η > «O4§W§t-O-i> (^ J ? TI
 «MISTI
 CONCILIIUM FRANCOFORDIENSE, ""
 INI IX.
 anno Domini mxxvii.

Hildensheimenfe cirtxiactn : Anno mxxvii. D& viderant, pntbuerunt; ideft? Bruno Augn-
 lodtâ. X. fynodus generalis in Francovrdi & viderant, pntbuerunt; ideft? Bruno Augn-
 epilcoporum xxxt. praetente Cuonrado Imp. in Heafis, Ebehardus BabcnbergenGs , Meinwercus
 qua damnatus Godehardus diceceGm fuam fuper Paderbronenfis, Meginbardus Wrceburgentis, St-
 Gandesheimenfe territorium canonice retinuit , gebertus Mindenfis, HildirardusCitizenfis , B>u-
 teftimonio vn. epifeoporum , Brunonis Augu- no Merfeburgentis. Pulchra enim erat ibi, & ra-
 ftenGs, Eberbardi Bavenbergenfis, Neginvvreti tionabiliter ordinata txm regalis, quam & Epi-
 Paterbrunnenfis, Meginardi Werziburgenfis, Hil- fcpopalis confeffio- Nam in Orientali parte ante
 dinvardi CiticenGs, Sigiberti Mindenfis, Bruno- altare Archiepifcopus Aribo cum fuis fuffraga-
 nis MerGburgenGs . In hac fynodo Godehardus neis VTernero Argentinenfc, Brunone Auguften-
 juvenis frater imperatoris arma compullus depo- ie, MeGnvverco Paderbronienfe, Eberardo Ba-
 fuit , & clericalem tonfuram accepit. bebergenfe , Meginhardo Wirciburgenfe , Go-
 P/xra dr fa CsmcIm fenkit Wttftnt in vite dehardo Hildenesoeimenfe, Brantboo Halverfta-
 S.Gedehxrdi Epifeopi Hildeniktemfii epnd BiUen- denie , Wiggcro Verdenfe, Hazecone forma-
 dienei dit 4.M4Π, qui Imrrite Ctnredi certnetit- tienfe confedit. In Occidentali v:ro parte Impe-
 m, «Jafar 1· GtrimtnitM reditu fubdit tep. 4. Eo rator confedit, ft a dextris ejus Piligrinus Co-
 item anno Aribo Moguntinus Franconovordi E. loni... Archiepifcopus cum fibi. fubditia S. Ioberto
 concilium fynodi coadunavit prcftidente Imperatore Mindenie, Stegno Mimgariente, BennoneTra-
 cum Epifeopis XXIII. io quo iterum beatum jcfctenfe; a bniftris Hunfridus Partbenopolitanus
 virum Godehardum de fiepius prcventilata caufa (amp*Megdrfagnvi/) Archiepifcopus cum fuis,
 note fuo inquietavit. Ibi Prcful nofter tandem Hildewardo Citizenfc, Brunone Merfebuzgenfe,
 fumma veritate, qua: Deus eft, miferante pariter Luizone Havesbergenfe, Thiedero Mifnenfe '
 ter ft adjuvante Epifcopatus fui proprietatem fuper In Auftrali autem plaga epifeopi Hambrechtus
 per totum Gandesheimenfe territorium teftimo- Virdunenfis, R-odolpnus SlesvicensGs , Hiltolphus
 nio feptem Epifeoporum, qui pradci&am paffio- Mantuanus, Reginoldus Aldenbergenfis adede-
 nem io Gaedisheim & audierant, ft viderant , rant . In Aquilonari etiam 'Abbates Rjchardus
 canonice retinuit ; fcilicet Brunone Auguftcnfi FuldenGs, Reginboldus LorcsbeimenGs, Arnoi-
 concionante Wernero Argentinenfi decernente , phus Herveldcnfis, Gerbertus Moguntinus cum
 ipfo vero Metropolitano vere invito, verbi Dei aliis etiam ejufdem ordinis fex adfuerunt. ARxm
 Mono affirmate. Hi enim erant epifeopi, qui tft fa Cnciliatn fff Netivitein» S. Jtmw B>
 leniori noftro iuum teftimonium fiait audierant ftifa, xt idttt Ae&tr btkft.

AMMO MXXVth. CELEBRATUM.

ADDITIO.

j€^a»»^c±i(i.B»rCTnCTqCT:CTJ.gacgm:icnûa:<3::îZ3i(Z3i

In quo lis inter Gradenfes, & Aquilejenfes de jure metropolitico, pro Aquilejenfibus decifa eft

A Jattutt XX ft» XIX. CtrnJt imptnttn prnftnit.

Anno 1017. celebratum.

Salvatoris nostri Jefu Chriftri, Imperante Chu-B
onrado perpetuo Augufto anno primo, VIII.
idus Aprilis, indidione decima : Prefidente fan-
do, ac Beati(fimo noodecimo Joanne Papa Apo-
ftolicæ Urbis Rome, una cum prſido Impera-
toris , in Eccleſia Domini Der, & Salvatoris
noſtri Jefu Chriftri, que vocatur Conſtantiniana:
reſidentibus etiam viris venerabilibus .... cum
eis .... ibus Meriberta Ravennate Archiepiſcopo,
Sigifredo Placentino, Epifeopo, Petro Adrianen-
fi, * Teuberto Foropopulenſi ; Heriberto Me-
diolanenſi Archiepiſcopo, Arderico Vexelenſi epi-
ſcopo, Oberro Albenti .... Bergamenſi ; Harpo-
ne * Magontino archiepiſcopo, Brunone Augu-
ſtenſi epifeopo, Wezilino * Straburgenſi , War-
mundo * Conſlantienſi ; Popone archiepiſcopo
Trevirenſi ..... Salsburgenſi archiepiſcopo ....
archiepiſcopo; Tebaldo Velletinenſi epiſe. Bene-
dido Portuenſi, Petro SylveCandide, PetroPe-
neſſinenſi, Petro Oſtienſi, Teudaldo Albanenſi,
Dominico Sutrenſi, Liutolfo Trevenſi , Rayne-
rio Nenfeſinx * .....Narnienſi, Joanne Tu-
canenſi, Joanne ..... Boſone Tiburtiuſenſi, Joane
Caſtrenſi, Benedico AnagnenG, Joanne Lu-
teuſi , * Jacobo Feſulenſi, Dodone Noccrenſi ,
Widone Lunenſi, Teudaldo Aretino, LambertoQ
Florentino, Widone Lucino , * Joanne Suane-
nenſi, Gon.....Vulterano, Mariciano Reſe-
nato, Widone Piſturiſenſi, Leone Senenſi , Ve-
necce Provincie , Joanne Veronenſi, Alberico
Cumano, HclmengeroCenenſi, Theudaldo Vi-
centino , Rothario Tarviſiano, Albuino Bellu-
nenſi : Abbatibus quoque Vodelone Cluniacenſi,
Berno Augeni , Tcoberto de Sando Angelo ,
Benedido Sextenſi, Cronrado ſandi Sautai, Wi-
done de S. Trinitate, Alberto/leS. Apoftolo, Jo-
anne de S. Sepulcro, Widone deSeuna, Wido-
ne de S Maria, Petro de S. Petro ad vincula,
Stephano de S. Andrea , Franco de S. Anaſta-
fio, Teuzzone Montis viridis , Petro de S. Petro
in Campo, Rozone de Tune , Dominico de S.
Geruncio, & Petro de Campoleonis. Popo vene-
rabilis patriarcha ſands Aquilejenſis eccleſie, apo-
ſtolias, & imperialibus pedibus advolutus, eo-
rum, fit ſacraſſimi concilii reverentiam humili-
ter deprecatus eſt: uti omnipotentis amore Do-
mini, necnon apoſtolica, & imperiali pietate,
lamentationibus ſuis benignum auditum prabe-
rem, mulſique amecellorum fuorum proclama-

tionibus pro Gradu Aquilejeufis eccleſie plebe,
fyndolater fedis certum finem imponeret. Cnu-
sus lamentatione benigne fiaepecta, Urio, qui in
eadem plebe falſum patriarcha nomen futcepe-
rat, olim tempore Benediâi papæ atque Henrici
imperatoria; ad Ravennatem, atque Romanam,
necnon Veronenſem fynodum canonicè appella-
tus, nunc quoque ad , ſacraſſimum concilium a-
poſtolicis literis convocatus, præſentiam fuam ex-
hibere juſſus eſt. Et cum bis, & ter per Roma-
nam archidiaconum vocatus abeſſet , Petras Ve-
neticorum diaconus afluſit, apoſtolicas literas Ur-
ſoni adveniſſe negavit . Veram cum hoc jureju-
rando adfirmare non ---- ſequer pro hujus rei
negotio non Veniſſe manifeſtare; ſynodali decreto
Adalgerus Aquilegienſis eccleſie archidiaconus,
vice Popoeus patriarchæ, fit ſenioriſui, per San-
&a evangelia comprobavit , Majoncm Concordienſem
epiſcopum apoſtolicam epistolam Urſoni detuliſſe,
cumque ex apoſtolica authoritate ad ſynodum convocaſſe . Releâa ſunt ergo ad hæc
in eadem ſynodo (cripta Aquilegienſis eccleſie ,
qui inter plurimas Aquilegienſium patriarcharum
proclamationes afferebant : Beatum Eugenium
papam tempore Ludovict, & Lotharii imperato-
rum hanc inveterat proclamationem controverſiam
inter Maxentium Aquilegienſem patriarcham, &
Venerium Gradenſem in Mantuana ſynodo ventilafſe,
atque apoſolica, necnon ſynodali autoritate
Gradenſem plebem Aquilegienſi eccleſie reſtituitſe;
atque pontificali fede ibidem omnino prohibita,
prediâam Aquilegienſem eccleſiam ca-
put, & metropolim totius Venetiæ conſtituiſſe.
Quod quia predidi Unionis, dtanteceſſibrumejus
temeritate violatum eſt, decrevit ſanâ ſynodus
Urſonem totiens præſtantiam denegantem de abſentia
nil lucrari : & Poponem patriarcham de Gradenſi
plebe cum ſuis pertinentis ad jus Aquilegienſis
eccleſie reveſſeri . Itant pontificali fede ibidem
prohibita, perpetuis temporibus ſande Aquilegienſi
eccleſie, Diſceſſis jure, ſubjaceat. Reverentiffimus
igitur papa, & piiffimus imperator, ſecundum
quod pnediâum eſt, Poponem patriarcham de
Gradenſi plebe paſtorali virga inveſtienti-
« . « apoſtolice, & imperiali decreto hoc præ-
villegium Aquilegienſi eccleſie, & Poponi patnar-
che ſub anathematis vinculo hiytolabihter perma-
nurum, Romanæ eccleſie bibliothecano feri-
bere, juſſerunt.

4S1
Bga Pttrat Atoariar, et vidi ia privilegié, ira
-TT-,,,/TqM- are dsdflaamr, vel fpUaham aillle t aeipre-
ANNO terurifi.
CHRISTI
Ad hoc ipfum pariter Romanam concilium spo-
Aare credo verba Joannis XIX. feu XX. in bul-
la de translatione epifeopatus Citicenfis Naum-
bolgum, qu» fic efferamur : Ttli alfenti rpgala
filii vaftri cariffiati latptrattrii Kaarari èX teefra-
erit neftri Bamlierti MagMnrgenfit ArtHapittpti ,
arcaao aliena», yai daivdirat«a» /aaw teciffia ceo-
ta/eraas.....ceaffie tpifteperam , drrireraw
w/rvraav /«dns epefeapaim de Zita at Hecemiarg
tritiffm cncdffiauH. Porro Cooradus numquam
filias Joanne pontifice fupcrfite Romam venit ,
y quare ita de boc concilio , cui Cooradus inter-

ROMANUM.

4I
A fait , ferme» hic a Joanne haberi potuit , ut de
alio nunquam . Hanc bullam inferius ad aliud
Romanum concilium fob Joanne dabimus.
Ad hanc Romanam fpnodum fub Ioanna.XIX,
ea pertinent, qu» Arnulphus Mediolauenfis: hi-
ftoricus oneris fui lib. II. cap. V. narrat his ver-
bis. Peil iitt aliffett iaJiffa èfi fyatlat Aeaea aa-
therilatt Apeffielica , l» yaa ceaffitafae eft . p/ ia
-wvaifar aegetiü peatifficalihu Aaoeasu/ aW/e «aede
ia «rmwt» ft Mtdlelaatafi préfèrai aatiffitti ; ff fi
farte prafatapftril, cfaeio- Int faijaceat. lafaper
platait aenileu ia iac rt ee^cnii temaae ia ftae.
piteraæe teffimeniaat . Dt φ» paeta ie plarilat
ifia ltrrptimuj.

ANNO
CHRISTI

) ^CONCILIIUM ROMANUM

J

Pro approbanda translatione Citicenfis epifeopatus ad urbem Nsumbmgnfcfm.

Artr aaaaa- 10x7. dT loja. criednsrirav.

Imec « /^QqfiWwar traalfmH -pifctpataj tti erit Citi-
oufi a* Nttahrptfta Jaaaatt SifnU.
m /paade Aemaw «a» J017. prahaotrat , atyae
pontiffrat . fiijva enaitai fatalia* latptraiar Ce».
radar trantlailaatat illam tatgealat tfl. Haac φ.
tat ptraffaat Jaaaati aalbarilalt faa ra^nutm/
taatillaat tptftaparaat, tlttritraut faaraat coaau*
cavity cajat tattcilli fyaadilaat ta Laaigic Spiciffg,
Hccittf. ccat. III. pag. 144. dic danrar.

JOANNES EPISCOPUS SERVUS SBRVG
RUM DEI.

DileDe Ckrifla fili» HMmalt faafila Nttuht.
geqEr tecltfla tpifctpa aamiliat facaffariiat
tait ptrtleam ta Dtatiae falatcm.

C Onvenit apoftolico moderamini pia religione
petentibus benevola cooperatione fuccurrere,
ac pofcentium animis alacri devotione impertire
affeufum. Ex hoc enim lucri potiffimum pre-
mium a conditore omnium Deo procul dubio
promeremur, G venerabilia loca opportune ordi-
nata de ad meliorem per vos fuerint flatum perdu-
ta Sicut ergo, cariffime filii, tibi abfenti roga-
tu filii noftri chriftianiffimi imperatoris Konradi,
dt confiantis noftri Hunfredi Magdiburgenfis ar-
ebiepiepofi, nec non illorum , qui hereditatem
fuam ecclefia» contulerunt, videlicet Hermannii
mrchioois, de germani fui Ejtkihardi, fit maxi-
me pro magna utilitate de fecuritate ecclefia» tuc,
confilio epifcoporum, de clericorum noftrorum ,
fbdem epifcopalcum de Zixa in Nuemburg tranf-
ferre concedimus. Ita nunc quoque ubi pmfenti
cum clero tuo & dignioribus de populo de nuo-
ciis pnediAi imperatoris, de archiepiepofi confilio
oorundem arduepteporum , de clericorum no-

B ftrormn faftum probamus, de tam riN , quam
omnibus fuccbfforibus tuis perpetua Habilitate con-
firmamus. Quod enim fecundum canoes pro ne/
ccffitate fepe faftum fuiffe legimus, Aotris quo-
que temporibus fieri non prohibemus . Qponiam
ytur canonice, & communi contenta omnium ,
ad quos attinebat, fedis tu» translatio fafta eft,
abfque omni contradiatione uoiverfi fuceffores
tui a Nuemburgenfi clero, dt populo eligantur,
atque ad eundem titulum regulariter conferren-
tur, de Magdeburgcnfibz archiepiepofis, quorum
dieceffim translatio non excedit , utpote Metro-
politani fais omni pietatis devotione fint fabje-
ti J Jqç quoque communicato confilio placet ad-
dere, quod ecdcfia Citicenfis io boorem beato-
rum apoftolorum Petri, & Pauli coofecrata non
omnimodis negligatur, fed in loco clericorum in
Nuemburg tranfeuntium, monachi, vel canonici
fubftituantur, qui integrius ftipendits ejufdemec-
clefia» inibi Deo ferviaot, & ficut pacis filii ma-
tri fa» Nuemburgenfi ecclefia» in Domino femper
devote obedient. Si quis autem , quod minime
credimus , temeraria prefumptione contra hoc
noftrum Apoftolicam privilegium venire, aut io
aliquo contraire prcfampferk , feu violator exti-
terit, fciat, fe auctoritate Dei omnipotentis de
beati Apoftolorum principis Petri, ac noftra, a-
natbematis vinculo elle innodatum, de a regno
Dei alienum, atque cum Juda traditore Domi-
ni noftri Jefu Chrifti facium futuram inferno,
cxcommunicationiqse fubjaceat, donec refipifceus
ad fatiffa&ionem, de congruam emendationem ro-
vertatur . Qpi vero tuo intuitu curator , & gū-
fervator bujus noftri Apoffolkii privilegii extite-
rit, benedi&ionis gratiam, vitamque ternam, de
externi regni gaudia ia Domino percipere merea-
tur in fecula fecnJorum, amen. >

<£ü£]

<***>,

SYNODUS HELENENSIS

#3#3

IN PB.ATO TULÜGIENSI,

in qw de treugua & pace a&um, atque alia qus ad diiciplinam ecclciafticam
ipeduc, inftaurara.

Edita t>t talulit etltltte Htlmtntit « Sttfhtn. Behht,ie V. tl. tant. 1.
et teeor. factrd. & iatf.

c« Liabti
App«Ulc«
T.ß. JX.

A Nuo Dominico Incarnationis xxvi t. post A millemum ; xvii. Kal. Junii, convenit Oiba pontifex Auloneufis, ad vicem Berengarii Hefcoenfis epifcopi, tunc temporii in tranfmari- n>r parnbux peregrini, una cum Udalchero fandta Helenenfu ecclefiis archipieibytero, & Ganceli- no archidiacono, fle Ellemaco iacrifcerinio fltcho- raule, Gauzberto, & ceteris prefatx fedis cano- nici, cœtueque facrarum ducum, caterva quoque fidelium, non tolum virorum, fed etiam fcen.i- narum. Convenerunt autem in comitatu Rofli g Jonenle, m prato Tulujes.

Quo cum convenitTent, primo rogantes Domi- ni mdericordiam, ut corda fidelium fuorum ad fe converteret, mentes quoque flt aflusdirigeret : dein requilierunf, fi quar * hadenu» a pnefatis epifeopis * flatuta fuerant, obfervarentur. Sed cum Peoe otunn» mveniffent niffolum * pedibus con- culcata. fed etiam oblivioni dedita: iterum re- *o£-v£. Païare Puduerunt eodem tenore, quo fuerantha Aenus condita.

Continuerunt * itaque prxfati epifcopi fimul cum omni clero & fideli populo, ut nemo in to- to fupradiâo comitatu vel epifcopatu habitans, affalliret aliquem fuum inimicum ab hora fabba- ti nona ufque in die Lunis nora prima, ut om- nis homo perfolvat debitum honorem die Domi- nico : neque ullo modo aliquis alTalliret mona- chum cum clericum * fine armis incedentem, neque aliquem hominem ad ecclefiam cum con- cilia * euntem, vel redeuntem; neque aliquem hominem cum feminis euntem: neque aliquis * auderet ecclefiam vel domos in circuitu pofi- tu « xxx. pafibus violare, aut affallire. Hoc au- •r- («cm Pa^um five treugam ideoconfiituerunt, quo- niam Divina lex, fle pene omnis Chriftiana re- l'g'io nihilum deduda, ut legitur, abundabat iniquitas, fle reirgelcebat caritas.

Itt ideo nos precipimus fupradidi, epifeopus, clerus fimul, fle omnis ordo ferviens Divinis cui- tibus, fle coram Deo interdicimus: ut nullus ho- mo vel fcemina, de fuprafcriptis aliquid volunta- rie temerare vel nfringere prsfumat; nec inva- dat res tande matris ecdefie Heleoenfis, five ce- teris ecclefiis, vel monafienis debitas.* neque ali- quis, fe ic ente, in incefſu ufque ad vi. gradum permaneat: neque aliquis uxorem propriam di- mittat, nec alteram fceminam habeat. Quod qui fecit, five in antea fecerit, mfi refipuerit, fit pro poffe emendaverit, flt ad plenam farisfadionem

fande matris eccleGe coram fiipradidis canonicis infra meufium trium fpatium venerit, a limini- bus fande ecclefiar, fle omnium Chriftianorum coetu excommunicatus permaneat.

Et ut noveritis omnes, quale peccatn fit, jungi excommunicatis.- nullus Chriftipnus debet manducare cum eis, vel bibere, neque ofculum eis porrigere, neque cum eis loqui, nifi de fatif- fadione : neque fi excommunicati defundi fue- rint, debentur ad ecclefiar fepcliri: neque aliquis clericus vel fidelis debet pro cis orare.

St vero pro nihilo dixerint excommunicatio- nem, tranladis tribus meofibus anathematis vin- culo, ideil, ut perditii ficut Judas proditor, dam- nentur. Et fi, quod Deus avertat, in hac per- fidia obierint, corpora iliorum cum pfalmis flt hymnis, vel Ipintalibus canticis, non ducantur ad fcpulturam, Dec inter fideles mortuos eorum nomina ad facrum altare recitentur. Et quia peccatum perpetraverunt ad mortem: nifi pœui- tuerint, fine fine damnentur in «ternam damna- tionem.

Omnibus canonicis fupraferipte fedis interdici- mus coram Deo dt fandis ejus, ut nullus eorum de his aliquid folvere audeat fine confenfu pna- fati archiprcsbyteri vel archidiaconorum, five fa- crificerini, de caputtholaris, pel ceterorum fra- trum canonicorum.

Minifteria autem Divina fine intermifCoM fiant Dpro excommunicatis per fpatium trium men- fium, ut dtt dlt Dni fentmtint, & rtflpfcnt f r- "«»».

l lattis dtaMi, l yaiaas tafti tranter ed iffiei Vflntattut,

Quod qui noluerit perficere, noverit lie mul- dandum, nifi reGpuertt, fuprafcripta excommu- nicatione. Omnibus autem iupradiâa obfervan- tibu» pas fit mifericordia concedatur a Domino Jefu Chrifto hic & in perpetuum. Amen.

OBSERTAIIIO G- COSSARTIL.

AD annum mxi vii. rejecit banc firoodum eruditiffir* œui illiu* editor, cum exiffimaret poflerioreffle concilio Helenenfi celebrato a Guifredo Narfeonenfi archiep. quod iple anno mxi v. afigir. Ego veto flt con- cilium iftud anno circiter m x v. tribuendum effle, fu- pra demonftraffe mihi videor; flt ad illud cur repexiffle fynodor noftra dicatur, caufam nullam video; dt anno mxi vii. celebratam «ou ell., hoc maxime per- fuadet, quod ejua prrfet Ofiva Aufoocnfis tnoo mxi v. Çanbsyo telle, obierit.

4tr

KARROFENS.

“ËSSE*.

4««

«e• «•‘β#’*®’•®’•®’ O»β> 49>49•«9> *£>•£&• «tSH^

CTAUSONENSE CONCILIUM

TRIUM EPISCOPORUM CBLXBHATÜM ANNODoM. 1017.

ÎuCFvil Jk ^ηο ,ο*7• bpbttum •Λ Concilium in civi-A dallns BarcinonenGs. β« Didaee ô" Paladtjja rr-
MerfiUMB. tate Aufiwtteofi, cui interfuere Olibi Epileo- fert tetrrr dt Marce el hnnc eaaam. j.
pui AufoocnGs , Amelias (JrgcllenGs, & Gui-

AYNKZ

SYNODUS MOGUNTINA

ANNO

c"»*l,STf

IN GEIZLETE AN. mxxviii. celebrata.

HUjuj mmna» ctacillidchemat Hindelsbei-Binter cetera ecclesiastica, quidam homo inge-
am|^ creuse», re y.. hir vrrhii rtfotxr . nuns de homicidio Sigefridi comitis incoGitus>,
Anno mxxviii. IndiA. xi. Moguntinus archi- candenti fe ferro expurgavit. Qd ex decreto
episcopus Ario in Geizlete fynodum generalem fyoodali poft duas nodes probatus, illatfas appa-
cum fuis fufiraganeis epifcopis haboit. In qua ruit.

* AD GEIZLIACENSE CONCILIUM

M naevandam fefitam jem cenlrvtrfom dt Gandbarheimtuli territent,

Ai initu Megxntine «uue 10x8. caadfaur.

ADDITIO.

ii M«0 TXE bac fynodo Ha differit Aonalifta SaxoBc Caitiene remmenait; èT flerali altrinfraet aallarita-
w "g*** C4ndi 141 bvhc AOQum* ηΛ* UeremAri- ."" trilaterae frtfxfa efrfcctftrxm aaxille eam th
ht architife. fyntdam farm Geirleta etneivil. Ad ipfa rtfetieimee tear «Wmarwed» ccmfelfcmt. /- fe-
edtm heatam Godehardam Infaletadum Itgatir, tJ dem foede inter extera ftidam heme infemmr dt
fentfir vacavit, fnt ille vtnire difftitadant, vent- fctmkiâ» StgBfridi ceñitit lachetadi, canfrnfi ftfo-
rthilm vfnov Ttdittm tkctttuu liltt totltfo- bt eexBfavit! fw/ ex-decrete faM teft dxar at-
cutt fotrihut ti thvitut utitit, fcu eaaa htntrykt- ftr prihtlm Hcfa tfferail. &
tx ftrtt foitrtii ftltxtadt de frxttrite fotdi diffi-

CONCILIIUM KARROFENSE,

a wilclmo IV. Aqoitanz duce congregaium anno mxxviih.
de fide catholica, deque firmanda pace.

R&rixiffe in Gtllit ntnnihil Manicheortun Ae-D
rtftr didkimts firrt tx cercille tfarelleaentl,
enti 1017. Prioeia yttqnt htU , tf ferittna
dt ac dirthntt yuntxin vefaltin Inforent, th
txtnihut Ultram ttmftrxm totftrihm dtcemx.
Adverfet atramfxe illam fefiem celebrata tfl hac
forint, me&rt Adamare, qxi In chrtaico: His ,
inanit, diebus concilium aggregavit epifeoporum
& abbatum dux Willelmua apud Karrofum, pro E
pier attingendas bacrcfes , nu« vulgo a Mani*
chzisdiiTeminabantur. Ibi adiuverunt omnes Aqu*
Unie principes, quibas preccpit pacem fumare ,
h ecdefum Dei catholicam venerari . Hac Ade-
merat.

Nota Gabr. Cossartii S. J.

800. Nullus hujus Crnodi certus deff^rutar annus in Ade»
mari chronico. Quod autem anno io*li. eam tribuerim,
ejuſdem chronici epitomen furo (ecutus; cujus tamen
fidem non preffo. Libentius autem ad annum 1031.
rejicerem; ,uo tempore mulus Galliarum locis haberi
«xpta de firmanda pace concilia .

Observatio P. Antonii Pagi

ad An. Chr. toa?. a. 1».

Cum in GaUiis Manicheasorum barrefis revincere vide-
retur , & bella inter privatos jectli magnorum malorum
cñfficient. Willetmus AquitaniatDux , Sutus nominis
IV. Concilium apud Carrofam , monafterium in marchia
pagi Piaouici (itum, ani» 1017. congregavit. In Chro-
nici enim Ademari fine, antequam narretur ele&io Go-
tefridi II. in Anchieplfcufum Burdigalenſim , quam ad
an. loay. pertinere conflât , Imitar: th> debnt Car-
ctlinm aurefavu Sffieeemnt, & Ahhatatn D>« TTü-
Hh a Iri-

CmcU. Gntrtl. Ton. XIX.

lthaal efad Saadeer Cimfa» prefltr tedaiafadat b*. A
re/M, wd& t Mtaicbmi d/tauaabaatar. JW ed-
faenal oatael Jfetutaaut Frlatitfl, falbal frattftl ft-
cew/nMre, frEccitfeat Dei Clitbticta» veteran . Cof-
lartiu» hoc Concilium com anno 10*1. copulat , addit-
flue libraual ed aa. l0p. rejtutear, fee tearlere audlit
Gelliarala hcit beberl teeffl dt flneeada fete CeatlUt .
Verum prnter,uam fluod Ademaru» anno rofi. Chroni-

con <uum abfoJvit, & aagru eorum Hrs. flu@ in fin»
hideretur, ad anamre 1017. pertinent t Curoiragapliui d NNO -
Mstlaeeenit ad an. iml. a Pazilkar inchoatum-att: CHMSH
Sraerww eaat fef audit Itadabilt fadt liff Dae Gall-
Itliaar Meaalber fedal efad Mellitiaa. fltaal dieraar la
JentSalt beat obtit la fate frtdif Ealtadal Fibrated .
Quart Concilium Carrofenfe a Guilhelmo mdiuum hoc
anno , vel tenu» fub frequentis exordium convocatum fuit.

SYNODUS ROMANA,

Pro iuribus Epiicopo Sylre Candide fervandis, anno mxxviii. celebrata.

Si Ughrlll
luth> fers
Toe.r, p.<
,l. ykca;a
rid.

IN nomine fanft®, & iodiuidue Trinitstis, Pa-
tris, & Filii, fic Spiritus Sanâi. Amen. Ego
Joannes divina providentia XIX. Papa Romanus,
Iciens pene eunda oblivioni dari ob nimiam fra-
gilitatem humanam, qu® ad honorem, & utili-
tatem SS. Rufinx, fic Secund® martyrum tem-
poribus geûa funt, literis pandenda mandavimus,
ut pofteri devotionem etga nostra loca cogno-
icant, fic fi qui rebelles fuerint, contabescant fit
crubefcant. Defundo igitur Gregorio Epiicopo
fuptadidarum martyrum Rufin®, fic Secunde ,
Petrum confecravimus Epiicopum , poft cujus
coofecrationem, nondum tranfaâis iribus annis
presbyteri S. Nicolai de Gakria coeperunt gerere
eundem Epiicopum de presbyteris S. Andre®,
presbyteri vero S. Andre® rogaverunt Epiicopum ,
ut illuc iret, fic in prediâa Ecclafia S. Andre®
altaria xdicaret. Qpibus Epiicopus respondit non
debere ibi altaria consecrare, quia de ipfa eccl-
fia litigatur presbyter S. Nicolai, prius igitur ve-
niant utrxque partes ante nos, fit legibus finia-
tur, fic tunc G caoonice potero, ad fervidum S.
Eccliefi® faciendum libenter ibo. His auditis re-
verfit fuit, fic Archiepresbytero, fic ceteris presby-
teris nunciaverant, qui iterum, atque iterum can-
onice vocati, tandem utrxque partes venerunt
ante suum epiicopum , quorum caufam volens
preljbatus Petrus Epiicopus ita finire, ut nun-
quam magis lis inde Orietur, ante nollrampre-
sentiam illos conduxit, nos vero reGdentes in
ecdeGa S. Sylvestri, qu® est infra palatium La-D
teranenfe, una cum Theobaldo Belliternenf. Pe-
tro Prsneftino, Benedido Portuenfi, Theobaldo
AlbanenG , Petro Oftienfi, Dominico Lavican.
Benedido Archidiacono, Crefcenzio, atque Ray-
neno, Gregorio Diaconibus, Petro Card. S. Da-
mafi, Francone Card. S. Sixti, Tuidifco Cardin.
S. Marcelli, aliisque quamplurimis ^Sacerdotibus ,
fit Clericis aditantibus autem Benedido Primice-
rio , fic alio Benedido Secundicerio , Crefcenzio
Nomenclatore, Petro primo defensore, Stephano
Proto Scriniario, Joanne Deubaldo, Dativo ju-
dice, feu fratre nostro Domino Alberico Comite
Palatii, fic Joanne ToccoComite Galeri*, di-
dos presbyteres utrarumque ecclefiarum introire
fecimus cum paucis laicis Galeranis , videlicet E
Joanne filio Rodulphi, Baldo , tunc Epiicopus
veniens ad pedes nostros cepit exponere, quo-
modo , fic qualiter, fic qua pro caufa vocalfet
eos, fit cepimus caufam quzrere, que illos mo-
vebat , tranquilla mente dirimere, fic tradare .
Que cum protelaretur, ut reor, fuggeftione Spi-
ritus fandi, venit mihi in mentem, quod mul-
tum lucri Epiicopus S. Rufio haberet de tot fa-
cerdotibus, fic tam magno populo Galerano, hoc
cogitans infra me ipsum , fic volens addifcere quan-
titate redditus prædide Galerie, taliter Epiicopum
interrogavi. Credo quidem multum reddi-
tus habere Epiicopum S. Rufine de tot facerdo-

tibus, fit tam amplo populo Galerano. Epiicopus
respondit , a facerdotibus S. Nicolai 14. folida
per annum, fit a presbyteris S. Andree 30. dena-
rios, confequitur Epiicopus nihil amplius. Quod
nos audientes maxima trillitia affedi fumus, fit
relinquentes caufam, quam tradabamus , omnes
uno fpiritu, uoa mente cogente tanta impetate,
ad hoc traâaadum cooverfi fumus. Tunc Archi-
presbyterum vocavimus S. Nicolai cum fuis, fic
yndicum S. Andre® cum fuis, quia Archiepresby-
ter abfens erat, infirmitatis caufa, dos taliter ag-
greffi fumus, dicite nobis, quare tam parum Epi-
icopo redditus, fit quare vel tertiam non redditus
fibi, ficut fic alia loca faciunt ? Qui responderunt ;
confuetudo nostra fuit ; fic nos contra habetis ab
aliquo Epiicopo inde aliquid feriptum ? qui re-
fponderunt per omnia, Domine nullum; tunc
nos interrogavimus refidentes Epiicopos, facerdo-
tes, diaconos, iudices, quid deberet de hoc fie-
ri, fic prelibatus Epiicopus procedens ad pedes
nostros, talia cepit: Domine fi veftri gratiaeft,
ad eam caufam redite, pro qua huc venimus ,
iftam oppo'tuno tempore refervate . Tunc nos
commoti, fic valde irati contra eum, quia nole-
bat nos proponere, quod ipse querere debebat ,
diximus, miror cum fis prudens, ac potens,
quare ecclcfiam tuam non fublevas? fed magis
opprimis, quare non dixifti hoc per tot dies ?
fit quare illam confuetudinem, quam omnes Ec-
ckfix habent, non exigis abipfis, mihi adeo nou
imputabitur quod in ea est ecclafia, ego eam vo-
bis dedi, fi tu non vis tertiam ab cis exigere ,
ego illam exigam , ut ecdeGa tibi commiffa ,
meo, fit tuo tempore non decrefeat. His verbis
Petrus Epiicopus correptus respondit , Domine
quid vos, fic S. hoc Concilium iudicat, retipere
paratus fim, tunc ab omni Concilio definitum ,
fic iudicatum est, ut cunelis poftpositis prius ec-
cleua S. Rufin®, fit Epiicopus funs honoretur, fic
per me de tertia cunâx Galerie Epiicopus mi-
niftretur, refutantibus ea presbyteris, fic dare in-
tegram promittentibus fibi, fuilque fuccefforibus
in perpetuum, fic lie ad inchoatam caufam pres-
byterum redire, quod fit faâum est. Nam accepta
ego virga, inveftivi Epiicopum Petrum, fic
per fe fnoſque fuceffores de nniverfa tertia om-
nium ecclefiarum Galerie , Jaffuetaque datione ,
contentientibus presbyteris utriufque eccliefie , fic
refutantibus» atque dare eam promittentibus, ac
dicentibus, quod fe illam prius ffonte darent .
Iterumque iudicatum est , ut fub interdiâione
anathematis hoc poneretur, fic confirmaretur, fit
faâum est, nam noſtra iuffione, fic omnium pre-
diâorum facerdotum, Epiicoporum, Diaconorum
accepta ftola Benediâus Portuenfis Epiicopus di-
xit, auâoritate Patris, Filii, fic Spiritus faoâi,
fic auâoritate B. Petri Apoftoli, fic D. N. Joan-
nis Pape hoc S. Concilio prxfideotis, fic auâori-
tate hujus S. Concilii maledicimus, fic excommu-
nica-

— **— . i r u m ,** « **— a u l b o M l i * .** i o c u l o o b l i
gamsw, quicumque facerdotum, five dencorum,
π five laicorum, seu qualecumque orlona morta-
lium tertiam univerfarum ecclebatum Galeris
Petro Epifcopo, fuiſque fuccceſſoribz aliquo mo-
do contendere prcfumpferit, vel aliquo modo
fraudare difpofuerit, & hoc quod de Galeria ju-
dicavimus ab omnibus locis praediâ Epifcopatus
S. Rufio*, & ab omnibus facerdotibus, & cleri-
cis, vel laicis, & ab omni perfona obſervari fu-
bilimi anathemate Apoftolica auſiitate fanci-
mus, dt ftatuimus in perpetuum, poſquam 'ter
a Petro Epifcopo, vel ſuis ſuccceſſoribus ſupradi-
âa tertia requiſita fuerit; & ab omnibus clama-
tum eſt, fiat, amen, amen. Er ut diligen-
tius obſervetur, & clariùs cognofcatur, lotum
per ordinem Gregorio Scrivano S. R. E. feribere
precepimus, & ab omnibus, qui interfuerunt,
propriis manibus roborari volumus. Benediâus
Archidiaconus interfui, & in perpetuum valere
ijudico. Petrus Præceſſinus Epifcopus interfui, &
n perpetuum valere iudico. Ego Benediâus Epi-
ſcopus Portuenſis interfui, ſe in perpetuum va-
lere iudico. Datum XIX. Kalend. Januarii per
manus Bofonis Epifcopi Tiburtine Eccleſie, ſe
Bibliothecarii S. A. S. interfui, ſe in perpetuum
valere iudico. Ravocrius Diaconus de Diaconia

S.Grappi, et Lwn Eplcopu. CMinC* <<Irb«
interf* & in perpetuum valere iudico. Gregorius A''RI
S. Luci* interfui, & in perpetuum valere iudi- .Jfj''
co. Benediaſ Epifcopus S. Anagnine eccleſi*
interfui. Joann. Epifcopus S. Biedane eccleſi*
interfui , & in perpetuum valere iudico. Benedi-
aſ Epifcopus Cereo.bodecretum fitment, ſcin
perpetuum valere iudico. Petrus Cardinalis titu-
li S. Marci interfui, & in perpetuum valere iu-
dico. Raynerius Epifcopus Nepeiinz eccleſia bode-
cretum firmum, & in perpetuum manere iudi-
co. Amafus Epifcopus, atque Capellaus Do-
mini Pap*. Franco Cardinalis S. Suti . Benedi-
aſ Domini gratia Secundicerius S. A. S.Joan-
nes Cardinatis tituli Sanai Marcelli . Crefcentius
Domini grana nomenclator S. A. S. Ego Ste-
phanus Dei gratia Scrvtanius S. Sedis Apoftoli-
GZ ſcripſi . fltc.

Hajar tamn Cxtcldi Epacka mm «4m ttrta <3j,
cnn milh <cnfi>ra fil «4m, Vtl Indidi»>, fid
/o-mh XIX. Kalend. Januarii. Ex Ht lamtz yaz
babentir inlita cnculu, traifar ctilbrata» circa
b. 1018. diclar riw ibf. nondum tranfaais tri-
bus «nais <cnfocritati» Pttm Epifco pJ Silva Can-
tida, qaa caatigil «ms 1016. at tx littrir Jxaa-
m/ XIX. xi tamdaa Pittrna» datit 16. Kal. Jan.
tiedae «aw anad Ubilliaaa callia» patafi.

CONCILIUM LEMOVICENSE I.

Quo declaratum est S. Martialem LemovicenGs fedis au&orem epifeopum
apoftolicum effe nominandum ' ejufdem corporis elevatio fa&a fuit
anno|Domini m x x i x . tempore Joannis pape XVIII.

Hoc synodum celebratam esse anno Christi Cchronico Gaufredi monachi fandi Martialis) ha-
loip. aâa LemovicenGs concilii indicant bita fuit anno 1028. Que in hoc concilio gesta
his verbis: /s priam «mm dâdicatlaalc bajarLtmn- fuerunt , continentur aAione I. concilii Lemovi-
wtqAr rtdampiaru nafrit, fite. Dedicatio cenfis II. infra ad an. 1031.
autem ejuideaa cccclxis (ut habetur in fcnpfo

CONVENTUS EPISCOPORUM

**Qui cum Roberto *rege* ad dedicationem eccleſiz fandi Aniani AurelianenGs
convenerunt anno m x x i x .**

M *Orationum fandi Aniani apud Aarehanal* «Dinimi meriti, cum quibus femp̄ defiderabat colloqui. Ab his pro ceno, fle aliis Dei miniſtris levatur illud nobile corpus amdi Dei Aniani fandiGm, de fepulcro , cum corporibus fan-dorum Euficii, Monitoris, fit Floclum confeffo-
rum, Baudelii, fle Scubilli martyrum, fle Agie-
matris Sanai Lupi confefforis: fit ab ipſb glorio-
fo rege fle aliis, quos jam prenativit lites, qui-
Epro tali negotio adveniant, cuſtodilur, lauda-
tur, fit decantatur in hymnis fle laudibus in ec-
cleſia S. Martini, quoadquifque praeſeparantur uti-
lia, & neceſſaria fanac benedictioni. Prepara-
tis ergo omnibus, ab ipſis fandis ſacerdotibuslo-
cum ipſum benedici fle confeſcari ſolemniter fe-
cit, anno Dominice incarnationis mxxix. Indi-
dioe xii.

CON.

ANNO MXXIX. HASITVM.

TXB tec eaarifo *U tentant baduteoi faterrfrw* A Aribio Metrejolitanus Mopmtir, inter *Ct iovi-*
A-/ i» HiJdenrbcmnti tinutt, ad. te«c wou». cem fuper (Sandesheim rocoociUett funt. Nam
 Anno *noix.* Indiftione *xn.* Generalis fynodus ipfe Metropolitanus vairo Godehardum (être-
 in Palithi, prefidente Imperatore cam epifeopis to convenit , feque fuper eadem parochia errvf-
xi. in qua iterum Moguntinus archipranul do- fe confitendo nuntiavit , ft omnem fraternam
 nanum Godehardum fuper Gandesheim iomsieta- fafifaâionem , fed ft de preterite lite perpetuam
 nr cepit. Aadem *J^eflot food rrfert >·µ Jtfæ*.* taciturnitatem, fub vero Chrifti ft eecfefia tefti-
fi: Hoc anno dominus Godehandus epifeopus, ft monio promifit-

cf constant inopolitana synodus

In jw Jtanner Abdon Jocebitarnni Antiocheno/ patriarcha darnnotnr,

Anno Chrifti 1019. celebrata..

S. Mm< T^E concilio hoc, Scriptoribus Grzcis ignoto, *Bdxoier poft nonit in entire perlit.* Hcc Aftemenus
 f»rri r.*. *L/mUCj* ifta ex Aflemano Biblioih. Oriental- ex Michael e epifeopo Taneos in vita ejufdem
 M,“ tom. U. pag. rjo. accipe : *Joonntt AUon apod* Joannis Arabica, qui dein Michael Joannis obi-
imperatorem (Romanum utique Argynum, qui tum confignat, anno fandioritet Martyram *feplin-*
 ab anno Chrifti 10x8. ad annum 1034, impera- gentefiren *yudn^finoe feptioeo* ; id eft Chrifti *top.*
 vit) *accnfatxc, Cenflontinopelim raw» futear epi.* ex quo concilio Conftaotinopolitano annum 1019.
fcoptr, ft* tribau idenachr Jocabitir abdaihr eft , affignes. >>
& in fynode epifeopente Grcceorms eendewenau j \$-

AUSCENSE CONCILIUM

4a•• 1019. circiter babrtnr.

C Oncilii hujus, alias plane ignoti fit *mentioC*prolationemfne Utt amfliun reenperavit, *tf* fibi per
 in charta quadam in Gallia Chriftiana nov. mswim fmure confilio falvo jitre S. Mrtbaelis (ob-
 edit. tom.I.pag. 167. append. his verbis: Arnm- batiz Petianenfis) *tidem profato obbbati Gallithm*
dm Ptlionenfi/ Mac (Coenobium eft ordinis S. meM/Irriio* commifit. *S.A. Capo Anmanfic archiepi-*
 Ben.) *fnpor ribotio S.Joaxnu conyt/llar In coochi-* *fyopi. 5- Grrgerii epifeopi. S.GniUehiei IUUIICel-*
 He AttxenAi j”ditto Anettenfit orebleptfeep Reorttndi *lct Medodfi. S.Aeoumdj ejnfdeoe loenaftirii Motir.*
Cup. (quem paulo ante annum 1030. defiftecon- *5- Fortii prion/. S. Flerentii eooooebi. SAenetrndi.*
 flat) *oipoe domni Grcgorii ejufdem (Aquenfis) ft-* *Arnoldi vitetoroilir ejntdne ervliotii 5. phrrrttoormH*
dit epifeopi omoeemr^ue epifeopornm l» concilio exi- *oltoront.*
 fientArw ad oUete S.Jconnu FViUclmo poteftatene

SYNODUS ROMANA

in qua Privilegium Popponi Patriarchæ Aquilejensi

Conccflum irritatur, & Gradenus Ecclefia Venete ac Hiftric Metropoli» confirmatur.

B> Ujh.ni TO·0·*» Epifeopus fervus fervorum Dei . SiDdeficere coepit , provide eorum invenit (Mimani»
 ii. iJm. T». *J* mortalibus inevitabiliter non immineret acci- tas, ne fecum deperirent gefla propria adinforma-
 VrJu?<1. ^en’ ** prothoptafti parentis vitio deficere, nui- tionem fequenlium ftculorum, vel ad evitatio-
 la penitus ratio cogeret afta eorumdem fervanda nem, fi obtura fuerint, debere adnottfi, utipfa
 futuris feculis bona ad exemplum , vel improba E adnotatio immemores elates fuperans *figntficatel,*
ad cautelam ftilo inextricabili commendare, illa*c*quid utile, quidve geftum fuiffet inutile, ft lu-
 minus idoneum foret auftores prrfentes infpicere, eida indagatione verum a falfo in tempore op-
 & ada exequi exarata. Sed quia, ut premiffum oportuno fecerneret. Quod fi (eft in fieculwbis
 eft, primi parentis piculo infantia caterorum negotiis id fervari fancitum, cautius, ft diligen-
 tius

ins ia Ecclesiasticis est observandum, qui tanto
 CHAISTI — lins ia Ecclesiasticis est observandum, qui tanto
 .επαρ.®>Iαπ ἄρτου horrent, quanto quiete perpe-
 ina ardent, tanto inquietudinem refugiant mor-
 talium, quanto soli viventi Deo in secula lucu-
 lorum placere desiderant. Cuius rei gratia om-
 nibus S.Del Ecclesia filiis notum esse volumus,
 quod inter Urionem Patriarcham Gradensem, & le
 Popponem Forojulensem Patriarcham, pro dolo-
 re! *noñit* temporibus xabulo ventilante com-
 motum est, sit ad quod usque perduam. Con-
 spirante namque Veneticorum populo contra Do-
 minum suum Ducem, sitpñibatam Patriarcham
 fratrem suum, uterque possit dignitatibus &
 curis, que ad se pertinebant, alias se recepta-
 runt, donec iopius secularibus in solentis ad sua
 repedare quivissent, ficuii postea rei probavit B
 eventus. Interea vero antiquo xelo accensus ho-
 stis Forojulensis* Patriarcha Poppo Gradenlem ci-
 vitem adit, petens se recipi a civibus adjuto-
 rem confratris sui Patriarchis GradenGs, & ami-
 ci sui Ducis. Cui cum nollet acquiescere per
 Deum & oão fuorum sacramenta firmavit, fic-
 ut referente Urfone Patriarcha, sit quamplurimis
 Veneticorum nobilibus, ac tum provincialium
 Episcopis didicimus, quod ad Ulvam faciendam
 Duci sit fratri suo Patriarche civitatem intraret.
 Ubi postquam intratum est, oblitus sacramento-
 rum, Gentilium morp, ut de secularibus audi-
 vimus, quicquid in ecclesia inventum est, unca
 manu deprædaturum est, duorum monasteriorum
 Banftimoniales stupratae, ac violata a suis sunt,
 neque Monachis pepercit. Quin etiam defun-
 dorum corpora quietem desiderantia c propriis tu-
 mulis auferens ad civitatem suam inhonorata
 transfudit, reliquias minus tamen quam deside-
 rabat similiter secum devexit, akaria confregit,
 thesauros abstulit, civitatem aliquibus patronis
 Gradensem licet destitutam munitam suis reli-
 quit. Cui non sufficiens hoc appropinquavit iniquitates
 uper iniquitates; po* suis legatis petit potens
 confirmationem omnium locorum fuorum a no-
 bis, & nominatim GradenGs Insulae, quibus cum
 responderem non sibi iuste, sit Canonicæ, ac per
 antiqua privilegia pertinere, dixerunt: non aliter
 ea petit Dominus nosse sibi confirmari, nisi
 quemadmodum per privilegia vestrorum antecel
 D lorum suis antecessoribus & ecclesia sua confir-
 mata est: & sibi iuste & canonicè pertinere vi-
 detur, ac ipse probare potest, & promittit. His
 auditis nec arbitantes eum audere illudere Apo-
 stolica fedi, & magis quia novimus pro hac ra-
 tione [urionem Patriarcham a bona memoria Do-
 mino Benedião Papa Romam vocatum fallum se
 venire non posse sub excusatione imperialis ti-
 moris, licet legatos suos mitteret petitionibus suis
 condescendentes privilegium sibi dare filio nostro
 Petro Diacono & Cancellario præcepimus. Sed
 sit de Insula Gradenfi inferi iussimus, sicut au-
 dietis. Præterea confirmamus vobis Insulam Gra-
 densam cum pertinentiis, sicut iuste, sit. canoni-
 ce per antiqua privilegia vobis & ecclesiæ vestræ
 E perñneri dñofeitur; sit sicut tu ipse iuste proba-
 re omni tempore potes, & promittis, ita ut se-
 cundum Deum tibi eam ordinare liceat. Quod
 totum ia contrarium accidit, quia nec iuste sibi
 pertinere convinam est: qui vocatus ad satisfaci-
 endum de hoc Gradenfi Patuarchis sicut promi-
 missit, venire distulit, nec secundum Deum di-
 ãam ordinavit insulam, neque antiqua per pri-
 vilegia eam sibi pertinere, ut promiserat, offen-
 dit. Privilegium, quod scriptum est sub præfata
 conditione manu nostra corroboratum, per suos
 remissum est nuncios. Post eorum reversionem

nondum expleto triduo nuncios Patriarch* Gra-
 densis siipervenit, flebilem nobis representans EpL
 flolam, quam cum legiffemus magno moerore af-
 feâi fumus; sed recuperata spe ex eo, quod
 probare omni tempore iustitiam se habere promi-
 fit, nuncium nostrum Gregorium fide probatum,
 & omni eloquentia insignem aditumque misimus
 cum Epistolis paterne vocantibus eos ad nostram
 Synodum. Sed Poppo visis literis commotus.....
 sicut Gregorius retulit, quod nec etiam caput in-
 clinaret, sed potius tenorem privilegii denega-
 ret: Et quia perditam Gradenlem insulam habe-
 ret, querebatur, nec posse se venire ad nostram
 synodum nulla ratione interveniente profitebatur;
 sed de tenore privilegii in eodem loco vinam est
 mendacem esse: quia exemplar demonstratum est
 a Gregorio: cui revertenti iunxit scrip-
 to Patriarcha nos vocatus adiens. Quod cum cognovisset
 Poppo Forojulensis Patriarcha, Monse hum quem-
 dam legatum ad nos miGt, nulla probabili ratio-
 ne, nec iusta defensione, ut promiserat, muni-
 tum. Quem cum retinere audito adventu Urfoni
 Patriarchas voluiffem, fugam arripuit. Vociens
 autem ante nos Patriarcha GradenGs triduo fle-
 biliter questus est. Postea vero congregata Syno-
 do in ecelcGa B. Syiveftri infra nostrum palatium
 reGdentibus nobiscum Venerabilibus Episcopis Petro
 PipernenG, Benedião Portuensi, Dominico
 L*icanenG, Bofone Tiburtinenfi, Reginerio Ne-
 phienfi, Benedião Cerenfi, Dodone Nucerenfi,
 CPetro Praeostenensi, Joanne Bledensi, Joanne
 Ortenfi, Aio, Amato, seu Benedião Episcopis,
 ac Diaconibus Benedião Archidiacono, Crecentio
 Diacono, Petro Diacono Archicancellario, Crecentio,
 & Rainerio Diaconibus, & Cardina-
 libus, Stephano, Petro, Joanne, & alio Joanne,
 & ceteris tana Episcopis, 50ampresbyteris,
 pecnon Diaconibus, quorum fustus manus asen-
 ptæ esse subcernuntur; omnes rea per ordinem
 relatas sunt, atque privilegia antecessorum nostr.
 feil. Sanâillimi Pelagii, Gregorii, sit Honorii,
 Stephani, & Gregorii, Leonis, Sergii, & Leonis,
 Benediã, Adriani, Bonifacii, Romani,
 Theodori, Anaftasii, Joannis, Syiveftri, & Ser-
 gi pñicla, quorum imitantes quam plurima de
 eadem Gradenfi sede instituta, talem definitio-
 nem promeruit, ut privilegium confirmationis ju-
 dicio nostrorum Episcoporum sibi, suisque suc-
 cessoribus de ejusdem sedis stabilitate perpetui-
 ter faceremus. Quod sit fecimus, statuentes Apo-
 stolica censura sub divini iudicii obtestatione, ut nulli
 unquam io tempore prediãum Ljrfoem Patriar-
 cham, ac successores ejus de prediãa Patriarcha-
 tu Gradenfi, five de rebus, ac possessionibus ejus
 inquietare, aut molestare presumat; sed potius
 snpius nominatum Patriarcham Gradensem cum
 sua integritate quietum remota omni contradi-
 ãione iple, suisque successores perpetuis potñcant
 temporibus, ita etiam ut absque suo fuorumque
 iucessorum voluntario coofensu nulli eleãioem
 E fisorum safraganeorum facere liceat. Et quidquid
 eij ju<la normam canonicam pro commissa
 fibi Ecclesia cura prolaturum fuerit, tam a suffra-
 ganeis fibi Episcopis, quam a clero sit populo
 custodiri precipitans. Qpi vero hæc, que a no-
 bis pio intuitu promulgata sunt, infringere, aut
 in aliquo transgredi presumpserit, omnipotentis
 Dei iram incurrat, & nostro anathemate coaffusus
 pereat, sed & cum Diabolo perpetuo damnatus
 gemat. Qui autem custos, sit observator hujus
 nostri Apostolici privilegii extiterit, gratiam me-
 reatur SS.Trinitatis, & nostra benediãionefrua-
 tur, ac in secula feculorum letetur.

...J*

◆> 'T'AI" CONCILIIUM HOBMMVr AA-
 R. ?MANC. 49-
 - Scriptum per Manus Georgii fcrfaiavii S. R. E. AEgo Almatma . . . .fabler.
 anno ia meaib Decembri Indiftione VIII. t Bcm »a- Ego Leo 6.Fieoclenfis Ecclefis Epifc. fubfcr. anno
 CHRISTI Ego MonakūK Epifeopus Ariminenfis ex iuffione CW"ISTI
 "M> Em Benediāus Epifeopus Portuenfis interfui St D.jo. Paps fabler.
 fabler.
 Km Bofas Epifeopus S. Tiburtine Ecclefis fub. Ego Berardus S. Fugilienfis Ecclefis Epifc. ex
 fcripti. iuffione D.Jo. Paps fubfcr.
 Ego Petrus Epifeopus Hoftienfis fubfcr. Ego Benediāus Archidifconus, Ac vicedominus
 Ego Dominicus Epifeopus Lavicanenfis Ecclefia fubfcripti. Ego Petrus Diaconus S. R. E. Ac caucellatius A»
 Ego Benediāus S. Cerenfis Ecclefis Epifeopus fubfcr. cri palatii fubfcr.
 Ego Joannes Epifeopus S. Ortans Ecclefis fob. Ego Crcfcntius diaconus fubfcr.
 fcripti. Ego Riginerius diaconus fubfcr.
 Ego Rayoarins S. Nepefins Ecclefis EpifcopM Ego Stephanos Cardinalis interfui.
 fubfcr, Ego Joannes Cardinalis tit. S. Marcelli interfui.
 Ego Petrus Epifeopus & Pipernanfis Eodefis fob. Ego Joannes Cardinalis S.Marci interfui,
 fcripti. DrervtMr aaaa Ckrifti 1014. Ferans ia pra/tripta
 Ego Benediāus Epifeopus de Portalatia fubfcr. JaliOI»» «send» iarlē tpirttt, prwtU-
 Ego Dodo Epifeopus Naoercnfis fubfcr. g»@: Faptons sWittul «£ Jad/Otow X. fta
 Ego Ato Epifeopus Camerioenfis fubfcr. XI. et vult Fapat. Fartat pra VIII. Hpaatada
 Ego Joannes Epifeopus S. Bladana Ecclefue iub. rfl iMiXlil. airtnt niHifii Sjmim, attat»
 fcripti. aarit [nttatia Ubatt j*a m i 1029.

CHRISTI

Thefura
 A»<44
 ?-Ara-

ONCILIIUM PICTAVI ENSE

\$01 Roieito Regs circa ah. Christi mxxx.

CHRISTI

Vetat ne quis terras aut poffeffiones Ecclefiarum sue monafterioratn invadat

In Chertari» JMMrwfc.

C Um inter mundi fluitivagos difeufus fanftijsCmis judicia exigent iufta,cujusphseutiam ade-
 Etclefia flatus dilabi videretur, Acproionu- uotes monachi ex coenobio^beati Mxaxentii atque
 meris hominum delifiis, fuadeute diabolo reli- B. Leodegarii interpellati font eum de propriis
 gio fanda corrumperetur, miferus Dominus ge- terris, in quibus iudices At prepositi per falfta.
 neri humano non diu paffu prnalere zabuto,Ac tern Ac cupiditatem injufte judicia exercebant, At
 dominari muodo, tandem his cladibus permitt pauperes condemnabant. Tunc ipfe convocans ma-
 finem fieri, ficque voluit ad fanāa religiofiratis jores nato, At qui priores antiquitus noferant
 mores priftinos revocari. Prxveniente igitur mi- confuerudices , interrogent fi vera effent qu-
 fericordia-pliffimiconditoris, aāum eft fub Prin- dicebantur. Quibus aditantibus ait: accedat quis
 cipe Aquitanorum, rege videlicet RotbertoFran- ex tellibus qui fub juramento adfirmit, At fiat
 corum regna iufte dtfpooente, Ac ducibus fubre- ficut ipfi requirunt; tunc quidam ex fubjudicibus
 gimine ejus degentibus, pontificibus quoque quam- teftatus eft patrem fuum iudicem fuiffe plufquatli
 plurimis, nee non At diveriorum facerdotum ft- 7-. annos, ieque poft mortem ejus annis quam,
 mulque omni ordini clericorum, ut concilia perU plonms exegiffe hujus rei negotium, ficque fu-
 fingulas civitates celebrarentur, ac innumera mul- per altare, Ac reliquias fandorum juravit, fic ef-
 titudo plebium coadunata tam uob'liui quam fe confeetndines priores. Tunc comes, At omnes
 pauperum de fide catholici Ac rebus faoâ@ Dei qui aderant tam nobiles quam pauperes tctati
 ccdcfir ibi concionaretur, ut emendata fides ab funt, ita perenniter abfque ulla contradiftione
 omnibus a Deo confirmaretur. Iuter ceteras er- permanerent inbefa. Causie autem hujus rei h@
 go diverfis partes accidit, ut Piâav* urbis con- funt de terra S. Maxentii, quod eft in parochia
 cilium ageretur, duce videlicet nobiliffimo Wil- Vedtinas Ac Montiniaco Ac Bonolio, Virtnelle ,
 le)mo cum Ifemberto ipfius urbis epifcopo, At Jor- Bofliaco cum villis qui ad ipfam villam perti-
 dane Lnmovicenfium pralule, atque Amaldo Pe- nent, Ac Villam novam de quatuor caufis, rap-
 trsgoricu regionis, Ac diveriorum ordinum Chri- ptum, furtum, homicidium, incendium medie-
 ftiauoorm, abbatibus videlicet, monachis, Aede- tateu vicarii aucplant, aliam disuidiam mona-
 ricis, necnon Ac fidelibus populis. Cum igitur de chi habeant. Omnem autem clamorem quicum-
 phiribus rebus traderent, ftatuerunt ut fi quis que hominum fe clamaverint deintus in terra
 hominum res fandn Dei ecclefi- fraudulenter S. Maxentii monachi redum faciant, fine Ollo ho-
 aut violenter poffederat aut injufte rapuerat, cum mine partiente, Ac fi foras terram S. Maxentii
 fanxno ftudio reftitueret, Ac ut terras monafte- vicarii clamum habuerint, ipfi diftriftum acci-
 riorum integras liberafque perfolverent, quod Ac piant. Sed Ac de propriis hominibus S. Maxentii,
 ita omnes decreverunt fieri, Ac fub omni excom- nemo praepofitorom nullus iudex iudicet, nifi an-
 municatione Ac juramento firmaverunt.Subliffelem te monachum aut in quo ipfe iufcrit. Et io bis
 ergo diebus contigit, ut domnus Willelmus co- caufis nemo pnspositoram partem habeat. In to-
 tues deveniret io quoddam caflrum, quod voca- tam autem terram fupra fcriptam nullus vica-
 tur antiquitus Metulo, ut ibi cum fuis iudicibus rius , nec ullos prapoGtus nullum intetfignum
 At prepositis, ac multis nobilibus de rebus pluri mittat, Ac fi quis miicrit, nullus hominum ho-

rum

4»7 SMS* r J C T A V I B N S i. »<?«™ 7. 478
 i—i...lin» ad ipfum pergat, fed ante monachum judi-
 *yyP, cium fiat. (Jt autem hac decriptio firma per-
 «»Σ/ mferat, fub omni firmamento & Habilitate &
 pronuffiooc concilii» manibus prooris corroborat
 ocrant principes fit nobiles qui adfuerant, Wil-
 klinuts videlicet, & Odo frater ejes, & Willel-
 mus Vicccomrs, * Coofantimu, AMajaneodur
 & Leterius, necnon AStephanu» & Ugo ARan-
 FaAa eft autem. flabilus..hujus negotii rv. Idus
 Decembris fob domno ' Atnblardo abbate Amo-
 nachis fibi lubditis, quorum nomina enarrare prr-
 terniittimus. & quis hanc violaverit, iraDeionv
 nipotentis incurrat, A cum damnatis pereat, fic-
 que omnibus maledi&iorubusDei fubjaccat. Sr-
 nerus ievlia rogatus lcriptit.

SYNODUS VIENNENSIS

hM«M.
 TietMr.
 7.».

IN QUA Su Leo DEGACIUS ARCHIEPISCOPUS

Monafterio \$. Petri aſerit Eccleſiam de Cedranis.

Ex Cherterit VitiHmfi S.fttri.

IN nomino fanfl» & individu* Trinitatis no-
 tum Gt ouubus bominthus prcentibusA fatu-
 ris, quod quidam homo nomine Madrescum uxore
 foa nonsine Ple&iva tempore Carali glorioſi
 Principii, qui cognominatus eſt Magnus, &
 tempore Vultraj, qui & Vlfcricus Viennensis
 aithicpifcopi, volentes baGlicam aedificare in
 propria hereditate, ſcilicet in villa qu vocatur
 Cedranis, petierant ab iltin bomilulus, qui
 tunc temporis matrem Eccleſiam poſidcbat hereditario
 jure, que haAenus conſtmta cernitur in honore S. Chriſtophori io villa quo votatur
 Sole, decimas A primitias, que eidem matriec-
 cieſſe in villa Cedranis debebantur, cccleſiaſtico
 mare fibi. vendi, quatenus libera facultate cancella
 expeditiusſtpradi&am baGlicam edificarent.
 Qpod ſicut petierunt, impetraverunt. Igitur ba-
 filice cdificata, & longo tempore poſtea a fin-
 flo Alexandro Vienneni archiepiſeopo dedicata,
 eum decimis, A primitiis Gcut ndincatores eme-
 rant, ſiſis A nepotibus hereditario jure evenit
 hoc modo. Maiſis aedificator dimiſit filio Mailo,
 & iſte dimiſit Widrica filio ſuo, A iſſe dimiſit
 filio ſuo Girunculo, qui Girunculus cum genero
 fito nomine Axeago A filia nomine Axelina dederunt
 eam integre Deo A S. Petro priadpi Apoffolorum,
 cujus baſilica A coenobium habetur foris murum urbi»
 Viennae ad antxalem Ettam, tempore Henrici II. Romanorum
 Ceis A domni l^udgarii archiepiſcopi A domni Guitgerii
 abbas ſupradi&i coenobii. Quo tempore ſupndcripta
 Eccleſia & Chriſtophon de Sole jam dudum a poſſeſſoribus,
 ſcilicet Alberto A Athenulſb A Abone fratribus, qui fuerunt
 nepotes illorum, qui decimas A primitias fopradiaas
 vendiderunt, tradita ccenobio S.Theuthfiedi fuerat,
 A a monachis S. Theuthfircdi coenobii contra Guitgerium
 abbatem S. Petri ſupradiſti ceno-
 bii vivente Girunculo contentio eſt exorta, volentes
 primitias A decimas fibi A fu- eccleſi-
 vndicart. Unde etiam in fanſla ſynodo inVienneni
 urbe 4. Calendas Maii aſſa io praſentia Leudgarii
 archiepiſcopi chartulimofcnderunt: in qua villul»,
 qu» ſiſas primitias A decima» debebant Eccleſii
 matri & Chriſtophori notificats erant, inter quas
 etiam villa Cedranis inſtutare pena eſt, ignorantes
 qualiter poſtea a Mailo ſupradiAo libera, juſto dato
 precio, ab omni cenfo faâa eſt. Propter quam controverſiam
 decreto PjVit \$. Synodus in praſentia domni Leudgarii
 archiepiſcopi, ut propter mutuam pacem, A ut deinceps
 nulla inde contentio oriretur, ſicut ve-
 riſſimi A antiquiſſimi telles affirmaverunt, inviolabiliter
 A perpetualiter S. Petri ccenobio intrare Eccleſia cum
 decimis A primitiis in villa Cedranis remaneret,
 A ſicut Giruocuhu» A Arengo locer finis, A ſiſa
 Deo dederunt, A S. Petri tape nommari ccenobio.
 Ita loconvalſc A intemerate ſiſtuôs in omnibus
 temporibus teneret, haberet, Apoffidarat. & domni
 Leodgarii. SGui-gooi decani. S. Dothmari abbas.
 S. Andre. S. Pladini prapofili Tacernaco S. Bernardi
 archidiaconi. S. Enncndrici archipreſbyteri. S. Durandi
 archipreſbyteri. S. Ardrudi preſbyteri. S. Guitberti
 preſbyteri. S. Afterii archipreſbyteri. S. Andre»
 archipreſbyteri & S. Giribaldi canonici.

E P I-

1 Aeblardwabba» S.Maxeath anno imj. ordinatu» eſt *b Uemberto PiflaveuG Ep. Guiebeici faeceitorv, ut
 droit ros chraalcan Maſſeacenie. Hanc collue», concilium iſtud PiAavenſe celebratum ſaiſib tuter annum ixss.
 A ſoli, qm Bobeſtas Rex obiit. Marsmr.
 Crari/. Graeral. Tom. XIX.

EPISTOLA CANUTI REGIS, AD ANGLORUM VR.OCBRE6

Mifa Rom» «also rtgni tjut XV. Domini uxxxxt.

Refert quanta benignitate a Joanne papa, Conrado imperatore, & Rodolpho rege amplexus est. Se Romam transeuntibus impetrasse privilegia: vitæque (ux infinitum correarum vovet. Monet ut dedinent injustitiam, & âfco nil indebite ferant. Ad ecclâiap pertinentia fedulo quæque reddi jnbet.

Caato 12» totia/ A»glio, tf Datamartbia, tfNor-
* .1. Zx/w- tf farti/ Saavoram, * Ailmtbo metrofo
..*.. litato, tf Alfrito Eioractrf, on/nilt/fatto tftto-
fit & frimatii»/, tf toti grati Aaglonim, tam
tohlilbtu qaam fltbtli/, falaitm.

M...»-*. IVTOTifico vobis me noviter iifce Romam ora-
LAI tum pro redemptione peccaminum meorum,
fit pro salute regnorum, quique in eo fubjacen-
regimini populorum. Hanc quidem profecionem
Deo jam olim devoveram, fed pro negotiis re-
gni fit caulis impredientibus, hucufoue non po-
teram perficere. Nunc autem ipfi Deo meo om-
nipotenti valde humiliter gratias ago, quod con-
ceffit io vita mea Petrum & Paulum beatos
apoftolos, fit omne fanftuarium quod intra ur-
bem Romam, aut extra addifeere potui, expe-
tere, fit facundum defiderium meum pratentiali-
ter venerari, fit adorare. Et ideo hoc maxime
patravi, quia a lapientibus didici, fandum Pe-
lium apofololum magnam potestatem accepiffe a
doroto ligandi atque folvendi, clavigerum effe
regni ccekfilis: fit ideo fpECIALiter ejus patroci-
natum apud Deum expetere valde utile duxi.

Sit autem vobis notum, quia magna congregatio nobilium in ipfa folennitate pafchali, ibi cum domino papa Joanne, fit imperatore Conrado erat: fcilicet omnes principes gentium a monte Gargano ufque ad iftud proximum mare, qui omnes me, fie honorifice fufceperunt, fit magnificis donis honoravere. Maxime autem ab Imperatore donis varlis fit muneribus pretiofis honoratus fum, tam in vafis aureis fit argenteis, quam in palliis fic veftribus valde pretiofis. Locutus fum igitur cum ipfo imperatore fit domino papa, fit principibus qui ibi erant, de neceffitatibus totius populi mei, tam Angli, quam Dani, ut eis concederetur lex equior, fit pax fecurior in via Romam adeundi, fit ne tot claufuris per viam arcerentur, fit propter m...lek>niunfatigarentur* Annuittque poflulatis imperator, fit Rodolphus rex, qui maxime ipfarum claufurarum dominator, cunâque principes ediâis firmarunt, ut homines mei, tam mercatores, quam alii orandi gratia viatores, abfque omni angaria claufurarum, fit teloneariorum, firma paoc Romam eant, fit redeant.

Conqueffus fum iterum coram domino papa, fit mihi valde difplicere dixi, quod mei archiepi-
fcopt in tantum angariabantur immenfitate pecuniarum que ab eis expetebantur, dum pro pallio accipiendo fecundum morem apofolicam fedem expeterent: decretumque effe ne id deinceps fiat. Cunfta enim que a domino papa, fitabim*
tsp.iratperato», fit a rege Rodulpbo, ccterduque principibus, per quorum terras nobis tranfatus efi ad

A Romam, pro me gentis utilitate poflulabam, libenter annuerunt, fit conceffa etiam facramen-
to firmaverunt, fub teftimonio quatuor archiepi-
fcorum fit viginti epifeoporum, fit innumere multitudinis ducum fit nobilium que aderat. Quapropter Deo omnipotenti gratias magnificas reddo, quia omnia quæ defideraveram, prout mente decreveram, profpere perfecti, votique meis ad velle fatif&ci.

Nunc itaque fit notum, quia ipfi Deofupplex devovi vitam meam amodo < omnibus iuftificati-
vi((n firo
re, fit regna mihi fubdita populoſque iufte fit pie aci <>><,-
regere, equumque iudicium per omnia obſervare: a»f.."
fit fi quid per me juvenutis intemperantiam aet negligentiam bafrnus, prater id quod iuftum erat, eft actum, totum, Deo auxiliante, difpono emendare. Idcirco obteftor, fit praepio meis confiliariis, quibus regni confilia credidi, ne ullo modo, aut propter meum timorem, aut ah-
hftitii...
cujus potentis perfonas favorem, aliquam injuftitiam amodo confeftiant vel faciant pullulare in omni regno meo. Praepio etiam omnibus vicecomitibus, fit pmpofitis uoiverfi regni mei, ficut meam volunt habere amicitiam, aut (uam falutem, ut nulli homini, nec diviti, nec pauperi vim iojuffam inierant; fed omnibus tam nobilibus quam ignobilibus fit fas iufia lege potiendi, ewfc,b<l

a qua nec propter favorem regium, nec propter alicujus potentis perfonam, nec propter mihi coa-
gerendam pecuniam, ullo modo deviant.* quia nulla mihi neceffitas eft, ut iniqua exactioe pecunia mihi congeratur. Ego itaque notum vobis fieri volo, quod eadem via qua exivi regrediens, Danamarchiam vado, pacem & firmum pa&um, r** D...
omnium Danorum confilio, compofitutus cum eis gentibus que nos de visa fie regno privare, fi eis effet poffibile, volebant; fed non potuerunt, fil.r.i.
Deo fcilicet virtutem eorum dcfruenſie, qui nos fua benignitate io regno fie honore confervet, out-
niumque inimicorum noſtrorum potentiam annihilat. Compofita denique pace cum gentibus quibus in circuitu noſtro funt, difpofitoque fit pacato omni regno noſtro hic in oriente, ita ut a nulla parte bellum aut inimicitias aliquorum timere habeamus: quam citius hac «flate apparatus navigii habere potero, in Aogliam venire difpono.

Hanc autem epiflolam jam pnsmiti, ut de mea proſperitate omnis populus regni mei fetificetur; quia, ut vos ipfi fatif, nunquam memetipium, nec meum laborem abflinui, nec adhuc abftinebo impendere pro omnis populi mei neceffaria utilitate. Nunc igitur obteftor omnes epifcopos meos, s*»i i |.b<
fit regni mei phmsfitos, per fidem quam mihi de- s... <.*A.
s& Deo, quatenus feciftis m, antequam in Angliam veniam, omnium debita, quas (beandum *.,
legem antiquam debemus, fint pcrſoluta, faheet elec-

Et tch<pl-
UOpOIBB
tuapt.t p*
pallio.

JO» JOANNES I IT IT R I Γ* c KI C F CONRADUS ME HENRICUS I. R FRANG. JOR

ckemofyna pro aratris, ft decitMB animalium ipfo A regis Edmundi, concedo ecclesia: fanda: Dei ge-
aeno procreatorum , ft denarii, quos Romam ad niirkis Marie Glaflouiac jura ft confuetudines ch'nseTS
fanäum Petrum debetis, free ex urbibus, five ex in omni regno meo, & omnes forisfruras om- v
villis, ft mediante Aufufto dectmae frugum , ft nium teiraram fuarumy ft fint terre ejus fibili-
in ftttivitac üufti Martini primii* (emmura , ad bere, ft fotutc ab omnia calumnia ft inquietatio-
ecclefiam fob cujus parochia outfaue degit, que ne, ficuti mee mihi habentur.
Ctch* Anglice * Curefeet nominatur. Hee ft aliaficum Verum illud precipue ex omnipotentis Patris,
venero non erunt perfointa ,. regia exaAione fe- ft Filii, & Spiiitus fanât autoritate , ft perpé-
cundum leges, in quem culpa cadi t, diflridc abfque tuas Virginis interdiâione prohibeo, ft univerfis
venia comparabit. regni mei prepoftis ft primatibus fuper fuam fa-
ludem precipio, ut nullus omnino illam infulam
intrare ludcat, cujulcumque ordinis, aut digni-
tatis fit; fed omnia, tam in ecclefiafticis quam
in fecularibus caufis, tantummodo abbatis judi-
cium, ft conventus expeftent, ficuti predecelTo-
res mei (anxerunt, & privilegiis confirmaverunt,
Cenvvines Ines, Cuthredus, Ailredus, Alfredus,
Edvvardus, Ethelredus, Alfianus, ft gloriofiffi-
mui Edmundus , ft incomparabilis Edgarus.
Si quis autem quovis deinceps tempore fub ali-
qua occafione interrompere atque irrimm facere
hujus privilegii teftamentum nifus fuerit , fit a
confortio piorum ultimi examinis ventilabro dif-
pertitus. Si quis vero benevola intentione haec fa-
cere, probare, ft defenfare Auduerit, beatiffimas
Dei genitricis Maria, ft omnium fandorum in-
tercellione, amplifcet Deus portionem ejua in ter-
ra viventium. Scripta eft hujus privilegii dona-
tio, ft promulgate in Ligneâ bafilica fub pre-
sentia regis Cnutonis, anno ab incatti. dominica
toja. Indift.

C H A K. T A REGIS CANUTI,
yazn aavarr caufot infula Glaftoma, XaM eccltflia-
fteens quam jacularei, abbatis fupponit judicio ,
ceterit exclusis ptltfuitbrn.

Mil*. t.t. n Egnante in perpetuum domino, qui fus in-
"» Wk»», Jiv effabili potentia omnia difponit atque guber-
nat, vicefque temporum hominumque mirabiliter
difcernens, terminumque incertum, prout vult ,
aequanimiter imponens, & de fecretisnature tny-
llcriis mifericordirer docet, ut de fugitivis, ft fi-
ne dubio tranfitoriis, manfura regna Dei luffragio
adipifeenda fint.
Quapropter ego Cnuto rex Angloram ,ceterarum-
que gentium in circuitu perfillenium gubernator
ft reftor, cum confilio ft decreto archiprfrfulis
noftri Edelnothi, fimulque eundorum Dei facer-
dotum, & conlenfu optimatum meorum,obamo-
rem ceekftis regni, ft indulgentiam criminum
meorum, ft relaxationem peccaminum fratris mei C

CONCILIIUM BITURICENSE

AB EPISCOPIS A QUANTANIÆ PRIMA

Celebratum Kalendis Novembris anno Chrifti mxxxi. Henrici regis L

INDEX CANONUM

- I. Ut fanBi Martialis noneen & memoria inter apo-0
ftelos propanatur.
- II. Ut corpus Domini In ecclefiis per fingulas domi.
»kji renovetur.
- III. Ut de facris ordimbus munus ab epifeopo, vel
ab ejct mtmfrili, non accipiat.
- IV. Ut archidiaconi omnes diaconi fiant.
- V. Ut nullas preibftler, diaconus, fubdiaconut ama-
rem bebent, aut concubinam.
- VI. Ut qat fubdiaconus ordinator, promittat fe ane-
rem vel concubinam non bebetarem.
- VII. Ut tonfuram ecdefiaftteam habeant, qui mini-
fterium In ecclefia traliani.
- VIII. Ut filii presbyterorum, diaconorum, fubdioco-
norum, clerici *«* fiant.
- IX. Ut fervi tf colliberti, nifi libertate a domini p
esacaja, clerici usu fient.
- X. Quod filii clericorum ctnftri non debeant, y«i ex
eorum conjugio nafcuntur poftquam ad Uicalem
ordinem reverfi funt.
- XI. Ut ab archidimono deponantur qui ex filiii cleri-
coram, vel ex fervit clerici fefti font.
- XII. Ut pro baptifmo, poenitentia, fepultura, nihil
occiplatur, nifi quod fponte oblatam eff.
- XIII. Ut presbyterii cedant qua iplis ad manui effe-
runtur, ds de ceree pafcbali.
- XIV. Ut pallia mortuis impqftn, fuper altare non
X&*De carriagio b fagmegio diei Dominica .
- XVI. Ut qui uxorem fim culpa formcelionu dimfte-
Comil. General. Tom. XIX.
- XVII. Ut nullus de parentela fua uxorem ducat.
- XVIII. Ut eam qua uxor fuit confanntnei nullae
accipiat.
- XIX. Ut nullui filiam fuam det uxorm clericis ,
vel filiis eorum.
- XX. Ut nullat lo uxorem accipiat filiaiflvel uxorem
clenci.
- XXI. Ut focularct bnfeficia ecclcfiaftica fuper pref-
byttros non boitant.
- XXII. Ut laid presbyteros In eccltftit, nifiin manu
epifetpi, non ponant.
- XXIII. Ut qui clericatum dimittunt, ab aliis cleri-
cis fparentur.
- XXIV. De monacbi, qui bpbilumfponte derelinquunt.
- XXV. Ut monmbi & canonici ad aleo monafterio fine
epifcopi vel abbatis licentia non tranfeant.

P R. Æ F A T I O.

Hec funt, capitula fuper quibus hoc tempore
depravata erat S. Bituricenfis mater ecclefia.
Itaque patrum fequentes vefligta ftatuerunt, qui
prasfentes ibi fuerunt epifcopi, Aymo Bituricen-
fis, Stephanus Aoicienfis, Reneo Arvernensis, Ra-
gamundus Mimatenfis, Æmilius Albienfis, Dcur-
dedit Cadurcensis, hcc fervanda ab ecclcfiis fibi
commiffis.

li x CANO

I. Vt fontti Martialis nomen & memoria inter
opojolot proponetur.

In primis, ut per omnes fuarum dice-
ceicon ecclesias fandi Martialis doloris
Aquitania: nomen & memoria, non inter
confectores, ficut inter nos negligenter a
nonnullis ficti folitum erat, fed inter apd-
ftolos proponatur, ficut a Romana fede,
& a pluribus antiquis patribus, fecundum
veritatem Spiritus fandi definitum eft.
Ita in eo gradu, in quo a rege fzculo-B
rum collocatus eft, tantus ille Dei prin-
ceps & amicus, ab ecclesia, uno corde &
ore, femper deinceps rata ftabilitate con-
firmetur: quatenus ejus interceffione om-
nis fanda ecclesia catholica in augmen-
tum excrefcit fandz religionis, & opta-
ta proferitate quiccat in altitudine pacis.

II. Ut corpus Domini In ecclefiis per fingulos
dominicas renovetur.

Item quia corpus Domini per ecclesias
parceciatas dicebatur nimia vetuftate ne-
gledum, (latuerunt epifeopi in eodem
concilio, ut corpus Domini non plus fer-
▼etur quam a dominica in alteram.

III. Vt de fuerit ordinibus mxnus ab epifcopo,
vcl ab efut mimftrit non accipietur.

Item, ut epifeopi de facris ordinibus
munus non accipiant, nec aliquis eorum,
neque aliquis de fubjedis eorum, ficut
pro feribendis nominibus ordinandorum
folebant (criptores pretium accipere.)

IV. Vt urbidieconi omnes diaconi fiant.

Vt archidiaconatum nullus habeat, nifi
diaconus efficiatur.

V. Vt nutut presbyter, diuconu/, fubdiaconx
uxorem bebent, out concubinam.

Vt presbyteri, & diacones, & fubdia-
coni, ficut lex canonum przcipit, neque
uxores neque concubinas habeant. & qui
eas modo habent, ita eas fine mora per-
ado hoc concilio derelinquant, ut nun-
quam ulterius ad eas accedant: qui vero
derelinquere eas noluerint, a proprio gra-
du & officio ceffent, & inter ledores &
cantores permaneant. Similiter nulli de
clero permittimus deinceps uxorem neque
concubinam habere. Supradidi autem in
choro tantum intrent ad legendum & can-
tandum: ad akaris vero minifterium nui-
E
latenus accedant.

VI. Vt fui fubdiaconus ordinetur, promittet fe
uxorem vel concubinam non habiturum.

Vt epifeopi nullum amplius ad lubdia-
conatus gradum ordinent, nifi in praffen-
tia epifeopi ante altare fedis Deo promit-
tat, nunquam fe habiturum uxorem ne-
que concubinam: & fi tunc eam habue-
rit, mox ei abrenunciet, quod lingua
Francorum gurple dicimus.

Vt archidiaconi, abbates, prepofti, ca-
pifcholi, canonici, oftarii, & omnes qui
minifterium intra fandam ecclefiam tra-
dant, tonfuram ecclefiafticam habeant,
hoc eft, barbam rafam, & coronam in
capite.

VIII. Vt filii presbyterorum, diaconorum, &
fubdiaconorum clerici non fiant.

Vt filii presbyterorum, five diacono-
rum, five fubdiaconorum, in facerdotio,
vel diaconatu vel iubdiaconatu nati,
nullo modo ulterius ad clericatum fuei-
piantur: quia tales, & omne» Ilii..qui.de
non legitimo conjugio funt nati, (emea
maledictum in fcripturis divinis appella-
tur, nec apud fzculares leges bzreditari
poliunt, neque in teftimonium fufcipi.
Et qui de falibus clerici nunc funt, facros
ordines non accipiant: fed in quocumque
gradu nunc funt, in eo tantum perma-
neant, & ultra non promoveantur.

IX. Vt fervi & colliberti, ntfi hbertete e domi-
nit fuit concceffe, clerici non fiant.

Similiter nullus fervorum, vel colliber-
C
torum amodo clericus fiat, nifi prius li-
bertatem de dominis fujs habuerit fub
idoneis teftibus.

X. Quod filii clericorum cenferi non debeent,
fui tx torum conjuo nefciuntur poffuam
ed leicelcm ordinem reverfi funt.

Qui autem de aliquo gradu ecclefiafti-
co ad laicalem ordinem ex toto reverfi
funt, & ad conjugium legitimum acce-
ferunt, & poftea agentes poenitentiam di-
gnam ad priftinum gradum reverfi funt,
eorum filii legitimi funt: quia in laicali
ordine, & legitimo conjugio procreati
D
funt, nec dici poffunt filii clericorum,
fed laicorum; vel etiam filii laici j*manfe-
rint, idem eft.

XI. Vt ob urbidiaconit deponuntur fui ex falte
clericorum, vel ex fervit, clerici fuSli funt.

Ita ftatutum eft, ut epifeopi quando fe-
cerint ordines vel clericos, audiente popu-
lo excommunicent, ut nullus eis offerat
ad clericatum filium presbyteri, neque dia-
coni, neque fubdiaconi, neque fervos, ne-
que collibertos aliorum, nifi libertate do-
natos. Et fi ipfi fe per femetipfos obtule-
rint, nullus fcienter eos ibi celet. Et fi
cuipiam de talibus facrum ordinem aut
clericatum ignoranter tribuerit epifeopus,
mox ut cognitum fuerit, archidiaconus de-
ponat eos: quia irrita eft illicita ordina-
tio, ficut fandi patres dixerunt, & in ta-
libus ecclesia Dei dcspedui patet.

XU. Vt pro baptifmo, pernitentia, dr fepul-
tura, nihil accipiat, nifi fuod
fponte oblatum fit.

Nullus pretium pro baptifmo, neque
pro peenitentia danda, neque pro fepultu-
ra

—ra accipiat, nifi quod fideles fponte dare A
**1 offerre voluerint.

*.1 XIII. *Ut protbplcir cedanty qua ipfi edntul
qtrtrmttr* ē de cereo fctbel^.* I

Ut presbyteri oblationes vel luminaris,
quae eis ad manus offeruntur, tanquam
propria fna habeant & cereus patchalis
ad illuminanda altaria remaneat.

XIV. *Ut pallio mettalt lifepofit^ fuper altare
non ponentur.*

Ut pallia quz fuper mortuorum corpora
pofita funt, non ponantur fuper altare.

XV. *De tierregio vel fagmeglo diei
dominice.*

Ut in die dominica veāigalia non fiant,
quod carregium vel fagmegium dicitur,
nifi amore Dei, vel timore hoftium, vel
propter magnam neceffitatem.

XVI. *Ut qui uxorem fine culpa fornicationit di-
miferit, ulterem ille vivente non ducet.*

Ut illi qui uxores legitimas fine culpa
fornicationis dimittunt, alias non accipiant
illis viventibus, nec uxores yiro\$, led fi-
bimet reconcilientur.

XVII. *Ut nullus de fuentele fuo uxorem dueat.*

Ut nullus de parentela fua uxorem ac-
cipiat ufque in fextam vel feptimam pro-C
geniem.

XVIII. *Ut cent fatu veer fuit confanguinci
nullut occipiet.*

Ut nullus uxorem confanguinei, vela-
Micujus parentis fui in conjugium accipiat,
quia vir & uxor legitime conjunct una
caro funt.

XIX. *Ut nullut filiam fuerit det uxorem
clericit, vel filiit eorum.*

Vt nullus filiam fuam det uxorem pres-
bytero, neque diacono, neque fubdiacono,
neque filiis eorum.

XX. *Ut nullut in uxorem ducut filiam vtl Din
uxortm clericit.*

Vt nullus filiam presbyteri, neque dia-
coni, neque fubdiaconi, neque uxores eo-
rum in conjugium accipiat, quia detefta-
bile eft. Nam & S. Gregorius dixit: Qui
presbyteram in conjugium duxerit, ana-
thema iit.

XXI. *Ut fecaleret benéficiē etclcliefliee fufer
pretbyteret non babeent.*

Vt ircuiaires viri ecclefiaftica beneficia,
quod fevos preabytrcales vocant, non ha-
beant fuper presbyteros.

XXII. *Ut leicl pretbyteret in ecclefiaft fuit, nifi E
in metue epifcopi, non ponent. runt;*

Vt nullus laicus presbyteros in fuis ec-
clefiis mittat, nifi in manu epifcopi fui,
quia epifcopus curam animarum debet uni-
cuique presbytero commendare de paro-
chiis ecclefiarum fingularum.

XXIII. *Vt qui clericatum dimittant, ab oliit
clericit ffporentur.*

Vt clerici clericaturam fuam dimitten-
tes, ab aliis cieticis feparentur.

XXIV. *De menaebit fui babitum fponte
derelinquunt.* chr ^

Ut illi qui voluntarii, & fecundum re-
gulam S. Benediāi habitum monachi fu-
(ceperunt, & poftea voluntarii derelique-
runt, communionem fidelium priverunt uf-
que ad emendationem dignam: Et fi ab-
bates, vel alii monachi nolunt eos fufe-
pere: maneat cum clericis in monafte-
riis, vel apud ecclefias, in habitu mona-
ftico, & reverentia, atque abftinentia.

XXV. *Vt monaebi & canonici ed alia *mu-
/leria fine epifeopo vel ebbetit licentia
non tteitfeeat.*

Ut canonici & monachi de monafteriis
fuis, ubi prius titulati funt, nifi caufa ra-
tionabilis neceffitatis, vel aedificationis ani-
mz, vel ordinem melius obfervandi, ad
aliud monafterium non tranfeant propter
adipifeendum aliquod minifterium vel ho-
nore, vel occupationem terrenam, ab-
que confenfu epifcopi fui vel abbatis.

AYMQNIS AKCHIEP. BITUKIC ENSIS

ediffem poft fymdum fuprafcriptem.

TN nomine domini. Ego Aymo archiepifcopus
X anno incarnationis domini mxxxii. Indiftio-
ne xiv. in concilio BituncenG, quod ritum eft
Kalendis Novembris, cum confenfu coepifcopo-
rum, (eu abbatum, Cl reliquorum fidelium, qui
ibidem pcfentes adfuerunt, decrevi, Atauthori-
taie propria firmavi, ut privilegium domni Joan-
nis Komane fedis pape, quod idem dominus
inilituit, Ac epifeopis, abbatibus, & reliquis fide-
tibus totius Gslliz miffit, incoovulfum Ac inliba-
tum permaneat. Scilicet ut beatiffimus Martialis
in numero apoilolorum, tarn in litaniis, quam
in omnibus divinis officiis computaretur, At effet,
nec immerito. Eft quippe dignum, ficut in ge-
lilis ejus reperimus ~~inferunt~~ illum videlicet tam
Din cœna domini, quam in paffione, necnon At
refurreâione, afcenfione quoque, przfentem ad-
fuiſſe, Ac cum ceteris apotolis Spiritum fandum
accepiffe. Quia effi reliquarum gentium apoſto-
lus non eft, totius tamen Gallic ad Gbriftum
convertendi princeps Ac apoſtolus eft. Hunc au-
tem nolltum ediâuin epifcopi*, abbatibus, At re-
liquis fidelibus totius Aquitanis direximus: ob-
iervantes, ut ficut privilegium a fede apoſtolica
delatum, inviolabiliter cutlodiatur. At qui huic
privilegio apoſtolico, Ac nolito cdiſto contrarius
extiterit, contraire fe noverit przceptis apoiloh-
cis, Ac iram ipſius incurrere nolln redemptoris:
cujus ipſe, de quo loquimur, apoſtolus Martia-
lis invincibilis extitit teſtis.

Hzc funt nomius epifeoporurn qui interfile*
Aymoarchiepifcopus Bituncenſis, Jordanua
* LemovicenGs, Stephanus Vallacenſis, Kenco
Aivcrnentis, Ameltus AlbrgenGs, Deusdedit Ca-
durcenſis, Kagamundus Mtmatenſis, Cede Kuthe-
nenG vacante, Ac Azenerius abbas Mioaeenſis,
cum reliquis quamplurimis abbatibus, & reli-
gioſis vijia.

< Not * Gabr. CossartII. S. J.

Perierint licet hujus sAa concilii, eorum ramea me-
r moriim noſtnuLixj (ccvant Lcswovicenu» H.

J^o7 . IOANNBⁱ CONCILIIUM HBNRICUS I^{ar}. HANC. 5°@

ANNO CHRMTI

mo quinto poli die celebrati. Fx ut difcimus . recitatas effe m Bituitce*! concilio Joanns pape XVIII. litteras, quibus (anflo Mainali apoflolica dignus affentur. demde, aH'in ibidem effe de qompeicendi» privatis belli , & pace firmanda . & eoe . qui pacem Or qui<tem recuterent , eodem tuiſſe perruffot anathemate , iildem- que concepto verbis , quibus m Lemovicrhlt Excom- municationem igitur , quam illic leges , huij quoque concilu partem effe flatue.

Quod vero poli Aymoni» edirflum , inter eos qui tn- terluille concilio dicunrut , nomon extat Jotdam Leino- vifenfii epifeopi : manileila ell hallucinatio. Ntmaftio- ne i. Lemovicenſis concilii , ut mox leges , abfuiTe le dicit: Expungendum igitur Jotdaoi nomen, tum ex hoc loco, tum ex Mi. codice Scepban Letnoricenſis, in quo repenti dicitur.

Perperam autem a Baroio . ac demde a Binio collo- iium hoc concilium anno iojq. initie, docet tum re- citait in eo tecedat allata Joannn acae tpftola ; turn Aymonu cdiAu n anno top. St indiftine kit. conf- gnatum. Quamquam, indiAio potell negotium faceffe- te. Nam fi eiut initium a Septembri ducitur , jam in- choata eut xv. Quid igitur an euſendandum cenſebi- nu» > haudquaquam necetſe eſt . Qyod enim a Romania pomificibul longo poli tempore obier varum eſt , ut in- didio ad anni uique finem labi fineretitr , & nor* du- ceretur initium a Kal. Januar. id in Gallis. hac ztate i<m ulurpatum fuille , ex multi» monumenti» didicimus. Denique de hutui anno concilii dubitare non finit Lc- movicenfes II. decimo quinto poli die habitum an. top. Ut oemonUraTuit in ipſo ejm veilibulo .

.. - anno CHRISTI >0.

t? A D CONCILIIUM BITURICENSE

Ab epifcepu Aquitania prima anno lojl. celebratum ,

ADDITIO.

D II baſi anctpt, ium monumentum, quodfutim B prodW7ar>r /<w tq concilia Bstuncerſi ſub Haymone aribteptfco polo ditum, concilium aliud plane dmeritum a Bituri.enſi anni top. cujul caaoxcrrx- taut apud Libitum, deſignet. Pro utruſque diſeri- mine plurimum apud me valebant nomini Hugonit Vivrne^r , & Durandi Caturcenſit , f^« m hoc ebarta legantur , quique adſuiſſt corcilito eidem po- ſent. Hac enim nomina non leguntur m ediBo Hay- monn eidem ſynodo ſubjeſſio apud Labbeum . Forte ſemen ebarta illa, quamquam aliquid continent eo- rum , quo in ſynodo geſſia ſunt, extraſynodum tamen iſarata eſt, cum adhuc epifeopi illiadiffent: utcum- que rel [iſſe bebent , proſero documentum ad ſynodum Bituricenſem jub Haymone pertinent, quid offert att ſler patriarcha Biturtoerſii cap. LVIII. in Haymone.

Clare, ix nullo reſrſgante contlat , quia Do- minus, & Salvator noſter, eccleſiam ſuam , toto orbe terrarum diſtufam, ordini commiſit pontifi- cali , eamque vocans regnum ſuum , Apoſtolis tamquam ieminariofacerdotali commendavit, di- cendo . Ec> diſpono vobn, ſicut diſpoſuit mibi pater meul regnum ■ Qp.im commendationem diſpoſitio- ni ego Haymo facerdotum vel ultimum , alta mente confiderans, & vehementer expaveſcens, unde ad reformandam pacem, & res eccleſiarum commode diſponere , confilio regis Henrici , ſic

epiſcoporum ad noſtram fedem pertinentium de- crevimus concilium facere in Biturica civitate; ideoque adiunctis epifeoporum, vel abbatum, fa- cerdotumque, atque cleri voluntatibus bene apta- vimus ac diſpoſuimus res eccleſiarum, prout cle- ricatus ordo exigit , coopérante Spiritu? SanAo . Deinde pacem toto niſu corroboravimus in tan- tum , quantum Divina virtus facultatem nobis concedit. Et ira peratrrfm poſtmodum in eodem concilio coram epifeopo, abbatibus, clericis, ſeu laicis nobilibus, vel pauperibus, concedimus Do- mino Deo , & fando Sulpicio , & abbati ipſius loci debitum ſynodorum, atque paradas ex omni- bus eccleſiis pertinentibus ad ſupradiâum locum, quatenus a prædeceſſonbu» noſtris aliquandolan- citum fuerat, videlicet Dacberto, ſit Wazelmo. Iteinq; hoc conceſſu manu propria hanc deleri- ptionem adſtipulavimus. Padum eſt hoc ſub te- ſtimonio trium epifeoporum, nomina quorum hic titolare juſtimus. Scilicet dominus Rinco epifeo- pus Claromontenſis vir apoſtolicus , ſic feſtator bonorum operum, atque eccleſie hujus fedis no- ſtrz decanus . Et dominus Hugo epifeopus Ni- vernenſis, qui ex hoc bonus adiutor per omnia fuit ; atque dominus Durandus CaturccnCs 'epiſ- copus. ſc.

CONCILIIUM LEMOVICENSE II.

In quo agitur, de apoſtolatu S. Martialis,

Et multis ad diſciplinam ſpeAantibus: celebratum anno Domini mxxxi. dic xvm. Novembris.

Fragmenta ediderat Biniut poſt Baronium ; nunc Integrum in lucem prodit ex codice MS. biblio- theca Tbxanee.

G. C. Anno rop. non rojq. habitum rſlie inviſtiſime probat dies ipſe, quo inchoatum eſt , natnpa 14. Kal. Decemb. inoden», ut teilantur hre ada Vide prrterea notas ad concilium Bituricenſe,

SESSIO I.

Celebr.Ua xiv. Kalendat Decembri!..

F Aclum eſt illo tempore, ut Dei nutu inferti- vitate dedicationis templi Domini Salvatoris, quod eſt xiv. Kal. Decemb. congregaretur concilium apud urbem Lemovicam. Ipſa atque dedi- cationis die , fummo mane convenerunt omnes

Eſimul epifeopi cum preſbyteris ſic diaconibus, in eccleſiam beati progomartyris Stephani. Erat au- tem eadem baſilica propter coadunatum concilium ſolenni more pridie ornata, ſicut ſit eccleſia Sal- vatori» Domini: in qua anniverſaria dedicationis fertivitas ab omni Lemovicenſi populo rite cele- brabatur. Fuerunt itaque diſpoſitaſin modum co- rone fedes epifeoporum in eadem fan&a Lemovi- cenſi eccleſia: queeſt prima omnium eccleſiarum Gal.

-- -r..n:> At ubi oratum est, fit fédérant epifeopi, A mini epifeoporum, ne elatus aut pcfutnptor di-
 ***** *rchidiacono IcAione, Jordanus pontifex, c m«N°1
 CM>h a'; Gratia divina infpirante, vocatione noſtra e- ,0,v
 piſcopi prſentes ad noſtrum fuffragiũ, de qui- ^ ^ «7^ v«.
 buſcumque opus fuerit, dignati ſunt venire, qua
 de re omnium veſtrum, dilectiſſimi clerici, ad-
 monemus, ut in hoc fando concilio veritatem
 nullus ſcienter occultet, nullus timore, aut fa-
 vore, five munere, five odio, redam perturbare
 prſefumat juſtitiam. De ordine liquidera noſtro
 in primis loquendum eſt, ut quz corrigenda ſunt,
 Deo opitulante, corrigantur, & fuſciſſua refe-
 centur, probata vero ab omnibus corroborentur:
 quatenus inter nos unitas pacis firma permaneat.
 Scimus enim quia in ſciſſuris mentium Deut non
 eſt, ſic Deus unitate gaudet: & illi gratiam cjuſ
 merentur habere, qui ſe ab invicem per fedarum
 ſcandala non dividunt. Si quis vero de aliquo fi-
 bi dubius eſſe videtur, aut forte de quacumque
 re ceteros putat reprehendiſſes: exeat in medium,
 & libere dicat, ut aut doceat, aut doceatur, ſic
 derogatio confundatur de fraternitate eccleſie.
 Ideoque hic in nomine Jeſu congregati eſſe vide-
 ntur, qualiter juſtitia ſibi internos locum inve-
 niat, ſic injuſta explodantur.
 Cumque de divinis ſtridim eſſet drſputatum,
 iterum pontifex ait: Dolorem cordis mei vobis
 patefacio, ovenerabiles epicoſcopi, ſic reliqui mini-
 ſtri domini, ſic clamorem facio de fatcularibus po-
 teſtatiſus parochianis meis, qui ecclGam Dei
 quietam eſſe non ſiunt, res fanAuarii pervadunt,
 Sſuperes mihi commiſſos de eccleſie miniſtrosaf
 igunt, ſic me, qui eorum pallor ſum, de pace
 audire nolunt. Omnes epicoſcopi uno ore dixerunt.*
 Qui conturbat vos, portabit indicium, quicum-
 que eſt ille: dignum eſt enim ut tales, qui vo-
 bis contraire prſumunt, ab eccleſie communio-
 ne abſeindantur. Nam quicumque vobis ſubditos
 conturbant, vos conturbant: qui autem vos con-
 turbant, Chriſtum conturbant, cujus vice epico-
 ſcopi legatione funguntur. Ideoque divine ſic apo-
 ſtolice feveritate diſtriſtionis digni ſunt; ſic a no-
 ſtro concilio, juſſo anathemate pléacndi, quouſ-
 que fruAuofe permitendo reſpiceant.
 Tunc Odolricus monaſterii reverentiſſimus pa-
 ter, ſcſcriſ, ut juxta pontificem reſidebat, veſti D
 bus ornatus, in corona epifeoporum exurgens,
 faſto ſilentio, dixit pontifici: Rogamus, optime
 pontifer, reverentiam ordinis veſtri, ut priuſ-
 quam de quibuſpiam conferatur, qmſſio eccleſie
 veſtre de apoſtolatu beati Martialis prudenter ven-
 tilata, hic ſecundum regulam veritatis pacem in-
 veniat.* hac enim precipue de re ego ſit vos con-
 ciliũ npc aggregare curavimus. Ecce vobiſcum
 fandi pratſentes epifeopi in nomine Spiritus fan-
 di adſunt: ecce in divinis ſit fucularibus ſeripu-
 ris eruditi preſſo ſunt plures. Ecce quicumque
 nobis contradicere vult de hac re, qua beatum
 Martialem profitemur eſſe apoſtoſium, ſic memo-
 riam ei ubique in divinis apoſtolicam exhibemus,
 cum fiducia exeat coram vobis: ſic aut mendaces E
 nos per rationem offender, ſic nos libenter ei ac-
 quieſcamus: aut, quod Deo opem ferente credi-
 mus, veraces nos inveniat, ſic veritatem cum pa-
 ce fuſcipiat. Totiens vos rogavimus, ut firmiter
 in omnibus ecclſiis & moaſteriis per Lcmovi-
 tinum ſtatueretis hanc regulam. totiens excuſa-
 ſtis id vos minime agere velle, quouſque poſt e-
 piſtolam paps Joannis in concilio apud hanc in-
 dent cauſa a comprovincialibus epifeopis audire-
 tur, dt dignum dt juſtnm atque rationale fieri
 per antiquorum author-tatem judicaretur: ne vi-
 delict vos ſine conſultu vicinorum egere videra-
 tum delato & perferutato codice, commeo- Hierre. ie <
 tum Hieronymi ſuper epiftola ad Galatas legere 14 G*1-1-
 epifeopi fecerunt coram ſe. ubi Hieronymus feri-
 bit, „ dicens: Quod autem exceptis duodecim,
 „ quidam vocentur apoſtoli, illud in cauſa eſt:
 „ w omnes qui dominum in carne viderant, ſic cum
 „ poſtea prſdiebant, fuſſe apoſtolos appellatos,
 „ ſi ni illud Pauli! Vtſm tſt illit , drrada . c». u
 „ viſut tſt Jetait , drrad e^tſſaln «atnihu , id eſt,
 „ leptuaginia duobus, qui bini a domino pra^
 0 dicandum miſſi ſunt. Nam & alii ab his quos
 „ Dominus elegit ordinati ſunt apoſtoli, ſicut ad
 „ Philippenſes ait: Nictſſerittei exiſſiteſvi Epe-
 „ thraditnm ttnnullântm «Mans , vtſſram aatraa
 „ epeſſitlnK tmttſrt ad ©o/. Et ad Corinthios de
 „ talibus ſeribitur. Sive eſeſſitltſſitſſerietta gl». cC.'s.
 „ rient Dti. Silas quoque & Judas ab apoſſolis
 „ apoſtoli nominati ſunt.
 Et ſubjuxit ad h«c Engelricus, dicens: Si il-
 li qui in carne dominum videntes, cum poſtea
 prediſcantes, apoſtoli ſunt: quanto magis Martia-
 lis apoſtolus eſt, qui domini io carne diſcipulus
 fuit, ſic in praedicatione maximus laborator exti-
 tit ſic fruâincator, ita ut Gallia ſignum ſit apo-
 ſtolatus ejus? Scit omnis Aquitania Martialem eſſe
 primum illuminatorem Gallie. cui contradice-
 re nullus poteſt. Cum ergo diſcipulus domini ſit
 ſicut ſic Cleophas, & hanc panem occiduum G-
 gnum apoſtolatus habeat: indubitanter apoſtolus
 eſt eodem ordine quo de Paulus ſit Barnabas. Si
 tamen hac melior inchoata inſtitutio quibuſdam
 dura eſſe videtur, propter uſitam ſibi inorem,
 quo ejus memoriam de conſeſſore facere ſolent t
 tamen confidenter dico, hoc nemo contradicere
 aliqua ratione poteſt illis qui ejus memoriam po-
 tius de apoſtolo eligunt agere.
 Ad hec quidam literarum peritus, monaſterii
 Maſciaceſſis pater Azeneriu', exurgens io con-
 ſpeſtu epifeoporum, teſtimonium perhibuit, di-
 cens: Quia inter grammaticos detritus ego, ſic
 poſtea in palatio, nunquam in noſtris monaſte-
 riis per Franciam, Martialem, qui hanc primam
 wclo

T I I I   I O A N N I S   V I V I T   I I I U M   C O N R A D U S I M P .   S * i
 P . X V I I I .   H E N R I C U S   M . F . A N C .
 ----- - ecclesiam anis omnes Galli* ecclesias dedicavit , A
 audiui recitare rufi cum ali* apoftohs : & mexi-
 >»n. o' R*:- ipde populos Galliz primus in Cluilio
 Jefu per evangelium genuit. At poftquam jubente
 tege Roberto, in folo Bituriccnfi monafterio
 ejus praelationem iufcepi : ibi primum aliam, de
 hac re indebitam confuetudinem repen , quam
 mox amputavi . Quia mox in eo proprio quo
 Deus eum gradu pofuit , hoc eft, inter apofto-
 los, nomen & memoriam ejus adicripfi. Nam o-
 Jim , antequam monachi habitum iufciperem ,
 dum Hierofolymam ptoficifcens , apud Gonftanti-
 nopolim in bafilica landx Sophiz , fabbato pen-
 tecofies , (olcnni intereffem officio: memui me
 audiffe, in litanis Grxcis Martialem inter alio*
 apoftolos poft duodecim flirte a Griucis pronun-
 ciatum.
 Ad hxc Odolricus explicare coepit, dicens: Au-
 diant me pontifice» fle feniorea qui coram adftent.
 Quod Martialis femper ab antiquitate inphinbu*
 dodrifunorum locis pronuntiatus fit apoftolus ,
 mihi ueceffe non eft teftificari, ne forte, adulato-
 nus iudicer tollis , pro ejus ecclefi* regimine.
 Adfunt ab externi* locis, qui ex hoc vexuihdent
 coram vobis teftimonium . Non tamen eft mihi
 Lacendum , quod quapdo jam longe olim apud
 monafterium fimai Benedidi in Francia per plu-
 re* annos artibus imbueret liberalibus, annoiam
 motufterii legem reperi , Martialem in litanis
 cum alii* pronuntiari apoftoli . Pater illius loci
 Abbo florenliflimus philofophia, quem nulli ve-
 C ftitum noverunt , fit omni divina & fxculari au-
 thoritate totius Franci» nugifler famofiffimus, fle
 poAmodum gladio perfecutoris martyrio corona-
 tus apud Vaicomam, quid de Martiale fcripferit,
 2uod de eo teftimonium perhibuerit, hujus urbis
 Iero notum eft. Extitit poli eum ipfius mons-
 flerii pater tum grandaevitate, tum genere, cum
 eloquentia & difciplinia liberalibus clarus, ac de-
 mum levatus Biturice fedi archiepifcopus. Quod
 teftimonium findo Dei perhibuit ille, multi ex
 noftri* noverunt. Adhuc enim vivente rege Ro-
 berto , cum antecellor meus Hugo in palatio ei
 apud Parifios afliftere cum multitudine nobilium
 At dodorum, altercatio inter Francos & Lemo-
 vicenfes de re hujufmodi coram tege fieri coepit:
 Dili invidus extitit teftis . Ideoque ipfum crucifi-
 xum & refurrexionem in rnficandis extindi*
 Vos Franci non rede facitis, quia Martialem cum
 apoftoli* pronuntiatis : nos rede agimus , quia
 cum inter conicfloret recitamus, Vos ultimum
 apoftolorum dicitis, nos pnum confertorum in
 litanis dicimus. Quorum litigium archiepifcopus
 fnpradidus Gauzlenus compefcuit, dicens: Ambx
 hujus rei partes nifi uniformes fuerint, altera pars
 altera parte iuftior eft, & neceffe eft, ut femper
 toflior rauoabilior prxvaleat pars . Nam omnes
 qui Martialem inter confcffeores pronuntiant, non
 bene iufte, non bene perfpicaciter agere mihi vi-
 dentur / ille enim magis eft forci* apoftolice u-
 nus, quam fortis confertorum. Idcirco non bene
 rede agunt , qui nomen ejoa auferunt de eo in E
 quo Deus eum pofuit gradu, & ponunt ubi Deus
 noo pofuit. Potius eft apoftolico de agmine, quam
 de confertorum , qui poft martyres funt , lerie .
 Utique fi regis qui tdeft nomen non inter regum,
 fed comitum fubjedorum vocabula diceret quis.*
 aut rufficus diceretur , aut malivulus regis con-
 temptor. Et fi fimplicitate ruffica id fieret, nif
 moveretur rex animo, fed rufficitati facile igoo-
 feceret: fi vero non fimpliciter , fed coatemptive
 diceretur, noq dubium quin regis animus pdira-
 cundiam pro contemptu fuo accenderetur. Quod
 fi in tali intentione contemptor perfifteret ; fen-
 temiam contra fe pro malivdo contemptu fenti-
 ret : nec tantum rex , quantum fubditi comites
 ejus, fle principes , fle amici, in contemptorem
 irati fierent. Revera fut omni» iurc. regio, quia
 ille prrdicator Aquitauix de gradu uonconfeffo-
 ruiji, qui poltbmartyxcs funt , fed apoftolorum ,
 qui ante martyres funt, cnflit . Ego autem, fi
 nomen ejus de, apoftolico ordine auferrem, time-
 rem ut apoftoli Petri & aliorum indignationem
 hac iu te incurrerem , qui ohm in mundo , fle
 nunc iu cælo, collegam & fbdaem fuum Mbr-
 tialem prxdarum confocrum per fedilia apoftoli-
 ca habent. Et fi nomen ejus petmutarem itfxum
 catalogum quo fandum Ucnedidui , fit Hila-
 rium, fle Martinum, pronunq; metuerem quidem
 Biram S. BenediAi fle Hilarii fle Martini fle aho-
 tum incurrere, qui eum in cælo gaudent ordine
 apoftolico radiare. Illic nrtita invidia, nullum li-
 tigium inter findor cftq poteft , quia régnât iq
 omnibus unitas caritatis , & quod fioguli per fe
 non habent, per caritatem in omnibus habent ,
 ubt eft Deus omnia in omnibus. Nimirumfivalii
 apoftoli fpnt, exceptis duodecim, ficut & abfqUc
 dubio funt; ille utique apoftolus eft , qui omne
 donum gratiarum a domino cum aliis duodecim
 accepit apoftohs. Certe Martialis non eft nunc ,
 nec erit alius, quam ohm quis fuit; fle qui fuit,
 ipfe eft nunc, fit ipfe temper erit . Amicus Dei
 luit, amicus Dei eft, amicus Dei ent. Apofto-
 lus fuit , apoftolatum habet (nam fignaculum
 apoftolatus ejus Gallia eft) apoftoli honorem in
 cælo in «ternum habebit, Apoftolus officio fuit,
 apoftolus eft remuneratone, apoftolus erit in z-
 ternum gloria fle honore. Eft carnaliter dégné-
 ré Abrahæ , eft difcipulus domini, eft a Petro
 baptizatus, Chrifto jubente, eft eidem Petro re-
 gni claviculario, fle proionwtyri Stephana con-
 sanguinitate carnis jundus, eft a domino miffus,
 eft per rafuftatioi^m domini Spiritu fando con-
 fecratus, fle poteftate ligandi fle fohendi fublima-
 tus, eft a domino die afceufionis fux benedidio-
 ne epifcopali fandificatus, eft in Sion indie pên-
 tecoftes Spiritu fando rejdetus, omnium gentium
 loquelas novit, gentibus illis occiduis teftimo-
 nium Dei vivi attuht primus, refurrexionis Chri-
 Dili invidus extitit teftis . Ideoque ipfum crucifi-
 xum & refurrexionem in rnficandis extindi*
 femper teftem barbaris prxferebat, dicens: Inno-
 mine domini, quem Judxi crucifixerunt, & ter-
 tia die refurrexit a mortuis, furgite qui mortui
 jaceris . Ipiam teftificationem Dei, ejus nomen
 refonare videtur ; Martialis quippe interpretatur
 Grxco nomine teftisnorum, five teftisvixt, vel,
 ficut alii volunt, virtus immortalis. quiadifcipu-
 lum virtute refurreaionis de morte poft fex dies
 Petri bafterio tadum refurgeie fecit. five virtus
 immortalitatis, hoc eft pordicator , vel teftis il-
 lius qui rex feculorum immortalis folus habet
 immortalitatem, ideoque teftificalor refurrexioais
 Chrifti extitit invincibilis. Plane fi apoftolus nut-
 E lus eft, exceptis duodecim, ficut Ebionitz here-
 lici predicant, & nefas eft cogitare (ipfi enim
 nullum apoftolum recipiunt , prater duodecim ,
 & Paulum repudiant, qnia non eft deduodecim,
 ficut Beda in commentario fuper Marcum dicit)
 ergo Paulus fleBarnabaa non funt apoftoli: quod
 putate dementia eft , Nos Franci morem quem
 patres noftri, qui primi monafterium S. Benfdi-
 di fuo magifterio innormatunt , plena nobis ra-
 tione fubnixum tradiderunt de hac re, raram
 confervemus, Quifqu» nos hac in re imitari vö-
 luerit, redam veritatis lineam tenebit. Quo per-
 orato, archiepifcopus tacuit: & rex cum omni di-
 gnita-

J 13 JOANNES i LEMOVICENSIS II. CONRADW IMF J 4
 T. XVIII. henajcus i. r. franc. XNN0
 T-gnitate clericorum & principum qui sibi afflicte-
 ANNO >ant^{iv} diffra archiepiscopi Collaudavit. Nos autem
 . CHRISTI ubi regreffi fumus ad hanc urbem, hac de re co-
 dices antiquos loci nostri perquirere confestim
 curavimus, it innumeros, tira penes nos, quam
 per diversas Aquitani ecclesiis, invenimus, Mar-
 rianalem habentes scriptum apoſtoium. In antiquis
 etiam marryrologii-voluminibus duos ejus disci-
 polos, Alpinianum & Auftriclmanum, scriptos
 effe adhuc repemus spoſtolos. Sic quippe legitur
 in vetuſtissimis quibudain . Pridie Kateodas Ju-
 lii, natalis fandi Martialis Aquitaniae dodoris &
 apoſtoli A rum duobus apoſtolis Auftriclmaniano &
 Alpiniano, quorum vita fignis & miraculis admo-
 dum effulget. Ne miremini autem quod in vestro
 concilio teſtimonium hoc protuli, reverentissimi B
 prlzules, quasi ipſos diſcipulos ejus recitari veli-
 mus apoſtolos' hoc enim nolumus, ne wildcat,
 ut ajunt quidam, nomen apoſtolicum, si tot a-
 poſtolos ecclesia proferat, cum hoc de ipſo Mar-
 tiale nonnullis ingratum effe ſciamus. Verumhsc
 idcirco diximus, ut qui prefentes in concilioſunt
 facile perpendant, quia si ante nos longe olim
 antiqui patres diſcipulos Martialis non dubitave-
 rant fateri apoſtolos: multo nugis eorum magi-
 ſtrum (ciebant procul dubio, & credebant effe
 apoſtoium. Interrogentur de ipſa antiquitate ma-
 jores monaſteriorum per Lemovicenſe ſolum, ut
 impleamus illud propheticum : *Steir ſeprr vier*,
 sarenagere de /*tteuls dtenni aattqyH, qtrullt* paca
 jfr via *rtUff & enthrielt i re*. Teſtificatur noC
 bis pater monaſterii Tiiteicnſis, quia poſtquam
 ipſe locus fundatus eff temporibus Caroli Augu-
 ſti, conſuetum ſemper retinet morem memoran-
 di Martialis apoſtoli.
 Interea pater monaſterii Solemniacenſis Geral-
 dus ſolemniſter in concilio reſidens, facris indu-
 mentis ornatus, ait coram omnibus : Antiquiſſi-
 mos codices ſcio penes nos, antiquiſſimum ha-
 bentes teſtimonium, Martialem effe apoſtoium ab
 antiquis prxdicatum. Verum crescente pſulatin
 negligentia eccleſiaſticorum virorum, cum alia
 quoque reda ceperunt depravari, hoc etiam de-
 pravatum eff a junioribus, ut jam non vocaretur
 apoſtoius, quia non erat unus de duodecim (nam
 multi hodieque non advertentes, Paulum & Bar-
 nabam putant effe de duodecim) ideoque permu-
 tarunt ejus nomen per litanias, de ordine apo-
 ſtolico in conſortium feriem: telumque bonum
 habentes, fed non ſecundum ſcientiam, putarunt
 patronum ſuum melius honorari, ſi non ultimum
 apoſtolorum, fed primum conſortium dicerent:
 ideoque per ejus geſta in aliquibus locis conſeffo-
 rem eum ſcripſerunt. Nam in vetuſtiſſimis codi-
 cibus probatum eff, hoc minime per ejus geſta
 ſcriptum. Hac de re conſultius eff eum per om-
 nia ſcribi apoſtoium, quam pontificem five con-
 ſefforem; quia fanai apoſtoli qui epifeopi fuerunt,
 five occiſi five non occiſi gladio, omnes & pon-
 tifices & conſeffores vocantur, dum apoſtoli vo-
 cantur: pontifices autem & conſeffores innumeri
 ſunt, qui apoſtoli non ſunt. Si autem in conſe-
 cratione episcopali epifeopus vocatur apoſtoius,
 ubi dicitur: Urbanus es, apoſtoius Chriſti es, ſit
 eccleſia mater tua, ſint apoſtoli fratres tui, apo-
 ſtolatus tui gradum cuſtodiant angeli: quanto ma-
 gis ille apoſtoius eff, qui ab ipſo domino miſſus
 & conſecratus, & poteſtate apoſtolica, id eff li-
 landi & ſolvendi, eff ſublimateſt Sed in concil-
 ium veſtrum, o prlzules, veniat Ambroſius Me-
 diolanenſis, fortis columna eccleſia: audiamus
 ejus ſuper hac re autoritatem. Tunc delato co-
 dice leftum eff in commentario ſuper epiſtola ad
 C<n/. Gnttli. Tom. XIX.
 Timotheum, ubi Ambroſius dicit; Primo itaque
 Daſcentis eccliefix tempore omnes preſbyteri voca-
 hantur epifeopi five preſbyteri, & omnes epifco-
 pi vocabantur conſeſe & preſbyteri five epifeopi:
 item omnes epifeopi vocabantur apoſtoli. Eurer-
 eo nunc diſcreta ſunt hec vocabula, ut jam epi-
 ſcopi non vocemur apoſtoli, non preſbyteri, fed
 tantummodo epifeopi; & preſbyteri apte ordina-
 tionem episcopalem non vocentur epifeopi, niſi
 ſolum preſbyteri? Epifeopi qui poſt deceſſum a-
 poſtolorum eccleſias regebant, cum viderent ſe
 non eandem habere quam apoſtoli habuerant
 gratiam, in poteſtate-fignorum, in virtute mira-
 culorum, in reſurrectione mortuorum, grave ſibi
 exiſtimaverunt vindicare.apoſtolicum nomen ſe-
 ideoque hec duq nomina i/inter ſe diſiſerunt,
 ut majores ſacerdotes vocarenſiſſepiſcopi tantum,
 minores vero ſacerdotes preſbyteri dumtaxat ap-
 pellarentur. Si igitur illi epifeopi quondam poſt
 apoſtolos virtute ſignorum apoſtoliſi qui domi-
 num viderant inferiores vocabantur apoſtoli, quan-
 to magis ille apoſtoius eff, & jure apoſtoius vo-
 cabatur, qui a domino omne donum gratiarum
 cum confortibus ſuis acceperat, & in virtute ſigno-
 rum, tanquam vere apoſtoius, praeſtans fuit?
 Cumque Cieret, dixit Petrus quidam preſby-
 ter ! Hoc idem teſtificatum eff ante hos plures
 annos a Ragembaldo patre monſlerii Milbecen-
 ſis. Nam cum vtis, o venerande pontifex, in
 hac haſiliea per hebdomadam pentecoſtea id<ve-
 ſtra ſynodo, adſtantemultitudine fecerdotum, re-
 ſideretis, allocutus eſtis ſynodum, dicens. Nobis
 neſeto qux novitas de patrono noſtro Martiale
 orta eff, mihi fatiſ dura, & gravis. Alii memo-
 riam ejus de apoſtolo, alii de conſeffore agunt:
 alii teſtantur cum effe apoſtoium, alii coapoſto-
 lura: quid ergo, fratres, in hoc ſemitis ? At ille
 memoratos veneranda canitie, doſtrinade mori-
 bus egregius^ conſeffim admirandofignarefecer-
 caput ſigno crucis, & ſic primus reſpondit : Tale
 nunquam audivi quale nunc. Certe auribus meis,
 o pontifex, majorem inductis novitatem. Inno-
 ſtro Quidem monaſterio, & in ceteris, in qui-
 bus a pueritia mea uſque modo per Bituncenſem
 ſic Turonenſem provincias conerſatus fui, nun-
 quam audivi Martialem recitari niſi cum aliis a-
 poſtoliſi. Interea-in-concilio-illo-, cum quidam
 ex clericis Petracorice urbis cum patre monaſte-
 rii Solemniacenſis altercarentur, & diceret : Eo-
 dem modo ſanctum Frontum poſſumus dicere a-
 iſtolum. Ille coram omnibus ſic ei reſpondit .
 ace, inquam, frater, melius eff ut ſileas: quia
 quando nos in ſcholis magiſtrorum mei & lac
 bibeſamus, tu ſolam ruminabas fabam. Scriptu-
 ram de ſanai Fronto novam, cujus, tu autori-
 tate niteris, Gauzbercus noſter edidit lucra cau-
 ſa, qui ſub hujus Lemovicc ſedis epifeopo Hil-
 degario chorepiſcopus nobis exſilii. Qua autem
 ratione ille poteſt effe apoſtoius qui indigena Pe-
 tracoricenſis fuit? Profe&o ſi ibi a puero pſalte-
 ſium didicit, ſicut in ejus geſtis legitur, ſi ibi
 clericus eff ſaius: jam ibi lacerdotium & Chri-
 ſtianitas erat, ubi ſchol* ſcripturarum divinarum,
 ubi clericatus ordo erat. Legitur eum poſtjuſere-
 mitam vixiſſe, quam epifeopum. Dicere neſeis
 quas ſigna ille operatus eff, ut Petracoricenſes
 converteret. Potius ille cos Deo acquiſiſſit, qui
 omnem Aquitaniam cum Stephano principe Gal-
 barum ad fidem traxit. Neque Frontut / neque
 Saturninus, neque Dionyſius leguntur mortuos ſu-
 ſcitaffe. Et utique ſine ſuſcitattone mortuorum,
 ſine oſtenſione ſignorum primi gentiles non po-
 tuerunt credere, dicente domino :

30 FOANN SJ 2 VNCIL I M CONRAOUS IMF. J>X
 F. xvuv HSNIupus j. r franc
 prtdgta vidtrtll, m. trtlitt. Item alibi dicitur: A infcrijptum comperitur, Denique qui sum iadu—
 CHIMISTI praitaveranttkiqat, ietainoce- decinf apoftolorum ferie per canonem miffi. ft per **i}0
 Ifa. eprantti, ff frntentne infirmen* fanrntihei fi-
 gnte. Apoftolus nullus fuit, nifi qui a Jerufefem
 profectus eft, dicente liaia; Dt Sita tniHt Itx,
 < iterhnp dmtni dt Jtrnfeltnt. Itemque dominus
 ait : Optrlthet Chetftem peti, & preditert in ne-
 Uiw tjft penittntint, & rttnfinm pccelentm
 In enent geniti, Inelpienttt th Hintftbnu. Et a-
 -la. t. libi dicit : Eritii mihi. teflei m Jtrnfelim , ff in
 eetni Jnitte, dt JfeaMvra, ff nfynt. ni nitintnt ter-
 ra. Ubs autem eft locus', ubi promus Georgiurn
 legitur fufeitaffe? Porro apud Elfe monftratur fem-
 per locus ubi Martialis Ailftriclilianum fufeira-
 vit. Martinet Turooenfis tantam poff' apoftolos
 gratiam a Deo legitur hafuiffe, ut trium mor-Biftn
 tuorum fufeitator fieret, Difcipuli ejus orbem lu-
 ftraffe dicuntur, fi quem forte tunc juvenem in-
 venire potuiffent iu fufeitatione trium mortuo-
 rum Martino firnillem. nec invenire potuerunt.
 Dic nobis, frater, quos martyres, quos confeffo-
 res, quas virgines Jegifti poft apoftolos ultra tres
 mortuos fufeitaffe? nimirum hac io re etiam
 Martialis offenditur vere apoftolus effe, eo quod,
 ut multam Deo gentilitatem acquireret, ut fru-
 âum plurimum afferret, fex mprtuos tanquam
 vere apoftolus fufeitavit. Sex ipfos mortuos in
 teftimonium veritatis poffumus offendere io qui-
 bus jacent monumentis. Auftriclilianum quippe,
 ft filium Nerve, doofque idolomm pontifices,
 atque armigerum Stephani, ft filium Arcadii no-
 vimus, ubi quiefcentes expeâent refurreâionem
 mortuorum. Præter hos fufeitavit puellam, que
 quafi mortua fafta erat dilaniata a dæmonio. I-
 tem penes Mauritaniam oppidum maritimum, qui
 ante pedes ejus quafi mortui jacebant, ut cun-
 Aus populus mortuos eos crederet, novem fimql
 viros fufeitavit. Veritatem dico, non mentior;
 nifi Martialis ab eo qui difcipulis fuis potefta-
 tem mortuos fufeitandi tradidit, tantam figno-
 rum gratiam haberet, non tantam cmlo gentili-
 tatem acquireret. Talibus fignis barbari facile po-
 tuere fidem ft Chrifti nomen fufeipere. Nos au-
 tem ita, Deo opem ferente, m ecclefia catholi-
 ca confiantes fumus & folidi, ut quamvis omnia
 hcc apoffuli officio Mrtialis egerit, nullo tamen
 paffo eum fateremur apoftolium, hoc eft legatum
 Dei, nifi hoc etiam ab antiquis patribus noftris
 effet præoccupatum. Nifi enim verelegatus Chri-
 fti effet, hoc eft a Chrifto miffus ad prvdican-
 dum: nunquam antiqui olim eum faterentur ef-
 fe apoftolium, nunquam nomen ejus cum nomi-
 mbus aliorum apoftolorum nobis feriberent pro-
 nunciandum. Hanc rem antiqui codices a Fran-
 cia, ab Htftpania, a gente Anglorum adveâi de*
 monftrant: hoc priorum traâatus doftorum, qui
 in ejus laude quzdam probe ediderunt, indicat:
 Scimus quia Deus mendacio non obleftatur, fan-
 fti ejus adulatione non gaudent. Veritatem re-
 quirrit Dominus; propter veritatem fanfti perve-
 nunt ad regnum. Et ne verbo meo longiores
 faciam vos, o venerabiles patres qui in hoc in-
 tereftis concilio, hoc tantum breviter perfrin-
 ** gam, quia nunquam ufque ad hunc hodiernum
 diem, qui eft quinta fabbati, faftus eft liber iu
 toto orbe terrarum, qui in ordine apoftolorum
 per litanias habeatferipta nomina Fronti, Satur-
 nini, Dionyfii, Jpftani, Auftremonii, (Jrfini,
 neque aliorum, qui poft Martialem in Galliam
 venerunt, patrum: Martialis vero nomen, ut jam
 dixi, ft in vetuftiffimis Aquitani ft Franci,
 nec non ft Hifpanici, five aliarum gentium li-
 bris, per innumeras litanias cum aliis apoftolis

Pauli a Hieronymo dicitur apostolus . Mar-
cus etiam & Lucas, Silas atque Onesimus, & a-
Jii quidam per veteres scriptura^{rum} dicuntur aposto-
li, & memoria illis apostolica exhibetur . Sic,
Deo revelante, parenter intelligere coepi, vere
illum esse apostolum, qui genere Hebrus, do-
mini discipulus, domini in cenâ ministr, do-
mini in insufflante Spiritu sancto repletus, a
domino potestate ligandi atque solvendi flublia-
tus, a domino ad prædicandum missus, fruifi-
cator maximus in officio apostolatus existeret
metuit: & hanc regulam rationabilem, de autori-
tatis antiquorum plenam, & Dei voluntate in-
spiratam, deinceps judicavi, & ex eo defendere
totis viribus coepi, quod non viribus ante igno-
rans persequabar. Nam & episcopus aoster Engo-
limensis Hugo, vir undequaque doctissimus,
qui ante hos quadraginta annos migravit, cujus
fuerat ante hos quatuordecim annos est defun-
ctus, in quadam sua editione de Martiale hæc
locutus est; Illis, inquit, temporibus civitas Le-
movica ante omnes & super omnes Galliarum
urbes eminebat, arcem regni Aquitanici tenens:
& pervenit ad eam beatus Martialis, qui a do-
mino per legationem M. Petri gentibus Aquitani-
cis est designatus apostolus . Qui dum ad Burdigala-
m urbem ad prædicandum vasconibus profiti-
feceretur, transiit per civitatem Engolismam ha-
bitum. Et d^{ixit} illis demoratur, Engolismensem po-
pulum ad Deum vivum convertit, ejusque
primum episcopum nomine Auonium, ex ipsa pa-
tris oriundum, quem ipse baptizaverat, ordinavit.

Et cum quidam ex concilio dicerent: Cur Dionysius, qui longe post Martialem in Galliam venit, in libro Aftuum apostolorum nominatur, cum Martialis nominatim non ibi exprimitur? ille respondit: Quia Dionysius gentilis discipulus Pauli fuit, & Lucas comes Pauli erat, qui in illo libro plus gesta Pauli, que vidit, enarrat. Sed de nominibus eorum qui tunc in prœdicatione floruerunt, quid nobis vel controversiæ vel utilitatis attingat, non video: cum plures nominentur ibi, vel in epistolis Pauli, quorum memoriam in festivitibus minime novimus. De Jafone illo antiquo discipulo, de Philippo cvangelifta, de Apollo, de Epaphra, five de aliis ibi nominatim expressis, nos quidem eorum mentionem per fingula, quamvis preciatim, five nesciamus, five omittamus, illi tamen populi, quibus patroni dati sunt, certum est memoriam eorum non feguerit venerari. Nam effi Martialis memoria apud quasdam gentes annua speciatim non agatur; nobis tamen occidentalibus, qui ejus adventu illuminati fumus cœlesti claritate, qui eum in edo & terra patronum occiduis gentibus esse scimus, non ignobili recordatione semper pro opportunitatibus habenda est gaudiorum. Porro autem de Dionysio Areopagita, qui in Aâibus apostolorum memoratur, putare solebam ipsum esse qui in Galatianis cum Ruflico & Eleutherio post decessum apostolorum Petri & Pauli & Martialis venit: nec nuper contigit mihi fortuito legere commentarium Bedæ super libro Aftuum apostolorum, ubi ita scriptum est: Dionysius iste Areopagita ipse est, qui postea Corinthiorum episcopus factus, gloriosissime ecclesiæ rexit, & eloquio clarus multis libris ad utilitatem ecclesiæ scripsit. Hujus Dionysii Hieronymus in chronico suo mentionem faciens, dixit: Dionysius Corinthiorum episcopus, eloquio clarus sub Antonino floruit imperatore, quo tempore Polycarpus discipulus Joannis evangelistæ passus est: sub I rojano vero, qui

JOANNES
p. xviii.

CONCILIUM

CONRADUS IMP.

5te

— — quintus post Vespasianum imperavit / Joannesapo-
OHRUTI @0,u' 'n Pace i Clemens papa in mare
merfus, martyrio coronatus est. Hujus Dionysii
Gregorius in quadam homilia meminit, dicens.
Fertur Dionysius ille antiquus venerabilis pater
Areopagita dicere, quod ex minoribus angelorum
agminibus foris ad explenda ministeria vel
visibiliter vel invisibiliter mittuntur. Hic autem
de Francia Dionysius, unde fuerit oriundus,
in passione sancti Marcelli fidei memorari mihi
videtur: sic enim ibi habetur. Puer quidam
Marcellus sub doctrina beati Sixti erudiebatur:
cumque supplicii iuxta episcopum viderat puer
macerari, coepit timere. Tunc sanctus Laurentius
corroborans ztatis ejus infantiam, ait ad eum:
Marcelle, genitor tuus Aeneas noluit Christum
credere, nam mater tua Marcellina, sic fratres
tui Saturninus sic Dionysius, jubente fando
Clemente papa urbis Romae, partibus Galliarum,
ut ad fidem Christianam gentes intruerent,
direkti sunt. Vade ad eos, ut non pereas in manu
Decii. Et infra dicitur: Profectus Marcellus
tum Anaftasio commilitone Christiano, ut iret
ubi erat trater suus Saturninus episcopus, per-
venit usque ad Argemontum; ubi a praefecto
comprehensus, inquisitus est unde esset, aut de
provincia vel civitate huc venisset. Puer
respondit: Christianus sum, ab urbe Roma exivi,
sic prope ad civitatem Tolosam, ubi fratres mei
Saturninus sic Dionysius commemorantur. Cui
Heraclius praefectus ait: Dic mihi vocabulum
patris vel matris tuae. Puer respondit: Pater
meus Aeneas, mater mea Marcellina nuncupati
sunt. Sed si velint episcopi, ipsa pallio in
concilio eorum potest fine mora deferri. Hic
mihi non diserepare videtur a scriptura quod
penes nos Engolismensis de Dionysii gestis
habetur. Ibi enim legitur, [quod Clemens
quendam Philippum ordinaverit episcopum,
sic Hispaniam destinaverit ad praedicandum:
Dionysio vero verbi divini femina gentibus
tradidit eroganda; quem in Galliam misit,
fociosque ei Saturninum, Marcellinum, sic
Lucianum, atque Hysticum, sic Eleutherium
adhibuit. Qui cum simul pervenissent ad
portum Arelatensem civitatis, Marcellinus
in Hispaniam abiit, Saturninus autem
Tolosam profectus est, sic Dionysius cum
Kustico sic Eleutherio Parisios adierunt,
Lucianus vero presbyter ad B-lvacensem
professus est urbem. Julianus quoque
Cenomaneosis, ut in gestis ejus reperimus,
genere Romanus fuit. Saturninus autem,
ut passio ejus docet, tempore Diocletiani
sic Maximiani, Decio Germanico sic Grato
consulibus, passus est. Verum nonnullos
audio interdum movere, quomodo notum
dierept illud quod apud Tolosam gesta ejus
de tempore narrat: videlicet si in tempore
Diocletiani sit Maximiani, confutatu vero
Decii Germanici sic Grati, primo Tolosam
advenit, vel quod verius esse mihi videtur,
tempore Decii secundum passionem
supradicti Marcelli, sic sub ipsorum
principum tempore passus est, quomodo
a Petro apostolo episcopus ordinatus, sic
Tolosam missus est? namque apostolus
B. Petri, quod secundum puram veritatem
Hieronymi trigesimo septimo a
resurrectione Domini, hoc est decimo
tertio Neronis anno, extitit, usque in
primum annum Decii, fuerunt anni
numero 182. sic a primo Decii anno
usque in primum Diocletiani annum,
fuerunt anni duodetriginta. Fuerunt
a resurrectione Domini usque in ultimum
annum Diocletiani anni numero 265.

Ad hanc vocem cum in concilio a quibusdam
de chronica concordia, propter adventum Mar-

tialis in Aquitaniam, subtilis inquisitio a clericis
fieret, ille Engolismensis clericus adjunxit,
dicens: Hieronymi chronica quae mentiri non
potest, si placet, in concilio deferatur, &
super hac questione diligenter perscrutetur.
Itaque perfructu libro locutus est: Licet,
inquit, Bedae in commentario super
Annos apostolorum dicat, Petrum
quarto Claudii anno Romam
venisse, sic trigesimo nono anno
post resurrectionem Domini passum
esse: tamen secundum Hieronymi
chronicam subtiliter supputata ita
invenitur, quod decimo octavo
anno Tiberii Dominus passus est;
post Tiberium vero regnavit
Cajus, & post eum Claudius,
cujus imperii secundo anno
venit Romam princeps apostolorum
Petrus, sic discipulus ejus
Martialis; ipsius autem
Claudii quarto anno Marcus
in Aegypto, Martialis in
Gallia Dominum praedicare
coeperunt. Post Claudium,
qui imperavit annis 11.
mensibus 7. diebus 28.
fussit iura principalia
Nero, nihilo minus annis 11.
mensibus 7. diebus 28.
nam 13. plenis annis
regnavit, sic quarto
decimo plusquam medio
mortuus est. Hujus
imperii primo, rex
Galliarum Stephanus
Romam cum legionibus
Gallorum ad eum perrexit,
quem admodum literis
per veredarios ei fuerat
jussim. Ipse quoque
Neronis anno secundo,
Paulus apostolus
primitus venit Romam,
hoc est quarto decimo
anno post adventum
B. Petri: necdum enim
fuerat Paulus Roma,
quando Stephanus ad
Neronem profectus est.
Missus est autem
vinctus Romam Paulus a
Festoprafide Judae, quia
Galliam appellaverat.
Item anno primo
Tiberii, Herodes
tetrarcha apud
Judeos cepit regnare:
qui regnavit per
annos 24. id est
usque ad primum
annum Caji
Cisligulae, qui
fuit successore
Tiberii: sub quo
Herode Dominus
passus est, &
fuirque frater
Archelai, id est
filius illius
Herodis, sub quo
Christus natus est.
Post Herodem
vero tetrarcham
regnavit Agrippa
annis septem.
Ipse est Herodes
qui Jacobum occidit.
& Petrum
comprehendit, &
ab angelo percussus est.
Cuius Herodis
anno quinto, hoc
est Claudii
Galliarum secundo,
Petrus & Martialis,
ut jam diximus,
primo veniunt Romam.
Post Agrippam
Herodem, regnavit
filius ejus alter
Agrippa annis 16.
hoc est usque in
secundum annum
Vespasiani, quando
Judeorum regnum
defecit. Post
Neronem quippe
imperavit Vespasianus,
cujus tertio anno
imperii Martialis
apud Lemovicam
quievit. Supervixit
Petro quatuor
annis. Anno enim
37. resurrectione
Domini, ut jam
diximus, hoc est
decimo tertio anno
Neronis imperii,
Petrus passus est:
& anno quadragimo
post resurrectionem
Domini, hoc est
tertio anno
Vespasiani, Martialis
alutptus est. Haec
omnia ita diligenter
supputantur, ut si
secundum quosdam
trigesimo nono anno
post resurrectionem
Domini Petrus
passus est, ergo
Martialis Petro
supervixit uno
intero anno, sic
crastina die, hoc
est prima alterius
incipientis anni
die, erlos cum
Christo ascendit.
Atque ipso anno
quo basilicam,
in qua ipse
membris quiescit,
in honore
Petri apostoli
dedicavit, post
duos menses
dierum temporalem
mortem suscepit.
Si autem juxta
Hieronymum Petrus
trigesimo septimo
a resurrectione
Domini, hoc est
decimo tertio
Neronis passus
est anno: igitur
Martialis Petro
quatuor annis
supervixit.

Hic sit his familia de convenientia annorum
cum satisfactum esset, A ille Engolismensis
clericus iterum diceret, quia nihil mirum si
Martialem Lucas nomine proprio non exprimit,
cudq
illo-

illorum septuaginta duorum nomina non often-
rUaKti d4t » atque Petri adventum in Antiochiam & Ro-
mam nullo modo feribat, iterum Odolricus pa-
ter allocutus est concilium, dicens: Ne quis for-
te nos dicat nunc novum fateri apostolum, ne
haënus non auditum: de apostolatus ejus anti-
quitate, eo quod jam olim praecupatus, ab an-
tiquis ne testificatus fuerit, iterum perhibebo te-
limonium verum, o Jvenerabiles episcopi. Ecce
duo sacerdotes ex fratribus nostris coram adiunt,
quos olim hac ipse de causa in Britanniam mi-
ti, ut Anglorum a Gregorio, ut reor, prae-
fixam legem annofam diligentius perferutarentur, ne
omni submoto mendacio ad nos referrent. Qui
cum ad Anglos pervenisset, tunc in martyrolo-
gis eorum, quam in litanis Martialem ab anti-
Bmoriâ de confessoribus, non de apostolis, agunt,
3uitare periebant apostolum scripiunt. Ad quod-
am autem magnum devenientes monasterium,
in quo primus Anglorum episcopus requievit cor-
pore Augustinus (compererunt enim ibi non ha-
beri librum de actibus beati Martialis) per lita-
nias tamen atque martyrologia in eodem loco in-
venerunt etidem patronum nomine apostolico
decoratum. At cum a patre monasterii perquire-
rent, dicentes: Ut quid Martialem in vestris li-
taniis praedicatis apostolum, cum ejus gesta dica-
tis non haberi penes vos? ille respondit: Quia
ab illo, inquit, tempore, quo primo in hac pro-
vincia Christi nomen auditum est, a patribus
hoc nostris observatum est, quorum nullatenus
immutare possumus traditionem. Scimus quippe
doctores nostrorum priores de Gregorii profuxisse
ntagiftorio: attamen saepius inter nos conferre
indagando solemus, quis iste est apostolus, cu-
jus vocabulum in evangeliiis de in aëbus apollo-
licis minime intuemur. Et quoniam gestorum
ejus auctoritatem non habentes, de eo non pa-
rum haesitabamus, ideo nomen ejus crebro a me-
moria apostolica eradere putabamus. Sed econ-
tra cum animadvertimus quia antiqui patres
nostri non incaffum hunc nobis scripserunt apo-
stolum: idcirco nullo auctore ejus vocabulum a fe-
rio apostolorum abolere audebamus. Vos autem
peregrini Galli, qui de ejus actibus apostolatu,
qui nobis ejus actus enuntiatis, a nostris cor-
dibus de eo omnem omnimodis dubitationem
abiecit: ne hac de re dudum creberrime Deo
iupplicabamus certos nos reddi. Nec in adven-
tu vestro derelicti spe nostra videmur: immo
exaltandum nobis est de tam egregio virtu-
tis domini nostri Jesu Christi discipulo. Mul-
ta alia testimonia penes eandem gentem An-
golorum de hujus auctoritatis vetustate telles ve-
races narraverunt nobis sefe comperisse. Illud
quoque mihi memorandum est, quod ante nos
* C... hic wptam annos * rex Anglorum * duci Aquita-
*** munera misit, simulque codicem IŮ
** teris aureis scriptum, in quo nomina sancto-
* VVittatai: mm disticta cum imaginibus continebantur.
Quod volamen jam olim in conrillo PiŮaven-
fi, dum hac eadem de re questio effet, idem E
dux Wilhelmus literis edoaus ia testimonium
antiquitatis pontificibus ostendit. Erat enim ibi
Martialis in aliorum apostolorum catalogo po-
litus. Qui peritissimus princeps dicebat archie-
piscopo Burdigalensi, sit aliis qui ibidem ade-
rant episcopis: Conjicere, inquit, possumus
quam egregie auctoritatis sit beatus Aquitano-
rum patronus, de quo Gregorius in illa sui la-
boris gente hanc legem tradidit observandam.
Nimirum imperitorum est dubitare, de quo fan-
dus papa Gregorius non dubitavit. Videtis ecce,
• episcopi, in hoc codice, qui a fud Angles feri-

Aptus est, pretermiffum esse Timotheum, sit Cleo-
pham, & Silam, & allos, quorum nomina in
vangeliiis, & in aëbus apostolicis, five in episto-
lis Pauli leguntur, quos apostolos dicitis præter
duodecim esse: non tamen præterniffum esse il-
lum nostrum patronum, qui primus Galliarum
fuit episcopus, cujus nomen in evangeliiis retice-
tur; ut scilicet vere illum Dei fuisse sciamus
discipulum in carne, & cum duodecim prioribus
eleâis discipulis maximam a Deo acceptile apo-
stolatus gratiam, hanc gentem occidentem possiden-
di signum apostolatus in æternum. Hoc autem
in Martiale fieri videmus, quod etiam in Barna-
ba, Luca, & Marco, sit antiqui faciebant, &
moderni haënus faciunt. Nam eorum alii me-
moriam de confessoribus, non de apostolis, agunt,
ea tantum causa quia non sunt de duodecim: alii
autem reâus arbitantes, non de confessoribus,
sed de apostolis eorum agunt recordatio-
nem, eosque apostolos prodicant; ideo quia de
Israël genere secundum carnem procreati, ad præ-
dicandum ab aliis apostolis missi sunt. Ita se qui
Martialis mentionem de confessore agunt, idcirco
agere videntur, quia non fuerit unus de duode-
cim. Qui vero ejus de apostolo recordantur,
reâus autem agunt, quia quamquam unus non fit
de duodecim, ex genere tamen Abraham, hoc est
de tribu Benjamin, ortus, dominum in carne vi-
dens, ejus fuit discipulus. Omne etiam donum
gratiarum cum duodecim a domino accipere pro-
meruit. De cetero a domino per beatum Petrum
ad prædicandum Galliis missus est, ubi clara ha-
bet apostolatus ligna; prædicationis quippe fru-
ctificatione maxima illi inter alios apostolos extitit
probat: siquidem præter Paulum ne illos
duodecim neficimus tanta copia fructificasse alium
apostolorum, quanta Martialis prædicando fructi-
ficavit.

Hæc & his familia cum super his dux peroral-
fet, ejusque verbo nullus contraire quivisset: qui-
dam clericorum de eruditis ait ad eos qui (ede-
bant in concilio; Non ignoramus quia Matthias
de septuaginta duobus dudum fuerit, & poli per
constituentem Petrum unus de duodecim extite-
rit. Verum alter, quem fors in duodenario non
Daccepit, nihilo minus tamen de eorum ordine qui
exceptis duodecim erant, apostolus permanfit.
Ipse enim postea dñus Judas apostolus, qui
tunc Joseph justus five Barfabas dicebatur. Ipse
denique est, qui cum Sila apostolo ab aliis apo-
stolis missus est: unde Hieronymus divinae legis
interpret feribit, dicens: Silas quoque sit Judas
ab apostolis apostoli appellati sunt. Si ab apostolis
illis appellati apostoli sunt, ergo vere apostoli
erant; priores enim apostoli eos quos apostolos
vocabant, non incaffum apostolos existima-
bant: nec appellarent, nisi essent. Præterea Pau-
lus apostolus, in quo Christus loquebatur, excep-
tis undecim, non appellaret apostolos, nisi vere
apostoli exceptis undecim essent. Non in vanum
equipe, neque mendaciter aliquod verbum locu-
tus est Paulus. Apparuit, inquit, adest, detis-
dt aptiffit ounniut. Hæc propter quosdam pro-
tuli, qui in concilio verbum ventilant, dicentes:
Quid enim, si Martialis apostolus tunc erat, ut
quid minime in locum Judæ ponebatur, quando
Matthias eligebatur? Sciant itaque non iolura
Matthiam, sed cum eo ne Barfabam ab apostolis
eleâos sit statutos, & occulta forte Matthiam,
ut io locum Judæ effet, assumptum; quatinus
non jam undecim, sed duodecim primi telles re-
furraionis domini client Barfabam vero apollo-
lico nomine minime caruisse, quia aut præter
duo-

»ANN»s
r Kvitt

E E J N C I L I U M

conrados n imp
henx. i. r. franc

» ,

ctnuSTt liniti fuerant, dicente domino; *Ita esse agimus*
te vet lient «gw, Inter *Inti*. Sene quis dixerit
l-« .. Martialem non fuisse refurredioni» domini testem?

Numquid non Barfabas, quia unuserat defeptua-
ginta duobus, ficut fit Matthias, ficut apoftolus
tunc erat, ita deinceps apoftolosuit? Nonne ip-
fe eft, ut jam dixi, qui nunc dicitur Judas apo-
frolus cum Sila apoftolo? Etenim quemadmo-
dum Matthias prius erat apoftolus de feptuagin-
ta duobus, dehinc autem unus de duodecim fuit
ita & Batffbas, ut apoftolus erat, apoftolusper-
maoffit, licet non de duodecim. Eodem modo fit
Martialis, fi -Anus de feptuaginta duobus fuit,
ergo tunc fit apoftolus erat, & demum apoftolus
permanfit, translato Matthia induodecim. Uib-
bant; donec juniores, quafi melius zelando, imo
autem quidam ait, apoftolus non numeri fed of-
ficii nomen eft. Re autem vera illi ftatuti funt
duo ad fupplendum duodenarium ord nem, quia
baptifmate Joannis ufque in diem afcenfioais ope-
ra domini viderant perfecx ftatis exiftentes. Si
enim ipfe dominus non ante trigefimum ftatis
eft exorfus predicare annum: quanto magis di-
fcipulos duodecim oportebat non ar.te «ratem per-
fecd»m telles domini publicos Judsis effe? Porro
fi Martialis, quando dominus afcendit'in celum,
necdum vicefimum ftatis annum attigerat, quid
in eo prjudicare poffumus, quod minime in lo-
cum Judx fubftitutus fuerit? prxfertim cum an-
teriores duodecim teftes, vel grsndsvi, vel perfe-
dz e(Tent ftatis, hic autem noqum impletam
corporis ftatem haberet. Si autem David, cum
adhuc effet adolefcens, a domino eleftus in re-
gnum, fit eo iubente confecratione regia nndus
•ft, tamen non ante regnare coepit, quam trigin-
ta ftatis compleret annos.* quid mirum fi Mar-
tialis ftate adhuc adolefcens undionem fanai Spi-
ritu» in poteftate ligandi atque foivendi, fit cete-
ra gratiarum charifmata ad officium apoftolicum
pertinentia, cum aliis a domino accepti apofto-
lis? ubi jam enim pervenit ut integrs effer ftatis,
hoc eft annorum triginta, per beati Petri le-
gationem Aquitaniae gentilitatis apoftohtum effi-
caciffimo opere a domino fufcepit. Quod autem
dominus juffit Petro ut dirigeret Martialem ad
praedicandum provinciis Gaiharum, idem eft fi-
millimum illi * a quo doaoiribus Antiochie de-
gentibus ait Spiritus fanaus; Segregare *ttiki Pen-*
in* tf Bnrnbn* In epnt fM effumpfi ev/ At il-
li trtnntt & tjnnenttt, lnpejnernt tu mnei, &
dimifernt eet. Et ficut illi miffi fuerint a Spi-
ritu fando, quamvis per minifterium difcipulorum,
fic Martialis miffus eft a domino io Galliam, li-
cet per legationem fle confultum beati Petri. Qui
vocante fle eligente fe domino, ftatis quia decim
annos impleverat tantummodo, tribuque cum eo
permanfit, id eft ufque ad partionem fit afcenfio-
nem, poft adventum denique fandi Spiritus fu-
per apoftolos in Sion, annos quinque apud Ju-
dxam fecit, fle poft cum Petro Antiochi* feptem
permanfit; at vero dehinc fequenti anno, impe-
rente domino, Aquitaniam introivit, in qua per
viginti odo annos predication: inftitiffe cogooici-
tur: fiquidem tertio Vefpafiani anno migravit.
His igitur verbis rmttlorum pertinacia cum pul-
lulus effet facile exiinda, omnefque peritorum
aedamaffent fati fuisse conveniens «tatis perfe-
dionem, in illis qui duodecim apoftoli priores
eledi funt, extitiffe' interim in illo concilio Pi-
aa venfi fuper hoc capitulo certatum eft.

Subjuxit etiam idem venerandus fenior qui
hxc perorabat, dicens: Quid multa neceffe, di-
cediffui f tui profedo hic obeffe confpicitis, quam

A iham minus congruam multorum confoetodioem,
non ratione perfpicacem, fed incuria, ut arto-
let, torpente, penes plu.es inveteratam. Qpo
autem modo hxc que in multis invaluit tradi-
tio, cx quo, videamus fonte, defeendit. Noftrorum
equidem patrum non incerta didicimus, quia
longe olim, immo ab ipfius difcipuli domini tem-
pore, quo, imperante Vefpafiano in pace occu-
buit, ufque in tempora nepotum Caroli Augu-
fti, quando in monafticum canonicalis ordo, fa-
cientibus Pippino fit Carolo fratribus, filiis Hlu-
dovvici, ia quo ego reaoz fam loco, permuta-
tus eft, eumdem Chrifti difcipulum. paffim par
Aquitaniam priores noftri cum aliis recitabant
apoftolis, *ejnque de* apoftolo mentionem recole-
bant; donec juniores, quafi melius zelando, imo
deterius Capiendo, ceperunt novitatem inferre,
dicentes: Licet nobis patronum Aquitani* de lo-
co apoftolorum, in quo nunc ultimus eft, trani-
mutare, ut fit nobis honorabilior, fi primum in
confertorum ferie eum dicamus: fit nobis principium
confertorum, non extremitas apoftolorum: eligi*
mus ut fit primus ante omnes confeffores, quam
ultimus in apoftolis. Hoc itaque arbitrio huma-
no nulla ratione fulto, paulatim ufque ad hrc
tempora nofta talis increvit mos, non tamen in
omnibus locis. Nonnulli quippe ecclelle hodie-
que hac in re antiquiorem retinere videntur ob-
fervantiam; quam licet alii permutaent in ter-
ris, nullatenus tamen potuere eius imminuere
neque obfcurare gloriam in celis, ubi ingens
apoftolicum decus, in gloriofo rutilans apoftolo-
rum choro, ante confpedum majeftatis glori*
Dei perenniter portidet. Si ergo priaa & anti-
quiora patrum, fecundum veritatem fit rationabi-
lem authoritatem, Deo infpirante, recuperamus
inftituta, olim humanis adinventionibus ablata
atque depravata, idque agimus renovando magis
quam novitatem prxlumptivam tradendo: ut quid
culpamur velut iranfgreffores paternorum termi-
norum, de quibus feriptum eft: *Ne trentgrtatt r-.* *to*
temlinet entifnet fi» pefetrtnt petrei tnt? cur,
inquam, durum id aliquibus videbitur, fi ream
veritatis lineam fequimur, fi perfpicaciores pa-
tres antiquos hac in re imitemur, fi minus acu-
tos non fedari dignum ducamus? Nonne hic pa-
ter Azenerius, atque Benedidus redor monafte-
rii Clux fanai Michaelis, plurefque alii dodiffi-
mi fle reverentiffimi abbates fit epifcopi, tam pre-
fentes quant abfentes, una cum Romana apofto-
lica fede, huic fententie teftificanti nobifeum,
bonumque id ac iuftum Deoque beneplacitum
ducunt? Cur autem multorum opinioni incaute
aurem prebendo obfcurare, immo, quod abfit,
infalfare tanti gefta patroni videbimur? qua enim
ratione poffumus cum negare fuiffe difcipulum
domini, eumque in carne fecutum? Sed quifoatn
temere inficiari audeat, eum a domino ad pre-
dicandupi miffum, necnon fic ligandi folvendique
cum aliis apoftolis poteftate promotum; partem-
que gentilitatis enormem in occiduo climate fpe-
cialcm m forte apoftolatus, *Chrifto* jubente ac
donante, beatoque Petro confultum prebente,
fufcepiffe? Omnia *hecde* illo abnuunt, qui eum
aut non credunt efteapofrolum, aut, fi credunt,
non libenter fufeipiunt. Illi, inquam, haec dene-
gare videntur, qui eum non quemadmodum Jo-
annemevangeliftam, fed velut Silveftum papam,
aut unum de his qui dominum in carne non fe-
cuti funt, vel non viderunt, fimpliciter confeffo-
riorem autumant.

Tunc quidam moribus fit ctate grandcvus,ex
epifeopis qui fedebant in concilio, Albinenfi vi-
deli-

*FvttiyeU.

1*5 IOANNAS IFMOVICFBKE II. CONRAOS IMP. J*.
p. XXVII. hinc K. u. s. l. r. franc. ANNO CHIUSTI

deicet ecclesiæ pastor d'Emilius, s'ão filentio, A ecclesia Dei hac fieri possit occasio: summo-
dixit: Huic Aquitanica patria cornicum illumi- re est providendum, ut omnes confuso corde ft
natores, qui ad hanc plagam patres nostros ven- ore unum id quod melius est pronunciet. Sola
nit primus salvere, quem Christus dominus ft quæ obesse videtur auribus consuetudo, in melius
beatus Petrus, alter imperans ut magister ft do- accipiat: ft (chisma ac murmuratio, atque du-
minus discipulum ft fervum, alter exhortans ut bietas prorsim a nostro communi cenaboleatur.
condiscipulus ft compropinquus coodiscipulum Qpod si quis contraire pratsumptum huic pacifica
& compropinquum, ad salutem ft lumen gen- concordia, de comestiosis ft schismaticia unus
tium Galliarum, in tenebris & umbra mortis judicetur.

fedeotum, direxerunt, iustissimum ft dignissi- Ad hac venerandus ait Jordanus: Multa, es-
mam esse omnimodis coeimus, ut quo magis rissima, ante hos annos hac de re facta est inquisi-
possumus excellentiori habeamus honore, secun- tio, quousque hac altercatio ad aures apostoli-
dum tamen restat veritatis normam. Hec, in- ca faoâa Romans fedis perveniret. Super quo
quam, in eo teneamus qua non sint ultra veri- dominus Joannes papa exemplar epistolæ nobis est
tatem: ft quod veram ft clarissimum illic est nec dignatus desinare, magnopere testificans apostola-
pretermittentes nec excedentes, quo eum mage B tus ejus gloriam, ft. redarguens omnes qui eum
valemus honoremus. Si enim vere a domino ad contradicunt esse apostolum. Qpa epistola sacra
praedicandum missus est, si discipulus ejus incar- conservata in promptu habetur, in qua facile cla-
ne fuit, si unus de illis est, quibus dictum est: ret testimonium verum Romane fedis.

Baft tali fti vili ftti vti VM/: qui eum negat apostolum, profecto conflatur quia veritatem C
pretermittit, immo impugnatur. Si autem ita di- Cu Bituricensis archiepiscopus Aimò respon-
ceretur apostolus, ut de origine Israel discipulus dent dixit: Textum epistola pepa Joannis om-
domini non esset, nec a domino potestatem li- c-*)
gandi ac solvendi accepisset: ultra veritatem fieri J, 118
ret transire. Ut si quis eum unum de duode- D
cim, dicat fuisse, ultra veritatem pertranlit: qui hanc disceptationem sub magna discretione exami-
vero ita eum dicit apostolum, tanquam a domi- nantes, invenerunt (anum esse quod Joannes pa-
no missus, non de duodecim, sed de septuaginta pa- pa in Romana (ede, ft vos in hac uia prima
tribus unum, five tanquam Paulum ft Bar- omnium ecclesiarum Gallia est, sancto Spiritu
nabam, qui post domini ascensionem celsi apo- afflante, de hac iustissima re influitis. Nemo
C ftoli extiterant: hic veritatem neque contemnit, denegat eum fuisse uoum de septuaginta duobus,
neque transeendit, verum nec ad lasvam nec ad Illis. abtctn dominus dixit: Z», ttti rgtaittvti
finisram devians per visum redam iustitiam gradi- fiat tgttt itlir lupti. Conflat ergo quos domi-
tur. Igitur si pars aliqua probabilis antiquissimo nus dixit apostolos, quia vere apostoli iunt. Et
rum patrum comperit eum dixisse apostolum, hunc protoducem Gallic imper plures antiquo-
ft nomen ejus cum aliis pronunciasse apostolis, rum, non cum confessoribus, sed cum apostolis
bonum mihi videtur nos eorum indubitanter tra- pronunciasse vili iunt. Itaque primo dorum
mitem tenere, ut posteri nostri callem directum choro persuadente, coram omni populo, in ma-
deinceps affuefere ipsum non cudentur. jori ecclesia Bituricensi, testimonium perhibui-
mus beato Martiali, quia apostolus veritatis est. Curavimus enim oe Romin- apostolicæ fedis de-
Hxc ft his familia eo dicente, alius exepisco- creto & imperio repugnaremus. In testimonium
pis, videlicet Isembertus Pidavenfis ecclesiæ re- vero veritatis, in eodem concilio totum scribere
dor, coepit explanare dicens: Qpi de hoc ver- ro gavimus, quem manibus corroboravimus no-
bo controversiam parit, nodum in scirpo quæ- stris: quatenus omnibus fit notum, nos de hac
rit. Nos non fumus Ebionite, qui non recipiunt re a Romana fede minime velle deficere; quia
præter duodecim apostolos, & Paulum quasi non oportet. Porro verbum idem dum in eccle-
D transgressorem legis repudiant. Sufficit ad con- sie totius conspectu concionaretur, illico omnis
fo-diendos adversarios hoc telum acutissimum, hoc populus quasi vir unus una voce dominum bene-
est sola beati Hieronymi sententia. Item mucro- dixit pro sui gloriæ patroni. Sicut igitur Roma-
ne validissimo Pauli apostoli, nulla arte aut vi na testificatur ecclesiæ, cui contradicere nefas est,
unquam retundendo, omnis pars contentiosa pe- ft quemadmodum in pradieto Bituricensi testifi-
rimenda est. Ait Paulus, quia tptpttli tltaiw cati fumus concilio: ita in pratenti concione
araderaw, dritdt tptfalt nniittt: ut sciamus apo- generali hanc sententiam iustam & necessariam
ftolos fuisse, omnes quos dominus in carne ad- fanâe ecclesiæ testificamur esse.

huc degens misit ad praedicandum. Ait Hierony- Tunc Deo amabilis Jordanus respondit: Hoc
mus, ut io praesenti recitatum est ledione: Om- equidem verbum, qualiter ante boa annos, hoc
nes qui dominum in carne viderunt, cumque po- est io primo anno dedicationis hujus Lemovicen-
flea praedicaverunt, fuerant apostoli: fte. Li- sis basilicæ redemptoris nostri, quam hodie exui-
quido confiat quia Martialis dominum in carne tantar hxc civitas nobiscum recolat, viventibus
vidit, & eum polle praedicavit. Bonum est eum tunc do&lfimo rege Francorum Roberto, ft
E dici apostolum, quamvis non malum sit dkicon- Gauzleno metropolitano prsdeceffore vestro, hac
fessore. Nam & apostolus Petrus si dicatur con- fedes Lemovica non sine enormi autoritate di-
fessor, malum non est: cum confessor veritatis vina receperit, paucis memorare libet. Post mul-
semper fit communis per os omnium fadorum, tas enim hujus capituli altercationes, aliis affen-
tam io veteri, quam novo instrumento. Cum timentibus, aliis vero repugnantibus, cum supes
hunc autem patronum bonum fit confessorem di- hac re fade multe essent litanie, ut hoc verbum,
ci, melius tamen est eum praedicari & apostolum: nisi Dei esset bona voluntas, in concordia hujus
ne latere videatur sub modio claritas ejus, qua ledis minime refideret.* advenit fyoodalis ad hanc
domini discipulus, ft (brtis apostolicus unus esse ecclesiæ conventus, ubi tertia die fyoodi, om-
pnidicatur. Qui autem contentiose eum dicit nis sacerdotum généralités, ac ceterorum cleri-
confessorem, ideo non bonum esse mihi videtur: corum numerositas, una nobisfran nobilium vi-
quia quasi negare videtur ejus proprium, & ini- rorum ft legis dorum adjuncta multitudine,
micitias in ecclesia parit. Ne igitur (ciffura in credo

credo Deo gubernantur, unum cor & unam vo-
luntatem hora diei tertia suscepit: tuncque omni-
bus »npi» »n» est, ut pacifice, & libenter, at-
que voluntarie, bona obedientia, hanc suscipere-
tur ab omnibus lentantia, deincepsque immuta-
biliter per nostram dixerunt observaretur. Et be-
ne placuit omnibus, qualiter hanc Deo beneplaci-
tam voluntatem acciperemus: ut quemadmo-
dum multitudini novitas videbatur, ita contra hanc
altera quidem res nova, sed magnifica, dignior
fuerat omnes multos confirmaretur. Aggre-
gato itaque maximo populorum conventu, (aera-
tissimum corpus patrum, a quo levavimus tumulo,
sit piissimo obsequio transulimus super hoc fan-
tum altare, quod in honorem protomartyris
Stephani ipse consecravit. Facta sunt hanc domini
oica resurrectionis die, in ipsa solemnitate inven-
tionis corporis beati Stephani, atque huius sancti
templi consecrationis, quod idem patronus pri-
mum sit omni Gallia Deo dedicavit, dirutis,
quod in hoc loco pridem gentilitas coluerat, simu-
heris. Quae res ita nobis convenire vifa est, ut
sicut ille vivens hanc suam sedem totius Aquita-
nice gentis fontem baptismi & illuminationis evan-
gelice fecerat, ita corpore suo camdem visitando
perlustrans, isthic nobis huius daret initium ob-
servationis, hocque institutum membra in reli-
quum conservandum non cunctarentur, quod exor-
dium in capite suo /umebat. Super hoc itaque
altare eodem die mysteria in gloria apostolatus
ejus solemniter celebravimus. Quod semper in
reliquum celebrare tam hic, quam per omnes no-
stras ecclesias, & monasteria, mandavi-
mus: ut videlicet ulterius non in coefferis, sed
in apostoli recordatione memoria patrum ab om-
nibus concorditer fieret. Hanc etiam diem (latui-
mus habendam in recordatione omnibus annis,
qua ad suam sedem egregius pallor translatus est:
qua etiam die cathedra ejus, hoc est ordinatio,
five initium episcopatus ejus est. Non quod eam-
dem die consecratus sit in episcopum: (nam die
ascensionis domini consecrationem episcopalem cum
aliis episcopis a domino accepit, quando elevatis
manibus benedixit discipulis dominus, & fereba-
tur in caelum) sed sicut est cathedra beati Petri
Antiochie, itemque cathedra Rome, non quod
tunc consecratus sit episcopus, qui a domino jam
olim consecrationem suscepit pontificalem, sed
quia tunc primum in illa die apud eandem eccle-
siam ledit, ad suscipiendum super populum Dei
regimen pastoralis ita in hac die, quod est tertia
mensis Augusti dies, hanc domum de fano dz-
monum fecit Christi templum, & in ipsa ecclesia
hanc primum ledit, suscipiens in populo curam &
regimen palloris: quem duo sacerdotia Dei, Au-
gustinianus & Alpinianus, discipuli ejus, inthroni-
zasse creduntur in huius ecclesie cathedra, in
testamento veritatis. ut ubi duo vel tres congregati
essent in nomine Salvatoris, in medio eorum
ibi dominus esset. Nam & beatus Petrus Li-
nus & Cletus discipuli ejus sacerdotes, immo
cum eis idem beatus Martialis condiscipulus ejus-
dem beati Petri, apud primam Romanam eccle-
siam inthronizasse creduntur: quod ecclesia,
prima, ut quidam dicunt, est apud titulum qui
vocatur Ad primum, & est in honore Levitae
Stephani primi martyris: ut alii autem sentunt,
est apud Lateranensem, quia ibi patriarchatus est.
Altera ergo die, quod est post dedicationem huius
sacrofanatice basilice, five inventionem reliquiarum
protomartyris Stephani, translatio patrum ad suam
sedem, five festivitas cathedra ejus, ex eo tem-
pore celebrari solita est in hac eadem sancta Le-

movicensi ecclesia. Eodem vero die, confumma-
tis cum tripudio mysteriis, de de apostolica com-
memoratione instituta federate cum pace inter
se universo clero de populo, sacratissimus patro-
ni corpus ad proprium retulimus monumentum.
Posuimus autem sub anathemate eos, qui in
sola diocesi ulterius hanc inquietare presumerent
sententiam. Post multum vero temporis, cum in
nonnullis per Galliam ecclesiis de hoc verbo mur-
mur fieret, & quidam dicerent: Quomodo potest
apostolus esse qui in evangelis non dicitur, sed
nec in actibus apostolorum manifestatur? alii ve-
ro putarent nunquam hanc diem id esse,
sed noviter a nobis primum, quod absit, usurpa-
tum esse, iterumque gravis altercatio pullularet,
Deo dispensante, directa est nobis super hac re
epistola ab apostolica Romana sedis papa Joanne.
Tunc unanimi consulto decretum fecimus, ut
propter hoc verbum iterum aut suscipiendum aut
non suscipiendum, congregatio episcoporum at-
que peritorum virorum ad hanc urbem colligere-
tur. Si ergo decerneris hanc non suscipi debere
sententiam: nec a me ultra suscipienda est, sed
magis impugnanda. Si autem suscipitis: & ego
ita suscipio, sicut ante susceperam: ut quicum-
que nostra diocesis in eo scandalum generale ul-
terius praesumpserit, tam vestra quam nostra coer-
ceatur animadversione.

Tunc archiepiscopus ait: Sicut jam dixi, &
iterum nunc palam omnibus dico: quemadmo-
dum Romana ecclesia suscipit, & suscipi per tex-
tum epistole mandat, & hanc ipsam rem Bitu-
ricense concilium nuperrime collaudavit, sic lau-
do hoc hominem esse, & in pace suscipio, & huius
sancti concilii fraternitatem absque scissmate suscipe-
re id obsecro & exhortor. Si quis autem exhor-
tationi nostrae non acquieverit, habeat iudicem
Deum, uniuscujusque conscientias testem. Verum-
tamen comprovinciales nostros necesse est, nisi
susceperint, admoniti & obediatis Romanas sedi
capiti suo, severa autoritate nostra compulsi. M.

Ad haec Jordani» venerabilis ait: Ut video,
quia hoc verbum in bona voluntate Dei a nobis
cum pace suscipitur, gratias agimus Jesu Christo
Domino Salvatori nostro. & benedixit Deus
»us, qui hanc sanctam Lemovicensem ecclesiam
sacerdotio beati Martialis nobilitavit, & hanc gen-
tem occiduam ejus fructuiferam praedicatione ad ido-
lorum servitute ad veram libertatem retraxit.
Ipsi patri domini nostri gratiarum adiutores offe-
rimus, qui noluit lucernam ardentem sub modio
occultari, nec civitatem supra montem positam
abscondi: sed quod ab antiquitate patres nostri
priores probantur praecipuisse, nunc eventitum
prudenter in diebus nostris, largiri nobis digna-
tur luce clarius apparere. Vere coelum & terra
transibunt: sed verba & promissa Dei non peri-
teribunt. Et si beatus Martialis lux mundi a
domino vocatus est: eadem promissio domini im-
possibile est quin compleatur in eo, qui officio
apostolatus & praedicationis, claruit lumine ma-
gno. Ideoque in nomine ipso, jure rutilat fulgo-
re apostolico.

Iterum conversus ad archiepiscopum, locutus
est, dicens: Jam, si placet, venerabilis pater,
absolvatur hodiernum concilium: ne populus fe-
stivus tunc morz nostrum gravetur. Crastina enim
& tertia die de aliis dispartituri Deo erimus au-
xilium. Nunc ergo simul omnes ad ecclesiam
Salvatoris nostri procedamus, ubi nos multus ex-
pedat populus: (lationem ibi fecimus agamus, &
sacrificium pro solennitate unus ex nobis Deo of-
ferat. Nos quoque reliqui illic circumadflabimus)

& po-

«NNO
CHRISTI

IOANNES
F. XVII

REUVIVENCE
H.

CONR AOS IT. IMP.
hinricus i. r. franc.

W

populum de pfecti concilio admonebimus, A
fit pacificis benedictionem, bella volentibus ma-
ledictionem, secundum legem domini propone-
mus.

Ad hunc fermonem de (edibus tui* turrexcrunt
epifeopi, & cum timore Dei pioeciunt, afeeo-
deote* ad locum templi, ad audienda folennia fa-
cioiaiaat bafilic. Rogante vero venerabili Jor-
dano, metropolita Bituricenfir (aero ufus pallio
ad celebranda fanda accedit. Inter laudes autem,
qus Tf'*, Graco nomine dicuntur a cuoverfione
vulgari* modulationis, dum verius lands Trinita-
ti* a cantoribus exclamarentur, illico omne* epi-
copi, cum archiepifcopo & diaconibus ceterisque
miniftris, ad maximum altare pariter accedentes
oraverunt, mutuumque tam fibi quam miniftris
altaris pacem, ut mos eft, dederunt; deinde per
circuitum altari* in fedibu* praeparatis relederunt.
Angelico interea hymno cum tropi*, id eft, fe-
ftivis laudibus, ornatim expleto, primam ora-
tionem de folennitate ecclefie dedit archiepifco-
pu*; fecundam, audiente omni ecclefia, de bea-
ti Martialis commemoratione annexuit. Qjir ora-
tio io hunc modum continetur.

Omnipotens fempiterna Deu*, qui beatum
Martialem apolMqm ecclefie tus lands prseffe
voluisti, quismna*, nobis, eju* fuffragantibus
meritis, pietatis tus gratiam largiaris.

Quam orationem idcirco preferim palam om-
nibus voluit protuliffe, ut teflimooii apoftolatus
beati patroni clarus affertor liquido patefeeret.
Qpa oratio, cum fecreta, fle praefatione, & ea
quae dicitur ad complendum, idcirco Gregoriana
effe dicitur: quia a Joanne papa Romano ad Le-
movicenfes dtreda jamdudum fuerat.

Poft evangelium denique leftum, fado in ple-
be filentio, Jordanus pontifex, converfa facie
ad plebem, allant coram altari in eminentiori lo-
co, fic alloqui coepit populum, dicens: Audi-
vimus, dilectiffimi, verba fanat evangelii; 6,eie
w»it Filias boniest qeertt & ttogat factrt tut
frrieret. Ideo enim Salvator dicitur effe domi-
nus ooster Jefu* Chrifto*, quia omnes peccantes
vult ad latitens revocare, dicente apoftolo: F>-
Jilll ttneit, yar» Cbhtes Jles veait t* tnnitmt
pyctararr* fistoer f*trrt, fasm frimes egv /m'.
Cumque de fide Z*accluei, qui defcendat reddi-
dit in quadruplum, paucis dixiffet atque ad mi-
lite*, depradante» five per calumniam vel po-
tentiam res fan&uarii, & pauperum turbam op-
primentes, ut fidelem Zaccbcum imitantes ea
jufte reftituerent quibus rapuerant, retraxiffet
fermonem: ad ultimum adjecit, dicens: Ecce
propter veftram pacem, dilectiffimi, hic adlunt
pallores ecclefiarum fandi fratre* noftri epifeo-
pi, qui ad fublevandum onus mei ponderis, &
vos falvandos atque pacificando*, dignati funt
ad hanc urbem conveniffe, fequentes Domini no-
firi Jefu Chrifto exemplum, qui venit querere
de filrum facere quod paierai. Qua de una re
cum illi* moneo vos, obtedan* io Domino Jefu, E
quatenus nemo veftrum illi* inobtemperans exifte-
re prehimat, nemo fefe a concilio ifto excufan-
do fubducit; led omnes principes & capita popu-
lorum ex Lemoviceofi provincia in craftinum &
tertium diem ad nos cum pace convenient, de
nullus a noftro cœtu communi fecedat, nifi a
uobis voluntario animo juffus.

Convenientibus autem ad concilium, nemo al-
teri propter aliqua* inimicitia* nocere prnfumat,
five io facultatibus, five in domo eju*, neque
dom bic/Icterit, neque dum ad propria redierit,
fiquae ante feptem dies poftquam regreffo* fuerit.

Crand. General. Tom. XIX.

Nemo in hac congregatione (editionem generet,
neque extra urban: nullu* «liquid per vim ra-
piat; nullu*, ut affoler, quafi propter jufitai que-
relai, pugnam inire continuat: nullus hic expe-
ditionem, neque equitatum ineat aliquando agen-
dum. Sed nihil aliud hic quam pacem quifptam
inquirat, ô forte pax nobis a domino tribuatur
quieta: quia hic conventus proprie conventu* do-
mini eft, ad inquirendam pacem, ad confolandam
iandam Dei ecclefiam.

Hsc qui obfervaverit, tanquam filio paci*, im-
mo Dei, a domino noftro Jefu Chrifto, & fan-
di* apoftoli* eju*, abfolutionem conferimus pec-
catorum, St beoedidionem sternam: ut ficut do-
minus B. Petro, & huic B. Martiali, ad cujo-
fecratiiSmum corpus affittimur, ceterisque apofto-
lis virtutem atque poicftatem ligandi atque fol-
vendi tribuere dignatu* eft; ita a peccatorum
nexibus abfolvere dignetur eos, qui de pace &
juftitia Deo de nobi*, qui eju* vice licet indigni
fungimur, obedire feftinaverint. Qui autem pa-
cem nofttram non fufeeperint: tanquam non De-
um, fed diabolum fequentes, huic damnationi,
quam modo coeam recitare jubebimus, fubjace-
bunt. Pax autem noftra ad nos revertetur, ficut
dominus io evangelio ait: Si fctrit fites fctis, rr-
b> qettict fcttr rilesv p<* vrfire; fl> a>rrw, ad or*
nvtrMer. Tunc jubentibus epifeopi*, idem qui
evangeliiutu pronunciaverat diaconus, fic in tomo
charta excella voce matediâionem coram populo
Cin tribunali ante altare legere coepit, dicens:

Ex autoritate Dei Patris, omnipotentis*, & Fi-
iii, & Spiritus S. & fend» Dei genitrici* Maria,

fendique Petri apoftolorum principis, & B. Mar-
tialis, & aliorum apoftolorum, atque omnium fan-
dorum Dei. Nos epiicopi, in nomine Dei fpe-
cialiter congregati, Aymo archiepifcopus Bituri-
cenfis, Jordanus antifte* Lemoviceofi*, Step-
hanus Aoicienfi*, Reneo Arvernenfis, Ragmudu*
Mimatenfis, Æmilius Albienfis, Deufdedit Catur-
cenfi*, Membertus Pidavenfi*, Arnaldos Petraeo-
ricenfi*, Robo Engolifmenfis: excommunicamus
illos milite* de ifto epifeopatu Lemoviceofi, qui
pacem & juftitiam epifeopo fuo firmare, ficut ipfe
exigit, nolunt, aut noluerutA Maledidi ipfi &
adjuutores eorum in malum: mkfedida arma eo-

illorum; erunt c m Cain fratri-
cida, & cum Juda traditore, & cum Datham &
Abiroo, qui vivi introjerunt io infernum. Et ficut
b> lucerne extinguuntur in peculi* veftri*, ita gau-
dium eorum extinguetur in coofpedu fandorum
angelorum: nifi ante mortem ad fetisfadionem
atque emendationem, five poenitentiam dignam,
venerint in judicium epifeopi fui.

Omnes epiicopi & presbyteri candela* ardentes
in manibus tenente*, mox ea* io terram projici-
entes extioxerut. Ad quod verbum cor populi
valde expavit, & omne* clamaverant, dicentes:
Sic extioguat Deus letitiam eorum, qui pacem
& juftitiam fufeipere noluot.

His didi-, dominus Jordanus ait ad populum:
Hoc verba maledidionis eodem dfta font teno-
re nuperrime in fando concilio Bituricenfi io
adverferio* paci*. Qpemadmodum autem inter
Bituriceofes, Deo douante, pax firmata eft: ita
inter Lemovicenfes pacem fieri optamus. Poft hoc
finguli epifeoporum, fit ultimo archiepifeops,
de pace populum monuere, dicentes: Sicut pallor
vefter ecce praedixit vohi* de pace, ita nos eju-
dide firmamus uno corde, & uno confenfu, Jrx
autoritate Salvatori- JefuChrifto domiqi noftri,
& B. Petri, atque B. Martialis, feoAorumquo
aliorum apoftolorum, quibus proprie a domino
collata

CHR*sn
,>>.

b>

***.!.
**

JOAMMU
P XVIIIL
CONCILIIUM   **577IV-TAAE**   **η»**

JJ* collita est potestas ligandi atque (bitendi. Quid- A Litaniam imposuit illis tribus diebus jam diffus
CMaisri ¹⁶⁶c pastor vobis a Deo datus confirmat, domnus Azcncrius, venerabilis pater monasterio-
confirmamus; & Quidquid definit, defruimus; rum & Martini Masciaceofis, faadiqu* Benedi- c (ejl
ligamus, quos ipse ligat; benedicimus* quibus di Floriacensis, qui noa cum antistite Bituricensi
benedicit. ad concilium Lemovicense advenerat. In quibus
His fit hujusmodi peroratis, faeto silentio* Litanis beatum Martialem inter aliorum apodo-
cum ad horam contraaionis dominici corporis lorum nomina enunciavit per singulos dies. Nam
ventum effecit, atque ex more archieptcopus be- hcc illi & fuit antiqua inerat confuetudo* ficut
Dcdi&ionem populo funderet, fuper B. Martialis ipse eundis in concilio publice praedicabat. Erat
nomine mentionem interférat, ita dicens: Bene- autem apprime liberalium artium peritus, qui
dicat dt custodiat vos omnipotens Deus, domum- dicebat valde fieri inconueniens, eum qui pote-
ue haoc flU· muneris prefentia illuftrare, atque flatem ligandi dt folvendi a Redemptore cum
fu· pietatis oculos fuper eam die ac node digne- aliis apoftolis acceperat, inter eos fandos qui
aperire. Arnen! Concedatque propitius, ut non acceperant prudicari. Licet enim omnes epi-
omnes qui ad folennitatem anniverfariam dedica- scopi potestatem habeant ligandi & ibivendi non
tionis hujus bafilic· hodierna die conveniffis, in- B tamen eam a Chrifto privarim alii acceperunt,
tercedente B· Martiale apoftolo, & ceteris fan- nifi tantummodo illi qui eum in carne beatis
dis fuis, quorum reliqui· hic pio venerantur oculis viderunt, & fecuti funt, & ab eo ad pr-
amore, vobifeum hinc veniam peccatorum veftro- dicandum milC funt; dicente Domino: *Stent mi-
rum reportare valeatis. Arnen. Quatinus eorum fit me Pater, tf rga mitte vet. Hee cum dixiffet,*
interventu ipfi templum S. Spiritus, in quo fan- »*ir/flevit, tf dixit eite Accipite Spiritum fanilum:*
da Deus Trinitas jugiter habitare dignetur, ef- *quatem remiferitit peccata, remittatur elt; & qua-*
fici, & poft hujus vite latentis excurium ad gau- rum *ntinueritit, rettute funi.* Porro cum orafsent
dia aeterna feliciter pervenire mereamini. *tf cete,* omnes in unum* & ab archidiacono data effecit
rf que m epifcepah lenedilline preJerri folitum tft. congrua ledio, fic deinde confequenti ordine ab
Secundus tamen benedictionis ille verfus in eo eo qui verbum declamatorie jubentibus epifcopis
codice, ficut & in nonnullis aliis, nomen beati fecit, dodrina ex fcripturis divinis* dt de fide
Joannis evangelifte inferiptum continebat: ve- catholica promulgata effecit; iterum inter epi-
rum, ut dixi, ob loci, fit feftivitatis opportuni- fcos fermo habitus eft de veritate requiren-
tatem, convenienter dt confulto hcc circumdan- da* Jc ufque ad mortem obfervanda* de falla-
tium peritorum affenfu ab archieptcopo in B. Cia notanda, & ad nihilum redigenda, de jufti-
Martialis proprietate & gloria dida funt. Quod tia, de pace, de patrum flatutis inviolabiliter te-
valde placuit omni ecclefie fummo amore & tri- nendis.
pudio. Certiffimum quippe tenemus ea pheere
Spiritu fando, qu* plurimorum fidelium confen- In primis itaque, antequam de aliquibus inter
fu in unam voluntatem conveniunt, juxta quod epifeopos confabulatio fieret, extitit ex majoribus
feriptum eft: *Multitudinir autem credentium erat quidam qui archieptcopo diceret: Qpofdam, ca-*
tu> ftWMPt, tf 4WSM MAS. riffime pater, ex clericorum ordine in hac fede
& in hac urbe modo effe deprehendimus, qui
Claudente luce diem, finitis vefpertinis folen- oon ratione* fed levitate veftris non obfequi pa-
niis, Emilius pontifex veneranda canitie ange- rant verbis* quibus hefterno concilio agitatum
licus, io eadem bafilica, hanc, propter patioci- eft de beato Martiale Aquitani· doffore, ut po-
nium B. Martialis, benedionem dedit populo, tius inter apoftolos quam inter confeffibres pro-
dicens: Omnis qui vos in apoftolicis tribuit nunciari ab omnibus reffe debeatur. Super qua
fidere fundamentis, benedicere vos dignetur* re quidam adhuc, velut novitatis nafti occafio-
B. Martialis apoftoli fui intervenientibus meri- nem, murmurant in angulis.
tis, *ffc. qua fequuntur.* Confilio autem inito, D Cui archieptcopus ita refpondit: Nullus ne-
epifeopi femetipfos altrinieus monuerunt, ut tar- ftrum ignprat, hefterno coram omnibus rationa-
ditate remota, craftino valde mane, quod illu- biliter effe diffinitum, quod beati Martialis lega-
xit fexta feria, ad concilium iterato cogerentur tionis teftimonium ab antiquis praecoccupatum &
in unum. Qttod qualiter affum fit, fequenti le- teflificatum fit: & quia ficut caput noftrum Ro-
Atione paucis permingendo refervebimus: poftu- mana fanda apoflolica fedes comprobat, ita nos
lantes dominum ut utilia que oculis ipfi vidi- ejus membra hoc idem debemus fufeipere* fit omni
mus, & auribus prefentes audivimus, memori- veneratione ampledi, & quia qui potestatem li-
nofine fuggere ad literis mandandum dignetur gandi atque folvendi proprie a Chrifto, in terris
Deus & Dominus nofter Jefus Chriftus, cum in carne adhuc degente acceperunt, abfque du-
quo eft gloria Patri una cum Spiritu fando: per bio apoftoli funt: fit quia nemo contradicere ve-
immortalia fecula fempiterna. Arnen.

SESSIO II.

Celebrata **xm.** Kalendas Decembris,

Cui inferta eft enarratio rerum ia cencilie Lemevi-
centi 1. anno **MXix.** geflarum.

Secundo interea concilii die, poft anniverfia-
riam dominice bafilic· folennitatem excur-
riem, furgentes epifeopi ad pfallendum ante lu-
cem, atque cum aurora lucis daret primum ini-
tium ipfi diei, altaris myfterium Domino perfol-
ventes; valde mane, antequam clarius illucefce-
ret, ad bafilicam fande fedis aggregati, congruen-
ti & difpofito ordine intraverunt nd concilium.

evan-

JJJ IOANNK BITURICENSIS COWMADW IU IMF. S34
 r. xvm >> UKICENSIS hbnmcvs i. n. pxanc. ANNO

--evangelista, qui ait: filiditi *AjtifeUnet efit affile*. Atur, quotiens de dwtoM diferentes veritatem io-
 *** *****' & f'*. * Ma* *o*«d>Aaas. Di-
 x** - Φ Jesus ad duodecim, fubauiditur, difei-
 Mt.- polos: Msmm vas dvadaria-, fabmteignur, difei-
 potos: «Jagi? Et proledo conflatur multitudinem
 fuisse difcipulorum domini, illoque fpecialiter
 fiffiffe apofolos, quos ipfe dominus elegit, &
 miffit ad eradicandum. Nonne eledi ad praedi-
 candum fuerunt illi, de quibus Lucas ait evan-
 gelifta: *Definivit ineint, & tllei fipnepen*
 dual, d* miffi itbf, dtera»: *Ite, eae ige mu vet*
fint qgnw ia/rr. Sed quia contendunt de
 beato Dionyfio, & aliis patribus antiquis Galba-
 rum: numquid Dionyfius fte Saturninus, genere
 genities, ab ipfe Jefeit, antequam in celos afcen-
 derent, acceperunt poteftatem ligandi & folvendi
 cum his, qui. domindm..ia carne viderunt, & fe-
 cuti faut? Innumquid ufque hodie inveniuntur,
 quia de novitate caufantnr, nomina Diooyfil fte
 Saturnini (cripta ufpiamper litanias inter apofto-
 lorum nomina? Liquido conflatur vero quia per an-
 tiquiffimoscodices, penes innumeros locos degen-
 tes longinquas, beatus Martialis una cum aliis
 apofcoli» (criptus eft. Apoftolus ergo fit nobis,
 Sia fte erat antiquis. Quod denique de beatis
 ionyGoffit Saturnino dixi, eodem modo diffum
 puta de Urffco, de Auftrcmonio, de Fronto ge-
 nere Petracorico, de Juliano Ccnomanenfi, ge-
 nere Romano, fte de aliis, qui apoftolos viderunt
 in carne, vel videre potuerunt, qui tam a beato
 Petro, quam a beato *Clemente* five feccefforibus
 ejus, in Galliam poft beatum Martialem
 care miffi funt. Illi non fpecialiter a Chrifto, fed
 ab eis qui illos io epifcopatus ordine confecra-
 runt, poteftatem ligandi folvendi acceperunt:
 quemadmodum fit pro ipfem poteftatem non meo
 merito, fed gratia Dei, ab eo qui mihi gratiam
 tribuit epifcopatus, confccrator meo, prnfente
 videlicet domno Jordano, hujus *Can&n* fedis Le»
 moviceafis paffore, accepi. Sed quid adhuc plu-
 ra recapitulari opus fit, de quibiu jam fte ab an-
 tiquis patribus, fit a fanfta Romana fit apoflolica
 lcede, fit nuper a concilio Bituriccnfi, fit bic he-
 fteroa peritarum difputatioae pcflius ad ordioem
 perfectnm/definitum eft? Nihil itaque jam aliud
 reflatur, quam ut a nobis hic in coolpeau concilii
 publica damnentur excommunicatione, quicun-
 que clerici pe omnibus comprovincialibus noftris
 ulterius poft hoc concilium repugnanti animo
 beatum Martialem, doctorem primum Aquita-
 nia, in alio quam ia apoftotoram ordioe fit me-
 moria enuciavcriat.

Et cum auftero vultu metropolitani ligamen-
 tum damnationis vellet ab ore proferre, fic dom-
 nus Jordaus locutus eft ei, dicens: Petimus au-
 thoritatem veftram, venerabiks pater, ut hodie
 hoc iudicium fependatis a clericis hujus fanfts
 fedis. Adhuc enim, fecundum dojn'nicam vocem,
 corripiam eos hodie inter me fit ipfes folos. Si me
 audierint, hycatus ero fratres meus: fi autem
 non me audierint, adhibebo mecum adhuc unum
 vel duos ex pratentibus coepifcopis fratribus no-
 ftris, ut in ore duorum vel trium teftium fter om-
 ne verbum. Quod fi eos nou audierint, dicam
 eccleGas, publico prefenti concilio, ut omnes
 audiant in teftimonium. Si autem ecclefiam,
 boc eft laedum prefeos concilium, non au-
 dierint, eqnt mihi ficut ethnicus & publica-
 nus: fit tunc verbo veftrn autoritatis ligate
 eus, tanquam non hominibus, fed Spiritui fan-
 do inobedietew. Namque, ut ait Auguftinus,
 Spiritus fandus, qui quondam per apofolos
 loquebatur, nunc efiam per nos loqui digna»
 Crocif. ftemrad. Tom. XIX.

Hts verbis primatis credens archiepifcopus. Er-
 gp inquit, cetera quas ad concilium periment,
 domino opem ferente, ddeutiantur.
 Cumque de regulisecclefiaAtctsdutius exptieaf-
 fenr, ait domnas *Jordans*: *Beoe placet* ut Bi-
 turicenfis concilii capitula io promptu afferamur,
 fi forte Lemoviecnfibz bre ipfa tantummodo co-
 aptentur, au aliter clero noftro placeant, five alia
 opportune fuperadjiciamur. Non enim una ea-
 detnque lee omnibus ecdefiis, five populis, fi-
 ve civitatibus, five gentibus, femper poteft con-
 gruere, fed quodam pro qualitate locorum, & gtn-
 iis, fit animorum, quamvis diverfo tamen con-
 gruenti ordine, in confuetudinem deducuntur.
 Nihil quippe obeft diverfa locorum confuetudo:
 fi tamen ratione five autoritate fulciatur. Plus
 tamen ratio quam autoritas prnvalcre debet: nam
 gentiles pro majorum tuorum autoritate, nulla
 tamen fubnixi ratione, idola colunt. Quiaqmdam
 autoritas fine ratione videtur effe: ratio vero
 per femetipfam autoritatis dignitatem accommo-
 dat. Atque ideo multorum majorum autoritas
 lirpe io melius commutata, five penitus neglcfta
 eft: quia minus ratione fulcitur. Gravis autem
 culpa eft, fi quis pro arbitrio autoritatem, qu-
 rationis plena eft, contemnere pratfumat. Ratio-
 nabilis itaque autoritas, five ratio cum autho-
 ritate, fte autoritas cum ratione, femper ut fe-
 Cfe dignam preheat fit excellat neceffe eft. Divcr-
 (puedi- igitur confueitudinum ufus & obfervanti-
 per populos, per loca, nifi fidei, fpel, & carita-
 ti contraria fint, nihil officere Chrifliama digni-
 tati videtur: immo illa coofuetudo femper ad re-
 ligionem prodeffe creditur, que tum pro loco,
 tum pro tempore, pro neceffitate, prodignitate,
 pro ratione, pro autoritate, unanimi voluntate
 fratribus in unum habitantibus beoe complacere
 videtur. Quid eaime Numquid canonici mona-
 chos pro duodecim leaionibus, vel monachi ca-
 nonicos pro novem numero reprehendere poffoot?
 Utraque enim ratione fte autoritate firma funt c-
 ter quatuor pro quatuor mundi partibus S. Trini-
 tati iubeftis, ter autem ternis pro novem ange-
 Diorum ordinibus S. Trinitati gloriam dantibus
 Duodecim comprobavit ille vir fpiritu omnium
 iuftonm plenus fanftutque papa Gregorius, prius
 monachus, poftea apollolicus. Novem tradite
 funt a difcipulo beati Petri Ignatio martyre, qui
 per novenarium numerum leAioacsft pialmo» ab
 angelorum choris prolata audivit io celo: dein-
 de a Nicuoo concilio, deinde ab iplo fanfto
 Gregorio bic numerus in pfalmit & leaionibus at-
 que rctgonforiis obfervatus eft. Quid etiam orien-
 talibus vel occidentalibus clericis ufus barbaram
 radendi vel non radendi officere ad religionem vi-
 detur? Ifii enim Petrum apoftolum authorem hu-
 jus confuetudinis habent. & cum autoritate hanc
 tenent rationem, rationabile effe dicentes, cleri-
 col a hieis, ficut in vita, ita ia corporis habitu
 differre. Qaocirca bic mos ad religionem nobis
 potius prodeffe quam obeffe perfpicitur. Illi au-
 tem barbaram non radendi morem eligunt, Pau-
 lum five Jacobum fratrem domini apofolos in
 auboriatem fibi aflumentes. Qui cum aubori-
 bus rationem adjungunt (fieri quippe oportet ra-
 tionabile obfequium noftrum) rationabile dicen-
 tes, clericos ficut fit laicos decorem in facie fer-
 vere virilem, juxta dignitatem humane conditio-
 nis s Deo creatam, quo lolum virum barbaram
 propter decorem habere voluit, & in vertice fo-
 lummodo capitis clericatus fignum prnmoufrare:
 LI a aliam

IJ»
ANNO
CHRISTI

CONCILIIUM

CONRADUS II IMP.
BENEDICTUS VIII PAPA

J40

laudo, fi testificor in domino Jefu, quia cum fi
bi fuMiti regulariter agentes, lucrandis animabus
potius invigilant, quam de caducis rebus fi tran-
fitoriiis curent. Dignum eft eoias, ut quicumque
fufceperint animas regendas, praspresent fe ad ra-
tionem reddendam. In primia denique familiam
B. Martialis ia hac urbe, fi Cambooenfe moaa-
ftrium B. Valeri. pofitfloem B. Martialis, fi
alia quu ei jure pofitctjonis perpetue ab antiquis
fubjacent temporibus moaafteria, non ignoro re-
gulariter vivere. Nihilo tninus Solemniacum at-
que Uferamconobia-nobiliffima, moaafteria quo-
que in hac urbe faofti Martini fi Auguilini, nec-
non fi congregationem virginum in bafilica beas-
dei genitricis, fi alias fervotum Dei per Le-
movicinum congregationes, gaudeo faofti ordi-
nis reverentiam regulariter obfervare. Quantum
denique io oculis omnipotentis domini ad inter-
cedendum pro falote populorum congregationes
valeant (ervorum Dei, beatus Gregorius de con-
gregatione fanftimoalium locutos, offendit, in-
quietis: Inter tot Longobardorum gladios his no-
llris temporibus Roma nequaquam fuffiftere pof-
fet, mfi virginum fanâimomalium in hac urbe
Romana congregationes fuis orationibus tant- ho-
filitati nrffiterent. Et item: Ideo, inquit, pro-
videndum nobis monafterii* ancillarum Dei, qua-
tenus eis abundantes fubfidia miaffremus: ne qua
torte penuria gravat-, a fuo propofito vel ali-
quantulum fuccumbant. Nam moaafteria mona-
chorum idem Gregorius per univerfum mundum
libera fi quietia effe volebat: ut fi quem epifeo-
porum comperiffet aliqua ratione ea excommuni-
care, vel inquietare, graviter iu eos vindicaret i
quod iu epilollis fuis facile perpici poterit. Nos
quoque moaafteria fervorum Dei detenta, quie-
ta, fi tuta elle defideramus, tanti petris veftigia
(eqnendo. Verumtamen fi culpa fnpcrbi-, vel in
obedienti- in abbatibus inventa fuerit, eam ca-
nonice infequi oportet. Hoc dixi propter abba-
tem monafterii Uferenfis, quem dicunt hoc an-
no inffitata fanât concilii cantem; fiffe. Quidam
enim narraverunt nobis, quia excommunicatam
vicecomitem Albucientem interficâum in pruda
ipfe apudfuum monafterium fepelierit: fuper qua
re, fi vera eft, cor meam contntatur. Om-
nes enim noverunt, in fanftii conciliis fic infti-
tutum, ut fi qjja ab epifeopo fuo excommunica-
tur, interfêauS, aut obitu proprio mortuus ab-
que recotiffafiooe fuerit, nullatenus Chriftiano-
rum fepultura fepaliatur, nifi epifeopus, fatista-
cientibus pro eo amicis vel parentibus, abfotatio-
nem fi licentiam ex hoc concclferit. Sed neque
pro eo oretur, nae facultas ejus in eleemofyoam
fulciatur, quoufque ab epifeopo abfoivaia. Si-
mili modo fi vulneratus ad mortem quilibet de
excommunicatis fuerit, vel infirmitate ad exitum
correptas, poenitentiam ex corde petierit, vel ef-
fe monachus quuffierit; poenitentia ejua fbfcipla-
tur quidem, fi viaticam ei pro mifericordia tri-
buatur) nullatenus tamen fepeliatur, neque poft
mortem pro eo oretur, donec ab epifeopo fuo
abfolvatur. Dicente enim beato Gregorio in dia-
logorum libro fecundo: Tantam ecclefia fu. Chri-
fti largitus eft virtutem, ut etiam qui in hac
carne adhuc vivunt, jam carne folutos abfolvere
valeant, quos vivos ligaverant. Dicente domino
«fi Petruig. ^«adraavue ftlwrilteptrtterrur, trit
tebtul» tt'in Htit. Nam faoâus Benediftusbas
fanftimoniales, & unum ex fratribus, qui ligati
obierant, poft mortem abiblvr. Idemque papa
Gregorius medicum fratrem in ipfo exitu vituli-
gavit; oec cum conlolari in fine, nec proco o-

A rate permiffic, fed nae eum in cmmterio cede-
fisc cêpeliri fivitt, quvm tames' longe poft mortem
pro mifericordia abfolvit. At pro ao orare iufti-
twc. Verumtameo valde horrendum eft, ut bea-
tus papa feribit, com quisirreconciliarius a fateu-
lo exit. Prererea fi, quem epifeopus ligat, alio-
abiblvere fe putst: fi ipfe decipitur qui eum fu-
fcipit, dt qai fufeipitur perit; At hac occafiona
fallas pietatis concilia patrum dtffruuntur, fi Deus
contemnitur, fi pax de ecclefia expellitur. Siqui-
dem ille qui excommunicatum fufeipit, idcirco
fimul cum eo perit, quia fimilem fortiter excom-
municationis vindictam; fi, ut beatus Petrus in
fcriptura beati Clementis ait, quicumquexcotu-
municato coofentit, vel in colloquio participator,
B unus fi ipfe eft de illis qui ecclefiam Dei de-
finiant.

Cumque io concilio a quibufdam interrogare-
tur, utrum obfervanda eft excommunicatio ei,
quem aliquando forte iajuffe, tu «bique culpa
pontifex ligat: Odolricu* pater fic «it: Quemad-
modum beatus Gregoelnsatteftatur, tuitu autho*
ritas minime fperni poteft, fi paffor ligat aliquem
aut julle, aut injuffe, aut ob culpam, aut fine
culpa, obfervanda eft excommunicatio, ne it,
qui injuffe forfitan ligatur, ipfam excommunica-
tionem ex alia culpa mereatur. Neque ovif pa-
fotem luura temere repcchenda: ne ex ipfa tu-
mide reprehenfionis fuperbia, culpa que non erat
fiat. Dicit autem de epilcopts, quia ipfi fe hac
poteftate privant, qui vel odio, velgratia, fi non
fecundum meritum caufa, ligant vel folvunt.

Ad hac pontifex adjecit, dicent; Presbyter qui
excommunicato- fcienter fufeipit, ideo ab ordi-
ne deponitur, quia femetipfam excommuniât,
qui excommunicato confcmit.

Tunc epifeopi dixerunt r Statuimus canonice,
m qui amplius excommuicatum ntfciens fufee-
perit, fi poftea probaverit, ad pceitentiam mox
recurrat in confpêau de judicioepifeopi fui. Qui
autem fcienter id egent, five in vita i five io
morte, five aliquid de facultate damnati laelee-
mofjmam probatu fuerit fufcepiffe: ab ordine
presbyter ceflet, nec gradum recipiat, nifi fatis-
faâut, ab epifeopo fuo facta veftimentis remdua-
Dtur. Si presbyter aommulone euebari-
ftiae, & audientia. Miffas privetur, ufque ad re-
conciliutioem epifeopi. Quando autem epifeopus
presbyterum depoloerit, fic agat. Jubeat eum
prius indui omnibus faoerdotalibus indumentis,
deinde manu fua auferat ei manipulum, deinde
cafulam, deinde mediam fidam de cofio refle-
fiat ci inter fcapulat fub latere dextro; & depo-
fitus eft a presbyteratu in diaconatum. Quando
quemlibet excommunicavcrit, eat publice ad o-
tlinm ecclclfi, fioftium pro eo claudat. Dum
abfbilverit, ambulet cum eo ufque ad portat ec-
clefie, & aperiat eâ, ut ingrediat. Aliter au-
tem nullus excommunicat* ecclefiam ingredia-
tur, quia nefarium, fi illicitam eft. Presbyteri
autem de ignotis caufis; epifeopi, de notis excom-
municare eft; ne epifeopi vilefeat poteftas.

Hic diâls, cum accufatim abbatem inquirerent
quid responderet; ille refpondit domino primati;
Domine, inquit, pater, de hac re, qua accufor,
veritas vobis nuaciata non eft. Abfit a me, at
abfque vcftra licemm' aliquando fufelpiam excom-
municatum. Ordo erihn nqfter quanto tobtimior
eft, tanto fubjeâior fi promptior ad obediendum
epifeopis tu fit, neceffe eft. Io epifeopis enim
ipfum Deum honoramus, vel contemnir, ficut
ipfe ait: fiai «» aadir, are aadir; (Jlyai «mi ffr- L"
» it, «as fprriut. Ecce idoneos teftcs adhibeo,
quia

542 IOANNES* LEMOVICENSIS II CONRADUS II IMP. J4>
 ANNO CHRISTI 1170. RINA. I. K. FRANC.

quii ille viccomes excommunicatur, postquam A pace fundant. Penitentia & viaticum in exitu—
 predando interfessus est (comites enim prxdan- *NNO
 tes, excommunicat! palam in omnibus conciliis
 foot) me ignorante a militibus suis ad monaste-
 rium nostram deportatus est: cujus corpus neque
 lufcepimus, neque sepelivimus, fed une oficio
 tacro retro ultra aquam revehi iustimus, ubi mi-
 lites ipG, nullo clericorum adliante, fepelierant
 illud.

Quo audito, episcopi judicaverant, dicentes;
 Si ita est, nec ille excommunicatur sepultus est,
 nec abbas monasterii culpabilis iusticiari potest.

Tunc episcopus Cadurcensis cepit enarrare, di-
 cens: Nuperrime post concilium Bituricense, qui-
 dam de excommunicatis eques in nostra dicecesi
 interfessus est, quem ego rogantibus amicis & B
 propinquis ejus nullatenus folvere volui, ut cete-
 ri metum haberent: gravem enim culpam pre-
 dantis habuerat. Itaque fine sacerdotis obsequio
 a militibus apud quamdam ecclesiam sancti Petri,
 non me jubente, sepultus est.

Mane autem facto, corpus ejus longe extra coe-
 meterium projectum» & nudum super faciem ter-
 ram inventum est. tumulus autem, ubi sepultura
 habuerat, intentas, ita, ut dimissus pridem fue-
 rat, repertus est. Quem iterum milites aperuere,
 fit nihil in eo aliud nifestes, quibus involutum
 fuerat, invenerunt. Rursus cadaver ibidem sepe-
 liunt, & diligenter tumulum sub enormi ponde-
 re terras de lapidum claudunt, fed die altero pro-
 jectum cadaver de tumulo intactum, ut supra, C
 afficiunt. Quinque sepeliunt, toties eodem modo
 jectam tenore contuentur. Tanto demum viai
 itapore, corpus longe a coemeterio ecclesie ter-
 ra obruunt. Quo tenore percussi principes mili-
 tis pacem nobis, vetat optabamus, firmare ne-
 quaquam distulerunt.

A4 hac respondit concilium: Quid hoc aliud
 est, nisi quia sub oculis hominum, arbiter om-
 nium affirmat ecclesie sue auctoritatem, quia ex-
 communicat! a sepultura Christianorum iuste ab
 episcopis fegregantur? Tales enim negant fidem,
 dum latrocina potius quam pacem fcaantur.
 Non enim Christiani dicendi sunt, de quibus ait
 apostolus: *Confitentur fit nofti Deum, fylli Mitm*
fugmt. Item Jacobus; *Fidit tint ttribtu wratea*
ttt. Certe Datban & Abiron pro pallorum fuo-
 ruta contemptu perierunt de medio multitudinis.
 Ita in episcopo suo Deum contemnens, iuste in-
 sepultus ab ecclesia disjungitur; fi in excommu-
 nicationis vinculo cum contingat Oppetere mor-
 tem.

Odolricus interea venerabilis pater fami Hr bea-
 ti Martialis, fedens in cathedra juxta primatem
 Lemovicensem, facris ut erat indutus ornamen-
 tis, dare cepit confilium episcopis, dicens: Hic
 vos, carissimi, decernere oportet medicinam,
 quam contra generalem morbum adhibeatis. Si
 enim de pace tenenda, sicut est vestra voluntas,
 principes militi. Lemovicensis vobis obfiterint,
 quid contra ista fit agendum? Dixerunt episcopi
 A: Hac in re petimus, carissime, ipse date con-
 sultum. Quibus ille: Nifi de pace acquieverint,
 ligate omnem terram Lemovicensem publica ex-
 communicatione. eo videlicet modo, ut nemo,
 nisi clericus, aut pauper mendicans, aut peregrinus
 adveniens, aut infans a bimatu, & infra,
 in toto Lemovicino sepeliatur, nec in alium epi-
 scopatum ad sepelieodum ponetur. Divinum of-
 ficiam per omnes ecclesias latenter agatur, fide
 baptismi petentibus tribuatur. Circa horam ter-
 tiam signa focot in ecclis omnibus, & omnes
 proni in faciem preces pro tribulatione, &

mortis tribuatur. Altaria per omnes ecclesias,
 fient in parafceve, nudentur: & cruces & orna-
 menta abfeondantur, quia fignum luftus & tri-
 ftitis omnibus est. Ad missas tantum, quas u-
 nufquique facerdotum januis ecclesiarum obiera-
 tis fecerit, altaria induantur, de iterum post mis-
 las nudentur. Nemo in ipfa excommunicatione
 uxorem ducat. Nemo altari ofculum det. Ne-
 mo clericorum aut laicorum, vel habitantium,
 vel traicuntium, in toto Lemovicino carnem
 comedat, neque alios cibos, quam illos quibas
 ia quadrageGma vefel licitum est. Nemo laico-
 rum aut clericorum tondeatur, neque radatur,
 quoufque diftria principes, capita populorum,
 per omnia fanao obediant concilio.

Si quis vero probatus fuerit aliquo modo hu-
 jus vinculi violator, non recipiatur, nisi cum di-
 gna pcententia. Magnopere enim episcoporum
 excommunicatio est obfervanda: ne forte plus
 irafeatur furor domini super nos, de super po-
 pulum.

Tunc interrogata est in concilio, utrum uni
 aut duobus primoribus, fi obedierint, debeat ab
 episcopo ignofci, fine omnibus aliis, an non t
 Quod Emilius pontifex de Asenerius abbas hoc
 modo enodaverunt, respondentes: Si de centum
 "implis preter unum nequimus revocare, ipfum
 fotam cum gaudio debemus fufeipere.

Odolricus autem pater, fic respondit: Si unus
 Cde centum perditis ad falutem lucratur, gaudium
 angelis Dei. Si quis denique post mor-
 tem inobediendi, ad obediendum episcopo fefti-
 nat, jam a Deo interius vivificatur, ideoque eum
 abfolvi neceTe est. Nam de his qui ad poeniten-
 tiam compunao non fufeipiunt, obduratos vero
 aut terrore aut amore fcculari abfolvunt, fic Spi-
 ritus fandus per prophetam dicit: *Mititimbent*
waiavas ?«« ttttrimtnr, & vivifiaient aamves
pu «a» vivent. Et rurfum: *Fa bit psi lcn» i bt-*
MW nteien», & μλμ μ bmuunt ftnmtt latnn tt-
ntbret, & tatbrnt ttctnt. Si ergo vel unus ex
 primoribus principibus vobis obedierit, ceteri vo-
 ro omnes attrita fronte rebelles extiterint: paci-
 ficum fufeipite in pace Christi, eique in omnibus
 Dopeu ferte: & terram honoremque ejus
 lutione gaudentem & liberum esse permittite: ce-
 teras autem partes Lemovicenfis terre, que re-
 belles principes habent, in fupradicto relinquan-
 tur anathemate, ufque ad dignam correctionem,
 ut fit inter bonum & malum differentia, ac fi
 inter lucem & tenebras. Quod fi omnes majores
 potentates Lemovicenfes pacem confenferint, ut
 omnia fint abfoluta, de aliqui de privatis militi-
 bus, five minoribus principibus, inventi fuerint
 concilio inobedientes: hi tales ita privatim ex-
 communicentur, ut fini fegregati a communio-
 ne corporis de fanguinis domini; in ecclesiam in-
 trandi nullam habeant licentiam; cum Christia-
 nis non comedant, neque bibant, neque ambo
 lent: linum non induant, carnem non come-
 dant, vinum non bibant: non tondeantur, ne-
 que radantur. ad nullas orationes proficifei pne-
 umant: fi infirmi fuerint, non viutentur a cle-
 rico. morientes io ipfa excommunicatione, non
 fint de loco levati, in quo mortui fuerint, nec
 cooperiantur ligno, neque petra, neque aliqua
 munitione: fubftantiam eorum nullus pro noi-
 mabus eorum in eleemofynam accipiat.

Diftum in concilio est. Si quis de episcopis Q»« p«»
 aliquotiens timore, vel amore, vel pecunia fe-
 inflexerit, ut fecundum concilium non diftria-
 gat per iustitiam illum quem diffingere debet,
 Apo-;

— anno — At poteſt, ſi Gve abiolverit vivum vel mortuum, quem abſolvere non debet, aut in aliquo probatus fuerit violare concilium, quod ipſe cum aliis epifeopis inſtituit: ab ipſis epifeopis deponatur utque ad ſpatium temporis, quod ipſi epifeopi concorditer iudicabunt. Dixerunt epifeopi omnes: Placet nobis hęc propoſitio, Ac ſic fiat. Similiter fiat de illo epifeopo, qui excommunicatum aliterius epifeopi fuſceperit vivum, five mortuum, vel in epifeopatu fuſcepi - quoquam permilent vel conſenſerit.

Interea cum talia epifeopi fermocinarentur, quæſimonia in concilio commota cili a dicentibus: In tnonaſterio beati Martialis furtum inpaſſa & pentecoſte baptiſmus agitur, Ac ibi lervi a dominis ſibi libertate donantur. Hac volunt clerici huius (edis non amplius alibi quam in hie fede adminiſtrari.

His oppoſita ſunt iſta ad fanum ſapientibus, qui ſic reſponderunt: In oratorio (anai Joannis Baptiſtæ, quod eſt ad meridiem, (urius (ecus Salvatoris baſilicam, fontes ab antiquis temporibus præparati ſunt, Ac tantummodo in pakha Ac pentecoſte ibi ſemper (blet agi.baptiſmus; aliis vero temporibus, per totum annum in eccleſia fanai Michaelis, de illa ſuperiori parochia baptizantur infantes; nec nilo modo pro his hæc fan. aa (edes hideous querelas commovit. Parochiani Gquidem fanai Petri eccleſia Cairogeofis, & quicumque ex principibus ex omni Lemovicino volunt, filios ſuos ad ſerutinium in quadrageſima, Ac baptizandos in pakha, ſi.e in pentecoſte, ad hanc deferunt fedem. Parochiani vero eccleſie S. Michaelis, & eccleſie fanaz Mariz de Arenis, Ac aliarum eccleſiarum, quæ baſilicæ beati Martialis ſubjeſæ ſunt Ac quicumque de principibus ex toto Lemovicino, five de externis Aquitanis civitatibus voluerint, filios ſuos baptizandos furtum ad Redemptoris aulam dirigunt. Denique ſemper fuit conſuetudo, ut quicumque voluerint, furtum aut ante altare Redemptoris, aut ante corpus beati Martialis, lervos ſuos libertati darent. Quod ergo utque ad nos ſemper licitum, nec amplius prohibitum; quopæaonunc amodo illicitum erit? Verum juſto iudicio iudicent præſentes epifeopi, quid hac in re æquum ſit.

Dixerunt epifeopi: Beatio Martiali privilegium ſuum ab antiquis ſtatutum auferre nefarium eſt, pad Ilzæ autem fedes beati Martialis, caput, Ac mater omnium Galliz eccleſiarum eſt, quia prima ante omnes aha in Gallia exiit Deo conſecrata; ideoque Lemovicenſes omnes eccleſie præſentim huic tanquam capiti proprio, in omnibus honore exhibeant. Ipla autem fedes & mater, nullatenus a filiabus ſuis ceteris eccleſiis juſta antequitius conceſſa tollat inſtituta, nec eis impendi honorem debitum prohibeat. Gaudere enim pontifex Ac aſſenſum præbere debet, ut eccleſie ſibi (ubjeſæ in honore antiquo perfeverent. Itaque in beati Martialis monaſterio, ſicut antiquitus ſolitum erat, propter ordinem paſchalem non neeligendum, qui mentes carnalium ad ſitiora trahit, & propter trinas litanias, Ac propter ſtationem ad fontes, reæ oportunitum eſt celebrari baptiſmum, de tribus non minus infamibus, in pakha ſolnmmodo Ac pentecoſte. Simili ratione fieri congruum eſt in aliis monaſteriis Ac eccleſiis, ubi ab antiquis diebus exerceri id (blitum eſt: ita tamen, ut major numerus baptizandorum ſit apud hanc matrem eccleſiam. Et qui in aliis eccleſiis apud hanc civitatem baptizantur ipſo die coram epifeopo ad confirmationem in hac fede cum luminariis exhibeantur. Ubi enim ce-

A reus paſchalia conſecratur, At baptiſmus agitur, ibi honeſtius paſchalia ordo perficitur, At tres litanie, quæ in fabbatis paſchæ Ac pentecoſtes ſolent agi, prætermitti poſſunt, ne, quod abſit, aulirorifas Spiritus ſandi vileſcat, aptis periodiſ vumur. poli ſex enim litanies, ſeptena ſit in choro a pluribus Gmul cantoribus ſolenniter inſum. Deinde cum terna ipſi cantores At ſacerdotes ac ceteri mimſtri procedunt ad fontes. Faſo vero baptiſmo de tribus tantum infantibus, (nam ceien, G plus fuerint, ab alio preſbytero qui ihi remaſerit baptizantur) cum terna a fontibus iegrediantur, qui ad ebolum, ad chorum; & qui ad altare, ad altare, cum cereis nondum luminatis, fanantibus interim omnibus ſignis. Finita enim ipſe terna, Ad ceſſantibus metallinis clangoribus, mox hymnus angelorum a ſacerdote excella voce profertur; illuminata jam omni eccleſia, ex quo cantores clamaverint; Accendite.

Huc de baptiſmo ſatis Gnt. Nunc de fervorum libertate dicendum, quia hanc agere licitum eſt. vel apud hanc fedem, vel ante corpus beati Martialis, vel ad quancumque eccleſiam domini elegerint coram teſtibus, vel ante corpus defunai proximi, ſicut ſiſpe per plures civitates fieri videmus: ira fane, ut huius fedis nominativus cancellarius libertatem feribat. Nam At apud regale palatium, vel in quocumque loco reſerit, coram rege libertates legitimæ ſeſi cernimus: immo lex Salica continet, ut ubicumque Cſervi dominas voluerit, poteſt (ervum relaxare.

, cum quidam prædicatores ad populum, Ac de indicendis jejuniis Ac litanis pro opportunitate temporum dicerent, quod breapud fedem dumtaxat debeant inſtitui Ac edici, dixerunt epifeopi: Prædicatio non ſolum apud fedem, fed etiam per omnes eccleſias affiduanda eſt: ubi hanc dare ſcicouum doâorem domini voluntas inſpirat: etenim adeo gemendum eſt, quia valde rari ſunt in mille Dei operarii. Et ſi multi ſunt qui bona audiant, fed rari ſunt quid dicant. Nam omnes ſacerdotes, quibus parochia commiſſa eſt, omnibus dominicis Ac feſtivis diebus admonere prædicando populum debent, ſecundum illud: *Arget, ti/rtr*, *inert/u*. Quia ſacerdos, ſi fine prædicationis ſonitu incedit, interminatione divina mortis reus eſt; epifeopus autem quos doâos ad officium viderit, & idoneos, non tantum juſtu fed etiam rogatu ad tam ſublime opus incita, re debet. Quod officium five monachus five clericus fuſcepere nequaquam poteſt, niſi in gradum leâoris fuerit ab epifeopo ordinatus. Porro de litanis indicendis, five jejuniis, ſic in libro capitulorum Caroli inferum eſt. Quando tribulatio ſuper populum venerit, five mortalitatis, five hoſtilitatis, five famis, aut intemperantie aeris, vel ſi quid huiusmodi, Ac non fuerimus præſentes; nullas noſtram expeâet ediâum, fed mutuo ſe exhortantes clerici, five monachi, una cum populo feſtinent in litanis vel jejuniis miſericordiam domini ſuper regnum noſtram inclinare. Igitur ſi talia fine fedis conſultu, oceſſitate, non temeritate, vel, quod abſit, typho ſuperbiz, ab alia eccleſia inſtituta fuerint: nihil eſt quod indignentur clerici fedis. Tamen ita cunâ concordantia moderentur in invicem inter omnes vicinas congregationes, ut pax Ac unitas inter fedem Ac alias eccleſias permanear inconſulfa.

Epifeopus aurem Petracoricenſis, de quodam canonico ſuo tantum clerico, qui uxorem duxerat, inquiringdo propoſuit, dicenſ, ut iudicaret quid de eo ageretur. Ad hoc verbum ſio concilio reſponſum eſt: *Canonice iudicent. Quo modo enim*

ANNO
CHRISTI

Sts . LEM O VICE NSE II. SSÎ.W.1Î& Stt

mai ooffro poffumus Arbitrio *judicare* quidquam: A h virilia, vel *fi* ita natus efl, de cil dignus, cf-
cum omnia a prioribus *judicat* flat? Nihil quip* „ Sciat *epifcopus*. Item *capitulo xxxn*. Si quis
pe dicendum, quod non prius didum fit. „ abfeidit *femetipfum*, ideft, fi quis amputavit c
Tunc ledi iunt canones apoftolorum, ubi in „ fibi virilia, non fiat clericus, quia * fuus bo-^{f*.**.}
capit. 37. ita dicitur: Qyi clerici debeant conju- „ micida eft, dt Dei conditioni* inimicus. * M Si ' c'f' **
gtbus copulari. Innupti* qui ad clerum provedi- quis, cum clericus fuerit, abfeiderit *femetipfum*,
iunt, precipitous, ut, ii voluerint, uxore* acci- omnino damnetur, quia fuusbomicida eft. * Lai-^{* c'r' **}
liant, fed ledore*, caotorefque tantummodo. „ eus *femetipfum* abfeindens, annis tribus commu-
it iterum didum efl: Canone* Toletani & hoc nione privetur, quia fus* vita infidiaror exti-
judicant, ut in monafteriit nutriti cum venerint tit. De homicidis vero didum eft: ut fi nuis
ad anno* adolefcentiis, detur eis optio libera voluntarius, de non per neceffitarem, fecerit ho-
utrum velint vovere propofitum, an inter laico* micidium, de poftea monachus fuerit fadus, ad
effe. Qpi voluerint, uxore* ducant: qui autem gradu* altari* promoveri non poteft. Monachi
propofitum in fua poteftate relidi voverint, non enim, qui ad gradus provehuntur ecclefiafticos,
ultra ei* ad foculum licet refpicere. Nam conci- fumopere providendum eft abbati illo* epifeopo
hium Bitucicefe, ficut audivimus, *judicavit*, utg offerenti, ut idonei de probati lint, juxta quod
qui clericaturam fuam dimittit, ab alita clericis fandus Benedidus ait: Si quis abbas fibi presby-
feparetur. terum vel diaconum ordinari petierit, de fisis
eligat qui dignus Gt facerdotio lungi. Nam ille qui
Item de abbatibus quibufdam propofita queflio adhuc vivens efl, qui Stephanum epifeopum dolo
efl, qui majoribus fefti* capellano* & plure* dia- occidit, cum non inveniret pro tanto crimine
cono* ad celebrandam Miffam, ficut epifcopi, pcententiam, Cluniacum cenobium petiit, mo-
habent: de contuite tradatum efl, hoc non pro nachus ibi effedu* eft. Qpi legere de cantare tan-
uiurpatione, fed honore folennitatis fieri: nec quam peritu* clericus fcien, ab Odilone abbate
folum abfiatibus, fed etiam aliis facerdotibus apud cogitabatur offerri epifeopo ad gradus altari*. At
plure* ecclefias, ubi magni numeri congregatio- prudenter traan* venerandus abbas, literis dire-
ne* monachorum, aut canonicorum funt, propter dis ad papam Romanum confultum expoftulat,
iolenoitatis reverentiam exhiberi licitum videtur, de crimen monachi intimat, cui apofololic ta-
Non tamen plus quam tres diaconi abbatibus, lia remandat: Impossibile eft talem ad aliquem
vel reliquis facerdotibus, io folennitatibus adhi- gradum provehi, nec etiam offerre poteft obla-
bentur. Epifeopis autem aliquando tres, aliquo- tionem ad manu* facerdotis, ne forte pro eo uno
ties quinque, nonnonquam leptem diaconi, pro in plure* furor Domini defeendat. fed nec com-
opportunitate feffivitatum, & ad omne* publicae munionem fandam accipere poteft: io exitu au-
miffa* prafflo fint. Nam inmonafterio beati Mar- tem vita* promifericordia ei viaticum detur. Ni-
tialis, notum eft femper antiquum morem ferva- hil hic aliud quam ludum agat, fi forte illic mi-
tum, bodieque fervari, & nunquam debere prae- fericordiam inveniat. Ita hadenus ille ' vivat
termitti: fcilicet in pafcha, & eminentiorib* permanens in poitentic ludo, non offerens,
per annum fefti* tres diaconos fteapellano* mi- non communicans.
niftrare abbati in publica miffa: alii* autem die-
bus, five minoribus feftis, capellanum tantum- Item inquitum eft de temporibus ordinum,
modo, dt unum diaconem. quia nonnulli ex epifeopis per totum annum or-
Tunc accufabantur quidam, qui propter pres- dinationes nunc faciunt, quod priores epifcopi
byterii gradum, pecuniam dederunt; de alii qui non faciebant. Revoluta funt ergo patrum fla-
duas uxore* ante diaconatum habuerant; alii au- tuta: de inventum quia graduum ordinatione*
tem qui iu clericatu fibi virilia amputaverant; rede fiunt per mentem Martium, de Junium,
alii vero qui in latcali ordine homicidium fece- Septembrem quoque, atque Decembrem, t.b-
rant, & poftea monachi fadi gradum diaconi fu- phato videlicet io duodecim ledionib*, quando
ceperant. Didum de his io concilio efl: Nulla jejunia quatuor-temporum aguntur. Ubi ti tanta
his mifericordia poteft tribui, quin omnes depo- multitudo fuerit ordinandorum, ut fabbato non
nantur. Si enim quo* fandi patre* damnant, poffit omnes epifcopus confecrare, in craftina
abfolvint, falfam ei* mifericordiam & sternam dominica ufque ad horam sextam a mane, qui
mortem impendimus. fuperfuerint debent ordinari. Alias autem nullo
Tunc canone* apoftolorum prolati funt, ubi modo, mû caufagrandi* necffitati*, de diacona-
capitulo xxx. legitur. „ Siquis epifeopus, presby- tu tantum vel presbyteratu oportet ordinatione*
ter, aut diaconus, per pecunias hanc obtinuerit agi. Et hoc in nulla feffivitate, nifi dominica
dignitatem, dejicitur, & ipfe, & ordinator die, quam tamen jejunium generale in fabbato
ejus, & a communione modis omnibus abfein- prxcefferit. Nam de ipfe epifcopus ordinari dou
datur, ficut ego Petrus Simonem magum de- poteft, nifi in dominica die, circa horam diei
jeci. Item, capitulo xxxi. Si quis epifcopus tertiam. De fando autem Gregorio confla,
farcularibus poteftatibus ufus, epifcopatum vel quia nunquam nifi in menfe Martio ordinationes
ecdefiam per illos obtinuerit, deponatur, & egit. Beatus vero Peiru* apoftolus io men-
n fegregetur, de omne* qui illi communicant. gie Dccembrio, & non aliubi: in Junio autem
Item capitulo xvn. Si quis poff baptisma fe- tantummodo beatus ---- porro in Septembri
eundis nuptiis fuerit copulatus, aut concubinam & non alio beatu* ----
h habuerit, non poteft effe epifcopus, non d>a- Rurfum in concilio conquifitum ' eft de ex- * Ai
conus, aut prorfus ex numero eorum qui mi- communicatis Aquitanigenis, qui ignorantibusepi-
nifterio facro deferviunt. Item capitulo xvi 11. fcopi* fui* a Romano papa poenitentiam de ab-
Si qui* viduam vel ejeftam aer?perit, aut an- h- . . .
cillam, vel aliquam de his quz publicis man- h- . . .
cipaotur fpedaculis, non poteft effe epifcopus, h- . . .
non presbyter, non diaconus, nec ex numero h- . . .
eorum qui ad altare deferviunt. Item capitulo h- . . .
xxi. Eunuchus fi per infidia* hominum faâns h- . . .
eft, vel fi in perfeccutione funt eius amputata h- . . .
CeutU, GntuL Took XIX. M m pro

pro uxore legitima, quam dimiserat, R aliam
 anno duxerat. Qtem cum nulla ratione vellet abfol-
 Ti tere, e⁶ rmeodatum, comes Rom^a a domno
 papa abfolutioem accepit, ignorante papa cum
 excommunicatum. Quod graviter epifeopus fe.
 f²⁷ *² ■ rens, * coaquifitorias literas Romam apoftoli.
 4 - « - / « * » . co mifit : cui ille in hunc modum remifit epi-
 ftolam.
 „ Qpod nefciento egi, frater cariffime, noo
 „ mea fed tua eft culpa. Scis enim quia qui-
 „ cumque de univerfa Dei ecclefia, quas eft in
 „ toto orbe terrarum, ad me caufa remedii re-
 „ currit, impoffibile eft. mihi ejus curam negli-
 „ gere, dicente Dominò ad beatum fpecialirer
 „ Petrum: *Petre, folve evel meas*. Qtoeigomo-
 „ do fedes apoftolica poterit ejicere aliquem de
 „ medela, nifi rationabili caufa? Debueras cer-
 „ te mihi, antequam illa mortua ovis Romam
 „ veniret, ejus caufam tuis innotefcere apicibus
 „ R ego eam omnimodo abjicerem, tuamque fir-
 „ mando auctoritatem, cam anathematis ifture
 „ percuterem. Profiteor quippe omnibus confa-
 „ cerdotibus meis ubique terrarum, adjutorem
 „ me & confolatorem potius efte, quam contra-
 „ di&orem. Abfit enim fcifma i me, 4 ico-
 „ epifeopis meis. Itaque illam poenitentiam &
 „ abfolutionem, quam tuo excommunicato igno-
 „ ranter dederam, & ille fraudulentè accepit,
 „ irritam facio & caffam: ut de illa nihil aliud
 „ fperet quam maledictionem, quoad fatifactum
 „ tu juftè abfolvas. ²¹
 Dicebant ergo epifcopi adinvicem: Frufta h^c
 querela adverfus caput noftrum mutire audeat:
 apoftolicus enim ablque culpa eft, & potius nos
 culpabiles fumus, nifi literis noftris « notum fa-
 ciamus, de quibus nolumus at abfolvantur. Cum
 ergo tales deceperint apoftolicum, ut fraudulen-
 ter abfolvantur ab eo, irrita eft cis illa abfolu-
 tio: ideoque nec ab eo nec a nobis confirman-
 da. Quidam autem in concilio dixit: Vidi nu-
 per de epifeopo Engolifmenfi, qui prefens eft,
 quod dico. Quidam ex fuit parochianis excom-
 municatur ab eo, dum fatifacere nollet, non
 poterat impetrare ab eo poenitentiam. Qui fine
 licentia epifcopi fut pape Romano fubripuit poe-
 nitenti^a legem, & literas ex nomine ejus epif-
 copo detulit in cœoa Domini, quibus epifeopum
 rogabat apoftolicus, quatenus illi pteatentiam,
 quam impofuerat, affirmaret. Epifeopus vero in-
 telligens fraudem, ait homini: Verfa vice, quod
 ego poftulare debueram ab apoftolico, apoftoli-
 cus poftulat a me. Non credere poffum hoc
 mandatum ab eo exortum: hoc tibi nihil utile
 eft. & donec aut a me, vel ab hujus fedis ar-
 chidiacono, me jubente, accipias poenitentiam,
 permane in excommunicatione. Et ejecit eum
 foras de ecclefia.
 Et dixerunt epifcopi: Hoc ab ipfis apoftolicis
 Romanis & ceteris patribus cautam tenemus. ut
 parochiano fuo epifeopus, & poenitentiam impo-
 nit, eumque papas dirigat, ut judicet, utrum fit
 an non poenitentia digna pro tali reatu, poteft
 eam confirmare auâontas papas, aut levigare,
 aut fuperadjudicare. Judicium enim totius ecclefias
 maxime in apoftolica Romana fedeconfiât. Item
 fi epifeopus parochianum fuura cum reftibus vel
 litteris apoftolico ad poenitentiam accipiendam
 direxerit, ut multoties p^o graviffimis fieri folet
 A reatibus, ia quibus epifcopi ad dignam hſitant
 poenitentiam imponendam t hic talis licenter a
 papa remedium fumere poteft. Nam incoafulto
 epifeopo fuo, ab apoftolico paniteatiam & abfo-
 lutionem nemini accipere licet. Sane, ut exem-
 pli caufa aliquid dicatur, beatus Martialis Aquita-
 ni^a apoftolus Stephano regi Galharum, qui fub
 Nerono Galliam ufque ad montée Pyreneos re-
 gendi habebat poteftatem, pro virginis Valeri-
 interfeciooe cuterifque reatibus jam penitentiam
 indixerat, jam fonte baptifmatis, quo eunda
 delentur admiffa, ipfum purificaverat. Attamen
 quia neceffe principi fait, ut Romam cum legio-
 nibus GaUigoe, jubente Nerone, properaret:
 prmoente, ut credimus, beato Martiale, bea-
 tum Petrum apofiolnm adiit, & pro vira^m in-
 terfeciooe ab eo fe abfolvi poftulavit. ~~Ita~~ pro-
 fefto principis abfolutio a beato Peno, confirma-
 tio illius fuit abfolutioais fit pœoitenti; quam ei
 beatus Martialis indixerat. Certe beatos Petras
 fi fciret illum elle a beato Martiale excommuni-
 catione obligatum, potius eum damnaret quam
 abfolveret. Sic apoftolici Romani epifeoporum
 omnium fententia^a confirmare, non diuolvere
 debent: quia ficut membra caput funn fequi,
 ita caput membra fua nceffe eft non contriftari.
 Referam vero ad «dificatioem, quod dudum de
 illo milite contigit Vafeooe, qui jubente duce
 Vafconum Sancio, feniorem fuum decollavit, in-
 vitus tamen, & errore ducis perterritus, id egit,
 Cinterminaote irato duce, & dicente: Nifi illum
 occideris, occidam te. Uno ergo iftn feniorem
 proprium decollavit: & graviffimo dolore reple-
 tus, ad epifeopum faum poenitenti^a caute recu-
 currit. Cui ille compaffus dixit: Debueras pro
 feuiore tuo mortem fufeipere, antequam illi ma-
 nus aliquo modo inferres, & martyr Dei prota.
 li fide neres: fed graviffimam reatum egifti, fic
 nobis inauditum. Nefcio tibi confilium ferre mx-
 nitentte, fed vade quantocius ad papam Ro-
 manum. St tibi ille poenitentiam concedit, de
 ego gaudeo, & confirmo. ¹ fi te ille abjecerit,
 nunquam nec a me nec ab aliquo invenies poe-
 nitentiam. Quod ille concitus implevit, & cum
 teftibus detulit fecum litteras epifcopi fui. Et cum
 apoftolicus fecunda pafthali ferta apud fanftum
 Petrum facra agens poft evangelium refcediffet,
 coepit ille reus ante eum in confpectu totius ec-
 clefws graviffimae plorans R fufpirans exclamare,
 dicens. Poenitentiam volo, Domine: Peniten-
 tiam volo, Domine. Et apoftholiens, qui dextra
 lavaque ei affufcebant ait: Requirit pro qua
 culpa. Ille iniquifus nihil aliud dicebat: Crea-
 rem meum ofiendi; Creatorem meum offendi.
 Cui apoftolicus: Cur, inquit, epifeopum tuum
 non expetebas? Er ille: Epifeopus meus memi-
 fit ad te. Tunc telles apoftolico faggeffaunt cul-
 pam, eique litteras epifcopi protulerant. Sic apo-
 ftolicus epifeopo qui a dextris ejus flabat locutus
 eft, dicens: Recogita auâoritatem divinum, qaa-
 En poenitentia hic mortuus poffit vivificari. Et
 epifeopus «it: Dominus dicit in evangelio: Oav-
 nû pai relqaerit daavaw, vel ffetret, ptZ fm.
 rei, » * t petrae, euit nwfrau, uxtreal, aut
 filii, aet agrar, prtfter wvven wvatw, cntatlmn
 actifut ----
 Cetera defiderantur.

DE FICTITIO BELLOVACENSIS CONCILIO.

Observatio Gabr. Cossartu.

Baroofas ad annum 1094. celebratum ait Bellovacense concilium diebus post Bituricense quindecim, ab vpi-
Su Lemovicu contententibui i idque Lctnoricenfi» fecundi aAs cestari. in quo iptum Binius, ac Binium alU
ade fecuti luat. Mirum est autem. reperto fuisse quibus persuadeent, episcopos Aquitani. prim., Bello-
vacii in Belgica calebrafle concilium, « intra dies ij. tum in Bellovacis, tum in Lemovicibus fuisse. Sed nimi-
rum Bellolocense dicere volebat Baroolus I & hoc mendum ejus amanuenli tribuendum est. BellolocenCa quippe
monasterii non longe a Lemovicum civitate distantis mentio fit in actis concilii LemovicenGs: ubi cum Bell-
unie corrupte icipitum efflet, Bellovacenie malt critici legerunt, Sed habiti in eo loco .concilii nullut. in U»
-Ais vestigium.

·fisüMifessii^EE^iAl^jKXj-iiiCE38<xsiC5üu_iiie5B3<iidSjsi siiiññL—J8SE3Î5eEse&su&?€EBcftësdF

CONCILIA DIVERSIS GALLIARUM

LOCIS HABITA ANNO CHRISTI M. XXXI.

In quibus pax, & publica securitas condituta, & feris fextr atque (abbati
religio fancita est.

Poft gravem inapiam famemque favifimam, fee- Aftimonialibus, ut G quis cum eis per regionem
cedente fnmma fragam abertate & cepla, pe- pergerer, nudam vim ab aliquo pateretur.
padsn partim excitarent epifeapl, ad divinam agna- Plurima autem in eisdem conciliis constituta
fcedam bemkenium: partim retente calamitatii sunt qus perlongum duximus referre.
memaria deterraenat a crimmbet, peafertimqee a Illud faoc memorandum, quod omnibus in
privatu inter Je bellit, rapiat, cadibxt, facrarum commune placuit, qualiter omnibus hebdo-
reram dreptianibnt. Hae eccall- tel cancellioram. madibus fanâione perpetua, (exta die abdine-
Dt qabeb r- deae madam feribit Glaber Kadalfat, retur a vino, & carnibus septima.' niG forte gra-
IA. tv. hillaria, cap. v. Tunc ergo, laqait, pri- vis infirmitas compelleret, aut celeberrima fole-
mitus coepere in Aquitanis partibus, ab epifeo- mnitas inteiveniret. Si vero affeâio aliqua inter-
pis dt abbatibus csterifque viris faers religionis jcederet, ut hic tenor paululum laxaretur, tree
devotis, ex univerfa plebe coadunari conciliorum proinde pauperes viâu (udentarentur.
conventus. Ad quos etiam multa delata sunt cor- Tunc innumere fanitates patrate sunt infir-
pora fandorum, atque innumerabiles fandarum mantium, in eisdem conventibus fanftorum.
apophorete reliquiarum. Dch.'nc per Arelaten- Eadem fpeDat temmemeratom n Baldrici ehraai-
fem provinciam, atque Lugdunenlern, (icqueper ca Oallicaaaram antijttlam decretam. Cajat tempae
univerfam Burgundiam ulque in ultimas Fran- tam Baldruat nen natet, Q Sigeberti editit prima
cis partes per univerfos eptfcoparus iud dum est, annem roja. Miraana fequentem deffgnat: admenet
qualiter certis iu locis a prafulibus magnatiffue ret ipfa rterendam ad hac de qalbai Glaber leqai-
totius patris de reformanda pace & faers fidei tnr caacilia, qaa intra aniat anu /patiam nanam-
indicatione celebrarentur concilia. Quod etiam, nia ferte perftia fanl. Idiuftmodi decretum, is-
tota multitudo univerf* plebis audiens, Istanter far/ Baldricat, a Francis epilcopis datum est
adiere maximi, mediocres, ac minimi; parati fetvari fubjeftis Gbi populis. Unuseorum cslitua
eundi obedirequicquid prseceptum fuiffet a pallo- fibi delatas dixit ede litteras, qus pacem mana-
ribus ecclefia. Non minus videlicet, quam (i rent renovandam in terra. Quam rem manda-
vox emiffa de cslo hominibus in terra loquere- vit csteris, & hsc tradenda dedit populis; Ar-
tur. Terebat enim umvctfos clades prxteriti tem- ma quifquam non ferret, direpta non repeteret,
poris, indabatque metus ne adipifeerentur opu- fui fanguims vel cujusbibet proximi ultor minima
lentiam futurs ubertatis. Erat quippe defcripiio exidens percufforibus cogeretur indulgere, jeju-
capitatum digeda, qua continebantur tam illa nium ia pane fte aqua omni fexta fer» obierva-
luk fieri prohibebantur, quam ea, que devota rent, Be ia fabbato a carne & pinguamine: fofe-
ponffioae omnipotenti Domino offerre decrevc-D que hoc contenti jejunio ia omnium peccatorum
rant. latiffaâionetn, nullam fibi (irent aliam adjun-
gendam poenitentiam & hsc (e fervare (aera-
mento firmarent. Quod qui nollet, Chriftianita-
te privaretur i & exeutem de (oculo nullus viG-
taret, nec fepuhurs traderet. Alia quoque quam
plura dederunt mandata, que oneri vifa funt re-
plicare.

In quibua pocidimum erat de inviolabili pace
confervanda, ut fcilicet viri utriufque conditio-
nis, cujufcumque antea fuiffent rei obnoxii, abf-
que formidine procederent arm» vacui. Prsdo
namque aut invafor alterius facultatis legum di-
(Iriâione arâatus, vel donis facultatum feu poe-
nis corporis acerrime multaretur.

Locis nihilominus facris omnium eccleGarum
honor & reverentia talis exhiberetur, ut G quis g
ad ea cujufcumque culpe obnoxius confugium
faceret, illufus evaderet, nifi folummodo ille qui
pactum prediffte pacis violailcet. hic tamen captus
ab altari, preftitutam poenam lueret.

Clericis Gmiliter omnibus, monachis, & fan-
CaucsL GvacraL Tom. XIX.

Hec novitate pullatus mandati profui nofter,
...
carnium condefceodens, fecundum decreta iso-
ftorum patrum, ad Gngula fuum formavit elo-
quium. Genus humanum ab initio trifarium di-
vifum effe mondravit, in oratoribus, agricultori-
bus, pugnatoribus: horumqueGngalosalterutrum
dextra Ixvaque foveri evidens documentum de-
dit.

----- dit. Oratorum a («culi vacans negotiis dum ad A
Decaa In, cn, io- pugnatoribus debet, quod
CH>»pT fuxto vacat otio, agricultoribus, quod eorum la-
boribus corporali palcitur cibo. Nihilo minus a-
gricultores ad Deum levantur oratorum preci-
bus, & pugnatorum defenfantur armis. Parimo-
do pugna'ores dum redditibus agrorum annonan-
tur, & mercimoniis veâigalium folatiantur, ar-
morutnque delida, piorum, quos tuentur, expiat
precatio fanda: fovenitur, ut didum eft, mutuo.*
Quibus dum Abraham, & Joieue, & David, ex
voce domini arma rnliffe in preHum vetus offen-
dit pagina, fit facerdoes gladio accingunt reges:
regnante gratia, in noflra matre ecclefia, Dei
fpooa, officium non eft in culpa, fi deeft j-
<■, ■, ■. caruraf in confcientia. Hos & apoftolus minif-
trosB Dei appellat, ita dicens: Minifler m n Dei efl,
viadrx In irent, (ubioferens: Ntn enim flnt caafa
Iladinn parlai.
Rapinas reddere debere ut vetus fileat manda-
tum, Zaochci fati eft exemplum, dicentis ad
dominum.* Si qnem thfraadavi, tedda faadrnplam.
t-., «. Nec peccant qui repetnat, licet audiant.* Si fnir
fve tea fni talent, iw repetat. Duo enim legi-
mus, & tacuiffe dominum interrogatum*, fit non
interrogatum fuiffe locutum. Cujus filentium ita
non eft otiofum, quemadmodum eft falutiferum
ejus verbum. Ut enim laudavit Zsechstum de
rapinarum redditione, ita filuit de earum repeti-
tione pro inevitabili neceffitate. At ubi dixit, ne
répéta^ permiffit perfedis quodJubeant in voto,
pro refecanda cupiditate: non imperavit, pt dixi,
pro neceffitate. Itaque illic non prohibuit repetere,
& hic concedit repetere. Inde rege* per fandos pa-
tresedodi, (latuerunt firmas leges, utres fuasin-
jufta fublata ecclefias, vel quilibet, jufta repeteret:
quis legiliter cogeretur, qui rapuerat, reftituere.
Simili dat fenftntia inter percufforem hominis &
ultorem proximi. Percutior enim debet ultorem
fatisfadione placare & muneribus, quem Irfit &
offendit iubtraâis amici mortui confolationibus.
7- Neque cogi debet abftiue placatione ad igoofcen-
dum, cui Dominus mifir ab altari reconciliatorem
munus offerentem: quem utinam minus perfectum,
b>c a pœnitente oblata trahat benivolentia.
Jejunium in (exta vel ieptima feria generaliter
non eft omnibus imponendu.n, quibus nec una eft
finitas corporis, nec «qualiter remordet accufatio
peccati: nec nec fufficiens eft omnibus peccanti-
bus hœc fatisfactio credenda. Crefcencia quidem
in dies crimina purganda funt fecundum evange-
lii, apoftolorumque, & canonum decreta: neceft
conveniens, nt alia his contraria, qui prrfunt,
jubeant populo.* eifque concordent!, qui organa
faâi Spiritus fandi, per ejus flatum fonneruot
fua verba vel fenpta, ne videantur deftruda.
Excommunicatione quoque non funt feriendi,
qui hrc facramehto firmare noluerint: cum defer-
vandouno mandato fati infirma fit fragilitas hu-
mana, nedum perjurio in omnibus hisnegledis te-
neatur adftrida. Quando autem ab hoc iaculo ad
aliud quis habet ire, mens ejus naturaliter habens
oblivifci & memorari, magnitudine feu novitate
vir nimis ex tra fe fparfa, & propterea aliquantulum
fui oblita, confolationibus piorum debet revocari,
ut pœniteat de peccatis, etiamfi tunc ufque fuit
obdurata: nedicam, uteipoflulanti, haec, quod
abfit, denegetur mifericordia. Mortuum etiam
quemlibet peccatorem terre tradere, Dei dixit
audoritas: ex quo peccator, omnium peccatorum
occifor, audivit.* Terra er, & in terram tbit.
<■ ■) Eadem bahi sipitrflu, tiidtmqm verbit, nlynt

CONCILIUM

CONRADUS II. IMP.
HBNR. L. H. PBANC

ſſ *

ad Gerardi erafia«ea», p»im in etnptindiaa. «antra- II. j-
Sit. Eadtmnc Sigfirtli verba Allenent l» cirent-
c», O yin^tin*Biliév^e^ar^f^anlê^H^E^I^E^N^B^T^
értriffernnt.
Ad faQnm tient facit jnrrantnt fancinde ferti. E".
ntt ftttd SaSti Baidrieni Orne, net nlia tntftrit
aeta tenfignat. Aetidiffe tauten efrtet ante entant
1030. Inement, fijatient Ui ntentie BertUi Satf-
fientnfit tfti/tfti, ^Variat BiUtactttftit, fti an-
na 1030. aUtft antSa ftrSUentar. Ipib its tempo-
re, itfait, videntes epifcopi, B. * Suefliooen-
fiutn, ôc VV. * Belvacenfinn, pr- imbecillitate
yc8'» peccatis exigentibus, (latum regni funditus
inclinari, jura contundi, ufumque patrium & omne
genus juftitis profanari: multum reip. fuccurrere
arbitrati funt, fi Burgundic epifcoporum fenten-
tiam fequerentur. Hi nimirum totius authorita-
tis expertes, commune decretum fecerunt, uCtam
fefc quam omnes homines fub (aeramento con-
fttingerent, pacem videlicet & juftitiam fervatu-
ros. Hujofmodi igitur commento prsdifti epifco-
pi excitati, fupenoris quidem Gallic coepifcopis
confprantibus etiam domnum Gerardum epifco-
pum *, ut focum fentirent, pariter monuerunt.*^..***
Qui altius caufas advertens, procul renuereeffi-
mavit, cunâifque perociofutu confilium ac im-
poffibile inrelligens, nullum affenfum porrexit.
Hoc enim non tam impoffibile, quam incongruum
videri reipoodit, fi quod regalis jurifeft, fibi ven-
dicari pfeumerent. Hoc etiam modo, fanftrec-
C defis ftaram confcodi, que geminis perfonis, re-
Vener ac facerdotali, adminiftrari praeipi-
tur. Huic enim orare, illi vero pugnare tribuitur.
Igitur regum eflc, feditiones virtuteconpescere,
bella fedare, pacis commercia dilatare: epifcopo-
rum vero, reges, ut viriliter pro falote patrias pu-
gnent, monere; ut vincant, orare. Hoc ergo de-
cretam pericnlofum eflc omnibus, omnes videlicet
aut jurare, aut anathemati fubjctere. Omnes enim
communi peccato involvi, fi commento hujulmodi
uterentur. Itaque epifcopum difsentientem ceteri
coepifcopisoccultis reprehenfionibus improbant,
dicentes eum non eflc pacis amicum, qui pacem
volentibus difsentiret. Poftca vero fuorum crebro
hortamine circumventus, fed maxime abbatum
D Leduinji* videlicet & Rotrici precatu coa&us, *-»-».!
acquievit invit. Sed quod ante reclamabat, poft-4atai
ea probavit eventus. vix enim pauciffimi crimen
perjurii evalcrunt. H«c BaUricat.

Not * Gabr. Cossaktii S. J.

Harum concillorum, quibus pacem conflitutam, &
mutuis privatorum incurftionibus, praedis, ccdibus, ob-
viam itum eliv di(cimus ex Glabro, duo fuperius a no-
bis edita funt, Bituriceofe A Lemoviceolê II. ac for-
ts(Tu etiam Karrofente, ut (upra obfervavi pag. 119).
Crterum in anno indicando lapfas eft Glaber, fe Hugo-
nem Flaviniacenfem aliofque in errorem induxit. Nam an-
no sojj. celebrata feribit: eoquv anno, quo Robertas
rex Francorum mortuus efl. Atqui mortuum eflc Rober-
tum anno 1011. cum feriptores ferme allerunt ceteri, tum
aliaptobant a Labbeo noftro indicata, Gallica Chronolo-
gic Tomo i v. quibus ego argumentum addo certiffimum,
petitum ex concilio Lembvicenfi II. quod & anno 1071.
celebratum efl, ut fupra probavi, & mortuo jam Ro-
berto, ut afa lpta teftantur. Hcc de tempore.
Eam autem, de qua conftituenda hic agitur, pacem,
minus caute nonnulli cum treuga Domini confundunt.
Plenam petteAamque pacem his in conciliis fundare co-
litabant epifcopi: fed cum hoc non procefliffet, conati
unt, poft annos decem, faltem inducias obtinere. cer-
ti, praferiptis in hebdomade diebus, quibus ab interet-
da cuiquam injuria ptotfos abftineretur: cŷ platan «nr-
verfie, inquit Glaber, l. j. c. t. in gellis anni 1041. os
trente Demini vectretar. Sed boc fuo loco refervam»
ad annum icilicet ivqr.

Ob-

IOANNES
H5
ANNO
CHRISTI
OBSERVATIO P. ANTONII PAGI
od A. Chr. >0)4- .i.
Glaber lib.4. c. j. feribit «en» « Pafloae Dtetia lail-
letuaa aenetral* cladiipelutriei Jaitffueate, empifle Con-
cilia celebrari in Aquitaniae partibus, dein ner Arela-
tenfem provinciam atque Lugdunentem IndiAum elle,
pwttre rrrr/7 l» laili a Prefalitu Majestifaae tatiai
patria dt ntrteaada pact tf fecre fidti laftlaaeae te-
ledrareatar Cnuilit. Qu* Baronius re&e ad an. 100
refert, qui juna Glabrum millesimus primus est a Paf-
looe; annum enim a Fafione Domini juxta Glabrum
Bpocfia incarnationis annis))). antecedit. Coflartius
conradoj il imp.
RBNRICUS I. R. FRANC. 554
A«Amen in acta ad ifta Concilia Alrerfic joca fcafbta.ca^.,..
refvrt ad anaop. altqoe decutom Glabrum, nul feri-
put ea an. >0))i. cougrtgata; eoqoe anno quo Robertas
Rex Francorum mortuus eft; cum tamen lue anno 10)r.
demortuu fit. Verum non dicit Glaber ea anno quo
Robertas e viris aceffit, coafta, neque Rober-
tum anno >0)t. vitam cum morte commutafte, fed tan-
rum Robert! It aliorum quorundam illuftrium virorum
obitus famem it penuriam pnaceffiffe, uti anno fupe-
riori n. > expofuitus. Ba itaque Concilia in «liverfis
Galliarum partibus anno jojq. celebrata, ut Epifeopi
populum excitarent ad divinam agnolcendam beneficen-
tiam, utque eum recentis calamitatis memoria deterre-
rent a criminibus, pmiertimque a privatis inter fabel-
la, ccdibus, & factarum rerum direptionibus.

·β>I38κ H88H88H8®. <88H8> «·»

CONCILIIUM TRIBURIENSE

Prefcnte Conrado Imperatore Anno μ ITTI. habitam. De primi medis jejunio.

Hujus aBa ceacilli BaUricat feaatatlat ruor- B pafior (Gerardat Caaeeracetfit epiftapac) antiquam
tat m clreaica Camtractali, Ukra m. cap. patrum confuetudinem fervari monebant, & ia
vi. Tributi*, ift»il, fecus Maguntiam impera- altera hebdomada officium primi jejunii celebran-
tor Conradas de divertis partibus epifeopos eon- dum, pro confuetudloe antiqua cenfebant. Cujus
vocavit, ut qu* utilitatis de religionis funt, ad oblata fententia, vifa eft congrua, de ab eis de-
ad invicem conferrent. Qui poft aliqua diftorum fuo- creta eft tenenda. Badtae aqaalit Baldrici Siteier-
rum, boc habuerunt capitulum. ut, fi quando Met, «Mopriop. caâligaat: fatae aatlareaa
jejunium primi menCs, in ea hebdomada qua faatatar. Addit rigaleae & tyaadaleae faift cvwom-
condat caput jejunii, ficut folet, eveniret, Bm- tear: atfae jehiae Gerardua fed paacet alifatt
borum juniorum celebritas una officii expletio caat et epifcpte ctttnraae decreta ceatradiaffe.
ae completeretur. In hoc rarius moderatiffimus

anno
CHRISTI
CONCILIIUM PICTAVENSE, c^

ANNO M. XXXII. HABITUM.

De fide catholica: de rebus ecclefiafticia per fraudem aut vim ablatis: de terris monachorum
liberis integritque fertandis.

Htfei tynedi Malleactafe ckrmicea ad aamrwDnaldo Petragoriccnfis regionis, & diverforum or-
di. xxxii. ia i*c verka aeeaeiait. Eo tem- dinum abbatibus videlicet, monachis, & clericis:
pote, lafalt, fuit concilium faâum Piâavis de oecnon & fidelibus populis. Cum igitur de plu-
fide Catholica, rege Roberto concedente, ut per ribus rraâarent, (latuerunt, ut fi quis homo res
omnes civitates fierent concilia. Inter cetera ergo fanâ* Dei ecclefî* fraudulententer ac violenter poC
ergo accidit, ut inPi&ava urbe, ficut diximus mo- fideret, quas injufte rapuerat, cum furnrno Au-
do, concilium ageretur, duce nobiliffimo * Wil- dio reftitueret; & ut terras monachorum inte-
**/*.'2^'lermo videlicet, de lfemberto urbis illius epifeo- gras liberatque perfolveret.
fu. po, Jordane Lemovicentium prrfule, atque Ar-

^NARBONENSE CONCILIIUM

Ad catfrataada privilegia Caagienttfc atnafitrii a Wifreda architpicepa aaaa 10)l. celeirataae.

Bx MaM TN nomine fanâ*, de individue Trinitatis, B idcirco Dominus grati* fu* nos redores confli-
S«pri- p's A Guifridns prim* fedis Narbonenfis archiepi- tuit ecclefî*, ut praelatio majorum infirmitati
fcpus, fle univerfa conveniens apud prefatam fubveniat (abditorum; atquum nobis eft, ea,
urbem (a) fynodus Sduano venerabili abbati, qu* fu* panis fuerint adjuvare, fit ne cuilibet
atque fuis in perpetuum fucceOoribus conâis, fle adverfitati fuccumbant, totis viribus ejus auxilio
omnibus matris ecclefie filiis univerfis. Quoniam fufftentari ---- ei maxime credimus nobis divi-
num

a Hoc id«D cum PiAaveafi, cujo» afta fupra ex Martene retulimus celebratum ante an. >05». quo Roberta-
Rex e vivit jam exceflerat.

(«) Qpo anno celebratum fuerit hoc concilium non profert S. Viliori* chartarium, unde illud eraiaum, fed e*
ehrouicis noti* epifeoporum, qui el interfuerunt, aneam conjicere poffamae. Certe Ralmbalda* Arelateufi» ar-
chiepifeopo aune >0)j. coolcratu* eft, CMombellm vero epifeopus LodoTtnfis aneo soqa. extintfua dicitur
Ilgicar alterutro anno coaffiun A celebratus eft. MARTENE.

cr num adefse prefidum, G rebus ad ipfum perti-
 « - mentibus intulerimus pro pofse fubfidium . Ideo »
 csJil bt i T. . . . . oeB<* *o « « « m fecundum venerabilis
 c muo s RP. vifegiom R nofirorum confitutio »
 OCIB confirmamus bcatilimi con-
 feffor ritti Martini-annobium-in-(a)-Can-
 goni mentis altitudinibus a cultoribus dhrine re-
 ligionis confructum, be coufecratum ad fervleo-
 dnm Deo fecundum legem patris beatiffitni Be-
 ncdi & digne difpoficum , nt quodcumque ufque
 hodie iufte, & legaliter acqmftvit, vd ia perpe-
 tuum acquificrit, io pace teneat, dc poffideat ,
 nee alfeujus ioquierudiois damna ex qualibet per-
 fbne foftioeat. Hoc ante omnia fob divini judi-
 cii obtellatone , & noAri ordinis interdiftione
 fiatuentM, ut nulla qualibet cujufcumque ordi-
 nis magna, parvaque perform priedifta.. cuilibet
 loco audeat fubrogare. Semper auicm Gt liberum,
 nullaque fervituti alterius loci obnoxium, fed G-
 cut extern monafteria regis prcceptis, be apofto-
 licis privilegiis exaltata per fe mancat fublma-
 tum. Deferat «ero debitum honorem fuo ponti,
 fici, R propria fedi , ficut tantum deferre pra-
 ciipiunt canones fanât. Si quis autem bafe nofri
 concilii ftatuta parvipendere aufus fuerit , hunc
 de poteltate Dei omnipotentis Patris , Filii, R
 Spiritus Sanâi, be omnium ccelctium virtutum,
 fao&orumque omnium, ecclefiaftici vrdinis , &
 nofra, nifi rtipuerit, excommunicationis ab univer-
 forum fidelium coetu extorem noftrequeconfli-
 lutionis prreptum propriis manibus confirmamus, G

Guifrcdus faafte primss Narbonenfis ccclefi-
 epifeopus fs.
 Raimbaldus archiepifeopus Arelatenfis.
 Petrus Iherundenfis epifeopus.
 Beringarius epifeopus.
 .....epifeopus AufonenGs.
 Brmengaudus, ac G indignos epife. RegienGs.
 Amalius epifeopus Albienfis.
 Guirfedns epifeopus Carchaffienfis.
 Beringarius epifeopus Conferanenfis.
 Stephanas epifeopus BsterrcnGs.
 Odombellus epifeopus Lutevenfis.
 Stephanos epifeopus Agateofis.
 Item, alio in tempore colle&i in praefata urbe
 eodem modo quamplures epifcopi bis , qui nee
 Bdum fubferipferant libenter annuerunt, ac pro-
 priis manibus proprio nomine fubferipferant.

ANNO
CNKIIT

ANNO
CMSISTI

CT LEGES ECCLESIASTICA CANUTI REGIS

ANNO
cHxim

Bx MS. ctil. Nrnt A. I. ctilttt citat bgg. neA A^bf**.

Hoc eft confilium, quod Cnutus, totius Anglia bc Daorum & Norwegorum rex, cum
 fapientum fuorum confilio lancivit, in laudem Dei, be Gbiipfi in ornamentum
 regium, bc ad utilitatem populi; & hoc erat facris natalibus Domini
 nofri Wintonta,

I. Dt Dtt, rcligiw, tf rtSt JiUc ctlemlii.
 Hoc eft primum igitur, ut fuper omnia alia
 unum Deum femper diligere, & unum chri.Q
 fiianiffimum unanimiter confervare, & regem Cnu-
 tum, & iufta fidelitate venerari velint.
 II. De pace Dti, rtgit f tcltjttram.
 Et Dei ecclefias falutent ac protegant, bt cre-
 bro frequentent in falutem anima, bc nobitipfis
 ad utilitatem. Qualibet ecclefia jure eft in pro-
 pria Cbrifti pace , & quilibet Chriftianus mul-
 tum laborare debet , ut pacem illam magna Jin
 veneratione habeat. Pax enim divina , bc quam
 proxime regis pre omni alia pace obtinenda , bc
 ledulo conferenda eft. Tunc valde iuftum eft ,
 ut Dei ecclefiaftica pax intra parietes , R pax
 chriftiani regis manu data femper confiftat im-
 mobilis. Et fi quis alterutram violet, perdat pa-
 triam dc vitam, nifi rex ei condonare velit. Et p
 fi unquam aliquis homo poftbec Dei ecdeGafli-
 cam pacem adeo violaverit, ut intra ecclefias pa-
 rietes homicida fieret, tunc iftud eft inexpiabile,
 R perfequantur (eum) omnes, qui Dei amici
 funt, nifi fieret, ut inde erumperet, bc ad adeo
 magnum afyllum confugerit, ut rex ipfi eapro-
 pter vitam condonaret poft plenariam compenfiti-
 onem tam apud Deum, quam apud homines .
 Bt boc eft primum, ut propriam elimationem
 capitis Chrifto & regi det, R boc modo fcipfbm

exlegem reflitnat ad compenfationem. Et fi tunc
 ad compenfatioDem res rediit, bc eam rex tole-
 ret, tunc folvatur eccleGafica pax illi ecclefi-
 per regis plenariam pacis violationem , bt ecdo-
 fie reconciliationem coofequatur, ficati decet; dC
 deinde tam cognati, quam viri occifi compooe-
 tionrm plene folvat, bc apud Deum feltem in-
 tercedat.

III. Dr smZ04 pre digmlate tcltjtfit
 Et fi ulla ecclefia; pax fine ioterfeftioe fit
 violata, fedulo compenfetor pro ratione ejus quod
 faaum eft , five fit per pugnam, five per rapi-
 nam, five per aliud quid compenfmda eft accl-
 fi* prius pacis violatio pro ratioM ejus quod fe-
 auui eft, & pro ratione dignitatis ecclefi-. Non
 funt omnes ecclefi- «quali modo terreno hono-
 re digne , licet eandem hebeant ecdeftiafticam
 coofecrationem. Violatio pacis primari- ecclefi-
 eft eadem ac compenfetio rerum pro regia pace,
 hoc eft , quinque libris , fecundum Anglorum
 leges; bc in terra Cantii pro violatione pacis v.
 libris regi, bc m. archiepifcopo; R mediocris
 ecclefi- cxx. folidis, R idem eft pro regis mul-
 âa; R tunc adhne minoris, ubi parvum eft mi-
 niftermm, R cemetcrium tamen l x. folidis ; R
 templicampeftris, ubi csmeterium non eft, xxx.
 folidis.

IV. Dr

(-) Canigoente S. Martini monafteriom anno 1001. « Guifrcdo comite Cerkania fundatum ia dimcefi Helt-
 -enfi » hactenus perflat, fed valde exituum. Mertnt.

ANNO
CHauri

IV. Dr mvevasie /rrrrdrhias pra^aadr.

Omnes christianos quam maxime decet fan-
auarium de ordine de consecratam Dei domum
semper diligentissime frequentare de protegere, de
Kemlibcc ordinem veneran juxta dignitatem .
telligat enim quicumque velit vel pouit , mi-
ioum de preciarum elle, quod sacerdos agenduny
abet pro salute populi , fi Domino fuo debite
placeat. Magnum (quid) est exorcismus, de pr<->
clarum est confectailo, que diabolus dilpellit ,
de profugum reddit, quoties baptimuv peragitur^
vel S. Eucharistia consecratur . Et faoai Angeli
ibi circumfunduntur, de res illi- custodiunt, de
per Dei potentiam faccrdotcm adjuvant, quoties
Christo debile ierviunt. Et hoc toiles faciunt ,
quoties fedulo intimo peate invocant Christum,
dt pro populi necessitate diligenter intercedit; de
illi propter Dei timorem pro ordinis dignitate
cum ratione hint cognofeendi.

V. Di prfilint frètttrrti.

Et fi contingat, ut quis accusationibus de im-
peritiis (accrdotcm , qui regulariter vivit , oneret
atqae ille ipse confcius fit innocentia* , celebret
milTam, G audet, dt purget folus feipsum per io-
lam eucharistiam a simplici accusatione ; de tri-
plicem accusationem purget, fi audeat etiam in
S. Eucharistia cum duobus ejusdem cum eo ordi-
nis. Si quis diaconum accuset , qui regulariter
vivit, Gmplici accusatione , fumat dua ejusdem
fecundum ordinis, de purget fe cum illis. Et fi
ecceffetur triplici accusatione, fumat fex ejusdem
ordini- (de ipse fit feptimus) fle purget fe illi- .
Si plebejis facerdoi accusationibus oneretur msod
regularem vitam non degat , purget fe ficut
diacono- , qui regularem vitam agit. Et fi quit
amicit detitutum akaris miniftrum accusacioni-
but oneret, qui nou habet sacramentalct, eat ad
offam exeeratam, & ibi fiat, ficuti Deus volue-
rit, nifi fe per S. Eucharistiam purgare po^Et .
Et fi qui facris initiatum inimicitia accnfet ,
de dicat quod homicidii auar fit , vel confilla*
rim , purget fe per cognatos fuos, qui inimici-
tiam tolerare vel emendare debent. Et fi fit co-
gnatis deftitutut purget fe per focios, vel jeju-
nium fnfeipiat, fi audeat, de ea adofiam exeera-
tam, de ibi fiat, ficuti Deus judicaverit. Et nul-
lus templi monachal unquam jure inimicitia
compenfatioocm petere , mc inimicitia compen-
fationem folvver tenetur , deponat cognationis
leget, cum tranfit ad leges regulares. Et fi pres-
byter unquam fuerit ialius teftis, vel perjurus, vel

fiudUficata ecclesia exclufas , de perdat ubique
tam focietatem quam amicitiam , tie cujuslibet
venerationem, niti apud Deum de apud homines
majori modo compenfet , prouti epifeopis eum
infruxerit, de inveniat fibi fidejuffibrem , quod
impofterum femper a famili (crimine) ceffatu-
na fit. Et fi eum purgare velit purget pro faai
modo, five triplici five fimplki purgatione pro
tefti modo.

VI. Exisvsasia ad ttchfie/Ucu, et ftaSt vival.

Et volume- ut cuiuslibet ordinis viri diligen-
ter fe fabmittam finguli juri, quod ad eoa per-
tinet, de pnaferim Dei miniftri, epifeopi de ab-
bates, monachi de moniales, canonici de veftales
ad reAum inclinent, de rvregulariter vivant, dedie
ac aoAe: fape dt crebro Christum invocent, de
pro omni populo Chrifto diligenter interced-
dam. Et omnes Det mmtiros rogamus , de do-
cemus, dt penferim facerdoes ut Deo obediant,
de castitatem ament, de caveant fibi ipsis ab ira
Dei, de ab afflame incendio, quod ferit iu in^

Aferoo . Diligcmiffime letant, quod omnino nor-
debeant coitus caufa cum femina communicare.
Et fi quis ab eo abstinere de castitatem lervare
velit , habeat Dei mifericordiam, de quoad ter-
renam venerationem fit jure Thani dignus . Et
quilibet chriffiaous ex timore Domini fui inju-
ftutn coitum fedulo evitet, de,leges ecclefiafticas
jufte obfervet.

VII. De CMjegils prtkikith.

Docemus etiam de rogamus, de in Dei nomi-
ne imperamus, ne aliquis chriffianus infrafeftum
cognitionis gradum in propria affinitate unquam
uxorem ducat , neque cognati fui viduam , cui
eadem vicinia cognatus erat; neque cognatam u-
xoris fue, quam antea habuerat ipfe; neque fis-
Biceptriccm fuam ; neque confccrstam veftalem ;
neque repudiatam aliquis..chriffiauu- unquam u-
xorem ducat; neque aliquam meretricem unquam
feactur; neque, plures una uxore habeat ; de ea
fit legitime nupta uxor, fed habitet cum illa fo-
la, quamdiu ipfa vixerit; ita femper (facere)de-
bet, qui Dei leges jufte curare, de ab inferni in-
cendio animam fisam custodire velit.

VIII. Dr drcmrs rrdadr.

Et perfolvantur Dei jura quovis anno jufte
diligenter, hoc eft, arationis elecmodfyna decimo
quinto die a palchate , de fatuum decime ad
pentecosten, deterre primin* ad felium omnium
fanarum ; de fi quit tunc decimas'perfolvere no-
lit, prouti diximus, hoc eft, decimas agri , eo-
dem modo ac aratrum progreffum fecht ; tunc
convenient regis prepositus de epifeopi, de hindi
dominus de eccliefie presbyter , de fumant invito
illo detimam partem pro ecclesia, ad quam per-
tinet, de alignent ei nonam partem; de divida-
tur oava pars in duo, de capiat terre dominus
dimidium, de dimidium epifcopus, five fit regis,
five Thani minifter,

IX. Dt Ammw.

Et denarios Petri ad feftum Petri < folvatur)
de fi quis eum ufque poft illum dieni retinuerit;
det epifcopo illum denarium , de addat xxx. de
regi centum viginti folidoa.

X. Dt fri>itui fttiui.

Et feminum primiti- ad Martini feftum, de fi
D'quis caiufque poft illum diem retinuerit, det eas
epifcopo, de compenfet undecies de regi cxx. fo-
lidos.

XI. Dr drcier/ ad «ccXafae TA** firtianlihu.

Si quis tuncThanus ht, qui in poffeffioe fua
ecclefiam habeat, in qua fit cameterium, tradet
tunc tertiam partem propriarum decimarum ec-
clefia fuff. Et fi quis ecclefiam habeat, io qua
non eft cameterium , det ex ix. partibus pres-
bytero fuo id quod velit, de quilibet ecclefi*
census primario tradatur templo ex omnibus in-
genueorum focis.

XII. Da pkiOM pre lacernis.

Et nummus Candelaria ter quotannis (folva-
tur;) primo vigilia pafebatis, cera valorisdimi-
E dii oboli pro qualibet hyda, de deinde ad omnium
fanarum feftum tot etiam, de poftea ad purifi-
cationem beate Martie fimiliter.

XIII. DtftanU yt* vitiittr fyetMeet λλμμ.
tr it (tfulture.

Et equiffimum eft, ut pecuniafepulcrtisTem-
per folvatnr ad apertnm fepulcrum, de fi quit a-
liquod corpus ex fua parochia alibi humaverit
folvatnr nihilominus pecunia fepulcralis illi eccle-
fi- , ad quam illud pertinet.

XIV. Dr Dri «arias, firtu, tf jtmuû res*
trvMOI.

Et omnia Dei jura preferventur diligenter pro-
uti

LEGES ECCLESIASTICÆ.

ANNO CHRISTI

ANNO CHRBI

ut neceffariam eft; fefta & jejunia debito modo

celebrentur; fit quolibet die dominico fefti

celebratio a die faturni hora pomeridiana, ufque

ad diei lunæ auroram, fit quilibet alius dies fe-

ftus, prouti indiftus fuerit.

XV. Dt dit definite.

Et die folis mercaturam etiam feveriflime pro-

hibemus, fit omnem conventum populi, nifi pio

maxima neceffitate fit, fit venationem, fit abom-

nibus mundanis operibus in hoc fancto die fedulo

ceffandum ell.

XVI. Dt jtjtmilit.

Et ut quodlibet injunftum jejunium cum om-

ni diligentia obferveiur, five fit jejunium quatuor

temporum, five fit jejunium quadragefimale, five

fit aliud quodeumque jejunium, dt quolibet fello

B. Marin, & fefto cujufcumque apoftoli jejune-

tur, excepto fello Philippi & Jacobi, (quia)

non injungimus aliquod jejunium ante feftum

pafebatis, & quolibet die Veneris (fit) jeju-

nium, nifi fit feftum, & non neceffeft jejunare

a pafchate ufque ad pentecoften, nifi injunftum

fit, vel ipfe omnino velit jejunare, uti etiam a

natali Domini ufque ad oftavam epiphaniæ, hic

eft leptem dies poft duodecimum diem feftum.

XVII. Dt tttxtorixt jnftitix.

Et prohibemus ordalium ac juramenta feftis

diebus, fe diebus quatuor temporum, & diebus

Qpadragefimalibus, & juftis diebus jejunalibus,

fit ab adventu Domini ufquedum oâavus dies

fupra duodecimum diem præteriit, fit a feftiva

gefima ufque ad decimum quintum diem fupra

pafcha. Et fanfti Edvveardi feftum fapientes cie-

gerunt, ut felium celebraretur per omnem An-

giam, (h. e. xtv. die Martii xv. C. l. Aprilis;

& fanfti Dunftani feftum xiv. cal. Junii hoc elt

xxx. die in majo. Et his fanftis temporibus, prom-

pti juftum eft, inter omnes chriftianos pax & con-

cordia fit, fit omnis fraus diftrpetur. Er fi quis

β-icoi fidejuffionem vel compenfationem pro rebus

terrenis debuerit, reddat ei fedulo ante vel poft.

XXIII. fu txbtrietit »d tnttftittM if tv-

nittxtlext.

Rogamus etiam per Dei amorem, ut quilibet

chriftianus intelligat fedulo proprium fuum com-

modum. Ante omnia tempus aliquod expeftare

debemus, quum quod, quamdiu potuimus, parue-

imus diligenter voluntati Dei, nobis gratus erit,

tuam omne, quod in toto orbe eft. Sed tunc

mplicem mercedem habere debemus ejus, quod

n vita antea fecimus. Voce illius tunc, qui pro-

meruerunt inferni multam. Sed agendum, quam

diligentiffime a peccatis revertamur, & finguli

delifta nofta confeffario nofta fedulo confite-

mur, ut femper abftineamus, ac fedulo compen-

femus. Et finguli noftum aliis injungamus, quod

volumus, ut nobis injungatur. H«c eft lex jufta,

fic Deo valde grata, & is erit feliciffimus, qui

legem hanc fervaverit. Namque Deus omnipotens

nos omnes creavit, fit deinde magno pretio, hoc

eft, propria vita quam pro nobis omnibus tradi-

dit, redemit.

XIX. Ad Ettcbtriftiit if frtblittntt.

Et quilibet Chriftianus faciat, quod ipfum o-

portet; incumbat chriftianiffimo fuo diligenter,

& præparet fe etiam ad communionem S. Eucha-

riftias faltem ter io anno cuilibet, qui propriam

neceffitatem intelligere velit, neceffe eft, fit ver-

bum ac feftum erga quemlibet amicum ordinet

cum juftitia, fit jufjurandum ac f«dus caute fer-

vet; fit quodlibet injoftum diligenter ex hac ter-

ra ejiciatur, quantum fieri poteft, fit diligatur

Dei juftitia abhinc fedulo verbis fit fedis. Tunc

A nobis omnibus Dei mifericordia propinquior erit.

XX. Ad fdtlittitix trff dtuinet.

Agendum feciamus etiam fedulo, ficut doce-

mus, fimus femper Domino noftro obfequentes

& fideles, & perpetuo omnibus viribus cultum

ipfius tueamur, & voluntatem ejus operemur.

Omne namque, quod unquam pro vero Domino

fideliter fecerimus, omne illud nobis iplis faci-

mus ad majorem utilitatem. Illi namque certe

Deus gratiofus eft, qui domino fuo vere obfe-

quens eft. Magna etiam cuilibet domino eft uti-

litas, ut famulos fuos juftè gubernet.

XXI. Ai Dt»»» tx mrtixis ctitedtnx d* /dn».

Et omnes chriftianos quam diligentiffime do-

ceamus, ut interiore corde Deum femper diligant,

fit verum chriftianiffimum libenter fervent, &

ecclefiafticos doctores fedulo audiant, fit Dei do-

ctrinam ac leges contemplantur ac perferutentur

fepe fit crebro propriam fuam utilitatem.

XXII. Ut OrtUitnx» dxtitixcxt if fyntUluxtyülttxl.

Docemus etiam ut quilibet chriftianus difeat,

ut faltem poffit veram fidem recte intelligere,

Pater nofter, ac Credo, difeat, quoniam un-

quilibet Chriftianus Deum implorare, fit ahe/o

veram fidem oftendere debet. Chriftus ipfe ora-

bat prius, Pater nofter, fit hanc orationem

discipulos fuos docebat. Et in oratione hac ec-

clefiaftica funt feptem petitiones, hanc fi quis

cx animo oraverit, nuncium femper mittit ad

Denm ipfum pro quolibet commodo, quod ipfi

neceffarium eft, five in hac vita, five in futura.

Sed quomodo quis unquam ex animo ad Deum

orare poteft, nifi internam habet duritatem, fit

veram in Deum fidem, quoniam ille deinceps

non obit mortem in chriftianorum communione,

nec in confecrato coemeterio quideit, neque in

vita fua S. Euchariftiam percipit, neque bonus

eft chriftianus, qui hoc difcere nolit; neque ille

debite alium fufeipere poteft ad baptifma, vel ad

confirmationem, nifi haec difeat, ut bene illa

norit.

XXIII. Ut exitialia ftt&int.

Docemus etiam, ut exitialia peccata fit diabo-

lica fafta quam diligentiffime a quolibet eviten-

tur, fit compenfentur libentiffime, juxta confeffa-

rii confilium, fi quis per diaboli intigationem in

peccata fuerit lapsus.

XXIV. E/ lxttr kxc

Docemus etiam, ut homines a turpi flopro,

& ab illicito concubitu, & ab omni adulterio

moneantur femper fe abftinere.

XXV. Ut cavet fit fibi dt trxttnd» judici».

Docemus etiam ut quilibet homo diligenter

Dei timorem in animo fuo habeat, & die ac

nofte caveat a peccatis, diem judicii timeat, fit

ab inferno abhorreat, & femper finem dierum

adftare fibi arbitretur.

XXVI. Ut tftictti tf Sectrdtiti fide tbeent tftitix.

Epifeopi fint prneonea & doctores legum Dei,

dt explicent, ac exemplo fuo doceant libenter

Ecclefiaftica officia, attendat his quicumque velit,

Quoniam in his paffor invenietur gregi qui no-

lit gregem, quem tueri debet, clamore defende-

re, fi alias poffit, cum aliquod damnum gregi

nocere incipit. Nullum eft damnum adeo malum

ac diabolus ipfe, qui femper hoc unum medita-

tur, quomodo animabus hominum maxime no-

cere poffit. Tum oportet paffores effe valde vi-

giles, & diligenter clamantes, qui ab hoc latro-

ne publico populum tueri debent. Hi faut epi-

feopi & presbyteri, qui ecclefiafticnm gregem de-

fendere & tueri debent per fapientes doârinasne

furiofus lycanthropus cum nimium difcepat, aut

C A N U T I R E G I S .

Jdi /di
CT multos ex ecclesiastico grege mordeat. Et si quis ANNO CHMBT
... maxime curet, ut Dei nuntiis obediat, idem est ac si Deo ipse obediat. Semper fit nomen Dei benedictum, & laus ei, ac honor, & gloria, la omnes faculi ceteri. Amftl.
Hoc est feculare coufiliu, quod ex coufultatioe cum sapientibus meis volo, ut obferuetur per totam Angliam.
L. Dt finiti» iftrnh. Li. Sax. I.
Hoc igitur est primum, & quod volo, ut iuxta lege. fanciantur, & qualibet iniuftitia fedulodamnetur, fe ut Circuletur fle eradicetur > quodlibet iniuftum, quam diligentiffime poffit de hac terra it promeretur Dei iuftitia, ac inpofterum omnes tam pauperes quam diuites, jure publico fruatur, & iuftum illis iudicium reddatur.
II. De atiftvkrdin t>Mnk it indicit.
Li. Sax. a.
Docemus etiam, quod licet quis delinquat, & ipfe profunde pccateat, tunc adhibeatur modera- tio (in poena irroganda) prouti coram Deo de- cens, & coram mundo tolerabile eft. Et memi- nerit diligentiffime, qui iudicio prafidet, ejus, quod ipfe habere geflit, cum hoc modo dicit: Et dimitte nobis debita ooftra, ficut & nos dimitti- mus. Et prohibemus ne chriftianus ante omnia faltem lens rei caufe ad mortem tradatur; fed potius mitis poena ftatuatur in populi commo- dum, neque perdat pro re parva Dei manuum operatio, & proprium ejus pretium, quod caro redemit.
HI. Dt cbrifi»e w» wadrada «atra rtguan.
LL Sax. 3-
Prohibemus etiam, ne chriftianus quifquam procul de terra vendatur, neque ad gentiifimum taltern perducatur, fed diligenter foveatur, ne anima perdat, quam Chriftus propria fua vita redemit.
IV. Dt fgti/, ftriltgii tjc. tjiciendh. LLSax.4.
Prohibemus etiam, ut tertam circumquaque diligenter mundare incipiant, & a nefandis abftio- nibus ubique abftineant. Et fi fage, vel arioli, ficarii, vel meretrices alicubi in regione depre- hendantur, educantur fedulo ex terra illa, relia terra pereant omnino nifi ceffent a factis malis, & majori modo compenfent. Precipitibus etiam, ut profugi & exleges Dei ac hominum, ex pa- tria exterminentur, nifi fe fubmittant, & quam diligentiffime emendent. Et fures ac latrones pu- blici brevi pereant, nifi ceffent (a malefactis.)
V. Dt latilint» fpcctfiitnHinu tktIndit
Li. Sax. 5.
Prohibemus etiam ferio ethnicifmum. Ethni- cifmus eft, cum quis idola adorat deos gentiles, fe folem vel luuam, ignem vel fluvium, torrens vel faxa, vel alicujus generis arborum ligna, vel (quum quis) veneficium amat, vel vicariatum committit ullo modo, vel fortilegio, rei teda vel aliquo pbantafmate aliquid perficit.
VI. Dt itiricidit prjtmmtiia, Cf nterckntiitf.
Homicide fle perjuri ordinum violatore» fle a- duheri fubmittant fe & emendent, vel fcienter in peccati» moriantur.
VII. gpad ficcetem terpint fit i» dirhu tf lt~
Iniuftum non eft ullo tempore permiffum; at- tamen diebus feftis, & in jejuniis, & in locis fanftis diligentiffime ab eo cavendum eft. Et femper quo quis eft potentior vel majoris ordi- nis, eo magis coram Deo fe mundo iniuftum e- mendare debet. Et ecclcfiasticacompenfiitiofem- Caucl. Gttftl. Tom. XIX.

per diligenter inquirende eft ex Griptit, femun- dana compenftio inquirenda eft ex mundana lege, VIII. Dt mitiftrent tlttrh tccidntt. Li.Sax.36.
s, quis gijgri, tniniftrum occiderit, fit exlex apud Deum fe apud homines, nifi per exilium fe apud cognatos etiam magis compenfet, vel purget fe capitali purgatione, & intra xxx. dies incipiat compenfetionem ubique tam apud Deum, quam apud homines (folvendo) omnia quas habet.
IX. Ut ttx fit 'etdmth, tf tUnigtaii pnttcnxf.
U. Sax. 37.
Si quis fberis initiatum vel exterum aliquo mo- do feducat ad ea que concernunt pecuniam vel vitam, tunc rex ei fit loco cognati, fe loco pa- Btroni, nifi la alium dominum habuerit, & com- penfetur regi, prout decet, vel factum illud quam maxime vindicetur. Regem chriftianum quam maxime decet, Dei injuriam quam feveriffime ulcifci pro eo, quod factum eft.
X. Dt ntinftirt tlttrii btmcide tft. Li. Sax. 38.
Si minifter altaris homicida fiat, vel alias ma- gnum nefas perpetraverit, tunc perdat deinde tam ordinem quam honorem, fe peregrinetur quam procul papa ei proferipferit, fe illud liben- ter emendet, fe fi fe purgare velit, purget fe triplo, fe nifi intra xxx. dies compenfatiorem inceperit apud Deum & apud homines, tunc fit exlex.
XI. De erdinetxei vixciextt, e«l vrrfersn/r.
Li. Sax. 39.
Si quis facris initiatum vinciat vel verberet, vel admodum convlctitur, compenfet ei prout iuftum eft, fe epifeopo ane expiando multam pro ordinis modo, fe domino vel regi pro plena violatione pacis, vel purget feipfum plena excu- fatione.
XII. Dr erdnss/e ctpitit rte. Li. Sax. 40.
Si quis facris initiatum capitale crimen commi- ferit, apprehendatur, fe fiftatur coram curiaepi- fcopali pro illo quod factum eft.
XIII. Dt rtt cnftftntn filnlt. Li. Sax. 41.
Si quis capitalis criminis reus fedulo confiteri velit, non negetur illud ipfi unquam, fe fi quis ei negaverit, compenfet hoc apud regem cxx. folidis, vel purget fe fumens quinque homines, & ipfe fit textus.
XIV. Dt dit denimkt tftftis ebfiroiMdis.
Li. Sax. 42.
Si apprehendi poteft, non occidatur unquam diei folis fello aliquis occidendus homo, nifi fu- giat vel pugnet, fed apprehendatur & teneatur ufque dies feftus preterit- Si liber homo diefe- fto labore, tunc compenfet hoc obftitit colli multa, fe faltem apud Deum diligenter com- penfet, prouti docetur. Servus fi labore, vapu- let, vel pretium verberum pro ratione ejus, quod factum eft, (luat.) fi dominus fervor fuos die fefto cogat ad laborandum perdat fervum, fe fit inpofterum liber, fe dominus fblvat violatas Je- Bgis panam apud Danos, muftam apud Anglos, pro ratione ejus, quod feftum eft, vel purgetfe.
XV. Dt jtywnm vitltait LL Sax. 43.
Si liber homo varum jejunium diOblvat, fol vat violate legis ponam apud Danos, multam apud Anglos, pro ratione ejus, quod factum eft. Malum eft tempore veri jejunii ante prandium edere, & adhuc peius, feipfum carne defledare. Si fervus hoc fecerit, vapulet, vel pretium ver- berum pro ratione ejus quod factum eft, (luat.)
XVI. Ut qtdrtgtfiuut tf fiftie aro Intmtmxr.
Li. Sax. 44.
Si quò publice quadragefimara difblvat perdi- nuca-

— **ζφ** micattooeet, vel per patrimonium, ve) per rapi-
nam vel per aliquod nefandum facinus, duplo
CHiini b* co*»H*nfe,ur» «< «* magno feſto, pro ratio-
>e,e,i »e ej*» 5^{uo}^ faâurn eſt. Et G quis (hoc) nC-
ft triplici purgatione fe purget. <

VII. *Dt ttttfti* debitt vi dtinnit.* LL Sax. 45.

Si quis vi ecclē Gallicis juakiis fe oppofueut, folvat violatę legis pēnam apud Danos, mul datr apud Anglos, vel purget fe fumeos unde- cim, fit ipſe Gt duodecim. Si aliquem vulne- ret, compenſet hoc, de folvat plenam mulāam domino, & ab epifeopo manum redimat, veleam perdat. Si aliquem occiderit, Gt exlex, & perfe- quantureum cum clamore omnes illi, qui juſti- tiam volunt. Si ipſe auāor fuerit, quod Gt occi- ſiū, pro eo quod ille juſtitie fe oppofuerit, G hoc confirmetur, jaceat inultus i

XVIII. *Dt ttrrtm trdnm vitituit.* LL Sax. 46.

Si quis (aerum ordinem violaverit, emendet hoc pro dignitate ordinis, five per «ftimationem capitis, Gve per muldāam; five per «ftittz legis pēnam, five per omnem poſteſſionem.

XIX. *Dt ndnitrt.* LL Sax. 47.

Si quis adulterium commiferit, emendet per hoc quod faâum eſt. Malum adulterium eſt, quod uxoratus homo cum ſoluta coear, de mul- to pejus cum alterius uxore, vel cum facris ini- tiata votis.

XX. *Dt mct/htttll.* LL Sax. 48.

Si qu^ inceſtum commiferit, compenſet hoc pro dignitate cognationis, Gve per capitis atſti- mationem, Gve per mulāam, Gve per totam poſteſſionem. Non eſt eadem ratio cum forore ac cum remotiore cognata coire.

XXI. *Dt viduem violentt.* LL Sax. 49.

Si quis viduam vi violaverit, compenſet hoc per capitis zftimationem. Si quis puellam vi ſtu- praverit compenſat hoc per capitis zftimationem.

XXII. *Dt txtrif edeltet fate ertvi.* LL Sax. 50.

Si marito vivo uxor cum alio concubuerit, de illud maniſcſtum fieret, fiat ipſa inpollerum in- famia mundi, de habeat verus maritus omnia, que (illa) poſtdebāt, ac perdat illa utrumque tam nafum quam aures. Et G nccuſatio fit, de purgatio fraâa Gt, tunc epifeopus poteſtatem(it) eam) habeat, de feverifTime judicet.

XXIII. *Dt uxtrett fornicente, ent tncebinem be- btntt.* LL Sax. 51.

Si vir uxoratus coeat cum propria ſua ancilla, amittat eam, de pro ipſa compenſet apud Deum, de apud homines. Et G quis legitimam uxorem habeat, de concubinam etiam; huic nullus prēs- byter aliquos faciat ſirus, qui chnſtianis fieri debent, niſi ceſſavcrit, de quam maxime emen- det, prouti epifeopus cum edocuerit, de poſtea abſtineat'ab itidem.

XXIV. *Ut tlienift** libidit^i tjtitiMer.*

LL. Sa», j*.

Si alienigene concubitus fuos reſbiēare oo- lint, ex regione cum poſſeſſiojxibus, de peccatis ſuis exterminentur.

XXVI. *Ut bttxmdj in ftirgttleet teutnr tftctf» treietir.* LL Sax. 53

Si homicidium maniſcſtum fut, quod quia Gt trucidatus, tradatur cognatis (homicida,) & fi accuſatio Gt, de purgatio male fuccodat, judkot epifeopus.

XXVII. *Dt ea, y«i itwaiemoicj/irw ttlei ixir^η- tme cnlicdttrtl.* LL Sax. 64

Si quis Dei fugitivum retineat injuſte, tradat Beum ad juſtitiam, & compenſet illi, ad quem pertinet, ac emendet regi per capitis «(limatio- nem. Si quis excommunicatutn vel exlegem ha- buerit, & circlodicrit. luat vitam de omuetn fuam polTe&onem.

XXVIII. *Dt tui/tritrdie txbtbtndt.* LL Sax. 65.

Et G quis diligenter ab injuſtitia deinde re- verti velit ad juſtitiam, mifericordiam confequa- tur ex timore Dei, quam optime de diligentitD- me fieri poſſit.

Pli rt^ll fit ttrtrtfti. LL Sax. Epilog.

Nunc diligenter rogo, dt in Dei nomine oro quemlibet, ut ex intimo corde ad Dominumfu- um convertatur; & fepe ac crebro contempletur Quam diligentitTime id quod ei eſt faciendum, de luod omittendum. Nos omnes maxime decet Deum diligere, & Dei legibus obſequi, & ec- cleſiaſticis doâoribus ſedulo obedire, quoniam ii nos producent ad iudicium, cum Deus judicabit quemlibet pro fallis ſuis. Et beatus eſt pallor, qui gregem ad Dei regnum, de ad celeſte gau- dium Iztutn ducere poteſt propter faâa ſua. Be- ne etiam eſt gregi illi, qui paſtorem ſequitur eum, qui illum a diabolis eripuit, & Deo acquiſivit. Agedum omnes unanimi corde diligenter domino noſtro placeamus cum eo quod juſtum eſt, & in poſterum temper caveamus diligenter ab incalc* icente incendio, quod pręvalet in inferno faciunt Dnunc etiam doâoresdc eccleſiaſtici prxeones, pro- uti juſtum, & cuilibet neceſſarium eſt; exponant Gepe eccleGaſticas neceſſitates, & omnis qui di- fertus eſt, audiat eas diligenter, ac doârinās eccleGaſticas in mente retineat quam firmitime, in propriam fui utilitatem, de ſemper quilibet ho- mo in honorem Domini fui preſtet Deo ſuo id luod poteſt, verbo de faâo, hilariter ſemper. 'une nobis omnibus Dei mifericordia paratior erit. Semper Gt nomen Dei io ſternum bene- diâum, ac gloria ei, ſit laus ſic veneratioGtfem- per in ſeculum ſeculi. Deus omnipotens Gt no- bis omnibus mifericors, prouti ipG placuerit, ſit confervet nos ſemper ad eternitatem. Fiat. A- men, j,

CONVENTUS EPISCOPORUM

In monaſterio RivipullenG, anno mxxxu.

A Nno Dominicę Incarnationis mxxxu. xviii. Kal. Februar. habitus eſt conventus epileo^ porotn io monaſterio RivipullenG, Aufonenûs diteceGs, ad dedicationem baſilice illius mena* Aerii. In eo aâum eſt de monaſterii eiuidem pri- vilegiis, quai ab epifeopis confirmata lunr. Inter- ſectunt autem epifeopi, Oliba AufoenGs, Wi- fredus CarcaſtonenGs, Bercngarius Helenenſu, Amclius AlbienGs, Wadaldus BarchinonGs. Sub-

Feriptum poſtea fuit a pluribus epifeopis, & a Galterio epifeopo AinaneoG, Romane eccleGe legato. *tiâe tx Rrvipxlltnli tekxlerit dtferiffit il- Mritui Pitr. dt Meret Pitriftinſit ertbtipi/ctftttt, txi bte brvvitrtxt dktmet.*

Anno ab Incarnatione Domini noſtri *JefuCbri-* B. M.«- ſti mxxxu. era milleGma lxx. Indiâione tt. £ xviii. Kalendarum Febraiariarum, anno primo quo t.,T poſt deceſſum venerabilis memorię Rodeberti Re-

ANNO*
chiiit i

— Regis Francorum fufcepit regni gubernacula filius A
Henricus, fâus eft conventos Epifeoporum
M]. in ctenobio fanâe Marie perpetue virginis terri-

torij Rjvpolienfis ad dedicationem bafdice ipfius
Dei genitricis fimtque principum patria ac re-
liquorum fidelium utriufque fexus, etatis, ordi-
nis. Aâum eft autem hoc in Hindu Ac ordinatio-
ne domni Olibani Pontificis Auloocnlis, ad cujus
ditecafim pradiâus pertinet locus: qui progenito-
rum venerandis affenfum prebere cupiens docu-
mentis, atavi felicit fui beat memori Comi-
tis Ac Marchionis Vvifredi, qui prediâum ceno-
bium a fundamentis extruxit, exemplo quoque avi
reverend memoria Comitis Mironis, qui ean-
dem Ecclefiam admodum parvulam deftruens, ma-
jorij ftimptu Ac opere cdificavit, icrvan» etiam in-B
Aituta patris fui domni Olibani Comitn iraituni-
que illius, qui hanc fecundo majoris operis cul-
mine fuffulerunt, ut omnes pietate, fic uoiver-
fis etiam aedificij tranfgreffus eft magnitudine.
Omne enim fuperpofitum ejufdem Ecclefie folo
tenus coaequavit, Ac a fundamentis extruens, mul-
to labore Ac miro opere divina fe juvante gratia
iple complevit. Ut amem iui defideriifatisficeret
votis, vicinarum regionum Epifcopos congrega-
vit, Ac eandem quam confruxit Ecclefiam inno-
mine Domini cum fuis coepifcopis venerabiliter
dedicavit, atque in dic eodem cum omnibus qui
aderant Epifeopis necne claffimis Ac venerandis
Comitibus, domno videlicet Vvihedo fratre,
domnoque Vvillermo nepote ad ftabilimentum
præfati cœnobii hanc ordinationem dotis fecit,
confruxit, atque firmavit.

OLIBA fanâz Aufonenfis Ecclefia Prcful, Ac
Berengarius Epifcopos Elenenfis, Ac Guadaldus
Epifcopos Bsrchinonenfis, Ac Vvifredus Epifeopus
Carcaffoonenfis, Ac Amclius Epifeopus Albiofis,
omnibus fanâe mittis Ecclefia filiicujulcunque
ordinis Ac uftis, hereditatem Ac gaudium regni
cœleftis. Notum effe volumus veflre fraternitati,
dilectiffimi fratres & filii, quoniam convenientes
ad dedicationem Ecclefie Det genitricis cœnobii
RtvipoUenfis, ipfius domus decorem Ac ftatum,
ut io melius proficeret, qua valuius perficere
inflantia peregrimus. Nam Ac facris reliquiis vene-
rabilium fanâorum illam cum divina gratia iin-
âificavimus, Ac per invocationem nominis Jefu
Christi, quatinus potuimus, benediâionibus cam
ad alta faftulimus; quatinus diligentibus amor Ac
Dei auxilium, Ac odientibus maneat timor atque
judicium. Hanc quoque conflitutionis ooftræ do-
tem prediâc Ecclefie fecimus, manibusque no-
ilris, ut inftaâa permaneat, infignire curavimus,
flatuentes feb divini judicii obteftatione Ac ana-
thematis interdiâione ut nullus audeat hoc vio-
lare quod nollra auâoritas ad ftabilimentum do-
mus Dei voluit confirmare. Igitur ficut venera-
bilium Apofolicorum que prediâo faâa funt
cœnobio conticent privilegia, Ac ficut Regum
Francorum demonftrant regia præcepta, quemad-
modum oftendunt dotes qua a nolitis antecce-
foribus ei firmata funt per retroaâa tempora, fic
illi confirmamus Ac ftabilimus omnia fua, videli-
cet cunâa, que quorumlibet dono fidelium ufque
hodie juftè adquivit vel quolibet modo ufque in
finem feculi julle adquivit. Concedimus etiam
fc confirmamus Abbatibus Ac monachis ipfius lo-
ci omnem libertatem fua placita diffringendi vel
indicandi in omnibus excellibus vel malefaûioni-
bus que faâa fuerint infra terminos omnium
prediorum pcelcripti cœnobii, fc ut nullus judex

vel vicarius vel cujushbet poteftatis hemo habeat
licentiam caufas eorum diftriogeodi vel quolibet anno
modo fine illorum julliooe dijudicandi, neque C**[*]11

in tclaoio ipfius mercati, neque iu omnibus om-
nino locis quae pnsfatocaoobio pertinent aliquam
violentiam inferendi. Inter hrc interdicius om-
nibus univerfi ordinis hominibus vel ipfius loci
vel extraneis ut de ornamentis ipfius loci nullus
prefumat aliquid auferre, commutare, vel dona-
re ad damnum vel dehoœftamentum gradidas
Ecclefie*. Concedimus quoque & firmamus pie-
diflo moafierio juxta conflitutionem domni Pa-
pae Benediâi, ficut ipfe eidem cœnobio per au-
âoritatem beati Petri Apoftoli & fuam firmavit,
ut fi fvflivitas Ypapanti Domini, quam putifica-
tionem fanâe Marie dicimus, port Septuagefimam
e venerit, habeant in perpetuum licentiam habi-
tatores ipfius cœnobii At GURit ia excel-

fit Det folemni ter decantate. Si quis ergo hujus
noftre conflitutionis adjutor extierit, hunc de
parte Dei omnipotentis & beate Matie virginis
Ac noftre benedicimus, & ut in perpetuum falvus
permaneât peroptamus. Si quis autem, quod abi-
it, aufu temerario effringere vel violare quoli-
bet modo hex: quod continuimus voluerit, hunc
a liminibus fanâe Dei Ecclefie cWtraoem judi-
camus, & ab omni conlbrtio Chriftianorum i lum
fegregamus, atque de parte Dei omnipotentis Ac
fanâe virginis Maris illum excommunicamus do*
nec digna pœnitittine Deo & beate Mane vir-
gini fatifaciat, infuper & dttfriâtonc vyoeran.
dorum principum legalia illum perna coerceat, Ac
facrilegii cenfura confrigat, fit io antea hec dos
nofttx conlittutionis (labilis Ac iocovulu per-
maneât. Oliba Epifeopus. Vvifredus nutu Dei
Carcai Toneofis Epifeopus. Amelius Epifeopus
Albiofis. Berengarius nutu Dei fanâe Ele-
nenfis Ecclefie prcful. Eriballas Epifeopus Ur-
gellenfis. Bernardus gratia Dei Epifeopus Co-
ieraoenlis. Guilbertus gratia Dei Epifeopus
Barchinonenfis. Petrus Epifeopus Gerunden-
fis. ArnaHus Epifeopus Tolofcnfis. Guifredus
fanâe prime fedis Narboenlis. Vvillclmus
gratia Dei Epifeopus Aufonenfis. Rambaldus
gratia Dei Epifeopus. Berengarius, grana Det
Gerundenfis Epifeopus. Vvillclmus gratia Dei
Urgellenfis Epifeopus. Arrtulfus Epifeopus Rg-
tcnfis. Berengarius gratia Dei FarratonenCs Ar-
chiepifcopus. Ego Gualterius indignus Albanen-
fis Ecclefie Epifeopus atque Romane Ecclefie
Cardinalis ac Legatus quidquid continetur iti
privilegiis & in dotibus hujus Ecclefie laudo Ac
confirmo atque corrobore. Arnallus gratia Dei
Aufonenfis Epifeopus. Guifredus grana Dei Co-
mes. Vvillclmus Comes gratia Dei. Eimengau-
dus gratia Dei Comes. Berengarius Riymundi.
Ermctendis gratia Dei Comitiffa. S. Fulconis
Vicecomitis. S. Vvifredi Vicecomitis. S. Senio-
fredi Vicecomitis. Petrus Viccomes. Scriptum
per manum Ifarni ad vicem ArnaNi Olive
Pontificis Norarii. Vvillclmus Arcndiaconus.
R. Abba. Vvifredus Levita, qui & judex, fub-
Icribo presbyter. Raymundus presbyter. Vivas
Ixvita- fiterdos, Ac judex. Sendcredus lareidos
Okfflenfis. Ermcmirus Levita & facrifcrinii. S.
Dalmatii Levitr. ArnaHus Archilevta. S. Pou-
cii Boiifilii Marci Picpofiti fc indicis Barchmo-
nenfis, qui hec que (upia kripta hint juffa
fcienf fubfcripfit. Arnallus index. Boiifiliu» (a-
cerdos. Ricardui Sacnfla. Bercngariu Sacnfla.

CHUS TJ "

—km PALST CHristi
>>1.

CONCILIIUM PAMPILONENSE

— PB episcopatu Pampilonensi antiqua sedi suæ

— Restituendo , ' celebratum anno domini mxxxii, tempore Joannis papas XVIII.

C>>re C««

Cum antiquis temporibus , tesse Mariana re-Afedes Pampilonensi episcopatu restituitur. Idque
rum Hispanicarum scriptore , Pampilonen-
les fedem episcopalem , ob barbarorum iocurfio-
nes , in monasterium -Leirene , quod fitum est
in montibus Pyreneis , transfugerent ; atque ri-
gore faac translationis , monachi ejusdem mona-
sterii jam recens permiffu pontificis Pampilonen-
fium epifeopum crearent : habitum est illa de
caufa hoc concilium , aäumque in eo ut antiqua

pod obitum ejus , qui tunc erat Pampilonenfis
epifcopus , tempore fuccelfbris fuit exeeutioni man-
datum.

Interfuerunt concilio Pontius Ovetenfis archie-
pifcopus , Garfias Anagari , Nunnus Alant , Ar-
nulfas Ripagorfc , Ssnctius Aragonie , hoc est lac-
ca» , Julianus Castellae , hoc est Ance , epifcopi .
Vide Baronium anno 1032. num. 4.

CHK1STI

TMTM

VITA BENEDICTI PAPÆ IX*

B*M4>a.«17

Benediâus Alberici Tufculani comitis filius ,Bjuffa de caufa exemit; ad feculum redire , regni
duorum germanorum pontificum Benediâi &
Joannis predecefforum nepos circiter annum «ta-
fis decimum , vel faltem , quod verius est , deci-
mum oâavum , quod capax erat impudicitie &
luxurie , qu' ipu - Petro Damiani adferibitur ,
tyrannide parentis Alberici intrufus est in fedem
apoftolicam fexto Idus Novembres anno Chr.
10jj. tempore Conradi imperatoris. Hanc aliaf-
ve maculas fanâiffim' cathedr' Petri , in hoc ,
aliafve pluribus fupra recentis pontificibus illa-
tas , ecclefia non intulit : fed poft diuturnas re-
clamationes & contradiâiones , ut ait Petrus Da-
miani , deri , & populi , patienter perpeffa fuffi-
B0... Unde quam impudenter quamque indifere-
te novatores hretici fuis calumniis ecclefiam hisC>
vulocribus a furibus & latronibus violenter fau-
ciatam profeindant , nemo non fatis aperte in-
telligit. Et quamquam indignum fedem apoftoli-
cam per vim & tyrannidcm detineret : tamen uni-
verfuforbis catholicus , quod mirandum est , eum-
X<ot4iâ.. * , dem fuccelforem Petri coluit , & pro Romano
*Juâ*fre Po».*A i ignovit. NamHermannus Hamburgen-
fis archiepifcopus , ejufve fuccelfores Bezelinus ,
cognomento Alebrandus , & Adclbertus , pallium
petierunt , & impetrarunt . Ex Bremtuffi .
Coorado imperatori ad compellendum Mediolanen-
fem archiepifcopum , imperii perduellem , Cré-
mone inter Miifarum folemnia coronam regni
contulit. Simeonem anachoretam apud Treviros
C.o.r a te. *nclufum> infantia Popponis Trevirenfis archie-D
105.71^ ^ pifeopi , in numerum fandorum retulit. Cremo-
na abeuntem comitatus est Conradus imperator ,
ad compellendam Pandulphi principis Capuani
tyrannidem , & facrilegam bonorum ecclefiaftrco-
rum invafionem. Infantia Pelonorum , authore
Longino , per legatos fedem apoftolicam inter-
pellantem , Bohemos ad reftitutionem fpolii ,
quod Gneinenh ecclefia intulerant , minitans pec-
CumCifi! n,m excotnmuniM,on't , «degit. Cafimirum Po-
*... Ioni- principem , Bolslai magni primi regis ne-
fo.1*...α. potem , exulem , urgente neceffitate & utilitate
ecclefie , & regni Polonici , a voto religionis in p
t... monafterio Cluniacenfi emiffio abfolvit; ordinique e
diaconatus , quem fufeeperat , per difpenfationcm

gubernaculis pneeffe , uxorem ducere , atque ex
ea futuros regni haeredes procreare , idem permi-
fit obfervanda , ut Poloni pro mnemofyoo aece-Car poio.
pii beneficii , beato Petro ejufve fuccelforibus de...■«*■
quolibet capite nobilium ufuaem nummum fin * ,M.
gulis folvant , cfariem capitis & confm barbaro
more non nutriant , infiar religioforum Latina-
rum nationum tonfuram caput geflent , & in prae-
cipuis Chrifti & Virginis matris ejus fcclivitati-
bus panno linteo albo in ftol- modum depen-
dente cervicem exornent . Faâum id est ea in-
tentione pontificis , ut bis tribus infignibus , ex
monacho & diacono apoftolica conceffione & be-
nignitate , cum aliter concretum periculum dilpel-
C> non poffit Polonus regem fibi creatum & red-
ditum recognofcens , tam io-Deum , quam io
religionem Chrifti fit gratior atque devotior.

Hujus temporibus Berengarius , poft obitum g... ,ari,
Francorum regis , herefim luam regia authorita herctf , >».
te oppreffam erexit. Sed Robertine pietatis & **41
regm h*rcs & fuccelfor Henricus rex Franco-
rum , eamdem fuo tempore repullulantem conde-
mnari , profligari , & penitus obrui procuravit .
Ejuldcm tempore Conradus Imperator obiit , Cmridi i- ,
anno imperii fui decimo tertio , filiumque regni pamarnabi-
& impetti fuccelforem elcctum , nomine Henri- **41
cum , poft fe reliquit.

Benedidus papa , cum luxui & voluptatibus
deditus effet , hūmāque fragilitate in impudici-
tiam preceps rueret , magno fidelium fcandalo
vitam ducens , a Romanis , ut quidam ajunt , fa-
vore aspirante confulis potentiffimi Prolem... re-
jedus est , vel falum perfuffione viri fanâiffimi
Banholomci abbatis Crypts Ferrate , pontificatu
Romanae ecclefie ceffit. In cujus locum Silvefter
III. ex epifeopo Sabinenfi data pecunia raalifque
artibus fuccelfit , novoque fchifmate Romanam
ecclefiam fcidit. Sed dum vix tres menses fedem
apoftolicam obtinmTet , Benediâus Tufculanorum Sch(fe, t>
fuorum ope & auxilio fretus , ad pontificatum re- v.a
verius , invaforem fedis fede deftituit. Interea ...«166 j>oi
tertius quidam Joannes archipresbyter Romanus * , **41
eamdem fedem invadens , majorem deformitatem
ecclefie attulit; atque ita treceps beftia ab infe-
rorum

1 Hoc Concilium habitum an. 111\$ fc da cc fuar*

CONCILIA DUO.

y 70

miferarus quidam presbyter Romanus, nomine Gratianus, fingulos adit, fit a fede lanâa cedere C. emendam ollam fptrituatem dignita- i-ñM vi. tern, fed ad redimendam quam vocant vexam SutMfm. β**ββ- data & colliu .“ P«linia perliafit . μ iibntk. Atque ita Bencdiâus, cui tanquam digniori de redditibus Anglic provifum erat, feipfum pontificatu abdicavit : & ad cupiditates fuas liberius de-

inceps exequendas in paternam domom fa recepit, cnm tedem apofolicatn undecim annos per vim dt tyrannidem intrufas dctinuiffet. Cumque ejus exemplo reliqui, fua fibi assignata redituum portione coptenti, idem preflitiffent : ecclefia fchifmate propulfato, dt tyrannide, qua opprime* batur, fublata, priflius unioni, paci & concordis reftituta fuit anno domini mdicfimo quadra* gefimo quarto.

CHRISTI

OrCONCILIA DUO ROMANUM forte, & MAGALONENSE

ANNO
CHRISTI

là raq/a refatutituit fedù epifeopelu urbit Megeltue,

Mind sans 1033. a/isd 1037. AaÜM.

COLLECTORIS ADMONITIO.

St Mi-i I-AJO- ftidnt rti ctucilierit etaptkyende indolge- r-! . Σq| flt, frd lpfe rei ventett uteturuu difeuffe,

grasUM bec cncilln , ineeldtte ctilehribm, un» 1033. 9 1037. Hetut. Neutrum quidem enmilti utmine dtfgnetur in mnamentit Ulit, yaw bit βñ- tim detent fum i fed de Nemeae fultdm rtt ed prtbnbilit, cum hterit peutijkilii fubfcripte legentur epifetpenm ltelorum nemine plure, pmt tum Be- rne prafextet edfuiffit, mt elie'fettle de teuje , fUA« ed ctmillium, wtt debite. Megeleunfe ver» cemillium prudent ntminn epifcnperum, fui e» venerent ed mve eccltie deditetmuem, 9 decreta ab Mit te mtafem edite, peiner vtn mune dif- crimen intenneiheim utrumpm fattendum , fue- drr oSnsnv& rrraw ceuctlendentm diferepeultu ; nem inunge etneillium, λ fas dete littera funt pn urgndtt Juthbut ad juvandam templi Megale. ne^lit refatutuetuem X/X. <[ri 9 XX di- flat aff, ememur, <«/-/ sum 9 littera ifltfrt. fmm. Obiit «rt Juun asm lojj. fMra sa feriat abba ill» frendat baberi patult. VK^U» au- tem epife»p»ruat toncthi Magalaue^lit wunba padr- riarrar epecbam cncûa bme extgunt. Bernardet N». maufafa aaa prini abba 1036. capit, ut Giltit tbrt/litna audoret dollifimi tem.VI. peg. 307. de- M<Mran/. ftaarr aeast/i aptam jare /cripttrrt ilis n/hufi»»tui ttutpli Mtgebut^t, tjftfa- tk&xtlt»- aeav, cui Btriurdut interfuit, abba 1037. udfcrt. bta/. Parr» Mtgelteenfm wrktm jjas inde ente eli- ^ntt fetul» Serecenl vuflevtrant ut defolewrent ; tx pae feOum, ut urbit tlitut tpfcepi ed Subflt». tiunent vicunr prtpe Mtnixe-peytlenuiu fedent fu»m trtnfiultflet. Sedi lgttur is urbe Megnltn» refatuen- de lelerevit Arieldut, ejut datcefii epifetput, et- tctrfttui dut bec, 9«« cncillie appelle, btbita funt. Dicuntetue Ad.utruu?ya-tpaBent-uae-nehonore, quod ibidem ablatum firent, pravo ingenio rsriABl/ ferte cumprebentum , bto exhibe» ex ferie tpifcupittuut Megeltntnjiuut , Arneldi dt Pirdele , vultele e Lubbe Bibliitt. MSS. text. 1. peg. 797.

Dominus Arnaldus Magalonenfis epifeopus , qui miferabiles ruinas hujufmodi quafi in defer- tum pofitum refpiciens, & fe ad fublevandas ne- cellitales illas impotentem attendens, cum fibs opes ad fumptus tanti operis non adeflent, prae- fertim quia poffeffioes dc jura epifeopalia erant per nobiles dc fubditos occupata, ad reparatio- nem hujufmodi manus fuff fubito apponere non eft aufus; fed faum cogitstun. jaâans in Domi- no, non abfqne anxietate, dc paupertate nimia

B ad faoâilfanam dominum Joeunem Papam XX. * duexit oayus ; pro confilio de auxilio jgreflus * 1. x. XIX. fiao-, dt ei datum miferabilem lue Ecclafias cx- v" plicavit, diâus vero flimms Pontifex neccQito* , IX

tea ipfam fcdula mente confiderans, confilium , quod potuit, huic negotio exhibuit, & omnibus populis Magalooeufis Diecefeos, ac allis mtditu- ris, dl iotelligentibus tam propinquis, quam lon- ge pofitis, mifit epiftolam, quam per omnes Epi- scopos confirmari, dc fubfcribi voluit in hunc modum.

Ttenait Bpifcrpet, fervet ferverem Dei, tetmbuu bmtm fecintibnt in Edefae Megelemn'i, edbe-

/asdi drdica/a, 9 dedtemdefeluima cbertiffuae, Cmv lvaedidFee* Apfcllt* 9 ebtlnlutine.

SopradiAam Magatonenfem Ecclefiam, pecca* tis exigentibus, ad nihilum redaftm audivimus, unde ralde dotemus, quia Ecclefiam defolatio Chriftianorum detrimentum effe diguofeitur. Ob hoc quidem tam Ecclcfia fapradiâcs, quam & omnibus circumcirca de gentibus fuggere volu- mos Chriftianis, ut in fctteuratione bujus eccle- fias laborent; peccatorum namque fuorum veniam dc indulgentiam promereri a jullo Judice apofio- lica auâoritate fpondemus, quicumque de pro- pria hereditate, vel dc propriis bonis offerendo, aut de beneficiis reddendo, Ecclefiam fupradiâam relevare nifas fuerit. Nam unam dt fimilemmer- cedem accipiet qui propria offeret, dt qui bene- ficia Ecclcfiaftica reddet in commute, dc bene- dictione pariter & abfolutione apofolica fruetur.

Quod fi aliquis Epifeopus, vel cujulque dignitatis honore, quod ibidem ablatum firent, pravo ingenio E allenare, uturpare, vel vendere voluerit, maledi- âionc anathematis percellatur, habeaturque ex- traneus a Chriftianorum confortio di regno Dei. Hoc vero decretum firmari ab omnibus volumus Epifeopis, quos Arnaldus invitaverit, ficut nos feciffe inferius cogooferent «» benevalete. Aiders* eus Dei gratia Verceilcnfis Epifeopus. Reynaldus Dei gratia Papienfis Epifeopus. Petrus, quem di* eunt Epifeopum fanâc Rudine fubferibens firmavit. Ifmundus archiepifcopus Ebredunenfis fir- mavit. Oldericus epifeopus Aurclianeofis Ecclcfie «i». Raymundus epifeopus de Rende. Deo* datus epifeopus Lunenf» firmavit. Aluicus Alien- fis

j7i **BITURICENSE** **f7***

fiP lis firmavit. VendionsTaurinenfis firmavit, Ber- Aepifcopus Elnerns , Petnu
 - nardus AggenenGs firmavit, Deodetus epifcopus
 C ...r, Tholonenfis firmavit, Petrus epifcopus Maffibco-
 fis firmavit.

Hanc igitur epiffolam, manu habens Arnolds
 pr  dites epifcopus ab urbe Roma redit, & dein-
 de juxta ditium apoftoli : Daas teaept babenue
 eperntar hum, in cunfto labore oon deficit,
 fed fumptibus innumeris preparatis diem dedi-
 candi Ecclefiam confluit, & profetius circum-
 quaque , Archiepifcopos, & epifeopos tam ex vi-
 cinis quam longinquis partibus convocavit, quod
 nt melius enucleemus, fingulorum nomina , ur-
 bes, ft provincias prefentialiter inieramus , ut
 evidentius cognita eorum authoritate ,& dignitate
 fidelis quifque ft humilis ditia eorum cum gau-
 dio legat, vel audiat.* infidelis vero, vel fuper-
 bus fiquis (quod abfit) fuerit, timore perculfis
 Domini, & fi non ffonte, faltem invitus, fufci-
 piat ; aboquin tanquam miferimus , quicumque
 fit , juxta vocem Domini remaneat judicatus .
 Haec funt igitur nomina per fedes, ft provincias
 declarata. Gifredus Archiepifcopus Narbonnfis,
 Leodegarius archiepifcopus Viennenfis, Raymbol-
 dus atchiepifcopus Arelatenfis, Gtneminarius ar-
 chiepifcopus Ebredunenfis, Aulcochus epifcopus
 Avicenfis , Frontius , feu Froterius epifcopus
 NeraaufenGs , Bernardus epifcopus Biterrenfis,
 Gontermis, icu Gontharius, epifcopus Agatben-
 nis, Roftagus epifcopus Lodoventis, Hugo epi-
 copus Eniyenfis , Alphonlus epifcopus Aften-
 fis, Gilcberrus epifcopus Barcinonenfis, ArnaMus

fcopas : quibus ia unam coegregatis prarfatus
 Pontifex Arnaldos epiffolao pr  para»- Joao-
 ou  papaprotulit, ft cajoa ni gratia fciofius ia-
 limavit. Tunc omnibus ia commune pla  ait , et
 & ipfa decreta apoflolica coafineanat, ft am-
 plius abfolutionem, ft benudi  oem populi , ft
 ad booorcm Sente Eccl  ie augment  rent. De-
 creverunt ergo, ut fiq  tis homo in vita fuahore-
 ditatem fuam ad Ecclefiam fapraditem po  t mor-
 tem foam conc  derit, ft de peccatis fuis coofef-
 fns fuerit, ia enmeterio Ecclefia memorata fe-
 pultus fuerit , ab omnibus peccatis, de quibus
 ptenitentiam fufcepit , ablblutus fit, ft particeps
 Bfiat vita eterna, ft regni Dei. Addiderunt etiam,
 ut quicumque homo-ea jufcutione-provincia, ad
 folemnitatem dedicationis hujus Ecclefia , qua
 per fiugulos annos celebratur, advenerit, de ju-
 fto labore luo, eut b  treddate oblationem fan  am
 Deo fecerit, ft peccata fua co die, vel infra ote
 dies confeffus fuerit, fi infra terminum illius ani-
 ni mortuas fiterit, Apofolicam abiolutionem ,
 & eamdem habeat, & remiffionem peccatorum ,
 & vitam aternam accipiat . Super hoc firmave-
 runt hac, quod ipfa Ecclefia habeat legitime,
 ut fi quis penitens ad ipfam Ecclefiam venerit ,
 ft abftinendi ab Ecclefia introitu in penitentiam
 praeceptum habuerit, ipfam ecclefiam libenter in-
 troeat , pacis ofculum libere accipiat, ft fi qua
 Cfint fimiha, praterquatin fandam Eucharifftiam ,
 quam minime accipiet.

COLLECTORIS ADNOTATIO.

DE Romana hac & Magalooenli Synodo hoc dedi, qua in ferie eprfcoporam Magalooenfium Amaldi de Ven-
 dals reperi, ipfis Arnaldi verbis larvatis. An vero latis affert. Tint fidei, ea (altem qua de abfolutione a
 peccatis omnibus iis indults , qui recurrente per snnos fingulos dedicationi novi templi feio eo venerint adora-
 turi ; mihi quidam ogre probaretur . Indulgentia ifta, quas vocant, plenaria, atari* longe pofterioris fimt .
 Viderint dott.

W BITURICENSIS PROVINCI  E CONCILIUM,

In quo abbatia S. Satyri prope Sacrum Cafaris (Aarerre) con  trute) confirmatur.

Aaaa 1034. iak/HW.

Henrici Gallortt   regit anne IV. c  nfignatr cbar-D
 rs Matbldu c  nfdane nebtlll femine, yxa
 abbatiam S. Satyri dote c  nflitute findat, eamdem
 ene confirmandam fynod   Bituric  n  s provincia pro-
 ponit. Hanc ipfam chartam m ea fynedo lellam b  
 re  l  , acceptam e Gallia Cbriff. nov. edit. tom. II.
 F  X 51. append.

CHARTA FUNDATIONIS S. SATIRI.

IN nomine (antias , ft Iodividue Trinitatis.*
 Aimo Bituricentium gratia Dei & nutuarchie-
 r pifcopus . Quoniam ftc. Notum effe volumus
 cuot  is fidelibus praecipue coopfcopis no  tris ft E
 omni c  tui canonicorum fedis S. Stephani pro-
 tomanyris Bnuric  n  s ecclefia; quibufcumque or-
 dinibus, honoribusque promotis, quoniam quas-
 dam juvenula nomine (a) MathilJis, filiacu  f-
 dam uottrae ecclefia militis nomine Gimonis, cu-
 jus erat castrum , quod dicitur S. Satyri , nec
 non & Odo comes palatii, quem fibi eadem ju-
 vacula fols fine fratribus inter cognatos ft ami-
 cos emeritum elegit, quem fibi fubrogaret vivens
 jus hereditatis ft mortua i   ejnr im  reditati i
 tantiorum n  celbtatibus communicantes , quen-
 dam locum in honorem Santii Petri principis a-
 pottolorum ft S.Satyri, plurimorumque fociorum
 ejus martyrum, quorum nomina in c  tlls feripta
 funt, antiquis temporibus multo honore dirarum,
 fed in beneficio multis jam diftributum, & pene
 ad nihilum redatum, re  taurare cupientes, fere-
 nitatem no  tram adeundo petierunt, confeolu ft
 adftipulatione ooftra fieri quidquid re  laurattouis
 & honoris pro remedio anime fua ft parentum
 fuorum eidem loco conferre voluerint. Inprimis
 pnedi  um Jocum honore pra  cipuo decorantes ,
 officium clericorum inibi canonicis viventium con-
 fenfu & atiu eorum devote con  tituimus, ca fci-
 licet ratione, ut ip  i, aut aliquis fuorum , five
 prepo  itus, five judex, five vicarius, five miles,
 five fervus, five liber, aut aliquis fuorum here-
 dum viventium, five fuicendentium, nullam ulte-
 rius

(*)) IO «t   Horftii & Picardi ad ep. rjo. Bernardi haec Mathildis dicitur n  pfiffe Gofredo de Bullonio , qui
 pulle-i J  i  rolyn   recuperatae re* fuit . Ibidem lq  mus hoc c  enobium e  rtile canonicit S. Vittorit Parif. in cujus
 uecto  gio ieptur ad V. id. Febr. Ob  lt Deminet Aldrtet tbb  j S. Satyri f   no  ftr cano  ient. Sammartanus.

ANNO
CHMSTI

j7j

CONCILIUM -

>74

rius in eis exerceant potestatem, neque in cede-
>fla, aequae daofro, neque extra claustrum ,
neque io viUa, neque extra viUam, Deque id om-
nibus quacumque, five ab illi», five ab alii- jam
conlata fixe coo&retMla font; fed habeant ipfica-
nonici potestatem libere faocodi. quidquid interius,
live exterius communis confilii meliori Centura
deliberaXriut . Qpod fi quis canookorum five
pralatiu, five fubditus debitum humanitatis exol-
eerit, quacumque communi confilio elegerint ,
filibftituant: dc quidquid inde acceperint, aut fti-
pendiis fratrum aut hoefiati aut utilitati eccle-
fus conferatur fuo, noo alterius confilio. Et
quia pnsdiâam puellam , dc Odonem comitem
palatii ita vifitavit Oriens ex alto, ut non folum
de his, qua ad eamdem ecdefiam pertinere vi-
dentur, fed etiam de fuis propriis hereditatibus
atque tbefturis ad refauratioocm loci multa do-
naria tribuant, ipfam ecdefiam cum altari, cum
nonis dc decimis dc quidquid ad ecdefiam vel ad
altare pertinere videtur, qua omnia de jure ma-
tris ecclefie* protomariym Stephani in beneficio
fe habere tefiaotur, precibus puell* dc comitis pa-
latii canonicis ejufdem loci conferimus immunem
dc liberum ab hodierna die dc deinceps. Statui-
mus praterta, ut nullus fuccefforum noftrorum
contra hoc noftra deliberationis feriptum agere
contra ipfos canonicos pertentet, excepto quod
debitam fubjedionem matri ecclefie* canonice ex-

A folvant , dc inventione B. prototnartyris Stepha-
ni, quic colitur III. nonas Augufti, proccflionem
dc duas libras perfolvant incenfi. Ut ergo cano-
nki S. Petri dt S. Satyri noftri beneficium perpe-
tes fentiant, dc noftri temporis fit coofolatio ,
dc noftra fragilitatis remiffio , dt fitmum atque
inviolabile teneat : hoc cautio tenorem, manu
propria in prefenti fynodo, dc coepifeoporum ,
dc canonicorum ac militum noftrorum aflertiont
ftipulandum obtulimus. S. Aimonisarchiepifcooi,
S. Odonis comitis palatii, S. Mathildis. cujus be-
neficium, S. Tetbaldi comitis , SEimengaidis comi-
tiflo, S. Gotzfredi vicccomitis. S. Archembaldi, S.
Odonis, S. Ebbonis, SRoggerii decani, S- Arnul-
fti cantoris dtc. S. Stephani Ancienfis epifeopi ,
BS. Ranconis Arvernenfis epifeopi, S. Ragimun-
di Gaballitanenfis epifeopi, S- Amelii Albienfit
epifeopi, S. Decidet Caiurcenfis epifeopi, S. Ac-
merli abbatis Magiacenfis , S. Viviao abbatis
Navcnfis monafterii, S. Harbert abbatis Dolrn-
fis monafterii, S. Odolrici abbatis Lcmovicen-
fis, S. Martini abbatis Virfonenfis, S. Ymoni ab-
batis Exildunenfis . Datum in roenfc Augufto
anno IV. regnante Heinrico rege, dc infra : 3.
Henrki comitis cognomine Stephani, S. Adels
comitifl* uxoris Hcorici comitis cognomine Ste-
phani , S. Gofridi de Vabra cognomine Norman-
ni, S. Gautcris de Lufarchiis.

SYNODUS LANDAVENSIS

Sub Jofeph XXVIII. ibidem epifeopo , in qua Mouric rex Gualatmorcant ob violatum
Refugium SS. Dubricii dtc. anathematizatur.

1« SH-

Mouric Rex Gualatmorcant filius Hiugel ira-
tus eft cuidam potenti fuo viro, dc venit
cum furore nimio ad Landaviam, frangendo re-
fngium SS. Dubricii, Teliavi, dc Oudocci, dc
accepit ab offio Ecclefie* uxorem illius viri no-
mine Seifill, dc in prxfentia Epifeopi Jofeph, dc
violato refugio Sanftorutn, dc vulnerato quodam
de familia Epifeopi , dc ablata uxore , dc vi dc
fortitudine: mandavit Pontifex per Ecclefias to-
tius parochias adjacentis Ecclefie* Lndavi* ab o-
filio . Taratir fuper ripam Gui ufque ad ripam j)
Tigui : dc adunatis omnibus Clericis de majori
gradu ufque ad inferiorem, dc in plena Synodo
anathematizavir Regem, potius iniquum manda-
torum Dei tranfgrefforem . Et fafto anathemate
dc per patriam dilatato, Rex requifivit veniam a-

C pod Landaviam. In primis offerens fe redditurum
raptam uxorem, dc vulneratum virum familiarem
Epifeopi pacare muneribus, cum Refugii plena
redintegratione: dc juofta fibi pœnitentia cum da-
ta venia ad modum culps, reddidit, villam 7*rcf-
gulich cum tribus modis terrs Deo dc SS. Du-
bricio, Teliavo, dc Oodoceo , quic antea fuerat
illorum , dc tempore Judhail Regis Morcannuc
filii Athris contemporanei Oudocei Epifeopi, dc
cum fua tota libertate, dc data communione in
campo ficin Silvis, in aquade in pafeuis DeCle-
ricis teftes funt Jofeph Epifc. Rind Sacerdos, Jo-
seph Sacerdos. De Laicis Mourictn Rex Cara-
tauc, filius Gulbrit, Seifill filius Gifterth, Teudrir
filius fdgutn Finis illius (terra) eft Orpogrm-
ma Direrulc, ôcc. Qpicumque eustodierit, dū.

°SS.T,C ONVENTUS EPISCOPORUM

GH»UTI
»»'

In quo Coxanenfi Monasterio confirmatur ecdefia S. Mari* Inter-atnbas-aquas , eiufquo
loci immunitas ftatuilur dc definitur.

1« MAIL-
DirU^La.
S. <>«

Igitur no« in Dei omnipotentis nomine fubcri-
pti Epifeopi videlicet Guifredus fanftx prim*
fedis NarbonenCs Archiepifcopus, dc Bernardus
Profui Tolofaneofis , dc Petrua Epifeopus Ge-
rudentis, dc Amaldus Epifeopus Commeogea*
fis; dc Arnaldos Epifeopus Magalonenfis, dc Oli-
ba Epifeopus Alfioenfis, dc Giffredus Epifeopus
Carcaffonenfis, & Bernardus Profui Coferanen-
fis, dt Barengarius Epifeopus Elenenfis, dc Ber-
nardus Profui..... dc Ugo Nuncius Domini
* Nicolai Paps, hanc conftitutionem dotis, qu*
faâa eft temporibus domni Garini Abbatis bon*

E memori* ad utilitatem & honorem fanâc Dea
genitricis Mari*, cujus luens ab indigenis Inter-
ambas-aquas vocatur, omnes uno animo unaque
fententia confirmamus, dc quidquid ad pnedftiam
Ecdefiam S.Man*, ubicumque pertinet, totum
fimul ccenobio S. Michaelis Archangels , quod
Coxaoum dicitur , dc Abbatibus vel Monachia
ejufdem loci, ut in perpetuum libere pofideao, r,
auâoritate pontificali nos ftatuitmus dc roboram-
mus Terminus autem de immunitate prœdilebe
Ecclefie* S. Mari* incipit ab aquilone, dc vadit
per medium fluminie Hirfti ufque ad vadum Par-
ier...

175 MNUMcrmm
r. IX. CONCILIIUM HINMCUS NL
IMP.

— 1er.... ante nipem de Caveto, dc de ipib vadoA (indique Michaelis grchangeli dc omnium fisado-
err att eiSue adl c«Fut de BaHTaco , roaa, dc per audoritalcm noſtri ordinis excom- ANNO
dc exinde tendit per rivulum qui intrat in flu- municamns, A ab omni coufartio-Chriſtianorum CHMBfi
men Aregia : feilicet aNcgabon, te a medio flu- extraneum iudicamus ; fit a regno Dei alienus
minis Aregis revertitur ad Aquilonem. Addidi- fit, ſr par* eja* fit cum impiis dc (celeratis, do-
mus etiam hoc perfacerdotalem audoritatem gra- nec digna fctisfodione penite*t fit humiliter emen-
tia Jefu Chriſti nobis concedam, ut qualibet det, quod fuperbedeliquit, & fic pofimodomner
perfoM, magna, vel parva non habeat licentiam divinam mifericordiam aMblutus exifiat. In nae
aliquam vim in totis ipſis allodibus facere, ne- quoque hujus operis hoc addimus, ~ ner divi-
que aliquid tollere fine voluntate Abbatis vel nam auAoritatem & apofolicam & noſtram at-
Monachorum partili cmoobii S- Michaelis Ar- n que bujuſmodi obteſtafoem fecundum filpurio-
changeli, neque ibi aliquid agere, quod pertineat rem allegatiooem inteodimu*, ut prſfata eccleſia
ad debooeſſamentum vel damnem ipſius Eccle- fandiffima Virginis Maria Temper in perpetuum
fia- Concedimus etiam propter bonorem Dei , maneat abſoluta , nae per ullam perſonam aut
te Sanda Virginis Maria, te fandi Martini Con- propter quamlibet cautem unquam fit excommu-
feiTorisChriſti, fandiquieQuiotini martyris, quo- nicata, red fine ullo vinculo alligationis irrevoca-
rum eccleſia pertinent cx toto ad proprietatem bilitate omnino fic libera . Datum in coeno-
praeſignati coenobii, ut qualifeumque pcentens bio prunominato anno Incarnationis Dominica
ibi advenerit, licentiam habeat introeundi teoran- MXXXV. cm MLXXIII. Indidione III. ſub
di, dc omne divinum officium audiendi. Addidi- die nono Kai. Jul. Anno V. Ainrici regi*.
mus ouoque non excommunicando, fed rogando
te obiecrando, dc per Deum omnipotentem ad- S. f Arnaldus Prefat.
monendo, ut plutquſm fex caballerii non fejun- C
gant ad placitandum infra terminos pradiâa im- S. Bernardus Prefat.
munitatis fanſie Maris Virginis , & S. Michaelis S. Arnaldu* EpifeopusMagalonenſis .
Archangeli. Quicumque ergo hujus oofira con- t S. Guifridu* fanda primeNarbooeufis fe-
ſtitutionis, qua ad honorem Dei A beata Vir- di* Eccleſia Epifeopus.
ginis atque glorioſi Archangeli Michaelis a no- S. Guilbertu* epifeopus Barchinonenſis.
bis faâa & confirmata eſt, obſervator extiterit , f & Oliba Epifeopus.
atque hunc locum exaltaverit, vel de ſuis bene- t S. Bernardus Epifeopus Biterrenſis.
ficiis honoraverit dc defenderit, hunc de parte t S. Bernardus gratia Dei Epifeopus.
omnipotentis Dei & omnium SanAorum eja* tej) f S. Stephanus Agatbenſi* Epifeopus.
no(lra benedicimus : dc ut illum Domiuns ſb on- S. Petntt Epifeopus.
ni vinculo deli&orum abſolvat, oramus.* ita ut f Guiltredus Carcaſlonenſis Praſhl.
iu prſKentii vita ejus mifericordiam confequatur, f S. Berengeris fende Blinendis Eccleſia nu-
dc in futuro cum fandis omnibus vivere mereat- tu Dei Preful.
tur. Qui vero hoc quod nos excommunicando t S. Eribaldus gratia Dei Epifeopus.
firmamus, trantaedi auſus fuerit, neque dederit t S. Durandus Pneful.
honorem Deo, Tan&ique ipſius dc ordini noſtro: t S. Ameliu* Epifeopus Albienſis.
hunc de parte omnipotentis Dei Patris, & Fi- t S. Willelmi Epifcopi Convenarum.
lii, dc Spiritus fandi, dc fande MſriaVirginis, t Scriptum per manos Radolfi Presbyteri ad
anoo vel dic.

ANNO
CHRISTI

CONCILIIUM TRIBURIENSE,

Anno Domini mxxxv. vel mxxxvi. celebratum tempore Benedidi papa DC

T Riburiente caacilian rrd her «nae Biniat E
en BtUrti <ltttict Itftrlll, ad 0*00*1031.
nSm Siftkrri ffrt refaliatat. Celebrata eli in-
tent acoe 1033. lyoodua magna apud Triburiam
ab Imperatore colieAa, ut aoDer Hcnaaanae
an cbræice tue» iMqtew, ca»Canifiaaa editienit.
I. piA fet'd gefia» fit, difciant n ebrlatee Rildtm-
beiaenſi'z food raw lpardum to aoaom ceqfeyecaſta-
rejicit. ffrt« caata fait, cor nibil iaſcrinteri» cer-
ti. fed **. 1035. «» an 1036. tribanda fit ,
dod'am relifaeri». ifa» tree» eeadeatitſte effi, pre-
pt ntibi certa» videtar. Qu* adbaeere viſa» eli ,
at integra» fit cti'att jadicia». Sic igitur peach
Hildentbeleatefe cbrtaicea. Anno MXXXri.IodiA.Iv.
Imperator palcba Engilenheim fieri«vit. Deinde
Triburiam tendens generali ibidem fynodo pre-
(edit, in qns germanitas epifcoporum priora de-
creta redintegravit, & etiam quadam ad firma-
mentum fanda eccleſis neceſſaria conformavit .
Ibidem etiam prſtididit Otto, cogente fynodo ,

Mathildcm ſibi dcfponſatam juramento a ic ab-
alienavit. Dr tec O/tone , tdrar cteraaca fic ed
onmtM M/rcrdra/ew. Otto de Sumvordi, ibidem
(dec c0, Baalberge) Mathildem filiam Botacla-
vouis Polianorum ducit ſibi deſponſhvit.

Osskr vatio P. Antonii Pagi

«4 2β. Cbr. rojj.

Accurate Baroeitu Synodum Triburianaa* cum Htr-
manno ContraAo in auAkxi Ckroelco an. 10jj. pepe-
ram vera Coflartius cum Sieberto an.1.)- configaat;
Hermſnaus enim eſt horam temoram Scriptor. KeAe
tamen Coflirtia hujus AAa Concilii ex BaMrico in
Chronico Caeraceu* 1.). c. Ji. narrat. Chronogra-
phu« HiMembtrmraſe Concilium Mud in an. 1<^(. diP
tert , indcraa idem Ccdhrtiea Concilium Triburienſe
in duo dividit, quorum prim an. aaja. poſterim hoc
vel fequenti anno celebraram ftwrtt. Sad non dubito ,
avia Andorra iſti de uno, eodcangoe Concilio verba
faciant, good nara Heſmanaa* CootraAu* ſuo arao
leMdt

ANNO
CHRBT1
..ff-
7,1 md*.

*AD TRIBURIENSE CONCILIUM

Anno 1035. celebratam.,

ADDITIO.

ΣιJrr\
r>7>«.'

T«HMCfl|lr tpfcepal , c«J«| tptftlfi A laricufs recitat, fawns ad bec ctacilita-, et rfe-
AS* " BMtib. fetnu» tarifiufi i" epifeia I. ru», etc folas, etc rti argaateas· pnbibet. Iu
ad Aebertaa· featsiaceafee» c mmmw cteciiti Tri- erg: iUt. In concilio Triburicofi fic flatutum.

CANON.

Virgines fecr» fi prolocro anime fuc, flepro- Bfterioad moaaflerium tranfit, redire cogendoseff.
pter diftriatorrtn vitam ad aliud monafte-
rium perfere difpofuerint, & ibidem commanere
decreverint, fynodus concedit. Si vero fuga difei-
plirue alium quafiiveript, ad locum redire cogentur.,
Et la fiat capitali ixfrimlir: Qjlia qui de moa-
ferflatibus fustititane de viris etuaficacti ff-
ftilearar le&aatibat edidit circe bat iffu etneilli
Tribarieris amas ceælinat Bitariceafe Cm». XXV.
tf die aate baac a—anw alis^Tribarieafe cntiliim
mu 895. 48. XXVI.

CT T U R O N E N S I S P R O V I N C I Æ S Y N O D U S

Qua teft-mentum pium Getvafii Ccnomaanensis epifeopi confirmatur, & violatores
diris devoventur.

later daatlae lejf. tf toys, celebrata.

In libelle dt j^Hst epifctferiM Geaaautaeafiat aCgamus verbo, neque lingua, fed opere, & veri-
tate; & que nobis dedit Deus, compartiamur ,
Habillitait i» Aaalefiis fag. 306. edit, la fel.
valgat. laferia efi faprtata difpefitt. Gervafii, tsnst
Cea»ataetatis tptfnpi, dti- ver. Xnaeatis archiepi-
fcepi, fM di nbas fais i» CMMNdww ecclefiam.
CrMMMM/firas decernit . Hat ille tabulas, at M-
dtat lsgitar, ctaciua caidaat, cai Araallas Tisrt-
sutts caat epifeopis, at arbitrer, ftgragaais inter,
fait, appnbisadas tradidit. Ejas piis vetis eeat-
m I patras, tabalas illas prelaraat, atjaesaeamt
vMaieres sutlms falcatas rita praaaciaraat. B»
tabalas , tf diras epifeperaae, qaas sater aaaaa
1035. f- Gvrv4lGu capit, tf lojs. fate Araallas
dsfiit, collectades caafiat.

Io nomine fanctas fit individu* Trinitatis, ego
Gervafius , faute Cenomanensis ecclesie nonD
merito profui, dum divina mihi, licet indigno,
infpirante gratia, praeteritorum reminifeor , fpe
frui merear certiore, infudandum reor.Quapropter
funt exercenda caritatis opera per dilectio-
netn, in qua lex pendet, fit prophetat., ut per
vifibile fignificetur invifibile , id eft qui diligit
Deum, diligit & fratrem fuum. Quia mihi di-
?nus frater fit requirendus, quam nofter clerus,
ante matris utero renatus, ejufdetnque activis,
& contemplativis uberibus altus ? qui quotidie
quantis reflatur crudelium injuriis, memoria ne-
quit teneri. Illud tamen recentendum quod ve-
ritas ait.* Si aumdsu vas siii, fcittie, fala pria-
nte velit «e adi- babait: fit Paulus.* Na» faat
ceudgw pefioaer bajas tnspers ad fataraat gl»-E8tt(cfat ibi decimas pertinentes, cunftos census ,
fit loburbia, quas archidavi tenere solebaut, ex-
cepta proferenda, quam archicapellanus de manu
pontifie» miffam cantantis recepit, vel fi aliquid
uoteario datum fuerit ornamentum ecdefiarum,
a canonico viftui ..... poiffidetis altaria di-
imus. De patrimonio autem meo vobis vil-
lulam quoadam prope civitatem fitper idonee flu-
vium fitam, nomine Benais cum omnibus con-
foetudinibus terne pertinentibus, cum XU.vinea-
rum

.....rum agrippenni* ibidem pofiti» . Similiter & cc A
 anno defiam me vivente dimidiam , & decedente to-
 tam » n'G ante placmerit » territorio Letdunis
 fitam, Patriarchum voc. tam, quam prediâi paren-
 tes mei vivente* jure poffederunt , & a noto
 reedificaverunt, proprieque mihi dimiferunt. Uni-
 verfa* quoque confuetudine* vobis trado, que a
 veftri* terris patri meo perfolvebantur, pertinen-
 te* ad ejufdem castrum Lit vocatum. Concedo-
 que vobi* illam aulam patri* mei, fitam in ejuf-
 dem pradio in orientali fcilicet civitatis angulo ,
 cum omnibus areis indomnicatis, infra & extra
 mnrum circumquaque adjunâis, cum nemore ad
 confituendas chuftri officinas, ad quod atdficau-
 dum elaborare nitor, ut ibi Domino regulariter
 & canonicis fiudeatis militare,* iu qua facratiffi-
 atam Dei ecclefiam fanâi Salvatoris antiquitus
 fundatam reudificavi, atque decoravi, quam devo-
 tiſſime obfecro venerari. Ctaufro vero nondum
 preparato , fit quamdiu fimul hbn comedetis ,
 prediâe oblatione* non dividantur vagantibus cle-
 ricis, fed ecclefie tantummodo fervitoribu* aifi-
 dui*, vel epifeopi capelianis, canonicis, & fanâo
 Vincentio: ut in Dominica die recipiant in capi-
 tulo procedentis hebdomade oblatione*.....his,
 qui in eadem atidue fervierunt. In quo leâione
 mîta, decantent pfalnqum, lxtmvi tottoï arm ad
 swvrr, cum oratione Dominica , & precibus, &
 colleâa pro nobis propria cum ceteris benefaâo-
 ribus. Videant nempe fratres, ne tempore fieri-
 litatis minus ferviant ecclefia, quam fertilitati* .
 Quod vero compafcimur, ut veftri* potiar preci-
 bus affiduis cum dileâione perfcaâ; ne qui* ca-
 nonicorum Dominicam, aut , privatam Millam
 celebrare prefumat abſque colleâi* pro me fuper-
 flite vel defunâo, in folemnnitate cum filentio,
 in hebdomada ceterarum modo. Annuale avun-
 culi mei Domni Avefgaudi epifeopi quotannis de-
 center agatur, qui Jerofolymis rediens apud Ver-
 dunum VI. Kal. Novembris obiit in pace, ibique
 fepultus eft a fanâiſſimo RAMBERTOepifcopo
 in bafilica fue fedis. Sic & qui fic eadem die ac-
 sidit forari ejus, quippe matri me» Hildeburge.
 Nec pretermittatur illud patri* mei Haytnonis
 XVIII. Kal. Februarii accidens, necnon fit ordi-
 nationi* mce XIV. Kal. Januarii ; meque nutu
 Dei migrante, vertatur in illud. (Jt autem bate
 paginola quocumque annudli meo recitetur-m ea-
 pituio, obfecro, moneo, & percupio; & quo pa-
 rum promerui fufiragia, fratrum caritas exuberet.
 Si qua vero noſtro vobis famulante Audio de re*
 bus reſtris antiquitus amifii* recuperatis, chartula
 placet depingi. Ecclefiam faoâi Audocni, terraf-
 que de illa Vaffina , & ecclefiam de Murcena
 infra quintam Cenomanicam ; ecclefiam ûn&i
 Albin cum terris in eadem parochia degentibus,
 & villam Gcrmeiz, & Marciacum; in pago Ce-
 nomanico ecclefiam de Aciaco cum potcſtate ;
 in eodem pago ecclefiam de Monciaco.
 Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus
 Sanâi auâpritate, & ab eodem cum ceteris apo-
 B ftoli* beato Petro Apoſtolo poteſtate tradita, nec-
 non & canonum lege fincita, & minifterio no*
 bis tradito indignus excommunicamus, & anathe-
 matizamus, & chriflianorum confortio fequcftra-
 mus omnes hujus fcedulc prvaricasorcs, velpre-
 feriptarum rerum fraudatores, raptoreſ, dt inva-
 fores, five calumniatores contra ianâe matris
 Ecclefie Cenomanice filios , fcilicet & adſcrip-
 tos canonico* priafente* , vel futuros, quamdiu
 non reſpuerint, vel INis canonicis non emendave-
 rint, aut fatiſſcerint, amca. Nec vero quifpiam,
 quod abſir, intingante diabolo ad hanc excom-
 municationem pro noſtra fragilitate vilipendât ,
 memor illius veritatis; Aſn rene ve/ vjÛr,fa* is-
 yaimrai, l<d farittu patrû veftri i ſci bſHtttr l»
 .Ce***. Ut. Qpi @t/ ſperna, are ſpenit. Aqua ve-
 ro, qua regenerantur fideles, hoc bonitate ſua
 fidum, an Domini precepto? Si quis dominus
 fideli ſuo imperaturus legatum miſerit, quod fide-
 lius attenditur, perſona loquentia, an timor mit-
 tentis ? Qui autem ad huc obturaverit aures,
 memor fit Anaole, & Saphirs, qui quia obtura-
 verunt, interierunt. Similiter Simon magus, &
 ceteri qnamplurts. Huc excommunicatio faâa
 eft ab episcopis, & facerdotibus fabſcriptis, fit a
 pluſquam quingenti* facerdotibu* in ûmâa Syno-
 do ûutâiftuni Abbatis Cluniacenſis monafterii
 Odilonia, cujus admonitione fue egimus domni
 Arnulphi Turonorum archiepifcopi cariffimi pa-
 tris noſtri , domni Gervafit hujus fedis epif-
 Dcopi.

ANNO
CHRISTI

CONCILIIUM

CHRISTI

3

ANNO MXXXVI. HABITUM DE PACE FIRMANDA

QUperest knjm fynedi mtmon» ia cknnict MtUttcenti, tujiti k*c fnnt wrît. Anno mxxxvi. Iliem-
 O bertu* epifeopus Piâavis fecit fynodum , ubi magnam pacem firmavit. St** dr trivMit keitit
 ttetpefendh mttUigt.

CHRISTI

CONCILIIUM ROMANUM

CHRISTI

To. IX.

In QUO Andreas Perusinus episcopus

Cedit jure omni in monasterium S. Petri anno Domini mxxxvi i.

Ex Tmw IX. iiii4

XTotum fit omnibus prefentibus ac futuris ,Ecclefie , refutavit domno Benediâo IX. pap-
 IN qualiter Andrea* episcopus fanâe Perufioe confecratori ſuo moaûcriurn videlicet S. Petri ,
 quod

ANNO
omnri

71<

CONVENTUS GERUNDEN. IKJISI "

«quod fitm foris murum fupradiâ* civitatis, A A Teudaldus Albaneoti* epifeopus.
aliud monafterium, fcilicet fanAi Salvatoris, de Petrus Officnfis epifeopus.
monafterium S.Mari» ia valle de Ponte, nimirum Joannes epifeopus Prencfttenfis.
cum omnibus proprietatibus, atque pertinentiſſeorum; Leo epifeopus Bellerrenfis.
adftantes ibidem Dominicusepifeopos ljtvcnsnenfis, Robertua epifeopus SignenGs, Ugo Munaidus Ariminenſis , Petrus Caſteilenſis ,
epifeopus AflioenGs, Ugo abbas Farfenfu, Bartholomeus abbas Grascus, Joannes abbas ianâi Teudaldus epifeopus Ugubincnfis , Adam Fro-
Montani, Ugo diaconus fanâcRoman*eccleſi*, Crcfcntius diaconus qjutdem eccleſis, Leo iub- fumbrinenſis , Tcdericus Orbinenſis , Arduihua
diaconus, Benediâus preſbyter cardinalis, Sergius » Monfcitrcnfis , Oneſtus Focumpopolunenſis ,
» fcrcniarius, quinetiam cunâa, qui (uper iue pre- Adalberts Senentis, Ugo Farenſis, Ugo Atife-
libata funt, proprio ore per ſacramenta fanâo- natenſis, Aio CentumceUenſis, Albertns Caftra-
rum evangeliſſe confervare profefſus eſt ; ad- nenſis, Joannes Lucanenſis, Atto Florentinus ,
judicante illi iacramentum Gregorio germano pr*» Jacobus Fefulanus , Hcinricus Populonienſis ,
didi pap*. Poſtea vero denominatus epifeopus , Joannes Suanenſis, Leo Orbitenſis , Gotifredus
ie jadando, atque injuriam faciendo in quodam VolaterrentisWido PiſtoricoGs, Wido Cluſi-
archipreſbytero S, Conftantii, fupradiâi monafte- meuGs, Crcfcntius RoſellenGs, Joannes Terraci-
rii ianâi Petri, oftendit fe cal'ſcre monafterium, nenGs, Stephanas Seccenſisj Joannes Pipcrnen-
atqnc ad fuum jus intromittere. Tunc venerabi- ſis, Girardus BcrolenGs, Laodovinus Orientis ,
lis abbas Bonizo venit ad fynodale concilium , Crcfcntius Fallarenſis.
indicavit hoc jam pralibato paps. Ipſe vero Bene- Joannes cardinalis Benev. archidtaconns , cum
ned'âus fummuſ apoſtolicus, feſeitavit eundem aliis equidem S.Romsns ecdeGc diaconibus.
Andream epifcopum, fi aliquo modo caufaretfu- Gregorius abbas S. Sabæ, Titus abbas S. Pauli,
pradiâum monafterium. Ipſe enim nulla ratione ** Franciſcus abbas S. Laurentii, Benediâus abbas
eum caufare profeliſus eſt, atque iterum refuta- S.Pctri a vinculis, Crcfcntius S.Silveſtri, Mar-
vit coram domno Beoediâo papa, necnon fiteoJ- tinus abbas de Farneto.
rum cuoâis epifeopis, atque abbatibus, quorum Er aliorum diverſorum ordinum nomina qu-
nomina inferius adnotare curavimus. perlonga font ad narrandum, &c.
Petrus epifeopus & Rufin*, patronus ejufdem Hoc ſâum ell in prefemia fupradiffi Beoedi-
monafterii. âi pap*, temporibus domini Chounradi impera-
toris , i r. nonas Novembris per Indîâionem
quintal.

IMI

CONVENTUS TRES EPISCOPORUM

in Gallia Nakbonenſt.

CHRIS

ANNO xraChriftian* Mx̄n̄v̄m. convenerunt Dmilitantium virorum, quorum unanimis inhiens
epifcopi ad GcrundenGs eccleſi* dedicatio- ter *ftuat optatum «ternitatis adipifei gaudium,
nem, cui interfuerunt Guifredus archiepifeopus utile duximus & neceſſarium ut quicumque Chri-
Narbonenſis, Guifredus epifeopus CarcaſſoneGs, ſticularum ctern* beatifodinis cupit percipere re-
Oliva AufonenGs, Heribaldus Urgellenſis, Ber- gnum , primitus fummoſ opere (ludcat fanâc matris
nardus Conferanenſis , Guilbertus Bſrcinonen- Eccleſi* inviolate corroborando obſervare ftatum,
ſis, Berengarius HclcnGs , & Arnaldus Maga- qu* ubivis terrarum humana ſalutis extat initi-
loenſis. um . Unde quoniam quidem nil in humanis re-
bus ex omni parte conſtat perſcâum , fit ad ca-
pellenda ſterna minus idonea invenitur rationalis
anima forde peccatorum pro extirpanda effu-
gandaque propagine mortalitatis anime congluti-
nat* amore temporalium rerum, convenit infinitos
fexus utnoſque cœtus ia Gerundenſem urbem
ad venerabilem genitricis Dei Mari* fedis
Eccleſi* dedicationem. Quam vero dedicationem
domna Ermeſleodis Comitiffa Dei amatrix, fan-
âſrque Teligionis fervatrix, ac magnificus & ve-
nerabilis fedis pr*fata preful, domnus videlicet
Petrus, undique evocatis aliarum Ecdeſiarum
Pontificibus rogaverunt fieri. Dignum ſiquidem
erat ut poſt confummationem Eccleſi* , quam
ceperant a fundamentis decenter renovare, ejul-
dem dedicationem accelerarent priuſquam mors
improvifa accideret, hac ſcilicet ſpe, ut pro tem-
porali domo Eccleſi* domum «ternam in cmlis
■dificatam interventu beat* Mari* a Chriſto poſt-
modum l*ti ac ſecuri acciperent bonorum om-
nium retributore. Nam & domos ſo quibus qui
Deo militare caperent canonice viverent, predi-
âa domna Ermeſlendis venerabilis Comitiffa, fra-
ter quoque ejus antiffes magnificus, domnus vi-
delicet Petrus , ea ſpe qua pradiâum eſt cum
domno Raymundo Comite ac Mſrchiooc fruxer-
ant

Anno Chrifti uxxxvin. Kai. Septembr. anno
viii, regni Henrici regia, Aufonamconvenerunt
epifcopi ad AufonenGs eccleG* dedicationem .
Quo io conventu aâum eſt de finibus epifeopa-
tus AufonenGs. Interfuerunt Guifredus Narbo-
Dcnſis, & Rimbaldus Arelatenſis archiepifcopi, fit
epifcopi complures.

Anno Chrifti m. xl. Henrici Francorum regis E
anno x. convenerunt epifcopi ad Urgellenſis ec-
cleſi* dedicationem; ſcilicet, Guifredus Narbo-
SKnfu archiepifeopus, Henbaldus Urgellenſis epi-
feopus. Bercogarius Helenenſis, Guifredus Car-
caſſonenſis, Bernardus Conferanenſis, & Arnul-
fus Rotenſis.

Ex ſcMir Petri it Merte Pxriffie^fit erekiepifee-
pit jtu xdi Jkcripfit ex lecvxtiptertxe tebtlxrili,

ΔΒλ Cexvettlunx Gentxierf/, & Urgellerft kxe
[uxt ex 4pprad*ca ad Marram Hifrtxiuxep>1.106].
& 1069.

Q Uoniam fanâa religionis divinique cultus
verum fummoſqne eſtât proprium inceſ-
ſatcr faoſienſoque calle ad fu* proveâtonis
dere gradum fuppeditante caterva Deo rcligioſo
Canril General. Tom. XIX.

Oo a

rant

BXNEDICTUS
Ff tx

CONVENTUS

HSNRtcUS III IMP.
HENIL I. R. FRANC.

... .. - runt, quibus non solum da rebus ecclēsiasticis, A
ANrⁱⁱ fed etiam Je fuis ad in commune vivendum ita
fuffiienter dederunt ut abique excufatione & ii
fandis Jocis frequentiam habere fit divinum oft-
cium poffent peragere. Tali quippe fafto irhita-
ti lunt Dominum, qui populo Ifraeli promittens
felicitatis gaudia terrena, priufquam ad hafper-
venirent, pavit in itinere, ut majora fepoftmo-
dum accepturos certius (perarent premia qui jan-
in eundo fufficienter vita neceffaria percipiebant.
Sicfic prediAa Comitiffa Dei timorata & anti-
fies inclytus frater ipfius cum Raymundo Comi-
te clerum Ecclefia ipfius in prafemi vita rebus
fuffineant neceffariis quali In via, ut facilius ad
promiffa perveniant cteleftia, que dudomperpro-
milliottis terram fuerant figurata. Ita etiam tam g
ipfi quam & predidi Pontifices univerfas przf-
« Ecclefia facultates fit congregationis ejufdem
canonica, cum utrumque una fit Ecclefia pro-
pter fidei unitatem, fit alterum urriufque diver-
fum videatur habere nomen, pro melius vivendi
confuetudine fub benediāionis perpetue premia
confirmavere; fit nihilominus malediāionisvinculo
innodaverunt eterne ut quifquis aliquid pefa-
iz Ecclefie» vel canonice tentaverit minuire ac
przfumpfetit vi retinere, primitus Dei omnipo-
tentis iram percipiat, deinde ecclēsiastic» fit fo-
edatis exclufus conventionē: quin etiam poffet-
fio ipfius, fi quam videre habetur, cumipfode-
pereat, ita quod ad nihilum deveniat cumeisqui
tali vifi fuerint patrocinarī, ut quandocumque
infelicitur ipfius infelicem maligni fpiritus ingre-
dientem rapiant animam fit cum proditore Do-
mini & eis qui dixerunt Domino Deo, Arcde e
ueit, *fcirniunt vitrant latrant atlanta/*, perpe-
tuis eftuanJi averni ignibus concremandus & ver-
mibus flammivomis aepafendus, nifi priufquam
defungatur refipifeat, fit hcc quz tulit vel inju-
fte poffedit canonica fatifadione aut Pontificis
prenominatx fedis vel cleri ipfius affenfu vel au-
doritate reftituerit. Pontificem vero prclibat» fed-
dis, domnum fcilicet Petrum ac fotoremo ejus
ErnelTendem Comitiffam, necnon etiam diāum
Comitem ejus nepotem, ut dm fit beate vivant,
Dei clementiam exoramus fupplīces, quos vere
ejufdem Ecclefie» novimus fundatores ac acerrī-
mos defeniores fit nunc fit cfl. fit affuturos Deum
humo tenus expoftulamus. His etgo expeditis a
quicunque a przdidarum rerum rapacitate, ficut
predidum eft, manus continent, aut relaxave-
rit illicita poffeffione, vel etiam eafdein res de
fuis bonis auxerint, przfentis vitæ longzva cum-
lentu faniitate. & cum luce caruerint prziēti,
ditentur felicitate cœlefti. Inter hzc vero reli-
giofi Pontifices, domnus kilicet Gtnftedus fande
primz fedis Narbonenfis Archiepifcopus, hujuf-
fatus fedis antiftis illullriffimus, rcalique ftirpe
fatus ac etiam Deo dilectus & populo (ummiſque
virtutum meritis «quiparandus Oliva jure pro de-
bito Aufonenfis Epifcopus, necnon & egregius
domnus Heribaldus Urgellitanus Epifcopus, at-
que etiam fande religionis amator domnus Ber-
nardus Coferanenfis Epifcopus, przfulque Gui-
lahertus illuftris & przclarus Barchinonenfis pius
in omnibus, hifqtie pari voto conjundus domnus
Berengarius Elnenfis Epifcopus, fimilique affen-
fu Guifredus Carcaffonenfis Epifcopus, quin et-
iam converfationis bone fama notus omnibus Ar-
raldus Magalonenfis Epifcopus, admonuerunt fa-
ne ut quicumque cupit cum fidelibus cceleftis vi-
t hereditate perfrui, nihil de rebus Ecclefie»
que regali feu apoftolicali auQoritate five per vo-
ta fidelium fedi jsmidiāz funt collai» vel erunt
ac vi qualibet minuat, feu quod non optamus,
iacnlego aufu diripiat, fit eos quos furtive feu
doloie noverit tenere Pontifici aut clero hujus
iftius (edis publicare oondifferat. Alioquo hujus
inftitutionis fervatorem cceleftis patri»optaverunt
fieri tortiorem, e contra quippe rebellem in igni-
bus perpetuis ftabilem. Ut vero liquidius pateat
noftre difpofitiionis lenes, nec pofteros quadam
confufione quicquam de predidis moveat, fife-
cināe & compendioſe necnon fit abſolute eundi
ad explicanda utile & perneceffarium duximus,
ut concludendo diffiniat, hujus dotis quidem cor-
roboratores in primis admittimus ut irrefragabi-
li perpetuitate ea que hac continentur dote, eor-
um pontificali audoritate confirmata fub divina
obteftatiooe eorum (aerati ordinis abique inque-
tutine permaneant inconſulfa, fcilicet omnes Ec-
cleſie» vel univerfa przdia quantacumque vel ubi-
cunque quorumlibet Deo devote militantium vi-
rorum dono juſte fanſta matri Ecclefie» funt con-
cēda vel in perpetuum abſolute erunt conceden-
da, cum filvis fit pratis, cultis vel incultis, aut
horum pafcuariis, undecumque habet vel habere
debet aut habuit, five rafigis, vel monetis aut
teloneis, vel pifcatoriis, ftagnis, aut falinariis lo-
cis, vel maritimis pifeariis, fit navium mercitio-
niis, fije naufragiis, que eunda noſeitur habere
jam («pe prenominſra fedes, five in comitata
Gerundiraſi, vel Bifuldunenſi, aut ImpuritanenG,
necnon etiam Petralatenſi, abſque ambiguitate.
Verumtamen hujus dotis confirmatores ht (ont,
videlicet venerab^{lis} prime Narbonenfis fedis Ar-
chiepifcopus Guifredus, Oliva Aufonenſis fedis
Epifcopus, Arnaldus Magilonenſis Epifcopus,
Berengarius Elnenfis Epifcopus, Bernardus Cofe-
ranenſis Epifcopus, EribaldusUrgellitanusEpifco-
pus, Guifredus CſcraſſTonenſis Epifcopus, Guilla-
bertus Barchinonenſis Epifcopus, obſecranteft cor-
roborante ineffabilis pietatis Petro Epifcopo hujus
fedis fundatore largiffimo; qui canonum autoritate
fulti hanc conlaudando confirmant, & confirmando
eam obſervare predicant: ſie quidem ut fi quis quic-
quam de praelibatis prefumpferit minuire aut mi-
nuendo furripere aut fiirripiendo retinere, Deum
primitus flexis poplitis lacrymabiliter exorante»
ut Dei iram incurrat & Plutonis regna poffideat,
a facrolanāis matris Ecclefie» liminibus (eque-
liratus abſcedat, nullamque cum fidelibus portio-
nem obtineat, qui matrem Ecclefiam infeſſis ni-
ſibus opprimere captat. Ne vero pretermittatu
quoddam & proprium hereditarioque jure per-
petualiter poffidendum, & ut ita dicam, tertiam
partem de (uprataxatis rafigis & monetis aut te-
loneis, vel pdeatoriis, ftsgnis, five pafcuariis,
naviumque mercimonia, quod ha&enus viā eft
fanāa Ecclefia polTidere in prediāis comitatibus
regali five apoftolicali cenſura. Quibus vero ter-
minibas fumma contineatur hujus epifcopatus iat
patet omnibus. Equidem his quatuor comitati-
bus, Gerundenſi, Bifuldunenſi, Empuritanenſi,
Petralatenſi; cum eorum finibus propriique ter-
minibus. Iftius quidem dotis (Mgina xi. Kſl. O-
āobris faāa & a prediāis patribus confirmata eft
anno quidem dominice incarnationis mxxxviii.
Indiāione v. milleſima lxxvi. regni Henricigio-
riofiffimi Regis viii.

Oliva Epifcopus. Berengarius Epifcopus. Gui-
fredus ianſte Narbonenfis Ecclefia Archiepifco-
pus, qui hanc Ecclefiam noſtre ditrcceſis dedicavi,
ſubſcripſi. Petrus Epifcopus. Eriballus Epifcopus.
Arnaldus Epifcopus. S. Ermeffendis Comitiffir.
qua eadem dic ad honorem Dei fit matris Eo-
dēſie

anno
CHRISTI

GERUNDEN. & URfEELLEN.

défie trecentas auri contulit uncias ad auream A belle, castellum Guandalor, castellum Guards fi.

colstfrnendam tabulam.

ANNO
CHAUT!

AH* tonfeevettenll Echthlc Urgtllrtfl.

Cum venetabiles doâores nostri amici Dei & cletcâi ab ipso discipuli irent in mundum properdicatione *Mei*, placuit illis ut communiter vire^s rent in unutu congregati cibo carnali sicuti unanimiter vivebant cibo Ipirituali, ut nihil effet ptopier quod pollent ab alterutrum dividi. Adus quidem ita dicunt Apostolorum, quia quotquot erant possesores domorum acprediorum, vendebant de-ponebant pretia ante pedes Apostolorum, distribuebantur autem prout opus erat nnicuique eorum, & erat illis cor tinum & anima una. Hujus caule exemplum sequens Chriftianiffimus Ludovicus Rex Francorum unum constituit locum ut ministri Ecclesiarum coadunarentur in illum & Tumerent carnalem vidum, quatinus fine excufatione agerent Dei ministerium. Qui locus rede appellatur canonica, quia ibi ecclesiastica atque divina observatur regula. Canon enim Græce regula dicitur Latine. Igitur ego Guifredus prima fedis Narboënfis Archiepiscopus una cum domno Heribaldo (Jrgellenfis fedis perpetua virginis Maria Epifeopo, atque cum domno Berengario Elnenfis Ecclesiarum Pontifice, & Guifredo Carcastonenfis Ecclesia Præfule, de Bernardo Coieranenfis Ecclesia antiftite, atque Arnulfo Rotenfis JÇcellefir venerabili Pontifice, agent atque celebrans dedicationem gloriofir ac perpetue virginis *Matthe* pari voto parique rocoofensa fimog cum Conflantia Comniffa ejusdem Urgellenfis terra fit filio ejus Ermengaudus Comite, quamvis io puerili constituto atate, aliisque Principibus terra, perada dedicatione fanda Urgellenfis fedis pradide beata Maria, atque perada ab omnibus ejusdem Ecclesia fanda fedis dote, haneferipturam fadam ejusdem fedis canonica confirmavi cum predida fedis Pontifice & aliis preferiptis in ordine. Hæc atttem feriptura ita io perpetuum fit valitura cum omnibus rebus quas ipfaad-quiffivit canonica & quas deinceps eft adquiffitura. Res vero ejusdem canonica quæ feripte habentur in ea quam fecimus dote hic iterum sunt referiptr dt eidem canonica nostra manu confir-mata. In primis confirmamus alodia omnia atque castella fit EccleGas cum parrochiis & primitiis & decimis & omnibus fibi pertinentibus quareligiofiffimus reverenda memoriz Ermengaudus Epifeopus dedit ad przdide fedis feu ejus canonica opus, ob quam meriti caufam Deus retribuât requiem & vitam, & Chrifti mater virgo acquirat delidis ejus in cnelis Veniam, quod ipse in terris illi fabricavit Ecclesiam ipsam fedem beate Maria jamdidam. Poll cujus difceftum venerabilis fit nobiliffimus focceftbr ejus Eribaldus pradide Ecclesia opus tranftulic in melius & fuis locupletavit muneribus, infuper & ad honorem fedis canonicam constituit Dei fidelibus Ecclesiæ fervientibus, ~~ficu~~ ibi faâe testantur domus no-

castellum Efpalargû, castellum de Figerola. ca-Hélium Sadaoms, castellum Turns fraâr, castellum Turris ruber, castellum Bellivicini, fimulque cum aliis castellis de turribus quæ jam conftruda sunt live quæ deinceps conftruentur atque omnibus ad eadem castella de turres pertinentibus cum fuis terminis ac finibus. Infuper castrum Fontaneti cum primitiis ac decimis, cum finibus ac terminis, de castrum de Bordello cum primitiis ac decimis ejusque terminis. Infuper castrum de Petra rua cum primitus ac decimis, cum finibus de terminis. Præterea castrum de Cornelianna cum finibus de terminis. In comitatu Con-Bfluenti alodium de Aqua tepida cum Cuguzacrum villis & villulis ac terminis fit primitiis ac decimis de tafeis, & alodium de Aftovercum omnibus fibi pertinentibus. In comitatu Roffellionenfis alodium de Pontelliano. In comitatu Pallarenfi parrochiam de Siarb cum primitiis & decimis & cimiteriis. In comitatu Cerdanienfi medietatem alodii de Pino de de Villa vetere cum CKinnaoo. In comitatu Urgellenfi alodium de aqua mortua & de cruce de Pontelliano. Incomitata Bergitanenfi alodium quod est in parrochia fanâi Cocufatis five intra terminos castelli Etralis. Hæc sunt hæc etius quæ dedit Ermengaudus Epifeopus prædictus præfati fedis decanonicæ ejus. Confirmamus etiam alodia cum per-Crochiis quæ Ermengaudus egregius Urgellenfis Comitis fedi dedit canonice cum consensu &

voluntate digniffimi ac magnificentiffimi Præfulis Heribaldi jamdidi. In comitatu Urgellenfi parrochiam de *Ollana*, & parrochiam de Eceral, dt parrochiam de Msciana, quæ est in valle Andorre. Io comitatu Cerdanienfi parrochiam de Monteliiano. Iftas parrochias cum primitiis & decimis de villis de Tuxen dt parrochia ejusdem loci cum primitiis de decimis de tafeis, dtcum omni reddito cenfaali, dt cum cimiteriis Ecclesiarum de Ecclesiis de terminis de finibus fibi pertinentibus. Et in prædicto comitatu Urgellenfi alodium de Mora cum vineis de Erolis. Hæc sunt hæc etius quæ dimiffit feu dedit Comes prædictus Ermengaudus cum tertia parte telonei & meteatiprædictæ fedis, quem Deus merito caufz hujus gaudiis remuneret cteleftibus. Confirmamus etiam parrochiam de Bar de medietatem alodii de Pino de de Villa vetere de tertiam partem de ccufu defunâorum ad fandam fedem sepulcrorum, de alias duas partes quas Canonici habebant. Hæc sunt hæc etius quæ dedit Sancta *Epilçoputtd* canonicæ opus cum alodio de Elas: quem Episcopus Deus faciat hæredem cteleftium gaudiorum illud donum; de merito, quia *ipse* constituit ipfius canonicæ primordium. Confirmamus quoque parrochiam de Eguils, quam prædictus iufignis fande fedis Urgallenfis prædictus Heribaldus dedit, de alodium de Erolis de de Aranei de Entruas, de de Stamarix, de de Villa Mediana, quæ dedit Sancta Vicecomitiffa, de alodium de Ventenago, quod fuit de Guadaldo Epifeopo, de alodium de Êinga, quod fuit de Livani Presbyteri; de alodium de Vallicella cum alodio de Traverteris, de alodium de Tolon, quæ fuerunt *Senfredi* Vicecomitis, de quatuor manfos in Meranicis, de alodium de Ger de Moniolium, de alodium de Ocej, de duos manfos in Cereja qui fuerunt Amaldi Vicecomitis. Et in prædicto comitatu Urgellenfi alodium de Enargon de de Salent de de Torel, quæ fuit Bernardi Sanlç, de manium de Vineolis, dt alodium de Timoneta, quod

S»7 “?™fr”s CONCILIUM ROMANUM. S“«.T«.W>£. ›J»»

quod dedit Borrellus TartavaHenfis , dt fextamAres meos nec conforttum habere intra clauflra—
Panem c,Ilri Cabanne bonas , ten alodium de caoonjçs feu jn Ecclesiis qwe ibi funt & erunt
C,*a.TI Picafadets , quod dicitur turris Enegoois , & alo- audeat, nifi piius ipfe Epifeopus juret & jurent ,ejl
dium de Olius , & alodium de monte Leddan , jure jurando fideliter fuper altare beatę Marie
& alodium de Scaribot in Cellona , & ipfa alo- promittat feu promittant quod io omnibus & fe-
dia qu® funt in Bar . Hec omnia fupraferipta dem & canonicam cnm omnibus rebus bene re-
ssos omnes Epifeopi prgferipti confirmamus pre- gere & difpeniare ad honorem fedis & canonreç
fatç fedî atque ejus canonic® in perpetuum ha- dt clericorum procuret feu procurent. Hęc om-
biture . Id funt cafira, cafttlla, alodia ecclefias, nia fupraferipta ita conflitup ego Heribaldus gra-
parrochias, villas, villulas, primitias , decimas , tia Dei Epifeopus pariter cum omnibus Epileo-
cimiteria, cenfus, oblationes, cum cafis , terris pis jamdiâis omnes facultates fedis & canonicp
cultis ô(incultis, arboribus, vineis,campis,pratis, - confirmo, ita-ut nulla petfona cuiuslibet homi-
pafeuis, Glvis, faliâis, aquis,puteis,Molendinis, nis utriufque fexus hoc in quocunque evellere
aquarumquedifcurfibz, pifeariis, montibus, val- audeat aut evelli faciat aut «flentiat ant alien,
libus, collibus, & adjacentis eorum, & decimis fum proflet. Quod fi fecerit, excommunicationi
ferri At pifeis , fimuique cum omnibus ad ean- Bperpetuç fubjaceat, nifi ptenitentia duâus fedî &
dem fedem fit canonicam pertinentibus quas ho- canonic® illi fatifaciat, feu ejus clero canonical
die habent vel habitura funt, & quod acquifie- fatifaciens fe piçfentare Audeat. Quicumque ve-
runt vel acquifit® funt . Praterea ego Heri- ro banc conAitutionetn & confirmationem ferva-
ballus gratia Det Epifeopus conflituo inmeafe- verit, cceleftium bonorum bçredttatem accipiat ,
dis Urgellenfis canonica cum domnis* religiofilli- & hic & in çrernum gaudeat . AAa bcc confir-
mis Epifeopis ut quadraginta Canonici illic ha- matio atque conAitutio decimo Kalendas Novem-
beantur de illis qui in Ecclefia majores çlle vi- bria anno decimo regnante Hernico Rege Fran-
dentur cum fois clericis fibi fubjeâis qui flatores corum. Eribailna Epifeopus fubfcripl-. Arnulfus
funt. Conflituo quoque & fub anathematis vin- gratia Dei Epifeopus fubfcripfit! Conflantia gra-
culo cum omnibus hominibus Epifeopis & cleri- tia Dei Comitiffa fubfcripfit. Rsfthundus Levita
cis totius ordinis fubjungo, ut nullus clericorum & caput fcol® . Gerallus Archilevita . Borrellus
mçç Urgellenfis fedis qui nunc funt & erunt, fcbolafticus hoc fcripfit dic & anno quo fupra.
recipere nec acclamare fuccçfforem feu fuccçflo-

>> CONCILIUM ITALUM, folteC ROMANUM

In caufa Ariberti Mediolanenfis archiepifcopi a Benediâo IX. anno 1038.
celebratum.

«K M...
>»PW. FH A Ribertum Mediolanenſem archiepifcopumCprece confenfiffet, Deetieet ApHilicet illeet gnt-
perduellionis apud Conradum Salicum im- rtli fetiflicent itcrrlt netleetetit enitentitiet
peratorem accusatus in conventu Salernitanpçrxjjir, êT It tjet ftotificeteet Aethrftitu vlr ee-
cum caufam fuam defenfurus, minus caute de Mit rgint CaftUeent ilhnt terre tadrgraa danwale
imperatore obloquutus fuiſſet, nec forte purgare Jwpere/arr fttctfir, ill» nfrteutrtt rtfittett (nem-
le te valuiffet , culiodi® Popponis Aquilejenſis pe Ariberto): Ifit it ferit fre ffi rtt feet tn.
fiſtriarch® ab eodem imperatore trauitus eſt. Sed tniati . Hrc de concilio Romano anni 1038.
uga prereptus cum non reſpicere.* , frequenti alias incomperito, tradit Annaliſta Saxo Eccardi
anno 1038. a Romano pontifice juſſus eſt con- ad hunc annum.
C.lio fe fiſtere. Ibi cum ad officium nulla vi feu

WROMANUM CONCILIUM

Quo Bracila· Bohemis duci ptenitentia pro translatis fua authoritatp fileris
Jypfanis S. Adalbert! injungitur.

Anne 103p. vtl 1040. ctttirMnne.

B Radlaus Bohemi® dux opportunam nsduiDoraisw pfielatatt. Ai ket AplUlitm eit : fi ftt.
occafionem armis in Polonos motis totam ntlet trrer. Men [entneeti e tnttbt ptieeler ke-
eorum ditionem facili molitione occupavit Gne- fitie , & ftr eettet cirteemnntt ffrnient lnire
nam igitur viâor ingreſſus de opimo utbis illius yltctnltet Jntntieet. fefitre lit lqpin m nntille
ſpolio nihil curavit fuper martyris Adalbert!, & frefeetetit epjUlicet nt . Mçç»«a» «I fttctlep
& Gaodentii fratris ejus aliorumque fandorum ly- eluet rtftrt i driffieeet eettet Iflittttj & ca-
pfana . Hia manibus urbem fuam metropolim fttvtitt tte irete eetetelle vndtn, ·MH/ C* «fo-
tutaturus, Pragatn facra pignora tranſtulit . Afo tmtktt . fttpad «atras aa/G forat fiet ettie ftr.
itftttu, ſubdit Annaliſta Saxo Eccardi, yaf foEwJffor dr foa «d letent trenittm fetrunt ctrpu ,
Daavrae ApHeltct (Benediâo IX.) ut gt/le ereet cenati fetrnue "fleeteri fti fete five iiptrenter ,
ratahr, Ctt/ctfeet, C Decete Behemie fnlfinet fete five tene tntniint htt fttifi vtt Ocittit, frefifi-
trem vultfi. Aitrent legeic incit Beimuren ft- avel, at dex vgltr, ff ffictfeet ca-«eete neUffiuft
rntti emitte enet emetrillei pmttnei fietel & tfliee tffltctient cafireeitt tfticiefervintuini Dee
cleri-

59] BENEDICTOS
r. ix. CONCIL. VENETUM. 00M,κ.ΛT,It'.ηīt vu<r. >μ.
ieiTiopibu», quam etiam io "temporalibus benefi A nus capellanus. A Sanâonis civitate, Ranulfus
chit stic' & l, l h*c nollra conceilio inviolata ferve atchidiaconus, Arbaldus archtd'aconus.
>M. l tur, feriptum hoc fieri iufimus, & in aurea om De abbatibus, Hugo de fanâo Salvatore Car-
nium, qui ad dedicationem convenerant, feci. rofi, Fredericus de fanâo Florentio, Galterius
mus recitari. St quis sero hanc noflrsm confir- de fando Albino, Ebrardus de fanâo Kariletto,
mationem feienter violare, aut ei calumniam in- iandricus de fanâo Petro Carnoti, Durandus de
ferre prxfumpferit: authoritate Dei & nollra ex- fanfto Gildafio, Salomon, de BonavaUe, Hugo
communicatus maneat, nifi refipuerit, & -dignos Longiledit abbas, Fuloo de fanâo Joanne, An-
inde pernitenti@ fruâus fecerit. Clunam illam legifus peccator, Petrus de Nantoilo, Algeriut
fuper altare VFindocinenfis monaftjerii manibus de fanâo Amando, Arqaldus de AngeTiaco, Odo
nolitis pofuimus, ad notitiam & m teflimonium de tanâo Sabino, Ato de fanâo Michaelê ere-
noflr* confirmationis. Hre autem iaudaverijnt mi, Archembaldus de fanâo Maxentio, Joannes
fle conceflerunt clerici ecclcfix noflr@ qui nobif- de Lufione, Tetbaudus de Quirçiaco, Anfber-
cum venerant, Bono decanus, Vventio archidia- tus de Ponteleucio, Teudo de Burgulio; Odolri-
nus & thefaurarius, Rotbertus cellarius, Galre- cus de fanâo Martiale, Ermenterus abbas de lu-
riut xdituus. Rfeio, Tettbaudus de fanâo Benediâo.
Quod viderunt & audierunt honorabiles perfo- Nomina Baronum; Goftridus comes Andega-
n@ epifeoporum, abbatum, & multi alii, tam vorum, Agnes cdtitiffa, Guillelmus Aldvinus
ecclcfiafticx militi@, quam fxularis, 7'heoderi- comes, Radulfus vicecomes, Erfredus vicecomes,
eus Carnotenfs epifeopus, Gervafius Cenoma- Guillelmus vicecomes, Herveus vicecomes de Ble-
nenfis epifeopus, Hubertus Andegavenfis epiko- fo, Haimericus de Rancono, Goffridus de Prus-
pus, Ifembertus PiAvienfis epifeopus, Arnulfus liaco, liembardus, Teutbaudus de Blazono, Rai-
Sanâonenfis epifeopus, Girardus Engolilmenfis nardus, Afbericus de Monte Joannis, Jofceinu*
epifeopus, Amclius Albiens epifeopus. A civita- de fanda Maura, Petrus de Camiliaco, Ingelbal-
te Carnoto, Amulius atchidiaconus & precen- dus, Leo de Ambazio, Rainaldus, Salomon de
tor, Girogius «rchidiaconus, Sigo magifler fcho- Lavarzino, Nihardus de Monte aureo, Landri-
latum, Aeivertus capellanus, Hildeganus fubde- eus de Balgenciaco, Odo Dolenfis, Gislebertus,
canus, HilJevinus juvenis, Gafterius archidia- Heila de Volvento, Berlajus, Hademerus male
conus. A monafterio Sanfti Martini, Goftre- caplx, Hildebertus de Rupemahildis, Guillelmus
dus decanus, Galterius cantor, Rogerius fub- Chabocius, Petrus abbas, Guillelmus de Rupe,
decanus, Albertus cellarius, Odo iubeantor. C Rsnulfus Rabiolus, Guillelmus de Parteniaco,
A civitate Ptâava, Arnulfus decanus, Guilk- Conflantinus de Mello, Jofcelinus Cavanfgra-
mus cantor, Raino cantor fanâi Hilarii. A num, Petrus Mainade, Manafles frater epifeo-
Cenomano, Girardus cantor, Ingoifus, Hu- pi, Simon de Verruca, Stephanus de Mennaco,
bertus, Ermenuifus, kholafficus, Manklinus, Guillelmus frater Gervafii epifeopi, Harduinus
Rainaldus capellanus, Guillelmus. A civitate de Rupibus, Afbericus de firmitate Auraimi, Hu-
Andegava, Gauslenus decanus, Beringerius arch- bettus de Munitione.
idiaconus, Burchardus thefaurarius, Rainaldus Aâum Vtndocini ipfo die dedicationis mona-
atchidiaconus, Fulcojus capellanus, Joannes kho- fterti fanâr Trinitatis, anno ab incarnatione do-
lafficus, Gauslenus puer, Petrus fubdiaconus. mini mxl. Indtâlone vuil. regnante Henrico re-
Ab Engoifmo- Guillelmus archidiaconus, Vivia- ge Francorum, anno regni fui ix.

CONCILIUM V E N E T U M

In caufa diiciplinæ ecclcfiafticæ celebratum anno Chrifti mxl. fub Benediâo Papa IX.

Hoc concilium, afliftente & favente Domini- >creta Sânaoruns Patrum, ut confecrationes Pres-
co Flabanico duce Venetiarum, celebratum byterorum ante trigefimum annum, fle Diacono-
eft Veneriis in ecclcfia fanât Marci fub [Jrfopum XXVI. non fiant, abfque congruenti neceffi-
triarcha, in quo, telle Andrea Dandulo in fuo tate, fle cum confenfu tamen Metropolitani j fle
brevi chronico, pleraque ad difciplinam ecclcfia- Monialium confecrationes non fiant nifi in Albis
fticam fpêantia conftituta fuerunt.

Dt hoc Cotuillio hoc bobtt Dtdalnt l» Cbrooico'. Anno Domini noflri Jefu Chrifti 1040. afliftente & favente hoc Duce (ampe Domtuco Flobn-
to) Concilium Prxlatorum & totius Cleri Vene- ti@ in Ecclcfia S. Marci congregatum eft, in quo interfuerunt Drfus Urfiolo Patriarcha, Domini-
cus Gradonico Epifcopus Olivolenfis, Vitalis Ur- fioto Epifcopus Torcellanus, fle Leo Epifcopus Equilinus, fle ceteri, ubi flatutum eft juxta de-
creta Sânaoruns Patrum, ut confecrationes Pres- byterorum ante trigefimum annum, fle Diacono- rum XXVI. non fiant, abfque congruenti neceffi- tate, fle cum confenfu tamen Metropolitani j fle Monialium confecrationes non fiant nifi in Albis Pafchalibus, Epiphania, fic in feftis Apoftolorum. Item ut Chriftma, fle corpus Domini, vah facra, fle paramenta, fub clavi in Ecclcfia conferven- tur. Item ut nulla altaria, amiâus, cafula aper- fonis idoneis in cella laventur, fle veterata com- burantur; calix vero, fle patena, fle ^corporale nonnifi a Mmiftris in lacrario abluantur Item ut Moniales vafa facra non turgent, nec altara velent, nec incenfum faciant; fle plura alia pro reformatione morum decreta font.

ANNO 73 TIIIW <FT
CHRIST CONCILIA IN DIVERSIS GALLIARUM LOCIS <***<<< 日H>

Pro inllitue^da treuga fle pace anno Chrifti mxli.

Pdrw (f lottr privMot fLuotrt, mal freargaav randmv, loc tfl, dititot ditnaa ndttcitt
tit mit cooctitt cub fnttre trntftnt tfileofi: ftuit ttufwibot rttumutti toftittttmt. tlfjod btt

anno
 Otatsn
 M***

jpi
 aMMM. AMa/Am narrat Gladet, lld. v. cap. t. Aquentar contigit, ut pro fui multitudine fingul
 Contigit vero, inanis, ipso in tempore, inpiran. tim non queat adnotari. Et fati* iuste. Nam fi
 le jivina gratia, primitus in partibus Aquitani. cut dies dominicus propter dominicam refurre
 eis f deinde paulatim per uoiverfum Galliaruny aionem venerabilis habetur, ficoavus cognomi
 territorium, firmari paum propter timorem Dei natur.' ita quintus, textus, fic feptimus, ob do
 pariter fic amorem.* taliter ut nemo mortalium minice coena, fic ejufdem pattonis reverentiam,
 a feria quarta vespere, ad fecundam feriam in- debent ab iniquis aâionibus «fic feriati.
 ciplente luce., aufii temerario prafumeret quip- @vsd fynedien decretu fuiſſe praferiptene dakitare
 piam alicui hominum per vim auferre, neque ul- M» peffaeiui ; praſtrtim ceve ditat Glader flatulent
 tionis vindi&am a quocumque inimico exigere , fuiſſe, it t«» faut faiffet, a Chrifti<norum con
 nec ctiaqv - fidejuflore vadimoniutft fumere . tortio pelleretur: afflmeet /dv Caraoateafii,
 Quod fi ab aliquo Teri contigiffet contra hoc ço. Treviam Dei , cpifcoporum fic eccleſiarum
 decretum publicum ; aut de vita componeret, aut autoritate firmaram die: nefas limea communi
 a Chriftianorum coortio expulſus, patria pelle^ , lege faocitam, fed pro communi utilitate homi
 retor. Hoc inſnper placuit uoiverſis, vcluti vul- num, cx placito ac paſto civitati* ac pdtric.
 go dicitur, ut Toboga d^nini vocaretur. QuK de arguments plera ſan velleſgar Petrihk>Mjrca
 videlicet non ſolum humani* fulta prulidiis, ver- Paellieafii ankiepticepi netae ad rrwuw pnmm
 rum etiam multotien* diviſus fuſtrsgsta terrori, centllii Cleremeutani, rem. fanent. ff M. Autenli
 bus. Nam plerique vefani audaci temeritate pra- Demtnicy differlaioem de lrrsga tf pate: ^ut faed
 feriptum paum non timuere tranſgredi.' io qui- tih cum medtir cemmaae eſſi, a/fvr fatu adhuc el
 bus protinus aut divina vindex ira, feu-huma- fervatum, pacem ia ataltii Gallieram ceacilii fir
 nus gladius ultor extitit. Et hoc paſſitn tam fre- matam, cam treaga damini teafaadil.

WmFF   WW WW WR*WA' 'A w   WsW WiW» ' /W W n

CT GERMANICUM INCERTI LOCI CONCILIUM

Qj» Treva Dei pia fic faſiAa inſtitutio Habilita eft, anno circiter 1041. celebratum.

1*1**A* /''Vrca hat anaai pia tf fanSa Treva Dei iaſſi- C vespertina dici Mercurii inter omnes chriſtiauos
 Vjr tuti- empte aethere , vel ſuaſere S. Odileae amicos, fic inimicos, vicinos , fit extraneos, fit
 dMata Clumacenti, teſſe Hügeae Flaviaeentfi ad an- firma pax fit ſtsbilis treuva ufque in fecundam
 Mau 104t. Here igitur meditamenta ſua a S. Ah- feriam, id eft, die luoa ad ortnm folia, ut iſtis
 dade Ragindalda Arelateafi arthepiſetfti, tf faſſra- 2uatoor diebus ac noAibu* omni bora fecuri
 gatmii in ſenſilia, at credere par eſſi, caileiitſi pre- nt, fit faciant quidquid erit oppbrtunum ab om*
 pſſita , a fvrl-/ iac prediit epſſala, vtl ſyntdiſa ni timore inimicorum abſoluti, fic in tranquilli,
 ad epſſedpee, ſaieret^ae tiericet per ſialiaae direOa, tata pacis, fic iſtius trewns confirmati. Quieura
 ſſant PP. Martin , tt Dnraael Aaeedat. tan 1. que hanc pacem, fic trebvam Dei obſervaverint,
 cel. 161. referent. ac firmiter tenuerint, fint abſoluti a Deo Patre
 omnipotente, fic Filio ejus Jeſi* Chnfto, fic Spi-
 ritu SanAo, de Saoâa Maria cum choris virgi-
 num, ſie de S. Michaela cum choris angelorum,
 ſie de S. Petro principe apoſtolorum cuna omni,
 bus fandis, fic fidelibus eundis nunc fic ſemper ,
 Dſit per omnia ſecula fxculorum. Qui vero treu-
 v'm promiffam habuerint, fic ſe ſciente infringe-
 re voluerint, fint excommunicati a Deo Patre
 omnipotente, fic Filio ejus Jeſu Crifto, fic Spi-
 ritu ſfnâo, fit de omnibus fanâi* Dei, fint cxcorn,
 municati, malediſti, fic deteſtati hic fic fu perpe-
 tuum , fic ſint damnati ſicut Dathan, fic Abiron,
 fic ſicut Judas, qui tradidit Dominum, fic ſintdi*
 merſi in profundum inferni, ſicut Pharao in me-
 dio maris, fi ad emendationem non venerint, ſicut
 conſtitutum eſt. Videlicet fi quis in ipſi* diebus
 trcuve Dei, homicidium fecerit, exui faAu*, at-
 que a propria patria ejeAus Jeruſalem tendens ,
 longinquum illic patiatur exilium. Si vero in alii*
 quibuslibet rebut ſupradiâam treovam Dei fit pa-
 cem fregerit, examinatus per decreta legum ſecula*
 quan- Deî, pacem habentes ad inuicem, juxta modum culparum cogatur perſolvere,
 cem, ut cum ipſo mereamini pacem, fic tranqui-
 lilitatem perpetuam potſidere . Recipite ergo , fic
 tenete pacem, fitillam trevam Dei, quam fit nos,
 divina inſpirante mifericordia de celo nobis tranſ-
 miſſam jam accepimus fic firmiter tenemus , ita
 «onſtitutam, fic diſpoſicam , videlicet ut ab hora

SERMO ET CONFIRMATIO SANCTO- RUM PATRUM.

Tr/auw Dei.

*V**A*j** TN nomine Dei Patri* omnipotentis, fic Filii ,
 X & Spiritu* Sanâi. Raginbaldu* Arelſtenſis «r.
 chſicpſcopu», cum Benediâo Avenioneofi, & Ni-
 tardo Nicenſi epſcopi*, ocnon fit venerabili ab-
 bate domno (a) Odlone una cum omnibus epi-
 copia, & abbatibus, & cuoâo clero per univer.
 ſtm Galliam habitantibus » omnibus archiepiſco-
 pia, epſcopi* , preſbyteris, & cuoâo clero per
 totam Italiam commorantibus , gratia vobis fic
 pax a Deo Patre omnipotente , qui eſt, fic qui
 «rat, fic qui venturus eſt.

Rogamus vos , fit obſecramus omnes, qui ti.
 aſeti* Deum, fit creditis io eum, fic ipſius fan.
 prine redempti eſtis, ut caveatis, fic provideati;
 vos ad ſalutem animarum; fic corporum ; fic fe-
 quan- Deî, pacem habentes ad inuicem, juxta modum culparum cogatur perſolvere,
 cem, ut cum ipſo mereamini pacem, fic tranqui-
 lilitatem perpetuam potſidere . Recipite ergo , fic
 tenete pacem, fitillam trevam Dei, quam fit nos,
 divina inſpirante mifericordia de celo nobis tranſ-
 miſſam jam accepimus fic firmiter tenemus , ita
 «onſtitutam, fic diſpoſicam , videlicet ut ab hora

(a) Haqo Ftsvtaiaceafi* abbas Trevam antbne S. Odilonc in primis firmatam fuiſſe auoo ſa**, diſertiv veſbâ
 aſſarit in chranico, aamaue non ſolum teumaaa autoritate, fed «iam divinis tenoribus Muirmatam. Marthas
 Gnm/. GsnmdTTom. XIX.

Pp

A S no
CHXisTt
*«■

jps
vina opitulatione, quia apud nos, ut credimus, nihil boni agebatur, quando a Deo populo luo tranlmiffa eft. Dominica certa dies non celebra- batur, fed eunda fervilia opera in ea fiebant . Promiffimus itaque Deo ac devovimus quadridu- um, ut fupra diximus, ut V. feria propter afeen- fionem, VI. feria propter Chrifti ^affionem, fab- batum pro veneratione fepultur-, fit ut Dominica refurredio inviolabiliter celebraretur, ab omnibus rurale opus in ea omnino non fieret, inimicus ini- micum non formidaret, fecundum sudorifatem a Deo collatam, fit ab apoftolis traditam. Omoes, qui hanc pacem, fit Dei treuvam amaverint, be- nedicimus, fit abfolvimus, ficut fuperius didum eft. Illos autem, qui contradicunt, excommuni- camo*, maledicimus, fle anathematixamus, fit a liminibus fande matris ecclefie eliminamus. Cum eulem evenerit cuiquam vindicare in eos rqui hanc chartam, de Dei treuvam irrumpere prulumpferint, vindicantes nulli culp. habeantur obnoxii, fed

CONCILIIUM

/ j96
A ficut cultores/caule Dei ab omnibus chriftianis exeant, & redeant benedidi* Si vero refiduis die* bu» aliquid fublatum fuerit, & in diebus neuve obviaverit, omnino non teneatur, ne occasio ini- mico data videatur . Prstereatrogamus vos, fra- tres, ut in quacumque die apud vos prsediâa pax d(treuva conflitura fuerit, ipfum diem de- vote recolatis in nomine Sands Trinitatis-. La trônes quocumque de veftra regione ejiciatis, fit abominemini, maledicatis, & l excommunicetis ex parte omnium Sandorum, qui fupra feripti funt. Decimas vero veftras & primitias de labo- ribus veftris Deo offeratis. De bonis veftri» ad ecclefias deportetis pro falute vivorum, & defun- dorum, ut Deus vos liberet ab omnibus malis Bin hac vita, de poft hanc vitam perducatur vos ad regna edorum, qui cum Deo Patre, de Spiritu Sando vivit de regnat Deus in fecula feculorum, Arnen,

ANNO
Chkist i
"o4"

C^BISUNTINA SYNODUS DIOECESANA

Occafione dedicationis templi Murbacenium Monachorum, in quo libera jura illorum Monachorum confirmantur, ab Hugone Archiepilcopo anno 1041. celebrata.

Hnÿnû/ Arttotfifafi Btfentini Dftltmt pre jerr lAtre tteltfa S. Difidrit in Meriath datent i» plna fjnoio,

L...tr Sp.c.
S I res cœckfiaticas augemus, Deum fode pro- C
spitum nobis fore credimus. Hanc enim fibi fponfam elegit, hanc fanguine proprio acquifivir, Quidquid huic fponfo confertur, fponfi ad ufus conceditur; nec habent inter fe quid divifum, quia fpirtualiter funt unum. Credo fi rex edo- rum arbitrer foculorum hanc vellet efle ancillam, non fibi eligeret fpoofam; quia indecens valde effet, ut, qui ad hoc venit, ut mundo libertatem ferret, caufa fponfo fu- fervus fieret. Lex enim fic continet humana: fed abfit, ut noftr- legi fubdantnr divina. Qpapropter ego Hugo fandas Chriftopolitane ecclæ archiepifcopus, notum fie- ri cupio omnibus fanda religioni colla fubdenti- bus, qu(lter dominus abbas Eberhardus nobis pre omnibus ciriffimos, cundaque congregatio fandi D cœnobii Murbacenfis petierunt a nobis, ut dedi- cemus illis qufmdam eccliam infra noftrum epifeopatum fitam, noviter reflauratam, fed ab antiqua fundatam, quod libenter fecimus, redum- que fieri judicavimus. Supra(crypta namque ec- clia olim fuit regalis abbatia, fed ab antiquis regibus S. Leodegario Murbacenfi perprneptum tradita, freque deinceps manfit illi fubdita, ha- buitque fua prius privilegia, manfitque ab omni fervitutis jugo libera, ficut enters abbat- noftra in parochia. Poftquam autem fandorum martyrum Defiderii, & Regcnfridi corpora a fupradi&o lo- co sd Murbaceolem funt eccliam delata, ftimu- lante invidia, inardefcente avaritia, ecclef- no- ftrs miniftri, qui penes nos vocantur archipres- byteri, plus «quo diligentes formam nummi, hanc volvere elle fub tributo: fed non accidit res ex toto, ficuti propoferant animo. Retule- runt ad archiepifeopum, cujus nos nunc occupa- mus locum; quod turpiter circats ibi largum poffet fervitium accipere, & deinceps facerent illam tributariam, quam prius inveneram liberam; quod minime eft peradum, quia fecundi non erat licitum; tamen parvum fibi ufurparunt fer- vitium, fex femellas cum flatca dum fieret ab epifeopo circata, ob hoc archipresbyteri voluere

placitum Decani- per fe habere inibi. fed caufa congregationis, de abbatum, qui femper familia- rem apud noftrac» obtinere locum, non efper- mitium ufque in diem hodiernum.* fed dum* ali- quid contra jus divinum ab aliquo effet ibi pa- tratum, mittebat prxpofitus monafterii poft deca- num, dt fimul perficiebant opus divinum. Noti iode referebat decanus numum, fed prspofitos accipiebat bannum.

Taliter ufque ad noftra tempora res eft ada. Poftquam enim effedus fum archiepifcopus, dom- nus abbas fupraferiptus cœpit mihi ita efle fami- liariffimus cum fuis omnibus, quod non magia fuum, quam meum diligebat commodum; & ita, ubicumque poterat, noftram ut fuam exaltabat ecclefiam. Vifum fuit noftris fratribus dignum, ut quod antea cupidinarie fuerat adum, carita- tive effet emendatum; Rogatu Willenci noftri prapofiti, de Theodorici fandi Joannie Evangeli- fi- decani, & Lamberti fandi Stephani primice- rii, ceterifque utriufque congregationis canonicis non folum contentientibus, fed etiam devote ro- gantibus, ut priffoam libertatem fupraferipte ec- clæ concederemus: quod de facimus, potterif- que noftris ferrare mandamus. Hanc prifentem libertatem, quam peragimus, ia plena fynodo facimus. Interdico denique ex audoritate divinas clementis, ne quia meorum fuccefforum hoc li- bertatis donum audeat violare in pofteram, ip- fiufque ecclef- altaria, proprio fi fuerint paffote viduata, Murbacenfis ecclef- redores perfonam eligant habilem, de in prefeos uique, ut conveni- nit, deducant; cui noftri fucccflores abque pecu- nia animarum tribuant curam.

Et ut hoc velnt calefte munus ioconvulfum, ftabileque permaneat, proprii figilli impreffioe notam ponimus: fit a canonicis noftris a majore ufque ad minorem pmfente Sanda fynodus ex- tenta manibus firmare jubemus. Si quis vero, Juod minime fpero, bellator adventas deifica ca- ira hoc ingenuitatis privilegium infringere cona- tus fuerit, ex parte Pafloris pafforum, de ex per-

parte B. Petri principii Apoftolorum, atque ex parte S. Stephani proiomartyris Chrifti, & omni-
 chbst oiū, n Chrifoeolito* urbis fondatotum, catena fit
 ligatu», anathematizatus, & in terra viventium
 bona Domini non videat cum iuftis. Ego Hugo
 archiepifcopus hanc chartam propria manu firmo,
 ceterifque firmare praeipio. S. Willenci prapofi-
 ti fari&i Johannis Evangelifta. S. Theodorici de-
 cani. S. Gibuini cantoris & archidiaconi cardina-
 lis, S. Rotberti archidiaconi, & archidavi, S.
 Lamberti decani, f. Stephani, S. Girardi archi-
 diaconi, S. Winibaldi archidiaconi, S. Theodori,
 ci archidiaconi, S. Frederici Cencvenfis epifeopi,
 noftri ecclefia; S. Alberici fubcan-
 toris, Signum Manegaldi, Signum Stephanican-

tori», S. Rodulphi. S. Buodipi Cellerarii. S. —
 Dundttu capellani, S. Ottonis capellam, S-Deo-
 dati capellaoi, levit», S- Conftantioi levita, S.
 Rotgeri levit- capellani, S. Alberici fubdiaconi
 capellaoi, S.Frodooi» abbatis, S.Martini, S.Petri,
 S.badini facerdotis, S.Ardulfi diaconi, S.Rainal-
 di facerdotis, S. Ottonis archipreibyteri, S. Ru-
 dolphi archipresbyteri. Ego Raheruu levita reco-
 gnovi ad vicem Ermanfridi cancellarii anno Do-
 minice Incarnationis mtllefimo quadragefimo pti-
 mo, indifttone nona.

Aâa Bifuntio publice io fanâa fynodo VI.
 Feria VIII. Id. Novembris, regnante Hciorico
 Rege II. anno IV. przlulatus vero domni Hu-
 goois decimo, j.

ANNO

CH*it'

SYNODUS CÆSENATENSIS, ...

CHRUU

In qua Joannes epifcopus, clericorum in commune viventium focietatem inftituit,
 iiique alendis patrimonium allignat, anno Chrifti mxi ii.

n tnt. ta- TN nomine Dei & Salvatoris noſtri Jeſu Chri-
 tute. n. JI fit Anno, Deo propitio, pontificatus D. N.
 Benediâi lummi pontificis, de univerſalis papr,
 in apoſtolica fandiſſima beati Petri apoſtoli do-
 mini fede, anno decimo, die fecunda menſis Ju-
 nii, indiftione decima, & anno ab incarnatione
 domini milleſimo quadrageſimo fecundo, poſt
 obitum Conradi imperatoris, Calena. Diverſa
 licet in fe membra retineat eccleſia mater uni-
 verſalis unita tamen eſt, & ratione fidei, &
 operatione virtutis. Nam fecundum apoſtoli fen-
 rentiam, in uno corpore diverſa funt mem-
 bra omnia autem non eundem adum habent.
 Et in eccleſia diverſi funt ordines: fed ad unum
 caput, quod Chriſtus eſt, generaliter referun-
 tur. Conſtat eccleſiam..... Aliter ta-
 men in eccleſia monachi, aliter clerici conver-
 tantur ..... Et ideo ego Joannes divini rei-
 peâus operatione epifcopus Ccenas, clericorum
 noſtri epifcopatus vitam in melius reformare,
 domino inſpirante volens..... cum concilio Ge-
 beardi femori», de magiſtri noſtri, Ravenatiſſedis
 archiep., aliorumque confratrum noſtrorum, tam
 epifeoporum, quam etiam religioſorum abbatum,
 aliquantos facerdotes, necnon de diacones, cete-
 roſque eccleſiaſtici ſtatus, in unum collegimus,
 qui ad honorem domini, & fanât Joannis Bap-
 tiſta, communiter in uno loco conveniant, ubi
 communiter veſcantur, de dormiant, de ad fer-

viendum domino fine intermiſſione confinant)
 &, ut ſolummodo divino cuiſque mancipetur, a
 populari converſatione removeantur. Nam ſicut
 ait apoſtolus. * Qui militat dentiae, implicat
 ſe atgtliti fncalaribai. Ideo conſilio, tam majo-
 rum, quam minorum, totiufque populi noſtri :
 Ego prediâus Joannes epifcopus Ccenas trado,
 de ordino, de in perpetuum dtſpono vobis, Jo-
 annes archipresbyter, Petre presbyter, de per vos,
 veſtris fratribus, de ſicceiTohbus in perpetuum,
 qui canonico more ad ferviendum noſtra eccleſiz.
 funt permanſuri, ideſt, plebem nram integram
 cum omnibus ſibi pertinentibus, qui vocabulum
 eſt fanât Viâoris in valle, monafterium unum
 integrum, cui vocabulum eſt fanâorum Lauren-
 tii, de Zenonis,..... Debeat etiam orare af-
 fidue pro mea, de meorum anteceſſorum, de ſuc-
 ceſſorum anima. Et non licebit nobis de noſtri»
 ſucceſſoribus, hac omnia qua largiti fumus per
 ullum modum abſtrahere, vel minuire. Quod ſi
 quis ſupradiâx ordinationis de diſpenſatione ſtatu-
 tum temerarie.....

Ego Gebeardus, Dei gratia, archiepifcopus.

Ego Joannes, gratia dei, epifcopus Cafena-
 tenſis eccleſia, ſie diſpolui, ſic decrevi, de in
 perpetuum valere praecepi.

Et ſibicnptmMt aliqm tſſit/.

SYNODALE DECRETUM DE PACE,

q u a vulgo Travia Dei dicitur,

a» Regin
 Cexil. r..
 «0». r..

Coſtitutum a Willclmo ſeniore Rege Anglorum ac Duce Normannorum, de Epifeopis
 Normannia, apud Cadomum 104*.

Sic rſſitmtitr lituim tx MS. S. Micimlii,

ettera funt ctlltta, ſimul & cum Bigetitn».

F Ratresin Domino cariffimi, io pace qua vul. E
 go dicitur Trevia Dei, de qua die Mercurii
 Solẽ occidente incipit, de die Luna Sole oſcen-
 te finit, baſe qua dicam vobis promptiffima men-
 te dehinc in antea debetis obſervare. Nullus ho-
 mo, nec ſeemina hominem aut ſeeminam unquam
 alſaliat, nec vulneret, nec occidat, nec cartel-
 lum, nec burgum, nec villam in hoc ſpatioqua*
 Cmul. Gtxcxl. Tom. XIX.

ter dierum de quinque noâiurn alſaliat, nec de-
 pradetur, nec capiat, nec ardeat ullo ingenio,
 aJt yfoienug, ut aliqua fraude. Quod ſi ali-
 quis, quod abiit, illam non tenendo qua praci-
 pimus infregerit, ſi non 30. annorum poeniten-
 tiam in exilio fecerit, de antequam ab Epifcopa-
 tu noſtro exeat, quicquid fecit contra pacem,
 emendaverit, a Domino Deo fit excommunc*

Pp a tu»,

— 799 3b^0i7t'' CONCILIA DUO HBNRICU¹ lit. LMP. 000
 HBNKICUS 1. R. FRANC.
 — ttiis, & a tota Chrillianitate Cc teporatus. Qui- Afenferint, maledicant. Si quis autem fe pacem—
 chrIn¹ cu,n9uc vcr¹ 'H» «t'9''* te communicaverit, nelcicenter dixerit infregirte prius facrasnentutn *nni>
 aut confilium, lire adjutorium dederit, aut ul- faciat, calidumque b iudicii ferrum portet.

O «SER VATION ES.

Ptsetetca , Fratres , hanc pacem & Treviatn

Dei, detetrisae debetiis, inlupr de rebus omni-
 bus qur haberi polTunt , tenebins inter vos . Quod

in quis aut aliquam beluam , aut etiam obolum ,
 fiq¹ veilimentum in illa pace tulet¹ alieni, fit

excommunicatur, donec ad emendationem veniat.

Qu id fi ad emendationem volueit venire , pri-
 mum reddat , quod rapuit , aut tantum quanti
 ciAt pretii quod abstulit. Dehinc 7. annis poeni-
 tear intra Episcopaium. Si autem morietur priuf-
 quam fatifaciat, & poenitentiam fumat, non fe-
 pcliatur, nec a loco quo obiit moveatur, nifi pro
 illo parentes ejus fatifceciint ei, cu'injuriam fe-
 cit . Ceterum in hac pace nullus nifi Rex aut
 Comes hnjs patriz cabalhcationem aut holbli-
 uem laciAt.* < q< quicumque in «.aballicatione aut
 holblitate Regis fuerit, in hoc Epifcopalu : nihil
 plunum fibi & luis equis neceffaria ad viftum
 accipiant. Mercatores autem, & quod nomines
 qu> ab aliis regionibus per vos tranfierint, pæcem
 habeant a vobis.

Hanc etiam Dei Treviam ab initio Adventus
 Dominici ulque ad OAavas Epiphanie, & a ca-
 pite jejunii utque ad OAavas Patch*, & a die-
 bus Rogationum inchoantibus ufque ad OAavas
 Pentecoffes per omnes dies tenebitis. Presbyteris
 autem pircipuur, ut in feffivitatibus ac diebus
 dounimeis omnes alios, qui hanc pacem observa-
 verint, pro illis preces agendo, benedicant; illos
 vero qui infregerint, aut qui inlraAoribus con-

¹ Caroli Magni flirpe ad occafum inclinante .Comites,
 fui Piovinciarum Redores *tas* fibi canquam privatas
 facultates > patrimoniū aieffeere crepelunt. Translatio
 Regni ad Hugonem illorum conatus plurimum adjuvit:
 Provinci* non amplius ex anteriorum legum auAontate
 diredsr ; fed quifque res magis ex commodo, quam ex
 «quo ordinare g-liebat. Vicino vicinum invidere, ri-
 xis movere, pugnas invicem committere ia morem de-
 venit . Magnatum exemplo privatorum pugnr & bella
 quali domeftica ; fatda quam vocitabant ante quafi in-
 termortuarevixit, & quo iefnel quip quempiam occidit-
 viciat

o lerreAorem vel quemvis ex ejus genere impune occidere
 coeperunt. Ad tollendum tam prave malum, quoniam Mn
 poterat fatim curari, hac arte itum eft. Quidam dies
 assignaci fune , quibus quies effct ab hujufwdi bellis ,
 nec alium quivis perlequi auderet, fed finguli publica
 quiete iecuri fruerentur : dc has inducias Treugam Dei
 ieu Treviam Domini vocitarunt, de qua paffmi apud
 AuAores illius temporis. Trevia illa decretis Concilio-
 rum, & fummorum Pontificum literis celebrata eft &
 approbata ; qui vero hanc induciarum legem temere
 violare auli eient, capitis aut exilii poena vel excepte
 municatione ple&ebantur; mio apud feriutores illius avi
 legitur plurimos ipfo Deo vindice profitates. Non eodem
 tempore ubique fulcepta fuit. Anno 997. Dagbertus Bi-
 tuncenfi* Archiep. chartam de Treuga & pace a Vvi-
 done Anicienfi aluique Epifcopis faaam cum Theobal-
 do Viennenfi Arekiep. confirmavit. Anno soy. per Are-
 latenfem & Lugdunenfem Provincias , adeoque per uni-
 vetiam Brgrundiam, editum fuit ab Epifcopis decretum
 de reformanda pace ieu Treuga Dei , quod univerfi
 promptis animis acceperunt. Ex Glabro Radulfo l. q.c.
 j. an. 104t. Treuga Dei, auAore in primis OdoneClu-
 niacenfi Abbate, denuo flatuta eft, teffe Hugone Ua-
 vimacenfi Abbate. Hanc Auftrafii probavere, ac tan-
 dem Neuftrafii in Conciliis Cadomi habitis an- ioq<. &
 1061.

b Jndicii ferrans portet.) In Pontificali ante 1000. an.
 fenpto, quod in Gemmeticenfi bibliotheca affervatur ,
 rin s iudicii per ferrum candens ita fe habet. Ferrau*
 proferatur . « culpato cornu onsnibz affrptatur , < q<
 per alea/arias novena pedunt portetur, monui figillitur ,
 job figillo ltrwiar , & pofit rei aafit! opertatur : & fi afaa-
 das efi , Deo gratuletur ; fi autem famei crndrjerm ia ve-
 fiigio ferri invehetur , culpabilis & immundus reputetur,

ANNO
 LHK.sn

CONCILIA DUO PROVINCIAL NARBONENSIS.

A Nno falutis human* mxij ii. in concilio
 provinci* Narboneofis, cui interfuerunt archiepitcopi duo, Narbonenfis & Arelaieniis , &
 tpiicopi oAodecim, excommunicat! funt ; nvafo-
 res bonorum monafterii Cuxancnfis.

104J. Anno Chrifti mxiv. decretum ediderunt Gui-
 frdus Narbonenfis archiepilcopus, & Oliba epi-
 fcopus Aufonenfis l quo privilegiis tuis commu-
 nierunt ecclefiam fandi Michaelis Fluvianenfis in
 comitatu Empontano. Cui decreto fublcripletunt
 Guifredus archiepilcopus Naruoneiifis, Bernardus
 epixcopus Conleranenfis, Petrus epifeopus , Oli-
 ba epifeopus*, Arnaldus epifeopus Magalonenfis,
 Froterius Nemaulcnii j, Berenganus Helenenfis ,
 C.rc.ff> Amulius Rotenfis, Vvifredus epifeopus *. Et fub-
 E amulientibus temporibus, Guillelmus epifeopus Au-
 fonrnfis, Bcrngai ms Geiundeofis , & Bercnganus
 Barcinonenhs. Dm vero pott h*c tempora ,
 decretum illud confirmavit Giraidus Oftienfis epi-
 fcopus, apollolicz ledis legatus.

Ex tabul Caxaneafis moat/ieru , Allt atrufijæ
 condli def.rpjt Petrus de Marea Parlijlenfi archiept-
 Joual : cui accepta jerlmus hac breviaria. Poffenat
 son- > lum tempore Gregorij VI. celebratam tfl. Hic
 tamen cal> priere conjanxlmal, cum flnt ambo ejuf-

OJ>m provinciae, ambo ex nfdem tabollt Cuxant'fl-
 bas ilefcrtptit.

Afin Pinibonenfir Concilli anni 1043. A*c fonte
 Martene Tbefaio Anecdotorum

Vvifredus fandz prima: fedis Narbonenfis Ec-
 cleli* archiepilcopus, & Petrus Gerundenfis epi-
 fcopus, & Gaulredus epiicopus Garcaflonenfis, &
 Berengarius epifeopus Elenenfis, & Guisclibertus
 epifeopus Barcinnonenfis, & Guillelmus Urgel-
 lenfis epifeopus, & Bernardus epifeopus Conféra-
 nenfis, & Bernardus epifeopus Biterwnfis , dtle-
 illimis faoAz matris Ecclefiz filiis donum per-
 prux benediAionis. Fratres & coepifcops noftri
 Olivz, ac congregationis fanAi Archangeli Mi-
 chaelis Coxanenfis cœnobii fibi commit!*, gravit*
 fimam querimoniam vidimus atque audivimus
 quam valde dolentes veftris nunc aurbibus intima-
 mus: ut & vos condoleatis, & eis una nobifeum
 pro polle auxilium ferre Audeatis . Eft autem
 hujulinodi . Sunt przdiais in Teniliotenfe & in
 Roillilionenfe Comitatu Deo & S. Michaelta fide-
 libus & religiofis viris donata, atque concerta .
 Hzc ira atTiduis deprzdationibus, iovationibus, hof*
 pitationibus , atque rapinis a pravis A perversis
 hominibus devertantur, ut pene ipfi pontifici &
 futribus przdidr cœnobii inutilia effe videantur.
 Hujus

«O.   "“D,i,r“   NARBONENSIS PROVINCIAL.   SS^VwISc.   «"*

— Hujus rei lamentabilem coram noſtri prſentia A quo ad ufque digna pœmiudine Deo ſic S-Michae-
*NN?w fiaen,ei querelam, deprecati ſunt nos cum mul- li & fratribus 'ejuldem cœnobii fatjſfaciat, ſicul- AN^2.
CM>L' 10 gonitu, ut libi dignaremur in hac parte fue* tem ab hoc vinculo excommunicationis domnum
Urvarentur, aliquo modo Habilite. Quorum pre* Guilehnum tomitem, & fratres, ac filios ejbs,
cibus annuentes, & prſcepia regalia ac iummo* quia indignum ducimus illos excommunicationi
rum Apoſtolicprum privilegia eidem venerabili lo- tybdere, quos fxpe didi coenobii patronos vel dc*
co fada cognolcentes, ſicut in eis auctoritate, re- fenlores cupimus effe. Hanc vero commonitionis
gia conceſtum, ſic apoſtolica manu roboratum chartulam manibus noſtris firmamus, ſic ceteros
invenimus, ita ſic confirmamus, commonentes ex coepiſcopos noſtros, in quorum manibus venerit,
parte omnipotentis Dei, & cjuldem glorioGſtimi feu comites regionis noſtrſ ob remed um anima*
Michaelis archangel, omniumque fimul fandp- rum fuarum firmare rogamus. t Berengarius epi-
rum, ut nullos deinceps in' jam didis vel in om- icopus. f Wifredus Cſrcaſlbnenſis prrfui. t Ar-
nibus aliis ejuldem cœnobii prſdiis hoſpitari, naldus epiſe. Malagenenſis. t Guislibertus gratia
prxdare, invadere, rapere, diripere, vel aliquam Dei epiic. f Bernardus epiſe. t Ugo epiicopus
injuriam inferre, aut ullum plackum contrarium B Vceci*. f Froterius epiſeopus Nemaufenſis. f
abbati, vel fratribus prſfati cœnobii tenere prſ- Ugo Toloianenſis. f Amellus epilopus. t Gui'-
futnar : ut & prſcepia regalia jnconvulſa per- lclmus gratia Dei Urgellenſis epilcopur. f Ber-
maneant, & prſdidus pontifex ac fratres ſupra nardus gratia Dei epiſeopus Conleranenſis. f Oli-
nominati cznobii, ſic ſuceſſores eorum prae- ba epiſeopus. f Guillelmus epiſeopus. f Bernar-
dia ſua fine ulla inquietudine ^offideant. Si dus Lutevenſis prſtul. f Stephanus Attenſis epi-
vero, quod abiit, aliquis hanc noſtram commo* icopus. f Bernardus fedis Biterrenſis epiicopus ;
nitionem pro nihilo duxerit, ſic praeceptis regali* Pettus epiicopus. f Petrus epiſeopus Caballonen-
bus ac apoſtolicis fedis Romane privilegiis con- Gs. f Guibcdus lanſtzprimz Narbonenſis eccle-
trarius exticerit, hunc ex parte Dei ſic magni fiz epiicopus ſubſcripſi. f Raimbaldus archiep-
principis Michaelis omniumque Sandorum Chri- ſcopus Arelatenſis. Scripta manu Johannis, juſſu
lli excommunicamus, ſic a liminibus fandz ma* domui Oliva: pontificis anno 1043. Domini incar-
tria Eccleſiz extraneum judicamus : ea videlicet nationis, 16. cal. aprilis xtj. antra regni Herni-
ratione, ut tamdiu excommunicatur, ſic a confor- ci regis.
tio omnium Chriſtianorum ſeparatua permaneat,

ta. AD NARBONENSE CONCILIUM

Abh» 104J. bakitH'tt.

ADDITIO.

ii M'ii
twl. U« fuit cauſa Narbonenſis concilii anno
UTI. 1043. indicendi, hzc ipſa pariter ſit alterius
anno 1045. cogendi prſbuit occationem. Juratas
anno 1043. Narbbnz m concilio inducias abra-
perat Gautredus Narbonenſis archiepifeopus, re-
iumptis, quae jam poluerat, in comitem Narbo-
nenſem armis. Quart vtntruut tpijctpt ta
terruM (Narbonam videlicet) # ubb eum ndtm
archieptlcapo firmaverunt tre^uau Del iwttbliem
tenere m aataem terram tn am, atyve ex eadem
corruptaet ttterrrlmt jxflitlaen facere. Verba ſunt
Vicecomitis Narbonenſis, de quo in concilio
amtt 1043.

CONCILIIUM NARBONENSE

it Mirux Eodem anno mxi iii. celebratum confirmat donationem faſtam Eccleſiz CarcaſſonenG
Tbc<+>0 a Vvillclmo Hugonu.

Ex Chartaria Carcajjauetifi.

Nno Dominiez Incarnationis xttm. poſtdfe ſic uxore ejus Senegundis. Notum ſil omnibus
milleſimum arra milleſima mxxx. indid. xi. fidelibus fandz Dei Eccleſiz prſſentibus ſic futu-
calendarum Auggſti, anno 13. regnante Henrico ris, quoniam nos rettauravimus quamdam Eccle-
ptiffimo Francigeno, adum Synodale concilium fiam in honore fandz Dei genitricis Maiizcum
apud urbem Narbonam prſGdente piiffimo Guitre- altaribus SS.Johannis & Petri, ob amorem Do-
do eju'dem civitatis, Deo favente, metropolita* mini noſtri Jefu Chriſti, ut miſericors ſic piopi-
no cumſuffraganeis ſuis inferendis, atque fandif- tius lit peccatis noſtris, ſic conferat nobis remu-
limo primate faadz ArelatenGs eccleſiz nomine nationem zternz vite, ſic deſiderium crielbs
Raimbaldo cum coepiſcopis in eodem fando conci E patrie. Conferimus etiam eidem eccleſiz alodium
lio reſidentibus. Quorum conſpedibus efferent prſdidum Edra nuncupatum de villa Somniaco,
fe Willelmus Hugonis vir bonz indolis, rogahs qui vocatur Mairne, cum domibus ſic omnibus
obnixie idem fandum Concilium confirmare Do- zd'ficiis quz ad domos pertinent, terris, vi-
mino Deo ſic S. Dei genitrici Marie a fe rezdi- neis,.... tum ſic heremum arboribus, pomiferM,
ficatz, tn locum quem vocant Edra, alodium a vel impomieris, vel olivariis, fylvis, pratis, pa-
tcuis,

<oj
 *feuis, garicis, fontibus, decurfibus vel recurfibus
 CHRISTI *9u,rura veⁱ viarum, cum omnibus ad noſtrum
 ,<eⁱ pertinentibus in pnediâis lociⁱ, cum termi-
 nis ft afrontationibus, exiis & regreffis earum .
 Similiter douamua ipſum alodium, quod eſt in
 termino ville, qtiſ dicitur Mora, & ipſumquod
 habemus vel habere<debemus in locum qui no-
 minatur R.oca, quantum in praefatis loci-per quam-
 cumque direſtam vocem habemus, vel habere de-
 bemus , feu per parentes , feu per comparatio-
 nem , five per donationem, feu per commuta-
 tionem, vel per quameumque vocem cum termi-
 nis ſit afrontationibus, cxiifque, dt regreffis via-
 rum .... prefenti donamus, dt io futuro Deo,
 & donaturi fumos ut ; . . . domus Dei perpetuo
 fit honorais, ft illuminata, ft decorata, vel ab
 ordine canonico, vel ſi Deus voluerit monacho.
 Enixeque veſtram almitatem rogamus, ft veſtraj
 ianſtitim* ft revereotiffim* firmitati vel auſtori-
 tati, Deo donante, roboretur, ut nullus veſtra
 auâoritati reſiſtere queat fine anima ſua detri-
 mento . Nam iſdem locus dudum eſt conſecratus
 a prefulc Gerundenſis Eccleſie Petro, ft epifeo-
 po Carcaffenſi ft Guifrido, & Bernardo pontifice
 Conferanenſi. Igitur nos praſcripti prafulcs cum
 fan&o conventu prſdi&o annuentes votis, & pre-
 cibus eorum, confirmavimus prediſta Eccleſia ,
 ft omnibus ibidem Deo militantibus, omnia qua
 ft iſti nunc offerunt, ft inaotea, Deo juvante ,
 colluuri ſunt, five per quo inantea qnſlibet fi-
 delium eumdem locum venerabilem de ſuis rebus
 juſte ditaverit. Si quis autem, quod minime crę-
 dunuj fieri, temerario auſu volucris infringere ,
 vel quolibet modo de poteſtate prrfata eccleſia
 difrumperit, ft inſia trium meſium ſpatiumnon
 emendaverit , primum *iram Dei* incurret, & a
 liminibus ſanſta Dei eccleſia ft omnium Chri-
 ſtianorum confortio extraneos fiat. Quo vinculo
 configamus eos, qui antiquum alodium *prafata*

tentiez) ii aæ aæ aæ tæcæ aſ aſ t

»AD CONCILIUM NARBONENSE

ANNO 104J. CELEBRATUM.

ADDITIO.

S» s<pvi VTAnnoenⁱ hujus concilii indicendi cauſa perD>^< de hoc ut conjicit Baluzius) Narbooeofi *conclt*
 M><d p<(- Labbcm ft colkâores huc uſque latuit. *A gregavit caaciUaat aææmiicaatjaata prafataarbt*
 Qjic enim ejus aſſa a Labbco, ft P. Manene *liiarbwa atallaraæ /mo ditcreſſe tpiſcaparaat, mter*
 icferuntur, hzc ad privatas tantum querelas , *?«-/ fait Rjumbaldn Artlattufit arcbiepiſcapat ,*
 occaſione lynodi hujus ſopitas, perlinent ; nihil *(cujus inter concilii Patres nomen re ip(a legi-*
 vero publicum , nihil ex decretis ad morum vel *tur) & l» taraat, atjat atſtraraat aantaat pra.*
 eccleſiaſticę dilciplinc reformationem habent . *Jntiaat rti^ait caattai aratat atditartaj, dTaorſeav*
 Nunc tandem concilii hujus peculiarem ſcoputn *ſacxli mihtiaat , 4/y»e rxcvavarawcaody avûfir fab*
 detexiſſe mihi vilui futn in querimonia Berenga- *aatbeata tam ft tpfam, faam aamt faa dimctju*
 lli vicecomitis Narbonenſis dc Guifredo Narbo- *tpiſctptt, y» ; ab dia iſt dtactptt armai traai fam.*
 nenſi archiepiſcopo coram Patribus Tolofaoi (ut *ptari.* Is ergo coocillii icopus ft decreta.

a

CONCILIIUM CONSTANTIENSE

Ubi maxima pax inſtituta anno Chriſti mil l r^

TÿB bac coacillo ita Mariaaat Scatat la cbnai- E Pannonias invadens, ſatisfiſſiones, obſides, mu-
 U et, G tx tt cbrtictx Hddcatbtattatt : An- nera, pacis per juſjurandum confirmationem ac-
 LV imp^o uo mxt iv. indiâ. xn. Hcmricus * rex iterum cipicns, difceſſit. Inde reverius, Conſtantienſi fy-
 H.IIV- no-

Iñ Eoedi/ht* Epifcopos fervus fervorum Dei Ur-Ddanda pervenerunt- propter Deum non relinque-
 AJ font Gradenfi Patriarche perpetuum in Do- re, fed digna emendatione corrigere. Et fi fe-
 m^oo. Jec-Chrifto-folutum. Sicut plurimum gau- cularibus officiis ordo fuus, gt tradita a maiori-
 demus in Domino, & in dono gratin ipfius glo- bus difciplina fervenda eft, quis ferat Ecdeafu-
 riamur, fi fanda Ecclefia per bona opera crefcit bicos ordines temerari, ac prafumptione confundi ?
 maguifice, dt dilatatur ampliffime, ita nimium aut ita negligere, & emendanda non opem
 affligimur, & tribulamur dc ejus oppreffione, fu- ferendo poffponere. Qttpropter omnibus S. Dei
 per ^{iam} crebrior lamentationum fermo perlatus Ecclefia filiis notum efte volumus, quod deto-
 non oportuerat quidem ab illis, quibas fab- ftabile nefas tempore noftri decoloris Joannis Pa-
 flentari, atque honorari debuerat, tantis eamop- pe a Poppone ForojuIenfi Prufule diabolo fua-
 preffionibus concini, ideoque oecularium eft, ut remotis talium tergiverfationibus, quibus veneno-
 fa malitia revelari, & obfcurari bonitas & veritas folet, adminiculum non modicum lamentan-
 tibus iufte impendatur, atque ab Apoftolica le- de fuffragetur, quos per divinam gratiam Chri-
 de fuffragetur, quos per divinam gratiam Chri- fti auxilio dignum eft adjuvari, neve totius Ec-
 defin perturbatione imprudens pcedat intentio, dt ea que a feoais pcedefforibus nofttris, dc
 dc reliquis findis dudam fuerant prohibita, deuo revivifeant. Sedis namque noftns confideratione
 compellimur ea, quae ad notionem nofttramcmcn- dere ad fe pertinere, unde privilegium feb tali-
 con-

conferatur est tenore. Ut fit quando de ce aii-Ati-, vel Italia regni ditionem» feu in Comita-
 /Mvrrar ft-4 onre,ur q-s>ft>dfc fic jute abique alla occa-
 »«V "00* pertinere dcnprobtret, quemadmodum
 promiserat. Quod totum iu contrariuni accidit ,
 quia cum Urfo Gradenfis Ecclesi. Patriarchs pri-
 mum per fuos nuncio-, deinde per femetipsum
 banc Apoftolicam peteret fedens ad conqueren-
 dum de far fedis invafione, idem Poppo voca-
 tus ad fatifaciendum ficut promifit, non folum
 venire diftubt, verum etiam prrdiaam infulam
 per antiqua privilegia iufte ac fecundum Deum
 fibi pertinere, ut promiferat, offendere minime
 potuit, quin etiam tenorem privilegii negavit .
 Et quoniam ex his, qux promifit, nihil offen-
 dere valuit , privilegium quod fub pnefata condi-
 tione confecutus eft, fuo tenore iufte evacua-
 tum, ac regulariter ad nihilum eftredaam. Pro
 hac liquident re idem nofter deceffor Joannes Pa-
 pa congregavit S. /nodum in Ecclefia B. Sylve-
 ilri, ante cujus praeftentiam veniens Urfo Gra-
 denfis Ecclesi» Patriarcha de ftatn fu- Metropo-
 litan- Ecclesi-, ejufque pertinentiis quam pluri-
 ma offendit privilegia a noftris antecedoribus
 fac fedi conceffa, fcilicet a fanâfilmo Pelagio,
 G'egorio , Honorio, Stcphano, item Gregorio,
 Leone, Sergio» item Leone, Benediâo, Adria-
 no, Bonifacio, Romano, Theodoro, Aoftafio,
 Joanne, Sylveftro, A Sergio'. Qu- omnia no-
 fter antecelfbr ftudiofc confiderans firmando ve-
 tera per fcnodalem cenfuram fob divini iudicii
 obteftatione tale novum contrait privilegium , C
 ut nulhi- unquam i- tempore prediftum Urfo-
 nem Patriarcham ac facceffores fuos de prmdi-
 Ao Patriarcham Graden. ficut de rebus, aepof-
 fcifiouibus ejus inquietare, aut moleftare pnefu-
 mat, fed potius cum fua integritate quietus re-
 mota omnium contradiAione ipfe, tuiqua facceff-
 fores eandem Patriarchalem fedem cum omnibus
 fais pertinentiis perpetuis poffidcant temporibus .
 Poppoi vero Epiftolam direxit, ut cunA- abla-
 ta tub trium perfotsarum facramento Gradeofi
 Patriarch- reftitueret. Qpod non folum non ad-
 implevit , fed etiam contra divinum jus, & S&
 Patrum fiancita quibufdam inhooefle fibi fuffra-
 cantibus privilegium fraudulenter impetravit de
 ftabilitate fa- Ecclesi-, & Gradenfis Patriarcha-
 tus fabjeâioe. Qui ad cumulum fur damnatio-
 nis addens quoque iniquitatem fuper iniquitatem,
 noftro etiam tempore iterum Gradenfem civita-
 tem furtim ingrediens eundis abominabile in ea
 commifit flagitium, totam videl. civitatem cumeccl-
 fiis incendit, altaria confregit, thefauros abftulit,
 &[quicquid ab igne reaanfit, paganorum ritu fecum
 detulit . Pro tanto denique repetito facrilegio
 Gradenfis Patriarcha apud Apoftolicam fedem ,
 eodem mittente invafore, per fuas litteras lamen-
 tatus eft. Sed antequam a nobis de tanto coer-
 ceretur aufa, divino iudicio fine confeffioe, &
 viatico ab hac luce fubtraâuseft. Tandem Urfo Gra-
 denfis Patriarcha una cum Dominico Contareno
 dileâo filio noftro Duce Veneticorum five Dal-
 maticoram , & populo Veneti- nobis per faos
 fapplicavit Legatos, videlicet Bcnediânm vener.
 Abb. SS. Trinitatis & Michaelis Archangeli de
 Brwndulo, Joannem Stornatum, Gregorium Cle-
 ricum, quatenus omnia fibi, furque fedi fubjeAa
 noftre reftituerentur auâoritate, & privkigium ,
 quod Poppo de Gradenfis ecclesi- fabjeâioe con-
 tra divinam auAoritatem acquifivit, evacuaemus .
 quin etiam privilegia noftrorum deceffbrun palam
 offenfa de ftatn fins ecclesi» renovaremus, atque
 confirmaremus, five de rebus, atque poffeffioni-
 bus fui Patriarchates, quatenus qu- infra Vçoc*

lu iflrienûconfilicr" uofcuuear, videlicet atom*
 nia que in Rfoonito, ia Mechaatauco, ia Equi-
 lio, in Pinetot in Civkaie nova, ia eoofiaiofae
 jam diâ- Civitati- Gradenfis, feu Urfuno,
 Gajaazo, ia Zemulis, partim ia territorio Aquil-
 lej-, de ia marino termino, ia Iftria, inTerge-
 fte, Juftinopoli, Pirano, item ia Civitate nova,
 Parentio.....: Pois, atque io CaffeUo £ Gcor-
 gii, & in reliquis lotia tam infra, quam citra
 ieu in Bononia, vel Romania, Ravenna, Ari-
 mino, Peufauro, five in quibufcumque locis Ita-
 lici regni, ieu Venetia habere, ac poffidere fui
 anteqpfores vififant, ipfe, fuique faccefforesab-
 que cujuftqum contrarietate, ieu refragatione re-
 tinere, de poffidere quiviflent. Qporum petitimu-
 busteio domus Dei calefâAi libenter annuentes,
 & iuftum effe decernentes in Romana ecclefia
 £ Synodum congregavimus, refideatibus nobifeum
 venerabilibus epifeopis, Presbyteris, Diaconibus,
 Cardinalibus, Subdiacoibus noftris, Abbatibus ,
 dt quorum aliquorum nomina In k futfec
 Joannes Lavicaoenfis nepos nofter epifcopus.
 Tedaldus Albauenfis epifcopo- .
 Joannes Portuenfis epifeopus.
 Joannes Pnenettioenfis epifeopus.
 Benediâus Oftienfis epifeopus.
 Amatas Vellitreas epifeopos.
 Bonizo Tufchaneisfi- epifcopo- .
 Hooeftns Foropoliienfis epifeopos.
 Adam Forofemproneois epifeopus.
 Crefceutius S. Rufin- ecclési epifc.
 Vido Humanenfis epifc.
 Andreas Pernfinus epifc.
 Ubertus Safenates ecclési epifc.
 Arduinus Feretramu epifc.
 Teudaldus & Mariani epifc.
 Joannes SSabiœnfis ecd. epifc.
 Theuderiras Urbinenfis.
 Thcdaldus.
 Ubertus.
 Benediâus Archidiaconns £ R. E. & Viced-,
 minus.
 Ugo.
 Petrus Cancellarius nofter.
 Leo.
 Romanus.) Diacones
 Crcfcntius.) noftri.
 Petrus qui & Mincio dicitur
 Joannes Archicatonicu- & Archipréab. Ceno
 nice £Jo. ante Portam Latinam.
 Joannes Cardinalis presb. tituli S.Cacili- .
 Joannes Card. tit. £ Martini,
 oannes Card. tit. & Dmnafi.
 Jbertus Card. tit. £ Anaftafi- .
 Manions Card. tit. £ Savin- .
 Teudaldus Primicerios.
 Benediâus Obhtioariis S. R. B. §
 Beoediâus Presb. & Card. tit. SSylveftri.
 Petrus Card. tit. £ Grifogooi.

ANNO
 CHMHf

Subdiacones autem.
 Joannes.
 Adelmarius.
 Etroao.
 Sico.
 Benediâus Abbas Mooafferii SGregorii, quod
 dicitur clivus Scauri.
 Bartholomeus Vcner. Abbas £ Mari- Grotta
 Ferrata.
 Benediâus Abbes Mooaftcrii £ Mari-, qu-
 vocatur £ Petri ad Vincula.
 Leo Abbas £ Pauli Apoftoli.

«O» "TSTM ROM ana. m'wts, bu <io
 JimsTt Georgina Abbaa A Laurentii foris monrea. Apferit, ant profismentibus coafeaferit, vd faster
 J«««res Abbas A Saba. cxtiterit, fit non potias obfervere in iatetre fta-
 Petros Abbas AMarte te Areatioo. duerit, feiatie auAoritac beati Petri Apofiolorum
 Boareto Abbas Moafterii A Petn Perufii. prioripis, & ceterum regai clavigeri, noftreque
 Felis Abbas ABlaftii. anathematis vinculo eftis innodatam, & a regno
 Simeon Abbas A Maria Ia Paftara. Dei alienatum, atque com Diabolo voted tranf-
 Et ceterioobifenmrefidentes in gremio AILE, georum dderatione hoc Apoftoldw aoftri pri-
 georum dderatione hoc Apoftoldw aoftri pri- uilegium fieri decreuimus tibi fratri noftro vene-
 rabilis Urio A Gradcnfis Ecclefia Patriarch*, ad quem ooac nofttrum conuertimus fermonem ane-
 cipue ob faftitiam, quam te, tuaasque ecclefiam petere euidenter novimus, per quod Apofiolorum
 principis Petri, fit noftira, cujus ncem gerimus, au&ortate antecefforum ooftrorum privilegia imi-
 tando prodiatn Gradenfem ecdeuam perpetua Aabillate Patriarchatum «fla feocimus, tibiue
 illic prssideatl, tuique faccdforibus totum Me- tropolitao*, atque Patriarch* officium libere per-
 agendum concedimus, & de omnibus veftris oof. MBooibus praecipiendo icterdicimus, ut niates
 Patriarcha, Archiepifcoiml, Propofitus, Deca- nos, Vfeedominos, Dux, March«o, Comes, Vi-
 ccomcs, aut exsAor alicuius rei, nec ullos Judex publicus, vel quilibet ex judiciali potestate vim g
 aliquam, vel iouafioacm inferre prufamat, «U aliquo modo moleftiam ingerere (ibi Urfoai Po-
 triarcha, toilque focceflribus, five ia ecdefiis, fic plebibus, feu Monafieriis tu* ecdefia perth
 neotibos, feu io familiis, io colonis, fervis, vel mancipis, ac reliquis, qua fuper cfalden» code-
 dia torris maneat. Sed omni iure, & tenure AGra- deafie ecdefia a Patriarchis nunc fe fempet ibi-
 dem pratsdeatibos libere, qua pnelibauimus, abf- que allins infeftatione retineantur, ac perpetuo
 fare pofidreehrr. Privilegium vero.-quod Poppo ForoiolieaGs Prafal de fabjeftiooe Gradcnfis Pa-
 triarchaaoa fraudulenter ab hac fede confecutusD eft, quia nulla illud canonica munitum au&ori-
 tate decernimus, refideotium nobiTcum venerabb Item fratrum ao&orali cenfara corrumpendo pe-
 nitos omnino corrumpimus, fit evacuuamus. SI quis ergo aofirontm fucccforum, vel aliorum ali-
 quorum hominim contra hujus noftira coneriTto- nis, ac coafirmatioois privilegium agere praftim-

ittuBUBSHBfr *88t>*eS'

VITA

GREGORII PAPÆ VI.

^>Aeaurius. hufas nominis fertus antes E Romano, oaod aoao pontificatus firi feptfaao ha-
 •VhasXI Gratianomemerat, anno domini 1044. iit Roma, enrodem icgitinasm pooflfi-
 tempore regnantis Henrici fecundi a Romanis, taquam ecclefia Dei liberator, unanimi con-
 feafa deffus eft pontifex: quando tricipitem illam beftiam pharmaco tali, quod temporis iHios infe-
 licitas exigebat, e medio fustulifiet, dataque pe- conia, ab iotrafis pontificibus pacem fit uoiooem
 ecclefia comparsos, efafdem ecclefi* vexationem redemiffet. Pafim pontificis prodeatiffimum ne-
 mo, nili Benno fehrlmfticorum fignfter, ntriuf- qoc Gregorii VI. fe VILmsgiftri fe difcipuli bo-
 uts iafeafiffimiis, hominum omnium taendociifi- mus, tanquam fimooiacum reprehendit unquam.
 Gregorius VII. qni implacabilis fimoniatorum hoftis erat, ob ejiis amorem fe pofit adeptum pon-
 tificatum Grégoriens VII. vocari voluit, cnman- lea H Udebrandus appellatus faiffet: ia concilio
 Cencif. Grosval. Tom. XIX.
 qui hos tempore fcripferat. „ Gregortam finmo-
 „ pere laudans, hac de ejus ingreflu commemo-
 „ rat: Tone vero cum coafenfu tetius Romani
 „ populi, atque ex pnscepto imperatorie, eje-
 „ fens «fi a fede BeocdiAus. fit loco efas fismt-
 „ h gatus eft vir reiigiofifimsu ac fanAitats per-
 „ fpicuns Gregorius, natione Romanus, cujus
 „ n videbeer bona fama, quidquid prior fiadave-
 „ rat, in recites reformant. - Ipfe quidem Pe-
 „ trus Damiani, mox quam audioet ejus promo-
 „ tioaem canonicam, fcriptis ad eum literis eidem
 aiaoem fordibus exporgatis, priffinum decorem
 coafecuta faerit. Otto Frifiagcofis, poftquara
 fehifmatis fopra reesafiti foeditatem commemo
 Qa ref.

«*»
reflet, dixifleque miferinnua flatam ecclesia per A clefiaticam levafxcas, quos verbis ft gladio fpi. — «*» —
rchgtom qnendam presbyterum nomine Gitali noo pQtrgt t gladii militari ad reftitutio- ATS,
C ,,,, tianom, aefo pietatis fefta redemptione (cbifma- nem fpolii adegit. ITUiiiKBtMebauMt drgr- CM^,n
tia , ia melius mutatum efle , modo quo fupra
ejufdem auiboritate enarravi, fubjungens ftidem
ait: Ob ea cives prefatum presbyterum tanquam
oedefiq Dei liberatorem, in
Ovg^iM.. elegerunt , eumque mutato* ie Grcgorium
Ip m ttrf- V/ vocaverunt. Unde ficut oofcumur hi, Bhabito concilio Sutрино cui ipfe prafedir, nullo
qui Joaoem fcbifmaticum, de quo fupra in Be-
nediffo , cum Gratiano conflant in unum: ita
etiam qui Grcgorium inter tres illos improbatos
pontifices enumerant. Initio pontificatus a Cafi-
miro eam , quam Benediaus folvendam impo-
fuerat, eottributionem denarii accepit. Poll bcc
feceleratos urbe expulit : ft facriligos rerum «c-
AdqgdensNO.
Qpa de canfli dum odium & invidiam Roma- Oa*!-
oorum ex fortis ft rapinis viventium incurriffet.
crimine fimooMi ft homicidii infimulatus , venit
ad Hernicum regem, Placentip degentem: ibique,iu
Bhabito concilio Sutрино cui ipfe prafedir, nullo
teftimonio conviAta, nullave fententia judicatus,
ob pacem ecclefii? conciliandam , & fchifinato
pedculam, quod iterum imminebat conflandum ,
imitatus Gragorium Nazianxenum, fponte fe ab-
dicavit, anno domini millefimiquadragefimo, fex-
to.* cum . teffe Leone Offientfi, fediffet annos
duos Sc otto mentes.

cr G R E G O R I I VI. EPISTOLA.

Miffas ter in anno fe celebraturam fpoodet pro iis, qui fe collaturos flatuerant aootMm pecuniam pro fertis teftis templorum Roman* urbis.

EI M^G
UpFI ?-f.
G Regorius epifcopus font» fervorum Dei om-C jam ism heu proh dolor! ruinam minamur. Un-
nibus, qui chriftrana fide cenfentur , dc B. de nos utcunque meritis pauperes, nec rebus qui-
Apoftolorum Principis fedem Ecclcfiarumommudem divites empimns, ut tanto periculo Deo ad-
nu, re, n rccpgnofcuuc, falutem, dc abfolutionem juvuott fuccurrere , manumque adjutorii ad in-
*«'DduJ' nu, re, n rccpgnofcuuc, falutem, dc abfolutionem fturaodum poebere poffemus. Hoc autem rti-
" t. omniun peccatorum per benediAioem , ft me- gtofi clerici videntes, ft laud quamplurimi, quos
rita BB. Petri, dc Pauli Principum Apoftolotum. Guillelmtu glovofus Aquitani* dux ad uoftram
Notum vobis fieri volumus, fratres canffimi , auxilium incitare capit, unoquoque anno de fois
qnod a Sanfta Romana.Ecclefia communi mat- rebus oblationes largiri difpofuerqnt ad hoc fpe-
tre , omniun magiftra & domina , non folum cialiter, ut ea, qu« 10 ejus propria ecclefia font
fplendor fanda religionis oniverfum mundum il- necctfaria, reftaurertor , & cdificentur, quatenus
luminavit, fed etiam multis indigentibus per di- Omnipotens Dominus ft eorum meritis, ft fpe-
verfas partes terra nccellaria pietate diftribuit : ciali Sanfta Romane ecclefia oratione per veram
modo vero peccatis non tantum nolitis, fed et- pœnitentiam eos ad eam fidem inftaurare, quam
iam multarum gebtium exigentibus & in religio in baptifmo Domino promiferunt , & cmeftis
ne frigit, dc terrenas opes majori ex parte ami- Dpatria ruinam reftituens, in erema beatitudine
fit. Nonnulli etiam imperatores, reges, & ptin- eos collocet. Quorum nos videntes devotionem ,
cipes, aliorum ordinum perfoo*, mifera cupidi- & laudabilem erga communem matrem dileAio-
tate capti maternam malediftionem incurrere non nem, tam per nos, quam etiam per fnceffores
timentes , ejus poffirifiones invaferunt, diftraxe- noftros, ter in anno cum omnibus Romanis Ec-
runt, dc in proprios ufus redegerunt.* qui etiam clefiis generaliter Miffam celebrare, ftepties illo-
gladio anathematis percultTi, dc more infelidis Ju- rum fpECIALiter memoriam inter facra miffarum
da facilegii vinculo ftrangulati, ne ad peeniten- folemma babere promiffimus, vt Omnipotens Do-
nam redirent diflipnerunt. Hint igitur inopia , minus mentis Dei genitricis, oust lingulari pie-
dcvafatiooes, latrocinia , rapina, contra ipfum tate Romanam femper tuetur Ecclcfiam, & Bea-
ecclefii* caput, Beatam videlicet Petrum , & in torum Apoftolorum Petri, & Pauli fntboritate ,
ejus quafi (rifcribis exorta funt . Proinde prop- omniun SanAorum maxime Aorne quiccentium
ria ipfius ecclefia, & B. Pauli, qua illorum cor- oratione , a eundis eos peccatis abfolvat, & ad
poribus per totum orbem refulgent, & fuo odo- vitam sternam perducatur.

chSst iC ONVENTUS EPISCOPORUM ANNO CHRISTI

Apud S. Michadem Fluvianenfem in Comitatu Empoiitao pro confervatione dide Ecclefii.

Is M 4« A W.. 1045. Jit 1.6. Jelii wfttraie «fl Etfjt- Errata «4 illafiriff. Pttu Jt Mtrt» tiqfiatèi feni.
Ag.im Oß-XX fl» S. MuMitFleviatetfi lct Ctutilet» Bat- Gnifredus faoAaNarbonenlis Ecclefii Archie- Hirpao
ut r P..**.*. Ptrtih tti m io»jttretit s GlifrtJ» Ntr- pifeopus fit Oliba Epifcopus Aufonenfis univerfis pf.M.»»»
Arthtpifnft, Btrurü , Pri/ra
Bpifap» , Oliba Aafatnft, draaZds
PreaMrie Ntmaafitji, Arrqgaris HtIntnjl, atro-
pfe XMtrf, VV^fridt Eftfetp ; Ô» [tAfyvnttkn
Intfntin Anft^/l Btri^l*
h» CtrmJtftfi, tf Btrt^»rjJ . Diew-
v pqfl bvr rrapw« Jtmtim tJ^trtHevit CtraUet
Ofintftt Eftftfat, dT Aptftitir* ftiu LtfrttJ. A-
&» ttfntretinii at mita. Mmfttni Cimsarbir
dum

«U c*pevr,us **EPISCOPORUM. SRITLwtSSe.**
 dum fo comitatu Impnrntfni, loco qui ad ripam A Ceterum eos qui corpora sua hic sepultun
 Christi ***** «fo**»* dicitur fitum, adeuntes, dignum-
 que femne veneratione docentes, una cum ilhs-
 friffimo prefsti pagi Comite Pontio, allante u-
 triufoue fexus dt «tatis non minima populi mul-
 tiiodine, praenominatum locum divino cultui per-
 petim mancipare decrevimus, dc per traditam no-
 bis a Deo potestatem hac privilegii lege roboravi-
 mus. Statuimus namque dc fub divini nominis
 conteftatione hanc immunitatis legem firmamus
 ut infra terminos pnetaxati loci per infixas cru-
 ces defigoatos nullus fidelium quempiam perfe-
 qui, calumniari, depredare, vd injuriare prafu-
 mat : quatinus omnes infra prudftos terminos
 confituti ab omni boftilitatis incurfu liberi divi-
 na fe gratia fretos dt beatiffimi archangeli Mi-
 chaelis ejufdem loci, ut credimus , cuftodia, ac
 omnium quu ibi geruntur inpfcteris gaudeant
 juvamine fultos . Quicumque vero hujus confiti-
 totionis noftri temerator violentus extitcrit, tam-
 diu excommunicatis dt ab omni fit Ecclefiarum
 ingrcffili extraneus atque anathematis vinculo col-
 ligatus, quoutque in eodem loco digne fatifface-
 re dc quicquid deliquerit iufte fludeat emendare.
 Concedimus etiam ut ille locus omni pccniti
 fit pervius, dccuicumque aliarum Ecclefiarumin-
 grcffili negatur, hic ob vota orationis folvcnda
 dt divina myfteria audienda libere ingredi per-
 mittatur. Omnes quoque qui prufati loci adjuto-
 res dt viriftores extiterint, dc qui dc rebus fois
 eidem contulerint , atque in «dificando adjuto-
 rium impenderint , totius beneficii io cmnobia
 Cuxanenfi, ad quod idem locus pertinere digno-
 ficatur, facti decernimus effe participes, de divinq
 bcnediãioois augmento ac gloriouffimi archan-
 geli Michaelis patrocinio fieri optimus felices.

ANNO
 CHRISTI
 * « « *

CONVENTUS EPISCOPORU

Arulenfis ia dimcefi Helenenfi anno mxlvi.

mxlvi. Ad dedicationem mo-Ddto iuftantiaqtw perfetem in nomine Domini
 Maria Arulenfis in dimcefi Hc-
 tenenfi convenerunt, Wifredus archiepifeopus Nar-
 boneofis , Berengarius epifeopus Helenenfis , dc
 Wifredus Carcaffonenfis . abbates quoque , Pe-
 trus Rodenfis, dt Rsymundus ffnai Andrea. In
 eo conventu confirmata eft libertas monafterii
 Arulenfis . Bm Ardnfi tknltrti tBt itft dtfn-
 ffut fitrut it Mtrct Prtfut/it trthirptfcptf, rx-
 jns vx fchtiit toc fitMtrtiun itituuu.

ABt iejti tx Affatdce ti Mtrtttr
 Hpfmuthl f. 1090 Aac /muc .

Anno ab incarnatione Domini noftri Jefu Chri-
 fti millefimo quadragefimo fexto, ara millefima
 oteagefima quarta , Indiftione decima quinta ,
 decimo feptimo Kalendarum Decembrium , anno
 decimo fexto quo poft decefium venerabilis me-
 moria Roberts Regis Francorum fufcepit regni
 gubernacula filius ejus Henricus, fates eft con-
 ventus Epifeoporum in cmnobia fanâ Mariâper-
 petnâ virginis territorio Arulenfi ad dedicationem
 bafiliâc iplius Dei genitricis fimulque principem
 patriâc ac reliquorum fidelium utriufque fextss, ç-
 tatis, itc ordina. Atem eft autem boc inffinte
 dt ordinatione domini Vifredt fanôç primç fe-
 dis Narboneofis Archiepifcopi & domini Bren-
 garii Pontificis Eleaeofis, ad cujas dimceflm prp-
 uttus pertinet Incus, qui eandem Ecclefiam reli-
 gioforum virorum eidem cmnobia vicinorum ftu-
 Cumcs 4(Teneral. Totn.XIX.

deoda decreverint, tradita a nobis - De ligao-
 di atque folvendi potestate abfolvimus, ac felici-
 tatis «icrne coniotres & per beatiffimi archange-
 li Michaelis omnium animarum fidelium ad di-
 vinum examen , ut credimus , pr«fentatoris in-
 terceffkmem , beatorum fpirituum ac aeterne re-
 quiet fimul & perpetue lucis oramus fore cohie-
 redes auxiliante Chrifto Jefu falvatore benigno ,
 qui cum patre dc Spiritu fanâo vivit dc re-
 gnat fine termino . Nos ergo hujus conflitorio-
 nis cum jamdiâo totius prudentiae viro ftrcnuldi-
 mo Comite Pontio auctores propriis manibus hanc
 confirmamus , & domnum Petrum Epifcopum ,
 in cujus dimcefi idem locus de quo agitur eitc
 dignofcitur , ceteroique coepifcopos in quorum
 manus devenerit confirmare rogamus. Faâutneft
 hoc anno incarnationis Domini mxlv. die Julii
 menfis xxvi. regnique Regis Henrici anno xvj.
 Guifredus faute primae fedis Narboneofis Eccle-
 fiæ Epifcopus fubfcipfi. Bernardus gratia Dai E-
 pilicopus Cofcraoeofis . Poncius gratia Dei Co-
 mes . Petrus Epifcopus . Gauzfredus gratia Dei
 Comes . Oliba Epifcopus. Aroaldus Epifcopus Ma-
 galoncnfis. Proterius Epifcopus Nctnaufenfis. Be-
 rengarius fanda Elenenfis Ecclefia Epifcopus .
 Arnulfus gratia Dei fanâs Rotenfis Ecclefia E-
 pifeopus. Wifredns gratia Dei Epifc. VTillelmus
 gratia Dei Epifc. Aufonenfis Ecclefia . Berenga-
 rius Dei gratia Gerundenfis Epifcopus . Beren-
 ganus Epifcopus Barchinooenfis.

Ego Giraldu Dei gratia Hoftienfis Epifc. fe-
 dis apoftolicss Legatus longo poft tempore vifa
 dl pcrfetta canonice conftituta laudavi & icripto
 corroboraui.

di » »•

$$rut\ f \gg t \cdot \cdot$$

GRICOXIUS
f. vt.

conciliu m.

A quoque Wi auctoritate nostri pontificatus concedimus & confirmamus, ut omnibus pateat pontennbus. Illae vero homines qui adjuutores sunt vel fuerint ad perficiendum adificium prefix* domus, qu* manet adhuc inoperefaa, abolivimus eos a peccatis illorum de qmbus agunt vel egerint poenitentiam usque ad circulum anni. Si cui vero ex illis infra prolatum terminum mortad venerit* intercedo glorios* virginis & fanat archangel! Mfcbaelis, fanatque Petri Apostolorum principis & omnium fandorum abfolvat eos pater dt filius & spiritus fandus, & nos. quantum permiffu nostro est. Wille.mus Comes gratia Dei. Stephanja gratia Dei Comitiffa. Gauzfredus Comes. Aतालais Comitide. Bernardus Albuinus. **B**Petrus Bilgdatins. Deoide Albuinus. Pontius Abbas fanat Geoegil. Retrus gra. **Abbas** fanat Petri coeobili Rodenfia. Raymundus gratia Dei Abbas fanat Andreas. Rigualdus Gauzbertus. Guntarius fillius Wilaberti Comitiss. Guillelmus iudex - Bernardus Willelmus de Ultraria, Willelmus Dalmatius Vicecomes. Pontius Oliba. Bernardut Rsmundus decaastro Albera. Gauzbertus Adalbertus Mir. Raigmundus Adalbert*. Bereogarius nutu Det Epifeopus. Gmfredus fan Et* prime fedja NarbooenGs Ecclesi* Epifeopus fubfcipG. Wifredus gratia Dei prful.

Adveniente tempore coofccrationis templi praefati coenobii ego Bcrengarjus nutu Dei prafati munire juffi eum ab utrifque partibus immunitatis Ctis fignum propter quorundam temeritatem vel pravitatem infidelium qui facravenerai prout fanditas exigit negligunt loca, eo videlicet tenore ut fi quis homo perfequens aliquem, illius infidiator exiftens, qualibet ex cauta priusquam infra prasootata fuerit ingreflus immunitatis noftrae ftgna, non prefumate vim inferre nec io alio columniari vel injuriari five dhonefari, fed, n h'c ftgna omnibus fugientibus inimicis fuis ad paam firmitimum & tutamen pacis quando infra prefix- manferit ftgme immunitatis. Si quis vero hujus noftrae immunitatis aufa temerarie violator vel interruptor extiterit, niffatisfaciens juxta legem poenituerit, in primitus iram Dei omnipotentis ejufque genitricis ac omnium fandorum incurrar, Ac deinceps auroitate pontificali excommunicationis vinculo fc inretiram fciat.

Ego Bernardus Languardi donator fam Deo & fanâ* Maris cœnobio Arukni decimum quern habeo in parrochia fanâi Michaelis qus vocatur Molletello ad proprium; in tali vero *conventu* ut nullus homo vël femina jam non teneat in *fe-rum*, fed fanâ* Mari* fit propriam ipfam decimam. Qtod fit fecerit y ad me revertatur an uni ex conianguineis meû . £ Bernardi Languardi .

CONCILIUM TICINENSE

Coram Henrico III. Rege celebratum Anno m^xlvi. mense Oâobrî.

1 « U|ku. T^hJar *nuntitit Htmtnnttu Centreffet*. Coaduna-
10 « e«rcitit. » Papi^h fynodum cele-
au. bravit. itaid «sta^h in «sgifaufit Ignoretur. II-
lud Ithun mutorin *proditum*, fited roto inter *Epi-
copat* cttinttine, qunone locent tntit deberet in
fynodis Vtroutit *Epifceut*, fitotute in *toftjux-
le dxtitum rtttrileent* Petrieche tiut ifittitne

Efort tx fitt, j^aJutiofnr fini fedite Wolteri Vt
Epilofol propa dactatce t^anfatnt Rofurelebi p^ani.
HuJot f^a Si cierunt nontrvnt tx vttn/t^a liirt fin.
prguinto dacttrnm Btrthordi upnd Cord. Strie-
inno ttdttnt, vidit, t^a logit Aityitu Herd. Cone-
lnt S. A. E. Conteron^a, fuofue oualborite *)
thnticum txcutplor t^atroOtm In Ftmruffi toblo-
fo

«»7 ROMANUM. HSNXICVS UL IMF. - »■
— — rm imatxm tfl, at fittatit tfl UgeH» l» Italia fa-Ain eadem Synodo .ut jam dixinu», Ebcardus I
n* 19*** ** Vtnuttflhu allatam . flat amtm ANNO
Bartiarü Ctitx. CHABT1
Anno Dominica Incarnationis mil vi. Indift.
xi. oäavo Kalendae Novembris regnante domi-
no noftro inviaiffimo Rege Henrico 111. prace-
pto ejuldem gloriofi congregata eft Papie gene-
ralia fynodns, cumque multa rea in eadem lyno-
do juftae atque rationabiliter in ejuldem gloriofi
regia pmfentia, Arehiepficoporü illius, & Epi-
fcoporü pertraftarentur, intra ceterarum caufa-
rum difcuffiones de Epifcopi Veronenfis feffione,
ubi deberet collocari, fatta eft inquitio; ibique
eertiffime loveffigatum eft, & repertum, quod
ejuldem Epifcopi Gello jaxta Aquilejeofis Patri-
archa dexteram debere ibi fore ponenda; ficque
faßum eft. Refidente namque B. Eberardo ve-
nerabili Patriarcha in jam difta Papienfi lynodo
cum gloriofo Bpifcoporutn Collegio, D. Walte-
rii Veronen. Epifcopi fedile ad jam diäi Patriar-
cha dexteram decenter juftum eft poni, & per
vidoriofi Regis Henrici praeceptum, & fande Sy-
nodi laudatione, atque corroboratione ftatutum,
ut per Synodos & concilia, urbs Verona apud A-
quikjam fecundam fibi fedem vindicans pollideat,
& abhinc perpetualiter fecunda habeatur, appelle-
tur pariter, & vocitetur fedes - Interluit itaque
Aquilejeofis Patriarcha; interfuit etiam Wido Ar-
chiepficopus Mediolancnfis, Adcibcrtus quoque
Archiepficopus Remenfis, Rambaldus Archieptfcop-
ys Arelatenfis, Ugo Archiepficopus Chryfopoli-
tanus, Raginaldus Epifeopus Papienfis, Wido
Placentinus Epifeopus, Odolricus Brixienfis, Am-
brofius Bergomenfis, Gregorius Vercellenfis, Ri-
prandus Novarienfis, Ambrofius Laudenfis, Gum-
Cirtus Tabrinenfis, Wibertinus Atteofis, Petrus
erdonefis, Luito Bobienfis, Erimbertus Albin-
gauneofia, Ubalδος Cremouenfis, Rotandus Fer-
rarienfis, Sifredus Regienfis, Vibertus Mutineu-
fis, Cadalus Parmonfis, Minianus Mantuenfis,
Arenulfus * Ifolenfis, Odolricus Tridentinus, A-
Bftulfus Vicentinus, Arnaldus * Patuenfis, Ltute-
rus Cumanus; interfuit etiam BalduinusSalzbur-
enfis Archiepficopus, Gebhardus Ratifponenfis,
lituerus * Babimber^ienfis, Poppo Brixinonenfis,
Severus Pragenfis, Ebemanus Firmenfis, Sibigo
Spirenfis, Arnaldus Wormacienfis, Gcboardus " v0ltt X.
Ageftenenfis, Madlinus Fdtrenfis, Ruoterms * |µ v·λ>.
Travfioenfis, Adelgerus * Iftricenfis, interfuere
quoque Canonici memoratati Veronenfis Ecclefin, ta>a, t <~
quorutn nomina hac funt, AmelricusArchidiaco-
nus, Artuinus Praepofitus, Imardus, & Adclbcr-
tus diaconi, aliique quamplures.

CONCILIUM SUTRINUM

Quo Gregorios VI. fcipsum pontificatu abdicavit, anno domini mxi vi.

i. E rebus in hac fynodo geftis Hermannus hu-C quietem de unionem ecclefia redimendam iUis
A- jus temporis feriptor ifta refert : Cttimwa afligneverat. Et quorum gratia idem in hoc ju-
hi. A- Pipit ifyftlam cttitracol». Itdt Abotmftm
vtaitat, Grtlitma ttrifimam, mmpt (lrrgruua
F7. yaw tpxlftit pritrkti Ktiame pipim /Utat-
m l, ti ft vtaithna itatrijut fafcpit: Jfctm tmt-
8n prtpitrt cttintliat, juxta Mtaleav itmli µ -
llagt ti mit Λµ µ aped Smrlttm fatit ittm a8t,
ctftt^m trrtatrttm pintficma iiligtailiu anilt-
ta, Grtlitama ptpat ctmrifixailttalt pftlrritprl-
vavit. Dtiait Hnilti, tam Kaatatrtm. yvaw t d
litma ttxittta, Sti^trma tptftttm, yal pttl
Stitrtéma pnaanaa /rcauder Btmktgctftai ftatt
itm taat ngittt tccitftm, timutm rttltBtttm
ftmmtm Atmtta tttltit itgit pttltictm. Sicylt
r>na vigiliat aatalit dmiat ipfam iagrtitxntm m.
4. M>. ***. Hoc de rebus in concilio geftis Herman-
nos. Sed quod refertur in hac fynodo, tresfehif-
(tMtMicT ""t"601 pontifices depolitos efle, non aliter intel-
MbMfsM. ligendum eft, quam quod privati fuerint illis re-
* 4ra>tf ditibus, quos cum illis tranligens Gratianus, ad

CONCILIUM ROMANUM

In quo Henrico Rege Francorum petente fub Apoftolica tutela excipitur cella quadam pagi Vcro-
mandenfis, atque dira in ufurpatores dicuntur a Gregorio VL die VIII. Kai. Martias
indiäiooe XIV. anno Chrifti 1046.

U T lallam laac Grgtrlt VI. h cttallt fttJtm E BULLA GREGORII VI.
Anuirt latam fiatatmt, fctnmt yei r» /m
ailiti Itgntm, tMtltmtitfmi t Gngtrlt tam aj-Pre PANatrrit S. Qxiatiai fit Mmtt ta matült
ftttt comprovincialium pontificum ia mt latl, Ktmtat lata.
tpftitktm faatilmna illam walart tntafttm,
Hmt eaiaa fxgragaatantm affarlam amvixam fti-
anis t Ktmittj p—tittAtt pafatal>mt nili tam
tpctpt tttltfii ttnt l» tantillam.
C Legorios epifeopus fervas fervorum Dei
Gualeranno abbati Sanai Qpincini montis µ.α.O.4.
tuilque faceffibribaa perpetuam ia Domino ido-

<Z0

[illegible]

VITA ET EPISTOLA

CLEMENTIS P A P Æ

cu..... n. z^o Lxmeas papa natione Germanus, hujus no-E eodem Roma profectus est Clemens, qui ultra Ct-B-«^o«
V-A minis fecundus, ante Suidgerius appellatus, ~~mones, telle l'aveu d'Ottoni, septimo l'aveu d'~~
fes aieUw. p^ost faamGregorii sexti abdicationem, ex Bam-
bergenG episcopo, opera studtoque Henrici regis, ~~hobris, nono meate a tea promotione ex hac~~
quaG tanto munere dignior nullus inveniretur, ~~vita migravit . Corpus ejus Homa Bambmgnm~~
unanini contente omnium creatus est pontifex, ~~translatum, sepultum est Bamberge. Quod cam~~
Roma, in vigilia nativitatis domini, ano. J046. ~~Benediâo innotuiffet, ille tertio sedem, aaoftoli-~~
Poftero nativitatis domini ex more consecratus, ~~cam rovaiteamque ufque ad Damafi II. ele-~~
nomine Clementis fecundi appellatus, Henri. ~~âioncm per oâo mentes tenuit. Lt- Otfin&t,~~
cun, regem, ejusque conjugem Agnetem, impe-
riali benediftione fublimavit . Imperator Roma
difcedens, Gregorium fextom quondam pontifi-
cem, ne quid ipfe prfente Roma innovaretur,
fecum in Germaniam adduxit. Comitatus est eum
Hildebrandus ejus difceipulus, fedis apoftolica teb-
diaconus, poftea vero Gregorius feptimus. Cum

ANNO
CHRISTI
'etc'

<tl

CLEMENTIS P. II. PRIVILEGIUM.

<ll

CLEMENTIS PAPÆ IL AD JOANNEM Salernitanum mchiepiscopum.

Fa&am ejua translationem ex episcopatu Pedano
in Saletoitano confirmat, cique pal-
liem concedit.

C/rawnr ftiwi ftwerve» Dti , dilaAa rà
, ituu eel»4» Stltntfm trobitfi-
fatg, ftrttttget l» Dual»t fthant.

QUotiens ita contingit, ut exigente necessita-
te, fit maxima utilitate, tranfmutandus est
quicquam episcopna de propria fedead aliam.* di-
ligentissime perquirenda eu persona, utrum ne-
cellario fit traofmutanda, ut fic major utilitas
oriatur, ficut major fodes aflumitur. Te vero »
frater cariffime, quem unanimas cleri fle populi
Salernitanas ecclefie, una cum gloriotiflimo pria,
cipe Gtuimafio de fede Peftana accepit, A jn
fuum pontificem elegit, diligenter difcuffimus,
ne tue ambitionis caufa, fle non majoris utilis-
tis neceffitate eteâus foiffes, aut forte per fimo-
niacam harefim. Qpod ita ab omnibus est abne-
gatum, u< nullius audiretur ore prolatus. Siqui-
dem Salerni manentes, fit hoo ab omnibus per-
quirentes, cum te audiremus ab omnibus lauda-
ri, fit ab omnibus videremus amari: Dominum C
benediximus, qui tantam concordiam in tama
hominum diverfitate fuper te potuit elicere, ut
nullus videretur difcrepare. Etenim circa te idem
amor io omnibus, eadem intentio, commune om-
nibus defiderium. Quapropter annuentes petiti-
oni votoque eorum omnium, dt maxime predial
gloriofi principis Guaimarii, te, frater, ficut &
de fede propria ad fuam tranflulerunt, pofcenti-
bus tuorum meritis morum, non rapina turava-
ritia id affeftante, apoftolica attentione per tec-
noftro authoritatis privilegium incardinamus, fle
imhronizamns eidem Salernitane fedi, in qua
fungae s archiepifcopi decore de honore Nam in
te nobis complacuit, quidquid de te fama difper-
git, videlicet faoditas, caftitas, benignitas, deDS
omnia que Deo placabilia funt.

Unde in nomine Patris, dt Filii, & Spiritus
fanâi, archiepifcopali pallio nofta apoftolica ma-
nu dilectionem veftam infignivimus; quo utaris
toties in anno, quoties prsedeccllorea tnoseoufos
faiflc conflât. In quo, quia de vellere ovis est
intelligi te ovium pafforem. Et quia eocircum-
tingeris, dt etiam circa humeros portas, cogno-
fcas de undique circumfpicias, ne aliqua erret,
de io morfos incidat luporum. Quod fi aliquan-
do, quod abfit, contigerit, eam habeas in te-
meros ad caulam reportare, fit priftims focietati
coadunare. Quod vero ante fle retro crux Domi-
ni habetur: illud apoftolicum femper docet ante
oculos tua mentis habete Mtbi mandas crvltti-
»au cif, A» <ga aseadv. Confirmamus etiam tibi
ipfism ex integro archiepifcopatum Salernitanum,
cum omnibus adjacentibus parochiis fujs. Et in-
taper licentiam damus de puteftatem ordinandi de
confecrandi epifcopos in his fubjeftis vobis locis,
hoc efl, Peftanensem epifcopatum, cum parochiis
de adjacentiis tais, fle epifcopatum Confinem, de
* A' auca epifcopatum Nolanum, dt epifcopatum * Malui-
tamim, necnon de epifcopatum * Acercntinum,
* fimulque fle epifcopatum Bitiniacnfem, atque e-
'''p^Tcw. P^fc^Hturn * Cufcenti», cum omnibus parochiis
f. & adjacentiis coram. Pro pallio vero, quod fu-

A pra diximus, poft difcefum quidem tuum fuccef-
lui apoftolicam fedetp, fit u-
fum pallii coofecrationemqne decretaliter recipiant. c
Et non habeant poteftatem fuccefiores noftri in
cundhs pradiftie epifeopatibus, quo robis apofto-
lica austeritate concedimus, deinceps epifcopoe
confecrare, quemadmodum vobis conceffum est.
St quis autem nefario aufu, quod non optamus,
huic noftre conceffioni aliquo modo contraire
voluerit, fit omnia fuprafcripta a nobis firmata
violare profumpferit, perpetuo anathematis vin-
culo religetur. Et ut mbc nofta coofecfio firma
in perpetuum maneat, bulla nofta dcfigilloeam
figoari pnacipimus. At qui pio intuitu cultos fle
obfcrvatores hujus noftri privilegii extiterit, bene-
Bdiftioois gratiam, fit cceleflem retributionem le
jufto iudice domino Deo noftro confequimarta-
tur in fecula feculorum. Amen.

Scriptum est per manus Joannis fciniarii fit
notarii facri Lateranenfs palatii, dfr. Datum
an. Kalendas Martii per manus Petri diaconi fit
bibliothecarii fit cancellarii fima apoftolic» fe.
dii, anno domini Clementis IL papas primo, in-
difttone depmaquima.

Çy PRIVILEGIUM CLEMENTIS PP. II. QUI BT SVVIBDEBUS SBCONDI BABEBBBOBNSFS aalacori. \

CZeweas rpricpws [trou [mttrtm Dti fetretifaut
u&re BtMergfnf ttltfg, i» filia & fîltiutt
rj«s, rfere viitlxtt eg pepnte ftrfhte* ia Dt-
*i*9 feletne.

D ifpenfatio feculorum venit de principe cælo-imi.h.c.-
rum, qui antequam fecula efficerentur, a-»-us»iri-
pnacfcivit, qualiter difpooentur Inde fit, nt non**â,
poffit non impleri, quid ab «temo illius oculo Bccsv» <
potuit provideri. Tanti numinis nutustefam da-
riffimam filiam Babeberc nobis in fpoofam le. * p
gitimam dciponfartr, de ante reget quantum in
nobis fuit, iua propitiatione donavit. Certenui
marito circa uxorem purior fides fit amor arden-
tior, quam circa te- nobis nec unquam vel in
mentem venit, te deftitare de alit adbpere.
Sed nefcio quo divino confilio evenit, qtiomatri
tux omniumque ccclefiam confoderer de ali-
quid non tamen omnino a te feparer. Ecce Igi-
tur cum illud caput mundi illa Romana fedes
haeretico morbo laboraret, fle cariffimi filii noftri
domni H. Imperatoris Augufti prefentia ad hoc
invigilaret, ad hoc inflaret, ut hujufmodi egri-
tudinem propnlaret, exploits iribus illis, quibus
idem nomen papatus rapina dederat, inter tot ag-
mina fandorum, qui aderant, patrum, dignatio-
ne cnleffis gratis noftam indigniffimam medio-
critatem, cunAia nitibus refragantem voluit ell-
Yi, fle altiffimi apoftolorum principis vice fungi
itvulfum me tunc a tuo gratiffimo latere, dulcif.
fima fponfa, quis dolor apprehenderit, quis me-
ror confecerit, quo nefcio paffo liceat exprimi,
tum nobis omnem modum videtur transgredi,
plus honoris, plus decoris, plusque virium metri
quam filiic, ntpotc cui omne genu terreffrium
fie&tur: pro cuius arbitrio coeli janua aperitur
fle clauditur: adverfus quam nec porte prevalent
inferorum; non tamen tantas dominationis cupi-
do oftio nofta mentis ineptit, cordifque cervicem
libenter inflexit.

Satu nobis erat aftivam, bene, contemplati-
vam quoquo modo ducebamus vitam, prefer tim
cum perfectus amor nec foecies alterius unquam,
nec intueatur opulentia. reffem invocamus aciem
divi-

«U CLEMENTIS P. ». BULLA

divinam, ooo commentari nos apologiam. Illa
CD'ra "cre, a cor^t rimatur, cui nulla noxobte-
..te
nebratnr. Pro tefle quoque utimur ipfa confcie-
tia, ubi tua eft follicitudo continua . Interiorem
pupillam nunc tanta terrarum fpaciofilas , nunc
tot retundunt oppofita, quin amicam meam, fo-
torem meam, fponfam meam, columbam meam,
diligentiori cura circumpiciam, ft undique mo-
nitam faciam. Goncellurn eft nobis divinitus non
ex noftris meritis, ut jam diximus/, jus illud
apoftolicum , quod ft ccelis imperat ft terris ,
unde dignum duximus ft accommodum decrevi-
mus ut de profeAu noftro tu quoque proficias ,
ft inde tibi amplius confulatur unde ipfa poteftas
nobis ampliatur. Pia recordationis dominus H.
imperator Auguftus te fundavit, te erexit, te &
tn altum culmen evexit : quo fupplia, inexpugna-
bili nuirio ft propugnaculis apoftolici mnimion
adventus omnes impias manus provalentes bene
circumvallata es per prodceObres noftro» Johan-
nem fcilicet XIV. papam, ft Beoediftum. Qpod
& idem nos facere cupientes ut triplici tuinoe
circumcinta per virtutem S. Trinitatis nibil ea-
quam paveas lafionis, nihil unquam ab aliquo mo-
leftatioois, fetura femper ft quieta maneat io
filiis, ft filiabus tuis, femper Deo devote fet-
viens, devote obcdicos, ftatuimus per hoc no-
ilrum apoftolicum privilegium, ut de bonis illis
omnibus qu« tibi, fponia cariffima, Virgo caftifi-
fima, ecclefia
beralitas ejufdem orthodoxi imperatoris de fum-
ma devotione procedens pio aflefiu contulit, ft
nominetenus illa per concambium convenientif-
fimum , ft acceptiffimum a Vvitzxburgenfii ft
Eigiftctcnfi epifeopis canonico ft rationabili /u-
dkio permutavit, vet quorumcumque poft eum
fidelium religiofa pietas obtulit & oblatura eft uf-
que io perpetuum, five funt mobilia, five immo-
bilia, nullus imperator, nullus rex, dux, mar-
chio, vicecome», & preterea oon archiepifeopus
Don epifeopus, ooo abbas , nec ulla honrioum
perlons audeat, temptet, profumat , quicquam
vel violentia vel fraude vel furto detrahare, mi-
noere, mutilare. Qpod fi quis diabolico iofinâu
poliatur crudeli temeritate admittere non perbor-
ruent, ft admiffum, potius emendare neglexerit,
hujufmodi hominem quicumque de communio-
ne tâcrofanâi fanguinis & corporis D. N. J. C.
ft a participio totius chnilianitatis non folum
excludimus, fed ft propuifatnus. Quin ft apofto-
lici anathematis acutiffima lancea cum transver-
beramus, ut pro male faâis male perditus mor-
tem gemat sternam, affociatus in gehena inferioris
inferni daemonum principi mortis inventori , ft
Juda facrilego ft proditori , undique circumcin-
Aum draconibus tartareis in ultionem favieotibusj,
oec in ultimo tremendi Dei judicio ad vitam
refurgat fed crudeliffimum corpus refumeos du-
plici contritione conteratur, iofeiciffimo ft mi-
terrismo vivendi genere mortem querens ft non
inveniens. Qui vero pio intuitu proprias manus
ab hujufmodi temeritate fubtraxerit, ctfi ita res
exegerit, adverfum omnes infurgentes , ft quic-
quam auferre conantes ea bona defenderit ad tu-
um tuorumque opus, fanftifilrru Babenbcrc, illa
fcilicet ut prediftum eft, que tibi collate funt
vel de cetero m sternum tibi conferenda funt ;
talīs ab illo benedicatur, qui fuper Cherubim fe-
det ft gloriatur, pro eo quod boc noftr* autbo-
ritatis privilegium Auduit obfervare illetum, fue-
que robore folidatur ; quod nimirum confilio ft
voluntate nec non alacri promptoque animo cla-
rtilimt filii noftri jam fuperius memorali domini

AH. imperatoria Augufli da m
fibi trsnfmiffimus eidem grata
plantavit conditor tous ille prinos H.CsdârA»
guflns fic aft hic fecundus veftigia ejus fcequeas,
or peri Domine parique dignitate, fie pari devo-
riooc te rigavit, tibi incremenOMi dedit, & adhuc
duoi tdque vixerit Deo miflraote ft inspirante
dabit. Jo quo te, dnkiOima fponfa, optamus io
fiftula ficalonras cretccre, poilere, vigeredices
ce», bene valete.

BULLA CLEMENTIS II. PONT. MAX.

gea FoUni/i dtool meoe/ltitui M. AedrM
faeot Atout Juxta BrrkfiMt \$.
turti» ad Frafft.

C Lentens epifeopus fervus fervorum Dei dik-
Ao ft fpirituâli filio doAo Roingo pio ft
religiofo Abbati venerabilis monafterii fthrorir
Domini noftri Jefu Chrifti ft £ Boniphatû ,
quod fitum eft in loco qui vocatur Bochohia
juxta ripam fluminis quod vocatur Fulda, ft per
te io eodem venerabili monafterio tuique luc-
ceffribus io perpetuum. Convenit apoftolico mo-
deramini pia religione pollentibus beorvola com-
patCoM fuccurrere, ft pofeoethsm animia alacri
devotione impertire afienfum; Ex hoc enim lu-
cre potiffimum promium a conditore omnium
Deo ft fopaldBabz, p r o f e r e m a r, i d u m venerabiliffi-
Clocâ oportune ordinata ad muliebre fuerint fine
dubio flatum perdusia . Igitur quia poftulalis a
nobis, quatenus nofta apoftolica praeceptione con-
cederemus ac reconfirmaremus perpetualiter vobis
vetriftrique fuccelfribus fupradiaum moaafterium
Salvatoris Domini noftri Jefu Chrifti ft fanfti
Bonipbatit fitum in loco, quod Bocbouia juxta
ripam flaminis quod vocatur Fulda cum omnibus
rebus mobilibus ft immobilibus fuis pertinentibus,
quas nunc habet, ft iu antea Deo adjuvante ha-
bebit , iterum concedimus ac donamus vobis ,
Kariffime ac dilectiffime Fili, reftrifque fncceffibri-
bus abbatibus iu perpetuum pro magno amore ft
nimia dilectiooe quam cima vos habeo, ft habe-
re mantea debeo quufque vixero , moiafaterium
Dia honorem £ Andreas , ft fitnfii qui vocatur
Bxajulo, -tjed fitum eft juxta Baelelam faedie
Dei genitricis, temperqae Virginis Mario , quas
vocatur ad Profepe cum omnibus manfiouibus
Kamioftis ft cellis vinaris ft conquise ft vineis
ft hortis ft diverfis arboribus pomorum ft curte
atque puteo ft introitu fuo per portam majorem
a via publica & cum omnibus ad idem generali-
ter pertinentibus, feu quo extra urbem five intra
urbem erunt, que ft jure ac rationabiliter per-
tinere dinofeuntor. Ergo pcafenti nuintadecima
indiAlone perpetualiter & fpedaliter tub immuni-
nitate S. noftro R. S- A. idipfm facrariffamam
monaflerium permanendum ftatuimus ft (lateeo-
do confirmamus ita ut confia loca ipfins mone*
Eftcrii amodo ft ufque to finem fitcoli cum omni
fecuritate ft tranquillitate vos cum pofterisveftrb
tenere ft poffidere valeatis, ut fob jute ft diti»-
ne fanAn noftro, cui Deo aofiore defervimus
Ecclclro conflitutum nullius alterius Ecdefi- ju-
rifdiAionibus fifebmittatnr, pro qua re piis defide-
riis faventes hac nofta aufoiritate , id quod
expofeitis effefini mancipamus, ft ideo omnem
cuiuslibet Ecddfin filcerdotem in pnriâto moaa-
fterio ditionem quamlibet habete aut aufoiratem
praeter tedem apoftolicam prohibemus ita ut nifi
ab abbate monaflerii fuerit invitatus oec ibidem
Dtflâram folemnitatem quifquam prnfumat omni-
modo

KMXO
CHHUH

Biimi.c-.

ec-

t...'.>.p*

<>! CONCILIIUM ROMANUM. “SS” M
 «v^**** modo celebratio juxta id quod subje- A privilegii chartam, quam auctoritate Principis fit.
 CMRUTI A*** Apofolice fedi firmitate privilegii confitit agellorum firmaret, temerare templum fit, ana- Aijtjo
 ! ineoncuffe dotatum permaneat; locis robustum thema fit, fit iram Dei incurrat, fic fandorum , TM1
 bu quas moderno tempore tenet vd oofidoe, quam omnium «torri» exiftat, fit nihilominus praeftati monafterii dignita» a nobis indulia, perpetualiter inviolata permaneat apoftolica auctoritate fidmixa. Scriptum per manus Joanne icriaiarii fit notarii noftri facn Lateranenfis Palatii. Benevalete. Da- ta III. KalJan. per manus Petri diaconi biblio- tbecarii & cancellarii. S. A. S. Anno D. N. J. C. 1046: domni Oementi» fecundi papas indiâ. XV. ^

CONCILIIUM ROMANUM

XJ*** ANNO M.XLVI. A CI BMBNTK »APA II. CELEBRATUM,
 T.. IX.

Io quo ftatutum, ut Ravennati epifeopo fecundus a pontifice Romano locus in conciliis abfeute imperatore tribueretur.

T After hujus concilii feptem Ckvtu litter* B fed potius gratia humilitatis Crenerit, quod Icili-
 Ftrinnim MI* cet archiepifeopus Revenu, permiferit pncipbi
 Clemens epifeopos, forvus fervorum Dei, omni- fibi illo tantummodo cafu archiepifcoputu Me-
 bus fanâ ecclefie filijs, perpetuam in Chrifto diolaMfcm: fit. oe aropterea quivis error tmpo-
 feintera. lorum gigneretur, placuiffe pap. Joanni fuccet-
 Quod propulfis ab apoftolica fede his qui in tori illius Symmachi ipfum pnnlegium fieri, boc
 , ovile facratiffimum apofolorum principi Pe- amem proptetva ut quis videretur effe major ,
 tro a Chrifto Domino commendatum non ingrefG quamvis non dextra pop. Romani femper jure
 fuere per offium, fed aliunde farrefpere, utpote deberetur archiepifcopo Ravennati . addendum
 fures fic latrones, propiciemes fub commodis po- tamen ei elle, ioli imperatozi, di prfens adef-
 tibus, quam gregis humilitati, non eft noftris me- fer, fit ad finiftram eumtranfmigrarc debere.
 ritis adferibendum, feft Divina benignitati, quiC Quibus duorum altercatorum ofentis, ceteri quo-
 elegit ca qu. non funt, tanquam fint, ut ea que altercatoris, ideft patriarch. , ofteofum eft
 qu. funt, evacuentur. De multis autem qu. io privilegium a Joanne XOX papa attum fimiliter
 ipfo noftri pontificatus primordio aâa font io M femeee* Jad dexteram partem JH is agitis,
 fynodo, quam fic pro communi utilitate mature, univerfa fynodus interrogata eft. Primo autem
 vimus, fit circa nonas Januarias celebrantes unum omnium Romani epifeopi, clentque Romanus ,
 propitiante Domino nobis cooceffum eft illic de- quibus aa&oritas eft major , fit ipfa rea nota
 terminare, quod maltoties ventilatum a retro erat : deinde retribuimus. Cumque ex ordine
 pontificibus pnqdeceffotibus noftris, aut vix aut Joannes epifeopus Portuenfis, fic Petrus diaconus
 nullo fine fopiratr eft, illud videlicet in fyno- noftr. apoftolice fedia cancellarius, privilegium
 do fedendi jurgium quod etnerferat inter Raven- Ravennatis ecclefie vice fna univerfis partes lau-
 natem, fic Mediolanenfem archiepifcopos, unde darent: Poppo quoque Brixienfis epifeopus hoc
 fic in ipfa noftra fynodo Aquilejenfis patriarcha idem feeit, etulipfe vocem tota fynodus eft con-
 muifitabat. Quifqun enim fibi juxta nos dextri fucula: quo igitur in uaum placitum vox ora-
 lateris locum reodicabat, fic cui jure deberetur, tionum conveniens, oofter quoque afientaa parira-
 nobis incertum erat. Contigit autem prima die tione...accommogatus efi. * fct vero quod'pâum
 fynodi non intereffe Mediolroenfem archiepifeo- eft, omnibus inootefeat, placuit noftri» apofoli-
 pum a primordio, fed j>m dic inclinato, cum cis litteris annotari, fit tam prafentibus, quam
 patriarcha - dexteris noftris fédérer, interpofta futuris intimari, ut tanto firmins valeat, quanto
 tamen fella cariffimi filij noftri Imp. Henrici , conftat de noftro ore audiri. Verum nc poftthac
 qui jamjam advenire putabatur, quia eo loci erat iterum vel archiepifcopo Mcdiofeacnfi, vel pa-
 aleâus quoque Rsvenn. ecclefie a finiftrb ut fe- triarcha Aquilejenu, de feftioe dextri larerisao-
 deret; quo Mediolanenfe archiepifcopo in me- ftri liceat excitare quamlibet coutroverfiam : in-
 dium vcaieate, dexteram quia Jocum petierat , terdicimus noftro apoftolica «aftoritato hoc eis
 hinc acclamatum eft ab elcâo Raveon. fibi de- de caftero licere. Quod fi forte fuerit pmfum-
 beri illum; fimilii modo a patriarcha Aquilejeni: pram, pro temerationeinterdiſti noftri, non mo-
 fit ita unius rei altercatio inteî fe fe orta eft. do bannum fanâi Petri oofne fedi perfolvat ,
 Placuit autem univerfie fynodo trium partium verum ooftr» quodque eucommnnicatioius, fitana-
 diffeofionam coram differri. Statimque prolatus E thematis laqueos incurrat. Sedem etiam Raven-
 quidam catalogus nominum coram archiepifcopo* natenfem archiepifcopi jubemus femper effe a dex-
 rum, qui interfuerant fynodo Symmachi pap. , tris noftri» noftrorumque fuccrilorum, fecundum
 ubi prateriptos erat Mediolaneofis archiepifeopus, antique confitntioois auctoritatem , nifi forte
 quo contra ofteofum eft privilegium Ravennatis imperator afuerit: fic tunc etiam ipfum finiftrum
 ecclefie, continens qualiter illa incriptio nomi- locum tenere per bene noftr. auAoricatis fir-
 num non aliquo jure, no. aliqua plenitudine , mitatem huic noftr. narrationi fubjctam. Scri-
 pta per manum Joaaaus feriniarii, fic notarii ia-
 cri noftri palatii.

CON-

1 Hec babitua aneo »e«- * Mm eft cum Eo. ane feqeami.
 Cf k U. Grnraf. Tom. XIX.

Rr

«»7

CONCILIIUM

«»*

awea^{aaa}«^{ea}MBi«^{gsaea}^aMewE^{fle}>a!Becac^aa&xt»aME^{ea}Mawsma C»»»»

CONCILIIUM ROMANUM,

Ad reformandum ecclesi^{am} datum, contra simoniacos in primi-, celebraram anno Chrifti
mu » 11. tempore Clementi- pape IL

Cltaetn recens creatas, hancfynodnm, tetteA/rt, ia iff. trdtuaheau fa ttaepan aro guersu
Petro Damiani io epistola ad Henricam ar- Amaracamr rffe , tui ft titulent preateaexduae,
chepifeopum Ravennatem, ad reformandamjec- ^uadr^gmta uuuc dieraue penuteatiaae agerett 6 ft
Q'!*. *.. defis ftanun Rome indixit. In qua illud pottf- at ateepti ardiait tffa atiatfartt. Ia eadem hac
fimum anoitente imperatore conatui eft, ut fi- Romana fynodo altercationem effe obortam in-
moniacos vepre-, qui adeo exertviffem, nt pa- ter Mediolaoenfem, Aquilejenfem, & Ravenna-
tristifamilias Mmentem fatibearent, non modo (oc- rem antiflites, de loco (edendi, quinam ipforam
cideret, fed penita- eradicaret. Quid vero con- proximas apud Romanam pontificem federe debe-
tra fimoniacos hic conftitutum faerit, hi- verbis ret , adjudicatam autem eoe caufam Ravennati,
prsdifta epiftola recenfet. JPifi ititat feue diff- narrat Hieronymus Rubeas in hiftoria Ravenoate,
piatitueut, raadtin faggefaa tft rrvrtada aaaaa deque hitconfeaum effe diploma, quod k vidif.
ria ixeperatari, ejufleat fedit rpijcepuue Chamteae fe teftatur.
detremfet ut fuiaufue i/uawct taajetratui ef-

CONCILII ROMANI

CONTRA SIMONJACOS A CI EMBNTE II.

Anno 1047. habitu.

CANON.

Lex etutillii Clnunilt, ywd detinuit Raeta cam Hturita laeperatert.

Pg Mali TSCnm (A) eft antiquitas, & nos fub anathe Baut commendationes altarium , aut traditiones
>'Tt. *** m,,e idipfum interdiciamus, de berefis fimonia- ecclefiarum, aut abbatias, aut prspofituras ven-
a, C., qun.....fanfta Decretum Synodus (A) dere . Qpifquis contraxerit, ant vendiderit ,
* oXn nullum aut ecclefiarum confecrationem, ant cle- anathema fit. ju
onMNOaU» ricatus ordinationem , aot archipresbyteratum , Sn

1

CONCILIIUM GERMANICUM

Adrcrfos Simoniacos ab Henrico Imperatore celebratum pnsfente demente if.
Pontifice Anno MXLviti.

U T If.*» Clatri tftitatieue Hturxaut m. Jarpe-Cculo valde pertimefeo, damnablem avaritiam in
« t. a t^ JLj rararVM et Urie rewrfra nltgtfft Ctxtdium vita nimis exercuit. Idcirco quicumque veftro-
Epifteptuat ad txtirpaadam, quad rtilauue erat rura hujufee fe norunt contaminato-, oportet ,
Stmtuiaca previtatu , n npre ad Epiljctpti ter- ut a facro minifterio fecundam deoofitionem ca-
etaffe graulque leveBiva eeideut exagitafr ejaideat nooicam arceantur .Patet ergomanifestiffimc,quo-
sruntia/ reei. Sed audiaatui ipfat ifa Ita terrea- niam propter hanc o&nfiim venerant fuper filios
teat hi. 5. t. X Dignofcens igitur idem Henri- hominum diverfie clades, fames videlicet, atque
eus per uulverfam Galliam, atque Germaniam fi- mortalitas, necnon & gladius. Omnes quippe
rooniakat philargitis graffari cupiditatem, coadu- gradus Ecclefiastici a maximo Pontifice ufque ad
nari fecit cx omni imperio fuo tam Archiprcfa- Oftiarium opprimantur per fus damnationis pre-
les, quam ceteros Pontifices, & tales cis intulit tiutn, ac juxta vocem Dominicam, in cunftis
colloquium. Lugens vobis incipio loqui, 'qui vice graffatar fpiritale latrocinium,
ce Cltrifti in Ecclefia conftituti eftis, quam ipfe His denique ab Imperatore acerrime prolatis
tibi defponfavit, ac pretio fui fanguinis redemit. ftupefacti Pontifice, quld illi responderent, non
Sicut enim ipfe gratuita bonitate de finn Dei habebant. Penimefcba-nt enim carere ob hanc
patria per Virginem ad nos natus eft redimen- culpam propriis epifeoporum fedibus. Et quoniam
dos, ita fuis praecepit, mittens eos innnirerfum Enon folam in Gallicanis epifeopis hsc pelfima
***** orbem, Apoftolis: Gratii aetepiftiit grettit date . pallulaverat nequitia, veram etiam multo amplius
Vos entem avaritia fit cupiditate corrupti, qui totam occupaverat Italiam (omnia quippe mini-
dum conferre deberetis in hujufmodi (tranfgref- fteria eccleGaftica ita eo tempore habebantur cer-
Gonis, dando, & accipiendo, canoem, maledifti valla, quafi in foro fiecularia mercimonia) cer-
eftis. Nam fit pater meus, dc cujus anime peri- nentes * quoque epifcopi gravi fe inveftione ir-
reti-

«*» «J.» " GERMANICUM. ««■««»" ■■ <>0
—, — relitos, tnifericordi* ope· implorabant. At ipfeAflitutss anathemate mulâaretur; Spopondit iniu...
chiisti i ^rioceF· mifericoedia motus, talc coofoiatiooia per promiffum hnjufmodi dicens: Sicut enim mi...
protulit verbum: Ite, inquiras, & quod illicite hi Dominos coronam imperii fola miferatiooe CH,**T>
scepiſtis, bene difponere fitngite, ac pro anima
patris mei, qui bac noxa rem vobifcum tenetur,
attentius intercedere mementote, quatenus ei in-
dulgentiam hujus facinoris a Deo poſſitis acquire-
re. Tunc propofuit cdiâum omni fuo imperio ,
ut nullus gradus clericorum, vel minifterium Ec-
cleſiaſticum pretio aliquo conquereretur: ac (i quis
dare, aut accipere pcafumeret, omm honore de-

fua gratis dedit; it> * ego, quod ad religionem
ejus pertinet, gratis impendam. Volo, fi placet,
ut dc vos fimiliter faciatis.
Mar prqfntet Ctoantt Bea-
tifice, tarwv fana tu Italie i> Geranaitae ina-
ret. Ne> tret latpereterit ffti, aaa Sneeaeicie
Epifcefut ta ntiaemt Eptfcefetant nr*
faftm nuabena fa dr/taywa/rr.

VITA

D A M A S I P A P Æ I I.

r\Amafus, qui , cum effet epifeopus Brixien-B viginti très. DefunAus Pnenefle, ut habet Leo
I—* fa * Poppo nominabatur , fedi apoſſoloe Oftienſis, delatus Romam io eccleſia fanât Lau-
·««? ab imperatore pñefentatus , & Romam miſſus , renui, extra muros eſt fcpultus Sedes ufque ad
omnium fuffragilis eſt eleâus, comprobatus dc con- annum fequentem vacans, unguibus BencdiAi iu<
ſecratis pontifex Romanus anno Domini 1048. vatoris diicerpta fait.

OO<M>>MßK<>BI<BHBßαßBI9KMMBBI9KI>HBMBßv0B<NB

CONCILIUM SENONENSEj

Ab omnibus provincias Senonenſis epifcopis coram Henrico rege habitum,
Anno MXLviſi.

A Nno atras Chriftiana mil v iiii. Senonis con- C bardus AurelianenGs. Quo inconcilio tex ftepi-
gregata eſt coram Henrico Francorum re- fcopi, Theobaldi comitis Trecenta precibus an-
ge fyoodns , cui pmfait Gilduinus Senonenſis nuentes, fundationem raonafferil fanât Aygulfi
epifeopus, interfueran;que omnes provincin Se. in urbe Pravinenſi, a Theobaldo faftam , confie-
1 H*- nonenſis epifcopi: ImBertus * Pariſienſis, May- mirant. E* éiftmett falli res rrst, &
nardus Trecentſis, Hugo Nivemenſis, Herbctus tfifetfifaſcristtraat.

CONVENTUS WORMATIENSIS.

In quo Leo IX. fuanmos Pontifex eligitur.

1*ΧΞ «a bat VFüernj i> tin S. Brtnetit Eptf- D num eonfulendi depopofeit fpatium· in quo je.
U cepi Tcdleefir epei Hnfcbniiaa ei iiee 19. junilis vacans dc orationibus, omnâno fine cibo
Aprifa/. X.C.I. Apud Vangionum urbem (Wor- potunue permanGt. Cumque denuo repungeretur
mattam vulgo didam) ance prñfcntiam glorioG ad obedientia impletioem, fpontaate coram om-
Henrici fecundi Romanorum Auguſti, fit Ponti, nibos fuam dixit confeſſioncm, conatus quaſi qua-
ficum , reliquorumque proceram non modicus dam fuorum enormitate ſcelerun», communem
Conventus. Inter quos hic Cbrifto dignus Pre-E permutare cieſilooemdcc. Videns ergo, nullo ao*
fui convocatur.* quippe fine ejus confilio intra do fe poſſe effugere Imperiale proceptum , ſie
Imperialem curiam nihil magni difponcbatur. Et commune omnium defiderium, coaAus fitfceptt
repente illo nihil tale fuſpicante, ad onusApo- injunAum officium, praſentibt> Legatis Roma-
ſtolici hanoris fuſeipiendum eligitur a cunAis . Inoram ea conditione, ſi audirer tonus Ocric ac
Qpod offidum humiliute componente diutiffime Romani populi communem eſſe fine diffidiocon-
refagieas, dum magis ic magis cogit» iridtu- Unium.

CTSYNODUS AMALPHITANA M

Circe MMW 1048. iaiita.

uri. CYoodi hujus nods, A fol- oomiots meatio Aatyroac) tf uaeiaaiat HU, pī* valitarMtpifca-
O fupereft in epiftoU Nicolai pep- ad Amalpbi- h) vejkr praupit l- faaia, team apui vitt ka-
tance, quan» e MS. codice interius «d Romanam lmi prima «na endraaMur /m; β tmlit it fam
fynodum dabo, hi» verbis; F>» srga iac tf alia tfa Atmaaa iccltfa, tf apitelca fain puti, &
W. Porraas fiatuta fiiitliur., tf dn/Hma rtvartmia cemmnimt, myw itmiitSiem gMdrw.

CONCILIIUM SILVANECTENSE

1048. ctkkrattua. Atfiilaii, tf cetfrmat mnafleria S. Mdardi tafiallem it Viet

Ex autographo Sueffioaenſis monaſterii S. Medardi.

AM.
fi<« .p.4
M V tt.
vα '71 '1
***

* Nno incarnati Verbi millefimo quadragefi-Bnoftti confirmationem violaverit, a Deo cujus
mo oâavo, agente in fceptris regni Fran- extiterit contemptor, pcnis aſternalibns cum Ju-
corum **8* Henrico fub anno oftavo decimo, da traditore Domini fe damnandum cogooſcat.
poſt multas tyrannice dominationi» prelluras, fic Hoc autem noſtrum decretum ut veram efle cre-
pericula, quas per feptennium venerabilis locus datur, A a pratfeatibus fervetur, Afuturis, fub-
abbati Sao&orum Medardi, A Sebaſtiani, at- ferptionibus epifeoporum cum malediâionis ana-
que Gregorii papas perfeſſus fuerat, divina prn- themate roborare ftuduimos, A figillo noſtro fi-
veniente gratia, ejufdem regis induſtria, ipſam Sillare decrevimus- Aftum civitate Sikraneftcn-
abbatiam de poteſtate Stepoani. comitis in ſua um in (aero palatio glorioſi Regis Henrici, fub
mundeburde recepit propria. Ea tempcftate pri- die faoſto Pentecoſten, iodiſtionc fecunda:
vatur profatus fanſtorum locus caſtello diâo do-q
nine Vico, cum beneficiis ad ipſum caſtnimpr-
tinentibu»; quod malum A venerabilis loci de- S. Henrici regis.
trimentum urefati Stephani comitis incurie, A S. Vidoais Remorum archiepiſcopi.
nugacitati lignatur adicriptum. Denique domnus S. Gelduini Senonum archiepiſcopi.
rex pro remedio anima tuc, A pro anima geni- S. Geroldi Suefforum epifeopi.
toris fui, videlicet B. memoria Roberti regis, S. Dngonis Belvagorum epilcopi.
compatiens utilitatibus loci, A confiderent, quod S. Gibumi Laudunenſis epifeopi.
idem ipſe locus jam fatiſ poenas luerit, ob reve- S. Frotiandi Silvaeoâenſis epifeopi.
rentiam A meritum B- Gregorii papa, cui anti- S. Balduini Noviomcnſis epifeopi.
quis temporibus fupradiâum callrum cum omni-, S. Mainardi.
bus appenditiis ſuis donatum fuerat, per liberali- & Herelini Parliorum epifeopi.
tatem Berta fororis Chlodovici imperatoris, re- S. Rotgcri Catalauoenſium epifeopi.
gia poteſtate clementer monaſterio reſtirmi per S. Fulconis Ambianenſium epifeopi.
petitionem Willelmi Normannorum principis, A S. Walteri Meldenſium epifeopi.
induftria Rainaldi abbatis ipſius monaſterii, epi- S. Balduini Flandrenſium comitis.
copali auAoritate firmavit, ut nemo abbatum S. Tetbaldi comitis, S. Waken comitis, S-
per fuceſſioncs quemquam de ſua linea vel pro- Wiliclmi comitis, S. Rodulpbi comitis, S. Od-
genie fupradicto caſtro proficiat, nec fubtrabere, doois comitis, Sign, horn's comitis, Sign. 1a-
vel minuere, vel immutare audeat, vel alicui granai comitis, S. Walteri de Brienna comitis,
quiddam io beneficium tribuere prefumat. Qui S. Hilduini comitis, S. Manaffe comitis, S- Gel-
vero aliter facere prxtumperit, A hujus pncepti duini comitis, S. Hugonis Birdulphi, S.Rodul-
pbi camerarii, S. Evcrardi, S. Walteri, S. Ber-
nardi, S. Niveioms.

CT* CONSTITUTIONES ECCLESIASTICÆ ANDREÆ I.

Hswgana regi/, ediru is etmitliir circa auuttm 1048.

te* I. T 7 T quiconque Ungtrns, feu peregrinus ioE
= VJ Ungaris depofito Scythico gentili A eth-
c»kii.h» nico ritu, ad veram JeliuCbrifli fidem illico non
iv. 1-«. 1. rediret, ac facram legem a divo rege Stéphane
traditam non reciperet, capite, A bonis multa-
retur. Civitates, oppida, ville, templa demoli-
ta, dirataqne reficerentur.
II. Pontifices, A collegia Sacerdotum priftino
more obſervareotur, A illis parerent.
III. Ritus omnes chriſtiani revocarentur.
IV. Profanas A Scythicas ceremonias falſoque
Deos abrogarent, A fimulacra demolirentur

V. Si quis Deo, SanAifque ejus, A Sacerdo-
tibus malediceret, aut in eos mali quid patra-
ret, Dei primum, tum viodiſtam fuam incurfu-
rum fe fciret.
VI. Quicumque facris additum, aut etiam
profanam hominem occidiffet, peccatum more
veteri expiaret, omnes demum a cedibus, latro-
ciniis, ac ceteris iajuriis, A vi abſtinerent.
VII. Qui vero cooilitutioem hanc contemne-
ret, A ei animo relnAaretur, capitis, A omnium
rerum reus effer, edixit.

Leonitepistola conflat, impetravit. Postjaceptam
ft refutatam impiam Michaelis Constantinopoli-
tani patriarche epistolam, pro pace inter Latino*
ft Grecos concilianda, ft pro hello adverfu*
Northmannos conficiendo, legationem mittit Con-
stantinopolim ad Constantinum Monomacbum
imperatorem. Fungebantur legatione Humbertus
episcopus Silve candida, Fridericus archidiaconus
cancellarius, cardinales, & Petrus episcopus
Amalphantus. Rerum ab ipfis Constantinopoli
geflarum commemoratio brevis & fuccinda es-
tat apud Baronium, quam infra subjungimus.
Antequam a legatione reverterentur, Beneventi
infirmatus in comitatu Gunfridi Northmantii olim
boftis fui, Romam delatus, Unde & pie obdor-
mivit in Domino Xtv. Kalendaa Maji, postquam
fediffet annos j. menses x. ft dies 8. Sepultus
in bafilica fandi Petri juxta fepulchrum fandi
Gregorii, miraculi* celeberrimi* claruit, de qui-
bus fupra, ft infra in notis concilii Remensis.
Ceffavit epifeopatus menses undecim, ft die* vi-
gintiquatuor.

EPISTOLA I.

LEONIS P A P Æ IX.

Constantinopol.
AMCHAM.

Adversus ejus fit Leonis Acridani episcopi inaudi-
tas prafumptiones, & nimias vanitates.

Leo episcopus fervus fervorum Dti, Michaeli Con-
stantinopolitano, ft Leoni Atridem, epistolis,

**, *
J A? terra pX* tomarfoi bone voluntatis. Hujus-
X modi exordium docuit nos illud duminictu;
In quemtmque demum aut civitatem intraverit.
prierai dicite: Pax huic domui; & si ibi fuerit fi-
lius pecu, requiescit super illum pax vltre: fix
ea/zav, ad vos revertetur. In pate etenim vetavit
net Dette, f» est pax nostra; fai fecit utroque unum,
ft venient evangelizavit pacem bis pai longe, & D
A? prope erant; & inter nonnulla dixit: Bea-
ti pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur. Quorum
pedes deioquus Ifaias admiratus, proclamat: Sinam
fa", # ^g, evaxgelizantium pacem! Ad quam
magnus Paulus confestlaudo sic discipulos adhor-
tatur: Pacem sequimini ctim omnibus, & jantimo-
ntem, sine qua nemo videbit Deum. Et; Si fieri
poteft, quod ex vobis est, cum omnibus hominibui
pacem habentes. Et rursum: Pacem habete, ft
Hm. tn. Deus dilectiois ft patre erit vobiscum. Nec im-
merito, dicente discipulis fms, immo omnibus
Christianis, ipio Domino: Facru» relinquo vobis,
Jt» a. i, pacem meam do vobis. Que utique quam germa-
no ft unanimi affedu, & indifolubilis foederis
nexu retinenda fit, hinc poteft colligi, quod
eam ultimam coheredibus & compartibus fuis,
velut hereditario ft perpetuo jure commendatam
sub leftamento, mox fuo fanguine fubfcripto,
ft pia morte confirmato reliquit, quasi diceret:
Fratres & coheredes mei, relinquo vobis ex pa-
trimonio nostro fortem, temporalem videlicet
pacem, quam si integram & incontaminatam in
fine mihi representaveritis, meam fortem, pa-
cem fcilicet sempiternam, adjungo vobis. Nec
his contentus, Patri squalis, Patreque minor,
pro hac ipfa Patrem sic deprecatur, ad Patrem
luum, ft Patrem noblum, a quo nunquam di-

A fecierat, rediturus: Pater, quoi dedisti mihi, ve-
lo ut sint «uar, ficut & net unum fumue, ft sint
eontummati iu «WS».

II.

Sed vu mundo ab fcandalle: quia cum pene *re* >*,
omnes pagina divine no* pariter invitent ad bo-
num unitati* ft pacis, quatenus cor unum ftani-
ma una fit nobis in eo qui unanimes in domo
fua, qu* est catholica ecclesia, habitare facit:
extitere tamen hadenus, ft exiflunt miferi ho-
mines, fua, non qu* funt Jefu Christu, qu*,
rentes, per omnia militibus Dominum glori*
eruciigentibu* nequiores. Illi fiquidem corrupti-
bili tunic* ipfius, quia inconfutilis ft defuper
contexta erat per totum, perceperunt, dicente*:
B Ato flindamue eam: quadam utique reverentia 7«* »
admirati ft textricis diligentiam, ft operis ele-
gantiam. Ifti vero incorruptibili caritati ejus
qua univit eccliam, ut «xhibet fibi vellem
gloriosam, non habentem maculam aut rugam,
impas ft fecrilegas manus ad difeindendum era-
deliter injiciunt, linguas magniloquas ft dolo-
fas ad confodiendam illam exacuunt: nihili pen-
dentes ineffabili ft speciali artificio cozterne Deo
Patri fapienti* compadam & contextam, nec
humano ingenio, fen philolophorum fyllogifmis
aut argumentationibus confutaro: Stulta enim
mundi elegit Deae, ut confundat faptemet. Neque
enim per rhetores & fophiftas collegit pficato-
res, fed per pficatores ft fimlices pileatus est
Cfopbilas & oratores: quia, ficut egregius Paulus
dicit: Non tft iu ferment regnum Dei, fed in t (ft
virtute.

III.

Verum erubefcat & confundatur impia here-
fis, impudenter inhians feftioni atque divifioni
infecabilis & indivifibilis unitatis, reclamante ft
repugnante non folun» ipfus unitati* natura,
fed etiam humanas fapienti* conjeflura. Difce-
dant ergo perfidi corvi, milvi, vultures, & quas-
cumque laniatu vel morte aliena pascuntur aves.
Sol* columba ad arcam redeat; & fuper caput
Domini Jefu manens, totum corpus ejus, quod
est ecclesia, uniat, infundat ft repleat; unicam-
que columbam de diverfie profeffioni* & nationis
hominibus atque linguis omnibus, quasi de di-
verfis membris efficiat, cui voce capitis, quod
est ipse Christus, dirai: Una est columba mea, tau.,
perfeita mea, immaculata mea. Qu* enim fem-
per una vocatur, ft est, nunquam dividitur aut
fecatur. I qu* femper perfeâa, hoc est plena,
nnnquam minuitur aut evacuat: qu* femper
immaculata, nunquam corrumpitur aut macula-
tur. Quoniam etti ooununquam ab ea plerique
ita exeunt, ut aoo revertantur; non tamen ejus
unitas inde difeinditur, aut perfedio minoratur,
feu virginitas violatur. Quandoquidem membra
corvina ad hoc revertuntur, ut fuo corpori, a
quo ad tempus videbantur effe disjunda, reincor-
porentur, ft integerrima permaneat columba il-
Eia unica, cui fe incorporatos ft unitos falfo glo-
riabantur. Et qu* gemebat..sub..periculis in, fal-
Gs fratribus, revelata illorum exitu, per o* bea-
ti Joannis apostoli libere proteftatur; & nebis
exierunt, fed mu erant ex nabit. Nam fi fuiffent
ex nobis, permanffent utique uobifcum. Qui enim
pedus columbas, velut humore* mali, folebant
premere, ft ad naufcam jugiter provocare, ali-
cujus acceffionis vel occafionis impulfu egreffi,
vel ejedi, aut potius egeffi, comprobantur eam
relevare: atque bonas valetudini* flatum fua di-
kellione eidem revocare. Quotquot autem exeunt
redituri, omnino ab ea nequeunt avelli aut pr*-
cidi-

eidi: de fi videntur aliquamdiu avulsi mit pratci-A
ft, quia aatf *Dei qui sunt ejui*, per cujus pte-
* destinationem sunt intus sine errore, etiam qui
putantur loris effe, deerrare: nec rapit quifquam
de manu ipfius, quos jam prortus raptos fuppi-
cabamur.

IV.

ipmai. Sed ve hominum fupcrbiedc"arrogantis, qui
membra antkhrifti, de precurfores ejus cffeai, non
ceffant sitaniorum pedes in medium tritici fpar*
gere, de meffem, cui ecclefie pteparatur hor-
reum, quantum in eis eft, atterere. De quorum
periculofo tempore dilectas Domini virgo Joan-
nes voluit nos intruere: *Filioli*, mquiens, »ov»/-
fiata hera *tf ficut aultitit quia antkhriftue ve-*
tut, »vae entrai antichrifti utulti falli sunt. Hxc
noviffima hora a primo adventu Salvatoris incp-
pta, ufque ad fecundum ejus adventum eft pro-
tendenda. Qpe quot autiebriftos jam habuerit
aut detexerit, dicere quis poterit? De quibus de
doâor gentium mirabilis Paulus Ephefiis in A-
ilibus apoftolorum ait: *Ege fci» quenalet intra-*
hunc pefi Hictffleneae aneat lapi gravet in ver, sen
pertenter gregi: *tf ca vthii/fil exurgent viri le-*
quintit perverfa, uti aUacant liccipalet pefi ft,
Sed, o Domine Jefu, pervigil paffor, dt leo de
tribu Juda, qui, fecundum pfalmiftam, fuper
afpidem dt baffilifcum ambulas, de conculcas leo-
nem de draconem, jam in fine fseculorum oves
pafcue tus variis infidiis, dt rabie innumerabi-
lium luporum haftenus fefas miferanter anende,
de increpa feras arundinis, que feriunt, dt den-
tibus frendunt fuper humilitatem ecclefie tus,
fulti de protefti arundineto, id eft, mundanapo-
teftate, exterius quidem nitida, fed interius va-
cua: ubi, ficut ad beatum Job divina voce di-
citur: *Neu fehmi eanui htffie agri Infant*, eunda
fcilicet turba malignorum fpintuum fecundum
libitum fuum debacchatur, veram etiam Behe-
root, eorum utique princeps, ibidem fub umbra
dormit in fcreto calami de locis humentibus,
cum fine aliqua inquietudine vel contradiâione
in fuperborum de lubricorum cordibus requiefeit
fecurus. Catholica vero ecclefia promiffiones luas
retinens, Domine, quotidie gaudet compleri in
doâoribus fuis illud Sapientis: *Fulgebant iufti*,
& *tenqueve feintilla ia erundinele thfiurrcnt*, at-
tue vento agitata arundines comburent. Tunc
crs arundinis pariter interient, in quibus eft
congregatio taurorum, cœtus videlicet hsefiar-
charum, cervicofo ducatu poft fe trahentium vac-
cas, id eft, lafcivas animas populorum: ut qui
probatifunt argento, excludantur, fcilicet pte-
âi in eloquiis divinis de flabiles in fide appa-
reant, emineant vel manifellentur. Argento quip-
pe eloquia divina fignificantur, ut idem pfalmi-
fta teftatur: *Eltquie Deatûû, elequia caffa, er-*
grntnat igne tantinatunt. Per cxduConem autem,
argentum val aurum quodam artificio fufrigienr,
elevatur, de exprimitur: ut repente videatur ref-
perfum, & infiginim decenti figuratione diver-
forum florum aut imaginum, quod prius humile
jacebat «St planrtm - Quod totum breviusdt clarius
fic eloquitur magnus Paulus: *Opertet hartfn effi,*
ut quiprebati funt *vanitffii fiant in vehit*. Sed, o
maligna hseffis, non inde tibi blandiaris, quod
ab apoftolo, *Opertet httrtftt effe*, audieris. Etenim
t. ic. in fando evangelio Dominus nofter dicit: *Ne-*
ctffteft, ut venient fcandale: *veruataatn va he-*
niai per quem ftanialaae venit. Nempe non eft
fruftra in fornace aurificis palea: quia aurum nos
purgatur, fi palea non uratur.

V.

Huc & alia fimilia hia cum pene omnes facri
eloquii pagins contra impudentem vefaniatn hss-
recicorum concrepent, vehementer obtupefei-
mut, & lacrymis caritatis plangimus, fic edor,
mille ecclefie fecerdotes; quatenus qui Dei da-
buemnt effe adjutores, pon exhorreant eorum
fier/ loquaces, quorum memoriam cum fonitu
peniffe, & civitates deftra&as'vident. Inde eft
totam illud, quod tandem cum indicibili con-
tritraoe de gemitu cordis ac corporis effundimus,
in^guo omnia vifcera catholice matris concutiun-
tur, in quo omnes lenius Chriftianorum obtnn.
duntur, in quo difciplina ecclefiaftica de fanflo-
rum vigor canonum confunditur ac calcatur:
Quia tu, *cariiffime nobis*, de adhuc dicende in
Chrifto frater de antilles Conftantinopolitane
tuque Leo Acridane, dicimini apoftolicam de
Latinam ecclefiam nova prfumptiooe, atque in-
credibili audacia, nec auditam nec conviaam
palam damnaffe, pro eo maxime, quod de azy-
mis audeat commemorationem dominice paffio-
nis celebrare» Ecce incauta reprehentio veftra,
ecce non bona gloriatio veftra, quando ponitis
in cœlum os veftrum, cum lingua veftra tranfiens
in terra, humanis argumentationibus de conje-
auris antiquam fidem confodere ac fubvertere
moliatur. Ecce, nifi quantocius refipifeatis, in-
corporati de annumerati, quod abfit, critis in il-
la cauda draconis, qua tertiam partem ftellarum
Cœli traxit, de in terram mact. Ecce jam poft
mille ac ferme viginti a paffione Salvatoris no-
liri annos, incipit per vos dtfcere Romana ec-
clefia, qualiter memoria paffionis ejufdem fit re-
colenda, quafi nil ei contulerit prgfentia, con-
verfatio de diuturna inffitutio, feu qua darifica-
vit Deum, mors pretiofa illius venerabilis fenis,
cui fpccialiter Chriftus Filius Dei vivi dicit:
Beatui tt, Staten Bar fena, quia *care*, *tf tangait*
neu rrtvflavit tibi, fti Pater ntaï qui tft in cœlft.

VI.

Non ergo perpenditis, quanta impudentia di-
carar pater qui eft m cris abfcondiffe a *principe*
apoftolorum *petro cultum, tve nium vthiffia-*
crificil, per difpenfationem unigeniti fui, cui per
infmetipfum pleniffime revelare dignatus eft illud
ineffabile arcanum inviffibilis divinitatis ejufdem
Filii fui t Et cui non per angelum, nec per pro-
phetam, fed proprio ore, ipfe Dominus angelo,
rum de prophetarum fie repromittit io fequenti-
bus: *Bt ege dice tthi, quia ta et titrai, tf ta- ttUm.*
per hanc petraae edificabe Bctleffeu ateeatt illius
capiti vos fatagitis fubtrahere Chriftum Iefum,
prfter quem nemo poteft tsniverfali ecclefie aliud
ponere fundamentum? Quod utique derotiffimos
ille Petrus non folum vivens, fed etiam moriens
demonftravit, quando nimia humilitate de con-
grua fignificatione fe crucifigi deorum verfo ca-
pite petivit.* profeâo divina inffpiratione prffigu-
rans, fefe effe *primum dt quadrum lapidem in*
fundamento, quod eft Chriftus Iefus, *compagi-*
natum, cohrentem atque connexum: qui, ut,
pote fuperpofitus angulari lapidi, totum pondus
ecclefiaftice fabrics incorruptibili foliditate fuf-
ferret, ac proprii capitis fuppoftioe omnia mean,
bra corporis Chrifti per aptas de naturales com-
pages, ulque ad confummationem fsculi, quafi
ufque ad pedes crefcentia, inflexibili collo ad cœ-
loa fuftolleret.

VII.

Taliter S.ecdefia fuper petra», id eft, Chri-
flum, & fuper Petrum vel Cepham filium Joan-
nia, qui prius *Simon* dicebatur, aedificata, quia
infe-

fiij,

LEONIS PAPAE IX.

d40

inferi portis, disputationibus scilicet haereticorum, quod vanos ad interitum introducunt, nullatenus oret superanda. Sic pollicetur ipsa veritas, per quam sunt vera, quacumque sunt vera; Parte laferi ara per M?rto?r ad vtrm rate. Cujus promissioais efficiam se precibus impetrasse a Patre idem Filius protestatur, dicendo ad Patrem: St au*, fttf falaat txptvoti vat, tti trOrarat fltat tntime: tta alttar recavi pr t., el «m lttinat JUt tva: tf t» allfuntia caavtrxt tanfirma frar trar tau. Erit ergo quisquam tanta dementia, qui orationem illius, cuius velle est poffe, audeat n aliquo vacuum putare? Nonne a fede principis apostolorum, Romana videlicet ecclesia, tam per curodeti Petrum, quam per successe* fuos, reprobata de conviffa, atque expugnata sunt omnium hereticorum commenta, ac fratrum corda in fide Petri, que hactenus nec defecit, nec ufque in finem deficiet, sunt confirmata?

VIII.

H«r*6« p. Praeterimus nominarim replicare nonaginta ac eo amplius h«refc» ab orientis partibus, vel ab ipsis Gracia, diverto tempore ex diverto errore ad corruptendam virginitatem catholice ecclesiae matri* emergentes. Dicendum videtur ex pane, quanta* Constantinopolitana ecclesia per prefule* ioo* fufeitaverit pestes, qua* viriliter expugnavit, protrivit, & suffocavit Romana ac apostolica fedes. Ecce Eulebius Nicomedienfis episcopus, fedis Condantinopolitanr invafor, ac figmfer malediffi Arii extitit. Quartus Macedonius herefiarcha, suffocator ahtecefforis fui beati Pauli, blasphemator Spiritu* fandi, tortor Chriftianorum, de ufque ad mortem perfecutor, ac alter Julianus, caractere in frontibus notando catholico*. Haec ac alia mala tam ipse, quam fui fequacets, per omnes orientis urbes, & maxime Constantinopoli, agebat: cum Hefperic parte» ab hac tempeftate immote manerent, teffe veftro hiftorio S^pho Socrate, Quintus Eudoxius Arianus inventor fedis. ac ordinator Eunomii haeretici, dipalrem f quod nullum colat; Filium n>n*«, quod Patrem colat. Sextus Demophilus, ipse Arianus. Nonus Maximus, Cynicus & Apolliaariffa. Decimu* Neffarius vir fanffu*, ordinatus fanda Constantinopolitana fynodo prima: de quod cum fanffi paires Damato papo, ac suis coepifco Si*feripiffent, dixerunt: Constantinopolitanur is novellam, ut ita dicamus, ecclesiam velut ex ore leoni*, heretkis suffoffam blasphemias, abflaximus: teffe Theodoretto veftro hiftoriogra

tl^urjkil. F^10. Sed noo inde omnino suffocatus est ille vernofof bafilifeu* ac venenofus: quia fuffeffor hujus Joannes Chryfoftomus ab ingrata ecclesia bis est depofitus, At io exilio defun&u*. Cujus depofitionem non ferentes occidentales epifeopi, id est, Latini, ab orientalium communione sunt fegregati. Hujus fuffeffor Arfacius manu militari in Joannitasdefcivit, in fequaces videlicet beati Joaoni*. Jam quintusdecimus in catalogo Nefforius herefiarcha extitit, qui (piritu diaboli plenus, inter alias fu* perversitatis blasphemias, tale virus evomuit: Dei genitricem Mariam nullus appellet: Maria enim homo fuit, ac Deum abbomiffi generari nimis impoffibile est. Qui etiam duas pertona* in Deo Chrifto mentitu* est. Hinc feptimus decimus Flavianus beatus preful martyrio coronatu* poftea. qui* damnavit Eutychem abbatem, unam fubftantiam vel naturam in Chrifto afferentem. Propter quod beatiffim* memoria* domino papa Leone, ac Marciano Chriftianiffimo imperatore faffum est Cbakedonenfe concilium feccentorum triginta pontificum. Quid

Adicamus de Aeacio accutotore, At ivstitutom Petri Alexandrini epifeopi, par quo* plurima hornicidia extiterunt, nifi quod a fao Aitfimo Gelafio papa in perpetuum fuere ambo dammati cum Joanne fuffeffore ac defenfore Aeacii? Poft quo* Anthimus Eutyechianus hereticus per praefentem papam Agapetum in ipfa Conftantinopoli est depofitus. Eutyechius autem, quia dogmatizabat humanum corpus in refurreffione impalabile futuram, ac vento aereque fubtilius, a beato Gregorio tunc diacono ita est conviatu*, ut in praefenti* pia memoria Tiberii imperatori* codices dogmati* ejus iuftis flammis traderentur.

IX.

Suffeffit quoque huic Joannes, cuius fuperbiam 1«...». 11. CMB> quomvis univerfu* muodus capere nequiverit, angustus tamen cefpes poft non multum tempore* compreffit. Hic nimis vanitati* novum nomen primus fibi utorpavit, ubi fe « cunffis oecumenicum patriarcham, id est, univerfalem, ac dici At feribi debere decrevit. Pro qua utique praefumptione a beati* Pontificibus Pelagio ac Gregorio digna percultus est excommunicatione. Cujus contagii macula adhuc vobis eum ipfa malediffione ficadhafit: ut nunc quoque vos ipfos cecumenicos patriarcha*, ac appellare, de feribere non timeatis. Et certe nomen istud a fanffis patribus in Chalcedonenfi fynodo, ob reverentiam S. Romane ac apostolica fedis, fito Ailfimo deceffori nostro Leone papa*, ac pnaclariffimo doffori, fuffefforibusque ejus fuit oblatum: fed nec ab illo, nec ab ullo fuffefforum ipsis c nftat baffenu* receptum. Et cui poft Chriftum Jetom hoc nomen magis poterat aptari, quam fuffefforibus Petri f Sed imitanda humilitas reverendorum pontificum, attendens quod ipse princeps apostolorum non inveniatur diffus univerfalis apostolus luperbum refutavit vocabitum penitus, quo videbatur par dignitas fubtrahi cuiffis per orbem pratoribus, dum uni ex toto arrogaretur, tanquam finguli dicerent verbis & fiiffis, quod magifter eorum & primus crucifigendos inquit: Non ium dignus caput furfum ponere, fed declinare vultum in terram. Veftra ergo fraternitas videar, quanta apud fe protervia tumeat, qu* nec oblatum fibi a quocumque, nec conceffum, fed potius denegatum, ac tub anathematis interpofitione ab apostolica ac prima Me, ac a fanffis atque orthodoxis patri, bu* interdiftum toperftitiofum vocabulum, tante obftinationis contumacia, par quadringentos jam a beatiffimo papa Gregorio ac amplius anno*, uippare non ceffat. Et qualiter exempto Domini noftri Jefu Chrifti & lucrum, parati Cflis pro fratribus animas ponete, qui per tot tempora noluitis (altem inane nomen, ac totius ecclesiae unitatem fua iniolentia fcandalizans deponere? ac quid effecit in veftris mentibus toties declamata in aunbus illa gloriofi apostoli profeffio, qui dicit: S>/ fcaadidizatur, At tgt «m arer? qui non folum pro icandalo aliorum non urimur, fed etiam (icandalo veftro quotidie uritis tedefiam Dei?

K.

Sed ut ad reliquo* deceffores veftro» revertamur: quid de Pyrrho epifcopo, imo herefiarche Macarii Antiocheni (equace dicitur? qui veniens Romam, feripto anathematizavit omnia, que ipse de deceffores fui contra fidem catholicam ac apostolice fedis fenferant. Sed quantocius ad vomitum reverfus, a papa Theodoro est damuato*, ac fuffeffor ejus Paulus, quod ab eodem Romano pontifice monitus ac increpatus non refipuit quando valut fimulacrum aut phaafma aliquod

ia-

inlanfibile dominum noſtrum *Jeſum* Chriſtum arbitratns, nec unam, nec duas voluntates vel operationes io eodem fuiſſe diſinivit, de altare Latinorum dt legatorum Roman» eccleſi», quod nemo haereticorum ante eum preſumpſerat, ſubvertit. Ad cujus rabiem, qua ſieviebat in catholicos, deſtrueodam, fanſiſtimut papa Mariſons, colleſſi cantam & quinque epifeopis, damnavit Cyrum Alexandrinum, Sergium, Pyrrhum, & Paulum Couſtantinopolitanos epifeopo*. In qua utique veſania nec vos iſtis modo temporibus inferiores illo veſtro Paulo, ſumtnam dcapoſtolicam fedem, cunſioſque inſtitutionis ejuſſidifiſimo* obſervatores anathemate damnatis: incauta, impudenti arrogantia adeo ccecati, ut non animadvertatis quid, Ac qui *faciat*, & cui. Illi nempe facitis prejudicium, de qua nec vobis, nec cui libet mortalium licet facere iudicium; beatifiſimo Ac apoſtolico pontifice Silveſtro divinitus decernente, ſpiritalique ejuſ filio Couſtantino rtligioſiſſimo Auguſto cum univerſi lynodo Niccna approbante ac ſubſcribente, ut ſamm* ſedesane mine iudicetur.* inviolabiliter Ac iuconcuſſe. ſibi confervato illo privilegio, quod idem princeps ſuarto baptiſmaiM fui die devotus contulit pontifici Romano.' ſcilicet in toto orbe ſacerdotis ita hunc caput habeant, ſicut omnes iudice* regem. Quorum ſemper omni mundo reverendam ſententiam, ſicut veraciter divina inſpiratione promulgatam, amplexa reliqui* univerſale* ſynodi, id eſt Couſtantinopolitana *Pſim*, conſenſu pii Auguſti & religioſi majori* Theodoſii; Epheſina prima, ſub juniore Theodoſio filio Archadii; Chakedonenſi*, ſub imperio dive memori» Marci; tertia Couſtantioopolitaoa, rogatu Ac conſenſu juniore* Couſtantini; unanimi voluntate, cœcordique verbo Atſcripto confirmavere fanſiam Romanam Ac apoſtolicam fedem, poſt dominum Jeſum caput eue omnium cœcleſiarum Dei! & hoc debere credi, confiteri, Ac ſeribi ab omnibus veneratoribus Nicatni Concilii.- cujuſ ſtatutorum u'. que ad unum jota contemptoribus diſtrictum anathema cautum eſt a quinque prxfatis, At cunâis fanſiorum patrum ſynodis ſubſequentibu*.

XI

Sic juxta Sapientem, lapis miius non pergit ad ætelum, & malediſium fruſtra prolutum, revertitur in autore ſuum; Sic, juxta vulgi proverbium, qoi ſupra caput ſuum ipuere conatur, qewntocius ra faciem illius ſputum retabitur. Sic nobi* malediſium pro malediſio non reddentibus, ſed cum Pſalmiſta adverſum nos peccatore confidente, cuſtodiam ori noſtro jam dtu ponentibus, per tumorem veſtrom incurriſtis, quod dolemus. qitia prejudicium faciendo ſumme fedi, de qua nec iudicium licet facere cuiquam hominum, anathema accepitſi ab univerſis patribus omnium venerabilium conciliorum. Quo indiffolubiliter adſtrngimini, ſi cor impeenten* retinendo iuper tantam prſumptionem, ab illo per vicarios ipſius non iblvamini, cui ſpecialiter dixit Chriſtu* Filius Dei vivi: *Antictet Hqne ſolverit ſuper te ram, ewa* ſaintt tſ l> cala*. Si conferamus veter* novit, Balaam ille arioius in hac parte cautior fuit vobis: q>t reverens Deum, nec promiſſis, nec nimia regis Moab ad maledicendum filiis Ifrad ſie&i potuit: ſtiresda, inquit, avalrdicaw nu ms *mtlednût Dent f tttt qmmodo dettflabor qncm dominât mu dt. teſſotterf* Vos vero nec amor Dei & proximi, nec reverentia divinatorum canonum, aut, ſicut dicitur, orthodoxorum principem veſtrorum prohibitio revocat, quin publice maledicatis & deſectnctkGaurtl. Tom. XIX.

D* X--μ
)4K'16

Metib.

■...*

XII.

Quod quamvis omnibus ecclēſiis Chriſti, que unam catholicam in toto mundo efficiunt, a principe apoſtolorum Petro ſit veto diſium. Duili tamen verius aptatur, quam illi cui proprie preſidet ipſe qui cœleſtis regni meruit gubernacula obtinere, Domino Jeſu Chriſto ſibi dicente. *Tibi debet elavet regm ctehrtm*, ſtin ſpeciali potcllate ligandi & ſolvendi, ſummi ſacerdotii privilegium. At quoniam, atieſtame Salomone, *Ctr regit ia rru dasvial, qmnmqte voloeit wrtet ellmi;tao-* tum apicem cœleſtis dignitatis in beato Petro de in ejuſ vicariis prudeſtilimus terrene monarchie Princeps Couſtantmutintima conſideratiouereveritus, condos uſque in finem ſeculi ſuceſſuroa eidem apoſtolo in Romana fede pontifices, per beatum Silveſtrum non ſolum imperiali poteſtate & dignitate, verum etiam infulis & tmnſtris adornavit imperialibus: valde indignum fore arbitratuſ, terreno imperio ſubdi quos divina majefſas proſecit cœleſti.- cui equidem comparatum iſtud ^rreuum, nihil eſt niſi vanitas vanitatum, qua homines obliti domini creatoris fui, intumefcentes, mox detumefeunt. Et umeo imperialia celſitudo hoc totum quod potuit effecit, quando iota devotione quidquid a domino acceperat, eidem in mimſtris ſins reddidit Ut eaim venerabilis Paulus docet, *Non ell poleſt nſio Deo: qutcorn Cqnt lutee* fnot, a Dee ordinatafont. Quibus in terreni regni oppotuna adminiſtatione non reſſiendū ſic inſtruimur per ipſum principem apoſtolorum: *StijcUt eſſote omne bnmant creatur propter Dettm; five regt, q>tſlprcelenti .five dttabm, ſaa-9<<w tb eo mtſſit, td vindidiam teuleſſortim .jaa* dem ven bntorem: fſtit ſit eſt vlltntee Det*. Et poſt pauca' *Dette* timete, rtgete honorificate. Atque per coapoſtolum cju' Paulum Omhm «μμμ poteſtſtibiet ſnbſlmioribm jnbdtto ſit. Nam qui reſſſit poteſtſſti, Dei ordination» reſſſſit. Qa» enter reſſſſnt, ipſi ſibi damnationem aqntnt. Unde Sapientia in Proverbiis intonard>ccn>: *Per me reget r.,u. a regnant, ſf principal juſta decernant*. Quod etiam ſepe diſſus Auguſtus Couſtantinus perſpicacis animi vivacitate deprehendit, & *matri ſus* rebgioſit. Helena inter nonnulla ſic reſenſit: Qui modera-,, tur ſariula, At diſponit totius mundi ſuffragia,, quibus alimur it (uſlentamur, per ſe quidem,, ſpirantia vivificat, ſed per peſſora ptincipum,, ſua jura ſeculis diſiat.

XIII.

His de aliis qnam plurimis teſtimoniis, jam vobis fatiſaſium aſſe debuit de terreno & cœleſti imperio, immo de regali ſacerdotio S. Roman de apoſtolicis fedis, præcipue ſupeſ ſpeciall ejuſ diſpoſitione in ecclis: ſi quoquo modo Chriſtiani eſſe vel dici optatis, & ſi ipſam evangeliſ veritatem aperte, quod abſit, non impugnatis. Ad cujuſ tonitruum quicquid non expergitſeitur: & non dormit, AdJommo*elt mortuubJj fruſtra ab hominibus clamabitur. Sed ne forte adhuc de terrena ipſius dominatione aliquis voſis dubietatis ſiiperſit ſcrupulus, nere leviter ſuſpicemini ineptis dt anilibus fabulis fanſiam Romanam fedem velle ſibi iuconcuſſutn honora» vendicare de deſenſare aliquatenus, pauca cæpivilegio, ejuſdem Couſtantini mana cum croce aurea ſuper cœleſtis davigeri venerabile corpus poſito, ad medium proferemus, quibus fundetur veritas, dt confundatur vanitas.* ut omnia membra catholice matris cogootcant, nos illius Petri diſciplioc eſſe, qui ſic in epiſtola ſua *dt de fer Ss_____ Ne**

«4J
 hn. N. Mfa faialtt ftcutt ne/aw vkù ftitui A
 Dvavini ntlrt Jtf» Cbrtlli virttrttt», fti fptcultt-
 rti ttth illitu migittadnui: & nos vobis iocul-
 care non tam relatu quolibet, quam que ipio vi-
 fu ft' taftu comperta (uut. Vel admoniti reco-
 gnoicite, quia idem gloriofus princeps in jam di-
 ào privilegio poft Chriffianz fidet claram perfe-
 àamque confeffionem, atque baptifmatis fui enu-
 cleatam commendationem, (pecialem fande Ro-
 mane ecciefie dignitatem fic promulgavit, diceos:
 „ Utile iudicavimus una cum omnibus noftris
 „ fairtpii, ft univerfo (enatu, opnmatibusetiam
 „ ft cunào populo Romane glorie imperio fub-
 „ jacente, ut ficut beatus Petrus io terris vica-
 „ rius Filii Dei videtur effe conftitutus, ita et»
 „ iam ft pontifices ipfius principis apoftolorum B
 „ vice, principatus poteftatem, amplius quam ter»
 „ rene imperialis noftre (erenitatis maofuetudo
 „ habere videtur, conceftTam a nobis noftroque
 m imperio obtineant, eligentes nobis ipfum prin-
 „ cipem apoftolorum, vel ejus vicarios, firmos
 „ apud Deum effe patronos. Et ficut nofta eft
 „ terrena imperialis potentia, ita epu facrofana-
 „ àam Romanam ecclefiam decrevimus veneran-
 „ ter honorare, & amplius quam noftum impe-
 „ rium terrenumque thronum, fedem facratiffi-
 „ num B. Petri gloriofe exaltare: tribuentes ei
 „ poteftatem ft gloria dignitatem, atque vigo-
 „ rem ft honorificentiam imperialem: atque de-
 „ cernentes tancimus, ut principatum teneat tam
 „ (upe- quatuoriedes, Alexandrinam, Antioche C
 „ nam, Hierosolymitanam ac Conftantinopolitana-
 „ nam, quamque etiam fuper omnes in univer-
 „ fo orbe terrarum Dei ecclefias: & pontifex,
 „ qui pro tempore, ipfius facrofianâz Romana
 „ ecclefia extiterit, celfior & princeps cunâis
 „ facerdotibus totius mundi exillat: & ejus ju-
 „ dicio quaque ad cultum Dei vel fidei Chri-
 „ ftianorum Habilitatem procuranda fuerint, di-
 „ tponantur. Juftum quippe eft, ut ubi lex (an-
 „ àa caput teneat principatus, ubi fanâarum le-
 „ gum institutor Salvator nofter beatum Petrum
 „ apoftolum obtinere praecepit cathedram, ubi ft
 „ crucis patibulum fuftinens, beata mortis fum-
 „ pfit poculum, (uique magiftri ft Domini imi-
 „ tator apparuit: ft ibi gentes pro Chrifti nomi-
 „ nis confeffione colla fleânt, ubi eorum doâor
 „ beatus Paulus apoftolus pro Chrifto extenio
 „ collo martyrio eft coronatus: ft illic ufque in
 „ finem quarant doâorem, ubi fandorum do-
 „ âorum quieicunt corpora: ft ibi proni ac hu-
 „ mo proftati, caleffis regis Dei ft Salvatoris
 n noftri Jefu Chrifti famulentur officio, ubi fu-
 „ perbi, terreni regis fervebant imperio. „ Et
 fuccinâe commemorato fuo ftudio & devotione
 in confruendis aliquot fanâorum bafilicis, & im-
 perialium donationum magnificentia abundanter
 ditatis, ait: „ Concedimus ipfis tandis apoftolis
 „ dominis beatiffimis Petro ft Paulo, ft per hos
 „ etiam beato Silveftro patrinoftro, fummo pon-
 „ tifici, ft univerfali urbis Roma papa, & om-
 „ nibus ejus fuccelforibus pontificibus, qui ufque
 „ in finem mundi in fede beati Petri erunt feffu-
 „ ri, atque de prafenti contradimus palatium
 „ imperii noftri Lateranefe, quod omnibus in
 „ toto orbe terrarum przfertur atque praelic
 „ palatiis. Deinde diadema, videlicet coronam
 „ capitis noftri, fimulque phrygium, necnon &
 „ fuperhumale, videlicet lorum quod imperia-
 „ le circumdare afolet collum: verum etiam &
 „ chlamydem purpuream, atque tunicam cocci-
 „ neam, ft omnia imperialia indumenta, fed ft
 „ dignitatem imperialium przfidentium equi-

tum; conferentes ei etiam imperialia fceptra
 „ fimulque eunda figna atque banda, etiam A
 „ drverfa ornamenta imperialia, Ct omnem pro-
 „ cetijonem imperialis culminis, & gloriam po-
 „ teftatis noftre. Viros etiam reverendifsimos
 „ clericos diverfi ordinis, eidem facrofianâs Ro-
 „ mane ecclefis fervientes, illud culmen fingu-
 „ laris potentia & praeccUentia habere fancimus,
 „ ejus ampliffimus nofter fenatus videtur gloria
 „ adornari: id eft, patricos atque confutes effi-
 „ ci, necnon & ceteris dignitatibus imperialibus
 „ eos promulgamus decorari. Et ficut imperialis
 „ exftat decorata militia, ita & clerum S-Romane
 „ ecciefie ornari decernimus. Er quemadmo-
 „ dum imperialis potentia diverfis officiis, cubi-
 „ culariorum nempe & oftiorum, atque om-
 „ nium excubitorum ornatur; ita & fandam
 „ Romanam ecclefiam decorari volumus. Et ut
 „ ampliffime pontificale decus prefulgeat, decer-
 „ simus & hoc, ut clerici ejufdem S-Romane
 „ ecciefie mappulis & linteaminibus, id eft can-
 „ didiffimo colore decoratos equos equeant. Et
 „ fic nofter (enatus calceamentis utitur cum
 „ udonibus, id eft candido linteamine illuftra-
 „ tis, fic utantur dt clerici: ft ita, celeffia fi-
 „ cut terrena, ad laudem Dei decorentur. Pre
 „ omnibus autem licentiam tribuentes, concedimus
 „ ipfi fanâifimo patri noftro Silveftro urbis Ro-
 „ meepifeopo, ft pape, & omnibus nui poft eum
 „ in fucceffu, ft perpetuis temporibus advene-
 „ rint, beanftimis pontificibus, pro honore &
 „ gloria Chrifti Dei noftri in eadem magna Dei
 „ catholica ft apoftolica ecclefia ex noftro indi-
 „ cto, quem placatus proprio confilio clerical
 „ voluerit, & in numero religioforum clerico»
 „ rum connumerare, nullum ex omnibus praefu-
 „ mentem fuperbe agere.

XIV,

„ Decrevimus itaque & hoc, ut idem venera-
 „ bilis pater nofter Silvefter fummus pontifex,
 „ vel omnes ei fuccedentes pontifices, diadema
 „ te, videlicet corona quam ex capite noftro iis
 „ li conceftimus, ex auro puriffimo & gemmis
 „ pretioffis uti debeant, & in capite ad laudem
 „ Dei pro honore beati Petri geftare. Ipfe vero
 „ beatiffimus papa fuper coronam clericatus, quam
 n gerit ad gloriam beati Petri, omnino ipfa ex
 „ auro non eft pafus uti corona.* phrygium au-
 „ tem candido nitore, fplendidamlefurreftionem
 „ dominicam defignans, ejus facratiffimo vertici
 „ manibus noftis impofuimus, ft tenentes fne»
 „ num equi ipfius, pro reverentia beati Petri,
 „ ftratoris illi officium exhibuimus, ftatuentes eo»
 „ dem phrygio omnes fuccelfores ejus fingulari.
 „ ter uti in proceffioibus, ad imitationem im-
 „ perii noftri. Unde ut pontificalis apex non vi-
 „ lefcet, fed magis quam imperii dignitas ft glo-
 „ rise & potentia decoretur, ecce tam palatium
 „ noftum, ut prolatum eft, quam Romanam
 „ urbem, & omnes Italiae feu occidentalium re-
 „ gionum provincias, loca & civitates, fitpeftuo
 „ beatiffimo pontifici ft patri noftro Silveftro uni-
 „ verfali papae contradentes atque relinquentes,
 „ ei vel fuccelforibus ipfius pontificibus potefta-
 „ tem & ditionem firmam imperiali cenfura per
 „ hanc noftam divalem juftionem ft pragmati-
 „ cum conftitutum decernimus di(ponenda, atque
 „ juri Ianâe Romane ecciefie concedimus per-
 „ manlura. Unde congruum profequimus, no-
 „ ftrum imperium ft regni poteftatem orientalis
 „ bus transferri ac tranfmutari regionibus, ft ia
 „ Byzantie provinciae optimo loco nomini noftro
 „ civitatem aedificari, ft noftum illic conditui
 M im.

„ imperium : qnoniam ubi principatus faetido-
 „ tum ft Chruttiane religionis caput ab ianpera-
 „ tore celeſti conſtitutum eſt, juſtum non eſt
 „ ut illic terrenus imperator habeat poteſtatem .
 „ Hic vero omnia , qu* per hanc imperialem
 „ factum, ft per alia divalia desma ſtatimus
 „ atque confirmavimus , nique ia finem mundi
 „ illmta ft inroucuffa permanſara decernimus. u
 „ Deinde feſta obteſtariooe coram Deo vivo ft ter-
 „ ribili ejus judicio, ft itnprtatioe attero*conde-
 „ mnationis temeratori vel contemptori ipſua fiſi
 „ privilegii, ſecutus Hem venerabilis Cooflantim*,
 „ ait: „ Hujus vero Imperialis noſtri decreti pagi-
 „ nam propriis manibus roborantes, ſuper vene-
 „ nodum corpm po-
 „ ſumos, ibiqſe eidem Dri apoſtolo ſpoodentetBeo
 „ nos cUoa inviolabiliter condervare, ft noſtris
 „ fuceſſoribns imperatoribus coofervandn in man-
 „ datis relinquere, patri noſtro Silvcfro ſummo
 „ pontifici ft univetſall pap., ft per eum cun-
 „ dis (bceſſoribus ejus pontificibus, Domino Deo
 „ & falvatore noſtro JeſuChriſto annuente, tra-
 „ dimns, feliciter atque perenniter poſſidenda.

XV.

Tot ergo ft talibus aliſque quamplnrimis te-
 ſtimoniis fabaſixa non erubefeit veritas, fed con-
 ſtitutur impudens vanitas. At nos hinc habentes
 teſtimoolum majus Conſlantioo; Ew, ut ait bea-
 tus evangelifta Joannes, dr terra eſt, *tf de terra*
leſnitur, vix ab homine teſtimonium accipimus,
 contenti teſtimonio illius qui de Cteio venit, ftCda
 ſuper omnes eſt, ft dicit : *T' te Petrae, —faprr*
bone petra» tijkth eccleſiam m m, & *per te infe-*
ri neu pravaſeiamt aſoerſut cam. Bt tili date du-
vet ngni calera». Bt yndumſue ligaverit /aper
terram, erit ligatam & l» celti ; & twdMSſw jel-
Verit ſuper terram, erit friata» tf m ceeht. Qui
 etiam ia catalogo apoſtolorum inſtar cardinis ab
 ipſo domino Jeſu Chriſto primus poſitus, Petrus,
 id eſt, Cephas extat cognominatus. Cui ſpecia-
 liter ft nominatim, non tantum ante paſſionem
 tuam, verum, ſtinipſius articulopaſſionis, mox
 ut fui corporis ft fanguinis mirabile myſterium
 agendum generaliter diſcipulis tradidit, tam oves
 te palorum paſtore percenſt diſpergendas, quam
 ft nique in finem ſeculi ad unum ovile, ft ad feD
 unum pallorem colligendas commendando, ait :
 „ *Jiwan, Siſſe.*, ecce ſatanet expetivit *vel*, *at en-*
trent ſicut triticu» : ege autem regtvi pre te, ut
 neu deficiet fidelit tue : & tu aliquande ceuvertut ren-
 firme ſiraret tuet. Ipſum quoque angelos per mu-
 lieres nd videndam refurgeutis magiſtri gloriam
 nomine invitavit, cum dixit : *Dicite diſcipulu tjut,*
tf Fttre, quia farrexit: B ecte précédât vet m Ga-
lilee». /H eme viſitUtü. Necnon eidem, ipſa dic
 refurreſtmois fe*, plus ft verax raagifter appa-
 ruit, quemadmodum venerabilis evangelifta Lucae
 nos inſruit, dicens; (ſeri- *fumaſt demine vere,*
Ô apparuit Situe» . Quam manifeſtatioem foli
 Petro prius, deinde illi cum reliquis condifcipu-
 lis faſtam, glorioſus coapoſtolas ejus Paulus de-E
 clarat, ubi ad Corinthios ſic ſcribit : *Saſie ſam-*
ent Chriſtſ tertſa die ſecunda» ſcriptarat' tJ qſte
Vitut eſt Cephe, tf peſi km undecim.

XVI.

Inſtante quoque jam fu* aſſumptionis gloria ,
 ubi prandebat cum ſeptem diſcipulis fuit, domi-
 nus amorem Petri erga fe terno mquſtavit, ft
 tertio confitenti , agnbs ft oves ſuas tertio pa-
 ſcere precepit. pro quibus qpa morte clarificatu-
 rus eſſet Drum, in euteſione manuum illius ft
 prccinſione futura, eidem ſignificavit. Qs»i nec
 mete, aſſumpto domino, in medio centum ft vi-
 Ctacil. General. Tom. XIX.

rinti fratrum exurgens, ft profundos ſanſtiffimi
 Pfalmiſt* ſenſaa ddi&rcos, auctoritate ſua apo-
 ſtolicum numerum , forte annumerato Manhia ,
 ſupſtevit, quem undenarium remanere nefas cre-
 didit . Quibus etiam pariter miſſb Spiritu S. in
 variis linguis, cum quidam ſtuperent admiratio-
 ne, quidam deridentes inveterata oſcitate, dice-
 rent muſto plenos effe. Petrus uno SJonis te-
 flimooto & ignaros ioſtruxit, ft incredulos de-
 fruKc. Deinde conſtanter impropertata illis (ce-
 lerata fiſa conſpiratione adverſus dominam ft Chri-
 ſtam ejus, qua ipſum autborcm vit* morte cur-
 piCma mat condemnantes interfecerant' clariffi-
 mis beati David oraculis adſtruxit illius ſanſtam
 reime&iooem, ft glorioſam aſceſſioem, ft ab
 Beo impwſentiam faſtam Spiritus Sanaicſſutio-
 nem. Ita compunſtisjud-ſis, primus apoſtolorum
 reis (anguinis Chriſti pccententiam indixit, ft eo-
 rum protinus tria millia baptiuvit.

XVII.

Hic fokis, ſcut doâiloquus evangelifta Luras
 teſtatur, dum qui diſpcrſi fueram properſcutio-
 ne faâa fob Stéphane , circutrxnt civitates, SM-
 mini loquentea verbum vite , nifi folis Judæis ,
 orans in ccenaculo, faſtus eſt in excdſſu mentis.*
 ft lintheum omnibus terr* quadrupedibus , & re-
 ptilibus , volucribuſque cœli referum , quatuor
 initis ſubmitti de calo vidit, ſibiſque calitus di-
 ſum tertio: *Sarge, Petre, accide O »andeua: ft -ta. i.*
 tertio ab eo reſponſum: *Qſiacenmune & in»un-*
aw anſae» latreivit et mea»; & tertio ſuperna
 voce repetitam : *Aeed Deae mandavit, tu ne ce»-*
tute» dixerſe : ſuffſcienter inſtruâus , a quatuor
 mundi partibus gentes quondam immundas in u-
 nitatem fidei congregandas, ſicque fide mundatis
 eorum confeleotils ab operibus mortuis, & tui-
 fa in cis priſtioa immunditia l cui fervire mem-
 bra ſua exhibuerant , Chriſto dcleſtabilitet invi-
 ſcerandas tribus nuocils in myſterio Trinitatis ſc
 invitantibus, immanem aprum ilium de ſſſrs gen-
 tium, Cornelium centurionem aggreſſus, non te-
 lu&autem occidit ft comedit , quando aqua ft
 Spiritu mundatum eccleſi* indidit. Cui, coadu-
 natis ipſius domeſticis ft amicis, dum adhuc lo-
 quereſnr, Spiritus ſanſtiu cecidit ſuperomnes qui
 audiebant verbum. & erant loquunies linguis, ft
magnificantes Deum. Quod null» Judeorum, nec
 ipſis apollolis, uſpſam tegitur conceſſum, ut pa-
 racleti tantam plenitudinem acciperent prius quans*
 baptiſmum. Nonne hinc jam luce clarius conſtat,
 Petrum primitus ad cdificationem eccleſi* Chri-
 ſti Judator & Gentiles attraxiſſe , & quaſi duos
 parietes ex divcrſo 7cnientcs, per angularem la-
 pidem Chriſtum indiffolubili caritatis glutine con-
 junxiſſe? Qni poſtea videns meſſem multam, de
 operarios paucos, Paulum & Barnabam ab An-
 tiochia praulicatorer omnibus nationibus dcſtina-
 vit. quibus ſtrenue officio inſudaniibus dexteram
 ſocietatis dedit, ut illi quidem in gentibus, ip-
 ſe vero iu circumſciſione eſſet , ſicut in epſtola
 ad Galatas offenditur'evidenter*„ Neque tamen
 partito in eos onere, ſubtraxit ſc emptavocatio-
 ni gentium & cura: quam poſt Afiam ab Illyri-
 co ientit tota Europa & Africa, prccipueque mun-
 di caput ſic domina gentium Roma . Nam pun
 quidam pſcudoapoſtoli turballent corda fratrum ,
 dicentes eos debere circumcldi ſecundum legem
 Moyſis: Pauluſque & Barnaba Hierofolymam iſi-
 cat, ſuper hac qucſtrone conſalcuri . iolus Pe-
 trus, ſua autbonrate, circumſciſionis onus atque
 veteris tegis jugum a cervicibus diſcipulorum re-
 movit , ft gratiae evangelii ad plenam ſalutem
 credentium iuthccrc cœnſuit, dicens: *ſiearv w»» d u. k*

Ut empomre grave jugum super cervices discipulo-
raw, j«>d wf*e patret naftri, rntue nes perterepa-
fuimus? fed per gratiam domni Jefu Cbrifti credi-
mus fulvori, tuemadmodum tJ tilt. Vifree etenim
Spiritei fanih &mbts, mbit eneris ultra vobis im-
ponere. Qua utique refponfione confirmatus do-
dor gentium Paulus, Galatis proteftatur: Si cir-
cumcidomim, Cbriftus vobis mbit prodent.

XVIII.

Sed Ac illud in ipfo Petro nihilo minus eft a-
nitnadrertendum, quod fui corporis umbra infir-
mis conferebat optatefospitatisremedium. Quod
nulli fandorum conflant haæctus conceffum; nec
ille, per quem Petrus potuit quidquid boni po-
tuit, ex fuo fanâiflimo corpore «liquendo cut-
Jum tale donum attribuit fanâus ffoâorum, B
ed fuo Petro fpécialiter in magna fignificatione
prfentis & futur* ecclefie hoc refervavit pri-
legium. Scilicet quia ipfe utriufque principalisre-
âor exifteret, utriufque flatum in fcipfo porten-
deret, quatenus hzc vifibilem de tranfiturorum
ficramentorum fecreta virtute, quafi umbra fua,
morbis animarum in terra curatis, illam nobis
adhuc invifibilem veritatis Ac beatitudinis foli-
dâin fpeciẽm, velut folidum corpus, exhibeat in
cælis. Quarum differentiam breviter Apoftolus
demonftrat: Videmus a«ac, inquiens, peripetulum
tn antgmate, tunc autem farte ad faciem. Nunc co-
gnefco ex pa>te: tum autem co^noteam, ficut tP co-
gnitus Jum. Cui concordans Joannes coopoftolus
luus ait: Cinfimil, filn Dei fumus, dS nendumap-
paruit fuid erimul. Scimul fueniamcum apparuerit,
fimtli ei enfnul: quoniam videbimus eum ficuti eft.
Quod vero przfens ecclefia fide de fpe falvatur,
Paulus fic loquitur: Sine fide impoffibile eftplacere
Deo. Fides autem e/i fperandarum fubftantia rerum,
argumentum non apparentium. Idem in alio loco:
Spe falvt fcdli fumat, fpet autem fua Videtur, n>n
eff Jpes. §^uod enim videt fun, fu:d fperet? S c mo-
do credendo, & fperando, atque per patientiam
c pœpando quod non videmus, fide& fpe a pec-
catis liberati vidimus, quia iuftus ex fide vivit.
In futuro plenam beatitudinem in re videbimus
de polfidebimus, qua per caritatem folamfinefa-
ctidio fatiabimur, cum apparuerit gloria ejus.

XIX.

Verum veftra infoientia, nihili pendens talia,
fpeciabbus Chrifti ovibus claudere de interdicer
non timet, in quibus temporaliter ad laudem Dei
recubabant, ovilia: quas ipfe non cedat invitare
de introducere ad fempiternz vnz pafcua: quas
tantum ex omnibus fibi compatiẽtes in crucis
ultima pena jam pofitus attendens, pro eifdem
animam ponendo, cum gratiarum adione & piif-
fima prece in ipfa cmiffione fui beati fpiritua do-
mino commendavit, dicens: Gratias tibi ago.
Patior bone, quia oves, quas tradidifti mihi,
compatiuntur mihi. Peto ergo ut participent me-
cum de gratia tua in lempiternum. Ergo przvâ-
iebit illis portas vitz obferare vel obftruere er-
rorum claviculis, ieu lophiimatjm tendiculis,
quibet inimicus, quas poteftate, meritis, de pre-
ce, referat & pandit tantus amicus, cui porte
inferi non przvalebunt aliquatenus in coelis terri-
que przpoteus ex ultimo defiderio anime fur,
de voluntate labiotum fuorum a domino, ad quem
mox ibat, erit fraudatus? Abfit.

XX.

Quapropter a tanta amentia jam refipifeite, de
Latinos vere catholicos, atque maximi Petri fa-
miliariores difcipulos, inftitutioifque ejus devo-
tiores fedatores ceffate fubfannando azymitas vo-
care, aut ecclefias illis denegare, fcu tormenta,

A ficut cœpiftis, inferre, fi vultis ovoc & temper
pacem* & portionem {cum Petro habere. Cujus
doârinam de traditionem in epiftola ad Roma-
nos, fapientibus de iofipientibus debitor ille gen-
tium dodor, nd tertium cetum, At in paradifum
raptus, fic per omnia commendat, dicens: Pri-
mum fuidem gratias ago Dee meo per Jefum Cbri-
ftum pro omnibus vobis, fato fides veftra arumcia-
tur m umverfe mundo. Ex cujus capiaoli occafio-
ne beatus & catholicus doâor Auguftinus, io La-
tinaque lingua ciariifimus, atque nofter Chryfo-
ftomus ais: Fides illa, quam Romani habent,
ipfa cademque eft, Ac non alia, quas in univer-
fo mundo annuntiatur de creditur: quas non fo-
lum in terra, fed de in coelis predicatur: quia
Bjefus pacificavit per fauguioem fuum non folum
teneffria de inferne, fed de cceleffia. Et hoc eft
in univerfo mundo fidem predicari, per quam
omnis mundus fit fubdima Deo. Sed Paulum au-
dite fubiequentem: Defidero videre vet, et ali-
9«>d impertiar voits gratia fpiritualis adeonfirman-
dos vos. Qui ne putaretur velle aliquid inftitu-
tioni Petri addere, vel demere, expofuit Quid di-
xerit ed confirmandos vet, Id efl, fimul coufolari tn
vtilis per earn, ya< invitees efl, fidem veftram at-
fee meam. Et in fine epiftolæ monens eos devi-
tare fallos fratres, & ppter doârinam quam ipfi
acceperant, euntes, an: As>a ver, fratres, uteb
fervetis eos, fut dñfentiones ff offendicula prater do
firmatu fetem vos didiciftis, factant: & declinate
Cab diu. Hujufcemodi enim Cbrifti domino noftro
»■ ferviunt, fcd fûo vtntri: per dulces fervo-
res & beuediDenes feducunt cerdo innocentium. Ve-
ftra enim obediẽtia m olent lote divulgata efl. Goes-
deo egite tn vobis.

XXI.

Ecce in totius epiltolz ferie non invenitur ma-
gnus Paulus fidem Latinorum correxiffe, nec vi-
tia redarguiffe: fed congratulatus fidei Accoover-
facioni eorum, de perfeverantia communiffe:
cum non propter reprobam adionem, fed & ob
ipfius fidei citiffimum naufragium io Grecos fue-
rit inveâus acerrime ab initio ufque in finem pri-
me ad Corinthios epiftolæ. Quod certe liquet in
paucis verbis, ubi ait: fidelis Dens» per fnem ve-
Dcati efltu in focietatem Filii ejxt Jefu Cbnfti de-
mies noftri. Qifecro entem vos, fratres, pernomen
domini noftri Jefu Cbrifti, ut idiptum ditetis et-
nes, tñon flnt in vein febiãmata: fitis metem per-
feRi in eodem fenfu, & m eadem fcientia. Stgnifi-
totum efl enim mihi de vobis, fratres mei, ab its
fut funt Cbloes, food contentiones flnt inter vos.
Hoc autem dito, fuod nnuftut fve veftram dicit: E-
g* fuidem fum Paull, ego autem Apollo, ego vere
Cepia, ego autem Cbnfti. Dtvifus efl Cbriftus? Et
ubi notavit eos ex arrogantia falfat de mundana
lapientie, fubjunxit: Jam feturati ffitis, jam di-
vites jaFli eflis, fine nob i regnatis: dS utinam re-
gnaretst, ut (S nos vobifcum regnaremus. Et infla-
tioni eorum minatus viream, ait: Omnino audi-
tur inter voi fornicatio: IS taht fornicatio, fualls
«c inter gentes, ita ut uxsrem patris babeat fui-
dam. Et vos inflati eflit, & non magis ludium ba-
bmflis, ut tollatur de medio veftram fui boc opus
fecit. Quibus expletis, admonuit eos fecum epu-
lari, non in fermento veteri, quod totam maf-
fam corrumpit, fed in azymts linceritatis & ve-
ritatis.

XXII.

Igitur illis & hujufmodi apoftholicis fatsâorum-
que patrum didis cum evidenter approbatur La-
tinorum fincera obediẽtia, Ac plurimorum Græ-
corum improbetur corrupta infoleatia: funt* ad-
huc

huc plura bis super hoc parti nostra faventia, A lascivia, & longo otio diffoluta, nee ad campum quasi liccet ad medium deducere, non solum excederent modum epistolæ, verum etiam possent armaria onerare. Quapropter hisce assitis, caritative monemus, ne absentes fitis vobismetipsis: sed vos ante vos constitutis, vias praeceptorum vestrorum & vestras (olicite consideretis, nec nos privato amore palpetis, sed in fratrum oculis festu-

*c...*1@ *xH°ran,CT* °° »<ffri« trabem non videam. Recordamini illius nefande synodi, quam IWwC» voluerunt vocari (eptiroam vestri heretiarum: quorum cōspiratione, ipsius Domini nostri Jesu Christi dei sanctorum reverenda imagines, aut flammis tradita, aut aquis sunt imbutae, piāur vero ex parietibus batillarum delete. Quamvis semper restiterit Romanorum pontificum auctoritas pre cunctis tamen sanctissimi papa Nicolai ubique laudanda libertas: qui per legatos suos, tam pro (seris imaginibus, quam pro depositione beati autistitis Igoatii, sit substitutione Photii neophyti, ecclesiam agia Sophia laudat, donec (edis apostolica acquiesceret decretis.

XXIII.

Abest autem ut velimus credere, quod publica fama non dubitat afferere, Constantinopolitana ecclesia contigisse, ut eunuchos contra primum fandi Nicani concilii capitulum passim promovendo, steminat in (ede pontificum fuorum subimasset aliquando. Hoc tam abominabile (celui detestabileque facinus, est enormitas ipsius vel horror frateraque benevolentia non permittit. Nos credere: considerata tamen incuria vestra erga fandum censuram canonum, quia eunuchos & aliqua parte corporis imminutos, non solum ad clericatum, sed ad pontificatum etiam indifferenter ac solemniter adhuc promovetis, fieri potui (te penamus. Sed quid plura? Tot de tantis (christianis & haereticis, catholicam atque apostolicam ecclesiam aperte impugnantibus, de discedere laborantibus, hadenus redundatis: ut Latina vel occidentalis ecclesia de vobis merito conqueri possit, yocce sponso dicens in Canticis Canticum: *fili matris meae pagaverunt contra me*. Et vere: omnium enim Romana de apostolica fides, que per evangelium genuit Latinam ecclesiam in occidente, mater non est Constantinopolitana ecclesia in oriente, quam per gloriosum filium suum Constantinum, de nobiles (apienter que Romanos, non tantum moribus, sed de muris studuit reparare. Quod si contradicitis, a quid vestro imperatori Latinæ laudes, sit in ecclesia Graecis recitatur Latinæ laudes? Utique ob reverentiam illius matris, que jam eundis paganorum crudelitibus, sic diversorum tormentorum questionibus vexata & impugnata, ac velat aurum nimis persecutorum flammis decodda, deliciosa filiam, videlicet ecclesiam Constantinopolitanam edidit.

XXIV.

Et certe jam decima a Nerone io Christianos persecutio penitus refrixerat, jam omne munda-Equa- vicillim fine fine pascit medullis suis, jam nunc iofanic incendium sopitum erat; jam Roma adulta de longeva, in divino cultu vidrix de coronata, alta pace triumphabat; jam innumerebilibis utriusque sexus se diveriat statis martyrum exercitus, nostris azymis fagmatus, urversos idololatriæ frugerat impetus; jam mundum, de ipsum mundi principem sub pedibus habebat; jam non solum ipsi nostri institutionis antistites, sed de misistis eorum, in quibus Laurentius ac Vincentius, omni mundo flupente, deficientibus ipsis tormentis de tortoribus insultabant. Modo delicata filia in conclavi refidens (secura, deliciis,

rite agonizantium aliquando progressa, pia ire (atagena * decertante pre ea, non rubescit aut veretur primatum arrogare, materna fenestru jam emerit: derogare, ne effectum corpus ejus laboribus & diebus, rugosusque de minus valido artus, quondam torosus ad prelis divina exercitos, fitem aliquo humanitatis respectu confidere, nullam reverentiam reverendis canis ipsius habere, sed ipsam puellari levitate post innumerebiles triumphos, ad recidiva bella adverbum fme» provocare, & eam (olido periculis cibo privatam ad carnalium lac retrahere, quod contra usum nature, ex ipsis pubertatis fur mamis in Aegypto, sicut (upra diffusum est, toties Bconfractis, conatur impudenter ori ejus infillare.

XXV.

Et titinam (altem verum lac. Sed, pro dolor, non est ke, quo tenera fidelium paulatim nutriatur infantia, ut ad solidam escam pertingat; sed quod Salomon cavendum denuntiat, dicens: *Fili noster, si te lallaverit peccator, quatenus m. Et: Va ti qui lallat amicum tuum, decet tam via nea bona*. Nec est aqua, de qua qui biberit, non fitiat ultra: quia fiet io eo fons aqua (alientis in vitam «teruam, & flumina de ventre ejus fluent aqua vim, sed potitis aqua furtive de puteis, quos Palcstini, lutum deo aquam amantes, repleverunt terra: vel de cisternis dissipatis, (eu fluminibus Aegypti & Babylo- nis, quibus distenditur venter, & gravatus non repletur, (ed exinanitur & intumescit, ut more hydropici tanto plus fitiat ad perniciem, quanto plus biberit. De quibus profecto dominus perjeremiam contra quidam conqueritur, dicens: *Multiqatrat foatem aqua viva, & foderant fistulas, cisternae diffipat, quae continere non valent aqua*. Et post aliqua: *Hanc quid tibi via Aegypti, at hiat aquam turbidam? fiat quid tibi la vili fiseriam, at bibat aquam flammam?* Quas utique ne fitiamus idem vetat, dicens: *Pro tui, bibe gattar team a fili. Hinc Salomon, quas aquas appetere, quales debeamus vitare demonstrans, ait: Bibe aquam de cisterna tua, & flata, lo patri tat. Derwentat statat tat ferat, tj la atrn ajaet tuji llvide. Habete eai Jolar, ne fiat attent participet tai. Sit vena tua benedicta. Et in subsequeatibus, batreticam vanitatem, sub (pecte fluite mulieris, visibili quodammodo forma coloratam atque drpistam introducit, dicens: *Mulier T. fiaita ff clamosa, plenaque illecebram, & nilal emine fatat, fedet ta fortbat dama/ faafaptrfellam In excelle arbt loco, at vocaret traajeate pprvram (St pergentei itinere tuo: Qui eli pervalet, dechaet ad me. Et vecordi locata est: siqern farltiva delciorer font, & panie abicenditar faavtor. Et ignoravit quod gigantei ibi fiat, tj ea profundit intratu conviva ejai.**

XXVI.

Qtsorum ne fit particeps in Tastasi flammis, nunc filia recordetur gemitus pie genitricis, de quot vel quanti pericula propter eam, seu propter sorores ipsius, in utero suo haenus vidit: & gratia Dei difeat talis fieri, (altem admonita, qualis bene de se meritam matrem, etiam feao ac affiduo incurvam labore & tremulam, data manu atque supposito humero studeat fubievare & sustentare, non ad ruinam impellere, deprimere, perturbare, vel affligere. Pio affectuichumili corde jugiter pendat quid idem Salomon dicat: *Staltai borne delcipit matrem (nem. Et item: A delptiaj cam /muent mater tao. Alio- quin*

quin fi, quod abfit, pertinax efle voluerit, & pin
matri fupercilium ejus & arrogantiam adbnctif-
fimalanti, atque ad facisfe Aionempatenter erpe-
ftanti, parcere & parere cootemperit: experie-
tur in anicula matre virides annos exertos ad pa-
ternarum traditionum defenfionem lacertos, add-
lefcentulat competentem alacritatem, juvenculo
confantiam efficacem: fit, juxta Salomonem,
contumax comedet fruâus vic fuc, fuique con-
filiū faturabitur: quia, ficut idem teftatur: A*
•idiffi: pttirif firmet imttt filltrim: eultii Aiten-
itar metrii treitett fmitmtnte. Et iterum: R«a»V
ndr/msc tfti fti fail fetrtm: & tfti avcMsAas
t Dt: yur txfprril eutmr. Et: «s pe»
rrvav, dX fait tuartm, igmmiaiefu tfti & tftilix.
Quam utique offendere cavet quifquis placere pa-
tri ftudet, velut etiam quidam fapientium foculi ait.
Nt tMirt» tftnUi, daat eri/ teea/ effi firtati.

XXVII.

His igitur dt aliis quamplurimis liquet apertio-
nibus, quid mercatur etiam carnalis matris con-
temptus: & quid de fpiritualis genitricis contu-
melia bi exprobratione dicetur. Illa fignidem in
iniquitatibus nos conceptos generavit ad mortem:
illa vero, culpis remittis, regeneravit ad vitam.
Quarum ceu difpar eft meritum, ita & difpar
pro earum honore * ut dedecore premium: quia
causalem matrem honoranti longatvitas fuper mo-
nentium terram, dt firmamentum cafe cafnro
repromittitur: exasperanti autem eam, terrene-
rum eradicatio fundamentorum. Porro fpiritua-
lem venerantes, longitudinem dierum io dextra
Dei videbunt, dt io terra viventium fine fine ha-
bbkbant: fpermentes vero illam, duplici contri-
tione conteremur, dt, ficut diploide, confufiood
fua induentur, dt radix eorum de terra viven-
tium evelletur. Etenim fffeAio carnalis matris fi
nos prohibet a reverentia fpiritualis, penitus re-
linquenda dt abfeindenda eft nobis, ut in Deu-
teronomio Moyfes de tribu Levi dicit: Iixt-
fit fetri fait nutri, ueler» vu; tJ fretnbulfuit,
igntri tiler, tT nteitrtnt filiti fait bi tnftitumt
ttftntntnm raasy, Jadicis f«i, ajacai, Ū* fegrav
tntnt, - Jfretit. Quod denique fafturis donainus
Jelus in evangelio centuplum bic, dc in futuro
vitam «ternam repromittit.

XXVII L

Sed ecce jam non debet ingrata filia apparere,
quia prs ceteris eam honorare dignata eft mater
tua. Nam cutn nullo divino vel humano privile-
gio honorabilior feu clarior alus eccIrliis Conftan-
tinopolitana exiftat ecclefia, & Antiochena, atque
Alexandrina, ob reverentiam principis apoftolo-
rum, inter alias retentent dignitatis jura: tamen
pia mater, Romana fcilicet ecclefia, nolens dile-
Asm filiam dote honorificentia ex toto carere,
per beatos predeceffores noftros m aliquot lyoo-
dis curavit decernere, ut, falva principalium dc
apoftolicarum fedium antiqua dignitate, Conftan-
tinopolitanus antiſtes honoraretur Gcut regie ci-
vitatıs epifeopus: quamvis Iuftinianus religiofus
Auguftus legibus humanis voluiffet adpruere, nt
poft papam Romanum fedeat Conftantinopolita-
n« profui ecclēfic. Et certe hoc nolle alia ex-
cellentia meritorum eft attecuta, nifi quod Ro-
mana ecclefia pro amore venerabilis Conftantini,
feipfam, quantum in eo fuit, honorantis d'exal-
tantis, civitatem ipſius hoc privilegio honoris
lola humana benevolentia inſignivit, juxta pro-
phete di&um ad Heli: Gleriffitnttiti vtt gltriffit-
b: fti MNtm reafrumaws mtt trmt igtntilti.

XXIX.

Aut fi quod aliud retinet, aut putat fe habe-

Arc dignitatis privilegium, voa rebelles lumini ac
veritati, * igniferi umbro dt vanitatis, uſte
ia modium. Voa enim alloquimur, ywi, ficut do-
minus ait Pharifiuis, hiHū cltotet/citētis, y«
tUMi ngMuv ceribrMv tmt itatiatt: oicifūia-
traftis, oec dios intrare permittitis, fed potius
prohibetis, dum matris venerandam faciem con-
fpoere quatritis, dum eam infequimini conviciis
dt malcdiâis, dum agnos ejus ab ca fegrtgare,
etiam anathemate dc flagellis, ne vocem mater-
nam aguofeant fit fequantur, eonteoditfo. Ut e-Oym...
nim fertur, omnes Latinorum baſilicM penes vos
dauGftia, monachis monafteria dc abbatibus tulli-
flis, dooe veftris viverent inſtitutis. Ecce in hac
parte, Romana ecclefia, quanto difetior, mode-
ratior, dt dementior vobis eſt! Siquidem cttm-
tra fit extra Romam plurima Graecorum reperia-
tur moaſteria five ecclēfic, nullum eorum ad-
huc perturbatur vel prohibetur a paterna traditio-
ne, live ſua confuetudine: quin potius fuadetur
dt admonetur eam obſervare. Ncc enim animofi-
tatem impio horefeos habet, quo femperviviGo-
ne gaudet, dicens per patricūam meretricem:
Ntc vtihr^ utc tibi fitt fti btidittr: fed pietate
vero matris fie Saioſnonem deprecatur: Obſtari
dsariae, dſe Aavr ſq^mtrat wwu, tſ Mnittlr-
fictr ner. Scit namque quia nil obfunt ſaluti
credentium diverſic pro loco dt tempore eonſue-
tudioes, quando una fides per dileAioem ope-
rans bona quo poteſt, uni Deo commendat om-
ms.

XXX.

Quod vos cum ex debito gradus de loci veftri
oportuiffet (cire & pnedicare, quatenus de cotte-
Ais ovibus gratiam a bono paſtore, non coodem-
nationem pro diſperſis mereremini percipere, la-
curriffis illud apoſtoli ad Hebroos: \$nis cm: it- »■ t
betritit ſM/tſiri tfti ttt tntptrt, itnei untſt br-
btiti item ph: fiat tlnmt: firtitit» Dti. Ztiim
anno Dti bnbtiit, fti mu fttwtim ſcintitum.
Quam nt apprebeoſſetis, non faite, fed cano-
nico intervallo, immo plano pede ad epifeopatus
culmen a laica convcrſatiooe pervenire debuiffis,
ne votis refragarentur verba ipſius apoſtoli, dee-
pſeopo dicentis. Aſa aeap^firm, w i» ſaptrſan
^tlttm in jniicinat itetitt iumbli. Nam cum lo-
cum doAoris uſurpat indoAus, neceſſe eſt, ut,
act diſeat quod doceat, antcocas paſtor, fas non
valens latrare canis mutua, pcrnkioſe ſibi de ſub-
jeAis remaneat; aut diſcere dt tacere ernbeſeens,
pernicioſius docere prrfumat. Karo quoque eve-
nit, ut in culmine poſitus valeat humilitatem di-
feere, qui in imis non defiit ſuperbire. Huc ac-
cedit & illud, quod albuginem habens in oculo,
a facerdotio prohibetur. Albuginem quippe habet
in oculo, quifquis arrogantia inſtitio vel Capien-
ti* recatur.

XXXI.

Sed abfit ut religioſi principes & orthodoxi,
atque Chriſtianiffima dt Deo devota civitas, vos
in hoc veſtro errore audiendos putent: quos po-
tius ad unitatis bonum terrore poteſtatis cogere
debent. Recordentur Coofantinopolitaos praefu-
les in tantum priſeis temporibus familiariffimo ſi-
bi morbo ſuperbiſſe laboraffe, ut ediAo Aoguffo-
rum Theodoſii, Arcadii & Honorii prohibitus fit
quifquam ex Conſtantinopolitana eccleGa pontifi-
catum, defunAo epifeopo Sifinnio, deinceps ſpe-
rare, fed ex alia ſibi lugiter pontificem expetere;
quia erant inani gloria; dediti, & ſupra modum
arrogantes, ceu commemorant hiftoriograpbi. Qui
etiam referunt, quod ſeptuaginta ſex orientales
epifeopi concilium Sardicnfc declinantes, in Phi-
lip.

lippopoli Thracie anathematizandum conveiticu-
lum habuerunt, fanflamque fit immaculatam Ni-
cena fynodi fidem adulterant, communi fub-
feriptioe errorem fuum confirmarunt: occidenta-
les vero trecenti amplexi fanam fandorum pa-
trum fententiam, unanimitate fua corroborarunt.
Quod totum ideo dicitur, ne pofft priorum co-
gnitionem incaute prafemibiff credatur.

XXXII.

Nam Romane ecclefie fida per Petrum fuper
petram aedificata, nec haftenus deficit, ne defi-
ciet io facula, Chrifto ejus domino rogante pro
ea, ceu teftatur fub ipfe paffione fua; Ege rege-
en pre te, Petre, ni . . . dekjiet fidet tue: ff tu
uffiModf emverfut cenfirne fretret tuet. Quo di-
do demonftravit fidem fratrum vario defeâu pe-
riclitandam, fed incoocufta & indeficiente fide Pe-
tri, velut firme anchor» fubfidiofigendam, & in
fundamento univerfalif ecclefie confirmandam .
Qpod nemo negat, nifi qui evidenter hac ipfa
verba veritatis impugnât: quia ficut cardine to-
tum regitur oftium, ita Petro 6c fuccelforibus e-
jus totius ecclefie difponitur emolumentum Et
ficut cardo immobilis permanens ducit & reducit
oftium, fic Petras fit fui focceflbra liberum de
omni ecclefia habent judicium, cum nemo debeat
eorum dimovere flatum: quia fumma fedes a ne-
mine judicatur. Unde clerici ejus cardinala di-
cuntur: cardini utique illi, quo cetera moventur,
vicinius adhêrentes.

XXXIII.

Quapropter nos certiffime minentes omni ve-
nerabilem mundo inflitutioem Petri, dt fidem
ipfius eoapoftoli fui fit doâorjs gentium Pauli
dariffimo calamo fubfcriptam, ab apoftolica fede
omnibus libere clamamus quod Galatis idem Pau-
lus: Lint net /uti artitit it cele evengelut ve-
ht, preteranem cvevFr/inateM tftvdit, ene-
SfeuM Jit. Sint predixi, Cj tunc iterum dic»: Si
quit evengelizevtrtt prefer id qtied eccepfittt, ene-
theme Jit, Nec ideo filebimus, fi dicimur non ef-
fe quales debemus, nec qualis eft Petrus. Qpod
utique agendum effiet, fi cuiquam commendare-
mus oolmetiptos. fttv/a wr», ficut ait apoftolus,
■ . . . predtcernet nefmetipfe, fed deminxm xetxm
pet entem fervet fervetm ejn'per Jefem: aefe/Dc
pr» minime eft, et à vehit jxdicemxr, ent eh fer.
mne die: fwmsn. f»» judicet ner, demtnt eft.
Pleine enim fas felpfxm commendet, ille prehetxteft,
fed fittm Dem cemmntUt. Et repellendo temera-
rium judicium, dicit alibi- T« qxit et, qui jtdi-
cet eliemm fervnm? Sm demine fteet ent cedit: pe-
tem eft enim Dem illum fteleere.

XXXIV.

Nenspe & vos» licet quamplurimum tumeatis,
quamvis de vobis ultra modum alta fentiatif, non
credimus tamen quod dicere audeatis, vos effe
quales debetis, aut qualis Alexander, Joannes
Chryfoftomus, vel Flavianus fuit: ficut nec An-
tiochenus fe talem, qualis extitit ipfe Petrus.*
nec Alexandrinus parem fe Marco vel Atbanafio
profitert eft aufus: quia Coe retraffatione a fuis
punirentur. Idcirco etfi ad hoc vos impellit tu-
mor, tamen retardat timor. Que cum ita fine,
nullius tamen vos detractio reprimât, quin dili-
genter lac & lanam ab ovibus exigatis: nec vere-
mini, ne dicatur non elle vos pares illis ante-
ceffribus veftris magnis. Cur hoc, nifi quia qui-
cumque facerdoes, etfi difpares funt merito, pa-
res tamen funt officio? Nec poteft denegari pro
merito quod debetur officio. Alloquin non flaret
lacerdotium, fi majus aut minus fieret, feu va-
riaretur fecundum humanorum varietatem tneri-

torum: cflentque pene tot facerdotia, quot ho-
mines,

XXXV.

Qua de re, fratres, utinam non ad judicium
noftrum dicamus, pttvteâo fumus qualis Petrus,
& non fumus qualis Petrus: quia idem fumus
officio, & non idem merito. Et quotiefcumque
lac & lanam, fcilicet flipeodium & honorificen-
tiam ab ovibus Dei exigimus, nulla meriti no-
flri ibi fit commemoratio, fed officio noftroque-
ritur debita recompenfatio. Ac fic meritum Pe-
tri non habentes, officium autem Petri exequen-
tes, officio noftro debitos repofeimus honores, a-
poffioio dicente ftttalavde tre,

rieur awfas feewyfcate. Et pramoncnsovesChri-

Bill ad folvendum fingulis debita, ait: Beddite em-

mhet delite: cni danam, danam. Non quia bo-

num fit accipientibus, fed quia matum fir non

reddentibus. Sic ergo & beatiffimus prdeceffor

nofter Gregorius dicit. Nemo nos propter nos in

Joco Petri defpiciat: quia ex cathedra ejus, cui,

authoce Deo, qualefcumque prefidemus, debita

fibi jura nofttrum officium reclamat. Frequent

enim folet evenire quod dicimus, ut perlona in

hoc mundo potens defpcaum fervum habeat.

Cumque per eum fuis vel extraneis aliqua man

dat, non dcfpicitur, perlona miffi fervi, quia io

corde fervatur reverentia mittentis domini. Er-

rone faltem quod dominus conceffit Pharifnis fit

Scribis (edentibus in cathedra Moyfis, fervus de-

negabit qualibufcumque confervis fuis in cathe-

dra Petri? iuper cettedrem, inquit, Moy/it federnnt

Scrihe ff Phenfet. Punus erge qtmcumfm dixerint

vehit frrvete ff fecite. Ita quod male vivimus,

nofttram eft: quod vero bona dicimus, cathedra,

cujus occatione neceffe habemus refla predicare.

Uode dicit ille exercitafilimus Paulos: Dem em-

nimedit Jiete eccejiem, five mvtidte Ciriffet eme»

deter: m kecgrntdee, fed & feedele. Ecce apo-

ftolus fic neccffarios ducit hnjuifmodi, ut gaudeat

fuper eis.* & vos qui eftis, qni uegligentiam eo-

rum ad injuriam apoftolica cathedra retorquetis?

Nos enim quid fumus? Nec contra nos eft mur-

mur vcfttram, fed contra dominum, cujus ordi-

nationi refittendo, damnationem robt acquiritis:

nofttra potestas, ficut & omnis, a nullo alio

nifi ab ipfo fit. Sciendum eft, quia falfa iuftitia

dedignationem, vera autem compaffionem habet.

Qpa utique privamini, iniultando, non compa-

tiendo, aliena calamitati. Et forte approbare ne-

quitis, quod objicere vel calumniari prafumittis:

immo conflât vos comprobare non porfc. Sad effo.

Ecce in cede jede» mfter, ceefcint mfter in ex- JW «*.

ceffit,

XXXVI.

Ceterum de homine Centite, o homines, quod

vultis; unum tamen confcientia refpondet nobis,

quia omnium ecclefiarum Dei felutem fit exalta-

tionem fummpere defideramus. Sed ut quicum-

que quodlibet ex fuperbia arripiat, & fibi contra

nofttram apoftolica fedem atqM legeicjusufur-

pet, hoc nos tolerare non poffumus; quia quif-

quis Romane ecclefie autoritatem vel privile-

gia evacuare feu imminuere nititur, non hic unus

ecclefia, (ed totius Chriftianitatis fabverfionem

fic interitum machinatur. Cujus enim cotnpaffio-

ne vel fufftatione ulterius reftpirabunt filia a

quovis oppreffa, unica illa fuffocata matre? Cu-

jus refugium appellabunt t Ad quam confugium

habebunt? Ipfa enim Athanafium, ipfa omnes

catholicos fufcepit, fovit, defendit, Atcdibuspro-

priis polios refituit.

XXXVII.

Ideo eupiendo omnes in vilceribus JefuChsiffi nobifeum, vos admonemus, ne falsum nomen feientic, iustitia», vel (loris querendo, unusd- verius alterum infletur, m cinis & terra pericu- lofe superbiat, ne abominabilis & miser homo, bibens quasi aquas iniquitatem, sequendoextero- ra, in vita sua projiciat intima sua. Simusunum oorpus, de unus spirirus, ficut vocati fumus m «na spe vocationis noftr@. Ipia corporis compo- fitio de membrorum nos doceat, qualiter & quan- ti habenda fit eccleffis unitas. Ipta etenim cor- pus est Chrifti, ut Apoftolus dicit: *Voi tftti car- por Chrifti, U membra de mrrwirv. Et ficut in illi corpore multa membra babentur, MVu4<"/<< meas- bro m- enmdem cHui bebent: ite multianum cor- put fumus m Chrifto, finguli autem alter ulteriae membra. Et fi dial auditur, vel mn»l, u» fum ocular, wen /mv de carpere: idea non est de corp- r? St fetum corpus oculus, ubi aWi/a/, & reli- qui fenius? Nunc autem difpofuit Deus, ficut voluit, corporis membra, lingula officio suo apta. Membrum vero suo officio non contentum, fed cupiens prripere alienum, conturbat corporis ordinem totum; velut ii vifus voces, auditus co- lores, guftus odores, oltaajs afperas res aut le- ues, tactus tentaret difcernere fapores, nonne fruftra omnes paterentur? Sic fingulorum orna- menta feu indumenta non funt omnibus membris accommodata, nec congrua: fed unumquodque re- quirir fua, & abjicit aliena. Nempe refutat pes coronam, galeam & pileum, caputque fandalia vel pedules ad fuum do-i applicat ufum. Sic ma- nuum dignitas & maxima utilitas, quamvis com- ponat inignem imperii coronam, non tamen hanc libi adaptat & imponit, fed capiti, contenta fus armillis, dextrocherio, 8 annulis. Idem fit dein ceteris, de tam difeors concordia est in eis, ut eorum quodlibet abi officium fuutu omnino de- putare recuset. & tamen de bono unius pariter exultent, Gear <le malo communiter dolent. & officia fua non fibi tantum, fed magis mutuatu- tiitati, exhibent. Unde (ecutus idem apoftolus, i. C>».ait.* *Si glorificatur unum membrum, congaudent om- nia <uewtra. Et quante iniipientiz est nolle nos imitari quod fumus, de quod ad tranfitoriam vi- Dpucritis, experiemini quod idem mox fecutus ait: Arfpnde ftullo juxta faltitum fuam, ne fibi fe- pint effe videatur. Et illud apoftoli: Hureticno Ttt t' bemnem poft unam & fecundam correptionem devi- to: fubvertue est enim p& ejufmodi est, & dtlim quit, proprie judicio condemnatus. Et cavendo in- terdictum veteris legis typicum, deinceps non co- quemus haedum in ia&e matris fua: (ed impeti* ginem ejus & fcabiem fricabimus inftanter mor- daci aceto & multo fale; quia cum dolore ab- leindenda funt, que leni manu palpari & fanari non poliunt, ut dominus admonet, dicens: Simo- nus tua, vel pes tout fcandahzat te, abfdode eum, ff projice abs te. Et fi oculus tuus fcandoliXJt te, erne eum. Sed miferatio Dei precedent h@c no- Eftia difla, parcat & nobis & vobis, Ut deinceps noo fit neceffe circa queftiones de pugnas verbo- rum occupari, fed ex divinis paginis noftram in hoc mundo peregrinationem invicem confolari, & pacifice adhortar., nt pfajmiffa canit: Pax */** «* multa diligentibus legem loom, domine, tt eos est illis fcandalxm, Quod vero caritas dt unitas fra- trum ipfa fic lex Dei, offendit illud evangeli: Hoc est preceptnm meum, «r diligetis invicem. Tmu.«i. Qpam nos fitceram hic confervare, & in futuro fine fine ipfem, quae Deus est, perfpicere, qui vult omnes homines falvos fieri, & ad agnitio- nem veritatis venire, dignetur concedere. Arnen.**

XXXVIII.

Supr. b>, n O>» fero anrc omnia peffilens mater fuperbia, q>,- ejufque crudelidims fili@, invidia fcilicet ac ina- nif gloria t paffim obftinata rabie corpus Chrifti molliuntur evikere de dilacerare: non efficiamur inanis glori@ cupidi, invicem provocantes, invi- cem invidentes, ne, quod averrat Deus, contin- gat nobis .didum apoftoli: *Qnod fi invitem morde- tili, videte ne ob invicem cenjememini*. Et illud Jacobi: *Hpod fi ejtlnm emerem hebetis, tf conitn- tionei font in vobu, nolite glonnri, & mendece effe odvtrfm ventetem. Non cfi ifa fopientin defer- fnm defccndent, fed terreno, animalis, diabolico .Eftia difla, parcat & nobis & vobis, Ut deinceps noo fit neceffe circa queftiones de pugnas verbo- rum occupari, fed ex divinis paginis noftram in hoc mundo peregrinationem invicem confolari, & pacifice adhortar., nt pfajmiffa canit: Pax */** «* multa diligentibus legem loom, domine, tt eos est illis fcandalxm, Quod vero caritas dt unitas fra- trum ipfa fic lex Dei, offendit illud evangeli: Hoc est preceptnm meum, «r diligetis invicem. Tmu.«i. Qpam nos fitceram hic confervare, & in futuro fine fine ipfem, quae Deus est, perfpicere, qui vult omnes homines falvos fieri, & ad agnitio- nem veritatis venire, dignetur concedere. Arnen.*

Ecce nos veftram gloriam ducimus noftram: cur vos anouilare nitimini nobis divinitus & hu- manitus conceffam? Nonne decus vel dedecus fui capitis manus feu pes fuum non ducit? Nec do- let, fed potius gaudet uno fenfu, id est, folo taflu donatum corpus, fuperpofitum (fibi caput omnibus pollere fenfibus, quia eos militare facit, de invigilare corporis fubje&i uihtatibus.* de caput de omnibus judicans fenfibus nullo fenfu judica- tur, utpote folius fui judicio fufficientiffimum: utque apoftolus dicit, *fpintnolit judicet omnia*, c... ipfe entem 4 nemine judicatur. Hk dt fupra di- aa de corporis noftri harmonia fi non fenfitis B in vobis, in corpore non eftis, nec in corpore vivitis: dt fi in corpore Chrifti, quod est eccle- fia, non edis, nec de eo vivitis, jam videte ubi de quid fitis. Abfciffi eftis, putrefeitis, & vehit palmes precifus de vite foras miffi eftis, de are- icitis, ut in ignem mittamini, de ardeatis; quod divina pietas longe faciat a vobis.

XL.

Sed quia jam nunc videmur digreffii modum epiftole, alio exordio congruum cenfuimus re- pondere veftræ calumnias, quam coofratribus de coepifcopis noftris Apulis, feriptam ad fuggilla- tionem noftri azy mi, de praedicationem veftrifer- menti, non dubitatis dirigere. Inter haec dirigi- mus veftris cavillationibus refraganda venerabi- Cliutn patrum noftrorum aliqua fuper his (cripta: deind&, ut Deus inffpirabit, noftra teferipta, qua- tenus multipliciter veftra retundantur dt retro fe- rantur jacula, de quem non vultis feriant. Nam fi vos non erubefeitis, nec timetis de loquacita- te, nos non tantum erubefeere, quantum timere debemus de taciturnitate: quia de noftra, multo- rum pendent anime, que falffs fratribus calum- Diantibus, de nobis tacentibus, habent perire.

XLI.

Ifta autem vobis paterna pietate, ac germana dile&ione interim tckribimus, in quibus fatis de- clinafte nos credimus, ne in illud Salomonis in- cideremus: *Noli respondere finite jnxte inftititum* P.>v. te. *fnem, ne effieterit tili fimilit. Verum fi non teli- Dpucritis, experiemini quod idem mox fecutus ait: Arfpnde ftullo juxta faltitum fuam, ne fibi fe- pint effe videatur. Et illud apoftoli: Hureticno Ttt t' bemnem poft unam & fecundam correptionem devi- to: fubvertue est enim p& ejufmodi est, & dtlim quit, proprie judicio condemnatus. Et cavendo in- terdictum veteris legis typicum, deinceps non co- quemus haedum in ia&e matris fua: (ed impeti* ginem ejus & fcabiem fricabimus inftanter mor- daci aceto & multo fale; quia cum dolore ab- leindenda funt, que leni manu palpari & fanari non poliunt, ut dominus admonet, dicens: Simo- nus tua, vel pes tout fcandahzat te, abfdode eum, ff projice abs te. Et fi oculus tuus fcandoliXJt te, erne eum. Sed miferatio Dei precedent h@c no- Eftia difla, parcat & nobis & vobis, Ut deinceps noo fit neceffe circa queftiones de pugnas verbo- rum occupari, fed ex divinis paginis noftram in hoc mundo peregrinationem invicem confolari, & pacifice adhortar., nt pfajmiffa canit: Pax */** «* multa diligentibus legem loom, domine, tt eos est illis fcandalxm, Quod vero caritas dt unitas fra- trum ipfa fic lex Dei, offendit illud evangeli: Hoc est preceptnm meum, «r diligetis invicem. Tmu.«i. Qpam nos fitceram hic confervare, & in futuro fine fine ipfem, quae Deus est, perfpicere, qui vult omnes homines falvos fieri, & ad agnitio- nem veritatis venire, dignetur concedere. Arnen.*

II. AD

est

II AD EPISCOPOS VENETIÆ

**Precrph, ut patriarche Gradenfi , cujos prima-
tum ab apostolica fede conceflum in fynodo
confitmarat, obedientiam praebeant**

***L f tfifapn, fintu fervntnt Dti, eamifes tpif-
cepn Vnttie tf Ijtrfa falnirm & aft-
fttkctm btneJilftntet.***

N Overit veftra ceriffma nobis in Chriſto fratertitas, hac in prefenti indiãione ⁊ texta, cariffimum coofratrem noſtrum Dominicum dendenſem, imrao nove Aquilejſi patriarcham, ad fyaodum noſtram Roma habitam veniffe, ft queſroniam de ſua ft Forojulienſi eedefia, quam credimus vos non ignorare, lacrymabiliter coram feciffe. Cuius tandem releãis privilegiis, ⁊ fan Aa Romana ft apoſtolica fede ſibi concedis, iudicio totius fanã⁊ ſynodi hoc definitum fuit: Ut nova Aquileja totius Venetis ft lſtrie caput ⁊ metropolis perpetuo haberetur, ſecundum quod evidentiſſima pnadecefforum noſtrorum adſtruebant privilegia. Forojuleoſis vero antifeis, tantummodo finibus Longobardorum effet contentus, iuxta privilegium Gregorii 11. ⁊ reſtractionem tertii. Et hoc quidem extra patientiam cauoom ei pro mſ;---conceſſimus, quia quater jam vocatus nobis, nec venit nec excuſavit: cum Gradenſis, Id eſt, nove Aquilejs patriarcha, quinq; noſtrs ſynodo, etiam non vocatus, interfuerit. Unda monendo mandamus, ft praeſivimus vobis ex parte Dei, ft fanã Petri, ⁊ noſtra, ut pſvſato Gradcnſi patriarchaſuecſifribuſque ejus, inoranib; ſecundum iura canonica, obedientes ſitis, ſicut primati veſtro ft patriarche effe debetis, ft ſicut anteceſſorſnſ ejus noſtri perpetuo confirmant. Et ſi quid fui iuris in urbibus veſtri: vel parochiſ ſubinetur, quod ſuo dominatui meri, to debeat ſubdi, nullus veſtrum ſibi contradicere prſtumat. Si quis vero veſtrum quidquam juſt-querimoniam adverſus eum videtur habere: aut coram vobis contratribus ft comprovincialibus cauſam ſuam proferat, ft cum eo, ſipotuerit, pacifice diffiniat; aut in prefentiam noſtram utraque para examinanda vomat, falſa ſibi interim per omnia ft patriarchali reverentia, ft proprietate ſua. Quod ſi extra feceritis, ſententia canonica ſuper vos vigilabit.

III. AD THOMAM EPISCOPUM

Offendit Carthaginenfem archiepiscopum totius
Afric* ede primatem : Gummicanum vero e-
piscopum, tunc illius confensu nec episcopos
consecrare, nec provinciale concilium convo-
care posse: folius autem Romani pontificis ef-
fe, ft episcopos deponere > ft generalia concilia
indicare.

*tptftiftif, flrvKi flrvtmr» Dti, TAmm can-
fretri ttnffitnt tf cttptijtpo, fnlntm.*

Cum ex venerabilium canonum autoritate recollimus ducentos quinque epifepos concilio interfuisse Carthagenfi, & nunc a tua fraternitate audimus, quinque vix epifepos fuper-effe in tota Africa, utique tertia hujus corruptibilis mundi parte; compatimur tante veftri-
minutioni totis viferibus animi. Cum autem imp-
Censcnsi Gtnttrli. Tom. XIX.

Aias Chriſtianiſtaris refiquaa edifeimos interna ft
 ſnuta diffentione difeindi ft diſpergi , ft adverſa
 fe invicem xelo ft contentione principatus in
 flari , nil aliud nobis primo dicendum occurrir
 quam illud fanâ Amos vatis: Parcv , Dmvs m
 parce *tifar*: fan's *fâcileit fati* , *fat ptrvubu*
<ft ? Sed quamvis in tali tantoque dcfcau religionis
 plurimum doleaaus; multum tamen gaudemus,
 quia fanâ. Romane eccleſie matris ve
 Uns tentiam requirit ft expcâtis iuperquae
 ſitionibus veſtris : ft quaſi rivulis ab uno fonte e
 rampentibus , ft in ſuo ſe curſu per diverſefpar
 gentibus , ad ipſius fontis primam icaturigenam
 reverti debere optimum putatis, ut inde reſuara
 Grâs dirctionis veſtigium , unde ſumpſiſſia totius
 BChriſtiani* religionis exordium. Noveris ergo pro
 cul *debio* , *quâ* poti Romanum pontificem pri
 mum archiepiſcopum ft totius Africe maximum me
 tropolitanum eſt Carthagincnſis epiſcopus. nec qui
 cumque ſit ille Gummianus epiſcopus, aliquam
 licentiam confeſcandi epiſcopos, vel deponendi ,
 ſeu provinciale concilium convocandi habet , ſine
 conſenſu Carthaginenſis archiepiſcopi , cujusalibet
 dignitatis aut poteſtatis ſit, exceptis his quas ad
 propriam parochiam pertinent: cetera autem: ſi
 ent ft alii Africani epiſcopi , conſilio Carthagi
 nenſis archiepiſcopi aget. Unde eaſſimi contra
 riis noſtri coepiſcopi Petrus ft Joannes reâc ioo
 niunt de Carthaginenſs ecclcfia dignitate , nec
 conſentiunt erron Gummitan ecclcfi*. Hoca

tem nolo vos lateat, non debere prster fententiam Romani pontificis uniuersale concillium celebrari, ut epifeopos damuari, vel deponi. quia ctfi licet vobis aliquos epifeopos examinare, diffinirivam tamen fententiam, abfqne confultu Romani pontificis, ut diuam eft, non licet dare: quod in fandis canonibus ftatutum, fi quxritis, poteftis invenire. Qpamvis enim omnibus' generaliter apoftolis diftutn fit a Domino; S/utate. as's» n. ear lignvrrriti » trrrn, rrrnt fit in cale; tf fswcawfuw ftkfatif in Urre, [tfan rrent & in cul; tamen non fine caufa fpecialiter & nominatim diuam eft B- Petro apoftolorum principij Te tt Pttrru, tf fuper fate prirnt eifitn. *¹⁰⁰⁰. ** fe Klitae on *¹⁰⁰⁰. tf ftii ifa tarrt rsgw.cafe-Drsm. Et in alio loco: Ctnifnet frertr' ten- Sci'.

ficet, quia omnium ecclesiarum *maiores et diffi-*
ciliores catis, per fandam ft principalem B. fi-
tri fedem a fuccedoribus ejus funt diffiniende .
Jam quia ad interrogata etiam confratrum no-
ftrorum Petri ft Joannis epifcoporum decrevi-
mus refpondere; optamus, ut fanctam tuam fra-
ternitatem jugiter invigilantem utilitatibus fanctae
catholicae ecclefiae, atque devote pro nobis oran-
tem, fancta ft individua Trinitas femper confer-
vet. cariffime frater

Datum xvs. Kaleodas Januarii , anno domini
Leonis pape IX. quinto *, indiâione vu.

IV. AD PETRUM ET JOANNBM
xrtscoros.

**Ejufdem argumenti. Addit proterea nonnulla de
epifeoporum et archiepifeoporum ioftitutione.**

iee tfifctpu, ftrvui [trvtntnt Dti, iilt&iffintij in
Cfaftt frtrifa Ptlrt tf)-."» tpifttpit fa
feryas tf nnnftticM bntitBmtm.

D Ecus ecclesiarum Africanarum ita conculcatum a Gentibus nimium dolemus, ut modo vix quinque inveniuntur episcopi f ubi olim ducenti quinque solabant per concilia plenaria

LEONIS P A P Æ IX.

«O

computari; dt ibi pauculas oves , quotidiane oc-
ciffioi deputatas , rrmannfle , ubi quondam in-
numerabilis grex Domini sub numerous arietibus
exultabat alta pace. Sed hcc peccatis noftrisim-
putantes, iuftitiam creatoris collaudantes, timea-
mus, & mifericordiam ejus inflanter pofulemus,
ut fervos fijos tandem refpicere dignetur . Quod
autem fcripiftis nobis pro fanâc Romane eccle-
fi- ftatu, noftraque incolumitate, vos Dominum
gratias agendo exoraffe; noveritis nos veftrc fra-
ternitatis gratias agere, de pro confolatione ve-
ilra femper orare. Et revera, fratres, hoc acce-
ptable eft Domino noftVo Jefu Chrifto, ut ca-
put omnibus membris propiciat & invigilet; mem-
bra vero fui capitis faluam fine intermillione
quaerant de optent. Bene equidem feciftis, quod
jufti a nobis concilium de rebus ecclefiafticis ha-
bniftis : quod etiam omni anno vel feme! agere
debetis. Infuper recte contra Gummiianum epif-
copum , dignitatem Carthaginenfis ecclefi- de-
fendiftis; quia fine dubio poft Romanum ponti-
ficem primus archiepifcopus, & totius Africe ma-
ximus metropolitanus eft Carthaginenfis epifeo-
pus, nec pro aliquo epifeopo in tota Africa po-
teft perdere privilegium femel fufceptum a fenfta
Romana & apoftolica fede : fed obtinebit illud
ufque in 6nem feculi, de donec in ea invocabi-
tur nomen Domini noftri Jefu Chrifto, five de-
ferta jaceat Carthago, five refurgat gloria ali-
quando. Hoc ex concilio beati martyris Cypria-
ni, hoc ex fynodia Aurelii, hoc ex omnibus A-
fricanis conciliis, hoc, quod majus eft, ex ve-
secabilium pradcefforum noftorum Romano-
rum prefulum decretis aperte monftratur; nec
quicumque ille fit Gummitanus epifcopus , ali-
quam licentiam confecrandi epifeopo*, vel depo-
nendi, feu provinciale concilium convocandi ha-
bet fine confenfu Carthaginenfis archiepifcopi ,
dignitatis aut pofeftatis fit . Tarrtum-
modo jirocurabit ille Gummitanus epifcopus, qu-
ad propriam parochiam pertinent! cetera autem,
ficut & alii epifcopi Africani, confilio Carthagi-
nenfis archiepifcopi aget, qui folus in Africa pal-
lium ab apoftolica fede habere folet. Unde dt
epifeopo* confecrandi principale & antiquum jus
retinet, ficut ex verbis Aurelii in concilio Gar-
thagincofi, capitulo trigefimo nono, poteft io-
telligi, cum dicit: In ecclefia, ad quam dignata
eft veftra fen&itas convenire, crebro ac pene per
diem dominicam epifcopos ordinandos habemus,
d*c. Sed hoc vos non lateat, non debere preter
* fcientiam Romani pontificis univerfale conci-
lium celebrari, aut epifcopos damnari, vel depo-
ni, quia erfi licet vobis aliquos epifeopos exa-
minare , diffinituram tamen fententiam abfque
confultu Romani pontificis, ut diâum eft, non
licet dare. Quod in fenâis canonibus ftatutum,
fi quaeritis , poteftis invenire : fcilicet quia om-
nium ecclefiarum majores de difficiliores caufe ,
per fandam de principalem beati Petri fedem, a
fuccetoribus ejus difliniend- funt , utpote cui
divinitus dicitur: *Confirme fratres tnos: de, Tibi
dnbo cintres repti catiorem, dcc.*
Nunc quia de archiepifcopis & metropolitan!;
fententiam noftram requiritis, venerabilium ante-
cefforum noftorum diâa aperte demooftant, id
eft, Clementis, Anacleti, Aniceti, & aliorum ,
ut, ita legitur: Sacerdotum ordo bipartitus eft,
nec amplius quam duos ordines, id eft, epifeo-
porum & presbyterorum, nobis collati funt, nec
apoftoli docuerunt. Epifeoporum autem ordo u-
nus eft, quamvis alii praeferantur aliis, five pro
eo quod primas civitates , de magis nominatas ,

A fecundum potentiam, aut leges faculi retinent ,
five quod a fandis patribus pro aliqua reverentia
fanAitstis aliquod privilegium dignitatis poffiden-
L Nam ficut omnis mundana poteftâs his gradibus
dignitatum .a fe invicem diftat, id eft , ut pri-
mus fit Auguftus vel imperator, deinde Ccfares,
deinde reges , duces, & comites atque tribuni :
ita & ecclefiaftica dignitas ordinata a fandis pa-
tribus invenitur, dicente beato Clemente; in his ipt*,**.
civitatribus , in quibus olim apud ethnicos primi *' r ,l'
flamines eorum, atque primi legis doâores erant,
primates vel patriarchs pofiti funt, qui reliquo-
rum judicia & majora negotia juftè diffinirent ,
qui etiam non uni provincias, fed pluribus prae-
efflent. Deinde ubi archiftamincs erant pagano-
Brum, archiepifcopi inftituti funt Chriftianorum ,
qui fingulis provinciis pnEc/Tent-...Ubi vero me-
tropolis erat, quæ interpretatur mater civitas ,
metropolitan! erant ! quippe qui de iribus aut
quatuor civitatibus intra aliquam provinciam ma-
jori & matri aliarum civitatum præfidebant. Ifti
aliquando metropolitan! tantum nominantur, a-
liquando vero archiepifcopi, fi in ipfe provincia
maiores non fuerint aliqui . Ubi autem minores
civitates habuerint folummodo flamines vel co-
mites, epifcopi funt inftituti. Porro tribuni ple-
bis non abfurde intelliguntur presbyteri, five re-
liqui inferioris ordinis clerici . His omnibus di-
vino & humano privilegio prelates eft pontifex
Romanus. Sed de Africe primatibus aliter intel-
ligendum eft, quia in fingulis ejus provinciis an-
tiquitus primates inftituebantur , non fecundum
potentiam alicujus civitatis , fed fecundum tenu
pus fu- o'rdinationis; quibus tamen omnibus pre-
erat unus, fcilicet Carthagincnfis archiepifcopus,
qui etiam non incongrue dici poteft metropoli-
tanus propter Carthaginem metropolim totius A-
frier, quorum fupra meminimus . Ita legitur in
concilio Cartbaeinenfi , capitulo vigefimofexto ; c@*1' c>r.
Prime fedis epifcopus non appelletur princeps fil-
l cerdotum, aut fummus facerdos, aut aliquid hu-
jufmodi, fed tantum prim- fedis epifcopus. San-
dam veftram fraternitatem jugiter invigilantem
utilitatibus fanâc Dei ecclefi-, atque devote pro
nobis orantem, fanâa & individua Trinitas fem-
per confervet, cariffimi fratres

V. ad pbt r um episcopum

Gratulatur de ejus erga fedem apoftolicam ob-
fervantia. Confirmat gus ordinationem» fi fe-
eundum canones fuerit promotus. Hortatur ut
fu* ecclefia: dignitatem tueatur. Probat fidem
ad fe ab eo (criptam, eandem efle quam te*
net Komana ecclefia, cujus fidet fumma capi-
ta ad eum mittit.

IA . epifcopus, ferves ftrvrvwK Dei , cLslth firnri 4- < 22. lft-
& coepifcopo Petre, f-f*.

E X">Ongratulamur vehementer ia Domino test
ianâiflimc fraternitati , atque mqltmodas
gratias, ut dignum eft, referimus ei qui eft ve-
ra pax de caritas fnonun, quod tandem per te ,
cariffime frater, videtur renoruiffè fende Antio-
chene ecclefi- ifudium, & fentire quod eft fen-
tiendum. /a hoc enim cogmfccnlaaaar!, aninCbri- 7«
fil fmnt difapnh (oui primum in ipfa magna
Anlidchia nominati fuerunt Chriftiant) ji Jilo- 4
diaam* iafevrfaMs edrecwmu , & idipfitm fatri-
nti mri, (St an firmet l- notis fibtfmata ; fi
fieltrimbis^perli&i ia eodem ftnfir, tfin eademictin-
tin. Neque enim Deus, qui unus eft, in teiffu-
ri;

\$K-1"-1-1-
*5*0 Mper.
„u”

vis mentium, fed in fola unitate, At puro corde Ari. Mea vero humilitas in culmine apoftobei throni *ideo* exaltat*, ut approbando approbet, improbanda quoque improbet, tux ianftnūm fraternitati» epilcupalem promotionem libent approbat, collaudat, & confirmât: fit communem Dominum infanter exorat, ut quod humano ore jam diceris, ante eius oculos exiftas. Noteris tamen, nos ipfam tuam promotionem falitet approbare, ft non hanc neophytus, aut curialis, feu bigamus, «el pretio, aut alio quolibet modo facris canonibus contrario, quod abiit, obtinui» fli. Sane fidem tuam, quam proprio feripto fumma fit apoftolica fedexpofuifti, fanem & catholicam atque orthodoxam per omnia proteftamur, At ficut vere unicam & falutarem ampleftimur, BA tua dilectioni vehementer congratulantes in Domino, eandem nofttram effe devotb corde dt prompto Ore proftitemur. Firmiter enim credo fanftim Trinitatem, Patrem, de Filium, de Spiritum fanftum, unum Deum omnipotentem effe, totamque in Trinitate deitatem coetentialem At conlubftactiaiem, coaeternam de coomnipotentem, uniulque voluntatis, poteftatis, de malefatis: creatorem omnium creaturarum, ex quo omnia, per quem omnia, tn quo omnia, que font tti celo de in terra, vifibilia de invifibilia. Credo etiam fingulas qualque in fanfta Trinitate pertonas, unum Deum verum, plenum dt perfectum. Credo quoque ipfum Dei Patris Filium, Verbum Dei aeternaliter natum ante oir.niatem-Gpora de Patre, confubftantialem coomnipotentem, & coequalem Patri per omnia in divinitate, temporaliter natum de Spiritu fanfto ex Maria femper virgine > cum anima rationali: duas habentem nativitates, unam ex Patre teternam. alteram ex maire temporalem; duas voluntates de operationes habentem: Deum verum, de hominem verum: proprium in utraque natura atque perfectum: non commixtionem atque divifionem paffum, non adoptivum neque phantafmicumt uicium Ac unum Deum, Filium Dei in duabus nateris, fed in unius perfone fingularitate: impaffibilem Ac immortalē divinitate, fed in humanitate pro nobis Ac pro nofta falute pafvera carnis pallions, Ac fepuhum, ac relurDrexiffe a mortuis die tertia, vera carnis refurrectione: propter quam confirmandam, cum diftulpis nulla indigentia cibi, fed lola voluntate Al poreftare comediffe, die quadregimo poft refurrectionem cum caroe, Jua furrexit, de anima, afcendiffe in celum, Ac tedere in dextera Patris: inde decimo die miffiffe Spiritum fanftum: Ac inde, ficut afcendi, venturum iudicare vivos At mortuos, decredituram unicuique fecundum opera fua. Credo etiam Spiritum faoftum, plenum Al perfectum verumque Deum, a Patre At Filio procedentem, coaequalem de coeffentialem At coomnipotentem, At *coeternum* per omnia Patri At Filio, per prophetas locutum.' —

Hanc fimftam Ac individuum Trinitatem non tresdeos, fed in tribus perfonis, Ac in usa natura five effentia unum Deum omnipotentem, ternum, invifibilem At ioconunotabilem ita credo At confiteor, ut Patrent Ingenitum, Filium uoigenitumt, Spiritum fanftum uec genitum nec ingentum, fed a Patre Al Filio procedentem, veraciter pnsdicem. Credo fisafiam catholicam At fpoftolicam unam effe veram ecclefiam, in qua unus datur baptifmus, dt vera omnium remtuio peccatorum. Credo etiam verem refurrftionem eufdem carnis, quam nunegefto, At vitam arternam. Credo etiam novi Ac vereris reftamenti, legis At prophetarum At apoftolorum unum effe au-

Porro quod a nobis caufas divifiois univerfa-c
iis ecclefia compatiendo requiris, fatemur tua religiof» follicitudini, nos adhuc a Domino miferante firmiffime retinere vinculum fanfte unitatis: nec videmus nos alicubi iocuniffie damnum fchifmatis, quos integritas concordia, Ac plenitudo eodelfiaficM difciplinaindefmenter regit. Uai-cuique noftm debetur honor, Ac fua jura conferventur. Terminos, quos patresnoftrofiferunt, nulli arroganter tranfgredt conceditur. Magis vi-Ara fraternitas ctreuofifficiat, ne qua radix amaritudinis, atque diffennonis, quod abiit, in veftris partibus fuccrefcat, per quam inquinantur multi, Ac quam necelle fit diftrifta falco fenftorum canonum a catholica ecclefia agro extirpu-Creed. Grerra/. Tot- XIX.

âoîem Deum & Dominum omnipotentem : Deum prideſſtinaTe ſolummodo bona, prœſciſſe autem bona malaque. Gratiam Dei prœvenire & tubtequi hominem credo fit proſiteor, ita tamen, ut liberum arbitrium rationali creature non dene gem. Animam non eſſe partem Dei, ſed eſ nihîO Creatam ; Ac abique apriſmate, originali pec cato obnoxiam, credo & prædico.

Porro anathematizo omnem hrrefim extollen tem ſe adverſus ianſtam eccleſiam catholicam, pariterque cum quicumque aliquas ſcriptoras ; prœſſr eas quas catholica eccleſia recipit, in an dontate habendas eſſe crediderit, vel veneratus /uerit. Quatuor concilia omnimode recipio, & velut quatuor evangelia veneror : quia per qua lor parces mundi, univerſalis eccleſia, in his, tanquam in quadro lapide, fundata conſiſtit. Pri mum, Nerntim trecentorum & oâodecim pa num ſub B. Sihi-Qro papa Romano. & Conſtanti no Auguſto magno : cui prœſuerunt Vidor Sc Vincennus Romani præſbyteri. Secundum, Con ſtannopolitanum primum centum quinquaginta patrum, ſub Damaſo papa ſt Theodofio majore. Tertium, Ephœſinum primum ducentorum pa tru in, ſub Cxleſtino papa & juniore Theodofio. Quartum Chalcedonenſe ſexcentorum & triginta patrum, ſub beato Leone papa, & Marciano Au guſto.

Pari modo recipio & veneror reliqua tria con cilia. id dii, ſecundum Conſtantinopolitanum, ſub Vigilio papa & Juſtimano Augullo deinde ternum Conſtantmopolitanum contra Monotheli thas, ſub Agathone papa & Conſtantino nepote Heiacii. ultimum, ſecundum Nicœnum, ſub Haduano papa & Conſtantino Irenes filio, pro reverendis Domini Jdu Chriſti & fanâorum ima gimbus. Quidquid ſupra diſſa ſeptem tanâa Ac univerſalia concilia ſenſerunt At collaudaverunt, Ac tenuo Al collaudo. Al quocumque anathema tizaverunt, anathematizo. Hanc fidem lanûa Ro man» Ac apoſtolica fedes corde credit ad juſti tiam, Al ore conſitetur ad ſalutem. Secundum hanc vivere, Domino donante, ſtudet, Ac pro ejus defenſione, ſi oportuerit, mort parata eſt. Quam Al in te, frater catillime, perſcâam cog nolciinus, Al ſecundum eam te vivere nobiſcum admonemus, ptoſſo ſciences quia fides ſine ope ribus mortua eſt. Salutamus cum omni fraterni tate ſeu collegio fandx Romanx At apoſtolice fedis tuam fraternitatem fanilim, cundumque col legium in Domino ubi ſubjeſtum : Ac ut pro no ſtra gemma ſalute omnipotentem Dominum ju giter exores precamur plurimum, reverende & deſiderabilis frater.

AD MICHAËLEM CONSTANTINOP.

Gratulatur ei, quod Græcos Latinis conciliare fludeiet. Argu eum, tum quod patriarchas Alexandrinum Ac Antiochenum ſuc poteſtati ſubjicere conaretur, tum quod univerſalis pa triarclix nomen ſibi uſurpatet, At Romanam eccleſiam, quæ in azyſis fandum euchariflix ſacrum conficiat, damnaret. Probat Chriſtum in azyſo confecraſſe.

Lev epifcopus, ſerve! ſerveram Dei, Mechaeli Conſtantinopel. tene arch. epifcopo.

Scripta tux honorandx fraternitatis tandem ad nos pervenerunt, in quibus ad maxime ne ceſſarium omnibutque Chriſti fidelibus amplicæn dum bonum cncordix & unitatis exhortati liu-

A dea: quatenus poſt nimium longas & pernicioſas diſcordias, filia ex proprie matris reconciliatio ne exultet. Ad quod utique te provocantem & prœmonentem tanto promptius auſcultare cupi mus, quanto vigilantius animadvertimus hanc to latu eſſe propriam Ac Ipecialem virtutem piorum at- C'/'/'l)', que fanâorum, cum crterx virtutes bonis dema- 'lis eſſe poſſint communes, Domino ſic prœmon- 'l)' u- frante. In hoc cognofcent omnes quia mei eſtis di- 'cipnlt, & dtltBtotrm habueritis adirtvtem. Etdci loquo Paulo proteſtante : Pacem ſeqtemni tum „ omnibus. It ſaſtBſeeconiem, ſtm qua nemo videbit Deam. Unde plurimum tur fraternitati congr<_ tulamur in Domino, quoniam fumum deſide rium noſtrum rua induſtria anticipaſti : quod uti- Bque ſi aliquo frigore caritatis pigritareris exc- qui, noſtra debueras ſoleri Qprxveniri. Nos enim, 4, » juxta prœfatum apoſtolum, ſi heri poteſt, cum omnibus hominibus pacem habere peroptamus : quanto magis ergo tecum, quem videmus eccle ſix Dei valde utilem de neceſſarium poſſe fore miniſtrum, ſi non traofgredi laboraveris termi nos quos patres noſtri poſuerunt? Et quia Chriſ tianx peifeâiois eſt, pacificum eſſe, etiam cum inimicis pacis, ſpe correptionis, nouconſenſu ma lignitatis. tanto ſollicitius debemus omnes occa ſiones ſcandalorum de tnedio tollere, quanto te naciſ optamus pacis amicos retinere. Plurima autem ex tua fraternitate intolerabilia rumor jam diu pertulit ad aures noſtras, que nos, partim C quia incredibilia videbantur, partira quia nulla pœcuitis inquirendi talia concedebatur, indiſculTa hucnlque reliquimus. Denique diceris neophytus, & non gradatim proſiſſe ad epiſcopate ſaſti gium : quod nullatenus elle faciendum, de apo | ſtolus edocet, & venerabiles canones interdiciunt. Hinc nova ambitione Alexandrinum & Antio chenum patriarchas, antiquis ſuc dignitatis pri vilegiis privare contendens, contra omne ſas & jus tuo dominio ſubjugare conaris. Quod quan to tuo periculo tentes, omnibus ſans mentis patet. quandoquidem vana gloria & pompa ſcula ri elatus, conſilium divinitatis antiquum ſuper ſtabilitamento columnarum ſus eccleſix & conren- Jldi dis, quaſi ex fallacibus divitiis præjudicium ſa- pâurus illi, qui cum vere & ſingulariter dives ei ſet, pauper pro nobis ſadus, delegit ſus tempo rali nativitati oppidulum, & Ipeluncs divertor ium, non quodlibet regum palatium. Cujus exem pla quiſquis horret, ad fortem illius pertinet, qui tunc per ſe, nunc autem per ſuos ſatellites, dicere audeat: Alcendam ſuper altiteulsmm nttbittm, tlt ſtmlls er» altetiſſte. Sed nan cogitationes meet, to- ſf- et glitateas veſtra : neyala vta mea, eia veſtra dicit Dominas: qui diſpergit ſuperbos in furore ſuo, & reſpiciens omnem arrogantem humiliat, & exur git ut non praevaleat homo, in cujus coſpectu non eſt Deus. Ne enim ſuperbia propter altitu dinem ſuam ſe cojunâatn putaret Deo, dicit pfalmiſta: Alta à longe cognolcet excelltet Dominées. p/w. ,,,,

gtlnde per ſemetipſum* teſtarur: Qteod alhtm eſt bo mtnibni, 'ebominébtle eſt apuſ DemeA Qûalis ve ro, Ac quam deteſtabilis atque lamentabitur eſt il la ſacrilega uſurpatio; qua te univetſalem patriar cham jaâas ubique & ſcripto & verbo, cum om nis Dei amicus hujusmodi hadenus horrueritho norari vocabulo? Et quis poſt Chriſtum conveni entrus poſſet ioſignrri hoc vocabulo, quam cui dicitur divina voce: Tu es Petrees, ſesper Etac *«»»* < petram «fiſcal: eccklem * aaraav, Aie. Verumta zen quia ille non invenitur univerſalis apoſtolus diâus, quamvis princeps apoſtolorum fit confi tutus, nullus (ucceſſorum ejus tam prodigioſo prsnomine conſenſi appellari penitus, licet ma gno

gno Leoni p̄deceffori noſtro, fit fuceffionbus
ipſius, fioc fanda decrcvut Ghakedoncnſis >y-
nodus. Nempe animadvertcbant non elle amicum
jpouG, qm̄ pro ſponſo vellet amari: q̄na potius
paranympl̄im & lenonem antichriſti, qui adver-
tatur β extollitur (upcr omne quod dicitur Deui,
aut quod colitur. Ecce ille Joanna veſter, cu-
jus vetans adinventionis adhuc heredes pernu-
netis, qui, fecundum ptalmillam, per vos adhuc
vocat nomina ſua in terris fuiſ, cum interne non
fumpſit omnia > neque deicendit cum eo gloria
ejus ad infernum. q̄jia cum in honoie edet ,
non intelkxir. Ipk a beatillimis pontificibus Pe-
rſii . ii lagio & Giegono ituceffotibuique eorum pro hac
"o . 'q10'011' abaihematizatus, in tua pertinacia ir-
revocabilis periit, jainque per quadraginta At qua-
dningentos annas lux contumaciae (eqnaces prx
aj.t., <pit. cjpjfire noo ceiTavit. Quibus quid profuit (uper-
bia, divitiarum jadantia quid contulit? Traxie-
rant anru/a velat umbr». <Eu>d d̄tmque prodeſſi bo-
mini, fi ra/MNi mundum lucretur, anims ven» /«.»
dr/navea/aa* patiat̄ur? Et quomodo animas pro
fratribus habetis ponere, qui inane nomen, &
nūverſam eccleſiam Icandaiz̄am, dedignamini
deponere? Reſipike ergo, regamus, ab hac
infanta, ne illius conſors tu quoque, quod
abſir, fias, de quo dicitur . Omne fubume vi-
det, <7 ipſe eſt rex ſuper umverſei filiee Juper-
Illud autem quis non ſuſpeat, quod poti
tot fan&os & orthodoxos patres, per mille Atvi-
ginti a paltone Salvatoris annos, novus calum-
niator eccleſiæ Latinorum cmerſiſſi, anathemati-
ſunt omnes, Ik publicam perfecutionem excitans,
quicumque participaremur (aeramentorum ex azy-
mis? Qram preiumptionem tuam & fama nobis
obtulit, ſit literarum tub nomine tuo ad Apulos
daturum textum manifcſtavit; qu* violenter ad-
firuere conantur fermentatum panem fuiſſe . quo
Dominus apoſtoliſ luis corporis tui myſterium in
cena commendavit. Quod omnino falſum eſſe ex
utroque teſtamento facillime deprehenditur: quia
qui non venerat ſolvere legem, fed adimplere, jux-
ta ipſius legit pr̄ſcriptum, ex at̄v̄mis & noo vetus
paſcha adimplevit, & protinus ex aymis & vino
novum, Gcut aperte Lucas narrat, diſcipuhs tra-
didit. Neque ent̄n totis o&o diebus ilhs fermen-
tatum apparebat in omnibus finibus Iſrael, deapud
quemcumque inveniebatur, peribat anima ejus de
populo ſuo. Quod ſi io coeoa Domini Jeſuappa-
ruiffet, aq̄t ipſe ſeu diſcipuli ejus quoquo modo
guſtaſſent, juſteſcit pr̄xvaricatores legis perirent,
nec ipſe Dominus diceret fuiſ infidiatoribus:
ex vob̄it arguet me de peccat? Nec eſſet opus fal-
ſos t̄ctes ad perdendum eum querere, cum hoc
ſolo perderetur juſte. Sed qui peccatum non fe-
cit, nec inventu^ eſt dolus io ore ejus, quod
paſſurus diſcipulis mandavit, evidenter per apo-
ſtolum, in quo loquebatur, commemorans, in-
quit. * Epulemur, wt̄ ra ferment» veteri, aequa «a
fermt̄ma malitia t̄f nequitie, fed in ax̄mie ſince-
ritatu & ventotu. Denique medxum fermentum
latam ruſa» t̄trum̄pit. Ubicumque autem cor-
ruptio, ibi procul dubio natur* detenoratio, St
alicujus vitii fuſceptio.

Porro noſtrum paſcha ideo novum dicitur, quia
illud vetus praeceptum eſt Iſraelitis in memoriam
fu* egreſſionis ex Ægypto: iſtud vero Cbriftianis
in memoriam dominice paſſionis, qua ad Patrem
tranſivit ex hoc mundo. Sed quia tam de his, quam
de aliis, quibus nor calumniaris, latius a noſtris
nuociis per aha ſcripta noſtra, qu* deferunt, io-
ſtrucris: hic breviter attigiffe ſit fetis. Diſcat au-
tem fraternitas tua, faltem admonita, caute ſit

A humiliter loq̄t^i, ne aliquando Dominui dicat &
tibi: Ex abundantia cardu oi loquitur. Scnpſiſti
ſiquidem nobis, quoniam ſi una eccleſia Roma-
na per nos haberet nomen tuum, omnes cede-
tix in toto orbe cetrarum haberent per te m̄-
inen nolhum. Quid hoc monſtrii eſt, frater ca-
riſſime? Komina eccleſia, caput de mater eck-
tiarum, membra it filias uon habet; Et quomo-
do poteſt dici caput aut mater? Ciedimus enim
propter quod & loquimur atque conllanter pro-
fitemur: Komana eccleſia adeo neu eſt lola, vel
ſicut tu putas, una, ut in toto orbe terrarum,
quveumque nano diffentit ſuperbe ab ea, non fit
jam dicenda vel habenda eccleſia aliqua, fed Om-
nino nulla: quin |x>tius conciliabubim haeretico-
rum, aut conventiculum ſchilmaticorum, & ly-
nagoga fataux. Videre diceris illud fandi Eli*,
tuoc pr̄xlumentis de ſc; Keliffui ſum rja /elue .3- <i .k
Sed audi quid ille audivit a Domino: Atltqui
mibi ſeptem millia virorum. Quieſce, quieſce jam,
venerabilis Jrater, ab his ſuperſtitionibus, ne il-
lud Salomonis in te dicatur: Sunt qui ſe deviter r-».
affe&ent, mkil habeniee. Simillimum nempe hoc
eſt diabolice arroganti*, qui regna mundi acon-
ditore omnium iada putans ſua eſſe, dixit illi:
Hac »mni» tibi dabo, igitur hinc jam ad cor re-
deatur, & tam pernicioſa ſcandala de ſnedio tol-
lantur, & tunc, ſecundum pfalmiſtam: Loquitur
Domnae pecem in plebem ſuam, t̄f /uper lunſloe
futi, t̄f in eſt yul cener/untur ad cor. Nam nos
Ceum pertinacibus, & in errore ſuo permanenti-
bus, pacem aliquam habere non poſſumus, ne
operibus mahgnis communicemus: quia nec Do-
minum Chriſtum alicubi talia feciſſe invenimus:
cum etiam in nativitate ipſius, angeli pacem an-
nuociaverut ſolummodo bon* voluntatis homi-
nibus. Qui etiam oculum ſcandaluotem eru-
endum, manum vel pedem ſcandalitaotcs abſei-
dendos inſnuat.

Ceffent ergo b̄xrcſes & ichiſmata, de diligen-
tibus legem E>ei jam non erit ſcandalum, fed pax
multa. Quicumque glotiat̄ur Chnlliaao Domine,
ceſſet Romanam fanCtam & apoſtolicam eccleſiam
maledicere At laceſcere. quia fruſtra patremfami-
lias honorat, qui (quis ejus uxorem exhonorat .
D Et fruſtra matrisfamilias caput & faciem magni-
ficat, qui minimos ſiſtioram ejus impugnans, tan-
quam digitos pedum illius conculcat. Unde in
Eccleſiaſtico dicitur: Eaain male eſt fame, quiſu- » /' / l.
git patrem' t̄f eſt malediliue e De» qui exſperat
matrem. Et in Proverbiis; Oculum ſub/annat r-r". >.
patrem, t̄f deſpicit matrem, effodient eum corvi
de torrentibut, t̄f tomduut eam filii aquila. Coa-
fidimus rameo ex divina pietate, quod ab his in-
noxius aut corre&u» invenieris, aut ceite admo-
nitus cito corrigeris, Quod dum fuerit effc&um,
pax noſtra jam ad nos non revertetur, fed ſu-
per te requieſcet, ceu ſuper pacis filium; & re-
gnabit inter nos germana caritas, de corde puro
& confidentia bona, & fide non fida: nec neceſſe
Eſe habebis nobis (uppliaic, fed jubere. Super
h*c, ſicut ccepifti, collabora, ut duo maxima re-
gna conn&antur pace optata. Orantem pro no-
bis tuam honorabilem fraternitatem fanda Tri-
nitas in perpetuum confervet. Data menſe Ja-
nuario, * indiſtiooe vit.

VII. AD CONSTANTINUM

Momomachom imver ator km.

Laudat earn, quod pacem inter Latinos & Grr-
cos conciliare caret. Hortatur at Romanam
ecclesiam defendat. De arrogantia Michaclū
ConflsntinopoUtani conqueritur: legetoique com-
mendat.

Leo opifeopet, /irruar fervorem Dei, gleriefo &
religpoto impretori **W A** ** Carfauriu*
MaasaracAs, dtl/Bo filu feletem.

Uantas gratia* referre jugiter debeamus crea-
Vx trici de gubernatrici omnium fande & in-
dividua Trinitati» fuper inenarrabili dono ejus,
quo operatur omnia in omnibus» etiam ex tua
devotione & religioC* induftria, gtoriofiftmc fili
atque ferenfifime imperator » perpendere poffu-
mus.- qui te talem noftris exhiboit 2c gratuita
pietate providit diebus » cujus fida ope ftatum fan-
da de catholice ecclefia relevari, de terreni.im-
perii rcnpublicam meliorari confidamus- Tu cmm
poti nimium longas de pernictolas difeordias,
primus pacis de concordia monitor, portitor, dt
exoptatus exador effkeru, dt cum ipfo vafe cie-
ftieni* humillimo Paulo dicere videris: FmCiri-
llo fago/loet fagente/, /ufaffa Deo eelertaete ptr
hm U/arrawar, recndiemiu propter tem fwi eft
peut oefire, qtti fecit etroquet utar*. Etenim velut
religiof» de egregia indolis proles, gemitus ma-
tri* tua non oblivifceris.: nec contemnendam,
quiafenuit, fed potius reverendam arbitraris, at-
3ue plenis caritate vifceribus, ad eam redire me-
ttant, ut uni Deo dt Patri omnium thniofis* ca-
tior & propinquior, quanto eidem principali ma-
tri benignior atque humilior. Neque enim luam
prudentiam latet, quod in Ecclefiaftico habent:
Bntdftiho petra Jhrmet domat fUlorem: meleditlo
eetem metri/ eredicet indemtnt». Et illud; Mt
dimittit Ugem metri/ tee, hge ten le corde tuo
jugiter. Qua utique proverbialiter magis curant nobis
commendare matrem quā ad aeternam vitam nos
generat fle erudit, quam illam quā ad mortem
pant, dt carnaliter diligit, de inftituit. Cui nifi
illa fuccelTerit, ut regeneret de refoveat, ifta pro-
cul dubio lecunde morti fibos fuosdeftinat. Por-
ro hxc catholica macer & incorrupta virgo, quam
vis omnem terram defines orbis occupaverit mem-
bri* fuis dt repleverit.- tamen unum caput omni-
bus reverendum de fufpiciendum exerit, & pre-
tendit. Qpod quicumque exhonorat, fruftra fe
fe in ipfius membris computat. Illud autem quid
frt, tua imperialis claritas omnino novit.- illud
nimirum, quod Chrifti vox prztulit, de praeemi-
nere voluit univerfis, de fubfequen* ecclefi- pia-
tas, de general* fandorum patrum eonfenfu* ju-
giter ba&enu* celebravit. Cujus venerabilem fac-
ciem tu quoque honorificare difponis, non in-
gratus illi quas tnum verticem diademate terreni
principatu* decenter infignivit, de tremendum de
amandum populis effecit, de, ut io fempiteroum
ragnei, cbrifmate adoptionis inunxit. Nempe ipfa
antiqua de jam emerita Roma illum primum no-
bilifumutu de religiofitatūm Conftantinum, cu-
jus genealogia gloriaris, de potentia magnifica-
ris, cujufque de nomine di&am urbem famofam
regis, temporaliter edidit, nutrit, provexit, de
fuper omnes mortales conftituit, nec a beneficii*
ceftavit, donec eumdem artemi regni gloria cu-
mulavit. Unde multimoda gratiarum a&ione ruam
excellentiam, gloriofiftime fili, magnificandotan-

Uo majori fuper tua devotione de recognitione re-
plemur gaudio, quanto copiofior animarum nu-
merus ex ruo regimine pendet, tuoque innititur
exemplo. Et ideo non certamus orare commu-r»
nem Dominum, perquem rege* regnant, dt prin-
cipe* iufta decernunt, ut in fuo beneplacito te
confervet longcvum, dt compleat in bonis defi-
denum tuum. Porro ego ipfe, qualicumque apo-
ftolicae vicarius fedia, pro modulo humilitatis mes
dt poffibilitatis foppiere laborans vicem mihi com-
mittas difpenfationis, fecundum deiloquum Pau-
lum» te eebe eft, fi aaa evengellie vere: eceffillet 1 f". *
eelee milt lecemilt meeime, pofituro rationem
Kternp de diftrido judici, propter unin* regimen
ecclefi*, - ex omnium ecclefiarum merito. Illa
ergo follicitudine, qua omnibus ecclefiis debeo in-
vigilare, videns mdifciplinatam de alienam gen-
tem incredibili & inaudita rabie, dt pufquampa-
gana impietate adverfus ecclefia* Dei infurgere
paffim, Chriftianos trucidare, de nonnullo* novis
horribilibufque tormentis ufque ad defe&ionem
anime affligere, nec infanti, aut feni, feu fe-
minez fragilitati aliquo humanitati* refpeffu par-
cere, nec inter finftum de profanum aliquam di-
ftantiam habere, fandorum baffica* fpolisre, in-
cendere, & ad fofnm ufque diruere.* fzpiflime
perverfitatem ejus redargui, commonui, obfecra-
vi, predicavi, opportune imponuncqu»4nftiti
terrorem divine St humane vindid* denuntia-
vi. Sed quia Sapiens ait: Memo poteft corrigere e,,t,i,r
G<pletit Dtet delpexerit, & fteitxt tue corrigter;
adeo obdurata de obftinata ejus malitia perman-
fit, ut de die in diem adderet pejora peffimis.
Unde non tantum exteriora bona pro liberatione
ovium Cntli cupiens impendere, fed fupierim-
pendi ipfe peroptan*, vifum eft mihi ad testimo-
nium nequitiz eorum, vel, fi fic expediret, ad
repreffionem contumacis, humanam defenfionem
undecumque attrahendam fore, audiens ab apo-
ftolo, principes non fine caufa gladium portare,
fed miniftros Dei effe, vindices in iram omni
operanti malum: fle quia princeps* non funt ti-
mori boni operis, led mali: & reges atque du-
cet miftos a Deo ad vindiciam malfafforum.
Suffultus ergo comitata, qualem temporis* bre-
vira* 4t imminens neceffita* permiffit, glorkxfidu-
cis & magiftri Argyroi fidei*filmi tui colloquium
& confilium expetendum cenfai, non ut cujul-
quam Northmannorum, feu aliquorum hominum
interitum optarem, aut mortem traffarem, fed
ut faltem humano terrore refipifeceor, qui divi-
na judicia minime formidant. Interea nobis e-
orum pertinaciam frluiari admonitione frangere len-
tantibus, & illis ex adverto omnem fubje&ionem
fide pollicentibus, repentino impetu comitatum
noftram aggrediuntur: fed adhuc de viftoria fua
potius triftantur, quam letentur. Sicut enim tua
pietas feribere curavit ad noftram confolationem,
pro ifta fua prclumptioe memorem in proximo
expeflant fibi fuperventuram indignationem, poft
E illam, quam experti funt, fu« catervs diminu-
tionem. Nos quoque divinum adjutorium nobis
adfore, & humanum non defore credentes» ab
hac noftra intentione liberande Chriftianitati* non
deficiemus, nec dabimus requiem temporibus no-
liris, nificumreque fanâz ecclefi* periclitantis.
Ad quam acquirendam de obtinendam, habemus
maximum ex divina picUtefolatiumdt prnfidium,
carUfum atque clariffimum filium noftrum impera-
torem Henricum, cujus de die in diem expe&amus
promiffum de proximum adventum, utpota cum
procinâu & expeditione imperiali properantis ad
noftrum fubfidium. Ad quod etiam luperua gra-
tia

i n. ».

*fc*W. >
Fren. v.

> suam ferentiam animavit, ut hinc inde vo-
bis duobus, velut totidem brachiis, inimicis
tern ab ecclesia Christi propellentibus Ac procul
effugantibus, affixis nunc Christianitatis releve-
tur decus, Ac reipublic reformetur status. Et
quia abundante iniquitate Ac refrigefcente carita-
te, fanâa Romana ecclesia Ac apostolica fedes ni-
mum diu obfessa fuit mercenariis & non pasto-
ribus, a quibus sua, non quæ sunt Jesu Christi,
querentibus, devastata jacebat miserabiliter ha-
stenuis; divinum consilium voluit ineam humili-
tatem faspere tante cathedra pondus. Quo li-
cet plurimum mei imbecilles prgraverentur Ac de-
primantur humeri, non parum mihi fubeft fan-
ftx fpei, quandoquidem ex utroque latere tales
adstant filii religione & potentia prclariffi-
mi. Quapropter, devotiffime fili, Ac fereotiffime
imper *nr, collaborare nobis dignare ad revelatio-
nem tue matris fanftx ecclesiæ, Ac privilegia di-
gnitatis atque reverentia ejus, necnon patrimo-
nia recuperanda in tua ditionis partibus, ficut
maniffeste cognofcere poteris ex venerabilium pr-
decessorum noftorum ieu tuorum-(criptis Ac ge-
his. Tu ergo magnus fuccellor magni Conftan-
tini, fanguine, nomine, Ac imperio faâus, ut
fias etiam imitator devotionis ejus erga apostoli-
cam fedem, exhortamur; Ac quæ ille mirabilis vir
poll Christum eidem ledi contulit, Ac confirma-
vit, Ac defendit, tu juxta tui nominis etymolo-
giam, confiantes adjuva recuperare, retinere, Ac
defendere. Ita enim apud Deum fingulariter pu-
gnans, cognominaberis, quod jam dudum inter
homines cognominaris. Hoc fane gloriofiffimus
filius nofter Henricus perficere molitur in fuis
liaribus. Quæ omnia nobis te vobis provenient
elicius, & multiplicius, ubi quantocius, Dei gra-
tia perveniente, & beatiffimis apostolorum prin-
cipibus intervenientibus, At me quocumque vi-
cario eorum mediante, Ac obtinente, firmiffi-
mum pacis Ac amicitie inter vos ambos compo-
netur fecurus,

*nr, * < <
MoSOVI*Ch,

Præterea confrater nofter archiepifcopus Mi-
chael exhortatorias ad concordiam Ac unitatem
direxit nobis litteras: quem ad tam optabile & ne-
ceffarium bonum præmonentem tanto necesse est
nos devotus & alacrius fufcipere, quanto per
caciùs confideremus non poffe computari inter
discipulos Christi aliquem, qui fraternæ paci de-
dignatur acquiefcere, Domino fuis dicente; *In
hoc cognofcent emnet, quia mei effit difcipuli, ß
dilectum babuerint adinvicem*: & magno Paulo
fic proteftante: *Pacem /equimini cum omnibus, &
faufitimeniam, fine fua nemo videbit Deum*. Sed
noverit tua claritas, fuper prafumptionibus ejus
multa & intolerabilia jam dudum perveniffe ad au-
res noftas, qualiter etiam aperta perfecutione in
Latinam ecclefiam exardefeens, anathematisarc
non timuit omnes qui facramenta attreâant ex
azymis; & quod Alexandrinum & Antiochenum
patriarchas antiqua dignitate fua privane conten-
dens, contra fas & jus fibi fubdere nova ambitio-
ne appetit: & pleraque quæ ufurpare dicitur, fic-
ut a noftis nunciis diligenter cognofcere pote-
ns. In quibus fi, quod abiit, pertinax fuerit,
pacem noftam nullatenus retinere poterit: quia
procul dubio, ad nos revertetur, ficut Dominus
dicit, *fi ille noluerit effe filius pacis*. Unde & apo-
ftolus; *Si fieri, inquit, poteft, quod en vobis*,
cava aatiulaf bomtibus pacem babentet. Siquidem
in vano patremfamilias honorat, qui uxorem ejus
exhonorat. Et fruftra matrisfamilias caput & fa-
cie magnificat, qui vel minimos filiorum ejus impu-
gnans, relut digitos pedum ejus conculcat. Con-

nat: *Quam mala fame eft qui fait patrem, & eft
malediflut a Deo* < > exasperat matrem. Confidi-
mus tamen quod prxveniente gratia Dei Snvenic-
tur innoxius ab his, aut correâus, aut cito re-
fipifcet admonitus: Ac efficietur non qualis dicitur,
fed qualis a nobis pie defideratur Ac fperatur.
Hinc jam tuX glonx prefentes filios noftros
fanâxque Romanæ? Ac apostolicæ ledis nuncios
per omnia commendamus, quatenus, ut decet,
libetaiter fufcipiantur, reverenter habeantur, be-
nigne Ac honefte tradentur, rationabiliter patienter
audiantur, atquæ quantocius nobis lauda-
biliter remittantur, ne tantum laborem illos fru-
ftra arripiffe pigeat, nos mandaffe pudeat. Por-
ro ex Amalfitano epifcopo nulla tibi fuborietur
fufpicio, quæa Romanus eft omnino, Ac ab Amal-
fitanis difcedens, familiariter nobilium vivit jam
pene anno integro. Benediâus Deus Ac Pater
Domini noftri Jesu Christi, Pater mifericordiarum,
Ac Deus totius confolationis dignetur tuam
excellentiâ benedicere omni benediâione fpiri-
tuali, repleatque omni gaudio Ac pace, ut in
præfenti frculo per longa tempora feliciter do-
minaris, & in futuro fine cum Rege re-
giim, Ac Domino dominantium, regno cælorum
beate perfruaris, honorabilis Ac defiderabilis no-
bis in Christo fili, Ac gloriofe Augutte. Arnen.

VIII. EPISTOLA LEONIS PAPÆ IX.

AD OMNES PER. ITALIAM

Ne poffeffiones omnes fuas quifquam donet mo-
nafterio, fed earum faltem medietatem
ecclefis ad quam pertinet.

*Lto epifcopit, omaibar epifcopit in Christo
per totam Ittliam v*

Relatum eft auribus noftis, effe quofdam
perverte agentes, qui fubvertere atque dividere
conantur ecclefias unitatem: videlicet abbates Ac
monachi, qui non ftudio caritatis, fed zelo ra-
pacitatis invigilant, Ac docent atque feducere non
ceffant fxculares homines quos illaqueare pof-
funt, ut res fuas atque poffeffiones, five in vi-
ta, five in morte, * in monafteriis illorum tra-
dant; Ac ecclefiis quibus fubjeâi effe videntur,
Ac a quibus baptifmum, poenitentiam, eucharis-
tiam, necnon pabulum vite cum laâe accepe-
runt vel accipiunt, nihil de bonis fuis relinquunt.
Hanc denique formam difcordis nos animadvertentes,
omnibus modis inhibere volumus; Ac,
ne amplius fiat, omnino prohibemus: confide-
rantes non effe bonum, ut illi qui olim fuerunt
focii paffionum, fecundum apostolum, fint im-
munes a focietate confolationum; Ac quia dignus
eft operarius mercede fua. Ideoque præcipimus
atque jubemus, ut quicunque amodo in mona-
Aerio fc converti * voluerint, five in vita, five * Fort*,
in morte, omnium rerum Ac poffeffionum, quas
pro falute anime fuc difpofui decreverit, medie-
tatem ecclefias, cui ipfe pertinere dignofcitur,
relinquat: Ac fic demum in monafterio, prout li-
bitum fibi fuerit, eundi convertendique habeat
licentiam. Quicumque autem hujus decreti con-
traditor extiterit ac temerator, anathematis gla-
dio fubjaceat.

IX.

IX. AD FRANCOS.

De rebus in concilio ReroenG gestis, ne nominatim-de celebrando festo S.Remigii.

JCiv tpitapm, ftrvru ftrveram Dti, fratrihti Ò"
fUtii catholim per aniverfnn regnem
Francorum conflitath , falnttm
& apofolittam kentdtihentm.

C Impertum caritsti veftrs credimus, quod post confecrationem noftram, &c. Extat n fta in fint afiorxm concibt Rtmtnfii fnk Ltdnt.

DIPLOMA LEONIS PAPÆ IX.

Dr tantitfo ktflica Vatican* dtima oklaltinxnt.

B Eate Petre apoAole, ego Leo epifeopus fer. vus tuus, ft omnium fervorum Dei, de tuis donis aliquam tibi offero particulam, quam mihi fuit vifumdignum & iuffum curis, quibus circumdor, auferre, & tibi-offerA quafi meam, cum fit tua'. Quidquid enim eft quod in iuribusnoftris fit, licet fit parum ad conferentiam praeteritorum quas noftriantecefforehabuerunt : id tamen, quantumcumque fit, dignum tecum iudicavi foniendum. Ecce enim de oblationibus fidelium, que tibi offeruntur io altari tuo, fub quo factum fit venerabile corpus tuum requiefeit, de etiam inconfessione ipfius C altaris, decimam partem tibi, quamvis tuum totum fit , humili devotione, fit tota cordis profectione offerimus, donamus, concedimus, & etiam corroboramus, atque confirmamus, ad confruptionem frefareitionem ipfius tui fcri templi, in aedificandis parietibus, pifturis , tignis, tectis, imbricibus, & praeterealuninariorumconcinatio nibos affluidis olei & cers, necnon lampadibus , vitreis, de acindulis, atque thymiamate, crtenf-luc omnibus utenfilibus, que ad ufum & neceffitatetn atque decorem totius ipfius ecclefis pertinent . Decimam vero ipfatn femper volumus efle decimam diem, ut oblatio qua tibi debetur, feparata fit a ceteris oblationibus, ft nullum aliqua confufione patiatnr errorem .

Super hoc etiam, fi qua vafa, fi qua ornamenti, vel indumenta eccliefiastica, fuper ipfum facrum & venerabile altare tuum oblata fuerit ad cultum Dei, divinis officiis & myfteriis neccilaria: conferimus ea omnia ipfi tuas ecclefias, ibi perpetuo permanfura in ufum ft falarium, D» ft tibi illic fervieotium, ft ferviturorum.

Addendum quoque credimus illud oblationis munus, ut quidquid fcilicet per fidelca ad ipftm tuum altare, & ad ipfam confeffionem offertur in vigiliis natalis tui, & in ipfa tui natalia die, beate Petre apoAole, totum fitfpeciale tuum pro luminaribus ft ceteris diverfis neceffitatibus, ad ipfa tua folennia agenda pertinentibus. Nec illud pnsternittendum cenfuimus, ut quotiefcumque, E de quibufeumque regnis vel oris, tributa, five ad altare tuum offeruntur, five ad apoftolici padep ponuntur, five quovis modo apoAolicc fedi, cui, Deoauore prxfidemus, perfolvuntur : decima pars eorum femper tibi, beate Petre apoAole, debeatur ad reformationem ecclefis tus, & eate que fuperius diximus.

Ut vero hsc omnia obferventur illibata, tam a fuccefforibus noftri in fede tua, o bate Petre ufque in finem faeculi feffuris, quam etiam cunftis hominibus, tam magnis, quam parvis tam divitibui, quam pauperibus, mediocribus

Adiveris fexus & ftatis.* ftatuimus apoAclica Centura, qua licet indigni fungimur, tub divini iudicii obtcAatione, & terribilia anathematis internoftione, ut fcilicet quicumque contra hoc notas humilitatis donum tibi de tuo, beate Petre apoftole, fideliter ac pure collatum venire tentaverit, & intemeratum nor iuftificaverit, nonfolum fegregatus fit a communione fidelium in hac tempqrafi vita; fed in illa quoque «terna damnatus fit perpetuis pccenis, & ghennaUbt» tormen-tis. A contrario etiam, quicumque devotus cu' Aoe de cautus obfervator noftrs oblationis extiterit, divinis.benediAionibus augeatur, de hic*per te, beate Petre apoftole, a peccatorum vinculis abfolvatur, de illic quoque per te intra januam Bregni oEleffis admittatur.

Hoc itaque noftrs devotionis privilegium, ut verius credatur, de certius habeatur, tubferiptio-ne noftra roboravimus, de roboratum oofiro figillari figillo iuftimus, ad laudem ft gloriam Domini, noftri Jefu Chriffti, apud quem, beate Petre apoftole, temper efto memor noftri dcom-nium ovium, quas fuas ipfe pacendas tibi commifit, dr per nos miferatus pateit, de pacet adhuc per alios in faecula fculorum.

Ego Leo epifeopus fervus tuus, beate Petre apoAole, donum, quod tibi de tuo firci, manu propria roboravi.

X. AD AUXIMANOS.

Poft obitum epifcopi expilatores dotnorum epifcopaltm redarguit.

Lte tpifctpu, fctrtu ftrventm Dti ōi/βi in Chrifte
film emniket Atxtmanh, titre ffpeifdei
falaitm & apelieltcam indtftlimtin

Q Uia auftore Deo fic nobis unius ecclefis cura fpccialiter efteommiffa, ut per dignitatem apoftolicx fedis etiam ceterarum ecclefiarum generalis fit ^rovifio delegata. noftro competere videtur officio, non folum que haftenur. adverfus eafdem ecclefias temerariis aufibus funt ufarpata corrigere, fed etiam ne narius eadem Dpnefumantur in pofterum providere . Perverfam antea ft proritas exeerabilem quarumdram plebium confuetudinem fama vulgante cognovimus ut videlicet, fuo defunão epifeopo, domum epifcopi hoftiliter irrumpentes invadant, facultates ejus pnndonum snore diripiant, prsdiorwm domos incendiant, vita infueer & arbufta, beftiali immaniores feritate, fuccidant.

Qpod nimirum nifi eccliefiatici vigoris fuerit Centura correftum - haud dubium, quia regionibus illis repentini furoris immineat gladius . Si P*. enim honorare parentes primum dicitur in reprofnitione mandatum, fi maledicens patri vel matri multari morte prafcipitur .cujus animadverfionis fententia digni font, qui non carnales genitores perfequi geftiunt, fed ipfam matrem fuam ecclcfiam, io qua ex equa ft Spiritu fiinão regenerati font, ut viperinum genus difi&pare contendunt? Etft enim fscerdos quilibet ex debito humans conditionis obiit.* fed Chrifftus, quiani-Diarum noArarum epifcopos oil, ex virtute divinitati* in «ternum vivit. Sicut enim Paulus dicit, flarti faft factrdtltitcandam itgnt, reywd s*. merit freMtrntar ptnmmirt : Jtfai aattm fwd swd i* «renurav...fuzfotrrnam kabttfactrdeimm. Deuss ergo inhocovare convincitor, qui mortali epifeopo--vivente, terrena-proftas Terribidine, ab ecclefie fe Ixfione cohibuit: ddunfto autan eo,

ad injuriam Christi, qui immortalis ecclesiæ spon-
sus est, fel odii sit virus malitia, quod eatenus
occultabat, effundit. * Et fortasse episcopus in
vita sua aliquem isofit? Sed Christus, qui eccle-
sia eufos telidus est, quid peccavit? Si ergo il-
li, qui nocuit, malum pro malo non redditur:
cur «terno pontifici, qui nobis bona pro malis
reddidit, reverentia non habetur? Verumtamen
G ecclēfic predo, Dei Filium immortalem pro-
cul dubio pontificem videret, si eum ubique pra-
tentem omnia ^ (Te ac posse confideraret: coram
ejus oculis admittere tam Impiunr, tam facile-
gum facinus non auderet. Sed vere ia illo com-
pletur quod per Pfalmistam dicitur: *Ditat trf-*

fini i- cnrit suo, Nn est Dm. Porro si illi,
qm boo* foa ecclesie conferunt, proprii reatus
abfolutionem felici commercio promerentur: ~~Quibus~~
fequenter autem illi, qui ecclēfiasticas facultates
barbarica feritate diripiunt, in «terna fu« dam-
nationis voragine cadunt: qui nimirum novo
fit incomparabili criminis genere Gc Judaicam
perfidiam superant, ut non ^ nodo Gentilium er-
rorem, sed sic hereticorum pravitate demer-
tiores excedant, a quibus videlicet Christus ite-
rum crucifigitur, fit corpus ejus, quod est ecclē-
Ga, crudeliter laceratur.

Deprimatur ergo ausus illicitus, sic nefarius
diabolice instigationis cohibeatur excessus, absti-
neat manus audax ab ecclēsiastico patrimonio,
ne viAus pauperum pereat: ne quod ex oblatio-
ne fidelium jam Deo ^ fauun est sacrificium, pne-
Cecrare, quemadmodum vobis concessum est.
Cf. *Dei raptorum fiat. Quisquis autem hujus nostri
decreti improbus temerator extiterit, ex parte
Dei omnipotentis, sic auctoritate beatorum apo-
stolorum Petri sic Pauli anathematizandum esse
decernimus, & ut revera putridum membrum,
excommunicationis ferro a finit* ecclesia cor-
pore detruncamus. Sit igitur, niG respiceat, ana-
thema, maranat'na, omneque maledictiones He-
bal super caput suum descendisse cognoscat. Ob-
(erratoribus autem gloriam, & honorem, sic in-
corruptibem. querentibui, vitam «ternam. Amen.*

XI. AD. JOANNEM ARCHIEPISCOPUM Salernitanum.

Jura metropolitans ejusdem eccleGa confirmat.

*Lf. tllscosu frvm ftrvortm Dtl, innUn & ve-
vrtllll Inbrntnnn toclēlin, qun tllēntn tllēm-
pvr wgnll Dtl gntrict Mtrut, ukl tllumgla.
rtlltllm & tvntllllU corlut CMU
htoto mertyrt Forlnatt rtlltlltll, tf ftr tum
tfnrlrl mltro Jonnl tlltdtm totlltllt urchltll-
tcttll in tllrttntm.*

Officium sacerdotale assumere, si interiori vi-
gilantia perpendamus, oneris est magis quam
honoris; quippe cui propria curare non sufficiat,
nisi sit salubriter gefferit aliena. Nam ad hoc
pastoralis regiminis curam aggreditur, ut aliorum g
in se felicitudinem pia provisione fufeipiat, ut in
eorum se custodia vigilanter disponat, ne nostra
forte defidia invidus hostis rabida, quod abfit,
quempiam fauce deglutiat, sic eorum ad nostram
non immerito applicetur poenam perditio, qui
commiffos felicitate custodire cautela negligimus.

Exhibeamus ergo quod dicimus, sic quibus di-
vini difpenfatione confilii preeffe nos contigit,
prodesse quantum possumus testinemus: ut dum
creditor rationem nobiseum positurus advenerit,
lucrum nos fecisse reperiatur, sic foa, sicut promi-
fit, remuneratione tetificet. Et quoniam ad pne-
Emii. Gmnl. Tom. XIX.

lens ecclesiam istam nullis bonis nostris honora-
re, ditare, vel, ut oportet, adaugere possumus:
sua Gbi confirmare, & indilciffa vel imminuta
pia; devotione cenfemus confervare. Cnde fratria
JoannisarchiepHcopi petitioni libentiffime annuen-
tes, hoc apollolatus noAri privilegium fieri de-
crevimus, ftatuentes apoflolica cenfqr-, ut qua-
cumque imperatores, reget, principes, aut qui
nunc elate principatur Guaimarius, ad hanc do-
mum l'pmini contulit bona, vel omnia a qui-
buseumque Christi fidelibus coocellaj vel in per-
tuum sunt concedenda, rata femper & inviolata
permaneat.

Confirmamus etiam tibi ipsum ex integro ar-
chiepiscopatum Salernitanum cum Gbi adiacenti-
bus parochiis suis. Et inluper licetorism sic pe-
ordinandi & consecrandi in biSc

subiectis nobis locis, hoc est Peftanensem epi-
scopatum cum parochiis fit adjacentiis fuit, fit
Nolanum, sic Conianum cum parochiis fit adja-
centiis suis, necnon Malvitanutn, & Cufentinum,
Gmnlque episcopatum Bifunianensem, atque epi-
scopatum Acerentinum cum omnibus parochiis
fit adjacentiis eorum. Necnon liceat libi ordina-
re episcopus super congruentia loca, fecundum
regulam fandorum patrum, in ipfa integritate
Salernitani archiepiscopatus. Et non habeant po-
teftatem fuceffoies nostri, in eundis predidis
epifeopatibus, quos vobis apoflolica auctoritate
conceftimus, deinceps in perpetuum epifeopas con-
fecrare, quemadmodum vobis concessum est.

St quis autem contra hujus nostri* praeceptio-
nis privilegium agere prsumpserit, aut praelis-
mentibus confenferit, aut fautor extiterit, fit non
potius obfervare eum in integrum ftuduerit, fed
noftam apofolicam hanc praeceptionis interdidio-
nem tranfgredi prcfumpferit t fciat te auctoritate
beati Petri apofolorum principia calorum regni
clavigeri, noftroque anetnematis vinculo fit inno-
datum, fit a regno Dei alienatum, atque cum
diabolo * ejus atrociffimis pompis, tranfgreffo*
rum fandorum patrum canonica traditione depu-
tatum. Quoniam feriptum est: Terminos patrum
noftorum nulla auctoritate illicit* temeritatis
tranfgredi prefumi. Et quia opportunitatis exigit

ratio, protervos ac tranfgreffores ex canonice cor-
redtionis francs dehere confringi: ~~Itius~~ infuper
* fpéciali jaculo perjat animam, cujus temporali * ipuii»N
gladio Malebas amiffit au»culam. Qui vero hujus
noftri privilegii confitntionem fit confirmationem
obfervaverit, a Domino Deo benedicatur, fit
«terni regni, beato interveniente Mattheo evan-
gelifta, particeps effici mereatur.

Datum xi. Kalendss Auguffi per manus Fri-
derici diaconi, fanda apoflolica fedis bibliothecarii
fit cancellarii, fic domini Hermann/ Colo-
nienfis archiepifcopi fic archicancellarii, anno Do-
mini Leonis IX. papa tertio, * indidione iv.

DIPLOMA LEONIS PAPÆ IX.

In Salvatoris nostri Jefu Christi nomine. Arnen.

*Lf tllctful ferve ftrvnut Dtl, tllrtllat: fil-
inclyto rtgi Frnctum t m vnrrMAu fintnhti
Mtckitllcttll, tllctntb, tf llutht l» Clrlfto fl-
tlll Mellctt, frlnrlhll, fr*tftrb, tf tllēnnll;
müvrtlltne tnm fuUtlr parn prel'atls tlltdtm
rtgm, tllutn & npt'llenne hludllltnem:*

D Eoa omnipotens, qui non immerito per Pro-
phetam in fandis fois effe mirabilis prsdi-
Vn dt-

Vos autem in Christo dilectissimi filii, rex Francorum, tuique fideles, quamvis invidendi Teutonic* genti videamini iustam quidem habere materiam, ita ut putatis merito de Alenian-

Datum hic a&um Ratifponc per manus Friderici diaconi bibliothecani ficeancellarii fanâe Roman* ccJefi* catholic* hic apofolic*, anno domini millefimoquinquagefimo fecundo, anno pontificatus domini Leonis noni pap* quarto, inditone * quinta, nonis O&obris.

Incipit breuii & /occint commtmorata etnmqna
gejjeront apocriifiarii fanita /tornant & apoilo.ict
Jedu m ref>ta orbe, t/ qoaliter *n*tbem*tiaaront
Micbatilm cttm feqoactbo> Juif.*

A Nno duodecimo imperii Conſtantioi Mono- r o r t) maebi ⁊ indiãione feptima, ipſo die nati- P. J. s. 108 vitatis beati Joannis Baptiſte, advenienſibus a domno papa Leone nono apocriſiariis fanãe Ro coi<. manx fic apoſtolica fedis, Humberto ſcilicet car. 811 ⁊ „M dina-

Humbertus Dei gratia cſtdualis epifcopusfan- L>b<u.<x.
d® Romane ecdeli®, Petrus Amalphanorum <»»<««<.
archiepifcopus, Fridencus diaconus fle cancellari-
us, omnibus' catholic® ecclefi® filiis. Sauda Ro- patriarcham.

Humbertus Dei gratia eccl̃ialis ep̃iscopusan-
d® Romane eccl̃ie®, Petrus Amalphitanorum
archiep̃iscopu®, Fridencu® diaconu® fē cancellari-
u®, omnibꝯ catholic® eccl̃ie® filiis. Sauda Ro-
mana piima fē ap̃ostolica fede®, ad quam tanquam
ad caput folicitudo omnium eccl̃iarum specia-
lius pertinet, eccl̃ie f̃ilic® pacis f̃it utilitatis gra-
tia, ad hanc regiam urbem nos f̃pocriariu® f̃uos
facere dignata eſt, ut, iuxta quod ſcriptum eſt,
defenderemus, ſe videremus, utrum opere com-
pletuſ ſit clamor, qui fine intermiſſione ex tan-
ta urbe confendit ad ejus aures.* aut ſi non eſt
ita, ut (circe. Quamobrem cognofcant ante omnia
glorioſi imperatores, cleruſ, ſenatuſ, ſe popu-
luſ hujus Conſtantinopolitana® urbiſ, ſe omni-
e eccl̃ie® catholic®, nos hic pericoffe magnum .
unde vehemetent iu domino gaudeamuſ, bonum;
ſe maximum, unde miſerabiliter contemtuſ,
malum. Nam quantum ad columnas imperii, ſe
Cejus honoratuſ, atque civeſ ſapienteſ, Chnſti-
aniſſima atque orthodoxa eſt civitaſ: quantum au-
tem ad Michaelem abuſive diuam patriarcham ,
ſit ejus ſtultitie fautores, nimia zizania hereicon
quotidie (eminentur in medio ejus>.

Quia sicut fimontaci, donum Dei vendunt: sicut Valesii, hospites filios castrant, & nonulium ad clericatum, (et infuder ad episcopatum promouent.* sicut Ariani, rebaptisant in nomine tan-A® Trinitatis baptizatos, de tñaxime Latinos.* sicut Donatiff®, affirmant, excepta Grscorum ecclesia, ecclēsiā Christi, & verum iacrificium atque baptismum ex toto mundo periisse: sicut Nicolait®, carnales nuptias concedunt de defendunt (acri altaris ministris: lient Severiani, malediAam dicunt legem Moysis: sicut Pneumatomachi vel Theomachi, abseiderunt a iymbolo Spiritus sancti profectionem a Filio.- sicut Manichaei, inter alia quodlibet fermentatum laientur animatum effe: sicut Nazareni, carnalem Judaeorum munditiam adeo feruant, ut parvulos monentes ante oāuvm a natiuitate diem baptizari contradicant; fit mulieres in menstruo vel partu periclitantes communicare, vel si pagan® fuerint, baptizari prohibeant; de capillis capitis ac barbas nutriendos, eos qui comas tondent, de fecundum institutionem Roman® ecclēsi® barbas radunt, in communionem non recipiunt.

Pro quibus erroribus, de aliis pluribus faâis
E fuis, ipse Michael litteris domini nostri Leonis
papi admonitis refispecere contempla. „Mafuper
nobis nuociis illius, caufas tantorum malorum
rationabiliter reprimere volentibus, prsentiam
fuam de colloquium denegavit, & ecclefiâs Mil-
les agendum interdixit. Sicut de prius Latino-
rum ecclefiâs clauferat, dt eos Azymitas vocans,
verbis dt faâis ubique perfcutus fuerat, in tan-
tum, ut in filiis luis anathematizaffet fedem apo-
ftolicam, contra quam fe adhuc icribit cecumeni-
co patriarcham. Unde nos quidem land^{me} pri-

 V_{∞}

m® & apoftolica (edis inauditam contumeliam & injuriam non ferentes, catholicamque fidem iuroi multis modis attententes, autoritate fanâ® individu® Trinitatis, atque apoftolke (edit, cujus legatione /ungimur, dteundorum orthodoxorum patrum ex conciliis feptem, atque totius ecclefi® catholicis; anathemati, miod dominus softer reverendiffimus papa eidem'Michaeli, & fuis fequacibus, nili refpiceerent, denunciavit, ita fubferibimus: Michael abufivus patriatchaf, neophytus, & (olo humano timore habitum monachorum adeptus, junc etiam criminibus pcilimis a multis diffamatus, atque cunt eo Leo Acriadaus epifeopus didus, dt facellarius ipfe Michaelis Conftantinus, qut Lainorum facrificium profanis conculcavit pedibus, & omnes fequaces eorum in pixiatis erroribus dt prafumpcionibus, fiant anathema maranatha cum Simoniacis, Valfus, Arianis, Donatiftis, Nicolattis, Severianis, Pneumatomachis, Manichsis, de Nazarenis, & cum omnibus hareticis, immo cum diabolo & angelis ejus, nifforterefipuerint. Amen, Arnen, Arnen. *Poli hac mox ifta*).

Item alia excommunicatio ibidem faâa in pretenua imperatoris, de optimatum ejus viva voce.

Quicumque fidei fande Romane fic apoftolic® fedis, ejulque facnficio pertinaciter contradixerit, iit anathema maranatha, nec habeatur Chriftianus catholicus, fed Prolymi.ta hereticus. Fiat, fiat, fiat.

XII. AD t PRINCIPES BRITANNIÆ.

Excommunicat epifeopum Armorie®, tum quod Turonen® 'tchiepifc. fubjici reculent; tum quod fimoniacas ordinationes faciant.

Leo fanfla fedit apoftolica gratia Dti papa E. Britonum principi, ô® Anulo comiti, U caternpnncipibui Britannia, fecundum Deum vivere volentibut, vita & falus.

IN criptis veterum repetimus, omnefepefeopos tuse patri® archiepifeopo Turonico fubjedos elle debere: de qua re Nicolai pap® temporibus, de Joannis, Leonifque, de ceterorum, quorumD nomina inferere longum eft, clamor faâus eft. Ex quibus Nicolaus papa litteras Salomoni regi Britonum direxit, in quibus przcipit, ut omnes fu® patri® epifeopi, Turonicas ecclefi® fubjeti fint. Alii, vero apoftolici eoidem apoftolica autoritate ob id excommunicaverunt, ad nos quoque in Remenfi concilio clamor hujufmodi delapfus eft. Nos ftatim, ut ipfe vefter archiepifeopus cum fuis fubjeâis Romano concilio prelens adedet, non iolum de hac caufa redditurus rationem, fed etiam de hoc quod fimoniacus cum fuis fuffraganeis effe comprobatur & exlex, quzrens qu® funt mundi, non qu® Jefu Chrifti, legatos ttiam Turomci archiprefulis adede praecepimus. egati Turonici adfuerunt, veftrates pontifices E cum fuo capite fe fubtraxerunt. Nullo itaque modo probare potuimus illum veftrum przlulcm archiepifeopum elle debere: prefertim cum archiepifeopus fine fede civitatis, fine pallio archiepifeopali nequeat haberi. Excommunicamus omnes hos, de quibus termo eft, ex autoritate Dei Patris, dt Filii, fic Spiritus fanâi, fanâique Petri fic noftra, non folum propter hanc prefumptionem, qua fubjici Turonicz ecclefi® dedignan-

tur, kd etiam propter fimoniacatn herefim qua polluti iunt, de ordinatos a fe contaminare videntur; tah ratione, ut divinum officium non peragant, neque benediâionem tribuant. Simili etiam fententia ab eis ordinati feriantur. Tibi autem, cariffime fili, mandamus, ut te ab eorum conventibus cum omnibus fidelibus fubtrahar, deinde <os commoneas, ut noftris praeceptis obecundent, fimoniacam h®refim deponant; fecundum Deum vivant. Et hoc te autoritate hortamur apoftolica, ut per totum regnum tibi committunt pacem facias, juftitiam diligas, (ubditos pie regas. Turpe eft enim, ut cum unus ex maximis Galli principibus habearis, naturalibus his vitiis fubjugaris. Et li fecundum Deum te vivere audiero, bonumque exemplum prebeie fubjeâis, benedidione lanfti Petri de noftra donaberis: fin aliter egerit, de excommunicatis te adjunxeris, ut illi, noftra autoritate excoimunicatus fis. Quod fi vefter archiepifeopus cum fuis fuffraganeis de hoc quod Turonicus pontifex clamat, deque fimoniaca hacrefi exetifare fe *rationabiliter* valuerint, Vercellenfi concilio, Kalendis Septembris futuro præfentes fint, nofque ibi, (l Deus permiferit, erimus, caufas eorum audituri. Vale.

XIII. AD EDWARDUM REGEM Anglorum.

Exiat in conventu Weftmonafterii anno domini M L X V I.

XIV. AD JOANNEM PORTUENSEM Epifcopum.

Ejus tranfitum a Tufcanenfi epifeopatu ad Portueniem approbat: ipfique & fuccefforibus Portuenfem ecdefiam confirmat.

Dilectiffimo nobis in Chrifto fratri & epifeopo noftro Joanni Portuenfis ecdefia antiftiti, fuifue Juccefforibut in perpetuum, in domino falutem!

SUpplicantium defideriis annuendum nobis effe, fic ratio fic benignitas pofcir: quia quod rationabile eft impendere, benigne quidem non negare. Quapropter quia tranfmigrationem fecili de fede Tufcanenfi ad Portuenfem, dignum duximus in fynodo prius ventilare, utrum juftè faâa fuerit, vel injuftè: quod defecimus, refidentes in fynodo, & eccleia falvatoris. Cumque ibi diligenter effet examinatum, qua ratione de epifeopatu ad epifeopatum tranfiens: inventum eft tam neceffitatis quam utilitatis caufa hoc faâum fuiiffe, fic judicatum eft hoc fieri potuiffe. Qu® etiam fuerit neceffitas, qu® utilitas, fatis patenter eft expreifum: neceffitas, quia jam Romana ecdefia in filios, quos ipfa laâaverat, delecerat. quorum tu pars fuperftes eras congrua: utilitas vero, five pro rebus ipfius ecclefi®, que tibino® erant pr® aliis: five pro confiliis dandis; five etiam pro mediatione Roman® ecclefi®, fic imperatorum, quorum tu fzpe mediator fuiſti. Hac igitur re inclinati, decrevimus petitioni turatifacere, fcilicet ui tibi tuôqtic fuccefforibus ipfoi Portuenfem epifeopatum confirmemus. Er primum ipfum epifeopatum Portuenfis ecclefi®, quz pofita effe videtur foris praiâam Portueniem civitatem, cui vocabulum eft S. Hippolyti, rum

1 Hanc Epistolam falli iulpeAm effe multis nominibus offendit nuper Domn. Alexius Lobineau O. B. in prefatione ad Hiftoriam Britanni® minoris. *Harduin*.

cum vineis, it hortis, &c. EsawaraS *paifflienet* A curamus, incipiente primo {grmino a trattopon-
Partatafit tettejM, & aatnia qaa ta ta dependeat . te; &c.

Meat addt : Etiam confirmamus vobis vestrilque
fuceffibcibqs in perpetuum rotam infulam qux
vocatur Lycaonia, ubi est ecclesia S. JoannisBa-
ptista, de S. Adalbert! : unde querimoniam pofui-
ftis io fynodo, quam celebravimus in ecclesia lal-
vstoris, contra Crefcennum S. Sylvx candidx ec-
clesiar episcopum, qui eandem ecclesiam suo epi-
feopatu vendicabat. Cum vero ambas partes an-
te prefentiam noftram, & totius fynodi flaretis,
placuit ut fi feripturam exinde haberes, ih me-
dium ridendam, legendainque proferres. Statim
atruiffi privilegium, quod antecessori tuo Bene-
dido episcopo, qui dicebatur de Pontto, Bene-
diâus VIII. antecellor noller fecit de integritate
totius epifeopatus. Quod cum leâum effiet, no-
minatim ibi inventa est ecclesia illa, quam, ficut
in querimonia tua dixifti, iple tuus antecessor
dicaverat tempore Ottonis tertii Imperatoris, a
quo sedificata fuit in honorem fandi Adalbert!,
qui luo tempore martyrium pro Chrifto nomine
fufcepit. At episcopus ille rogavit fibi a nobis
d.ori inducias ad certum terminum, ut afferre no-
bis poffet iustitiam, quam fe habere dicebat;
nos vero, quia fynodus ea die terminabatur,
conceffimus. Cumque terminus adveniffet, tu ad
nos humiliter, & foliis; ille autem magna homi-
num multitudine fretus, ad nos venire depexit.
Refidentes tamen nos cum iudicibus noftris, ad
eum legatum, ut ad nos veniret, direximus: fed
nonnifi cum fuis redemptis adiutoribus venire le-
dixit, quo dido cum tota fua multitudine recel-
lit. Sed nos ad ejus contumaciam non refpicien-
tes, ex confilio iudicum archidiaconum noftrum
Hugonem ufque ad domum ejusmifimus, ut fe-
quenti die ad nos veniret, ficut episcopus cum
epifeopo rationem habitutus. Cumque die altera
fimili modo refideremus expedantes eum, non
venit; fed epiftolas quasdam veniam praeferentes
miffit. Cumque nihil rationis diceret, ut amplius
expedari deberet, laudantibus omnibus iudicibus,
frater Alinardus Lugdunenfis archiepiscopus, cano-
nicam, & diffinitivam protulit fententiam,
primam de contumacibus puniendis, fecundam de
ecclesiis, que funt intra limitesepiscopatus, quo-
modo ad eum pertineant. Qua prolata fententia,
a nobis, & ab omnibus laudata, confirmata fuit.
Quapropter tam tibi, quam tuis fucefforibus
eandem ecclesiam per hoc noftrum privilegium
concedimus, confirmamus, auerimonia tam illi
episcopo, quam fucefforibus ejus perpetuo inter-
diâa de eadem ecclesia, lita in prxdida infula,
cum curribus, & oratoris infra eafdem curtes,
& cum omnibus ad eas generaliter, & in inte-
grum pertinentibus, cum hortis, & aquimolis
fuis, fita infra hanc urbem Romanam, ficuti ex-
tenditur ab uno capite, ubi dividitur flumen, &
ufque in altum caput ipfius infulas, ubi aduna-
tur. Pari modo concedimus Ac confirmamus vo-
bis, vestrilque fucefforibus in perpetuum, om-
nem ordinationem episcopalem, tam de presby-
teris, quam de diaconis, vel diaconiffis, five fub-
diaconis, confecratiqn in ecclesiis, vel alta-
rium, que in tota Tranftiberi neceffe fuerit fa-
cienda; nifi forte cardinales diaconi, vel fubdia-
coni, aur acolyti, fieri Lateranenfis palatii effi-
ciantur, feilicet omnia tibi, tuique fucefforibus,
vel quibus episcopis a vobis invitati fuerint, ordi-
nandi, benedicendi, & confecrandi concedimus
potestatem; & ne parochia veftra ab aliquo per-
vadatur epifeopo, fines eius per hoc noftrum pri-
vilegium infnuare, tuxque ecclefix confirmare

Hie dtforhtnmr ltmilti tpifeapatm Partatafit.

Iterum fancientes jubemus, ut nullus presby-
ter, vel cujuslibet *ordinis clericus de toto* epif-
copatu audeat ad placitum confringere, aut act
finiendas contentiones competiere, aut aliquod
fervitium ab eis exigere, praeterquam Portuenfes
epifeopi, in cujus parochia funt. Quicumque ve-
ro pcfutnptor, five dux, five comes, vel vice-
comes, aut cubicularius, vel a noltra apofolica
fede miffus, aut quahcunque interveniens pote-
flas, de ipfa civitate Portuenfe dominatum tenue-
rit, de quocumque fueris ordine, prxdiaa *om-
nia immobilia loca*, aut praecominatum * cartel-
* \$lr< Oλ
dum, vel duos pifeatores, & duos curiales, vel
omnes prxdidos clericos a jure, fic potestare, at-
que ditione prstati epifeopii auferre, vel minue-
re voluerit, vel parochiam infringere rentave-
rit, aut homines in predia turre habitantes,
vel ubicumque proprietates epifeopii manfionata fue-
rit, ad publicum fervitium revocaverit, fciat fe
compositurum ipfi epifeopatu auri puriffimi, lib.
20. & infuper anathemati fubjacear. Statuentes
apofolica cenfura, fub divini iudicii obtellatione,
& anathematis interdictione, ut nullus unquam
luccefforum noftrorum pontificum, vel alia quas-
libet magna, parvaeque perfoa, ea quas a nobis
ad laudem Dei, pro Habilitate vel augmento pras-
didi episcopatus (latuta funt, refragari, aut in
quoquam tranfgrêdi, aut aliquid deinde minuere
audeant. * f<ed ficut fuperius a nobis ftatutum, vel
conceffum est, ita perennibus ac perpetuis tem-
poribus fine aliqua minutione permittat in aeter-
num permanere. Si quis autem, quod non opta-
mus, temerario aufu contra hoc noftrum privile-
gium venire, aut in quoquam dirumpere pre-
lumpferit, de ficut a nobis fuperius ftatuta funt,
firma manere non dimiffent, & in aliquo offen-
derit; fciat fe, ni refipuerit, authoritate Dei om-
nipotentis, de B. Petri apofolorum principis, at-
que noftra, qui ejus fungimur * vices, anathe-
* pof<«,*
matis vinculo effe innodatum, de a regno Det
alienum, atque cum Juda traditore domini no-
ftri Jefu Chrifto, cum diabolo, de omnibus pom-
pis ejus «terno incendio concremandum. Qui ve-
ro plo *hujus* *caufas* *oc* obfervator hujus noftri
privilegii extiterit, benedictionis gratiam, vitam
que aeternam a iusto iudice domino Deo nofiro
confequi mereatur in faecula faeculorum. Arnen.
Benevalete. Datum io. Kal. Maii, per manum
Petri diaconi bibliothecam, de cancellarii S. apo-
ftolice ledis, anno domini Leonis noni pape pri-
mo, * Indid. *.

Ego Eberhardus Treverorum archiepiscopus,
quamvis indignus, interfui dt fubfcripfi.

Ego Alinardus Lugdunenfis archiepiscopus hoc
decretum laudans, manu propria fubfcripfi.

Ego VV. enilcopus fubfcripfi.
Ego Roprandus episcopus *fcripfi*.
Ego Cunibertus episcopus Taurinenfis fcripfi.
Ego Cadolus Parmenfis episcopus fcripfi:
Ego Oppiro Pifenfis episcopus fcripfi.
Ego Guido Wlternenfis episcopus fcripfi.
Ego Henricus Spoleranus episcopus fcripfi.
Ego Arnulfus episcopus fcripfi.
Ego Martinus Piftorienfis episcopus fcripfi.
Ego Petrus Clufienfis episcopus fcripfi.
Ego Dux episcopus interfui.
Teuderius Arbinenfis episcopus interfui.
Ego Benediâus episcopus Forofcmpronienfis
interfui-

XV. AD HUGONEM CLÜNIACENSEM

Confirmat Cluniacensia privilegia.

Lt» tpfcafttt [treat [ervaruat Dtl , àttfttjfffta l* Ckrls] filia Hagam Matt Clwact^aflia taettafttni nefiri tn laaarenr beataram apafialtraa» Petri & Fault [aurati, fatfatt [atclffartkn Maltbat ferpttaam m dtmtao [alattat.

Convenit apostolico moderamini, pia religio-
ne pollutibus benivola compatbooe fuccur-
tere, Ac petentium defidens congruum impertiri
iuftrugium. Ex hoc enim lucri potiffimum pne-
mium a conditore omnium Deo in fidercis arci-
bus promicibimur: fi venerabilia locanoffro tem-
pore, aut ad meliorem fuerint flatum perduâa,
aut, ne unquam in aliquo minuuntur, corrobo-
rata. Quapropter inclinati precibus tuis, dilectif-
fime fili, ipfi tnonafterio noftroCluniacnfi, cui
Deo auihore praeffe videris, per hoc noftrc a-
poilolic^a authoritatis privilegium, ficut & fece-
runt privilegiis fui^a antecessores noftri, confirma-
mus atque corroboramus quicquid rerum & fa-
cultatum modo habet, & ufque in perpetuum
eff habiturum: ne ab aliqua humana temeritate
aliquid unquam exinde mutiletur; fed in fua in-
tegritate omnia cuftodiente Deo permaneant in
ulium, Ac alarium fratrum ibidem nunc fervien-
num, & per fecula ferviturorum. In qua apo-
flice munitionis tuitione locum etiam ipfum
antiqua, & per prardeceffores noftros ei conceffa
libertate donamus, non nova facientes, fed ve-
tera confirmantes. Ne fcilicet ullus mortalium „
five fit imperator, five rex, five dux, feu mat-
chio, vel archiepifcopus, vel epifeopus, sui ali-
qua alia humana poteftas, fuper idem Cluniacen-
fe monafterium aliquam in aliquo poteftatem ex-
ercere prefumat. Nec poft folutionem tui cor-
poris aliquem ibi proferre, Ac ordinate audeat:
ted in arbitrio femper At eleff one batruu confil-
lat, quemcumque de lus congregatione fecun-
dum Deum, Ac fecundum regulam fanâi Bene-
diâti fibi praeferre Ac imponere abbatem volue-
nni: cuius confecratio non a conftituto epifeo-
po, fed a quolibet, quicumque ipfi congregatio-
ni placuerit, expetatur, non aliquo pretio redi-
menda, led gratis accipienda. Quod etiam de om-
nibus ecclefiafticorum graduum ordinationibus, Ac
altarum, five ecclefiarum confecraonibus praeci-
pimus Ac confirmamus: ut liceat vobis, veftri-
que fuccelforibus, a quocumque ea velitis epif-
copo gratis expolcere, nullofque audeat vobis
contradicere. Quam prerogativam a predeceffori-
bus noftis monafterio veftro conceftam, Ac a no-
bis merito confirmatam, idcirco eidem contri-
buere decrevimus: ut ficut haâenus fub apofto-
lico tantum jure Ac ditione conftitit, ita amodo
femper confiftat, nec pñorifum refpiciat. Quatt-
nus fub apoftolie» defeñffimis umbraculo potitum
emper crefcat, femper augefeat, nullam pravo-
rum hominum tyrannidem, nullam humanam
poteftatem metuens, ut quotidiana Deo obfequia
devote, ut folent, Ac quiete ibi agantur; nec a-
geates, in aliquo per aliquem iolicitentur, mo-
leftentur. inquietentur. In qua prerogative, et-
iam chrifmatis libera receptio a quoquo velitis
epifcopo confiftit. Qu» omnia, ficut promiffimus,
quemadmodum a prdecefforibus noftis fancita
reperimus, ita quoque nos ftabilire Ac confirmare
decrevimus. Statuentes apoftolica cenfura, fub

A divini iudicis obteftatioae, ut nuMa unquam ma-
gna parvaque perfona, fpirituali vel feculari di-
gnitate prodita, omnine dignitate privata, con-
tra hoc noftro apoftolice authoritatis privilegium
venire, aut in quoquam illud iofrigere pertentet.
Quod quicumque aufu temerario imptaque
prefumptione contra Deum, & fandum Petrum
contraque animam fuam fecerit, in tunc tantum
fe noverit noftro apoftolie» maledidioms aculeo
tranfpunâum, noftro excommunicationis teloper-
folTum, noftri etiam apoftolici anathematis gla-
dio tranfverberatum, nec ipfi per dignam fatif-
fadionem faluti priftine reparandum. Qui veto
fe ab hoc obfervaverit, & inviolatum hoc no-
ftro privilegium permanere laudaverit: hic be-
nedi&ionem, gratiam, fic omne bonum, a retu-
butore omnium bonorum Deo & io profentifco-
culo confequatur, de in futuro.

Datum iv. Idus Junii, per manus Petri dia-
coni dnblibthecarii, ac cancellarii, fan&at apofto-
hex fedis, anno domini Leonis IX. papo pri-
mo., Indift. st.

XVI. ad fulconem cor.be/enfem

Corbejenfis abbatiae privilegia confirmat.

*Ltt epifcapu [treat /vwnu Del, Fldcaai aUtti
Cerin]nftit amaftrti, fitt m aagt AMiatteuli,
ptrelluuit ta dravlw faiaivu*

Coovenit apostolico moderamini, pia religio-
ne polientibus benevola compaffioae fuccur-
rere, & petentium defideriis congruum impertiri
fuftrugium. Et ideo quia pñflulati a nobis qua-
tenus exempla antectfforum tsoftrorum fequentes,
privilegio noftro apoftolico authoritatis moeefle-
rium veftum, ejuſque bona, tam pearfentis
quam futura muniremus, & etiam praerogativam ipfi
monafterio collatam ab epifcopis Ambianenfibus,
At archiepifcopis Remenfibus, necnon apoftolicis
viris antecessoribus noftis corroboraremus: incli-
nati precibus tuis, per hanc noftro» apoftolicoau-
thorities cenfuram confirmamus & corroboramus
quidquid invenitur in privilegiis antecessorum no-
Urorum Beoediâi, Nicolai, Chriftophori: it fcilicet
praeſatum veiltrum monafterium, rerum fua-
rum liberam obtineat dominationem, Atquaxum-
que eidem monafterio in auro in argemo, in
agris, in famulis, in quibuslibet aliis rebus file-
rint oblata, in tua tuorumque fuccelforum abba-
tum, fratrumque maneant difpofitioe & libera
poteftate: nec liceat epifcopo Ambianenfi quid-
quam portionis ex eis accipere, vel expolcere;
nec in abbate, vel in fratribus, vel in ipfo cce-
nobio poteftatem exercere, five in cellis ejufdem
monafterii, videlicet Bufco, >raczo, Taneta.
Naurdi, Ufcia, Tbenia, five io clericis, vel in
laici», vel ia famulis, omnibufque poffefGouibos
ad refpeaum ejufdem monafterii ejuſque cdlanim
pertinentibus, ficut ipfi monafterio jamdodum coo-
certum cognovimus, Ac collaudatum ab epifcopis
Ambiaoenfibus, & archiepifcopis Retnenfibus,
ceterifque epifcopis Galliarum.

Prohibentes ne quis unquam Ambianenfis epif-
copus poteftatem habeat ipfe, velceconomus, vel
arcipresbyter, aut archidiaconus ejus, acceden-
di ad veſtrum monafterium, ejuſque cellas, nifi
forte vel nceffitate vei dileâiooe ab abbate mo-
nafterii fuerit vocatus: ea tamen ratione, ut nec
in ecclfiis eidem monafterio fubjcâis, vel inea-
um ecclefiam clericis, roolefiatioocm vei per-
ttir

Spl'kt.
Okliuqi

turbationem *agere ndeu*, vel novam coactitudinem abbati «al fratribus ftatuat, disponena ali* quid contra voluntatem eorum. Qui tamen monacharum vel canonicorum, & quas abbas cum fratribus petierit, ordinationes differre non debet; fimiliter altarium & bafilicarum confecrationem tam in ipfo monafterio, quam io poffeflionibus ejofdetn; chrifma quoque & oleum confecratum fingulis annis; nec aliquod propterea munus expofcere.

Conftituentes etiam ut nullus per Galliarum Germaniarumque provincias, five faicus fit, five clericus, in ecclcfiis, agris, vel famulis, aliquam fuavi voluntatem exerceat praeter voluntatem abbatis & fratrum, etiamG rex fit, dux, marchio, archiepifcopus, vel epifcopus.

Sancimus prarterea inter fe abbatem eligere fratres fecundum Deum, nec aliquem principem hoc audere agere, nec ipfum abbatem poffquam eleâus fuerit, nifi in probabili criminedeprehendatur, dejici: fed canonicè examinetur & judicetur. Quam noftam fanâioem fi quis violaverit, admoneatur fatifafâionis ab Ambianenfi epifcopo. fin vero non obedierit, etiam a Remenfi archiepifcopo; quod fi nec hunc audierit, liceat fratribus monafterii Romanam fedem appellare.* fit Romanus pontifex non differat eundem violatorem ore proprio anathematizare.

Ultimo, quia ad apoftolicam fedem tam devotus, fili cariffime, vemfti, placuit munificentiae noftre* nfm tibi dalmaticis: & fandaliorum concedere; ea tamen ratione ut non négliges anois fingulis uncium ad apoftolicam fedem dirigere, tuique convenient monafterii notificare; ut vos valeamus, fi neceffe fuerit, odjuvare. Statuentes apoftolica cenfura, ne quis unquam mortalium, five fi>*rex, five comes, archiepifcopus, vel epifcopus: aliave parva magnaue perfona, contra hoc noftum privilegium venire attenter. Quod qui fecerit, ad ufque dignam fatifafâionem vinculo anathematis innodatus fit. Qui vero illibatam cuftodierit, a domino Deo benedicatur, & æternæ vite particeps efficiatur, Aneen.

Data xtv. Kal. Majas per manus Petri diaconi bibliothecarii & cancellarii fanfti apoftolice fedis, anno domini Leonis JX. Papæ fecundo, A indi&ione quarta.

XVII. AD PETRUM DAMIANI TUNC

Approbat librum Damiani, qui Gotnorrianus inferibitur, adverfus clericos qui contra naturam peccabant: przfcribitque quinam ex iis gradu fuo privandi fint.

AD fplendidum nitentis pudicitiz torum, fili cariffime, pio certamine, intentionem tuz incutis perveniife, libellus, quem contra quadri* modam carnalis contagionis pollutionem, honefto quidem ftylo, fed honeftiori ratione cdidifti, mamfeftis documentis commendat. Subegifti quidem carnis barbariem, qui fic crexifti brachium fpiritus adverfus libidinum obfcenitatem. Excrabile quidem vitium, longeque fegregans ab auctore virtutum, qui cum iit mundus, nihil admittit immundum. Nec de forte ejus effe poterit, qui fordidis illecebris fubjacebit. Clerici vero, de quorum vitafpurcifilina flebiliter, pariterque ratioabibter tua prudentia difputavit, vere, ft omnino vere ad funiculum bzreditatis ejus mu pertinet, de quo ipfi voluptuofis fe obteda* liouibus fubmbvent. Quod fi pudice convetfaren-

cur, non folum templum Dei faaftum, fed ipfum etiam fanftuarium dicerentur: in quo, niveo candore coopficuus ille Dei agnus immolatur, per quem foeda totius orbis lues lavatur. Tales nimirum clerici, etfi non verborum, operum tamen tcfimonio profitentur, quia nonexiflunt quod cenfentur. Quomodo enim clericus effe poffit vel nominari, qui proprio arbitrio non metuit fe inquinare?

De qualibus, quia fanfto furore permotus, quz libi videbantur fcripferas; oportet, fic defideras, apoftolicam noftam luterponamus authoritatem, quatenus fcrupulofam legentibus aulcramus dubietatem: & conflct omnibus certum, noftro judicio placuille, quzcumque continet ipfe libellus diabolico igni velut aqua oppofitus. Igitur ne cenofa libidinis impunita licentia pervagetilr, neceffe eft apoftolica feveritatis congruu reprebeafione refellatur: de tamen aliquod tentamentum in aufteritate ponatur.

Ecce omnes illi, qui quavis quatuor generum, quz difta funt, fceditate poiluuntur, profepta fequitatis cenfura ab omnibus immaculata ecclcfie gradibus, tam facrorum canonum, quam noftro judicio depelluntur. Sed nos humanius agentes, eos qui, vel propriis munibus, vel inter fe egerunt femen, vel etiam qui inter femora profuderunt, & non longo ufu.* nec cnm pluribus, fi voluptatem refrznaverint, & digna poenitudine prolrofa commiffa luerint, admitti ad eofdeui Cgradus, in epibus in feelere manentes, non permanentes, fuerant divinz miferationiconffii, volumus, atque etium jubemus, ablata aliis Ipe recuperationis fui ordinis, qui vel per longa tempora fecum, five cum aliis, vel cum plunous brevi licet tempore, quolibet duorum feJ.tatis genere, que defcripferaa', maculati, vel, quod horrendum eft difiu & auditu, in terga prolafsi funt. Contra quod noftum apoftolica fanftionis decretum fi quis aufus luent vel judicare, vel bitrare, ordinis fui fe noverit periculo agere. Qui enim non pungit vitium, fed palpat: rum eo qui vitio moritur, ipfe quoque mortis reus merito judicatur.

Secd. o fili cariffime, incommutabiliter gaudeo, quia exemplo converfationis influis, quidquid oratoria facultate docuifti. Plus eft enim opere docere quam voce. Quia propter, auctore Deo, palmam obtinebis viâonc, & cum Dei & virginis filio letaberis in calefti manfione, & tot mercedibus eris cumulatus, quot ereptis per te a diaboli laqueis fueris cooftipatus, & quodammodo coronatus.

XVIII. AD EUNDEM.

Privilegium ipfius eremo conceffum.

lost III opp-
(12) Dmilib.

APoftolice fedis competit authûritati, & legaliter ordinata ftatucre, & Deo femel oblata, ut inconvulfa ferventur, in pofflerum provide-

re: ne, quod priorum devota Deo pietas inchoat, fequentium pravitas, facrilega, quod abiit, temeritate iubvertat. Quapropter eremum, quz diwtut Ocrici, in Saxena videlicet territorio conflitota, libi, Petre Damiane prior ejufdem eremi, lufiqtw fuccefforibus adjudicamus: & ipfam eremum in fuo flatu perfillere, fit in perpetuum valere decernimus. Nec liceat ulli mortalium, non parvz, non magnz perfonz, ipfam quandoque eremum ad Izculi jura redigere, vel alicui prorfus monafterio fubjugare. Erum vero pnediâum locum per fetnetipfum quidem fieri monafterium, fi congruum vifum

Bilik, <4x1
iu m Bmo-
U>. N<m
he
Snt> Tm>
III. <v>f<uq
D.aju.1. in
lr.,l. <p<t
MII VU
Jefenbilar,
Gtxrtki-
>u.

vifum luerit, non abnuimus : juri vero alterius monasterii fabjici, omnimodis prohibemus. Non enim ignoramus, quia hujusmodi fuppositio, plerumque loci est abfque deleta te deftrudio. Sancimus etiam, ut plebem S. Mari* pofitaminc co, qui dicitur Vineole, prsfata etemus perpetuo jure poffideat - Sed fit prxdia, fi qua nunc funt, vel deinceps acquifitura efi, abfque injufta cujufcumque moleftis, quiete fit tranquille detineat. Nec ulli hominut liceat in ipfam eremum per hofilem impetum violenter irrumpere, fit fervor Dei, qui illic habitaverint, vel expellere, vel depredationibus infeiare ; falvo tamen jure fidelium iaicorutn, qui ejufdem eremi patroni funt, fic eam pro animarum fuarum remedio condiderunt Si quis autem hujus noftri apoftolici decreti temerator extiterit, nifi refipifcat, atque in omnibus apertus Dei inimicusemdare contemnat, anathematis (e) vinculis obligandum indubitanter agnofcat

XIX. AD SICENOLPHUM ABBATEM
sancta Sophiæ, Beneventi.

Abbtix privilegia confirmat.

Le» tpjttptnt ftrvas ftrv»rna» Dti, Sictnttlpb» Jilt-
A» n»flr' in Chrifl' filii», tf Meti wnterMih
canobii eltea & ceattrna daatraa patri S»plie
inire Bntvntiaa i» ter» nstncnpele» Urkt-Vrttrtr
confinSlt tf p»ft tt in t»Jm catti» ten fncQnre
ctfftribtu tanantet prmtwnJii in ptrptinan».

AD hoc in facerdotali culmine conftituti fu-
mus, ut evellamus, necnon fit definiamus,
fit edificemus juxta ac plantemus in nomine ejus.
Debito officii noftri exigente optimum duximus
diebus noftris, prout fuperoa gratia concefferit,
obvia quæque nobis illicita * falle ecclefiaftic*
difciplin* dimittere ; fic licitis, copiam fruâifi-
candi paffim fuppeditare. Quamobrem poli ni-
miam calamitatem Beneventanorum, quam per-
tulerunt juftè ob injuriam fic fuperbiam Romano-
rum pontificum fic dominorum Imperatorum,
poffique eorum miferabilem fit luâuofam fatifac-
tionem : tibi jam dido Sicenolpho, quem loco
filius dejeâi ac cetera Gregorii, abbatis imme-
rito didi, nec jam dicendi, ordinavimus, juxta
petitionis tux tenorem, confirmamus ex integro
præfatam abbatiam S. Sophiæ, cum cedefiis,
cortibus, villis, cafalibus, vineis, terris, fervis ac
ancillis, omnibufque mobilibus, vel immobilibus
ad fe juftè pertinentibus, tam ea qu* baAenus
acquirere potuit, quam que deinceps liberalitate,
collatione, five conceffione quorumlibet religio-
forum hominum poterit adipifei, atque prorfus,
quicumque conceffa funt illi, corroborata pio-

rum imperatorum, vel principum præceptis, aut
cbiographis. Preterea autoritate apoftolice fe-
dis Romane concedimus ac confirmamus tibi,
tuifque fuccelfribus in perpetuum, omnes in in-
tegrum oblationes vivorum, ac defundorum, quas
amodo & deinceps ipfi monaficrio, vel ecclefii
illi fubjcâis a quibufcumque perfonis data fue-
rint : liceat quoque Ipfi monachis ex eadem con-
gregatione eligere abbatem fibi, fi inibi idoneum
ad hoc officium invenerint: fin altas, undecum-
que poffunt dignum redorera fibi eligant : & per-
petuo maneat jam tepe fatum csnobium iuh tu
tela, feu jure fanâc Roman* ecclefias, liberum
fic immune ab omni iuhjedione, ac jugo Caffi-
nenfis monafterii) itaut nec vox calumniatorum
Bfuper hoc recipiatur aliqua, fed penitus habeatur
irivola & irrita, fitque rata controverfi illius
manefie ac publice fada definitio a religiofis
principibus Jandolpho, ac Pandolpho, magnati-
bus, ac ducibus eorum, quando prius MalepO-
tus, deinde Joannes Caffinenies abbates, adver-
ius Urium, ac Gregorium abbatias S. Sophias re-
dores, fuper luee litem fitcepere. Obtineat fñfo
& poffideat femper libertatem, antecelfbrum qo-
ftrorum privilegiis & imperatorum preceptis ha-
denus fibi conceffam & confirmatam: ita ut nui*
lus deinceps imperatorum, regum, ducum, vel
principum, aut marchionum, nec ullacujufcum-
que dignitatis perfonæ, contra hanc nofiram au-
thoritatem, aut condicionem privilegiorum, ve-
niant audeat, aut de bonis ejufdem abbati*, per
nos aut quotcumque concedis, ufurpare, minue-
re, aut alienare quicquam quocumque modo aut
ingenio prefumat, ne fob judicio diftridi anathe-
matis decidad. Porro quia ab aliquibus epifeopis
olent coenobia gravamina fuftinere, nos vero ali-
cui prejudicium nec volumus, nec debemus fa-
cere: hoc tandem concedimus tibi hac nofira au-
thoritate, ut fi ab epifcopo io cujus diœcefficon-
fiflis, nequiveris ecclefiafticas ordinationes gratis
& canonicè acquirere, licentiam habeas" a quo-
cumque tibi tuifque acquirendi eas juftè. Hujus
noftri privilegii ftatuta infringere, & caflare,
nullus aliquando quacumque arte prxfumat : ne
damnationem ab initio a fandis patribus promot-
Dgatam pro facrilegis incurrat Nam quifquis h»c
pio jifnjMtis refpectu reverenter obfervaverit,
confidimus quia a fanda Trinitate benedidionem
habebit, & fortem nancifcetur cum eis, quipne-
cepia dominica fervaveraot, fle ad calefies the-
fsuros terrena patrimonia tranftulerunt.

Data xii.Kal. Junii per manus Frederici dia-
coni S. R. E. bibliothecarii, necnon fit cancella-
rii vicedomini Hermanni archicancellarii fle Co-
lonienfis archieptfeopi, anno damini Leonis pa-
ps quarto, lodid. * v.

aut tuff.

W> AD EPISTOLAS LEONIS IX.

CHRISTI

APPENDIX.

ADHENRICUM BAMBERGENSEM EPISCOPUM.

E» S»ppl.

„n.

JU pnttt Hnriti II. pellitæ, tf

alie tptftipit

tanfJit.

ud*7rT.4 T ePiffOPe* fertonim Dci'H. Bam-Epeftorali totiu» lante Dei ecclefî nobi» Dei
t»buc*trp.JL»» bebeigeoffi epifcopo fibique canonice in fede
Hui.BecirS ejufdem epifeopatus fuccelfuri* in perpetuum ster-
*°-l p,,,, nam in Domino falutem. Cum exigente cura
leâiffimi filii noftriH.Bamberbec venimus, fic in

dia natali beati Luce Evangelista inter miffarum A florea auâomaic, ibidem viva voce corroborata
y dum verbum Oci pQ. uimiit. Vivimus, & dicitur auctoritate nostra. Nunc dt bre
anno palliai* prafenre prænominato cariffimo filio no-
CHRISIRO H. At Epifcopi» quamplurimis, aftannbuset-
1,0 jam AC laicis Al divertis potctftanbu» faaculi, rele-
da finit pradeceffotum noftrotum privilegia, qui-
bat idem locus fundatus, & corroboratus eftau-
âoritate Romana S. fedis Apoftolica. Relcâa eft
ibi Ac conlcriptio ftconfirmatio H. Wirzburgen-
fis epifcopi, qua predifiâam ecclefiam Bamber-
genfem bannocpifcopali, Ac epifcopii termino ac-
cepta placita commutatione firmavit, queficaâa
eft. Dum enim primus H. in imperio, fecundus
io regno, divini ignis amore fuccenfus, de prae-
diis, que Dei gratia hereditario jure in luse
poffeffiois dominium provenerant, Dei ferri-B
tium augere confruendo epifeopatam, atque or-
dinando defiderans, quo id legitime, & rationa-
biliter potuillet, H. venerabilem Wirzbeburgen-
fis ecclefia proviforem, quatenus pradiâum lo-
cum Babebere nuncupatum, cum pago, qui Ra-
tenzgovve dicitur, qui ad fu* diœceleos flatum
pertinere videbatur, de fuo jure in fuum Jus id
Ad perficiendum transfunderet, ftudiofe ctepitfla-
gitare. Qui quoniam juſte, Ac rationabiles vide-
bantur caufa, ejufdem invidiffimi regis petiti-
onibus acquieſcens, cum communi cleri fui, at-
que militum necnon totius populi confilio, Ac
conſenſu praeſatum locum cum praeſidiâo pago,
tmbos parochiinis eccleſiis cum ſuis adjacentiis
exceptis, quarum nomina ſunt hrc, Wachenro-
de, Lonertlat, Mulihufen, omni poſtmodum re-
mota contradiâione fuſ poteſtati tradidit. Alte-
rius autem pagi, qui Vokbenfelt nominatur, in
quo praeſatus locus ſitus eſt, partem eidem regi
concedit quantum eſt de Babebere uſque ad flu-
men Uraba, de (Jraha in Retentam flumen,
Ac ſic juxta decurſum ejufdem fluminis in Moin,
AC inde ad rivulum Wihiritbach, deind ad cam-
pum ejufdem rivuli, ficque, qu* citiffime ac pro-
xime perveniri poteſt, ad Uraba. Et ut hrc tra-
ditio firma, & inconſulſa permaneret, ipſe prae-
fui H. corroboravit, Ac conſcripſit. Signum H.
epifcopi Wirzbeburgenſis «Hildelmus ejufdem
ecclefia prrpoſitus. Fridinus decanus ſubſcripſit.
Atxo preſbyter ſs. Regilo preſbyter ſs. Diedopre-O
sbyter ſs. Gerich preſbyter ſs. Albuvinus preſbyter
ſs. Engilbardus preſbyter ſs. Scripta autem hrc
confirmatio eſt anno incarnat. Dominic* mviij.
Ind. VI. non. Mai. Aſtum in civitate Wirzburch.
relida cum juxta vota omnium, ut ſemper
juſtis operibus favorem debemus, Al nos prae-
diâum venerabilem locum vellemus corroborare,
iple prænominatus ejufdem loci epifeopus H. pro-
damationem fuam fecit, quia locus fuusejufdem
loci a clericis Albcronis epifcopi temeraria pre-
ſumptione invaſu eſſet. Quod oo» quoniam utri-
que epifcopi prafentea aderant, inter quos cauſa
nabat, ibidem volentes diſcutere, A. epifeopo,
a quo injuria illata erat, deliberationem fecimtis
ut objectionem hanc, ſi poſſet, reſelleret, ſi non
juſtitia ſatisfaceret. Tunc ille inito cum ſuis om-
nibus, qui aderant, clericis, At laicis confilio re-
ſcediens ad ambonem, de illata injuria ſe cum
itſuâione excuſavit, Ac de omnibus, qu* ad
banoum, Ac epifcopalem juſtitiam Ac poteſtatem
Babebergenſis epifcopi pertinerent, ex tunc At
deinceps rnonciavit, exceptis his cauſis. quas
de bonis utriuſque epifcopii ipſi inter ſe poſſent
epifcopi legaliter definire. Verum nos, ſicut ſem-
per de proſ du gaudemus fidelium, Ac juſtia ope-
ribus debemus augmentum, eundem locum Ba-
bebere ab anteeſſribus noſtris corroboratum apo*
Cmki/. Gntrei. Tom. XIX.

ris ſignamus, ut eundem locum, dcomnia, que
ibidem Deo laodoque Petro a ichcis memoriae
H. ſecundo rege, & primo imperatore tradita
ſunt, de qux in poſterum juſte acquiui poliunt,
vel juſte acquiſita, pradia ſunt, mancipia, au-
rum, argentum, pallia, vafa, ornamenta, vel
aliqua utcnilla, nemo audeat in perpetuum ſub-
tipere, auferre, aut commutare, niu ad utilita-
tem ejufdem ecclefia; led epikopus ejufdem lo-
ci, vel qui in perpetuum ejufdem canonice fue-
rint luceilore», ſecura» eas io tranquillitate poſ-
fideant, ac liberam habeant poteſtatcm, omnes
res, & proprietates ejufdem loci ordinare, atque
vel & augmentera; diſſipare vero, atque confun-
dere nullam habeant inde poteſtatcm, aut de mi-
natione. Iniuper noſtra auâoritate ſancimus, ut
in terminis, ac rebus ejufdem eccleſie nulla ſit
infeſtatio tyrannorum, vel aliorum quorumlibet
hominum pravorum, five ſint in civitate ipla Ba-
bebere, five in caſtellis, vel villis, fervis, ancillis,
tributariis, decimis, foreſtis, libis, venationibus,
piſcanonibus, molendinis, campis, pratis, pal-
cuis, agris, cultis, & incultis, aut quicquidmo-
do illuc pertinet, aut in futurum juſte acquiri
poterit, per noſtrr auctoritatis privilegium co-
roboratum in ſecura permaneat quiete. Nullus
ibi comes aut j.tdcx placitum, ſeu diſſidionem
aliquam tacete, vel tenere audeat, niſi quam per
Cconceſſionem glorioſiffimi imperatoris ſecundi H.
vel luceſtorum ejus epifeopus ejufdem loci deli-
beravit, nulla aliqua dignitas, vel poteſtas, ma-
gna, parvave perſona per violentiam irruat. Sit
ille epifcopatus libet, Romano tamen muudibur-
dio ſubditiH, quatenus epifeopus Liberius, dede-
leAabilis cum clericis ſuis ſervitio Dei poſſit in-
fidere, ſe H. primi imperatoris ejufdem loci ve-
nerabilis noſtrique teſticer noni Leonis papae, ac
noſtrorum ſuccceſſorum H. quoque canſilii filii
noſtrii imperatoris lecuidd, atque omnium, qui-
bus debitores ſunt. memoriam jugiter haberh. Sic
idem epifeopus ſuo metropolitano epifeopo Mo-
guntino in canonicis cauſis tantummodo fume-
dus, & obediens. Deliberatis igitur, fancius, i
corroboratis omnibus ſupradidis rebus ejufdem
fando placuit loco addendum inſigne bonoriſec-
cieſtaſtici a noſtra apoſtolica auâoritate, dudi
amore, ûc reverentia Clementis pia memoria
noſtri predeceſſoris, quam Deus miro diſpoſitio-
nis ordine a praelatione hujus loci ad ſandae Ro-
mane catholica Ac apoſtolica ecclefia apicem di-
gnatus eſt accerfire, At mirabilis e Romanis fi-
nibus deſutitum corpus ejus reducere volens t
hanc ecclefiam, ut adimamus, quaſi novam,
tanto decoratam eſſe patrono, Romanamque con-
tentam, & (officientem praeteritis, Ac futuris pa-
tribus manere ornatam, quin Ac amore, Ac deſi-
derio fratrum, qui nos in ſuis reeepere ecclafia
ſtipendtis Ac quotidianis, unum noſtra vicif-
Eſitndine regem fratrum mitras geſtandi licentiam
concedimus, ea ſcJicet ration-, wt ab epifeopo
praevideantur digniores, Achoneſſiores preſbyteri,
ſit diaconi, qui boni» moribus, «cl matari» aeta-
tibus, vel in praelationibus ipſius loci emineant,
hia videlicet diebas. In nativitate Domini. ſſi
Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti, At in Coma Do-
tnini, ſic in Sabbato fando, At in dio glonoſo
refurredionis ejufdem, Ac fando Pentecoſte, R
in die fanâi Georgii, & in die ſandorum Petri,
At Pauli, & Affumptionis beatiſſime Marie, de
laoAi Dionyſii pro reverentia prachbati noſtri prat-
decdsoris dotnini Clementis Papa, cujus aoni
Xx ver

ANNO
CHK'vn
..

p^> verarius dies tunc abeifdem fratribus agitur, ft in A tum & nofra maldiftione maledicatur, & p>r —
 _antriver(ario dic domini H. Imperatoris ejufdem loci peloi anathematis vinculis innodetur, nifi ~~clgna~~ anno
 ANNO venerabilis conftruâoris . Hia veto concedimus Atûiaâione refipuerit, ft canonice fatisfecerit. ch*«ti
 CHIUS TI hanc dignitatem, qui tone fpecialiter excubant , Qui autem pio coide hujus obfervator privilegii
 vel defervinnt apud prodifti prodecefaoris noftri extiterit, Dei omnipotentis ft alme Mari*, ft
 fepukrum. Contentis his, tantum fancimus die- beatorum Apoftolorum Petri, ft Pauli benedi-
 bus lbre nec ultra a quoquam temere ufurpari , ftione ditatus «terni regni particeps fieri merea-
 ne honor proprius apoftolic* fedis vilefeat. Hatc tur. Data per manus F. Diaconi Bibliotbecarii,
 vero omnia fupradiâa obfervari, ac cuftodiri ia & cancellarii fandae Romane catholice, & apo-
 perpetuum nofra apoftolica auâoritate decerni- ftolice ecclefi* vice Domini H. Colonienfis ar.
 mus, confirmamus, ac corroboramus. Qui vero, chiepficopi, ft Archicaocellarii. Anno Domine
 quod abfit, hujus noftri privilegii temerarius incarnationis MLII. Anno pontificatus Domini
 tranfgreffor extiterit, Dei, ft beatiffim* Mari*, L. noni Pape IV. VIII. idus Novcmb. Aftutn
 ft beatorum Petri, ft Pauli omniumque Sando- Tributi , feliciter, Atncn.

e» AD LUCENSIS MAJORIS ECCLESIAE CANONICOS

Bma illif ~~AA~~ cMNUancns cowiitat affignata confirmat, & fnt pofitnt
 prtihwi entrait tiltt concedit.

T' Eo epifeopus fervus fervorum Dei Canonici Bpresbyteris, ft omnino a dominica oblatione re-
 . Au principalis, ac majoria Ecclefi* in civitate pellendis , liberaverit , pro inceftis calli, pro im-
 v^*a7 Tuaa, Deo, ac fanâo Martino confciori regula- mundis mundi reflituantur, & bona, que habent
 i.leit.irB. rem vitam inibi ducendo, ft caftitatem fervando eccliaftica, que illi luxuriofe vivendo dilfipant,
 pxc.p.**. jHnuigiuri.. in communem ufum canonice cohabitantium re-
 digantur; ficque horum exoptabilis interitus, pa-
 Cum ad bona eccliarum firmiter obtinenda ftoralis fiat familie defideratiffima falus, nec in
 magna fit adhibenda follicitudo, ut eorum, qui prebendis dandis aliquam pretii, aut venditionis
 cafte, 'ac regulariter fitnâo altari fervire defide- raoleftiam ab epifeopo fuo fuftincat hic fidelis
 rant, anime ferventur, ft corpora, avidiori eft conventus. Ufque modo igitur tenebro, nuncau-
 procurandum defiderio, quia dum inibi laborant tem lux fatta in Domino, ut filii lucis aqnbula-
 fideliter defervire, oportet eos inde canonicum & te, ut unanimes uno ore honorificetis Deum ,
 ufum viâus, ac veftitus accipere, ne dum ifta' & patrem Domini noftri Jefu Chrifti, qui eft
 pna neceffitte queritant, culpam vagationis in- benediâus in ifcula > Su' & vos confervet, ft con-
 currant. Huic uquidem veftro dceâui benevo- firmet io fraterna concordia.* dilfipator veftr* con-
 lam compofitioem , ac benignam provifionem gregationis dilfipetur; contradiâiori contradicatur,
 volentes impendere, pie Apoftolic* auâoritatis quilibet epifeopus vcfter vos in boc ignorans, il.
 pagina, omnia qu* ad communem ufum regula- li, de quo diftum eft, quia omnis ignorans igno-
 riter vivendo modo habetis , vel in perpetuum rabitur, aflimiktur. Coadjutor vefter per Mani,
 habituri efflis, aut epifeopi veftri conceffione , num fanâum femper adjutus congaudeat, opta-
 qui nunc eft benevolus, & hilaris reflex adjutor, mus, divine retributioni mere dicens, adjutorium
 frater, ft coepifcopus nofter Joannes, aut fuc- noftrum in nomine Dovniol.

cet
 Cum ad bona eccliarum firmiter obtinenda magna fit adhibenda follicitudo, ut eorum, qui cafte, 'ac regulariter fitnâo altari fervire defiderant, anime ferventur, ft corpora, avidiori eft procurandum defiderio, quia dum inibi laborant fideliter defervire, oportet eos inde canonicum ufum viâus, ac veftitus accipere, ne dum ifta' pna neceffitte queritant, culpam vagationis incurrant. Huic uquidem veftro dceâui benevolam compofitioem , ac benignam provifionem volentes impendere, pie Apoftolic* auâoritatis pagina, omnia qu* ad communem ufum regulariter vivendo modo habetis , vel in perpetuum habituri efflis, aut epifeopi veftri conceffione , qui nunc eft benevolus, & hilaris reflex adjutor, frater, ft coepifcopus nofter Joannes, aut fuccefiorum fuorum, vel aliquorum fidelium charta-
 tativa donatione; volumus rata vobis, ft confie-
 mata, ft nulla ratione violanda efte. Et fi Do-
 minus Deus humilitatem ecclefi* fu* mifericor-
 diter refpiciens, Ecclefiam veftram ab uxoratis

Datum IV.Id. Mart, per manus FedericiCau-
 cell, vice Domini-Hcrimanni S:Apoftolic* fedis
 Archicaoccll. ft Colonie». Archiep. anno D.Leo-
 nis pap* tertio. Ao. Chrifti loji. ind. IV.

ANOTATIO AD EPISTOLAM LEONIS AD OMNES PER ITALIAM EPISCOPOS,

Qm* râler Lj Mmms r/ PHI.

N MS. Bnrchardi codice Bibliothec* Canoniorum fanAi Martini Lucentis hanc ipfam fanAi Leonis epdloiam
 ab ipfo operis feripeore additam cAendi, ex qua variantia, 9c additamenta quidam baud levioie momenti
 hic dare conflitui. Infcriptio ita fert in codice: Ovarâsu JUTlihu ptr ttiam Italiam; cum in edito lit.* Jld mv-
 ntt ptr Italia» Ipfcopoi. Codex tidhufalvati ttnddentar (phrafia efi ufitata ad exprimenda i«crament» in ecclefia
 aliena recepta). Editus habet. Dathei Jaheel. In eodem codice legitur b*c data , qua editi carent. Dat. Ama
 boAr Apqlli dit XX. indiBitet r.

Lae IX. apifetpatftrotu /misram Det ddeSijJ&w E
 râ Dmvm Udaircn nit^ttft Matî vntraitlit
 Lmm^Mvrvfo ecclefia, & ptr te in tedm ttnt-
 rdth etntefitrio tmt ftectjtrini in ptrttMMt.

equiti** A^Uoniam concedenda funt qu* rationabilibus
 *i XL defideriis pertinere nofcuntur, noftri apofto-
 latus an&oritas ad roborandam piam devotionem
 fanâa loca cooftruentium in proflandis privilegiis
 debet minime abnegari . Igitur quia excellentia
 fpiritualis filii noftri Domini H. piiffimi impera-
 toris Augufti poftulavit a nobis, quatenus mo-
 nafterium N. quod conftrudum efte certum eft a

piiffimis imperatoribus Karolo Magno & filio ejus
 Ludovico eorumdemque fucceffibrious, ubi modo
 voccrabjlls abbas N. regulari inftitutioni procte
 videtur, privilegii fanâc Roman* & apoftolic*
 Sedis modis omnibus decoretur, fcilicet ut nul-
 lins juri & ditioni fubmittatur . Ideo piis deli-
 deriis fpiritualis filii noftri faventes, hac nofra
 apoftolica auâoritate decernimus, id ipfum pre-
 fatum monafterium & modo & ufque ad finem
 fecuii, fub patrocinio fanâc Romane ft aposto-
 lice tnatris ecclefi*, cum omnibus que ad illud,
 pertinent, permanendum. Decernimus icitur fub
 divini iudicii obteftauone & beati Petri aposto-

«Pi

LEONIS PAPÆ IX.

«4

gclorum principis, nostroque humilitatis interdi-
 —^A ~~esse, in nubes in aliquo gradu constitutus, vel~~
 ia Mohbet ordine ft minifierio, audeat aalcite
 canus ejufdem monasterii incumbere, aut de re-
 bus aut pollicifonibus quoquomodo auferre aut
 sUenarc, feu ipfos monachos inibi Deo fervientes
 foraietare pretumat, nec quamlibet malitiam, ft
 jafnro moleftiam ibidem inferre conetur, dum
 profete illud, ut ffrpe pnedidum est, firma Ha-
 bilitate & iurildiflionc, fub.patrocinio fautenof-
 tro Romano matris ecclefie* permanendum Cin-
 cimus. Addimus pncierca poft obitum abbatis,
 ut nemo ibidem abbatem coftituat, ftilli nucm
 contentas ft commnois voluntas fratrum ibidem
 regulariter viventium ex ipfe congregatione ele-
 Srii, onUumqtte premium fire donum pro con-
 Tallone illius abbatis, qui tunc temporis fuerit
 profit), accipere contendat, ft fi eum gratis or-
 dinare noluerit, vel a noftro Romana matre ec-
 defia, vel a quolibet venerabili epifcopo noftro
 auaritate ordinetur. Promulgantes nempe, ft
 hoc auaritate beatiHimi Petri apoftolorum prin-
 cipis, coram Deo ft terribili ejus futuro exami-
 ne, per hujus noft t apofollici privilegii con-
 flitutionem fancimus, ut univerfa, quo ab antecel-
 foribus fuccellibribusque noftis in rebus mobili-
 bus ft immobilibus conceffa funt nec non &
 polleffionibus qu* a regibus ft principibus feu
 quibuslibet Chrillididibus collate funt fuerint
 in pofterutn, inconcuffa Habilitate ad jus ft do-
 minium. fandi Naxarii martyris, perpetuis tem-
 poribus perferent, nec licentia fit ut diuam
 eft, ex omnibus ejafdem monasterii pertinenti-
 bus, atiquam vel magno vel parvo perfouodiri-
 pere quicquam, vel auferre, ut profcdo ad Dei
 ludean fecurom ft tranquillum iufte id quod
 fubjeaum juri ft patrocinio fuit decrevimus,
 bene dotatum ft in melius dotandum perma-
 neat. Si quis autem quod non optamus, nefario
 anfu pratampferit hoc, qua ad honorificentiam
 Domini Dei ft Salvatoris noftri pro ftabiute
 ipfius monasterii & quiete monachorum flatuta
 fime, transgredi, fciat, fe anathematis vinculo
 innodatum, & cnm diabolo, ft omnibus impiis
 eum incendii atrociffi.no fupplicio deputatum. At
 vero qui pio intuitu entos ft obfervator eorum
 exfliterit, omnimode bcoediffionis gratiam, om-
 niumque peccatorum fuorum abfoluionena & in-
 dulgentiam ft culcitis vito beatitudinem cum
 faoais ft dedis, a mifericordihmo Domino Deo
 noftro confequi mereatur in faecula foculorum,
 Amen. Data xi. Kal. Novembr. per manus Pe-
 tri diaconi ft bibliothecarii ft cancellarii faute
 apoftolico Sedis anno Domini Leonis P. primo.
 India. 111.

Item privilegium Leonis papo IX. qui & Bru-
 no, de confirmatione Babebergensis eccliefia.

Lt» tpilcopm ftrv»i ffrvtm Dti H. BtMtggtf
 tllfcop (Mtmft m ftdt tytdm tllfcpt-
 t»r [trttffuTii m firfetuKut *tr*tin r» Deetritte

Um exigente «ri paftorali totius fanda Dei
 ecclefie nobis Det providenda commilia in
 pertes Germanis veniflemus, qua Orientali
 clefia adjacent, prece dilectiffimi filii noftri H.
 fecundi imperatoria ft tertii regia ac fuprifati
 diMHiliari coofratis noftri epifcopi Babeberg ve-
 nimna, ft in die natalis S.Loce evagellifta in-
 ter miltarm folctnnia, dam verbum Dei bibe-
 remus ad populum, prefeme pmoominato carif-
 fimo filio noftro H. ft epifcopis quatinplurimis,
 (ZMriAUowraZ. Tom-XIX.

Aadlantibus etiam ft isicia ft diverfis aoteflathus
 feculi, rekfta funt pradeccflorum noftorum pri-
 vilegia, quibus idem locas fundatus ft corrobo-
 ratus eft auaritate Romana faute fedis apollo-
 liefe. Keleffa eft flu coofcripno & confirmatio
 H. Virzeburgcnfis epifeopi qua prcdiam ec-
 defiam Babcbrcgenfem banoo epifcopali & epi-
 fcopi termino accepta placita commutatione fir-
 mavit, qua fie aia eft. Dum enim primus H.
 in imperio, fecundus in regno, divini ignis amo-
 te fuccenfus, de prodiis, qua Dei gratia here-
 ditario jure in fua poffeffionis dominium proven-
 rant, Dei fervitium augere contruendo epifeopa-
 tum, atque ordinando defiderans quo id legiti-
 me & rationabiliter potuiffet, H. renerabUem
 Wirzeburgcnfis eccliefia provifbrem „ quatenus
 prodidum locum Babcbel nuncupatum, cum pa-
 go, qui Ratenzgovvc dicitur, qui ad fife dierae-
 leos flatum pertinere videbatur, de fuo jure in
 Inum jus id ad interficiendum transfunderet,
 fndiofe cepit flagitare. Qpi quoniati iuftia & ra-
 tionabiles videbantur caula ejufdem inviailimi
 regis petitioni adquefcens cum communi deri fifi
 atque militum, nec non totius populi confilio ft
 confenfu profatum locum cum predifto pago tri-
 bus psrrochianis eccliefiis cum fuis fdjaccutis ex-
 ceptis, quarum nomina funt huc, Wacbenrode,
 Lonerftat, Muilhufen, omni poft modum remota
 contradidione fuo poteflati tradidit. Alterius
 autem pagi, qui Volcbcnfeii nominatur, in quo
 C profatus locus litus eft, partem eidem regi con-
 cedit, quantum eft de Babeberg ufque ad flumen
 Uraha, de Uraha in Ratenzam flumen, ft fic
 juxta decuifum ejufdem fluminis in Moin, ft in-
 de ad rivulum Wihirrtbach, deinde ad campum
 ejufdem rivuli, fleque, qua citiffime ac proxime
 lervemri poteft, ad Uraha. Et ut hoc traditio
 rma ft incouvulfa permaneret, ipfe profui H.
 corroboravit ft conicripfit. Signum H. epikopi
 Wirzeburgcnfis Hildclmus ejufdem ecclefie* pre-
 potiras. Fodicas decanus fubfcipfit. Reinardui
 presbyter fubfcipfit. Ano presbyter fubfcipfit.
 Regilo presbyter fubfcipfit. Dicdo presbyter fub-
 kripfit. Garich presbyter fubfcipfit. Albuvinas
 A presbyter fubfcipfit. Eagillhardus presbyter fub-
 Dicripfit. Scriptum autem hac confirmata loot anno
 incarnationis iniefe MVI11: ioc.»VI. Non.
 Mai. aflum civitate VVirxburch. Qparclifta,
 cum juxta v a omnium - ut temper iufiis operbut
 favorem d s, ft nos prodifluat venerabilem
 locum eel corroborare, ipfe_prenominatus
 ejufdem tyici epifeopus H. proclamattoem fast»
 fecit qui locus fuus ejufdem loci a clericis A1-
 beronis bpifeopi temeraria pnemptione invitas
 eflet, quod nos quoniam utrique epifeopi pn-
 teotes aderant, inter quos caui flabat, ibidem
 volentes difeutare A. epifeopo, a quo injuria il-
 lata drat, deliberationem fecimus, utobjeationem
 haac, fi poffet, refelleret, fi non iuftitai fatifsa-
 eerct. Tunc ille inito cum fuis omnibus, quid-
 criot, clericis ftiaicis confilio regrediens ad Am-
 bonem de iniata injuria fe cum ftisfadione ex-
 cutavit, &dc omnibus, quo ad bannum ft epi-
 fcopalcm iuftitiam ft poteflatem Babebergenfis
 epifcopi pertinerent. Ex tunc ft deinceps renun-
 etavit, exceptis iis caulis, quas de bonis utriulque
 epifcopi ipfi inter ic poffent epikopi legaliser de-
 finire. Verum nos, ficut tempore de profetugau-
 demus fidelium ft iuftis openbus debemus aug-
 mentum eumdem locum Babeberg ab antecelfbri-
 bos noftis corroboratum apoftolica auaritate
 ibidem viva voce corroboravimus, fteamdemcor-
 roborationem nuife ft literis fignamus, nt eum-
 dem

anno
 CHXIST
 ****

dem locum ft omnia que ibidem Deo fanftoque A tunc fpecialiter excubant, vel deferviunt apud
 Petro a felias memori» H. fecundo rege ft pri-
 mo imperatore tradita funt, ft qua iu poffenim
 anno I.® ac Io'® poffunt. vel iufte acquifita, prvdia
 funt mancipia, aurum, argentum, pallia, vafa,
 ornamenta, vel aliqua nteuflia, nemo audeat in
 perpetuum fubripere, auferre, «ut commutare,
 nifi ad utilitatem ejufdemeccliefis, fed epifeopus
 ejufdem loci vel qui iu perpetuum ejufdem cano-
 nice fuerint fucceuoies, fecura eas in tranquilli-
 tate poffideant, ac libcrAm habeant poteftatem,
 pmes res & proprietates ejufdem loci ordinare
 atque .vel & augmentare, diffipare vero atque con-
 fundere nullam habeant inde poteftatem aut do-
 minationem. Infuper noftia auctoritate fancimus
 ut in terminis ac rebus ejufdem eccliefi» nulla
 fit infeftatio tyrannorum, vel aliorum quorumli-
 bet hominum pavorum, five fint in civitate ipfa
 Babeberc, five io caftellis, vel villis, fervis, an-
 cillis, tributariis, decimis, foreftis, filvis, Tena-
 tionibus, pifeationibus, molendinis, campis, pra-
 tis, pafcuis, agris cultis & incultis aut quicquid
 modo illuc pertinet aut in futurum iufte acquiri
 poterit, per nofti» auctoritatis privilegium cor-
 roboratum in fecura permaneat quiete. Nullus
 ibi comes aut iudex placitum feu diftriftionem
 facere vel tenere audeat, nifi quam per coocef-
 fionem gloriofilimi imperatoris fecundi H. vel
 fuccelTorum ejus epifeopus ejufdem loci delibera-
 vit, nulla aliqua dignitas vel poteftas, magna
 parvave perform per violentiam irruat. Sit ille
 epifcopatus liber. Romano tamen mnndiburdio
 fubditus, quatenus epifeopus liberius fit delefta-
 bilis cum clericis fuis fervitio Dei poffit infi-
 ftere, fle H. primi imperatoris ejufdem loci ve-
 nerabilis noftrique fcilicet noni Leonis pap» ac
 noftrom fuccefforum H. quoque cariffimi filii
 noftri imperatoris fecundi atque omnium, qui-
 bus debitorum font memoriam jugiter habere. Sit
 idem epifeopus fuo metropolitano epifeopo Mo-
 guntino in canonicis caufis tantummodo iabjeftus
 fit obediens. Deliberatis igitur, fancitis ac cor-
 roboratis omnibus fupradiftis rebus ejufdem, fan-
 fto placuit loco addendum lofigne honoris etc.
 fiatque a noftia apoftolica auctoritate, duftiamo-
 re ft reverentia Clementis piat memori noftri
 prodecefforis, quem Deus miro difpofitionis or-
 dine a prolatione hujus loci ad fanftm Roman»
 catholic» ft apoftolica eccliefis apicem dignatus
 eft accerfire, ft mirabilis e Romanis finibus de-
 fundum corpus ejus reducere volens, hanc co-
 elefiam, ut cftimamus, quali novam, tanto de-
 coratam efle patrono, Romanamque contentam
 ft fufficientem proteritis ft futuris patribus ma-
 nere ornatam, quin ft amore & defiderio fratrum,
 qui nos /in fuis recepere eccliefiasticis ftipendiis,
 & cotidianis, unum noftia viciffitudiae regem
 fratrum mitras gefandi licentiam concedimus,
 ea fcilicet ratione, ut ab epifeopo pr»videantur
 digniores & honeftiores presbyteri ft diaconi,
 qui bonis moribus vel maturis «tatibus vel in
 prolationibus ipfius loci emineant, his videlicet
 diebus. «In nativitate Domini. ft. Salvatoris aaoftri
 Jefu Chrifti, ft in ceena Domini, ft in Sab-
 balo fanfto ft in die gloriofie Refurreftionis ejus
 dein ft fanfto Pentecofte, ft in die S. Georgii,
 ft in die SS. Petri ft Pauli, ft Afumptionis bea-
 tiflimi Mari» ft S. Dionyfii pro reverentia pns-
 libati noftri prodecefforis domini Clementis pa-
 pas, cujus anniverfarius dies tunc ab eifdem Fra-
 tribus agitur, & in anniverfario dic domini H.
 imperatoris ejufdem loci venerabilis cooftruf-
 ris. His vero concedimus hanc dignitatem, qui

A tunc fpecialiter excubant, vel deferviunt apud
 ptcdtfti predecefforis noftri fepolchrum. Conten-
 tis his tantum fancimus diebus fore nec ultra a
 quoquam temere nfrnpari, ne honor proprius
 apoftolica fedis vilefeat. Hxc vero omnia li-
 pradifta obfervari ac cuftodiri in perpetuum no-
 ftra auctoritate apoftolica decernimus, confirma-
 mus, atque corroboramus. Qui vero, quod ab-
 fit, hujus noftri privilegii temerarius tranfgreffor
 extiterit, Dei ft beatiffima Maria, & BB. Petri
 ft Pauli, omniumque Sanftorum ft noftia male-
 diffione maledicatur, & perpetui anathematis
 vinculis innodetur, nifi digna fatisfactione refi-
 puerit, ft canonice fatifecerit. Qui autem pio
 corde hujus obfervator privilegii extiterit, Dei
 omnipotentis & alme Mari», & SS. Apoftolorum
 Petri ft Pauli benediftione ditatus sterni regni
 particeps fieri mereatur. Data per manus F. dia-
 cono bibliothecarii & cancellarii fanfts Romane
 catholice ft auoftolice eccliefie, vicedomini ac
 Colonienfis archiepifcopi, ft archicanoe Uarii. An-
 no Dom. Ineam. MLI. Anno pontificatus domi-
 ni L. IX. p. IUI. VH1. id. Novembris. Aftum
 Tri buri feliciter. Arnen.

Lm ZX centra Nitete tbfait B» M**<
 it Mettre Shuhi. E»»'. Aff.

Clementis lib- L Petri Apoftoli 'itinerarium
 ft Canones Apoftolorum numerant Patres inter
 Apocrypha exceptis Cap. L, quos decrevit or-
 thodoxis adjungi.

Apud nos nec ad fubdiaconatus gradum quif. 1. P. MN*
 quam admittitur, nifi perpetuum continentiam, H. MS. H-
 etiam a propria conjuge, profiteatur; nec poit. CHM. T. N. r.
 gradum cuiquam ducere uxorem conceditur. H. MS. M.
 H. MS. t. k. U.
 H. MS. 4. r.

te» IX. i» tpifUle pe» fupr4*

Seriatim ft aperte protequitur quod S. R. E.
 etiam in gradibus clericorum agit; clericos enim
 oftarios, leftorts, exoriftas, acolythos fi extra ik4«
 continentiam ft habitum monachi inveniantur, ft 'r. Mitao,
 continentiam profiteri nolunt, uxorem ducere
 Dvint'«!» cum benediftione faccrdotali permittit;
 non autem viduam repudiata; qui propter hoc
 deinceps nec ad fubdiaconatum promoveri poto-
 rit, nec laicus non virginem fbetitus uxorem,
 aut bigamas ad clericatum. Quod fi quis expre-
 fatis ordinibus defiderat ad fubdiaconatum afeen-
 dere, non poteft fine eoofenfii uxoris fu», ut
 de carnali fiat deinceps conjugium fpirituale, co-
 gente eos nemine. Nec permittitur poftea nxit
 injungi eodem marito fuo carnaliter, nec cui-
 quam nubere permittitur in vita, aut poft mor-
 tem illius.

Zdrw AUtie,

Omnino confitemur non licere epife. presbyte-
 Ero, diacono, fubdiacono propriam uxorem canfa
 religionis ablcere a cura fua, fcilicet, ut ei vi-
 am £ teftitum largiatur; fed non ut cum illa
 ex more carnaliter jaceat. Sic SS. Apoftolos le-
 gimus egiffe, B. Paulo apoftolo dicente: 'mnayadd
 te» ktAttu ptijUltie [trimi eelitrae timtjtt-
 CHMb ficut F.D. ft* CvpdMM? Vide, mtiapiena, quod
 non dixit: nunquid non habemus poteftatem fo-
 rorem mulierem amplexandi, fed circumducendi;
 fcilicet, ut mrcocde predicationis fuffentaretur
 ab eis, nec tamen deinceps foret inter eos uho-
 rius carnale conjugium.

LE-

LEGES ECCLESIASTICS

M A C C A B A I REGIS SCOTORUM

K

«

fiur dtfelHfi*,

H<et b.* f>Hrift<> Initiatum Ml profanum iudicem non A lixrit, ho(lis reipublicc habetor: qui vero duo*
 V..J vocato: vocafum comparentemve non judi- annos in ca contumacia perfeverarit, fortunis om-
 cato, fed ad sacros antiftite* remittito. nibus multator.
 Ducimam partem terna nafeentium palloribus St quis quempiam, cujus ipfe famptibus aut
 ecclefiarum libere coofcrtio, Deamque fempervo- viâu non tuitur quotidiano, ad ecclefiam, feu
 ti* & oblationibus confueti* adorato. ad publicum conventum, feu ad forum nundi-
 Qjii pontifici* affloritatem annum totum exe- natae comitatus ut affclia fuerit, capitis reus
 cratum contemplerit, Deque fe interim reconci- ctio.

ANNO
CTXBT

C A N O N E S A L F R I C I,

C ANNUM
CHRISTI

A D W u x. F I N U M E P I S C O P U M.

Habentur canones ifti ad finem libri catholicorum fermonum, Anglice in ecclia recitandorum, in celebri bi-
 bliotheca corporis Chrifti, vulgo fanfti Beati Caotabrigiar, prout (equitur.

EPISTOLA DE CANONIBUS.

Ælfricai inHilit fréterwvrMi tñ/cafaWalfiae,
 fñtm »a Doteiat.

/*XBcemperavimus iuffioni tus libenti animo ;
 K-/ fed non auG fuimus aliquid feribere deapi-
 feopali gradu, quia vtfiram eft fcire quomodo
 vos oporteat optimis moribus exemplum omnibus
 fieri, .ft continuis admonitionibus Albditos ex-
 hortari ad falutem, que io Chrifto jefu dico ;
 tnm quod fapius deberetis vctris clericis alloqui.
 & illorum negligeotiam arguere, quia pene fta-
 tuta canonum, ft ecclefia religio, vel doârina,
 eorum perverfitate deleta funt. Ideoque libera
 animam tuam, ft dic eis qus tenenda fimt, fa-
 ccedotibus ft miniftris Chrifti, ne tu pereas pa-
 riter, fi mutus habearis canis. Nos vero feripti-
 tarons hanc epiftolam, quas Anglike fequitar,
 quafi ex tuo ore ditata fit, ft locutus effies ad
 clericos tibi fabditos, hoc modo incipiens: Ө

CVit.1
*uaplaa
ataril..

xt,

E. c.m.

Nk>..

Dico vobis facerdotibus ego ipfemet: Non fe-
 ram negligentiam veftram in vefro minifterio,
 led in veritate vobis *annuntiabo*, mid de facer-
 dotibus conftitutum eft. Chriftus ipfe nobis exem-
 plum praebuilt Chriftianae inftitutionis, ft pirita-
 tis vite, feu caftitatis. Omnes igitur, qui in via
 fua fecum ambulaverint, mundana omnia relinque-
 runt, * ne uxore* rcpicicntes. Unde ipfemet in
 quodam evangeliornm fuorum ait: Ө,« exartat
 Jetât w« «dü, indigM* tñ aarar Jitipelet,

Poft Chrifti vero alcenfionem in regnum caelo-
 rum, ft exceffum venerabilium ejus apoffolorum,
 tanta excitata eft in terrarum medio perfecutio,
 ut ad fynodumcongregari nequibantminiftriDei,
 propterea quod eorum vitis infidiabantur gentes
 ethnice: donec Conftantinus C*far imperium or-
 bis affecutua, Chriftianu* fieret.

III.

Tunc congregavit ille in Nicaea civitate 318,
 epifeopo» ex omnibus nationibus ad confirmandam
 fidem catholicam. Erant in hac fynodo multi
 «pilcopi infigoibus clari miraculis, ft hi miffale

Bquemdam facerdotem, Arium nomine, telo ana- A'J> d...
 thematis pertrinxerunt, quod non crederet Fi- ** '
 lium Dei viventis in perpetuum qualis effet po-
 tentiae cum Patre fuo gloriofo. Ipſumque igitur
 ſatan« tradiderunt omnes; fed is noluit reſipifce-
 re, utquedum effufa cum alvo inteſtina ſua in
 latrinam * viderat. *Het a*,
 h.

In hac fynodo inſtituta fuit fanfte ecclefia li- J.*.*.*.
 turgia, ft fidei ſymbolum quo in miſſa utimur, 4". **
 nonnullaque alia ad cultum ft fervitium Dei per-
 tineotia.

V.

Decreverant jam tum omnea unanimi cogita- Ci>> Ni-
 tione, ut neque epifcopus, neque facerdos miſſa-
 lis, neque diaconus, nec qui vere eft canonicus,
 in domo ſua fecum haberet aliquam mulierem, J><<rd>»
 nifi matrem vel lborem fuam, amitam vel ma-
 terteram fiſam: dc qui aliter fecerit, ordine ft «7T *
 gradu fuo privaretur.

VI.

Confiderate igitur digna bre auditu. Curo b<< l><»...
 enim habueritis ecclclie veftras follicitudinem, e u<<»*.
 contrario.....adduâ.....quafi pericu- ***
 loſum non effiet, facerdotem vivere more conju-
 gati *. Sed dicetis eum haud poſſe carere mulie- * wi a>»
 ribus iervitiis. Reſpondeo. Qtionaro paſto vi- .“ F***
 tam tranſegerunt fanâ olim viri abſque ſiemloa
 vel uxore, qui in mercedem caſti fui animi vita
 nunc fruuntur ſempiterna? Ad hoc dicent facer-
 dotes, Petrum babuiſſe uxorem. Veram eſt ſub
 lege enim veteri, dum in Chrifti adhuc non ve-
 niſſet clientelam, bene ei licuit: quamprimum
 autem factus eſt diſcipulus Chrifti, qui caſtitaſis
 exemplum prſbuit, uxorem dereliquit, ft mun-
 dana omnia.

VII.

In lege veteri, pontifici licuit uxorem ſibi fu- I. h<x d'r.
 mere puram virginem, & ex ea prolem ſufeitare *** ..*.
 utque in tempus conſtitutum, propterea quod ex ***» ..'
 una tantum familia ad eundem ordinem, ft non
 ex alia umquam confanguinitate, cooptandus ef-
 fet pontifex. Nec tamen licuit pluries quam fe-
 me! uxorem ducere, nec hanc viduam aut repu-
 diatam, fed, ut jamjam diximus, puram virgi-
 nem

«99
ANNO
enusti
Bene tamen iube iis fratribus uxore frueren-
tar: neque enim missam celebrabant, nec tamen
mentum corporis de taguinis Christi administ-
bant, sed borea offerebant, usque dum Christus
ante patrem suum illud sacramentum (anāfi-
caverat, missansque iacthucrat.... modo per cum
exist.....

VIII.

Qpl Gm Or'
F diara41.
Constitutum etiam fuit in eadem synodo, ut
i* qui viduam duxerat, aut repudiatam, aut ad
fennodas nuptias transierat, ad sacrum ordinem
nunquam postea afluere, nec consecraretur
in taedotem: sed is qui castus unius uxoria
maritus fuerat, ad callum ordinem eligendus foret,
iuxta id quod apostolus Paulus in epistola sua
scriptum tradidit.

DijmūB

Nulli liceat taedoti iis interesse nuptiarum
celebritatibus, in quibus aut fecunde vir uxori
iungitur, aut fecundo viro femina. nec vel iis-
dem benedicere, ut admonuit eum..... ita
quod in castitate degant. Si doctores scripserunt,
licet apostolus veniam concessit iterum ducendi
uxorem, si uxor ejus.... Canones autem jam
tum prohibent benedictionem, de cuiusmodi con-
nubantibus imponunt etiam penitentiam.

(y« ordi-
bMocclAr.
Septem gradus constituti sunt in ecclesia: pri-
mus, ostiarius fecundus, tertius, exor-
cista: quartus, acolytus: quintus, subdiaconus:
sextus, diaconus: septimus, presbyter. C

XI*

Oluri]j.
I. Ostiarius est ostiorum templi seu ecclesie cu-
stas, qui campanarum fonitu designat tempora,
fidelibusque ecclesie fores aperit, infidelibus vero
occludit.

XII.

Lcâer.
II. Leão is est qui legit in ecclesia Dei, ad
hoc etiam ordinatur, ut verbum Dei populo pre-
dicet.

XIII.

Isordia.
III. Exorcista idem est qui malignos spiritus
homines cruciantes omnipotentis Dei nomine pro-
dire ex eisdem adjurando cogit.

XIV.

Acolytu.
IV. Acolytus dicitur qui candelam, vel cereum
accensum fert, dum evangelium legitur in Dei
ministerium, vel dum sacerdos sacramentum cor-
poris Domini ad altare conicit: non ita ta-
men ad arcendum caliginosas tenebras, sed ad
indicandum eo lumine beatitudinem, ad Chri-
stum honorandum, qui est tamen nostrum.

XV.

StatMMM.
V. Subdiaconus is est qui diacono vasa porri-
git, de omni enim humilitate ad altare [sauctum
eidem famularer, vasa subministrans ad tamen-
tum corporis Domini nostri pertinentia]

XVI.

Duto.w),
VI. Diaconus est qui missali taedoti est a mi-
nisterio, oblationes super altari ponit, et in di-
vinorum celebratione evangelium legit. Et liceat
baptizare, populoque etenim Domini exhibere..
..... Salvatori deservire, & vita celsis ratio-
nem in castitate colere, & omnia..... sicut de-
cet illum ordinem. Sacerdos qui versatur absque
diacono, nomen tenet, non ministerium.

XVII.

PwAytn,
v«i«c«Sm. η,η,η,η
VII. Presbyter est sacerdos missalis, aut senior,
a feneffute, sed quod senilis gaudet pruden-
tia. Illius est corpus Domini in sacramento con-
tarare, eodem modo quo Salvator ipse instituit.
Ejus est in populum ducere ad fidem, in modum
dicendi, tum etiam ministrum esse exequendi,

Christianis fit exemplum prabens, de vitam »r«m
non pro more laicorum. Haud prius interea in-
ter missalem presbyterum de episcopum, quam
quod episcopis constitutus sit ad ordinationes con-
erendas, & ad visitandum, seu inspiciendum,
curandisque ea quae ad Deum pertinent (Dei
jura) quod nimia crederetur multitudini, si om-
nis presbyter hoc idem faceret. Ambo finem
unum tenent eundemque ordinem, quamvis di-
gnior sit illa pars episcopali.

Non est alius ordo conditurus in ecclesiasticis
ministeriis prater memoratos septem in Aea. Mo. im«tu« «f.
nachorum de abbatum daffes alterius sunt gene-
ris, de neque istis annumerantur, neque ordinis
alicujus nomen obtinent. DiAi autem ordines
sancti sunt, de perducunt presbyterorum suorum
animas ad beatitudinem, si pure teneantur.

XIX.

Ad presbyteros spectat, ac ministros Dei om-
nes, ut ecclesiam suam finite colant obsequio,
septem in ea horarios cantus perficiant, ut a sy-
nodo constitutum est, id est cantus antelucanus,
cantus matutinus, cantus tertianus vel ad ho-
ram diei tertiam, cantus meridianus, cantus no-
nalis, vel ad horam nonam diei, canius vesper-
tinus, cantus nocturnus «qui de septimus.

Tenantur hi etiam preces obnoxius fundere pro
rege, de ipsorum episcopo etiam pro suis bene-
fectoribus, de pro omni populo Christiano.

XXI.

Habebit etiam presbyter quilibet, priusquam
ordinatus fuerit, arma ad opus spirituale peni-
tentia, videlicet codices sacros, id est, psal-
terium, epistolarum librum, de librum evangelio-
rum, librum missalem, libros canticorum, librum
manuale, seu nebulidum, gvrres, passionalem,
poenitentialem, de ledionarium, H«c ut habeat
necessarium est. de curet presbyter diligenter, ut
accurate omnia fiat correctio, de a scribarum vi-
tiis liberata.

XXII.

Habebit etiam missalia vestimenta, ut Deo
serviat prout decet, honorifice: nec sint ea mu-
dida, ne sci aliquid ..... sit altaris etiam
pallia affabre fini contexta. Calix ejus e pura
una materia factus, putredini non obnoxia. bi
fic etiam patina. Corporale item nitidum, in
Christi convenit ministerio. Nemo quidpiam im-
pune proferat quod non semper dignum fuerit ap-
ud Deum, ut ei serviat, cum in prudentia,
tum in puritate.

XXIII.

Presbyter etiam, (eu missis sacerdos, indicat
bus Solis, & missalibus, evangelii ejus tutelle-
aum populo dicit Anglice, scriptorum etiam Pa-
tr inful de Orda toties quoties poterit ad eam
infrnendos adhibere, de ut symbolum fidei me-
moriter diseaut, Christianamque suam teneant
confectionem, monente hoc Domino, una A pro-
pheta loquente: Csaar meti ar» pffent lentere. V- u-
Oportet nos latrare de exhortari bicoa, ne forte
pro defectu infructuosa perdamus eos. De infir-
pienti doctore ait Christus in evangelio: Cenet Ji L, <
cere letet et freflet, eefle in fivee uelalent. Cat-
eus est doctus qui litteras nescit, de ignorantis
sua laicos & indoctos decipit. Caveatis io hoc i-
gitur, prout opus fuerit.

Sancti etiam patres steterunt, ut ecclesia Dei
decimas libas quique conferant, tradantque ea
taedoti, qui eidem in ires distribuat portio-
nes

ne: oMis ad ecclesia reparationem, alteram pair A & «UeviuLit «un» déminés : & fi in pttcetv Jit ,
ANNO peribus erogandam , tertiam vero ministris Dei remittentur et. Caq/trwnu etjv j &vvwMmv fectetn anno
CHUISTI qui ecclesiam ibi curant. locutus est Jacobus de ungendis «gratis. Ægro- CHmisti

XXV.

Constituerunt etiam, ut nemo missam celebra-
ret in domo non consecrata, mû urgente neef-
bt. \$itte, vel quipiam fit infirmus, & ad ecclesiam
proficisci nequeat.

XXVI.

Si puer non baptizatus libere adducatur ad pre-
byterum, caveat ille ut eundem protinus bapti-
zet, ne forte moriatur ethnicus.

XXVII.

Nullus presbyter pro pecuniis vendat ministe-
rium suum, nec pro eodem quidpiam petat, ne-
que pro baptismo, neque pro alio aliquo ministe-
rio exequendo; ne fit eorum famulus, quos de
templo Christus ipse flagro expulit, quod merca-
turam nequiter exercebant in eodem. Dei fiqui-
dem ministri non jam faciant ministeria, ut pec-
cuniam inde sibi conferant, sed ut gloriam me-
reantur sempiternam.

XXVIII.

Nullus itemque presbyter ex quacumque lucris
cupiditatis causa ab una ecclesia ad aliam
transeat, ad mortem usque in eadem hereat, cui
primitus ordinatus fuit.

XXIX.

Nullus presbyter ex ineptia bibat plus quam
Xtclb bibas. decet, nec alium provocet ad bibendum ultra
quod desiderat: ne forte minime compos fuerit,
cum vel infans baptizandus, vel moriturus quip-
piam viatico sic donandus. Quod si non accide-
rit, haud tamen fiat ebrios, quia Dominus mi-
nistris suis interdixit ebrietatem.

XXX.

Presbyter nec fit mercator, nec mercaturarcu-
pidin, rit() omiflo théologie Audio, fead mun.
nt, ta>S4l-
, " danas conferat fermocinattones, nec arma ferat.
nec cauGdicus fit, vel lites agat: nec in taber-
mi bibat more fecularium: ~~juramentum~~ etiam
ne jnrato. femper autem & (impliciter ferum di-
cat absque mendacio, ut fervi Dei docuerunt.

XXXI.

Diffinâe etiam peccatoribus infituet pteniten-
tiam, unicuique scilicet juxta meriti sui ratio-
nem, Gcuti probabilius eam afflequatur. Infirmis
& aegrotis canam Domini ministrabit, dum ta-
men valeant hanc deglutire: femimortuo autem
non porriget, quia Christus dicit, homo manduca-
cat hoc sacramentum.

XXXII.

Habebit etiam presbyter consecratum oleum
duplex: hoc infantibus, id egrotis paratum: &
rgrotos femper unget jacentes. Quidam vero r-
groti hoc nihili pendunt, & in rgritudine sua fe
non concedunt ungi. Dicam quid de iis docuit
Jacobus Domini apostolus, qui credentibus ait:
Trifletur «liqua veftrum? ertt eque «tume, p/aZ-
lat. Infirmetur qua m venir? inducet prtsbteret
tcclijn, tf tmt fuptr eum, «ageattr eum «lea in
nomme dentini, tJ oretio fidei f«lv«hit infirmum,

«UeviuLit «un» déminés : & fi in pttcetv Jit ,
remittentur et. Caq/trwnu etjv j &vvwMmv fectetn
vefire: & erede pre invietur, ut felvemini. Haec
locutus est Jacobus de ungendis «gratis. Ægro-
tns autem, prinquam inungatur, confitebitur ab
intimo corde, si quid peccati commiserit, pro
quo dignam non contulerit satisfactiorem, sicut
apostolus hic jam supra cum monuit t A nemo
præsumat ungere, nisi exoratus, & postperadam
confessionem. Si antea peccator fuit, ille negli-
gent, faciat jam demum confessionem, pnniicn-
tiam, fit elcmofyuam ante obitum suum, ut in-
ferno non adjudicetur, sed divina gaudeat mi-
serordia.

XXXIII.

Quatuor erant synodi pro vere fidei defenfio-
ne contra haereticos blasphemias erudantes in fan-
dam Trinitatem, fit Salvatoris nostri humanam
naturam. Prima Nicæa, ut hic antea memoravi-
mus. post eam altera Constantinopoli, e rjo.
epifeopis fandis Dei fervis: tertia Ephesi fuit, e
300. epifeopis. quarta vero Chalcedoni, ubi mul-
te aderant epifeoporum centurie. fit hi omnes
unanimes affensu omnia confirmarunt quas in Ni-
cæna Attuebantur synodo, & in quibus violata
fuit, ea omnia refecere. Quatuor ifte fynodi ad-
eo observande sunt Christi ecclesia, ut quatuor
codices. Multae ex illo tempore fuerunt
synodi, fed hæc quatuor erant firmissimæ. Exin-
xerunt enim ille heretical illas doctrinas, quas
adversus Deum heretice potuerunt haeretici. Oc
constituerunt pariter ecclesiasticum ministerium.

XXXIV.

Qua igitur audacia, o sacerdotes, istorum om-
nium delpexeritis constitutiones? Monachi enim,
unius hominis constitutiones tenent, fandi vide-
licet Benedidi, & secundum regulam ejus vivunt;
quam si violaverint, corrigunt statim omni cum
humilitate, juxta abbatis eorum sententiam. Vos
etiam habetis regulam: si vel eam legere volue-
ritis, videretis quid fit vobis constitutum. Vos
autem mundanis diledamini colloquutionibus,
vicecomites fieri, prepositi, seu ballivi, negleda
interea ecclesia vestra, dehis una constitutionibus.

XXXV.

Volumus, ut constitutiones perbibent, vos vo-
metipfos, prout Christianos decet, citius expedi-
re, ecclesiisque vestra sedulo indulgere. In ec-
clesia vero, ne vel fabulari liceat, aut-----lo-
qui: orationis enim domus est, & Deo conficere-
ta io fermonis spiritalis exercitationem. Nec in
ea quipiam bibat, aut indebite edat: cum fit il-
lis fandificata qui ibidem corpus Domini in fide
manducaverint. Hæc quamvis turpia faciunt ho-
mines, bacchantes fiespe, & usquead infaniambi-
bentes in domo Dei, contumeliose etiam & tur-
piter ludentes, quin & foedis iermonibus ipsam
hanc domum contaminantes: fatius eis foret in
ledis suis acquiescere, quam Deum ifiufonodir-
ritare.

Relique defunt.

CHRISTI

CHRETI

CAPITULA INCERTI AUCTORIS,

Loci, ft temporis ad ecclesie Regimen congeffa

TITULI CAPITULORUM. A P R Æ F A T I O.

I. De munere & dignitate sacerdotum.
 II. Quod facerdate/ debent orationi (f leBioni in-
 cumbere.
 III. C*»d vacantes, opificium exercent manuale/
 IV. Ad tyuodum venientes quid fecum ferent.
 V. Ut pami, vinum, Baqua, la miffa fint mun-
 dtiffima.
 VI. Ut jorminst ad altare in celbratioeu aaa acce-
 dant.
 VII. Ut facerdos falus non celebret.
 VIII. Ut mini non fantium ponatur ia ecclefiis :
 non meffet, non fanum, &c.
 IX. De non fevellendo in ecclefiis, &c.
 X. Ut lu ecclefiis nan flnt vaniloquia, ftc.
 XI. Ut miffa non celebretur, nifi in loco facr*,
 XII. Ut famina aov habitet cum facerdete.
 XIII. Ut facerdos ebrietatemfj tabernas fugiat, tj
 inordinata etiam convivia.
 XIV. Ut facerdoes, aherum parochianes ad fe aro
 alliciunt ob contrahendas decimas.
 XV. Ut facerdos, alterius clericum aro jubducat,
 XVI. De presbytero, qui dato munere, alterut ar-
 defiam ambterit.
 XVII. Ut nullus preibrtter agrotantem parvulum re-
 culet baptizare.
 XVIII. Vafa facra aro profananda.
 XIX. De febohs in ecclefin.
 XX. Ut prerbyter per villas fchoies habeant, &
 gratis parvulos doceant.
 XXI. De vita fanftas irftuenda praceptaplurima.
 XXII. De oratione dominica, f fymbolo dicendii.
 XXIII. De mane & vespere orando.
 XXIV. De die dominica cautiut celebranda.
 XXV. De falciipiendis bolpitibui fine munere.
 XXVI. De perfurio.
 XXVII. De falfo tellimomo.
 XXVIII. Ut facerdos quilibet mede aliquo plebem
 doceat.
 XXIX. De formula orandi.
 XXX. De eodem, (T de confiffione.
 XXXI. De peccatu in confiffione enumerande/.
 XXXII. Ut opera cantati' qnif; «c faciat, èT f«a-
 nam modo flent
 XXXIII. De mutuis parentum, & liberorum effi-
 XXXIV. Dr vera cantate.
 XXXV. Vi decima O rleemofyna tam ex wgv/rarie-
 ne debeantur quam t /mfliht.
 XXXVI. Ut m hebdomada ante quadragesimam, cou-
 felfiones & poenitentia fiant, &c
 XXXVII. Dt tijtrviliint quadragesima.
 XXXVIII. Ut jejulantium cibus pratermiffus paupe-
 rtim erogetur.
 XXXIX. Ut jejunium non folvatur ante vefperat. g
 XL. A quibus rebus it quomodo abftinendum ffit.
 XLI. De crebra corpora <7 fanguis Dmtuifufee-
 ptione ni quadsagesima.
 XLII. De lftibus & debitis in jejuni» remittendis.
 XLIII. Ut conjapes snvicem fe abftineant.
 XLIV. Ut pupulus excitetur ad crebram corporis &
 fanguinu domini fufceptonem, ftc.
 XLV. Ut miffet publica nos afficiat peculiaris.

O Bfecto vos, fratres dilectiffimi, ut erga (ab-
 ditarum plebium profitum ft emendatio-
 nem, vigilantiffima cura laboretis : qualiter illis
 viam falutis ofleudentes, ft eos verbis ft exem-
 plis inftituentes, & vos de eorum profedu, ftoos
 da veftm fidei agro, Domino noftro Jefu Chri-
 fto auxiliante, fuauofos illi manipulos reporte-
 mus. Obfecro etiam fraternitatem veftmam, ut
 hcc capitula, qu* ad emendationem vite brevi-
 ter digeffi, affidue legatis, & memori* veftis
 commendetis. & bonorum operum cultibus, five
 fandaram icripturum lcaionibus componatis vi-
 tam, ft emepdetis: ft cum fubditis plebibus, o-
 Bpitulautc Domino, ad regna coeleftia pergere cer-
 teris.

CAPITULA.

I.

Veraciter nolle debetis, & iemper meminiffe,
 quibus regendarum animarum cura comirulla effi-
 quod pro hia qui negligentia nofta pereunt, ra-
 tionem reddituri fumus; pro bis vero, quos ver-
 bis & exemplis lucrati fuerimus, praeium «ter-
 nx vita percipiemus. Nobis enim a Domino di-
 àum eft: *Far ellis fal terra*. Quod C populus fi-
 delis, cibus eft Dei- ejufdem cibi condimentum
 nos fumus. Scitote veftm gradum efte noftro
 Cgrsdui fecundum, ft pene conjunam efte. Si-
 cut enim epifcopi «petiolorum inecclafia, ita ni-
 mirum presbyteri ceterorum difcipulorum Domi-
 ni vicem tenent: ft illi tenent gradum fummi
 pontificis Aaron: ifti vero filiorum ejus. Unde
 oportet voe memores efte tanta dignitatis, me-
 mores veftirarcoofecrationis, memores facra, quam
 in manibus fufcepiftis, unàionis; ut nec vos ab
 eadem dignitate degeneretis, nec veftmam confe-
 cretionem irritam faciatis, nec manus facra un-
 Atone delibutas peccando polluat; fed cordis ft
 corporis munditiam conferventes, plebibus exem-
 p. plm bene vivendi praeberentes, his quibus prae-
 ftis, ducatum ad coeleftia regna pr«b

II.

Oportet vos afiduitatem habere legendi, fcin-
 ftantiam orandi: quia iufti viti vita leàione in-
 ftrmtur, oratione ornatur: & aCGduitate leàionis
 munitur homo a peccato, juxta illum qui dice-
 bat; *In corde meo abjcandi eloquia tua, ut aropac- rfd.* «*
 craa tibi. Hec funt enim arma, Jeàio videlicet
 fic oratio, quibus diabolus expugnatur; bec font
 inftumenta, quibus ceteru beatitudo acquiritur;
 his armis vitta comprimuntur; his alimentis vir-
 tutes nutriuntur.

III.

Sed fic fi quando t leàione qttis ceftet, debet
 manuui operatio fubfequi: quia otiofitas inimi-
 ca eft animat, ft antiques hoftis, quem a leàio-
 ne, five ab oratione, five ab operatione vacan-
 tem invenit, facile ad vitia rapit. Perufumnam-
 que leàionis difceitis, qualiter ft vos reàe viva-
 ris, ft alios doceatis: per ufum orationis, ft vo-
 bis, ft his, quibus in caritate conjunai eftis, pro-

Hoc ipfum effi Capitulate Theodulphi Aatellineofi*, editum (apri Toe IX. p. rlf).

p«AñCa valebitis · Per maouutn operariooctn dc
anno corpori· macerationem , dc vitii· alūnentatn ne»
CMJSTI Mbiū, dt veftris neceflūtatibus fabvenietu, fit ha-
bebit» quid ad neceflitatem patientibua porrigatis.

(fetando modo iolito ad fyoodum convenitis ,
veftimenta, dc libros, dc rafa fanda, quibus ve-
ftrum minifferintn de iujunāum officiam peraga-
tis» vobifeum afferte: necnon duo» aut tres cle-
ricos» five iaicos, cum quibus mifTarmfolennia
celebretis, vobifcum adducite: ut probetis, quam
diligenter quamque fludiofe Det lervitmm pera-
gatis.

V.

Panes, quos Domino in facrificium offertis,
aut a vobis ipfis, aut a veftris pueris, coram ro-
bis nitide ac fludiofe fiant. Et diligenter obfer-
vetis» ut pania, dc vinum, dt aqua, fine quibus
miff· nequeunt celebrari, mundiffime atque fl-
udiofe tradentur. Et nihil in his vile, nihil im-
probatur inveniatur , iufta illud quod ait feri-
ptwa : *Sit timor Demhu* oOH/cam, *ff* cnav ditor»
tia *atn&a faite*. Vinum , cruciatum figoificat
quem pro nobis fuftiouit Dominus nofter: aqua,
populum pro quo fngninena fuum effudit Chri-
Aus.

VI.

Fpnin·, miffam faccrdote celebrante , nequa-
nuam ad altare accedant, led locis fuis fiant: de
ibi faendoa earum oblationes Deo oblaturus ac-
cipiat. Memores enim effe debent femine infir-
mitati ime , dt fexus imbecillitatis : dc idcirco
fonta quolibet in miniflerio ecclefia contingere
pertimefcant t quia etiam laici viri pertimefcere
debent, ncOza poenam fubeant, qui dum arcam
Domini extra ordinationem contingere voluit,
Domino percutiente interiit.

VII.

Sacerdos miffam folus nequaquam celebret ,
quia, fient illa celebrari non poteft fine faluta-
tione facardotu, dc refpooftione plebis, admoni-
tione foccrdolis nihilo minus pleb..... ita nimi-
rum nequaquam ab uno debet celebrari. Effe e-
oim debeat qui ei circaentem, quos ille foluter,
a quibus ei refpondeatur : dc ad *memoritm filii*
reducendos eft ille dominicus ferino·. *ūfaamp*
farnt d·· vel trti m nomino mro tongregatt , iH
fetm ff ego la medio svevi·.

VIII.

Videmus crebro in erclefiis mette» de fcnm
eongerit. Unde volumus ut boc penitus obferve-
tur, ut nihil ibi ecclefia prster veftimenta eccle-
fiafitea, dt vafa fimfta, & libri recondantur. Ne
font ū alia ibi quam oportet negotia exercean-
tur, - Domino audiamus; *Domm* ■·*«», dvm«/ o-
rationii vocaHtur , ovs autem fectfliū eam faluu-
cam latroumet.

IX.

Antiquas la his regionibus inecclēfiis fepeliē-
dorum mortuorum alus fuit, ut plerumque loca
divino caltai mancipata , dc ad offerendas Deo
boftias pn·parata , coemeteria five polyandria *a-
ffa foot, id eft, tumnli mortuorum. Unde volu-
mus, ut ab hac re deinceps abftineatur. Et ne-
mo in ecclefia fepeliatur, nifi forte talis fit per-
fona facerdotis, aut cujuslibet iuftihominis, qui
per vim meritum talem vivendo fuo corpori de-
fonffo locum araniffivt. Corpora vero» quae an-
tiquitus in ecdcuts fepnlta funt, nequaquam pro-
jiciantur: fed tumuli qui apparent, protundius in
terram mittantur. Et pavimento defaper faffo ,
mtoO tamalonim veftigio apparente, ecclefia re-
verearis fervetur . UbT vero tanta eft multitudo
cadaverum, ut hoc facere difficile fit, locus ille
Cttāl. Générat. Toot. XIX.

īro * myfterio habeatur , ablato inde altati . At
i eo loco oooftituto, ubi religiofe dc pure Deo
facrificium offerri valet.

X.

Non debere ad ecclefiam ob aliam caufam con-
venire, nifi ad laudandum Deum, dt ejus fervi-
tium facieodom, (latuimus. Difceputiones vero
dc tumultus, dt vaniloquia, dc cetera aāiones ab
eodem faaffo loco penitus prohibendas funt. Ubi
enim Dsi nomen invocatur. Deoque facrificium
offertur, angelorum ioeffe frequentia noo dubita-
tur.* pericufotum eft tale aliquid dicere, vel age-
re, quod fanffo loco non convenit. Si enim Do-
minus illos de templo ejecit, qui viāimas quas
fibi offerebantur emebant vel vendebant.* quanto
Bmagis illos iratus inde abjiciat, qui mendaciis ,
vaniloquiis, rifibus, dt hufjucmodi nugis locum
divino cultui mancipatum foedant?

Miffarum folemnia nequaquam alibi niG in ec-
clefia celebranda fini , non in quibuslibet domi-
bus dc in vilibus locis, fed in loco quem elegerit
Dominus , iuxta illud quod feriptum eft : *Filid* oC.M.
w efferat MocmJU tua in omni liet fuene viderit,
led in loca jnem degent Dominae, ut ponat nomen
fatm ill. Exempta ratione eorum qui in exerci-
tu per gentes ad hoc opus habent tentorie dt al-
taria-dcdicala, in quibus miffarum foieimaia ex-
pleantur ,

XII.

C Nulla femina cum presbytero in una domo ha-
bitet . Quamvis enim canones matrem , dc foto-
rem, dc hufjmodi perfonas, in quibus nulla fit
fufpicio, cum illo habitare concedant.* hoc no-
modis omnibus idcirco amputamus, quia in ob-
fequio, five in occasione illarum veniunt alie fp-
minas , quas noo funt ei affinitate conjuoffas, dc
eum ad peccandum illiciunt.

XIII.

Obfervndum vobis eft, ut dt vos ab ebrietate
abftineatis. dc ut plebes vobis fubdita abftineanc
fe, illis prrdicetis . dc neque per tabernas eatis
bibendo, aut comedendo: neque aliorum domos,
aut vicos , curiofitate qualibet peragretis: neque
cum fcemulis, aut cum quibuslibet dc impuris per-
fonis convivia exerceatis, nifi forte paterfamilias
quilibet vos ad domum fuam invitaverit, dc cum
coojuge fua » dc prole velit vobifeum fpirituali
gaudio letari, dc verborum veftroram refe&io-
nem accipere, dc vobis refeffioem carnalem ca-
ritatis officio exhibere. Oportet enim, ut liquan-
do quilibet fideliam carnalibus vos reficit epulis,
a vobis reficiatur epulis fpiricualibus.

XIV.

Nullus presbyter fidelibus faoffc Dei ecclesi-
dc alterius presbyteri parochia perfuadeat ut ad
fuam ecclefiam concurrant , reliffa propria cede-
fia, dc fuas decimas fibi dent . Sed unufquifque
fua ecclefia dc populo contentus , quod fibi non
vult fieri, alteri nequaquam faciat , fuxta illum
Eevangdicum fermement.* *Saecaaf» vnIM nt fe* ***.
cliant viti kenleti, kee eadem faute tUu . Quif-
quis autem contra hec conftituta venerit, aut hia
monitis noftri» reniti lentaverit ; 'aut gradum fe
fciaat amiTurum , aut iu carcere longo tempore
detinendum.

XV.

Hoc quoque modis omnibus prohibemus , ut
nullus veftrum alterius clericum follicitet, aut>
cipiat. quia gravis de hac re iu facris canonibus
fententia eft.

XVI.

Si quis presbyter iorentus fuerit alicui clerico

Yy

aut

¹ -aut laico munera dare aut dedisse . ut ecclesiam
URtsr aiter'u* Pr«by«r¹ fubripiat.* Iciat fe pro hac rapina
fle (zva cupiditate aut gradum amiffurum,
aut io carens «rumoa longo tempore poenitentiam
ageodi detinendum.

XVII.

Si parvulus aegrotans ad quemlibet presbyterum baptifmi gratia de cujuslibet parochia allatus fuerit , ei baptifmi facramentum nullo modo negatur. Si quis hoc munus petenti concedere detreflaverit , fle ille parvulus abfque baptifmaris gratia mortuus fuerit: noverit fle ille qui eum non baptizaverit , pro ejus anima rationem redditurum.

XVIII.

Nullus facerdos feu laicus prefumat calicem , aut patinam , aut quaelibet vafa facra , fit divino cultui mancipata , ad alios ufus retorquere. Nam quicumque de calice (aerato aliud bibit prpter Chrifti fanguinem oui in (aeramento accipitur , & patinam ad aliud officium habet quam ad altaris minifterium: deterrendus efl exemplo Baltaffar , qui dum vafa Domini in ufus communes affumpfit , vitam pariter cum regno amiffit.

Si quis ex presbyteris voluerit nepotem fuum , aut aliquem confanguineum , ad fcholam mittere in ecclefiis que nobis conceffe funt ad regendum , ei licentiam id faciendi concedimus.

XX.

Presbyteri per villas fit vicof fcholas habeant : & C quislibet fidelium fuos parvulos...ad...difcendas literal eis commendare vult , eos fueipere , & docere non renuam ; fed cum iumma caritate eos doceant , attendentes illud quod fetiptumeft : & Mtm doffi fuerint , fulgelunt iplendurfir-
muttienti: Chjui ed iufaticm erudiunt multo/ , fulgebunt iju¹ fi fallet iw perpetuat eteinitoiet. Cum ergo eos docent , nihil ab eis pretii pro hac re exigant , nec aliquid abeis accipiant : excepto quod eis parentes ex caritatis Audio fua voluntate largientur.

XXI.

Cum ergo omnium facrarum feripturarum pagine , inftrumentis bonorum operum referte fint , & per fandarum feripturarum campos poffint inveniri arma quibus vitia comprimantur , & virtutes nutriantur.* placuit tamen nobis hu.cnofiro capitulario inferere fententiam cujufdam patris de iuftramentis bonorum operum , in qua magna brevitate , quid agi , quid vetari debeat , continetur. In primis Dominum Deum diligere ex toto corde , tota anima , tota virtute.* deinde proximum fifum tanquam feipfum : deinde non occidere , non adulterari , non facere furtum , noti concupifcere rem proximi , non falium teffimonium dicere , honorare omnes homines , & quod fibi quis fieri ab alio non vult , alii ne faciat: abnegare femetipfum fibi , ut fequatur Chriftum , corpus caffigare , delicias non ampleffi , jejuniu amare , pauperes recreare , nudum veffire , infir-
num vifitare , mortuum lepelire , in tribulatione oppreffo fubvenire , dolentem coniolari , a fzculi faftibus fe facere alienum , nihil auton Chrifti pizponere , iram non perficere , iracundiae tempus non refervere , dolum in corde nou retinere , pacem fallam non dare , caritatem non derelinquere , non jurare , ne forte fiat perjurium , veritatem ex corde & ore proferre , fit malum pro malo non reddere , injuriam oon facere , fed fibi & fidam patienter fufferre , inimicos diligere , maledicentibus fibi non remaedicere , (ed magis benedicere , perfecutioncin propter iuftitiam fuffinere ! nou effe

A fuperbum , non vinolentum , non fomnolentum non multum edacem , non pffflun , non tnnrmur-
rantem , non detrafflorem ! fpem fuam Domino c ....

committere , bonum aliquid in fe cum viderit , Domino applicet , non ubi ; matum vero femper a fe faftom fciat , fle fibi reputet: diem iudicii timere , gehennam expavefeere , vitam «ternam omni coocupifcentia (pirituali defiderare , mortem quotidie ante oculos fufpefflam habere , aflui vita fue omni hora cuftodire , in omni loco Deum fe refpicere pro certo (cire , cogitationes malas cordi (uo advenientes mox ad Chriftum allidere , fit feniori fpirituali patefacere , Os fuum a malo vel pravo eloquio cuftodire , multum loqui non amare , verba vana aut rifui apta non loqui , rifum multum , aut exceffum non amare leffiones (anffas libenter audire , orationi frequenter incumbere , mala fua prsterita cum lacrymis vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri , de ipfis malis de cetero emendare , defideriacanis non perficere ! voluntatem propriam odiffe , prceptis facerdotis fle pneceptoris in omnibus obedire , etiamfi ipfe aliter , quod abfit , agat , memorans illa dominica praecepta , io quibus habetur ; & «4 dicant fucite , y«4 autem fatim* nubtefa-

Mutb. ft. cere : non velle dici fanflum , antequam fit , fed prius mereri fanflus effe , quod verius dicatur : precepta Dei faffis quotidie adimplere , caftitatem amare , nullum odiffe , zelum fle invidiam non habere , contentionem nou amare , elationem fugere , (eiores venerari , juniores diligere , in Chrifti amore pro inimicis orare , cum difcordantibus ante (olis occafum in pacem redire , fit de Dei mifericordia nunquam deperare. Ecce h«c funt inftrumenta artis fpiritualis , que cum fuerint a nobis die noffluque Hiceffabiliter adimpleta , fle in die iudicii reconfignata , merces nobis a Domino recompenfabitur , quam ipfe promiffit.* & «ftn eculet nun vidit , nec auri/ audivit , nec in cur huminit ctfcendit , quant properavit Deui bit qui dilgunt tum.

Commonendi (unt fideles , ut generaliter omnes a minimo ufque ad maximum orationem dominicam fit fymbolum difeant.* fle dicendum eis quod in his duabus fententiis omne fidei Ghnftianr fundamentum incumbit . Et nifi quis has duas fententias memoriter tenuerit , & ex toto corde crediderit , & in oratione fiepiffime frequentaverit , catholicus effe non poterit. Conflitutum namque efl , ut nullus chrifmetur , neque baptizetur , neque a lavacro fontis alium fufeipiat , nequi coram epifcopo ad confirmandum quemlibet teneat , nifi fymbolum & orationem dominicam memoriter tenuerit ; exceptis his , quos ad loquendum ctas minime perduxit.

XXIII.

Dicendum illis , ut fingulis diebus , qui amplius non poteff , faltem duabus vicibus oret , mane fcilicet & vefpere , dicens fymbolum , five orationem dominicam. & fit . pletmeilli me , oeffrere mei ,
Evel etiam , Deut propitiat efa mibi pecceturi : Et Domino gratias agens pro quotidianas vit* com* meatibus , & quia fe ad imaginem fuam creare dignatus fit , & a * peccatoribus (egregare . His albs , & folo Deo creatore fuo adorato , fandos invocet , ut pro fe intercedere ad majeffatem divinam dignentur. Hec facient quibus baffiliclocus prope eft in baffilica . Quivero in itinere , aut pro qualibet occafione in bivii aut in agris efl.* ubicumque eum hora matutina vel vefpertioa invenerit , fic faciat , (ciens Deum ubique prafentem effe , dicente pfalmifla : ! » utenti loce domine- uf-t. itonii efut. Et.* Si efceftdro inccelum , fuiHet , ttc.* /-1. v»

XXIV.

XXIV.

riaistr Ttro U^o 0° c^o s^o co Oeus lucem
*** itI rondidit, in co mannann eremo pluit, in eo re^s
demptor humani generis sponte pro salute nostra
mortuus refurrexit, in eo Spiritum sanctum su-
per discipulos infudu, tanta effe debet observan-
tia: ut praeter orationes, sic missarum solennia,
sic ea qu^o ad vefcendum pertinent, nihil aliud
fiat. Nam sic neceffitas fuerit navigandi, five iter
agendi, licentia datur; ita dumtaxat, ut ex oc-
catione miss^o sic orationes non praetermittantur.
Conveniendum est fabbato die cum luminaribus
cuiuslibet Christiano ad ecclesiam: conveniendum
est ad vigilias, five ad matutine officium: con-
currendum est etiam cum oblationibus ad missa-
rum solennia. Et dum ad ecclesiam convenitur,
nulla causa dici debet vel audiri, nulla iurgia
funt habenda, sed tantummodo Deo vacandum
est in celebratione videlicet facrorum officiorum,
exhibitione elemosynarum; de in Dei laudibus
cum amicis, sic proximis, sic peregrinis spiritali-
ter epulandum.

XXV.

Admonendi sunt, ut hospitalitatem diligant,
sic ut nulli hospitium praebere detredent: de fi-
cui forte hospitium praestiterint, nullam ab eo
smercedem accipiant, nisi forte ille qui recipitur,
sponte sua aliquid det: dicendumque illis quali-
ter multi per hospitalitatis officium Deo placue-
runt, dicente apostolo: *fer banc enim placuerunt*
quidam Deo, angelis hospitio susceptis. Et iterum: *C*
Hospitalia invicem sine murmuratione. Et ipse Do-
minus disciturus est in iudicio: *Helpet eram, o^s*
celegitit me. Sciant (ane quicumque hospitalita-
tem amant, Christum se in hospitibus recipere.
Nam ille modus hospitalitatis non solum inhu-
manus; sed etiam crudelis est, quo nunquam
hospes in domum ante recipitur, nisi prius dan-
di hospitii merces compenietur; sic quod Deus
agere iussit pro perceptione regni caelestis, pro
acquisitione terrenarum rerum agatur.

XXVI.

Praedicandum est etiam, ut perjurium fideles
caveant, de ab hoc summo opere abstineant: scien-
tes hoc grande (celus esse, sic in lege de prophe-
sis five evangelio prohibitum. Audivimus enim Do-
minus disciturus est in iudicio: *Helpet eram, o^s*
celegitit me. Sciant (ane quicumque hospitalita-
tem amant, Christum se in hospitibus recipere.
Nam ille modus hospitalitatis non solum inhu-
manus; sed etiam crudelis est, quo nunquam
hospes in domum ante recipitur, nisi prius dan-
di hospitii merces compenietur; sic quod Deus
agere iussit pro perceptione regni caelestis, pro
acquisitione terrenarum rerum agatur.

XXVII.

Dicendum est eis, ut a falso etiam testimonio
se abstineant: scientes sic hoc gravissimum scelus
esse. sic ab ipso Domino in monte Sinai prohibi-
tum, dicente ipso Domino: *Non falsum testimonium*
dixerit: five: Teflit falsum non est impunitum. Sciat
se etiam quisquis hoc perpetravit, au: tali poeniten-
tia purgandum, ut superius dictum est de perjurio,
ut tali damnatione, aut excommunicatione dam-
nandum, sicut superius insertum est. Dicendum-
que illis est, quod summa stultitia est, si quis pro
cupiditate argenti sic auri, aut vestimentorum, aut
cujuslibet rei, aut, quod creberrime contingere so-
let propter, ebrietatem, in tam grande scelus vo-
luerit corrumpere; ut aut septem annis in araa anu-
Coacti. Central. Ton. XIX.

na fit, aut ab ecclesia repellendus, dicente Domi-
no: *Si idprode/i boni, si lucretur letum mandam, ARNO*
& a«a» sua detrimentum faciet: quippe, cum a CHRraTI
liis videatur pius exilire, fibimet crudelis existat. *«« .
XX VIII.

Hortamur vos paratos esse ad docendas plebes.

Qui scripturas fecit, praedicet scripturas; qui vero
nefecit, faltem hoc quod notissimum est plebibus
dicat; ut declinent a malo, sic faciant bonum;
inquirant pacem, sequantur eam.* quia oculi Do-
mimi super iustos, sic aures ejus in preces eorum/
vultus autem Domini super facientes malum, ut
perdat de terra memotiam eorum. Nullusergofe
excusare poterit, quod non habeat linguam, un-
de possit aliquem edificare. Mox enim ut quem-
libet errantem viderit, prout potest, sic valet,
aut arguendo, aut oblectando, aut increpando,
ab errore retrahat, sic ad peragendum bonum op-
us hortetur. Cum vero, Domino opitulante,
ad synodum io unum convenerimus, sciat nobis
unusquisque dicere quantum, Domino adjuvan-
te, laboraverit, aut quem frudum acquiescent: sic
fi quis forte nostro indiget adjutorio, nos cum
caritate nihilo minus ei pro viribus adjutorium
ferre differemus.

XXIX.

Admonere debetis fideles, ut afflidu fratrem sic
studium habeant orandi. Ipse autem orandi mo-
dus talis esse debet: ut primo, dido (ymbolo,
quasi fidei fuz recentito fundamento, dicar quif-
quis est tribus vicibus: *Qui plasmasti me, misere-****. *.
rt mei; sic tribus vicibus: *Dent preptim esse mi-*
bi peccatori. Et compleat orationem dominicam.
Si ergo locus aut tempus exierit, deprecatur fan-
ffos aponois, five martyres, tit pro eo interce-
dant; sit armata fronte ligno crucis, elevatis cam
corde mambus & oculis, Deo gratias agat. Si
vero tempus ad hrc omnia peragenda minus suf-
ficiens est, sufficiat tantum, *Qui plasmasti me, ««*.*
mtferere mei; Et, *Dent piapitim esse mtbi peccato-*
r». sic oratio dominica tantum, cum gemitu sic
contritione cordis.

XXX.

Omni enim die Deo in oratione nostra, aut
femel, aut bis, aut quando amplius possumus,
confiteri debemus peccata nostra, dicente Prophe-
ta: *BebHum meum cognitam nbi feci, fff injusti.* T/H i«
liar meet non abfcondi. Dixi. Confitebor adereritit
me in iustitias meut, Domino, fit ta remiffitit imple-
tutem peccate mei. Falta etenim confessioe cum
gemitu sic lacrymis Domino in oratione, reci-
tandus est psalmus quinquagesimus, five vigesi-
mus quartus, five vigesimus quintus, atque alii
ad rem pertinentes, fit sic complenda est oratio.*
quia confessio, quam sacerdotibus facimus, hoc
nobis adminiculum affert, qui accepto ab eis fa-
lutari confilio, saluberrimis prenitenti obferva-
tionibus, five munitis peccatorum maculas dilui-
mus. Confessio vero, quam Deo soli facimus, ia
hoc juvat, quia quanto nos memores fumus pec-
catorum nostrorum, tanto horum Dominus obli-
vifcitur: sic e contrario, quanto nos horum obli-
vificimur, tanto Dominus reminifcitur, dicente
eo per prophetam: *Et peccatorum tuorum eue me: reni. tt,*
minere: Tu autem memor esto, quod David pro-
pheta fecisse testatur, cum dicit: *Speniam mi tf* ».*
quitatem meam ego cognosce, & peccatum meum co-
ram me est femper.

XXXI.

Confessiones dande sunt de omnibus peccatis, oa*p*c«
qu^o. five in opere, five in cogitatione perpetratur.
Odo sunt principalia vitia, sine quibus vix
ullus iuvmri potest. Est enim gastrionurgia. hoc
Yy a est,

— eſt, ventris ingluvies; fecundum, fornicatio, ter-
tium, acedia, five triſtitia; quartum, avaritia;
... quintum» vana gloria; ſextum, invidia,* ſeph-
mum, ira; odavum, ſuperbra. Qpando ergo qu-
ad confeſſioem venit, diligenter debet inquiri,
quomodo aut qua occaſione peccatum perpetra-
verit quod peregreſſe confitetur. ſic juxta modum
fadi debet ei poenitentia indicari. Debet ei per-
fuaderi ut de pervertis cogitationibus faciat con-
teſſionem, & nominari debet ei ſecundus uuum
quodque vitium dicere, ſit ſuam de eo confeſſio-
nem accipere.

XXXII.

Eſurientes ſatiandi ſunt, fidentes potandi, nu-
di operiendi, infirmi At qui io *carcera* ſunt, vi-
fitandi, ſic hoſpites colligendi, dicente Domino;
A-uc. *Eſurivi enim, ſi deſtitui mihi manducare, &c.* Nam
hzc omnia, Ac in ſe quique debet *ſpecialiter a-*
gere, Ac in aliis temporaliter adimplere. quia pe-
ne nihil poſſunt hac omnia proficere ad vitam
«ternam capeſtendam, ſi luxurioſe, ſuperbe, in-
vide, Ac, ne ſi quia replicem, ſi vitioſe ſcinor-
dinate quis vivat, Ac ceteris bonis operibus non
vacet. Qb) ergo videt ſe Chriſtum non habere,
7- qui dixit, *Ego ſum pauper vivit ſar de cſio deſcen-*
di, ſic charitatem qua eſt paſtus anima noo ha-
bet, cſurit quidem. ſed ſi ſemper bona opera
Chriſti adjungit, Ac caritatis ſe dulcedine replet,
cſurientem omnino ſemper pavit. Qui ſe videt
dodrina Spiritus ſandi, At ſeripeuratur fandar-
um fluentir carere, ſitens eſt. ſed ſi ſe fluentis
verbi Dei irriget, Ac mentem ſuam ſpiritalis po-
culi ducedine inebriet, ſe ſitientempotavit. Qui
induit ſe juſtitia five ceteris virtutibus, nudum
ſe procul dubio veſtit, ſi in ledo vitium ſuo-
rum jacet. Ac morbo iniquitatis ſua laborat, Ac
ſunibus peccatorum fuorum confridus eſt. Ac vi-
tiorum obſtitit pariete, Ac io tenebris iniquitatis
ſua eſt, infirmus quidem eſt; ſed ſi de ledo vi-
tiorum per confeſſionem egreditur, ſic per poen-
itentiam lamenta vinculis peccatorum abſolvit,
ſic ad lucem bonorum operum egreditur, infir-
mum ſe io carcere poſitum ſe procul dubio viſi-
tat. Sin hujus vita via videt ſe laborare, ſic vi-
tiorum procella quaſi quadam aeri* intemperie in-
quietari, Ac receptaculum bonorum operum non
habere, ſciat ſe in itinere poſitum *hoſpulo* ege-
re. At ſi ſe ad virtutum domum deducat, & ſe
io earum tutamine icepſet, hoierem quidem
ſuſcepit. Qux omnia ſibi ſpiritualiter exhibet,
Chriſtum in ſe, cujus ipſe membrum eſt, poſcit
potat, veſtit, viſitat ac (uſcipit).

XXXIII.

Admonendi ſunt fideles ſancti Dei eccleſie,
ut filios ſuos, ſic filias ſuas edoceant parentibus
obedientiam exhibere, dicente Domino: *Fili*,
bonorifica patrem tuum. Nam Ac ipſi patentes erga
filios ſuos ac filias modelle debent agere, dice-
nte apoſtolo; *Et vos parentes, nolite ad iracundiam*
provocare filios veſtros. Et hoc dicendum eſt eis,
ut ſi illi genitili aſſedu parcere velint injuriis fi-
liorum, non has impune Dominus finit, niſi for-
te digna prenitentia exhibeatur: ſic quia levius eſt
filii parentum quaelibet flagella ſuſcipere, quam
Dei iram incurrere.

XXXIV.

Admonendus eſt populus, quod hec ſit vera ca-
ritas, quz Deum diligit pluquam ſe, ſic proxi-
mum tanquam ſe. quz nihil vult alii facere, niſi
quod ſibi vult fieri; ſic plura quz recensere lon-
gum eſt. Nam quicumque in potu, ſic cibo, Ac
dandis atque accipiendis rebus caritatem putant,
a.». i.». Ma mediocriter errant, dicente apoſtolo. *Regnum*

Λ #6 *• «*but & potat.* Nam Ac ipſa quando
cum caritate ſiunt, bona ſunt, At inter virtutes
computanda ſiunt»

XXXV.

Admonendi ſunt qui negotiis ac merestouibus
rerum invigilant, ut non plus terrena lucra quam
vitam cupiant ſempiternam. Nam qui plus de re-
bus terrenis quam de animi ſua («lute cogitat,
valde a via veritatis aberrat, Ac juxta quemdam
ſapientem» ia via ſua perdidit intima fui. Se-
luendus eſt in hac parte, ſicut in ceteri*, apo-
lieua ferme, qui ait. *Et ne quit ſuperpedatim, & nef*
nryw circumveniat in negotio proximum ſim: vin-
dex eſt enim Dent de hit ommbu/. Sicut enim ab
his qui labore agrorum, Ac ceteris *labonbut*, vi-
dum atque veſtimentum quaerunt, At neceſſaria
nſibus humanis acquirere inhiantes inſunt, deci-
me At eleemoſynn dande ſunt, ita his quoque
qui pro neceſſitatibus ſuis negotii* inſunt faci-
endum eſt. Unicuique enim homini Deus de-
dit artem qua paſcitur. At nuſquique de arte
ſua, de qua corporis neceſſaria ſubſidia habet,
anime quoque, quod magis neceſſarium eſt, ſub
fidium adminiſtrare debet.

XXXVI.

Hebdomada prima ente initium quadageſimat
conſeſſioes ſacerdotibus dande ſunt*, poenitentia
accipienda, dilcordantes reconciliandi, de omnia
jurgia fedanda, At dimittere debent debita invi-
cem de cordibus ſuis, ut liberius dicant: *Dimittit*
C/s nobis debita noſtra, ſicut ſi nat dimittantur debito-
ribus mſtris: ſic ſic ingredientis in beate quadra-
geſimz tempus, mundis & purificatis meatibus
ad fandum paſcha procedant, & per poeniten-
tiam & renovent, que eſt ſecundus baptiſmus.
Sicut enim baptiſmus peccata, ita & poenitentia
purgat. at qui poſt baptiſmum peccat, denuo non
poſteſt baptizari. Hoc medicamentum a Domino
poenitentiz datum eſt, ut per eam vice baptiſmi
peccata poſt baptiſmum diluantur. Septem enim
modis peccata dimitti ſcripſurz ſande demon-
ſtrant. Primo enim in baptiſmate, quod propter
remiſſionem in peccatorum datum eſt. Secundo, per
martyrium, juxta illud quod ait pfahniſta; *Bea-*
tus cui aſa imputavit Domiant peccata: quia jux-
ta ejufdem David ſenteuriam, remittuntur pec-
cata per baptiſmum, reguntur per poenitentiam,
noo imputantur per martyrium. Tertio, per ele-
moſynn, juxta Daniele, qui profano Nabu-
chodonofor ait: *Peccata tua eleemoſynit redime* ra A* <». «.
mifericordit pauperum. Et illud: /gnem mdentem t-1/7
ex/ragat/ <*<», *ſi eleemoſyna extinguit peccata.* Et
Dominus in Evangelio; r<raa/awra date eleemoſ-
*rw, *ſi ecce remua munda ſunt vobis.* Quarto, ſi
remittat quis peccanti in ſe peccata ſua, juxta il-
lud: *Dimittite ſi dimittetur vobis. Date, ſi dabi-*
tnt vſbu. Et illud: *Sic ſi Puter veſter dimittet vo-*
bſ peccata veſtra, ſi remiſerteit unicuique de cordibus
veſtris. Quinto, ſi per praedicationem ſuam quis,
Ac bonorum operum exercitium, *ſiſit ab errore*
ſuo convertat, juxta illud quod afr apoſtolus:
Quoniam ſi converti fecerit quit peccaterem ab errare 7< <*. r-
via ſua, ſalvabit amaram ejut a morte, *ſi cooperiet*
multitudinem peccatorum. Sexro, per caritatem,
juxta illud: *Curitat Dei cooperiet multitudinem pec-*
catorum per Jeſum Cbnſtum Dominum noſtrum. Se-
ptimo per poenitentiam, juxta quod ait David:
Converſut ſum in arumna mea, dum conſeſſer[ſ]pina. rſ>». u

XXXVII.

Ipſa autem quadageſima cum ſumma obſerva-
tione cuſtodiri debet, ut jejunium in ea, præter
dominicos, qui abſtinentiz ſubredi ſunt, nulla-
tenus reſolvatur; quia *ipſi dies, decimx ſuntan-*
ni no-

—ni nostri, quo cum omni rvligiotusli fantitatAcoMencionM esse debent, fed in Dei laudibus
 12Hadri<irao^ri debemus. Nulla enim In his occasio fit
 ... reiolvendi jejunii quia alia tempora fbiet jeju*
 anum eatitatis caula diffolv!, isto vero nullatenus
 debet: quia alio tempore jejunare, io voluntate
 bt arbitrio cujulibet positum est, io hoc vero
 noa jejunare, pteceptum Dei traofcendere est;
 fit ia ali tempore jejunare, premium abstinen-
 tie acquirere est, io hoc vero, prater infirmos
 Mt farvulM, quifauis non jejunat, pomari fibi
 acquirit t quia eodtem dies Dominus per Moy-
 &tn, fle per Eliam, fit per femetipfum facro je-
 junia «oofecrayit.

XXXVIII.

Diebus vero jejunii eleemofyna facienda est,
 fit Cibum five potum, quo quique uti debuit fiB-
 tiones, vigili*, cleemofync non commendant.

XXXIX.

Solent plures qui fe jejunare putant, mox ut
 fignutn audierint, ad horam nonam manducare:
 qui nullatenus jejunare credendi funt, fi mandu-
 caverint t antequam vespertinum celebretur offi-
 cium. Concurrendum est enim ad mittas, de au-
 ditis miflarum folemnibus, five vespertinis officiis,
 largitis eleemofynis, ad cibum accedendum est.
 Si vero aliquis neceffitate confriftur fuerit, ut
 nd mittam convenire non valeat. «limata veiper-
 tina hora, completa oratione (ua, jejunium ab-
 folvere debet.

XL

Abftioentia vero in his diebus pene omnium
 deliciarum esse debet, fit tobie Ac caste viven-
 dum. Qjit vero ovis, cafeo, pifeibus, vinoabfti-
 nere poteft, magne virtutis est, qui autem his,
 aut infirmitate interveniente, aut quolibet opere,
 abftinere nonpoteft, utatur tantum, ut jejunium
 ufque ad vefperam folemniter celebret; fitvinum
 non ad ebrietatem, fed ad refectiorem corporis
 viatitij- fui fumat. A cafeo vero, lafte, butyro Ac ovis
 iK*a'er**
 iK*a'er**
 ukf. i.

XLI.

Singulis diebus dominicis in quadragesima,
 praeter hos qui excommunicati funt, f.cramenta
 corporis Ac (anguinis Chrifti fumeoda funt. Et
 in cpna domini, vigilia pafchae, fle in die refur-
 rectionis domini, penitus ab omnibus hominibus
 communicandum est. Et ipfi dies pakhalis heb-
 domade omnes «quali religione colendi funt.

KLII.

In his jejuniorum diebus null* lite*, nulle

fit in opere oeceffario perfiftendum. Arguit enim anno
 eös qui contentiones de lites quadragesim* tem-
 CH'USTI
 pota ConQuiuat, fle qui debita a debitoribus exi-
 gunt, dominus per prophetam dicens. 'Dcctindit u'lt' .t.
 jtttM vtfirf invonitur vthmtnti vtftrn, & om-
 *O dthttrti vtftrf rtpitih: teet nd litti & contin-
 tinnt jtjnnnii, & ptrentitii pugno impii.

XLIII.

Abilinendom est enim in his facrariffimis die-
 bus a conjugibus, fit caste At pie vivendum, fit
 fanftificato corde fle corpore ifti fanfti dies tran-
 figantur, Ac fic perveniatur ad diem (iodum pa-
 tchae quia pene nihil valet jejunium quod con-
 jugali macula vel opere polluitur, Ac quod ora*

XLIV.

Admonendus est populus ut ad facrofantum
 facramentum corporis & (anguinis domini nequa-
 quam indifferenter accedat, nec ab hoc minime
 abftineat: fed cum omni diligentia atque pruden-
 tia eligat tempus, quando aliquamdiu ab opere
 conjugali abftineat, & vitiis fe purget, virtutibus
 exornet, eleemofynis fit orationibus infiftat, fit fic
 ad tantum (aeramentum accedat. Quia ficut pe-
 riculofum est, impurum quemque ad tantum fii-
 cramentum accedere; ita etiam periculofum est
 ab hoc prolixo tempore abftinere, fola ratione
 eorum qui excommunicati, non quando eis li-
 bet, fed certis temporibus communicant, & re-
 Cligiofis quibufque fanfte viventibus, qui peneotu-
 ni dic id faciunt.

XLV.

Ut Ac mitte qux per dies dominicos peculiares
 a facerdotibus fiunt, non ita in publico fiant,
 ut per eas populus a publicis miflarum folemnibus,
 que hora tertia canonice fiunt, abftrahatur.
 Qui4 pedimus ufis est apud quofdam, qui in die-
 bus dominicis, five in quibufque feftivitatibus,
 mox mittam celebrare etiam pro defunctis fi au-
 dierit, abfcedit, Ac per torum diem a primom*
 ne ebrietati Ac comettationi potius quam Deo de-
 fervit; admonendus est populus, ut ante publi-
 cum peraftum officium ad cibum non accedant,
 Ac omnes ad publicam fanftam matrem ecclefiam
 Dmittarum folemnia Ac przdicationom audituri con-
 veniant; fle facerdotes per oratoria nequaquam
 miffas nifi tam caute aute fecundam horam ce-
 lebret, ut populus a publicis folemnibus non ab-
 ftrahatur. Sed diverfi facerdotes, qui in circuitu
 urbis, aut in eadem urbe funt, five populus, ut
 praediximus, in unum ad publicam miflarum ce-
 lebrationem convenient, exceptis Deo factatis fç-
 minis, quibus mos est ad publicum non egredi,
 fed claustris monafterii contineri.

LEGES ECCLESIASTICAE

Sancti Edward! Regis (a) Et confeffbris e fiecularibus fuis deprompte.

TITULI LEGUM ECCLESIASTICARUM. E III. Dt jnftitin fnnln tochjüt.

I. Dt cltricii & poffeffionikui torum.

II. Dt ttmportknt iT diikni pneu regii.

IV. Dt univtrfii ttnntibui dt tcelefia.

V. Dt rtii nd tcltjinm fugitntkx.

VI. Dt frodiont pnel totitfi.

VII.

(w) Pseudonimat has leges esse contendit Hicke» dnert. Epiflol. fo). jy. Ac nullas ab Eduardo sege lege» fuitTe
 conditas cuilibet conflati idcirco eudi Anili per aliquot Principum fuorum post cooqueffum regna toti» viribus
 «laboratle dicuntur leges Edwardi coufeior.s renovare, de legibus Anglo-faxomcorum & Danorum Regum ab
 Edwardo nnstatis Ac correAis intelligendum est. Huic colleAieni legum post tempora Wihclmi l. quxdun ac-
 ceftrunt; nam cum de Tanegeldo cap. sa. agitur, mentio fit VVihclmi Rufi. yVIUjm.

VII. *Dt detittit ecclesia ryddradis, de evitor Ò' AChriftianis ad ecclesiam caufa orationis euntibus perctibi.*

VIII. *Dt apitot, (f aim aealtit taiaait dettatit.*

IX. *Dt hit gai ad jadiciaat ferri vti a-jaa jadicati fvat per jafittiaae regtt.*

X. *Dt dcaarit faaSi Petri, qædAagltce dicitarRa-aeefcet.*

XI. *%aid fit daaegtfa*, G yea lccalioae fit caaftit-
tatam,*

XII. *Dt ataltiatada pact regu, kc. lte* dt attato-
ta archiepifctpi, tpicapt, dcc-*

XIII. *Dt ttotaarit la terra akfoaditu G lavtatu.*

XIV. *fiaid fit regit efficta*, G dt Cartit & Pippi-
■ 'fratre ejar exemplum.*

XV. *Dt bartmtoj jal faai kakeat carite G ctnfac-
ttidiaet.*

XVI. *Defecto.*

XVII. *Oe fece.*

XVIII. *Dt ttol,*

XIX. *De ficam.*

XX. *De lafeapjttoft.*

XXI. *Dt Jadati.*

XXII. *Decrttaae regit de aferariit.*

Incipiunt Leges Sanâi Edward, regis quas in Anglia tenuit, quas Willemus haeres de cognatus fuus poſtea confirmavit.

P R.Æ F A T I O.

poſt acquiſitionem Anglic Willemus rex quar- JL to anno regni fui, confilio bſronum fuorum, fecit ſubmoneri per univerſos Angite conſulatus, Anglos nobiles, ſapientes, de ſtta lege eruditos, ut eorum leget, de jura, de conſuetudines ab ipſi» audiret. Eleâi igitur de ſingulis totius patrie comitatibus viri duodecim, *jurejurando* primum coram rege confirmaverunt, ut quoad poſſent reſlo tramite incedentes, nec ad dextram nec ad ſiſttram divertentes, legum fuarum deconſuetudinum fancita pateſacerent, nihil przttermittentes, nihil addentes, nihil praevaricando mutantes. A legibus igitur fanſlz matris ceckſiae tumentes exordium, quoniam per eam rex dt regnum, ſolidum ſubſiſtendi habent fundamentum, leges, libertates, & pacem ipſius concionatiſunt, Dmat, nifi a rege data licentiâ.

LEGES ECCLESIASTICÆ.

I.

Omnis clericus, de etiam ſchohris, dt omnes eorum res de poſſeſſiones, ubicumque fuerint, pacem Dei dt fanſte eccleſia habeant.

II.

Ab adventu Domini uſque ad oftavas epiphania pax Dei & fanſta eccleſia per omne regnum. Similiter a ſeptuageſimi uſque ad oâavas paſcha. Item abakenGone Domini uſque ad oftavas peotecofftes. Item omnibus diebus quatuor temporum. Item omnibus ſabbatis ab hora nona, de tota dieſequenti, uſque ad diem Luna. Item vigiliis fanſlz Maria, fanâi Michaelis, fanâi Joannis Baptiſta, apoſtolorum omnium, & fan-
dorum quotum ſolemmitates a ſacerdotibus dominicis annunciantur diebus, & omnium fanſlorum in Kalendis Novembris: ſemper ab hora nona vigiliarum, & ſubſequenti ſolemmitate. Item in ſarochiis, in quibus dedicationis dies obſervatur. tem in parochiis eccleſiarum, ubi propria feſt-
vitas ſandi celebratur. Et ſi quis devote ad celebrationem fanâi adveniat, pacem habeat eundo, de ſubſiſtendo, de redeundo. Item io omnibus

pax iu eundo de redeundo fit eis. Similiter ad dedicationes, ad ſynodos, ad capitula venientibus, five ſubmoniti ſint, five per fe quid agendum habuerint, fit ſumma pax. Etiam flexcommunicatus aliquis abſolvendi eaufa ad epifeopum confugerit, abſolutus, eundo dt redeundo pacem Dei de fanſte eccleſia habeat. Quod ſi aliquis ei forisfecerit, epifeopus inde juſtitiam faciat. Veratntamen ſi quis arrogans pro epifeopi juſtitia emendare noluerit, epifeopus regi notum faciat. Rex autem conſtriugat maleſaſlorem, ut emendet cui forisfecerit, ſcilicet primum epifeopo, deinde ſibi: de ſic erunt duo gladii, de gladius gladium juvabit.

B

III.

Ubicumque regis juſtitia, vel cujuſcumque fit, placita tenuerit, ſi miſlus epifeopi veniens illuc apparuerit cauſam ſanda eccleſia, ipſa primitus terminetur. Judum eſt enim ut ubique Deuſpna ceteris honoretur.

IV.

Quicumque de eccleſia aliquid tenuerit, vel in fundo eccleſia manſionem habuerit, extra curiam eccleſiaſticam coaſlus non placitabit, quamvis forisfecerit: niſi, quod abiit, in curia eccleſiaſtica reſſum defecerit.

V.

Ubicumque reus vel noxiuſ ad eccleſiam, preſidii cauſa confugerit, ex quo atrium eccleſia tenuerit, a nemine inſequenti nullatenus apprehendatur, niſi per pontificem vel miniſtros ejus. Quod ſi fugiendo, domum ſacerdotis, vel curiam ejus intravit: eandem ſecuritatem de pacem habeat, quam de apud eccleſiam, dum tamen domus ſacerdotis de curia ejus, in fundo eccleſie confident. Hic ſi latro vel raptor eſt, quod male cepit, ſi ad manum eſt, reddat: de ſi illud penitus extirpaverit, de de ſuo proprio unda reddet habuerit, in integrum ei cui damnum intulit, reſtituat. Quod ſi more ſolito latro taliter egerit, de forte fortuito ad eccleſiam de ſac-
doturn domes frequenter evaſerit: ablatione reſtituta, provinciam forisjuret, nec redeat: de ſi forte redditum fecerit, nullus eum hoſpitari preſa-
dmat, niſi a rege data licentiâ.

VI.

Si quis vero fanâc pacem eccleſie violenter inſregerit, epifeoporum eſt juſtitia. Quod ſi nocens ſententiam eorum diffugiendo vel arroganter contemnendo deſpexerit, clamor de eo deſeratur ad regem poſt quadraginta dies.* de regi: juſtitia mittet eum per vadimonium, & plegios, ſi habere poterit, uſque dum Deo primitus, re*
gi de eccleſia poſtea ſatiſfaciat. Qui ſi infra triginta de unum dies, five per amicos aul notos, live per juſtitiam regis inveniri non poterit, ut legabit eum rex verbo oris fui. Si vero poſtea repertus fuerit, & retineri poſſit, vivus reddetur, vel caput ejus, ſi fe defenderit: lupinum eniti gerit caput a die ut legationis ſua, quod Anglice *Walfetbtetod* dicitur. Et hac eſt lex communis de generalis de omnibus ut legatis.

VII.

De omni annona, decima garba Deo debita eſt, de ideo reddenda. Et ſi quis gregem equarum habuerit, pullum reddat decimam; qui «nam tantum vel duas habuerit, de ſingulis pulli: ſingulos denarios. Similiter qui vaccas plores habuerit, decimum vitulum; qui unam vel duas de vitulis ſingulisobolos ſingulos. Et quicunque fecerit, det Deo decimum; ſi vero non fecerit, lac decimo dia. Similiter agnum decimum, vel lat

Ius decimum i eafeam decimum, butyrum dccii-Aberro fratre suo, cognomento Curtehofe, Jcru-
fitem praficifcent, coocffum eft ei, nou lege
ftatutum tamen, neque firmatum, fed hac ne-
ccftiatis caufis, ex unaquaque hida fibi dari qua-
tuor folidos, ecclefia non excepta. Dum vero
colleftio census fieret, proclamabat fanda ec-
defia, fuam repofeens libertatem: fed nihil
profecit.

VIII.

De apibus vero fimiliter decima commodi, quin
etiam de botco, de prato, de aquis, de molen-
dinis, parchis, vivariis, pifcariis, virgultis, hor-
tis, de negotiationibus, de omnibus rebus quas
dederit Dominus, decima pars ei reddenda eft,
qui novem paries fimul rum decima largitur. Qui
eam detinuerit, per iuftitiam epifeopi de reels,
6 neceffe fuerit, ad redditionem arguatur. Hsec
enim beatus Auguftinus prsedicavit de docuit: de
nec coceffa funt a rege, dcbaronibus, de popu-
lo. Sed poftea infinâu diaboli multi eam deti-
nuerunt, de facerdoes locupletes négligentes non
curabant inire laborem ad nerfequendas cas, eo
quod fufilienter habebant fuff neceffaria vite.
Multis enim in locis modo funt tres vel quatuor
ecclefia, ubi tunc temporis una camum erat, de
fic ceperunt minui.

De illo quo iudicium fieri debet, veniat illuc
minifter epifeopi cum clericis fuis, de fimiliter
iufitia regis cum legalibus hominibus provincia
illius, qui videant de audiant, ut eque omnia
fiant: de quos Dominos per mifericordiam fuam,
non per merita falvari voluerit, quieti fint de li-
ber. recedant; de quos iniquitas culpa, non Do-
minos damnaverit, iufitia regis de ipfis iufitiam
faciat. Barones vero qui fuam habent curiam de
foishominibus, videant ut fic de eis agant: qua-
tenus erga Deum reatum non incurrant, de re-
gem non offendant. Et fi placitum de hominibus
aliorum baronum oritur in curiis fuis, adfit ad
placitum regis iufitia, quoniam abfque ea placitum
finiri non licet. Si qui barones iudicia non
habent, in Hundredo, ubi placitum habitum fue-
rit, ad propinuiorem ecclefiam, ubi iudicium
regis erit, determinandum eft, talvo jure baro-
num illorum.

X.

Omnis qui habuerit triginta denariatus vivas
pecunias in domo fua, de fuo proprio, Anglorum
lege, dabit denarium fandi Petri; fit lege De-
norum, dimidiam marcam. Ifte vero denarius
debat fubmoneri in folemnnitate apofolorum Pc D
tri fle Pauli, fle colligi ad feftivitatem qua dici-
citur, ad vincula, ita ut ultra illum diem non
detineatur. Si quispiam detinuerit, ad iufitiam
regis clamor deferatur, quoniam denarius hic
eleemolyna regis eft: iufitia vero faciat de-
narium reddere, fle forisfaâuram epifeopi fle re-
gis. Quod fi quis plures domos habuerit, de illa
ubi relidens fuerit in fefto apofolorum Petri fic
Pauli denarium reddat.

XI.

Vitair bac Ddaegeldi redditio propter piratas primitus fla-
tutl: Patr'al- enim iufefantes, vaffationi ejus
pro poffe fuo infficbant. Ad eorum quidem in-
fbtutiam reprimendam, ftatutum eft danegeldum
annuatim reddi, tñicat duodecim denarios de
lcciwil n- uMftuaqu- hida totius patriae, ad conducendos
s», i.ii « eos qui piratarum irruptioni reGfteodo obviarent.
Qg boç quoque dancgeldo libera At quieti erat
omnia ecclefia, fit etiam omnis terra qua in pro-
prio dominio ecclefia erat, ubicumque jacebat,
nihil prorfus in hac tali redditione perfolvens i
quia magis in ecclefia confidebant orationibus,
quam in armorum detentionibus. Hanc itaque
tenuit Anglorum ecclefia libertatem ufque ad tem-
pora Willelmi regis junioris, qui Rufus vocabi-

requirente, ad Nortmanaiam retinendam de Ro-

XII.
Pax re multiplex eft. Illa enim data manu
fua, qua Angli vocant qmningtr benJe fceUt
grib'. alia v die quum primum coronatuseft, que
dies tenet o: in natali Domini, dies odo;
in pafch, dies otto: in pentecofte, dies odo,
tfe. htirt. Mambote vero (id eft compenfatio
BDomino perfolvenda pro homine fuo occifo*)
Anglorum lege, regi, & archiepifcopo, tres mer-
eas de hominibus eorum propriis; fed epifeopo
ejufdem comitatus, & confuili, fitdapifero regis,
viginti folidos, baronibus autem aliis, decem fo-
lidos, fitc.

XIII.

Thefauri de terra regis funt, nifi in ecclefia
vel in coemeterio inveniantur. Et licet ibi inve-
niatur, aurum regis eft, & medietas argenti: &
medietas ecclefiis ubi inventum fuerit, qtMKum-
que ipfa fuerit, vel dives, vel pauper.

XIV.

Rex autem qui vicarius fummi regis eft, ad hoc
Ceft conftitutus, uc regnum terrenum, fic popu-
lum Domini, & fuper omnia fanâam veneretur
ecclefiam ejus, & regat, & ab injuriis defen-
dat, & maleficos ab ea evellat de deftruat & pe-
nitus difperdat. Quod nifi fecerit, nec nomen re-
gis in eo confabit: verum, reliant e. papa Jean-
ne, nomen regis perdit. Cui Pippinus & Caro-
lus filius ejus necdum reges, fed principes, fub
rege Francorum ftulto fcrpferunt, quaerentes fi
ita permanere deberent Francorum reei j (olo regio
nomine contenti. Aquorefpontumefit: IUos decet
vocari reges, qui vigilantes defendunt regum aecl-
fiam Dei, & populum ejus, imitari regem Pfalmo-
griphum dicentem; Me bñittbu in medrà dmuul
nwe ?-» acit farriint, file.

XVe

Archiepifcopi, epifeopi, comites, barones
fle omnes qui habeat facham, fle focam, tbul,
theam fle infangthe: etiam milites fuos fle pro-
prios fervientes, fcilicet dapiferos, pincernas, ca-
merarios, coquos, piftores, fub fuo friborgo ha-
beant. Et item ifti fuos armigeros, vel alios fibi
fervientes fub fuo friborgo. Quod fi cui forida-
cerent, & clamor vicinorum de iis affurgeret,
ipfi tenerent eos re&itudiui in curia fua: illi di-
co qui haberent facham, & focaw, tlxol, de
theam, de infangtbcte.

XVI.

Sacha eft, quod fi quilibet aliquem nominatim
de aliquo calumniatus fuerit, de ille necaverit,
forisfa&ura probationis vel negationis, fi evuno-
rit, fua erit.

XVII.

Soca eft, quod fi aliquis querit aliquid iu ter-
ra fua, etiam furtum, fia eft iufitia, fi inven-
tum fuerit, an non.

XVIII.

Thol (quod nos dicimus teloniutn) eft, fcilicet
quod habeat libertatem vendendi de emendi,
in terra fua.

XIX.

Theam, quod fi quispiam aliquid iotesctiefu-
per aliquem, de interdatus non poterit warran-
tant

g*

«. RñiHHar
L...
bvdoal-
hec capite 4-
Acie r«(i),
~ 4« lara k
apportent

«aa «ptfola
Blath.m
papa ad Lu

X*1

«L'» - - -

m.

7.p LEGES ECCLESIAST. S. EDWARDI REGIS. ,to
tum fisum habere, erit forisfeaura fua, ft fafti-
tia fmiUter.de.calumaiatore, fi delecet.

XX
Omnia enim qui habet facha fr facha, «bol
& tteam, a infangthefe, pradiftas videlicet coo-
factudines, iuftitia cognofcentii latronis Ina eft,
de homine fao, fi captos faerit super terram
foam Illi vero qui non habeat has ccmfiatudi-
nea, coram iuftitia regia re&ntn faciant in hun-
dredis, vel in vvapentschiis, vel in ferris.

XXI.
Sciendum quoque quod omnes Judaei, ubicum-
que in regno fant, fub tutela fnt defenfiooe re-
gis figea debent effe: nec quilibet eorum alicui
diviti Ce poteft (obdere'fine regis ticetua. Judci
enim, fr omnia fua, tegis funt. Quod fi quif-B
diam detinuerit eos, vd pecuniam eorum, per-
quirat rex, C vult, ran^uam fuum proprium.

Ufurario* quoque defendit rex Eduvardus , ne
remaneret aliquis in toto regno fuo. Et fi quis
inde conviftus effet quod fœous exigeret, omni

P R. Æ F ATIO.

G Ea Coot les lois fnt les euflumes que le reis
Villia mgrauntat a tut le puple de Engle-
terre, apes le conquett de la terre: iceles meif-
tnes que le reisEdovvatd ton cofin tint devaut lui.

H A faut legej 9 ctfretvines guet miiturnu
re» cencSt unmerfe fcfria Anglia, pafi terra
veguifituenem: iffir falicet cafdm g»at m Edwar.
dtu ceafanguneut ejtu ante tffimi e^ledivit.

LEGES ECCLESIASTIC Æ.

I.
Cto eft a fsveir Pais a faint Yglife, de quel
forfeit que home out fait on cel tens, e il pont
venir a faint Yglife out pais de vie fit de mem-
bre. B fe alquons mcift main en refai qui la
mere Yglife requirait, fe ceo fail v eveque , v
abbefe, v Yglife de religion, rendift ceo que il
javerait pris, e cent lob de forfait, e de mer
Yglife de paroiffexx. fois, e de chappelex.fols,
e que enfraiant la pais le xei en Merchenelae ,
cent lolx les amendes, altrefi de heinfere, e de
aweit purpenfed.

II.
Et fi alquons eft apelex de mnlUr fruiffer, v
de chambre, e il ncit efted blamed enarer, fen.
efcondit per xii. leab homes nomex fei duxime
mein, e bl eft ake fice effed blamed, fenefcon-
died a treia doubles, ceo a fsveix, per * xlviii.
homes laals , nomes fei trentefifte mein! e fil
aver net pot ant a la ivife a treis doubles fi coil
LdvMtlā. douft a treia du bien ferment, e fil ad enar-
rer larcin amended alt al evv, li arceveique ste-
rad de forfaiture xl. fois en Merchenlae, e li
evclques xx. fols, e U qnenu xx. fols, e le ba-
ron x. falx, c li vilain xL dentr.

in.
Franc home qui ad aver champestre xxx. deniers
vailaunt, deit doner le deour feint Pen. Le fei-
}cur cur tiii. den. que ildourad, fi erunt quitesEaarMW.
eshodiers, ftffes boner, fries ferisns. Li burgeis
qui ad en fon propre chatel demi marc vaillant,
deit doner le dener feint Pere. Qpi en Denalae
francs home eft, e il averad demi marc en arg-
ent vaillant de avoir champestre, fi devrad do-

en fan demaiue.

IV.
Qpi renent le dener feint Père, le denèr ren-
dra per la juftice & feint Yglife, e xxx. deo.

LEGESALÆ EDÜVARDIREGIS NQXTMANNICO IOIOMAT1 conferipos.

TITULI LEGUM ECCLESIASTICARUM.

- I. De face faaBa ecclesia, 9 affii jure eidem csu
eefi».
- II. De m, gri menafierium, ftu ecclesiam, vel æ.
MMS
- III. De dnene fa»9i Petri {fe» Romefcot) pm-
dmd».
- IV. De ninemilat fanAi Pttri denarium fen-
iere.
- V. De intefiaimm levit.

I. Intelligendmn efi: Pau fantU eekfia de gâtent».

memlri. Et Ji frit «mmot et injecerit, part matrem
ecclcfiafu genfient, five effifti fuerit ecclesia, five
allaita, five eekfia religierit, refituat paad ifiv
ferit , èr mriAa nemine entam felidet , matrici
etiam ecclcfia farecliali vigimi felidet, 9 caftilla
decent friidii.. Et gri facem regiamvielaverit, en-
tem felidie emendat lege Merttaram, fimliuer de le-
infare, à* de mfiditit fuecegitatit.

rii,fe» etllfia, vet caifeatf, vn faerit retrt dfta.
Dmatu , iffe aivtget ont atü. legühm lemnilar ,
gnat vacant, iuedecima faa menai 9 fi ait» vite
rncrtpuu fuerit, tuve lac aegret trifucate uamerv,
videlicet aotxvi. l'alHat Immttihi , guet vecarnt,
triéfima fente fua menue 9 fi het lalere vegue-
rit, eut a la * ivife trifucnum , fient diAut ad' *».*.
trifucetum facramentum 9 fi alitu de latrecinri
cemfefnerit, eat ad judicium agna. Archiefifetfut i.*..
lalelit de ferijfaSara ri. felidte rà Mercierum k-
S, 9 tifeeum un. felidat, 9 cemet mt. feUdu,
lan c. felidei, 9 villari ri, dnariet.

III.

fa averit canuefiriltu, juun, rmt or-
fa MW. fre tv-dmariu guetdemimu dederit, gaie-
ti erunt kndafui foi: oniam dederit 9 feruianka
/» . Bwgeftit pui fa frifrit-frit-teme valerem
ptfdet dimidia merta, temtar dan faaAi Petride-
varient, ffp Danarmu lege Hier eft, 9 i» camfe-
firihu Mmdfaqdm uffMMtar diMdm sur
«a» argenti , tenetur dare fauBi tetri denariam .
9 fer denariam gacm deutituu dederit, grietieruat
gri fa fut degunt intimer.

IV.

ftp aggæwfe devnimt favfH fitri , «en riddat
fer jvfuitin» favlU eulefia, dTacdAe mnivemm.
foi-

»st c **ONCILIUM ROMANUM** I. >«0

CONTA A SIMONIACOS CELEBRAT UM AN NC

Domini m^oxl^{ix}. tempore Leonis Papz JX

Hanc fynodum tempore fupra notato Roma celebratam fuiffe teftetur Hermann^{us} In chronico, *dit. verbi*: Proximo pafcha Udalricum Augienfis coenobii proviforem Romam venientem abbatibz beoedidione confecravir : & monafterii ejufdem privilegia , antiquitus a lede apoftolica tradita , fua authoritate confirmavir & innovavir , Inditone fecunda, vti. Kalendas Aprilis. Idem papa 10 hebdomada poft Albas fynclum cum epifcopis Italic Roma celebravir . Idem in hebdomada pntcoftces aliam lynodum Papie congiegavir : indeque per montem Jovis cum pluribus Romanorum in Gifalpinas partes devenit . *Hae Htrrm mtti.*

*Difirtim illud quod contra fimomaco/ In concilio
D*lu*. -- Beeman. fob Clemente II. conſtitutum fuerat, in bac
p^{ri}mo l. i. f. f. fynada per Leonem pontificem confirmatum eſſe Petra/
xi. ■ i. Oomteni jurt epifcote ad Hincum Ravennatem ar-
cbiſcopam teſe/ur bn verbi/. Verumtamen Ꝁc
hoc otioſum eſſe non credimus „G quid ſuperho
negotio idem venerabilis Leo papa (latuerit, 'X-
ponamua. Nam cum omnes Gmontacorum ordi-
nationis ſynpdaſis vigoris authoritate ceſſaſſet,
protinus a Romanorum ſacerdotum multitudine,
magne (editionis tumultus exortus eſt: ita ut non
ſolum ab iſtis, ſed a plerique diceretur epifco-
pis, omnes pene baſilices ſacerdotalibus officiis
deſtitutas, ſitprecipue miſlarum ſolemnia, adſub-
rutionem Chriſtiane religionis, fideiſceparationem
omnium circumquaque fidelium, funditus omit-
tenda. Quid plura? Poſt longa ſane diſceptatione
num hinc inde volumina, tandem ſuggeſtum eſt,
reverende memorie nuper ejuſdem (edis epifco-
p^a it.D«, pum Clementem decreviſſe: Ut quicumque a ſin-
toioaiſa conſecratus eſſet, in ipſo ordinationis
lux tempore non ignorans ſimoniacum elle cui fe
obtulerit promovendum, quadraginta nunc dierum
poenitentiam ageret, de tic in accepti ordinis of-
ficio miniſtraret. Quam nimirum ſententiam pro-
tinus venerabilis Leo ratam percenſuit, & bu-
butuimodi poena bos in acceptis officiis de cetero
perſeverare mandavit. Nam & nonnullos hodie-
que conſpiciſtis, nui dum a talibus per diverſos
gradus fuerint ordinati, ab eodem fummo ponti-
fice ad epifcopatus apicem ſunt provcAi: nec id
perperam, ttc.*

[illegible]

ad ecclesiam fuerit reueneris, in eo gradu, in quo erat, fine-promotione permaneat, *tfc.* Ponamus itaque, ut immonici in nullo a ceteris hereticis differant, atque per schismaticam scdam (imiliter cum eis ab ecclsiastica communione procul recedant: in sacerdotio tamen, vel ceteris gradibus, quicumque iam ab eis promoti sunt, Leonano decernuntur permanere iudicio. Her *Petra/ ex decreto Leonii/ sancito i hac prima synodo, in fca premineniore/ vepre/ fuccit ell ne feneunt.*

G. C. Celebratam banc à Leone ffnodat- eum epi-
scopi Italia, ait Hermann⁷/. fed ad eam convoca-
to Gallia epifeop/ omne/ nffer/ chronien S. Beni-
gn/, cuju/ bete funt verba. Domino Leucorum c-
pifeopo Brunone , qui appellatus eft Leo Papa ,
Còrdmato, evocatus eft ab ipfo Rome ad conei-
lium domnus archiepifcopus ‘Halynardus, fimul-
que omnes epifeopi G¹l¹x , ad pertrañandum ini-
bi de ftatu & correñione fande ecclefie.

Λογοτλήγιο P. Antonii Pagi
ad Ann. Chr. 1049. n. 10.

De hoc Concilio hec Wibertus lib. v. *Vite S. Leon-
c. j.* libi *SanBae Lo flaturat quatuor Syndarum pri-
cipulum viva voce corroboravit, decretaque omnium de-
Ctfin* fuorum Pontificum tenenda confirmavit: Similia-
can etiam barelm damnavit, qu' jam nonnulla mundi
parte/ Invatet, & In codam Concilio quodam depoluit
Episcopos, quos/ p'dicta barelm n'vo fu' nequiti' ma-
culaverat. Paulo post Decima/ quoque a cnuB/ danda
Cbristiani/ quorum nec mentio erat apud Apuliam, &
Dper-*Worms* orbu/ fine, ecclesi/ reffitit. *Venditione/ al-*
tarum *hu'* *enathone* *prohibiti* *fu* *de* *confutit*, ut parte/
decernunt ad Episcopos pertinere, aut quibz Praful
sibi teneret, aut culcumque vellet, tribuere: faterem au-
tem ad altare pertinentem pro Pallori Ecclesi' Irati/
concederet. Inceffa/ confangineorum nuptiae, in multo orbis
partibu/ tudifrete habitas/ d/cidit, plurefque nobilium hoc
turpi devotio/ nexu , jeparavit. Alia quoque perplur' cano-
nicum capitula flupit renovare qu' ne fatidius glig-
nant, b/c Jupende impio/ recitare . Quid ab aliis s.no.m-
ne fignihetur, & de altarium venditione , ac redem-
ptionibus legendus Marea in nota ad Canonei VII. Con-
cillii Claramontam. Porro hebdomad' poft Albas hoc an-
no de fecunda ruenfis Aprilis inchoatur, duratque uf-
que ad diem nonum ejufdem menfis, quo dominica fe-
cunda poft Pascha die ad Martii celebratum exorditur;
indeque Leo IX, in literis quibus Trevireni/ ecclesie.
privilegia coBmrat a Brouvero lib. s. Annal. Trevir.
recitat, de hac Synodo Romana ait : I' lyendo noftra,
E am circa 17. poft ipjum Palcealem deinde p'didente
celebravim, & Hermannum Contrarium hujus lynodi
bpebam reAe conftitutum nos edocet, *hu*Benut Pegul/-
In hoc Concilio diffufts eft etiam Joannis Epifcopi To-
fcanenfi/ transfragatio ad Portuenfem Ecclefiam, atque
a Patribus juxta comperta Pontifex dedit diploma X.
Kai. Mai Ind. ano. I. hoc eft, paucis poft
diebus a Concilio, pro confirmatione privilegiorum Ec-
clesiae Portuenfis , in quo fubfcribuntur Eberhardus Archi-
epifcopus Trevirorum, Alnarnardus Logdunenlis Archi-
epifcopus cum ij, aliis Epifeopis : unde confat reipia
Epifeopos Gallie voatos fuiffe ad hoc Concilium. Le-
gitur diploma apud Ughellum Iral. fac. tom. 1. de E-
pifcopis Portuenfibus vum. vj. & jupra inter Epifclia
Leosus IX.

anno
CHRISTI

iii_»j. —no
CHRISTI

&> A D SYNODUM R OMANAM

A Lient IX Ana 1049. celebratam.

ADDITIO.

T« Mu'. S Tnodxm fane in colkllone fat retinimi Labbent, A
ftd ex effit nblil vel free mbtl cxhfalt, qtdod
bmnia deperiffte ceafuerit. Mibt vero obtigit plure
rtperire, qna blic «aviua ad reparanda ea , pae pe-
rierant, per ordinem referre vifom ell . Primo igit
fur ex Lxmgit fpirilegio peg. IOI. fife offert bulla
Leonil IX. m eo contlho data , de primato Trevi-
r-nfn ecclefia, m fua Patret concitlt bxjui Romani,
longo ordme deduffi, leguntur . Seeundo offert fifi ap-
prebaleo faila in eodem eonciho vita, rerumjuc gr.
florum S. Dndati ex Ntvernenfi epifeopo abbatit
vellit Gelllea tn Vbfago, quam habet apud Bellan-
diflat ad diem tq. Junii pag. 853.

BULLA LEONIS IX.

De primatx ecclefia Trevirenfis.

L Eo epifeopus fervus (ervorum Dei , dileâiffi-
mo Eberhardo IrevirenGum aichicpifcipo ,
veftnque fucefforibus lalutem in Domino.
ternum Divine difpenatioais confilium, quo de-
crevit per tempora diftubuer omnia , nulla re-
rum mutabilitate mutatur , nullaue temporum
divurfitaic variatur. (Jnde fidum eft, ut hujus
stems difpofitionis immutabilis ordo nofttram de
Tullenfi epifeopatus humilitate mediocritatem ad
Apoftolice promovet fublimitatem ; gratuito
quidem dono, non aliquo exigente noftro me-
rito. Quocirca veftra fraternitas, dulciffime frater
nos nofttra caritate viâa comitata eft, & C
Roms oobiicum aliquantulum remorata. Interea
loci, cum unicuique fuum jus fuumque reâum ,
quod vel ablatam penitus, vel aliquantulum im-
mutatam effet, omnimodis reitbuere cupercemus,
dileâionis veftris privilegia nobis attuliftis , que
primatum Gallis Belgice, fubicripao modo, ve-
flris antecelforibus ditum a nofttra Apoflolica fe-
de afferebant, pro eo, quod io exordio religio-
nis veftra Trevirenfis ecclefia, prima illis in par-
tibus fidei rudimenta percepiffet , per egregios
dogmftiftas, Eacharium, Valerium, Maternum,
nuo» beatiffimus Petrus Apoftolorum princeps in-p
ilruxit, & inffruftos ordinavit , & illuc ad pra-
dicandum direxit. In quibus privilegiis etiam an-
tiquiora privilegia incendio memorantur conlum-
pta, que prénommant Sanâis, eorumque fucef-
foribus, id eft Agricio, Maximino, Paulino, Se-
vero, alm.ifficis utique viris, a primordio authenti-
ce concerta erant de eodem. Qux etiam privile-
gia Theodorico Trevirenfis archiepifcipo, Joannes
XIII. papa, Benediftus VI. necnon alius Bene-
dictus VII. Egberto fimiliter Trevirenfis archiepif-
cipo temporibus Ottoon primi , & fecundi pia
difpofitione contulerunt. Nos autem ea intuc-
tes & diligenter perpendentes , dignum duximus E
cum confilio , & conleniu totius cleri & populi
Romani, id ipfum de Primatu, ficut conftitutum
erat, confirmare, atque noftros Apofolicis «pici-
bus corroborare . Quod obi in ecclefia S. Petri
in dominica Partionis , cunâo clero , cunâoque
populo nas ipfi, furfum in atnbone confidentes,
prclentia veftra revelavimus ; & eadem privilegia
legi fecimus, pro amore diicipulorum Sancti Pe-

tri, quoi prrtulimus Eucharii, Valerii, & Ma-
terni, ab omnibus acclamata eft * jure prima-
tum ipfum vobis, veftrifque fucefforibus debere ;
qui in Cathedra fedetis difcipulorum fanâi Pe-
tii. Quapropter, omnibus jpfi laudantibus & re-
fpicientibus pro invellitura ipfius primatus , Ro-
mana mitra caput veftrum infignivimus : qua de
vos & fuceffores veftri in cedefiaticis officiis,
Romano more, femper utamini, femperqtre vos
ede Romanas fedis difcipulos , reminifeamini .
Quod tamen in lynodo nofttra, quam circa XII.
poft ipfum Pa/chalem diem ', Deo prffidente,
celebravimus, Epifeopis & Archiepifcopis, necnon
dt aliis ordinibus contentientibus , melius & fir-
mius ftabihvimus, ea tamen , ut lingulis annis
B vos, veftrique fuceffores femcl legatos veftros ad
nos noftrosque fuceffores mittatis; per quos vo-
bis de noftros utilitatibus illis io partibus agendis
remittamus; & femper vos ipG tertio anno Ro-
mam vifitationis gratia , ut dulciffimi fratres ad
E primogenitum fratrem, veniatis, nifi forte inevi-
tabilis oeceffitas ingruerit. Quapropter defideriis
veftis annuentes fecundum praeftatorum privile-
giorum tenorem per hoc noftre Apoftolice au-
âontitis privilegium decernimus, & confirmamus
ipfum vobis , veftrifque fucefforibus primatum
hoc modo, ut habeatis primum lueum poft Lea-
gatum apofolicum in Galliam, Germaniamve
deftinatum , &c. & fi miffus Romane ecclefie
defuerit, poft imperatorem , vel regem fedeodi,
quique alia in privilegiis Theodorico conceffis
enarrata fuis locis. Ego Almarcus Lugdunenfis
ecclefie indignus archiepifeopus in prediâa fyno-
do refidens falva pifeareus conftitutionum firmi-
tate, & Lugdunenfis ecclefie autoritate hoc de-
cretum laudavi , manuque propria roborans fub-
fcripfi. Ego Joannes Purtuenfis epifeopus in pre-
dida fynodo refidens confirmavi , & iubfcripfi .
Ego Gadalous epifeopus iubfcripfi. Ego Benedi-
âus fanâx Tufcane ecclefie epifeopus fubfcripfi.
Ego Gerardus Florentinus epifeopus fubfcripfi.
Ego Crefcentius fanâc Silv* Candide gratia non
meritis epifeopus fubnotavi. Ego Hugo Afilienfis
epifeopus fubfcripfi . Ego Wido Attenfis-epifeo-
pus fubfcripfi. Ego Wido Vullurnenfis epifeopus
iubfcripfi. Ego Cunibertus Taurinenfium epifeo-
pus fubfcripfi. Ego Hernicus Spoletanus epifeo-
pus fubfcripfi . Data Idibus Aprilis per manus
Petri Diaconi , & Bibliothecarii , & Cancellarii
fanâx Apofolice frdis . Anno Domini Leonis
IX. pape L indift. U.

APPROBATIO VITÆ S. DEODATI,

De qua in prafatione.

A Nno ab incarnatione Domini noftri Jefu
Chriftri millefimo quadregelfmo nono indiâ.
2. concurrente (exto, epaâa quartadccima , re-
gnante Henrico filio Conradi imperatoris anno
decimo, ac imperante tertio: hsc gefta, quae de
pis memoris pontifice Deodato feripta funt ad
fummm Apoftolice fedis apicem delata funt ,
atque in provinciali fynodo cjukk m fanda Ro-
mans

7H k# ROMANUM.

...mao ecclesie eff constitutum, ut in pnrfeatia
CNKBTf rP@°POfu@· abbatum, clencotum, fit laicorum,
IM, recitarentur, * cum recitata fuilient dataautho-
ritate ab ipib fumaa Papa Leone IX. ptimo an-
no fui Apoftolatus decretum eft, quatenus Ec-
cleGa Dei legerentur, de firmiffime feruerentur
ad laudem, & gloriam Domini noſtri Jeſu Chri-
ſti, fit honorem ipſius beatiffimi patroni noſtri
Deodati, fit ad «dificationem multorum percu-
ſſa facula foculorum.

Ad Le idn concihxm perlivi fyinii Lttn
balla, qnm exhibei Hrmcciai m ntiqxtaiibat
Corlarticiqfibaí lib. 1. pag. 49.

Leo epifeopus*—Servus fervorum Dei omnibus
Chriſti fidelibus. Sanſti propofitt votum nou fe-
lum Divino effeſto impletur, fed etiam humano
futiragio adjuvatur. Sit autem notum omoibus
ianâa eccleſia filiis tam pieſentibus, quam futu-
tis, quia filius noſter cariffimus ſecundus Henri-
es· imperator auguſtus quamdam eccleſiam a fe
funditus conſtruâam in honorem ſanſta Dei ge-
aitricis dotai· noſtra virginis Marta, fit BB.
Apoſtolorum Simonis, ſitjuda poſitam lucoGoſ-
laria, ubi fratres ſunt ſub canonica degentes re-
gula, quibus propoſiit quemdam preſbyterum no-
aune Ramalduoi tam pro anima ſua, ſuaque
conjugis Auguſta fili· noſtra Agnetis remedio,
quam pro ſalute etiam parentum fuorum Conra-
di, ſic Giſila diva memoria pio aſſcâu, piaque
inteſiooe ſanſto Petro, ejuſque Apoſtolica ſedi
per ſeripturam propria manu ſignatam penitus con-
ceſſit per manos noſtras, ſcilicet indigni Vicarii
ejuſdeta Apoſtolorum principis, cum enemus cum
eo Moguntia, ibique ſynodum haberemus, ut
ipſa eccleſia poſita ſub apoſtolico jure io perpe-
tuum libera, ſit quieti perſſat ab omni jure, ſit
dominio, ab omni laGone, & moieſſe ſuam in-
tegritatem habens in omnibus rebus, ſit faculta-
tibus, quas modo habet in pntdiâo loco Goſla-
ria ia Egela ſit Iberefelib, ſit in Scemmenſlete,
ſit iu Gerſlete, ſit in Valentro juxta Rhenum 6-
fo, aliſſque locis, & villis, & queeumque in per-
petuum habitura eſt, ſive ſint mobilia, ſive im-
mobilia. Quod donum de manibus prſdiâi ſiln
ooftri Auguſti ſuſcipientes decrevimus per hoc 00
ftr apoſtolice authoritatis privilegium omne ro-
Dpsae IX. predeſſertm etſtrmn emdm ceumwtrp». poſſit.
bar apoſtolice eidem eccleſiz ſandz Ma<i«, ſit
SaoAorum Apoſtolorum Simonis, & Jud· con-
tribuere & condonare, ut integra in ſuis rebus,
ânſque poſſeſſâonibus in ſecula conſlans nullum
metuat, vel ab imperatore, vel a rege, vel ali-
qua perſona publica, vel privata diſpendium, ac
detrimentum. Dignum tamen duximus eidemca-
riffimo filio noſtro Auguilo, ejuſque ſuccetforibus
ad vocationem ipſius ſacri loci ea ratione relin-
quere, ut ſemper io poteſtate habeantprzpoſitos
ſecundum Deum ordinare, non autem ex bonis
iptis aliquid alicui ia proprium dare, live in be-
neſicium tribuere. At ſit contra prohibitionem
noſtram quiquam eorum tentavcrit agere, libe-
rum jubemus eſſe prſpoſito, & canonicis, qui ibi
pro tempore ſaerint Ge omnimodo ad Romanam

A eccleſiam deinceps reſpicere, ut nihil metuant de
imperiali, vel regie conditione. Epifeopus au-
tem, in cujus diceceſi iſtius eccleſiz conſtituitur
eft monafterium., nihil in eo habeat juris aut po-
teſtatis prſter eccleſiaſticum regimen, ſit ſecun-
dum canonica inſtituta epifcopalem poteſtatem.
Statuimus igitur Apoſtolica cenſura ſub divini ju-
dicii obteſtatione, ut nulla poteſtas imperialis,
vel regia, eccleſialbca, vel ſeculam, vel quavis
hominum perſona magna, vel parva, cujulcum-
que ſit ſexus vel «tatis contra hoc noſtr» Apo-
ſtolice corroborationis privilegium venire pertera-
ptet. Quiquits vero, nuere, quodvive tuent uf-
que ad dignam ſatiuaâionem noſtri Apoſtolici
anathematis vulnere ſauciatus exiſtat. Qui vero
Bab hic prohibitis ſe cuſtodient, ſit quidquid hic
legitur illibate obſervaverit, plenam babeala no-
bis benedictionem, ſit a Deo ſempiternam ſalu-
tem.

Datum IV. Kalcn. Novemb. per manus Petri
Diaconi Bibliothecam, A Cancellarii S. Apoſto-
lic* ſedis anno Domini Leonis PP. I. indic. III.

Denique io hoc ipſo concilio mſtitutum aſerit
Eogelhuſius chronic, pag. 101. jejunium banni,
quid ſit illud docet Serranus rer. Mogunt. tib. 1.
cap. 31. hir verbis.* Jejnntutti bannitam fnt Jm-
gaarws, G mtenfxm jejamnm, yawd ad Dr/isa·,
ſta panam, iſtiarjw avrr/radaav ai 111 ſnctpttba-
txr, ſat ſt banne divn- digtot agnotcekant; bxjaſ.
ſut ad nſſra ſere ttmpora fnt n Mogantma re-
Ccltji- tſſet, G to mod- fſvt ptr trideom jtrveke-
ter, iſtdemqxt ſerit ywrvadmodam qnatner tempo-
rent jejnla, ſed alm bebdomadibat, f«a/ ruiwi»-
riaav vtrſicnt- tſl- ſignificabat.

Fſſi ſalus ſic miſeri tibi trxnt jejnla banni, Id
tſſi P°ſl dnmnicat, ſilkei cantar ſalus, tſ miſeri-
cordia, ſnarvw illa tſl dominica XIX. poſt Trini-
tatem. Hac Dominica poſt qaaí aaadr gntti.

Antequam vero manum ab hac ſynodo retra-
ham juvat addere, quod ſtatim ſubdo ad unum
aliquod pertinens, ex conciliis Romanis; quale
vero neſeio. In charta quadam Turonenſi relata
a Sammartbams Gall. Chriſt. torn. 1. pag. 76J.
hzc narrantur ipſis ſaoâi Gregotii pape VII. ver-
bis: Beete memori vltce- dominam Leontm pa-
Dpsae IX. predeſſertm etſtrmn emdm ceumwtrp». poſſit.
poſſit. Cenetnſi le Syeld- Aaſvaaa ſuper Citrum B.
Mertim (TuronenCs) prtlemell, yvia tum etſ-
ſemt vtem teclſſet (a factorum celebratione)
pr- Gtrveſo Ctnomnmr^i tſſicopo G Gtnfrido .Vier-
ttillo capto, tſſt Citrat S. Marttei ſervata fnt tc-
clſſa tonſaetadiat ceſart vtlmrit; (ſ. noluerit)
O tdcirco ex otnnt caret cimxt poſtſlaati, (ſic)/»
ſvi tibi coſſiliam dart failaram aj^xc >- ttrtiatn
diem promiſiſſt. Die tgitur tertia toadxaat- ctatili-
ſt ab ipſo B. Martin-, <ma petitioni bme c>»ſenti-
re animam indaxerat, in ſomnit graviter increpa-
tam ſmſſe palam emnibat retaht. Ipſi- Canmtuſi
Clerico in blt vtrbit rtſpondit. Frater iulo inquie-
tare B. Martinem. Ha:c rſponſitni Sjnodni tſſa af.
Efnſtm prabait.

CONCILIIUM TICINENSE,

A Leone IX. celebratum anno Chriſti mclix.

Hanc Jymdam in hebdomada Pentecoſtes Pa-
phe congregare Leonem, indeque per mon-
tem Jovis cum pluribus Romanorum io Cifalpi-
Comil. General. Tom. XIX.

nu partes deveniſſe, ait Hermanmtr, m/ ſxpravi-
dſſt, ſed <jmd >: ſe ſit aſiam non addit.

Zz. »

CON-

>■.

CHRISTI

CONCILIIUM ROMANUM,

In quo privilegium monasterio S. Grata: Bergomenfis diœcesis concessum est.

Y?i X
Apfmsic
Tva. IX.

XtUt itJH9 iv. htlfe ftertpvtltglnm
Jci na S. Gratt l Lttv ptpi /X caac⁸av : ftd
cnjnt «anu etnedl», racerraMV. Ntqnt nJl* «umim A'-
*** « cntllIK*» Lr» crltiravit. fiaed tgh⁸? mm m.
xLix. trthtnt UgMtl, avere divinttte tft. Etpri
vdtglnm lpfntt *vr«w, suerara⁸ fertaftt figmtntunt
dici dbtt : c⁸rw ra < flt mtntle Cnrttl Imp. ti-
dea⁸ casci/te prtjtttu, yw⁸ ramea decar «aarr tthr
mtt Ltttll ptatitlttlm thrttt. Irrtpfiftt ltrtrij
trort noml* Cnrttl fntptctnr UghtUlt. g>od fi
ita eft, prtlnrgto fidtl tfttrltnr : fetndnm
crttt rft, rdltm la tltq⁸. cmclltt fajt, cuju mt-
mtrlt nebt tltt nntt fttpttdtlt. Slfutuormlmant
«ara» Xriwu fpttdi Lttnti p'p<t IX. fteim pof
pfcbt teltrbtlt fntt : -ttm igitur nulli tribuip-
lejl privilegium, v>. Idul Junil ctnftiffutem. fibia/e
aarem idcaayse eft, Ilc txibite.

In nomine fande fit individuq Trinitatis.

Ego Leo, fervus fervorum Dei, una cum re-
verendissimis archiepiscopis*, episcopis, abba-
tibus, aliisque fande ecclesiæ catholicæ fidelibus
in sacra fynodo refidentibus, necnon Atjudicibus
legisque dodoribus, spiritali filio domino Con-
rado imperatore, intervenientibus precibus Am-
brofii Pergamenfis * episcopi, necnon Oldericus, &
B«nea»c», x/en|J rp,fc0pi, postulantibus infuper prrdidis
imperatore At Gmilitr predidis reverendissimis
episcopis, nos fandamque fynodum deprecanti-
bu* : nostra & totius sacre fynodi largitione con-
cedimus monasterio S. Grate curtem At castrum,
attinentia, & eundaque Adleida mater S. Grate,
que hoc monasterium de propriis rebused'ficavit,
At imperialibus constitutionibus seu preceptis om-
nu ad eundem monasterium pertinentia multo
jure confirmata confsttuir, ut elationes abbauffe
tn fororum ordinatione permaneant, Ac omnia in
potestate abbatifile fine aliqua dimiutione conf-
ftant, & regibus, five pontificibus, patriarchis,
archiepiscopis, metropolitanis*, episcopis*, abbatif-
fe, seu a quobbel vestrorum, dt domino clero
intemerata permanere perpetualiter constitutum
fandr Pergamenfi matri ecclesie, ubi domnus
Ambrosius episcopus prordnatu* esse videtur,
nostra tynodali concordia largitione concedimus,
ac omnia quæ spiritaliter agere debet, hoc est,
circa consecrationem abbatiale vel monacharum,
At de ' nulla fe intromittant, nequedccastro, oc

1-11A. 11.
Hurdltit..

A curte deSaranica, neque de aliis castris Ac villis
campis, vineis, cassis, molendinis, tam de civi-
tate PergamenG, quam de furis per totum comi-
tatum cum omnia & omnibus ad eundem moot-
sterium S. Grata: de predido epifeopo attinentia
cumreltgiolo jure concedimus. Unde si quit con-
tra hanc apostolicam At fynodalem autoritatetn Ac
largitionem quicquam episcopus invafor aliquid
moitetur, Gre contra hoc quod prediximus, re-
pugnaverit, cujulcunque gradus, vel ordinis, aut
officii, vei dignitatis, aut generis, feiat fein iram
B. Petri apostolorum principis, de omnium lan-
dorum, At noftram, noftrorumque prdeccfforum
& cutlurum, & aeternaliter anathematis vinculo
damnatum, ac in excommunicatione vidurnm u-
niverfalis ecclesiæ* & eundi populiCbriftiam. In-
fuper nifi a malo reGpuent, irrevocabili exilio
puniat, vel ultimis luppliens fetiatur, & bona
ejus publicentur. Qui veru pio intuitu cultos At
obfervator m omnibus extiterit, benediâionisgra-
nam & vitam «ternam cum omnibus fandis ha-
bere mereatur in izculafeculorum. Arnen. Fiat,
fiat. in bis autem mtcifuerunt archiepiscopi, e-
piscopi, abbates, judices Romani feu de vicinis
At longinquis civitatibus. Interfuit D. Conradus
& Ambrosius, & Oldericus, episcopi,
& c. quorum impullu N. Pixneftinus, Georgius
PortuenGs, Deodatus HolftienGs, Martianus Nar-
nienGs, Benedidus Tiburtinus, Bernardus Caf-
ftrienfis, Joannes PetroGnus, Gregorius Orten-
Gs, Georgius Tiburtinus, Valentinus Manoten-
Gs, Theodorus Mileto, Savinus abbas Planets,
D. abbas Allinentis; omnes archiepiscopi, epico-
pi, abbates, & reliqui plures cardinales, ficadis
interfuere. Gregorius cardinalis ad vincula, Be-
nedidus S. Czoliae, Andreas presbyter patriarcha
LateranenGs, Julianus presbyter LateranenGs,
Fauttinus presbyter S. Petri, Marcus presbyter
DS. Petri apostoli. Hi omnes cardinales his adis
interfuere. Pauftmus caput fenatusAt conful, Ac
judex de palatio, Julianus de Ferna Muana Ro-
manus, Paulus de templo palatii, & plures alii.
Data & corroborata vi. idu* junii in patriar-
chio LarcranenG Domini faivatoris feliciter. A-
men, amen. Subscriptio notarii, omtffo figno.
Ego Stephaaus notarius interfui, fit iufu D.
Leonis fuinmt pontificis ocuua fupradida fcripfi
& tradidi.

CONCILIIUM REMENSE,

Pro difciplina Ac moribus cedeGss reformandis celebratum anno domini mxi ix. tempore
Leouis papee IX.

Ex vttufU Rtlttnfl todlet t Rartnit tdtuut.

I. Que ANTECESSERDNT Concilium
i Leo.)..l. J pvefundo papa Damafo, qui in civitate Bri-
«ito * cul- J xenorum, qu» est in provincia Iftrias,
itriu. fojygt episcopus, At k» apostolica fede inthroni-

Ezatus, triginta folummodo ibi vixerat diebus: Ro-
mani, legatione de ejus obitu ad imperatorem
Henncum direda, petierunt ut ecclesias pastore
viduate ab eo fubrogaretur alius.

Qui

t Hoc «ft ItinerariiMn Anielm, iub nomine Adorum Concilii Remenfu a Buonio in fine Tom. XII. 1'' Ap-

pendica ad an. 1049. publicatum, cui nullum Auctoru nomen prefixum est, quia deerat in MS. codice, quo u-
lue est Baronius. qui hoc anno n. >4. ait, fe te frustra illud itinerarium, quod ab illis aëis diuerfum putabat,
perquisiisse. Mariotus Toa». ». Metropoli» Remenli» i. 1. c. illud ex Cod. MS. corre&ii» publicavit. Pa/M
ad eu. 1049. m. >1.

id reperiatu aliquando coocccffile, utob fimile
caufm . Franci orbes loegrftba pateret alicui
pap. Hi* vero ageodi*, paci* dt tranquillitatis
congrua funt tempora : regni autem ejus flatis
fit io perturbatione non modica , qnibuidam vi-
ris potentibus dominonis ejus jnibus detre-
dantibus, terrseque & caftella quilibet ab ipfius
ditione abalienantibus. Quapropter regie dignita-
ti ferunt congruere , utilitati ricpublica tur fa-
pienter contulere potius, quam fynodii intende-
re : principes fuo*, & totius exercit* fui poten-
tiam io rebelles commovere- Ipfo* etiam epifeo-
po* & abbates penes quos maxima pars faculta-
tum regni eft, ceafeot immune* hujus expeditio-
ni* efte non debere : ante alio* abbatem fandi
Remigii , quem, quafi dc rerum fifarum abun-
dantia pnsfumeutem, pro van* gloria amore ad
monasterium fuum cofecrandum calnmniabantur
Romana urbis pontificem evocaffe.

Hac Igitur veriplicū persuasione rex emollitus,
& ab honesto proposito ad seductionis devia flexus,
papa per Silvanedenfetrū mandat episcopum,
scilicet suosque pontifices Cum abbatibus cogi ad com-
primendam pervicaciam sibi rcsistentium: Ideoque
non posse occurrere illi in prefixo termino ad
peragendum concilium. Unde adventum suum ia
Franciam in aliud tempus differat: quo absolūtū
hujusmodi negotiis eum debito cum honore sus-
cipiat. Ad hac papa mandat: promissionem
beato fadam Remigio nequire se irritam facere,
sed ad basilicam ejus dedicandam procul dubio
venturum / ubi, si qui dirime religionis amato-
res convenierint, cum eis synodi rationem fe
fietur habiturum. Cujus mandati ad regem rela-
tionem peracta, ipse tamen in rebelles iter aggre-
ditur. coaAa in unum ingenti exercitu' sui mi-
litia; sed A episcopis, & plerisque abbatibus contra
voluntatem suam illo euntibus; illis etiam
perverti' ccclesiaram reAoribus' ad id negotium
ultra se ingerentibus, qui ut fummi pastoris vi-
ciariam aūs eorum examine venientem possent
configere, eandem expeditionem exitiali techna
elaboraverunt frutuere. Abducitur cum eit dē
memoratu' abbas sanā Remigii, mcestus admodum
fuit gemens, quasi non effet vifura' effeū dēfi-
endi sui. Sed divin' consolationis ejus mmmori
non deluit potentia.

Vit enim unus diei dt dimidii itinere confecto, Induite effili redeundi licentia. Qvi reuulſus celerime, Romanum antititem adhuc Tullii remorantem expetit; cumque pro regis mandatisjamdiu conceptum propoſitum non permittatſe cognofceſſe, gratulabundus ad monaſterium rediit; ſnſtntur preparare ſaUgens, qu- tanti patrie conſultumque filiorum fanſis eccleſiſ foret neceſſaria conuentui. Jam quippe dierum prope erat terminus, qui firpadiā difpoſitionis completioni fuerat attributus».

v⁰⁰*t Kim* Denique domnus papa a Leucorum urbe digref-
X⁰. V.*. fus, Itet ad Remcnetm ducens utbem arripuit; dc
io opportunis locis, fingulis quibufque noābus
maafione accepta, in vigilia feftivitatis fandi Mi-
chaelis ad Cunnoienfem villam venit. Coi priefa-
tu* abbas ibidem obviu fnāu*, quaeuqne necef-
feriu* expetit ufu*, illi omnlque comitatu ei eua af-
fuerunt fuppediavit. Dico vero frequenti ad fan-
aum pervenit Remigium, archiepimopis tribus
comitatus, Trerireofi videlicet, Lugduncnfi, Ve-
footienfi, alifque viris honorabilibus : inter quos
erat Joannes epifeopus Portuenfis, dc Petra* ec-
c* eAIE Romane diaconus, dc ipfius urbi* pnefe-
* M. * * cc. Aus. His protinus conglobator in unum tota fra-
tratuB> coarccart.O: * eundi* abbatum. mona-

A chorum, clericorum, qui jam ex mlti* confluerant partibus, ~~numcro~~^{multo} ~~lacondo~~^{lacondo}. Ex quibus omnib.* in atrio basilic* disponitur decertiffina promert», epifeopi* tribo-, Siluaneae fidei uidelicet, Andegaueni, Nrvrcnenfi, longe digcfto* ordine* antecedenfib*, textumq; euangelii cum aqua benedixit de aromatam odore Gerentibus. Sic ergo difpofiti, papam aduientem fu & placent, cui ecclefiam introeunti reponforium, *bum»* *teli*, cum digna modulatione concinunt : dt dum ante altare fnaa crucis orat, aliud reponforium, fumum. Trinitati uidelicet, concinentes finiunt. Progreffo autem eo ufque ad altare fandit Chriftophori, de ante venerandi Francorum apoftoli fepulcrum orationem explente, iterum Bhythnum, *T»* Deme Audaawa, confona uocum iubilant uocatione. Qui tandem io fede fibi decenter apparat* paululum relidens, adfantes laetificauit benedidione apoftolica: & exinde egrcgis, ab eifdem pfallentium choris cum diuinis laudibus deducitur ufque ad ciuitatis moenia.

Qjii Remenfi* clerus cum arduepiteopo fuo ,
 aliifque quibufdam obviam procedens epifeopis ,
 perfpKua pfectionis numerosos difponit ordines
 in atrio S.Diooyfii martyris. Ubi ad tanti ponti-
 ficis futeptionem competentia concinens cantica,
 utque ad ecclefiam fandas Marin illum comi-
 tatur cum maximas jubilationis gloria . Illic
 vtro, ante fanda crucis de ejufdem Dei, gemtn-
 Ceii* altaria complet* oratione, in archiepifcopali
 aliquidantum refedit fede, archiprarfule Remenfi
 ad ejus dexteram, Trevirenfii autem refideat ad
 finiftram. Deinde miniftris altaria prparatis ,
 quibufque pro officiorum congruentia : & ipfe fisco-
 rdotalibus redimitus ignibuz , procellit ad
 miflaram celebranda lolemnia. Qpibus expictis ,
 & adfante populo apofotlica benedictioae munio,
 pmdidoRemorum archiepifcopo fibi fififque
 neceffarios fumptu* fuppeditante , rcidiooem
 percepit in majori palatio , juxta ecclcfiam
 fito.

Die autem fubiequenti, metuens ne praspedit-
re frequenti circumfluentium populorum, doo-
~~bustantum comatu~~^{bus tantum capta}is, dum noAuric
Da fratribus explerent vigili-, ad finitum re-
meavit Remigium:f'f'aeoque fibi balneo lotus de
tonfui est, utpote qui imminentes tanti patria
folemnitate in crastino celebraturus, transferre
diponebat tam pretioſas gemmas venerabile pi-
gnus; & p'sparata fibi quadam domo contigua
eccleſia illic ſecretum remorandū expetiit, quia
metuebat ad publicum procedere.

▲d fepulchrum enim fandī, uuaſi ex toto or-
 be excitata, tanta hominum confluebant numero-
 fitas: ut introeuntibus, ſpatioſi templi vix iſſu-
 ceret capacitas. Advolabant enim tam ex vici-
 nis, quam ex longinquis regionibus, promiſſe
 fexus* innumerabile*, effundebat apſcra Franci*
 ad honorem glorioſi apoſtoli ſui villanos, oppo-
 Bdano*, & cives: fed dī Gallia pene ex omnibus
 fui* partibus hoc tranſmittebat populorum mil-
 lia: inter quos accelerabat epifcoporum, abba-
 tum, monachorum, clericorum general* agmi-
 na. Ignobilis nobili, ont inops cedere neſcibat
 diviti: fed omnes una conglobati, concurrebant
 intentione devota, buſtoque cwieſtem margari-
 tam continenti dñcia imprimenes oſcala, obla-
 tionum tuarum quique pro poſſe offerebant do-
 naria. Qui vero coſtipitatorum violentia repulſi
 propius accedere non valebant, heu» quantum
 gementes fe deſiderii ſol privari effleſu, de lon-
 ge proleidis muneribus oſna attulerant, quaſi 19.

7H
pidibus, fandi sepulcrum pia tamen devotione A
obruerant.

Eft autem ante fores ipfius bafilic* quoddam
panofum atrium, in quo quotiens denfitatem fui
perpeti non poterat frequentia tantorum explica-
bat cœtuum, eo duâ auiditate cernendi ipfum
beati Petri vicarium. Poft beati enim Remigii
captatum fuffragium, ad hujus fummpere inha-
bat confpedum. Qui ut magnanimo defideran-
tium fatifaceret aneftui, eminentius folarium
domus, in qua remorabatur, petens, unde & ad-
itantes contueri, & abeifdemconfpici, fic loquens
poiTet audiri, apoftolica eos benedidione ixtifi-
cavit. Hifque recedentibus, & aliis fubinde at-
que aliis illud atrium catervatimreplentibus, ter
in eadem die fua: exhortationis monita impertiens
falubria, liquido patefecit, quæ vitanda, queque
ad falutem animarum fuarum fibi forent expeti-
bilia. In eadem denique domo, laera myfteria
fibi fecit celebrari: quia non dabatur uipiam lo-
cus opportunus ecclefiam introeundi, nec ipſi
fratres pre importunitate plebtum lolitum illic
penfutu divini valebant perfolvere officii.

Adveniente interea node, nec tamen confluen-
tium rarefcente, fed magis magisque crebrecente
copia, damnas papa metuens ne in factis vigiliis
Deo famulantes importunitate plebis prrpediren-
tur exequi divinae fervitutis folemnia; tum etiam
ne fibi pretioſi corporis ianai ipſius transferendi,
eccleficeque dedicande inhiheretur copia: delega-
tis clericis fuis ejufdem loci memorato abbati, C
fpatioſtatem templi prrcepir penitus evacuari,
obferatifque diligenter foribus, omnibus interclu-
di facultatem introeundi. Præcepit etiam ex fua
parte hoc populis enunciari, at ad horam fece-
derent, ſit abque ulla fui impetus inquietudine
folemnes illius nodis excubias cam digna devo-
tione a Deo militantibus celebrari linerent; fe
procul dubio die ſubſequenti eorum defideriis pro-
mittit faiſfadurum, & theiaurum defidersibilem,
quem querebaot, illorum confpedibus expoſiturum.
Si vero mandatis detredarent annuere, in-
ſeſto negotio, propter quod adveniffet, reflu-
rum fore. Quod cum tandem maxima difficultate
fuiffet obtentum, pleraque tamen numerofitas
populorum cum copiolis luminaribus deforis ex-
cubans, ejufdem pollicitationis prcftolsretur effe-
ctum: cereorum ubertate, quafi multiplici fide-
rum fpleodore, interius irradiata ecclefia, Deo
fervientium chori in canticis ſpirituahbus decen-
tiTime illius nodis exegerunt Ipatia.

Mane autem fado folceptus eft a domno papa
intra ecclefiam feoftus martyr Cornelius: quem
cum aliis fandorum pignoribus comperientes cle-
rici, illo detulerunt pro multis violentiis, quas
ecclefia fua patiebatur a quibufdsm malefaftori-
bus. Circa horam deinde tertiam: redimitus idem
apoſtolicus infulis facerdotalibus, ad glorioſi pa-
tris Remigii ſepulcrum procedit cum thymiam-
ateriſ & crucibus, lociatis fibi archiepifcopis qua-
tuor, Remenſ videlicet, Trevirenſi, Lugdunenſi, E
Vefontioneſſi, cum quibufdam aliis: fed & ipſius
loci abbate, domnoque Hugone venerabili patre
ceeoobii Cluniacenſis, & illius ordinis plurimis.
Cum quibus litania fads, & ſuper fandum cor-
pus non modica thymiamatum accenſa fragrantia,
cecinit reſponſorium, *Diri&tar artato mta*. Quo
cum verſu explero, feretrum fandî, ut prepara-
tis inſtrumentis aptatum ad portandum reddere-
tur habile, a fuo loco paululum removit, & an-
tiphoam, *Coaffffir dMVal Xmgias*, decantavit.

At ubi competenter, prout res exigebat, dif-
poſitum fuit: ipſe ante alios cum prrfatis archi-

HENRICUS III. IME.
HINK. t.R. FRNAC

714

epiſcopis, & abbatibus, fupp uns humeris illud
devote lacrymans extulit, f reſponſorium, *hit*
tft it JgUMibltf, inchoavit. Cujus vocem ſubſe-
quentes chori plahentium ovantes erumpunt in
jubilationis tripudium, pratque alacritate cordis.
O quantorum ora manantium rigavit redundan-
tia fletuum! quantorumve mentes ad tanti patris
captanda fuffragia funt compundcin fuppiria bea-
torum gemituum! Tradens autem dominus papa
eumdem pretioſum theſaurum fe ultro ingeren-
tium * vobis, ab inquietudine turbaram *lceffft*
in oratorium fanâa: Trinitatis, quod ad meridia-
nam plagam infra ambitum ipſius ecclefice decen-
ter conſtrudum erat, Harduni cujufdam illius lo-
ci cœnobit* Audio continens dominicum ſepul-
cerum eleganter imaginatum indar illius Microfo-
lymitani, in quo noſtra requievit falvatio. Hoc
igitur Trevircnfem archiepifcopum in fui preſen-
tia eadem die confecrare fecit, ex confenſu pre-
fati Remorum archiprazfulis multorum ibi fando-
rum collitis reliquiis.

Denique monafterii foribus pſtefadis, tibi illa
ctrleſſis gemma defiderarium populorum eft ex-
poſta obtutibus, tum vero cerneret promiſcuum
vulguſ prz nimia exultatione manibus plaudere,
innumeros in divinas laudes gratulabunda vocife-
ratione erumpere, potentes, impotentes, nobiles,
ignobiles, quemque pro fuis viribus fummpere
niti, ut tam optata gaudia propius mereretur con-
tingere. Magna fides, magno procul dubio re-
muneranda premio: quſt ac tanti reddatur ex-
pers emolumentum, nec imminentis mortis revoca-
tur periculo. Quidam enim pre nimia defideni
fui feſſinanone præcipitês, dum inter conſtipatos
cuneos corruunt, non valentes reſurgere, fuſtoca-
ti & conculcati intereunt. Rapitur djadaturpo-
tini quam portatur pretioſi corporis theca, tot
millium undique propellente frequentia, velut na-
vis aequoreorum fluctuum haede illae agitata vio-
lentia, nunc hi, nunc illi, extorquendo fibi fel-
licia vendicant dona. Et ut paucis multa conclu-
dantur, nec longius ambagibus legentium defi-
ciat intentio: toto interfinio, quod civitatem &
caſtellum ipſius fandi interjacet, tam jucundas-
gitatur contentio. Adeſt Remenſis ckrus cum ci-
vium multitudine, apoſtolum fuum ad proprie
urbis moenia elaborat devehere.

Quem vix ab hujufmodi impetus denſitate avul-
ſum, lands Dei genitricis infert ecclēſue: ut cui
vivens in corpore dignis laboribus vite prxfentis
multa comparaverat commoda, catholicacque re-
ligionis competentia addiderat inſignia, huic vel
unius nodis morula, exultationem fimul & fan-
dificationem, fuorum oſſium exhiberet praſentia.
Collocato ergo eo ſuper fanda: Crucis altare, ar-
chiepiſcopus Vefontioneſis ad altare beatae Ma-
rie procedens, milTarum folemnia cum eorum cle-
ro de ipſius glorioſi patris celebravit feſtiviute.

His autem expletis, dum concurrentium devo-
tio magis agglomeratur, diei interea dapfo cur-
riculo nox ſubſequitur; cujus tamen caligine bafi-
lice illius adyta nullo modo fiunt obſcura: tot gra-
tulabundi conventus fuum quodammodo diem pre-
ference undique micant luminaris. Monachi au-
tem ibidem circa patronum fuum letis invigilant
excubiis, de matutinalem explent curſam cum duo-
decim ledionibus & reſponſoriis fuis. Poſt quos
eaUetn vigiliis folemniter peragendas canonici fu-
ſcipiunt, & cum novem ledionibus matutinorum
officia conſummantes ufque ad lucem protrahant.
Qui fado mane, Primam, Tertiam, Miſſamqua
cum Sexta hora ante ſolita decantantes tempora,
venerabile corpus cum divinis laudibus efferunt a
bea-

-beatę Dei genitricis ecclesia: quod in circuitu-
cun> jucunditate deportantes, congruas
stationes per pręfixa faciunt spatia. Cumque ad
eum locum ventum esset, ubi quondam fuerat
porta antiqua, Patens nuncupata vocabulo, per
quam idem sanctus hostem humani generis in eam
urbe visibilibus ignium debachchantem exter-
miniis adhuc in carne vivens orationibus expul-
lit; illic eisdem pretiosos artus deponunt, sic ip-
sius miraculi memoriam digna devotione & can-
ticis spiritalibus agunt. Ad cuius facti memo-
riale ibidem basilica moderno cū continuā tem-
pore: quam quidam fervus Dei, Constantinus ne-
mine, suis impensis eleganter composuit, & Dei
famulos ad ejus obsequium, quoad potuit, dum
viveret, aggregavit, sic in honore sancti Maris B
Magdalenę lanthique Remigii consecrari fecit.

ηζ·θβ*«Γ Dum „uclue *K„ur >|a Circuitio extra civita-
tis mœcia, dominus papa convocatis episcopis* intra
dedicandi monasterii abdita, singulis lingua
ad conlecrandum delegavit altaria; Remenlen»
vero archiepiscopum cum Lifoienti episcopo ter-
nam circuitionem cum crucibus & sanctorum re-
liquiis, secundum ecclesiasticum ordinem exterius
constituit agere, ibique conlecrationi* officium
adimplere: ipse vero cum fidei necessariis reman-
ens interior, divini tabernaculi „aificationetu
frenue diligenterque exequatur.

Postquam igitur eu ventum est, ubi secundum
orthodoxorum patrum decreta, pignora fando-
rum, & sacra quęque debent intra dedicatam ec-
clesiam recipi, pręfati canonici, ut dictum est,
deportato corpore beati Remigii per gyrum urbis
& castelli, cique adjacentis municipii, pervene-
runt cum eo usque ad portas monasterii, ubi tot
millium excreverat frequentia, ut pręeorum den-
sitate eidem gloriolo patri domum fidei paratam
introducendi intercluderetur licentia. Ipse namque
papa eandem januas vetuerat referri; ne impetus
cum eodem sauto irruentium, sic fidei diferimini,
& impedimento cęptę dedicationis foret confu-
mationi. Quocirca aliquod diverticulum, quo va-
leat introrumpi, perquiritur: tandemque vix a:ur-
barum inquietudine abstractus, per fenestram, quę
est super S. Trinitatis oratorium, demittitur.
Quem dominus apostolicus cum maxima devotio
ne & canticis spiritalibus receptum, non ad prę-
fens in proprio loco repositit, sed super principa-
le altare, quod in honore apostolorum Petri &
Pauli, Clementisque sic Chustophori martyrum,
sic beati Remigii, consecraverat, collocavit. Et cu-
jus rei gratia hoc facere decreverit, dignam me-
moriam rationis sententiam lubmtilit: videlicet ut
evidens sic conspicuus omnium appareret oculis in
celebranda synodo: in qua si quis erroneus ali-
quid frivolum vel ecclēsticę rei gioni adversum
afferere pręlumeret: erga hunc vir Dei illius vir-
tutis potentiam per (ui corporis pręsentiam exhi-
beret, quam adhuc in mundo vivens erga Aria-
num hęreticum exhibuit: cui in conventu epif-
coporum catholice fidei lucem nebulosi dogma-
tis umbra obnubilata molienti, ad adventum luum
divina virtute officium vocis extorfit; sed paulo
post cuin humih satisfactione reatum suum magno-
fcentem, anima corporisque eundem fanitadedo-
natum ad filios adoptionis transtulit. Quę pero-
rantis papę intenti ex superno instinctu proce-
dens, efficiu nullo modo caruit: velut hoc opu-
culum suo loco declarabit.

Hac ergo de caula sic locato beati Remigii cor-
pore, universis agminibus episcoporum, abbatum,
monachorum, clericorum, per choros decentiffi-
nje dispositis, missarum solemnia idem pontifex

,ex dedicationis celebravit festivitatem. Lefto evan-
gelio, pulpitum conscendens, exhortationis fer-
moem fecit ad circumstantem populum, qui
plurimum monasterii, ut dictum est, foribus ob-
ieratis, per fenestras irrumpendo fidei fecerat adi-
tum. Ad quem multa ex ipsius templi sanctifica-
tione concionatus utilia, diem illam celebremef-
ie pręcepit per Remensis episcopii confinia: ana-
thematis pena damnans omnes illos qui adeum-
dem locum hujus solennitatis gratia per singulos
annos confluentibus, vel inde redeuntibus, alicu-
jus impedimenti irrogarent incommoda. Conili-
luit etiam, ut ad altare, quod ut pręfatum est,
in honore apostolorum Petri & Pauli, Clemen-
tis & Chustophori martyrum, gloriosissime con-
viveret Remigii, consecraverat, non indifferere a
quibusque, sicut hactenus, sacrosancta mysteria
agerentur: sed secundum morem Romae eccle-
się septem tantummodo sacerdotes, qui io illa
congregatione digniores haberentur, ad hoc offi-
cium deputarentur; soli Remensi archiepiscopo,
ipsiusve coenobii abbati ibidem missas agendi po-
testate collate, sit cui idem abbas daret licentiam,
certe interdum rationis exigente gratial, necnon
clero Remensi bis in anno, feria videlicet secun-
da paschalis festi, & vigilia ascensionis domini-
ez, quando solenne illic stationes ex antiqua fa-
ciunt traditione. Hęc decreta ne aliquando irri-
ta fierent antiquitate temporis, litteris mandari,
easque lignari figillo fuz pręcepit autoritatis.

Deinde memoratum populum, secundum infi-
lutionis ejus verba publicam de peccati* fuiscon-
fessionem agentem absolvit: explicitique divinis
officiis, apostolica benedictione sanctificans illum
dimisit. Pontifices autem, esnobiorumque redo-
res, & ceteros sacri ordinis ministros qui ibi a-
derant, ad emendem locum in craftino iussit ro-
verti, ut cum ilhs haberet rationem quam con-
dixerat synodi.

Acta concilii.

Die vero altera, quę est quinto Nonas Osto-
bris, congregati sunt in memorata basilica epif-
copi, videlicet numero viginti, cum quinquagin-
Du fere abbatibus, & aliis ecclēsticis ordinis quā-
plurimis... ubi. Statim vetus querela inter Remensis
ac Treverensi archiepiscopos clericos est renova-
ta; his adfuentibus, quia Remensi* primas esset
in Gallia, ideoque illi dispositio competere syn-
nodica; contra vero illi archiepiscopo Treveren-
si eandem dignitatem conabantur adferre, pri-
mamque sedem post Romanę ecclesię pręfulem
in celebrando concilio acquirere. Dominus au-
tem papa non arbitratus opportunum tempus,
quo his lationibus imponi valeret congruus finis,
scilicet potius meiūens hujusmodi controversiam
prorumpere ad scandalum contentionis: in mo-
dum coronę fedilia episcoporum disponi, sic in
medio eorum fuz fedis suggestum pręcepit loca-
Et; cujus ordinationis naodum ex arbitrio Remen-
sis archiepiscopis sanxit administrari. Qui convo-
catis archidiaconis, sic quibusque cleri sui pręci-
pui, cum eorum concilio, in modum, ut dictum
est, coronę, pontificum fedilia; scin medio ejus,
apollolicę fedis apparari fecit insignia. His ita
dispositis, dominus papa sacerdotibus, quasi ad
celebrandam missam, infulis redimitis, procedit
ex oratorio S. Trinitatis, cum cruce sic evange-
lii libro, antecedentibus eum sacri ordinis mini-
stris: fexque alii coreti eo procedente», ante fan-
dum altare ex integro cantaverunt antiphonam,
net damnu. Qua expleta cum psalmo, sic
G/a.

-Gitria, archiepiscopus l'reverentis *litaniam fecit* : Arat puigatio, ediceret, requifuit. At ille furgens, inducias petiit ufqua in craftinum; dicens fe vel le privatim loqui ad domnum apoftolicum. Ceni- que dits fuiffent t ceteri omnes furrrerunt in ordine, fecundum verba priorum purgantes feab hujufmodi fufpicione; quatuor tantummodo ex- cepti», Lingooenfi videlicet, Ntvernenfi, Con- ftantienfi, Namneicnfi. Quorum cauffit eodio ad difeutiendum rcliâa, diaconus fermoni» curium ad abbates qui aderant tertit. eofque, ne torte U ipfi in ovile domioitum aliunde, non per o- ilium introident, confiteri admonuit. Primus fan- ât Remigii abbas Hcrimarus furrexit feque ab hujufmodi culpa, congrua refponfione purgavit « Deinde domnus Hugo Cluniacenfi fubfircutus, hanc purgationis fua rationem fubintuii, dicem: Pro adipiundo abbatia honore. Deo tcfte, ni- hil dedi vel promiffi: quod quidem caro volnit led mens & ratio repugnavit.

Poft Remcnfem deinde, fecundum fubnotatum ordinem refederunt Beroldus Suffionenfi, Trogo MorinenGs, Frollandus Silvanedenfi, Adal bero Metenfi: ad meridianam autem plagam Ay- lenardus archiepiscopus Lugdunenfi, Hugo Lm- gonenfi, Joftridns Couftantienfi, Ivo Sagenfi, Hcrbertut Lifojeofis, Hugo Bajugarenfi, Hugo Avringenfi, Theodoricus Virdunenfi; ad iepicr- trionalem vero plagam Hugo archiepiscopus Ve- fontionenfi, Hugo Nivernenfi, Eufcbius Ande- garenfi, Pudicus Namnctenfi, epifcopus Angio- rum, & joannes Portucnfi. Poft quorum terga in modum fimiliter corona refederunt abbates hoc ordine: domnus fcilicet abbaï fanâi Remigii Herimarus», domnus Hugo Cluniacenfi, Sigefri- du» Conienfi, Folco Corbejenfi, Rotbertua Pem- niefi, Rainoldus fancti Richarii, Goifrudus Ver- zelliacenfi, Arnoldus Puliarienfi, Rudolphus Mofomenfi, Oylardui Catalaunenfi, Milo Der- venfi, Noxgaudus Altuilisenfi, Albertus fancti Theoderici: Stephanu» fanâi Urbani, Vulvncus fancti Auguftioi Cantuaricnfi, Alwiiu» fanâi Beodiât de terra Anglorum. Deinde ceteri, qui ut fuperius relatum eft, fimul fuerunt numero quinquaginta.

λ » aid
puv*

Qttibus ita relidentibus, imperato filentio ex praecepto domni papa furrexit Penus fanda Ro- mana ecclefia diaconus, expedito fermone pro- ponens de quibus in eadem fynodo fermo effet habendus: de muhis videlicet illicitis, qua con- tra canonum inftituta in Qalltcis finibus exerce- bantur: id eft, de fimonifca herefi, de minifte- rii» ecclefiafticis, & altaribus, qua a laicis tene- bantur, de pravis confuetudinibus, qua: ab ersin- Drctur in celebratione concilii, ficque jam node propinquante conventum dimiffit.

Primus ergo Treverenfi» archiepifcopns ad hac verba furrexit, feque ntc aliquid dediffe vel pro- miffiffe pro adepto epifeopftu, neque alicui facros ordines vendidiffe refpoodit. Deinde Lugdunenfi dt Vefontienfi fingente», ab hujufmodi culpa profefli funt fe effe immunes. Tunc profatus dia- conus ad Remcnfem axchiepifcopiopi in fe conver- tit: & quid de his, ex quibus a cetera fifta fue- Conell. General. Tom. XIX.

Arat puigatio, ediceret, requifuit. At ille furgens, inducias petiit ufqua in craftinum; dicens fe vel le privatim loqui ad domnum apoftolicum. Ceni- que dits fuiffent t ceteri omnes furrrerunt in ordine, fecundum verba priorum purgantes feab hujufmodi fufpicione; quatuor tantummodo ex- cepti», Lingooenfi videlicet, Ntvernenfi, Con- ftantienfi, Namneicnfi. Quorum cauffit eodio ad difeutiendum rcliâa, diaconus fermoni» curium ad abbates qui aderant tertit. eofque, ne torte U ipfi in ovile domioitum aliunde, non per o- ilium introident, confiteri admonuit. Primus fan- ât Remigii abbas Hcrimarus furrexit feque ab hujufmodi culpa, congrua refponfione purgavit « Deinde domnus Hugo Cluniacenfi fubfircutus, hanc purgationis fua rationem fubintuii, dicem: Pro adipiundo abbatia honore. Deo tcfte, ni- hil dedi vel promiffi: quod quidem caro volnit led mens & ratio repugnavit.

Poff hunc le quidam congrue excufare ftudue- runt; alii vero nihil respondent», reatum fuum occultare quam patefacere maluerunt. Tunc Lin- gonenhs epifcopus furgen», fuper abbate Pulta- ricnfi diececfano fuo plurimum eft conqueftus, fuod videlicet m fetore luxuria vivens, pluribus agitiis inferciebat; beato quoque Petro, ejufque vicano, Romana fcilicet ecclefia pontifici, cujuj abbatia illa erat, debitum centum quotennia per- iolvere detreâsvcrat. & inde excommunicarua miffarum (aeramenta celebrare pretumpferat; ex- communicatione huc fubfecuta, jactavit forem lyno- do interer» Qui dicitur, nec ab objectis fe - r- valens purgare criminibus. ab boooris fui eft di- Jnitate depofitus. His ita definitis, edlâum eft ib anathemate authoritatis apoftotice, ut fi quis allidentium, quempiam univerfalis ecclefia prima- tem, prater Romana fedis anuftitem effe affe- reret, ibidem publica fatuFsAione patefaceret. Cumque ad iuee univerfi reticerent, leftis fen- tentn» fuper hac re olim promalgatis ab ortho- doxis patribus, declaratum eft, quod lolus Ro- mane fedis ponnex, univcrfalis ecclefia primas effet & apoftolitu». Poft hac domnus papa fub excommunicatione prohibuit, ne quis abfque li- centia recederet, antequam tertia lux confumma- Drctur in celebratione concilii, ficque jam node propinquante conventum dimiffit.

Sequenti autem dic ad memoratam bsfilicam cum abbatibus & clero convenientibus epifcopis, domnus papa cum quibufdam eorum feceffit in oratorium S. Trinitatis: ubi dum cum eo cott- (effionis fu* privatim colloquum Reinenfi ha- buiffet archiepifcopo», fit de ecclclâaftica religio- ni» profefstu traâatum e&ct diutius eo ordine » quo de traofsâa die: «pofolitus inde proceffit, diftaque iua antiphons, III, litanu fatta a Treve- reofi archiprafule, evangelism, Ornnû arfler font, Mutk f. diaconus legit unirerfi». Deinde fuo loco reliden- tibus, Remcnfem archiepifcopum, ut de limonia- ca hxrefi, de qus hefternas obtinuerat inducias, rationem redderet, profatus annuit cancellarius: impetens eum etiam' de multis, qufe fama vul- gante comperiffet afferebat, criminibus Ad hac archiepifcopus furgens, ut fibi confiliandi facultas concederet expetiit. Qua impetrata, Vefontio- nenfem, Suertionenfem, Andegavenfem, Niver- nenfem, Silvanectenfem, Morinenfem, epifcopus convocans, cum cis myfterium habuit confiliioms indeque reverfus, caufam fuam, v. l Silvanectenfi perorare a domino paup obtinuit. Surgen' (r,n epifcopus Silvanecâenfi, eumdun archiep avp' m refpondn non effe reum fimoniaca herein His auditis apoftoHcus prxeepit, ut hac tueile lacra- men- Aaa men-

— anno .. mento comprobaret archiepiscopus : mandans et i^{am} recitari sententiam » qua Maximum Salontanum episcopus ex simili culpa notatum, pari modo se inde purgare beatus papa fanxit Gregorius. At ille canonicas inducias inde postulavit, (eque posset earum expletionem, quod ratio purificationis posceret, peradurum respondit. Quibus ei concedis, statutum est ut medio Aprili mense, concilio, quod Rome celebrandum erat, intereffet.

Cetera vero que ei obijeda sunt, quia legitimi arcuatoris videbantur delatione carere, decretum est ad praeiens iudicium remanere.

Sic igitur huiusmodi definito negotio, super abbacia Dervenii dominus papa conquestus est, quod a Tullego subtraha fuerat episcopio, & hanc ad ipsius pertinere ecclesiam possessionem, per privilegiorum, quae inde habebat, demonstravit recitationem. E contra Remensis archiepiscopus abbatiam respondit fuisse juris potius esse, & hoc antiquioribus privilegiis ecclesiae suae se testificari valere. Papa vero, quia in praesenti non erant eadem (cripta, ex quibus ledione valeat hanc controversiam finire, iussit ea interim in archivis Remensis ecclesiae perquisita in scriptis in medium afferri. Tunc Turonenses clerici per Lugdunensem archiepiscopum querelam intulerunt (super Dolensi episcopo Britannis, qui te cum septem (uffraganeis a Turonensi archiepiscopo subtraxerunt, fibique iurisdictionis nonen contra fas vetidicaverat. Qui statim ex auctoritate apostolica vocatus est ad concilium, quod, ut praefatum est, medio mense Aprili Rotomae: erat celebrandum, ut ibi rationis huius ageretur iudicium.

Post haec memoratus diaconus in episcopum Liogonensem invehitur, cumque episcopalem dignitatem per simoniam hanc obtinuisse, facro ordine vendidisse, bellica arma contra fidei ferendo homicidia perpetrasse, alieni matrimonii jura violasse, in clericos suos tyrannidem exercuisse, sodomitico etiam flagitio pollutum esse, criminatur. Quibus verbis fidem prebebant plurimi delatores qui aderant; inter quos quidam clericus afferuit, quod fidei adhuc laico conjugem suam violenter abstulerat, & post perpetratum cum ea adulterium monacham fecerat. Adfuit & presbyter quidam, se ab eodem episcopo conquerens captum, & fatellitum ejus fuisse potestati traditum, qui eum multis supplicibus excruciantes, quod fecisset, clavis acutissimis genitalia ejus confixerant, talique violentia ab eo decem libras denariorum extorlerant. His auditis, episcopus confiliandi licentiam petiit: qua impetrata, archiepiscopus Velontionensem & Lugdunensem accersit, eisque credens arcanum commisit, ut ibi, petit ut fidei fuit caudici. Sed qui cum tantis flagitiis foret implicatus, in oculis alterius magis quam in suis trabem videns, fratrem quamvis culpabilem in haereticam synodum criminatus fuerat, ejusque ad condemnationem quidquam proferre valeat, /ogum motus admittitur divinitus.

Velontionensis quippe episcopus, dum fufcepit ejus negotium perorare, & ad excusationem criminum incongrue quaedam decerneret proponere: iniperato fidei suffragium vocis divino feniit denegari numine. Procul dubio magnus pater Remensis ob hoc ipsum, ut praedictum est, ante conspectum (ynodi expolitus a beato fidei papa, etiam his ejusdem virtutis enituit potentia, qua

•km, dum adhuc peregrinaretur ia terris, Ana-

A ni illius exinanivit molimina. Tunc enim haereticum adversus catholicam fidem blasphemias delibantem gariire, ac conata perageret, fed potius respiciendo fidelis fieret, fitentio condemnavit. nunc autem virum licet fidelem, nec (ce leratum defendendo delinqueret, usu loquendi privavit. Et revera divin» sublimitatis inconprehensibilibus virtutibus in utroque facto mirabiliter enituit: quod ibi gloriose anime, licet adhuc involucris sepius, tantum potestatis contulit, fit quanta eam jam beatificaverit gloria, nunc citra ejus exanime corpus patenter ostendit.

Postquam ergo praefatus Velontionensis episcopus a suo conatu tali miraculo se prohiberi cognovit. Lugdunensi, ut fidei vice causam peroraret innuit. Qui (urgens ait eundem Lingonensem episcopum confiteri, quod (aeros ordines vendiderit, & memoratam pecuniam ab illo presbytero extorserit; fed supplicibus, quibus afferebat, eum excruciarum non fecerit: cetera vero, mus fidei fuerant obijcia, hunc penitus denegare afferuit. His diis, dominus papa videns eadem die non posse ad plenum huiusmodi negotium ventitari, jam enim nox inflabat: quid in canonibus decretorum ordinum venditoribus fit decretum iussit tantum modo recitari. Ledaque sententia ad preceptum ejus ex concilio Chalcedonensi, capitulo videlicet secundo, soluta est synodus, dilato utique in scriptis huius rationis iudicio.

Mane autem facto, iterum ad eundem locum Aa, s, t Cepi (copi convenere cum abbatibus & ceteris ecclesiarum ordinibus: ad quos domno papa procedente non est cantata antiphona, Exaai not Donnât, ficut heri, A nudius tertius; fed ad ejus adventum clerus decentissime cecinit hymnum, Pei trator Spiritui. Quo completo cum antiphona de (anto Remigio, litania facta est a Velontionensi archiepiscopo, postquam de Spiritu fando colledam dixit dominus apostolicus. Sicque ledum est evangelium: Ego (tntptator boant. Cumque universi consueto refedissent ordine, (upradidus ecclesia Romanae diaconus ait, consequens esse, ut ubi haereticam synodum fuerat terminata, ibi rationis sua iteraret initia, a Lingonensi videlicet causa. Qui rtquisitus, fit a synodica examinatione se subduxisse repertus, ex parte Dei fit beati Petri apostolorum principis, ejusque vicarii, qui praefatus aderat, ab eodem diacono, tertio est vocatus. Directi sunt etiam episcopi Silvanedensis fit Andegavensis ad illius hospitium, ut (i forte eum ibi reperirent, revocarent ad concilium. Qui dum imperata accelerant peragere, ipsius referendarii allocutio fit ad illos, qui noo. dum se a simoniaca herefi debita purgaverant responsione. Ai Nivernensis episcopus burgens, pro episcopio plurimum pecuniae confessus est a parentibus datum fuisse, se tamen ignorante & coque adepto nonnulla ecclesiastica religioni contraria commisisse, unde se afferebat divin» ultionis vindictam perimefere. Ideoque, si domno pape fit praefato conventui dignum videretur, idem officium velle dimittere potius, quam in ejus retentione animam suam pessumdare. Quo ubi dixit, pastorale pedum ante pedes ipsius apostolici posuit. file vero tanti viti flexus devotione, favente synodo, eundem, quod absque suo consensu eadem pecunia data fuerit, sacramento comprobate fecit & ficque Wli per aliud pedum ministerium episcopale reddidit.

Interea lallatum est coram privilegium Remensis ecclesiae abbatia Dervenii: ex cujus ledone comprobatum est, eam pertinere ad jus Remensis archiepiscopi. Redeuntes denique qui missi fuerant

ANNO
CHRISTI
1141
Ka^o 11us

74° 14'

74* R B M B M b B, HENRICVS TRIME. 74*
 -fi fuerant ad revocandum Lingoneofem epifeo- A rum emiffet, id cum digna fatisfac&ione ...-
 Zi»T?T P"®» unocaveruot eum, facinorum fuorum me- (uo epifeopo redderet. cwwn

Tuae ex pnceato ipfius papas leâe fimt fntentia fuper hujulcemodi re promulgat* ab orthodoxis patribus: ficuue univarfi concilii Iudicio ex- couunuukatiouis eft pena damnatus. Quod an- diem epifeopus Vefoutioenfis, funexit, & quomodo eumdem reum ercuûre nitens, c* divina virtute per beati Remigii- merita filentio condemnatus fit, patefecit; coram eodem conventu fatis devote veniam peteos, quod ejufdem miraculi novitatem conique negligenter celarit. Hic ex pia devotione & alacritate cordis dominus papa in lacrymas eompunâut, fic ait.* Adhuc vivit beatus Remigius. Tunc ex pncepto ejus omnes filirre- B xerunt, Reum eo ante eiufdem fanâi fepulcrum profratri, antipbonam filiofti Remigii cx integro devotiffime cecinerunt.

Poft hcc futgeos Conftatienfisepifeopus, confeflua eft fe ignorante a quodam fratre fuo emptum fibi epifcopium fiiue.* quod cum refciffet, ne contra fas ordinationem illam fufeiperet, voluiffè aufugere, fed ab eodem violenter captum, epifeopaii contra voluntatem fuam efle dignitate donatum, Quod (aeramento comprobare juffus, nec renuens, fic judicatus eft fimoniacc bxrefis non incurriffet facinus. Accedens denique Namnetenfis confellus eft genitorem fuum epifeopum faille civitatis, fit in ejus vita donum epifeopii fe percepiSe, mortuoque illi fibrogatum per lar- C gitionem pectusin. Quapropter judic» Qnodi, fablato amfuto fle pafiorali pedo, privatusepifontificali miniftrto, condonato ei, intervenientibus epifeopis, tantummodo presbyteratus officio.

Horum igitur caufa tali modo terminata, comonuit domnua papa arehiepifeopos qui erant io prafentia, ut quem fuffraganeorum fuorum fimomacn peffis efle reum fcirent, coram omnibus ootificare non. renuerent. Oulbus id omnino fe frire denegantibus, habitus eft fermo de epifeopis qui invitati ad fyoodum venire noluerant, nec aliquod inde fua cxcufationis feriptum tranfmiferant allô. Unde competentibus ad hoc patrum recitatis Sententiis, pmna damnati funt excom. municationis, cum omnibus illis qui ipfius papnformidante* adventum, hac de re profefiti erant in expeditionem regi*.* hominatum vero Scnonenfis archiepifcopus, Bellovacenfis, fle Ambianenfis epifeopus: fed fle abbas fanâi Medardi quia abfqu* licentia, receflerat a conventu concilii Ex- oommunicatus eft etiam fanfti Jacobi archiepifcopn* Gallicienfis, quia contra fas fibi vendicaret culmen apoftolici nominis.

Poft hoc petentibus cis qui fande religionis amatores ibi aderant, plurima fandorum patrum decreta, qux jam per incuriam pro nihilo habebantur, procepto fus authoritatis renovavit; fit multa qua in Gallicana ecclefia exercebantur illicita, ne filerent ulterius, fob anathemate prohibuit. Videlicet:

CANONES.

I.

Ne quia fine de&ione cleri fle populi Ad regimen ecclefiafticum proveheretur.

Ne quis facroa ordine*, aut minifteria ecclcfianica, vel altaria, emeret, aut venderet, Et fi qui* clericorum quidlibet eo- CMtU.Getr»L Tous. XIX.

III.
 Ne quis laicorum, ecclcfiarum mini- ftenum vel altaria teneret, nec epifeopo- rum quibus consentirent.

IV.
 Ne qui* in atrii* ecclefiarum, praeter epifeopum fle ejus miniftrum, quaslibet confuetudiae* exigere prefumeret.

Ne quis pro fepultura, vel baptifmo, live pro euchariftia, aut infirmorum vifi- tatione, quidquam exigeret,

VI.
 Ne quis clericorum, arma militariage- flaret. aut mundana: militia: deferviret.

VII.
 Ne quis clericus vel laicus ufuras exer- ceret.

VIII.
 Ne quia monachus, vel clericus, a fuo gradu apoflaret*.

IX.
 Ne quifquam aliquibus facriordinis iter agentibus violentiam ullam inferre auderet.

Ne quis pauperes homines rapinis vel captionibus vexaret.

XI.
 Ne quis inceftuofae coojundioni fe co- pularet.

XII.
 Ne quit legitima uxore dereli&a aliam duceret.

Et quia novi haeretici in Gallicanis partibus emerferant, coexcommunicavit, illis additis qui ab eis aliquod munus vel fervitium acciperent, aut quodlibet defcenfio» patrocinium illis impen- derent.

Pari modo damnavit & Sodomitas. Excommunicavit etiam comites Engelrai fle Euffachium propter inceftum & Hugonem de Braina» quia legitimam uxorem dipniferat, & aliam fibi in matrimonio fociavcrat. Interdixit fle Balduino comiti Flandrenfi, ne filiam fuam Wi- lielmo Nortmanno nuptui danet; fle illi, ne eam acciperet. Vocavit etiam comitem Tctbaldum, quoniam fuam dimiferat uxorem.

Vocavit & Goxfridum Andegavenfem ufque ad fynodum futuram Moguntiae, ibi excommunican* dum, nifi relaxaret quem captum tenebat, dom- num Gervafium, qui tunc erat przfuf fedis Ce- nommiez: portes vero ab eiufdem tyranni pote- ftate exemptui, XTidone archiepifcopo defundo - a rege Francorum Henrico fubiogatus eft ad re- gimen Remenfis ecclefiz

Excommunicavit. denique illos, de quibus, pro- clamationem fecerant Compndtenfes clerici, pro- pter quorum injuftitiam illuc detulerant corpus S. martyris Cornelii: eos quoque qui ab eadem fynodo redeuntibus aliquid inferrent impedi- menti.

Privilegium autem quod fecerat fanfto Remi- gio ibidem in confpeûu omnium recitatum con- firmavit, R conftitit omni tempore, ficut feri.

Aaa a pœum

— **piulB continebitur, inviolabiliter conservari; fic- A cidente per pincern* jucunam vas ilJud frastuna—** —
 Ve beoediffionc data concilium solvit. *ζκο

CHRISI

QuJB concilium secuta sunt.

Hujusmodi ergo or.ine, beati patris Remigii, devotus Romanae (edis pontifex quartam celebra- vit translationem, & feliciter texto Nonas OAo- bris confummavit drvinx domus ianflificationem: quam etiam, ut declaratum est, tnum dierum continuatione infignivit celebratione lynoJ- mii- Jefimo fit quadtagefimonono anno feliciflimx in- carnationis Domini nolri Jclu Chrliti. Quapro- pter, ut deliberaverat, ex divina difpofitionc com- pos erteftus defiderii fui, die fubfequenti, poli expletionem fyliiodicam, venit in c«, itulum fra- Bterii. & alacri refponfionedixerunt, quod landus hic, in cujus illud tantopere amplcdrbatur devo- tione, tanti effe: apud Dominum menti. ut ei idem vas integrum fua reformaret interceffione. At ille nihil inde fe diffidere cum fpiituali ju- cunditate relpondens, cjulque virtutes multiplici **fermant exaggerans**, vas Iradum fibi deferri prae- cepit. Quo delato, avullam inde particulam fuo loco repofuit: &, quali aurifici ad reficiendum relcrvaretur, lignum tamen crucis, ut fertur, et caute imprimens, recondi juffit. Quod in crati*** no vilut caufa reficiendi coram delatum, ita o- pe atione divina integrum e(1 inventum, ut nul- lum n eo fraûurx portet reperiri veftigium.

Port hxc egreffus. epifcopos, & abbates, cete- rolque ecclcfiâfici ordinis, qui nondum receffe- ram, convocavit: & cum eis ecclGam ingreffus, mirtatum iolenria celebrari fecit. Qu>bus exple* tis, ad ianfti tepuleum, quod, ut d dum «.lt, fuper altare beati Chntlophori port baficfx dedi- cationem collocaverat, cum humili devotione ae- ceilit: ibiqueoratione completa, illud deioit <up- politis burner s in.e extulit, & in ftatione tibi decenter appauti cum divinis liudbus repofup. Ubi iterum atque iterum cum lacrymis fe pro- fternens, tandem in viam tuam exm: & ulque ad cartelli adium com tattis cum canticis (piri- tui bus a fratribus 1/ numriofo conventu popu- li, omnibus valedicens recellit.

Accedens * autem, inde ad fui labu<is recom- penfationcrti rçtn'it frudum msgnx mercedis, m arcano felicet devou pedoris ignem prxcipu t di Jefionis, quo ab illo tempore erga eundem pio- nolum patrem Remigium magnopere dignolcitur flagralTe: ut idem ipfe latetur m quadam epirtola direâ» portmvdum epifcopis Francix, quam luo loco in fubfequentibus curabimus ponere.

Ex qua gratia etiam alterius gratix adeptusert emolumentum, cum ei divina virtus de qu buf- dam, qui ei impedimentum advenienti in Ga.lias conati erant inferre, ultionem prxlImt per ipfius fandî, cui fuerat famulatus, mentum. Nam, ut multos prxterminimus, qui illi fuere contum, Gcbumus Laudunenfis epifcopus, & Hugo de Brai- na callelo, qui inter ejus derogatores quart igni- feri extiterunt, eodem anno rgnommiola morte vitam finierunt. Ille enim, <pnx exitialem tech- nam, ut apoftoheam dcvi>arct prxlentiam, regi fuggedit, & hanc maxima parte cleri lui devote expetente, lplea lua lede lonve aufugit: nec do- minici corporis v atico a malitia lua lanftihcatus, nec ab eodem clero fuo conulatione vifitationis E in extremis reioicillatus, d/vmo judicio extra fi- nes epifcopi lui (olus obiit quafi peregrinus. Al- ter vero, quia caput minillri Chrlifi fe abfeiffu- rum fuerat minitatus, ore (acrilogo, quo impia verba protulerat, holhîs gladii abiciffione cli mul- tilatus.

Dignum eft ad * porternm memoriam aliud mi- raculum lupradiclis addere, mod divina potentia in manibus huius pontificis operata eft, cx ea qua erga patronum noftrum flagrabat devotione. Anno etim fecundo poft expletionem eorum qux prxmiffa funt, cum Romx moraretur, cafu ac-

ell, quod fibi datum effe a prrfato abbate Heri- maro in primordiis hujus «pulculi memoratum eft. Quod ubi pro certo agnovit, aliquantum gr<, viter tulit: Licet enim multa haberot pturis pre- tii, prx ceteris tamen illud diligebat; quia m i* nitio apoflolatus fui cx parte fanAi Remigii fibi miffum afferebat: ideoque ad bibendum, lupra cetera qux erant in oblequio ejus, illi delgâabi- lnis erte folebat.

Dum ergo cum fpiritjalrbus quibufdam viris, qui ei praetentes erant, placido, ut temper erat, vuliu, ex eodem damno conquereretur, & auri, fex peritus reficiendi bujulmodi fraânram ab eo perquiri priciperetur: quiaam eorum alludentes, Bterii. & alacri refponfionedixerunt, quod landus hic, in cujus illud tantopere amplcdrbatur devo- tione, tanti effe: apud Dominum menti. ut ei idem vas integrum fua reformaret interceffione. At ille nihil inde fe diffidere cum fpiituali ju- cunditate relpondens, cjulque virtutes multiplici **fermant exaggerans**, vas Iradum fibi deferri prae- cepit. Quo delato, avullam inde particulam fuo loco repofuit: &, quali aurifici ad reficiendum relcrvaretur, lignum tamen crucis, ut fertur, et caute imprimens, recondi juffit. Quod in crati*** no vilut caufa reficiendi coram delatum, ita o- pe atione divina integrum e(1 inventum, ut nul- lum n eo fraûurx portet reperiri veftigium.

Hoc itaque videns venirabms papa, Dei om- nropotentiam collaudavit, & huius miraculi novi- tatem meritis beati Remigi adlciprtt, per cujus interventum, fidei efficacia id obtinere meruit. Ne autem ex hac relatione arguamur mendacii, ideonue involum habeatur hujus fctipti memo- tale, prohrimus tres idoneos telles, quorum in- d cio id nobis pollmodum contigii agn< icere. Hngonem videlicet Nivernenfem epreopum, & Hugonem Remcnfis ecclerxi diaconum, & quem- dam clmcm Aylenardi quondam Lugdunenfix archieortcopi capellanum, nomme Bcnediâum. Quorum duo primi concilio ab eodem papa, ut moris rth erat, decimoquinto die poli domini- cam rrfiprefphonem Romx habito interfuerunt: ôc quod retulimus, ab his qui prxtentes vidq- Drunt, id vere faûum effe didicerunt. Tertius ve- ro cum domino fuo prxtens interfuit: & quod videndo competit, nobis port aliquot annos ici- icirantibus indicavit.

V<r denique venerabilis fxpe dtâum apoftolum noftrum eo majeis fervrnti excolens dilectioe, cumque lum nopre dcliderans honorare, & illius inonallerium lua auihontate nobilitare: epiHo- lam ejus **laude** refertam J rexit fanAx ecclefie nlio in Franria conllitutis, qua decrevit apudeos haberi cJebrem ipfius faniti tctivitatem, quxr- ohtur Kalendis OAobris.

Plui ima etiam ad eccJcfialUcam utilitatem per- tinentia, qux in praelata lynodo in ejus bafilica habita (radiaverat, juilit apud eos capitulatim di- geri, & inter orthodoxos canones numerari. Co- jus epiftolx textum, quia ordo narrationis vide- tur exigele, huic operi dignum judicavimus infe- rere. Ljus vero exemplar bujulmodi eft:

Lee epifcapur, fervm fervorum Det, fratribus (J finit catholicis per untverfum reguum Francorum corfittutu, fautemy t7 apoficlucltn feneeliBteneur.

C Ompertum caritati veftrx creditus, quod poft contecracioncm noftrjm, illam videlicet, qua benignitas Dei humilnatenj noliram Laude Romanx ecclcfiz prxelfc voluit, Germaniam Gal- liam-

liamgue vifita^{LEO}mus; ac Rer.iorum urbem ad^{nri}cun A

hrFsti le* ω*1qo voto & iumæa devotrone cedetiam
C»»0 | ^c*. Remigii (ut longe ante defideravimus)
Deo annuente , & ejufdem fanâiTimi viâ patro-
cioantibus meritis , cum magna gloria dedicavi-
mus , atque poft 'Oofecrationem ecclefiz m ead-
dem fynodum celebrantes , plunma ad'utilitatem
ChriftiatMB religionis nceffaria confilio coepilco-
porum * fuorum , affenfu etiam & laude cleri &
*»- *»-
populi , quorum innumera multitudo ad tanizde-
votionis celebritatem confluerat , ftatuendo con-
firmavimus . Que omnia capitulis digefta inter
canones haberi præcepimus , fit poftea m om.»-
bus fynodis quas habuimus , idiplum conhmare
curavimus . Et quoniam beatiffimum Remigium B
gentis Francorum prdicatorem , & apoftolum «t
mus , venerari & honorare illum , q iein Domi-
nus m cælo mitificavit , prout pelTumus , debe-
mus: prfertim cum femper in nobis pcdqre in-
de ipfius amor ferventius ardeat , quod pretioff-
fimū corpus ipfius fanâiftimi viri propriis ma-
nibus transferentes io locum fibi przparatum ,
miraqre pulcritudine exquisiti operis decoratum ,
repopuimus . Unde veftram admonere volumusdi-
ledionem , ut ficut nos in ejus obfrouns perpen-
ditis gratulari , ita fic vos caufa noiln amoris ,
maximeque ex debito paterni honor>s , folennita-
tem ejus , quæ eft Kalendis Oftobns , celebrem
habeatis . Quia etfi aliis non eft apoftolus , ta-
men vobis eft : nam primitiz ejus vos eftis in
Domino . Hunc itaque honorem patri & apofto
lo veftro exhibete; ut , juxta promittum Domini ,
longævi fuper terram vivere , & ejufdem patris
precibus cternz beatitudinis felicitatem mercami-
ni poffidere . Valet.

Nor® Sevehiui Binii.

De hæ fynodo Hermannus Contraktus : ^fu'umna.'f,
inquit , uoapare Domini pape fynodum maenam . Remit
cum (Jalkarum optifapji habuit . Pe eadem Sigbertut in
libro ce liuilibus fciptoribus ecclelaticis <>p.ij.(iti
fcribit : Aefelmes Remenfi monachal/ciipht itneralium
Itoni Leonii papa a Romm iâ Cjalliat , cb hoc maxime,

Henricus LU IMF.
hbnu. r fbanc 74*

nottli-aret, queuta autoritate Rrmis> , tel in aim
hilus, rnodum celetrant : qua Jubilluete C? fuffilla e-
x^m>m.verit cautat e,(icptfil.a> , qua dij.rbuoue peccan-
tri lerr-ert, quomodo ci turias Dei Cuoppata fit fined
jatn ;atult m -mj cau.n Remeufli Jyecd , ubi dus> epi-
copul l'rifingcn'.l ceatuml. ter a^.-rri tenti « areh-dicam
auido.tatem , i.-rtit m oinimum o.uill cbn.Ht.it . Hzc
bicebciu.s . ACt> tOncili. irvegra ab author; elur tem-
poris , qui »id t , quam hdeiitlime tcript> , accepit ex
Remenfi ecclefi Raium> , eſque append , lom. n. un-
de no* eadeu^ huc tranilulimus , inferior.

Inter eso qui lynodo meituule narrantur ponitur l-
vo Sage-ibs ; quem refl u, Sacieniem xppcil.nduni elle
beoe monuit rrv.-rend. uominis Joannes P caruul ianfli
Viflon Paritienl « rinomcul. Nun Siceoerti continua-
tor 'ple, monachus Beccen:> tu N munoia , itu eum
pallim nominat . Ett ve o Sage <it> ep.lcopm arrhiepi-
cop . Rotomaçeuû lubduu> . Quod au'-m drhderatur in
afti* concilii hujus , turphbt VVilrlmu> Gemmeticen-
b> monachus quaii* lib. 7. cap. if. h s verbis: Jâ illo
tmerr landui Leo papa Galliot expetit , ec.leſiam .
fli Remn ! Rmeap, urchieptjcopi conſecra-vit , eju que
core., n ec.lipam nuper dedicatam trandui.it. Tunc Re-
mit idem tapa grande cone hum tenuit , CT leſidet eptje-
ftri l>el abbatei acriter redarguit : later quai , ut dicunt ,
propter .ombulheuem ecclepe-e Itloni d'xit ; gutd fee fit,
perſide) flua lege damnari aebel , qui matrem tuam ec-
clebam cremate aului er Eloquenti lva palam canfeſui
efi, je malum quidem feciſſe, ne deteriora fierent a Jce-
lerofili /aper filioi eccleſia . Denique ern'tentiatu Jecuri-
dum iaguet paſſie ju/Jum accepit , ac de rehtuetatrCjanidi
Cle'xraſſi eccleſia operam adébuit . L'i id vero enuclea-
tius perſcribatvr , neceliarin tuerit relegendum c. p 1.;
eiuldem VVilielrrn Geminet icenlis , lientis Ropertura &
Aveijotun felio* Wilielnn Soreugn depopulato* luitte
Sagienli-m eccleſiam , & -n eam pr*domun cnllocafſe
f' ibim . Quod zge'r>me terens Ivo , nobiles baionea
N irrtnanmz , przeipueque Hugonem Grantemiluium
roravit ſibi cum luis adrlle l nmn. Stenijii veru
nentes exercitum , forter rellnerunt . Ivo ronts judit
viCit-as «des incendi. Mox, inquit Wilielinus Gemme-
tichenſ , par.^h.aal juſt parell eptieopi , lgn.l vr-a lna-
miHus Hante -vento al eccleſiam currit , lp amque inun-
dem cen'umit , lmpiot in ea furentel a.mer artit.
for cap. 1> , etufdem libri ; Proſitrtth . diHam eſi . fl-
lm di/tcid.n {lmplicid ui in pace circa Sagrum l&ult all-
quantulum re/tiare. Nidit.it dt-ſ prolul eccleſiam co-pe-
rire Inegit , ly quarto Nonai Januarii ileum ded cat'll.
Hx- ex VViliCimo (i-Tmetirenſi R D funnes Picar-
dus.

ci C. Addit Ordericus , hb. v. quod m h.s afl s pr>
termillum eſt, prol b.mle Leonem m hoc concilio, ne
presbyteri conine* haberent l quod Hiigom> abbat ſ Clu-
niaceni s confilio faſtuin doiei Aibencus in chronico.

*» A D CONCILIUM REMENSE

Contra fimoniacos A S. Leone IX- papa, anno 1049 celebratum.

ADDITIO.

1« Sappl. />>« in vita S. Hugoois abbatis CluniacenſisD & opponens taurum pro domo lfrjtl , nee numero
Mi>u p*(. authorẽ Hddebeto Ccnomanenli coarvo fer-
me ſcriptore de hac Remenſi lynodo leguntur ,
hrc addere minime pœntret . Ita enim ille ;
Ctem Leo IX. translaturus B. Remigii corpus Re-
mis ujqre pervemijet , tbi fynodum celebraret Pe-
ruralem , Vir beatus affuit plenut au^loritatu , iJ
reverentia , ſuaque prafenha prajiti contin pluri-
rum copierent -nſtitutii Or cum adverjut fimonta-
cot ageretur , & nonnu.it pontiffes , quibus vel con-
ficientia confuſionem , vel imperitia illenttum addu-
xerat , in prafatam bnrefim rem fus diſceptarent ,
tpje r-to l-rcenſui juſſha negoti itionem Simonis con-
fianter abolere curavit . Ex adverto enim ajcendena
E. tia , ut ad expeftationem fermonis illtut tliulrium
Juppenderentur animi perſona'um ; unde juju Pa-
pa f.inHam , (7 plenam habuit gratia^orationem ,
U fimoniact de male comparatu expalji Junt
divnitatibut , de lacrano Domini formatorei iq-
htbiti Sacerdotet. '5»

TESTAMENTUM Odalrici

Propositi Remensi in quo de hoc concilio hoonulla dantur.

N nomine Cin & individuas Trinitati». Ego
 J Odalricus fanftz Remenfis Ecclefiz przpofi-
 tu» ita tellamentum meum m vita ftatui ordina-
 re, ficque lite» vei controverfias, quz poffent o-
 riri, definire. Notum volo fieri tam przfentibus
 quam futuris, quod alodium de Oichimaco, quod
 ego tenebam a canonicis S. Mariz ad Trece-
 num fcilicet pro folidis VI. augmentavi quam me-
 lius potui, acquirendo ad incrementum illius ter-
 ras videlicet de campo qui vocatur Limax, cum
 ceteris aliis multiplicando cenfum nec non vina-
 tica, in quo etiam confirm, vicariam meam;
 quod ita aufum atque veftitum relinquo cum
 vinea indomineata Canonicis S. Mariz Remen-
 fis ecclefiz, atque ut fit in custodia illius qui e-
 rit przpofitus de mille fagis difpono qui perfol-
 vet Canonicis quotannis pnediam trecentum,
 fcilicet folidos fex, & dabit vacario mercedem
 fuam de cenfu & vinatici», qu» inibi debentur,
 & quod refiduum fuerit, fervabit ad detinendam
 vacariam; de cafeis vero dabit Canonicis quo-
 tannis in prima dominica adventus Domini ad
 dividendum inter fe 71. dabit etiam in fecunda
 fena & feptima totius adventus Canonicis Inre-
 feftorio cafeos, quod fi incurrerit feftivita» vel
 jejunium non dabit nec reftaurabit, ex omnibus
 autem quos habebit per totum annum de vacaria
 perfolvet decimam S. Dionyfio, ficut & ego feci
 in vita mea, refiduum vero fi quod fuerit, fer-
 vabit ad detinendam vacariam, Unde oro hanc
 a Canonicis retributionem ut in fequenti feria
 poft acceptam przdiftam benediftionem animz
 mez faciant commendationem. Quod fi exigenti-
 bus peccatis, vaez illzomnes mortuz vel deprz-
 datz fuerint, quod fiepe contingit, oro Canonicos
 tam przfentes quam futuros, pro Deo & pro remif-
 fione peccatorum fozorum, ut non adnullare per-
 mittant hoc commune commodum illorum, quod
 pia devotione ordinavi; fed quod ille minifterde
 redditibus illius alodii reintegrare non poterit,
 concedant fieri de communi. Volo etiam & dif-
 pono ut Canonici S. Dionyfii in custodia habe-
 ant & excolant alodium de mutationibus, quod
 ego emi auxilio Dei atque piiftimz genitricis
 pro quotannis perfolvant Canonicis S. Mariz fo-
 lidos XVIII. in anniverfario meo, nec non fu-
 per feputuram meam distribuunt pauperibus pa-
 nes de fextariis duobus de figlo, & de vino mo-
 dium unum. Alodium vero quod ego redemi a
 fratribus & nepotibus meis fcilicet de Roureio 6c
 ftogia fimiliter habeant & excolant, atque pro eo
 quotannis in primo die Lunz quadagefimz dent
 in refeftorio S. Mariz fcutellas novas C. cultel-
 los X. valentem unumque denarios duos Remen-
 fis monetz. Unde fuppliciter oro Canonicos qd
 ipib die poft verfun in refeftorio & poftbenedi-
 ftionem prandii dicant pro anima mea: *Ann-
 telett arva/ ufque in finem pfalmi, qup finito di-
 cat decanus vel hebdomadarius In p».*
 ct cum collefta. Illi etiam Clerico qui przfenta-
 bit fcutellas & cultellos dent ipfo die pnebendam
 unam. Hoc vero ita ideo ordioavi, ut hoc tan-
 tummodo perfolvant de ftogia de Roureio, qua-
 tenus fi quid de mutationis defuerit ad perfehen-
 dum quod propofui, faltem ab ifto fupplere pof-

A fint, quod d iuperabundavent, ipfi habeant. Vo-
 lo etiam huic prfcripto operi aliud apponere per
 quod poffim opufcula nofta mentibus pofferiorum
 memorisa revocare. Conftat quod falutiferum fy-
 dus fcilicet papa Leo ad illuminandam totam
 Galliam quondarfi vifitavit Remenem provinciam),
 qui poft dedicationem Ecclefie & pretiofi corpo-
 ris beati Remigii elevationem in przfentia ejuf-
 dem piiftimi confcibrls Synodum celebravit, in
 qua divinam religionem nimium tepcftam ftu-
 diofe reparavit, in qua etiam de nymoniaca-hz-
 refi & de ecclefia illicis minifteriis «flantes.....
 admonuit fit viriliter perterruit; tunc ego cum
 quibufdam ex noftis tanta comminatione iudicii
 perterriti, domno Widoni archiepifeopo minifteria
 nofta reddidimus, ne divinam ultionem quam
 domnus Papa comminabatur incurreremus, fed
 domnus Papa qui circa hoc officium me fidelem
 cognoverat, rogavit Widonem archiepifeopum ut
 mihi illud idem officium fub nomine obedientiz
 injungeret, quod archiepifeopus libenter implevit,
 nec minus domnus Papa hoc idem mihi fuma
 obedientia injunxit, qui fi circa res fratrum prius
 fui fidelis, deinceps attentius fidelior effe ftudui.
 Sed cum animus circa multa honefta fic utilia in
 rebus fratrum infatigabili defiderio zftuaret, re-
 paravi quadam vetuftate attrita, & Inter alia in
 clauftrum quzdam necdum inchoata erexi a fun-
 damento, & inter alia hyemalis refeftorium. Or-
 dinavi etiam io przbenda Canonicorum unum
 quod & regula pncipiebat fic neceffitas expete-
 bat. Nam cum hoc in nofta regula habeatur,
 ut unusquisque Canonicus habeat quatuor libras
 panis, & noftri non haberent, nifi tantum duas
 & dimidiam, cepi laborare attentius ut noftis
 temporibus illud certum pondus panis quod pr-
 cipit regula completeretur; quod ut poffet fieri,
 in cuna & in villis S. Mariz nonnullas ordina-
 vi carrucas, ex quarum proventu tandem perfe-
 ci, ut haberent Canonici cum illo pane qui eft
 ponderis fblidorum L. fic alium minorem panem
 ponderia folidorum XXX. β ne poft deceftium
 noftum hzc nofta inftitutio ad nihilum tabere-
 tur, feci meo fumu confilio & auxilio domni
 Gervafii Venerabilis archiepifeopi ad pontem S.
 Remigii duos molendinos quos beata Maria con-
 cedo, fic ad opus minoris panis quem accrevi dif-
 pono, quos dedi ad Trecentum.....cum afi.
 nis & vanno & ponte, tali pafto ut & pontem
 detineat & in horreo S. Mariz de frumento mo-
 dios odo quotannis perfolvat. In hofpicio vero
 pro decimo de figlo fextarios fex. Dedi etiam
 ad opus minoris panis molendinum, quod ex meo
 confruxi in lancia, fit quod dedi ad trecentum
 pro modiis duobus de frumento quotannis. Illud
 etiam fummopere ftudui ad fummum penducere,
 ut ficut ex meo perfeceram leftos in dormitorio,
 ita & culcitra cum pulvinari in unoquoque fup-
 poneretur, ex meo difponena, ut quotiefeumque
 aliquis ex noftis morietur fratribus, ex percepto
 Decani culcitra cum pulvinari ad hofpitiu S.
 Mariz deportetur; alia vero cum pulvinari ex a-
 lodio de corte Salonis quod dedi beatz Mariz,
 rdApuretur, quod ut poffet fieri taliter ordinavi
 libras feptem quas accept de doma meacum Rif.
 fejo,

749 p.lix. **MOGUNTINUM.** HENRICUS III. Imp. 750
 αNN< -ffp/ quod librarum iv. pretii esse zstifno, po-A. vel eo amplius in uno anno moriantur, quod ex—7-----
 "H***r fti in inanu domni Hermanni magnz fidei ficu- alodio non poterit, ex minilterio luofupplaat,
 ** i tiltatis viri, atque hoc effcium ex ns nummis & quod tbi dabit cum ex alodioexierit, recipiat. ,Mf
 λ ptzdi&is, leâis, culcitris sic pulvinaribus fupetm- Unde hoc tantum oroa fratribus, ut quoties
 djsatur pro Deo sic remedio animz luz injunxi commendationem animz 'defunâi Canonici fa-
 quod pnediâum alodium volo, ut fit tn cutlo- ctent, me in illa commendatione apponantâ ict-
 dia illius, qui erit prpofitus de hominibus S. Jicet quod dicereut fmulariter, dicant plura-
 Martini. Iccirco quod fi duo Canonici vel tres, l'-or. &

CONCILIIUM MOGUNTINUM

XLII. EPISC, CONISA SIMONIAN AL14VE VITIA CLERI

Celebratum anno domini mxi ix. tempore Leonis Papz IX.

DE tempore hujus fytiodi variant scriptores . B 1049- ipse tfl archiepifeopi feptimus . Et tunc ma-
 Lambertus, quern iequitur Sennuj in hi- jut altare tndunalis dedicatum efl tn honorem Geni-
 ftoria Moguntina ad annum Chriili 1050. abbasicis Dti, Dt qua fynodo mentionem ideo feci, <j>ad
 Trepme- gtadenfis eamdem ad annum Chnfi 1051. refert. dominus Adelbertus to tempore, y«o tam clari ho-
 Ego Baronium leâatus, vei iorem esse puto ien- mmes m tcelstia fuerunt, Jap. entia ac virtutum me-
 tentiam Hermanni Contrail), & AdamiBremen- rito ftrt omnes prcelluit; tantus apud pupam, ta-
 fis, qui hzc & fcripferunt sic vjderunt; nimirum iis apud . Cafarem habebatur, ut de pubheu rebut
 hanc fynodum anno 1049 celebratam esse . De abjaue ejus concilio wI ageretur. Hzc Adam.
 rebus in fynodo geflis Hermannus nihil przter Hac eadem fynodo, interceffione pontificis a-
 ifla : Moguntiacum veniens altam fmodum quadra- liorumque principum, imperator» reconciliatusefl
 ginta propt epifeoporum coram Imptratore Ū tegni Lotharingiz dux Godefridus: de cujus animi ma-
 AbarsuiUi nofirt principbus celebravit. Adamus autem Bre- gnitudine, bellica gloria, belhnfque contra im-
 l'18. menfis lib. j cap. Ji aâa hujus fynodi prolixius peratorem sic ecclehas nonnullas expeditionibus,
 enarrans, hzc feribit. Fune habita eft Jpnodusge C taodemque de admirabili voluntaria pernitentia
 neralis apud Moguntiam, prafidente domno apoftoli- cjuldem, plura Lambertus : quamquam in tem-
 co, & imperatore Henrico, cam episcopis Bardent pore graviter aberret . Hicfmodo^ inquit Chapea-
 Moguntinenfi, Eberbardo Frevereitf, Hermannoco- villa in notis cap. t. n. m. 2. imperator qualio-
 iontenfi, Adalberto H. imburgenfi, Engltbardo Magdt- nem propofuit coram fanfta Jrnodo de itgen.' 'anft
 burgenfi, cetenjqve provincialum Jacerdqibus . In eo Servatu Leodienfis epifeopi de getin ejus ac Jappa-
 concilio quidam Spitenfis, nmnine Sibico, eat cri- tatione annorum : qua omnia, Jaffa diligenti dijcu-
 fione, u' p: credenda, funt Jrnodah decreto coafy. mata. Joannes Presbiter chronico Gemblacenfi.
 * j. u. G. C. De concilii huius epoea dubitare non finie
 VVihertus in vita S. Leonis: ubi dicitm lanlius ponti-
 fex, poll Remeufe concilium per Germaniam rediens,
 generale apud Moguntiam ctnctum habuiffe . Ex eo quo-
 que dilectus, Sibichonem ibi pej-ralle . atque m penu-
 tu pœnam, maxillam efut marjje contortam paralyj,
 quamdiu zzz. Remeufe quoq- concilium, hujus epo-
 <i,m idfinut : cum in eo Gofnads Andegaveniit ad
 lyoodum futuram Moguntiz vocetur .

fy L E C L S ECCLESIASTICÆ

Maccabei régir Scotorum e (ocularibus fuis depromptz.

ei Irrathf Z^Hriflo initiatum ad profanum judicem non Eliarit hoflis reipublici habetor, qui vero duos
 Z-1/04414 vocatû; vocatum comparentem,ve non judi- annos in ea contumacia perfeverarit, fortunis
 < «a cato, fed ad facros antiftites remittito. omnibus mulâator.
 Decimam partem terrx nafcentium, paffloribus Si quis quempiam, cujus ipfe fumptibusaulvi-
 Ecclefiarum libere conferto, Deumque femper âu non alitur quotidiano, feu ad publicum con-
 votis fic oblationibus contuetis adorato. ventum feu ad forum nundinafque comitatus,
 Qui Pontificis auâoritatem annum totum exe- ut affleda fuerit, capitis reus efto (vid. Hollins
 cratum contemplant, neque fe interim reconci hifl. Scot. pag. 171.)

CON

CHRISTI

CMRISÎ

CONCILIIUM ROTOMAGENSE, ”

A MALGERIO ARCHIEP. ROTOMAGENSÎ.

Cum duobus suffraganeis episcopis, celebratum circa annum Christi (1) m.

Num primum in lucem editur» ex R- P- Jacobi Sirmondi S. J. apographo, quod ex codice fanAi Michaelis de Tumba descripterat.

TITULI CANONUM.

- I. *De symbolo fidei catholica.*
 II. *Ut episcopatus a principe, datis muneribus, non ambietur.*
 III. *Ut episcopi ad alias civitates non transeant.*
 IV. *Ne monachi ad honores per pecuniam aspirant.*
 V. *Ut episcopus episcopum non supplantet, nec abbas abbatem.*
 VI. *Ut episcopus sacros ordines non vendat.*
 VII. *Ut episcopi officiales ab ordinandis munera non exigant.*
 VIII. *De clientia & atate ordinandorum.*
 IX. *Alienum clericum episcopus non ordinet.*
 X. *Ut Episcopus clericorum stipendium laici ne largiatur.*
 XI. *Ab archidiacono archidiaconum supplantet.*
 XII. *Ne clericus clericum supplantet.*
 XIII. *Ne presbyter presbyteri ecclesiam usurpet.*
 XIV. *Ne christiana vendatur.*
 XV. *Ut pro dedicandis ecclesiis munera non exigantur.*
 XVI. *Ut pro baptismo pecunia non exigatur.*
 XVII. *Ut baptizatorum in albis candela tibi christi male tantum donetur.*
 XVIII. *Ne penitentes per avaritiam paventur & c. eut allevantur.*
 XIX. *Ut baptizati in ecclesia per oïlo dici in albis repraesententur.*

EPISTOLA SYNODICA AD EPISCOPOS ECCLESIAE ORTHODOXAE PROVINCIAE ROTOMAGENSIS

Fratribus nostris, ac comprovincialibus episcopis, cum eorum eribodoxu fiditibus, Malgerius fandi Kotomagnii, «christi praelatus episcopus, Hugo Ebrotocenfiti iudici episcopus, Hotbertus Conflantia sedis episcopus, tunc omne Concilium in Domine salutem.

Quoniam, sanctissimi fratres, fandum matrem ecclesiam a primo sui honoris & tranquillitatis statu penitus immutatam videmus, partim a fublati e vita bonis principibus, partim a ignavis & imbecillibus luccesioribus, sed & magis peccatis nolens exigentibus: placuit laicis collationem inter nos fieri conventum, ut laetificata collatione, in quantum divina nobis gratia inspiraverit, quod male a nobis erratum est, corrigamus, E quod recte & fabric factum, Habiliiter teneamus. Incumbebat enim nobis fit neccifarium consilium tractare super his, quae nostris temporibus ab immicis ecclesiae lancta patitur. Sed quia, ut ait beatus Gregorius, ordo erectionis in bono ille est, ut primum contra nos, & postmodum contra malos eiegamur: quod a nobis confiat admilium, a nobis quoque primum iudiciali sententia

Atia expietur. Et licet de re huiusmodi, quam felubri ordinatione confitueri volumus, procedentium patrum priica auctoritas nequaquam filuerit tamen quia multi inter nos sunt, qui sunt exiguam, aut pene nullam recte eruditionis notitiam contigetur, neccifarium duximus ea quae a findis patribus nobis tradita sunt in medium recenfere. Videlicet.

CANONES.

I. De symbolo fidei catholica,

B In primi, ut catholice & apostolicæ fidei symbolum firmiter teneamus.

II. Ut episcopatus a principe, datis muneribus non ambietur.

Ut illa pernicioia confuctio, & inextinguibilis avaritiae corruptela funditus eradicetur, qua multos pernicioia munera undecumque collegisse audivimus, quibus principem regni & familiares ejus corrumpere valeant, ut ad episcopatus honorem pervenire. Quod nulla quidem humilitate, led ambicioia dominatione fieri non dubium est. Unde hanc pestem a finibus ecclesiarum repellendam judicamus: ne gratiam fandi Spiritus, vilis mercatura, compendiis appetibilem facere videamur.

III. Ut episcopi ad alias civitates non transeant.

Ut nullus episcoporum de civitate in qua denominatus & ordinatus est, ad aliam ampliori honoris causa transire prefumat: sicut de quibusdam auditum est, qui putabant evangelicæ exemplo posse tueri cupiditatem suam; per quod, occasione persecutionis, apostolici praedicatores jubentur transire de civitate in civitatem. Quod omnino preterea fandorum patrum...

IV. Ne monachi ad honores per pecuniam adspiciant.

Similis sententia de monachorum ordine..... Nullus per pecuniam, nisi communi fratrum..... S. Benedidi ad huiusmodi honorem adspiciat.

V. Ut si quis episcopus non supplantet, nec abbas abbatem.

Ut nullus episcopus, five abbas, alterius

(i) Non into sojo. habitum est, cum ipse adfuerit Kobertus Conflantienfis Episcopus, cujus succedore Jofridus Rouenfit Concilio an. 1049. aderat. Retrahendum igitur ad an. faltem 1045.

4M NO
CHKIT

-riuj episcopi, vel abbatia honorem, fup-Aquc, fi hujU- fanâionia tranlgreïTorei in-
plantare prgclumat.

yi. Ut epifeopus jttprps erdtnes nn venjet,

Ut nullus epifeopus presbyterum aut diaconum, nec aliquem inferioris ordinis clericum, per pecuniam ordinare (1) praeclumat.

VII. Vt tptfiopt officiales ab ordinandis muneribus non extigane.

Ut nullus ex officialibus episcopi, archidiaconus videlicet, aut notarius, pro ordinandis clericis munera exigat.

VIII. De scientia, v atate ordinandorum.

Ut ad iacros ordines, nisi eruditi, aetate legitima, non promoveantur.

IX. Alienant clericum episcopus non ordiunt.

Ut epifeopus alterius clericum, nisi sub legatione, aut probabilibus (ignis, ordinare praeclumat.

X. Ut epifeopus clericorum jhpndia laicis ne largitasur.

Ut «piscopus, clericorum eccliefis fuppendia, aut terras, laicis beneficiare minime praeclumat.

XI. Hi archidiaconus archidiaconum fupplantet.

Ut nullus archidiaconus, alterius archidiaconum fupplantare praeclumat.

XII. Ne clericus deruunt fupplantet.

Similiter clericus, alterius clerici honorem non invadat.

XIII. Ne presbyter presbyterie ecclesiam ufurpet.

Presbyter quoque, alterius presbyterie ecclesiam temeraria ufurpatione quxrere non audeat.

XIV. Ne chrifma vendatur.

Ut facrum chrifma nullus vendere praeclumat.

XV. Ut pro dedicandis ecclesiis munera non exigantur.

Ut in dedicandis ecclesiis nullus coada munera exigat, nisi fponde a fidelibus donentur. Sed ne hac occasione dilatio ulla confecrandis ecclesiis ingeratur.

XVI. Vt pro baptifmte pecunia non exigatur.

Ut pro baptizandis catechumenis nihil quoque pecuniam, nisi fponde quoque donetur, quxrere praeclumat.

XVII. Vt baptizatorum in albis candelae chrifmale tantum donetur.

Ut in albis baptizatorum, solummodo candelae chrifmale capitum donetur, nisi quid benignitas humana privato concessit.

XVIII. Ne penitentes per avaritiam graventur, aut alleventur.

Ut poenitentes occasione avaritiae gravare, aut levare, nemo praeclumat; fed juxta modum culpae, vel poenitentiae naturae, moderetur poenitentia. Tales nam-

veniantur, gradus fui periculo subiaceant. chr ^p
XIX. Ut baptizati in ecclesia per octo dies in albis repraesententur.

Ut baptizati, in eadem ecclesia, in qua regenerationi gratiam acceperunt, & in qua parochiati existunt, per octidies in albis repraesententur cum cereis ardentibus. O&avo ....

No 7λ D. Angeli Godim.

Ad epistolam iynodicam.

Bnū Principibus.) Guillelmo I. Richardo I. & II. quorum in ligna erga ecclesiam pietas effulget.

Partim immedicabili.) Richardi III & Guillelmi Nothi adhuc impuberis teneram vterem commemorat, quod turbam ac bellorum civilium occasiones plurimas manifestarunt, unde ecclesiasticae disciplinae exitium.

Ut ait B. Gregorius.) Gregorius Magnus Moraliū lib. IX. cap. 11.

4a fœderis Petri tradita.) Quia a Concilio hic statuitur, non tam ejus decreta sunt, quam antecedentium Conciliorum ianitiones, quas ad uium primum revocare contendit: quod quidem consilii nostri fate demoultare.

Ad Canones.

In primis (at catholice fice.) Ad Can. r. Majorum Tuorum exemplo Concilii Patres a catholica fide conficienda suas fœderes adorant, ut 3c in Conciliis antiqui iribut Arelateni VI. Tub Carolo M. an. Stj. cap. i. Moguntino ejusdem anni cap. I. & Remensi ejusdem an. cap. i. Parisiensi VI. cap. t. anni tap. & aliis ufrtatam nocetur.

Ne gratiam S. Spiritus.) Ad Cat. a. Vix aliud quidquam «que (serorum canonum censura perfringitur ac Simoni labes, quam procul ab Ecclesia amandari fumopere optaverunt SS. Patres, quorum frequentiffimas limitationes eo nomine editas recenfere m promptu eilet led quia nonfime sunt prolixum earum texere catalogum luperfedemus, paucas quod preftius ad propolitu noftam faciunt commemorare contenti, m primis Canonem Apoftolicum a Concilio Nicaeno I. relatum proferre luber. S' fœderis ait, Ppifcomu fœderis alarbat Principiū/ aiat per 60 Ecclesiam adeptui fit. deputatur & fœderis, 6 mne> fat lilt commuacat. Eodem fœderis Symmaci Papae Epiftola cap. t. quod eos potiffimum damnat, qui ad Epifcopatus conlequendos potentium gratiam data pecunia ambitiofius aucum(ur), c fœderis demereo fœderis & ah. mnumeri Canones, quos confulto praetereo. Eos confute, C0t

De civitate in lsa ordinat! efi.) Ad Can. j. H<Ki | y&g VIII
iplum veluti quoddam adulterii genus, maxime fi ambitionia, aut avaritiae studio fiat, anriqua prohiber Ecclefie difciplina Concilii Nic. cap. 15. Sardie, cap. I. Antiocheni cap. ai. Carthagenfis III. cap. A IV. cap. 17. poft Canonem Apoftolicum 7. Turomci lub Carolo M. cap. 14. Aquifgraneis lub Ludovico cap. 44. Ravennatenfis lub Joanne IX. cap. j. A t. His accedunt fummotum Pontificum Epiftolae Hilarii ad Afcanum cap. I. & a. Pelagi II epiftola a. Nicolai I. ad Hincnrum Remenlem. Pre caeteris autem S. Leonis ad Anaftasium Theffalonceniem eos qui propriae civitatis mediocritate depefta loci honoratioris admimftrationem ambierint, non folum a cathedra depelli aliena, fed etiam a propria deturbari jubentia, quoniam lequitur Concilium Nannetenfe.

Apoftolici Prædictare.) In alienum fenfutu detorque videntur Epiftolam a. Pelagii H. & alteram iub nomine Anteri, tum temporis evulgatam per quas licet graiantis perfecutionis caula, refela propria ad aliam demigrare.

Simili fententia de Monachorum ordite.) Ad Can. 4. Ex hujus Canonis initio colliguntur poftrema precedentis quæ excidere verba, unioniam in conTequendo epifcopatu fœderis ex eo quod pari fœderis (ubjctat eos qui oblata pecunia ad Monachatum afpirant, jux-

(a) Scilicet venebant Episcopi quod prius emetant, lilia enim temporibus adeo invaluerat Simpniaca luea, ut eum Hildebrandus S. R. E. Archidiaconus, Letatus Virions P. II. vemmec in Gallia in fynodo Lugdunenfi 45. Episcopi fe per Simoniam cathedram adeptos elle conieilli lint. & fe facerdotio ptopterea abdicaverint. Bæfta.
Concil. General. Tom. XIX.

A m. **Epidemium totius** i. quare p^rimum ac peregrinum in ecclesiasticis aut^a adⁱs applicanda . ita synodus Romana »80. episcoporum lob Sylvester cap. 4. Simplicio . epit. Gelafua epit. i. cap. »9. Gregorius M. ad Aug. Interrog. i. ahis » . & Gregorius II. epit. Alerrm efrt. quod horum omnium dispensationem penes episcopum statuunt Canones tum veteres, tum recentiores , in prtmis vero Canon Apoftolicus I. Concilium Antiochenm cap. »p Aquifranenle II. fub Ludovico Pio part. ». cap. 78. Panficne fub Ludovico & Lotharm lib. i. cap. 19. & Vormatienle II. cap. 6. fynodus Niccna generatis II. & ecumenica fub Hadriano II. cap. if. A »9. Concilium Aurelianenfe II. cap. j. & IV. cap. I. Tolet. III. cap. II. & IV. cap. g. Emeritenfe cap. 14. fit alia quamplurima , quibus res voca Ponificum fidei ac providenti» connititur . Verum ingravefcite *onere* episcopatu» atque auflo fideliu humero, ut tandem eorum fufidio confuleretur . economos ecclefiaftic^s infubstanti^s difpenfatore^s

B Concilium Chalcedonenſe cap. v⁶. inſtituit. Antiquæ huius diſciplinæ frequentiffima ſuppedit exempla, maxime apud D. Auguſtinum duobus fermionibus *De comuni vita Clericorum*; in Galliſi apud S. Proſperum *De vita contemplativa* cap. 9. & cap. 9. ad Rom. 88. in Anglia apud D. Gregorium ad *reſponſionē Auguſtini inſigniorum Apoſtoli* tum maxime cum Clerici in commune Regurium more vitam inſtituente; clauſtro communi atque «dibitis utentes» Episcoporum imperiis Sarereng, Gratiano telle, quemadmodum in Eccleſia «tomſgeniſi factum ex antiquioribus ſtatutis eccleſiæ» & ex libello qui de diuinis officiis a Joanne Aonnenſi editus eſt, plane leſiatum manet: ac vei ex eo conſicitur, quod episcopis clericorum tuorum (hæpēdia live prædica quoque rodoſe ditrahendi alio facultas abrogatur, quod ex Symmachi Paſ. epiſt. 1. Nicens ſynodo 11. cap. 1^a. delinoptum eſt, & aliis multis apud Gratianum, quæ quidem indicatſe iſtuccerit. Huius decreto aliam præbuit iſupior alienationem terre, cum Martini Eccleſiam vocant olim juri eccleſiæ Roſomagenſi ad Canonem lutiontem conceſſam, a Roberto Malgeni deſectore (ocularibus viris traditam: quam tandem paſſione inita Guiſlelmo Bona anima appellato, Galerius Gifardus & Guillelmus filius Gauſidi, Eccleſiæ reſtituerunt anno loto, ut ex chartis eccleſiæ Metropolitana conſiat.

Isicii beneficarie.) Beneficiate idem omnino est in jure civili & canonico, quod in nostro infeodare, seu feodo aliquem afficere: ut & beneficium ac beneficiatum nihil aliud nisi feodum sc. feodatarum sonant. Hinc pariter beneficium & beneficiorum appellationes 10. ac

Hinc porro beneficii A beneficiarum appellationes 10 occellatim dicipliam translatis cenſent ſcripſores, vel ex co potiffimum tempore quo poſteſtione* eccleſiaſtica* &c redditus qui olim communes erant, paulatim protrellu temporis* finguli fingulis eccleſiis* miniſtris, ob mmiſterium l'pendii loco adncipri, aut certe a fun datoriis attributi ſunt, quibus tamquam re propria fruenter, & eaque ipſi arbitrio jam tuo, ſine ullius treotium, Archiducum, vel epiſcopi dilipentant. Certam inſtituti huius Epocham ad Ludovicũ Pii *ta tem nonnulli referunt, beneficiorum inſtitutionem Gregorio IV. tribuentes, ut inter alias notat Vicecomes Hib. 4. de Bapt. cap. 4. quibus ſuffragatur Inſigoe Con ciliũ Aquigranenſis ab eodem Pontifice tuo* temporis ceſſanti fragmentum, a quo ex vetuſtiſſimo ctmobii S. Petri vbi Senonenſis chronico citatid. Hugo Marten ejusdem *Vetereſt.* tunc Prius in fuiſt ad Robuſtum Pul lum communiſſariis, in quo ſtatutum legitur pro Cano nicis qui ſub preſcriptis vivebant (quia pncipioſi tem poralia mate traſtabant, & nobiliores ſocietoreſque Ca nonici poſteſtatione uſurpabant) ut ſuſtinet *canonicus, perſonũ ad certum numerum rtditit, /uum tempora, re proprium poſſideret, & ut de communi camera culti bet diſtribueretur, prout in choro diviniſ officii reſide ret.* Hic ibi. Provaluit nihilominus in perſequẽ eccleſiis ad plures annos* antiqua vi* communis ratio, quam ad potius *pncipioſa, frequentior Pontifi* & fanſiones, ac vanarum eccleſiarum inſtituta de monſtrant.

Ut laurum brifma, » Ad Can. 14. Non recent, fed a
multo » im inde feculis prsyu » invaluerat ufui title-
ae Ecc'e-ia exploita*, totiefque refumptus, (actum
Chrilma pecunias pretio commutandi, qui quidem mul-
ti) canonicus potendifs occasione prebuit. Nondum
tamen apud pofteros ufa» obolevit, ut ctfervavit Pe-
tru» Arcudiu* bb., v. cap. p. ex veteri mf. cod. Vati-
cano, qui inter Orientalium ab ecclefia Romana defe-
Aionia caufa», non minimam recenfet eam, qu* ex
Capellanorum Rom. Pontifici» avaritia orto creditur,
qui deferetex» a fede apoftolica annuatim facrum Curi-
a, donec to, auri libre a Ciero di populo, pricer a-
lia dona di munufcula fibi penderentur, non recede-
bant. Romanis fubinde Greci eo in nerotio baud lon-
ge religiolorc» excitantur » quo prelatu» Arcudiu» »
Rufia

Clericorum Ecclesia stipendiis.) *Ad Can. to.* Duo ex hoc canone observanda occurrunt, bonorum scilicet Ecclesie Dei stipendiis additorum divilio. fuxta veterem Ecclesie usum, quorum una pars cederet Venticifici, alta Præbiteris & Diaconi, omniq; cetero, ter-

RulGa exituum Cārtimata ampullam ducentis aureis A
vesdicatle Teribit.

U» i» dedicandie ettlestit.) Ad Ces., ry. Quod Conci-
lis Bracarensi cap. y. Vvormatiensi cap. i. Aquilga-
DenCi II. Cui Ludovico Pio part. I. cap. j. 6c Cabi-
lonensi sub Carolo Magno cap. id. maxime confenta-
neuro est.

Pre >feprāadū eateiba>te>ii.) C<*, 16 Vel ut
leviflima Ικκοντα abiit fuficio, baptizandis coniignan-
dique fidelibus a facerdotibus pretia ullaatenus praefici
vetat Gelaffus I. epist. i. cap. 7. nec quibuslibet illa*
tioniboa imposita exagitari permittit renafcentes, Ge-
Jaffi verba lunt; (ecus facientes honori periculo fore
obnoxios edicit; Qaaiaat, inquit, faad grain accepi-
XMM, eram dare niandaaar: fed nec a baptizandi: qui-
dem offerri voluit Concilium Ellberitanum cap. 4t. Q<<
baptila>tar, inquit, swsVar m coxbaxa «ox trvltant,
at Juterdoe fited «trpfit, fredo difrabere vide<-
ter. Nonnihil fupide temperamenti huic decreto at-
tulit Concit, Bracarense II. cap. 7. dum (pont-a ba-
pileatis oblata recipere induit. Quod etiam ufus po-
llertorum temporum srobafie liquido demonftrant ple-
ruoque contitiones lynodales diverfarum ecclefivum,
maxime Odonis Parifienfis, Lingonienfe, & Treceoles
annis tqoa. dt zqoo.

Ut i» albir baptizatorum.) Ad Ces., 17. Albn bap-
tizatorum dies defignantur, quibus neophyti albat ad
ecclefiam conflueret cenabantur, teffe Rabano de mfit.
Cler. lib. j. cap. 1». Diei, inquit, albet Vocitatum pro-
pter eos, lau i» fanfla reSt baptizati abii fer totam
Mdoaaadai> ettentur veJHbtu, quas fabbatho fequenti
deponebant; & ex Greet Jobius Mocachus apud Pho-
tium Bibl. nuas. >». ait: a'a' >> >>>< >>>< >>
«tffitf» «a»<<<<, idest, qui baptizantur, fepteni dies
candidas gerant vestes.

Chriftinale.) De quo Ordo Romanus m fabb. Paschr,
Alcuius ibid. r Honorius Auguftod. in Gemma anime
lib. i. cap. >4). & lib. j. cap. 109. Quoddam est capi-
tis operimentum lineum, canutii infar, quo tum tem-
poris neophytorum capita tegebantur t atque etiamnum
parvulorum in baptifmo involvi conueverunt, ut ex
plerifque Manualibus libris notum est: eapropter Ho-
norius Auguftod. cbitimale recens baptizatorum mitra
comparat, ac differis verbi* eidem myfterio tribuit
Rabanus Mauras de infit. Cler. lib. i. cap. 19. Regi-
ter, inquit, pof facrem ssn*enein cafut efit (baptiza-

ti) ssyPna velamine, at inbeUigat ft diademati> regni
tr Sacerdtiaht dignitatil portitorem h'»» ranone t bri-
mais ano inangitar, Xt indicat Coeuilium Laadictnnm
(cap. 84.) t>w velamini/, qaod fabbatho »» albiu do-
rfjSuo» fieri tcclefia cefit. Ac in quibufdam ecclelns
lericorum fuperpellicis conficiendis ului eſte Colium
Gurlefms Durandus Ratio, divin, lib. j. cap. r. num.
is. docet. Unde amplioris, quam nunc, forme iuiſe
oportuit, ut fuperpellicis conficiendis ului eſte
portet.

Ut poentente gravare &c.) Sacerdotum avaritie lo-
cum deure pernitrtiarum redemptiones impolita pec-
cuniae mulaa ab Anglu ad Gallos profefte, atque ea
tempeſtate paſſim in Normannia wuipatv. Qp* tam-
etfi «qm nonnihil a primava (ui inſtit itione praferer-
rent, haud multo poſt initium defirxerunt. Siquidem
(ſcerdotes propriis commodis inhiantes mulAss pecu-
narias pcentitibus imponendas in ufus proprios con*
vertere ceperunt. Atque adeo in deteriora proruen-
tiagitio culparum lethalium venim aut animadverſio-
nem propriis commodis & utilitatibus metientes, pro
cuiufque criminis, non ratione, fed pecunia foivendo
panitentes, aut ligabant aut folvebant. Qpibus malis
ut occurrerent olim Anglican! Patres I. laſculi adver-
fus ejuſmodi redemptiones cum primum apud eos exor-
te lunt, graviter invehi coeperunt in Concil. Cloverbo-
vienſi cap. *9. Iub S. Cutherto Cantuar. Arch. congre-
gato ad an. 747.

Per altavat diei i» albiu repraſententur.) Ad Ca-
iy. Juſta prilcum veteris Eccleſiae morem, cujus me-
minit D. Auguſtinus m ferm. ad Competentes in ofſa-
vis Paich. . Ordo Romanus in die Paſche, Rabanus
Maurus lib. s. infit. Cler.c. cap. m. Alcuius de ofſic.
div. c. de lab* fanſit. & in albis, A epist. ad Carni. M.
Amalarus de ufte. div. hb. i. cap. ja. ſt gg. fr Ho-
norius Auguſtod. in Gemma an. lib. s. cap. 31) ſſtaae
aHioner», inquit, m a3e diet i» albiu ſtryet» m
«ſaſa die lava»t. Idcirco ab antiquis Patribus diebus,
Cdu» * fabbatho fan'o ad oftavam Paſche excurrunt
hebdomadae m albis nomen inditum eſſe legitur; ut
pote cujus fabbatho albas veſtes neophyti deponebant.
Qpod haud dubie ſublatur, cum adulterum baptizotus
ceſſavit j ac ſtata baptizandi tempora deſeruerot, cata
propter imminetia parvulus pericula, tum propter au-
Aam ſupra modum fidelium multitudinem, ut cſervat
Rupertus Abbas lib. 4. cap. 11.

DE BEK ENG

I HE EN I A B, CHÆ

DAMNATIONE MULTIPLICI.

Opuiculum Anonyœi qui ſeribebat anno 1088. quo mortuus eſt Berengarius.

Peux» Franc. CbiſBetius S. J. edidit ex MS. codice S. Augendi. Hoc vem concilii, que Benogatlaaan cau-
tam agitarunt, praemittere viſam eſt.

nEringerius Andegavenſis buneGm fui nominis
X} condidit, & veritatem Dominici corporis ft
fanguinis, contra evaogdicam veritatem abnega-
re prufumpfit. Videlicet afferens, panem & vi-
num in ſacrificio Domini, non vere, nec effen-
tialiter, fed figurate tantum converti in corpus
ft fanguinem Dominicum.* quod catholicas fidei
& evangelicæ veritati apertidime adverſatur, uti
fanâi patres docuerunt. Quapropter ſanctus Leo
papa La. eamdem hzrefim ſuo tempore ad apo-
folicam ſedem per litteras * ipſius Beringerii de-
clatam, generali ſynodi iudicio diligentius ventila-
vit, ft ventilatam lynodali iudicio damnavit. Ip-
ſura quoque Beringerinm communione eccleſia
privavit; quam ipſe Dominici corporis ſe fanguis
dii communione ſuis aſſertionibus voluit privare.
Deinde iplum ad proximam tunc ſynodum, in
proximo Septembri ab eo Vercellis celebrandam,
vocavit audiendum. Ad banc ſynodum oou ipſe
Beringenus, Ced quidam ejus fautores pervene-
runt: qui-ſſe legatos ejus eſſe afferentes, cumque
defendere volentes, in primo aditu defecerunt.
Domnus autem apoſtolicus iierum ſynodali iudi-
cio fitmeotiam Beringerii, & librum Joannii Scot-
ti de corpore Domini, ſub anathemate damna-
Cnfil. Gettnal. Tom. XIX.

Dviti & fidem, qnam omnes catholici de varitat-
corporis & fanguinis Domini haâenus habuerant,
& adhuc habent, confirmavit. Hic utriſque fy.
nodis domnus Lsnfrſncus, non multo poſt An-
glorum archiepiſcopus, ſeribens contra Beringe-
rium, ſe interſuiſſa ſatetur: in quarum priore d-
Beringeriana hereſi ſe infamatum, de expurga-
tum; fed in utriusque, ejuſdem hmreTeos damna-
ttoni cum omnibus catholicis aſſanâſſe teſtatur.

Vidor quoque P*P<< & io fade, ſit in au&o
ritate ſucceſſor fanAi Leonis papas, miſſo legato
in Gallias, venerabili, inquam, Hildcbcano, tunc
archidiacono, fed noſtri tempons apoſtolicis, ge* * t>it.
nerakta ſynodum Turoois congregavit; in «m
ſpſe Beringerius accepta optione defendendi ig,
cum ſie penitus deſaodere non poſſet, (ub jure-
jurando propriam bereſim anathematizavit, ft
communem ianâe ecdeCas fidem de veritate cor-
poris ft fanguinis Domini ſe deincep. Certaturum
iub eodem juramento promiſit; licet podex ad
eamdem bzrefim redierit.

Nicolaus autem papa eidem Beringerio Rom*
10 generali ſynodo audientiam coocuit, caſciam»
que ejus cum centum tredecim epifcopi ſynodo.
II iudicio ventilavit. Sed ille iterum cum ſeſſam .. ,

Bbb 1 fuam "

fuam defendere non valeret, tandem quasi cor-A catholicam profiteri delegit, ficut m fuperioribus reptus, libros proprios hzrefcos in confpflu dum- m apoftolici, & totius fynodi, manu propria con- cremavit: Et errore aboegato, catholicam profes- fionem quam in Turonenfi concilio fecerat, tub jure/undo iterum renovavit : ita pronuntians. Ego Berengarius, indignus, Acc. ut iv/ru -tn caa- Cibe Romane avm 1059.

Formam autem hujus juramenti & anathematis ita fanda Ephelina fynodus quibuslibet abdicandis hzrefibus cap. xv. prrcriplit ; & de hzrefi infamatos, non nifi per hujusmodi abdicacionem hzrefis, expurgari debere decrevit: unde Ac a Ber- ngerio talem receperunt fatistaionem . Hanc juratoriam professionem Beringerii dominus papa Nicolaus ftatim per diverfa tranfmifit regna : ut omne» gratias agerent pro ciusconverfione, quoniam pndrm multum fcandalizati funt de ejus avertione. Sed Beringerius more fuo ad proprium vomitum redire non timuit, & ultra omnes hz- reticos, Romanos pontifices, & fandam Roma- nam ecclefiam verbis & feriptis bñaphcmsrr prx- fompfit . Nempe fandum Leonem papam, non pontificem, led pompificm, & pulpificem ap- pellavit; fandam Rom.num ecclefiam, vanitatis concilium At ecclefiam malignantium ; Romanam fedem, non apoftolicam, fed ledc-n faranz, di- dis & feriptis non timuit appellare . Sed hzrefiin luam, poli tot fynodica* damnationes, Acadiura- tiones, clanculo per discipulos li as ufqñe quaqñ non cctL' it diffeminare, & quoslibet incautos C Cutticefe debent. Tum poli dffputationem mere po- lemiam adverfus Bcra^am dogme . Nec nectffa- num, Inquit, nobis videbatur, ut fingulas Berin- geii nztas enumeraremus, & enumeratas fin- gulariter aonuDaremusprzferna cum eruditiffi- mi doctores, Lanfrancus inquam, & Chrifti- nus, ambo religione eruditione Chiiftianilli- m, non multo poft epifcopi, de his enicefatif- lune icripferint. Et poli nonnulla: Hrc autem in fine fcedulz fimplicioribus fratribus, notfis in quam fimilibus, fraterna pixonitione fuggeri- mus. Quibus verbi 1, monarbuem /r prodit; atque ut putat Ch./fletius ex conjelluns qñ. If effert, Berudi- fimum.

conciiliis fecit. Tot igitur conciliis Bermgerlanam hzrefim damnaram percepimus, tum ex fidelium relatione virorum qui eidem concilins interfue- runt, tum ex regeftis Romanorum pontificum, tum ex (criptis tebgioiorum virorum, qui de his fidelifime fcripterunt . Nam eadem concilia 00- ftris temporibus infra xl. annos celebrata repe- nuntur, quot anni ab cxordio poftifi-atus faodi Leonis pape ufque in priefentem annum compu- tantur, qui eft ab incarnatione dommi ml xxxviii. Unde St adhuc multi vivunt, qui eidem conciliis intefueiunt : qui & nobis de eidem conciliis fideliffime teftificati funt.

Ultimz quoque generali fynodo fub Gregorio B papa ieptimo, anno dominiez incarnationis ml xxxix. nos ipfi interfuimus, fic vidimus quando Beringe- rius m media iynodo confitit, & hrrefim de corpore Domini, fient fupra diximur, coram om- nibus proprie manus facramento abdicavit. vide- licet fub pizfentia Gregorn pape, Heinrici pa- triarchr Aquilejenfis, Ac reverendifsimorum epif- coporum Petri Albanenfis, beati Anfelmi Lucen- fis, Landtiifi de Pifa, Reginhcrii de Florentia, Hugonis Dicnfis, Altmanni Patavienfis, & seli- quorum centum quinquaginta epifeopotum, & ab- batum, Ac innumerabilium dcrkotum .

Horum ig tur conciliorum tam generalium, <X apoftolica automate tam principaliter firmatorum iandiones, contra Beringerianam hrrefim nobis C Cutticefe debent. Tum poli dffputationem mere po- lemiam adverfus Bcra^am dogme . Nec nectffa- num, Inquit, nobis videbatur, ut fingulas Berin- geii nztas enumeraremus, & enumeratas fin- gulariter aonuDaremusprzferna cum eruditiffi- mi doctores, Lanfrancus inquam, & Chrifti- nus, ambo religione eruditione Chiiftianilli- m, non multo poft epifcopi, de his enicefatif- lune icripferint. Et poli nonnulla: Hrc autem in fine fcedulz fimplicioribus fratribus, notfis in quam fimilibus, fraterna pixonitione fuggeri- mus. Quibus verbi 1, monarbuem /r prodit; atque ut putat Ch./fletius ex conjelluns qñ. If effert, Berudi- fimum.

ANMrt cKKiinC O N C I L I U M ROMANUM 11. C" T'

In quo, damnato Berengario, Lanfrancus fententiam abfolucionis retulit, anno ML tempore Leonis pape IX.

Uo tempore ifla fynodus Romz celebrataDprfea, ad quem videlicet tales btterat deflmaveru : putantibus multis, me fovere at fmere qua a te di- cerentur : vel gratia, qua te diligere; vel fide, qua revera ita effe indubitantir rentrer». Igitur cum Brrrejarim 4 quodam Rementli clerico Romam perlatus recitator IBI(u.iii. Irgeret, Ir. iebeflo quod Joaanent Scotum extolleres, cu>»bi<><n< Pajcbeſium damnare, communi de euchariftia fides adver<l fentire : promulgata eff in te damnationis fententia, privans te communione fanfla ecclefia, quem tu privare fentia ejus communione fatagebas . ^Pofi hac pracepit papa ut Irgerem, pravli rumorit 4 me maculam aſſtergerem, fidem meam exponerem, ixpoſitam plui facris autoritetibus qñom argumentis probarem'. Itaque furrext : quod fentfi, dixi : quod di- xi, probavi . ommbut plaruit ; nulli difphcult Ha- denus de iynodo Romana Lanfrancus, in qua damnato, ut vidifti, Berengario. ipfe Lanfrancus abfoluiois fententiam letulit.

In hoc eodem concilio conua Berengarium a Leone pontifice celebrato idem pontifex decre- vit

----- vit pallium Dominico patriarcha Veneto, eidem
 CHRNTi Sue Pr⁸le8'e,e concedit, ut crucem ante le de-
 ferret: parnarchaiemque fedem approbavit, fit e-
 ptfcopis Voeotie provincia & Iftria fcripfit, ut
 huc tamquam primati fuo obedirent, cumque
 revererentur. Hxc ex fcripto chronico Andrea:
 * , Dauduli. Que omnia renovata dt confirmata ab
 ! Alexandro fecundo in concilio Mantuano, idem
 autor affirmat. Sicque plane translatus fuit pa-
 triarchatus Gradenfis in Venetum, qui hsænus
 titulo Gradenfis ledis potitus erat.

Nocje Gabr. Cossartii, S. J.

Trapceas- Mowa habitatu hoc anno fynodut ddeiwis tum ex
 <illt Hermanno, cuius veiba r⁸uo ante Irtilh, tum ex
 B Remenis concilii, rupa fribone freunda latutum
 est, ut archiepifcopus Rem-nis, & Dolcnis rpteopus,
 medio Ap⁸ili, Romano concilio intertrent. At cum an-
 nis etiam confequentibui a Leone concilia Rome Habi-
 ta but poti pakha, atque id nimis pfi hnie dicat An-
 teimus monacha in fine iftorum conciliu Reinenfis, cur
 huC potias, quam confeucus conciliis prima illa Be-
 rengarn damnatio tribusmr, mox dicemus in notis ad
 concilium Vercelenie. Refte autem admonet vir clarif-
 fimus Francifcus de Rnye, m eniditillima diftrtatione
 de Berenjatio, bis laplum efte aufiorem vite Lanfran-
 Ci, quod & hoc concilium Leoni VIII. Pont. Max. tri-
 buat & Berena num dicar eo rcfponfalea clericos duos
 pro te mitiffe. Nam m Romano concilio, ne'ne per (e,
 neque alium ullum auditus ell. neque clericos duos ni-
 fi ad Veteellenfe mht.

.ii <1 0
 i⁸n. Locum in hoc concilio vir idem eruditiffimus Lan-
 franco inter abbatrs tribuit; qui anno tantum m xii.
 />a* hoc eft, annis post hoc concilium ttedecim, abbas fuit *
 Alius hic erat Lanfranco m lyudo locus, ad quam . u.
 a> ipfe, non tantum epifcopi, Sc abbates, fed diverfi
 ordinii rfhiole pffine magno numero convenierant.
 c ^z >uM Aliud eft, quod eidem erudito viro excidit: venif-
 fe Romam eo anne Lanfrancutn ad placandum pontifi-
 cem, qui Normanniam totam, propter Guillelmi ducis
 cum Mathilde contanguinaa matrimonium, interdifto
 multaverat. De hoc enim iAterdifto ejffe Lanfran-
 cum, non cum Leone IX. ltd cum Nicolao II. qui
 post annoa omnino rx. po..tificatum adut, dlicimus
 tum ex Lanfranci vita; cujus auctor, Linfranci iphus
 aetati luppar; tum ex Becenli chronico, in quod ex
 *a vita pars ifta transfula eft. Illius autem interdifti
 nulla, opinor, nifi in duobus bis locis mentio.

Çy» ADDITIO AD CONCIL. ROMANUM in cauta Brengarii.

Juramentum Berengarn Turomcl derm faftum Ko
 ma m ecclesia Lateranenfi de Eucbartjtio,
 tempore Gregori VII. papa.

Mtrio* A
 ■rcdoi. IV. *frofiteor panem altarii poft confeqrationem efle ve-
 ra» corpus Cbrifti, quod notum eft de Virgine,
 quod poffum eft in erute, quod 'edet ad dexteram
 Patrni, ff vinum altarii poftquam confeccratum eft,
 ejfe verum /anguinem, qui mtuvit de latere Cbri.
 Jti. Et ficut ore pronuntio, Ita me corde habere
 confirmo, fic me adjuvet Detu, ff hac /æra.*

S Ctiptum iftud cum Romæ apud Papam mo-
 ram facerem in conventu Epifcopotum, quem
 habuit io feftivitate omnium Sanâorum vocifera-
 tione multa omnibus pronuntiari fecit, dicens fuf-
 bcere debere his quibus lac potus dandus effet
 non cibos, fecundum quod feribit S. Auguftinus
 de facrifictio ecclefie dicens: Quod videtti in alta-
 ri pamt eft ff vinum, quod etiam oculi veftri vobis
 renuntiant: quod autem fidei infiruenda poflulat, po-
 nit efl corpus Cbrifti, vinumque fanguin. Inclamans
 populo me non efle hxrencum, ita me de feri-
 ptis, non de corde meo habere, omnibus te-
 ftificans in audientia fua Petrum Damiani non
 inferiorem lima eruditionis, non inferiorem Lan-
 fraono dignitate chriftianx religionis Rome non

Acoofenfitte de factificio Ecclefie diâia Lanhan
 ni, pro eo fe dare fententiam, negligenda cf C⁸RNR ^ (
 e ea qua diceret Lanfranco potius quam ea v
 Sue diceret Petrus Damiani, Romana ecclefia
 itus, S. Rufina, fi fans memini, epifeopus, non
 inferior, ut diAa repetam, Lanfranno lima eru-
 ditionis, dignitate chriftiana religionis, multo
 Lanfranno operofior m ftudio divine ledionis,
 fecundum quod pizcepit ipfe Dominus fcrutami
 ni /cripturat. Ita papa ille, cum quo moras pene
 per annum feceram, compefcitam putare vifus
 eft, & compofitam vecordiam tuiba turbate, ut
 ait B. Auguftinus omni commoti, quo me ha*
 leticum quantum potuit infulaverat: maxime
 quid Papa undecumque libros comportari fecerat,
 B Epifeopis & abbatibus, Clericis & monachis, un-
 de Sacrificia Chrifti impervertibilia, fenfa & feri-
 pta, Auguftini, Jeronymi, Ambrofii, aliorum-
 que legenda propofuerat, mecum lentientibus ia
 eis qui cum Papa erant, epifeopo Portuenfi, c⁸
 pifeopo Sucireni, epifeopo ferracinenfi, cardi-
 nalibus Attone Mediolanenfi, monacho Tudenfi
 Romanz ecclefie cardinali nomine Deufdedit,
 Petro cancellario, benigni atque humilis cordis,
 fratre Fulcone tranfmontano, clerico ipfius do*
 mini Pape, conviftpre nihilominus Tethbaldo,
 qai litteratior diligentia peculiari apud S. Petrum
 eo tempore habebatur clericus, Ac fratre quodam,
 qui cognomine Bonadies appellabatur, aliifque
 compluribus, quorum nomina dignitateque non
 Cteneo. Cum tamen urgerent Papam illum quam
 maxime pcfilentes Ac fcripturarum pervertores,
 ut exigeret a me moras adhuc Rome facere uf-
 que ad conventum qui futurus erat apud cumin
 quadragefima epifeoporum, fecundum vulgare il*
 Ind Terentii Interim plet aliquid, fperantes tunc
 frequentiore adlaturam turbam, Ac aliquid ul-
 terius veritatem valitum tumultum ineptorum
 multo coplofiorem tunc affeaurum ad dejicien-
 dum quafi de arce Papam, qui vernatis partibus
 propugnauerat At me maxime fecundum quod
 dominus Boetius de fe contigiffe in quodam con*
 cilio feribit: quamquam me viro huic non com-
 parem, omnino dicens compreflus mdoorum gre-
 ge conticui, vetitus ne merito haberer iufanus,
 Dii inter nianos fapiens videri contenderem. Ec
 ita circa quxdam per Pape inconftantiam quoad
 fperabat turba rei exitus habuit. Papa enim qui
 in conventu illo in feftivitate omnium fandorum
 fcriptum iupapofitum multa vociferatione fidei fuffi-
 cere debere omnibus ptonunciari fecerat, nihil feri-
 ptodomi, nihil a calumniatoribus addi permiferat,
 ufque eodejedus eft importunitate Paduani fcurrar
 non epifeopi, & Pilani non epifeopi fed antichrifti.
 Qui enim veritatem negat antichriftus eft. Et ipfe
 maxime cum Paduano illo omnibus qui de fa-
 cnficio Chrifti contradicebant maxime veritatem
 negando patronari fufceperat. De quorum ultio-
 ne omnipotens illa iuftitia divina non diffultit
 Paduanus enim continuo gladio interemptus depe-
 E nit, Pifanus vitam impiam continua quantum ad
 me pervenit inolenti morte finivit Lique eo
 inquam, Papa dejcâus eft, ut permetteret calum-
 niatoribus ventatis in poftenori quadragefimali
 concilio fcriptum a (c firmatum in priori feftivi-
 tate omnium Sanftorum, Epifeoporum confeifu
 fcripto mutari hufufasodi.

Corde credo ff ore confiteor panem ff vinum q⁸s.
 ponuntur in altari per m/terium facra orationis ff
 verbo noftri flademptorli fubftaVlaïter converti in
 veram ff propriam & vivificatricem carnem ff Jon-
 guinem Jefu CLRlti Domini noftri ff poft confeccraho-
 nem efle verum Cbrifti corpus, quod natum eft de
 Vh.

7*3 19, ABBITI 685.18.18.74
 Virgae, f>#d pra j friras r> awe* A nm <d feftum afecodiftet (nihilominus ubi dicit
 pependit, f>ad fidet Dominu*; l<drv ad danvrām wZJbtflrjm neu eft ANNO
 CH>?vri Ja<g<'a*w CAnffi, ,>/ dr latere ejat efatnt CK MSH
 »"»> .>» *** i***" />" />*** & virtute* Sacran-
 ti fed <" proprietate natato, ff veritate fubflan-
 IM-
 Ho.- feriptum mutatum ad placitum eorum ,
 qui ut ait Poeta gentili* Turpe petat parere an-
 noribot, ū* i«« tiberhet didicere flaet perdenda fa-
 teri, ut quafi viatores viderentur, quod oon feri-
 ptum a me prius de a Papa confirmatum eadem
 complexione fequerentur, fed adderent fabnaatia-
 liter ad me pertulit Pifanu» epifcopus , fi forte
 eadem complexione in confeffu ecclefie ego il-
 lud legerem , dicens facile toleraturum dominum
 papam fabftantialiter addendo calumniatoribus con-
 fentire. Ego ebarti correpta, Aquantum brevitatis
 permittebat tempori* recurfa, perpendi ad fanum
 intelktum utcumque poffe reduci fit fabftantiali-
 ter & cetera verba quo in fcripto erratici pofui-
 ſſent luo, reipondi, qvia ita placeret domiooPa-
 f* , me fabftantialiter additurum , cogitans idip-
 ſum quod adjicerent fabftantialiter plus valere ad
 deiciendos co» fecundum quod icnbitur; dejeci-
 ſſi eos dum allevarentur . Re enim vera quod
 dicit qui* panis (aeratus in altari, falva fua fub-
 ftantia , eft corpus Chrifti , ideft non amittens
 quod erat, fed affumens quod non erat . Panis
 enim ante Chrifti emam nunquam nifi ad fuffen-
 tationem corporis valuit , in crena illa ut etiam
 ad falutem valeretur anime nutu fui creatoris ac-
 cepit, Ahter quod dicit quifpaais (aeratus io al-
 tari eft corpus Chrifti, oculo cordis tui, fed non
 oculo eorporis, non manui, non denti,- unde bea-
 tu* Auguftioes Intelhge, feriptura effo capax , at-
 tende aliad ia altari fabjici oculit tait, aliud innui
 cordi lno. Item ip quodam fermone de verb.s e-
 yſngelii* Tunc autem i>c erit idtfl vita erit unieui-
 9» cerpet ff Je^xu Chrifti, fi quod in Sacramenta
 Viſibiliter fitmitur, ia ipfa peritote , ſpiritualiter
 manducetur, ſpiritualiter bibatur. Ita verum enun-
 ciatum effe etiam ab ipfa veritate, ut eos quibus
 enunciabatur lateret quid ipfa veritas diceret, ex-
 empla non defunt. Cum enim Domino Jefu qui-
 dam non de conftantia propofiti, fed de levitate*
 vecordi* diceret : notifier frixer to quacumque <*.D
 rri, reſpondit dominus quod ille minime intellexit,
 cum tamen veritas nifi verum dixerit.* Reſpon-
 dit enim* vulpet foveat habent , ff volucres ca-
 ll aidai, quod erat reſpondiſſe, doloitas ad quam
 defignandam de Herode idrm ipſe dicit ! Dicite
 vedpi illi, & levitas quam nomine avium hoc lo-
 co Dominus defignavit, apud te hoſpitium acceperant,
 io interiore tuo dominantur : quod dum fit, ego
 iu te mihi adquirecere non poſſum, ego te conviſto-
 retu & affectam habere non debeo. Ille autem reſpon-
 ſum ſibi putavit effe quod non haberet Dominus
 Jefus ſibi ipſi hoſpitium temporale nedum ſibi &
 illi. Non minus cur urgeretur a cognatis aſcendere
 ad diem felium reſpondens ! ege a* afeendam ad
 diem feftum hanc , ver aſcendit ad dicat feftum
 iſtum ! reſpondiſſe putatus (e non aſcenſurum
 ad diem (ellum quod minime reſpondit. Illi in
 adhortatione ſua , nt aſcenderent ad diem feſtum,
 potuerant, ut ff diſcipub tm gloriam hebeant ; &
 ali hoc Dominus Jefus non reſponderati ego non
 afeendam ad diem feftum hunc; ubi pronomen
 feme, accipi voluit, tamquam ſi diceret ad diem
 feftum huiusmodi, ideft ut vobis vel mihi gloriam
 quſſeram temporalem. Si enim Dominus fine
 additamento pronominis quod eft hunc vel
 tam dixiſſet, ego non afeendam ad diem felium,
 nulla ratione illis p<<attendentibus Domi
 Dominu*; l<drv ad danvrām wZJbtflrjm neu eft
 »nti ün volta ; 00a defeat qui inepte pateat
 Dominons Jefum dixiſſe Pairti folia* effe , oon
 faua dare federe ad dexteram vel ad finiftram ;
 fed plane ia codem loco Dotnina* manifeſtavit
 fuum effe ficut A Patris dare, federe ad dexteram
 vel ad finiftram dices* ! Sed qmbat paratum eft a
 fatre awa , ubi neceſſario (ubaoditur, eft meum
 dare fed non talibus hominibus quales illi erant,
 qui coapoſtolis fuiſ ſuperbe excellere, matre in-
 tercedente , appetebant* & ita effe accipiendum
 de pronomine quod ponitur ibi vobis, ideft tali-
 bus quales vos eſtis nullus pervenere poterit. Se-
 cundum hec (cripturarum loca putavi licere mihi,
 pronunciare, quod erratici addi ſcripto vole-
 bant, ſuo Ideft fabftantialiter, dum ad aliud quam
 ipſorum intellertum vocem referrem eademſenſu .
 Ipſi enim ad hoc accipiebant quod fabftantialiter
 addebant, dicentes panis (aeratus io altari eft ſub-
 ſtantialiter corpus Chrifti ut qui hunc dixiſſet,
 dixiſſe putaretur pani* ſubjeaum de Sacrificio Cfan-
 fti per fui corruptionem ablatum deſſe , ſubje-
 aum vero corpori* Chrifti per generationem (hb-
 jeai fui recens faſturo adeue , cui falſitati tota
 ratio, tota contradicit auctoritas. Duo funtenim
 in (acrificio Chrifti Sacramentum ſi res Sacra-
 menti , Sacramentum non amittens percorruptio-
 nem ſubjedi quod erat, & res Sacramenti mini-
 me nunc primum incipiens effe per generationem
 ſubjedi quod erat.
 Quod in ſcripto ſuo erratici addiderunt perae-
 ſtimicaa jratioalc, revera contra fe ſtripferont ; quia
 nihil per myſterium agi poterit , nifi aliud expo-
 ſitum, aliud latens habuerit, & quod expoſitum
 in hoc negotio Sacramentum , de quod latet res
 Sacramenti accipitur, Unde B. Auguſtino» de fa-
 crificio altaris : Intellige , eſto feriptur* capax ,
 Attende aliud altari ſubjici oculis tuis, aliud in-
 nui cordi tuo.
 Quod autem ſcripferunt pane* ff vineae fiat
 pelumtar in altari converti ra verate ff preprint ae
 vivificetncm carnee* ff Sangatins Jra Chrifti De-
 mini noſtri, non me latebat eos ira velle accipi
 ficut dixi, ut putet quis deſſe in facnficio al-
 taris ſubjeaa panis & vini per corruptionem fui ,
 & adeſſe carnem Chrifti A Sanguinem, nunc pri-
 mum effe inſtituta per generationem ſubjedi fui
 contra manifeſtam de (acrificio Chrifti beati Am-
 broſii ſententiam dicentis* In hac cameſſ Sangnt-
 ne nil crnentene, nil corruptibile mena bumene concipiat,
 fed vrvificairicene ff Salvatrice ! fakftaalai*
 In pane ff vino- Et notanda omnipotentis juſtitia
 in eos quos merito juſtitie ſua dat io reprobum
 ſenſum. Poſtquam enim ſcripſerunt deconverſio-
 ne panis & vim in Sanguinem qua revera effe
 fecundum quod interpretantur authentic- ſcriptura,
 non fecundum erroris opinionem ita confe-
 quenter quod revera deſtiuit, velint , nolint qui
 (cripſerant addiderunt . Et poſt conſecrationem ,
 ubi neceſſario ſubaudiendum effe ipſius panis &
 vini effe, ubi item neceſſario ſubaudiendum re-
 liquerunt ipſum panem dt vinum veram Chrifti
 corpus de Sanguinem, Qyi enim ita ſeribit neceſ-
 ſario in (acrificio Chrifti panem dt vinum ſper-
 effe conſtituit. Conſecrari enim panem & vinum
 in altari non effe deſtrui febjeda panis ſitvini per
 corruptionem fui. Qpodcumque enim confeſcratur
 noa amittit quod erat, fed io melius quam erat
 Erovehitur ; & quocumque enunciat affirmationem
 anc , panis de vinum poſt conſecratioem funt
 corpus Chrifti de Sanguis ooceſſario mentitur, ſi
 affirmationi huic auferat vel ſitbjedos terminos
 qui

qui fiant panis & vinum post^a confecrationem, vel
■pr^adicatos qui sunt corpus Christi dt Sanguis.

Quod autem scripseruot: ne *taata* *scrlgmat*
tf vrtaln Sacraawti, causam ut ita feriberent
nefcierunt, nullam ergo scripturain, nullius per-
verfitatem audivi, qu* confitueret Sacramentum
altaris solum esse fine re Sacramenti; sed ocrabi-
tis aliqua appellari Sacramentum convincit ali-
quid nisi constituerit etiam rem, cujus Sacra-
mentum debet appellari.

Quod autem effigiarunt aliqui figuram illam
quam dixerunt ebhymeram, dicentes, prima dra-
co, pofirema leo, media ipfa ebhymera: signum
fibi ad demonstrandam impudicitiam confinxerunt,
nullo tali monstro in continentia existente totius
animalis. Et si dicas quod ajunt fecundapfiis, nui-
lum fubjc&um hoc nomine demoustrasti nulli rei
cxrftenti hoc quod demonstretur invenisti. Do-
minus autem Jelus in ccena fits gratias agens Pa-
tri, quod non insufficiens effet ad benedictioem
illam per eum cujus Verbum perfonaliter homo
fibi unierat, in quo erat mundum reconcilians fi-
bi, pani dt vino benedixit, ideft panem de vi-
num in eam dignitatem provexit, ut prster
naturalem sustentationem quam reficiendis pos-
famt adhiberi corporibus, fint etiam ad falurem
ammeefficaces. Sacramenta ea conflituens corpo-
ris fuidt Sanguinis: ita in facrificio Chrifti non est
panis dt vinum tantum signum vel Sacramentum
quod erat impossibile; quia duo sifnt semper fi-
gnum de Cgnatum, Sacramentum de res cujus Sa-
cramentum est. Nec virtutem habet signum vel
Sacramentum, si solum illud confideres, quod
impossibile est, sed virtus signi signatum de vir-
tute Sacramenti res, cujus Sacramentum est. In-
de B. Auguftinus: *Hoc accipe t» pasc quod pendit*
l» crate. Hvc bibe la calice pro «a yusd est m vino,
tuod auMvis t latere. De eodem B. Ambrosius:
Jl» carae ista & faaptiat aibil corruptibile, Mil
mln nars Ammm ceurpias, *fed falvatrlae m-*
viffatrlcevlfae fabtaatlant in pane O vino. Alibi
Aagustluer. Intellige, elle capsa feriptara^a attende
aliad fabjci ocalit tau, alud laaa cordi tuo.

Quod scriperunt de improprietate natur* de
veritate substantia, contra me non scripseruot.
Ego ita habebam panem dt vinum sacraata in al-
Djgm eram, ut prostratus humi confiterer me
ad tempus illud usque errasse, pro eo quod di-
cens de facrificio Ecclesie pania & vinum fiterata
in altari sunt corpus Christi de Sanguis, non >di-
didiffem *fabUatlahter*. Quid dicam? Subita Papa?
vecordia perturbatus, Deo non donante mihi con-
stantiam peccatis meis exigentibus, ne continuo
mihi ipse Papa anathema faceret & vulgus, quod
quasi neceffario consequbatur, io quam vellet
me necem arriperet, prostratus ut jubebat, facri-
lega voce me errasse confessus sum. (ia mecuu
agens; qui te occifuri sunt omnes Chriftiano-
mine gloriantur, ab omnibus obsequium m nece
tua Deo prnftitiffe putabuntur. Facilior tibi erit
ad divinarum misericordiam recursus. Evolve te uti-
E cumque de potestate erraticorum de manibus Ad
~~hoc me sacrilegium. dno. solum. quam supra. poti~~
esufa dejecit, sed etiam *hxc* quam nulla fubfcri-
pturus fum falsitate. Pertulerant ad me quibus
non credere non debebam, domnus ille Montif-
caffini Abbas & Petrus Neapolitanus ejutdem cœ-
nobii monachus, de cujus Laude interim tacco,
ne forte infafficienter agens, quid amplius age-
rem non habuiffe ab aliquo reputer, voluntatem
Papa: in eo fuisse si foli illi assensum prebuiffem,
me quamdiu viveret, loco aliquo quasi carcere
claudere, ut mecum sentire de fetipturis minime
putaretur, & ita adversariis fibi compliant de
au-

maus, me ita habere, ut legiffem. Quod cum fe-
ciffeui licere mihi hoc facere, ficut fupra dixi, pu-
c una, eorum intonare voces, non ad eorum eas
fenfa accipere quod legerunt, ad interpretationem
meam non ad ipforum me legere inclamaverunt:
ut etiam hoc juramento firmarem, nec fecundum
eorum fenfa feriptum quod tenebam deinceps in-
terpretaturum. Hic mihi omnipotentis mifericor-
dia non defuit. Respondi enim me adeorum in-
teilec&um meum non deducere, ea quas ante pau-
cos dies mecum inde Papa egerat, fola tenere,
ita inclamatione eorum fappreffa, nullus quid me-
cum Papa egiffet interrogavit. Non ego, non Papa
expofuit, fed ut videtur, non locus est expocn-
Bdi. Ante paucos dies accito a fe mihi, audiente
Portueofi episcopo, ita Papa narraverat.* Ego
„ plane te de Chrifti facrificio fecundum feriptu-
„ ras bene sentire non dubito, tamen quia con-
„ faetudinis mihi est, ad B. Mariam de hia,
„ qu* me movent recurrere, ante aliquot dies
„ impofui religiofo cuidam amico & familiari meo
„ jejunis & orationibus operam dare, atque ita
„ a beata Maria obtinere, ut per eum mihi non
„ taceret, fed verbis commendaret quorum me
„ de negotio quod *In manibus habebam de Chri-*
„ fti facrificio reciperem, in quo immotus perfi-
„ lerem. Religiofus vir & mihi familiaris peti-
„ tioni mee fatifacere voluit. Post constitutum
„ tempus spatium a beata Maria audivit, & ad
„ me retulit, nihil de facrificio Chrifti cogitan-
„ dum, nihil esse tenendum quod haberent >o-
„ thentic* feripturæ, contra quas Berengerius ni-
„ hil habebat. Hoc tibi mamfeffare voluit ut fe-
„ curiorem ad nos fiduciam fit alacriorem fperem
„ habeas. Ita erraticis confcnfum meum ne fe-
„ eundum opinionem eorum quod legeram intet-
„ pretarer, negavi. Confentire me bis que me-
„ cum Papa egerat omnino confirmavi. Ita me
erraticorum vecordiam evaffisse jam putaveram,
cum Papa nefeio a quibus perfuafus, & quafi
de arce deje&us, fubito a me exegit unde ni-
hil ante confeffum Epifcoporum, nihil in coo-
felfu per fe vel per alium egerat; quod nulla
eum a me ratione exigere poffe quafi l'ecurus
eram, ut prostratus humi confiterer me
ad tempus illud usque errasse, pro eo quod di-
cens de facrificio Ecclesie pania & vinum fiterata
in altari sunt corpus Christi de Sanguis, non >di-
didiffem *fabUatlahter*. Quid dicam? Subita Papa?
vecordia perturbatus, Deo non donante mihi con-
stantiam peccatis meis exigentibus, ne continuo
mihi ipse Papa anathema faceret & vulgus, quod
quasi neceffario consequbatur, io quam vellet
me necem arriperet, prostratus ut jubebat, facri-
lega voce me errasse confessus sum. (ia mecuu
agens; qui te occifuri sunt omnes Chriftiano-
mine gloriantur, ab omnibus obsequium m nece
tua Deo prnftitiffe putabuntur. Facilior tibi erit
ad divinarum misericordiam recursus. Evolve te uti-
E cumque de potestate erraticorum de manibus Ad
~~hoc me sacrilegium. dno. solum. quam supra. poti~~
esufa dejecit, sed etiam *hxc* quam nulla fubfcri-
pturus fum falsitate. Pertulerant ad me quibus
non credere non debebam, domnus ille Montif-
caffini Abbas & Petrus Neapolitanus ejutdem cœ-
nobii monachus, de cujus Laude interim tacco,
ne forte infafficienter agens, quid amplius age-
rem non habuiffe ab aliquo reputer, voluntatem
Papa: in eo fuisse si foli illi assensum prebuiffem,
me quamdiu viveret, loco aliquo quasi carcere
claudere, ut mecum sentire de fetipturis minime
putaretur, & ita adversariis fibi compliant de
au-

—auâon:ata confirmanda veritatis miutno labora-A

CHRiiri r-1, A<1 hoe n'ih* - pa.re n'i^r'cor<irum
/.,. confolationis Deo firmamentum quia indiguiffi-
tuo define ; & ad iufum Pape coram omnibus
quod proteftioni nsec *fabdantialiter* non addidif-
Icm orraffe me confiteri non horruï. Exaudi Do-
mine, placare IXxnine , intende & fac ipintum
meum, ur in tuo proficiam fpiritu, quanto mta-
rore poteft deficere, Et qui omnipotentiam tuam
parcendo maxime fit muerando roaniftefas, Deus
omnipotens miferere , fons miferetordiarum tan-
tum facrilgium agoofcenti . Ignolce infelicitati
me*, lethiam falutatis tui quandoque reffirur ,
antequam veniat lalutaris ille tuus in majeftate
tuade Sanftorum Assgekiruaa tantum crimen in tne
ipfr ignis caniumens, congrui doloris igne can-
furwi Et vos etiam mihi in Chrifto Fratres, qui-
aumque io fcripium iftud incidentis, fortes *dilet*
ôtoais tn proximum chriftiao* *viresexerite*, con-
feftionis meae Ixchrymas tniferanter attendite , mi-
hi apud ompotutem tnilericordiam proficiant
votis agite.

DE JOANNIS SCOTI L 1 B A O

fufcjr m ltt cootra Berengorium eoacthu
frequent taentl».

G m a a. Cossa x t 11, S. J. A d m o n t t 10.

Jhmfo'Hal
A>iv4-A tt.
^4.

Joannis Scoti de rachariftia librum non alium afle
puto a quam qui extat hodie fub nomine Bertrami .
Primus hoc detexit Petrus de Marea Parilienfis archie-
pilcopuc , eaque de re fcripfit eruditiffimam epiftolam
ad D Lucam Dachenum , quae Spicilegii Tomo » ipfo
in lupine eft edita Pncipuum illius argumentum eft,
quod excerptus ex codice Joannis Scoti locus, quem
me» in Afcetini epiftola teges, totidem verbis eo in li-
bro qui dicitur Bertram! . reperiarur. Deinde librum
fifum Scitus Caroli Calvi jullu fcripferat , ut ait Be-
tenaarius in litteris ad Ricardum , Bertram» pariter
in epiftola nuncupatoris , principis imperio adaftum
fcripnife fe profitetur . Joannes Scons Pafchafium im-
pugnabat ; in Pafchafium Bertramos torus eft.
Unum eft in quo afflentm (eruentia hujus illuftrif-
fimo eruditilimoque iiii&ori non polTum ; quod opus
iftud iam inde ab oho fuo fub emenriro Berrrami no*
mine delituiffe credit ; id agence feiheet Joanne ipfo
Scoto, ut hae tamquam larya udus, hatefeos invi-
diam declinaret. Primis enim temporibus , nulla Ber-
trami mentio, perpetua Joannis Scoti. Hincmarus, Be-
rengariH , Lanfrancos, Gmtniundus , Durandus , Afce-
linus . fynodi Roman* , Verettlenfis , Parilienfis , om-
nes Joanem Scotum operit iihus agnoverunt aucto-
rem : ac ne femel quidem exprobrata eft aut commemo-
rata nominis illa hitlo, quam ignorare non pote-
rant , fi librum , quem (ciebant dicebantque efle Joan-
nis Scoti, alterius inicnptum nomini videbant. Pri-
mus Sigebertus opus hoc Berrramo adfcripGt . Ratram-
no tnbnuit Anonymus a Cellotio noftro III Appendice
miscellanea ad hiltorixp Gottefcaldi editus , quem Si-
geberto recentioiem aibitor.

Eft autem opetae pretium animadvertere , quod nup-
per in publicis de The.dntia difputatiombus pari eru-
ditione ac facund a docebat Bullionarus princeps Em-
manuel Theodofius dux Albretanus , nunquam viis fi-
mul opera duo , quorum alteium Joannis Scoti dicere-
tur , alterum Bertrami . Nono, undecimo, duodeci-
mo firculo , liber Joannis Scoti legebatur ; duodecimo
& confequentibus , Bertrami . Magnum indicium unius
epidemque operis (prsrferim cum id aliunde tam inul-
ta perfuadeant) primum fub une, demde fub alio no-
mine prodeuntis.

BERENGARH AD LANFRANCUM c*nn0

Epiftolp, cujus tneotio ia Romano concilio. 8277

Frein Lt>/ra<i Beriagctnat.

P Ervenit ad ne, frater Lanfrance, quiddam an-
ditum ab Jogelranoo Carnoteofi, it quo dif-
fimulare non debui ammoere dileâionem tuam.
Id autem eft, *diffplicere* tibi immo heretical ha-
buiffe fententiat Joannis Scoti de Sacramento al-
tano, in *quibus didenti* *hufceptu tuo Pakha*.
"fio.Hac ergo io *re (i ita eft, Frater*, indignum
fecifti ingenio , quod tibi Deui non afpetnabiic
contulit, pratpropgram ferendo fententiam . Non-
dum enim adeo fategifti in fcriptura divina cum
tais diiigetnrioribus. Et nunc ergo, Frater, qti-
antumlibet rudis in illa fcriptura vellem tantum au-
dire de eo, fi opportunum mihi fieret, adhibitis,
quibus vellos, vel iudicibus congruis , vei audi-
toribus. Quod quamdiu non fit, non *afpernanter*
afpicias quod dico. Si haereticum habes joannem,
cujus ieutentias de euchariftia probamus.- habend-
us tibi eft hereticus Ambrofius , Hieronymus ,
Auguftinus, ut de cactetu taceam.

Not G. C.

Hanc epiftolatn primus edidit Dacherius ex biblio-
theca regia , ac deinde Fraticen» de in differta-
tione de Benengario : quorum pofterior illam ipfan» ef-
fe, qu* in Romano concilio prolata fuit, ex eo prob-
bat, quod intellexit concilium ex his litteris, «sed
Breggariar /moss Scolax» extalteret, Pa/chyqfa* dam-
nari , comfamas de ettehorifte fidei idvtrj- Jentiret
Qji* tria in hac epiftola praftat. Addo ego certifi-
candum id elle ex pofrensa hujud epiftolha periodo: con-
fxrarer modo cum his Berengarii verbis in epiftola ad
Aicelmum; (terbo "«tu de Jmmc foeraat »
iwa terxvdife omnia ilhat : fotecano*ae attetel' vixfent
ad reas rras te'tiantia, recitare tae foje ex fcriftu il-
loram, qoor praeceram babeatof efle aertveos ia «ffio-
pZx ad Laifraacaa fi Joaviet itte beereticnj haberetur.

Observatio P. Antonii Pagi
ad Ann. Ch. tojo. u. 4. & j.

Baronius n. j. (ecatus Andream Dandulum in Chro-
nico ait in hoc Concilio Romano S. Leonem Domini-
co Patriarch» Veneto pallium eonceffiffe , & epifeopta
Venetia provincia & Iftria fcripiffie, ut huic tamquam
Primati fuo obedirent. Verum fafta haec in alia fyno-
do Romana ann. tojj. congregata , ut manifefte liquet
ex epiftola ad epifcopos Veneti» & Iliria , inter Leo-
ninas ordine s. ab hoc S. Pontifice data : *Novent*, in-
quit , *vefira cbriffima aoinr i» Cbnfio fraternitat bec ia*
vrxfenti buUShoae vt. (qua eo Chrifti anno ufque ad
September m *curfu fuo*) *cberiffimauta eoufretreoo* ««e-
iff*./". *boodat*
babitem tua»e. *Adie* iudicio fynodi definitum fuiife ;
Ut aova totot Teneti* . Iliric catitt V

Sic fleoe , inquit Baronius citatus r tram/ata/ faif
Patriarchotat Gradenfit in Cenetnat , fm dw/rasu ttta-
lo Grodeo/h iedii fotitai erat. Veram nonnifi Nicolaus
V. defunflo Dominico Michaelo Gradenfi Patriarcha ,
translata Gradenfi» ecclefia dignitate in Venenaram
urbem) S. Laurentium Jufimanum epifeopum Caffet-
lanum feu Olivolenlem Patriarchal titulo auxit ; fup-
preffoque utroque titulo & Gradenfi & Castellano ,
primum Veneriarum Patriarcham creavit an. rati. t.
Oftob.

AD CON'

» A D CONCILIUM ROMANUM ....

A S. Latut /X /vfdaarads pajt albat , id tft tina diti» 19. Aprtlii
aaa» 1050. cttlibratatt.

A D D I T I O.

Incillii hujus afta apud Labbeum nihil fe-A
Erunt ahud Arter caufam Berengarii di-
fuffiam , ac definitam . Patres nulli ibidem oc-
currunt . Nos ex. aâis Tullenfium epifeoporum
legendis in anecdotis Martene torn. j. pag. 1080.
portionem non modicam adorum ejuidem Con-
cillii fupplemus ; Bullam fcilicet Leonis IX. qua
cultum decernit S. Gerardo Tullenfi epifeopo ex
decreto ejufdem fynodi , cujus Bulle pretium
augment longo dâdute ordine fubfcriptiones epi-
feoporum , qui concilio illi adfuerunt. Haec er-
go Bulla Leonis.

Lea Spicopat ttfmu fmonm Dti, caallir to.
tttfla catboli'a filiii » Cbriftt falattat, tf aptfla-
litcaat btatdiSiaum.

Virtus divinae operationis in omnibus mirabi-
lis, maxime tamen in fanâis fais, quos piwfei*
vit, & prsdestinavit conformes fieri imaginis fi-
lii fui, quos etiam vocavit, A iuftificavit, ante-
fuam focula fierent, antequam ipfi existerent .

quia ipfe Dominus in evangelio dicit : *fattr
attat afaut* aada apvra/NT, *tf tgp optvvr.* Verum
proculdubio effe quotidie oftenditur , quod di-
cit, fcilicet eos faoAificaodos, quos vocavit, eos
vocandos, quos predestinavit fola gratuit* mi-
ferationis bonitate, non hmnaoi generis meri-
to , quia naturaliter omnes fumus filii ir«, fic
filii gebenne. Cum autem hcc dicere ceperi-
mus, continuo patefacimus, quia ficut nemo ac-
cendit lucernam, de ponit eam fub modio, (ed
fuper oadclabrum ftatoit, ut luceat omnibus ,
Si in domo funt ; fic & Dominus nofter Jefus
trifles illos clarificando miraculis in mundo ,
quos fecum vivere, de gloriari *facit la* celo, ut
qui per adoptionem faâi funt filii Det, prave-
niente gmtia pateat illos heredes effe regni ,
quod promiffit Deus diligentibus fe . Paulo igi-
tur ante nos in epifeopatu Tulleei , unde nutu
Omnipotentis, & omnia fuo arbitrio difooen*
tis, non ullis meritorum noftorum proicibus
ad apoftolicam fedem translatis fumus, fuit ept-
fcpus nomine Gerardus, qui duo talenta, in-
telleaum, de operationem a cclefti patrefamilias
accipiens, divinam legem , quam medullitus in-
tellexit, fic opere adimplere ftuduit , ut fieret
dignus accipere illam defiderabilem a Deo falu-
tationem : *ftrvt bnt, tf fidalit, pate fptr
pooe» fvifli jutliu, lapra oudta tt ctaliltuel» , In-
ira » gaudia» Daatnt tui.* Sic enim Domini fui
talenta erogavit, fic animas lucratus eft , verba
falutis praedicando, de opere, quod praedicabat ,
exercendo , ut geminatam Domino fuo. pecu-
niam pmfentaret , de fibi «terna beneficia ca-
mularet. Lumbos fibi praecinxit, caftitatem fer-
vando , lucernas in manibus portavit exempla
bone operationis aliis prebendo . Expeâavit Do-
minum fuum a nuptiis fanâx ecclefie non dor-
miendo , fed vigilando prima , fecunda , tertia
vigilia , anxius ad ejus afpeaum , fecundum il-
lud, quod quotidie pfallebat : *Sitat cirt» » i dtli-
dtrat ad ftttiti atuaraar, Ita dtlidtrat nia» ad
tti, Duat. Sitivit » tt oiaut utra, auat toulipli.
cittir, tara atra.* At quia fic femper animo

Clacil. Syuaffit tf Suppi. Tom. 11.

fufpirabat ad Deum, ejus virtute comitatus an-
plicam ~~ducens vitam~~, quotidie Chriftum in
pauperibus ad menfatu fuam fufeipiens . quotidie
piis aâibus infittens, nec docendo, nec agendo,
nifi quod fanctum & Deo gratum effiet, multis
effulfit miraculorum prodigiis fanâitati ejus te-
ftimonium perhibentibus ; unde adhuc plûtes te*
ftes exiftunt : quod Ac idem poft mortem carnis
cum Chrifto Domino noftro fpiritu -vivens , ft
glohans, fepe operatus eft, & fope adhuc cu-
raus diverfos languores, diverfafque infirmitates.
Quamvis autem venerabile corpus ejus multis ,
ut diximus , haâenus corufcavit miraculis , &
ipfe in numero fandorum divino fit deputatus
judicio , nondum tamen in catalogo iunâorum
fortitus eft humana corroboratione numerum ,
quod Dei miferatrix clementia nobis ftrvis fuis
reliquit agendum , ubi ad culmen afcendimus
apoftolicum . Relidentibus ergo nobis Rome in
fynodo io ecclafia Salvatoris cum multis coepi-
fcpis noftreis circa fexto nonas Majas, relatum
eft auribus noftreis ab Udooc Tulleei uraeppofito ,
eadem noâe ipfum Gerardum m viuone appa-
ruiffie cuidam venerabili monacho , nomine Al-
bixonii, qui lynodo intererat, quem ipfo Udo ni-
miis precibus cooftrinxerat exorare Dominum o*
ftendere fibi cujus meriti effiet apud Deum ipfe
domnus Gerardus , qui tot miraculorum radiis
emicabat. Videbatur ergo illi ipfum adfiftere fi*
bi , quem nunquam corporaliter viderat , etiam
nomen ejus audierat, & dicere fe ipfum Gerar-
dum effe, pro quo Deum decreverat exorare .
Ad quod ille, gavifus, fedulo feifeitari cœpit, an
effiet apud Deum in numero fanâorum , cui li-
cio vultu refpondit, proculdubio fe effe cum Deo,
dignumque ac iuftum fore eos honorari in terris
ab omnibus, qui honorantur in Caelis ante Deum
ab Angelorum agminibus, quam viffionem ipfi ore
proprio divulgavimus io fynodo , exponentes ip-
fius domni Gerardi vitam venerabilem, couver-
fationem mirabilem, miraculorum mollitudinem,
efficaciam divine virtutis ad corpus ejus exube-
rantem. Et feaveoter faaâam fynodam iaterro-
favimut, fi deberet ut fanâus venerari, Si fan-
tur deinceps nominari. Ad quod cunâi tam Ar-
chiepifeopi, quam epifeopi , tam abbates, quam
clerici, ac laici, quorum utrorumque magna erat
multitudo, quafi uno ore clamaverunt ipffim dom-
num Gerardum virum effis fanâum, adeo inter
fan&o* numerandum, nominandum, ft veoran-
dum pro eo quod vivens in came teftantibus mi-
raculis vir fanâus extirrit. ft carne exutus qua-
lis in mundo fuerit, In caelefti beatitudine pofi-
tus mundo quotidie eifdem miraculis innoiefeit.
Decrevimus igitur fic annuente, & laudante ff-
nodo, ut ex hoc fanâus habeatur, ft fanâus co-
latur 8. Kal. Majas tam Leuch- ficut S. Man-
fuetus, & S. Aper, quam ubique terrarum ficut
exteri fanâi, cujus fanâi Venerabile corpus per
nos ipfos cupimus transferre, & digno loco in
altari proprio collocare ad laudem, & gloriam
Domini noftrei Jefu Chrifti, qui ideo faAus eft
pro nobis homo, ut non folum falvaret eos g
Ccc < pec-

cr peccatis, fêd etiam conferat cia premium beati
n>d>ni>. de manGonem io Celis, obi ipse cum
Patre & Spiritu SanAo vivit, & regnat per fe-
CB* feculorum. Arnen,

NOMINA SANCTORUM PATRUM.

Qai prateripta fyeait ialtrfieeraai.

Dominicus patriarcha Gradenfis
Alinardus archiepiscopus Lugdunensis
Leodegarius Viennensis archiepiscopus.
Hugo Bifuntinus archiepiscopus,
Huobertus Siciliensis archiepiscopus.
Hildbrandus Capuensis archiepiscopus.
Petrus Confanus archiepiscopus.
iSeneofis episcopus
ohannes Portuenfis archiepiscopus.
Wido Volaterrenfis episcopus
Crescentius Sil® candid® episcopus
Iohannes Velletrifu episcopus
ohannes Hoftienfis episcopus
ohannes Savinenfis episcopus
Johannes Tiburtinus episcopus
Benediâus Salernitanus episcopus
Leo Gaetanensis episcopus
Atto Camerinenfis episcopus
Johannes Sicinenfis episcopus
Adalbero Metenfis episcopus
Obito Pifenfis episcopus
Htinricus Populonia episcopus
Atenuleus Fclulanus episcopus
Crescentiu* Cerenfis episcopus
Azo Centum-Cellenfis episcopus
Gerardus Reatinenfis episcopus
Bonizo Tufcalanenfis episcopus
Johannes Suaqenfis episcopus
Gerardus Rofellanus episcopus
Theodericus Orbienfis episcopus
Harduinus Faneniis episcopus
Herimannus Caffellanus episcopus
Herimannus Gorbinnenfis episcopus
Aldredus Wigradenfis episcopus
Leo Murenfis episcopus
Maffio Montis-viridis episcopus
Bonus Petroincenfis episcopus
Bernardus Patavienfis episcopus
Wahcrus Veroneofis episcopus
Heinricus Spoletinus episcopus
Ifembardus Thancnfenfis episcopus
Petrus Buturneofis episcopus
Atto Marficanus episcopus
Leo Soranus episcopus
Benediâus Berulenûs episcopus
Azo Folinenfis episcopus
Altigrinus Immolenfis episcopus
Gerardus Florentinus episcopus
Fridericus Genuenfis episcopus
Gozfrcdus Conftantienfis episcopus
Mainus Pedonenfis episcopus
Hugo Nivernenfis episcopus
Ifembaldus Pidavenfis episcopus
Arnolfus SanAoenfis episcopus
Arduinus Tudertinus episcopus
Hugo acchidiaconus ecclesi® Roman®
Petrus ejufdem ecclesi® diaconus, & etiam can.
cellarius, & bioliotbecarius.
Sicco primicerius ipfius ecclesi®
Richardus abbas S. Benediâi
Hugo abbas Cluniacenfis
Airardus abbas S. Pauli
Johannes abbas S. Sab®
Rcinenua abbas S. Bonifacii

A Johannes abbas S. Laurentii
BooaAus abbas S. Johannis
Ricberus abbas S. Juliani
Liudfridus abbas & Vinceatii
Gozfredus abbas da Vergellaco
Walerandus abbas S. VItoni
Gerevinus abbas & Rkberi
Viventiiis abbas S. Januarii
Leo abbas S. Corneli
Martinus abbas S. Blafii
Felix abbas S. Andrea
Richardus abbas S. Ragneberti
Dudo abbas S. Mana
Percnefius abbas S. Salvatoris
Agino abbas S. Silvefri
B Adam abbas S. Ifaac
Teuzo abbas S. Petri
Viventius abbas S. Januarii
Willelmus abbas S. Apollinaris
Wido abbas S. Severi
Liuzo abbas S. Mari
Albricus abbas S. Zenonis
Johannes abbas S. Salvatoris
BooaAus abbas S. Salvatoris
Lctus abbas S. Angeli
Stephanus abbas S. Thom®
Rodulfus abbas S. Petri.

Iu hac pariter fynodo ab objectis accusationi-
bus fefe purgavit Guido Mediolanenfis archiepi-
scopus, & iterum commota lis eft de ordine fe-
dcodi in concilio Romano. Pontificis enim dex-
teram ambiebant Mediolanenfes, quibus «mulos
fe opponebant Ravennatenfes. Decifum pro Me-
diolaoenfibz aflerit Landulphus fenior Hiftor.
Mediolan. lib. J. cap. 3. his verbis: Ea /ravpr/s-
te D. Guide Koaea apad Aeeaaaae Pantt/ceai Lee-
aene , r>/êf«e Leeae teafillaae (concilium) and/r
raaa eptfcept regeate, f«i aa/ra Papio /suadeas cr-
/rfracwraS (anno fcilicet precedent! 1049.) ac-
cafatat ejd. Qpi tam raegniffit aeullii /apieatibat
Clericlt, ac Jfreaw^Easis taihlibat beaeratat ace»
fehenet qaafi plaaba ipfe ia ca%êhe (concilio)
mittit, Ct diotrjli raintiti *PP*g<M0ri, tF «W-
Hei taaeatbas, aliifyttt argaareatit taiaiceraaa cal-
Udet faperaffet i^fidiat, ette fubite /ait attenatie-
D nibui dentefait , d* anbiepifcepi Kaveaatit eft-
entet, quad Aaveaaa/ archiepiftep a douera la-
tete apoftolici japer Medielaneaeeae fedtre fearper it.
beret, bellant graviffiataat ertaat efl, qaa peruHe
Dea aaaaaate ettlefia Ambrpfiaaa per Gatieam fe.
dear ipfeta viriliter devict, Ū nhgiate badie, fg
jeatper tenebit.

Cur vero fynodum hanc, in qua S. Gerardus
Tuileafis episcopus ia Sanâorum album relatus
eft ad annum 1040. retulerim, fecit auctoritas
Wiperti, qui in vita S. Leonis IX. aflerit in
pofferiori fynodo, poft Allms celebrata, S. Ge-
rardo honores facros decretos fuiffe. Synodus
poft Albas prior anno 1049. altera vero io«o.
convenit. Infuper ex Aâis Tulleafium epKco-
porum conift poft peraâsm folemnm illam vi-
ri fanAi confecrationem Tullenfes facra ejus ly-
pfana transferenda folemni pompa fufcepiile, id
vero aâum die dominica ia. KaL Novembris,
quod fane annum soyo. indicat, ac demon-
ftrat, eo ipfo anno poft Albas confecrationem
illam ad concilium procedentis anni 1049. per-
tinuiffe, cum nulla fuccurra/ ratio, cur trans-
latio ad biennium translata fuerit. Qn® diAa
fiat tum adverfus eos, qui eam confecrationem
ad concilium anni 1049. cum Mabilonio refe-
runt, tum pariter in illos, qui ad annum Jojj.
cum Labbeo rejiciunt.

ANuo -
CHmsn

CON.

In quo Bereogarius conviâus , anno Domini m. Leone IX. pontifice : Henrico I. Franc, rege .
Guilldmo Notbo Normanni* duce.

Cossa k. TI i S. J.

Convento¹ hujas anna² eertiflma dalignat Durand³ rto⁴ fm⁵ *-
 as; auto habitum efle docet⁶ ante Vercellen⁷ *****⁸
 concilium, quod anno m⁹. K¹⁰l Setemb celebratum¹¹ ex
 notrn ad illud not¹² mo¹³ intelliges. Q¹⁴xlX ergo annum
 Mint. notatum apudeumden legimur¹⁵, mendum ef¹⁶ ma-
 nifestifitulum. Qul¹⁷ autem m defigando rerum quibus
 tempore interposu¹⁸ non alligantur¹⁹ q²⁰ p²¹ p²² p²³ p²⁴ p²⁵ p²⁶ p²⁷ p²⁸ p²⁹ p³⁰ p³¹ p³² p³³ p³⁴ p³⁵ p³⁶ p³⁷ p³⁸ p³⁹ p⁴⁰ p⁴¹ p⁴² p⁴³ p⁴⁴ p⁴⁵ p⁴⁶ p⁴⁷ p⁴⁸ p⁴⁹ p⁵⁰ p⁵¹ p⁵² p⁵³ p⁵⁴ p⁵⁵ p⁵⁶ p⁵⁷ p⁵⁸ p⁵⁹ p⁶⁰ p⁶¹ p⁶² p⁶³ p⁶⁴ p⁶⁵ p⁶⁶ p⁶⁷ p⁶⁸ p⁶⁹ p⁷⁰ p⁷¹ p⁷² p⁷³ p⁷⁴ p⁷⁵ p⁷⁶ p⁷⁷ p⁷⁸ p⁷⁹ p⁸⁰ p⁸¹ p⁸² p⁸³ p⁸⁴ p⁸⁵ p⁸⁶ p⁸⁷ p⁸⁸ p⁸⁹ p⁹⁰ p⁹¹ p⁹² p⁹³ p⁹⁴ p⁹⁵ p⁹⁶ p⁹⁷ p⁹⁸ p⁹⁹ p¹⁰⁰ p¹⁰¹ p¹⁰² p¹⁰³ p¹⁰⁴ p¹⁰⁵ p¹⁰⁶ p¹⁰⁷ p¹⁰⁸ p¹⁰⁹ p¹¹⁰ p¹¹¹ p¹¹² p¹¹³ p¹¹⁴ p¹¹⁵ p¹¹⁶ p¹¹⁷ p¹¹⁸ p¹¹⁹ p¹²⁰ p¹²¹ p¹²² p¹²³ p¹²⁴ p¹²⁵ p¹²⁶ p¹²⁷ p¹²⁸ p¹²⁹ p¹³⁰ p¹³¹ p¹³² p¹³³ p¹³⁴ p¹³⁵ p¹³⁶ p¹³⁷ p¹³⁸ p¹³⁹ p¹⁴⁰ p¹⁴¹ p¹⁴² p¹⁴³ p¹⁴⁴ p¹⁴⁵ p¹⁴⁶ p¹⁴⁷ p¹⁴⁸ p¹⁴⁹ p¹⁵⁰ p¹⁵¹ p¹⁵² p¹⁵³ p¹⁵⁴ p¹⁵⁵ p¹⁵⁶ p¹⁵⁷ p¹⁵⁸ p¹⁵⁹ p¹⁶⁰ p¹⁶¹ p¹⁶² p¹⁶³ p¹⁶⁴ p¹⁶⁵ p¹⁶⁶ p¹⁶⁷ p¹⁶⁸ p¹⁶⁹ p¹⁷⁰ p¹⁷¹ p¹⁷² p¹⁷³ p¹⁷⁴ p¹⁷⁵ p¹⁷⁶ p¹⁷⁷ p¹⁷⁸ p¹⁷⁹ p¹⁸⁰ p¹⁸¹ p¹⁸² p¹⁸³ p¹⁸⁴ p¹⁸⁵ p¹⁸⁶ p¹⁸⁷ p¹⁸⁸ p¹⁸⁹ p¹⁹⁰ p¹⁹¹ p¹⁹² p¹⁹³ p¹⁹⁴ p¹⁹⁵ p¹⁹⁶ p¹⁹⁷ p¹⁹⁸ p¹⁹⁹ p²⁰⁰ p²⁰¹ p²⁰² p²⁰³ p²⁰⁴ p²⁰⁵ p²⁰⁶ p²⁰⁷ p²⁰⁸ p²⁰⁹ p²¹⁰ p²¹¹ p²¹² p²¹³ p²¹⁴ p²¹⁵ p²¹⁶ p²¹⁷ p²¹⁸ p²¹⁹ p²²⁰ p²²¹ p²²² p²²³ p²²⁴ p²²⁵ p²²⁶ p²²⁷ p²²⁸ p²²⁹ p²³⁰ p²³¹ p²³² p²³³ p²³⁴ p²³⁵ p²³⁶ p²³⁷ p²³⁸ p²³⁹ p²⁴⁰ p²⁴¹ p²⁴² p²⁴³ p²⁴⁴ p²⁴⁵ p²⁴⁶ p²⁴⁷ p²⁴⁸ p²⁴⁹ p²⁵⁰ p²⁵¹ p²⁵² p²⁵³ p²⁵⁴ p²⁵⁵ p²⁵⁶ p²⁵⁷ p²⁵⁸ p²⁵⁹ p²⁶⁰ p²⁶¹ p²⁶² p²⁶³ p²⁶⁴ p²⁶⁵ p²⁶⁶ p²⁶⁷ p²⁶⁸ p²⁶⁹ p²⁷⁰ p²⁷¹ p²⁷² p²⁷³ p²⁷⁴ p²⁷⁵ p²⁷⁶ p²⁷⁷ p²⁷⁸ p²⁷⁹ p²⁸⁰ p²⁸¹ p²⁸² p²⁸³ p²⁸⁴ p²⁸⁵ p²⁸⁶ p²⁸⁷ p²⁸⁸ p²⁸⁹ p²⁹⁰ p²⁹¹ p²⁹² p²⁹³ p²⁹⁴ p²⁹⁵ p²⁹⁶ p²⁹⁷ p²⁹⁸ p²⁹⁹ p³⁰⁰ p³⁰¹ p³⁰² p³⁰³ p³⁰⁴ p³⁰⁵ p³⁰⁶ p³⁰⁷ p³⁰⁸ p³⁰⁹ p³¹⁰ p³¹¹ p³¹² p³¹³ p³¹⁴ p³¹⁵ p³¹⁶ p³¹⁷ p³¹⁸ p³¹⁹ p³²⁰ p³²¹ p³²² p³²³ p³²⁴ p³²⁵ p³²⁶ p³²⁷ p³²⁸ p³²⁹ p³³⁰ p³³¹ p³³² p³³³ p³³⁴ p³³⁵ p³³⁶ p³³⁷ p³³⁸ p³³⁹ p³⁴⁰ p³⁴¹ p³⁴² p³⁴³ p³⁴⁴ p³⁴⁵ p³⁴⁶ p³⁴⁷ p³⁴⁸ p³⁴⁹ p³⁵⁰ p³⁵¹ p³⁵² p³⁵³ p³⁵⁴ p³⁵⁵ p³⁵⁶ p³⁵⁷ p³⁵⁸ p³⁵⁹ p³⁶⁰ p³⁶¹ p³⁶² p³⁶³ p³⁶⁴ p³⁶⁵ p³⁶⁶ p³⁶⁷ p³⁶⁸ p³⁶⁹ p³⁷⁰ p³⁷¹ p³⁷² p³⁷³ p³⁷⁴ p³⁷⁵ p³⁷⁶ p³⁷⁷ p³⁷⁸ p³⁷⁹ p³⁸⁰ p³⁸¹ p³⁸² p³⁸³ p³⁸⁴ p³⁸⁵ p³⁸⁶ p³⁸⁷ p³⁸⁸ p³⁸⁹ p³⁹⁰ p³⁹¹ p³⁹² p³⁹³ p³⁹⁴ p³⁹⁵ p³⁹⁶ p³⁹⁷ p³⁹⁸ p³⁹⁹ p⁴⁰⁰ p⁴⁰¹ p⁴⁰² p⁴⁰³ p⁴⁰⁴ p⁴⁰⁵ p^{406</}

elle mi. nemini ut ipeso dubium erit, qui id modo lo-
gent, quod ad Vercellense concilium mox. annotabo.
Opponitur, Pritehenli) monastehi cificationetn an-
no Mini, adicibi in chronico Beccenli : nullum ergo
fuisse Prateleliem abbatem anno mi queo» Berenga-
rius adiret. Royua in doft (littia fuis vindiciis, chroni-
co Beccenli Vuilelmum Gemmefienfem abholque oppo-
nit , ex quibus intelligi cur conflitutum elle hoc cer-
nobiuto anni annum mu Addo ere «tutrotra elle quoque
illius initia - Nam ex Gilberti Candelam Prateleli)
monachi codice MS. cuius verba deferibit Arturu» Mo-
nasterienfis, in Neutria p-a, difeimus Eimtrudm Foo-
tallelemcm monachum a Radulpho abbate fuo ad re-
tendon» Pratelelie monasterium miffumefte, eiquepre-
fuisse annis decem Ob.it autem Xadulphus ille Ponta-
nellienfis abbas anno mki v. itaque anno decem ante
Anfrodum abbatem . Il non perfeAum, at certe inchoa-
tum, erat Pratelelie monasterium Beccenle igitur

moſaſtano, quod aſudum ante inchoatum fuerat \

Ad ¹ratem Guillelmi ducis quod attinet: [ſubdiſſe
omnibus reſepo anno] turn xſſia. natum fuisse. O. Al. » Gw(i-
Aearum in re fu ſiſſim quod ſiſſim quod ſiſſim quod ſiſſim 1-1 » » »
ex ¹Orderico ¹Adeptum autem banc dignitatem ¹ſiſſim IUK.» o.,
mxxxx docent ¹Orderico * idem, & Willelmus : Gem. .
metienO. Emmdando igitur Ordericus * , apud quona
Guillelmus moriens anno mxxxxviii, al fe anos i kv. . Ab /
vixiſſe : ſenſendum enim i viii. emmdando etiam .
cum dicit ibidem Guillelmus * te ducem fuiſſe ante ſerme
t.vr. ſenſendum enim r. non cantum ex initiaſame
tnodu ratiombus , ſed etiam ex alio Orderici * loco.

Io quo damnatur Joannis Scoti liber, fll Berengarii dofirina, celebratum Kalend. Septemb.
anno domini m. Leone XX. pontifice, Henrico I. Franc. rege.

Q U- in hae fyoodo contra Berengarium aâi D clerici qui le'atât taat fe esse dixerant, vahatee te
tata luerint , in prrdido Lanfranci contra
eumdem Berengarium commentario his verbis
'u'ft ... cenietur : Dehinc - declarata eH Spædat Vertel-
' V* prealite Septembris y aedem pr'i-
dente pentiffee, eâ ulehrata Percellis, ad quam vo-
catul */- vonſi. Eta vere precepte ff precibut
præfali pentificu , nſqut ad ipſam fynadum ſecum
remaaff. la qua in aadentia ernum, qui dt dter
fit hujus mends partibus illuc convenerant , Joan-
nis Scati hhar de eucharſtia hitus eli ac damna-
tus ; ſententia tua aapſita ac damnata; ffdta fan-
Aa ecchſiat quam egt tenet, ff tenendam adhræ,
audita B aencerd arnasm ſenſu confirmata . Dm>
Ceacil. General. Tom. XIX.

ANNO
CHRISTI

NOTM GABKIBLIT

Hermannum anno m hoc concilium adscribentem fecuti omne^s erant. donec prodeunti nuper Durandi Tro-
mentis abbatis libello, qui annum m iii. designat, ad-
haerere nonnulli maluerunt. Veterem eaeobam aderit
Franciscus de Roye, ium argumenti plurimis, tum
hoc prelerum, eoque, ut diffiteri ndmo potest, certifi-
limo: quod anno m iii. Beneventi Leo pontifex a Ju-
nio ad exeuntem annum moratus est, imfbo, ut *ajunt*
nonnulli, ad consequentis Martium. Septembri ergo,
interesse Vercellenh concilio non potuit: lapuunque ef-
fe vel Durandum, vel ejus exicriptorem necelle est.
Qua de re vide, quzfo, quid modo ad conventum Bro-
nenfem annotaverim.

Rcentiorem epocham in&rmaffe, prifeam confirmare
est. Eam tamen lubec, ut fymbolam etiam meam con-
ferim, peculiari argumento aflerere. In Remenfi con-
cilio anni mxi ix. vocatus fuerat, ut fupra le&ifti. Do-
lerait² epd&cupui cum czteri² Armorie² antiftitibu² ad
concilium quod medio Aprili (anno fcilicet m.) Ro-
mr celebrandum erat. Non adfuerunt: quapropter eo²
e(communicavit Leo papa per litteras, ad Brittonnm
principem datas quas fupra edidimus. additque: *Quod*
fi ercufare /e r'ttonabiliter valuerint, Vercctlnfi conilio
K'Imdu Septembru future prafentet interfint: Mf<r tbe,
fi Deus permiferit, erimus, camet eorum audituri. En
igitur poff concilium Romanum anni 1010. Vercellenfe
concilium, eodem anno, Septembri menfe. Quid aliud
quzrimus? Septembri habitam hanc fynodum didicera-
mus ex Lanfranco: habitam Kalendis Sepremb ex hac
una Leonis epilbola difeimus.

Edu. d. ascelini et berengarii
Jlao Deche.Litters mutus, port Vercellenfe conci-
lium datz.

I.

Fratri Ajcelino Berengartm.

Longe aliter vobis feribendum fuerat, fi mihi
id liberum vis divina feciffet: quod quia non
ht, feribendum vobis utcumque putavi. Per
igitur tranfiens difpofueram omnino nihil agere
cum quibufcumque de Eucharillia, priufquam ia-
tisficarem m eo epikopis, ad quos contendebam
fecundum euangelicam & apoftoheftin feripturam.
Inde fa&um cil, ut nihil pene vobis oppoie
rim, mhique confenferim in colloquio 180, ad
quod quam indigne tunc conveneras, ntomittam
czteros, fi rem confideres, non latebit. Inde fa-
cium est, ut etiam tacuerim ad damnabilem &
facrilegam illam Willelmi fententiam, quam pro-
nunciavit omnem hominem ad menlain domini-
cam debere ad palcha accedere. Ut ergo ad rem
veniam, audivi nunc jafuare Willelmum, quod
negare nequiverim haereticum elle Joannem Sco-
tum. Quod falsum effe, teftis inibi es, fi latius
meminiffet verborum meorum: quamvis hzreti-
cum habeas tu quoque Joannem Scotum: quam
mconfiderate, quam impie, quam indigne lacer-
dolio tuo non diutius te nefcire permittat, ille
de quo apoftolus fidelibus promittit, *led & X A*
<quid aliter fapitu, & hoc vobis &iki revelabit.
Sapis enim contra omnes naturae rationes, con-
tra evangelicam & apoftolicam fententiam: ficum
Pafchafio fapis, in eo quod folus fibi confingit,
facramento dominici corporis decedere panis om-
nino lubllantiam. Verba autem mea de Joanne
huc fuerunt, non pervidiffe omnia ilhua, ficut
etiam nunc verum est, quz autem vidiffem ad
eam rem pertinentia, recitare me poffe ex feri-
ptis illorum, quos pr&fixeram habendos effe h*.
reticos in epiftola ad Lanfrancum, fi Joannes il-
le hzreticus haberetur: cztcium fi quid in illo

A viderem noo fatis delimatum, facile me impro-
batunum effe. Hzc & vere dicebam, ft in nul-
lam excuffionem ex tranfitu *venire* contendebam,
propter caufam fuperius didam. Duo tantum pro-
tulit ille, ficut nofti, vir optunus, quza me au-
dita ad eum pervenerant. Convincere ipfa verba
m confecrationem panis inftituta, non decedere
facramento pania materiam: & non effe virgam
epifcopalem, animarum curam. Horum prius ego,
ficut meminiffe potes, confirmavi; & ita planum
est, ut fufficiat hzc fentire & convincere etiam
puerulus in fehola coniiitutus, qui vim jun&urz
verborum non infrenuc callet. De fecundo im-
mo dixi, & confirmavi, & confirmo, virgam il-
lam elle animarum curam; ut facile advertere
Bpoffer, qui vellet, quid lentircm. Et nunc quod
apud epifeopos agere fufeeperam, vellem, fi mi-
hi tutum fieret, faltem apud vos agere in au-
dientia quorumcunquc. Sed quamdiu non *pol-*
lum, obiccro per numen Domini, ne falum te-
ftem te facias, quod Joannem illum ego damna-
verim. moneoque ut caveas, & ab evangelico il-
lo ve. ut *tenetu elavem /cientia, l<fi non in-*
troit II, IX mtroauntel intratre non finitit. Memine-
ris etiam illius proph&tie² ad populum detefta-
tionis, ubi ait, *Populat enim ad incundiarit pro-*
vacant est, tP filii mendacii, qui dicunt videntibni,
nollite videre; tX o/picimilhu, nohte afpicere nobo
ea qua rella fient. Sicut ad me dixit in audien-
tia tua Arnulphus vefter, ut permitterem vos,
Cfictit inftituti effectis, fectire. Quamquam totu-
stn eo fins, ne quis tranfgrediatr terminos patrum,
cvangeliflz, *K>ftoli, Ambrofii, Auguftini, Hie-
ronymi. Quod ita te habere, fi mihi fiat copta
tecum agere, quantum de tua vigilantia Certi(fi-
mus pr&fumo, luce clarius pervidebis. Scripti ti-
bi hzc utcumque. inteim opportunitatem a do-
mino colloquendi tibi expe&tans. Vale.

G. C. Conviffus Berengarius in Rrionenfi conventu A
ahis, cum hbi non conflit liet, rurfufque errores doce-
ret tuos; sgre ferebat dici ab il² qui colloqui iftu in-
terfuerant, damnatum a fe Joannem Scotum. Illam i-
taque veluti maculam hac epifloia eluere conatur: illa-
que addit, qua: ad pr&fens argumentum non lpeAanr.
Dacas port Vercellenfe coadiutn has littera² ortendic
Atcelini reponlio; ante Pafche, mentio quam bis hic
facit Berengarius, epifeoporum, quibufcunq agit,

-IL

Domino Berengario frater Atcelinul.

Litteras tuas nuper Iztus fufcepi, fperaos fv-
ftinum nobis tuz corretthonis significari gau-
dium quibus perledis laetitia mea verfa ett in
m&rorem, cum priftinum adhuc affirmare non
deftiteris errorem. O Deus, ubi ett illa vivaci-
tas, illa lubtilitas, illa prudentia, quibus affa-
tim pollere folebas? Cum etiam illa quz in collo-
quio noftro difta funt, ut majora taccam, fi
non diftimulas, oblitus fis. Illam fententiam Wil-
Eleimi dico, quam pronuocias dixiffe, omnem bo-
minem la pafcha debere ad tnenfam dominicam
accedere. Qyam fi fic proferret, facrilega urique
judicari deberet: fed hanc aliter luiffe prolatam
refles funt qui interfuerunt. Tuoc enim diftum
fuit, quod & nunc teffificamur: omnem Chri-
ftianum debere in paicha de mcufa dominica com-
municare, nifi pro aliquo crimine a fe perpetra-
to a tam falubri fequeftretur convivio? hoc au-
tem nullomodo fiat, niG folo precepto confc&-
ris fui; alioquin claves ecclefie annulantur. Sed
ut ad me redeam omni re conGderara, non in-
digne me ad pr&di&um colloquium coovcaiffe cre-
do.

- I-
AHNO
CHRISTI

do. Attuli enim meum, quod quamdiu vixero; adjuvante divina virtute, centras, indubitabile, nullique eventibus violabile in tacrario cordis retinebo: ndnam fcilicet & vinum in altari, Spiritus fangs virtute per sacerdotis minifterium verum corpus, verumque fanguinem Chriftri effici. Quod feriptura atteftante, fatis evidenter probatur, fi non finiftra interpretatione temeretur. Joannem vero Scoturn, nec inconfiderate, nec impie, nec indigne facerdotio meo habeo: quem toto nifu, totaque intemiooe ad hoc folum tendere video, ut mihi perfuadeat, hoc videlicet quod in altari confecratur, neque vere corpus, neque vere Chriftri fanguinem effe. Hoc autem aftruere nititur ex fanâorum Patrum opufculis que prave exponit. Quorum illam fanât Gregorii orationem hic annotari fufficiat. *Perficiant in nobis tua, demas, quafumus, focramenta ftrad continent ut qua nunc fpecie gerimus, rerum veri, tale capiamus*. Quam exponendo prâdidus Joannes, inter cetera fidei noftre contraria, *fpecie*, inquit, *geruntur ifta, vs veritate*. Quod non catholice diâum, it bene tuam vigilantiam novi, non ignoras: prefectum cum id in fepcdiâocoloquio non negaveris, quando eandem orationem cum expofitione fua ex Joannis libro recitavi. Verum tune, quod & nunc, objecifti nobis, te libellum illius nondum ad finem ufque perlegiffe. Unde fatis mirari nequimus, te, tantâci licet prudetiâ virum, tantopere laudare quod ignoras; neque enim, fi noveris, te laudaviffie crediderim. Novit namque prudentia tua, fic cavenda effe verba hareticorum, ceu pocula veneficorum, quæ prius dulciter mulcent, ut poftmodum letaliter necent. Ceterum cum Pafchafio alitque catholicis non folum fapio led etiam veneror, & ampledor, verum corpus verumque fanguinem Chriftri a fidelibus in altari fumi fub fpecie panis & vini. Sed neque hoc, ut dicis, contra naturas rationes ago: neque enim aliud. naturam duxerim, quam Det voluntatem. QuisQfi velles, compendiofe confutuit. Deterruiffet enim te, ii poffet, ne per te folum, vel fi qui funt, per tuos foetos, viam mutare nitereris, quam doâores noftri tam fanât, tam fapientes, tam catholici, adeo redam, adeo delimatam, adeo protitram, nobis oftenderunt, ut nullus tyu eam tenuerit, exorbitet; nullus qui non tenuerit, non exorbitare nequeat. Sed tuee hadenus. Nunc te familiariter exoratur velim, ut ab hac perverfa mtentione deciftas, neve nobis inauditas vanafque credulitates ingeras, neve cibi tam libere committas: evangelic* illius gallinas alis nutriendum te humiliter fubmittere non detreftes, ne preciarum illud ingenium, quod tibi Deus conceffit, infatuetur, & ideò foras ejiciatur, & ab omnibus conculcetur. Pudeat te patrocinari librum, quem Vercellis in plenaria (yoodo damnatum, te quoque propter eum herefis macula notatum, audivimus. Redi ergo, precor, ad catholicam & apoftolicam traditionem, ut fle in te compleatur illud apoftolicum quod mihi direxifti: *Sed & fi autd aliter fapitu, êt bot vobis fmi- Deus revelabit*.

corpus meum, yvad pro vobis tradetur: fit, blic Jan mis «vrai, fai pro malin fundetur. Quid apermit? Quid clarius? Quid dulcius? O quam fanum aftruere. Quam periculofum niti refellere, quod ventas alleverat. Hoc evangelift* teftantur, apoftoli conctonantur, fanâi doâores tradant, fi redo intellcâu percipiantur. Quifquis autem illorum bene diâa prave interpretatus fuerit r quid de eis mereatur, ipfe viderit. Neque vero mirari, vel diffidere debemus, Deum facere poffe, ol hoc quod in altari confecratur, virtute Spiritus lanâi, fit minifterio facerdotis uniatur corpori illi quod ex Maria virgine Redemptor «softer affmpfit: quippe utrumque fibftantia corporea, utrumque vifibile; fi reminifeimur, nos Bipfos ex corporea, fit incorporea, ex mortali fic immortali fubftantia effe compaftos; fi denique firmiter credimus divinam humanatque naturam * conventffe perfonam. Edifferat mghi cinis fit pulvis, fecundi, vel tertii rationem: & tunc ig fufficere credat ad primi expeditionem.

V*. «°.

enim cognovit fetuum domini, aut cvfillarius ejus fait? H«c tibi breviter refpondenm, offendens me cum Pafchafio neque contra natur* rationes, neque contra evangelicam fit apoftolicam fapere fententiam. Denique per nomen domini me obfecras, ne faciam me falſum teftem quod „Jdannem nobifeum damnaveris: quod libenter ^obſervabo...Veram de 'hoc' uftis fumverus, quod fupra didam illius expolitionem in oratione Gregortana, ipfa veritate confridus, nobifeum improbaſti. Ad ultimum, timeo ne illud v* evangelicum, unde me cavere mones, in caput tuum, quod abfit, retorqueatur. Clavem enim (cienti* volvens, ipſe non introire videns, quoniam univerſah eccleſi* didentis, fic quibus perludes quod fentis, nimirum introeundi aditum claudis. Quod vero domnus Arnulphus cantor fubjecit, videlicet ut permitteres nos ficut inſtituti effemus fetv tire: bene fit fapienter protulit, tueque ſaluti, Qfi velles, compendiofe confutuit. Deterruiffet enim te, ii poſſet, ne per te folum, vel fi qui funt, per tuos foetos, viam mutare nitereris, quam doâores noſtri tam fanât, tam fapientes, tam catholici, adeo redam, adeo delimatam, adeo protitram, nobis oftenderunt, ut nullus tyu eam tenuerit, exorbitet; nullus qui non tenuerit, non exorbitare nequeat. Sed tuee hadenus. Nunc te familiariter exoratur velim, ut ab hac perverfa mtentione deciftas, neve nobis inauditas vanafque credulitates ingeras, neve cibi tam libere committas: evangelic* illius gallinas alis nutriendum te humiliter fubmittere non detreftes, ne preciarum illud ingenium, quod tibi Deus conceſſit, infatuetur, & ideò foras ejiciatur, & ab omnibus conculcetur. Pudeat te patrocinari librum, quem Vercellis in plenaria (yoodo damnatum, te quoque propter eum herefis macula notatum, audivimus. Redi ergo, precor, ad catholicam & apoftolicam traditionem, ut fle in te compleatur illud apoftolicum quod mihi direxifti: *Sed & fi autd aliter fapitu, êt bot vobis fmi- Deus revelabit*.

W AD CONCILIUM VERCELLENSE

Anno 1050. Kalendis Septembris celebratum

additio.

S-1M
»-0 PT-
»»

C Oecihl Vercellensii estu njerien (rupem q/rr-A
ctdntikel, fepplevitLekkeel, te tnpmt,
fm dt illt eped entborei feripit repent. E» ce&lie
utr eddinet Bellen Letnu IX. Pepe ei Ptren ek-
belen Meffihenftn S. VtSeru, jaaw m te ipfe fy-
indo deten lentiftx iden teftetxr. Velgemt tlien
P. Mertent Anecd. ten. 1. pag. 171. tn feeknc
treelferter.

BULLÆ LEONIS PAPÆ IX.

Ad Petren ekketen MeffUdntfn S. ViUerit.

Stidii eptflice pnteflitnn, & ekketieat Veituti
enfin S. Viâtrtt n cencedit

L Eo epifeopus fervus fertorum Det, Petro ab-
bati monafterii S. Viâoris Maftiliensis mar-
tyiis, & omnium apoftolorum, tuique fuccelT
nbus abbatibus, perpetuam in Domino falutpm.

Contenu apoftolica moderamini pia religione
pollentibus benivola compaffione fuccurrere, de
petentium defideriis, congruum impertiri fuftu-
gium. Ex hoc enim laferi potiffimum premium
a conditore omnium Deo in fydereis coetibus
promerebitur, 6 venerabilia loca noftris tempo-
ribus ad meliorem fuerint, Deo jutante, cui-
turn perduâa, & a Ixfione pratorum hominum
proteâa. Quia tero tu, dilectiffime fill, cum ad
fynodum noftram Vercelleofem veniffi, tutamen
noftrx apoftolicæ defenfionis, privilegium mona-
fterio tuo, quod proprie eft S. Perri, fapplici
devotione a nobis poftulaffi; inclinati precibus
tuis, per hujus ooftrx apoftolicæ præceptionis le-
riem prædiutn monafterium S. Viâoris Marty-
ris, ommumque apoftolorum, cui tu pnceffieme-
ruiffi, ut liberum ab omni humana conditione,
& jugo confittat, pro eo quod fub jure fanât
Pctn poftitum, libertatem meruit adipifei, noftra
apoftolica authomate femper efte decernimus quio
etiam interdiciamus, ne quicquam moleftationis,
quicquam violentiæ, aut rapinæ in rebus ejufdem
monafterii, & etiam cellis nomioatim, facrilega
manu committere audeat. Concedimus etiam ipfi
veftro monafterio abbatiolam quamdam, laudi
Vidons nomme, apud Valentioam civitatem li-
tam, quam nobis in ipla fynodo ipfius civitatis
epifeopus Pontini manibus noftris reddidit, & per
omnia refutavit, tunc ufque injufte detentam ab
abbate S. Theodofredi ex tempore defoiationis
monafterii fandi Vidoris. Statuentes apoftolica
cenfura, ne ulla unquam hominum perfona, cu-
jufcumque potestatis vel conditionis, cujufcum-
que fexus, Atxtatis, contra hanc noftræ apofto-
licæ autoritatis defenfionem venire pretendet.
Quod fi aufus fuerit, noftri cuspide anathematis
tranfverberatus erit ufque ad dignam fatifadiao-
nem. Qui vero fe ab hac prxlumpcione cufto-
dierit, benedictionem a Domino Deo confequa-
tur, Ac æternæ vite particeps efficiatur.

Data VII Idus Septembris per manus Petri
diaconi bibliothecarii, & cancellarii fandx apo-

foliccjfedis anno Domini ML. Leonis oooipa-
pae 11. Indrâione IV.

EpjP QUERELA FULCONIS ABBATIS CORBEJENSIS.

Dt Epjctpe Anbieeeiifi ed fymmentnfijicni,

A Lexandio nniverfali miniffro catholicæ ma-
tris Ecclefia, humillimus Fulco cum fibi
commiffib Corbejenfi csnobio. Patrum vneran-
de, paternitatem tuam fupplex adeo, fuggerens
vobis quomodo locus nofter Corbejeufis prede-
ceffbrum veftorum fanda audoriute adolevit:
At eorum privilegiis libertatem, & immunitatem
acceperit. Accepit quidem; fed heu noftris ve-
ftrifque temporibus irritam facit Guido Ambia-
nenfis epifeopus. Unde iuftum eft Sanditatem
veftram fcire a quibus primo locus nofter cepit t
& ufque prxlens tempus liber ab omni Ambi-
ffenfi epifeopo manfit. Sanda igitur Balthiidis
tegina rexque Lotharius locum noftrum a prin-
cipio fundaverunt, Ac quia quafi quadam peculia-
ri familiaritate iifdvm fundatoribus locus ifte com-
meodabatur pro immunitate expetenda Berthe-
fridum Ambianis tunc pontificem devotiffime ex-
petierunt, de quorum idem Berthefridus coepif-
copis inis feribit. Adlerint «ve, inquit, domne Bel-
tkildii region rtegee Littkerint, poftelenttt neftre
prtvlegio locnn ek eit fendeten tnneen O like,
ren jleri ek' enet /- teter» Ankiennfti Epifeopo,
pne petitione nol/itt, yarus nikii dtffteen religioni,
mbri. teintant fnfltt cevonikeu kekktet, lje^den
etien feet leceprtrut pewilegitt eitntie, et Afeti-
ueeffien leeut, et Linetefe, et deeeei Mercelli krf-
lite, et Leeevte^/it ecclefie, nectdinet fæsd petent,
et fcilicet tf n eneket ^ee iert lect ille eeatitt-
rnt, eellen denteetieeen ekketi inferet vtl fre.
Diribet vel Cleneu, vel cttlit, vel fenelu, Itcen
nje/ien eb ekkete nen edeef, tkrttne lente exnee-
Um ctxfeffen, & erdtnei prtet ekket tepetertti,
indelgeet. Hrc conceftio S. Eligio, S. Pharaooe,
S. Audceo, S. Auiberto, S. Geuefio, Ethbal-
do, Emmooe, Adone, Audomo, Suphone* Bur-
gundies, Draucoue epifeopis contentientibus, fir-
mata ducentis annis manit. Poft Ludovicus fi-
lius Caroli Magni Synodum totius Galliæ Pari-
fiis convocavit, Rothbenus Pafcbafius ejus lori
tunc ubbas, cujus infigne eft volumen de corpore
& Sanguine Domini, interfuit privilegium
Berthefridi prefentavit, regia dignitas cum toto
conventu aflcnfit, »rchipri^ul Hincmants fuurt
quoque privilegium edidit. Tali ergo auâoritate
diu uius eft locus uique ad tempus Hodonis ab-
batis bic Romam adiit, privilegia utraque detu-
lit; Benedidua papa utraque privilegia fuo privi-
legio firmavit, interdicens fub anathemate ne-
quam potestatem io abbate, fratribus vel quibuf-
libet perfonis loco fubjeâis, epifeopus Ambianen-
fis habeat, nec ad locum fine permiffu abbatis
veniat. Idem conceftum eft a Nicolao papa, poft
etiam a Cbriftophoro, qui utique fua privilegia
fuper

7«i   “°.   VERCELLENSE.   E»»*”

AMNO
CHKBTI

fisper hoc ediderunt. Talium ergo auâoritate per A te Balduino , fuique tot Principibus, prxtyAz
quingentos fere annos uta eft locus ufque ad rei paûum firmatum , led ecce minus fervatur : anno
tempus proximi predeceffbris hujus qui dicebatur pecuniam quidem accepit, altaria non dedit, nec CH,ê,?T<
Fulco . Ille inftioAu hujus qui nunc eft epifeo-
pos fuccceffor fous , aliquid contraire privilegiis
molitas eft, fed cito repolta deflitit. Io illa e-
nim turba dominus papa Leo ad confecrationem
Ecclefia S. Remigii affuit, fynodus magna fedit,
privilegia predtAa obtuli , dominus Papa legit ,
confenfit, io auditio totius fynodi fub anathema-
te ne quis irrumperet interdixit : & quia etiam
tunc diaconus eram , ut ordinarer Romam ire
jutât; veni rdnatus redii, privilegium fuum hoc
fuper negotio detuli. Ecce autem idem qui nunc
epifeopus cum coarchidiacono fuo Joanne, Ro-
man venit, multis criminibus falfo me denotans
apud dominum Papam, infaper de accepta beo-
diAione apoftolica . Abfens eram ; ideo uterque
iUe & ego joffi fumus adeffe Vercellis, ut Syno-
daliter res ageretur , ftatus adfui , acculatores
nutet: nulli. Papa lileras domno archiprsfuli, ut
noftros privilegiis atftipulatetur mifit, A Epifeopo
AmbianenG ne quid impie ageret io nos indixit.
Quoad vixit deinceps epifeopus Fulco, intrgali-
bertas irait loco. Fukotti focetât prsfens Wide,
qui funftnopere nititor irritare quod ratum eft^
tot apoftolicorotn fentis auâoritate ; hiac labor
multus, multi conventa ; inter que omnia ali-
quando mihi mandavit ut de bono ecclefii® da-
rem , ft ipfe ita altaria cellarum, in quibusolim
miniftraveraot monachi , quieta nobis faceret ,
gratiam fuam reintegraret , privilegiis ex toto
confeotiret. Dedi xl. libras valens, vidente comi-

CONCILIIUM PARISIENSE

In quo damnatus Berenganus coram Henrico I. Francorum Rege, xvji. Ksl. Novembr.
anoo domini ML.

EkLrati   onelli ntt Mmimi DarandasDamnum, fic regis, intererat enim protulit. Et
Ttarura/r: pa/ty-a® dt Brimtnfi tina
fw differait , deffae littru a Btrrtalario ad Caraa-
tntftit tUrint datu : Cum autem , inanit, tanti
mali fama crebrefcivit , ft omnium corda fide-
lium vehementius percelleret, perque multos hu-
jusmodi virus latenter A operte jam frpperet :
contigit , ut ad aurrs etiam Regis Francorum
Henraci perveniret. Qui confultu fui regni pon-
tificum, procerumque, concilium Parifiiscogi de-
cimo feptimo Kxl. Novembris precepit, ac pro-
fatum Berenganum, ut aut fua diâa patrum au-
toritate firmaret multis fibi obnitentibus ; aut fi
ea defendere nequiret , in catholicam cui obvia-
re noo poffet fidem prudenter tranfiret, intereffe
tantorum cœtui patrum imperavit . Interca con-E
diâa venerat dies, frequenfqne conventus prefu-
lum , ac reliquorum ianâi ordinis clericorum ,
Menon nobilium laicorum Parifiis fsâuseft. Sed
jam diâus Berenganus male confeienti® percul-
tus terrore, ut iuffus erat eo venire diftuht, fe-
que cum Branone fuo , videlicet epifeopo Ande-
gaveafi, fub quo archidiaconi fungebatur honore,
pro eo maxime continuït . quia eodem errore ,
ut pote tanti viri credulus, fic ipfe nofeebaturin-
volvi . Interea pcful Aurelianenfis quofdam api-
ces in fcheda hand parva dlgeftos in confeAa

te Balduino , fuique tot Principibus, prxtyAz
rei paûum firmatum , led ecce minus fervatur : anno
pecuniam quidem accepit, altaria non dedit, nec
paci confenfit; clericos noftros Ambianis evoca-
vit, fed ire differentes excommunicavit. Hanc il-
latam injuriam non eque ferentes , tctem con-
ventionis noftr® comitem Baiduinom adhibuimus
uterque ego felicitet & Epifeopus Cufteracum ve-
nimus, multus etiam abbatum & clericorum con-
ventus ; privilegiis m tot auribus leAis epifeopus
refragari non valuit . Pofit htc omnia nondum
obdormierat ira animi ejus ; & ecce Synodus
habens me jutât intereffe , cujus rei poteftatcm
in nullo bbi dant privilegia, nec ullus predecef-
for nofter exeeutus eft . Infirmabar, fratrem in
negotio noftro defenfionis, laicum etiam qui pro-
baret intereffe non poteft , miti ; excufationem
neglexit , excommunicationem vero non amplius
feptem dies diffluit. Recitata injufta ligatione ad
Archiepifcopi auditorium uterque no» invitamur:
ipfe ftatuto 000 affuit, ego tamen affui , & au-
dita noftr® rei ferie, archipreful attendens inju-
fte prolatam excommunicationis cenfuram, ite-
rura monuit ut lolvcret, monenti non adquevit,
fed rurfus excommunicamur. Ecce, pater preci-
pue, paffor egregie, tantus eft cumulus calamita-
nofiraj, tc fprj noftro, in le defenGo no-
ftro , patienti membro compati debet & caput ;
te Deus prpfecit Ecclefii® ; quam acceptam ju-
ftum eft defendere.' defolatus locus S. Petri, cui
dignum eft adftipularc, quia fpccialiter es defen-
for S. Petri, (a)

(a) Quanquam querela illa multo ferius feripta fit . quam concilium Vercellenfe celebraretur; attamen hi.
ponendam cenfui, utpote in qua agitur de caufa in Concilio Vercellcofti ialtem audita . Mtnfl. .E/

ANNO
CHKBO

Nota G**». Cosult. S. J.

Btro. l. >4 Convocatum hoc concilium intellexerat Bsonili» ex
•m i.», Theodumi Leodienfis epifeopi ad Hsnricum regvaa epi-
ftola, quam mox tabjidatn : fed habitum non effe .ea-
dem tñ epilola perhaferat . Arbitrabatur nimirum ,
Menncum diifusdenti Thaoduno silentam efft . Secus
autem omnino effiv, a Durando Troamsufi, quem Ba-
rorius non viderat, docemur .

Diem xvii. Ksl. Ncvesnh. Durandus *adcribit* dtre-
vellere hunc limitem religio est . Neque vero cur.buc
fynodus a Francifco de Roy« V. CX ante Vercellenibm
collocata fit , caufc quiddam video . Nam quod ait
Durandus , *Infiltit temoni concili. Iq/tmadam rercrllh*
Miti : id non ad Parinenfe concilium refert, fad ad
Berengarium refpoodere interrogantibus tunc temporis
cunAantem ImmoPariGente coicilium ooo commemo-
rat , nifi poli faàara de Verrellenti mentionem t t-
quam illam quidem , fed qux ad confilium fuum fatis
effet , nempe ut cautam indicaret Beroogariani fileotii.
Hoc enim loco Durandus, quod animadvertendo- est ,
ea duntaat enarrat que aeverfus Bereugarium lu Gal-
lia gefla funt in Brionenfi conventu, in Parifenfi con-
filio, ac denique Thronenfi: Romanas fynodos quatuor
ne appellat quidem , Vercellenfis mentionem facit, no-
mine uno tenui, ob eam quam dixi cautam: neque de
ipfius aftis una eft apud Ipluon littera.

Cur ergo coafta Parifenfis fynodus , (iquidem in Ver-
cellenfi conferta ree erat? Qpla fortecauiabacurBeven-
ganus. Vercellis neque fe auditum etie , cum abeffet ,
neque legatos fuos, cum primo ftatim aditu ,telleLan-
franco, defecerint . Contumax erat herefiarcha. Ver-
cellenfi non parebat iudicio : ad id per Gallicanam fy-
nodum adigendus. Ah« fubeffe. quas ignoramus, cau-
fx petuerunt. Qpod autem opponitur , caufari Thco-
dumum m epiftola fua , Berengarium a Romano Pon-
tifie nondum effe deponatum . id vero
Thenduinus, Ut mox. legenti conflabit, neque vero ferr-
bere potuit , cum Romanas fyoodi iudicium ignoraro
non pollet .

Hoc addo, non effe difceptatam in hac fynodo Bra-
noms caufam, quantum intelligere ex Troamenfi abba-
te poilumus , *It Tbeoduiui confilia Henricum regem*
eatenui ierutum effe. Qjid enim ille fuedeat? Illocu-
nam pncipuum (nam appendicis loco cetera) ut fu-
perfederetur iudicio , donec *ruipertntr X«μμμ Inlit*
audientie , hoc eft audiendi tē cognofcendi poteftas,
trun effitopu. W« «portei drmxrtirlii fubirefintentam,
préter afafletittm tutsritrtm . Ceterum Brunonem mul-
tis purgat Royus in differtatione jam a me laudata.

Hsnr porro Tbeoduiui epiftolam hic edendam puta-
vimus.* ex qua, præter cetera , id quoque intelfges,
fcipfide illum non quod a Rege exquilitum effet iphus
fuper habenda fynodo concilium . fed quud ind.ftam

Epiftolam Baroolius Durando Leodienfr, epifeopo fri-
buit ; fed pridem animadvertam eft , iftius non effe .E-
quippe qui anno :o«J. obierit , annis omnino fex ante-
quam Henricua regnaret : fed Tbeoduiui, qui ejufdem
civitatis epifeopus anno ro4l. creatus eft En tibi »-
Mos epi o pat

£-Tb.q
„...»

Guri, ^» & „Viftiffimo Aegi Freneotum He ^
Uoitentfi, r«t«et , tempori
«0 , Dvrandai
rrgm çakraar/earw It» moderari , ttt t» ater-
nam tum S»»3u ab emipateate Deo mento de-
beat corenari.

F Ama iupremos Gallic fines pretergreffa , u>-
tam Germaniam pervafit , iamque omnium
noftmum replevit aures , qualiter Bruno Andega-
vcnfis epifeopus , item Berengarius Turonenfis ,
antiquas herefes modernis temporibus introdu- E
ceodo, aftruant corpus domini, non tam corpus
effe, quam umbram & figuram corporis domini:
legitima conjugia deftruant, & quantum in ipG*
eft , baptifmum parvulorum evertant. Quos ad
revincendum & publice confutandum , eo zelo,
eoque fervore, quo erga fanftam ecclefiam divi-
na infpiratione plurimum femper ardetis ajunt
vos concilium advocaffe, ubi tandem illud totius
nobiliffitni regni vettri , heu nimia turpe oppro-
brium, de medio auferatis, & in cœternum, u fie-
ri poteft , ab ipia omnium hominum memoria
deleatis . O pia roluatu & vere rege digniffi-

A mal Quas utinam eflbtunp habere poffet, nt h>» »
tanto (acrilego eoovias, quod certe fisciNimium
eft, abique ulla dilatione debita ahio coofequc-
reitur. ,TM71

Sed deſperamus id fieri poffe, cum Bruno exi-
flat epifbopus; epifeopum autem ooo oportet dam-
nationis fubin lententiam , præter apoſtolicam
autontatem. Igitur omnes, quicumque ftuonafi-
lii matris ecclefie , in maximo dolore potiti fu-
mus. Nam plurimum veremur, fi illi mlimimis
& penditiffimis risis audientia fanfti concilii , fi-
cut ipfi de poena fecuri poſtulaot, permittatur ,
cam de Cauta prcdmptiorra revitfoa puniri mi-
nime cooccdatur, graviffima fcandala io omnium
fidellum populo generari . Certe, quos videbunt
B impunitos , & nequaquam a fifi gradus honore
dejedos.* eoidetn putabunt ab omni concilio, aut
vioci non potaiffe, aut iuftificatos effe.* enintque
ut ita dicam, uoviffima pejora prioribus.

Ergo majefatem tuam omnes exoratum vel.
lemus, ut interim illorum impiam, facrilegam ,
dt nefariam afletrooem audire contemneretis :
donec accepta Romane (edisaudientia, damnan-
di poteftatem haberetis. Qpamquam bujufmodi
homines nequaquam oporteat audiri.* neque tam
eft pro diis concilium advocandum, quam de il-
lorum fnpplicio exquirendum . Tunc quippe ha-
retici audiendi fuerunt, quando bcreses ipie, dt
hu/ufmodi quaftiones , utpote qua: nondum ad
unguem difcuffi fuiffet, in dubium venire po-
tuerunt : ut per congteftam certaminis pateceret,
C ultra para ftaret pro defeaûooe reflât» . Quod
idem nuoc proteâo fieri non oportet , quia cre-
berrimis fandorum patrum coociliis , tum etiam
venerabilium doâorum clariffimis fentcmiis, ira
omoia font eliquata, ut ne minimum quidem re-
(ederit de omni fece dubitationis. Sed & nos e*
multia, epiûolari brevitate cogente, pauca expo-
nemus & proponemus exempla , pertinentia ad
corpus & faogulinem domini. Art itaque B. Leo^***
papa, &c. Artit^l» S. Letnii p»pe, CyriUi, Ai* .ffar»
Irffi, Artgt&ai, Bafilii, Etrfebli, HiUrti, & T: »£***.

letati notiliiverbatimftentiu, itA perarat. Quam*
obrcm Brunonem & Berengarium jam anathe* ?«o.
nutizatos arbitramur. Quod.fi ita eft , vere il*
na concilin audientia deneganda eft. & Ciam vè-
(ISIS, cumque noſſria epifeopis (fi ita vobis Vld-
tUr) çutn amico ViftrO imperatore , CUBI ipfo
, que vindlâa jo flatuatur , deliberao-
eoinj u(quorum manus fupt

etJlm <<«««« P'
iûl <<<<<<<< H* afyt TMâtutt.

BCRENGARII AD RICHAKDUM^^

I P s i s T o L A .

Deh. rftua

ToalUp-

Data eft poſt concilium Vercellenſe, cujos me-
micut : data item poſt Parifenſe cum faâae
fibi a rege dicat injuriam. Quam enim aliam ?

Dileſſo fratri Alcmtræe Bereltgariuit falſtom
ac foſpitattut.

2 Jla facile vobis faſtum effe cum rege loqui
nou nefeio : vellem, fi videretur & vobis ,
tn illi aliquod pro me faceretis , fi forte
humanitatis , JibrcralitaUa , digoitatiſque regiaie ,
atque Chriſtiaultatis reputatione aliqua munifi-
centia compeofaret damnum, quod ia clerico ec-
cleſiae fu- injuſtiffime , ac regia majeflate indi-
gniffime, tantum intulit. Quod fi fileit, ab im-
modica culpa, fe modica cxpenſa, non modicum
exolvit. Si autem non facit > me tamen prxſto
nihi-

----- nihilominus habet io eo uno fervire regias ma-Aoiru illum scripiffie precarioque Caroli ".«g".*¹¹ -
 » <t fansfaciam fecundum feripturas illi de reeetbns fui : qui quantum circa res gerendas akno
 „le quibus velit; injuftiffjase damnatum Scotum Jo- perftrenuus, tantum circa religionem devotos, ne
 annem , injuftiffime nihilominus afcrium Paf- ineruditorum, carnaliumque *thiu* temporis pre-
 * chafium in concilio * Vercillenfi, perverte flere- valeret ineptia . Eradito vero Joanni illi irrpou-
 vX*η·ΓΓ. 8'0 indigoiffimeexpofuiffe illi clericos Car. fuit colligere de feripturis qux ineptiam illam
 notenles (fi ita res afta eft quomodo ad me per- converterent. Unde ferato portet defunão patro,
 venit) fententiam de eoebariffia , quam in fcii- ciniam contra calumnias nunc viventium : ai fe
 piura habent gloriole memoria Fulbert-' epilco- malit exhibere indignum fuccellione ffit fede illius
 pi: quam quidam ipfius epifeopi putant fuilleleo- magnifici antecetoris fui, qui etiam circa nego,
 tentiam , fed eft B. Auguftini: autem *prepie- tiu iatelligeodarum feripturarum follicitus, ab*
tit fMi prepbilent dt turde ffit; f«r dicunt, *het di-* erudito vivo viro, non ad teoebraudum veritatis
cit detumui , CNAV downs/ «ea Jlt hj««r-/. Pro- lumen, tale exegit obfequium.
 pter Afceclmum dico, quod beati Auguftini ver- Sacramentum quidem tranfitorium eft; virtus
 ba ad pravitatem fui erroris detorqueq *pos* ti- vero que per ipfum operatur , & gratia qua in.
 muit: ficut quidam compatriote ilbus, hui apud Bfinuatur atterna participatio facramenti , multo,
 Piftavum inter difcuiientes eandem beari Augu- mm eft, paucorum communio caritatis. Quidom-
 ftini fententiam, hanc confejauram non eft con- minum pure diligit, bene ad facramentum acce-
 fufus inferre . Propheta *dicit tranffionum facra-* dit . Mandatum novum , caritas . Teftamentutn
 mentum, quod per fauces tranfiret m ventrem . novum , promnlio regni calorum , p gns heredi*
 Quod autem hoc minus fidelitatis mee fervitium tatis, id eft iacramentum communionis.

AD SYNODUM PARISIENSEM

yfut, et edterbittr a Ltiitt lojw.

ADNOTATIO CHRONOLOGICA

ii M.ufi
 <ppl f«t

DE anno, quo habita eft fynodus ifta Pariti-
 enfis ita difletui in nota ad Pagium ad an-
 num fojo. 15. Non Durandus tantummodo, fed
 fit author brevis chronici Elonenfis , vulgar A-
 necdor. Martenii tom. III. coi. 1396 fynodihu-
 jus Parificnfis meminit, fed illam cum an. 1051.
 componit , feribit en m ad annum iTurn : *Qjtt-*
dem Bertngertut Aadrgwea^aw *dt Ctr-*
pert, U Jaagaw Darnw ebfurdetu , G reprobent

Cfaa/ffaaesv *cencitevlt; unde Per/itut iwtitetui, em-*
gregat-^ Synede aaa vnit j ftd dettffe tjut felletelt
ren tundrenelui tfl. Es his certum annota hujus
 concilii, quem Durandus a Pagio laudatu* filef,
 intelligimus (quantum tamen Author Incunfis
 foculi decimi tertii fidem meretur) : *fit Pagina*
 in eo aflignando nonnihil exorbitatis depreheo-
 ditor.

CONCILIIUM COYACENSE

Pro reformandis moribus eccleGo in ditecefi Ovetenfi, era m xxxviii. id eft anno Chrifti
 ml. celebratum iub Ferdinando rege primo Caftell-, qui cognominatus eft Ma-
 gnus, tempore Leonis papa IX.

TITULI CAPITULORUM.

- I. *Ut tpiffept & clerici unmut fulite rite obeant.*
- II. *Ut ebbettit & ntenelbi fuit obedunt tpifctpit.*
- III. *Dt jure ectieffierunt, if velltbut cltrcetuni.*
- IV. *D< paultulte eduluru , nceffitt , flcc. tatpo-*
nende.
- V. *Da erdinendie : if ne prebyteri ed nuptiei tdm-*
di gretie eent : & dt tibi fai dtfunterutu cen-
vivttli uffiffuni.
- VI. *Ut wjptrt jabiettt onjnti ed epere orfent : tf*
s«as Judett aaa beilltnt, oec ctbum tum tit fu-
ment.
- VII. *Ut pipihi a potentibit tum juflitie regetur.*
- VIII. *Dr legibttit nutbuldeut Alpbegi tf Sentit rt-*
gum ebferveudtt
- IX. *good tcti^flefftee vtriletti tritnnie iwa inch-*
deulur.
- H. *Dt te qui teuttnttofine fuudut» celutrit.*

- DXL *Ui enem dt Vtntrū jejunium elftrvnt.*
- XII. *Da a/v/t j«re Kcl^filiicenttije.*
- XIII. *De jure rtggt.*

DECRETA FBIDINANDI KEGIS,
 IX *Senete regtue, tJ emntue tpifctperute mdū-*
but tentāt ru Hl/penle degnileul, aassuiWB
tjufdeot rtgut eptiueetun, ara m xxxviii.

P R Æ F A T I O.

IN nomine Patris, fit Filii, & Spiritus lanAi .
 Ego Ferdinandus rex , fit Sancia regina , ad
 E reftaurationem noftra Cbrilliamtatis fecimus con-
 cilium in caftro ' Coyaca, in dmecefi fcilicet O-
 vetenfi , cum epiicopis, fit abbatibus , fle totius
 regni noftri optimatibus. In quo concilio * pria-
 ientes extitere Froilauus epiicopus Ovetenfis, Cy-
 prianus Legionenfia, Didacus Aftuncenfis, Syrus
 Pa

a Contulit Card, de Afuiue buc Concilium cum exemplari Toletano MS. e quo variantes hafco deprehendit.
 MS. Capanea. a DeeA m MS. Tolet.
 CeeteUGneeet. Tom. XIX.

PalMMia· ledis, · Goums Vifocenfis, GomwosA qQif autem laicus, hujus uoftne inftiru-
 CbHluritscenfis, Joonas PampiloneoCs, Tsire»
 Luesafis, Crsfcoauu Iriaafis.

CAPITULA.

I.

In primo igitur titulo ftatuimus, ut uniuifque epifcopus * ecclefiarum mini-
 fterium cum luis clericis ordinate teneat in inis fcdibus.

II.

In fecundo titulo, ut omnes abbates & fratres fuos, & monafteria, dcabbacif-
 ta fo & moniales fuas, dc monafteria, fecundum beati Benedicii regant ftatota:
 dt ipū abbates dc abbatiflx cum fuis con-
 gregationibus dc coenobiis fine obedientes, & per omnia fubditi fuis epifcopis. Nul-
 lus eorum recipiat monachum alienum, aut fanélimonialcm, nifi per abbatis fui
 ÔC abbatiflx iuffionem. Si quis hoc decre-
 tum violare prjtfumpferit, anathema ftc.

III.

Tertio autem titulo ftatuimus, at om-
 nes ecclefiax & clerici ftnt fub jure fui e-
 pifeopi: nec potefatem aliquam habeant
 fuper ecclefias aut clericos laici. Ecclefia
 autem ftnt integrx, dc non divita, cum
 presbyteris dc diaconis, & cum totius an-
 ni cituli libris, cnm ornamentisecclefia.
 Ricis: ita ut non facriticent cum calice li-
 gneo, vel fidili. Veftes autem presbyteri
 *nt in facrificio, 1 amidus, alba, cingu-
 lum, ftola, cafula, manipulus. Veftesdia-
 conī, 4 amidus, alba, cingulum, ftola,
 datmalica, manipulus. Altaris vero ara
 tota fit lapidea, & ab epifcopis confecra-
 ta. Hoftia fit ex frumento 3 fana de in-
 tégra. Vinum fit mundum, dc aqua mun-
 da, ita ut inter vinum, boftiam, dc a-
 quam, Irinitas fit figuificata. Altare fit
 honefte indutum, dc defuper lineum in-
 dumentum mundum. Subtus * calicem,
 dc defuper, corporale lineum mundum dt
 integrum.

Presbyteri vero dc diacones, 7 qui ml-
 nifterio funguntur ecclefiax, arma * belli
 non deferant, femper coronas apertas ha-
 bexue, barbas radant, mulieres fecum in
 domo non habeant, nifi matrem dc foto-
 rem, aut amitam, aut novercam. Vefti-
 mentum unius coloris, dc competens ha-
 beant. » Intra etiam dextros ecclefiax
 laici uxorati non habitent, nec jura pol-
 fideant. Doceant autem * clerici filiosec-
 clefiax, dc infantes, ut fymbolum dc ora-
 tionem dominicam memoriter teneant. Si

tionis violator extiterit, anathema fit:
 presbyter vero .. dc diaconus, fi hujus iuf-
 Conis deftrudor extiterit, feuginta foli-
 doe epifeopo perfolvac, dc gradu ecclefia-
 Rico careat.

IV.

Quarto vero titulo ftatuimus, ut om-
 nes archidiaconi dc presbyteri; ficut facri
 canones prxeipiunt, vocent ad poeniten-
 tiam adulteros, inceftuosos, fanguine mix-
 tos, fures, homicidas, maleficos, dc qui
 cum animalibus fe inquinant; de fi poeni-
 @tvre noluerint, feparentur ab ecclefia dea
 communione.

V.

Quinto autem titulo decrevimus, ut ar-
 chidiaconi tales clericos confitutis qua-
 tuor temporibus ad ordines ducant, qui
 perfede totum pfalterium, hymnos, dt
 cantica, epiftolas, evangelia, dc orationes
 fciant. Presbyteri ad nuptias caufa edendi
 non eant, nifi ad benedicendum. Clerici
 dc laici, qui ad convivia dctuudorum ve-
 nerint, fic panem defundi comedant, ut
 aliquid boni pro ejus anima faciant: ad
 C qux tamen convivia vocentur pauperes dt
 debiles pro anima defundi.

VI.

Sccto vero titulo admonemus, ut om-
 nes Chriftiani die fabbati advefpccrafcente
 ad ecclefiam concurrant, dc " dominica
 matutina, 11 Millas, & omnes horas au-
 diant, opus fervile non exerceant, neo
 fedentur itinera, nifiorationis caufa, aut
 fepelieudi mortuos, aut vifttandi infirmos,
 aut pro regis fcreto; pro Saracenorum
 impetu.

Nullui etiam Chriftianus eunt Judxis
 in una domo maneat, nec cum eis cibum
 fumat. Si quis autem hanc nofttam M
 constitutionem fregerit, per leptem dies
 poenitentiam agat. Quod fi poenitere no-
 luerit, fi major perlona fuerit, per an-
 num integrum communione careat; fi in-
 ferior perlona fuerit 9 centum flagellavac-
 cipiat

Vif.

Septimo quoque titulo admonemus, ut
 omnes comites, leu majorini regales, po-
 pulum fibi fubdicum per iuftitiam regant,
 pauperes injufte non opprimant, in judi-
 cio teftimonium, nifi illorum prefentium
 qui viderunt auc audierunt, non accipi-
 ant. Quod fi tctes falſi convi&i tuerint,
 illud fupplicium accipiant, quod in libro
 judicum de fallis teftibus eft confitutum.

vin.

i Forte, Ocnfl, vel, ut eft in Mice capituli ex Wlomite exararis.
 » MS. lttk/leHicux» MonafteriuHt \$ MS. , elbeIB , , umnifultu», flollm, C»fni'n<
 4 MS. Umti», tiban», Ks/pe, eUmtulcutn, ntnilubw» I J MS. er f'tu». titSt. / MS. telin .
 1 MS. C qui. x MS. y MS. jf/ra. jo U MS. deed vox dma. 11 MS. aal.
 It MS die dertnicu . ij MS. 14 MS

7⁹
ANNO
CHRISTI

880
IX.

COYACENSIS.

HSNRICUS ILL IMP.
f s r d i a cast s i u i.

79°

VIII.

O&avo autem titulo mandamus, ut in Legione, & in fuis terminis, in Gallicia, & in Afturiis, & Portugale, tale fit iudicium femper, quale eftconftitutum in decretis Adefonfi regis pro homicidio, pro raufo, pro fajone, aut pro omnibus calumniis fuis. Tale vefo iudicium fit in Caftella, quale fuit in diebus avi noftri Sancti ducis.

IX.

Nono quoque titulo pratcipitnus, ut triennium non includat ecclcfiafticas ver tales.- fed unaquaeque ecclefia (ucuc Ca B& reâi periiflant, & talem veritatem faciant regi, qualem illi fecerant in diebus fuis. Caftellani autem in Caftella talem veritatem faciant regi, qualem fecerunt Sancio duci. Rex vero talem veritatem faciat eis, qualem fecit praefatus comes Sancier. Er confirmo totos illos foros cuudis habitantibus Legione, quos dedit illis rex dominus Adcfonius, pater Sancier reginx uxoris mex. Qui igitur hanc no-Aram conftitutionem fregerit, rex, comes, vicecomes, majorinus, fago, tam ecclefiafticus, quam fxularis ordo, excommunicatus, & a confortto fandorum fegregatus, & perpetua damnatione cumdisboto & angelis ejus damnatus, & dignitate fua temporali fit privatus. Finis. Huc tx Cej.

X.

Decimo vero titulo decrevimus, ut ille qui laboravit vineas aut terras in concentione pofitas, colligat fruges: & poftea habeant iudicium fuper radicem: & fi vidus fuerit laborator, reddat fruges domino hxredicach.

XI.

Undecimo autem titulo mandamus, ut Chriftiani per omnes fexta ferias jejurent, & hora congrua cibo reficiantur, de faciant labores fuos.

XII.

Duodecimo quoque titulo prxeipimus, Ut fi quilibet homo pro qualicumque culpa

Aad ecclefiam confugerit: non fit aufus ali....

quis eum inde violenter abftrahere, nec perfequi infra dextros ecclefie, qui funt triginta paffus: fed fublato mortis periculo, & corpori deturbatione -, faciat quod lex Gothica jubet. Qui aliter fecerit, a nachema fit, & folvac epifeopo mille foildot puriffimi argenti.

XIII.

Tertio decimotitulo mandamus, ut omnes majores & minores veritatem & iufticiam regis non contemnant fed, ficut in diebus domini Adefonfi regis, fideles & reâi periiflant, & talem veritatem faciant regi, qualem illi fecerant in diebus fuis. Caftellani autem in Caftella talem veritatem faciant regi, qualem fecerunt Sancio duci. Rex vero talem veritatem faciat eis, qualem fecit praefatus comes Sancier. Er confirmo totos illos foros cuudis habitantibus Legione, quos dedit illis rex dominus Adcfonius, pater Sancier reginx uxoris mex. Qui igitur hanc no-Aram conftitutionem fregerit, rex, comes, vicecomes, majorinus, fago, tam ecclefiafticus, quam fxularis ordo, excommunicatus, & a confortto fandorum fegregatus, & perpetua damnatione cumdisboto & angelis ejus damnatus, & dignitate fua temporali fit privatus. Finis. Huc tx Cej.

Çméubeu/i,

trCOYAC ENSIS CONCILII

Mu Amphere, e fcbellie tufituue rejlitutum, unne 1050. eelebrutum.

PRALFATIO LUSITANI EXSCRIPTORIS.

Is S=Fpt *nohuM* Eavsnea/i^Smas Baraaias Tent. XI. Au-O *uehum* *... lojo. m Afs. endue Ovetenfii Bcclefin Cejuente cencium publicuvit, emnti een- alterum <<Jlt3erei, qui difhnt cenabum ni Juti, ceUeStembut inferuernt, exemplar Buremt funt ft vilftfti- n,i. Cerdtuulte <lt Aguirre, fa< ubum cedteem I* rdit Ut- TelelMa ecclefie iwnit, ubi diflum conaltui t* tubet, celleliim cum exemplurt « Burente publice oulgutnt tem. 3. cenciher. Hipen. pug. sop. tf fa. edditit vuritutihui le3iouibut ex MS. redice Teletext, Bt »- eedem tem. 3. peg. six. ex MS. codice menufleni S. Fecundi publice vit farayar perara cupite ejuidtm ceecihi wrneucle ferment Hifpette unti que, preut exprefte, Ū* concepte fuerunt l' eedem cencibe. Mr»r entem idem cencium multiteb ubn exempluribut dioerfum, O ficut up?eret, pht quem uliut iutegntuti rejlitutum, exhibente! e» MS. cedice rectifie Cemmbriernlii, quutmrcentlii uemilen ttqttere, ut ex chereffere, tf netu uppuret, emfel. XlB. fic hebet.

ia mtu milleGma nonageGma tertia, fn nomi, ne Domini, & Salvatoris noftri Jefu Chrifti. Temporibus fereoiiffimi, atque regis principis do-

mini Ferdinand!, & conjugis fue Dona Sancita Rrginar, editum eft hoc decretum m concilio.

in unum cum omnes epifcopi conveniffent: Petrus videlicet Lucenfis Metropol. * Gmliter & 'D...».. « .. Troylmi Obetenfis; Crefconiu* Urienfis, & A poftolica fedis; Cyprianus, Legionenfis; Dida- * l> >tu eus, AHunaceofis; Miro ' Pakntme; Gotoice, .*.».» Galagrotitanus, Joannes, Pampilonenfis: Item izi?.. Gomice, Ocimenfu; * Cifnandur Portugalenfis 'i- *,* cum omnibus abbatibus, refidente jam praedi- âo principe fuper flumen Stolis urbe Cograoca <np/ pro corrigendis ac dirigendis reguli*, vel tramitibus <ecteli-, ut mos eft antiquorum patrum, ac pibiw. iumendis tramitibus.

Agnofcitur, de omnibus vobis cognitum manet fecundum quod ab antecessoribus noftris, & hic collaudatum eft a pccentibps, & conftitutum; atque ordinatum fuit, qui obediencies apoftolicts, de canonicis documentis fic prceperuot: (Jt omnis homo ex toro corde dt mente in cun&is a- Aibus fuis magis Deo ferviret, quam voluntati, bus vanis. Nunc vero in prefens amplius proficiientes, peccato, quo erant obduratas auresoo- flres.

1 MS. tricornium. a MS. CtmeuAcm
CemU. Gueral. Tom. X1X.

flru, ne audiremus legem, flt ne audiremus A- Agmfcata . Ilii vero presbyteri , qui mimftetium- ecclefie funguntur, habeant veftimeota ufque ad tallos. Armis bellicis non utantur, femper coronas apertas habeant, flt barbas radam. Mulieres fecum extraneas in domo non habeant, nifi tantum matrem, aut amitam, fotorem, aut materam, aut mulierem probatam, flt omnes indutaa nigra vefte, tam in corpora, quam io capite; flt dent fideiuftores, ut nec de eis, nec per eas ullum adulterium fiat. Et infra dextros ipfius ecclefie Isici cum feminis non babiteat, nec jus aliquod poffideant. Doceant autem filios ecclefie*, flt infentes, ut fimbolum, dt orationem dominicam memoriter teneant. Si quis tamen presbyter aut diaconus huius noftri decreti violator extiterit lolidos fexaginta fuo epifeopo perfolvat, flt gradu ecclefiaftico careat.

Quarto vero titulo flatuimus, ut omnes abbates, presbyteri, ficut facti canones praecipunt, adulteros, inceftuofos, fegnimixtos, fures, homicidas, maleficos, flt qui cum animalibus fe coinquaverunt, ab ecclefia ejiciant, fed primitus ammoncaot cos, ut fint filii ecclefie, dt convertamur, flt tunc fi poenitentiam agere dignam noluerint, feparemur ab ecclefia, dc a communione.

Quinto autem capitulo ftituiamus, fabbatbo t>v. v. palebn, dt pentecofte» ut bapriftus generaliter adimpleatur, flt fic nullus infans ante toftermios baptizetur nifi infirmus coepit. Ipoquein- i. »4<<- fautes baptizari ante epifcopum adducantur chrifmate perungantur. Abbates vero tales monachos adducat ad ordinandum, qui perfeae, dc memoriter teneant totum plaherium cum hymnis, dt canticis, dc bene inftitua adducantur ad ordinandum mediata quadragesims, dt mediato augufto. Monachi ad nuptias non eunt, nifi tantum ad benedicendum. Isici quoque ad exequias mortuorum non veniant, fed qui eas fecerint, vocent presbyteros, diaconos, pauperes, flt debiles, qui non habeant unde retribuunt.

Sexto autem capitulo admonemus, ut omnes chnftiani die fabbato adveperafcento ad ecclefiam concurrant. Die autem dominica matutinas, flt miffam, flt omnes horas audiant. Opus fervitio non exerceant -Et non faciant iter nifi orationis caufa, vel fepeliendi mortuo», aut -ifilandi infirmos, aut regis exercitum, aut propter Sarracenorum impetum, flt Normannorntn incurfum. Et oullu» cbriftiaous, aur chriflian» cum Judzis aufus fit in domum manere, aut cum eis cibum fumerc. Si quis hanc iaftitutioom fregerit, per feptem dies poenitentiam agat. Quod fi pgnitere noluerit, fi major pertona fuerit, per annum integrum communione careat. Si inferior pertona fuerit, centum flagella accipiat.

Septimo quoque ammonittotus titulo h*c forma fervetur, ut omnes comites, flt infantiones imperantes terne, flt regales villici per iuftitiam fubditos regant, flt pauperes non opprimant, flt io iudicio teftimonium nop accipiant, nifi teftimouium illorum, in quorum patientia faaa ef-fet caufa, vel culpa nofeitur* vel quam qui propriis oculis eam viderint, flt auribus audierint, quod fi felfi teftes convitti fuerint, illud iupplium fubeant, quod in libro Iudicum de falfit tctibus eft conftitutum.

Oftavo autem capitulo mandamus, ut in Legionie, flt in fuis terminis, flt io Galecta, fltin Afturias, flt in Portugale ficut in decretis Adofonfi principis eft conftitutum pro omicidio fcilicet, raofe, fegtooe, vel per omnes fuff exaftiones, ficut in diebus fuis, ita in diebus noftis per-

anno
ChamiD<v. IV.
DiCirt hoc

»uu «sin»

D<v. V'

DmK i>>-
4,1,1

vr

d*, vui

W tff. PROVINCIAL E. 794.
permaneat firmum; & in catella ficut in diebus Afuerit, illum exinde violenter abftrahere, fed fi.....
ANNO **CMXIST** **Avi noAri SanAionis ducix.**
>«0. **Item 8000 capirulo mandamus, ut ecclefiati-** **CHKISTI**
Dm. IX. **caa bareditetes triennium non includat, fed una-**
It MUm l. **quaue seekfia, ficut canones pntcipiur, & fi-**
[Wl m]»4 **cut lex Gotica mandat, omni tempore fuai he-**
Dwt. X. **reditates recuperet, dt poffideat.**
At vincit in contemptionem pofins, ille, qui eas
laboraverit, collgat fruges, vel fruâus, & po-
rtes habeant veritatem fuper radicem.
Oxr.XL **Undecimo titulo ftatuimus, ut omnes fextaa**
ferias chriftiani homines jejument, & more qua-
dragefima hora congrua cibo fe reficiant, & la-
borent fuos labores.
Dm. XU. **Duodecimo autem titulo praecipimus, ut qnili-**
*** >o<no» AUI *d ecclefiam confugerit: tam cum
r,b^<<· homicidio, aut cum qualihct caufa, aut cum quo-
libet damno, noa fit antus qui cum perkeutus

CONCILIIUM SIPONTINUM,

A Leone IX. celebratum, in quo depofitii archiepifcopi duo, anno domini * Mt.

H *Ujtu eexellii artHuriitm dñentm Wtitrio, cm-Ccede fanâum artumpferant minifterium, vitio o-*
Jar, is /mdfi hajm ptat^ku vil», k«c vtr., lationis unos ambiens procellere alterum. Hae
Ae/nat: xelo fanftx religionis fervent praful ve- rsa/MO FF/fertar, src ellu utpieat /medt Aaje/
nerandus, apud Sipontum habito concilio, duos seraria,
depofuitab officio archiepifcopatas, qui cummer-

CONCILIIUM PROVINCIALE

k MmtM
TWt. Amc4.

Apud S. Tiberium anno M L. congregatum.

Ex tkarurh Arultrf.

LIBELLUS SUPPLEX MONACHORUM ARULENSIUM

ad congregatos patres adverfus bonorum monafterii invaiores.

O Rthodoxis patribus omnigena veneratione dignis, quos faoâa cx diverfis aggregavit fides partibus, quoique nc&n m dikâione frâis alodem S. Marin, quem habet in comitatu Berchtraao, id eft in Marola cum ipfa ecclefia, dt m Avifao tenet mulier Reioaldi qui fuit quondam cum filio fuo. Remuodus Arnaldialodem de Orlarios, Gausbertus ipfum de Pidre At de Urfiniaao, Guillelmus Oliba ipfum de Corneliano, Guillelmus Johanms tenet S. Mariam de Panifar, & ipfas vincas de Clufa, W.llelmus Dalmatii iplum alodem de Maras, At de campo Eldrici, & de Trcfferia, dede villa Mulacha, At ipfum de Keixanos, Bernardus Olive alodem vilerutmors, dt de Kaftellone dt de Rodas, Aicarad perfeAum ufque perducere, nceffaria deficiente qua fuffentatiom competunt fragilitatis humana Idcirco pradi&us tam variis cafibus fatigatus, Dei omnipotentis fupplex veftramque omnium depofeit clementiam, ut ob amorem ejafdem glariofa genitricis auctoritate pontificali feriantur a vobis vinculo iufta damnationis, & excommunicationis quoufque retinuerint pradida

. < Hnc fy«o4us mteyonenda eft Concilii Komano A Vercellenfi hoc eodem anno fojo. habiti* : fuir enim bu. jus aatd isdtio celebrata.' Vviberras futuidetu in vita S. Leonis Noni lib», a. c. a- narrato Concilio Sipontino fuv-
***' ladr reMtü. xrqfa Xmmi rvdnl, ut lotrxe lAxealtei rrvltett't S. Gircrtax tati/, Lmmscw «sdr-
tun, alras Fcr/bfon la mmmv- jbaftvm* rMvpaMudim» faut.

79f 794
 — alode de villa Rubeo , de ipfos de Vilaro cartel- A
 rualVri 'ano » ipfurn alodem de Cofta , & ipfum de
 Felgus , & de Valedella, de de Campo Sambuce.
 Seguinns tenet in Albimano inter tnanloa Abor-
 das Icptem , & ipfum decimum de Rabugadas
 cum medium manium , Ac. A multa alia nobis
 aufert. Udalgertus viceoomes tenet totum alodium
 de Alleles.

SYNODUS ANATHEMA PRONUNGIAT

adveifut iavafors bonorum monafteni.

Gum finit* cogeret nos fides ex diuerfis ia
 nnum congregati partibus, fandam celebra-
 turi fynodum idihulij apud beatum Tibe-
 sium, cum ieligiuforum multitudine abbatum, de
 honeftiffimorum virorum utriufque (exus , sta-
 tis , vel ordinis ; oblata eft querimonia pagina
 oculis noftiris ex monachis alma Marie Virginis
 cienobio Arulis , fimul cum pratnotata praeda
 que fibi ab iniuftis tolluntur hominibus ! pro qua
 amiftione rerum compulfit adire prelentiam no-
 ftram, fuffragium expetentes noftrum: quod illis
 negare non eft noftri ordinis, nec redum ; eum
 in periculis fubvenire debeamus, de in neceffita-
 te confutis ferre iuftitiam. Ob hoc igitur nos
 humiles JESUGHRISIT pontifices advertentes
 tantam tamque inauditam fervorum Dei queri-
 moniam, inliiodu ejufdem provocamur ad com-
 pferndum eam juxta noffe noftrum ad decreta
 canonum . Idcirco ego XTIFREDUS alma pri-
 irx Narbona metropolitanus confirmo, f UGO
 epifeopus Uietenfis . f ARNALLUS epifeopus
 Magalonenfis. t BER.ENGAR.IUS epifeopus Bi-
 rerrenfis. BERNARDUS epifeopus Lntovicnfis .
 fGONTARIUS epifeopus Agatenfis. fBEREN-
 GARiUS epifeopus Elenfis. Illi <hui fuerunt ad
 fnbverfionem de Malo, d< S. Maria, deRiarde,
 Roland videlicet & alii qui confenfi fuerunt ,
 cum legatis ceterorum coepifcoporutn noftrorum
 & cum abbatibus religiofis ex diverfis ordinibus
 Gothia ac Spania, nolentes exorbitare a regu-
 lis SS. Patrum , accenfi fhmma Spiritus fandi
 percutimus eos, qui in fupra feripta culpa atque
 negligentia funt aut erunt irretiti, fecundum quod
 in culpa funt aut efunt implicati , per gladium
 Patns & ftri & Spiritus fandi , & per anathe-
 mauzationem omnia quae lunt fuerunt de erunt
 fidelium Dei , nifi ad veram pcententi-itu vene-
 unt , & fecundum porte illorum emendaverint,
 fint extorres a liminibus fande Dei ecclefis, i<|

anno
CHRIST'

ANNO
CHUISTI

F*TWIYV WV

WHratWV

WVWV

WVWV

WVWV

ANNO
CHRISTI

CONCILIIUM ROMANUM III.

In caufa Gregorii Vercellenfis epifcopi, de adulterio accusati, eorumque qui a fimoniaciis
 ordinali fuerant, congregatum anno domini mli. tempore Leonis pape IX.

Hermannus Contraftus in chronico res hujus
 lynodi m caufa Gregorii Vercellenfis cwf.
 copi, paulo fufius quam folet, iftis verbis recen-
 fet : *Foli pntcb» Item dominal pope Leo fynodnm
 Rom» collegit, etibi inter tlr Gregonam Vercellen-
 fem epifcopum propter adulterium atm vidua ipte-
 dam avuncull fal fponfa eedmlfam, & perjuria per-
 peirata , abfentem (F uejaentem exeommuncavit :
 itam tomen » « multo poft Romam vementem, lee-
 Infelleomm^ne promittentem officio priori reflitmt.*
 In hsc eadem fynodo ventilatam fuiffe quas-
 titioucm de ordinatis ab epifcopis fimoniaciis in-

E dicat epiftola Petri Damiani ad Henricutn Ra-
 vennatem epifcopum : quacum ille ordinatos 4
 fimoniaciis ab aliorum calumnia merito , prout
 fupra conftitutum ac decifum fuerat, defendiffet,
 idque ipfis ordinatis gratum effet , libellum edi-
 dit , quem *Gretiffimwr* infcripfit, ideo quod in
 eodem de illis ordinatis ageret qui omnino gra-
 tis a fimoniaciis ordinati fuerant, quibufqueeade
 caufa idem libellus vere gratiffimus foret.

Infuper in hoc concilio Leonem fcripiffie de-
 cretum de continentia clericorum, quod Conflit-
 tutum vocabant, teftatur PetrusDamianua inepi-
 ftola

79
Lto
v.18.

R N K A M A

HENRICUS 111. IMF.
hxnkicus i r sr.

79«

ANNO CHRISTI

ftola ad Cunibertum Taurinenfetn epifeopum ; A
— de femini», clericis malo nfu intervien-
tibus, hec quae fequuntur ftatuta fuiffe tradit :
In plenaria plane friede faaOa ueeateriat Lee papa
cenflituit , nt quacunque damnabilet femina intra
Ammom neeenia repertretur preibyteru profilituta ,
extunc Ct deincepi Lateraanti palatte adjudicare»,
tur ancilla. Quid videlicet Jalutare ftatutune, aqi-
tain juffitiaeque plemffineum , w/ etiane per ornntt
etclefiat propaganda* effit decemimut : eutenu pra
cepte prtrf ipfelelica fedie edeffo, unuqaique epi-

cepae ecclefia vendant famalae ,
chia .eprebenderit facrilega preliyteti «jarixtiew
prefiratat . aquitain Jalictt jure, nt qua facrit al-
tartbui rapuffe ftrvonrm Det cMyracaa/ar ebtiqui-
nm , tpja bec falttee epifcapt per ditennutt capitii
fut fuppleant faneeelattt* . Huc Petrus-
Ceterum ex luccifis vepribus infauffa vitulami-
na rurlus exorta , falce apoftolica poft fandum
Leonem papam amputanda fuerunt per fucccffo-
res pontifices , rurfumque radicitus excidenda .

βββ»αηβκΜεβκαββ»βκΦἱΞαβα»ιαβ«\$9ηΑ»ακ:αιβ!βηα» AD SYNOD U M ROMAN A.

Anni 1051.

ADD ITIO .

\$vtriMW«na Jtnnnit Sabtnntfi epifctpi centra Farlenftt weascÀcr in frndn Keneavn Amie tofl.

Si Mmi
sibi p⁷

«eCic (Ret
tui Scriff

A Udiat Dominus & totius regni ..... ~~medietas~~ B
tor equiffimus, vel prime fedis epifeopus ,
audiatque eunda hec fanda fynodus , percipiat-
que jnflatu proclamationem , quam facio fuper
abbatem Pburphenem , a quo mulras & paffus
ium , & pator injurius. Eft quedam ecclefia iu
honore S. Michaelis Archangel) fits in monte ,
qui dicitur Taocia, videlicet in epifeopatu meo,
que juris mei epifeopatus eft , cujus altaris au-
dor , & dedicator creditur fuiffe Sdveller beatif-
simus hujus alme (edis epifeopus; fuper quod al-
tare non eft veritus artias ille aufu temerario
maceriam adiere , & fupra tanti confcCTatoris
violatam couteCracionem miffas per monachos fuos
cantare, nullo ve) faciente, vel jubente epifco-
po. De ecclefia autem illa, nefeio per quem da C
rorem, medietatem obtinet ecclefia fanû® Ma-
rie, cujus ipfe abbas eft; medietatem vero alte-
ram epifeopatus poffidet meu>«. Sed ex h s me-
dctaiibu* inter me, & abbatem Hugonem , ta-
lis obligatio fada eft, ut femper tu tempore qua-
dragefimali, & in menfe Majo meus ibi cum tuo
minifter fedet, ceteris vero temporibus lolus fuus
ibi fedet minifter , a quo tria xenia in anno ha-
berem. Et fi umqnarn abbas ille, aur aliquis fuc-
ceffor ejus aut venderet alicui, aut donaret, aut
propter beneficium, aut quoquo modo, ipfiusec-
clefiae medietatem fuam...tunc ad meum , ineo-
rumque fucefforum deveniret proprietatem . Et
fi ego , vel aliquis fuceffor meus de medietate
ipfius ecclefie®, que eft mei epifeopatus, aliquid
tale feciftem : tunc ipfa medietas ab abbatis de-
veniret proprietatem . Et ecce domnus ipfe ab-
bat in his omnibus cecidit, quia neque minifte-
rium meum ita tradavic, ut decuit, neque pro-
miffa xenia mifit, fed medietatem luam duabus
Dei ancillis dedit . Arfit prxdida ecclefia una
dierum, & poft combuftionem duxit ille epifco-
pum Siphonienfem, & me nolente, A nefeiente,
confecravit eam. Cum vero nna dierum fciret ,
me iturum fure ad quemdam locum, mei ienio
it* juffione implenda, paravit adverfus me infi-
dias, & tales, ut fi me portet, occideret, aut fi
non poffet, domum, in qua ipfe nodu jacerem,
incendio cogeremaret. Cujus nefariae adinventio-
nis extitit auctor Petrus monachus , qui dicitur
de Laurentio, A cum eo Darus de Uberto, Tcu-
eo de Bcixio, Albertius Adulterinus, Barocco,
Petrus Caffeanus, Raino de Crefecotio, Follia
Joannes Ferrarius , Rainaldu* de Gaidone pres-

bytero, & Azolious . Umui dcuiqix tnci archt-
presbyteri filvam incidit ob hoc, quod meum fi-
delem ilium cognovit , que non minus valuit ,
quam centum libra*. Cepit quemdam fcrvluutem
meum, & quia dixit, fe meum effe, abilulit ei
equum, & omnia velttimeota ejus. Pretcrea de-
cimas omnes , que mihi pertinent , necnon &
partem meam de bonis mortuorum , ubicumque
valet, contendit, maxime tamen m Buccimano,
& Vulpiano . His & alit* ab eo abbate preffus
adverfitatibu*, proclamo me fuper illum , que-
rens mifericordiam veltram, ut non fioatiseccC'
fiam meam, unmo tam veftram, quam meam ,
tantis adverfiatibus gravari , tantique moleftis
moleliari , fed potius liberata a perturbationibus
tanti perturbatoris, grate* inde maximis Deo
reddamus, & vobis.

His ita recitatis, quatfitum eft ab advocatode-
mini abbatis , ut domnus Papa , fanda fynodo
concedente inducias permetteret ad fingula que
Sabinenfis epifeopus conclamaverat , verius A
iubtdius mveftigandum, & repoodendum . Tunc
bengna largitione permiffum eft. Aderant autem
ibidem utriuique partis amici veraciores, & pa-
cifici ferutatore, qui ipfas res canonicè indagan-
tes , retulerunt domno Papas , quod per legem,
vel facro* canones judicare vellet, ne ambs par-
tes in detrimentum graviffimum devenirent , vi-
delicet propter violationem A deftruâionem aka-
ris, ff. reliquiarum ejus, quas auferre idem Sabin-
nenfi* epifeopus prcfumpfit, & propter depratda-
tiones, five incendia, quas poftmodum domni ab-
batis milnum exercitus fecit. Nam proprietatefec-
clefi® pro acquifitione, & authentica profeffione
antiquior . & anterior per omnia inventa eft hu-
jus noftri monafterii fuiffe. Hoc fummus pcful
certius difcernens, litem ipfarn, prouicumque po-
tuit, fedare fecit, & edidit monafterio huic mi-
rabde privilegium (u® pie confirmationis de om-
nium hujus monafterii bonorum acquifitionibus
E liberrime poffideodis. Denique poft longum tena-
pus noftri fclitcet diebus ita vidimus, & audivi-
mus referentem , & certiffime teftantem quem-
dam Rom. epife. nomme Petrum jam menis ve-
tululum, qui Rome morabatur apud fandum Vin-
centium juxta ecclefiam fandam beati Petri apo-
ftoli, omnia, ut fupra diximus , coram fe exa-
minata, & diffinita fuiffe, dt privilegium fic edi-

CON-

.... CONCILIUM MANTUANUM

A LEONE IX. CELEBRARI COEPTUM,

Et faâioforum tumulto abruptum, anno Domini ut ii.

SAnttui panttftx, repedans in Italiam, <»7 FPĪ- A nitebantur ad eum exarmatos confugientes ant-
ktrtm in tjm vltā, concilium apud Mantuam
habendum cooiiiuit ' quod faâio quorumdamibi tutarentur repellere . Ita ut impetus fagina-
pontificum , fevernath ejus iusti iudicii timen-
tium perturbavit . Nam famihc eorum faurices
feelen, fubitum contra domni apo(loici) familiam
moverunt tumultum, fecure adstantem antebafi-
licam, in qua publicum habebatur concilium : ita
ut vir iaoâos cogeretur , a medio confettis (ur-
gere, fit ante portam ad fedandum ftrepitum pro-
cedere, Çujus pñefentiam non reveriti , Deo o-
jlibilns, magis magifque in nequitia pertinaces ,

oculos ipfius confodere , & a valvis ecclefi- ut
tutarentur repellere . Ita ut impetus fagina-
rum dt faxorum circum ejufdem ianâi auret de
ora volitaret , atque quofdam ejus vefte defen-
di cupientes vulneraret. Qui tumultus admodum
difficulter fedatus , cœptum rigorem concilii tm-
perfidum coegit relinqui. Sed in craftrinum eun-
di hujus (editionis incensores fœvera examinatio-
ne damnandi , a piittimo patre funt mifericordi
indulgentia abfoluti : ne videretur caufa ultionis
aperitatem in eos exercere iudicii.

CONSTANTINOPOLITANUM CONCILIUM

trafidt Micbaelr Cernlarit patriartba Anna Mandant tġĠj. fnd. K. Cbriflli rojl. iaitosr. .

MICHAELIS

B

MIXAHA.

Σχερω/«w edrx tyntdalu ftnltnti» , tub Micbatlt
lyflli/Jattat tf unvverfalt patriarcha , a hictta
janftiffielt prttofyattlt tf chartophiaet
««hlla , anna ġġġj. J. fndiil. naptlx flant
(-ftimo gradu.

I'«rev τη; ιχπθποστω triutviren; 4Zφ» III Mr>
γ«ηλ τῷ sr^wni?» Xj μxx^,μĪ Xβτ^ιβίρνν
»«ρα Nrantr tū intmn »*»v<π/^v>λν
χκρννφὸλχχΦ* τη; μεγάλη txxXnr'ec, «α-
T0 tv Γφ'. · ξi »τφ-, τη » ινιμνηχιν ,
rifgġ tū μη -yivtdai γάμηι ἱβίμ» ζχ^μῶ .

Svpl Mi.fi

REtuiifli ianâiTime, ad nofiram mediocrita-
tem, cum quidam (obrimis nati, nuptias lc
l>t.*Gr>r. cum mvteem inirent , & in przlenti
butfle, fic quxfiifti per littera» an non oporteat
piO(i)bere, led permittere ulterius progredi.

r m t.*.i
liatu f.»et

Nolli vero puifime qualia de nuptiis legunla-
tores fanciverunt. Ajunt enun , Inter afcndentes
fit delcendentes tn infinitum nuptix prohibentur,
inter eos autem qui (uni a latere , eft quaedam
prohibitio. V.rX , fh4<L>w , oppofita ei, quod eft
in infinitum , particularem inducit prohibitionem.
Idque mitnfcflum fit ex its qux rutius leges di-
eumt: Nuptia conijungi pñahbentur, fratresjvoni-
iobrim, fit qui ex us, nai> dumtaxat. Quid hacD
lege clar us requiri poteft ? nihil. Qñonam in. do
cenabitur quiipiam prohibitionem aut permitftio-
neo» alum tacete lupra eam qux lancita eft ? Si
jg lut terminum prohibitionis cx eadem cogna-
tione nuptiarum legijlnor fixit ad lobrino» uf-
que . & quæ his ulteriora funt indefinita reliquit,
nemo eft qui legitimum terminum egredi poftir,
contrarium n. continuit . Audi etiam expref-
fim permittentem nuptus natorum ex fobrinis .
Heres, inquit, (cripta tub conditione, fi prone-
poti propatruī, proavunculive pronepoti nupferit,
impleat conditionem, non enim turpes funt nu-
ptiæ. Qu<d na? quia odo gradibus (eparantur .
Etft cmm eandem radicem idemque genus com-
municent lbbrinorum filu, graduum intervallum,
& legislators verba, ad unionem rutius cogna-
tionem vocant, connubii jure concetto . Sextus
enim gradus & inter eos, qui funt CX tranlver-
fo, fit inter affines, impedit omnino nuptias, fic

A'NsirryetC · ifpvmn «FW t(u' ημ>ηρβt
preicmni, ωi jUsMosnay TrvJv Tu<rt%t-
pas pñchi
«λφν» <»p> γάμη xivturitto α^ηλοι rtwjpr^t*
»?at, π χαρβν ιχόλυχχ τιν «fi-
ηi . χi »ξητη<τα; ijsf γραμμάπη r Sltv tū ηη>»
tv γxpan μη xasAbHy, β>λ'»<r^t>«v ^pa
Caiwv. x. t«να> &·φiλ(Γαη, tūe »»ti
Γβμ@v ti wjtM^tnu ^«Γ·τζ<ρτ. φαχιγxp^
txt ?J3 elvtttrur ιζ xxt k v w fil xtiptnnv t ya-
μφ* χαώλωπι<4 txt Si ?ςS lx νλβγι> Iri ti
χνλυτι . ti vi> TΓΣρημα, arTrMjrtM4j4U0*
«ρό τ» άπρανην, μιυχιῦ ηγλ>μ «@λνσΠ· >ζ
tūη ἔηλο» eÇ @r ai/Ore ti νομ·τ patri. xw-
λύοιητ .*<>; γχμα xanattian xStApei, ô^ctètA-
φος, >ζ ti auī^J Ttxnpfyrtt μόνβν . τι' τντν
τβ »βμκ vxpirtptr ζητήσαι, τι ; »\$&». >ζ rJj;
αν τι ι'τιγκρήβ-ειν χνίλυσν η αφιχμ itipav úxtp
tūη ηδκ-iHtrήώι> rttnraiBxi; fi pit wv όρνν
τη χ@λν<TH* tx tū ouΊū >^'μ@v· νομη-
τη μιχv· iiβ-iξα5<λφ<v ἔτηζβττν, «γx
τορρνήρμ Ttinay «φη«O α'χ^o κα, lrrn .
■ην νομιχιν βρβν ú-gtpClwai &ωάμ\$>φ·. «»τς<μ·-
θiTH γxp. x; «xw ns fÇli TUTtftytfatwtjgfi-
pnñw i'χ/^i>ó/4>»»(χ<μβv. ή ^ραφ^β-α (φίττ<)
· útè α'ρι<πī χλη,ΜνόνΦ*, lotiv nJ τκτιΞαίικ- * α'""<»
φφ ^«μηθi rXnpvrv rUúxiptxiv. ú γάρ tti< ^Tt^ Έαν"
s'erv · γάμ&. iġy' tġj tlt «ρο;·'·Tiġi
rir l-rftoi βα^μit · . fi ?áp xġ τη *û·

CHRIST! ρζη! τη mxi y9»I(«κβιMAMβον w A jam contradas dirimit · Rurfus gradus o&avns
Φ I'*****» »I7κ, «>V »' Φ β*0μ& perwltam habet conjundionem, five E, qu. *nno
let'nnf, < ή rs ρw&IX i-»* coeunt, (κβι) utlatere <0>06, Cig&Iffines . C.r- u A
»ζ «JSk ni ^hx«Am, rvrqwp0-» ?(j ylpvt.
I μ'ι Γβρ I(ir9I &isμd)\$ IriJfi sa xAxyt'e,
Iζ Iti i'ii 0ξ << xápra» áxnpyñ ri'
?Ixp-v, «j nv rttrrvru il'v; ItyxbH "IIT el-
IySoef f0t £<5μΛ», ruyñqppnpSttL-» Iy*t tfuü
αυυυι4<η*, ΗΠ nJ» sa «λχ/ι'β, wn ήθ IJQ'áy-
yftfiai nrt» oi yapimç. rtf/fj'ini w »*i-
μ» 3*5m* *. rai' ir>ti*r<μ< ζη7ημ«, bx ci> aie
4 Tf vaptxvnnl ότκημωv ^λσόμ^MO», < B
«Mitu0o» <VCM* ifyIMfy». Ita Ifyi ytip ή i
«4E «ZwsdfWT0'» ή>v 0ξ <y^,cox<,
«MjAbvC rtwitMp^M* nl» <>m w, nS I^Siptt
9tejtAnilfyit (Ittdpjl, tla> rllran» XeCf, tby-
nt I, «iηλυν /4>h, we 0ξ αμιχμ. emwt-
φθοχτυ fty yep''' iw >xp 0ξχ'itλφ». «p<Jnr
«poc Sri» μφχλάν t «-ιψ<ά», itipai ήpá
Iç yarei tppnpBpei, π> ^«μηλ>β 5-μ!<>ι, χβ
rnyoiptS» xar' «υφ κ'χ iη^iιη 7 pαφα ' /
ρφ, »P* **I α'Muλχι nmproy irt^airi 3*5-
μέ», e/ opJnt 0ξ\$»-λφ«. H SI 5*« 7n; art-
φ>»i τ ι>7 Ittftfnu βΛ^μβί. < «rue β.^ομ>i
»«/7τ>π/I rtu>ay9/fy&. fraSphi tia μιμψtv
0'τiλκ ιχ·(φ4\$ι, »«tvar'e κ, Xrr
TÚ^AgXvvytrpeti, ira tñv 0>7>λIó. C* μfií
«IΓ< «μ τβ tpStp» Itipv βiδμοί, ciárrv\$ ri
ramper#- iw φ I,ρχμ^ο* τiλ-χpna», ni
Hyt tri ni íβilipr yápn »* tipywm . nSv
Ji ix tAc^i'b evyftti» 0 ní <3'0i>φ χχτηλαμ-
ββvβμξ»- iioλv αtúppnu γκμ&-, £ χvβ^β-
»<.#- HxM κμ/ζiΓB!. hát yip 0 δ.πξαιδ.λφφ'
ri Tw i/<τι^i>λφH 5oI<τχ> σν>Αρμν&»i'ιηi κύ
τηη, χ q r? i/χ>ξiχ.λφ» ^vyátr^ tut rlv tb
X<Q&ç uiric avaBoi/raff- iio.ξai.μφον, tb?w
«9pil w tax/Hi γάμμi xa^rÁwtrw aerí. μολνσ-
μ> < Γβρ πη ycaaix, φθoρβ, » ρυρ-
μβ' * μι^9κ κκiABT^», <? τε ήμικτ * Ita-
firn arri/Oit^-. Irti ist I αυτή »>α>ç 9IKH9-
τη nJ* c^ ay^,rwsc *υνκμμζύη oρoowr-», iç
nJ» TXí u>ri(βvγ^μήχ tb β'μβ?> era-
-fim&tñ. tta ICiopQI: Ir ^μφήp^ βχθ-
fmf iy/m; f rullppnSr- n *wAu5r . nJ/ ^4**
yip ik vXgfit evy^umiv μι» b £,ζ<, £ »ηΓ>!
ptg. xjp ItáMpg nt Oλ<i>ί>μ>«τη, »ç n> pX.ua-
nt pt^itn. Irai SI njk ot'x^enira» 0ξ iitya-
μ'0» tia e-tkar.» Hληφκ'χ/, JJ· Çcaw T^*h
«α-♦αα» »>βI>η>», < - Çftfp Miraxe't'Ç<»
I'm>< ftyrtt iç ruppuâySpat 0ξ tripe yziik arpéi in-
pw, ti» ^áμ9» t^BTi Xix^λuμ^t-». b ifa' 5>r-
pét rvy^pnei, α'λλ' ix nJ* v9μiχú» IιβηΓμά-
τε», qjg' <«νη 5>»i, Uc cJ apy^s n
3iλv ru.axrwnti nj lpp&I J Fip t'xn « 7» <«
iilψiB Γv>H, pia Iri nj Jt.Jei η>vt>»i »ç α'5iλ-
o>J μ· β<ρξ, xi λ>»>tií veJ tnupart xáu»
evy7c9nar tii c» arpiruxm α'5iλφαί »ç ruyfyilas * Avytrepju . cinyi yep ó
w>- * , τινχ TvtiTvc nJ* eiyyctiSa/v eút αζομνε, iç τ/tn* άμιμπui <0poe-tA5a. en Tap 4>τú\$
« wr>r Am TÚju tbi IOμφίci μ> áitAflu , arν wρέç tia <9pútiw ήύtvκ έΞα\$ιλφiα' τ τiú 5h>v τiú μ^ζv,
(i μ3μ> <áit xapét tlv> α>ιψ/<» yapixé * ουγγρά-φv rupCoXata . ixmJti mίç tb x7b ty njv
u» «uirí» da^ptS» apturi tίζμιλημμαi. »>έç Si tiú έ.σ<εχδiλφiω τνύτη , χ, rtu ptxpáv ávt-
4xatv, ávtxiripnnv Snrepat n nteixiciw . ή I^/I y^P *póç w i'7áoev αiτiληβήτη 3<5μ·v .
si Jr αηφ<χ úxtipdáiv nv Γχπv , ig ttí vsy táeopot frétal , «ru aM^ttil «λλp*
Contll. GtaeriU. Tom. XIX. Etc bonis

•@f P.BQ CONSANTINOPOLITANUM. A A i Io<
 <«v ββθμī, »f ItI m.dCmaurc axapncarrv, aA Adunt, licium existimare copulam ! eadem cni-
 ANNO «ame Jtuc, Ou luuikpβu Wu aotiquis legulaiotibus laociens, dt ūera confi-
 CHRISTI λν τη ιμη γάμπα, η rlu tyetlut, tuens régula; magis etiam quam hi contrahens
 4 «Mφio»1ω. αία τίθ ραμπιά η υū η rī & conlringens ex affinitate nuptias. Quod enim
 sx^evu, 4 rī mpatx^dwpM. áto'ltt Wu) χο*θ<- ilh ulque ad quartum titentnt gradum, autpro-
 pέν μ», / Wrà μχ^vτέν μ». / βνφK nt pici bonclatem prohibuerunt, ira dicentes, non
 aares^pyit» μ»N IνCll i ntMa Mpt/xa poslum accipere uxoru mer ex alio filiam, aut
 χολέμππ» aocjlth', *i>>< xJ ni μ/χ& <<< &*- neptem,'aut proneptem, neque uxorem filii mei,
 ύμīχολίτβι *<ιχτHv</φα, Cf ηίτμ μν* - η aut nepotis aut pronepotis mei, fed neque fo-
 χολντιχν Γθιη *(iw. /erp χβριλθον ta rium meam, vel novercam meam. Hic cuce di-
 Χοτνχμκ Χααα, «ι<νίτ/μχ< θοντριφπ rari^, vina fapictu patriarcha, neque itas neque altas despi-
 d>a τρ α/uuip id apararra) ηηαλιζψαμ^vβ ciens prohibitiones, fed & qua ad flexum ufque
 xaniÿpfttirM <-><. In yip Jaxrneiatt gradum porriguntur vetans, in hoc iolo prohibito-
 rat^awn άπη^ρκμī^iη, i x, m ^payavBtur, fed^ pudore fuffufua^, lugebit plurimum
 XJ tHv ciuiwrr evArvc, τη ημηάκ μ& «rī» Nempe educatus ille in foro dt judiciis a pueris,
 λ/ττυν β/βλιK <<θ' i<<<πρ, nAlrtrZer It qaj qui state de prudentia canus, legalefque verfans
 awl w ripet xadtaac <wtfe/ev, ni nJv Otooe- quotidie libros; tandem io facro concludu fedes,
 pu» ardeur * rtzvtXuv χκν<^/α<μ<v, ni xamt^d- flt divinorum virtum * contrahens definitiones,
 ýcs τι βτμνν >f τ/μνν α*v>λιζαμζεK, wt >><ηβ> de quod cattum honedumque undique colligens,
 ruvwuriMV ηζιν tx^Rvat, iC exadidimum conjugiorum ordinem exponere noa
 ■ηβ» rian ne) vituv η^Γραιψβ*^*/, qpf ηί dubitavit, & novam de his feribere decifionem,
 μιτ ufm «tTuXmHv, ntA«Tpa*^tav wnx *ψ4- quam poderis relinqueret, * titulum omnino ve-
 éi iC β^μ^μχινν, χ<θ<ρ<σ rjj ÆpercJp rlu racem dt irreprehensibilem, largientem homini-
 bialfriv T» redae ^xtifauenitu, iC Θ>4 x<5epa» bus puram generis exiftentiam, eoqueDeo con-
 it>á< rari iτμ/ζικι xJ rwtt^flauç nfv αμιμτ fervantes caHiltitnos confuetudine de conjunctio-
 u yttuaff η» β^vθρνιχεī *ελ<ττνα*χv. TBŪm <rar, oe nuptiarum culpa carentium. Hac tibi sacra-
 u ripJmH, a%>< iC>λι>γν ax ni xapx n;C,imu> io tiffime pauca ex paucis ad ea, qua a te fcripto
 j-ptxteint »tt> Γ<μ** β>βλιξ<μī>ιiθi iC Iιβ^αφχζχv fūm, de hūplūs colligentes & exarantes, * mit
 *π>, * <χχ/μτηα^ ι^ρχβχκ. C,imu> io
 * T>η Jii ni co-or rī rel^p^fxá euvajrxāi tx- Hoc exemplum patriarcharum literarum fy
 ' η\$&ηίγρλμμχχ;(* rScsaaaxsc^iAiv «aJ/xitμ nodaliter editarum, prolatum ex codicibus repo-
 «τινρίτφχ, τη αύηχ^ρφ istis m faoâiore feereto, & confirmatum pro-
 ύχηρίββιφ. iC a-^patytit Nixn nt rī órtunn a>*» prie manus fubfcriptione, de figillo Niceta fan-
 mroJulAs »jq' χαρηφύλβχβι τθ r^/wnriiK τθ âiilimi protofyncelli de chartophylacis fanâflima
 Θ'» μ'γχλη /Mλχτιβι, ?rr It X,tni magna Dei ecclesia, lubfcripttonibus etiam pe-
 ζα^ραφχ^i ηi> λβΠβτ^η> Iranôw> < xarreiap- rititfimorum diaconorum ootiorumque patriar-
 χ/aw? vorod/* i3tC<a>5ea, swJeSu, μiivi chalum roboratum, datum est meufe de tndi-
 iîηιμήτπ τ>7i âtone fuprafcriptis.

ANNO
CHairri

* par<te<..

* laAirym

* mISn>*,
 (c<tp< <o>λ-
 pxkt-l- Ta
 >><< hi- M>
 l-ηpl-r- pat
 lapall fa
 l-nl-μ, ja.
 <e< pal.
 <e> plet-tf
 l-π- 4> »>
 pun la^aUu
 (- coidt'o-
 r<M>, a<^a>
 it- bac 4<
 mairioaall.
 trja>>acani
 #-<< o pa.,
 paliam aft.
 ent.

-000 i35.<M®.

CONVENTUS EPISCOPORUM

In quo lft;iius a clero de populo Lemovicenfi elcûus eft epifeoffas, & a métropoliteno, ac fuffraganeis ordinatus, anno Chrifti mli ii.

Qmtum tntfiant> film, raav pra-Drum de cifatorum, commune expetiit confilium:
 /tntiitu fMAis futuri>, <rrraam tu Dauil-
 s> falutext.

N Olibcamus fraternitati veftrs, quia defunâo venerabilis memoris epifeopo domno Jordano, ecclesia Lemovicenfis multis quatfata temoo dt comitis, totiufque Aquitaniae poteftatis, peffatibus, & fuorum etiam affiliâinjuriis, confilio dt auxilio eguit: fed Det mtferteordiadepie-
 tas nobis in tentatfooibus non defuit. Igitur de fubtogando antiflite, Dei providentiam dt cle-
 Egnum, fobrium, dt ad omne opus Dei pararam, elegerunt; & ex monogamia, ficut apoftoluspre-
 cepit, rapuerant, atque emfeopum acclamave-
 runt. Hic enim nunc ecclctue prndi/ht biatns de fraâuras fupplere & confolidare valebat. Elegi-
 mus ergo illum fecundum Domini prseceptum, reiuâantem de contradicentem, ex voluntate de cooienu domni Guillelmi comitis, de Ademari vicecomitis, omniumque procerum de cafatonim, atque totius populi, clericorum quoque, decani
 Ece x vide-

Ccarit.Général. Tom. XIX.

«07 Fix' CONVENT. SANDIONYSIANUS HENRICUS III IMP. S. -
HSNR.I. R. FRANC. .<>.

— II rideheet Petri, ft preposiri Goftridi, & omuiom A cenfi . laude fit coeifirnti Petri Rutrocafis eptf.
CHiusn archidiacoorum, cantor, atque tonus cleri. E- ANNO
legimus illuni , de adhuc eligimus ad regendam CHKISTI
ecclefiam beati Sttphani Lemovic' fedis: ut fit
oobis pallor pius ia neceffitate, ad fuecnnrcodum
promptui , pro omoibui fibi commiffa bella,
tor iodeffus. Igitur domine Biturigenfis metro-
politana , ante ueftram prefeotiam , ceterorum
que epifcoporum gratia Dei hic adunatorum ,
venimus rogantes ft poftulantet, ut hunc cleri-
cum a Deo prueteftum : a nobis autem acela-g
mato», ab apoftolico Romano, Ac omnibus com-
provincialibus epifcopis collaudatum , ab comite
autem de omnibus optimatibus adjudicatum, no
bis ordioerie epifeopum.

Ergo eleâus eft dominus Ifterius anno Domi,
ni stLit» ab incarnatione, Ac ordinatus a prr-
fentibua epifcopis, videlicet Bituricenfi metropo-
litaoo domno Aimorve , ft Arvernenfi epifeopo
domno decano Reocouc , ft Gerardo Petrogori-

* S. Aimo Biturigenfis archiepifeopoi.
S. Reneo Arveroengs epifeopus.
S. Geraldus Petrogorie. epifeopus.
S. Guillelmus Albienfis epifeopus.
& Bernardus Caturceoiu epifeopus.
S. Hildebcnus Gabalitenfis epifcopus.
S. Stephanas Velavenfi epifeopus.
S. Petrus Ratencnfis epifeopus.
S. Guillelmus comes.
& Ademarus vicecomes.
S. Ademarus Lsrondenfis.
S. Geraldus Petrobuferenfis.
S. Aimencus Pifcanarcnfis.
S. Petrus Petrobuferenfis.

* Wve .ft

a^no CONVENTUS SANDIONYSIANUS -----
ARISTI ANNO
I., t. CHKISTI
..>.

EPISCOPORUM , ET OPTIMATUM,

Ubi deteftu ft recognite S. Dionyii reliqui*, V. Idus Januar. anno domini, ut probabile eft,
NLiii. Leone IX. pontifice: Henrico I. Franc. rege.

Diray/i Areopagla ctrpm a ft fervari u CTequenti nofta continuata , orationum , vigilia-
ffobant «wnacii Rambonenfel S. Enoerant, far- rum, lacrymarumque exercitio: poft confunima-
to fcilicet, «t fertur in filio Leonii IX. diplo-a tionem officii matutinahs, ptefentibus epifcopis,
re, tablatam ex regie ad Partifol monafterio. Qpod prrfatorumque ordinum probabilibus plurimis, in
velati per akyyar annot omffa», & retent in tm- affiftione eorum deGderia profperan rogantibus
met repertum , da» »agna pompa traalfertent cerent Dominum, reverenter in medio delatum eft ar-
Henrico lreperatore, tmno Leone ipfo papa IX is- genteum ferinium, prika adhuc iubilantate arti-
recednal regit Prancoram nantii: contexdantqae ni ficioffiiCme munitum . Quo cum magna difficul-
hi prlor ftataendam , ywarw rete tnqnifita» effet m tate referato in adftantium prfentia, repente
Gallia, verone Jebittam effet S. Dinjfil ctrpm, a« preioffiffimi martyris Dionyfn reperiuntur offa,
ibide» fnprefset. Yift pontifici atque tneperatoriJx- pallo tant* veruftalis nimietate coniumpto ob-
flo legetornm oratio : Anibxi dttnn» regreffii , res. voluta, ut inter manus tenentium evanelceret in
ventm indifjxi ad V. Idxi Jtnntr. da'ayve od o»- fimilitodmem tela aiamearum. Unde perfuG fua-
nti, (J td Rttnbonenfel lplot llttern , xt cognitlo- villimi odoris fragrantia , afleruerunt nullius ad
ni, qntbxi liberet, Intereffent . Adffeeretnt txne eptf- hanc effe deleftauonis pigmentorum genera.
toel , tant coteromm ordinneet vire , eextleeo fre- D Tunc inenarrabilis gaudii diu poftulata vifio-
quanti: qxtbell fpeUontibat , tbi reperta Jocræ re- ne, Domini experta pietate , qui nunquam fibi
liquia , xnde ablata dicebantur . Hac ta» ex Ano placita rogantibus dedignatur adeffe , jubilando
tity»o, qae» edidit * J'axereetanxi, ta» rar Rigordo prorumpunt in laudibus gratiarumque aftione ,
T. IV p <>> * in Vita Philippi Aaga/II , collegi»at. Javal aa- permittis devotis fingulubus ioopinabiliter ortos
ibM T» V. te», o»ifle caterii qaa pratefferant, conventa» tp- Ixtiti . Poft hac ablatis vetufti pallii reliquiis,
fa» Anonpmi & Rigordi verbit defehbere. cum aliifque pignoribus vellimentorum fanâi Dio-
Die imminente conftituta , Inqalt Anony»m, nyfii fociorumque ejus ftudiofe conditis , offibuf-
smdique convent multitudo non modica: inqua que devotiffime ab abbate involutis in pallio ad
contigit fuiffe epifcopos, abbates, monachos, cle- hoc a rége deflinato, magnalia Dei votis pofcen-
ricos, nobiles, atque ignobiles & utriufque (exus num declarata paftores ecckfiaftici enuntiaverunt
quamplures. Quorum conlorrto non defmt vifto. omni populo voce praclara: Qui quanto exalta-
rioiffiffimi regis Henrtci frater nomine Odo , ab verunt tripodio, jucunda, qua ioagiufcaie atao-
eo direftus eam curialium pluribus , ad diligen- nafterio profecuti funt facra membra , indicavit
ter percipiendum , & luculenter enarrandum, quo proceffio. Praefato vero Odone regi per ordinans
ordine fuoram adeffe fidelium precibus , optata E juxta quod viderat alacriter onnfta referente: ik
proipera revelando , dignaretur conditor omnium le Domino folatis multiplicibus gratiarum aftk».
Dominus: quoniam fe agnofcens farcinispeccato- nibut pro colfatis ab eo rotis fidalium proferis
rum depreffam, prpdamabat indignam corporeis effc&ibui , intermiffis regie pompe dignitatibus,
oculis videre tanti viri corpus gloriofum . Sed eodem die gratum duxit venire nodis pedibus,
tamen divinam clementiam fideliter effe credens tant patroni fufiragiom humiliter afcituurns.' iht-
adfuturam, mifit fanguineam purpuram ad invol- que fe confitens deliquiffe in quibus folitum eft
vendam pretiofi corporis glebam. In hoc beatus humana fragilitati divina conipeftum majeftatia
vaticinandus juxta vocem erangeticam, quod non offendere, feque cum fuis omnibus devovens fou-
vifis rebus fidem adhibuerit devotam , fpemque fti martyris famulatui, ft patrocinio , recedit ,
penitos inconcuffam . Pridie autem quam hujus pro munere pallio magni pretii oblato . Qeiato
nuntii infudaretur propofito , Domini facie vero a proceftioae cum praeunte ft fubfequore
generali proventa a fratribus, jejunio fcilicet , ft plebit frequentia facta corpore, quindecim cootU
anis

AMNO
CM «1S II

CONCILIUM ROMANUM IV.

Illi autem affiterunt de ordine laicorum in primis Odo memorati regis frater atque fidelis nuncius, Walterius comes Pontilarenfis, W IIJ-mus comes CorboilenGs, Iro comes Bellomontenfis, *alerannus comes Meiledenfis : & alii nobiles , mulque devotae fides gregarii milites. Httftuu Znaeves.

tidnqia G. G

Alio* fallebam Germani , Galli fortsite (elpos. Ut-
cumque est, fallo acd Rigordum annis huic conventui
ML. adscribuis. Primum enim Helioandus* Laudunen-
sis episcopus, qui intererat, anno tantus* iOdi episco-
pus est. Deinde habitus est hic conventus post suppositi-
tium S. Donyfil Areopagite apud Ratisbuente* in
nem, quod anni 1^Ool. pap IV. hoc est, Chro-
fil iOj. adornatu est. Hoc enim anno caufignatus est
Leon. s. diploma, ab illi co-luAm, quod vexelpuncta
est et nobis « x pont fci huius litre. i*, nifi cederemus
fucipit» jam lude ab initio huus operis nucefuiti. t»
Pius trine editionis repreritend», vel accufatu»
tali, nifi tholion hae d« re notrum properantes operae
ouil flent. Vitis eius caulia fuffilline perfragruur Du-
blet us. Quibus quo unum addant, petilium ex indiflino-
le, qur notatur v. Adfcriptitii pontificius noranu*
textam : qua: labi incipiebat a Kalendi* Septembris.

CONCILIUM ROMANUM IV.

De canonizatione fanfti Gerardi Leucorum epifcopi, & de limitibus diœceſis inter Aquilejeſem
& Foro-Julienſem epifcopos controverſis, celebratum anno Domini MLIII. tempore
Leonis papæ IX.

A Ntequam Leo pontifex aduerfus Nortman-
Xl bos proficeretur, *Itquit Herntutit Ctt-
 trt&u*, poſt pafeba Rom* lynodum habuit, in
 qua, autore Siegerto, Gerardum Leucorum fu*
 pra fe quintum epifcopum in fauAurum nume-
 rum reſcrit. Ex epiftola fecunda Leonis nonia
 Tboutam Africanum epifcopum apene conſtat,
 in hac ſynodo definitum elle veterem illam con-
 troverſiam tuter Forojulienſem & Aquileieſſem
 aotitides de limitibus diceceſſe, ſtautumque ut
 Aquileja totius Venetis & Iorici metropolis eſſet.

OisexvATio P. Ant omu Pagi
od An. Chr. 1010. n. t.

In fynodo Romana an. joi- - a Leone IX. congrega^a
XA 5. uerardue Tullenfis epiteous in hnAorom name-
rui^a retacim efit at ex lileris bonis Canonatians i
Mabilicno fecul V. Benedift. p. tqo. o cenebhc erut'
intriliginas, ex qnibus etlans illius Concillii epochs
bas imotefcit; Hridental , inquit h' il-
litceri S. Leo, nⁱ Sintidtu Kcelft. SAAttilrl tumtltit
Cmlpuclit Maqns , (irttt ttttt Ncttl idttlt I rldu-
tf tuhuu ttfn, Ud^une ItUtInI Prptile tlrtte. »S-
StjfehU Ammw Gerdrdt it vltott Apertiff culdeu;
vntereU Idttthc AC. bicrrvl-lu ifltfr, Aⁿ.
wmuc & ltuditt Sy-f- bhtltit,
& ltittur ttttt Kl. Httfl tie Culu ftttl vnterrM
ctrlrl ptr W Iffv ettitllit trttttftrt, quod A ttgtit
f.l.b.

«ii PSEUDO SYNODUS. m^iisi^is. «ii
jojo finem fanAitfintu Poetifex preftitit. Ma-A mu* non animadverterit non folum an. 104> fed etiam----
ANNO billoes laudato* hanc Romanam Synodum ad an. J049. iojo S. Laonem Romat Synodum celebratfe , & VV. anno
CHRISTl 400 in hebdomada poll Alba* Rom* Synodu* hibira , b-rtumineim vita diferte reflan Gtrardum in pofftrio- CHRISTI
>***. t*ocat . quia ea , «a qua S. Gerardus canonnatu* , i Synodo bonorib»» San&orum donatum .
ju corpoia elevationem praecedat. Verum viridoAilii-

<Od> d88bd8gn3&» «egbd8&· «O Q AD SYNODUM ROMANAM IV.

S. Ltont IX anno toyJ. celbratam

ADNOTATIO CRITICA.

B« S»ppl. R Omaoc huic fynodo duo affignat LabbeusB pifeopum. Verum qua: de S. Gerardo narrat, ad
Naaâ tM(. tom. XL psg. 1451. Venet. edit, adferiptio- tynodum anni 1050. pertinere in additione ad fy-
nem fcilicet S. Gerardi Tullenfis epifeopi m- adodum ejufdem aoni demonfhavi . Sententia ve-
hum fanâorum, & definitionem controverfe de ro io lite duorum patriarcharum ad fynodum hu-
limitibus dtœcefts inter Gradenfem, fic Aquilejen- jus anui 105; Ipeâat ; fed hujus mentio non qui-
tem Patriarchas, de qua ait Labbeus in epitoli- dem in epitoliola ad Thomam , at potius in epi-
fecunda Zenonis noni ad Thomam Africanum flola ad epifeopo» Venetis, & Ithrie occurrit.

£5* AFRICANUM CONCILIUM FORTE CARTHAGINENSE

Pra vindicando Certhagintnftl Ecclefie prlmatu Aeno clrciter 1053. celebratum.

S. T Eo IX. in epilola ad Petrum & Joan-C amplius epifeopis colleâa ; afferit enim idem £
nem Africanos epifeopo* commemorat , Leo in epitoliola ad Thomam Africanum epifeo-
laudatque concilium, «Juodi oit, juji o nobit dt rt- pum m tot» Africe o/« epifeopot tunc /ii-
bat ccclefiatlico babatitit. Ineo tone aliéna etla- Jtrttftt. Eo redaâus erat olitn glotiofus, tunemi-
thoritts CarthaginenGs epifeopi , quem tottat A- er Africane ecclefie flatus . Cum vero epitoliola
frite mctropolitana* pontifex ipte agnofcit, A hxc ad Thomam indicet aliam epitolam ad Pe-
ambo illi epifeopi cum unitedo torre Africano trum fic Jounnem Epifeopos , in qua de fynodo
concilio vindicaverunt adverfus temerario* aufus fit mentio, eademque ad Thomam epitoliola con-
Gumermitani epifeopi, qui concilia àbi indicen- fignetur die XF7. Kal. Jluerit JndiUona VII. id
da* & epdcopos per Atticam contecrandos con- ett anno 1053. ejuidem temporis, & priorem il-
tendebat. Cum tamen concilium Africx univerfae lam ad Petrum, & aliam ad Joannem effe con-
audis, oe reprientes tibi in mente ea frequen- flat; unde & de concilii tempore coojectura de-
tiflâm* concilia Africana vetera ex ducentis &eo ducitur. j.

anno PSEUDOSYNODUS CONSTANTINOPOLITANA ANNO CHRISn SUB MICHAELE CEKULARIO CHRISn

P,
44

SUB MICHAELE CEKULARIO

In qua io Apoflolica Sedis Legatos anathema inrotquetur.

G«CO. jH(.

Ed.clum dt pr xilo pittacio tn facre mtnja » Lt-O Zrud&i/za wtgj ?» i'iqOAlit Tcmtxza C» Ty iyix
gatu F.orrinr. , tontra far.iltfilmam Patriar- (aâit<ç>! xerpet a»o Paiprtjc ^ppitvâlvn xstn T» a-
tham Dominum Micbotltm mtnc Junto, Indi j.twmri' xatTtrep^v xopJ mîxvi laviu.,
£2une frptim» DSrxr ç'.

P RrGdente Michaelé fanâiffimo Domino no-
ibo & Oecumemco Patriarcha, a dextris
Catechumenorum, & fimul cum ipfo confi-
mentibus Dei amantilimis Metropolitit Theo-
phane Cyzici & Syncello, Niceta Chalcedonis
& Syncello, Laurentio Dyrrachii & Syncello,
Antimo Sides, Nicolao Piiinuntis, Leone My-
rorum, Leone Trapezuntis, Joanne Smyrnae
Eafebio Adrianopolis, Conflantino Mitylenes,
Nicolao Chonarum , Hypatio Htdruntis , ũl
Archiepifcopis Leone Carabyziz , Gregorio
Mefembrix affittentibus, & Patnarchalibu* no-
bilibus .

Nequam ac improbo dcmoui non fat fuir,
ut videtur, malorum. Propterea namque nul-
lum umquam finem fecit, in pios homines ar-
repens, & novum quid adverfu* veritatem iem-

P Pßxß^ηαλi Mι-χαὴλ rü eytvrimt lpuv ltr-
xodraxj olxv/itylixī Toiltfxpyn cen7ç ityitûç
, αΟη^αζβνπAYaurjS ^ro-
φιλκβτνν ^rT«iροA:is Θiθφ«v« Kt^txa Σi<Γ-
xt»M, N/xn'nt Χαλχηqίβvo , Eιφ'Χιλλν , Αaw<
pcor/n, Δυραxό» vZ Ευγχιι^û θ Λ^ιμη Σ/ινç,
Νιxολαν Ottrivaync * Atomt Mcpoiv * Aiwnt
Tpatηζβvλi, Iwev» Σμύρνη , Eferr/Jr'e Alptxva-
τολίω , K«vr«m'ns MrrtXfun; , Νιxολανv Χ«»ων,
Testrr/v Upàvm* iç άργιitκτχβΧMv Atovm Kot-
P«i3<ζώκ , rptlyoipt Mit/μβ^μι tβpiltβμζονv «
llarpittpytxâiv oip^óvtuv.

Ot'x lui àpx, wc »onu, χίρο 7çJ tνιφύ
xaxûv. ûrot t»»» yttp à Tλiοηιηεζ AertCtvtv tnt-
njRiorrr χ^τι» «λνβ&α «y« Iφ/-6<τ-

XHV

«wayavfeiuiaK· Ta/vepr < μμ^χκ μζΛ ni-A
mpd T< rJJsraer. tappn.
ci«c ne »>3pu>a* wfielt>. Mttirt it i, ja/

nom rA«v«f A StAfaoyttrev vχoTχiliz^ r«-
peruperv τ> esirJ midoycooiè* ùvnxco óλvi, χ-
3i iithiCb. «Ç.Tiinj tx aolùn faoyZw ,
φ dC<τ>0»» ITti(loi ηί U>«-
'I'«ojsiowc iθilimY mit λ/ qjvnapwn 3oan?n/x«ruv
v χΛριτι γCJ>itsoit van, C> xáotv ou xxrà tí óp-
ù» Ác^a ó aovxpc »npXT«r mXvJorffCS> . « rwon-
Trov euirJ ni» μη^χνημα» vnpCotvcanjv · kuti-
ik JonnCwi irbpts t xλ «vo^ðaeor, χ, ti γap èx àv
Tti^/aotflvv τόηι onomao^MO , ω-íp# » » πvotβi ó»«-
ù-uni · ?ni Tarp texttfn aoirk Itip^ot ycwiytrv,
t iu Ácftfi mrtjv ^λθ>»Πί vol/v xj διοφύλχ-
τοο, αφ >K, Jtttr α<< π<< ύψ>λβ χ. μηαρβ

tin βίτη op^o^εβκ onγχι árubíOnTat, χβββραí
tíli « ní vâytftm i ηi τη oZxvμOixi lχp-
pibti xtf«nt, χ; ποταμών ?xv» .!< « ό χvασχ τ*
ύp ηλiον r^is 4.β-5>»Θv éðyγaoi χapip.
àXairrv, mî ment», ioxip κира>ο , ή σΜβ-μο ,
i XfAn(r,; χΛ>θ<I η γ<η éf μάλλον h^xhv oi-
ittonpoy, ώ(μονιά xypios «rwnlrnevni; nv opθon
hoyor tp hXjiopt nSr Aoyuaruv ^αη>λûμ(αα>^«i
»»iy#>»p>«v, ώi IÇ Γραφιού ααοθέ^αι ό rf μy-
St>» τηí μυχάλιχ rá Θ>í /«vληστοί trχ>»»ζp, si
lii 4μ<I, μάλλον St tlu cpOo^o» τβ Θií iχχλπ-
st'βtv, <. irahfP-C lóí un ai/vuxoi^omOβ; , αούoiν
Xí/Mβημβαη épOwíEj» arxSiyoit St axíη τ>η ,
»vi Ertf(4f , < τ> όρδοiόζpο OBpo^aivtv /θiλο-
(jfyt, xk^vxtititíAor, ti ««λ>vnc> ήμZv αλλαη li*
jv», >θ oti r<< tuyau>; napttxbw^uz iχhooi tyvin,
t Lu) x«rú 4>btiv áwβpóχv μοp^/ú tapχ φυσιν
cQuMaíOMV tir drryitit^a I vtióí Si IÇ «πi μ>»
Siapxtotiflyxx «rd <opt<Atr>p>v μιπιλ<μ3<vHv yo-
γχμηχον>» wot txi^ nxeit Jf rintt , é oti τό
itpor, xj iytw σύμβ>λο>, o ««σι ηΓ σiouséxoΓ ,
X, oixoyfyxoiil ^φiνμαινv άμαχον iy<< rki^i^uui,
ttáotf lofimoT é χοριΓγρχνηκ λοfoκ Á Θp<^
CeipCoXji μη χιβóηλόúv /θiλοpφι, yvSi m
pβχλhoi^ok f^éðoiç Jx τβ »«τό<, IÇ τβ vtià η
T·EμΛ nâynv, J nv τβ πovúí μηχ&τημχM,
αλλ' tx τβ <<τp<í <>«μθ ι<τοp<4.H&«i · μήη TT
Γpβφι ·p·β·i^χio i^iλο/TK , ή ex exoyxSapártit φη-
σι τp\$ vóΓ>» «ίμύv, ύη μ/ú Cbtólv ol<κ bou-
Kliiyioil óti >iη<<Ej^vXβT<íi Tí<< ό χπ'σ>oi iχoi^η-
η θi·i> avJpatent Si αν^pμοτβt iStxutoarcjt, βiλλβ'
xj η> τταpην tí C* ΓβφΓpí συνόβy xte) ηi>
χάμbo ^iλuoσaμáivo ccompèt α<^/μó(OTI);, K φη-
tW, otrtt ifaxpfioen xitptt eopit&uritp2^v^αμηχó>-,
φσ ok μ>í yplúat lotmpE^a-iam-«i>^>vwtropas
μιτηλ<μ3vή>», otnaθima Γy<< χat^vίη> Si τ>η xi
TÜü iχrúo rtuiojov ébtlivnt aτιμώζοντκ , η
φηoη· triSti ό τp Pμμ<ω> iχχληOT^9I Ó η/Ξ<
wδr-^ vatpaifioe^ai Sttyntyfy) tbe μι^λλονη Six-
«era, ií «pw/Joripe βEiúβi yetponntti, ««θoμoλo-
γiti9t ok sxfTt nist xtií^S rtuxiinvntt yeytnitt
χμoo «px<imc ó^«xoxb3ívtvi ««ran rèi ««otoλι-
χχ »χvβ>*(\$ η'Ξηκ, τ> itpjt άvSpiSv xan
ruuoíu'>», «rd rd sum iπpátúxt θvλo^μ<-
<3>, μχιβμύ tuity rlu χοpó το γομυό nuid-
φMv I^iλóοννκ, η «jroripáirrK «unie Tik «pΛ «λλóλvi χχτύ χ^μρον η> «poo-ηχονη όμιλ/<{^
tti «E/^ ép·9p χοpoiXfponv^io^Sfjxóni ή vχoiúλχόpχ, am μη\$βμ& χμλωδv ioi wy wràw
it od

per excogitans. Quapropter lonumeris ferefiu-
d.bu» ante Domini m carne adventum genus
humanum illulit, inoumeus vero postmodum
erroribus & illecebris fupplantare & dejicere
coi, qui illi credebant, omnino non defbrít,
neque unquam cefTavic · Verumtamen his quo-
que de medio (ublatis, cum pia , magnaue
fpes effet in iis , qui pietatem ampieduntur ,
nnnquam in postetum nova impietatis femina
inventuros io omnibus his quae contra redam
rationem improbus ille diffemmare Audiat ,
cum contra ac ipse fperaverat, machins illius
diffipaiat fuiifent, nunc quidam homines impu
& exeerandt , & quid non quicumque pieta-
tem colit eos non nominaret , immines e te-
nebris erumpentes , cum ex Hefperia ortum
ducant, in pietatis cultricem hanc, & a Deo
confervatam urbem advenientes, ex qua tam-
quam cx alta & eminente fpecula orthodoxi»
tontes erumpunt , & pura pietatis fluenta in
orbis terrarum fines perfluunt , & fluviorum
intlar animas , que lub foie degunt omnes
pus dogmatibus irrigant, in hac veluti fulgur,
five turbo, five grandinis copia, five, ut mag-
is proprie rem indicemus , veluti fylveftia
porcus irruentes , redam rationem diverfiat
dogmatum pnevertere conati (nnt ita , ut &
Scripturam in myftka magne Dei Ecclefias
reponerent menfa, qua nos , immo oitbcxio
xam Dei Ecclefiam, omnefque, qui implis eo-
rum dogmat bus non abtepri funt , orthodo-
xos oh id idem , quod pii effe , & fidem or-
thodoxam dilatari przcupijunt , anathemate fe-
riunt, incufaotes nos m multis alus, & prae-
terea quod barbam «que ac illi radere , fir
eam, que eft fecundum naturam , hominis fi-
guram immutare non fuflinemua . Ntc uon
quod non divifi a Presbyteris matrimonioj tn-
dis, communionem fufcipimus Ad hrc quod
iacrofandum Symbolum, quod omnibus Syno-
dalibus, & Oecumencia decretis ^neoncutlum
atque inexpugnabile robur habet, fpuriis cogi-
tatis , & fermombus adultermis , 0e auaae
excelTu adulterare nolumus nec ut illi , ex
Patre & Filio Spiritum Sandum , o improb
Ddemonis machinas.' fed ex Patre dicimus pro-
cedere; neque Scripture animum advertere vo-
lenies, que ne deglabretis, ait, mente veftra,
neque omnino animo volvere volentes, deco-
rum id mulieribus creatorem Deum ftatuiffie,
quod indecorum effet hominibus; fed & quin-
tum Gangrenfts Synodi Caonem de iis, qui
a nuptiis abhorrent, palam contemnentes, qui
dicit: Si qttit ft dividit o Prttbyttro confitgolo ,
quifi non oporteat, poffixam ille focreim fecerit ,
illitu oblationi/ portuipeet fitrl , axa/bviwa fit .
Et io hoc etiam fextam Synodum rejicientes,
& contemnentes, que ait Can. 13. Eñobi«m
Aarwais Ecclefie pro Cement traditam effe eagw
vitnm , at yvr ad Dixconatom , vti PrtibrttrO'
ptraseorndi funt , profi/tantnr, ft rri aaa-
plittt fui/ xxorih/ conjangmdo/, M/antiquo/Co-
nont/ Apqfiolect perftitlionit , ordtnifane firrtMM-
ttt, hominem, y> font l^ facrit , conjuga de-
incepi tx boc temporii momento firme, Ÿ flabi-
lia effe w/rsmvs, neqxaqxam eorum l>m uxori bot
confiniilionem di/olvtott/, Vel tot mutuo , tem-
port convenienti, eonfaetadine privant// . g**aa>.
obrem fi fais drgwar inveniat faertli, clai Hpo-
diacomie, vti Diaeonni, vel prt/byttr ordinttar ,

I - " - ' tt xi txlxt f'xdxt xjumi nrlM4y«0» pr«KÀ«4»
 ctivSTI rlr' t'rr celtkitt . Sti
 >1« urilnxiletul trmpvt xl r» polxietxr , xiptvJrtx-
 tur Jt » It'ltutx cum <xurt cenxtutultu xllrn-
 ttrxm, nt rx r» » Vtt confHutxl, tf fux jpre
 Jtutlx lcutitful nuptial injuri» afflcti cn&tmur,
 Evxngtlle» vtet tclxmantr , Que I><u» con-
 innxit, homo non fep*ret; tf Apollto lberntt:
 Honorabiles nuptias, & thorum immaculatum:
 tf; .Alligatus < uxori , ne qu* re folutionem.
 Si quu trg» prxter Apofitlicet C-Inonci Incitxtut
 flt xll'uctH torum , f'r funt in furit frerlyto.
 rorum Infulmut , t>ll Diotonorum, conjuufime
 tum lgitimx uxore, If toith(etudtu prtvtxt, It-
 ponatur. Similiter tf fl tulj Prcibyster vel Σπ-
 conur fuom uxortn pletxtie protentu eJecerit, fl-
 grtgelur, tffi perfevret, leponMur. Prefer haec
 omnia nihil omnino Capientes , Spiritum non
 ex Patre, ted ex Filio quoque affirmant pro-
 cedere; cum vocem illam neque ab Evange-
 lifis habeant, neque blafphemium hoc dogma
 • Sybodo Occumenica hauerint. Dominus e-
 nim Deus noffer ait, Spiritul -veritatit , qui 4
 Pxtn procelit. Verumtamen nove hujufce im-
 pietatis parentes Spiritum iniquunt, qui a Pa-
 tre de Filio procedit; non illud rurlus atten-
 dentes , fi in quo a Patre fpiritu procedit ,
 proprietas illius cognofcitur. Similiter fle fi in
 quo generatur Filius, Filii; 8(procedit, ut ipfi
 nugantur , fle Spiritus a Filio, pliribus pro-
 prietatibus Spiritum a Patre difcerni , quamCj,
 filium . Commune emm Spiritu fle Filio ex
 ipfo Patre proceltus , propria vero Spiritus ex
 Patre proceffio , non vero a Filio . Quod fi
 pluribus differentiis Spiritus quam Filius di-
 cernitur , proximior erit paterne iubfiantis
 Filius, quam Spiritus. Et fic rurfus Macedo-
 nii in Spiritum Sanâum conatus emergent ,
 eorum drama , fceamque induens. Prefer jam
 diâa neque illud capere omnino volunt , om-
 ne, quod commune non eft omnium domina-
 tricis, flt coniubftantrali) Triadis , unius tan-
 tummodo ex tribus efle . Sed hi quidem hac
 ratione, & contra nos, fle Orthodoxam Dei
 Ecclcfiam impudenter fefe gefferunt, ab alte-
 ra quam a velere Roma adpiiffimum noftrumD
 Imperatorem accedentes, fle alia quxdam con-
 tra Orthodoxum Ecclcfiam cetum dolo malo
 machinati, imo vero & ipfum acceffum ab i-
 nitio mentiti, cum cotnminifcerentur ex urbe
 Roma accedere, miftoique efle a Papa, re au-
 tem ipfa fraudis plenis monitis , fle confiliis
 Argyri, ipfi ex fe advenerant , nullo modo a
 Papa milii. Sed fle literas , quas ab eo fcili-
 ret deferebant, commenti funt: quod ab aliis
 etiam multis agnitum eft, fed eo potiiffimum,
 quod palam litterarum figilla. adulterata efle
 deprchenfa funt . Scriptum autem ab impiis
 hîke contra nos repositum Italicis literis exa-
 ratum , fit in prgfclia Hypodiaconorum fec-
 und* hebdomadis ab ipfis primum altari Dei
 magnas Ecclcfi* appofitum, pofitmodum, quod
 Hypodiaconi illud fummoerunt , fle a (aera
 menfa abjecerunt, fle illis qui appofuerant, ut
 denuo reciperent , contenderunt , illi nolue-
 runt. Illius in pavementum dejeâi , cum jam
 in manus multorum pervenerit , ne blafphe-
 ma promulgarentur , mediocritas noftra in fe
 recepit ! ideoque nonnullis advocatis, qui ex
 Italica lingua io Graecam convertere callent ,
 x«Vj» Tûc SSLipag îbâomoðo , trap ητύν τρύνην μαί rjl ζκκ'ίζη τη τι θ>ι μι'αλχιζχχλχσ/αι
 iΓΓπθα» vcipen SI δ<« τι τι? οκοStocôvuvç a*τ'ισαξαζ τβτβ, χ, ττ \$(ιβ Λχορρη'Αί Α«χίζη<,

»ρ:TH»«5βι μθ' η"i ^tert λοιβύν, lkwovf JI A Protolpatarium duntaxat Gwtmam , Ruma¹ num Pyrum, & Munachm Juannem Hilpa. anno
CHWST> A** 3>A»»θIιθ«i TīW xeiti τβ lioifovn ply>l'J, £ num, Icripiuram ill,m in notiram linguam CH,*IST!
«t* oft -Hpa xo>wn Zλθo'», μη ^ημορ>X>θη π»
Cf «υ'τῷ Ολββ-φημι^α, η μlt^τικ ημ«ν α>il«-
βιι-ι πib iūi Iπ.λ/J* γλάντιι^οι τiiύ il-
Á«J« μιπ>θάλλι<» ft'Jo'n.» »μ>«λ?σ·βμθ·η rr.ai ,
ή>·*» τν upooneiretietion K,oaμάν, τ» P»μ'ο?
η\ΠερΘ» χί ην μοναχόν lwetvrvn ην lβ·x>von,μιηι-
iperxt ll lyyioi<ι>ον «νιτριφβη . τῖ lγγρχφου
nape τύη·ν μιηφρ*β3θ*Π η rirou θρ>i αό
τβΓ (πρακην Iv-et' Ifi ti Ir rri itrce, x, r? 3v
rlx ηρβμχ/ν ιζ axorAtxης xxOijfxi βνπλι·B
yoi, βι·»θ»μ« tra», x, μήτο ιχιλ.θω ορθοιοζο ,
β>α« ÁQ>>3ai χρβζι/μ/ηκ, ιμ »io«
Oyūpns θι· χχριτι lūi «Γ<« πι» P»μα<« ιχχλη·
elets tliifxioic, Π>I>·i πι» Αμβλφην>» pχHñ-
cxowos, Φιρι3«E>X,«i lioifovno , χ, <axt>θ>έτρο<, rirt
toil rut χ<«θολ/χη i'χχληβ/«« TtxW nectat P#-
μχιχη χρώτη, ιε αχτοτολιχη χ<«θ/ρ<, »fθ< ή» art
J> ηρδ< χίφ<αλ(H>, i φρονι' χ<«σ<« ni» i'xxAwvwn
tStixiēs θ<«ρμo<», τη< iχiliητιοκIχη o·píwκ «
XPtēas Xxoi'f· ηiίτην rw βζαιλιχ^ν mokty
ήμι oixoxpitiηpiou αύτη noinfat . . . C
Ive xa'ul χlφραχη,χητlα^ύίμ^υ tlc, 'JuJ'au,πάρχ
lpyφ rnnftipoont ή /Jon, £ «Jtarxtu» iχ tχλ<
xehTJR χόλι<i άρι<(xnt »ρβ< tb ut> α>τ'η* p It
μη J» Srvī, βθθ» ynwrxtruear upo μιν
tavnor ol lioiζχβ·μα>οi αiφoxpitoi , · χληρο ,
η α>Γχλητο , \$ β λα< τιίτηι Jo X^β-τηοο
χόλι<i X, >>>> ή χ<«θολάι i'xxAna/at, rpñ é>nty·
O« JitifuicinsM, βθo χλ^Γα χαipóμi^ή ά>«θ>v»,
Iφ μ>^·^·», ·θθ lλ&vú λυχβμίθoα, χ<«χ>· rjq'
yèp βτ·» »ρβ τη xto*«φ χράτοo , χ. tbc χύτη
ττμρημΟΑoo , »C i'8i χολιπιτι σοφ>i, ypvtxrtxtlmi-
Jo , < ορθoΛξo t<« ή χολ/i· ότο/ It 'ό
M<χ>ηλ t·» xatnr^fxtxtfci 'Alió'p.o' oatrioipxηv,
Tri otivú ú·oίχ «τυνιργί, χλμγλ ζιζάνιά πιν
aipio-w' x«?IX*tnr ltxxTtupfTt<t d> μίτηφ «ότηι ,
Sri xar'tù» ol Σινυιβχοί <iv Svplán τι \$ti xt-
npiixuei, ήm' ώ; BxÁi^tot t« χχpoixou atmSr
Iφ·lαουχιζουoi, >χ> μόνον χρο Κληριχχη ,
νρó E'wpxo>«n« ctvayourtv. ul ot Ap^βνοι <-
vββχιτιζουoi τβ< C> βλομχ τη ly'xi IpoiJoc
βιβχvτινμZΛov , μαλι^β τ»i Λβτινβi· ú oi
^ovxTttral iixopitrv, όti txtli τηι txxAηδiα πι>
rpēnur τη> iχχλη<π>v τι Xpκοo, χ' η βλη3<ή
ývtr/it, <i t» βoίotixμχ oλβ I> χόμη< χολκλι-
χθó<«. \$ ot Nixolx/πα τοi σxpxixού Γχpou re
car.apci-/ , xi llixStxirt n<i τβ <lpn ^urtarngjuvni-
fttrēil· tēsul Σιβηipxvnoi iχixxtyúpoxήvφλn nv νό-
μον ti MoeaitK' ois ol Ú·μαρήμαχοι , η θιβ-
μχχοι, άχι'χοφχτ α>o τι σύμβολα tb áyiu xvfl-
μχτο τiiύ iχχόpóciν iχ t» uio «4 « N«ξw-
pñuoi nr crapxixiv π>», laJa/w χχ\$α</σμον tri
maiw νηpóciν, Est το βpίφη to θ/η<«4\$>« wo
τη o>Joni ήμ/ρβ aro' τη r^vivirtus ζχηiζi.Οai
irriTtiyocv, iφ tbi ytwa/xai, ti'J C# tvi χχττη-
viv tu>?^, iir> ce ττ Γcora x'i'iuivAσ>α xotw
lrtnuJou, *r> a^arrtrot βαχιτιζόαι J^xw-
>JM, i t(tu κpμiv τη χίφ<αλ>I>ζ Tàxw^wn@^, v ol Nβζωpκioi το'ι n<uóuet κ&ipov'
T8<, iφiJeno tiew'ιναζo τi\$ P«μα/χ< iχxη>ο/ρi tdi pάχvva εκ iζονπι bίeίu xwkuHav&vnti-
xoytai' blip >» Mxatwpuir, >χ tripw Tixtruv tpyvr «ετ>, · culm Mt^ata Ipxμμ.αβ·itJ xvpi ημνν
Aimto Tī <<>> titēra ήμiό mlt úγγyhou mini tw Cam·
Comiti. General. Tom. XIX. FTM 1181»

tf Citbolteam fidtm multu Médit dimer- **ASireel** r\$ IriAtxifW καχύτλογικύ άrrtalúlat Ai—
 CMHisTt & **HP***i'** : prafadicatione fanita & in- **t** ū Tetpwκν «m, jy tua β-αντοχ'κν ran- **chku**
 dividua Trinitatu , C Tirant Apofloltci, cajul **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 nu famat Apκτιβ^ηi, Cí omnium orthodoxorum **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
fatram, **tf** feptem Synodorum , **ta** aviver)a ca- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
tbailea Lcrllella anathemati , quod dominal nofter **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
pillfimt Papa eidem Micbaeh , **tf** ilhal fequaci- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
but, β [vaderi nolunt, decrevit, hlint >a madam **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
tubferibimul . Michael , Patnarcbatu abutl- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
tur , Neopbytul , (y gal,tantum humana timore **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
monaficam habitam indatt , nane vero dehflir **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
tninrabilihal apud mu.tol dfformatul , **tf** ana **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
f'm eo Lee, qui Acrid* dicitur, &* ejufdem Mi- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
ebieji factllarial Nicepboral, qui Latinarum fa- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
erifutam in confpeflu omnium pedibul conculca- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
Vlt, calerique omnel , qui tot fequuntur m jam **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
deftit erroribus , **tf** fljclnoribm , βi analberna, **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
Maranaba cam Simoniacn , Valeflis , Artanu , **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
Donal'flit , Nicolattli, Severtantl , Manlebetll , **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
tam jalbai dogmata flataunt, **tf** altts, qui fer- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
mentatum, animatam effe dicant, **tf** cam omni- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
bal bureticu , Imo veto cam Dtabol' **tf** Angela **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
ejat, β rrlptfeert nolunt. Amen. Amen. Amen. **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 Et hec quidem in impio illo feripto & dete- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ftando continebuntur : Mediocritas vero noftra **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 tentam contra pietatem audaciam & impuden- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 tiam haud fuftinens Gne examine , & impu- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 nitam prztergredi, valido & fanão Imperatori **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 nofiro de hac re fermonem habuit. At il- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 Jc, namque ante unum tantum diem ab urbe **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 dilcefleraut, poftquam illi relatum fuerat, vi- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ret, qui eoa in hanc magnam urbem reduce- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 rent , mittit , vocanturque citiffime, fed no- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 lunt mediocritatem noftram convenire, aut in **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 confpeflu fanie & magne Synodi procedere , **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 & reponfum utcumque dare de his, qux ipfi **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 impie cunctantur, (ed ut ipfi in Scriptura ab **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ipfis exarata expreflerant , & mulio plura , **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 quam in eo feripta fueram , contra noftram **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ndem habere fefe contendunt, velleque fe po- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 tuit mortem oppetere, non tamen in confpe- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ctum noftrum & Synodi venire . Hzc enim **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 tobuftus & Sanflus nofter Imperator, per rei- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ponfutu fpeábilia magiftri , & a fuppluatio- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 nibus , Dei amantiffimi Canphophilacis , & **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 Commentariorum Scriptois, eos nobis & Sy- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 nodo dicere renunciavit. Cum vero iis nolen- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 tibus ad Synodum de nos accedere , vim in- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ferri , validus «t fanAut nofter Imperator , **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 propter Legationis provinciam , quam pre fe **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ferre videbantur , non probaret , rurfumque **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 tantam contra pietatem impudentiam inno- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 xiam permanere hand decorum effert , & pro- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 fui indignum, medicinam optimam iei przpa- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ravit , & pretiofum & venerandum feriptum **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 ad noftram mediocritatem per Stephanum fan- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 filiiTimum Monachum, & magnz EccleftzOe- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 conomum, & Joannem Magiftrum , & a fup- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 illicaunonibus, & Conflantem Vefarchem , & **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 'hilofophorum Hypatutu tranlmifit, cujus te- **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
 nor ille eft : **San&tfime** Domina , **dt** **et**, quod **ti**lō **aerp** **iiran**. **ón** πi t'atái ε>λ<εμχ7i **í**ci **ai-**
xEmhik th vseX^sxTH μα^i' ρκ, <ε t>» ni» **Jttie**-fw, **í**ci **ti** **διοφιλάκτη** **ρ<φύλα< , **í**ci **ti** **ύ-**
χομτοφωφραΦ **At^r** tbtbc ημ7ν , <ε **ti** **α&όφ** **μιμά.υχΖ**' >w« **Ji** «unie **Jf**» mh β>A-μ&η **7f** **tlueéja**» , **xj** ημ7ν α^ταντχο<ε< , β<ε<ο5η>α» · **xpan**reae x, cr>ac ημέν **CartA&**, **lia** v» **lntiū** xse> **xieo&at** **rfmf** **ti** **oftxfbtlat** **ioφίκηο**, **w** **tW^XutffC*** : a'yfxJ/χητβν **II** **χάλα** **την** **tnlixaúty** **wml** **ti** **εατfiliaç** **putiveu** **ávailfaxv** **aeoptrii** 4» , **itfi** **ά>λ<εχ** **αναξιβν** , >χ<νομη<Γ> **θιραχΜη** «eiffitF **t^S** **ααράγγατι**, **ti**χ<οον> , > **wkxt** **xuifw** **Γράμμα** **βρ^την** **ήμήςρατ** **μιζήήηη** **Ita^** **Σηφάαι** **ri** **lattnn-** **αα** **μτχ>**» , **ti**χ<οον> **4μii** **rrl** **μιγάλνκ** **ikχλκtrial** , **lawiyyts** **μαγήρκ**, **iti** **Tūviv^rtm**, **tCkaäv-** **c<mc** **í**ci **όχβτχ** **ni**» **φικαάφη**» **όξ<ε>Γ<λβτ** . **II** **hi** **tintal** · **άγινταη** **liarom** **xstí** **ti**· **αομ^ο7**· : **n'** **flaatAeia** **μη** **ipΛ,νήσασα** , **επt** **την** **pίζαν** **rtS** **χαη** **δai** **nb** **E^pμηνΑηιν** <? **ti**· **μipm** **του** **«pΓιψβ**» **ti**· **άμ|υ** **i&xtictitii** **ξ04·í**, **vaf** **iripoir**

----- βχι - CONSTANTINOPOLITANA. CONSTANTINUS MONOMACH IMP - »X

'anno' ns T' · ?'·*·* ** 'V/4·' N ·»η· τυφ A accideras , a rfs Krgte Majefau penatmi 'ff-
chaiSTi Ocae»· «rcsiXatp^» ·P@< T»» «r>cwtn» xa , ale di' , mab radic/i- ar/aaa kakajje 4» Jalerprētī ANNO
·*·«» St «únJv rarla^a^sr^ûri x^crXxal, ni eηφλσα· km , U 'form Argjri ; tf it findent CMMI'TI
·fûr roraûrn · ni â«' ^«pr/av ni αν<5ιμ<τζ-
o?x»« iç Tttte αμβ»λXβ-αμξûî{, x. rotte ôtiJté»-
aôntC, Xj ^ρασανηti, X, μι,ι'ι* Ληχ/ν tri teu-
n»vjramrwe Qorne, xxu3xru ctaixrw/xavTwv ·
«pae/ni^f γίρ ή fteerXwe μν, 7»ar χ, wv Bcr«>·
^ην va» Γχμlîpiv/Jao «p^upoû , χ; niv Rifnt svv
iMlivii ulw IxexAnfctw hc txjv tuAexav · M it
Orx« rnf Totjaimf μηθ r.SiK-
Tioη ζ. Tcûtm » 3w«Xix>ι, χ, θi<» γρηφή·
K«πi γ«γν τ·ό «oT«φ«ηpî «»<>«-B/am . Mmfe Juin inJifl. -j. Et bac quidem
μi>, βοηπι ni êπιβίζ a τουπόι^i-
μ^εpτ «ç à «te trv recno ?ôð<rcv Jiiewô-
Πi , i etûnti rtre varweaer Av opitμ^oi tux rapa-
cia ni» «pas /LtetXtwe ext<-«? μ>^, ca τλ μ<-
ctxprM «v<5«ματ< ò»o3λχ^»)σβν ' txeiOw
Si xem> iήν ηπτηρν ήμ/ραν, i i! iîφ &Tη μ^
J-Wç úkýoIK «βιομαίχ-
>
aSl. St τ>ñ repôrnç J'aX/a μχvχ, xjt?' m qpi
ή ?»c χιμvνtik cwdiou rX^wcs χ,χγw. ?n>at μ<λ·
Λη xaru π cusuSri »»' dXpaarH τοJ vλη^oiA, «
χθιμ< rtedàtt ni euri àrtfiûç tyq βυθii iγ·
yfxi^rn · Πpβi Si φ' ηβ nun γχθip^64* 7A·
βσανηi qpi nuetinvit 7αβ , i lβvλτ/ rte την
ηύvnu m'nrt» SiStutant' *i St mpunnivn/ toupi-
φο^tk v<pc T^r Suansflut itaritu ήγγρχφav qiq
pueapaô ti xetwtetbàtr «M* à» &xyî< r<û ^ap-
tvφuλβχβi avtnûw ctxprtn r<c Jqrxtn rdn
TχλικβύΠi του Stou upvν OλβτφημIKφvtnv ' q'J
atC μv.μNtrpβ» xanyiuεiv ' itî St yveirxHv , arr
Iranî lit r<oct> r^t^pxr roû cîrewrvç μη^ôi , ««θ'
ηv 'α'.OioμAτi>ήτηβ? οι xani tî θp5oφoξου xcroic
ήλβτφημM-οrnc, συμχορχαα» n?c σημ/cat euvr-
^βζ·tm ημ/v βρχπpΓiπ, χ· oi c^fourni x/v-D
η μpρνoλZπ>, vt' at βργητAτχοοi , ajMuv·
Atvν ô Aθηνών Σό^χιλλ^ , Mixxήλ Σu-
λ<ιου xj Σ,ύγχιλληκ , Νκόλβοi E:avR«s qpi'
Σύ^χιλλο , Δημή&& Kagiac <φi A'pχατη-χη·
Πβ>λ>* Λήμvου, Κοçaiiat, A'r-

Uq Athemrûm A Symeliûs ,
Michael Sylsi fie Syocellua, Nicolaus Eucha-
me fic Syocellus, Demetrius Caria fit Archà-
epiteopus, Paulus Lemni, LcoCotradua, An-
tonius Zicchic.

fcÿ» AD PSEUDO-SYNODUM CONSTANTINOPOLITANAM

1 Sai Mickrit Centiann nmu 1054. ctitkrnttrae.

ADDITIO.

i» s«vri-
M·β ph
»·«.

T) farda k>jn' aila ex Alleit differtetnt dtEeé OriaAelee petrnnkat iriüt. ttm· fitiffit ad
Jⁿ jikn/ totiffieA Gmcor. attepia Lekbtm tn coUe- Pttinme Aatlatbtmme petrianlma Grate (f Latine
Siintftn retint. Omifit tnedlonlnerti, ^»et Mi- e^Uket Cetriernt Menmeonter. Ltittf. Gneta Teœ.
theti Cerelernt dt rckne e Je in n rntlte gtfü H. pag. tôt. tf Le reprafnlatar.

F. trait Patriarch* Aatricbntt*.

aintf/M* val«p%« τ» ΚηρνN^v «V*
rip Avrtaj^an Ttçap^ÜJJ Πiξβv.

I. XjUmquam Diabolus abfittit in(idiis con-
IN era no», & machinis adverfus genus
humanum , beati(lime; fed (fubinde varia i
vitam excitat calamitates , «c innumera
quotidie contra homines commovet com-
menta , per ea omnino nos quaffare ac de-
jieere moliens . Et interdum quidem alis* ,
plane veto infinitas , diverfifque temporibus ,
procellas vite immifit . Nunc vero poftquam
tum Hereieoo amota funt fcandala , tum
orthodoxe fidei fontes copiofe & uberim
ad fines terre diffluunt ; homines quofdam
exfecrandos , impios , & quo non eos pio-
rum quifpiam appellaverit nomine , ab Oc*
cidente in magoam hanc propulit civit<em !
qui quidem adventus fui caufam prxtexe-
runt , a Papa milfos fe effe ; verum Argyri-
doloſis faggeſtionibus confiliiis ad imperia
tum urbem venerunt , ubi ingentium fcandalo
rum cauffas tam io aliis quam adverfus iplam
pietatem dare conati funt.

II. Ac eorum quidem dolos alios , cum
machinationibus perverfis ineptifque , quid
attinet enarrare ? Utque linere quas ad nos
& ad potentem fanâumoue noſtrum impe-
ratorem detulerunt , confiâe exfliterint , ti-
gillorum fraude & adulteratione palaci fig-
mentum convincente . Quod autem ordine
poſſorem eſt , magnitudine maline ac ne-
quitis primum , id feripto repreſentabo per-
fectioni tue.

III. Poſtquam deprehenſi funt fraudolen-
tam feci(Te profecâionem, litrafque finxifte
varios quidem fermones fuperbia , & confifi-
dentia plenos adverfus rcâam ôdem addide-
runt ; a nobis depravatam effe orthodoxum ,
cum in aliis, tum in eo quod Spiritum San-
âum affereremus a ſolo Paire , non autem
etiam a Filio procedere : apud fe vero hoc
fanum permanere ac firmum pertendentes .
Jaâanter etiam dixerant fe profe&os ad no-
firorum eorrecâionem , non ad perverſionem
fuorum . Et nos quidem eorum colloquium
coogrecffionemque detre&avimus ; tam quod
certi effemus illos ab impietate dimoveri nou
poſſe ; quam quia fine beatitudinc tua , es-
terifque fanâiffimis Patriarchis , hujufmodi
de rebus verba cum legaris Romanis com E
movere , putavimus & omnino indiguum et-
fe , & confuetudini , que ſuperioribus tem-
poribus in hu(uimodi obtinuit , contrarium)
ac minime conveniens.

IV. At ilii , qui majus quid prioribus vel-
lent temerario confilio audire , & poſttriori-
bus prima fuperare , ſcripturam contra nos
depoſuerunt in rryftica magna Dei eccleſia
menla ; alia quadam eorum impietatis ex-
ponentem deliramenta , quaque tandem fubji-
cit anathemati omnem eccleſiam urthodoxo-
sum , quod qui in ea lunt nolint barbas in-
flar Latinorum radere, nec dubitent oblatio-
ne» umere a presbyteris conjugatis ; ad

O T T«Mttri«en X«θ* xjuJ IiA XΛ «Φ
χαηι τν" α»θρβχη· flUK · xmiρôf μηχατη-
ματ»?, μκM^θηη" «Marv «>»« iiffitpaa τ i
Cip ηje βνμφοράι, ιξ μκix xe9f>uklu> n» «ni
©uJ «vθρνixβv «ratxrrav ZφΔριμαηι i, «ntewfl
niait rom* ημβ xj x«nC«K«r/χημχ^A'φ*'
Mj αΛ·π iS «>λ« , μv&κ Si vJimt , < «ni l)Sp-
φo'ρβ xafpât, Tb(τ^χημi*ç TjS fiif taity&pi . PU»
Si Stt G to e/psirraiv («ralair ^e^awtftt rxatv-
Iβλβ, ιξ αi τη op^oiβζ/a rnfci α'φ^ôκ >Ç5«4x-
X«Sc « ηi τη βZηνμ^η tygppwn ripant, ârSpat
rixat «lo^oreciBÇ ιξ Suanfiui, xj τι yap k'xerrç
dCrs/J^r τν'τν e^erajudwHC* ; exe riit itrtt&tμô-
pat, Ri t{u μτγχλέτιλη ηότίνv etuniXatce , «r-
τZ·v μ%l τη au'nfr «φ/ξηκ «ηφβ/^ôκ † »«P«
. Π<χ« eeoraxw^απ, «M« τ>7 4Û A'ρpupaio
Xfpait όπν^ήχρκ xί »vμ3>λβi7 , w n 7<ô βτ<π-
Cx/jg xoXtr σοη>μ\$M , xj μτ^X«iv rxwJcrXaw -
φ·ρμ« , ««n» n «AXev , xj a«nr Tōη £<ηÇ«ia&aÜTK
Savat rrvjgrwntc.

Taç μ\$ «»ac âo'Xvç, «J tuç Jurpaxac ιξ nt/ip-
Γα suÜtiiv μηχανai , xj «k « Zxsorperrv epecn η-
μά , xj «pac m xpantioi rter ημôτ αυiaxp'â'
npa γρχμμητη, τ>χλχτΑμ\$χ ινύγχιιντ» rie nfr
erpayrie» s'xrl/vXç ιξ *apexor»rwc ^gppüllu» Z-
χιλι^εββτκ t/u rXe'rdCenr, ri «v x^ Ιοτ^β/μχτ
»Si Ta fty τ>ξ« πλΛ<η>7o>, τ^ Si μιIT9a τi χ<-
χ'α Ç wmtian «qvetywy iπ, τβη Stâ Γρβφöi χ<-
p«η'«« τ» ση πλ<»τ>χτι.

Ω,χάρ ης τίν «φ<v SoKipâr ventra^ot, £ τι
γράμμηχα aXArAfasai s'apddxrai , ιξ «>Δβ
Si...λόγ...φχτ^4^Al ηγ ' ' μνηκ χ<τη τη cp-
^oiβζ» TiHv t/wrj^epdCogn· tap ήμi» [ty Sttf-
SapSxt n èp^iSofyv, nro α>Αβ, RSM Srt s'a
tv TaÇts μόηι, α>λα μη ης Ιχ τν uii tv esrto-
μ« τν e^rav svv>pdCtoScu † lap leutaTi It
ityüi tot tfanaiijfyτ* τ>»· ιξ âvepâ^paurw· i-
χ·μχ<ζνν Si, wi ixi Smpôit'ru nîr ημφMî, ex
rx' aixfiaa βφ<χvτν^ ömÿh ptql t&m
(uinJr aiunvjfita fapaTDaâ^i'ai ιξ ràü cir>tÇo †
Stan n â^un^tw t^tr «v'tv τη luv^9U«c
Ttxitâai· xj art ifit rA afs pwut^inmn , <?
φ· âi&v d^Mfvrny «resap^b», x>eJ «vtyuv X<-
wirW)M,n>c τη Παμη «huuvhv, ιξ
âta^aa !λ^ t « Tρ xmit^v ara» xpirrt dr i*Γ(
T0/erwç xpsrmratrp deeroev xj βχαπιλ·
ληλνν & μιζ<(i\$1.

Exaerar Si ιξ (μι<ç>vη nîr mperipw /3uX^A^C*»tc
THmdLras^suA x, v7 inipatf unpfilAtâat ni «p«S-
nt θiλχτβoπi, γρβψia «θ' ipuit d> τ/τι μι*
>«Xjk t« θ«» Zχχληφ/β μνταρ ÇexiÇx «xr'icr-
w. >λ« τi rmt τη «öiiv Âart0<éte Su^tiatn
XtpfaarV) nXÂnrra» Si vëratr Wtû nJr ap9^
î^v» ι>ιχλη·lavt ti(μ^η rw xti^sewç ra^erX·*
alt»i nSr ce out/ n7ç Aertrarç ^vXim^êv» fyffa»
pin μiô StaxtJCf^w μβηλβμiβτM a^f^apât
«v»

..... krr CONSTANTINOPOLITANA. monomach? » A. 8td
 ..... «te «ptr^twwv >>> «μ»χοηiv, >>> «| οζνμ» A hzc panem fermentatum uffera.lt ; item in Spiritum anno
 *.. ■ μβρρχ xtCMK μ' ta Tṽ rapoi «. T» ο' » > «.. iandum a patie, Ftlioqua ptocedctc , fed a CHMUT' foje Patre.
 ix jxovM ri ixeepdsOer Ar^a-n.» rarrAE'-
 μ « ri z^isr, <'>βθ>μ«ττ.
 Te pci a» αμπιον Itu, xzrratmSliret tēu' e<rt-
 fili nūntt rpicilu., x. μ>i J'ric »4*» ripuJx
 i'λAρν· aie // rin i , ltd ri iC φ<>ρ* i <
 >v αφκ β>·v rnJr x, nSv iβ\$-μβφμ* valvruv u-
 xejraxevwv «χβηθιαατ «orta. α'λλζ μζ* -
 na, xaθ' ήμῶ, μαλλι» Sikatá ηi» »ριMβξ<» »β>-
 η·» ce τη μφ<λρ τ· θ> «xaXvri'f Oλανφχμ>
 rragvme, xpuiirOau', «x<xàçc*»pu «μα>· v' «μ>
 vχατιαλ>» safç Ca JsiutA> «<βρμ(α' mpaçBdecens duximus ; ne Romanis scandalioium
 7<p nṽç x^·-i, x. · «ρυτAκ» A. «ς η» ηνṽτηθ>
 qη άoxTsv, xa>xtXX«eav τη c» ^vυρ fxaAqri'ec
 < «πφτ·» τι pi>çç ri Πβ>» « iuurir étwctXu.
 TηK Si iJ\$ «UijJ Iuxiμ att>tu n rlu ήμνν
 ^Aztφημ/χτ, iC rie t>?r «<i3i x^* nia opθ<i-
 ζυν t'x^f<csxç <>σΓβξ< CxerAixi Cv tJ
 μ/γβλμ ctptra», όχιβχλομ^i α>χ3ιμχτι · τ·λλα
 uús Tifr Ir j-ρχφΓi ntente (βιθινηi, xrei
 tu si; ·ψ<» χμΓ» «λθ<», < τ>Γi η β^λ<i nSv Cai
 «ctjT, xj τη i>βτροφη ri iγiη ζυλ3·Aχ <ζ>ηiζ<.
 s?at zepum'remc· aie Si ix »W^s>», «M< xJ
 ieuTUi f, μη vxu<rs>ur vte) Tant
 ηχλήμ\$M iJmxiAa», fk si xxrn Inc auJnS>
 φημβμ 3M^r·.
 K« mint μζi «vtp x<5' χμ<» · xempóc i-
 rntiūpnrt. awmfjfyj nr tuc rat) rin, x, tp^ cJ
 nAndniri. w*urv> μθ>. ait ti aruric όCpuK ημ>
 xervanâr. rn> yip t>» nu/ripv Ttân>gt « »H-
 θ>μ<3<» âArvps> Si , ak ri 'pSi Xcysy, i xpd-
 0aX^* erppsc xJ χτιόμζ<^* «wtntuat^nr@* h et,
 ffepemt^CST^* xxd ni> JixtXfW> «C ?λ<β·φX MX.
 vx ix/cz . irRru It, ait «r n3> apo-
 (ixvn.) fivnuf iūstov x. «znAnp» ht
 river «et Tirus «rè Piune doixerrv ^ρβμαβTB ,
 irxfjx/carwc < Tijç vie μιγχαίλi&β^·v n, Cetera-
 txc Jtzmrxc «ζi,βχ τη> «ec<e^er> Sùc.
 Ti Si »pit rie μβχβφμ·λλυ ηβiζμipχβi mû-
 ri ^pζμμαητ, treJiuiarnt «tnt terra tm epic
 vfix tiw ^ravfu.'iiu z'erreAusav* » A^h. Aperrsc
 rrv·' A4 X^λç/Wr tKaSr, Si i nūm rwc saèc
 & i^p<φi>v<» ·ιμψ®, rp e/η·βμ·«μ^ πλπ·-
 τηti· «C ßληρ9μ·^·^·i vimit ruunt Stu rose £-
 λζββi ffi tfsi rie riuve ixHWi «O/xnsMCaa>» ,
 tpoc i' i «Γζλχ<·». epic i<^, x, otxriec pvpçφii,
 rupzrvt'vHC < χβρζθχξ^i «v7·i
 liçλχ^H> »<ei r· 3ô>μζτ· « <TÙc^u/aa^tt-
 TÛ £ saXxesvsuc If*» · t/riac, <ç ^·..* *9< »>>dE
 4) ce Puy. tia^MCI-v iputyθ^o>, ipμιζη-
 v<v apsc % · * iii^*ΛGB/» »>·.
 re^zr tu> «rdxiws.
 Îl<à U ti «pat ris z^airum vzresup)^ A-
 A^tvJpMc ήμηip· <>mnk·
 wtlhWi Itpsrscd>» iTrpφτ/Ψ » «K d> smp
 ·USK rvy* y^*·
 t4s>p<·*, etfw I^* ·^·α·<· ·^·α·<·
 μχκ<^η · x, ruZ μβλ κβηηη^μvli τη
 γμβpṽ i>k e>taaruAHC η » pH »
 V. Geteruon pretliiifer, rinpiam banc Icri-
 pturam igm fui(le traditam, nec ad noilrum
 ommoo renifle chnlpedum . Id autem tuna
 non contigit , propterea quod palam , co-
 ramque omnibus hebdomadariis fubdiaconss ,
 fle quibufdam alii depofitj fuerat . Sed de de
 tu, qui fic adverfum nes, feu potius adver-
 tunt Orthodoxos omndx. in magna Dei ec-
 clefia blalphemarant, unionem fumere , in-
 vchatiav>» safç Ca JsiutA> «<βρμ(α' mpaçBdecens duximus ; ne Romanis scandalioium
 7<p nṽç x^·-i, x. · «ρυτAκ» A. «ς η» ηνṽτηθ>
 qη άoxTsv, xa>xtXX«eav τη c» ^vυρ fxaAqri'ec
 < «πφτ·» τι pi>çç ri Πβ>» « iuurir étwctXu.
 TηK Si iJ\$ «UijJ Iuxiμ att>tu n rlu ήμνν
 ^Aztφημ/χτ, iC rie t>?r «<i3i x^* nia opθ<i-
 ζυν t'x^f<csxç <>σΓβξ< CxerAixi Cv tJ
 μ/γβλμ ctptra», όχιβχλομ^i α>χ3ιμχτι · τ·λλα
 uús Tifr Ir j-ρχφΓi ntente (βιθινηi, xrei
 tu si; ·ψ<» χμΓ» «λθ<», < τ>Γi η β^λ<i nSv Cai
 «ctjT, xj τη i>βτροφη ri iγiη ζυλ3·Aχ <ζ>ηiζ<.
 s?at zepum'remc· aie Si ix »W^s>», «M< xJ
 ieuTUi f, μη vxu<rs>ur vte) Tant
 ηχλήμ\$M iJmxiAa», fk si xxrn Inc auJnS>
 φημβμ 3M^r·.
 K« mint μζi «vtp x<5' χμ<» · xempóc i-
 rntiūpnrt. awmfjfyj nr tuc rat) rin, x, tp^ cJ
 nAndniri. w*urv> μθ>. ait ti aruric όCpuK ημ>
 xervanâr. rn> yip t>» nu/ripv Ttân>gt « »H-
 θ>μ<3<» âArvps> Si , ak ri 'pSi Xcysy, i xpd-
 0aX^* erppsc xJ χτιόμζ<^* «wtntuat^nr@* h et,
 ffepemt^CST^* xxd ni> JixtXfW> «C ?λ<β·φX MX.
 vx ix/cz . irRru It, ait «r n3> apo-
 (ixvn.) fivnuf iūstov x. «znAnp» ht
 river «et Tirus «rè Piune doixerrv ^ρβμαβTB ,
 irxfjx/carwc < Tijç vie μιγχαίλi&β^·v n, Cetera-
 txc Jtzmrxc «ζi,βχ τη> «ec<e^er> Sùc.
 Ti Si »pit rie μβχβφμ·λλυ ηβiζμipχβi mû-
 ri ^pζμμαητ, treJiuiarnt «tnt terra tm epic
 vfix tiw ^ravfu.'iiu z'erreAusav* » A^h. Aperrsc
 rrv·' A4 X^λç/Wr tKaSr, Si i nūm rwc saèc
 & i^p<φi>v<» ·ιμψ®, rp e/η·βμ·«μ^ πλπ·-
 τηti· «C ßληρ9μ·^·^·i vimit ruunt Stu rose £-
 λζββi ffi tfsi rie riuve ixHWi «O/xnsMCaa>» ,
 tpoc i' i «Γζλχ<·». epic i<^, x, otxriec pvpçφii,
 rupzrvt'vHC < χβρζθχξ^i «v7·i
 liçλχ^H> »<ei r· 3ô>μζτ· « <TÙc^u/aa^tt-
 TÛ £ saXxesvsuc If*» · t/riac, <ç ^·..* *9< »>>dE
 4) ce Puy. tia^MCI-v iputyθ^o>, ipμιζη-
 v<v apsc % · * iii^*ΛGB/» »>·.
 re^zr tu> «rdxiws.
 Îl<à U ti «pat ris z^airum vzresup)^ A-
 A^tvJpMc ήμηip· <>mnk·
 wtlhWi Itpsrscd>» iTrpφτ/Ψ » «K d> smp
 ·USK rvy* y^*·
 t4s>p<·*, etfw I^* ·^·α·<· ·^·α·<·
 μχκ<^η · x, ruZ μβλ κβηηη^μvli τη
 γμβpṽ i>k e>taaruAHC η » pH »
 VI. Atque hzc funt que in nos malus
 machinatus fuit. Que fermone communica-
 mus cum tua peifeatone . Primo quidem ,
 quod ejufdem eontumelic nobifeum paticeps
 fis . Perfuauiam quippe habemus te noftram
 loco tuc ducere . Secundo vero , quoniam
 reda dodinar cujus firmum prefidom es ,
 ac ptopugnator inexpugnabilis non medio-
 criter probro affeâa eft , atque blafphemia
 impetita per impios Immines. Ad hanc , ut
 eorum, quz acciderunt notitiam, fcientiam-
 que plenam adēptus, π·foete a Roma ad te
 Diner· hifce de rebus advenerint, reponfionem
 confiderate ges , dignam magnanimitate tua.
 VII. Porro epiftolas iftas ad beatiffimos
 patriarchas , omnino confirmes huic ad <an-
 ditatem tuam miffi , quia neminem ieligio-
 forum , fideliumque invenimus, qui deferret
 iis, ad quoscripti funt, tu· mifimus per-
 feâioni ; quo ad illos trafmittas per ali-
 uern pium , qui ad loca illa proficifcetur .
 Irterea propriis litetis , admonebis , at-
 que excitabis eos , ut telum divinum pro
 redo dogmate , fti inculcata finceraque no-
 ftra fide affuraant, utque fi forte de iis, qu-
 Roma gefla funt, incenogati fuerint , coi-
 veniens ad eos, didumque, ficut declaravi-
 mus, dentyefpMfom.
 VIH. De ooftri aurem ad fandiffiomm
 Alexandri* patriarcham literis , ctiam ad
 fandiffimum Jcrofolymor. patriarcham fcripfi.
 mas; quo fi tpe naocfici dqu potueris facili,
 tatem illas mittendi , ipfe ad iftu beatiffi-
 dioem dirigat . Et mwc quidem urgente pro.
 fediooeut iuam fandiratis tu· genero, pan-
 en verbis, ac obiter que evenerunt enarra-
 vt-

—vunus. Poſtea vero, ſi neceſſe fuerit, ſiſſius, Aci> fvtntytp xarro vdpato tu tfeyat^/sCHtI«ζ>il--.....
 'hktti •Per,uf,lue ſeribemus ii* de rebus » necnon
 Ciw«. mitemus ſcriptura, quod *adverſus* nos depo-
 ſitum fuit in myſtita, d.vmaque meni. Ex
 quo difees iſtotom in fide perverſitatem;
 quodque omni imperitia & ruſticirare, im-
 rao, ut verius dicajur, ſupore, ac dementia
 conferti fini.

Dominus io proſpera valetudine confer-
 vet perfeiooein tuam, orantem pro nobis.

St nn χα<τύπρ-v cuetnpav, «. βίπνπι
 -, Αήβν<, itiCfAvulu wdc tt v*tf rarurV^ura- ...
 . , ^ Y - " - ' T?«>it
 Tara, τι i/χτροφβν rénar rtti w vtrv* x<t «Ç
 βμαθ/βι t^rnc xj arj-po/x/aç, voMiS, Si <xhv ,
 evxiâw'xi >ç αφριταύχ τιπτα^ρνντι.
 O χι^/φ* C* ύγάχ S/χφολχζαι ni> tñjr πλ<-
 Ttiru, XχβpE>iv όχιρ όμνν.

CONCILIUM NARBONENSE,

i> treag* tf peut confirent* ell VIII. Kilend. Septlethr. Annt MLIV. Inditl. VII.

Ex archivo archiepilcopi Narboneofis edidit Steph. Balucius V. Cl. in opere
 de concordia facerdot. & imp.

P R. Æ F A T I O .

A Nno Dominiez incarnationis miv. Indi-
 âione .vu. Epââa nona, concurrente v.
 oâavo Kal. Septembris, conventus erat apud ur-
 bem Narbonam, decein venerabilium epifeopo-
 rum, Bernardi ſcilicet Biterrenſis, ſit G interii
 Agathenſis, & Roſlagni LuAevenſis, ſit Arnaldi
 Magalonenſis, Froterir quoque Nemaufenſis, Gui-
 freda vero Carcaſſenſis, immo Brengarii Gerun-
 denſis, Guifredi Barchioonenſis, necnon Guillel-
 mi Albienſis.' inter quosfuere legati domni Guil-
 lelmi Urgellenſis, videlicet Brengarii, ficUgonis
 Utenſis. Prefidente domno Guifredo prediâr
 urbis archiprefule, cujus induſtria predida lyno-
 dus, opitulante Petro Ramundi comite, atque
 Berengario vicecomite, cum abbatum & clerico-
 rum ac quorundam nobilium ſit ignobilium, non
 minima multitudine, ad confirmandam pariter &
 cuſtodiendam treugam & pacem., & dilcâionei
 quam univerſalis eccleſia unanimiter inſtituit, &
 reformandum ejufdem flatum, qui a pravis con-
 culcabatur hominibus, Dominicis obtemperantes
 juſſibus pro temporalibus commodis eommiſſe ſibi
 plebi impenſis, a furno omnium paſtore, ut <ter-
 na prarmia mereantur adipiſci in ſecula:

CAPITULA.

I.

t dr Primo ergo omnium inſtitutionum no-
 TREucA.ſtrarum> qUX ,n hoc tomo ſeribenda ſunt,
 monemus, dc mandamus ſecundum pr-
 ceptum Dei, & noſtrum, ut nullus Chri-
 ſtianorum alium quemlibet Chriſtianum
 occidat: quia qui Cbriftianum occidit, fi-
 ne dubio Chriſti fanguinem fundit. Si b
 quis vero, quod non optamus, injuſteho-
 minem occiderit, per legemeum emendet.

n.

Iterum mandamus atque confirmamus
 W> treugam Dei, quz a nobis . du-
 dum conſtituta fuerat, dc nunc a pravis
 hominibus difrupta eſſe vitietur; at firmi-
 ter deinceps ab omnibus teneatur. Igitur
 obfecramus per Deum, dc monemus, ut

Bncma Chriſtianorutn, quemlibet Chriſtia-
 num requirat ad malefaciendum ab occa-
 lu lolia quartz feriz, ufque ſecund* fe-
 lix illuccfcentc Sole.

III-

Prxcipimua etiam, ut a prima domini-
 ca adventus domini, ufque o&avas tranſ-
 a&ss epiphaniz; five a prima dominica
 quz eſt ante caput jejuniorum,ufque tranſ-
 adas o&avas paſchz; five a dominica an-
 te afcenſionemdomini, ufqueodavaspen-
 G tecofert . expletas | vel de feſtivitatis
 fandz Marix, & in vigiliis ejufdem, dt &»*Xw
 in<vigilia<landi Joannis Baptiſtc, ve! in<vigilia<
 feſtivate ejufdem, atque in vigiliis apo-
 ftolorum, dc in feſtivatibus eorumdem,
 & in vigilia vinculz fandi Petri, & in
 feſtivate ejufdem, & in vigilia fando-
 rum Juſti & Paſtoris, & ſolennitate eo-
 rumdem, & in vigilia fandi Laurentii f
 ejufdemque feſtivate, & in feſtivate
 fandi Michaelis, & in vigilia omnium
 ^Sandorum, dc in feſtivate eorumdem,
 & in feſtivate landi Martini, di in je-
 juniis quatuor temporum: in przfcriptis je-
 juniis, five feſtivatibus, atque vigiliis,
 nemo Chriſtianorum quemlibet alium Chri-
 ftianum lzdat, neque dehoneſtare, aut
 deprzdare de ſuis rebus przfumat.

IV.

Hanc treugam domini firmiter cuſtodi-
 ri prxcipimus: dc omnes qui eam tenue-
 ptint, & fideliter obſervarint, benedidio-
 nem tempiternâ ab ipſo Jeſu Chriſto do-
 mino dc ſalvatore noſtro percipiant, dc
 hzreditatem xternz vitz fine fine poſſi-
 deant. Illi autem qui rebelles extiterint,
 vel cranſgreſſores, five qui auxilium eis
 in aliquo przbuerint, tamdiu anathema-
 tis vinculo ſubjaceant, quouſque digne ar-
 bitrio proprii epifcopi ſatisfaciant.

V.

Si quis autem voluntarie aut ſcienter
 ho-

ANNO
ciwum

ANNO
CHKISTI

NARBONENSE.

X.
-hominem occiderit in hac treuga, aut apprehenderit, aut castrum cuiuslibet tulerit, aut destruxerit, aut in.....indidam treugam infidiando, aut agitando tacere volens comprobatus fuerit; ab omnibus Christianorum definitum est in omni vita sua perpetuo damnetur exilio.

VI.
Si quis autem aliter alieni aliquam injuriam fecerit, aut damnum: id iudicio proprii episcopi, aut clericorum ejusdem, quibus idem episcopus commiserit, fecundum modum culpe directio faciat per iudicium aquae frigidae, aut per exilium, sicut flaturum est.

VII.
Quicumque vero adpropinquante quadraginta tempore, five ascensionis domini, ve) pentecostes, necnon & adventus domini, qui est treuga Domini castrum, vel munitionem confruere voluerit; non illi facere hoc liceat, nisi duas hebdomadas, eundis scientibus, ante praedictum tempus incipiant.

VIII.
De debitoribus vero & fidejutoribus, ut si contendunt ea quae debent proiciantur ab ecclesia: de in illorum parochia nemo faciat sacrum ministerium, usque praescripti debitores reddant debita.

IX.
Oliveta uamque, cujus pignoris in ipso aquarum diluvio pacem legimus terris redditam, & de cujus liquore fandum chrisma conficitur, necnon & altaria fanda illuminantur, sub tam firmam pacem (laetimus) ut nemo Christianorum eam praecidere audeat, vel ad deformitatem tunc care, neque earumdem fructus rapere. Quod qui fecerit, juxta quod definitum de ceteris, per treugam Dei ea emendet.

X.
Oves ergo, & earum pastores eas custodiant, similiter in treugam Dei permaneat eundis diebus, in eundis locis: ita ut nullus Christianus eas depraedare praesumat, neque illas, neque illarum pastores, laedere, vel invadere. Quod qui fecerit per Dei treugam, hoc totum emendet.

XI.
Pacem autem a nobis fieri a principibus olim constitutam, mandamus, five confirmamus ut ab hodierna die & deinceps ecclesiam nullas hominum infringat; neque mansiones, quae in circuitu ecclesiarum sunt & erunt; neque aliquid ex omnibus, quae infra xxx. passus sunt ecclesiae & erunt, violenter auferre audeat, aut praefumere; nisi episcopus, aut cui ipse iustor, propter suum censum, aut propter hominem excommunicatum excepta munitione, quas infra praedictos passus xxx.

XII.
Conferemus iterum, ut nequis hominum terras, vel res cujuscumque ecclesiae vindicare praesumat, sine dono & permissione illius cujus eadem ecclesia fuerit.

XIII.
Reditus vero synodales nemo laicorum in opus suum retineat, praeter confensum episcoporum, vel clericorum: fed quibus jure debentur omnino restituantur.

XIV.
Monemus iterum, ut nullus laicorum in opus suum retineat primitias, neque oblationes, neque cimiteriorum pretia, neque ova, aut ea quae ad ecclesiam dantur per ascriptionem falis & aquae in caena domini, neque trigintarios qui rede debentur a clericis recipi pro fidelium defunctorum orationibus: fed clericis qui eisdem ecclesiis praefunt, utendos relinquant: necquicquam ex fevo, quod pro eadem ecclesia tenet, minuire praefumat.

XV.
Clericis quoque, monachis, atque fanaticis, vel feeminis, & comitibus eorum, militaria arma non portantibus, ut aliquid ex bonis eorum nemo apprehendat, nec rapiendo auferat.

XVI.
Eas vero res, & terras, ac vineas, & cetera, quae in jus proprium aedominium canonici, & monachi, fundationales tenent habent & habere noscuntur, nullus hominum vel feminarum invadere, rapere aut tollere praefumat, nec aliquid inde usurpare; neque per vim, neque per violentiam, neque per diffidionem ibi ullam hospitalitatem accipiat: nisi permissionem, vel donum episcoporum vel canonicorum & abbatum, ad quos eadem res pertinet, acquirere potuerint.

XVII.
Infuper eas villas, & mansiones, terras, & vineas, five ecclesias, quae a fidelibus Dei collatae esse videntur in opus canonicorum, ut commune inde viverent, quae veraciter fieri potest in hoc opus datae esse noscuntur, nullius persona hominum ausus fit habere vel retinere, neque per vicariam, neque per fevum, neque per baroniam, neque per ullam vocem, sine propria voluntate episcopi, & canonicorum, vel abbatum, canonicorum, ad quos eas res pertinere noscuntur, cum voluntate canonicorum fuorum, nisi quantum praescripti canonici cum praescriptis lenioribus communiter voluerint.

XVIII.
Statuimus autem, inter vos de contentionibus terrarum, & de debitoribus fidejutoribus, Dei auctoritate, & nostra, ut

»I'

CONCILIUM NARBONENSE. SBSJg?."!.'?!: «J.

fir—firmo ex eis vindi&am fumat : donec A miratibus five epifcopatibua degente» fir—
οικουμένη ante proprii fui epiicopi , & poteftatis , micer teneant, atque intente cuftodiant chmuti
..“ cujus ditionis fuerit, prxfentiam veniens, fecundum fuam polle. ...«

eaulam (nam exponat, ut alicujus eorum
judicio terminetur, atque definiatur. Epi-
copu* autem & princeps regionis ipfius ,
quibus eadem res pertinuerit ad diffrin-
gendum, noceat reiiftenti, & adjuvet obe-
dientem.

XIX.

Nullus etiam Cbrifbanorum ullam fub-
flantia<n villani non apprehendat, ipifi can-
tum corpus filium per forfaâûram quam
ipfe per fe faciat, & non diffringat cum*
nifi per direânm.

XX.

«oi << Caballarium autem nemo apprehendat,
ut * redut' faciat, neque faciat, neque
*. fubftantiam ejus tollat, nifi tantum per
direâum.

XXI.

Rapinas & prxdas ex quibuslibet Chri-
ftianorum nemo virorum aut mulierum faci-
at.

XXII.

~~Præcipimus etiam, ut equæ nemo rapi-~~
piat, nifi homo defuper inventus fueritC
armatus. Alefes vero nemo incendat.

XXIII.

Furi prsenotato & publico, latronique
atque praedoni, in Chriftianis nemo auxi-
lium prxbeat : neque ad illud agendum
eum conducat fe fciente, ufque ad fati*
faâionem veniant.

XXIV.

Negotiatores, & oratores qui ferunt
fportas, nemo fubftantiam eorum appre-
hendat.

XXV.

Hanc autem inftitutionem prxdiamD
monemus pariter & obfecramus, ut on-
nes homines & femine in prxdiaâs co-

XXVI.
Quod fi quis eorumdem hominum vet-
/feminarum prxdiaâam pacem ac inftitu-
tionem prxfumptuofe infregerit, & infra
XL dies non emendaverit, noverit (etam-
diu extraneum a Chriftianorum confortio,
& a liminibus fanâc Dei ecclefie fegre*
gatum, donec ei, cui damnum pertule-
rit, duplum reftituat; & poteftati illius
terre, in qua illud aâum fuerit, xû fo-
lidos emendet; & epifeopo ejufdem terre
emendet, manu propria jurando fuper al-
tare fedis, aut fuper quo liberavit, quo
epifcopus juftitiae, quia amplius emendare
non debeat pro tranfgreffione excommuni-
cationis; aut emendet ei xl. folidos fine
lacramento.

XXVII.

Dicimus iterum ¶ ut hxc inftitutio ab
omnibus firmiter teneatur, ficut fuperius
feriptum ed : prxter eos qui de fuo alo-
de, vel fevo, five bajuliaj inftitutoresex-

ticerint.

XXVIII.

Quam' inftitutionem quicumque tranf-
greffus fuerit, obedire nolens fupradiâs
inftitutionibus : presbyter ei miflam non
cantet, neque ullum facrum officium,
neque communicet eum, vel fepeliat, fe
fciente.

XXIX.

Si aurem quislibet hominum, vel fe-
minarum, ab hac die & deinceps aufu
temerario hujus noftrx inftitutionis viola-
tor extiterit : anathematis vinculo feriat-
ur, &a fanda Dei ecclefia procul pelle-
tur, & ab omnium coetu Chriftianortun
tamdiu (eparetur, donec ad fatifradio-
nem indubitanter veniat.

C O N V E N T U S B A R C I N O N E N S I S

ANNO DOMINI MLIV.

A Nno falutis humane ml iv. convenerunt apud E deteflatur, fcilicet ut vinum juris Canonicotum
Bârcinonem Guifredus Narboncnfis, & ianûas crucis fantafque Eulalias feu aliud quod-
Raimbaidus Arelatenfis, archiepifcopi; epifcopibet poffidendum, poteftati illorum iuby.dum,
vero, Guilibertua Bjrcinonenfis, Guillelmus Au- a dominio fui fepararetur, adeo ut invafores do-
fonenfis, fit Betengarius Geruodenfis. Quo in mos illorum ingrederentur, & quicquid deleâa-
conventu lcâum eft decncum R.aymundi comitis bile effet vifui, feu vinum, feu alia anxlibet pof-
Barcinonenfis, & Adalmodis comitiffie, adverfus felfio, fecum diripiendo auferret. Unde placuit
Invafores bonorum ecclefie Barcinonenfis. Em gloriofiffimis Barchinonenfium principibus, R.e-
feMtii f>tri A' MΔηλ ertkttfifafi. mundo videlicet inclito Comiti, conjugioque fue
nobiliffime Adalmod', ut hoc vitium funditus
extirparpur & a poffeffionibus Canonicorum pro-
cul Segregaretur, atque infimulhoc decretum Ita-
tuerunt pro amore fummi Regis* pro redemptione
fuarutn animarum. Qpodita & habet. Inno-
mine divino fmimo trino. Nos divina provideo
te clementia Barchinonenfium Princeps Remun-
dus Comes & Adalmodis Comitiffa hoc decretum
pa-

DtmtMt fUunnli tf AubmJti Barri.
neaea>MV at fair nKxuUt vti [tu fttfif-
finti Barriaewqjb.

a m **A** Pod fanAatn Barcinonenfis Ecclefia fedem
h,p **JIX** exeerabilis penitus 3t radice abolendas
r.» p>> inoleverat ufus, quem facri omniarafe canonea

ΔA2. VICTORIS PAPAE II. LITTERAE,
c quibus ecclesis Stive Candidis privilegia
, Humberti epifeopi gratiaamplificat.

VtStr epifcip*i*, ftrvus frprrnt Dti, diitft frt
tn & epifcpt Humbtrtt, & per nm tclleff
ftnlitrm virgmxm & mtrtyrpn, Ktftt* tJ
Stand*, f** Stlv* C**did*, n perpt-
itIM.

, A^Fficii noftri effedignofciur, ut ea apice fum-
V-e ma apoftolies fedis, cui Deo audore pre*
iidemut, univerfitati ecclefiarum tamquam no-
flris reliquis membris* confolamus. In qua^uti-
que, fi pia & neceffaria follicitudine debemus B
operam noftram etiam longinquis, & non que-
tentibus ultro porrigere: multo magis proptiq
quis lequell*, merito eam debemus exigentibus
prorogare: quia dum tempus habemus, ad om-
nes debemus bonum operari, maxime autem ad
domefficos fidei, juxta magi(terium divi apoflo-
li Pauli. Ut enim ipfe attettatur, qui fuorum,
& maxime domefficorum curam non habet, fi-
dem negavit, & eft infideli deterior. Ad indar
liquidera vifibilia ignis, invifibilis caritas paucis
/ ipatu. * > nora fibi corripit, Ac inde gradatim ad lon-
ginquiora fe extendit. Quapropter fecundum fug-
geffionem tuam, nofter wereodidimeconfrater,
& coepifcope Humberte, ad aliquam temporalem
memoris deceptor noftro domino Leoni, fit ju-
giter in fanda Romana & apoftolica, fed etiam
iupra vires tuas & facultates haäenuq exhibuiffi,
per hujus north privilegii fandionem decernen-
tes concedimus, & confirmamus tibi, & per re
atque propter te in perpetuum, reverends eccle-
fis fandarum virginum & martyrum, Rufins ac
Secunde, qus nominatur Silva Candida, in fun-
do, qui vocatur Bofeus, quicquid auri, argenti,
pallii, feu cers, vel quarumcumque rerum om-
nino jadatum, vel pofitum fuerit, vel oblatum
in toto altari majori fandi Petri, five in ejus
'enerabili confeffione, aut certe fibi, fuifque fuc-
cefforibus oblatum ab inchoatione matutinorum
quinte feris in cena Domini, ufque dum com-
pletorium peradum fuerit, veluti io fabbato fan-
flo ab hora tertia per totam ipfam diem, dein-
ceps ufque poft expletam in craffinutn ml(Tam,
qualecumque, vel quantafcumque oblationes prs-
fati altaris, & confertionis ejus, per privilegia
venerabilis Sergii, & multorum antecertorum no-
ilrorum, jam dida ecclefia fandarum Rufios,
ac Secunds promeruit, retinuit, retinet, etiam
retineat ad perpetuam anims noflrs mercedem,
nominifque noftri & (ervitii fui m landa Ro-
mana ecclefia memoriam illarum oblationum,

A quas eidem facrofands eccleffis per hoc noftrum... 11
privilegium adjiciendo concedimus, & confirma- Cu^t2.
mus, ficut fuperius didum eft: fcilicet ab in- 1>1(
choatione matutinorum quintis fefis in ccena
domini, ufque poft completorium. falva fibi
per omnia, & hoc noftro privilegio eidem in
perpetuum fefervata, & confirmata *. confeffio- 71** *...
ne, & confirmatione omnium oblationum, quas 7777
per privilegia anteaefforurn noflrorum hadenus
accipere, & fibi habere confervetur: videlicet
in die palmarum, in ccena domini, & in para-
fceve, in iabbato fando, & die dominica. Ne-
que enim illud noftrum ita adjicimus, ut illud
antcefforum noflrorum donum inPäliquo minua-
mus. In qua utique conceffione, & confirma-
none nt novitatis arbitramur egiffe: fcilicet
exemplo reverendiffimorum prsdecefforum no-
flrorum, fic copia fande Romans eccleffis, in-
opiam lateralis, & maxime domeffies filis,
laudabili libertate fecundum apofolicam inftitu-
tionem (upplere. Venerabilis apoftolies fedis
cenfura fub divini contettatione judicii, & ana-
thematis interpofitione flatuentes interdici-
mus, ut nullus unquam (uceffurum noflrorum pon-
tificum, vel quilibet publicarum adionum ad-
nuniftratoc, feu alia quilibet, & quantmlibet
magna, parvaque perfona, audeat vel prsfu-
mat, contra hujus noflrs donationis privilegium
cogere, aut aliter quicquam alienare, auferre,
aut minuere: fed potius firmum, & flabile in
Cperpetuum, ficut concertem & confirmatum eft
permaneat. Si quis autem, quod non optamus,
temerario auu hoc noftrum apoftolies fedis fla-
tutum, in quoquam infringere prsfumpferit,
& coadjutor illius in aliquo extiterit: auditorita-
te lands & individus Trinitatis, Ac a portolo-
rum principis Petri, cujus licet indigni, digna-
tione divina, vice fungimur, vinculo anathema-
tis fit mancipatus, & a regno Dei fegregatus,
& diabolo, dt angelis ejus, nifi forte refipi-
(cens fatifsaetst, indiffblubiliter aggregetur. Qui
vero pio refpeda obfervator & defenfor hujus
conceffionis & confirmationis extiterit, poteftate
beati Petri apoftolorum principis, fit precibus
fandarum virginum, ac Chrifti martyrum, Ru-
Dfinc & Secunds, csllellis regni introitum, fic
gratiam, atque gloriam a Julio judice Domino
Deo noftro, vitamque sternam percipere me-
reatur in ircula ixculorum, Amen. Scriptum
per manus Gregorii notarii, & feriniarii S- Ro-
mans eccleffis in mcufe Maii, Indid. x. Bene
valere. Datum odavo Idus Maii, per manus
Aribonis diaconi, anno J. domini paps Vido-
ns II. Indid. x. Decernimus ergo, ut nulli
omnino hominum liceat, &c. Si quis igitur tn
futurum, &c. Cundis autem, &c.

«I» CONCILIIUM FLORENTINUM,

Contra alienatores rerum ecclefiarticatum, celebratum anno Domini mlv. tempore
Vidoris paps II.

Πμ.<» A Udoritate Leonis Qflienfis conflat hanc fy-E fuiffe in ea decretum de bonis eccleffis nonalie-
nodum in prsfentia Vidorü paps, & Hen-
*** 66. rici imperatoris celebratam effe. Cboflitutam Domnum V. epifeopum, quas eft duodecima li-
bri

(I) In hoc forte concilio anathemati «mu- Narboafen Arcbiepifcoptu, ut tradit Operationia Bervngarii Vice»
comitis Narbonen. in Concilio Tolofano anni rojd. infra afferenda, ubi verfa finem legitur: Nu
nr Dei efet, ptrni prnderm*. f**n ranPMMWmesratw, yntw Ut nttit jieltrlttn, Φ* « Ptft TISrt
ont s*. Epifctfii MsrbaMnxatMB, Cr Sinnitatm dTr.

ANNO
CHRISTI
1151

¶ hri IV. In eadem hac fynodo damnatum fuisse A
Berengarium conflat testimonio Lanfranci, qui
afferit Vtāoretn iplum in omnibus conciliis que
celebravit, vel celebranda curavit, cūnā a pre
deceffore conftituta conftitaffe : prneipue que
citca damnationem herefeos Bercagani per iplum

gefta fuerant. Ait enim: *fln* Jettentit Leonit pt*
p* non effugit facettforem ^xo^ne /■. feltciimtm*
tle papam Fifeoem. Sed fndqxd do iac re fende
cotent lpe flatmt, flatxive pr*eeptit, bee ettam tta
/ita a/fue omnium canaliorum fnotrtm tuHtritalt fir-
mavtt. Vide Baronium prsdtao loco.

ANNO
CHRISTI

^'''CONCILIUM IN LUGDUNENSI *

tefe «rjn»

**1831

Gallia celebratum, quo epifeopus quidam pcr Hildebrandum fedis apoffolice legarum mi*
raculofo de crimine fimonte convincitur, anno domini mlv. tempore Viāoris
pape II. celebratum.

H.iaAmdwTTTildebrondet S. Roman* ecclefi* cardinali tub
**11 "LA diaconat, farm Piffior papa ad corrigendae pra-
v*t xfa ecclefi* Galltan* legatam λ Utere mte-
rat in Galliam, Lagdnni concilium congregavit. de
f*» .» anttfatoriUn gefih Romanorum pontificum
* Hnolao Aragpnto congeHii b*c defcriptit Baronini :
Eodem tempore, cum fimoniaca ha:reGs totam
Italiam & Burgundiam occupaffet: idem ponti
fex mifit a latere fuo eamdem * archidiaconum
Hildebrandum ad ultramontanas partes cum qui
buidam epifeopis. Cum autem ad Lugdunenkm
provinciam perveniffet, in ea fynodum celebra
vir/ in qua per iplum archidiaconum Deus ma-
ximum dignatus eft operari miraculum. ReGden-
tibus enim 10 ca fynodo archiepllcopis, epifeopis,
& aliarum cedefiarum prelatis: archiepifeopusvir
quidam litteratus , 6t accusatores pecunia curru
pit, & fibi amicos fecit . Mane autem faāo re-
diens ad fynodum, audaāer dixit: Ubi (unt qui
me accufant? Exeat 10 publicum quicumque me
voluerit damnare.

Arrhiepfco-
pM «iraCūl-
trptUf ā:
■OBMCSt.

Tunc, obmtefeentibus eundis , praediāus ar-
ch dtaconui, tamquam vir dileretus, & fapiens,
convertens fe ad illum, dixit : Credifne , o ar-
chiepifeope, Spiritum fandum cum Patre fit Fi-
lio uoam effe fubftantiam deitatis? Quo respon-
dente, Credo ; addidit archiduconus: DicG/ena
Patri tf Fillo, tf Spirtini Sanflo. Tunc ille Glo-
rio Petri, (y Fili), expedite dicebat : fed Spi-
itum fandum nullatenus proferre poterat . Quem
gum fræquenter inchoaret, & nihil proficeret r vi-
dens fe per divinum iudicium omnino confutum,
procidit ad pedes trehidiaconi , & cooffeffus eft
proprio ore fe fimooiaum effe. Poftquam vero
a facerdotali officio eft depofitus , Gloria Patri,
& Filio, tf Spirited fanflo, libera clara voce de-
cantavit. Quod fadura fimoniacos in tantum per-
terrui, quod praeter alios prslatos cedefiarum
viginti feptem , epifeopi quadraginta quinque fi-

Bmoniacos fe effe confeffi funt, & fuit honoribus
Mbl'ue ulla aiia acculalione renuntiaverunt. Ce-
lebrata Iyaodo , & alia rebus rite ordinatis pē
compolitit, legaii ad Urbem redierunt,

Eamdem bthoriam recitent. Defidtrini aikti Caf-
flnenfili t VFIMmui Malmetbargenfii bibliotbecariuf.

G Petri Domiant in epiftaU ad Dominicum. &
frotret enmi, O ad Ntctitnm papam, bu vtrlit :

Interca tiled etiam quod Hiidebrando Romane Tar. M. y
ecclefir atchidiacono referente didici , hic inle- P.***» *

rete opera pretium iudicamus. Nam cum adhuc
fubdiaconatua dumtaxat fungeretur officio, t Vi-
rtute papa apocnfiatus in Gallias dcltinatus, fy-
nedum congregavit : in qua videlicet (ex epifco-
pos diveillis criminibus involutos ex apoftolica
fedis auāoritate depofuit. Inter quos quidam erat
epifeopus, qui, quoniam per fimoniacam harefim
ad epifcoparus culmen ineptertt, Spiritum fan-
aum verbis cxprmere , quibukmnque lentaret
nifibus, non valebar. Et quidem Patrem, fit Fi-
lium expedite fans ac facile proferebat : ad Spi-
tum vero fandum cum perveniffet , mox lingua
balbutiens tandem rigida manebat. Merito liqui-
dent Spiritum fandum dum emit, amifit : ut qui
exclufus erat ab anima, procul etiam conicqueu-
ter effet a lingua . Hac igitur difficultate convi-
ens , epifcopale * decarceravit officium . H*c 'ct^milmh.
Petrol .

H*c eodem de Hildebrando recitat Wilhelmut Mel- Vivit. Im-
meiburicnfil bibhotbecormi, ex relatione fanfli Hn
D'actur abbatii Cluniacetitit, at'ue in fine ait : Hu «l'ib' Tq
jof miraculis teftis luit abbas fapae nominatus , s,nl.'''hb-s
Hugo Jcllett, qm dcjcSum epifcopuin per loca
iecum ducens , illius rei experimentum fiepe ri-
fit : de quorum verborum ceitmidine dubitantem
omnis Europa confutat , que Cluniacenfis reli-
gionis numerum per euin augmentatum non ne-
(cit. Hec de Hildebrando Wthelmut ex Httgone ,

CONCILIUM LEXOVIENSE

BVIH.
Ce.cit- R.

A Legato fedis Apoftolica coadum, 10 quo Malgerius Rotomagenfis Antilles a Compro-
vincialibus Epifeopis annuente Guillelmo Notho Normannorum Duce ab Epif-
copalt munere arcetur anno Domini 1055.

P Aoca ex adis Concilii Lexovicnfis iuperfunt, E Clericorum libidinem , & alia nonnulla faneita
quas Guillardmus PiAavicnfis Lexoviorum Ar-
chidiaconus cosataneus feriptor, Guillelmos Gem-
meticcafis, Ordericus Vitalis, fit GuiHelmusMal-
nesboncofis poderis confignarunt. Ejus celebra-
ndi caufani Malgcnī abdicationem fuiffe ferunt.
Cupas occatione nonnulla contra corruptiffimoa
ejus ani mores , de maxime contra effrenatam
Cfued. General. Tom. XIX.

fuiffe, aāa Concilii Rotomagenfis tub Joanneff.
produnt. Quod ad potiffimam celebrandi Conci-
lii caufam fpeāat, Malgeni fcilicet depofitionem,
quatuor pccipuas abdicationis ejus caulas rom-
picāitur GuiHelmus Piāavienfis, geftorum Gml-
elmi Conquaffioris nobilis feriptor ; Rerum nem-
pe eccicfiatkarum diffractioem , rapacitatem ,
Ggg 1 vi-

»i» "iS» CONCILIIUM SKISSIWt «40

vita incootiaentiam, & (edis apofolice comem-A fiiiioe vos joAitia» ftmora faerit, conftantes per-
 c mcmnt i F,uw". Legit-... hifcecaulia accederent alias do-, mvoeni ia pane Del , propter Deum damnnas
 quas commemorant Guillclaaas Malmesborienfis filium patui fui, Richard! fcilicet II. cujus He-
 R Orderictu Vitalis ; altera quidem , GuilMmi ro e* iratre Guilidmo Arcenfi Comite aera
 -dium ex recenti memoria rebellionis Malgerii; fuit. Eadem ferme tradit Guilleloma Malmeaua-
 altera vero, inceftarum cum Mathilde nuptiarum rknfis, At Gnilielmus Gemmeticeofis haeferibit
 rcpheoGo, quas paulo ante in Concilio Remcofi l. 7. Hiftona : B» Melgeriut Anbiff'el
 damnatas a Leone IX. cerrum eft. Prières han fiateutagte^t dffipere c*pit , tf infipintia inaut
 verborum ferie profequitur Gutllelmus Piftavleo- Arcbiprxfulaiu" Duet reddidit . Dux ante" Meigfi-
 fis. ftun peat" pian"ora" anuaja ditavit , fpa- riu" l» infula" gu" dicit" Gbtrnecia" nenflr ,
 lianda attenuavit ecclefie" : ra fpvnt" ejut, vcl Jjaedi decreta "etrepellit"u" ftit" MeurilleFb-
 peter dteadut, fed rapacifi** prada Mtefeteytt- fent^i xtutbt milii virtutibut nallnii tra-
 dt" ai"ium fafcintet , **fu" nitidae prelert , didit .
 Jeremie leedr" t'ert etqçehet , fpm. lleerellitet Haftenm Gemmeticeofis. Eidem fuppar Orde-
 prtdipu : fepeaeuere "e"itxi effet cefigetel pri- rlcus Viulis in ea , quam refert ex Guillelmo
 vell" etf" puiltce, De"l fel Jevnù & Utcia" duce lo extremo tum vita lpiritu conftitute ac-
 [ffinu dilgrutie, perlere "eleiet eele" prévite- florum fuorum suacephalcou, alteram depolliti-
 tit vie. Ntcdet" nl" eeele" pelint iergitini, ie- ni" caufam prodiit, conceptum videlicet Principis
 net feitt "etrepabtne e"»l fere eneentte cereit odium adretfui Pontificem , Cmul cum Guillel-
 tf tbfexre : preterit mekfiet iufe"ie ejut eier mo Arcacenfi fratre perduellionis reum. Remits
 Uffeudeketar ei elle cri"iee. Défit iefeptr iujerie edifferit Ordericus. Nn "ultt pelf, alla "lbigra-
 en levi ecclefie" xxiverfelem, rejet telex" Pri"e- vilii" a adverfitali uberta ell . Patr" sa"r"r "ei
 fe" nan ce que deceit eMientix ve"retet effi-ee" Maigrit" Aalenage^t archiepifcaput, tf G"IM"ut
 Apefielici "eeieto fepi- ei Kx"eeet Cencilix" frater ejut, cui Artat tf Cnctatn" Celegii gratit
 eccittu m"t ire. Prixcepi igiter e"edverint je" dedere", "e velat neti" centc"peru" : tf Hn.
 fan "eeitit egi epertere ie cexft precipe. grevte rku" Aege", tf Eugelraunx" Ce"ite" Pentivi
 tit, "eltre petinde fepee"l jxdctil tre" irritet centra «» accerferunt dfo. E(poft pauca. Obfflie-
 tn fe, lepefxit petrñ" npXHco feu&etyueii Ape- nd gravi Caffimfee caercui , ill perjura" Cauelte"
 feliici Ficerie, cexliffae Norvmele tpifeepit junte exulare CMgi, arc m caret vita fu redire ei li
 Cmnmv autberitate" tententia" dantibur "ta"i quad anuferat , pentifi . Pretervu" faecce Prafa-
 centafu. Mauril"vera catbeira liberata providit Cle", g" nec D" devetuli, nec "tbi fidet erat , de
 ex Italia Act. PntficeU fede per decretu" Pepu Apefut : tfMen-
 Hac Piftavinus, qui Hugonis Lexovicnfis ze- rilum venerabile" cenebite", furar "ibi jtt Fle,
 lum eodem libro commendat. quod in ea depo- mtia Itali" tren"iferat, in hce "x/ringavi.

h38h 8> ·δ>"β9·β>

CONCILIIUM TURONENSE,

Per Hildebrandum fubdiacooum, & apofolica fedis legatom, indiAom, quo Berengarius
 abjurata herefi fidem catholicam eft profellus anno Domini mlv. tempore
 ViAoris papa IL

R*Mjiria. A Uffortitate apofolica, per Hildebrandumfub-Dpaniam ipfi fubje&am interdite fubjici . Petiti-
 IrUn ■■ diaconum & legatum a latere, Berengarium nem imperatoris joftam effe patres concilii, una
 detctationem fiTabjuratiooem hsfrefoos, ca- cum Vitere pontifice, judicarunt: ideoquelega-
 >■ pmSw tholic* fidei profelfionem edidifle, fcriptor hujus toe quofdam deputarunt, qui adPerdiosndomre-
 . temporis Guilimundu» Averfanus archiepitcopus gem profsai, eum a captis defiftete monerem ,
 Ub,4, t., teftatur his verbis; /μ/τΛμ μ μ tcciffie perieetu" timulque eidem intimarent, quod fi decreto pon-
 <r>ci. D"ne" pepe" I" Bertingurieue figmnte "ox fut tificis dc concilii non obtemperet, excommunices"
 exertu ddunevit : deinde per hñne ipfe", fci mtoc lionii &interdi&i tentennas metuere debeat. Hac
 . i rg. f". pretfl, de"unun Gregeriu" pipe", tunc " ercbi- legatione audita rex epifeopos Ap principes regni
 dietnu" ejufde" Re"e"t feiit in ceucille Tumfi convenire, quidve legatis refpondcri debeat, in
 civcicit : ipfu"q" Bereugarium, ut vidtiatur,cer. confultatiooem vocari pneclpit.
 rtffu", ecprepr" "enut fecre"nte fetufeae"t", Quod cum faftum effet , potioci parri vifem
 cle"ntcr fufcepit. Lanfraocus agens contra Be- fuit Romano pontifici obedieodum: adeoque no-
 rengsrilum teftatur idem bis verbis : βιηή* in mine imperatoris Ac rebellione abftineodum effe.
 ncillie Tumentfi, cui ipfiut FiEeru interfuere le- Huic tententia rex Ferdinand»» ecqñiefcens, re-
 geti , lete tñi tñi epfle icfnienil perte" tue" E fpondit legetis fe effecturum quod Cedes apofito-
 \$N«n cu" de/nindem fñctipere nneueret, centff- lice pnacepiffet. Hrc ex Joanne Mariana, allifvn
 fut cert" etnmlu ce"u"ne" ecclefie fide", jvra» fupra recentitie, Baronin sono tojj. num. SJ.
 fit te eb ille beet ite crediture", ficut in Ae"ene de feqneocibos.
 cenctlii tejer^fecftfupcriui cneprebntu". Ad hanc
 fñrnodum Henricus imperator fuos legatos mifit, ad Atk Chr.. iojj. n. j. Rtf.
 per quos conquerebatur, quod Fcordinodus Mu Quia tam in Chronico ViadoelaesA, «asm ia Malle-
 jaot eggeffe M Legioni, rex , dctretaret Ro- acenG a Labbo in BibUceb. pubUcarisGsMittHuTwo-
 mano imperatori parere, fibique contra jure mo- nanflr cuaa pñfanci anue enajeuticar, a r— aal ffa-
 remque majorum nomen imperatoris arrogsret. tenria, quas ab eo calcato nñ recedit, Bereoidas reit-
 Quas cum inuiftata edent, petebat per eodem byter qui Hemanai Cbroaicon continuavit, quiqu" li-
 legatos, eum , fi non monitus a captis defifte- iad ia sanam fequemem ddicri, nos abdacert aca de-
 ret.excommunicatione percelli, univerfamque Hif-

vieton
FU

COLO N 1 E NSE

Nawaicos «t. imp.
HCN* I ■ «ANC

t>ta. SobCiacooas crac HildsbraeS., ot cetera *r-
KanMMia liquet) Tenait «a* Pape (aemfe HiIMtran-
das , dIAus psdsa GrcgorIM VU.) <«- < /me it Cm-
cihil «Mteffag. ad Aþþþi fai aetheaea mafaiit. le-
mgariat fiitt fanvi ipse fntntian terrent, aaa-
aci fewea mit terni itfrnnmi . emvenere tt^u-
vit. Ef>4 Ifi/utfat Carateafeae Ililicitt Fulbert.»)
prti4ra& «feart. De eaiMa Syno4o Toronenii hac bab-
bet Aacormos CbUttetianM ta Opofailo fe Multiplici
Beree»r|i DamoetlpM , mm MLXXXVIII. compotr-

tii

4Kat tanaitae ata fe «taratfe ftanfet HMraui «a or
dm «feMCMf ferfeufe, /ofeu ijt (MMR iuk Vifeorv 1L
Papa) -dr tfflfei ctMfeae refesat hiw/ii Mu
«yltr» ('4 ** » Co—itts AafeRTorIMB Fulcmm . at Vi-

NFFWVM «HyWleW <VWfWfeMV . MW »Ap>I-I-M-P I HleU
noofeua Archi4iacooe/r4 a^tri tetafett Aft/ktin, <r-
atralna tyaafeaa Tenait , ta pu iffe^tnu-
errât aftifta freat 4ftiu4tn4i je , caa» fe ftattai 4e-
ftaffte am ppfrt, fub jarejereafe preprint barefta eaa-
tbeanâzavit, fe mmmn - faaEa Ecclefia/Uen 4e ve-
nate Cirferit fe Sangaiaii Dma fe ieiatnr fervata

reütierit.

ttf^t. pw. artcfe eamaa lupfeM wM . «P*
trtalerat, leaeai tffeutiammk -lribieplfS^I, tT Etait-
mua», fai tifttna , tattriuu teinta efi. Has ita-
que Syaodua .mdrrsunqt. pðß Teraarafoai, 4e qua bac
anoo tpaai , aaao fe aaufae lacerlia coocraRta . Ds
Turooenii fob Viâort Mit Daraafea Troaraeafe Ab-
ba-, rufat verb* aaao ML. mm XLV retulia»», qua
bue revocanda

æ æ e?ao;æ æ æ a a & iooüo<j.ia i,xi3<ic3wai

WARELATENSE CONCILIUM

Anno circiter lojj. celebratam.

It M->ß TjEreogarini NarbonenCs vicecomes io queri-Cad hanc querelata interpretatur, ad Raitnbaldom
tapi p>fr £j monit fua de Guifredo archiepifcopo Patri- Arelateaias, fe Ranimai Aqaeniew) & ai tau-
H». bas concilii Totofaoi aaai 1056. exhibits, quatn
legas apud Labbcum Torn. XII psg. 1A. Verier,
edit, oanat fe anaibcnuti devotum a Guifredo
Narbooanfi archiepifcopo, ad patres fyoodi Are-
latenfis adverfarium ilium fuam provocaffe ; fed
illo reeufente fiftere fe jodioio fyoodi, hioc coa
âuvoa £0 afferit, ut ad Romanum pontificem ap-
pellaret. Eo verba Bareagarii, ex quibus Arela-
teofe concilium exculpitur; Bga Berea&ariai pat-
rer ai Leeatet faatuet fevttfieii C 10 concilio To
loiaao tendentes; nempe, ut Baluafus ia notis

ai itatmut apa/beltran, tin libeat antten taravi
Ex his . de tempore eoocilli betat Ardateufis
conyefeura daeitar. Cam enim hoc reclamaret
Bercngarms apud fynodum Totofanam anai, ut
Baluxms in notis ibti. cenfet 105A ab an. toyy.
Aiclateafie baec fynodus , proxime ante appella-
tionem ad ledcm apoftolicam celebrata (haud
multum didst. w

h mu
CmM. m-
•■»».*»',

CONCILIIUM ROTOMAGENSE

Piimum fub beata memoria Maurilio habitum anoo Domini roff>

D E fee rearilie iat fchbit Laarentiat BttfeMiuDcutn comprovincialibus Bajoceofi t AbrinceaA (Lexovienû, Ebroiceni, Safieafi, CoaftaaKiesfi ,
fe faa ai Detnu ertkfie Gallicae* Neateti- elatare. Concilium RocomagenfecelebratumGoiL de caftitate, fe ceteris Patrum iaftitutis fervan-
lelmo Normsnoorum Duce , qui poftea Aaghe dis , Paftorum incuria negiefeis, anao Domini
rex defeus eft , pmfente MaurUto Rotomagafi 105y Henrico L Frauconmi Rege.

MMMMMOKMIMßNIMMMIMIMIMMIMNMIMMHMM—

dun
«VIS.

CONCILIIUM COLONIENSE

«H»

Q|K> auctoritate ViAoris papa Beldninus Godefridns comites Flandrue, Henrico tqfi quin-
quennali coociliau fuerunt, anno domini m vii.

teba>» HAHntaM fe Godefridua coibo Flandri- co-E dicabat; ut perduelles imperii, qui rrnua iate-
JD mites, hofes eram imperiales» e quibus rex flints bellis graviter inquietate potndleat, cum
quinquennale jun GH meruere poterat . Cum rege adhuc puero concilfenmtur. Qpa de caofii
ergo Hanricus imperator morituros» filium fuam generalem fynodum Colonia celebrandam iadi-
poatifiri eommendafrt: ille oeccliariorum effe jc- cit. /n ea, iaqoit Sigabernis. feardalaw y Gala.

- «
 ANNO
 CHRISTI
 f.riia»t anSaate papa Vi&tett ad gratia* HgufrAniom vivo fen GnsteFrHo par eft credere, IIM
 paeta» rrdataetert 9 eaten Miceaat attnu jedaa. tiled aafar non dicat. Baronies saw loj&ms-
 tar. In hac inita concordia redditam faff. Bea mere 11. ANNO
 camsn

ÎÆXC ONCILIIUM CABILONENSE

Anno MLVI. ab HiUebsrndo Mit apofolice* legato celebratam co-firmat canonicis Ro-
 maneofibns ecclefiam de Spinofa.

I N diebat Humbert! archiepifcapi Lagdenenfis, B&ionibus fubjaceat, nifi refipuerit, de feofti ju-
 & Leodagarii Vienoenfis iaffa «ft contentio dicto, cujus bona invadere nititur, cum diabolo
 de quadam ecclefia, Iri loco qui dicitur Spine- tradatur. Signum Gallari invaleris fapradMH qui
 condita ia honore domini noftri Jefu Chriffti, hcc laudavit de feribere juflit. S. Adelardi, S.
 fub veneratione S. Bernardi Vienneatis Ecclefie* Srephani, S, Ugoms , S. Gaalterii fratrum filio-
 archieprfcopi dedreata, in comitatu Lugduncnfe rum ejus Ganerii fupradiâi. S. Durandi. S. Hol-
 regione Anio oppidi, fecua fluvium Ararim, cu- ism . S. Stephani. S. Ebrardi. Data per manua
 jus poflertionir bona quidem Galterius (Jgoni fi- Petri S- Vicnucnfls Ecclefia Cancellarii io Con-
 lius illicite ufurpabat, fed anftoritate fit admoni- cilio Cabilonenfi, cui prêtait Aldebrannus S. R.
 tione iupradiftorum Pontificum Galterius omnia E. apocrifarius , & coofenferunt archiepifcopi
 qua querebat, dimifit, ficut jam multoieos fce- Umberto Lugdunenfis , dt Leutgarius Vieonen-
 cerat , prater unum fervitium in natale Domini fis, Aimo Bituricenfis, Bartbolomxui Turonen-
 flaturum , hoc eft unum porcum trium folido- fu. Item Wido Cabilooenfis, Eufebius Andcfce-
 rum cum 1». panibus & tribus lintrariis de vino, venfis , Maninos Auximorum , item Martinos
 & tribus eminis de avena: qu* vero omnia, fi D'aletum , item Martinos, Cœnoœannicorum ,
 cut prodiximus , dimifit , de uxor fua , & filii Cartaldus Gratiaapolitaous, Poncius Valentinus,
 lui, Adalardus fcilicet, fit Stephanos, & Hugo, Petrus Dtenfis , ueraldns Vivarienfis , dt ceteri
 & Galterius : Si quis vero eorum , aut aliqua perordinem. Anno Incarnationis Dominicę MLVL
 perſona freutaris vel ecclcfiaftica io iMo loco a Jndiâ. IX. epsfts j. Henrico Romanoturn Im-
 aliud queſierit , aut fuperauxerit, prater canoni- pteriore H. Item Henrico Francorum Rcge, 1«
 cos Romaoenſes quorum juris eft fupradifta ec- dibus Februarii.

iMmMBMiaueeaBwuKMiwiMiMsiaieaBswMiseauaBaaaB

EXCERPTA CONCILII APUD S. Æ G I D I U M

In provincia Natbonenfi habiti circs atſti. urvi, pro confirmanda treugs de pace.

Ex ArcMvO srebepiicopt Narboncofis edidit Stepb. 1alufius V. O. ad UK sv. da concord, (acetdbt. dt Imp.

BX concih'o apod fanftum Ægidium petafto , Ddie ufque in perpetuum, nec hospitaUtatie cau-
 •bi fafta eft fynodaUs collatio patrum, cpif- fa, nec ingenio mato infits contaetudinû.* nifi
 coporum videlicet Gallicanorum xxtl; quorum cum oeceflitas coegerit, quantum ad ufitm nata-
 unanimiter confenfus , & par votum, hoc defi- r» pertinuerit, fine deftruâioe Joci.
 nivit, quod hic titulaturn, memorandum man- II.
 damus, cum peridots fuppoſitis. Hi tant. Raim- Ecclefias autem, qus intra caſtellum aut civi-
 baldos Arelaienſis, Laudegarius Vienuenſis, cum tatem fundat* fuerint, aut in villi', vel in agris,
 legatis NarbonenGs prim* prefulis vice tangenti- illi* videlicet in quibus udificitum ad debellandum
 bus, Froierius Nemaufenus, (Jgo (Jceticnſis, non habetur, vel cum quibus feditio non exer-
 Wilelmus Albienſis, Bernardus Lutevcnſis, Ge- cetur, nec mslefaſtonim excuſus ad reparanda
 raldus Vivarienſis, Petrus Valenſis , (JdairicusTri- damna civilia vel communia fieri comprobatur.*
 caſtrinenſis. Franco Vendacenſis, Clemens Cavi- hanc pari coofenſn volunt dt definiunt habere
 loncnſis, Petrus Aqoenſis, Pontius Maſſilienſis, poteſtatcm, ut nemo infra terminum xxx. dex-
 Deodatus ToJoncnſis, Gaucelinus Forojuleqſis, trorum circa ecclefias poſitum quloquam rapere
 Andreas Nicenſis, Durandus Vincenſis. Bertran- prefamat, nec ulli pertan* nocenti aut innocen-
 nus Reeenſit, Ugo Senacleoſit , Pontius Gian- Et matam ingerat, nifi cum tpio termino male-
 denſis, Ugo Dignenſis. Hi omnes collcâi in unum, faſtor damnum intulerit . >Joc excommunicant
 Ule fanctum dederunt decretum. fub anathemate in perpetuam.

I.
 Canonicam promulgantes fententiam , ut lo-
 ca canonicorum , ac monachorum coenobia, vel
 villas facris ordinibus eccleſiarum defignatas, nul-
 lius conditionis perſona invadere teutet ab ho-

11L
 Militibus autem majoribus vel minoribus hoc
 priBcipiunt , ut ab bodie ufque in nativitatem
 fanâi Joannis, ooUua arma ferre prſtſumat qua-
 cumque de caufa. Data pridie Pfeæ, Stptnairu .

;___ TOLOSANUM. SSSffirÆ' t««_____

***» «Wiaman or-ian v - >> — twaiMw maa—~^S~

*■**~» <NIUST1

tr AD CO NCIL IUM A P U D S. A G I D I U M

dw et ftrter tojA iaUtuet

ADNOTATIO CHR.ONOLOGICA .

>> SapH **E** Pochar concilii apud S. sEgidium corn an Aidibus Septembris, IdeA poft die» novem concii
IUUFH •o IOO. a Labbco compofitam, mendofam iio Tololano adfuiAe legimus AoAagnum Lu*
arguit novus oditor Gall» Chriftian» rom. kevedenfe QsoQsooohrantpailpaiudeo deavdr Lu*
peg, J94* b* pianiffimo argumento . Synodus tevenfis «niicopve obiiffe, A poA réunifiions me-
iffa dic pridie nanas Svyaudru, ut ex aâis liquet, tropolitanl aficium osteritque prakii», foccef-
habebatur, eidcmque inter ceteros, adfuit Ber- for dari Lutevenfibus potuit? Mefins igitur alii
nardus Lutevenfis Epifcopus . Sed anno tojd. concilium hoc in anonm toyn. refonsnt. u

«MHNIMBHßPßMMBO

SYNODUS L A N D A V E N S I S

Sub Hcrgualdo xxtx. ibidem epifcopo.

h tee feenii* rtfu txctutnivuttter viwr ilhteet ptr tirittetm medice & etftti tftctti rj /rjl·
MtiviUlui atu>I.

Cmc BHub **F** Amilia Catgucauni regis Morcanue filii Mou- Btroque populo clericali & laicali : Confirmohanc
rici dic nativitatîs domini vificarit Landav- eleemoiyoam, tribuesu Deo Henringoona videli-
viam bono aSeOn, A ut dicitur de virga Aaron cet, dt fanftis prndiAfe, & epifcopo Hervvaldo,
verfa ia dracooem, animus illius familia tardus dt omnibus pontificibus Laudavi· in fempitema
ad fperandum bonum, velox ad faciendum ma. confecratiooe, liberam ab omni fervitio feculari
Ium, A ditatus uns nimio gaudio tant· feftiri- de regali, de cum data communione incolis , in
tatis, cepit bacchari copia potationis, fequeftra- campo dt in Glvia, in aqua de io pofimis . Do
ta dfferciona fobrietatis, in tantum quod imper- clericiis tefitet funt. dTr. Fafto anathematefirper-
feôdi viri amiffa vi feieoti· dt pietatis, devaftave- turis hanc eieetnoinyam ab ecclefia Landavim de
raut unum familiarem de nepotem Hcrgualdi c- a pafforibus ejus data entem besmdidione for-
pifeopi, Berthutis nomine, virum iufsum de me- veturia de confirmaturis in quietâ pace. Amen
dicum totius patrie. Et fiifta tam exeerabili in-
vafione, A fub ala fandorum Dnbricii, Teliavi, CANONES TAAVISINIINCEATI ANNI
Oudocei , & afylo: mifit epifeopos legatos fifos
per omnes occefliae totius fu· d>mcefeos obtem-
peranto fibi infra oflium Teretir , fuper ripam
Qei de ripam T>o», m fimul convenirent derid
mqjoris dignitatis defti tam, quam inferioris a-
pud Laodaviam. Et ia plena fynodo depolitis
crucibus cum fanAis reliquis ad terram, devettia
cymbalis, fimul & claufo oftio ecclefi·, cum fti
piuib fpinis : de ita carens fervitio de peftora re-
manfit diebus de noftibos , iaAo anathemate f>
milia regis & fcqueftraï· a tota orthodoxa fidel
forte. Et audita canta fubmotiooe, A dilatata per
patriam magno ftrepitû & murmure, cœpit sex
lacrymari pro damnatione fanvliâ fua , defide-
rans potius pacem eum fuo pallore, quam parti-
cipftiooetn perpetrata injuria . Advocatis omni-
bus comitibus fuis renuifivit apud Landaviam la-
crymabili devotione, fimul & familia fegregata a
Chriftiaoorum confortio. Et audita ejusprece, de
data fibi venia fimul A familia juoAa cum pee-
nitentia canonica.* dixit rex pofitis manibux fais
fuper altare Petri apoftoli & fandorum confefib-
rum Dnbricii, Teliavi, & Oodocci, de coramu-

Ut

Tent mow rnftfrnw

Q.Anatum eft, ut nicuque ecctefi· now Mn-
O* fna integer abique nilo fervitio MtribusMv ,
A presbyten io eis cossftitnti de decimis , neqhe
Dda oblationibus fidelium , nec da domibus, mA
Mone da atriis, vel bortis juxta «clefts (A) po-
litia neque da praferipto aaanfo ahqaod forvi-
cinm faciat, præter ecdefiafticMD , de fi aliquid
amplius habuerint inter fooioribns fnaprofciprat
debitum fervititun impendant, nt nuite de dote
ecclefi· vel manlo presbyterium eanlum Utera
cogat.

Juxta fyuodalia pnmepta daetwiaaw, uttmlea
mortalium de agro ecclefi·, noque de decimis*
oblationibus fidelium quemquam presbyterum ali-
Equam canium .perfolvcre eogat, nec qsrifqæm ,
cnjuslibet ordinis, Mtf dignitatis , exinde quio-
quam fabtrabat, dC radibitioocm qtsMteanque o-
xigat temporalem. Qmd fi fecerit, cotnmnnioM
ufque ad uâsüdfioMm privetur, (é) W

CON·

J» CaatMM haies retinui, quia jam edideram m -eo CoociUmum Supplanta, t— VL pa» <R. Ceeaum boa
Ipun seperias apud Beloelium Capitular, tom. L pe» iff.

monachorum, vel clericorum, archidiacono
 et titulum hunc uti volumus. Minus volumus. Minus volumus.
 praebyterii, vel facrifice, fenumagistrifecbo
 nullo
 aofit foi, ufibof retinere; &
 fi fecerit exconBlunacionis fubiaceat.

4P VICTOS TOLOSANUM. KimEaSUSé «J»
 IX. A Bernardus Aginaenſis , Raimodus Vafaunſir
 AraaMoa Magaluoenſis, EMaadus Aptenſis, P®.
 trua Rnthcucnſis, Frorerms Neruaulcnſr , Roila- ANNO
 gnua LutaveoGa, Heraclma Biforrcolis , Bernar- CHAISTI
 dus Couveoenſis, Bernardos Conforaocafis, Ar-
 naldſſ Elocnſis.

BUEKIMONIA BEA.ENGAK.ii S. s.;
 okvcmmTM AtodMA^Cr Uibe.
 fifctpe» Ntrimjt» t frtpv»l. l» u^cilu **
 Tato/dw Mu» ArtUtnfi, & fs
 tu Attru/i, , l titoru ftteae
 t»M Cjkrifa n l vi.

IX. Statuimus etiam, ut eccleſis ad iedem
 pertinentes, qux folvunt tertium, aut pa-
 ratam, vel fynodum, folito more periol»
 vaut epifcopis vel clericis. De iis vero
 ecdeſiis, qux non dane tertium, vel pa-
 ratam : tertia pars decimarum cum pri-
 mitiis dt oblationibus, qux dcoemeteriis
 de defanâis confequuntur, epifeopo dt cle-
 ricis affignerur. Simili quoque modo fia-
 tuimur de ecclciis ad monaſteria pertinen-
 tibus.

XI. Item de ecclciis in alodtiſiaicorumcon*
 titittia, uc tertia pars decimaram cum pri-
 mitiis , & presbyterio, & arteris ia po-
 teſtate presbyteri, ad fervitium ipſius ec-
 cleſie, fab epifcopi, vel clericorum ditio-
 ne permaneant. Qui autem contrarii fan-
 Ax matri ecclſie dc auferunt dc retinent
 ad fuum opus alodia, que pertinent ad
 communitates ca^ontcoram, vel monacho-
 rum : nifi refipuerint, dt reddiderint ea
 pncdiâo anathemati fubdantur.

XII. Adulteros vero, inceſtuofos, ac perju-
 ros monemus perdomini obedienciam, dc
 Petri apoſtolorum principis, dcdomini Vi-
 dtoeis, dt noſtram: ut refipſcant a vitiis
 huiusmodi, dc ad dignam fatiſfa&iioem
 fecundum ftſtuta canonum perveniant: dt
 excommunicamas id in futuram fieri nni-
 latentu

XIII. Cum hxtuticis dc cum excommunicatis
 ullam participationem vel ſocietatem ha-
 bentem praecipue excommunicamus : nifi
 correptionis vel admonitionis caufa, ut ad
 fidem redeant catholicam. Si qui autem
 adjuvantes eos defendere conati fuerint :
 vinculo fimul excommunicationis cum cis
 fubditi permaneant.

Qpſcumque ſuperius ſcripta tenentur , confir-
 mavit ft anathematitſvit fanâa lynodus prſdidis E
 congregat temporibus iubente papa Vidore, re-
 gnante Henrico Pio Imperatore, ſub venerabili Pon-
 tio Tolofano comite. Qpibus quicumque obedire
 fiuiderit, domini benedictione & apoſtolica replea-
 tur.* qui vero contemptor & inobediens extiterit,
 domini iudicio perpetualiter fabjedusfit. Firmant
 & confignant Rambaldus Arelatenſis dt Pontina
 Aquenſia archiepifcopi, vice paps Viftoria. Con-
 tignat Wifredns Narbonenſis Dei gratia archie-
 wfcop». Confirmant dommi antedicti epifcopi ,
 ſcilicet, Arnolds Tolofanus epifeopus, Bernardus
 Biterrenſis, Gotherius Agathenſis , Arnaldus...
 Cuttik Gtatrel. Tom. XIX.

ANCTÆ huic conglomerationi vicariorum Del,
 legans ſcilicet fammi pontificia Romani vicem
 obtinentia beati Petri apoſtolorum principis , e-
 juſque vice fungentibus , archiepifcopi: videlicet
 & epifcopis, necnon & abbatibus hanc io lyno-
 dum fandam ſittentibus , ex catholica fide tra-
 dentibus , bſc querimonia noo modica ideo pre-
 ſentat, ut & legatur, & audiatur, dijudicetur, at-
 que definitur . Sed ut plenius dijudicetur , ad
 originem inchoetur.

Ego Beriaganus Narbona urbis proconſul, que-
 rimoniam hanc vobis omnibus facio palam, quam
 de metropolitano meo fratre veſtro habeo ma-
 gnam. Archiepiſcopatus quippe Narbone ſint cn-
 juſdam avunculi mei Ermeogaodi archiepifcopi ,
 cujus in diebus idem epifcopatns' unus erat ex
 C melioribus qui ſunt de Roma uſque Hilpaoin fi-
 nibui, villis atque callcllis ditatus, pnsdiis & a-
 lodiiſ locupletatus: cujus eccleſia plena ciat co-
 dicibus, aureis adornata tabulis & ſcnniis & cru-
 cibus , aureis fulgebat coronis prctioſilque lapidi-
 bus. Canonicorum ibidem multorum voces certis
 horis audiebantur, orationes dabantur, ftomamm
 bonorum operum incrementis ibidem agebantur.
 Caftra autem ipſius eccleſis, & villas, prodi- &
 poſteſtiones, non a laicis fluebantur, fed a famm
 (antibus m ea Deo poſtdebantur. Eccleſiam ve-
 ro illam olim pius rex Karolus fabricaverat, at-
 que in honore fandorum Juſti & Paffons conio*
 crare fecerat, ft eam inclyte caſtellis , ft villis ,
 terrifque locarat, ft vinels , ſicut ft a veterano-

Dru™ «reditur didis, ft ut lexital » regallibus e-
 luſdam eccleſis pnsceptis . Defundo autem prm
 fato divo memoris archiepifcopo, Guilfredus Cer-
 danienſium comes Narbonam adiens, cujus con-
 ianguineam ego jam poſtidebam uxorem, exqui-
 livit utroſque parente: meos ft me iptum de
 prſfato archiepifeopatu ad opus filii fui fupiaſcrip-
 ti noſtri antiftitis, qui non erat adhuc nifi de-
 cem annorum, ft fpopoudit pro eo magnum da-
 re donum inter comitem Rutenis , ft patrem
 meum centum millia ſolidorum. Sed pater mens
 ft mater mea noo ei adjutebant . Ego autem
 amore tanta confanguinitaus dudus, ft fimula-
 tionis amieuate deceptus, fegregavi me pro hac
 re a cooſortio genitorum meorum ; ft nifi mihi
 adqueviffent, arbitratus fui interficere illos. Cer-
 nens enim pater metu me motum, mcque coa-
 tra ſe ita fore molclium, adquevit mes volun-
 tati, ft petitionibus pnememorati Gaufredi, at-
 que inter ſe ft comitem Rutenis acceptis centum
 millia ſolidis pretium pro epſcoparu, dedimus
 eum prſnotato filio ſuo aniſtici aofro ; qui ju-
 rejurando, Deumque teſtando, dixit nobis fuum
 didum firmum ft fidem firmam, quia fi ille fo-
 rat antiles noſter, ot fuit ft eſt, ullum noſtrum
 neque de noſtris non ciTe damnum, neque dam-
 num, ipſius epifcopſtu. Sedente autem illo in
 cathedra, & ſtate aique honore crſieq^, dum
 Hbh filius

—r

^OM

concilium

tj*

6ht «ram ot ipfis «flat mihi tarifa h ar-Afenfi ipsam aaeam mcdamatem coodireffioni if
chiusti m* * *XH* «"r* ceeffiontm boffiam ta-
la » de maoMcarti confinguaaeeem ma' uxo-
ris, a taatt locam hoaoia, la qoo adiutna fum
posera tlhm, ft et mihi aràt taftatat * jevens
mihi honorent team atqse habere: tooc (urgent,
quafi diabolus, fuperbe atque repente exacerbavit
me, ft provocavit ad iracaodiam ft edthcavit
fuper me cafta, venitque cum ingenti exercitu
fuper me, ft fecit mihi guerram crudelem, ft
/nere interempti pro ea ex utraque parte fere
milha homines. Tunc veto cafta, ft villas, pre-
dia, ft poffedioes, qu« erant in dominium pre-
fate ecciefie, fifea ft poffeffioes canonicorum,
ft queque «x communi erant, abflulit Deo ft
famulantibus ei, deditque diabolo ac militantibus
illi. Et ita alia omnia ad laicalem vertit cenfu-
ratu, ut etiam omnes qui ea poffident, quafi
per alodia habent paterna. later hxc autem
Enballum Urgellitentem prelulem contigit mori.
Et praefatus archiepifeopus adquivit illum epifco-
patum ad opus fratris fui Guilielmi, ft fpon-
dit dare pro eo centum millia folidot. Quod
mihi fati liberat, fi meum damnum non ef-
fet. Firmato aurem taoto munere pro ipfo epif-
copatu, archiepifeopus prememoratus, hoftis Dei
ft hominis, ad fedem tuam rediens, atque ce-
defiam fitam adiens, thefeuro quoique, qui a
conditione in eam congregati erant, fubtraxit.
Tabulas vero ft poftabulas ft cruces ft fermina
reliquiarum aurea ft argentea excoriat. Pate-
nas infirper calicum aurea vel argenteas, ubi
fanda (acrificia (umebantur, in manibus aurificum
Judeorum mifit ad deftrueodum, ft Hifpaniam
venundari pro ipfo epifeopatu. Codices sutem,
qui ibi erant variis generibus, non meliores reli-
quit. Sed ita male fuam ecclefiam diftipavit, i at
etiam ft clerici defitut, & qui inibi funt, inopes
ft mendici: ft nullus pulcher tnea apparet. Non
clamydes, neque capas polemitas, nou cyclades,
non dalmaticas, non curebalk, non lignum Do-
minicum. Omnia hsc, qu' a conditione ibi pio-
ra congregata erant, fed diftipavit ea, deditque
pro epifeopatu fratris fui. Infuper, quod pejus
eft & inhonefium, commendavit fe manibus ad-
comitiffum Urgelli. Pro qua re non folum m-
hi, fed etiam eundis noftr* patri nobilibus in
magoom ruit odium. Quo perado, aggregavit
concilium non modicum juxta prefata urbe
Narbona multorum (ui diocefi epifcoporum,
inter quos fuit hic Raimbaldus Arelaenfis ar-
chiepifeopus, & in eorum atque noftrorum
omnium pnfentiam reliquit eundas armas mi-
litarias, ft omnem fieculi militiam, atque
excommunicando mifit fub anathema tam fe-
metipfum quam omnes fui diocefi epifcopos,
qui ab illa die deinceps armis erant fumpturi.
Qui non multo poft acceptis armis ut miles,
non corrigia fuccindus lumbis, fed ferro, ft
debellavit mecum. Et quot mortui, quot vul-
nerati quot detruncati, gusnicque adufti ec-
clefis, & exarfia reliqui, fi per fingula enar-
rare voluero, fortaffe & vobis foret fallidium,
ft feciltus dies quam copia deferri. Deinde
venerunt epifeopi in meam terram, ft me-
tum una cum eodem archiepifeopo firmaverunt
iregnam Dei inviolabilem tenere in omnem
meam terram, atque ex eadem corruptores teter-
rimam iuftitiam facere. Unde idem archiepifeo-
pus ft ego hanc fecimus convenientiam, ut de
eundis quz emendata fuiffent per ipfius tregue
fradioem, una medietas fuiffet praefatas ecclie,
alia mea pro exercenda ludioa. Ego autem con-

finis ecclefie. Sed tife non in ejes covdiriffa-
nem, fed in dettrufrmm mifit; qeta ft ab ce-
ctefia eam abftuht, ft mtiitibos ner folidatas
tribuit potius, quam decem millia tolidoes. Qpa
data Dieo ft foetider firmata, qui primi eam
fregerunt iu ooftra patria, fui milites ex fuo
cxienteacalello, occiderunt unum militem meum
io treguam Dei, ft retinuit homicidas illos, ft
nullam quivi ab eo imperrare jullitiam. Deinde
Petrus Raimundi Biterrenfium comes in treguam
Dei violavit ecclefiam (and. Mane, coenobium
lori ele&i, ubi mirificum habetur lignum Do-
mmicum, ft extraxit ab inde duos milites in-
natos atque innoxios, ft unum ex cis, qui erat
Bomdanguineus meus, pependit io Hgno, « occi-
fit, morte crudeli quafi cieptem. Unde idem ar-
chiepifeopus talis fuffragator extitt, nt etiam
faailegos & homicidas illos in lua fe mittentes
potefitate patrocinauit, fuffragatorque. eorum ex-
vitri; & in eo ulla non valui invenire*, iufti-
nam. Pratterce (aeramenta qu« mihi luper fan-
da altaria manibus juratus eft multa, unquam
non mihi tenuit, fed omnia fiegit. Ad ultimum
vero bonum opus operatus eft, latis Deo ft uni-
vetias plebi Narbonenfis placibile. Unde male
bsec omnia obltvifeeramus, fi nobis tn bonum
venidet. Corpora namque fandorum iufti ft Pa-
ftoris, que prememoratus rex Karolus ab Hif-
pania deferens, atque in via carens, in profate
in eorum honore aedificata ecclefia collocare cp-
taverat, qu* nobis noftrifque patribus multam
erant optata, ab idem archiepifeopo explorata
& canta, ad fuam ufque cum honore afportavit
cccletiam, atque honorifice collocavit. Unde non
folum a me, fed etiam a fuis civibus laudatus
atque diledus erat. Qui non multo poft, liti,
gante eo cum fuo arrhrdiacono, voluit trahere
prrdidorum corpora fandorum ab ecclefia eo-
rum. Et ego rogavi cum ne hoc feciffet, ft vo-
lui ei dare obfides per decein millia folidos, ut
fi ullus homo vel femina ulla vim ei faceret
de ipforum eorporbus fandorum, aut de ullo mu-
nere ets oblato vel prcfenrato, ego de illo vel
illis hoc facientibus adjutor eflem paedido
pontifici per fidem non fidam. Idem vero
archilevita voluit eis fatifacere in iudicio epif-
copi Arelato. Qyi renuit; fed fubltrafta
ab eadem fede tantorum corpora fandorum
duxit ft inhonefte collocavit rn quoadam vil-
lanam ecclefiam. Ibi fuam cathedram fabrica-
vit, ibi ordinem fuum fixit, ibi fuas fynodos
tenuit, ibi codices ft cruces ft lignum Domini-
cum afportavit, ibi clericos prima fedis, quo-
meliores invenit, conflituit; & ita eligens mem-
brum, caput reliquit quafi tugurium. Infuper
eundi noftra patria nobiles, & plebs eunda,
qui foliti funt occurrere ad civitatem ft ad fe-
dem (uam, ft pœnitentes fua munera ad fuam
fedem dare atque prafentare (olentibus, multo-
que adjutorios ad operam fua ecclefie facientibus,
abftult, ft amufera illa fuis militibus per (olida-
tas tribuit, ft fuam ecclefiam defertam ft fine
capite dereliquit. Interim vero idem archiepifeo-
pus habuit mecum placitum, ft conftrixit meet
ad fuum libitum fatifacere, ft dixit mihi fuum
didum ft fidem, quam melioremel requirerepo-
tui, ut ft ad fedem fuam rediret, & corpora
fanda in ea reftitueret. Qui mentiras eft mihi,
fed ut mihi fuit teftatus, facere noluit, & eft
mihi mentitus fuum didum d fuam fidem. De-
inde conjux mea videns eum, rogavit reftituere
corpora lands, ft idem ipfe ad ecclefiam fuam
redi-

»M 'TI?' TOLOSANUM. dSS?!Wi8ft. «M
 - radie, direteanque irofrum fnpra tnodum «xi-A f. T^aa^tb- cetehraViffe . ANMn
 αχιη f*** nr^ae ***** ro,ul,: ** ,<Aβ** eff ** .*,. Notoens arcaiepuccapas . Deiaide , ANMn
 4,*. tMonantem ducere ipfa (ante corpora ia aliena hac querimonia habita eft ia Iyuodo cui Lodovonits A CHaiari

4,*. tMonantem ducere ipfa (ante corpora ia aliena patria, & ufque in ciernum aobh noa ete recuperanda. Quae audioaa, metuens ne iubito, fi-Ni(juratus eft, hoc faceret me abfcnte & igno- rante, fuit ad praefatam villae ecclefiam, nonad- huc confecrartm, & traxit exinde corpora (ante, reffituttque A condidit honorifico in fcdemiuam. Deiode coojux mea prolirata coram eo, fuum poftnlavit accipere direaum: qui renuit. Ego au» wm^onfeftim ut boc novi, vidi porfatum >r- chiepicopum: voluique ei affirmare dirraam A de me A de conjugee tneaAdc omnibus meis ia iudicio fui dioeeli epifeoporum A epifeopi Arela- to per decem millia fulidoa: qui teneant, Beinde Bk in iudicio legati apofololici A hujus faaft- lyno- di; A huoc fprevit."»Ad ultimum vero exclama- vi ianahn Petrum A iudicium domni apofololici, ut irem coram eo, A in ejus maou ei affirma- rem direftum. Hunc multo parvi pendit; lied ex- communicavit inclementer atqub iojufte me A meam uxorem, meofque infantes, A omnem no- aram terram, tam crudeliter, ita ut nullus ibi baptizetur, nec communicetur, nec fepeiliatur. Nue autem nifi timor Dei edet, parvi pendere- mus fuam excommunicationem, quem tot malis novimus (celeratum, A a papa Viaore cum cxx. epifcopis anathematizatum, A fiosomaetm, qui otnoes ordines fuos vendidit, qui omnes epileo- pot, taceam de alienis, fed omnes quos in terra ordinavit, nique ad novidimnm quadrae» tem redimere fecit. Q7od C oon crcditb; Lute* venfetn requirite epifcoptim, A Heltmeniem j A hi boc vobis tctificentor, qui ab eo funt ordi» ufti. Neque ecclefias me- terre coofecrare vo- luit, douce datans earum tenoit. Nuper autem deos meos milites vruentes ex vigilia faute Salvatoris Aniso, die Eptpbani, eo jubeite atque fuffragaute, funt capti A tenti; A ros qui illoa ceperunt, patrocinat, A dat cis folidatas. Ideo «O Beringarius profatus banc vehis A Do* mino Deo facio querimonia, A poftulo julli- tiam: quam nifi impetravero, fua excommunica- tionis parvi pendero, A in meam terram treguam nullam tenebo, neque iudicium apofololici a* pilius adclamsbo.

Qpod ego Beringarius ita (operitis queror ad legatos fummi pontificis fupenus, A ad cuoAoe epifcopOs A abbates, quoniam ad fynodum Are- lati coabam ofiendere. Sed quoniam mhill pro- fait, ad domnum apofololicum ideo libens mitte- re curavi. Quem rogo per Deum A faotum Petrum, ut ab hac excommunicatione me abloi- vat, meoque pnsfuli de me fatifaciat: quoniam ufque Romam ego lubentius fatifciscere ire non ambigo: ille, nifi ligatus, umquam (ponte dou ibit.

Ex noth Stefrani Bslolz ad hoc Concilium.

TVS Naapora quo qaerinmnia ifthec proposes eft, vi- L/ daa non oam tie omnium fentential, Nam ali» V«l pacant a&nm id efle anno MLXVI. A gaidem in concilio apud Narbonem babito i decepti, opinor, an* Aoritate qoorandMI afforam illuta sani, qnoram men* tin eftas apud Catellam in pat. ft*. A 711. earaan* Aem memoriarum, qua vere doceat meet tnm con* troverfiaa buffo inter archwpifcopunr A vicecomitem. Sed ego at aliter fontiam faciunt multa. Namiftaquc rirmua prolata fuit coram lejans tuatui pontificia, prarieete BaimbaMo Arelateau archiepicopo, Aonidem vivente papa VAora, ut ego quidem arbitrer. Scimus autem lecaroa ejuidem Vi&oris, Xawnbaldam Arelaten- form, A Pootium Aquerdem, archiepicopo, fynodam Ceocif. Gntral Torn. XIX.

hac querimonia habita eft ia Iyuodo cui Lodovonits A Heleriatriu amiftites affuerunt. At BoffagoMI Lodo- voatcm epifcopuu», A Arnaldo* Hel«malbm, iocer- fuiffe concilio Toletano anni MLVI. conflit ex attis concilii. Deaiaue, fi poft HMNJe* VIAons ifta afta luna, eue flaveapariMM Mnae VKoSm anatbeaaa «mu» MuMrat adverfua Guifredniu, eucoa ex Gregoeii VIL tefunoMO confifta multis Komania aontifleibue excuav- mamCaMXD fwtef Haudduble valutnet iftuA adaocen- Aim inviAiam, profidia-w matna in caulsm Berenga- rii inducere poterat. Sed videliert Gutfredus a nullo baftanua Aumao pontifice excommunicatea luerat, quant a Tiftore. a Fraim lai Gailiehai) Contigit iftad circa annum Chrifti nuUefimom quadragetimum primum. Nam Heri- baldua epiftopos Urtellonha virtbat bdbuc anno MXL. xv. Kal. Oftobtia, ut patet ex chartulario ecclefie Ur- b« . iij. Guilelmat autem epifcopus Ugeileofis, He- rtbaldi fuccelfor, interfuit concilio Narbooenfi anno MXLII. xvi. Kai. Aprilis. Fwtaffie ergo id aftum an- no MXUI. -vel initio afmi MXLUI. cum ftatim dicat Berengariaua, Guifudun frcbielefcopnm congraffie con- cillium non owdiemn apud Narbondm baud mult- poft exam Guilelmam loesverae in cathedra Urgellenu, A baie concilie iuterfuije Xaimbaldnm Arelaenfem ar- chiepicopem. Kaimbaldum porro iacerfuiffe concilie Narbneuti, & quo mox dicebaow, docent afta illius ceucilii eu- extant ia arch vo monafterii Cuxanenha. Nili fi mud concilium interpretomut illud quod in ea- dem urbe Narbooenfi habitum efl a Guifredo Kalendie Aoguffi ejudem anni. cu- etiam interfuit ftaimbaldua, nt fide- f. cluiK veterat iefim- haAenae medrt. b Millar tU iailigrae) Durum illud ac valde inbu- manum, A pralve contrarium regulis occlleGaticis. qu- tempore Mcwdifti lervat locum hnmaitari, conce- dont- beperma parvulorum, pmnueutia» monentium. neacI fada cluiKpitr K^aj^M^Taks', ^-inthMB a femera & infra, purificationM» maberum praut in vat is regioaibns regule variant. Inwiverfuatamen _ice2_ qntatMh retritiffum fin- ba- pilla parvuloram, ittoagne pemttrtham morientioak y M^ cap. AfaMNaar iiv. De fanteut. excoranraa. c ^haSbraMStcer-) N'miru- ia roorilo Florenti no, quod a papa VAore U. habitum fuerat anno lupe nave. Cari ««cilio interfirifi- can «pincpoa Aocet hio lom- . A4 eam pea-ro Guifrdi NatteofMofia excomoaam- ttrera rafpemp- vidatnr Grugorum VII. dum bac in coacilio tornari) fancribat anno MLXXVI11. Rrora- MM M&BB MMMMMNWratAmw A fr^fufafijahat mfrti

Bit Wrt praltrtaiaiai sm 4, dacamsni- « Ddteamrju Tes». IF. Aaeccetaraae eIttaae

ftm(t cam emairar fan tffn^tu is tone »f.

N Oiom fic omnibus hominibus in Chrifto pie vivere hic A in futura vita cupientibus R.<s ecclcliafticas jure hereditario Deo fervienti- bus pro redentione animarum traditas iconvul» las efle debere maxima fandorum Patrum fan- ait auâoritas. Quapropter cupiditate duAi ini- mici Dei defidetantes depredate, invadere boc quod fideles monafteriis, Deo inipiramc, dede- runt, fisa propria voluntate omnipotentem Deum pravis moribua inis exacerbant, Sed nunc pro E certo fciat fraternitas cbriftiaoomm, Cluniacenfc monafterium cum omni fuo honore proprie Deo A B. Apofolio Petro fitcccfioribofcuae fuit viris apofololicis a pelicis temporibus fu- cooftruftionis efle datum eum cunAis locis fibi iodiverfis par- tibus mundi adjacentibus. Et ideo placuit concilio (ante Roman- EccleG- celebrato apud To- lofsm urbem, jubente papa Vitere, menfe fc» ptembrio, preiente ARNALDO epifeopo, ut lo- cus Moyfiacenfis, cui pceff DURANNUS ab- bas, Cluniaco fubditns, cum omni fuo honore, quod habet aut habebit, aoftoritate pontificum xviis. firmaretur. Sunt autem excepto ooeete

H h h 1 an-

----- *'' = CO NC ILIUM SSSWJ» »i«
----- elisquo Hla sd/acvmia, MoosCorbeUth , Aoca- A nvfaftoret coalMuantur benediāionem 4c abfōlu
cvuīrr ciwr<> TiHa-nova. Tiila S. PaHadii , l>vanci- tionem pontificalem : m»«fore» «ero, G noo «. aftmo
him, Morracw , bMitunaa eum cuoftic appen- mendaveriat, pelcipunt dignam ft divinam ul.
«dia fupnditMvm k>c«Mt » adjutores ft U- trauom. **»

uasuuRiKRaouueiMuumuauuMioauamauauaBnvwNauiwas

CONCILIUM COMPOSTELLANUM,

A Crefcpnio (i) Compoftrellano archiepifcopo ad difciplinam ecckfiafficam reflaurundam cekbratum
anno domiat ml vi. tetopore ViAoris pap. II.

A Ar read.
in qua

In hoc concilio ex fchedij Antonii Auguftini BdiAts duobus vel tribus diipeofatores exiftent. Ita
affectit Baronius, tuter alla qua» ad di&iploam etiam ft ad omnes Miffas , dum dixerit Diaco-
ecclesiaAicem confervendam (pedant, illud fanci- nus: *tatervu poccm tradite*, omnibus intra ccclie.
tum Nperiri, ut facerotes omnes, epifeopi at- fiam dantibus pacis ofculum fibi invicem tribua-
que presbyteri mifliti quotidie celebrarent : Ut tur, & per omnes communionem majores Nativi-
cleria tempore jejunii A litaniarum, quoties pu- tatis Domini, Pafcb- , ft Pentecoftes , quilibet
blica deliAorum expiatio indiceretur , cilicio in- de quo habuerit, munera offerat.

I I.

Adjungimus ut per omnes diocefes talet cir-
gantur Abbates, qui myfterii S. Trinitatis catto, nem Gdcliter faciant, ft in dirinis Scripturis, ft
facris Canonibus lini eruditi. Hi autem Abbates per proprias Ecclefias canonicas faciant fcholam,
ft difciplinam componant, ut tales deferant ad Epifeopo» clericos ordinandos . Snbdisconus an-
Cnos XVIII. habeat , diaconus >j. presbyter jo. ft ipfi qui totum Pfalrerium, cantica ft hymnos»
falliparfionetn , baptiftenum , iofufflationcm , dt commendationem, ft boras, ft ipfum cantarede
felti» unus juffii, unus confefforts, unus virgi- nis, de virginibus, de defnnAis, ft omnia refpon-
foria perfode (cistnt. Et nullus prefumat Simo- niens effe quercus Gbi iptam ordinationem; nec
epifeopus, nec presbyter, nec diaconus , nec o- mnibui miniftris ecdefie-emere, nec vendere, nec
ipla facra mimfteria, nec oleum, nec ulla de or- dine ecclciaftico. Qjiod qui fecerit, fimoniacum
fe effe cognoſcat, non veriffimum Chriftiaoutn. Nec ullus minifter ecclcfi- arma fcularis portet.
Et omnes.....detoofu defuper capite, ut circu- Dlos coronat deorfum dimittant ft abfciffas ha-
beant barbas.

III.

Intromittimus, ut omni ecdefie infra70.dex-
tros nullus laicus, vel mulieres , oec refuganes fortem habeant , nx aliquos ex eis recipiant ,
fed ltent cooperte * ateculas & intruAu . Cru- ces, capfe, ft calices.ex argento fiant , libri de
toto anni circulo. Mulieres vero extranee nul- lam communionem neque confortium cum Epif-
eopi» , nec cum Monachis habeant, nec ad habi- tandum permittimus; propter neceffitatem cmm,
matrem, amitam, vel lororum, morem ft habi- tum rehgiofutn habentes, non vetamus . Omni-
bus diebus dominicis faltiparilonem fxiant , o- Entttes hymnos cantent, ft ipfi refugantes, qui or-
dines ecdefie dimifenint , ft uxoris fe locia- verant, dimittant eas, fttm confeffionemintrent.
Si quis talis fuerit , nt propter infirmitatem aut propter debilitatem impoffibile videatur, fob ipfis
presbyteris de ipfi» ecclefiis intrent , << omnia peccata manifeflent, ft pcententiam accipiant ,
ft cum cis habitent , & cum cis dormiant , ut nunquam de eorum cuftodia recedant. Et omnes
Chriftiani, da minimis ufque ad maximum, fym- bolum ft orationem dominicam memoriter teneant,
ft cua

- kci tr MC

Io nomine Domini noſtri Jefu Chrifti. Hoc eft
decretale Concilium apud Compotellauam ur- bem, infra baGlicam fan/li ac beatiffimi Jaco-
Cnos XVIII. habeat , diaconus >j. presbyter jo. bi Apoftoli, a tributEpifeopis editum cumpres-
byteris, diaconibus, & Clericis, atque Abbati- bus, qui mira feripti font.

CANONES.

I.

UT per illas fedes Epifcopsles juxta facros Ca-
nones agere ftudeant ; itaut ipG Epifeopi duos vel tres prepositos eleaps habeant cumfe-
fu ceterorum clericorum , qui curam diacefium • it* inML * deganiarum procurent, ft neceffaria Monachor-
um adimpleant . Omni autem tempore unam omnes horam intra ecckfiam fimol celebrent, u-
Dlos coronat deorfum dimittant ft abfciffas ha-
beant barbas.
num refeAorium , unum dormitorium , & dum in propinquo fuerint, omnibus Canonicis , cum Epifeopis habeant, ut abſque uno de bis tribus nunquam defit Monachis. Et in his omnibus filentium pbfervent, necnon ft ad menſam lectio- nes fanAas femper audiant. Vcftimenta Epifcopo- rum atque clericorum ufque ad talos induantur . Cilicia omnes Canonici apud fe habeant, & cape- los nigros, ur cum opportunitas fuerit, 000 fit ais neceffitas inquirendi, fed omnibus diebus qna- drageſim-, litaniarum, ft quarta feria, & fexta, ft quando pcentitentiatn tenuerint, induatur. Sa- crificia Ipfi Epifeopi , ft omnes presbyteri omni die offerant Deo, porter languorem , & debili- tatem corporis.- ft qni non potuerit per fe offer- re propter tftam fragilitatem , omnibus diebus au- diat. Pfalmoa qui potuerit plut recitare, recitet ; qui ooo plus, quinquaginta die omni perfolvat. Et omnibus horis, pruna, tertia, fexta , velper- tinis, ft completoriis, medium uoAis noAurnis , ft matutinis omni die perfolvat . Et fuper rebus ipſius ecclefie canonico nullus laicus delegationem habeat. Dilctpilnam ft nutritionem clericorum faciant, ft fuper omnes ordines, archipresbyteroa, ft primi dericoe, fub manibus Epifeoporum pre-

(1) Crefcouliu hujus Concilii Finle* perperam appellatur CompoOelanu» Archiepifcopu ; Ciefcoaliu, entra alium Bpifcopatum non ſelic , quam III. , indequit II. Concilio Coyicmil anno 1050. conqraat- Bp«A-pB» Irjeutn nun- cupatur- Compoſtelu «ero uonniſi Callido II. Sedente in Metropolim «reAa. Etffw ad aa Cbr. »Ojd. n. I»

»J7
 ■ I ■ —A cunAi mantfeftitionem & panitentiam , quii-A & audoritate legis panem accipiant , & partem- - I
 AF'fSL ^uu v(P'r'alet) teneant. Et nullus Chriftiaous dimittant. Iterum interdicimus omnes Chriftia-
 dnta uxores-bebvir--neet uxorem fratria loi ac. & mcamationea , & Inno profemi-
 e'plac . Quod qui p>nfamp<erit , & talc feelus na, nec ad animalia domanda , nec mulierculas L-u.com.
 coouotfcrit , «b ecclesia à communione erivetur. ad telasallia firipendere, quia omnia cunfta ido< '...'.
 I V. lolatria eft, & terrem, animalis, diabolica, ana
 De ccooobialibus anneAimut, ut ordinem regu- thematisat eam fanda mater ecclesia, fed omnia
 larem per omnia oblervent , charitatem invicem cunAa in nomine Parris fit Filii, & Spiritus fan'
 teneant, proprias pecunias dimittant, adfoculum Al debent Chriftiani facere.
 non revertantur, in negotiis (ocularibus alios e- V I.
 ligant, qui iudicia, dt intentione» cunAas mona- Adjicimus , ut hi conftingninei qui Tant con'
 ftmli s(Terant A difoutunt . Il vero qui regula- jugati , a conjugio (eparentnr , dt poenitentiam
 r'm ordinem ia moailleria propoferont, &po« expleant , aut ab ecclesia & contortio Chriftia*
 ftea regreffi funt ficut cinis ad vomitum fuum, norum expellantur. Ita dtfponimus de presbyteris
 limdiu abeccleGis dcChridianis feparemur,quo- & diaconibus conjugatis. Data & confirmata lex
 ufque priori (latui lomonalleris recipiantur. Qui Bole 18. Kalendarum FebruæHarum ora >094. ant'
 cot patrocinarì ant defendere voluerit , dt eoa RA * m. regnante ferenftimo Brincipe p'ede-^emarul.
 oon ftatim ad proprium locum reduxerit , << nando .
 communicetur. Divino auxilio fultus Crefconius idem Apofo-
 V, lles fedis Epifeopus confirmavit.
 Informamus, m poteftates dt iudices in plebe Auxilio Chrifti proteAus Suarios Dumienfis
 oppredioes non faciant, & iudicium cum mlic- fedis Epifeopus confirmavit.
 ricordia teneant dt temperent ; munera & ofcc- In Dei nomme eleAus Vitrarius Metropolita-
 tioocs ante difeudum iudiciom non accipiant ; na! * Tucenfis eccleft<« Epdcopua confirmavit.
 poft difendam autem veritatem, de vera iuftitia

ANNO
 CHRISTI

CONCILIIUM ROMANUM

A ViAorc IL celebratum anno ml vii.

A Nno domini MLVII. xiv. Kal. Maii , lod.Cblata illa fciffionet & AAo epifcopos , qui tunc
 x. habuit ViAorPapall. generale concilium partem Marficana dkecefeos injufte occupabat ,
 Roma io Conftantiniana bafilica - ubi inter ca- in Theatinam civitatem translatus . flbe difeimut
 tera. '«-ariorum epifeopatus , qui fuerat in duos ex epiffole SlepMù Papa IX. quam p'tfl t'ui vitam
 divitas, antiquum ia (latum reformatus eft , fu- fecando face fuifficiemai.

t?* AD ROMANUM CONCILIIUM

A ViBort papa 11. unsc 1057. iaaitum

ADDITIO.

1» Scrpt
 M»am

UI ViBore papa // . Aciwewxw feeddwiw ceaci-Dpootificatus domini papa ViAoria II. indi&ione
 S hana ex lltent Steplani papa IX metum Lot- X. Tam fuccdndnt namius /talorum epifeoporum qoi
 kes commemorat ; [ei vm qaHqaam aliud tangit interfuerunt , A corroboraverunt Ane feripta ,
 prater nomen & tuticiem cex]xaA. epifcopatai Mar- nempe ialiam ; nrpxr enise ventfiwi/e eft, ltato h-
 ferum, foem pradceffort fm obm [aderant in due. fee epifeopet decretum illud Ekrednneltiilm, ptoFvi-
 Ntfcio an mih faaihonhit ovihut occurrent lalla nimamutn confeeratum jam a pontifice excipiunt ,
 ViBont II. fua V'viaimaune arcüepifctpo Ekrtdu- antheitate fua cenfirmaffe. Ita ergo rtn tatam ton-
 ttrnfi, teem ta fua provtmic elettam ViBer ponti- cipio. Ele/Sht a clero Eiredanc^fi Poivµµµµµ Ae-
 feu confecravit, jure omnia epifeopatut fui cupedilo mam petiit, ibique a pontifice confecratimneillo in-
 Mia confirmavit. Porre Miam Mu datam iudice terfuit, atque m eo fallam impetravit a penti^ce,
 in Aomano M concilio anni 1057. cajet rti indi- quam concilii patret fnfcriptieue fua nierarunt ; /la-
 cia miët font nomina plurium Itatorum epifeopo- tunqee ad fmt rrfUtutui literal ilku eum ceteri»
 rum, faa pontificii illiet lltent fuljunBe ea lier- ~confieratlenit faa documtrnt citro eaheMt, a quo
 terra BMDanenfi proferant Gellia CMfitana au- notto dicrtfe hac emnta aâmiiffa fimt.

PRIVILEGIUM VICTORIS PAPAI.

FFiummum cniiepifeope EMtmenfi cttctctum.

ViBor epifeopat, fervat ftroonm Dei, illefth ton-
 fratri & ceepilipopt KPiamaano^ & aereum fan-
 Ba Ekreiunntfi ecclefla O fatctflorilrat ipflutea.
 noalee promoventi in perpetuam.

S AnAa Romana & apoftolica fedis apicem id-
 eo fuper genus & fuper regna in principes-
 po-

potoloium fuosum Petro confititit univerfitalis A lemmibus juxta privilegia noffrorum antecallb—

Dominus, ut evellat, ft deftrnat, ft planter, ft «dtfiwt 'n nomine ipfius. Sigm dcm donec fanda ejus ecclefia in toto terrarum orbe diftufa temporalitatis mutabilitati fubjacebit, variis ft continuis defeduum ft profiAaura fisorum viciflitudinibus, velut luna tuis meufroi», alternabitur, ut fine intaemiflaoe deprehendatur in ea» quod induftrius hortulanus debeas evellere, vel plantare, ft quod fapiens arcibedtm deftruere, vel «dificare. Unde nos, nullo noffro merito, fcdfo lo divinitatis nuru in fend-, ft univerfalit ecclcfm fpecula praecllentes, & varios ejus faccef* fus propedantes, inter alia fplna diferimioa animadvertimus, Ebreduacnfem ecclefiam, pria-/ quidem locurione ft pervafiooc Saracenorum, fecundo autem receptione & poteffione tranfitgarum ft iodiocinlinatorum; dclode longa oppreffionc pafforum tuorum immo mercenariorum, & quod pejus eft Simoniaca h'refci, ft mutua octi- tione debacchantium proffratam miferabiliter ft corruptam, quondam religione ft opibus mirabiliter cve&am, ft integram, cujus omnimoda de- folationi ft defe&toni praeordialiter compatieotca, te cariffime coofrater ft coepifeope Vioimann- preffa ecclefia archiepifcopum ft redorera pro vit- merito, ft fapiienti dodriaa ordinavimus & confecravimus fecundum eledioem cleri ft populi, ad petitionem quoque rcligioforua- principum ft ad fuggcftioocm venerabilium primatum circumjacentium provinciarum. Qporumuna nimis fententia extitit, ut fi Ebrcduoenfi cede- fi- recuperatio aliqua qtuereetur, ab illa matre, fcilicet ecclefia Romana, que peius illo B. Mar- cellioum prsdicatore, ft pontificem direxerat, praedicator ft pontifex repofcetur. Itaque fecundum quod tua devotiopofhlavit, tibi privilegium noffr- apofolice sudorsmtis ad corroboracionem fui archiepifcopatus, in rudi ft indifcplinata ec- cleGa vix nomen ipfum nudum pene retinente, ft parietinas fuas jamdemonffrante, inclinati precibus tuis, prefentis anni decima indidioe hac noffra decretali pagina concedimus ft confirma- mus tibi Ebrcdunenfem dicecefim in integro, ft ad archiepifcopalem fedem bafilicam domina no- ftr- Dei genitricis femperque virginis Mari- prin- cipalem, cum omni fua antiqua A juOa perti- nentia, io baptifmalibus ecclefia, capellii, mo- nafteriis, cimiteriis, poileffionibus, villis, caftel- lis, pafcuis, agris, vineis, lyivis, aquis, aquarum- ve decurfibus, pifcania, domibus, mancipiis, co- lonis, peculiis, ft cum omnibus omnino rebus, mobilibus, ft immobilibus, vel fe moventibus, tibi iufte pertinentibus, tameas, quas modoquic te ft legaliter poffidet, quam illas, quas deinceps collatione fidelium» fas redditione vel emptiooe, aut qualibet ratkrae acquirere poterit. Confirma- mus quoque tibi omnium ecclefiarum totius tu- dicecefis decimas, primitias, oblationes tam vi- vorum quam defundorum, judicia clericorum, ft cunaa ecclefiaftica officia, ut ex difpofitiooe tua Emps, laudamus, & coor- daberamus. Wmmeoem archiepifcopum in fede arehiepifcopali Ebredn- nenfi, prccipicote fummo pontifice, ft tmverfi- li papa Vi&ore, confirmante Willelmo, Bertran- do, ft Gaufredo, fini Poatio Dteufi comite, ire ut pntfideat ft regat omnes ecclGm iupradta- civitatis, fient feriptum efi ia privilegio, quod Dominus pep- Viflor illius coufecrator aufontate Romana tibi eootulit, cam decimis, ft primi- tiis, fient expedit archiepifeopo tenere ft difpo- nere. Si quis autem bocdecretum infregerit, ni- fi ad fatifaAloncm venerit, fetat fit damnatum ft CMibeIMtiutum: fiet, fiat, «meo. Datum..

rum illis ioduha antiquitus, fcilicet in die fan- do Patch-, in die afccafioia Domini, in die fando Peniecoftes, in nativitate Domini noffri Jefu Chrifti, in epiphania Domini, incrnnaDo* mini, in aflumptiooe Beat- Mari- femper virai- nia, io natahilia omnium aneftotoeum, in fefto omnium fandorum, in feftiritate S. Marccllinj prcaie civitatis Ebreduneofis archiepifcopi, in dedicatione principalis bafific- B. Meri» femper virginis, io confecratiooe epifeoporum, in ordi- natione presbyterorum ft diaconorum, fabbatis xjuniorum, ft quatuor temporum, ft in confie- cratioolbw novaram ft principallium bafillearuoe. Qinn etiam ad fupplementum beneficentia apo- Bftolic- atque archieptfcop. mfigoe, crucis domi- nie- vexillum ubicumque jus tu- Parochia ma, ft in parochiis fuffraganeorum tuorum concedi- mus ft fancimus, apofolice- authoritatis privile- gio bajulari ante te. Porro pallio facro ita te uti volumus, ut diligenter atque vigilanter perpendas quod tu* fratermtati immineat agendum; olus il- lius fcilicet inter alia, ut carnem tuam crucifi- gendo cum vitilis ft concupifceotilis, ftigpata J. C- cum paufo apofl. in corpore tuo portes, ft femper mortificationem illius in pedore & fca- pulis circumferas; non ad aliquod ofteotationis tu- ft fingularis excellenti- indicium, fed adde* mooAraodum caufa comovemorationis ft imitatio- nis ovis tibi commiffis Salvatoris noffri vega- Crabile fignum, qui ineffabili pietate ovem cente- fitnam in humeris fuis reportavit. Demum igitur omnibus fupraferiptis, apoAdias fedis anaorita- te, per boc ooftrum privilegium tu- diftitioni cooceffis, ft confirmatis, eadem apofolice a- ftoritate interdiciamus ne temere obviet, auteoo. tradicat aliquis. Si quis aurem, quod non opta- mus nefario aufo prciumpferic huic ooAro decre- ro it- aliquo contraire ve) refragari, five fit ec- clefiaftikus, clericus aut laicus, fervus, aut liber, magna vel parva peribo-, fetat fe anathematis vinculo innodatum, ft cum diabolo, cufque a- trociflmtis mtniftris, atque cum Joda traditore, nifi forte prius refipuerit, rterne gehenne fup- pliciis deputandum. At vero quifquis pio intuitu obfervator m omnibus extiterit hqius noffri apo- ftolici confilnti, bcoedidloois gratiam a miferi- cordiffimo domino noffro multipliciter confequa- tur ft vite «terne poffeffbr efficiatur. Atnc.

Oritas Ebrcdunenfium metropolis
Civitas Dtgnenfium
Civitas Solingenfium ei. Solioenfium
Civitas Rigomageniam
Civitas Samafienfium vtl Saniciecium
Civitas Glannatua
Civitas Semelenentium, ideft Nicentium
Civitas Vecicncium, ei. Vcnfionium
Civitas Antipolis ideft Graffenfis.

Antiqua auctoritate fanfforum prsedceffbrum noffrorum cleros ft populus Ebredunenfis eligi- Emps, laudamus, & coor- daberamus. Wmmeoem archiepifcopum in fede arehiepifcopali Ebredn- nenfi, prccipicote fummo pontifice, ft tmverfi- li papa Vi&ore, confirmante Willelmo, Bertran- do, ft Gaufredo, fini Poatio Dteufi comite, ire ut pntfideat ft regat omnes ecclGm iupradta- civitatis, fient feriptum efi ia privilegio, quod Dominus pep- Viflor illius coufecrator aufontate Romana tibi eootulit, cam decimis, ft primi- tiis, fient expedit archiepifeopo tenere ft difpo- nere. Si quis autem bocdecretum infregerit, ni- fi ad fatifaAloncm venerit, fetat fit damnatum ft CMibeIMtiutum: fiet, fiat, «meo. Datum..

ANNO
CETXTSTL
»>>

161

VITA ET EPISTOLÆ STEPHANI PAPÆ IX.

·<*

.... oom· julit per manus Araboli diaconi aro» A Johannes Soncofi* episcopus , GregoritN Verced
urtio pontificanu Dmuu papa Viftoris fecundi leofia epifeopur, Cimibertua Taunncnfis epifco.
indiaionc ducima Hnmbertus diAus cardinalis pus , Guido Egobsnenfis epifoopns, own quibus
epifcopus faute ecclefi· Stlwsctndid· ; Fnderi- Vditrcafa opifeopus, FefOmnus epifcopua, Pits·
cat cardinalia S. Cbrifcgosw, AraoMw Arrtiaua nw epifcopus, Prfiorteufis epifeoaaa, ouraes hi
epifcopus. Giralos Florentinos epifcopfu. Lndov- iaterfiitnat, ft oorroboraavruat φκ fupra fen-
vicus Nncerious epifeopua, Ermaonus Caftelleo- p«a. Dao gratia·, anstn. y.
fia epifeopos, Litgriiros Popilicnfis epifcopos, m

ANNO
CHXUTI

VITA ET EPISTOLÆ

STEP HANI PAPÆ IX.

Snfka... CTepbanus. antea Fridencas appellatus, ex ab
O bate Caffioenfi ft cardinale presbytero, com-
muni totius cleri confenfu invitus laftus eft pon-
tiffex , hujus nominis nonus, anno Chrifti rodera-
prioris 10J7. rputnte Henrico IV. Habitis m Ur-
be plurimi» conciliis contra concubinatum altave
plurima vitia cleri, more ecckliu reformavit. Pe-
trum Damiani ab eremo abfttra&um, creavit epif-
copum cardinalem Ofticnfem. Ad ecclefiam Con-
XrST**** ftamioopolitanam fehifmtte divifam catholica ft
o..**.. «poftolich communioni cofoelaodam legationem
miffit io orientem , qua fungebantur Stephanas
cardinalis, Mainardus Silva Candide epifcopus ,
D<M>M<e ft Defidertos abbas Caffioeofis designatus. Dato
tUis rerum agendarum commonitorio, piacepit ,
ut quamprimum pofcot reditum pararent . De
futura pontificis elctiooe decretum edidit , quod
» Leo Oftioeofis bis verbis defcribit : Pofft faffe,
» congregati iutra ecclefiam epifeopis, ft dero,
» populoque Romano» fob diftricta nimis inhibit
M tiooe confinait, ut fi, antequam Hildebrandus
» Romana tunc ecclefia fubdiacomu ab impera-
» trice, ad quam pro qmbufilam republica oe-
» gotiis communi confilio mittebatur, rediret, fc
» mori contingeret, nullus omnino papam elige-
» re auderet : fed utque ad illius reditum fedes
» apoftolica intafta racarr, ejus demum ordi
» nenda cooidio. Ad iovifendum fanflum Jafonem
Gualbertum, fama (anflitalis celrb rrimum,
Florentiam profectus incidit in morbum.* ft pau-
cu diebus poflquam egrotaffet, obiit quarto K»
O^i \$< lendas Aprilis, anno 1058. Interes . inquit Leo
Oflietu», Gregorius Laieianenfis, ft Toacula
nenfis comes, comperto Romani pontificii obi-
tu,(ociato 6bi Gerardo * Galeiaole , ft Ro-
manis potentibus aliquot , nodu cum armaro-
rum turbis ecclefiam una pervadunt , & Joan-
nem Velitreofem epifeopum , Mincium poftea
cognominatum, papam confituunt, Benedi&i
illi impofito nomius . Quod cum Pctuis Da-
mianos, vir valde religiolus , quem eo tempo-
re Stephanos papa ab eremo extradant in D
ftieofi ecclefia epifeopum fecerat comperiffet ,
una cum catdmalibus reitllere ac reclamare cue-
pit, atque anatbematrixate. Sed tamen hi om-
nes timore pcculfi pet varia loca fugere. Qua
ratione autem fchifmaticui fede expulfus fuerit ,
infra in vita Nicolai II. dicetur.

* Cakmi», w
arardta. X. »
p><<4-p>p. »
kOteukM »>

EPISTOLA L STEPHANI PAPÆ IX-

ad Gervafium * archiepifeopum Renscnfem .

Pro religione fortiter agenti auxiliata pollicetor:
Bitanceafia archiepife. caufam in almd tempos
d-ftert : to orbem ad fynodum com (offragMeis
lots eum evocat.

Aaplaaer tfifttf·! firvutftntng Dti ,
erthefifimf juiiini if tfiffh·
<Mt AnMbftMMav.

T)Romotioai noftr*» fient oobis fcripGfti , eon
JI ambigimus te gratulari . amicitiam quoque
Chaccram te volomv, ft optantes inter rrr fore
perpetuam » Porto obedientiam fidclitateaque ,
laam nobis pollicetit, te imegerrioM ferraturam
» at debes, ft ut te decet, fervaaeria: facis quod
faciendum optime icis, quod principalem ft com-
munem matrem, eoa atodo nos, revereris tn no-
bis . De concilio autem Remis hab&nd& quid a-
litud dicendum, nifi oood beata memoris domi-
nus Viftor Dei iudicio hinc eft raptas : ft quod
tu , ficut inter ooa convenit, noo remandati ,
an in hoc effet regis coafeofns f Sed ft de Bt-
tuticenfi archiepifcopo, quia dilectiff filias nollet
Hildebrandus, cui illima caufa maxime nota eft,
abeft , hoc tantum respondemus , quod eo re-
vertente , ft te cum illo ad ms vernem , tam
Der boc, quam cx aliis ecclcfiafticis negotiis tuum
confilium habebimus. Ne deficias » aut frangaris,
fi adverfarios pro fidelitate (ante Romana cc-
clcfiar, immo pro fandorum canonum defeoCo-
ne patens; fcicns fecundum apoftolum, quod in
hoc pofitas fis. Auxilium enim noftrum ft con-
filium tibi pro iuftitia agoaicaoti tempore noftri
pontificatus , ad quriu nullo meo merito videor
affumptus, noo deent : & fecundum quod oras ,
orabimus dominum Jefam, ne a bono propofito
aliquando decidat. Ceterum Rome quinto deci-
mo die pofl lanftum paicha fyoodom celebraturi,
tuam fraternitatem , cum fufiraganeis ejus , vo-
lumus, ft au&oritate apoftolica jubemus, interci-
le abique inevitabili oecclfitate.

Non Sxxviximi Binii.

Ex biMimbeca Patrii Maffool bmc cum quatuor N<-
col*I, ft fexdecim Alexandri 1L a4 Gervafium I summi-
fem archiepifcopwn (errata, prodiit *n lucror. In visa
Steabau, Nicolai ft Alexandri 1L Paptnus progerw
>e 1erinferat PDliriro Xraaea/ enhrfiftefet illr& ego
antea male lwutatu , ia bac edittooe , peu PF&rbua
Ofr-Mjb feribendum effe ceuteo, fi quidM borampmri-
ficeoa tempora noo Vvilleiaroa alfeis , fed Uvido, ft
Gervafiro primus, ut videro ed iu ceculrooKemeldum
epifcopoeum, qui eft arod Flodoardom, Komroft uedr-
fte prufuiffe tetitnr. Non illo vero Gervafua alter eft,
«> Iro epiAola »0« ft \$>ceberti cowtinuaoi auro

«dj VITA ET EPISTOLAE
1114. meminerant ; vixit»- tempora FaCdullit Pl. <4
•nee «ptolam -a>4-<u Certe** ; «tam hab«c «bAiu
Paperin* i* vita «jat*- Pafebaia 1L

ItT» IX. II. AD pandulphum marsicanum
Iuli- iter*. imcofo m.

Mariorum episcopatum in duas partes divilutn,
in pnftinum ftatum reftituit.

StfoiMutt Dti, iiltfl- ttufrairi

tpijnpit ,« Mvfciu tairfi» teatant ff-
ii firkin*.

IN fpecula feofis dt' univerfalis ecclefie adhuc
I peregrinautis, quanto ceteris emioetiores ap-
paremus, tanto vehementius concurrere viciftitu-
dinibus inde debemus. Sicut enim Luna men-
fluo Corfu deficit, dc perficit: fic inecclcfia mi-
(«»iſt... litant temporalibus fubje&a, continuas * alter-
iicrMt«»M. catiooes, dt profectus incurrit: cujus defeftui, vel
diminutioni, ficus neceffe efl ut compatiatur,
procul dubio expedit, ut profectui vel plenitudi-
ni congratulemur. Quapropter unam Marlicanam
ecclefiam inteftino dt diuturno malo, dt pluf-
quam civili difcordia feccularium hominum mife-
rabiliter difcifam, dc iu duos epifeopatn contra
fanftornm Patrum canones a Teopbyafto difto
papa divifam, dt poſtea permittu magis quam
confenfu, neceffitate quam utilitate, a (antiffimo
prudeceffore noſtro Leone, ficut inventa fuit,
omiflam, eandemque fub beate memorix decedo-
re noſtro Vittore, iudicio generalis concilii, per
divinam gratiam in gremio Bafilice Conftanti-
niane aggregatam, quarto decimo Kalendas Maii,
Indiftione decima, dtdivifioem illam unius dim-
cceos iu duas partes evacuatam, dt abdicatam,
atque in antiquam fui ftatus unionem reformatam,
dt in perpetuum iptam, ficut iuftum fuit,
dlmccfim unam uni epifeopo decretam. Inde in-
terventu totius fanfti fynodi, epifeopo Adone,
qui tunc partem Marlicane diceceſeos iniuſte oc-
cupabat, io Tbeatnam civitatem fublato, per
hujus noſtri privilegii decretalem paginam, dein-
ceps tibi, beatiffime dc coufrſter & coepifcope
Paodulpho, dt Xucceſſoribus tuis in perpetuum
concedimus, dt fecundum quod tibi fynodaliter,
ficut faperius di&um fuit, indicatumeſt, firmam
Marlicanum epifcopatum, cura omni fuaintegri-
tate dt pertinentia (Inter quae nominatif eccle-
fia fanftas Sabine antique civitatis Marforum)
•d epifeopalem fedem largimur, atque decerni-
mus; necnon dt reliquas eccleſias totius Mſrfica-
nr difccſis cum pertinentiis, decimis, dc oblatio-

STEPHAN! PAPÆ IX.

IC4

nibus carum, tam pro vivis, quam mlmb pro
dcfun&s, fecundum quod faofti canot» decreve-
runt. pariterqua cccUCam domino noſtra fenft-
Dei geultricw Virginia Maria ia Carfeofe cuns
decimis & oblationibus, imrno cum omnibnafibi
pertinentibus tant ia caſtro Tupbo, fic Scavtllis,
quam..... & aleo lands Maria, dt CfeitoUa,
dt Paatpcraao ufips ad Capiftreilum, dt tn tota
valle Nerfaceodat. Infuper auctoritate apoſtolica
fancimos, ut quandocumque expedierit, ordina-
tiones clericorum, dt confecratiooes altarium ibi-
dem facias, dc in monaſteriis, quod tni jurueſt,
dt fanâi canones cenſent, dc reliqua omnia qua
ad epifcopnm pertinent fine cujuſquam cotraditio-
ne expleas: fcilicet intra juſte terminos to-
Btius parochia Marlicana, tam illius partis quam
antea obtinebas, five dt alterius quam tibi inju-
ſte epifcopi iovaſerant. Hinc apoſtolica fedisan-
Aoritate febnixi, poteſtatis dt confirmationis pri-
vilegium iodiſtblubiliter ftatuentes, interdicimus
fub divini etiam conteſtatione iudicii, dt anathe-
matis interpoſitkwe, ut nullus unquam fucccfib-
rum noſtrorum pontificum, vel quilibet publica-
rum aftioſmm adminiftrator, feu alia qualibet,
vel quantnm libet magna, parvaque peribna, au-
deat vel prafumat contra hujus noſtra confirma-
tionis privilegium agere, aut quipſtam inde alie-
nare, auferre, aut minuere: fed potias firmum
ac flabile in perpetuum fic, ficuta nobis conceſ-
ſum, dt confirmatum eſt. Si quis autem quod
Cnoo optamus, Lemerario auſu uoſtra apoſtolica
fedis ftatutum in quopiam alienare, vel infringe-
te pmſumpſerit, dt cotradiftor iſles extiterit;
auctoritate fanda dt individu- Triattacts, dt ſpo-
ilolorum principis, vinculo anathematis manci-
patus, a regno Dei fegregatus, diabolo, dt ange-
lis ejus, niſi ferta refiaifcat, iodiſtblubiliter ag-
gregetur. Qui vero reſpeda obſervator dt defiro*
for imius coocelfioals dc coaſfirmatlaals extiterit:
poteſtate fanda Dei genitricis, dc ſemper virginis
Maria, dt B.Petri apoſtolorum principis, dt pre-
cibus beate Sabina martyris, dt omnium fendo-
rum, dt cnieſtinn multitudi angelorum, glo-
riam a juſto iudice domino noſtro Jeſu Chriſto,
vitamque ſternam percipere mereatur in ſecula
Dfzculorum. Amen.

Scriptum per manum.....Notarii dt Scri-
niarii fanfte Romana apoſtolicaHcdis in mente
Decemb. indift. II.

Datum in Caſtro Caſitſo v. Idus Decembris
per manus Humbert! fenſta eccleſiaSilva candi-
da epifcopi, dt bibliothecam fenſtis Romana dt
apoſtolica fedis, anno primo domini papa Ste-
phani IX. Indift. n.

III STEPHANI PAPÆ IX.

DECRETA.

s»»tM a / ^Um papa Stephanus, qui zeli Phinee* cmu-Eminis per perniti- fe lamenta corrigerent, tamen
fig* ,,,* xJ labatur ardorem, omnes clericos Ronus, quia faofto viro ioobedientcs feerant, dt de fe-
Ap«4Sp.t qUi poQ interdiftum pape Leonis incontinentes crario ad tempos exirent, dt celcbrMd: asifiſi
>d'c»»(-cxl'trrant t de conventu clericorum, & choro ec- licentiam de cetero npn ſperarent.)-
b<<<<«<pl: eleſie przccpiflet exire, ut quamquam reliâisfc- M

III- p«S- »»».

CON-

«B«β*BWMMBOttMtiflSUSMS@B

C ONCILIIUM NOVARIENSE

A Guidooe Archiepiscopo Mediolanenfi ob Clericorum coonebia habitum.

DB w *-
ntillue» M. J. d» SS. SrM, ftr Mrrieav
brida : Fsâus eft fyoodriti Pmiulutn Conveutus
per Guidooesn Archiepiscobom Novaliu: ubicum
triduo prodi&u vacarent negoti- , placuit pluri-

Abu. Landulpham ft Arialum abientes , excom-
municandos ; fa&umque eft. Ferma fier tmarah
atcri» e Stiptee fepe Aeete , pw emr/rii /ri.
ravi telle ittleiit.

CT AD FONTANETUM SYNODUS

Aaa 1057. firiita.

I> M.,
rij» ru-
x»,»

VEnetus Labbei editor Syoodi cujusdam No-
varieaG, Pagio iodiaate » es Landalphi

scripserat Pagius , & ex illo Venetus eoUestor,
qui tamen reftius ia titulo Guidonem illum Mo-
dmlaaofetn aatiftiim adpeltat; reipfe enim Ma*
diotaucnfom (acri» pruetat. Accuratio» aliquid
da hac ipfe provinciali (yoodo tradidit antiquior
Landalpbio juniore Arodphu» alter Mediolancn-
6» hiftoricus Iri. III. cap. XL Rer. Italic. Tota.
IV. pag. »4. enem tamen caute legendum mo-
neo, cum aa Icriberci quo tempore incontinenti-
bm flt fimoriarie (acerdotibut adverfus S. Arial-

Bdaim, flt focium cju Landulphmn favebat : Fe-
fto eft fytedeiit piefelee» eieltereet ceuveftts m
fera, fri dieriu/er Fantantfm; (inDicacefiNo*
varianfi, quihodie pariter veterem appellationem
retinet) .»» ouv Sridna fpèiteeUSet vecereet an>
gniit Ulen.» (Arialdi , fle Landalphi) profta
/aataa adwarnw , etifeet tft eeeetiet CMveritata-
taafen (utriuique) eMSfiravara iufta /arv aarirau-
dem. Frihaopar eft ite. .ftjre maria fiecriptadeus
£s«driph» , cam verari drimraf, mqrs eeteUiter,
B* filie raamera/ar tptfnpj» , pretipe» fifietrepeli-
tree , farear leri» /iavir io Clerice» , ergent ili-»
fee { lerte»e friueiu , leteei eure Jbvrier et
fretm &t.

> SYNODUS ROMANA

Sei Stfbee. fefe IX 4aae 1058. ttltrele.

urt.

NEminem mihi refragaturum arbitror, fi con-
cilium quoddam agnoverim in fequenti Sto-
pisari IX. bella, eoam pro immunitate Ocri La-
cani concedam Moratorius ex pluteis Locari ar-
cbivi vulgavit Antiquit. Ital. Tom. V. pue, F74-
Qporum enim id decrevisse pontifex aOeruerit
au cum epifeopis ibidem receffit , niG tacita
inmens, id fe ia concilie ftateille, flt e condiit
lententia lueras iUas (nas dedisse.

Si cui vero ardeam Gt concilium exculpety ex
monumento, in quo de concilio oe vocula qui-
dem, illum pcofto Concilium quoddam a Sto*
phao IX. coaftnm admittere cogit authoritas
Chronici Vukuroeofis Her. Italic. Tom. IV. pag.
\$14. obi iermoee iastitneo de Laodooc clerico ,
nui a Capnenis per pecuniam acceperat ecclefiam
/aatfi Fsacmta dr CapM, Monachis per (ummam
injuriam ereptam ; quare addit (rptor Chronici
illius vacat» Lando ad J>aarir» e J*-e fepe
StfStine ire teeteetftit . Uete iilte» ipfi trot» Ce-

BULLA STEPHANI PAPÆ,

ftva Citri Leteei jmanmitarim eferit.

PAPA Stéphane epifeopus , iervus ferrorum
Dei, dilafidimii ia Chrifto filiis omnibus
Samrdefeuf, Levitts, umverGique (acris ordia-
bus. Luce commoranribm, feu de omnibus pia-
bibus, derias, acolitbis, (ubdiaconibus, diaconi-
Caoiri. Geertti. Tom. XIX.

Cbus, presbyteris, Gsburbanis Lnctnfis epifeopatus,
fle omnibus (uccelforibm eorum m perpetuum.

Si erga fidelium laicorum ordinem, legalem
confuctudinem , & decreta, piatate fervar* nobis
couveoit, mulco amplios circa clericorum gradus,
qui ecclefi» Dei fideliter miniftrant, flt fervioat
vifa aquitain obfervare, flt obfervanda confirma*
re debemus. Quapropter ob interventum ddefiit-
fimi coepifcop» noftri Anfelmi Laceufi epifeopi,
fimulque Beuedifii Bcftetmenfis epifeopi, ABo-
mfaci Albaneofis epifeopi , ft domni Humberti
feofte llufion fedis epifeopi, necnon Petri Levi-
ceneofis epifeopi, finmlque Jobanne Portufefi-
epifeopi, necnon ft domni Hildebrand! fenâa
Kotnams ocetefi jnbdiacoai, affeenmqne noftro-
mm fideliam , per hujus noftra pnocepfiosus pe*
ginem conftituimns, ft confirmamus, fient (aero*
mm canonum demonftrat anftoritae . ft human-
pencipiunt leges, fient etiam diis ab Ottone im-
peratore augufto, ft reliquis tnpccraforfaw per
pracepri paginam cooccfiam ft confirmatum efte
videtur, ut drincem anulla magna pervagae per-
iona hominum admeubria jndfeia peo qualicum-
que controvert pertrahantur, vel ante finmlares
judices examinentur, vel diftru^mmr, niG tau»

leftiam pntiumat infirm, vel tributum, five red-
ditum , feu etiam luperimpofitum riMem fecer-
dotibus, flt canAu (acris ordinibus , a quacum-
que pertona imponatur, vel requiriter. Et m

lii

ali

..... aiquia audeat f» Intromittere fine lega.i jadioAnon credimus) temerario aulb huic noftro apo-
cwaitTid· aHqulbai» iupaftnftilibtn eorum , five feryta
ntriuque fexo», val familiis, feu etiam de uni.
vertis eorum colonis, necnon mobilibus , & im-
mobilibus, arvis, enhilibus, vincis, olibetis , fil-
vis, pratis pafualibus , fen nniverfis hereditati-
bus eorum, five acquittit», necnon eorum bonis,
vel quicquid illis iulte dt legaliter pertinere per-
piciatur. Infaper concedimus per hoc noftrum a-
poftolicum privilegium omnibus facerdotibus, le-
vius, onoftiique fac»» ordinibus jam didi epifeo-
pacus, ut eorum advocatas non aliter nifi (olus,
juret fine ulla contradiftione, ficut io fianAa Ro-
mana ecclefia agitor. Et liceat eis fecundam ec-
clefiasticos gradus quero dt pacifice vivere, &
Deo fervire, fit fub hujus noftri privilegii defen-
fione cooffiere . Ita fane juvemus , ut nullus
Dux, five Marchio, Comes, Vicecomes, Ga-
ftaldus, Curialis, Exador, Decanus, Vocemiffa-
rius, vel etiam ulla perfona hominum audeat in-
terdicere, vel confringere hoc, quod a nobis con-
fistutum, deconfirmatumeft. Si quis autem (quod

(talk· privilegio «ontrarius extiterit, fciat fe ,
nifi refiptierit, & dananom, quod fecerit, emen au:STI
daverit, auâoritate Dei omnipotentis, & Po-
tri Apoftblorom principi», acnoftro, anathemati»
vinculo innodatum , & i Regno Dei alienum ,
atque cum Juda traditore fociatum. Infupercotn.
potitum/ exifiat auri optimi libra» decem , me-
dictarem facro noftro palatio , medietatem illi»,
quibus injuria illata fuerit. Qui vero pro intuitu
cuftos, dt obfervator hujus noftri apolloiki pre-
cepti extiterir, bcoediftionis apoftolica» gratiam ,
vitatnque «ternam a Domino Deo noftro con-
fiequi mereatur in facula feculorum. Amen.

Sigoom per manus Gregorii notarii , & feri-
niarii fanA* Roman* ecclefia in meule Odu-
brio, & iadiâiooc undecima.

Datum Rome per manus Humbert! find*
ecclefii* Give candid* Epifcopi , fic bibliothecarii
land* Roman·, & apoftolica iedis , anno pon-
tificatus domini Stephani noni pape primo XV.
Kalends» Novembri» indidione undecima.

0

VITA ET EPISTOLÆ

NICOLAI PAPÆ II.

Nicolaus, cui nomen erat Gerardus , ex C
Florentino epilcopo, per cardinales ab Ur-
be fugatos, legitime eleâus eft pooukx Roma
nos anno Chrifii toj8. tempore regnantis Henri-
ci IV. Antequam vero confecraretur dt Romam
mitteretur , hoc confilio Hildebrandt prudenter
egerunt , ut ad expellendum & facilius ejxi-
endum e fede (chiimaticum Benedidum , legatione
ad imperatricem miffa, approbatio Henrici regis
poftularetur : ne , fortaffe hac re intermiffa res
fibi injuriam illatam exiftimans fchismaticis ad-
hrrec, & intrufum defendens, periculum fchif-
matis augeret. Placuit confilium, petita & ob-
tenta eft approbatio eleAi Nicolai pontificis : fi-
nnlque Godefrido Tuicise marchioni demandatum
fuit , at eleâum in Urbem inducat, & invafo-
rem fedis Benedidum inde ejciet . Quod cum ,
tefte Leone Oftienfi , menfe Januario anni >059.
effeduaa fuiffet : coniecratus, & Nicolai fecundi
nomine appellatus, Romane fedisinvaforem cum
fifis Latoribus omnibus excommunicavit : tan-
dem interventu quorundam admiffum ad com-
munionem apud ecclefiam fanA* Mariae, qu* ma-
jor a Romanis dicitur , facerdotah officio priva-
tum manere confistuit. Berengarium fecundore-
lapfum fit perjurum, tertio ad palinodiam, pce-
nteotiam, fic fidei orthodox* profelfroem emit-
tendam fufcepit. Conltitutionem de eledione Ro-
mani pontificis edidit . Ad Mediolancnfem ec-
ciefiam a labe fimoni* expurgandam , Petrum
Damisni , fic Anfelmum Lucenfem in Romano
pontificatu iuccefforem, ablegavit.

ta Apuliam profodus , Northmannos ab ex-
communicatione abfolvit, eofque exadojuramen-
to fidelitatis Roman* ecclefii devinxit : ut ea
horum prxfidio fulta & munita , tyrannidem fil
rapinam omnem a fede apoftolica profugaret.
Mortuus eft pontifex optimus in fine menfis Ju-
lii, anno Chrifii millemo fexsgetimo, cum fe-
diffe annos duos & fex tneioes. Vacavit epifeo-
patus mentibus ferme tribus.

EPISTOLA I. NICOLAI PAPÆ II.

AD GERVASIUM REMENSEM ARCHIE-
PISCOPUM.

Ut HERNICUM Francorum regem ob quaedam
perperam faAa corripiat.

NiceUtr ipifeptu [troei feræemm Dei , Gerv^fit]
venerebtb ertbiepifcepe fehttem tune be-
MdiUwte epeftelite.

Licet de veftra fraternitate qufdam finiftra, nec
fine difeuifione dimittenda , pervenerint ad
apoftolicam fedem , fcilicet, quod ejoa invafori-
bus faverit, quod pontificales adus poftpofuerit,
tamen quia tefimonio perfon* non levis defen-
deris, fed potius de fidelitate fanâi Petri lauda-
ris, premiffa tranfimus , & ut verum fit de vo-
bis tefimonium optamus . Vos autem omni co-
nanime Audete ita vivere, ut veftri non habeant
inimici, unde nos poffint in vos cootritare. Sci-
tis enim quam benigna vobis fuerit communia
mater fanâa Romana ecclefia , quamque 'de to
magna ei fiducia, ut tua folertia rranorum pof-
let fuccurrere pene lapi* ecclefii. Proinde age-
re Aude, quod de te fperavit apoftolica fedes: de
veftrum regem gloriofum caftiga, precare, admo-
ne, ne pravo nitatur peffimorum confilio , qui
noftro ditcordia putant fe apoftolicam cenluram
evadere ; caveatque facris canonibus, immo bea-
to Petro, refillcre, nofque, qui eum ficutpupil-
lam volumus amare oculi, contra femovere. Sa-
lis enim mirari poteft , fi pro aliquo fluito, fi-
cut eft, quem voluit ordinari, Matifcoenfiis epi-
feopus, vult dominum dt fandum Petrum offen-
dere , * noftram caritatem atque Cnceram dite-
Aionem circa fe parvi pendere. An putat aliquis
membrorum antichrifii , quod plus non poffit ei
prodeffe gratia beati Petri , quam omnium im-
piorum perfida fidelitas ? Agat itaque gloriofus
rex,

* alUt. ».
-r-...

Niftotm

0,1.

f«dl. itnf..r

rlaplur-1p4
p>2>2>2>1p4
M*

tdp

N I C O L A I P A P A E II.

g70

rx, ul lihftt, contra n-s. quamvis pro illo ejof-A
que exercitu Dram femper precari parati fumus,
K duce »ero Godefrido nemo ros terreat, cum
fuerit opus ros veiora Romam : quia non tan-
tum vobis impedimentum non faciet, fed etiam
fideliter feritium impendit Salutant ros, carif-
fimi fratrea noftri, cardinales epifeopi , nec nou
humilitas cariffimi filii noftri Hildebrandi.

II. AD GERVASIUM REMENSEM archiepiscopum.

Jubet Belvacensem epifcopum fimoniace promo-
tum cum Silvaneenfi ejufdem criminis
confcio ab officio fufpedi .

McWaas ipifctpm ftrom ftvtrtrint Dti , Gtrvfi-B
vnttrHi trtfaffttpt Hjanfi fallit*
t bntà&tftat.

A Udirimus relatione multorum, quod Belua-
centis epifeopus, contra ftatuta canonum ,
fine vobis, te fine vctro afflenfu fuerit confecra-
tus, immo exeeratus ; te, quod pejus eft , ad
epifeopatum fublimatus. Accingimini igitur, te
fultus hac noftra auâoritate, ex parte omnipo-
tentis, Dei, auâoritate beati apoftoli, Petri, om-
ne epifcopale officium fibi, ufquedum ad Roma-
nam fynodum in tertia feptimana poft pafcha an-
te nos difcutiendus veniat, interdicit. Si autem
in aperto res eft, quod pecuniam dederit, omni-
bus Beluacenſibus clericis ac laicis, ut Gbi ante
pntdiâum noftram iudicium non obediant , fub
excommunicatione, pradiſti apoſtoli Petri auctori-
tate interdicit. Non enim ob hoc promotuseft,
ut fit epifeopus, ut beatus Gregorius dicit , fed
ut fiat lupus, te fanda ecclēſia invafor, te dete-
ftodus hatreticus. Silvaneenſi enim vctro faf-
fieganeo epifeopo, fi eum pecuniam dedidit pre-
fcivit, te veſtrum afflenim in malcdiſtitois he-
rede beoedfcaado non habuit; fimiliter omnepi-
fopale officium, idquedum ad pradiâam ſyno-
dum veniat, te nobis te tibi digne fatiffaciat,
beati apoſtoli Petri auâoritate interdicit.

III. AD EUNDEM.

Monet, at ob damna perſonis te rebus Virete-
nenſis ecclēſia illata, eidem debite
fatisfaciat.

Atapfear tftftptu ftvrtt fntrii* Dti, Gtr*fit
K,ninfi tetlſia artittftftt fabit* tf
tftfttt* knidftlianu.

Q Uoiam nobis commiffum eft, ft auAorita*
te beati Petri traditum, fupra quem fun-
damentum univerſalis ecclēſia ſolidatum eft, qua-
tenus te errata corrigamus, te membra noſtro
capiti eohureuua, ne diftoeant, ftudmmus; tibi,
«pote vetat de noſtris ft fanâs Romane eccle-
fi- membris, patenae intimando pncipimus, qua-
tenus per te, quem in gremio anatriſ tua, uni-
verſalis videlicet ecclēſia, conciuſim eſſe ipera-
mus, ne Virdunenſi ecclēſia qua nobis commif-
fa eſt cum fratribus, quidquam injuria tam per-
ta, quam per tuos inferre amodo patiaris. Qpod
autem contra ejufdem ecclēſia fratres nunc no-
viter, ft tu, te tui, damni te injuria lotuliſſia ,
communit te Cinſta ecclēſia Romanacauſa, ft
noſtri amofe emendare te, omni occaſione remo-
ta, admonende jubemus; hoc eſt, pradamdePo-
ftuiler, qua poteſta: tua contigit, te de Meda,
quam Bogobraodua deprudatus eſt, prada, cujus
Ctaciî Gflurad Tom. XIX-

IV. AD EUNDEM.

In gratiam recipitur, de monetur nt cum duct
r N. pacem ineat

NittUat firm» ftvtrtritaſ Dti Gtrvfi» vtartrti.
tnktpjctpt jtitttHt tf tf&ttMt itat-
âiDitttat.

Q Uia referentes filio noſtro G. te in fidelitate
beati Petri perfiftere, ejulque auâoritati per
omma reverenter affurgere comperietur paterna
caritate ſient carlQimū filium amplectimur, te
ampleaeodo, toto mentis ſtftu diligimus. De*
craque qnamdiu te fidelem filium exhibebis, no*
fra paternitas tibi nuſquam deerit : immo debi-
ta caritate firfragabitur, noſtraque auâoritate in*
ccffanter tuebitur. Quod deepifcopoSilvatieenſi
nobis per filium noſtrum mandati, quia canoni-
cum eſt , cum eodem filio noſtro tibi coocedi-
mtu. Neque enim juſtitia contraire volumus, pro
qua mori, fi neceſſe fit, lucrum putaoras. Cate-
mm de noſtro adventu in Franciam, nullam ad
prafens tibi feribimus certitudinem. Cum autem
ad te noſter filios veneni : ipſe tam de hoc, quam
de omnibus aliis te certifieabit. Mandamus autem
te praecipimus, quatenus cum duce cariffimo filio
noſtro pacem ineas.' ut tui ad not ſecure valeam
venire, noſque cos poſſimus audire . Nolumus
etenim duos tam canſſimos filios in difcordia mē-
nera.

Bpftlola quasdam Gemfii ad Nicolaum II- extat io
fine illarum van eum epiftel» Gabevti, tamnis Sario-
bvrſuûs, te Sraphaal Toreaccalie ea bibliotheca Papi-
rii Materni Paritſ impraia ſime anno ſdis ted eam a
Garvaſto II. ad Faſchahm U. feripeam eſſe parer, pri-
mo m vita Patehalis II. apud Maieaam ubi hanc ad
Pſehaltm II. (criptam refert - fecundo quia ſenpta eſt
poſt ebitam regis Philippi, qui mortuus eſt amo 110<.
D tempore Palcbſis II. ft Ivoois, qui ſpiff, ſod. rjuldem
Garvaſii U. meminit.

V. PRIVILEGIUM MONASTERIO fanâ Felicitatis cooceſſum a Nicolao papa 11*

/Hct&r rpifctpu ftvrtu ftvrttit* Dti Ttiitrge
aUthſa pntſtrii fa*!U Ftltititii , jeata
Flnuiai ſii, ſitru ſicctftſii, tf ia }*&
ftftftt ſniutſim, m ſrfttat» .

Q Uoniam omnipotentis dignatio ſuo gratuito
munere , nullo digno praecedente opere ,
ad ooc noſtram humilitatem dignata eſt prore-
Ehere, quatenus per mm ubique terrarum proprio
fanguine redemi-----ecclēſia lumen admimſtraret
: -----> rationabile decimus, coop
rants ipſo, de quo loqui prafiamimua, fecundum
proprias vires umcuique acceptum talentum di-
ftribucere: ne, apparente ipſius majſtate , quod
abſit, fine acquireto lucro vetat inutilia fervus vi-
deamur rcſncare. Qpod utique per divinam mi-
forieordiam coafeota poſte lperamus, fi ſnetnbru
ejus adhuc per fidem in terra cakſtia anhelanti-
bus, prafidia que poBnmus fereno atftâu ſup-

pedire curamus. Sic enim, licet profectio litterarum nostrarum fragilitati conciliamus auxilium, & cura intra cordis hospitium manente intentione, omnium consequimur favorem benevolentium; cum licet notuerit debitorum finis gentibus, fidei lumine clarentibus; domesticis quoque nostris benevolentia (sed o linguarum curam impendimus, magistrum gentium frequentes, qui bonum opus adimpleri precipit in omnes, ad domesticos fidei maxime. Monasterium itaque sancti Felicitatis omnibus sibi pertinentibus rebus, quod nos (litteras episcopalis simplex adhuc dispensatio quorundam predecessorum nostrorum negligenter negligimus, cooptato nobilium familiarium plurimarum collegio, reedificare curavit ex integro: nunc etiam secundum apostolicam fedem, cui deferimus, videretur, per nostras manus dedicatum, Habilitate perseveranti roboramus, ut confirmamus, atque ut perpetua viget religione, sequestrata pravorum infestatione, omnipotentis Dei committimus tutelam. Cui etiam, sicut dignum ovis videtur, quia incuria Florentinorum episcoporum sua preterea nequiter sunt districta, sit sacilegortum quorundam temeritate inanis, concedimus, sit apostolica auctoritate libillimus inanis, sit fundus venerabili loco pia devotione oblatos, & offerendos, ubicumque veraci relatione ejus nomini fuerint titulati, suoque juri religio la sollicitudine investiti, atque reversione.

Liberum preterea idem reddimus monasterium, atque absolutum ab omni (seculari situm dana conditione, five distictione: ne liceat aliqui magis parveque persona, anobis restituta predia, firmiterque Habilitate, decimales (preternat sollicitudine) quoque quosdam a nobis concessos aliquo ingenio evadere, aut aliqua fraude furripere, five diminueret, fisco denique, seu debita subjectionem exigere: sed maneat venerabilis locus nostra tutela firmatus in sancta apostolice; nullique alii sit obnoxius, nisi Florentino episcopo, qui memor nostrae devotionis, sueque fragilitatis, iustitiam norma fervat, secundum doctoris gentium preceptum, ejusdem familiaribus honorem congruum exhibendo, nil propter blandum dominium requirat ex debito. Si autem, quod non credimus, aliquis temerarius hanc apostolicam sanctionem crudeli mente tentaverit infringere, nostramque indultionem secundum locum ludendo caflare: nisi admonitus respuerit, ac digne emendaverit, anathematis gladio percussatur ab omnipotenti divinitate, jaculata sibi de celo ultione in hac presentem carne, interficiatur eum Deus spiritu oris sui, dum venerit judicare fuculum. Qui vero nostrae laborationis plus confervet extiterit, in secundo adventu mercatur illam mellifluam vocem audire. Venerite Binitus Patri mei, pertipite regnum. Praterea ut hinc pagina fidem legentibus astruat: & propriam manus subscriptione, & apostolicam: tigilli munire studuimus impreffione.

t Sigillum Nicolai pape.

Ego Bonifacius Albanensis episcopus subscripsi.
Ego Joannes Portuensis episcopus subscripsi.
Ego Petrus Lavicanensis episcopus subscripsi.
Ego Brunus Prænестinus episcopus subscripsi.
Ego Petrus peccator monachus subscripsi.

Datum Florenti sexto Idus Januarii, anno ab incarnatione domini nostri Jesu Christi tojper manus Humberts fanda ecclesie Silvanensis episcopi, & apostolicam ledis bibliothecarii,

Anna primo pontificatus domini papae Nicolai II lodiaco decima tertia.

VI. AD EDWARDUM ANGLORUM a e x m

De confirmatione privilegiorum ecclesiarum sancti Felicitatis, quibus in honorem sancti Petri apostoli rex fundaverat.

Extat infra in Cnvtain Wrtataaxlrrtinfia nna to 66.

VII. AD ANNAM REGINAM GALLIÆ

Laudat ejus pietatem, hortatur ut ad virtutem, sit virum excitet, & prolem instituat.

Nictlaa t ptpnat fervmt ftrvanatt Dti glitritia regia falntia G aptititcam Medt&tinea,

Onar voluntatis auctori omnipotenti Deo digressus gratias agimus quia io femineo pedore virile virtutum robur audimus. Pervenit quippe ad aures nostras, prece utentissima filia, reverentiam tuam indigentibus munificentia pia liberalitatis affluere, devotissimam orationem studiis infundere, pro violenter oppressis vim dei uiuam odia exnecere, cutemque bonis operibus, in quantum tibi competit, omnium regi dignitatem implere. Hovtatnr igitur, ut num quem Deo inspirante festinel rogreffa es tramitem teneas, multumque ritum tuum, filium nostrum, regem, ad pietatis quitatque gubernacula moderanda provocare contendas. St enim eloquentia Abigail flutum Nabat ab irascentia David gladio ferro vir ilacium: quanto magis devotio tua prudenter fiaitnr virum tuum divinis reddet obtutibaa gloriofum? Sic denique eum vere diligis, si fervore qua Dei sunt piis exhortationibus facis. Ahduquin quo pao viros suos illa conjuges amare creduntur, qux in eis capias, ut ita loquar, corporum diligunt, sed animarum aurum, quod in eis reconditur, non attendunt? Hasonni enim, juxta apostolum, thefamat fiam la wtfi fislilbat: quoniam nimirum hoc dumtaxat ampleantur, quod vermes devorant in sepulchris; illud vefaac despitunt, cui ammarcefcibilis gloria fervetur in celis. In carne quippe amorem suum illa confituerat, quod David se desipientem ironica imitatione dicebat. Qnam llatitfni fiat Mit rex, K>1 * Ifratl, tbtet aperient ft aale ttalat ftrvtraal fanram, G nadaim eli fa^fi nadttar vanr ta founi? Quz profectio quia desiderium suum in sola carne posuerat, carnis fruau debita est animadversio privata. Unde paulo post scriptura subiungit: ftritr Mitbt filia Saal era r/i natni filial ifafit lud. ad diint iwrta fna. Tu autem, glotiola fida, quia fecunditatis donum divinitus, oeruiti, fie claritunam mstrue fobolem, ut inter ipla ladaiis infanti rudimenta ad creatoris fut nutriatur Eamorem. Fer te igitur dileant cui potissimum debeant, hec quod in regali aul folio sint tiobb les gemit, & quod in ecclesiarum gremio longe nobiliter per fandi Spiritus gratiam (unt renati. Noli aliquando pecuniam prefers fuffiri, fed thefanrum vefapienii inbianter acquire. Regna quippe Saba venir non videre divitias, fed audire lapientiarum Salomonis: quas tamen ipse non petiit, copiosius reportavit. Tu etiam, fili, divinis obediendo mandatis sapientiam posside, ut merearis ad salutem anima tue, sit terrenis competentem affluere, sit de tranfitorii regni culmine ad edefte tranfite.

faSiwa
τ**4..

VIII ad EPISCOPOS GALLIÆ,
Aquitani*, Vafconi*.

Decreta promulgata ia Romana fynodo ann.
1059. nonnulla continet.

/faelaxt tptfcapet fervet fervantur Dei, eenikat
arebieptfcipit, epticepn, Matihitu cltrmtt & lat-
et/ jUtlitki/, tam thayerihh/ faam mieeriket, per
aena/ Gallia/ ne Ckrftu cemaaraattkat, nta*
Attutevieh/ 6 Vajcnihu, fataleae Ū apellali-
cam K/Mttam.

A Nno dominica Incarnationis MLIX. anno
pontificatus nostri primo, Indift. 111RO Bns
maaa urbe in basilica fancti Salvatoris, qu* ap-
pellatur Coaflautiniana, fandam celebrantes fy-
nodum, a fanctis Patribus, videlicet extit. epi-
copis, exceptis abbatibus, A clericis religiofis ac
laicis celebratam dcūata ecelefis fanā* ad com-
munem utilitatem, Deo propitio, canonicè dif-
pofuimus. Inter c«cra de Nicolaitarum hsrcfi,
id eft de conjugatis presbyteris, diaconibus, A
omnibus in clero cooftitutis, ab omni concilia
ftatutum eft A corroboratum ita. Quicumque fa-
cerdotum, diaconorum, A fubdiaconorum, poff
lonftitutum beat* memori* predceffloris nostri
fan&iffimi Leonis pap* de caftritate clericorum,
concubinam palam duxit, vel duftam non reli-
quit: ex parte omnipotentis Dei, auctoritate bea-
iorum apoftolorum Petri A Pauli, precipimus A
omnino contradicimus, ut Miffam non cantent,
neque evangelium pronuntient, neque epiftolam
ad Miffam legant, neque io presbyterio ad divi-
na officia cum his qui prefius inltutitioni obe-
dientes fuerunt maneat, neque partem ab eccle-
fia recipiant: quoufque a nobis lententia fuper
hujufmodi, Deo concedente, procedat. Et pre-
cipientes ftatuimus, ut hi prsdiftorum ordinum,
qui ejufdem pr*decrftribus nostri decreto obedi-
entes b*c fervaverit, juxta ecclefias quibo* ordina-
ri funt, ficut oportet religiofos clericos, fimul
manducant A dormiant. Et rogantes monemus,
ut ad apoftolicam, communem fcilicet, vta-
fummo per pervenire Audeant: quatenus pefle-
ftionem coofecuti, cum his qui centclimo fruftu
ditantes ia celefti patria mereantur adferibi.

De his autem clericis qui loluram projiciunt,
A a clericatu recedunt, quos fpoliatas Juliaoi-
ftas jure vocitamus: ftatuimus ut nifi ad profef-
Aonem clericatus redierint. omni Chriftiana com-
munionem priventur.

De monachis vero propofitum non fervantibus
decrevimus, ut quoufque ad piofofium redeant,
A in monafterio regulariter coftituant, commu-
nionem privati permancant.

Illi etiam qui peregrinos, vel oratores cujuf-
cumque fancti, five clericos, five monachos, vel
feminas, ieu iuermes pauperes deprsdaii fuerint,
vel bona eorum rapuerint, vel m malum eisob-
viaverint, anathematis vinculo feriantur, nifi di-
gne emendaverint.

De confiniis coemeteriorum, ficut antiquitus &
fandis Patribus ftatutum eft, ftatuimus ita: Ut
major ecclefia per circuitum fexaginta paffus ha-
beat, capelle vero, five minoresecclefias, triginta.
Qui autem confinium eorum infringere len-
taverit, vel perfonam hominis aut bona ejus in-
de abftiaxerit, nifi publicus latro fuerit, quouf-
que emendet: A quod rapuerit reddat excommu-
nicetur.

Hcc igitur A eſtera hnjufmodi, quxeumque

Ain lachs canonibus habentur, authenticum fon-
fta lynodus prsfata tore cenfuit oUervandum.

IX. AD R..... COMITEM RUTENNENSEM.

Hortatur ut ecclefiarum & pauperum fit defensor,
A monafterio Virduncnfi pofcftioncs aliquas,
quas ioufte detinet, reftituat.

Ntcelaat epi/capat fervat fervireut Det, A. Knnt^
tteafi cemtti liitfla flit jalatem ÊT apellah-
cam lteneâiHotuite.

Z^Ogoofdbntes tui animi propofitum, A quod
V_a pcept/r regnum Dei A iuftitiam ejusvolue-
Bns renuat temporali faftigio facularium occu-
pationum confidenter tibi denuntiamus, ut fe-
cundum libi injunximus cum ore ad os lo-
queremur leſſis Dei A pauperibus defenforem
te opponis, iuftitiamque eis adquiro, mcon-
ſpe&u Dei excufaius exifta», quod non fine cau-
fa gladium portas. Et quia noſtrum eft te admo-
nere, fi qua non negligenda cognoverimus tene-
gligere: orando fimul & praeciſiendo auctoritate
apoftolica monemus, ut monafterio S. Petri fito
Virduni quod venerabilis vir confanguineus tuus
Waleranus abbas regit, curtes, quas in terra poſ-
feſtionis tu* habere dignoſcitur, reſtituas. ne,
quod abſit, ad perditionem anime tus diutius
eas retinendo, excommunicationem ab antecceſſoribus
noſtris comprecatam infaſtoribus comm in-
cuna. Nec volumus dicas, a parentibus tuis,
vel uxoris tua, cas fervis Dei lubtraſtas: quia
juſtus dominus reddit iniquitatem patrum in filios
10 tertiam & quartam generationem. Strut coitu
conicis veritati» teſtatur antiquitas, S. Amantius
peculiaris ſeller patronus eat contradidit iervito-
rum S. Petri uſibus.

GERVASII REMORUM ARCHIEPISCOPI,
epiſtola ad Nicolaum H. papam

Gratias agit de benignitate legatis ſuis exhibita.
De obitu Henrici regis dolere ſe oftendit, ac
pontificem, ſi in Galliam venerit, debito cum
honore ſuſcepturum.

ExctUeallſtatr patri patrata ff epi/caporaat ipiſſepo
Ntcala», Gtrvaſſiat diſſiſt epticepeu fixalt l'rvit-
tlent cette exijûtatu aa<4 arerawfa.

GRatias ago divine primum pietati, veſtre et-
iam, optime pater, mediocritati quod non
tantum apud vos accuſatorum meorum valuit de-
latio, ut non veridica legatorum noſtrorum ad-
mitteretur excuſatio: nec apoſtolica cenſura mihi
negaret miſericordiam, in quem non fine multo-
rum admiratione tantum inhorruerat. Gratias ni-
hilomious ago velim * humilitati, qo< quanta
principem & pallorem^fandaz Roman* eccleſi*
E decuit benignitate, noſtros legatos fanos accepit
infirmos viſitavit, mortuos ſcpeliivit. Et ſi enim
uni tantum apud vos infirmato & mortuo hſc
viſitationis A ſepultur* ſolatis impepdiftis: in
uno tamen ceteros viſitaſſis, ceteros tepeliſſis.
Cui non ego qui nihil ſum, fed tota Remenſis
ecclefia bone converſationis teſtimonium perhi-
bet. Cujus obitum, ceterorumque, qui pene om-
nes obierunt, audiens, incidibili triſtitia lum
affectus: nec unquam non odifle valeo illum. cu-
jus iuperbia id cſcicit, ut iſti mitterentur. Si e-
nim qualem exiſtimavi legatum roſſiVcm, iſti nec
miſterciitui, nec fortaiſſe moreremur: quod veſtra
pru-

prudencia optime recognofeit . Praterea maltoAa fideabus Chnftiams reperta dt laudata, ficut
gravior angit me triftitia de-obitu domini regia, fcripturavhabentur, ita firmiter toMaaon, nufirâ-
quod etiam veftram noo latet prudentiam. Scitis ftiores vero anathemate ferianmr.
enim quantum infremes dt indomiti funt noftra-
tes : quorum divlfioem, timeo regni noftri fore
defolationem. Ad quam evitaodam, veftrum mi-
hi confilium & auxilium flagito, qua nulli re-
gno ut pote pater omnium, negare poteritis pre-
fertim cum noftro femper debeatis quod optimi
viri patria deberi cenfuerunt. De veftro adventu
in noftiam Galliam quid animi habuerim viven-
te domino rege, licet diffamatus fim id noluiſſe,
fatis ut puto fignificavt paternitati veftra : dt nunc
in eos is mihi animus eft, Dcoteftante, ut non
tantum cum defiderem, fed & fitiam.* ita ut ve-
nientem auâoritatem veftram cum tanto gaudio
& honore fufeipiam, quanto decet Petri vicarium
fufeipi, dt apoſtoitee cenfurâ per omnia coopera-
tor exiftam . Dicant adverfarii quantumlibet me
infidelem dt rebellem magiftratui veftro: ego fub-
jectionem meam vobis profiteor : de quicumque
eam vobis negaverint, cujuſlibet ordinis fini, mi-
hi communicate non poterunt. Obloquitur etiam
adverſaris illa obediencia , quam fine omni reſ-
pêâu fuſpenſionis dt interdidi veftri confervent ,
non fine magno damno eccleſiantm noſtrarum de
noftro. Impedivit quoque meum erga vos famu-
latum illa fuſpenſio. Ad quod reſtaurandum, fi-
cut recuperare poſſibile eft, fi ita ad cetera re-
dintegranda faltem aliqua ſpes reſtaret, de tanto
dolore quſſi de gravi fotnno reiuſgerem . Eft
enim mihi auimus, nec deſpero id futurum, cum
gaudio atque reverentia quandoque apoſtolatum
veſtrum fufeipere , tantumque honoris vobis im-
pendere , quantum perſouac de officio veftro con-
venire manſirilum eft . Nec ooftris temporibus
fuiſſe , vel futurum effe in veftra fede aliquem
credo, quem copioſius honorare defiderem. Nam
qui nos fic honorafſis prudentia dt fan&itate ve-
ſtra, ut de regno noſtro Roma eligeret , quem
ſibi & mundo caput ordinaret: nos puoque tan-
to honore vos dignamur, quanto dominus noſter
Jeſuſ Chriſtus Petrum decoravit , ubi eccleſie
principatu illum ſublimavit . Dominus omnipoten-
s fanſtitatem veftram ad utilitatem fanſlac ec-
cleſie diutiffime confervet : de avertat a pruden-
tia veftra , ne alicujus levis fermo gratiam ve-
Aram mihi, neve fervitium de fidelitatem meam
vobis auferat

DECRETA NICOLAI II. PAPÆ.

«t BaUtii > Nno primo Philippi Regis . Hec funt præ-
r m?» cepta Nicolai Papa in canonibus ſacris vi-
ciffim reperta , qua Romana Eccleſia præcipue
afferit tenere.

I. Primum quidem ut pax & tregua Domini

tf> AD EPISTOLAS NICOLAI PAPÆ II.

APPENDIX.

Suppi M«a
**»»»»

Eptfoopu i, fervar fervorum Dti, Wilwi-
w wnerahh rp/tip* Dorttirtuti, fiifoif
[rttctfftribuf ibidem cannicit proma-
vradis «a prprrtraas

A. .... Z^Ura magna nobis follicitudine inſidit cura
Sr.iv.MCo» Pro Dei eccleſiis ac piis locis vi.
«B B»»» gilandum, ne aliquam neceſſitatia jaAuram fuſſi-
Toeif iu oeant, fed proprie utilitatis ſtipendia confequan-

Etur , ideo convenit nos tota mentis imegritate
eifdem venerabilibus locis ut ca , quæ ſua funt
ftabi)na permaneant providere. Igitur quia petiſti
a nobis, Kiriffime fili , cum Edvardi regis le-
gatis , atque literis noſtri videlicet amici, ut per
noſtri privilegii paginam tuæ eccleſie , ſibi que ,
necnon ſucceſſoribus tuis omnia perpetualiter con-
firmaremus, que præſate eccleſie juſte, de lega-
lter competunt » fuggeſtioni tuæ gratanter an-
nucn-

gmantia vel ordiua contra hoc noſtrum privile-
gium. ~~prſumat. preſtatam. eccleſiam.~~ autte, Canſti-
time confrater, tuoque in perpetuum ſucceffores
de bonis ſuis deinvettire, aut inquietare, aut ali
quid ibi contra lanſtos canones conſtituere , vel
ordinare, fed ita ticut prdxila eccleſia, quas om-
nia prxbavimus, melius firmiufve a lue conſti-
lutioms initio tenuit, teneas, poſſideasque, tam
tu, quam ſucceffores tui ſub conſtitutionis huius
pagina & npoſtolica ianſione . Si quis igitur
quod non optamus, contra hoc noſtrum privile-
gium venire temptaverit, de ſicut ab apoſtolica
autoritate preceptum, ac corroboratum eſt per-
manere non dimiliet, ſciat ſe anathematis vin-
culo innodatum, ſic cum Juda traditore, fil Da*
ſthan, ſic Abyron partem habere, niſi forte reſi-
pueat, ſit digne latifceſerit. Qui vero pio intui-
tu, in omnibus obſervato extiterit, euſtodiens hu-
jus privilegii noſtri conſtituta , ad cultum Dei
reſpicientes, benediAionis gratiam a miſericordif-
ſimo Domino Deo noſtro confequatur , de vite
aeternae particeps fieri mereatur . Dat. V. Non.
Maii per manus Bernardi , epiſcopi S. eccleſia
Peneſtino®, anno ab incarnatione Domini MLI.
anno tertio pontificatus Nicolai Papae IL indiã.
XIV.

Sub Nicolao II. Fapa aaM incerto habttum.

Cyreto, quod ab Ugone domni Nicolai apostolici
Regate atque episcopis, & ecclēsiasticis viris in
concilio Tolofano statutum est, cotjussa fūne
audientium corda, audientes neminem posse lai*
cum ingredi celestem patriam, qui hic contra
pręcepta canonum male invasam poffiderit ec-
clesiam. ideoque inspirante clementia Dei ho-
norabiles viri Geraldus Ameiii, de Vidimus Er-
mengaudi, in quorum potestatem erant quodam
ecclesia, quarum una est, ubi corpus B. (a) Si-
golēx requiefeit, altera, quo in honore B. Pe-
tri apostoli fuit dedicata, in qua pradiAa beatif-
fima Sigolena cum pluribus virginibus monasti-
cam vitam duxit, quo sunt fundate in comitatu
Albiefi, in loco, quem dicunt ad Grava, habi-
to salubri consilio cum laicis supradictarum ec-
clesiarum, caterisque religiosis hominibus, decre-
verunt predifas ecclesias ad priorem statum re-
parare. etc. (*Reliqua omitto gaffipe qua sine non*
/sciw).Fasta charta donationis III. nonas apri-
lis anno ab incarnatione Domini MLXII. indi-
Aione quattadecima, regnante Philippo rege Fran-
corum. M

DONATIO ECCLESIAE S. SEGOLENÆ

Faûa Monsferio S. ViAoris a Geraldo Ameiii *
fit Vidiano Ermengaudi.

Notum fit omnibus hominibus in Christo credentibus, quoniam percurrente fynodalide-

ANNO
CHKBT.

DUO CONVENTUS EPISCOPORUM

ANNO
ch mis h
ifil.

In provincia Narbooenfi, anno Domini m^o viii.

Cn,<ni I. À Nno xxv111. regni Henrici regis, conve-Efis, Guiftedus epifcopus Carcaflouenfis, dcBeran-
XX neruntGuifiredus archiepileopus Narbonen- garius Hclenenfis , ad dedicationem HeJcnenfir
ec-

(«) S. Snoleit* abbatisc TroelarenGs monasterii ili pasu Albienli vitam habes in appendice ad bibliothecam novam Philippi Uhhaj. MAKTBNE.

S7» H,W B DUO CONVENTUS ««JIVK: »«0
 -----ecclesi*. Qto tn cooveatu recitata videtur «pi. Alabertua Barciooenfi*. In eo conventu multe
 anno stola canonicorum Heteoebfiam de rustauratioae ttatwta sunt; qua* ad rea cedefflicas pssltmth. mJaSr.
 CMw,*T ww- '«clef»*, & de querela adversus vtcccOmi-
 tem Caltriovt. & r ftMtr Fein ér Mtrte ftrrtt.

f. M. > H U/ sa. Mretrivüi Htlttrofir Ercltfa fnt i

A^fdiâioni* * <t. XBvin. anno Henrici Re-
 gt* Franci*, uti. Idus Decembris advenerunt
 principes dt femore* ex diverts* urbibus dt viri
 cum multorum bonorum hominum turfes in(vila
) qu« dicitur Elna ad rrsdificaoan» fedem
 ianâ* Eulali*. Fuit autem ibi Dominus Guifre-
 dus archiepifcopus cum fuis fequacibu* Narbonen-
 fiutn copiofi*, Berengarius epifcopos Gerunds cum
 tuis, Guifredus epifeopo* Carcaffonenfi* cum furs,
 Raymundus* Cerdanienfi* Come* cum fais, & ceteri
 boni fidele* quorum nomina feribere longum
 eft; qui viderunt de audierunt quando deftruâo-
 res Ecclefi* dederunt emeodatneoton* ad canoni-
 cam (ante Eulali* pro peccatorum feorum re-
 demptione. Ideo ego Berengarius tuitu Dri Elc-
 enfis epifeopo* pro delendis peccatorum meorum
 oneribus, qua graviffime fuper fanâam Eulaliam
 peregi, dono dt «mendo Deo omnipotenti dtfan-
 â* Ealalin ad «pnonicam villam que dicitur Sa-
 lrla* cum omnibus fui* pcrtrnentii* de terminis
 de affrontâttonrbus omnibus, fine alla refervatio-
 ne, ad proprium alodium canonic* cum exili-
 bo* de regreffibu* viil* de omnium vili* pertinen-
 tium. Qu* vero omnia fupradiâa de meo iure
 in Dei poteftatem de fanâa Eulali* ac Canoni-
 corum ejus trado nutum & dominium ad quod
 voluerint Canonici faciendum in land* Eulali*
 fervitro. St autem ego aut ulla pertona cujulcun-
 que genens contra hanc feripturam donationis de
 emendationis ad irrumpendum venerit (ecundum
 legem canonî* vobis Caooicis emendet. Atque
 fub Dei iudicio quifqui* mafculini generi* eut fe-
 minini ex hac die dt deinceps tulerit Sslellas, aut
 de Salellas, vel ei pertinentibus, de canonica ian-
 ū* Eulali*, per poteftatem quam Dominus de-
 dit apoftolo Petto de fuis, dt illi nobis epifeopis,
 Icomunico ego de Mathematico eo* de ea* (-■ Drum
 cientes de conlenneote* dt confiliames per patrem
 de filium de (piritu lanâum, ut a limine eccle-
 fia extra maneant, non loquatur cum ei* neque
 habitet aliqui*, neque communicentur, nec mur-
 tui fepeliantur. Sic ego Berengarius. Sie & ego
 Guifredus archiepifcopus affiirtno. Sic & ego Be-
 tengarius Gerund* epifeopus dico dt affirmo. Ex
 ego Guifredus Carcaffonenfis epifeopo*. Omnes
 fimul in anum excommunicamus & confirmamus
 hoc tui. Idus Decembris, regni vero Franci*
 xxvi ii. Henrici Reg>». Berengarius epifeopus.
 Gaufiedu* dt Raymundus Comite*. Fuerunt au-
 tem hujus donationis de emendationi* dividentes
 <k audientes archidiaconu* Udalgarus, Geraldus
 Sacrifia, Ellemarut de Stepluous Caput ichol<.,
 Berttardua, deEbfcis, & Poenu* Camerarius, Gai-
 tarde* Decanus, Arnaldu* Vicarius ville, Rai-
 mondos Abbas, Pontius fanâi Genefni Abbas,
 fanât Andréas Raimundus dtc. Guifredus epif-
 eopus dcc. Adalu* grammaticus fecerdoa rogatus
 feripfit.

U. Eodem anno ad Barcinoncnfi* ecclefi* de-
 dicationem convenerunt, Guifredus Natbooen-
 fis, dt Raimbaldu* Arelatenfis, archiepifcopi; e-
 pifcopi «cro, Guillelmus Urgellenfi*, Guillel-
 mus Aufonenfis, Berengarius Geruadenfi*, Ar-
 pallas Helcnenfis, Paternus Tortofeosis, deGuil-

Li duc» Déni* & mfaiarum Balearium : quo
 exemplum patri* fui Mugehid infula* Baleare*,
 & epifeopatum Deoio, pofuit fub jure & dite*
 ceû epifcopi Barcinoncnfi*. Cui decreto fubferi-
 plerunt, Raimbaldu* epifcopu* Arelaienfis, Gui-
 fedu* archiepifcopus Naiboneufi*, Arnaldu* epif-
 coput Magalonenfi*, de Guillelmus U'cellcaû*.
 Ek fhrit» njitel.

AA. ttüccetinû infitu Ercl<fi> & fieml dttrr- «>» h
 «■» Hth Durû Dtnm till al rclrt piunnn tr>>»-J^A^.....
 ftripttHB *iru<»y* «A tUtflrif. Prrr tr Mart* 4»
 Bcbariv/ar/v Enit/tt Rrlitnttttll.

IjOftquam imperator caeli ac terre, deviao mor-
 R tis principe, ut aperiffet mortalibus janum
 vitat, glorificata per refurrcâionetn lui corpori-
 carne, quam ex nobis pro nobis aflumpfit de
 matre femper virgine, attendit ad palatium e-
 lefte cum patre & fpiritu fanâo viâuru* & re-
 gnaturua fine line, adimpleta fanâi fprrius pro-
 miffione, fonu* apofiolorum extvit in univerium
 orbem terr*, & Chriftiaoi nomini* vocabulum
 primum apud Antiochenam Ecclefiam empitelle,
 dt fic deinde per omnem mundum in diverfi*
 locis &â» fuut Ecclefi*, ut a folia 0ltu ufque
 ad occafum nomen Dommi effet laudabile. Hoc
 videns humani genetis inimicus fualit fui* mini-
 liris pagani* ac gentilibus ut periequerentur dt oc-
 ciderent fidele* Chrtli gladii* & multi* cruciatu-
 bus dt dellrucrent Ecclefia* tam in urbibus quam
 m aliis mundi partibus, quod & faâum eft in
 Barchinoienfi civitate antiquis temporibus a bar-
 bati* Hifpaniam intransitibus, peccati* Cbtiftifmo-
 rum exigentibus. Sed Cluilius quamvis teccattj.
 cem miferatus Chttfianam plebem, excitavit Lu-
 dovicum piûm Regem, qui expulit Hifmaeliticam
 gentem, dt liberavit Bircbinoenfem urbem, dt
 Cbriftianus populus fic reparavit deftruâam Bar-
 chmonenfi* Eccicfi* fedem. Cumque idem Rex
 mortî* perfolviffet debita, dt volente mundi ro-
 ta veteriofa temporum pertranffiffet fecula, it*
 Drum propter hominum peccata gens invaluit pe-
 gana, & capta eft Batchmona, dt interfeAt funt
 habitatores ejus, & deftruAa faoâuaria, dt cum
 iacn ordinis miniftris everfa funt altaria. Sed
 etiam Chriftus inlereu paratus, prediâam urbem
 pofttea recuperavit fidelibus, expoliis peliiffen*
 gentilibus, de per fucccfliouea* hereditati* tradi-
 dit Chriftianis Comitibus, de quorum linea vel
 genealogia naturali venit gloriola* Comes ac Mar-
 cii10 Raimundus Betengatii, faâus c<i propugna-
 tor & murus Chrilbaui populi, dt per ejus vi-
 âoriam cum adjutorio Chrtfti faâi funt ei tri-
 butarii pagani Chriftianorum adverfari, quo*
 plus quam omnes antecello-c* fui comprimens &
 faoâus profugos, (multos >âdones ifectitritntpho*,
 Edt Chriftianorum amplificavit terminos. Jam ve-
 to divina gratia, cum ipfe Come* ac Marchio
 ampli honoris principatum obeinuiffet ia terra,
 largitoris omaium bonorum recognovit beneficia,
 de pro tanto honore rependens ei multa fervitis,
 julle de pie confideravit de Ecclefia, que Chri-
 ilt eft fponfa, dt mater eft ooftra. Unde io prin-
 cipali throno fui boooris intra axeoia Barchino-
 neniis civitati* cun> vidiffet aulam epifcopali* fe-
 di* jam deficere vetuftate operi* dt ex parte de-
 flruâam a barbaris, indoluit caufa divini amo-
 ris, dt cam renovari dt reftaurari fecit It anouit
 a fundaincni» ad boootem Chnfti dt nome*
 fan-

»»r "K?S*»» . **BARCINON.** **SESigIRJK** '»»

CM*,»Ti A 9irt,a,t : A io renouatione ft rrttauratiooc
 ft (aforam iium atque benignum GuiUbertum
 Irsfots prsfilam urbis. Pofitqam autem magni-
 eus Come- ac Marchio Raimandu* atone oobi-
 lis ejus uxor domna Almodi* ft Idem Pontifex
 Barchinonenfis iroerjca» evohtione aunoft tempo-
 rie vidfflent defideratam perfedionem cwptt ope-
 ri», pro premit* Sterne retributionis emprant
 cogitare de die confecratfoal*, ut perfediu» po-
 turfflent Deo placere da perfedfooe labori» ft dc
 communi roto dedicationi*. Igitur tantus Pro-
 cep* & tam nobilia Comitiffa tamque plu» ft be-
 nigna» epifcopd* cooAltuerunt contecrationi» in-
 figne opus, ft quartu* decimu» dica Xalcndaram
 Deccmbram eft confitutu», ft foda eft ipfodie
 dedicatio ad rnillefimi quinquageti mi odavi ab in-
 carnatione Domini tempus fecundum aram nona-
 gefimam fextam, indidione vero undecima pro-
 prii» notam temporibus, ft in ope ft m opere
 dedicationis ejus invitatu* eft ab eis revereatiffi-
 fimu* Narbonenfium archiepifcopus urbis metro,
 polilan- Guifredu* ft rdigiofilimu* Prima* Are-
 lateofis Ecclefie Rajemballu» archiepifcopus alis-
 que epifcopi quorum numerus fubfcrlpti» declara-
 bitur nominibus; ft congregatus eft infinitus di-
 verite stati* ac fexus populos, permixtis clerico-
 rum ft laicorum ordinibus, ut magni gaudii ft
 feftivitat* efflet celebris conventu» ft anniverfaria
 memoria diei hujus in fiitun* non celTaret tem-
 poribus, publicata etiam per feriem dotis hujus
 E am ft confirmatam ab ipfi» atxhiepficopi» at-
 que pontificibus, ft ab ipfo Comite ft Comitib.
 aliifque principibus, clenci* videlicet atque laici*
 videntibus, que modo verbis fic incipit talibus.
IN NOMINE fand. ft individui Trinitatis.
 Ego Guifrodus archiepifcopus Narbonenfis, ft e*
 go Rajemballu* archiepifcopus Arelatenfis, ft ego
 Guillelmus epifcopus (Jrgellenfis, ft ego alia
 Guilleknu* epifcopus Aufoncnfi», ft ego Berea-
 gariw epifcopus Gerundenfis, ft ego Arnallns o-
 pifeopu* Elnenfi», ft ego Paterno* epifcopus ci-
 vitati» Tortofeofis, ft ego Guilabctus epifcopus
 Barchinonenfis, una cum confefo ac juOtido-
 ni Raimondi principis BarchinoenG» ft Comitib.
 Genindenfis ft Marchionis Aufonenfis, ft cum
 aflcnfu fa- conjugis nomine Aimodis Comitiffis
 nobilis, fubarrantes anulo divius legi* cnicAi
 Regi fponfam Ecclefiam Barchusocnfis fedis,
 donamus ft confirmamus prsdifts fodi omnes Ec-
 clefias ft univerfa foa prsdia ft omne debitum
 fibi iufte debitum ft omnem cenfismft redditum
 quantumcunque ft quancduoque ft ubicunque
 iufte adqulfitam & adquirendum, ut fecure ft
 libere habeat & poffideat in perpetuum, ft nulla
 poteftas hoc habeat vel aliqols homo per virtu-
 tem vel per ingenium poster epifcopi ipfius fedis
 vel clericorum affeoffum. Pretense nos fupradidi
 omnes excommunicando fub Mathemaris imerdit-
 tionc confirmamus Majorgas ft Minoras rafaias
 Baleares ft cpifcooatun civitatis Deois ft epif-
 copatum civitatis Mois ft earum Ecclefia* omne*
 ft quantum pertinet ad clericatus ordines, ut om-
 nes epifcopi, presbyteri, & diaconi, aliique cie-
 lici in prslibati* mfolis ft in prsfati* locis com-
 morante* a minimo nique ad maximum fta pue-
 ro utque ad fanem ab hodierno die ft deinceps
 minime coeontar depofcere ab alio aliquo Poo*
 tificum ullis* ordinationem clericatus neque ebrif.
 matis facri cunfeftioem neque aliquem cultum
 ullius clericatus nifi ab epifeopo BarchiaoMuG
 aut ab illo cui ipfe preceperat five permiferit, fi-
 filios ejus Hali Hifmaelita quosdam fecerunt ft
 Gudabcto epifeopo lirchioocnfi dederunt ft
 tradiderant. Infiiper etiam admonemus atque
 mandamus ut Barchiooenfi* fedis Ecclefia orn-
 nioo fit libera ft femper gaudeat fraucbitate fe.
 cura ft Canonici fimul cum ipfa canonica cum
 rebus ad eandem canonicam pertfacnlibu». Ter-
 minos quoque epifeopetns faod. fedis Banrhiao-
 nenfis ita volumus effe difiindos ft ab Aufonen-
 fi ft Gerundenfi epifeopats effe difcreto* find
 per antiquo* novimus populee ft ficut dabitecoo-
 flituti font contra orientalem ft feptentrtonalem
 plagam five per plana, feu per colles devexos
 atque monte* excello*, ft contra meridiem lon-
 gae per maritimos, ft contra occiden-
 tem verto* Dertofom annotatos Balagarii loco-
 ut qulcquid infra ft extra predida fodes adqul-
 fivit vel adqulferit per fads largitionis modos
 babeat confirmatum per ooe pradidos epifeopo-
 ft manu oofira roboratum five per alio- atque
 per me Rsimundun Comitem ft per me Comi-
 tiffam Almodem ft fucefllores noAra- & filio-
 ft nepote* ft pronepote- ft deioccp- alio-. Nam
 ft providentia noAra illud foierter providere cu-
 ravit, ut fi Tarraco, que diu danguit, adhuc
 per nos principes aut per fuccellore* noAroa lar-
 gente Deo vire* convalefcendi habuerit, ft in
 priAini honoris Batum Deus reduxerit, per no-
 ft fuceflbre» noAros non perdat quod foBc ha-
 buit ft habere debet ft debite recuperare po-
 terit. Sed ft propter honorem Chrifti ft faod-
 cruci* gloriam, ut ficut Regi Conftantino, fic
 Anobis de baibararia per crucis triumphum det vi-
 aoriam, coofituimus hujus diei aoolverforiam
 de fecuritate ft tranquillitate gaudere memoriam;
 in qua nemo Mt octo dies anniverfari- memo-
 ris hujus coufocrationis, qurtuorquidem qui pro-
 cedent, ft quatuor qui fubfequeatur, interpo-
 fitionem novum diem fcftivs rememorationis iftius
 (ante dedicationis audeat tollere vel faciat tolli
 rem alicoj* advenientis vel redeuntis ve! affaU
 liat vel aaliiri faciat vel soceat quocunque tno-
 do malignitatis, vel teloneum accipiat vel accipi
 faciat cujufcuq; c hominis per bos dies coaro-
 nientis five revertentis, neque is ipfo eodem die
 futurs remuaueratione- iftius confocraliois. De
 ipfo quoque terra vel univtrfis Ecdefia Mt pa-
 rochilis rd qualibufeumque prmdii* que ad cano-
 nicam faoas crucia feoduqise EulalM* pertinent,
 poffidet vel abhinc per univerfo tempora jnfte
 Aram excommunicamue & interdiam- ntsulhu
 homo cufaslibet poteftatii not Cna aut ordinis
 liquid iode aadeat tollere ant alienare rei ad
 damnum prsdid- canonice qoolibut modo treat,
 ferre rd commetare. Nemo pnadia ipfius Ecdo-
 fi-, nbfcuoque debita illi aorerh, ad profeam
 illae- confestim masifrAare aqa^pigeat- ioterdi.
 E cimas quoque junta Batuta fimdorani canonum
 ft aa&oruatem foaftoram aniiquorum patrum ut
 auUm quorumlibot Pontificum infra fine- ip6na
 eptfeopals* Bedefiam confectam rei pmileotem
 ejufdem epifcopli fifeipere nec ejus dericoa ordi-
 nare prurtemat, nifi forte prefal pranominatn
 fed* aftrnium fpootaeee pnabeat. Igitur hanc
 anirerfom noAram conAltutioni* dotem fapenus
 promulgatam perenni lege relituram cenfomu*,
 omnemque hominem illam obiervantem ft ut
 ftabilia permaneat adjurantem pro poffib beoedi-
 cinaaa, ft dintarnitatem vit- prefeotu ft perfe-
 tuitatem temper manenti* obtineat pCBoptamu* .
 Kkkk Sta-

«I SYNODUS DIOECESANA. XXI. iitAñia *4
- Statuimus autem sub divini iudicii obtectatmao Aabquem excepto antitttte Barchinoneafi . Hujus
ewairri -ñ*ú<ñ*« interdiãione-ut fi qnislibet boanque largitionis filius prsdidi Ducis Mugcyd
7" cujuscumque potestatis aut ordinis banc diirumpe atirudor atque imitator nomine Hali dedit ac
pere vel violare nifus fuerit , aut dUrupent aut iwddidit omnes Ecclesias de episcopatum prsafata-
violavent, hic de parte Dei omnipotentis & bea- rum infularum dt pradid- urbis Denir juri Sc
ti Petri apoftoli omoiũque fandorum «§ nottra dtocfi load- fedis Barchinonenfis, eodem vide-
excommunicatur permaneat & a conventu Un- licet modo quo genitor falus Mtsgeyd precatu
do Ecclefue 6t omnium Chitflianorum alienus pranomiaati Pontificis impertivit univerfa hac
esiffat, rarisreliue vinculis innodatus inferorum fedi pralocut- . Impertitionis autem praedidarum
pceas eternaliter fentiat . Quod fi ab intento Ecckliaum dt epifeopatus earundem hifloria di-
defillar, & digna pamtudine Gmul fit emenda- gna cognitu ita fe habet . IN DEI OMNIPO-
tione fatiffaciat, ab hac excommunicatione fol- TENTIS NOMINE. Ego Hali Dux urbis D-
vatur, & hcc nofra conftitutio inreiragabilis & ni- de infulatum Balearium Mugcyd jamdlft-
inconvnfa perpetualiter habeatur . Raimbaldua urbis olim Ducis proles afienfu filiorum meorum
archiepifcopus lubfcipG. Guisliberius gratia Dei de ceterorum limaelitarum in meo palatiomajo-
epifcopus fubfcipfi. Berengarius Dei gratia Tor- Brum contrado atque largior fedifand- crucisfan-
tulenfis epifcopus fubfcipfi. Miro presbyter, qui deque Euiabe Barchinonenft de predião prefu-
bare fcripfit die & anno quo fupra. li omnes Ecclefiã de episcopatum regni noftri
que funt io intutis Baicaiibus dt m urbe Dénia,
ut perpenm abinceps maneat fub ditteffi prx-
dift- uibis Barchinonenfis , & ut omnes clerici,
presbyteri , dt diaconi in locis pietati commo-
rantes a musimo ufque ad maximum , a pueio
ulque ad fcoem, ab hodierno die de tempotcuu-
nime conentur depofeere ab aliquo Pontificum
ullius ordinationem clericatus neque chrifmatis
facri conledionem neque cultum aliquem ullius
clericatus nifi ab epifeopo Barchinonenfi aut ab
tpfo cui ille ptfceperit. Si aliquis , quod abfit ,
hoc laigmonis donum improbo nifu adnullaie vel
Gdfrumpete conatus fuerit, celeftis Regis iram
incurrerit , & «b omni lege penitus exors fist ,
pollmodum hoc maneat indicillum atque fir-
mum omne per fevum . Fsda charta donationis
vu. Ksl. Januarii anno prclcripto apud urbem
Deoiam juflu Hali & attenfu filiorum fuonttn
majorumque fuoruta inferius corroboratum.

Prvr/rCMW Pram tf Mtjerttrtai quod Hili
Dex Dtau JUtitt iftltgtjd dtdil tf jibddit il/ititl
Biltirti tf titeat tpiJcapHitut Dtoil Jedi Btrcki-
aan tf tattui Ettkfui tf cieraet tpfat tpijal-
fithi .

N Otiti plurimorum tam infantium quam po-
fletorum tradere fatag mus qualiter luper-
no opitulante nomine fedes lanflx crucis ianâ
que Eulalin Batchtnoneofis anno dominice io-
carnationis quinquagcfimo oflavo poff millefv
mum, iftiffentibus glorioffiffimi prathilis ejuldem
fedis Gslaberti intetceffibus , intutarum Bales-
rium clericatus atque ordinum necnon urbis De-
ni- adepta eft donum. Dux quoque ptediffc ur-
bis, dum viveret , nomine Mugcyd , interventu
jamdidi Pontificis revocavit atque Subdidit infu-
las prdibatas Baleares , quas nunc vulgo Major-
reras & Minoreras, vocant , fub jure d diœccfi
fande prefate fedis Barchinonenfis , ftatuens ac
jubens ut omnis clericorum gradus tn prxdidis
degens infulis a nullo pontificum auderet expe-
tere ordinem altcujus clericatus, neque lacn chrif-
matis unctionem vel confcedionem , neque Eccle-
fiæ dedicationem, neque ullius clericatus cultum

Raimbaldus arch epifcopus fedis Arelatenfit fub-
fcipfi . Aroaldus epifcopus Magalonenfis. Gui-
fredu» landae prime fedis Narbonenfis Ecclefi-
epifcopus fubfcipfi . Procerius Nemaufenfis epil-
eopus. Guilleltus gtatia Dei Urgellenfis epifeo-
pus fubfcipfi. Arluvinus facerdos, qui hoc feri-
pilil dic & anno quo fupra.

R* IARR Wf MR t'IA* WW TOr PArR I "A* a s".A. tor i MW

SYNODUS DIOECESANA B A M B E R G E N S I S,

A Gunthario, Bamberg. Epifeopo, celebrata, Anno Chrifti m viii.

Dt detilHthewt fifuhut inter Wnrcebttrgmjtm, tf Bilalergtalm

a* m;ek [N nomma fanâe, de individue Trinitatis, No-D
h«."ootc- * <ñ» 1,1 omn'bu» ,a'n pnsfentis «tatis quam
G...join futur- polleritatis , quailiter , Ego Gunthanus
Qpintus Babenbergens Bpifcopus, propter mul-
timoda mea Ecclefia oagotia, lynodum univer-
forum fubjeãorum tenui, erat emm plebi hujus
Epifcopii, utpote ex maxima parte Slavonics ,
ritibus gentilibus dedica abhorrens a Religione
Cnfliana tam in cognatorum connubiis , quam
iu decimationum contradiãione, deeratis Patrum
omnino contraria. Qpapropter communi omnium
iudicio confirmatum eft, ut qui fponte canonicis
decretis nollent obedire compellerentur intrare ,
dr qui canonice banno confittas non decimaret E
bonis fuis a Domino fuo abdicaretur donec refi-
pifcere compelleretur.

Huic Synodo Eberhardus Comes Vkirxbur-
genfis advocatus fupervemens decimationes quaf-
dam novalium noflrorum per prolocutorem fuum
Apclin de Cunftat Wituburgenfi Ecclefi- repo-

locutorem luiim Kaxcelinum de Hamtenfeld ref-
pondente a Domino .Mctaurdo chartam de ea-
dem re coram omnibus perlegente, Synodali ju-
dicio expoffulatio illa infirmata eft iupradiftade-
cimatio noftrr Ecclefie adjudicata , ficut ego ,
meique fideles proteftati funt Dominum noflrum
Imperatorem Henricum hujus Epifcopii terminos
fuo predio a Wirxeburgenfi Ecclefia commis-
calle.

Illi autem font telles, qui huic Synodo in-
terfuerunt .

Herimannus hujus Bambergensis Ecclefi- Pre
pofitus, qui canonicè interrogatus omnium alien-
fu iudicium fecit.

Poppo Decanus.

Razzelin : Penno, Luitzo ; Adelune, Gozebre-
ht ; Hartuic.

Me-

V

MCOLAUS
ru.
CONCILIIUM SUTRINUM. Sæ®iW8: 8U
Meioaardo Schoüfflicus.
Adalbero Decanus de Duridat
Hutsno.
Arnold de Sieslice.
Oxe de Stafellelein
Sigeio, Ruothart, Necer; Adalbraht; Odal-
tic; ft fera ornais Oerua Bambergcnfis Ecclefi*.
Laid aatm jii erant.
Cobo Palatinus Comes.
Pertolt, ft Fridericus filiae ejus.
Gotelcalc, ft Frideric filius ejus.
Bppo de Nubeim.
Goxarm, Cornee
Adalbraht de Vorft.
Stercbere Comes.
Gofrain Comes.
Regitnbot Comes, ft filias ejus Diemar.
Kraft Comes.
Itmmo, Walipoto.
A
J«Ata ifii adfammt.
Gomprebt & filias «jus Meiafo*
Herimao ft Volerai.
Ebo; Vocbo; Afcuein.
Adelolt de Trubaha, ft frater ejus Houso.
Erbo de Wiaenaba.
ANNO CHRISTI
ANNO CHRISTI
Mtüfiorialtt entem 1A.
B
Maaeia
Aroole de Sicheodorf.
Tuticho, ft frater ejus Babo
Dcipolt, ft alii piurcs quos ootninare longum
eft.
Ada idibts Aprilis. ladift. IV. annoDom.II>*.
carnationis MLVIII. anno Epifcopatua Domini
Guntbarii li.

ANNO CHMISTI
CONCILIIUM SUTRINUM-!)
ANNO CHRISTI
Qyo Benediftus pfudopapa & febifmaticus, cognomento Mincius, depofitus, omnique lacer,
dotali officio privatus eft, anno mlx. tempore Nicolai pay* II. elefii.

IN hac fynodo inraCorrm fedis apoftolic* Be- C f*-« Nkelatu pontife» rei meritate*cognant, ton-
nediftutn depolitu, omnique lacerdotali mu-
oem privatum elle, ft poflea veniam a pontifice
petiviffe, babetar, inquit Baronins, incodice Va
tkao, qui iirfcfbitur Leker mfoernt Ideirfteftan-
tur vetera Romanorum pontificum gefa, que
collegit Nicolmis Aragonenfis cardinalis, bis ver-
bist Celekrata ita^m re pact ele&iene (at dbffnm
dl) Stai diDai Nicalaat pontifra mn arrfediacrae
& cardnmlihai coofiliari habul , at pro cutta jam
daHi TeHtrenfit iatrnfi, aped Sotruua Synodam ce-
lebraret : ad miam non folam epifeopo, Tafcta &
Lombardia , fed & magnam Godefndnm, ft Gai-
berfnn ißññlortorn eoovocare deberet. Qnod abyuo
Matiaaa faite* tti. Pradiffat aatt* Aftocutr, ofc
Nkelaat papa* teft fanfiet, fan aped Sattitmt
taeveatraat , in ipnade rtjUrrt cagneatt : fidm
paa* inoafterat, caattieatia rmerdentt, raillatt, tf
m demean propria* remeavit. yæed fathia peffa-

tiile eam fratrliai kahto, ad Urkam ana eam en,
aen enat patentia , fed taaqaana keat U kaaetlu
paftr aettfit . Uadt , aallere ftaana ladfaaa e/l ,
yymi tata a papale if tiara, dape laaore fntftptm,
jenta cenlntaa artiam a aamnalihtt la fide ape-
fieiKa p^liini efl. Traafattu aateae paatit dâkat ,
meaaeratai Mnciat ad prajntiaaa Naeelai papa w*
niaat petitanu accellit : tX adaju veffigiaai prati-
deni, vielntlaai fe fattt perpeftna afftraif. fed in-
vafianh crimen tX perjarn reatam nen negaoit.Ea
preprta teitar tanfelim digna faffii rtcipeent , api-
feepaht ff facerdetaha eticu drpafittiaom tacarrett
tatrat. Iliad aatem tpiat pontificie eolrnom 9tht-
aunter aaptkat, ^aad Aetnaeam» paattfteet tapi-
tatui, Urbit deauaiata, tf ectltl^Uca Jara, faati-
itaite ectaparaet, par tnaieettiaat detiaakaat. Hec
ibi. Qu* aâa effe in concilio ab eodem poottifi-
ce celebrato dubium noo eft.

GF CONVENTUS MEDIOLANENSIS

In ^aa eterici eneratf, ft fthfmatiei in ecclefia Aernena pacem admifi font coram legatii apa-
fiohcit Arae 1059. latitat.

PRÆMONITIO COLLECTORIS.

S^i.Mia pyMMSi re Spnade Navarienfi, fea ad Fontane- Era» idem Patrat Dominai io opifiola ad Hildtkrao-
M »*. W tam S. Ariaidai, ft Landalphat yw clerice, dom orclodiacommo, faut* U reforeodam m Mea-

raa» ; fea» Interim Jatu fmfto, re, trapflet ad Ai.
cibra II. pm bgerai /iit» Anfehnsm dt Bodagie
Mededanra/e* cive* ac Lacenfm epifcapam, erae
Fetv. Damieni epifeopo

6 S. A. X. Cor-

views redipre*. Se cwaaSer bgoti celekrtn tlen
aaeventoin indiaenmt, «a fee rear c f- gttiam ear

'»* prafittam narrat; ft orne re» Ma ft eccle-
fiftte, atiae SM^M alate ilia ceMeie, ararmr*

ipfua Mon/M fynodum AmbrofiacMm voca» Ar-
Mtiptot m. m. «p. xrl. kg. mm ».

nape utitur ; aarrat me pmtcilinn id
Sta.

(I) Sutnenfe Concilium anno sojp. ante^am Nicolaus II. in Urkans venires, ideocoe —f» Iaimaio, mao ,
or telfiur Uv oihentis I. s. c. la. Rom.», adventavu, calebeatom. Ps<MU -d ZtcX. \<f»,
Cantii.General. Tota. KIX. Kkk »

7
StiptoutKt /X pyyaav
cuillt. cvr * * Nicri* . N. mfftttt; f. p. Iflllglit flri
i.,», Nicriti (rtp) nbl «d aAaav. lißwtrRueuim
/pu &pr aaar X059. AMMaivea^ Aeic ceu«*ur«
fiUni in>ihi inricilt fide/ Mcriri«nc*.
fit kttfitt cnwviti tvutt Joyf. f«i priatut eft Ni.
criri, d«%a«r«r. Mmc wrt ifft S. Petri Dtttuni
ttfifirit frmnda eft.

Domino Hildebrando venerabili Archidiacono,
Petrus peccator monachus sinceriffime devotionis
affeum.

Privilegium Rome» ecclesi» quantas habeat
vices ad Levandam canonicè equitatis, Aljustib-
regulam, quantumque vigorem ad disponeodam
ecclésiastici status contineat disciplinam, folus il-
le dilucide comprehendit, qui ecclésiasticis con-
fuevit infudarc negotiis. Quod utique privilegium,
qui inexpertus est parvipendit, exercitatus am-
pleatur. Quia ficut arma non curat, qui certa-
men ignorat/fic e diverfo telis inhianter accin-
gitur, qui ad reportandos ex mone victoriarum
tulos animatur. Armis autem privilegium Ro-
mana accietic non incongrue comoaraverim, quia
dum h>c una per cathedram beati Petri totius Chri-
stian» religionis caput effeâa, cunftis in orbe ter-
rarum principetur ecclésiis, velut dux ante aciem
fidelium cuneis fulta, ac fpecialis prerogative au-
Aoritate munita, Ac evangetico mucrone veritati
reliquentium cervices obruncat, At ad inviâillimè
dimicandum totam Chrifti militiam in unius cha-
ritatis, ac fidei unanimitate confpirat. Hoc tu
fubtiliter, ut At alia multa perpendens, frequen-
ter a me charitate, qu» fuppelat omnia, poflu-
lafti, ut Romanorum pontificum decreta, vel
gefta percurrans, quidquid apoftolice fedis au-
toritati fpecialiter competere videretur, hinc inde
curiofus excerperem, atque in parvi voluminis
unionem nove compilationis arte conflarem. Hanc
itaque tue petitionis instantiam cum ego negli-
gens flocci penderem, magifque fuperftitioni,
quam necceffitati obnoxiam judicarem, divinitus,
ut reor, aAutn eft, ut Medilanenſem urbem,
beatiffimi Nicolai papæ legatione fundus, adirem.

Erat enim inter clericum, Ac populum propter
duas hzrefes, Simoniacam videlicet, Ac Nicolai-
tarum, fatis turbulenta feditio. Nicolaile autem
dicuntur clerici, qui contra caftitatis ecclésiasticæ
regulam feeminis admifeentur. Qui plane tunc
fomicatores fiunt, cum fædi commercii copulas
ineunt; tunc Nicolait» jure vocantur, cum hanc
lethiferam peftem velut ex autoritate defendunt.
Vitium quippe in hærefim vertitur, cum perverti
dogmatis allerlione firmatur. Quid plura? nobis
digna fedis apoftolica veneratione receptis, ac
negotiis, que nos attraxerant, intimatis poft
diem alterum, faâione clericorum repente in po-
pulo murmur exoritur, non debere Ambrofianam
ecclefiam Romanis legibus fubjacere, nullumque
judicandi, vel difponendi jus Romano pontifici
in illa fede competere. Nimiſ indignum, inqui-
unt, ut qu» fub progenitoribus noſtris femper
extitit libera, ad noſtra confufionis opprobrium
nunc alteri, quod abfit, ecclési* fit fubjeâa.
Poſtremo tumultuantium clamor attollitur, ex
diverfa partibus ad epifcopale palatium venit:
dein tintinnabula perftrepunt prgrandis area
taba, qua illic eft, tota civitas clangoribus in-
tonatur. Intentabant mihi, ut ita loquar, omnia
mortem, Ac ut ab amicis meis mihi fape figge-
ftum eft, nonnulli meum fanguinem fitebant.
Augebat autem hujus ignis incendium hoc per-
maxime, quia congregatis quafi ad fynodum to-
tius Ambrofiana parochia clericis, ego in medio

CONVENTUS

»*«

nrfidens, five potius pmfidens, reverentiffimum
Mediolanenſem archiepifcopum ad finitram, pru-
dentia quoque, ac fanctitate confpicuum Anſe-
lum Luccaſcm epifcopum poſuiſſe mihi accuſa-
bar ad dexteram. Hinc porro quanta a frementi
populo dici potuerint, non necesse eft apicibus
tradi, quod nimirum per fe valet intelliigi. Et
revera ipſedominus archiepifcopus, mox ut noſtr*
eft præſeptionis admonitus, impiger obtulit, ultro
etiam, ut fi ego præciperem, in ſcabello, quod
nolitis fubcrat pedibus, fine controvetlia refide-
ret. Dicant id oia ſimplici faum intentione
qui volunt. Nos autem non boc irritationi po-
puli zelantis, ut fertur, adferibimus, fed apoſto-
lice fedis reverenti* deputamus. Uſ autem ad
Bcompendium veniam, afcendi pulpitu; ac feda-
to vix populo hujufmodi ſum verbis exorſus.

Noverit charitas veſtra, dñeôiffimi, non me
pro Romana ecclési* huc honore veniſſe, fed
veſtram gloriam querere, vobis ſalutem, & gra-
tiam, que io Chriſto eft, cum eis aſſilioſi per-
mittitis, providere. Quo enim paao honore in-
diget parvuli hominis, que laudes, atque præ-
conia ex ipſius ore fortita eft Salvatoris? Quas
autem provincia per omnia regna terrarum ab
ejus ditione extranea reperitur, cujus arbitrio
ipſum quoque cortum Ac ligatur, Ac folvitur? Om-
nes autem five patriarchii cujuſlibet apicem,
five metropoleon primatus, aut epifcopatum ca-
thedras, vel ecclésiarum cujuſcumque ordinis di-
Cgnitatem, five rex, five imperator, five cujuſlibet
conditionis homo purus inſtituit, Ac prout volun-
tas, aut facultas arat, ſpecialium ſibi prerogati-
varum jura præfixit. Romanam autem ecclefiam
folus ipſe fundavit, Ac ſuper petram fidei mox
naſcentis erexit, qui beato vite «terne clavigero
terreni ſimul Ac ecclésiis imperii jura conceſſit,
Non ergo quaelibet terrena ſententia, fed illud
verbum, quo conſtruam eft caelum Ac terra,
per quod denique condita ſunt elementa, Roma-
nam fundavit ecclefiam. Illius certe privilegio
fungitur, illius auctoritate fulcitur, unde non
dubium quia nuiſquis cuilibet ecclési» jus ſuum
detrahit, injuſtitiam facit. qui autem Romane
ecclési» privilegium ab ipſo ſummo omnium ec-
clésiariarum rapite traditum auferre conatur. hic
procul dubio in hereſim labitur: Ac cum ille no-
tetur injuſtus, hic eft dicendus hæreticus. Fidem
quippe violat, qui adverſus illam agit, que ma-
ter eft fidei; Ac illi comumax inveſtitur, qui aam
eundis ecclésiis pretuliſſe cognofcitur.

Ut autem omiſſis aliis, ad id, quod nunc agi-
tur, veniamus: non debet ignorare fanâa veſtra
devotio, quia beati Apoſtolorum principes Petrus,
Ac Paulus, ficut per ſuum fanguinem Romanam
ecclefiam confecrarunt. ita mox inter ipſa naſcen-
tis fidei rudimenta hanc Mediolanenſem ecclefiam
per ſuos diſcipulos lucrati ſunt Chriſto. Naza-
rius quippe martyr inſignis, ficut ſcriptura teſtaa-
tur, Petri auctoritate, baptiſma a Lino ejus
ſucceſſore fufecepit. qui poſimodum cum B. Cei*
fo in hac ſiſnſta urbe uartyry coronatus eft.
Sanâi vero martyres Protafius, atque Gervafius
beatum Paulum apoſtolum tnaſiſſum, ac per-
eptorem ſſabuſſe noſtantur; ficut B. Ambroſius Ac
ipſe teſtatur. Iſti ſint, inquit, y« mnitt meet
figmri, relineriet prii, AT rivillit, ſiaiti ſint
Dimin Mtn

Sicut ergo Salvator noſter
binos ante faciem ſuam diſcipulos miſit; ita
quodammodo uterque fanâus apoſtolus ex magi-
ſterio ſuo in hanc urbem pædicatores fanhe
fidei geminos deſtinavit. Cum ergo veſtræ ſalu-
tis authores ex Romans ecclési» prodierint di-
cipli-

»♦ «Trw MEDIOLANENSIS. «JEFIVVASK β,ο
 —I "fcipUna, confequen* eft, iuxta equitatis ordinem, Adinavit. Hare & alia plura meditantibus, & io-
 βιοβT! u" *cc<1ª Romana mater, Ambrofiana fit filia, riecñ conferentibus illud etiam derentit in ma-
 Ut autem hic ordo inter utramque Ambrofianam nus, quod infignn papa Leo I. Januario fcripfit
 ANNO
 *,7^{TM}

vMahcot, di apoftolieam fodem, non ooviter
 oriri, fed antiquitus teouiffe non dubitetur; B.
 Ambrofius cum hanc Nicolailarum foedem ad
 reottorum foetere perniciem in hac urbe dolertt,
 eararæ per fte {bias coercere non poffet, fed)
 Apoftolic® max qmtfivit auxilium: cai videlicet
 is, qui tunc praterat p'pa Sinciu-, tresperfoas,
 presbyterum, diaconoam, & fubdiacooum ad cor-
 raftioMin uleifeendi hujus* Creicris deflinavit. Cam
 hi* itaque beatiffimus pontifex, quos corrigere
 non potuit, velat fcateoteas vermibus fentinam
 ex arbis hujus fagena projecit; onde dt ipfe
 fandus Ambrofius lo omnibus fequi de magiftram
 fanftam Romanam profitetur ecclefiam. Scruta-
 mini itaque feriptura* veftra*, dl per quod ruitis
 diligenter inquirete, dt fi non poteftis apud vos
 metipfo* invenire, quod loquimur, mendacii ar-
 guite: fi autem poteftis, nolite veritatircfiftere,
 nolite matrem veftram crudeliter impugnare; fed
 ex cujus uberibus lac fuxiftis apoftolic® fidei;
 ejus femper gaudere folidis doctriñ® caleftis da-
 pibus recreari.

Quantum pñfmrit ratl. rMu.

His itaque rationibus de prerogative, de prin-
 cipatu fedis apofolice redditus, populus onhino
 benevolus redditur, de exeecuturum fe, quidquid
 injungerem, unanimiter pollicetur. Tunc nimirum
 liquido pcrfenfi, in ecclafialticis caufis quantam
 Romaneecclefie® poffe privilegium valeat; quamque
 boc fanda tua prudentia non otiofe depofeat.
 Qjiod utique Deo annuente implete ftudcbimiis,
 fi tamen hujus rei gefi® prius ordinem digera-
 mus. Qpid multis moror? Adeft clericorum per-
 plurimus ille conventus communiter, & tigilla-
 tim quique perquiritur, vix a tanto numero
 quiffiam promotus adordinem fine pretio repen-
 tur. Erat enim genuinus, immo inordiqatus or-
 do, fic ioevafibilis regula illius ecclcfie-, ut qui-
 cumque ad quemlibet ordinem, vel etiam ad
 epifeopatum confecrandus accederet, prefixo
 prius abfque ulla controverfia canonem daret
 Hic plane quot curis affratus, quot fim cogitatio-
 num (timulis («diatus, quot denique tufpiria ex
 imi* vifceribus traxerim, facunda etiam lingua
 non explicat. Tam late fiquidem diocesis, ram
 nobilis urbis, omnes ecclefias facris myfteriis
 profanare, quodam modo chñftian® religionis
 videbatur everfio. Sed fic litigiofum erat indui-
 gere paucis, cum fere omnium effet culpa com-
 munis: nec legitimum videbatur diveria in eos
 prodire fententia, cam effet una omnibuscaufa.
 Hoc etiam noftra* augmentabat anguftias, quia
 nifi qualemcumque decifionis calculum caufa ifta
 fulciperct, nifi cum magna hominum ffrage fu-
 rentis populi fe jurgia non fedarent.

De recanctiandir burrticis.

Tunc inter multas difceptationes proceffit in
 medium illis Innocentii pap® fententia sb anti-
 quioribus inventa: ftaad λ mñlti peccatur, mal-
 raw III* quoque diferetio ad memoriam re-
 diit, quam SS. Pontifices, fit authenticis cano-
 num conditores de Donatiftis, & Norattints, ac
 reliquis, qui apud diverfas hsfref ordinati funt,
 invenerunt. Id etiam nos non pñeterit, quod no-
 ftrss memoris nonus Leo papa plerofque fimo-
 niacos, & male promotos, tamquam noviter or-

epifcopo: (epift. IGI.) LeQñ, ait, fraternitati
 tua littrii, vigente fidei tau, fori
 «/», qgMYMMO, cengratulantei tibi t funi ad <«
 /fodias» grrgis Cbrifii paierait» curam vigilanter
 «ry»rrfo, ae luet, f«i /«À fpecitavium fubintrave-
 runt, befialia [avitia fimpluet luefyuedilacerent, tf
 ne» flilwiip/i nulla cerreHieet perficiant, fed etiam
 fu* Jlentfana carrnmpañi. Quadne vipenapefit firi-
 nere fallacia, diUfliamm tuam duximul cammaurn-
 dam, infimlaatei ad anima periculum pertinere, fi
 f«>/eM*w da his, fufa nabli la Careticeram, alata
 fcbftmñññrum feAam delaptul, tf ff utcumque be-
 retloa commamenio centagiame maculant, relpicient
 m cammuniene catheleca, fiua pñefitne legitimafu-
 tiifafhmt habeatur. Saluberrimum retat, tf fpiri-
 taah medicina utilitate plemgimtm ell, ut five
 preibteri, five dtacani, aut cujuilibet erdiait cleri-
 ti, f«> fe currefiei videri vluunt, atque ai catCa-
 licem fidam, f«a« jampridem amiferaut, rurfu»
 reverti ambiunt, priai errarer faut, tf ipjir anAa-
 ret erraram damñatei fine ambiguitate fateantur; ut
 ferfihut pravit ettaea peremptu, nulla fperandifuper-
 fiteceffia, ne ullum membratu tallum pefill facutdte
 vaelari, cum per amnia illit prafefia prapria cape-
 ret abviare. Circa faut etiam illam cantuum can-
 ftitultanem praciptmñi caliadiri, ut l« magna ha-
 beant bñeficia, fi adempta fibi amni premotianit
 Cpe, in {«- mvenmatur ardmñ, Habilitait perpetua
 maneant; fi tamen iterat» tinBlaae mb fuerint ma-
 culati. Hien bec levem apud Dentinum nexam incur-
 rit, fal de talibut ad fuerat premevendie erdiuet
 judicavit. tyfd fi cum grandi examinetient eram-
 tia cenetdñtur incutpñtir, multe maetr q-ñ debet ti-
 cere fufpeñit. Idem quonoe Leo In hereticorum
 receptione Aatolio Conftantinopolitano epikopo
 fic mandavit (epift. 5.) Qui plenif fatifftaañoni-
 bus male gefta condemnant, & accufare magis
 fe eligant, quam tueri, pacis, & communionis
 noftrs unitate letentur, ita ut digno prius ana-
 themate; que contra, fidem catholicam funt re-
 cepta damñentur. Aliter enim in ecclefia Dei,
 corpus eft Chrifti nec rata funt facerdotia,
 nec vera funt facrificia, nifi in noftrs proprie-
 tte natur® verus nos pontifex reconciliet, verus
 immaculati agai linguis emuodet. Nec xfpere
 igitur communionis uoftne gratia deneganda eft,
 nec temere eft largienda. Idem vero Aquilejenu
 epifcopo feribens ait (Epift. 84. ad Nicetam).
 Damñent apertis promillionibus fifi fuperbi erro-
 ris authores, & quod io doftritu eorum unirer-
 falis ecclefia exhorruit, deteftentur. Omnia de-
 creta tynodialia, qu® ad exctfiooem fimoniac®
 bsrefeos Apoftolic® fedis confirmavit authoritas
 amplecti fe, fit in omnibus approbare pleni-, de
 apertis, ac propria manu feripti* proteftatiooibu*
 eloquantur. Illud etiam nos non aufugit, ubi
 Fulbertus Carnotenfia epifeopus primati fuo fu-
 per presbytero per pecuniam ordinato ex auão-
 ritate Toletani concilii tale reperitur dediffcon-
 fillum, (Epift. 21. Lcutherico archiep. Senou.)
 (Aliis quippe premiffis boc intulit) «Propterea,
 n inquit, depofitum non reordinabitis, fvd red-
 H detis ei fuos gradus per luttnmcoia, de per
 „ vefimenta, qu® ad ipfos gradus pertinent, ita
 „ dicendo: Kedde tibi gradum Offiarii, ff te ia
 „ illum gradum refitue ffc. In nemine Dei Patril,
 „ IT „ & Spiritui Suntit. Noviffimc autem
 „ benediãiooe fetificabitis eum, fic concludet*.
 „ do: Bendiffie Dei Patril, tf Filii, tf Spirit-
 „ tui Sar.ñli fuper te defeendat, ut filii refitutut in
 „ er-

*P. episcopi, boeeflua videlicet de prudens
rHKBTi ^er'ea' » «J» unam manum archiepiscopus te-
c @@'t, alteram ipse fuper lanftum Evangelium po-
tuit, df juravit, dicens, Dominus meus Wido
Archieptfcopua. qpi bid eft, ab bodie io antea,
dt quod promiut de caftitate clericorum fideliter
obfervabit.* de infuper numquam confecrabu ali-
cujus OrdinisClericum fu® dieceffis, prater Mo-
nachos, quam ante promotionem non iaciet ju-
rare, quod in hoc Breviculo feriptum eft. Sic
me Deus adjuvet, de ifta lanfta Evangelia.

hdicahf SattateaH rvmnr, pad yrrarvovaler.

Pro fufeipiendix Ecclefafticis, five per me, ii
ve per fubmiffam perfonam, feu per quodhbet B
Ingenium, neque dedi neque promiffi, neque per
promiffiones daturus fum aliquid. Sic me Deus
adjuvet, de ifta fanfta Evangelia.

Arckitpifcopi.

Hoc fado Domnus Archiepifcopus illico in
pavimentum cum omni humilitate profternitur,
& injungi libi penicentiam pro venalitatibz
nefando commercio deprecatur; cujus videlicet
fecleru, licet in illa ecclefia non ipfe primus ex-
nterit auctor, non tamen, ut debuit, fuerat ex-
tirpator. Centum itaque annorum fibi pœntentiam
indidi, redemptionemque ejus taxatam per
unumquemque annum pecuni® quantitate prefix.

JHijWiultile Artitp/tpi, & μμῖν A9* dtvtrunt.

Mox majorem Ecclefiam fimul ingreffi, pulpi-
tum alcendimus. Tunc coram copiofo populo ci-
vitatibz, dt clero, clericum fuum taftis facroian-
dis Evangeliiis, jurare fecit, quod ipfe Archirpi-
fcopus, donec adviveret, in quantum poffet (ex-
cepta fuorum bonorum datione, fi nollet) iftas
duas, Nicolaitarum videlicet, ac fimoniacam be-
rries, omni Audio, totique viribus fincere, ac
fideliter extirpare contenderet, ita ut neque Pres-
bytero, neque Diacono, neque Subd>acono iq
minam eam gradu fimul habere...permitteretur
cooperendis etiam ecclefafticis fariumentis vena
litatis omne commercium funditus prohiberet. Id
ipfum jufjurandum contra fimoniaco, de Nico-
laitas permaxime pars populi, non modo civilis,
fed de fuburbani jam dederat, quorum videlicet
multitudo millenarium, ut fertur, numerum ex-
cedebar.

His ita gefsis, confideratifque fandorum Pa-
trum fencocitiis, quos fuperius memoravimus, al-
iorumque, quos ftudio brevitatis nmiffimus, vi-
fum eft nobis, ut omne illi clerici, accepta pp
nitentia, inter Miflarum tolemnia reconciliaren-
tur, ornamenta de manu epifcopi recipientes, fi-
cut Pulbertum Epifcopum, fupra narravimus, de-
diffie coofilium: hoc tamen prius, quod infra feri-
pium eft, ante fandum altare legentes.

Jajaraadaat Cirrictra».

Ego Arialduſ diffus Diaconus de Capella Mc-
dtol*oeu<h Archiepifcopi, hac feriptura, quam
manu mica feripfi profiteor, me eam fidem tene-
re, quam facrofanfta feptem concilia Evaogelica,
dt Apoftolica auctoritate firmarunt, dequambea-
tiffimi Pontifices Romani ad diverfos data pne-
dscatione lucidiAsm* veritatis expofuerunt. Ana-
themato quoque generaliter omnes hereties, de
extollentes fe adverfus fanftam Catholicam, de

Apoftolicam Ecclefiam, fpécialiter vero, atqUe»
nominatim fimoniacam herefim, qua in ipbnt
ecclefiam conatur introducere factorum Ordinum,
five qffieiorum malediftam venalitatem: deinde
Nicolaitarum equo abominabilem hrrefim, qu®
impudenter latrat facri aiiaris mimfros debere,
vd poffe licenter uti conjugibus, quomodo & lai-
cos. unde quia his diebus ha dua harefes, fci-
licet fimoniaco, de Nicolaitarum gravius ec-
clefiam Dei vexant, de impugnant (Simoniacos
omnes dt Nicolaitas cum dogmatibus, auctoribus,
leftatoribzque luis ſterno anathemate dignos vi-
fe pronuntio, jurans per fanftam Omoufion Tri-
nitatem.

Fauttmii Clitricultii,

Pœnitentia autem Clericorum talis eft. Il q-
mirum, qui folum conditui® a diabolo regule
canonum dederunt, itaut nonnulli eorum via pec-
catum hoc effe cognofcerent, quinque annorum
pceniteotiam acceperunt, hoc modo, ut omni
tempore, «fate fimul, & byeme duosdie, dua-
bus autem anni quadrageſimis. Natalem videli-
cet, & fandum Paicha prœcedentibu<, tres dies
per hebdomadam jejunarent in pane, & aqua.
Eorum autem, qui plus dederunt, Yeptem a»no-
rum eft poenitentia, iub eadem fcilicet jejunii
quantitate diftinâa: poftquod feptennium, quam-
dtu vixerint lextam feriam jejunabunt: qui au-
tem jejunare facile noo poteft, unum ex his die®
bus per omnem hebdomadam redimere licentiam
habet, itaut unum Pfahcriurumeditetur, aut me-
dium cum quinquaginta Mcrao®, aut unum
pauperem palcat, & loris pedibus numinum por-
rigat. Hoc infuper Dquiqq Archiepifcopo pro-
mittente, quod omnes orationibz caule procul ipfe
dirigeret, live videlicet Romam, live Turonum:
ipfe autem Archiepifcopus profefurum fe ad B*
Jacobi venerabilem tumulum, qui eft in Hifpa-
nia dilponcbat. His itaque tali modo reconcilia-
tis, decretum eii, ut non mox paffim omnibz
redderetur officium, led his dumtaxat, qui defi-
leris eruditi, de calli, & morum gravitate vido-
honelli; exteris autem fufficeret, quod
D land® ecleſi® per divinam gratiam client rurfus
iolerti, a qua catenus fuerant divine fententi®
fJce prœfici. Illi etiam ipfi, quibus mimiftrandi
licentia redditur, non ex male mercata veteri
ordinatione admiffum reparantur officium, fed ex
illa potius Beati Apoftolorum Principis efficaciffi-
ma auctoritate, qua la Beatum Apollinarem re-
pente ufus eft, dicens.* furge, inquit, accipe Spi-
ritum Sandum, fimulque Pontificatum.

Ecce omnem diferetioois illius ordinem apttd f
Mediolanenſem urbem babitum, breviter expofui-
mus. adhuc tamen utrum fedis apoſtolic® judi-
cio placeat ignoramus. Nos enim fi quid erravi-
mus ad Petri magifterium corrigendi libenter ac-
cedimus^, de recuadationis opprobrium non vere-
mur. H®c eft enim illa, ut loquar, officina
fabrilis, cui nimirum is, qui fabri dicebatur fi-
lius prœſidet: ad cujus regulam omnis mento
moneta reducitur: ad cujus reftitudinis lineam
quidquid upiam depravatam fuerit, reformatur,
utrum aurem ego in recoDciliatiooe illorum eri-
raverim, neltio, unum autem per omnipotentis
Dei clementiam ſpero, quia poſt tot jurationum
genera, quibus archiepifcopus hec promiffd fir-
marie, poſt ſacramenta tam multiplicis populi
per Evangelium data, poſt juramenta certe om-
nium clericorum ante fanftum altero literis, &
proprio orc prolata. utricque iſt® bxrefes fic ip
Hia

»»J I'W n CONCIU CONSTANTIN. KnuSSuK: ·»<
 V — ill· croleOa Um per argumenta provide coercitio A italic* tamen fedes bee spud fe rvtraâanda dif — ··. —
 rutSrt n" ·Hr't· , M euflore Deo noAris femporthbus cutlet: ft nlram panAo, an liai digne fint ex ·>·*0
 Cm^ fiat «d radivi* certamina reparande. Apo- auAoritata fa· cenfura decernat.

«r CONSTANTINOPOLITANUM CONCILIUM

Ceafaatfa Lukuda Ctafiaataiepe&aae Patriartba profile Aaaa ioj8. tafe/n· as· writer.

µΓτ·«ñ LieSadie Beehjiaat CenfUMiaepalittnam adaeiaifiraadetu fyfeepiffe Mae lojp. nwd/ajaa j
 V—i fui carfa evaluit P. Capertu ia bJURia Obntle/iea Patrianbanevt CeafUatiaapelitaaeraat defini
 vit. 4« /awe, Jf Ja/Gnte AjtatMaat diligeatiu evfafrt , faputatiMeai Me fata aundtfaat Util·
 Itaiffitt: aat anna 1058. ya/ Cfateruat erat aatâu 1567. O' MfBieneae XII. Delevibri vtntffsatt ,
 Ce^ianiiaae Hû jeta Jatraae elavaat rtfebat, aedewya* aaaa Jpnedaae babait, faaat bar traatfira ett eo-
 dm Jan Lotaelevii Itat. J. LU. IV. Senten. Spaed. IL X64

CONSTANTINI LICHUDIS

B KONSTANTINOT
 τ· Λ^χβiv.

Scriptaai ia Spaede faSatlaiaut, dr prut
 eriatiaaii.

Σηµ^µβ ruvoJatfe, ngj διλχ tyxAtyarttiT.

Ceaflaataat atiftraittat Dti artbitpifeepai.

Kuneurtt^* ilîµ Θ>i «pχ»·i<·χ·χ#

Ctuftaaitneptlit, aeva Kma, & univtrfahi
 patriartba,

KwtfayTnwrfotK, ηβκ P*îµη , W «xa^Jurxdf
 <<im*·-

I Nter omnia alia majoris ecclesia* Dei jura &
 bona, nec ea qu· de fervis flatuere placuit,
 ab equitate ac decoro sunt aliena . Nam quot-
 quot horum quoque cedis piaculo polluti fuerint,
 ft intra sacra ejus fepra pervenerint, adbibita
 commiferatioae recipiuntur- Et a morte quidem
 jpfos ecclesia matrne pietate ficut ft alio*, libe-
 rat l verum eodtem ad fervitutem perpetuam,
 qu· cum eorum tota fe vita porrigit , pro fua
 confuetudine antiqua ceu divino quodam rigore
 damnet, facris ipibs monalleriis ac domibus re-
 ligiofi* dicens , ut etiam fpe conceptam vitam
 ab beti liberam imperio furs excludant animis ,
 ft ipio nomine fervitutis accufantem facinus fû-
 mulum habeant, perque poenitentiam caedis tur-
 pitudinem expurgent . Itaque Demetriunr Titii
 fervura , «dis inquinamento pollutum , idque
 confeffum, veluti qui piaculum\«dis adnsiferit,
 ex mone prifeo bnc magna Dei ecclesia pe/ reli-
 giofiffimos defenfores, Demetrio Prieneofi epif
 copo, xxrv. aureorum pretio perfoluto, fic ven-
 didit: ut is omne dominium ft proprietatem ejus
 habeat , nec aliquibus quifquam mortalium fibi
 quidquam juris in eum vindicet. Simul per hanc
 diAatam ab fs feripturam religiofiffimos protem-
 pore antiiftes epifcopatui illius hortatur, ut ma-
 jorem in modum fahitis ejus curam gerant , ft
 lux ad commodum ipfius, ft piaculi remiffionem
 peâant, imperent atque doceant . Non tamen
 eum fervili conditione liberare , nec ulli aufiot
 perfone vendere, per qusm e fervitute perpetua,
 ecclefiaftica pena eripiat. Quippe fi nuntiatam
 aliquando fuerit, indicatum Demetrium libertate
 potitum; ipfe quidem irrogatum fibi jure fuppli-
 cium nou eAugiet, fed denuo per religiofiffimos
 Defenfores mdeiliflnn· fervituti , graviffimoque
 labori mancipabitur ; epifeopatus autem multabi-
 tur, ut qui conflitutiones feriptas flocci fecerit ,

-W ar'Eπi τû» «Χλων axayru», nS» tîiti Θîî
 - ·· Mf^AJK, sxxTusrtfeg, ioutiwn i\$ twXîSv;
 ·J* r** IwU» #YMirpiv« r» i\$ Jr*î·
 Cζβ/ψ<, r« Jrxaff i\$. <prrevisé q>Aere>s>*mr .
 eret γβip iç T»η» flevu µ/rw χp>^<π, iç nSv
 -- tujrie —————Carie γεφαντ,-πρατîf
 nî »νµν<θ&. xj θβν<7ν µ\$» i'η'βτκ me βλ·
 λ<< font μητιµύ , JhAhjc ü Idwnü, τυµ^
 reptannaffâ ri ininu ζup, «uni riu ·pxi-
 Oc» "µινλ/τ4-14>άυ *^Tf rtfaâitrt, xanuxe*
 >< ÜMptnk, O«4wc vperrtnyfai Φ /âfiev
 atχ>κ όπµ*&MM, uc at »J tw it ilτîlΦ*
 eSirrs-» fit* t>k ifynitts axCaAsrCv ,«\$>-»
 Tη, «µ·µ·\$· iλiΓχ· iyaefaiiffyet «V^C* W

vaeaa^atpica. x, mruv ûqtufrgjav iW
 DmxstUv τî µîάτυβτι φβHκφ ^gprôfs*
 t u, xj c^a^epdCe-avnt, wnî w eût'ta^ca*O>f)
 όζιιβτν ak qjMtptXâdra raw φ<η< µMt^* à τû
 Cha µφάλη ñχλχνίλ itâ li> StinCtritMi (*
 Jtwv, ûapjrgk» sTATxewp Πυπχ, hî ta-
 poxp yepwrijUMtibV xJ. irt rêrevnûrâ lstitst-
 qwv Xj nipeinm, aî µηlθ4* τόν «ravtuy fis*
 pon ακίθoτHx aûri, r«p>yâe« Jai nunai'lif
 γρβφη ιζ xtttri vφ θ>»·
 φil*τ<*v/ srmaroK iit «vtxp snrxerwy, ml-
 it&ett π «ύτi rAfor csmjgMi, <jd ni rñec
 λυσιΗλMv χζαρνοσν ri mnt'r» µότη rÿ«XdC*>
 *Stu n x Stifimtt. µH xwpasÿer rit
 E JuAaeqc «tins V ilXθ^ov, µ^η *t<p<nMv
 tfc «ρνσυνov, ô i znc J<αmx>c iatâeg ri
 iwiteimertxâ iatl fav Xu^inrut. « jfa wn
 · βipχµ/#· A4θ*βl<> swpsp·
 .tL±>>£

xsnudrxfeu «κ /χφA ξη», <M. rxja^ivmit nfe
 λιν itû nSv θîMιλκϋτον ZxJixav χβληνηΠη JaXrip, άαρυτόηi ossqpsrtP. ζιψMî^~ηηi U
 A irtrxent, tii τη γlΓp^µ/^η «^rrrjrucu Sum^sK* rj ly χ<tu qppw^c π>7<-mpesrak , ό·β*
 \ <<

LII

CHRISTI
C

XII.
Ut lutu' uxorem (imul ficconeubmam habens
non tomimunj:ct evdchz.

XIII.

Ut nulliis lairns ad quemlibet gradumecclesia-
ilicum repente promoveatur : mili , poil,muiaium
habitum LrcuUrem, diuturna convctfatione uner
elerreo» fueut comprobatus . x

Vos ergo fixe fic aha fandorum patrum ftattj-
ta*fideliter & Chriftiana reverentia oblcivate, h
vultis de lanftz Rcnnunz ecclefix, & apoftolicse'
ledis , pace & communione atque benedici>ouc
gaudere .

Decretum contra Simoniacos

D Ominu' papa Nicolaus f,nodo in bafilica Con*
ilinin.ana praefidens, Jixit: Erga (imorna-
lus nullam mile'icviJiam in dignitate (etvanda
habendam efte decernimus ; led iusta canonum
(andrones, & decreta fandorum panum, eos cm-
nino damnamus , ac deponendos elle apoftolica
aufortate fancimus. Dc its auietn qui non per
pecuniam, fed gratis funt a fimontacis ordinati,
quia qnxiho a longo tempore eft diutius venti-
lata , omnem * modum dubietatis abloivimus :
ita ut fuper h c capitulo neminem deinceps am-
bigere permittamus. Quia igitur ufque adeo hxc
venenata pernicies hadenus inolevit, ut vix qu-
l bet ecclefia valeat repertri, qux hoc moioonon
f-t aliqua ex parte corrupta : cos qui ufque mo-
do gratis (unt a fnnoniacis confecrati , non tam
Centura iuftttix , quam intuitu mifericordir, m
acceptis ordinibus manere permittimus: nili ferte
alia culpa ex vita eorum contra canones cis exi-
lat. Tanta quippe talium multitudo eft, ut dum
rigotem canomci vigoris fuper eos (urvare non
pollumus, necciTe fit ut dilpcnlatoric ad pixcon-
defcenfioms ibidium noilios animos ad prxfens
inclinemus, ita tnnen audoi itate iandoi uin apo-
ftoiorum Petii fic Pauli omnimodis interdicimus,
ne aliquando aliquis fucceiTorum noftioium ex bac
nofta permiffione regulam (ibi vel alicui aflu-
mat, vel pra-figat ; quta hoc non auctoritas ami-
quo'iim patrum iubendo aut concedendo promul-
gavit. (ed tempor . nimia nccchias permittendum
a nobis extorfit . De iztero autem (i quis hinc
'n poftetium , ab eo qt em fimomacum efte non
dubitat, (e coniecrari perimlcrti; & coniecrator ,
fi, ueniecratus , non difparem damnationis (entci-
i am (beate ; (ed uteique depolitus pccmtentiam
agat, fic privatus a propria dignitate perfittat .

Nihilo minus auctoritate apoftolica decernimus,
quod It) aliis conventibus nolins decrevimus : Ut
fi quis pecunia, vel gratia humana, vel populari,
(eu militari tumultu , fine concordii & canonica
ckdione ac benedictione cardinalium epifeopo-
tum, ac demde fcquentium ordinum religioiorum
clncorum, fuerit apoftolice fedi inthromzatus :
non papa vrl apoftolicus , (cd apoftatteus habea-
tur. hceatque cardinalibus *epifcopis*, cum ckgio-
fis & Deum timentibus clericis fic laicis, invafo-
rem, etiam cum anathemate, fit humano auxilio,
& . (udio , a fed? apoftolica repellere ; fic quem
dignum iudicavcunt, ptxpouere. Quod fi hoc in-
tra Uibrm pefetre nequiverint nofta audorita-
« apoftolica extra Urbem congregati in loco qui
eis placuerit , eligant quem digniorem fic utilio-
rem apofohex feift perpcxermt, concefta ei au-
dontate regendi fic diiponendi res ad utilitatem
fanfte .Romana ecclefix , (ecundum quod et me-
lius videbiur , juxta qualitatem temporis , quali
uin omnino tntfhroriitaius (it

JUSJURANDUM QUOD IN EADEM
Synodo jecit Bkengarius.ANNO
CHRISTI

E Go Beienganus indignus diaconus ecclefix Pn*. R-<
itandi Mauritu Andegavenfis , cognocens ve- **** I'i*
tam fic apollolicam fidem, anathemati/o omnem
bzieiim ; prxcipue , de qua hadenus infamatus
lmn . qux aftiueie conatur , panem & vinum ,
qux m ahaii ponuntur, poft conlecrationem io-
kimmodo (aeramentum, & non verum corpus &
languincm Domini noftri Jetu Chrifti efte i ner
polle lenfua'iter, nifi in folo (aeramento, mani-
bus iacerdotnm traftari, vel frangi, *veMt fiJelium
dentibus atteri. Contentio autem (anftx Romanx
Becclefix A apoftolice ledi, & ore & corde profi-
teor de (aeramento dominiez menfit eam fidem
me tenere , quam dominus fic venerabilis papa
Nicolaus, & hxc fanda (yrodu- audoritareevan-
gelica A apoftolica tenendam tradidit, mihique * , JI
firmavit: luilicet panem fic vinum, quz in altati
ponttiitui , poll conlecrationem non folum (aera-
mentum , led etiam verum corpus fic (anguinum
Domini noftri Jefu Chrifti elle . fic ienualiter ,
non lolutn (aeramento, fed in vettate, manibus
facerdotum tradari, fic frangi, fic fidelium denti-
bus atteri, jurans per (andam fie hotroufion Tri-
nitatem , fic per hxc (acrofanda Chrifti evange-
lia . Eos vero, qui contra hanc fidem venerint ,
cum dogmatibus, fic (edatoribus fuis, terno a-
nathemate dignos elle pronuntio . Quod B igo
ipfe aliquando aliquid contra hxc (entire ac prx-
dicare prxfumpfero : fubjaceam canonum (everi-
tati. Ledo & perledo (ponte fublcripii.

Ad hoc Colclham (pctfiont tret Epiftoia feqntnHr
t Marlene in Fbc/jura Anecdotoram torn.4. 91.
idiffi .

EPISTOLA HUGONIS
ErisCOPI TRecENSIS

ad Batihblorr.ru Tuonenfem archiepifcopum.

De cella Crcdonen/i m concilii A Anrano fab Nicolao
P*P* Vindocinenpbul monachil afferta.

B ARTHOLOMÆO Domino ac venerabili
luronenfi archiepifcopo , EUSEBIO quo-
que Andegavenfi epifeopo, necnon & GAUFRE-
LIO cotmit cltriftianidimo, HUGO auguftxTrec-
coniin epifcopus quicquid cis eft utilius.

Quod vidimus atque audivimus , quod etiam
cum aliis fratribus noftis Nivernenfi epifeopo
HUGONE, aique Mcldenfi epifeopo V/ALTE-
RIO m Romana fynodo determinavimus , hoc
viva voce veritatis telbficamur. Vidimus namque
in fando Romeno concilio quemdam ex fratris
hui S. Albini Andegavenfis , atque audivimus ,
loquentibus kilicet litteris ecclefix S. Albini cla-
morem adverfus fratres S. Trinitatis Vindocinen-
fis cernobii, de quadam videlicet ecclefia S. Cle-
mentis Credonenli. Sed cum Vindocinenfium au-
diremus econira privilegium, relidente bonx me-
motix papa NICOLAO, nos toraque (andaRo-
mana lynodus partes Vindocinenfium iuftitimas
diffinivimus , quod etiam viderunt & audierunt
venerabiles noftx ecclefix clerici , archidiaconi
Gosbertus fic Antcllus, clerici vero Stephanus &
Burdinus. .

EPL

Ejefient argumenti.

B TurooenG archiepifeopo, E. AndegavcnG e
pifcopo, A comiti GAÜFR1DO Hugo N.
verneoGs epifeopus unicuique perpetuo felicitas
munus.

Preterito anno dum Roms -in fanda fynodo
eOetnus, dubitabilis querela ad aures papa N.
venit de «quadam ecclefia S. Clementis Crdo-
nenGs, quam fanâs Trinitatis VmdocinenGs ec-
clefts fratres A S. Albini monachi invicem pro
ponentibus nobis, oflendenint. Papa vero plun-
bus iotastus, boc MeteoG epifeopo atque Tre.
caftoo, oecoon A mihi Nivernenfi, ACenoma-
ScnG, atque AretenG A LiminenG feorfom eun-
tibus indagari juffit, cui fupradida fecundum jus
concederetur ecclefia. Nos veto ut ab utrifque
monachis audivimus; idipfum papa retulimus.
lofe vero io plenaria fynodo fupraditam eccle-
ciam S. Trinitatis cenobio vindicavit: quoniam
hoc judicavir: quod nemo ferum quod tenet
ad aliquo poteii dimittere ecclefsis, nec alicui nifi
per comealum illius a quo defeendit. Valet.

EPISTOLA W ALTERI I
Epifeopi MeldenGs ad eumdem.

Ejnfdein argumenti.

B Turoneofi archiepifeopo, E. Aodegavis pre-
iuli, ejufdemqtie civitatis G. Comiti VV.
Mddcnfis humillimus (acerdos sternam in Do
nâno falutem.

Anno preterite Homam perreximus, Deoque
fuffragante fanâe fynodo interfuimus, ibique lo-
ci coram papa Csnâs Romans EccleGs cuoâif-
que patribus circumquaque in fide convocatis,
querelam monachorum S. Albini contra fanâs
Trinitatis monachos exagitata audivimus. Quam
fumftius pontifex venerabilibus epifeopis, viden-
cet Nivernenfi, TrecacenG quoque, mihi quoque
Meldenfi, AretenGque, CœnothaoeoG, traâare
ac veraciter difeutare, traâatam difeuffamque fus
audientis fanâxque fynodi referri prœcepit. Rem
ergo a fummo pontifice conceffam a faoAis pa-
tribus auditam Romans auctoritate ecclefsis con-
firmatam, mandamus nullatenus fieri debere ir-
ritam. Quid ifi quis irritam fecerit, de Romans
ecclefsis anathemate credimus periclitari. Vale.

Nora Sivbkini BINTI.

N>>errt . In hac fynodo cantum se tredreim epifcopos (qua de
p fcpoiu- caufa « Guitmundo eju» temporii nobilitimo irripore
l~4,1~Z generale concilium nominatur) auctoritate «edit apofto-
lice congregato» fuiffe, Algaru- & Lanfrancu* teftantur.
bbr.drie- Verba Algari ifta funt : gawd « certui imooteftat fide-
<11>. c. it. t Bcesg@-if Andegavcnfii breretici confefio , aam
de btui ret catholua fide fenpfit Roma prmfente Nicolao
pape , dp corsas retain tredreim epifcofti furejnrandofir-
mavit t ad medium deferatur, Ac. Eodem pertinent ilia
Lanfranci : A beato memoria Nicole» totiu Chrifiani
nominii fummo pontifice , & e centum tredecim epifeopu
audita , examinatu , atfar damnata font . Bercn-
garium in hac fynodo confutatum , convittum Se dam-
natum effe , tertiatque vice ad communionem ecclefsie
receptum, Joannis Scoti ahorumque libro» , quorum le*
Aione corruptus fuerat, ccmbuiffie, fidei profeftronem
ejufdem rogatu per Humbertum cardinalem conceptam
edidiffie, A iuramento prfilito conbrmaffe , conflât in
primis ex fragmentis hifloris Francorum ad Glabrum
appofitu, ubi bre (ummatim recentia continentur his
verbis : Npa de caufa, nimirum quod poff hrcieim fe-
eundo abjuratam , & fidei proeiffronem iteratam , ad w
Cornil. General. Tom. XIX.

latitant ad banc nefaria» develetur fuerat feOum . (Lan . v.
trancus in fuo contra Bereogarium commentario eum- » ,
dem compellans . ait igitur cam a fuodam Rrmeufi clc- f
rlio Romam perlurai Interar , fcilicet Berengarii , recte- c.
tor legeret , intellecto food Jonnaem Scatum extolleret , «
fchepum damnaret , communi de euchariftia fides ndver- w
fentirti «promulgate tefi tn te damnations fentenue , f
Ac.) De taâia tum in endem concilio per ipturnmet
Berenganum combuftione librorum , ifta Lanfrancus lub-
jungens , ait . beata memoria Nicolae . totiu Chrifita-
ni nominu fummo pontifice , & a Centum tredecim epifeo-
pir Renue audita , examinate , atfue damnata font. Tunc
«pote inclinato corpore , fed non beauliato torde , ignem
areeudix . a----- , aredio JenH Cox-
tilii in eum conjeçi tod rebut omnibni

■ A----- petribai fui pr*
jentet «ant traditam inuolabiliter fervetaram, veterem-
iue doB>nam tuam de corpore Ct Janguue Domiai ab il-
la die alm noa prxdicaturum . Berengarius igitur in hoc
concilio ob eam hzeinn , quam de vera prfentia cor-
poris A fanguinii Chnflî domini male docuerat, conde-
mnatus, poltulavit formulam orthodoxe fidei a Nico-
lao pontifice proponi, qua, quid de veritate corporis A
fanguinis Chrifti tenendum furet , contineretur rogatu
Berengarii, juffuque pontificis accedente confenpfit eam
Hutnbertus epifeopus cardinalis , omniumque alfenu ,
teffe Lanfranco, legendam A confitentandam tradidit Be-
rengario ; qui acceptam legit , ieqe contenta credite
non tantidm publice eft confetTu» , fed etiam jurejuran-
do confirmavit, manaque propria fubfcripfit. Nicolaus
vero papa gaudens de ejus converfione , Jusjurandum e-
jufdem fcriptum miffit per urbes Italis, Gallis , Ger-
manis , A ad qufcunque loca fama pravtatis illiut
C pervenire potuerat : ut ficut ecclefsis fcandalnats prius
dolebant de ipfo averfo atque adverfo , ita de eodem
poftea converfe gauderent , A Deo gratias agerent .
Quibufnam autem verbis conceptum fuerit ejufmodi Be-
rengarii jusjurandum, hic ex Lanfranco deferibendum ,
A exhibendum putamus. Sic fe habet : Ego Berengariut
Ac. ut fupta .

Sed a concilio libere dimiffus, tantum abeft ut jura-
te promiffioni A fidei profefioni feterit : ut potius cam-
dem impugnaverit . Nam , ut abunde docet Lanfrancus,
pofthoc concilium . ubi quis vellet feribendi liberam
facultatem naftu» effet infelix , fcnpfit mveftivam ad-
verfus eam quam in eo concilio legit, probavit , jura-
mento firmavit, atque fubfcripfit, fidel catholice con-
felfioem , converfu» in Humbertum qui eam fcripfit.
A Romanam ecclefiam , cujus auctoritate feciffet. Qpod
dum Lanfrancus cognoviffet , mox fparto veneno para-
vit antidota , feribens ad eumdem Berenganum , egre-
dgum commentarium, quo arrogantis berefarchie arro-
gantiam retundit , etrores refellit , fallacias difolvit ,
A blafphemiu redargute. Advertas eandem virulentam
Berengarii kriptioem non folum Lanfrancus , fed etiam
Gu'tmundua, Algeru* Ctuniacenfie monarbut, A Albe-
ncus Caffinentia diaconus, fcriperunt . Epiftola qu-
dam eodem argumento contra Berenganum a fando
VVorpermo abbate hujus temporis audore confcripta
extat apud Sunum in vita ejufdem VVorpermi) qua
pratter hanc enarratur A redarguitur alia bsrefis ejuf-
dem Berengarii negantis Chnflum ingreffum effe ad di-
fcipulos janua claufa , ideoque evanaeticam veritatem
plane contemnentis . Quid quod ipfe Deus e calo mi-
raculis Berenganum confutant Petrua Damiani mept-
ftola ad Defiderium Caffinenfem abbatem refert , quod
mulier quodam relotyp» habens virum de adatevio fu-
fpedum, alterius confilio bofliam confecratam a facer-
dote fibiquafi coomunicatur porredam acceperit : qua
ufque ad medietatem in carnem converfa , altera me-
dieta« in fpecie non fuerit mutata. Hem quod facerdo-
ti cuidam mter facrificandom de veritate corpora A
fanguinis in euchariftia dubitanti , boc eodem tempore
accidit , ut dum facram bofliam frangeret, rubra pror-
fus ac perfeda cato inter ejus manus appareret , illiuf-
que digitos cruentaret . Hsc ex epiftola Petri Damia-
ni Baronua.

Hoc eodem concilio de eledione Romani pontificis Da :!*>.
edita eft conftitutio , qua ad gratiam referendam regi
Henrico, cujua ope, proxime procedenti febifmati fimi
impofitua, redditaque pace ecclefsis Romano pontifex
conftitutus fuerat, decretam eft , ut pontifex quem cle-
rus primum fuia fuffragis elegiffet , imperator favore
fuo approbaret : fm vero per bella aut feditiones id cl-
ro*facere non liceret, tunc ipfe cleros refunderet libe-
ram eledionem m imperatorem : quemque vellet ipfe
non fuo, fed cleri nomine eligeret , eiedumque contra
fchii-

hdc» prob

p.1<(T.1

f.11p11Hui

B>rr>(riM
refellitur ■
JLaheer .
-1111gM ûn
prone,».E>«* . ■
«•ll- ■
**

ANNO
CHRISI7
10»

Caiiflnxno
iwdGraiK
cMlal
û corrupi»-

[illegible]

mani iunli-

Chnfti

- foccctle-

o A Juerit, ut pura, fincera, atque gratuita fieri in

Urbe non possit eleſtio: cardinales epiſcopi cum religioſis clericis, eaiſcholicique laicis, licet paucis, juſ poteſtatis obtineant eligere apoſtolica ſedis pontificem, ubi * congruere viderint. Plane poſtquam eledio fuerit lada, ſt bellica tempeſtas, vel quahſcumque hominum conatus, malignitatis ludio reſiterit, ut iſ qui efeihs eſt in apoſtolica fede iuxta conſuetudindm * auſtoſizari non valeat: ciedus tamen, ſicut venis papa ob tineaſ auctoritatem regendi Romanam eccleſiam, & dſponendi omnes facultates illius. Quod beatus Gregorius ante ſuam conſecrationem feciſſe cognovimus.

Quod si quis contra hoc nostrum decretum, B fvnodali lententia promulgatum, per feditionem, vel prziumpcionem^u quolibet ingenio elodus. aut etiam ordinatus, feu inhrlryrizatus luerit: ad ordi- tale divina, & fandotum apoftolorum Petri & Pauli, perpetuo anathemate cum fuis auãortbus, fiutibus fic itquicibus, a limine fandz Dei ecclefie feparatus, abijciatur ficut antichriftus, inuafor, & deftrudor totius Ghriftianitatis. Nec aliqua fuper hoc audientia aliquando ei referue- tur: fed ab omni ecclcfiaftico gradu, in quocum- que fuerat prius, fine retradatione deponatur. Cui quiquis abftatifer, vel qualcumque tam- quam pontifici reverentiam exhibuerit, aut in aliquo eum defendere pzfumpferit, pan lententia fit mancipatus.

Quifquis autem hujus noſtræ decretalis ſenten-
tiæ temeratoꝝ extiterit, & Romanæ eccleſiæ
ſua pꝛofumptione confundere & conturbare con-
tra hoc ſtatutum tentaient, perpetuo **anathema**-
te atque excommunicatione damnetur, ſit cum
impiis, qui non reſurgunt iꝝ iudicio, reputetur.
Omnipotens ſcilicet Patris, ſit Filiꝝ & Spiritus
ſancti contra, ſe iram ſenſiat, ſit fandoꝝum apo-
ſtoloꝝum Petri & Pauli, quoroꝝum eccleſiæ pꝛi-
mitur confundere, in hac vita & in futura furo-
rem lentiat. Fiat habitatio ejus defecta, & in
tabernaculis ejus non ſit qui inhabitat. Fiant
filii ejus orphani, & uxor ejus vidua: com-
motus commoveatur ipſe, & filii ejus, & men-
dentes, & ejeciantur de habitationibus ſuis.
Scrutetur fenerator omnem ſubſtantiam ejus,
& diripiant alieni labores ejus, orbis terrarum
pugnet contra eum, ſit eunda elementa ſint ei
contraria; ſit omnium fandoꝝum quieſcentium
menta illum confundant, ſit in hac vita ſuper
eum apertam vindictam olendant. Obſcuroꝝum
autem fuiſſis noſtri decreti omnipotentis Dei gra-
tia protegat, ſic auctoritas beatoꝝum apoſtoloꝝum
Petri ſit Pauli ab omnium peccatoꝝum vinculis
abſolvat.

Nicolaus epifeopus fandz fit apoftolkz Roman-
 ecclefi* , huic decreto a nobis promulgato
 fubfcripti

Bonifacius Albanensis, subscripsi.

Humbertus fandae ecclefiz Silvz Candidz, fub-
fcripti

Penus Oliienfis, fubfcripfi.

Ei cxien episcopi numero LXXVI. cum presbyteris fit diaconibus subscrispserunt

ANNO
chhisti

*Extat hoc decretum relatum ab duHore Cbro-
nter Farfenfil, qui vivebat circa extumfeult XI.
quod chromeon dedit Muratoriul Ker. Italic.Tom.
11. par. II. pag. 645. In to vero/nonnulla variant
ab idto hie <J In jub/crptionibul ex quMxi v.t-
ruentel bit danda: centul, Ikj.ripto tamen prim
fera integro exordio, m yaw variante! enitent.
Igitur post illa verba Archiepiscopis/c lego in eo-
dem codice.*

Episcopus, Abbatibus, feu venerabilibus presby-
teris atque diaconis. Item venerabilis Pon-
tifex aufontare apofolica decernens de elcèbone
fummi Pontificis inquit: Novit beatitudo^aeftra
dilediffimi fratres & coepiscopi, inferiora quoque
Chrifto membra non latuit: defuncto pic memo-
ri^o domno Stphano dceffore nostro, hzc apa-
folica Cede^o cui Deo auflore defervio quot ad-
verfa pertuletit, quod deruque per funoociacè
hrrefis trapezitas, repetitis malleis, crcbrique
tunfionibus (ubjacuerit: adeo ut columna Dei
viventis jam jam pene videietur loncufla nutare,
& lagena^afummi pifcatoris procellis intumelcrnti-
bus, cogeretur in naufragii profunda fubmergi.
Unde fi placet Fraternitati veftra: debemus auxi-
lianle Deo futuris cafibus prudenter occurrere,
& ecclefiaftico flatui ne rediviva (quod abfit)
mala pnevaleant, mpofterum providere. Quspro-
pter inftituti prafidiceilorum nolborum aliorumque
SS. Patrum aufontate decernimus atque liatut
mus, ut obeunte hujus Romans univerfalis Et-
clefix Pontifice, in primis Cardinales diligentif-
fima fimul coofideratione traitantes, falvo debi-
to honore & reverentia dilediffimi filii noliti
Heinrici, qui in prefenuarum Rex habetur, &
futurus Imperator, Deo concedente fperatur,
ficut jam mediante ejus nuntio Longobardi^o can-
cellario IV. concclimus, & fuccellbrum illius,
qui ab hac apofolica fede perfonaliter hoc jus
impetraverint ad confenium novx eledionis ac^a
cedant; nimirum preeventes, ne venalitatit
morbus qualibet occasione fubrepit, rehgiofi vi-
ri cum (greniiTimo filio nostro Rege Hcinrico
pafidicele fine in promovenda Pontificis eleibone j
reliqui autem fequaces. Elidant autem de ipfw^o D
Ecclefie gretnio.^a fi repemur idoneus, vel fi de
ipfa non invenitur ex aha afumatur. Quod fi
pravorum atque iniquorum hominum ita perva-
fitas invaluerit, ut pura (incera atque gratuita
eleaio fieri in urbe nou poibt, licet pauci tint,
jus tamen poieftatis obtineant eligendi Apofolice
fedis Pontificem, ubi cum inviftiflimo Rege con-
gruentius judicaverint.

Plane poftquam eleaio &c. nt eft m editu. IA

*A Poft jnbfcntptcontl m codice Vaticano 19S4 jcrtp m
tum eft hoc decretum, Quod an buiufit, an altertui ANNO
concilii, incertum eft.*

Si quis lucus juramentum violando prophanat
quod debet regi vel domigo-luo; ejuique regnum
dolofo atque perverte tradavenr, in chullum
Domini manum milerit; priur ixculum relinquat,
arma deponat, & illi monafterium eat, fic fei viat
ibi cunctis diebus vita: fux. Si quis epifcopus.,
aut presbyter, aut diaconus, aut deiicus, con-
filium dederit, & hoc etiam perpetraverit.* ab
officio deponatur, fic ad exitum vitx euchariftiam
corporis fil fangu/in Domini percipiat.

*Contra fimonicai in hac fynodo conftitutum edidit, ex
fuo G'alianu^a ia fuce fcfuuniur m jdo libro decretorum
defcripfit ipu verbu*

Statuimus decretum de limomacis tripartita hac comr.i.^a
refi, id eft, de fimomacis fimomace ordinanti-
bus, vel ordinalis; & Je fimooiacis fimomace a
non fiinoniacis; fic de timoniacis; non fimoniace
a fimomacis* Sunoniaci fimoniace ordinari, vel
ordinatores, kcundum ecckiafticos canones a
ptoprio gradu decident. Simomaci quoque timo-
mace a non iinwnucu ordinali, fimiliter al of-
ficio male accepto removeantur. Simoniacos au-
tem non fimomace a fimomacis ordinatos mife-
ricordidit per manus impofitionem pro temporis
necctitate in officio concedimus permanere. *Et
inferui*: De extero (latuimus, ut fi quis in po-
ftcrum ab eo, quem fimoniacu in efle non dubi-
ctat, fe confecrari permifent: fic conlecrator fic
consecratus non diipaem damnationis iententiam
fubcant, loJ uteique depofitus poenitentiam agat,
fic privatus propria dignitate perfifcat. *Et Jec/uen-*
Il capite ita: Erga hmoniacos nullam mitericor-
diam m dignitate fervanda habendam efle decer-
nimus.* fed juxta canonum (anàioncs, fie decida
lautiorum patrum, eos omnino damnamus, ac
deponendos elle apofolica auctoritate fancimus.

*ILiSenut ap^a Gratianum. De bii etiam petrut Damia-
ni m epifola ad Fierentiniol, cum ab eodem Nicolao pan-
tifite ait m hoc coadlio d-crtum editum contra Jimottia-
cor, trtfatur bu ve' bii. Conftitutum eft in Romano,
fanftx nxmoriJB Nicuho pontifice prxfidente, concilio,
ut quicumque per eo^a (nempe Jimoniacoⁱ) eatenus fuit
fent^a n CUU^a!*^a «>^^a«^a Sr4du^a pmmot.,
percepti honoris amilieno permanerent: extunc re-
ro & deinceps, quicumque fe paterentur a limoiuacu
provehì, nihil remtu^a deberent ex ea promotione lu-
crari, de he miniftrandi jura deponerent, tamquam li
haec nullatenus perceperint. Ita ibi.*

*Prac'pium Liim grupalorum, quiyngiic Ipolim mta-
lerat, Gerardam comitrm Galen^a, m hac eadem 'ynodo
ex.cmmuni.atum afi:mat Petruⁱ Damiam in defcnpone
Komana ecclcpa- odverfui regium Advocatum, fuam in-
p>a ub Alexandro pojium inveniet.*

* * G.C. Epiloi* ad epifcopo^a Galhx fuperiu* deferi-
pta, edava mtrr Nicolai epilola^a, ad hoc concilium
peremet. Omnino videnda.

ADCONCILIUM ROMANUM

*In caufa Simotliawurn. Cl incontinmtum clericorum 4 Elcolao papa II. & CX111. epifeopu
Anno 1059. habltum.*

A D D I T I O.

COL. LECTORIS PRAEFATIO.

t. **A** celebre hoc Romanum concilium additamenta daturut, m ipfo flatim ilmine difcutienda nonnulla
h.Ffi p>»- **XX** etnfec', </« ab eruditu otatie noftre Jcrptionbul in dubium revocantur. De numero Epifeoporum con-
->>■ cilio affidantium .Imbigit colleHor Venetui, quod epifeoporum Jubfcriptionel ex Vaticano codice a Labbeo
produlla ntmntj nomma lnum <7 fexaginta exhibeant, quare librariorum m.urla CXUI.pro LXIII.fcri-
ftum

»°7 '»«»>»« CONCILIUM Kīū'sī 08

-----prtrw in adlirbujar amesite l'J»>t*inr. Sed variorum codicum fimmus in numero CXIII. tpficoporum
 owsn ^ani* lemonfrat . \$-/, b mutilum elib bum Vaticanum catalogum ANNO
 confla ex subfcncptionibus, pm; ex Af. J. asdice Martelnu acaepit , & ego ex iUo Inferius dabo; in bis C*1*1*1*TM
 rwm ■«>»« fwW«m epifcopos,1* leguntur, fceflra in Vaticano qnarenda. Muratorim pariter amigerere ""
 profitetur, num Wi fiat qua dt bac lined» terret Anulpbxr, qui res Mdiolanonfes bujus atari,, »<-
 r-.* e ft remota, fcribebat. Tradit enlm , Cudonem Mediollmentem archiepifcepum a S. Arialdo de fi. ""
 mania in lined» acctfalum, b eb epifeopis Neverittfi, Afitsfi, b Taurineifii deflnflm in gratiam Pon
 ■tificis admiffum primant in fiffiono letent obtiniffe . Nufpsam enim , elt Muratorixe, inter toxicilli pa
 tler Guide apparet: fruflra *tient in catalogo Vaticano quasar Afionfem, b* Taurinanfem epifeopo, . Sed
 & bas ambiguitate/ tollit catalogur a Martenlo prod'fas, in quo prfi cardinales flatim fi offert Guido
 *rchiepifcopui utique Mediolanonfis, quamvis fedis nomen ibidem non itgstur. Bfi etiam ibi inter patrer
 Rofredu» Aftcnfis epifeopus ; eft GumbertusJPaulinoncnt» ; quia nomlnis larva tegitor Cunlpertus
 Taurine^fis , facile detegenda! en collatione Indicli Vaticanl, in que eli Cumbcius Māurincniil. flet
 ergo verita/ eornm, Arnulpbos fcripfit, μινρ/η un nego bfloricum illam fabtqfls clericis addi-
 fam quadam farto ad grattam fcriptiffe, b narrationem Juam ita inftitncffe, ut plat favorl, quam veri-
 tati daret. Verba ejus infra dabatUur.

s dUa bujus concitli aped Labium mella faltem sntegra flperflint, qxOrube defefam maxima parte fup-
 plent Utera Nilblai pontificil excyclica ad omnes catholico, epifcopos , in quibut canones finrulo, in epito-
 men contraito, attingit. Hat ipfa, literas nufas ego flm m veteflo Piffiorftnfi codice nUembranaceo face-
 II, nt arbitror, XII. m quo colleHio canonum exhibetur ; ad extrema» vero pagellarum oras bine inde' ad-
 feripta font eadem mana canonica quadam finilione, pontificem, b conciliorum ad rem , de qua Ivotra-
 diat, congelentes. Hac sgstur Nicolai II. epiftola ibidemJe offert, non quidem ad omnet epifcopos, fed ad
 juffraganco, Amalpbiana ecclefia dtrtfa, in qua licet eadem narrat, b lifdem Verbis ac in encyclica ad
 omnes epifcopos, qnadam tamen balet additamenta,,five tlr, ad qnos dirigilla congrnentia, five etiam co-
 nonibns magis explicandis opportuna.

Poftrema tandem inter bac additamenta claudant fubfcptioner , protêt ex codice Mi. Floreficnfi dedit
 Martene Vet. Monam. Torn. Vit. pag. 60. quibx parallelas exhibeo eadcm ftebfcrcptienes cx f'aticano
 codice a P. Poffmo depromptas, b a Labbee valgas.

CONCILII ROMANI CANONES.

Nicolout tpficopdt Jtrvut fervorum £)ti omni A fub excommunicatione flatuit , dicens :
 but epifeopis ^dmalpbiana eccl'e/ia fuffraga- Quicunque Sacerdotum, Diaconus , vel
 ncis, cunHoque clero , & populo falutem ca- Subdiaconus poft conftrtutum B. Mem.
 rtrfnata, tr benrdiffiontm apoftolicans. prxdeceftorjs noftri Leonis papx de cafti-
 tate clericorum concubinam * duxerit, vel ,
 TTigilantia univerfa is regiminis affii- duftam non reliquerit ex parte omnipo- p**"
 V duam (ollicitudinem omnibus de* tentis Dei, autoritate beatorum apoftolo-
 ' i'j... u. bentes, falutis quoque veflrx - cafta pra- rum principum Petri, & Pauli prxeipi-
 .. et.us. ngativee dilcctionis coriffimi contratrts noftri mus, & omnino contradicimus, ut mif-
 orbbitpifcopi veftri fpccialiter providentes , Bfam non cantet, nec epiftolanr, nec evan-
 qux in Romana fynodo nuper celebrata gelium ad mittam legat, neque in pres-
 coram 113. epifeopis, nobis licet imme- byterio ad divina officia cum his , qui
 ritis przfideDtibus, funt canonice institu- prxfatx constitutioni obediencies fuerint ,
 ta, vobis notificare curamus, quia ad fa- maneat; neque partem ab ecclefia fufeipi-
 lutem veftram exeutores eorum vos elfe- piat , quoufque a nobis fententia fuper
 optamus, & apoftolica autoritate juben- hujufmodi Domino concedente procedat.
 do mandamus.

Primo namque infpc&orc Deo eft fla- di&orum ordinum, qui, eidem przdecef-
 tutum * ut fi quis apoftolic» fedi fine Cfori noftro obediencies, caftitarem fervavd-
 ' ατ'η,β concordia, & canonica cledione, ac be- ruot, juxta ecclefias quibus ordinati funt,
 Ro. Po.< nedi&ione cardinalium epifcoporum , ac ficut oportet reiigiofos clericos, fimul man-
 deinde fequentium ordinum religioforum ducent, & dormiantA & quidquid eis ab
 clericorum * intronixatur non papa vel ecclefiis competit, * communiter habeant. + ft „.#.
 apoftolicus * habeatur.

*oî^l'." Et ut moriente Romano Pontifice , Et rogantes monemus ut ad apoftoli-
 vel cujufcumque civitatis nullus prxfumat cam, fcilicet communem, vitam fummo-
 S.d.poft.tk facultates eorum invadere, fed lucefforib- pere pervenire ftudeant, - quatenus perfe- ' snf-». **
 bus eorum ferventur integrat. faonem tonfecuti, cum bls, qui cunctifmo di-
 D fantur, in ca/qfti patria merantur adferibi. O-H»»<+
 Ut nullus mittam audiat presbyteri , Denique ut decimat, & primitiae, feu
 quem fcit concubinam indubitanter ha- quzeumque oblationes vivorum, & mor-
 bere, aut iubinbrodudam mulierem. Un- tuorum ecclefiis Dei fideliter reddantur
 •/8i».n. de ipfa prima * fynodus hoc capitulum a laicis , & ut in difpofitione epifcopo-
 rum

rum fint * fecundum canones m/lrtbuenda , Atimam , vel coufque parentela cognolci poterit.

an^{no} 9ua? 9U³ retinuerint, a fanâc ecclie ANNO
Christi gremio feparencur. CHRIS ri

· M. ""/. Ut P^T laico* nullo modo quilibet cie-
uhh. ricua, "aut presbyter obtineat ecclefiam,
' nec gratis, nec pretio.
Ut nullus habitum monachi; fuicipiac
fpem aut promiffionem habens , quod
abbas fiat.
Et ut per fimoniacam hxrefim nemo
ordinetur, vel promoveatur ad quodlibet
offScium ecclefiafticytn.
P.J i¹ Ut cujuslibet ordinis clericos latci non
judicent, * >a« de eccleflis ejciant.
Ut de confanguinitate fua nullus uxo-
rem ducat ufque * generationem lep-

Gelta efia «n bac flnodo narrat Arnulpbm Hiftor.
Medial. lib. III. cap. XIII. bn verba : Ecce me-
tropolitanu» velier prar /olito Romanam vocatur
ad fynodum . Abiit , fed contra vrtros affedus
propter fit itli ad cunila fuceffus. Decibiliter e-
quidem tradatur ab Apolloiico tunc Nicolao .cu-
jus dextro pofitus eil in przfenti fynodo latere .
Ad quem accufandum cum Arialus ille delator
affurgret, protinus cx adverfo liantes Aflenfis ,

Novarienfis, & Taurincnfi», ac reliqui fuhraganei
prrlule», coram omni csetu falidicum ilium fcn-
pturarum authoitate refellunt. Sicque confutatus
ab omnibus rcledit in terra confufus . Proinde
awhiepicopus cum promitteret domno Papa: de-
incept obedientiam , accepto abeo annulo spofo-
licz gratiae, ac totius poteftatis ecclcfiafticz , re-
diit gloriofus in omnibus.

SUBSCRIPTIONES

Ex Codice Faticano apud Labbeuu» .

Ex Codice Floicficnh upnd Martem.

i Nicolaus epifcopus fanâz caiholicz & apo-
folicz Romane ccclcfiz , huic decreto a no-
bis fic fuperius legitime promulgato fubcri-
pti .
x Bonifacius Dei gratia Albanenfis epifeonns.

j Ubertus epifcopus Sylvz candidz ecclcfiz.
4 Petrus Ollienfis epifcopus.
5 Petrus Laricanus epifcopus.
Hujusmodi Romani epifcopi fubfcripferunt cum
6 Johanne Poriuenfi epifeopo.
7 Johannes Cardinalis muli Sanfli Marci
8 Leo Cardinalis tituli S. Damafi.
9 Cardinalis tituli S. Mariz trans Tiberim.
10 Defiderius Cardinalis tituli S. Cecihz.
Hujusmodi fubfcripferunt
11 Mancinus Diaconus.
12 Creicemius Diaconns.
13 Amargus Diaconus.
Hujusmodi Diaconi S. R. E. fubfcripferunt.
14 Hildebrandns monachus & fubdiaconus , &
czteri Romauz ccclcfiz fubfcripferunt.
15 16 V. archiepifcopus Bomegradcnfis patris-
cha .
17 Ugo Gryfopolitanus archiepifcopus
18 Hildebrandus Capuanus archiepifcopus.
19 Uldericus Beneventanus archiepifcopus.
20 Ulphanus Salernitanus archiepifcopus
Hujusmodi fubfcripferunt.
21 Johannes epifcopus Salsipenfis.
22 Johannes epifcopus Tiburtinus.
23 Rotandus epifcopus Sutrmensis.
24 Eilardus epifeopua & abbas S. Pauli I
25 Leo epifcopus Cajetanus.
26 J. epifcopus Fumanenfis.
27 Pandulfus epifcopus Marficnfis.

1 Ego Nicolaus epifcopus iandz cathohez , dt
apollolicz Romanz ecclcfiz , huic decreio »
nobis, ficut fuperius legitur , promulgato fub-
icripti. (4)
2 Bonifacius Dei grana Albanenfis epifcopus
fubfcripti.
3 Hubertus Sylcz candidz epifcopus fubfcripti.
4 Petrus Hollicqlii epifcopus fubfcripti .

6 Johannes Portuenfis epifcopus fubfcripti.
7 Johannes cardinalis tituli S. Marci
8 Leo cardinalis tituli S. Damafi .
9 Uvius tituli S. Mariz trans Tiberim
10 Defiderius cardinalis tituli S. Ccciliz.
Hi omnes fubfcripferunt.
it Mancinus archidiaconus.
11 Crefcenius Diaconus.
13 Amantius Diaconus. Omnes S. Romanz ec-
clefiz fubfcripferunt.
14 Hildebrandus monachus diaconus & czteri
Romane ecclcfiz fubfcripferunt.
Ei; Guido archiepifcopus.
16 Dominicus Gradeafia patriarcha.
17 Hugo Cryfopolitaous archiepifcopus.
18 Hillebrandus Capuanus archiepifcopus
19 Voldencus Beneventanus archiepifcopus
20 Alfanut Salernitanus archiepifcopus
Hi omnes fubfcripferunt.
11 Johannes Sabinenfis epifcopus
22 Johannes Tiburtinenfis epifcopus
23 Rotandus Surrinenfis epifcopus
24 Alaidus epifcopus & Abbas S. Pauli Rotnz
25 Leo Gajetanz epifcopus
26 Johannes epifcopus Terracmenfis
27 Pandolfr. Marficnfis epifcopus

*8*At.

Mjeci bis vartautri ex Chronico Sarclefl dc fuo /epende («) Ftrf. ,td. dt JRoceani Epifcopi V. idcK Ac.

anno
INMIST

Cm Ctdtcr Vatieane apnd LaHenrn.

A

Ex QoJlgl Flortfltnfl jpucl Marlene.

anno
CHRUT

- fy** 18 Atto epifeopus ReatenGs.
 19 Dominicus epifeopus VabenGs.
 30 Pahunbtis epifeopus SuranenGs. **f**
 31 P. epifeopus Caftellanenfts.
 31 Johannes epifeopus 'Psvenfis'.
 33 Lodokus epifeopus Amiterninus.
 34 Hermaonus epifeopus Caftellanus
 33 Henricus epifeopus Spoletinus
 36 Maginandus epifeopus ArbinenGs
 37 Gottifredus epifeopus AvellanenGs

- 38 Uuericus epifeopus Firmentis
 39 Berardus epifeopus Etculanus
 40 Hugo epifeopus Camerinentis
 41 Hugo epifeopus Numaninus
 41 Franfmundus epifeopus Fefulanus
 43 L. epifeopus Suanar
 44 "Nofredus epifeopus Senenfis

- 4J Vido ep.....
 46 P. epifeopus WlturnenGs
 47 Benediâus epifeopus Suefanus
 48 Azo epifeopus Fulinenfis
 49 P. epifeopus Apicrenfis
 jo Girardus epifeopus Rofelanus
 ji Anfelmus epifeopus LunenGa
 jj P. epifeopus Penfarienfis
 J3 Adulfus N. epifeopus.....
 J4 Rodulphus epifeopus Eugubinus
 5j Vifodonus epifeopus Senogalienfis
 jt\$ Martinus epifeopus Fundentis
 j7 Martinus epifeopus Tudertinus
 58 Arduinus epifeopus Tianenfts

- 59 B. epifeopus Sipontinus
 60 Hugo epifeopus Galhenfis
 61 Gerardus epifeopus Reatinus

- 62 IGdorus epifeopus BalneoregenGs
 63 Regino epifeopus Populonienfis
 64 Erafmus epifeopus . Signeniis archiepifeopus
 Alipharue

- «5
 66 Cumbertus epifeopus MautinenGs

- 67 Alto epifeopus NorarienGs
 68 ^ienricus epifeopus Iporegenfis
 69 VV. epifeopus Popukmix

- 70 Ubtertus epifeopus JanuenGs
 71 Duatus epifeopus CorbinenGs
 7% I. epifeopus Trebentis
 73 I. epifeopus Alathenenfis
 74 Placidus epifeopus Iterolanenfis
 Hujufmodi omnes fubfcipferuot.

- 38 Atto epifeopus Teaten^s
 19 Dominus epifeopus BilbenGs
 30 Palumbo epifeopus SuranenGs
 31 Petrus epifeopus Caftellanus
 31 Johannes epifeopus Permenfis
 33 Lodiucus epifeopus Nucerinus
 ^34 Herimannus epifeopus Caftalenenfi'
 3j Henricus epifeopus Spoletinus
 36 Meinardus epifeopus UrbinenGs
 37 Godefridus epifeopus PeroÇinus
 Hageno epifeopus Eduenfis .
 Godefridus epifeopus AttelanenGs

- B38** Udulricus epifeopus FirmanenG*
 39 Berardus epifeopus Efculanus
 40 Hugo epifeopus Camerinentis
 41 Willelmus epifeopus Numanus
 41 Erafmus epifeopus Fefitlanus
 43 Johannes Suanæ
 44 Rofredus epifeopus AteftenGs
 Marius epifeopus Fundenfis
 . Albertus epifeopus Narianenfis
 Bernardus epifeopus Agathentis
 Teuzo epifeopus Urbibetanus
 Johannes epifeopus Clufinus
 Johannes epifeopus Senenfis

- 4J Guido epifeopus WulturnenGs
 46 Petrus epifeopus Wulturnentis
C47 Benediâus epifeopus Suedanus
 48 Azo epifeopus FullinenGs
 49 Petrus epifeopus Aprutianus
 jo Gerardus epifeopus Rofellanns
 js Anfelmus epifeopus LuctenGs
 j1 Petrus epifeopus Penfaurienfis
 j3 Andulfus epifeopus Fertranus
 J4 Rodulfus epifeopus Egubinus
 jj Thecotius epifeopus Senogalenfis
 5*

- J7 Arduinus epifeopus Tudertinus
 j8 Arduinus epifeopus Fanentis
 Arnulfus epifeopus Cufentinus
 Stephanus epifeopus TrojanenGs
J9 Benediâus epifeopus SimphronienGs
D 60 Hugo epifeopus Gallenfis
 61 Gerardus epifeopus Teatinus
 Gislebertus epifeopus TufcanenGs
 Acbinus A Gunns epifeopus
 61 Ingo epifeopus Balneoregis
 63 Tegrano epifeopus Populonienfis
 70 Obertut epifeopus Jannenfis
 71 Deodatus epifeopus CorbinenGs
 72 Johannes epifeopus TrebenGs
 73 Johannes epifeopus AlatrinenGs
 74 Placitus epifeopus BerolanenGs
 64 Erafmus epifeopus SignienGs

- 65 Arechis epifeopus Aliphona
 66 Gunibertus epifeopus PauinonenGs
 Opizo epifeopus Bolienfis
 Benzo epifeopus AlbenGs
 67 Otto epifeopus NovarienGs
 68 Henricus epifeopus YpoligienGs
 69 Guillelmus Pampulias epifeopus
 Gregorius VercellenGs . Omnes confirmave-
 runt .
 Summa epifeoporum , qui interfuerunt hufe
 fanaiflimæ fynodo , fuit **CXXXIII.**

JO: DOMINICI MANSI

ADNOTATIO, ET CONJECTURÆ.

Quanti fit pretii catalogus ille a Martenio produAus, nemo fati» intelliget, nisi qui diligentem ejus collationem cum Vaticano catalogo, Ughellio, variioue aetati» illius documenti, infbuerit. Id ut facilius afflequantur leAores, fruAmque ex eo referant uberem ad episcoporum lenem tot Infigum in Italia episcopatum emendam, producendam, illustrandam hunc meum laborem, & conjeAuras habeant.

Petree Lantanei L. Labienani. Deel epifeopus ifte m catalogo Martenu fupplendus ex Vaticano, congruitque cum documentis ejus artatis apud Ughellium Tom. X. pag. 119. oov. edir.

Awde archiepifeopae, utique Mediolanenfis, de quo in Pratanone egi. In Vaticano non quidem deeft; fed luxata leAio illum ita fade deformavit, ut vix agnoicatur. Illud enim K. archiepifeopus Bcnaegradenjie patriarcha ita reflituendum eft. Wide archiepifeopus, Dem Gradeiofi patriarcha.

Alfatu Salernitanae; Ita (ananda left o vitiata Vatican) nam Affanum appellant monumenta ejus «tatis apud Ughellium

WZardw epifeopus & abbat. Apparet hic fubfcriptu» chi-tx confecrationi» ecclefiae Farfenii» anno iodo. apud Murat. Ant. Ital. tom. V. pag. 1019 ubi vocatur *Apiardut.*

Jaaanet epifeopus Taracinenfi. Deed in Vaticano, nili forte idem fit epifeopus, qui ibidem fub e mentio Joanne Pirnaancnjh nomine comparet. Firmare enim tsbulu nullum ejus nominis epifeopum tunc admittebant.

Alila epifeopus Teatenfi. Male in Vaticano epifeopus Heatrenfi. Nam Ughellius, qui non altam leAioem, nifi hanc Vifkanam viderat, ex illa dare Reatenfibz Attonem epifeopum legitur, cum maluiſſet Jocundum a monumentis Reatinis oblatum. Teatin» vicifim tabule Attonem annunciant.

Jomtet Permonfir forte eft Joannes Pennenſis, qui hoc anno privilegium, a Nicolao papa impetravit, legendum apud Ughellium in Pennenlibz.

Gotofredus epifeopus Pmftari. Bene congruunt hire Ughellio, & in Vaticano catalogo deefl. *Gatafrcdm epifeopus Atellanenſis.* Optime dt epifeopum hunc m lenem Atellanorum epifeoporum Ughellius non aecenit ex vitiata Vatican leAione prohibitus; habet enim Vaticanus *Avellanenſis.* Quae bare fedes i

Gillelmus Nuaetauli, nunc Humanus, ita enim Humana urbs medio arvo diaa, quam cathedram tunc babuiffe Gillelmum quemdam docet inftrumentum apud Ughellium in A. runtimz pag. Uf.

Fratmut Fefolanae. Vaticanus legit Tra^{wniſſ}. Sed memorat Ughellius inftrumentum quoddam anni 1011, in quo de inauguratione Tranfmundi eodem anno 10<7> bt mento. Quomodo ergo concilio huic anno 10fp. Tranfmundus fubfcripferit? Bene aigo Eraſmus ſignatur, qui ante Tranfmundum in F. lulanaa tabulas (deefl enim) referendus eft.

Xp/red» Arnenſis f. Aftenſis, nam Aftenſem adfuiffe ea Arnuto, de quo in Praefatione diximus. Tabule Aflenſes apud Ughellium hiatum hic habent villum, ut hunc commodè admittant. Male in Vaticano Afa/rtau ſc. nenſe; cum Johannem tunc Senenſibus praefuiſſe & tabulae Ughelliane demonſtrant, & in hoc catalogo legitur.

Mariai Fundenſis Vatic. *Martinat.* Ultra melior leAio?

Guido epifeopus Vulturnenſis. f. Volaterranenſis; nam eius nominis epifeopus tunc agebat Volaterris ex Ughello. Vicifim *Petrae Welterneufi*, qui flatim additur m catalogo Vulturnenſibus infuſi» ornabatur.

Multae Fetrani f. Filiclaue. In Vatie, deefl nomen fedis, Feltreio» tabule habent hiatum hoc epifeopo explendum.

Petree Apretianai. Congruunt Ughelliana documenta. Quid eft illud Vatic. *P. Aptrenſis*.

Miclmac Lecmpi. Optime, male m Vatie. *Lanenſis.* Ita fert documentum ann 1031. apud Murat. Ant. Ital. to. V. pag. 974. Quare expungendus in Ughellio Anlelmus Lunenſis ex vitiata leftione natus.

Tbetiku Senoiallenſis. Meminit hujus S. Petrus Damiani teſſe Ughellio. Ergo male in Vaticano appellatur, Pladenine.

Arduuru Tudertinut. Vatic. *Martinat.* Quae melior?

Ar/aural Fanenſis. Hunc & Fanenſes tabulae offerunt apud Ughell. *Gerardut Teatinut.* Maluerim *Pectinat*, ut m Vaticano, cum epifeopi finitimi hic recenſeantur.

Benediſat Simphronenſis. Ita At Ughellius. Quid m Vaticano B. *Sipontinat*?

Gititertui Tanjanenſis. Nefcio ubi nomen hujus epifeopi inter Patres fynodi hujus legerit Ughellius; cujus at-tat- fubfcriptiones ifte ex codice Florenſi nondum prodierant; nihilo tamen lecuz fynodo adfuiffe hunc ipſum Giſlebertum affirmat, Ac quidem reAe, ut bine diſceimus.

Mbinas A^mat ex hoc uno documento noms eft, ignotus Ughellio.

tags Balnearrec-npi. Vaticanus, *Iſidorut.* Ughellius ex hoc uno documento dedit *Gibertui.* Cui deferamus?

Tigrane Papuſotvenſis. Vane. Regia. Sed m tabulis Ughellianis notus eft *Terrine*; quamquam biennio citius anno rodi, ut eft in Ughellio ejus exordium flatuamus oportet hac fubfcriptione jubente.

Deodatu epifeopus Barbtnebt; nempe monti» Corbini in Apulia, qui dein epifeopatu» Vvulrumenſi conjunAus nomen fuum amiſit. Conjun&ionem hanc nondum faAam anno 1059. ex hoc unico documento diſceimus.

Arichu epifeopus ylliehomt. In catalogo Vaticano nomen hoc cum voce epifeopus coaleſcens monſtrum exhibit, nempe *Architpiciapet Jtlyphana.* Verum nomen, ne in Ughellio quidem habes.

Gatubertut Paulinaenſis. In Vaticano *Cumehertut Maennenſis.* Ubique vitiata leAio; eft enim Cunibertus Taurinenfw, de quo m Pnefatione.

Opiza Balienſis. An *Lnifa Boienſis* Ughellio in Bobienſibus notus?

Benza jilbenſis. Notu, epifeopus cx Panegirico Henrici 111. imperatoris hb eo feripto, At a me fſepe in hoc o* pere produAo. Ughellium latuit.

Guillelmu Pampellia. An Guillelmus Pompilienſis feu Foro-Pompilienſis? Honeſtum quidem eccleſis illius tunc epifeopum ſtatult Ughellius, eundemque inter Patres concilii hujus Romani fubſcriptum legiſſe in codice Vaticano affirmat, at codici» Romam er font, que apud Labbeum reprefentantur, nihilque *ix* Hooefto Pompilianti ferunt. Profert ille documentum de Honello a < 10^y, A alterum anni ioda, ex poſtremo vero iſto an. roda. Vecchiasanus in nova Ughelii editione expreſſit non quidem Honeſtu», fed *Gualfaeuu*, quod aliquanto propius ad Guilelmum actedit.

Gretariut Vercellenſis. Notui Ughellio praefui. Cſteras fubfcriptiones omitto, quod nullas explicationes vei cotreAione poſcant

9lf

NICOLAUS
f. tl.

CONCILIUM

h ^ r ^ ^ nc:

9»«

anno
CHRISTI

ANNO
CHSirr

AD CONCILIUM.ROMANUM

SUB NICOLAO II. PAPA.

Anne io\$0. bibilxm Drccrtte addita.

NICOLAI II. PAPÆ DECRETA.

S"PPt ± H.
A p p t o - i l .

CAP. V.

£7 m'co J⁻⁻⁻⁻⁻E ordinatis infra annos grave nobis pericu-
Bib R«S u lum imminet, quia prius fe de vidoria ja-
dant , quam bellare viderint aut, fciant ; ideft
<0«<'A* i- prius othcia facrz caftitati conicia per cupidita-
<011«i0«-d rem arripiunt, quam jacula incentiva naturæ ex
periri poiTunt. Idcirco facri canones fanxerunt .
ut lubdiaconus non ordinetur ante annos 14. nec
diaconus ante annos 35. nec presbyter ante 30.

CAP. IX.

* (. nuli-
Soole Nice
in diciiua
leg. ipuj

De prædiis quoque vel poiTetTtonibus ecclefia*
rum vel monafteriorum hxc decernimus; ut nul-
lum * laicorum vel clericotum fine confenfu epi-
fcoporum canonicorum abbatum monachorum
vel tandimonialium quidquam habeat vel poti-
deat. Quod qui fecerit aut polTctta non reddide-
rit auaihematiscetur.

CAP. X.

vi** Θ* clericis arma ferentibus hoc decernimus ,
ut quamdiu. arma tulerint a proprio gradu dec-
dant .

C

CAP. XV.

De iis autem clericis qui tonfuras projiciunt,

A& * clericatti reciduVit, quos apestatas Julianiftas
, jure vocamus, ftatuimus, ut nifi ad ptofectionem
clericatus redierint , omni chriftiana comamnto-
ne priuentur.

Clerici vero vel monaci & laici ufurarii quan-
diu illud turpe lucrum iequuti fuerint , anathe-
matis vinculo obnoxii teneantur.

CAP. XV.

Illi etiam qui peregrinos vel oratores CD)ut»||
cumque S. five clericos, feu monachos vel fcmfiBL
nas (eu inermes pauperes deprædati fuerint vel
bona eorum rapuerint, vel in malum eis obvia-
verint, anathematis vinculo feriantur, nifi digne
Bemendaverint.

CAP. XVI.

Pax vero ilia, quam treviam Dei dicimus, fic
obfervetur / ficut ab archiepiscopis , & epifeopis
uniuicuique provinciz totius orbis ftatuts eft ;
qui vero eam violaverit ufque ad iatisfidionem
excommunicationi fubjaceat .

CAP- XVI.

Hate igitur &c. hujufmodi quacumque in facris
canonibus habentur authenticum S. Synodus ft>
re cenfuit obfervandum.

W> AD ROMANUM CONCILIUM

Sub Nicolao II. Pont. Anno 1059. habitum.

ADDITIO K O V A.

>» Aretinis tabulis uade monumentum infe-D.,
„ O rius producendum eft etutum fides adjicien-
„ da edet indubia, ftatuere oporteret, Concilium
„ quoddam fub Nicolao II. exteris tub eo habi-
„ tis prxferendum. Exh bent enim N culaum m
„ concilio Romano (edentem anno 105S. ponti-
„ ficatus fui anno primo, indidione XII. men-
„ fis nomen detrite vetuftate iiterx occuluerunt.
„ Ut vera tamen fatear , multa (unt qux tabu-
„ larum iftarum corruptionem , ad annum quod
„ attinet, dcmonftrant. Ademptus in ledcm S.
„ Petri Nicolaus exeunte Decembri anno 1058.
„ Senis dum ageret , nonnifi anni fequentis Ja-
„ nuario mente Romam venit , ut ejus ada re-
„ flantur. Quomodo ergo anno nondum elapfo
„ toj8. Rome in bafilica Couftanriniana federe E
„ medius in patrum conieftu potuit? Configna-
„ tur infuper Arennum monumentum anno pon-
„ tificatus Nicolai primo,- id vero convenire ne-
„ quaquam poruiffet cum diplomate Nicolai , a
„ Pagio ad an. rojp. exhibitio, quod ann. 1060.
„ Januarium meniẽm & pontificatus annum pri-

mum fimul componit ; fecundum enim npon
primum cgiftet Nicolaus, (iquidcm pontificalis
dignitatis (ux annos ab anno io;8. ducere cœ-
piffct. Hanc Aretinarum tabularum corredio-
nem mihi fumo : cetera ledorum judicio re-
mitto . Neque enim ambigo futuros qui con-
tra rerum , qux hic narrantur, veritatem re-
clament. Aretini veteres Senenfes tabulas fuis
oppofiras fufpicionis accufant; Senenfes Arcti-
nas nihilo finceriores judicant. Vetus eft con-
troverfia in conciliis agitata fatpius, varie de-
finita , & nunquam lopita . Vide fupplemen-
tum noftrum torn. j. pag. 531. ad concilium
in Vico Wallari in Eriuria.

Ex Arcbrvia 5. troltie Artima ». 178.

In nomine S. fic individuae. Trinitatis anno Do-
mini Incar. 1058. Ind. XII. currente, mcufe ...»
Bonno qtoctus ac venerabili, ac beatiffimo papa
Nicolao TI. papa in facrofanda beati Apoftolo.
rum principis Cede anno 1. Pontificatus fui , in-
tra

tra Baulicam Salvatoris, que Conflantimana di-
citur. Præfidente. Quoniam fœnus humanitatis
tibi concupiscibilis esse natura, necnon obivi-
cibilis, nec ita tenacis memorie, ut non egeat re-
cordatione; dignum duximus contulere concup-
iscibili, & prodesse obivi-
cibilis; quatenus & me-
ta imponatur ambitioni, & locus prorsus auferatur
oblivioni, icriptis referendo hominum ada,
vel diâa, ne quando aliter procedant quam rei
veritas dicat. Unde qua apud apostolicam Sedem
fuit inter Joannem Sencnfem epifeopum, &
inter Arnaldum Aretinum epifeopum ad memo-
riam futurorum huic charta tradidimus; quia neu-
trum eorum a subjectione rei **ventate deviare** Volu-
mus. Igitur cum relideret prœdiâus Dominus Ni-
colaus venerabilis papa in generalli fynodo intra
Basilicam Conflantinianam, centum quoque ac
tredecim epifeopis cum eo confidentibus, videlicet
cardinalibus S. apostolica Sedis Uobero Sylvas
Candida, Bonifacio Albanenfi, Petro Lavtcaocn-
fi, Petro Otfienfi, Johanne Portuenfi, Domini-
co Patriarcha Gradenfi? Guidone archiepifcopo
Mediolanenfi, Ugone Bironticcnfi, Ildebrando
Capuano, Udelrico Beneventano, Alfano Paier-
aitano, Petro Malfitano, cum Suffraganeis eo-
rum, aliisque nullis diverfarum provinciarum uf-
que ad præfcriptum numerum, quamplurimis quo-
que abbatibus, presbyteris, ac diaconibus in eo-
rum omnium præfentia adurgens Johannes Scnen-
fis ecclefia epifeopus conquæfuit est Donoo prœ-
dicto apostolico & univerfe venerabili Synodo de
Arnaldo Aretino epifeopo, dicens: *Domine, præ-
cor mifericordiam veſtram, tñ tohui bujul fynodi,
ut ſuper diuturna querela mihi commiſſa eccleſiet di-
gnemini fleſſere aures veſtra clementia, tñ de con-
fratre noſtro Arnoldo Aretino epifcopo mibi, i placet,
facite juſtitiam, qui heu» mea eccleſia, deceſt
fcihcet tñ adja inter plebeſ tñ abbatiaſ detinet, tñ
contendit per Violentiam; tñ qui» opolloſico pietati,
et notum eſt, jeptijme proclamavi, tñ necdum juſti-
tiam impetravi, tñ ipſe a be-ta memoria prædeceſ-
foribui veſtrn Leone videlicet, tñ Villore frequen-
ter, in Mantuana nimirum, Florentina, atque Ro-
mana fynodo: ſuper hoc vocatui a vobn quoque in
præſentia pmo utique veſtra ſynodo monitui, tñ
huic tam venerabili Deoque dilecto concilio ad ratio-
nem ſuper hac querela faciendam adeſſe; induitiſ
tunc imperatiſ, juſſuſ poſtequæ htterit veſtril voca-
tul, dum renult venire, cenſeot fanſſital veſtra
quid ex hoc tamdiu ventilato negotio debeant diffini-
re. Quibus auditiſ prziatus Donnu» papa totam
fynodum interrogat, quid ex hac cauſa fieri de-
beat: ab univerſa autem reipondetur, ut ſecun-
dum morem uſque ad tertium diem induciaret,
quia confiateri roſter ipſe qui nunc deet aut for-
ſan veniet, aut canonicas excuſationes diriget.
Et ita faâum eſt; tertia autem de Senenſiſ przi-
ui querelam replicuit, & nuntii Aretini affue-
runt; fed quia Dominum ſuum canonicæ excu-
ſare non potuerunt, fanâa ſynodi Judices Sen-
nenſem debere falva querela inveſtiri concorditer
judicaverunt. Quod & apoſtolicus annuens quar-
ta demum die ſzpeditum Senenſem epifeopum
ita inveſtit difens. Ite vtra pranominatu; confrater
noſter Aretinuſ epifcopuſ Amalduſ ab anteſſoribn
noſtril multotleni, a nobil autem bn monitui, ca-
ritative juſſuſ, regulariter vocatui, neque venit,
neque canonical excuſationeſ mſit, ſecundum judi-
cium tñ laudationem hujut venerabilijſſima ſynodi,
falva tñ ſpſim uſque ad alteram ſmodum querela, te
de profatu rebut tñ tuam eccleſiam inveſtimui; ito
tamen ut ſi ipſe jam diſſui .... Amalduſ, aut an-
tea, aut tunc non ſe præſentaverit; tñ quod juſtitia
Concili Generali, Torn. XIX.*

Ajudicax>ertt Jequi contempjerit, tua ſeincepti ecae/lo
quiete perpetueſſiter habeat, illi» ſua-

que eccleſia VOX ulferini ſuper hoc a... prorjulma
neat. Senenſis autem pictul fic inveſſicionem ex
apoſtolica manu recepit, & obſculatiſ reverenter
fandiſ papa pedibn totam venerabilem ſynodum
ad fututum leftimonium invitavit.

Ego Nicolaus epifeopus S. Romana & apoſto-
licx fedis Ss.

Ego Eldebrandus S. Romana ecclafix qualif-
cunque archidiaconus, Ss.

Ego Petruſ indignus epifeopus Ss.

Ego Umbertus S. eccleſia Silvxcandid- epif-
eopus Ss.

BCŸ* Poſtquam hac edidi in meo Supplemento teperi
Jubſcriptioneſ ollat ejuſdem Concilii in Chronie»
Farfen/i, cujuſ memini ſuperuu. Cum Vero Iſtal
Otulll correſſioneſ reperenn yvaw fiat m Pellice-
M Cad. A P. Poſſino ſuppedittala La^beo, yva/
exhibt Martint ex Çod. Florentin hie dandae

Nicolaus epifeopus fanſtc catholicis fit Apo-
ſtolica Romana Eccleſia, buic decreto a
nob», ſicut ſupcnu» Jegnur promulgatoibſcripſit
& Romani Epifeopi V. ideſt.

Bonifaciuſ Albanenſiſ,
Uinbrtuſ Silvæ Candida,
Petrus Otfienſiſ,
Petrus Lavicanenſiſ,
Joanneſ Portuſcof».

Et Cardinales IV.
Joanneſ tituli S. Marci,
ſeo tit. S. Laurentii in Damaſo
Guido S. Maria Tranſlybctim
Dcfideriuſ S. Caecilii

Et Diaconi II.

Martiuſ
Crefcentiuſ
Amantiuſ &
Hildebranduſ Subdiaconuſ & monachos cum
ceteriſ ſubſcripſit.

Vibertuſ Archiepiſcopuſ
Dominicuſ Gradenſiſ patriarcha
Ugo Cryſtopolitanuſ Patriarcha
Hildcprandnſ Capuanuſ Archiepiſc.
Odelricuſ Beneventanuſ Archiep.
Alpbaouſ Salernitanuſ Archiep.
Et ceteri Epifeopi, Joanneſ Sabinenſiſ
Joanneſ Triburtenſiſ
Rotanduſ Sutrienſiſ
Ailarduſ epife. & abbaſ S. Pauli

Leo epife. Gajetanuſ
Joanneſ Terracinenſiſ
Pandolſuſ Marſicnſiſ
Atto Teatinuſ
Dominicuſ Balbenſiſ.
Joanneſ Binnenſiſ
Palumbuſ Surenſiſ
Petrus Civitatiſ Caſtellanan
Ludovicuſ Nucerinuſ
Herimannuſ Caſſelianuſ
Henricuſ Spoktanuſ
Mainarduſ (Jrbmenſiſ
Gotifreduſ Perufiouſ
Aganuſ Eduenſiſ
Gotifreduſ Atellanuſ
Odelncuſ Firmanuſ
Bernarduſ Eſculanuſ
Ugo Camerinenſiſ
Willelinuſ Humanenſiſ
Tranſmunduſ Fefulanuſ

M m m i

Joau-

ANNO
CHRISTI

Lte»ito,tu
f»;

ANNO CHRISTI	9 ^{ra}	105	ROMANUM.	HeNMIWSIV IMF. hinaiens i.r. ir	HO	AJYNO CHRISTI
	Joannes Su.sme		a	Ugo Callienfis		
	Gofredus Lugubinus			Gerardus Rearenfis		
	Martius Fundenfis			Gisiebertus Tukulanus		
	Albertus Varianus			Agginus Affuenfii		
	Bernardus Agatbcnfis			Iogo Balneorcfienfis		
	Tcuzo Utbeieianus			Tegrinus Popilonienfit		
	Joannes Clufiinif			Uberius Genuenfis		
	oannes Sencnfis			Deodatus Grabinenfis		
	Guido Vulterraneofis			Joannes Trebenfia		
	Beoediâus Sueâanus			oannes Alatrinenfis		
	Aro Fulienfis			Placidus Bcrolancnfis		
	Petrus Aprutienfis			Herafonus Sencnfis		
	Gerardus Rofellamis		A	Anchis Alifanc		
	Anfeltnus Lucentis			Gumbertus TaurinenGs		
	Petrus Pclaurienfia			Opizo Bobienfis		
	Andulfus Fcretranus *			Oddo Novarienfis		
	Rodulfus Gubinuc			Eihricus Iporifienfis		
	Theodicus Senogallienfis			Willelmus		
	Arduinus Tudertmus			Hi omnes confvmaverunt ; de quibus fuerunt		
	Arduinus Faventinus			Epifeopi t«vi. Cardinales IV. Diaconi UI.fub-		
	Arnniplius Cuncnfis			diaconus Hildebrandus monachus, & ceteri Sub-		
	Stephanus Trojanus			diaconi Roman® Ecclefia; & multi alii Catholi-		
	Bencdidus Setnpronienfis			ci confirmaverunt- «§»		

CONCILIU' AMALPHIÆ, I N APULIA

Celebratura anno **mi ix.** tempore Nicolai paps II.

IcmSi0i. A Malphia urbs efl Apuli®, in qua, telle Leo-
cuaiiü . **XX** nc QHtçtjfi > Nicoiâuš p>pa banc fynodum
celebravit, & Traneofena epifeopum, telle Petro
Damiani in epifola ad fande Romane ecclefie®
cardinales, throno depofuit. Probabile eft eum-
dem pontificem in hac fynodo duo illa juramen-
ta, fidelitatis, & folvendi annui cenfus, quz ex
Vaticano codice recitantur apud Baronium , a
Nortmannis exegifle.

Observatio P. Antonii Paci
ad An. 1059. n. 15.

Hic dicitur Concilium illud Anoalphi® celebratum ,
idque reflari Leonem Oftienlem I. J. c. is. licet h-c di-
ferte aderat , N.colium II. Concilium *Meift**, non ve-
ro *-Amalphiæ* congregare decreville . Nam hr dur ur-
bes valde inter (e d verfr; Amalphia urbs miritima &
Arch epifeopal s in Pncipatu citeriori Regni Neapoli-
tani pofita ; Melph » vero , feu Melfia Lucanie urbe ,
in qua Nicolaus II. Enifcopatum erexit , & Romano
Pontifici immediate lubject.

AD SYNODUM MELPHITANAM

A Nicolao papa II. anno »059. habitam.

ADDITIO

S.ppl M.nf, **I** N Melpbitano fynodo referende , vel > . **mtmliuD**
P'S -»»». **I** ipfo erravit Labbeut , wpmre Fagi» Ainal-
phim pro Melphi ab e. colleUore pofitum ., eam re
ipfl Melpblm locum effe notent feriptarei veteret ,
quo fynodus eff habita. Errandi caufe Labbeo falt
met ille urbit bujul nomen addita vocall efferendi ,
qui apud nonnnliel eltm obtinnit , nt pre Melphi
nfarplverlnt Amelphi ; hinc levi permittione nmnt
lilternli filtam eff Amnphi. Sed hu, qanjlm com-
perti Jnnt, omiffit, juvit hic iliqnid dire dt rebett ;
m hic fynodo peflis , cum nihil feri pnter nomen
in pfteritu collefionibui le^rtur. Eff verodiplomn
Rtcbudl Copan principil r* grltum Clfimtu
ccenobii, quod m hac fynodo letum, & m'eodem di
plomate fertbitur, <7 Leo Oftienjli hb. 3. cap. 13.
tonfirmat. Profert vero illud P. Galtoli Hifi. CI-
Jin. tom. II. pag. 161.

In nomine fanâc & individu® Trinitatis, an-
no incarnationis Domini nollri Jefu Chnlli
millefimo quinquagefimo nono, indifbone duo-
decima. Domno* Nicholao venerabili papa apud

Amelphim *factam* fynodum cogente cum aliis
quampluribus interfui ego Richardus, nutu divi-
no, Gapuanus princeps. Ubi coraplurima de ani-
marum falute traderentur ilpirante divina mife-
ricordia recogitare cœpi in corde meo aliquid
mihi agendum fore, quod ad ialutemamm® me-
& patentum meorum defuoâorum proficerem .
Tunc, mooente prcdiâo univertali papa, accer-
fio domno Dcfiderio venerabili abbate Caffinen-
fi pro remedio anim* mee , meique avunculi
Ramulfi , ac fratris mei Afkettni inveffivi eum
de abbacia, quz dicitur S. Maria io Calena, fi-
ia in finibus Apulic inter montem Garganum ,
& mare Adriaticum, juxta callellum , quod dici-
tur Befli: fieri quoque przcepimus hos noftr®
oblationis apices , per quos prefati Gaffinenfis
cœnobii S. Benediâi diâiooi iubjicimus przdâam
abbaciaa S. Mari- cum integris omnibus caffel-
lis, villis, vicis, cellis, domibus, territoris, pr-
dibus; iylvu, arbutis, vineis, olivetis, pratis,
*quis, molendinis, pilcariis, aliifque ombus re-
bus

9*1 NICOLAO» rit SYNODUS BENEVENT. HENRICUS IV IMP. HENR...R..FRANC

bus mobilibus & immobilibus ad prarkns quocum- Afuerit, fubjacebit compohaoni auri librarum ce n
 chITsti *lue pr*f»UB abbMiz perimentibus, cum tum, medietatem noth* earner» & medietatem
 «>». ^IHs etiam quz amodo ad opus ejutdem abbaciz przdido laudo coenobio . Nosmetipios quoque
 abbates, aut restores ejus acquifituu funtquibut- noftrofque hzredes & fucccflores perpétue fub-
 cutuque legalibus modis. Unde univerfit notlris jtcimus obligationi, ut nunquam ipfam abbaciam
 fidelibus indicimus nunquam aliquando mole- cum fuis omnibus qugramus a patronatu , &
 lliam, invafiotsem vel fraudacionem p-u pizfa- dictone ejuidem monasterii fanâi Bcoedidi fub-
 tutn venerabile monasterium 5. Benedicti de piz- trahere . Quod fi temptaverimus , fimus ei cul-
 dida abbacia , quam fibi optulimus . Cognita pabiles auri libras mille. Hujus fctipti manu no-
 eundis hac nuftrz audoritat s firmitfirna iandio- lira , fit tedium roborati, & figillo noftro Cigna-
 ne, quoniam fi nothorum fideliutn quatifeumque ti tenore folidifTime in perpetuum permanente -
 humano ingenio principale hœc feriptum , quod Data decimo Kalendas ieptembns a/no princi-
 manu noftza, fic tetrium idoneorum roboratum patus ejufdem glorioû principis dumni Rtchardi
 eft, noftroque fignatum infringere volens , prz "Iecundo. Scriptumper manum Aldemam jubente
 didam abbaciam de dictione p'ztati coenobii fub- eodem feteniflimo principe .
 trahere temptaverit , vel cx eis fibi moleftus

1*3;-m; *i*T<1*T £*L â*i:

târ* SYNOD US\BENEVE*NTANA

A Nicolao II. babll: Anno 1059»

M*G T}^wvenfanam frnolnm a Nic-jho II. habitam ex
 "I P.O> JD charta quadam U^belli protulit Libben/, fed
 mendito (J binica Hmc lp/aen <ba> tam m chronico
 Valtmrnenfi recitalim , j'd mnto correlltitem , ba
 bem opnd Moratorium eja/dem chronici editorem
 Ker. Ital Tom. I part. II. pag 515. £moic ex
 illo promendam iterum dnxl.

RESTITUTIO Cr.LLÆ S. MARIE IN CASTa NIETO

Falla ob Alberto Monocbo , & Roffndo Comite ,
 Mono/erio SanUt Vincentii ad Vulexrxnm co
 ram M.olao Popo m Sjnode Beneventano , Anno
 1059.

IN nomine Sandz , & individ z Trinitatis .
 Anno Dominice Incarnations >05^ meule
 Augufto initiate, Indidione XII. corrente ,
 domno quoque venerabili, ac beatilimo * Papa
 Nicolao II. * in facrofaua beati Apoftulorum
 principis fede, anno primo ponificaius lu> p,z
 fidente, Quoniam felmni bumonal veniet camapr-
 fctbtlti effe nataro, nec non obhvijilbm! , nec lto
 tenuu memorta , ni non egeant recordatione, di
 gnam dtximtt/ eanfilelere concxpi/eiblli, & providere
 oMtvifctblli, quotenm O meta Imponatrx ambitioni,
 O lotnt prorf/ onjerateer oblinloni. Scriptu vidrh
 cet..... bominn OSO, vel dillo, ne quundaeae
 aliter procédant, fivam rei verita/ diffati Unde qua
 affn font Inter Joennem venerabiletu abbatem mana
 jleni Sonitl Vincentii fuper Vn.txrni flimw fonte/
 jltt , & Albertum Monae bam , atque R.offredxm
 quondam Hoffredi comiti/ filitem , bate ebarta tradidi-
 mal, qala matram eoram o jnbjeffa rei veritate
 devlaro volumen. * Igitur cum ptzdidus domnus
 Nicolaus papa apud Beneventum extra ipfam ci-
 vitem intra eccleliam beati Petri juxta Huvium
 fabbati fynodum celebraret, & eo nonnulli arch-
 lepicoporum, abbatum, monachorum, &c to-
 tius ecclefiaticî ordinis, atque laicalis non parva
 multitudo refideret; in piimis domnus Humbert-
 tu», Bonifacius, Joannes cardinales epifeopi, De-
 fiderius abbas, & presbytei , lldcprandus fubdia-
 cor.us, item cardinales'. Voadalricus Beneventa-
 nus, Petrus Amalhtanus, Altanus Salernitanus ,
 Sergius Neapolitanus, Joannes Surrentinus ar-
 chiepicopi , Hieronymus , Albertus, alique quam-
 plurmti epifeopi. Landulphus Beneventanus prin-
 cepts, Robertus , Petrus, Gerardus comites , &

alii quamplures ; aIturgens Joar.nc» przfati mo-
 naftern abbas conquctus eft fuper denominatum
 Albettum monachum direns; Obfecro, Domini,
 mifericordiam vettram , & omnium , qui huic
 finde lynodo interlunt, ut faciatis mihi iufti-
 iim de Alberto monacho , qui cellam Sandi
 Vincentii, * Sanilam Mariam ir Cjflin eto M@

L.b / V<-

C natierio noftro tubripuit, ib que fibi nomen ,
 (peciem btificii abbatis uturpmum , fit in pickn-
 tia lauditbmi papz Leonis refutatum , ac lub
 interpoitione perpetua anathematis contradidum ,
 tctantibus venerab hbus Viris Humberto cardi-
 nali, Petro Amalfitano, Voadalrico Beneventa-
 no arch epicopis, nunc iterum temera 10 aufu
 ufarpavit, fic iplain cellam jam dido monaferio
 violenter conundit . Ipfo vero Alberto afturge-
 te, fic fe per comitem, cujus vi, * hoc egent , *L.b
 defendere nitente, dum nullo * pars iuftitiz fibi *L.t,
 Lveret, litetis jllfinililontl, * fit couftitutioni* iz
 pe d d<, jemperqne dicendi * beata memoria domm
 papz Leonis recnari» , fic facro ftegitlo mumt-s ,
 a'que tjlamento praedidorum veneiabihum atehi-
 Depitconorum Cvnfirmatis , iudicio totius lynodi eft
 d fimium : prefatum Albettum debere nomine,
 & officio male arrepto piivan , & monafiontn
 Bean Viocenui perpetualiter invcfbri de jam di-
 di cejla , ommbulque tuis ptrtinentus, quod fic
 fadum eft. Ipse namque Albertus monachus, di-
 ffus abbas , nomen , fit officium abbatis, atque
 cellam per virgam in manu papas refutavit ; fic
 qu'a erat anathematizatus , fic ab omni altari
 miniflerio depofitus, tn poteftatem abbatis eft ad
 regu.am corrigenda! * datus . Praenominatus vero
 Rotfiedus comes , dum vellet ubi ju» fupralcn-
 ptz celle vindicare , relatis literis domni papz
 Leonis, annotata nuntiorum * imperatoris O'ta-
 ms, teflimoniam predidorum * archiepicoporum,
 Humbert! videlicet, Petri, atque Voadalricon

*<-> aa^

"

Lab Trjt.

vidus, nec non & anathematis, * poenzque mil
 le axreornm manceefornm * reus adjudicatus, prat
 fatam cellam in manu pape refutavit, feque, (u
 olque heredes quod per ... * ..... contra trona
 lienum Beati Vincentii aliquo modo non age
 rent, perpetualiter fub * pra/crupta ptsna obliga-
 vit . His ita gefis , reverentiffimus papa Joan-
 nem abbatem landi Vincentii ex eadem fandz
 Marie cella, in perpetuum inveftivit. Omnes hu-
 jus inveftitionis, ac cotillitutionis violatores cum
 prxnominata ptena perpetuo anathemate obliga-
 vit. Quod ut verius credatur ' huic pagine ma-

*L«b. „u<«.

III ""

»»» **Tn''** **CONVENT. REMENSIS.** **SÎSÎEF.ÎÎÆ**
du propria fubfcripfit , fit tua boll* infigniri A **Sergius archiepifcopus Neapolitanus**
iuffit. **Ego Joannes archiepifcopus Surrentinus** anno
CARISTI **Ego Bomfacius epifeopus tanft. ecclefie Alb.»** CHi***Ti
Ego Nicola» SanA. Roman. , & apoftolica
fedis prsfui **confirmavi.**
Ego Humbert» epifeopus fanâ. ecclefie fyl-
G> .»»/. VK Candid. interfui, esgaavr, * & fubfcripfit.
✓/*.
Ego Alfsnus gratia Det Salernitanus archiepif-
copus interfui, A fubfcripfit.

Zi''»~. **CONVENTUS** **REMENSIS**
vocttic.

Quando Philipp» rex, prstfente Henrico patre, Remis coronatus eft, die Pentecofles,
Anno NLIX.

Auftior ex MS. Sireoodi, A Tom. IV. Hiftor. Franc. Operectani, paf. sis.

Jii''- MLX. **A** Nno Incarnat. Dominic. MLtx.Indiâ.xn. Bcenfi, Odilsrdo Catalaunenfi, Gendelgero mon.. f
Hennci regis an. xxxit. eadem diecom- flierii in eremo, Valerano Virduneofi, Adalbero-
pleto, pontificatus domni Gervafii archiepifeopi ne Divionenfi, Arnolde * Piâavenfi, Guillelmo
quarto, die pentecofles, xxni. Maii. Philippus Trenorcienci , Hugoo Karrofcofi , Avefgaudor* AH
rex hoc ordine in majore ecdefia ante altare "Cenomanenfi , Hugone Crefpiacehft.
fanâc Maux a venerabili archiepifcopo Retnenfi Deinde acepieos archiepifcopus baculum fanâi
confccratus eft . Inchoata milia , antequam epi- Remigii , difieiuut quiete A pacifice , quomodo
ftola legeretur , domnus archiepifcopus vertit fe ad eum pertineret eleAio regis, A confecratio
ad cum, A expoluit ei fidem catholicam, feifei- ex quo S. Remigius Ludovicuro regem baptita-
tans ab eo , utrum hanc crederet & defendere vit A confecravit. Difleruit etiam, quomodo per
vellet. Quod annuente, delata eft ejus profectio; illum baculum hanc confecrandi potestatem, A
quam accipiens ipfe legit , dum adhuc feptennis totius Galli. principatum Hormifdas papa fanâo
effet, cique fubfcripfit. Erat autem profectio ejus dederit Remigio, A quomodo Viâor papa, fibi
haec : A ecclefie fu. cooceiverit. Tunc annuente patre
Ego Philippus, Deo propitiante, mox futurus ipfius Henrico, elegit eum io regem.
rex Francorum, in die ordinationis me. promit. C Poft eum, legati Romana fedis , cum id fine
to coram Deo A fanâis ejus , quod unicuique psp. nutu fieri licitum **elle** difertum ibi fit, **ho-**
vetrum A ecdefiis vobis commiffis, canonicum noris tamen & amoris gratia, tum ej» ibi affue-
pivilegium , A debitam legem, atque iuftitiam runt legati . Poft hos archiepifeopi A epiicopi,
conlervabo, A defenfionem, adjuvante Domino, abbates. A clerici. Poft, Wido dux Aquitani.
quantum potero exhibebo, ficut rex in fuo regno Poft , Hugo filius A legat» ducis Burgundi. .
unicuique epifeopo A ecclefie fibi committe per Poft, legari Bslduini marchionis , A legati Go-
reâumf exhibere debet : populo quoque * v. bis fridi Andecavenfis comitis. Deinde comites, Ro-
credito me dilpenlationem legum in fuo jure con- dulfus fcilicet Vsdeiifis , Herbert» Vermanden*
fidentem nofta auâoritate conceffurum. fis , W>do Pontizenfis, Willelmus Sueftionicus ,
Qua perleſta, poluit eam in manus archiepif- Rainsldus, Rogerus, Manaffes , Hilduin», Wib
copi , prxfentibns Hugone archiepifcopo Vefon- icimus Arverneofis, Heldeberras de illa Marchia,
tronenfi, A Ermenfndo epifeopo Sedunmfi, Ni- Foleo Ecolefmenfis , vicecomes Lemovicens
colai papx legatis, A Mainardo Senonenfi, Bar- Poll, milites, A populi, tam majores quam mi-
tholomxo Turonenfi, archiepilcopis. Item opti- niores , uno ore confenticntes, laudaverunt, ter
copis , Baldumo Noviomagenfi, Frollando Silva D proclamsntes: Laudamus, volumus, fiat. Tunc
neâenfi, Litberto Cameracenfi, Guidooe Ambia- fecit ipfe Philippus precepium, fient antecelfores
nenfi , Aganone Eduenfi, Harduino Lingonenfi, Imbr- Im fecerunt, de rebus fanâc **Marte, A de Re-**
achardo Cabilonenfi , Ifembardo Aurelianenfi , menfi comitatu, A de rebus fanâi Remigii, A
Hugone Nivrcncnfi, Hcudone Sueffionenfi, Rot- de ceteris abbatîis . Quod firmavit» cique fub
gero Catalaunenfi , Elmundo Laudunenti, Imbr- fcripfit. Subfcripfitetiam archiepifcopus. Nam ibi
cto Parifieofi , Walteno Meldenfi , Godefndo Au- confituit eum fumum cancellarium ; ficut an-
lifiodorenfi, Hugone TricaEioo, Iâerio Lemovi- tecelfores fui, antecelfbres fuos fecerant : A ita
cenfi, Gmlclmo Ecolefmenfi, Arnolde Santonen- confecravit eum in regem. Revertente **autem** ar«
fi , Quinaco Namnetenfi, Pifelcntibus etiam ab- chiepifcopo **ad tedem fuam, A fedeute, delatum**
batibus, Ademaro fanâi Remigii, Rainerio fan- **eft** privilegium, quod papa Viâor ei **dederat: le***
âi Benediâi, Hugone fanâi Dionyfii , Adroldo âumque eft circumflantibus **A audientibus epifeo-**
fanâi Germani, Gctuino fanâi Richarii, Gatho- pis. raâs funt hsec omnia cum omni devotione
ne ianât Valcrici, Guerino fanâi Vitoni , Fui- **A** alacritate quam maxima , fine omni difturb-
cône Faremonafterienfi , Gerardo fanâi Medar- none, & nullatenus alicujus contradiâioM, vel
di, Henrico Hermeriarum , Fulcone fanâi Mi- E aliquo reipublic. damno. Hos omoea Gervafi»
Harduino Laudunenfi, * Contone fanâi archiepifcopus libettfer excepit ; A de fumptibus
Flou , Gmdone Marcranenfi , Radulpho Mofo luis, eis pleniiTme erogavit.* nulli tamen ex de-
menfi, Alberto ianâi Theodgrici , Guarino Alt- bito, prcicr regem; fed honoris caufa ecclefie ,
villarcnû, Gcnrtco ianâi Bafoli, Hugone Resba- **A liberalitatis fue.**

CON-

_____,M "W" CONCILIIUM ĨK«*K R.'Œ. ,»«_____

CHRISTU Bea@t«nsa&!aa173»aM3eia3iœM«œiu@raBraBù0Qznvssra3i@saBieeaw3 CHURCH

"«CONCILIIUM VIENNENSE,

IN GALLIA,

¶a Mir»... A B Incarnatione Domini nostri Jesu Christi, Tbtia.rU, XX anno MLX. Iodidiooc Kill, pridie Kalco-
< 4 r »«¶ Februarii, luna xxiv. fecunda feria. pr«fi-
dente Stephano catholico urbis Ruma cardinali
presbytero, Apoftolic* fedis vicario, in basilica
Refurre&ionis Dominic*, & fanâorum Macha*
basorum, fanâa fynodus, qu* ex prrepto do-
mini nostri beatissimi summi Pontificis de uni-
versalis Pap* Nicolai, Vienn*, quas est metro-
polis Gallis, convenit: propofitis sacrofanâis e-
vangehis, & prmiTis ad Deum intentissime pre-
cibus, diligenti confideratione retraâatis his, in
quibus ecdefiarum ftatus in toto pcene orbe, &
maxime in Galliis, vacillare & peflundari vide-
batur, qu* breviter infra placuit adnedi, condi-
gna folcitudine definivit.

Sanâi Spiritus auctoritate, ut Chalcedonenfi
fynodo fententia de fimoniâis prolata, ab omni-
bus obfervetur, quatenus quicumque deinceps
pecunia, aut aliqua interveniente conventione
fierolari, aut quolibet modo, contra canonicam
cenfuram, epifcopatum, abbatiam, aut archidia-
conatum, seu archipresbyteratum, aut aliquam
dignitatem ecdefiasticam, seu aliquem gradum,
vel minifterium, vel beneficium, quod noonifi
clericis habere fandorum Patrum fancivit auctori-

tas, dare vel accipere quolibet modo canonibus
contrario lentaverit,* d dans a proprio decidat
gradu fit dignitate: fit accipiens minifterium seu
beneficium male ufurpatum numquam recupera-
turus amittat.

U.

Si quis epifcopus aut prxlatus quilibet contre
prfixam regulam abquod ecclafiasticum mini-
fterium seu beneficium, vel etiam ipfam praero-
dam, que canonica dicitur, ordinare aut dare
voluerit; libere liceat clericis contradicere; &
vicinorum epifeoporurn iudicium, vel fi neceffe
fuerit, ipfam quoque fedem Apoftolicam ap-
pellare.

III.

Item ut nullus epifeoporurn vel pr*Iatorum
aliquod novum beneficium de rebus ad jus.ec-
clafic pertinentibus ulterius prefumat contra ca-
nones alicui vendere aut dare. Qtficumque vero
aliquid ad jus ecclafi* pertinsens fub nomine be-
neficii, five quolibet modo ab ecclafia alienare
ha&enus prcfumpfit; fi adhuc fupereft, autrefit*
tuat ecclafi* quod male fubtraxit, aut canonica
multetur fententia.

IV.

Nullus ecclafiam magnam vel parvam.....*
Citera defeat

CONCILIIUM TURONENSE,

In quo multa de difciplina ecclafiadice a Stephano cardinale legato fpoftolico, & X. epifeo-
pis, conflituta funt anno Christi m.x. IndiAiooc xm. Kal. Marui.

Editum a D. Luca Dacherio initio Operum Lanfranci, inter notas ad ejus vite*.

TITULI CAPITULORUM

- I. Ut at>e ptceala, vt/ alia convenient centre
caavaes, dñl vtl accipiat benefiits*.
- II. Ut epifeepe hatficiaei centra preitflant rtgalam
ctatrtnti ctatrabeant clerici.
- III. Ut aallai epifeepe i bñeficiant vendatt aat det:
nec alteact fm /aat ecclafia.
- IV. Ut aelini ecclafiiane a laice accipiat fine ccaten-
/> epifeepi: vef«e venalent accipiat.
- V. Ut «m» clericalie efficient accipiat »fla la anlei
civitettii tccflui
- VI. Dt tpefe. prtibpler. diae, fñhdiac. f«» nealieru
ceraali cepala detenti, ai tffici» non ceffaverint.
- VII. Ut clerical neilitani bñeficiant cattitat.
- Vili. Dt laicu qai eblatienei ecclafia, ftpaltaraat, q
tertiant deoalataac partem, ptffidnt, aat vendant,
aut dant.
- IX. Ut ocxamunnKati fiat tñctfil, adulteri, &
<pri fua axtrt diutiffa, allam decant.
- X. Ut deferter mññtltcal religioni, fit nictnrneaica-
rat; flmhter & Mai <jul eum pecaiteatem ata
recepert.

P R Æ F A T I O.

A B Incarnatione Domini nostri Jesu Christi
anno ulx- Indiâtone xiu. Kalend. Mar-

Ctii Luna xiti. tv. feria, prefidente Stephano
catbolke urbis Rome cardinali presbytero, fit
spoftolic* fedis vicano, io bafilica fanâl Mao-
rim, fociorumque ejus, fanâa fynodus, qua ox
prcepto domini nostri beatissimi summi pon-
tificis*, & univerfalis pap* Nicola*, Turonis,
que est metropolis Galli*, convenit, propofi-
na sacrofanâis evangeliis, dt premitt* ad Drum
intentissime precibus, diligenti confideratione re-
traâatis its, in quibus ecdefiarum ftatus in toto
pene orbe, ßi maxime io Galliis, vacillare &
peliundari videbatur: qu* breviter infra placuit
anoeâi, condigna folcitudine definivit.

CAPITULA

SanAi Spiritus auAoritate,nt credimus,
in Chalcedonenfi fynodo fenteotia de fi-
moniâis pcohn-, fic ab omnibus obferve-
tur: quatinus quieumqoe deinceppa pecu-
Dia, aut aliqua incon veniente conventione
ieculari, uht quolibet modo contra cano-
sicam cenfuram, epifcopatum ant abba-
tiam, aut archidiaconatum, fca archipres-
byte.

byteratum, aut aliquam dignitatem code-
fiaticam, five aliquem gradum, aut mi-
nifterium, vel beneficium, quod non nifi
clericis habere fandorum patrum fancivit
audoritas, dare, vel accipere, quolibet
modo canonibus contrario, tentaverit: &
dans, a proprio decadat gradu & digni-
tate; & accipiens, minifterium feu bene-
ficio male ufurpatum, numquam recu-
peraturus, amittat.

IL

Si quis aut epifeopus, aut prxlatus
qnslibet, contra praefixam regulam ali-
quod ecclefiafticum minifterium, vel etiam
ipfam prxbendam, qux canonica dicitur,
ordinare, aut dare voluerit: libere liceat
clericis contradicere; & vicinorum epif-
coporum iudicium, vel, fi neceffe fue-
rit, ipfam quoque fedem apoftolicam ap-
pellare.

III.

Item ut nullus epifeoporum, vel prx-
latorum, aliquod novum beneficium de
rebus ad ius ecclefie pertinentibus ulte-
rius prxfumat contra canones alicui ven-
dere ut dare. Quicumque vero aliquid
ad ius ecclefie pertinens, fub nomine be-
neficii, five quolibet modo, ab ecclefia
alienare haenus prxfumpfit: fi adhuc fu-
pereft, aut reftituat ecclefie quod male
fubtraxit, aut canonica multetur fenten-
tia.

IV

Nullus ecclefiam magnam, vel parvam,
deinceps fine confenfu epifcopi, in cujus
parochia eft, a laicis prxfumat accipere
quolibet modo: fed neque a clerico, vel
monacho, feu laico, fub pretii alicujus
venalitate. Quod fi fecerit. & vendens
& emens, ea carcat.

V.

Confirmamus etiam ut non nifi in unius
civitatis ecclefis, quifquam modo aliquod
clericale officium accipiat. Quod qui pr-
varicatus fuerit, canonica ultione feriat.

VI.

Prxterea fi quis epifeoporum, presby-
terorum, diaconorum, aut fubdiacono-
rum, poft cognitum interdiitum domini
noftri papx Nicolai, mulieris cujuslibet
carnali detentus copula, a minifterio &
beneficio altaris non ceffavit; five dein-
ceps cognofcens prxlibatum apoftohex
teftis interdiitum, aut mulierem, aut mi-
nifterium ecclefie cum beneficio non fta-
tim deferuerit, nullam reftitutionis in
prifino gradu veniam fibi refervaffe co-
gnofcat.

VII.

Quicumque autem clericorum deinceps
in armis militaverint: & beneficium, &
confortium clericorum amittant.

VHL

Quicumque laicotum aliquid de iis qu-
ad oblationem, vel eleemofynam ecclefie
pertinent, five fepulturam, five faltem
tertiam decimarum partem poflidere, ven-
dere, aut fub nomine beneficii, alicui da-
re ulterius prefumpferit: anathematis gla-
dio feriat.

ix.

Quicumque confanguineam fuam, aut
quam conianguineus fuua prius cognove-
rat, aut cujus confanguineam carnaliter
in conjugium accepit, vel deinceps acce-
perit; vel poftquam cognovit, non ultm
dimifit, aut cognofcebs non dimiferit; aut
qui uxorem alterius rapuit, feu rapuerit;
vel qui fuam uxorem une iudicio epifeo-
pali dimittens, aliam duxit, vel duxerit:
donec fe fru&uofe tradat poenitentiae, a
corpore & fanguine domini noftri Jefu,
& a liminibus ecclefie fe exclufum, &
alienatum, & omnimodis ficut putridum
membrum a fano corpore prxcifum gla-
dio fpiritus, quod eft verbum Dei, a-
gnofcat.

X.

Quicumque monafticx religionis defer-
tor Joventus fuerit: a regno Dei, & a
Chriftianorum, ficut apoftata
excludatur, & alienus exiftat, donec re-
fipifcens digne pzniteat. Similiter qui
ejufmodi digne poenitentes recipere nolue-
rit, tertio admonitus, fi non adqueve-
rit, a communione fratrum fufpendatur,
five fit abbas, five abbatifla, donec ac-
quiecat

Ego Stephanus fanâa Romane ecclefias car-
dinalis facerdos vocatus, vice domini mei papa
Nicolai prnfidens fynodo, his conflitutionibus
a nobis canonice promulgatis, parvitatibus
aflenfum prxbens fubfcripfi. Deinde fubfcripfe-
runt decem tam archiepifcopi, quam epifcopi.

STEPHANI CARDINALIS LEGATI
APOSTOLICI EPISTOLA * AD I..... DICTOM
archiepifcopum Doienfem.

fyaoA.n <1
pr. drftri:
P....

Ut adfit fynodo Romani Nicolai II. poft pa-
fcha, vel Turonenfi a fe habenda: ante
mediam quadragefimam.

P^i ept^tm pricipu t tr
Xvhaaa wltfit ctrluili toclt
fie lito ertbtpitcpt, rtltpl/ctre, (f ed vident
elutu tf tmcndettoali ndirt con/elit.

Ominus meus pontifex fununus & univerfa.
lis Papa Nicolaus, te quamvis rebellem,
flt monitis falumibus averfum, nequaquam ta-
men paterna & confveta Romane ecclefis mife-
ricordia indignum iudicavit: fed miffa, fi tamen
ad te pervenit, legatione, ad fynodum, qua an-
tiquo more Rome poll pafcha celebrabitur, ad-
huc tibi refipifcendi locum donans, evocavit. Sed
dt poft

91*   ''W   CC.MCILUM JACCETANUM.   SSEM.   »jo

ANNO OIRIJI   ANNO CHRISTI

It poft datas ad te litteras, fecundum confilu fui A landi Petri ejufque vicani mibique tradita audo-
 providentiam, & temporum eventorumquenecel- maie te convoco, & ab omni periculo, quod ti
 fitatem, me ad has partes deftinavit, ut quz bi ex parte principis civitatis ejuldem evenire
 polliit, fecurum facio. Quod fi occ ad nos, nec
 conciliis, ezterifque laboribus emendarem, vices luas ad dominum meum in didis terminis venire vo-
 mihi tradens, injunxit. Unde apud Turonum do- luens: vindidam abfque imicridoidta fenties cc-
 minica ante mediam quadragefimam fynoduniui cleliafticz diftndionis. Exemplar etiam mitto e*
 dixi, ad quam dominum meum folicitudinc. & piftolz hujus poteftatis a domino meo mihi tra-
 mediocritatem tuam fumptibus & labore levans,

CONCILUM AVENIONENSE

Ab Hugone Abbate Cluniacenfi Nicolai P. II. Legato celebratum.

lsPr>f>«i / ^Oncilium Avenionenfe fub Nicolao II. habt B pbutn alias in archivo Capituli Forcalquienfis af-
 n.Cboso lum eruitur cx Bertrando Siftancenfi epif- lervatum, licet deperdita fint, bterz tamen Ni-
 copo in inftrummento anno 1170. feripto, & in colai Papas Clero, plebique in civitate Siftariccn-
 i in archivo Ecclefiz Foicalquerienfis aflervato his fi confilicntibus datz, fit a Bucheo loco citato
 verbis: Gerardus Caprcius *tittfat m tpf* (nem- allate, ficut fit iniurumentum Bertrandi Siftari-
 pe Epifcopatu Siftaricenfi, id eft ad Epifeopa- cenfis Epifcopi Concilium hoc Avenione congre-
 tum 5 apud «rlrav Jvraraam* r» Coaci/li» «ragae, gatum fuiffe, nos dubitare non patiuntur. Falli-
 feed ibi ciltbvevu eam omnibvt Epifcapii fttim tur tamen Bucheus, qui illud cum altero Con-
 Pvlvmcut Htf? Ciltliamt/lt Abbai jttagtat Ifgw- cilio Avenione anno 1080. coado confundit, &
 w D. P. P. N.ce/at Celebratum autem fuiffe iftud ad annum 1080. serrabit. Sunt enim duo
 hoc anno pariatum Concilium teftaiur Bucheus Concilia m eadem urbe diverfis annis habita, ut
 lib. 9. Hlft. Provincizqui illud legit in exem- ex iis, que de utroque fupcilunt, mamfcctum
 plari fibi oftenfo a Policarpo Riviera Carihufiano redditur. x
 viro erudito. Quod exemplar, ficut & authogra

CONCILUM JACCETANUM IN HISPANIA,

In quo abrogatus ritus precandi Gothicus, Romanus introdudus; R translata Jaccam epi-
 fcopalis (edes que Ofca: prius fuerat, anno m x.

Ex Hieronymi Surit* Indicibus terum Arakan.

Æ R.I Mxcvui. hoc eft, anno Chrifti m x. Cclefiz decretis atque fanâionibus inftaurantur :
 Sanetus epifeopus Aragoncnfis, inivit *Su- nc inter ipfas clades, ac feros bellorum exitus,*
 vlt». Paternus epifeopus Czlarauguftanus, Ar- aut continuum armorum ufum, Caere religionis
 uulpbus epifeopus Rolenfis: & Guillelmus Urgel viderentur noftri negligentiores. Data facerdoti-
 litanus W fredri Caeretanis comitis filius, Hera bus lex, ne quo alio more quam Romano pre-
 clrus BigeronenGs, Stephanus Olorenfis, Gome carentur: neque Gothica, utpote peregrina, pia-
 cius Calagurritanus, Joannes Ledorenfis, epifeo- cula exfolverentur. Ecclefiaftica frdes Jacczcon-
 pi^Aufindo Auxitano epifeopo affidcncs, lac- fituitur, quz pifeis temporibus Ofcz collocata
 ez vetufto Vafconum oppido, concilium ejus pro- fuerat: decernuntque, ut quandoque dicecefis ca-
 vmciz celebrant, quam & cis Pyrenzum, & ea put ab impiorum dominatu eriperetur, illi Jacce-
 Aquitani regione, quz Vafcoma illis tempori- tana fedes lubjiceretur, & tamquam filia paren-
 bus diâa eft, nunc Gafcuonia vocatur, aut regi tem pie landeque colerer. Fines *diacilli* termi-
 Ratmro paruilie, aut fcdere fuiffe adjundam, nantur, ac circumscribuntur. Paternus Czfarau-
 non opinione folum, fed etiam plane ad verita- guftanus epifeopus, permiffu facriconcilii, eccle-
 tem hoc uno monumento mihi perfuadeo. In fiam fandarum Maffarum Czhrauguftz urbis,
 primo concilii conieffu, rege una cum filiis acL quz innumerabilium martyrum cineribus compa-
 regni proceribus allidente, maxima fiequentiaat dz erant, ad Orbas & Iberi confluentes ripas ve-
 que applaufu in Dei optimi maximi laudes po- tuffis temporibus conflrudam, quz facris reliquiis
 pulus erumpit: regem, benigniffimum ac fere- *confecral» fuerat, fil D. Eocratrdr* dicata, regio
 niflunutn principem compellat: propcraque accla- honori tribuens atque gratificans, Jaccetanz ec-
 matione divinum implorat numen, ut hoftium dcGz contribuit. Eamque rem ac terminatos fi-
 ac gentium viâor exifteret. Summa religione ac nes Gregorius VII- pontifex maximus decreto
 pietate, m eo concilio czremoniarum facra, ma- fuo poftca confirmat. Przter decumas, tertia tri-
 gna corruptela propter affiduosbellorum tumuius butorum portio, quz Czlarauguftani & Tudcla-
 interuuffa, fanciuntur: depravati mores palm in m populi reges Mauri penfitani, ecclefiafticis mu-
 ordinem rediguntur, & perfeda inftituta majorum neribus affignatur. Ex eo epifcopi, qui ad eam
 revocantur.* ne quid ex fandorum patrum ritu, diem Aragonz cognomento ufi fuerant, Jacce-
 sseghgenia fraudeve premitteretur. Sacra om- tani etiam appellantur.

Cutil. Gntitl. Tom. XIX.

N q n

Ada

ANNO
Christi
101.
A, i. 4. **
cu'h/. T
- V0.

AAa huius Concilii aanb traoTaAia , nimirum an. Chr. rjoj. IsAa fuere «x aathanico exemplari m palatio Epilcopi Ofcenſus : unde tranſiempom habuit nccleſia Toletana. «U aliud ad noa (inquit Card. de Ajuirre) direxit fideliter exieriptum cum plurimis aliis facris monumenti», curante id potiffimom cl. V. D. Michaele dei Olmo, canonico Toletano.

Ane Deenmi IJoj. dit Jtvvt, fee fult mka Stftmiril, mctitit/t Oftrpfi' la fttitit D. Ofcen, fil Epifctply la prefentie are» aelartl (f tftinnit fmbtripternet ed ia* ſpeciellur Vtettrun, Mef. tinxi de Seitynt procureur.....J'. D. Martini Dei gretle Ofctritit Epifnpi, prettntevit vtne-rende Arnelde Gerlin dt Lezen» cenentice tf officie, li Ofcenſi , pre tribxneſ fedmti, ^xaddet prtville-glnnt ſtrentitxel Principle Reninint rttitnde nti-B ntorie regii JragMxnr, ec Senſitt ſitit ejet. & pe-titit enandeto ec enderitnto diffi Ofciellii per mt natarixm tntreſcriptnt ſe ſerueue pxhccni redigi , »/ preſem trenxntptxne exdonetete jndiclerie exene-pletent, eemdent fidet m judio & extra cone di-ſſe originali faciet : & dentim tfticellii viſo & ledo dide privilegié , mendavit nubi naterit m-fereriptt, qxi illud i» pxbicent ſerntam redigam, tf tranſcnbem de verbe ed verbxm, preſentoxde-ritetem preferit tranſnmpio, y«i tendent vlm obti-tuet in jdcitit tX exire , ſient & ipſnnt originale privilegient. Tiner vtre didi privilegii teki ell.

Sub Chrifti nomine St ejus ineffabili providen-tia Ranimirus Rex glorioſus , & Sanâius filius ejus, omnibus divine legi» ac Chriftiane religio-nis cultoribus ſub noſtro regimine contiitutis. Vo-lumus notum fieri dileâiont vedbc, quoniam ob reſtaurandum fanâe matris eccleſie ſtatum no-litis tn partibus, noſtra majorumqne noſtrorum negligentia pene corruptum, ſynodum novem E-pilcoporum congregari fecimus in loco a prifeis olim Jacca nominato m quo Synodali conventu, preferentibus atque contentientibus cunſli noſtri principatus primatibus atque magnatibus , plera-que fanâorum canonum inſtituta Epifeoporum judio reſtituimus, & confirmamus. Nec non& Epifeopatum in civitate Ofcenſi antiquitus inſti-tutum, fed a Paganis invaſum atque deſtruâum, in diceceſi ſua majoribus noſtris & nobis a Deo inſtituta , in ſupraſcripto ſcilicet loco , ſacratidponat auâoritare . Et iſta donatio firma fit dc flabilis cum Chriſto in ſecula omnia . Si ve-ro, quod abſit, ullius perſonæ ſpiritus quis fuerit contrarius, dc hano donationem velit difrumpe-re , ſeu violare ; quoaſque canonice emendet , reſtituat, fatiqne faciat, aullam cum Chriftianis participationis cauſam ſe exiſtmet habere. Inſu-per dc ab Eccleſie conventu fit extraneus, decum juda proditore deputatus.

Statuimus, etiam, ut caule Clericorum , pro

A quibus hucutque eccleſia nirtita «n partibus gra-vata noa modicam extiterat , deinceps epifeopo folo fit archidiaconibus ejus dilcuttende relin-quantur, ut indebita circa cos ſcularium cupidit-as noſtro cauteriata judio in talibus proſus re-feccur, & fecundum normam juſtitix fuum cui-que jus confervetur.

Donamus etiam dc concedimus Deo & beato Piſcatori omnem decimam noſtri juris, auri, l^a genti, frumenti, ſeu vini, five de ceteris rebus, quas nobis attributarii ſponte aut coaâe exfol-vuni, ram Cbrifliaoi, quam Saraceni , ex om-nibus * virulis atque caſtris , tam in montanis quam in planis , infra prefixos terminos. Addi-mus ad hzc de omni dominatu caſtri quod no-minatur Atarcs ex omnibus quz ibi habemus , vel ad nos pertinent , laborantium quoque om-nium noſtrorum , ſeu de ipſo teloneo quod acci-pimus deſſcca, vel homicidiorum, five regalium placitorum totius regni Aragoz . Ex omnibus decimationem omnem donamus, inſuper & ex ipſis tributis, quz recipimus in prſenti, vel re-cipere debemus, aut in futuro Deo miſerante re-cipiemus: De Czfarauguſta, nec nen & Xutela, de omnibus tertiam partem ipſius decimationis ſupradiâz Eccjeſiz & Epifeopo concedimus dc donamus.

Ego vero Sanâius prſati Regis filius, divino incenius amore, concedo Deo dt beato Clavigero domum quam habeo in Jacca, cum omnibus quz Cilli pertinent .

Hzc omnia ſuperius conſtituta ſeu deferipta donamus Deo dc beato Petro ad reſtaurationem ſu-pradiâi Epifcopatus, propter remiſſionem noſtro-rum peccaminum , ac remedium animarum noſtra-rum, dl pro requie progenitorum noſtrorum: ea videlicet ratione, ut ſi aliquando Deo diſponen-te caput ipſius Epifcopatus paruerimus recupera-re, iſta, quam reſtauramus, Eccleſia ipſi fit ſub-dita, dc unum fit cum illa. * Qui ſi uoa dona-v. ur. Q. »-1.

Faâa charta donationis anno milleſimo ſexa-geſimo tertio Dominice Nativitatis zra milleſi-ma centefima prima Imjiâionc decima tertia

Ego Ranimirus, quarnvi. indignus , Chrifti providentia Rex, hanc donationem propria manu confirmo, & SS. f & omnes Epifcopos in hoc ſacro Concilio congregatoſi, ut liée confirment & ſubſcribant, rogo.

Sanâius filius regis.

Alius vero Sanâius frater ejus.

Auſindus Aufcieoſis Eccleſiæ Archiepiſcopus.

Guilielmus Cjrgele Eccleſie Epifeopus.

Heraclius Bigorrenſis Eccleſie Epifeopus

Stephanus Oloreoſis Eccleſie Epifeopus-

Gomeſanus Calagorrianc Eccleſie Epifeopus.

Joannes Leyureuſis Eccleſie Epifeopus.

Sanâius preſate Eccleſie Epifeopus.

Paternus Ccfarauguſtaoc Eccleſie Epifeopus

Arnulphus Rotcnſis Eccleſie Epifeopus.

ANNO
CHRISTI

Iulii.

97i NICOLAUS S L E V I C E M S I S. ANNO CBMISTI 974

Belalco Abba cœoobii S. Joannir Baptilfæ. Afanttis in Paradiso amœntaie intromittat viAu — 1
Banto Abba cmoobii & Andrée Apoftoli. rum feliciter in fecula loculorum. Amen. ^ 6811V
Garait» Abba Afuenu. vñJUSXI

San&tua Comes. Observatio P. Antonii Pagi
Fortumo Sancit procer. ad An. Ch. 1060. n. x.
Lope Garleanus procer.

K Omoefque pioceres Regis præfati eo modo nu- Concilium Jaceetanum, quod hoc anno Baroniorum
triti aulas regis. / Sunta in indue refert, anno 1063. celebratum. More*
Audientes enim cunâi habitatores Aragonem tus enim 1. ». Livefogat. op. 11. pag. 494. laudat char-
* Patri t tam viri quam fsmiue, omnes una vo- tam Dedicationis Eccleii* Jacceniis, datam a novem
ce laudantes Deum, confirmaverunt dicentes.* u Episcopis. qui Concilio interfuere, in qua legitur; feSa
nuS Deus, una fides, unum baptifmum: gratias tbtile dtdictiatii «mm MLXIII. art MCI. quo licitec
Chiifto ctektti ac bcoignifimo, ac fereoffimo tempore Ramios in Aragoma regnabat. Huic Concilio
Raomirtf Pnnicipi, qui curam adhibuit adreflau- gratuit Auflindus Archiep. Auxitanus in Aquitania,
rationem fanA* matris Ecclefia.* fit illi concerta quia Ofca, quæ ledes erat Epifcopallis, tunc a Mauris
ialus fitvita longera, viâoria inimicorum optata B occupabatur, & Archiepifcopus Auxitanus hoc mune-
re in Navarra Ac in Aragoia fungebatur. Eft autem
Jacca ATagoniK urbs ad Aragoniim fluvium pofita.

*Imo cor- iji pateat. Pofft exceffum «ero hujus * edis cum

er synodus slevicensis

Anm Ckriftit nux. XoxMdri II. ftf* I. Hnriti IV. Regit VI.

Iodide ab Adalberto Hamburgeni Archiepifcopo, patet ex Encydicq feripta ad Wilhel-
mum Rofchildenfem Epifcopum hiffrag. utum fuum

S. Aransae, <7 Afeftelita Sedit Igere/, C fuit ad Oreadas, Iffepp ad Islanx infulam. Sunt
gTT.0., -*. 9 tewer/trita Sepletefri—abeai net... Epifcopi quoi ordinavit...
NJ. ♦ ■ nano Artbitlijfat Haalttrgaift Frevifer tres abortivi, extra vineam otiofi remanerunt,
fudgaar VtûUtan Epife". jelettM, fua querentes, non qur Jefu Chi'i'i. Quos uni-
verfos gloriolus Archiepifcopus decenti honora
habens ad prdtcandum Barbaris verbum Dei pre-
ce, & præmio commendabat. Ita feprrffime vidi-
mus cum quatuor, aut quinque ftipatus Epifco-
pis (prout ipfum audivimus dicentem) abfque
multitudine effe non porte.

AD Synodum quam apud Slevich celebran-
dam effe conthui, vos veniffe, aut nun-
tium vefntm miffiTe grato perciperem ammo, fed
de hoc alias. Nunc autem fraternitatem veftram
latere nolo quid moleffe mihi Adalvardus Epif-
copas intulit, qtaen vobis teftibus, qui ordinatio-
ni ejus interfuiſſis, SiAonienfis Ecclefie confeera-
vi Pontificem, quem dum barbara gens fibi præ-
telle noluit Scarenfem Ecclefiam invadere cepit.
Peto igitur ut nunim meum, qui illic iturus
ft, ad Dalbienfem velitis Epifcopum dirigere.
Hoc habui de Synodo, quæ dicerem cum & a-
lia multa fint, qu* faftidii caufa omitto.

Hat efftt retital Adaant Brtawejif.
Hit fajjttA fe'tantta dt frepagtiene tjltfdtia Ec-
cliffia fer AdaUertma.

Ipfi vero quos Metropolitanus ad gentes ordi-
navit, plures funt, quorum iedes, ft nomina di-
dicimus ipfo narrante: io Daniam itaque novem
conftruit Rodulphum ad Slevich, Oddonem
ad Rlppam, Chriftianum ad Arhus, Hevibertum
ad Viburg, Magnum, ft Albriitum in Vendilam
infulam, Edbertum in Vionem Infulam, & Fla-
ftriam, ViUelmum in Seland, Eginonem in Sca-
aiam provinciam. In Suediam vero confacravit
fex, Adalvardum, ft Accilinum, item Adalvar-
dum, & Tadicum, nec non Simeooem atque
Joannem. In Norvegiam duos tantum ipfe con-
jectavit Tolff, ft Sivardum. Ceterum aliunde or-
dinatos, com fatisfacerent, ft fecum tenuit mife-
ricorditer, ft abeundesdimifit hilariter, ficut Me-
inardum, Qfrnuodum, Oiernardum, & Algorum,
•lofoque multos præterea. Turolfum quendam po-

Cypreus in Hili. Eccl. Slevic. & Holfat. hstC
addit. Adalbertus Slevvicum fe recepit, ubi fle
propter loci commoditatem Synodum cogere io-
leby: dt omnibus familiariter utebatur.

S. I. Sueno II. Danis Rex, oui Slevici age-
Dbat de Epifcopi adventu certior taAu* eum invi-
tavit, & convivio acceptum liberaliter traâat: E-
pifcopstss vkiffim Regem laute accepit: otto die-
bus continuata convivia more barbarorum, & ita
Rex Epifcopum ex inimicitis in gratiam recipit,
odio, quo haAenus illum profequutus erat, depo-
fito.

Ç. II. Cumque inter alia de Epifcopis, & Pa-
lloribus in Dania conflituendis Archiepifcopus
verba facere, ft agere cepiffet: Rex fatius effe
refpondit, C ad Ecclefiaftica munera, ft minifte-
ria vocarentur indigene in Regno Danfe nati,
ft educati, quibus ferme Daotcus vernaculus, ft
notus effet, quam exteri, & alienigene, qui ejus
ufum nullum haberent, idque fibi placere: ita e-
nim interpretibus opus non effe. Quas cum ita
fint, cupere le ut in pofterum Albertus io Epif-
copis defignandis, ft creandis ejus rationem ha-
beret, ft indigenas exteris preferre vellet.

f. III. Sed & de pace Chnftianorum, & pa-
ganorum converfione aâum, ft traofaâus fuit.

Atque ita inter Regem ft Epifcopum conve-
nit, ft Slevtco difceffim etl contententibus ani-
mis, & rebus bene compotitis, gv

CONCILIIUM BENEVENTANUM

Dit<riſſil U-
*I Ux«tim,
w, n mf.
*s[μ ·'·/·μ
cut u,fau
< t«.<■<
**..

1 N nomine Domini Dei dt Salvatoris nostri A
JESU Chrifti Domini sterni, Œc in nomine
fandae individuae Trinitatis . Ego (Jdalricus
Dotninj gratia fande Beneventane fedis archie-
pifeopus, notum Jacimus omnibus fidelibus catho-
lice ecclefie, in noſtra rafidemibus praeCentia,
cund lque in gremio ecclefia manentibus . Quo-
niam dum in fanda ecclefia catholica Dei geni-
triciſ dl Virginis Maria noſtri epifcopatus refe-
diſſem, fimul cum Dodone epifcopo, ac vicario
domini noſtri fummi Pontificis dc univerſalis Pa-
pa noſtri fandiflimi nomine Nicolai, dc Bernar-
do coepifopo, dt Cancellario pradidi domini
Pape glorioſiſſimi t ibique reſidentibus ceteris e-
pifeopis; fcilicet Civitatcnſe, Florentinenſe, La-
tioeule, Montccorbinenſe, necnon dc Telefinen-
ſe, dc Ahninenſe, Bibinenſe, Frequentinſe : cum
abbatibus, facerdotibus, ceterisque gradibus ec-
cleſiſ, fimul cum aliquibus laicis, ibique profici-
centibus ad fandam fynodum . Inter cetera,
que in eadem fyuodo dida dc emendata funt,
dominus Amicus abbas monaſterii fande Sophie
futrexat dc fede ſua: proſtratulque humi, iuplt-
citer dc reverenter coepit reclamare, dc quzto-
n<m facere adverſus Leonem epifeopum Draco-
narienfem : quatenus ipſe contra catholicam au-
dolitatem teneret duas eccleſias; unam, quz no-
minatur, ad fandam Mariam, confrudatn in lo-
co, qui *Noticine* nominatur; aliam, que vocatur,
ad fandum Benedidum, conſbudam intra mce-
nia ejufdem civitatis Draconenſis, una cum juti-
hus ac poſſeſſionibus earum eccleſiarum; quoniam
ipſas eccleſias dicebat eſſe pertinentes jam nunc
nominato monaſterio.

Tunc ipſe Leo convocatus, humiliter dc pa-
tienter adoravit eandem fandam fynodum, in-
terrogatufque quid inde diceret; ipſe Leo epifeo-
pis coepit manifeſtare dc dicere, quatenus prae-
nominatas eccleſias, cum omnibus illarum juribus,
legaliter dc juſte prznominatum monaſterium
fande Sophie debet tenere dc poſſidere; dc rede
debent eſſe ſubjedz przfato monaſterio dc fibi
Leoni epifcopo, dc Draconariz eccleſiſ dicebat
nequaquam pertinere debere, nec ipſe inde quid-
quam tollere, nec ullam invaſionem contra pre-
ſatum fandz Sophi» monaſterium, aliquando vel
tū» tempore ipſe feciſſet; fed ab aliis invaſionibus
a »s raptoribus hoc nefarium facinus atque U-
cr.ic^um operatum eſſe.

Hoc audito placuit nobis & fande fynodo, ut
ipſe Leo epifcopus per paſtoralc pedum, quod il-
le ſuis propriis tenebat manibus, renueret prardi-
ſſo abbati ad partem przdidi monaſterii jam di-
das eccleſias, cum omnibus rebus ac poſſeſſio-
nibus ipſis eccleſiis pertinentibus : & mox ſecun-
dum noſtrum & fande fyttodi prczptum, pre-
ſatas per paſtoralc baculum renuit eccleſias, u-
na cum omnibus illarum pertinentiis : dt dicens
manifeſſavit ſe, ut neque Leo epifcopus, neque
fut fucceſſores, neque pars ipſius jam didi epif-
eopi aliquanto tempore de jam didis eccleſiis, dt
dc illarum rebus ac pertinentes cum parte jam
didi monaſterii non cmifcarnt atque contende-
rent per nullam quamlibet inventam rationem.*
B verum tamen amodo dc perpetuis temporibus,
tam ipſe Amicus abbas, quam ejus fucceſſores,
feu dc pars jam didi monaſterii, jam nominatas
eccleſias cum omnibus earum poſſeſſionibus dt re-
bus, tam que modo habere dc poſſidere viden-
tur, feu quam dc omnia illa que in antea Do-
minuit per illos dt ſuos fideles in ipſis eccleſiis
dederit, firmiter habeant, necnon dt poſſideant,
juxta textum de nomine illius monaſterii, dc de
jam didarum eccleſiarum continentiis dt perti-
nentiis, una cum inferius atque ſuperius, cum
aquis dc cum viis deanditis, omnibusque fuiſper-
tientiis, fine aliqua contradidione jam nunc di-
di Leonis epifeopi, ejufque fucceſſorum, feu «
parte jam didi fui epifeopi : led fine cuiuslibet
Crequifitione ab illorum partibus . Propterea per
conſentum omnium, qui in ipſa fanda fynodo
refoderunt, confirmavimus juxta inſtitutionem
fandorum Canonum jam didas eccleſias cum om-
nibus earum rebus dc pertinentiis, ut preiatura
fande Sophiae monaſterium "habeat atque poſſi-
deat, nulla violentia ah aliquo fibi ingerenda.
Ei ui eunda que ſuperius leguntur, in perpe-
tuum recordentur, dc conſerventur, annulo no-
ſtro hoc praeceptum inſigniri juſſimus, noſtrilquo
manibus, ibidem adnotavimus dc ſubſcripſimus.

Datum per manus Joannis clerici, in anno ah
Incarnatione Domini noſtri JESU Chrifti ml xi.
dc nono anno pontificatus domini Udalrici piifſi-
mi Pontificis, metric Junio, Iodidionc xiv. foli-
citer admodum.

Ego qui fupra, Udalricus archiepifcopus.

Ego qui fupra, Dodo Roſellanus epifcopus inv-
terfui, conſenſi, necnon dc ſubſcripſi.

WWWIttWIW ttft* itt-W

CONCILIIUM ROMANUM

>Cb

A Nicolao It. Papa celebratum Anno 1061.

eo ita Aelredus Abbas Rjevalleſis in vi-Etwierant, Anbieptcepe, a eemim Papa montre ton-
JL> ta S. Eduardi regis apud Seidenm ia de-
cem Scriptoribus Hiſp. Angi. pag. 366. Arx fan-
D"> dt omnibz curam gerent, munia ſeeunium ca-
tholita vtritratn regulam ſieri volem, omnibz tt-
tam prodeſſe deſiderant, at ipſe dt fait jteartor tffli-
ceretur, Œ ahil ad ſalutem doſtrina Apoſtolica pre-
betetur cum Attdrtit Eborocenſi Archiep. duo mit-
tuntur (Romam nempe) h» Pontificatum eleſt,
Grifo fcilicet ad Eccleſiam lAvellenſem, Kvolterui
vero ad Herforditnjem. Si!i prefente tt, cum »uo

tecratiomi ſufctpto IN CONCILIO ^UOD IN LA-
TERANENSI PALATIO, Dei, u/credimm, mute
metu forte convenerat, cum cuterv Patriku bnert-
fiet nufederunt. Dem tempore opportuno eum btm-
rat K.tgu m mtdium pretuliſſnt, cuteta, ^uu tie
fuerant imperata, adjiciunt. Fawt votit Kegut fan-
Oilatu fummi Pontificii, totiuſaue facti Conventui
unaninii, rationabihtptntfentnii. AcctptaqucS.Pa-
tru Eptflela, nthtl omnino adoerſi tote illo itinere
paſſt cum femme tripudio Regi, pairiu^ue reddmr-
M,

937 NICOLAUS ROMANUM. HENRICUS IV. IMP. 938^e
 tsr. Hoc autem Romanum Concilium, cui m-Aoum, qui Aldredum, comitclque depretiaverant, excommunicatio, de qua ~~Auster-Defen~~ ~~Conis-Ro-~~ man Ecclesi adueriut Regium Advocatum: *In Plenaria Eywd.*, Pa/sa Nicolao prafidento, excaa>. Mte«K4/iM tft Gertrdul. Aldredus cnitn, ut dixi mm, nonnifi lob exitum anni Cbrifti 1060. Ar-chiepiicopua Eboraccnfis cledus, & poftea Romam a S. Eduardo miffus. Certum itaque & iodubitatum, Nicolao ii. Ecclefiam Romanam admioiftrante, duo Romana Concilia congregata effe, ac utrique magnum numerum Epifcoporum interfutle; cam prius anno 1039. coaftum >13. Epifeopo um fuerit; pofterius vero a laudato Defenlore ~~Mtr«M~~ appelletur, quod citius quam anno 1061. indici non potuit.

Gerardi Comrttt Glarenni, crterorumque predo B

WAD ROMANUM CONCILIUM11.

Sub Nicolao II. papa anno rodi, habitum :

A D D I T I O.

I. Uppf. Q uamvis non fatis conftat utrum ea, qu» hic daturus fum de Romano Concilio ad illud quod anno 1061. habitum eft, Concilium c wd» vearraAih/ memoria Nicolao papa publice terminatam felfet audientibut quibudam Epifcopie de Gallo ad Concil. profeHii, Nugone videlicet Nivenenfi, Gualterio Meidenfi, itemAue Hagone Trecentfi, atque Wigrino Cenomanenfi, quorum trei H. fctlicet VV. & altui H. cum adhuc viverent, èT monacht S. Alhikt fapedfi.-» calumniam itereflen., hier-1 fual B. Turonenfi archiepifcopo, Ü E. An decavaram pontifici tn teflimomum Monachii Vndoeni tranfmiferunt, prolefantri viditte fe, ò" audiffe querelam illam juflo examino libratam coram profato papa Nicolao m communi Concilio fuiffe definitam. I ia legas in aft>s coocihi Burdegalcnfifan- ni >068 in Col.ft. Veneto Labbcana tom. XII. col. 170.

EOT

SYN ODUS CADOMENSIS

Epifcoporum, Abbatum, ac Procerum totius Normannix, juffu Guillrlmi II. Normannorum Du- cts> ftatuend- public- utilitati tum ceckfiaftice tum fzculati inftituta auno 1061.

Cmo! tto- a.... f. 42.

Synodi bujui meminerunt ex recentionbus Molineus in Guillelmo Conqueftore. Carolus Burcvillttu in fui» da CaaomenGs Academi- ac urbis antiquitatibus, ex veteribus monumentis, ac (cribit Guillelmum Ducem celebrem apud Cadomum babuiffe conventum Epifcoporum, Abbatum, tociufque Province Ootimatum : ubi de tapims ce de populationibus compescendis, qux ob prxrento'um bellorum turbas acinvmai & Principis ablenam io ea graflabantur, tum de pace ac freuntate publica conftituenda aftum. H jus etiam Conc lu meminit Mabildeius AnnaI. Bened. torn. 4. p 484. ex charta Pratelleofis monafteru. Pauca qux fuperfunt decreta collegit Moimeua inGuUelmo II. ad an. iodi.

I.

U T Abbates, alique Przlati * ruri com- morantes in urbes monafteriis Vvi- cinas fe conferrent, ne cum publica of- ienfione huc illucque vagari viderentur.

II.

Ur quotidie * ferofigni pulfu ad preces Deo fundendas quifque invitaretur, atque occlutia foribus domorum, ultra vagari amplius vetitum admoneretur

III.

Ut 1fl.deinceps adverfus fures, ficarios, ahoftque id Aenus nebulones, aut crimi- num reos, juxta legum placita animad- verteretur, ac ftatutas legibus pcenas lue- rent criminum poftulati & conviéti.

Hxc Ac abs multa communi omnium voto conftituta ante conventus generalis dimiffioiKm juraverunt finguli amuffim pro civili iervaturos, & ut

(t) Concil. Arelat. V. an. js*. Can. j. (a) Id primum a Guill. Angl. re(e Ik Nora. Duce Ustutum, uc furtis noAurnis caveretur. Vefpertinus autem ille figni pulfui vocabatur ignitsgium. (j) Ita PiAeafes fynodi, * Regum Capitularia.

■ — fic ut a fubditi» excutioni mandarentur quanto- Aquafi urbi» unius concives fub Principe fuo, non-
cAtkîSh **Ur tuulurO1 polliciti funt. Qui quantalibet lo- (ecus ac iub amantiffimo patre-familias vi&uros
lit- eorum intercapedine a fe invicem difliti efflent , invicem fpoponderunt.

VITA ET EPISTOLA

ALEXANDRI PAPÆ II.

Lexauder , patria MediolanenGs epifeopus B obfequio frequentatum & cultum , educandum
A lucentia, antea Anfelmus nuncupatus, poil retinuerat) regis cuftodia & regni adminiftratio ,
po- tres tnenies interregni , a cardinalibus ian&ij habitis defuper (comitiis, demandaretur. Hanc
Romane ecclefie legitimo ritu pontifex Roma- poteflatem confecutus , ad res ecclefia» compo-
nus hujus nomims fecundus ehduſ eft, anno nendas , atque Ichifma novum plane extirpan-
Cbritb 1061- tempore regnantis Henrici IV. Cum dum, contulit fc in Italiam, & Romam ufque
obitus Nicolai pape innotuitet, comite» lu (cu- pervenit. Inde in Germaniam reverfus, hortatu
lant, & Galenam, alique Romani proceres , Petri Damiani, in pratlcntia regis, epifeoporum
propter fœdus cum Nortmannis initum fanftz Germamz & Italic fynodum convocavit : qua ,
Romane ecclefie cardinalibus inferni , habita poft difputationem inter Romane ecclefie defen-
pfcudolynodo Bafileenfi, comitem quemdam Ga- lorem & advocatum regium habitam, omnium
lene deputarunt, qui coronam auream, & infig- acclamatione Cadalous pfeudopontifex eft dam-
nem patriciatuſ titulum , ad regem Henricum natus , Alexandri autem eleâio comprobata . Aî-x-4<
deterens, pro Romano pontifice ex Loggobardia Quod cum patres Mantuani concilii, cui Anno
eligendo iolicitaret. Cardinales, circumventione Co'onienfis legatione regis nomine funtus in-
eorum cognita, idem prettiterunt, & ad eum-C terfuert, fua fententia confirmaffent, & fchifma-
dem regem, Stephanum cardinalem presbyterum, ticus fecundo Urbem infelicitate expugnare ten-
quondam Clitniacenſis cœnobit monachum, able- ti fiet. tandem pfeudopontifex a fchifmate rece-
garunt . Qui jcum, regis minillris obflantibus , dens , petita fit obtenta venia ab Alexandro ,
contra jus gentium ad colloquium regis non ad- paucis poſt diebus malam mortem incurrit - Au- o>h- c-
mitteretur: rediit ad fuo», quidque fibi cvenffict <".l. im-
coram omnibus expoſuit. Faâa relatione, circa <".l. im-
Kalendas Qftobris cardinales pontificem elege- Holorum . feque non tantum imperio, verum
runt, non quem vellent, fed quem regi gratum etiam feculati cnra fic honore totam abdicavit .
fore putabant.- nimirum Anfelmum patria Medio- "Alexander pontifex fedem apoſtolicam quiete
lanenim , epifeopum Lucentem , regis familia- adeptus, legationem miGt ad Eduardum regem
rem, aulque régir quali alumnum & domeſti- Anglii pro Wulfano WigornienGs ecclcfie epif-
cum. Sed quid accidit? Audita eleâione Anfcl- eopo eligendo. Petrum Damiani ablegavit m
mi, que infeio & inconfulto rege comigiffet, Gallias propter angoffias , quibus Cluniacenſes
conclamata eft ab omnibus in aula regis injuria monachi affigebantur, eundem miGt Florentiam
regi illata . Hortatu ergo Gu>bcti Parmcnſis id fcbifma ibtdcm conflatum denuo componen-
cancellant, duo epifeopi publico concubinato in- dum.
famati , cum Gerardo illo Galerie comite & Ü Hereftm Nicolaitarum, qui clericorum incon-
p=r cu.te. cniGg0 przdonc , quem Nicolaus'in Romano tinentium conjugia pertinaciter defendebant, per
,L«p'.** conc,l'o excommunicaverat, ipfo feſto Simonis & i> b>
Judr convenientes,Cadaloum Parntçnfcm epifeo-
"« P=m jam en,f* excommunicatum elegerunt ,
««n- uovumque ichifma concitarunt . Petrus Damiani
ichitmaticum per litteras increpavit, fed tantum
abefſur homopeſſilens litteris Petri exterritus certa-
ret ,nt etiam ipſe turpirtimus turpiſſime viveret, aiiif-
qte turpiter viventibus conniveret. Cumque ea re incontinentium clericorum omnium animos
fibi conciliaret , libidinique frena laxaret , diiii
funt Cadaloitiz, qui antea Nicolaitac dicebantur.
Alexander Hildebrandum, flatura quidem par-
vum, fed viribus ingenii & gratia Spiritus ian-
fii admirabilem, ex archidiacono creavit cancel-
larium , cui unireris Romane ecclefie admini-
Aratio ex officio committeretur. Cadalous cor-
I Citate» rupti, auro proceribus Urbis , Romam armata
icaumni<« manu ingredi tentavit: fed rcpnllus, magna tui
o-k'*. confuſione ad propria revertit. Cumque hecom-
nia fierent ftudio, inftinâu, & opera iſtius Gui-
berti principis , quem imperatrix cancellarium
fecerat; fingulari Det confilio accidit, ut fando
s An»u: Annoni Colonienſi archiepifcopo (qui Henricum
■a. 00. 0 "gpm puerum jlm annorum decem a matre
Agnete impetratrice fubduxerat , blanditiifque
definitum , czctrotumque Germanis principum

nicarios clericos exortis, legationem misit ad Medietanenses. Decreta auctoritate apostolica r-
 fis praeferipta infra subiunguntur. A Gmlielmo
 comite Burgundi, & compluribus Francorum
 nobilibus, pro defendenda Romana ecclesia, quo-
 ties opus erat, juratam promissionem accepit.
 Ulutn mitre, laicis haftenus inconsecratum, Ua-
 tislao duci Bohemorum concedit. Horicum re-
 gem, qui juvenili fuisse Bertam conjugem repu-
 diare parabat, per Petrum Damiani apostolica
 legatione a proposito revocavit. Argenimenfem
 episcopum, Guarocum nomine, obcrimen fimo-
 nie episcopatu privavit. Cum Muguntinofic Baro-
 bergeafi de fimooic crimine accusatis lanftum
 Annonem ad se venientem, & pro reis episcopis
 intercedentem, honorifice excepit, brachio fan-
 fti Csfarii donavit: ejusque favore citra munerum
 acceptionem, ut cum injuria pontificis fupficatur
 Lambertus, prediaſ abſolvit. Per legatos a la-
 tere fuo in Angliam millos in concilio Winto-
 nienſi Stigandum Cantuarienſis eccleſie invalorem
 depofuit; Lanfranco eidem iubrogato duplex pal-
 lium cooſtitit. Petrum Anagnine civitatis epiſ-
 copum, ad Michaclem VII. Orientis imperato-
 rem, apocryphum miſit, unde eundem impera-
 torem cum Romana eccleſia communione eoo-
 junftum fuiſſe (aperte colligitur. Baſihcam fanāi
 Benediāi in monaſterio Caſinenſi ipſe io pre-
 ſentia omnium cardinalium dedicavit. Henricum
 regem, quem propter fimoniacas abbatiarum &
 epiſcopatuum nundinationes, aliſque plura deliāa,
 Saxones & principes ittherii apud pontificem ac-
 cuſaverant, quemque fanſtus Anno, abdicaſ hanc
 ob cauſam regni cura & adminiſtratione, ab
 impietate & facilegiis apud eundem pontificem
 graphice deſcriptiſrat, per litteras Romam cita-
 vit: verum morte prſventus, cauſam regis, fuc-
 ceſſibri dijudicandam reliquit. Mortuus eſt pon-
 tificex miraculoſa demonis expulſione, & claudi
 hominis cura celeberrimus, Rome, decimo Ka-
 lendas Maii, anno 1071. cum ſedifet annos un-
 decim, menſes ſex, & dies vigintiduos.

EPISTOLA I ALEXANDRI P A P A E II.

AD MEDIOLANENSES CONTER

Excitat eos ad virtutum exercitia.

*Nicolant epi/copni fervas fervornao Dei, ornntbnt
 Medtolanenſibiri cltro, & populo, ſalateno
 Ū apoſtolico kenedſſlonefa.*

Divini iudicii diſpoſitione proviſum eſt, ut Me-
 diolanenſis eccleſie filius, & Ambroſians
 uberibus ſublaāatus, ad famulatum apoſtolica le-
 dis indignus aſcentkrem, ac matri omnium ec-
 cleſiarum pallora.ii cur> ſolietudioe defervirem.
 Unde cum totius umverſalis eccleſie cura nobis
 non levis incumbat, propenſius circa vos ipſa na-
 tura nos provoca: effe pervigiles: ut unde nos
 confiāt originis duxiſſe primordium, ibi etiam
 majoris ad ſternam ſalutem habeamus ſolictudi-
 nis incrementum. Naro & ignis ea primum li-
 gna conflagrat, ex quibus oritur: & ſons ante
 omnia illas terra venas infundit, ex quibus pro-
 fluens derivatur. Unde vos, dileāiſtmi, internas
 dileāionis Jftudio cohortans, rogo, ut ad celutn
 fe jveſſet ſpiritus erigat, deceptoria terrenarum
 rerum & caduca lucra contemnāt ab amore «r-

Anofi hujus mundi it prudenter expediat, adora-
 toris fui defidentum medullitus inardelcat. Edis
 enim, ſicut beatus dicit apoſtolus, gens iarāa,
 populus acquiſitionis: ut virtutes annuntietis
 ejus, qui de tenebris vos vocavit ad admirabile
 lumen fuum. Quibus e>go hereditas incontami-
 nata, immarceſcibilis, conſervetur io cchs: abſit
 ut eorum mens per amorem rebus fit involuta
 terrenis.

Plane, quia etiam vulgaribus loquimur, vul-
 gatam ſcripturam teſtimonium libentius exhibemus.
 Mementote itaque, fratres mei, quod in oratio-
 ne dominica dicitis: *Pater noſter, qui es in cabs. M.*.*.*
 Quem itaque patrem vocamus, ad ejus heredita-
 tem tota mentis concupiſcentia left inarc debemus.

De terrena porro hereditate ſcriptum eſt: *Herede r'ia*
lat, ad 9<asv m principio feſſinalur, la iqpm
ÄeuediAeae careklt. Cur er<ho, cum dicimus. *Pa-*
ter noſter, piſſto ſubiungimus, *et in calu*, &
 non potius, qui es in terris, videlicet que nobis
 notiores ſunt: five, qui es in aquis, aut inabyſ-
 ſis, cum ubique Deus fit, nihilque ab ejurpr-
 ſentia vacuum fit? ted cum dicimus, *Pater noſter*,
 idcirco addimus, *ſtm (et tn talis*, ui ad illam
 cxleftcm hereditatem feſe noſter animus erigat,
 atque in tam ſublime germen adſc tus, ut fit he-
 res Dei, terrena qualibet ignobiliter non requi-
 rat. Enim vero pater fidei Abraham pluie* ha-
 buit filios; led ſolu* ille nobilis, qui fuit uxoris;
 qui vero ex concubinarum iunt ignobilitate lui-
 cepti paternat hereditatis inſceſſione leguntur
 excluſi. Porro autem, dum eos aluit Abraham,
 omnes dicebantur filii Abraham; ac vero cum te-
 ſtamentum veuii, qui cſſet legitimus heres, qui
 fieri deberet exheres, patenter oftendit. Nam a<f</>
 ſcriptura trſtante, dedit Abraham omnem here-
 ditatem filio ſuo Iſaac; filius autem concubina-
 rum dedic munerem, ſit ſegregavit cos a filio ſuo
 Iſaac.

Ecce itaque omnes dicebantur filii, fed non
 omnes hrrednatis paterne lunt jura fortiti. Sic
 proſſiti fratres quamplu/cs lunt hodie Chriſti-
 nat proſſitiunis titulo decorati, qui videlicet ia
 Chriſti hereditate nequaquam merentur adlcnbij
 & nunc quidem paterno vocabulo gloriantur, fed
 D nequaquam ad hereditanda paterna bona perve-
 niunt, quia velut ſpurii, non celeſtia, fed ter-
 rena ignobiliter concupiſcunt. Vos autem, dile
 Aiftimi, membra mea, vitcra anime mee, ſic
 faiagte per viam mandati celettis incedere, ut
 mens noſtra merito ſemper debeat de fanda coa-
 fanguineorum luorutn converſione gaudere. Spe-
 ramus autem in eo, qui de Virgine dignatus eſt
 natei, quia noſtri miniſterii tempore ianāa cle-
 ricorum caſtitas exaltabitur, & incontinentium
 luxuria cum ceteris hdeſibus coi.fundetur. Om-
 nipotens Deus, dileāiſſimi fratres mei, ab omni
 vos pravitate culloiat, & per juſtittr ſemtam
 ad celeſtia vos regna perducat.

EU< AD HARALDUM NORVEGIÆ

Hortatur eum ad obediendum Adalbert©
 Hamburgeni archiepiſcopo-

Alexander epiſcopus fervat fervorum l'aei brra.dk
Mrtmannorum regi ſalutem & apoſtobeam
Lenedsſtonem

Q Uia adhuc rudes in fide exiſtitis, & in cc-
 "deſiatica diſciplina quodammodo claudica-
 tis; oportet nos- aubus totius eccleſie eſt com
 mif-

miſſum regimen, divinis admonitiõibuf voa fre
queutais vilitate. Sed quia ob longarum difficul-
tatem viarum per nos hoc agere minime valemus :
* Ad.lbeno.
ſciatis uoa * Albeito Bremenſi archiepifcopo vi-
cano noſtro hcc firmiter comauſite . Prsdvluſ
itaque archiepifcopus legatus noller ſuis nobiſeſ
conqueſtus epiftoſis, quod epiſcopi veſtne provin-
cia , aut non fiint confeſcrati , aut data pecunia
contra Romana privilegia qu® fuz eccleſi® fibi-
que data funt, in Angha, vel in Gallia pcfilme
funt ordinati . Unde ex auãontrct apoſtolorum
Petri & Pauli vos admonemus, ut ficuti apoſto-
licz fedî reverentiam ſubjeãionis debetis exhibe-
re, ita pretatam venerabili archiepifcopo vicario
noſtro, & vice noſtra fungenti, vos vcftrique c-
pifeopi impendatis, iſc.

111. EPISTOLÆ AD SUENONEM KLGLM DXNOXUM FIAGMINIUM.

Eligit cenium a Suenone Daorum rege , quem
maiores ejus peiſolvcre confucveruot.

Akxaadr apl/capa; /frvut fervarum Dtl Sacxaal
«g» Donarunt.

Q Uapropter prudentiam tuam admonemus, ut
cenium regni tui , quem prdcelTores lut
fanda apoſtolica cedefee perſohere ioſiti funt
nobis & lucccfionibus noſtris ttanſmittere ftudeat:
ita tamen , ut non ficut oblatio in altari pona-
tur, led , ut ſupra diximus , tam nobis, quam
fucccfionibus noſtris, ut ccuius approbetur, pre-
ſentiahtcr offeratur.

IV. AD PETRUM DALMATIÆ & Sclavonic Archiepifcopum .

Mulo illi pallio , ejuldem officio graviter incum-
bere hortatur.

AZcmmdvr frvrm fervorum Dtl Petra venerabili ar-
chiepifcope Diothenſi Alcfut Anttbtrenſi ecc.ſfia ja-
Jatrn ptrptluam in Cbnſia.

CI paſtores ovinrn foie geluque pro gregis fuiD
«J cuſtodia dte ac neãc intenti tunt , & ut ne
qua ex eis aut errando pereat, aut ferinis lania-
11 motibus deficiat , oculis ſemper vigilantibus
circutnſpedant : quanto iudore , quanlaque cura
debemus elle pervigiles nos, qui paſtores anima-
rum dte dictmur ? Attendamus igitur ut iufcc-
ptum officium exhibere erga cuſtodum dominica-
rum ovium non cedemus: ne m die divini exa-
minis pro detidia noſtia ante fumum pallorem
neghgenliz nos reatus excruciet , unde modo ho-
noris reverentia inter externos lublimiores judica-
inur. Igitur, dilediſtime frater, petitionibus tuis
juſtis annuentes, apoſtolica auãoritate decernimus,
ut per hujus privilegii noſtri paginam ſie fanëtii
fimim Diocheniem ecclcfiam cum omnibus tuis
pei tiuentiis, Antibareufcm ecclcfiam cum omni-
bus tuis pei linemus, Fiaterentem ecclcfiam cum
omnibus luu pertinentes. Palechicnla ecclclaiam
cum omnibus ſuis.pctinentiis , Suatincuiem ec-
clcfiam cum omnibus ſuis pettinentiis, ocod.rien-
ſem ecclcfiam cum omnibus tuis pertinemus ,
Dinnaſtinenſem ecclcfiam cum omnibus ſuis per-
iinentiis , Polatinenſem ecclcfiam cutn omnibus
ſuis pertiientiis, Serbtmcm ecclclaiam cum ſuis
pctrmctiis, Bolonicnſem ecclcfiam cum ſuis per-
tinentes , Tibunienſem ecclcfiam cum ſuis per-
tinentiis, monaſteria quoque tam Latinorum, quam

AGnecoriuu, fixe hiatorum cures.* ut ſciãJ & hcc
omnia unira ecclcfiam eſſe, teque omiubus pre-
dittis locis epifcopah regimne preeſſe.

Pallium autem fraternitati tue ex more ad Mi-
farum folcuiua celebranda , ficut anteceſſoribua
tuis conceſſum eſt, concedimus ; videlicet in tu-
tali domini , epiphania, cana domini, paſcha ,
afccnfiooc , penrecoſte , la natali fanã Joannis
Baptific , natali apoſtolorum Petri & Pauli, &
quatuor ſcſſivitalibus fanã Maria; , ſcilicet na-
tivate, annuntiatione, purificatione, aſumptione,
dc duobus fedis ianã Angeli, fic pro nata-
lities quoque duodecim apoſtolorum, natali fanãt
Gregorii, & fanãorum Sergii & Bacchi , dc fe-
ſtrvitate omnium fanãorum, atque natali tuo,&
Bquoties ordinationem vel conſecrauocm ecclcfi-
rutn celebramus. Hortamur itaque caritatem tuam,
ut mores vite tuz tanto Ironori conveniant : qua-
tenus , auctoreDco, exemplis veritque poliis ef-
ſe conſpicuus. Vita igitur tua filiis tuis fit regu-
la, ut li que lottuudo in illis deprehenditur, in
ca dirigatur. Cor ergo tuum neque proſpera , qua
coqxirahKr hic blandiantur , extollant , neque
adverſa dejiciant : led quidquid illud fuerit , vir-
tutis putitate devincat.

Nullum apud te locum ira , odium , nullum
furor indifcretus inveniat . Sacre beocdiãionis
tue , juſtque judicii opus, nulla venalitatís in-
terventio commaculet. Sit in te & boni palloris
dulcedo*, fit & judicis ſeveta diftriãio : unum ſci-
Cixeet , quod innocentrvivente» foveat; aliud quod
inquietos a piavitate compeſcat . Mifericordem
te, prout virtus patiatur, pauperibus exhibe. Op-
preſſis defenſio tua ſubveoiat, opprimentibus mo-
deſta ratio contradicat. Nullius faciem contra ju-
ſtitiam accipias, nullum qucrentdm juſta deſpi-
cias. Cuſtodia in te zquitalis excellat.* ut nec di-
ves potentia ſua aliquid apud vos extra viam ſua-
deal rationis audere ; nec pauperem de (e ſua fa-
ciat humilitas dcſperare; quatenus, Deomiferao-
te, talis potſis exiſtere, qualem ſacra leãio pre-
cipit , dicens : *Opertet epifcopum irrepreuſibiletti*
eſſe . Sed his omnibus uti ſalubriter poteris , ſi
caritatem magiliram habueris: qtoam qui ſecutus
fuerit , a recto aliquando tramite non recedit .
Ecce, frater cariffime, inter multa alia, iftalunt
faceidotti, ifta funt pallii ornamenta: qu® fiftu-
dote obſervaveris , quod foris accepiſſe ofende-
tis, intus habebis. Crux etiam ante te, ficut an-
te prdeceſſores tuos per Dalmatiam & Slavo-
uſam ubique geratur . Arducpifcopalum quoque
cedefiz tue, juxta formam Candorum prdceſ-
ſorum noſtrorum, a quorum auãoritate non de-
bes aberrare, concedimus & confirmamus. San-
da Trinitas gratia fuz proteãonis fraternitatem
luam circumdet , atque in timoris fui vos viam
dirigat: ut poſt hujus vitz amaritudinem, ad z-
temam poliis firaul dulcedinem pervenire. Bene
valete .

E Subjacet hi« fjillum , nempe circulus quadrificus, in
formam cruci , cum nomine ejufdm pontifici Alexandri
pipz H. circumcirca ejufmodi habens inſcriptionem.

t Exaltavit mt Deul in virtute brachii fui .

Poſt tigillum ifta ſubpcnur ſubſcriptio poſt noram
temperi.

Pontificatus domiat Alexandri II. pape an. II.
indiaõione duodecima. Datum Rome decimo quin-
to Kalendas Apulis .

V. SYNODICA AD OMNES EPISCOPOS.

De rebus in concilio Romano gefiis

*Alexander fervet ferverem Dei, emebnt eptcepit
catMectt, eeeffIMMe clte-, Ū pepelo, fe-
letem tF etpewiew bemdiLeeem.*

17 *igilantia univerfalis, etc. £*Sa/ »w/r< m cn-
V cete Fme»e priete.*

VL AD GERVASIUM ARCHIEPISCOPUM
* E M E N S B M.

De Cadaloï pſeudopontificis vinculis; de de
fimoiaciis exttrpandis.

*Alexander eptſcipet fervet ferverem Dei , certffime
tenfretn Gervtfe Kement erehepſſtep- fei-
tent & epeſſeucem benediBlenem.*

Vlſis fraternitatis tuz litteris, evidenter intel-
leximas, eam matri fuas fanâx Romtneec-
cleiia fineeram compationem exhibere, ipſam-
que, fi facultas daretur, prxfentia corporis velle
viſitare. Et quia iolicitudinem tuam ejufdem pro-
ſperitate letari, quemadmodum de infortunio
contrillari, oon dubitamus: annuntiamus tibi,
divjna fuffragante clementia, Cadaloï prxfumptio-
nem extollentem ſe adverſus apoſtolicam fedem,
tanto amplius ad majorem fui ignominiam deve-
niſſe, quanto ipſe (peraverat allions tupeibia cui-
men aicendiffe. Siquidem proprii nominis ety-
mologiam evidenter intelligent, ad reparandam
pecuniam in periculum capitis lui a fautoribus
fuis diAributam, cujuldam turris prxfidio geme-
bundus fervatur.

Unde per mifericordiam Dei ſperamus nullo
modo poſſe evadere. donec quidquid contra fan-
dum Petrum nequitia ſua prrlumpſit, fanſe-
nt digna emendatione. Quod igitur fimoniaex
hzrefeos pellem, qux in panibus illis vires ad-
huc obtinet ejus dolo, velle infequi ſignificalli:
non parum devotionis tux (ludio congaudemus.
In quo nimirum adeo ſpecialem dilcdkinem a no-
bis & filiis fanâx Romane eccleſiæ promeruiAi,
ut a nonnullis te odio habentibus, odium nobis
evidentibus indiis exhiberideclaretur. Super Au-
relianenſem denique, qui fimomace epiſcopatum
obtinuiſſe, & inde perjurium tribus alus tibi ad-
hibitis incurſile probatur, ſententiam dare archi-
epiſcopum Senonenſem litteris noſtris admonui-
mus: quem nimirum, ut cum ipſo convenias,
& negotium illud pariter agas, apoſtoliſca auto-
mate hortamur. Abbatem quoque fanât Medar-
di jam pridem excommunicationis vinculo inno-
datum, omnibus modis operam dare Audeas, ut
de abbacia, quam injuile retinet, ejiciatur, & al-
ter digne Ai canonice iubſtituatur.

Cxtera veto qux m linens tuis continentur,
ad prxfens diſſulimus.* prxfertim cum in prxfen-
tia tui, quam deſideramus videre, id melius ſi-
ri exiſtimamus: norſ enim panis ſecuri, neque
arbor cultro fuccidi ſolet. Decania autem Amel-
tici iterum Ac iterum te admonemus, titquodin
apertis lineris noſtris cbntinetur, omni Audio om-
nque folicitudine petagas.

A
CONSTITUTIONES QUAS LEGATI

ledis apoſtolic* Medioianentibus ob(er-
viridas prxfcripferuit.

*fit termine fanBe iX individue Trmitetit. eb
incereetlene demini nefin JIJ* Cbnfli ml xvii.
paiUi/ca/ar vere demmi Alexmdn II. pap* Jexte,
indtBiene faiaa, die prime ineaſſi Angnſſi, eBem
felicitet Medieſeni.*

Cum confiet, fratres cari(limi, omne genas
bomiautn tub primi pareatis praevaricatione ^/μ «κτi
ortum, cx radice carnis peccati trahere contagia...* «<<»
culpas, eamque propter hoc poenam fullinere vm-
Bdiâx, ut miferiis multis repletum, fibique ipſi
grave & ingratum, nunquam in eodem valeat
permanere flatu. ut quia iaâori ſuo noluit obe-
dire, ex poena peccati cogatur mutabilitatis fux
milerias tolerare; ita ut nec ahmo virtutis Ha-
bilitatem, nec corpore flatus tenens qualitatem,
in diverſa viliorum mouAra erumpat, & praeſeps
ad xtcrox mortis interitum currat: immenſa Dei
bonitas humanam naturam fic vitiatam, de a ft
per mandatorum ejus tranſgreſſionem multifariam
clongatam non deleruit; (ed labentem quotidie
erigit, fugientem revocat, nexibus amoris multi-
plicium beneficiorum tibi lig^tt. Sed nec fic in
voluntate ipſius permanenti, vel mandatis ejus
adhxrenti leges edixit, canoneſque Spiritu fando
Cdiâavit, modos conſtituit quibus debeat anima
compeſci, & in bonis enutrir. Quorum omnium
caput, (ummumque apicem, Romanam, cui per
beatum Petrum non ſolum terram, ſed ipſos ex-
los ligandos ac ſolvendos dedit, conſtituit eccle-
ſiam: ut quidquid ubique eccleſiarum pravitas
repetitur, dum ibi non poterit, ab ea quaſi ab
origine & magiftra omnium corrigatur.

Quapropter dilaionem veſtram hortor, & per
Chnſium rogans obtetior, ne erubeſcat quicquam
malum emendare, quod non erubuit ante Dei
oculos perpetrare. Quia igitur in hac (anâa Me-
diolanenſi eccleſia, quorundam pravorum clei-
eorum ac laicorum Aata, vel negleâu, in mul-
tis divine legis defuevit regula, unde in hac
praeclara urbe peracicioſa inter jullitie, ut videba-
tur, fautores, & malitir defenſores orta fedino,
ac mortifera in omnem intus & extra populum
diſſeſſioata diſcordia, ad animarum interitum
qualiter per boni Jeſu amatoris hominum mife-
ricordiam, & per nos qualeſcumque apoſtolicx
ledis legatos, noAramque pervigilem operam, fe-
ditio in quietem, diſcordia in pacem, perverſitas
reduâa [ſit io reâitudinem, ſeripturx titulis an-
notamus: ut, juvante domino, pacem firmam,
Ac canonice reâitudinis normam, m hac fanâa
eccleſia in perpetuum Aabiliamus. Quia itaque per
confratrem oofirum dominum Petrum OAienſem
epiſcopum, reverende fanâtatis virum, quedam
iunt olim in hac urbe correâa: non opus eſt ea,
vel prxteritas lites omnibus notas, replicare: led
qux nunc ſunt canonica diſciplina a nobis Aſtu-
ta, ad futurorum memoriam litteris exarare.

Apoſolica igitur auâontate fulti, ex parte om-
nipotentis Dei, Ac apoſolorum principis Petri,
glorioſique confeAoris Chriſti Ambroſii, Aatuen-
tes prxeipimus, ac per virtutem Spiritus ianâi,
qui eA peccatorum remiſſio, interdicimus, non
nova prœcipientes, (ed antiqua reformantes,
ut nullus in univerſa hujus eccleſiæ parochia mo-
nachus abbas per pretium quocumque modo con-
ventum accipiat, canonicus etiam, nec nifi gra-
tis, nec ullo alio modo ordinetur. Ex nulla
Doo quo

quoque ecclesiastici ordinis bcoediâione, vel ex A vadat: nullusque laicus aut *claiçut* in hoc errefi fiat, (ed devote ei in his qua domini faint obediat sic miniftret. Integram quoque habeat in omnem firam clerum canonice iudicandi ac diffringendi poteftatem, tam io civitate, quam extra, per omnes plebes fit capellas.- ut dum clerici fuerint a («cularis iudicii infrtatione fecuri, in divina fervitute, fit caoooo auâoritate confidant quieti, fit archiepifcopo fuo obediaot devoti.

C>>tr« dot- Presbyter etiam, diaconus, ac fubdiaconus, feminam ad fornicandum palam retinens, donec inculpa manferit, nec officium faciat, nec ecclefie beneficium habeat. Qui vero non teinect, fit e*eniu ex humana conditione ceciderit: poftquam mtoleftum veraciter fuerit, fufpendatur ab officio tantum, donec per poenitentiam fatifecrir.

Statuimus infuper neminem prediaorum graduum clericum ex fufpicionem damuari: ita ut nec officio careat, nec beneficio, nifi ipfe forte confeflus, vgl per idoneas telles veraciter. Gl.conviâus. Ne autem laedendi eos aliqua occasio pto* > hxc ulterius faciant.' fed femetiplos cuftodieo,

Statuimus ut cum illis in una domo non maneat, nec manducet, nec bibant, nec fine tribus vel duobus idoneis teftibus fimulquantur.* fit hac ferventes, nullam pro cis calumniam patiantur; ipfi vero iuxta ecclefias, fi fieri poteft, habitare cogantur. Qualiter vero quisque eorum pro ordinum iuasqualitate, vel culpe varietate, officium ac beneficium perdatideo feribimus, quia cunâa ecclefiaftica officia in ftatus fui dignitate confiftre volumus, fit nullum clericorum pro cujufquam peccati culpa, vel officiî fui aliqua in Deum oflenfa, io iudicio laicorum amodo effe permittimus, fed modis omnibus io perpetuum prohibemus.

Si quis autem laicus cujufque ordinis, preferiptorum graduum clericos in poteftate fua habet, cum primum feivem in veritate, aliquem ex eis vel feminam, ficut diâum eft, renocre: vel in fornicationis crimen cafu cecidiffe: ftim per fe vel per fuum nuntium hoc ftudeat indicare archiepifcopo, fit hujus ecclcfix ordinariis, quibus cura ifta commiffa fuerit. Si ipfe, aut ipfi, illi admodum felicet in culpa obdurato vel accidentaliter lapfo interdixerint, ut dignum eft, officium: ipfe laicus poftmodum interdicat obdurato

Suppl-» i.i. tantum officio. Si vero archiepifcopus, vel fui «. Mfi.a.mordinani, poftquam audierint, hoc neglexerint:

architaucô^ a- laicus, quicumque fit, ex tunc in fua poteftate, nec officium facere, nec beneficium aliquid ex illis permittat tenere, donec culpam deferat, fit digne domino per poenitentiam fatifaciat. Præcipimus ut illud beneficium, quod cuiquam clericorum aulertur, nullus laicus in fuum ufum vel lucrum accipiat, nec alicui fuorum tribuat: fed ad ipfius ecclcfix, vel miniftrantium illi opus fit utilitatem fervetur, aut expendatur, donec vel ipfe, fi dignus fuerit, reconcilietur, vel alter loco ejus coftituatur.

Hoc etiam conftituimus, fit firmiter contradicimus, ut nullus laicus alicui ex illis qui forte lapfi fuerint, ullam in prxdoliis, fi habet, aut in aliquibus bonis fuis, vel izculari, fi forfan fuerit, beneficio, violentiam inferat, nihilque de fuis nifi ecclefiafticum beneficium prediâo modo E tollat.

Similiter quoque, ut nullus laicus cujufquam ordinis clerico in gradu aliquo ecclefiaftico benedicendo quidquam muneris exigat vel accipiat, ne cum Simone mago particeps fiat.

Illud autem quod fpéciali devotione eft dignum, inviolabili conftitutione iudicamus fore in perpetuum firmum; ut hujus gloriofx fedis antiftes, qui nunc eft, vel quicumque deinceps fuerit, femet aut bis, fi poffe fuerit fibi, per omnes plebes, quicumque eas teneat, ad confignandum, de Chriftianitatem fecundum Canones perquirendum

Illos autem omnes clericos * laicos, qui contra fimoniacos fit incontinentes clericos, ut per reâarn fidem, ne hate mala fierent, operam darent, juraverunt, & per hoc incendia, deprædationes, (anguinum effufiones, routafque iojuftas violentias fecerunt, omnimodo prohibemus ne fit pro his qui ea non fervant, archiepifcopo fuo fit ordinariis hujus ecclefie, fufraganeisque epifcopia, quod canonicum eft fuggendo, fit cum bono animo fupplicando; in his operam tribuant, hoc eft, ftudium habeant. Et quila alicujus damni vel dedecoris, quod pro hujus placiti caufa alicui illatum eft, ex aliqua parte amodo repetitio fiat, aut odium mancat.* fed pax Chrifti, que iuperat omnem fenfum, corda éçirra poflideat.

Ad hxc igitur omnia confervenda, fit perenniter ftabilieunda, quia aliquando nopoullus magis mundana quam sterna pœoa a malo retrahit, fit ad bonum compellit: fit quis ex his omnibus, qui pro officio fit poteftate ecclefiaftica vel mundana hcc agere debet, fit poteft ea ftudiofe fit fideliter perficere, ficut prmiffum eft, neglexerit aut noluerit: archiepifcopus quidem, de fuo centum libras denariorum perfolvat, fit fi contempferit, donec emendet, proprio officioabftiracat; clericus autem vel laicus, pro ordinis ac dignitatis fua qualitate ac poteftate tali mulâetur damno, ut fi quidem de ordine capitaneorum fuerit, vigintidenariorum libras, variorum autem decem, negotiatorum quinque, reliquorum vero-pro quaitare fit poiffibilitate componat ad utilitatem hujus fan-â« matris ecclefias: fit ficut pro treuga Dei fra-âa per decem tot civitates rifcattum faciat.

Si quis itaque (quod non optamus, fit Dominus avertat) hcc non obfervaverit, fit tranfgreffus, ficut ftatutura eft, emendare contempferit: incurrat «terne malediâionis fit anathematis vinculum, fit cum Dathan fit Abirao præfens, atque cum Juda traditore, Pilato fit CaUpba, «ternum fubeat interitum, nifi refipifcat, fit digne fatifaciat. Omnipotens Deus, dulciffimi fratres fit filii, precibus beatiffimi apoftolorum principis Petri, fit gloriofirimi confortis fui Ambrofii, ab his omnibus mahs vos cuftodiat: fit in bonorum obfervantia corda veftra fit corpora ita dirigat, ut ad promiriam vobis «terne beatitudinis hereditatem pervenire concedat. Amen

Ego Mainardus Dei gratia Silva candida diâuTepifcopus, apoftolicæ fedis legatus, huicconftitutionis pagine a me fade fubfcripfi.

Ego Joannes fanâc Romane ecclefie cardinalis presbyter, atque ejufdem legatus, huic conftitutioni fubfcripfi.

1.1.1. ru
1.1.1. ru
1.1.1. ru

000 2

autem pertrauandis, & definiendis ita fibi (a) A noftrz fic apoſtolice auctoritatis vicem dedimus, ut quidquid in eis, iuſtiti* diâante, determinaverit, quafi in noſtra tpeientia definitum, deinceps firmum & indiffolubile teneatur. Multa vo. bis prpter hzc ſignificata dediftemus, niſi quod ea io hujus dilectiſſimi fratris noſtri Lanfranci, dt ejufdem fideliffimi vobis, ore poſuimus: ut ejus viva voce, de noſtr* dilectiſſionis atcâumplenius cognofcatis, & reliqua noſtrz legationis verba attentius audiat. Deus autens omnipotens det vobis queeunque fibi font placita velle & poſſe: ut ſic hic auâor fit (i) veſtri gubernaculi, ſic retributor in gloria ſempiterni gaudii.

XI. AD LANDULPHUM.

Reſpondet quod non aliter quam cum conſenſu uſons fuſ monachicam vitam ingredi fic votum commentis emittere poſſit.

A/rxaadrr 77. Landulfo i» Corfica.

N Otiſicati te morte tenus infirmatum eſſe, fic peccatorum tuorum recordatione fic terrore valde pavſauum, anxie quiffle monachugemitus cordis tui, quos depingere contendunt, fieri, & a tua uxore, minis fic terroribus eam occidendi, ad bſc licentiam extorſiſſe, fic fic te monachicam veſtem fine abbate fumpſiſſe, fic monaſterium petiſſe. Poilea vero cum ianuſ faûus elles: tuz uxoris reclamantibus ejulationibus, fic planâibus, turque famîliz diſperſion bus, utpote * pœnitens, deviâus, domutn remeafle fic poſt multos dies quorundam ſapientum conſilio ad jam diâz mulieris cubrie rednſle diceris. Nunc autem, fi tua uxore uti liceat, noſtrum requiris conſilium. Si ita denique eſt, ut tuus nuntius narrat non videtur nobis rationabiliter neque ſana mente id taûum. Quoniam cum orant homini ad monachicam vitam tendenti legaliter fic juſte fit peragendum tu contra leges minaciter fic violenter a tua uxore, pattim terrore mortis, partim tuz infirmitatis doloribus exanimatus, devia fecutus, nulla, ut dicitur, licentia accepta, teceſſiſti, fic monaſterium pctiſti. Non enim violentia, fed ex pari voluntate fic conſenſu, ficut D- lanſb patres dicunt, hrc fieri debent. Neque vir in monaſterio recipiendus eſt, niſi uxor illius femineum monaſterium elegerit, aut proteſta continentia, habitum cum ſellinatione mutaverit. Sanctus enim Baſilius epiſcopus de hac re taliter „ dicit: Si quis conjugatus vult conveni ad monaſterium, non eſt recipiendus, niſi prius a „ conjugc caſtimoniain profitente fuerit abſolutus. Nam ſi illa, illo vivente, alteri per incontinentiam nupſerit: procul dubio adultera „ erit: nec recipitur apud dominum ejulmodi „ viri converſio, quam ſequitur conjugalis icedc- „ ris proſtitutio. Tales igitur tunc ſine culpa relido fzculo ſequuntur Chriſtium, ſi habeant ex „ pari voluntate caſtitalis cœnitionem. Itaque, fili „ „ cariffime, perpende ſic vide: ſi fic canonicè a tua es ſolutus uxore, fic tua uxor ita pollicita eſt. fic tu fic illa adimplete bonum inceptum, fic votum veſtrum: aliter enim non debemus vobis necceſſitate ſpparationis impoſnere.

• 4' atpoli

• 41 Neque eir moſtiterioo elicere, „ i proſeſt.

debei

XII. AD GERVASIIUM REMENSEM Archiepiſcopum

Compatitur aiBião ſtatui eccleſiæ Remenſis; illatamque injuriam legitime vindicandam pollicetur.

Alexander fervit fervorum Dei, dilectiſſimo fratri Gervafio archiepiſcopo, /alitem & apoſtolicam benedictionem.

D ilectiſſionis tuſ litteras diligenter accepimus, fic gratanter amplectentes, intento mentis intuitu caritative perpeximus. Sed querelis fic dolibus plenâs cernentes, caritative compatimur, fic condolemus: tum quia eccleſia tua antiquitus inter eſteras occidentales, Deo propitio, nitore prudentis atque religionis reſplenduit, æſperapolliticam, cui Deo auctore licet indigni defervimus, fedem, magnificats emicuit; cum eadem, a prioribus patribus fic pradeceſſoribus noſtris non eiferepans, in ſinu itio te retinere, fic caritatis dulcedine fovere defiderat. Quz querciz, ctti inter damna eccleſiæ quz referunt, inter dolores fic gemitus cordis tui, quos depingere contendunt, faltem * pectoris tui fic fidelitatem, quam noſtrs Romans adhibes, fic unicam fic ſinceram dilectiſſionem, quam tuſ Remenſi fervas eccleſiæ, fatiſ urbane fic honelle monſtravcrunt; nos tamen utcumque arguunt, quia vindicem gladium manu apoſtolicæ pltionis in adverſarios tuos * jam porreximus: liquidera antiqui hoſtis invidia, antichriſtuſ in iniquitatis conceptionem fuorum vicerum egerens de ſentina, tantis eo ingruente Romanam eccleſiam per quinquennium; nunc callida tergivelatione, nunc hoſtili invaſioeopreſſit periculis, ot ioteſtina noſtrz ſpecialis eccleſiæ negotia vix poſſemus veatillare, nedum longinqua ad plenum extricare. Verum poſt longam tempeſtatem, fit crebras procellas, iereno, nube expulſa, Deo jubente, reddito, forenſibus jam occurrere valemus: quia, Deo propitio, unde ire debeamus viam videmus. Non tamen juſte, ut vclla diligentia novit, poteſt fieri, ut prius quis quoquam prxlato excommunicetur, quam miſſa ſynodica canonicè ad reſpondendum vocetur. Age modo debitum tenemes ordinem, fic adverſariis tuis vocatorias litteras dirigemus, fic tibi tuxque eccleſiæ juliitiam exequi procul dubio pollicemur. Quapropter, quii, ut ijunt, numquaru conlequimur vidotiam, niſi prius pixedat pugna: ut tuz, ficut amantitlinius ſponſus fic egregius patronus, eccleſiæ viriliter ſubvenias, fit Romanz per beatum Petrum, velut bonus filius, ſtrenue adjuvando obedias, fic vinez domini indefeſſus collaborator centenum frudum tempore meſſionis recipias: ad ſynodum, Deo annuente, qumtodecimo die poſt pioximum paſcha cum preſentiz tuz dilectione celebrandam, fanditatem E- uam venire defideramus, ac ſando conventui interfere apoſtolica auâoritate invitamus. Ad hac ſi dilectus filius noſſes Petrus ſanclx Romans eccleſiæ ſubdiaconus, fit noſter cancellarius, qudm pro reſponſis occleſiâlicis veſtras ad partes miſimus, per vos tranſierit: ita erga eum ie tua fraternitas habeat, ut, quemadmodum nos diligit, offendant. Quod autem citius apicibus tuis non reſpondimus, non nobis, fed tui legati utmiſdeputes ſeſtinationi.

XIII.

(a)

(b) noſtri.

XIII. AD EUNDEM.

Monet ut controversiam quae est inter clericos citre aeternum componat. Significat comitibus esse scriptum, ut ecclesiis istis satisfaciatur, vel ad iudicium futuram Roma comparcant.

Alexander episcopus servus servorum Dei, Gratia florentini archiepiscopo fratri carissimo, salutem. C. opofloham benedixim.

* Maxflet
A Asciri-
CO I

Sic faceret, quod advenimus, officium mentis integritate penemus. Nos cum filiis nostris individuis caritatis debet unire concordia, ut sicut patres in nomine, ita affici proberemur in opere. Ideoque degeramus, ut quos diversitas voluntatis ab alterutra dilectione facit esse divisos, eos ad concordiam redeuntis caritas faciat esse in gratia unitos. Litteras itaque (auditis vestra: lucipientes solita diligentia relegimus: in quibus continebatur controversia quae inter vos & clericos vestros M. fit A. vertitur; & damna, quae M. fle R. comites, ecclesiarum vestrarum atque canonicis inferunt. Unde ipse professus es, te ante legatos nostros aut fatisciendo corrigere, aut plenissime purgare. Quapropter dilectionem tuam intente hortamur, ut ante legatos nostros P. fandz Romanis ecclesiarum bibliothecarium, atque V. cardinalem presbyterum, si ipsi adesse potuerint, congregatis infragancistis, admisso etiam Laudunensi, cui infans negotium commiseramus, episcopo, ita equitatis lance terminetur, ut neutra pars de iniuria amplius cauletur. Illi tamen, quia ad beatissimi Petri sacratissimum corpus venerunt, in quo totius Christianitatis est singulare refugium, sibi fiant adeste praesidium, quo per nos non videamini moti ad iracundiam: quia si proximorum necessitatibus benigna mente compatimur, nostris procul dubio petitionibus clementem dominum repetimus. Ita ergo, frater beatissime, stude, quatenus dum ad synodum, ad quam pro adiutorio facis ecclesiam invitatus es, Deo auxiliante veneris, de his expeditis, solummodo ad ecclesiastici negotii iaces consilium, & ianctum tuz universalis matri ecclesiae, ut prudentissimus consiliator, & fortissimus propugnator, contra huiusmodi ultionis atque defensionis impensas auxilium. Comitibus autem illis, qui ecclesiam tuz advelantur; iterum feripimus, ut aut ante legatos nostros mala, quae ecclesiae tuz intulerunt, satisfaciens digne emendando corrigant, aut ad praestitam synodum omni posthabita occasione, ad respondendum de objectionibus veniant. Ubi si rebelles fuerint; quod iustum visum fuerit decernemus, & officium nostrum adimplere non omitemus. Praefatos autem legatos vestros benignitati iterum commendamus: quos tamen a fraternitate tua honeste tradari non dubitamus.

XIV. AD EUNDEM.

Monet iterum ut duorum clericorum Remensium causam terminet.

Alexander episcopus servus servorum Dei, Gratia florentini archiepiscopo, salutem. C. opofloham benedixim.

Miramur diligentiam tuam, dilectissime frater, auaritatem nostram ita pati pendere, ut ea, quae crebris orationibus nostris digne admo-

neris atque rogaris, minime videaris perficere. Si enim aliquis in tui auxilii favore confusus, a partibus nostris ad te veniendi fastidium arripere, & in confidentia tua deceptus nihil proficeret: credimus quod caritas tua non parum doleret. Ut enim de patientia nostra interim taceamus, qua fiducia beatissimum Petrum, cunctis regni, clavigerum, in tuis petitionibus vales invitare; cum jam per biennium ii, qui ejus patrocinium longis itineribus, gravibusque laboribus petierunt, fere nihil, nobis vice fus-infantibus, adhuc potuerunt impetrare? Cum enim in hac petra, in qua Christi ecclesia edificata est, singulare fit refugium tribulantibus constitutum, ut qui adeam confugiunt semper valeant invenire solatium: huiusmodi tempore nostro evacuari Romanorum ecclesiae privilegium, distimulando terre non possumus. Quapropter fraternitatem tuam his nostris affectibus diligenter admonemus, atque admonentes precipimus: ut ita te nunc in causa Manasse & Amalrici ecclesiarum tuz clericorum pium reddas, ita benignum exhibeas, quo ulterius aures nostras inde querelam non audiant: quatenus sicut in uno coepisti refectionem, ita infra executione perficias in utroque: quia non incipientibus, sed perseverantibus promittitur praemium. Si autem in hac re verba nostra tibi levia fuerint, amicitia inter nos durare non poterit.

XV. AD EUNDEM.

Blandinensis & alterius cenobii invafores, nisi rationi acquiescant, excommunicari jubet.

Alexander episcopus servus servorum Dei, Gratia florentini archiepiscopo, salutem. C. opofloham benedixim.

Licet Carnotensium causam contra preceptum lancti apostolici fides, & prout reatitudo tuz zelum, reprehensibiliter neglexisse proberis: tamen quia messis multa, & operarii pauci, ad definienda ecclesiastica negotia quae nobis deferuntur, prudentiam tuam nobis cooperatricem esse exposuimus. Pizemium itaque portitoris lacrimabiles querimonias audientes, compactionem ut oportuit exhibuimus. Deploravit enim fehonore proprii abbatis, altero limoniacae lubrogato, privatum: feque nullam inde iustitiam consequi potuisse. Litteras etiam Blandinensis cenobii nobis attulit, quod quidam Everelmus monasterium illud simomace invaserit, ipsiusque bona ejus monachis ad nihilum redegerit, vitamque suam adulteris variisque criminibus ultra humanam confectudinem polluerit. Admonemus itaque caritatem tuam, ut utrumque invaforem convenias. & si res ita est, hanc praesumptionem in partibus illis ulterius locis venerabilibus obesse non permittas. Quod si praefati invafores canonice rationi acquiescere coacti fuerint, & quibus debentur ipsa monasteria dimittere noluerint: nostra eos apostolica auaritate studeas cum omnibus fautoribus suis excommunicare.

XVL AD EUNDEM.

Condolet ueccflitatibus ecclefia Remeofis, eique auxilium pollicetur.

*at/r**»drf fervat ferveram Dti, Gervafie Xtaen-
flam diltgentiffiam mtbifr^all, a/ywr la Ckriffi
dileDiffime fratrt, Jalatem & appjMtcam benedi-
Hitna.*

Vlſis fraternitatis tue litteris, coepifcoporum quoque Uſorum, nec non & clericorum flebilibus auditis querelis: fenſibiliter intelleximus quam maximis cladibus & erumnis prætorſolitur Remenſis glorioſiſſima opprimatur eccleſia; quantoque tua religioſa dilectio immerito verſetur * incommodo. Quapropter vera aſſeâi compaffione, tum ex loci, cui immeriti præſidemus, follicita confideratione; tum etiam ex iu* prudentia: neceſſitudine, quam pio diligimus ſinceri cordis amore; gravi gemitu, detrimento tuæ condolemus eccleſiæ: nec non faſtidio tuo, cariffime procul dubio compatimur præcipue. Auxilii quoque dexteram, quam a noſtra tantopere poſtulaieſtu» diſti apoſtolica Cede, integro affcâu prompti fumus pro viribus noſtris, proque temporis qualitate, oecceſſitati ruat benigne *impendere*; atque apoſtolie* authoritatis clypeum omnibus Remenſis eccleſiæ adverſariis libenter opponere. Sed præ nuntii tui feſtinatione, qui te afferebat collegas Cjaâuram inſtantiffime inferre. Unde non medio nullo, modo poſſe relinquere, tu* caulæ habilitate utpote io momento temporum, minime tunc, abſentibus etiam noſtris fratribus cardinalibus, repenre valuiſus conſiliuro. Ipſi autem poſt paululum, tue legationis communicata ſupplicatione, & aptum ccnſilium invenire, ſt inventum una cum legato, quem a latere noſtro popoſciſti, auxiliante Deo, quam citius poterimus, curabimus partibus vſtris dirigere. Interim vero hanc noſtram reſponſionem ſuffraganeis tuis epifcopis, qui fimiliter noſtrum per litteras imploraverunt ſuffragium fue matri eccleſiæ Remenſi, intimare ne negligas: apoſtolie* fedis, nili morte fuerimus prxventi, certiffime prxſtolando legatum.

XVII. AD EUNDEM.

Hortatur ut incauſa abbatifx cLaudunenſi monaſterio inſuſte cja&z cognofcenda, Elinendo Laudunenſi epifcopo, juxta tenorem coinmiſſiois apoſtolie», conſilio aſſiſtat.

*Alexander epifcopat Jerviu ferveram Dei, cariffime
fratri Gervafio fGmenti archiepifcopo, ſalutem
dI apoſtolicam bntndillientm.*

Proclamatio delata eſt fanâ* apoſtolie* fedi, quod abbatilla Laudunenſis, ^monaſterii ſci-hect fanâi Joannis, ſine canonica audientia iudicio epifcopi fui, a regimine ſuo ejiciatur. Quod nimirum quia canonicis inſtitutionibus oranino videtur elle contrarium admoouimus conſiatnem noſtrum Elinaduin Lauduncnem epifcopum, ut hanc cauſam diligenter dlicutiat, atque canonicè diffiniat. Ita tamen, ut eadem abbatiffa, priuſquam diſcuſſio fiat, regimini ſuo, ſicut ſacri canones præcipiunt, reſtituatur. Invitamus igitur fraternitatem uam, ut manum ad-jutorii tui ad hzc exequenda ſibi tribuat; &, ut hoc negotium juxta tenorem litterarum noſtrarum, quas ſibi inſimus, determinetur, te adjutorem ſt cooperatorem adhibeas. Quod quidem

A felicitudinis ſtudium, etiamſi apoſtolatus noſtri litteris premooitus non *effet*, oporteret tarneo devotionem tuam impendere; ipſumque Lauduncnem epifcopum, quia parochianus tuus eſt, ad hoc peragendum incitare. Non dubitet igitur prudentia tua hunc laborem arripere, ſequè pro domo Iſrael murum opponere. Et quia omelutui eſt pacem diligere, ſicut jam te ſiepluſadmonuimus, iterum admonemus, ut pacem cum cariffimo noſtro duce Godefrido ſtudeas componere. Periculofuro eſt enim eccleſiam tuam tanto delictimine fatigari, ſt nobis importabile tot acculationibus pulſari.

XVIII. ad eundem.

Prohibet ne coſecret Joffelinum Sueſſionenſis epifcopum de ſimonta conviâum. Betuacensem epifcopum corrigi, & Ambianenſem, ob injuriam Corbejenû abbati illatam, ad ſatiſſaâionem adigi præcipit.

*Airx-tdrr epifcopitt fervat fervoram Dei, Gervtfie
venerabili Armer.» archiepifcep. Jielatem &
apoſtolicæ beadediæana.*

Ftern Cmooiacæ, que hæâenus vſtris io partibus quaſi timida ſerpere ſolebat, nunc caput accepimus extuliſſe, & gregi dominico, tam timore quam pudore remoto, graviffimam Cjaâuram inſtantiffime inferre. Unde non medio nullo, quippe qui nobis creditos

& Chriſti ſanguine redemptos quorundam pervertitate perire videamus. Quod totum fane archiepifcopis imputamus: nemo enim ſimoiacus emptionem iniret, ſi ſe conſecrandum fore deſperaret. Sed quia archiepifcopi ſine diferetiooe coſecrant, multi indifferite ad epifeopatus adſpirant. Verum cum tempus acceperimus, adjutore Deo, ſit de conſecratis de de conſecraforibus iuſſitias judicabimus. At vero audito tuo erga ſandam religionem bono ſtudio, non modice gaudemus, quem ſtrenuum cultorem ita in vinea domini operari audivimus, ut nulla Simonis propago in ea, quantum ad te attinet, radicare poſſit.

DEt quamquam admonitione non videaris egere; te tamen admonemus, atque præcipimus, ut Joffelinum Sueſſionenſis eccleſia non conſecres epifcopum, qui archidiaconatum ſimoniacè obtinuiſſe non contentus, epifeopari etiam pecunia contendit. Beluacensem autem epifcopum, quem res eccleſiaſticas & populum Dei atrociter diſperdetem audivimus, ſi verum eſt, jubemus ita virga ianâa auâoritatis *feriat*, ut ceteri, ſi qui iunt ſimiles ejus, exemplo corrigantur. Porro Ambianenſis epifeopus a nobis admonitus, ab injuria Corbejenſis abbati illata, non veritus noſtram auctoritatem, non modo non deſiſtit, veram etiam in dies eam multiplicat. Quare utrumque ad te ſt maturius convoces, eorum contentioni ſinem caſonice impoſiturus. Quod ſi per te nequiveris rem totam ad fedem apoſtolicam iempeſtivirus per epiftolam referas; ut apoſtolica auâoritate hxc contentio ſopita conquieſcat. Hæc agas, & aliis quoque eccleſiæ utilitatibus hortamur infervias: ut laboris tui dominum Jeſum quandoque habeas largiffimum retributorem, ſt noſtram erga te benevolentiam ſentias certiorẽ.

Cur monasterium Corbejenſe ab epiſcopo
exemerit.

*Alexander epiſcopus fervat fervorem Dei, fratri G-r-
Votio ſcietem tñ apoſtolicam benediſſionem.*

■pRivilegia coenobii Corbejenſis ab antecelTari-
X bus nolitis inſtituta antiquitus, noverit nos
tua dilectio confirmate. & ut in perpetuum ra-
ta ſint, auctoritate ſanctorum Petri ſit Pauli ro-
borate. Quod noſtræ ſanſtionis cdiſtum te quo-
ſque obſervare volumus, & per omnia obſervari
acias, pia ſollicitudine commonemus. Miramur
autem tuæ prudentis videri, piſſiſſa privilegia
diſſentiri ecclēſiſtico canoni; cum conſiet apud
te alias eſſe leges ecclēſiarum, quæ ſunt genera-
les; & alias eſſe eas, quæ ſpecialiter in privile-
giis, quibuſdam prærogantur ecclēſis ad immuni-
tatem, ne quorumlibet importunitate patiantur
inquietudines. Cauſam vero, quæ lumina & prin-
cipalis erat inter epiſcopum & abbatem, canoni-
ce in concilio diſcuſſam, ſcias nos penitus termi-
naſſe: eundemque epiſcopum nobis ſit ſancti Ro-
mans & apoſtolicæ fedis, cui Deo auctore piſſi-
demus, coram fratribus & cœpiſcopis noſtris ſa-
tisfecit in ſynodo: ipſumque pro inobedientia
ſua ſuſpenſum fuiſſe ab officio. Cætera autem,
de quibus abbas conqueritur, mandatus frater-
nitati tuæ ut audias; & ſecundum quod tibi ju-
ſtum videbitur, definias. Chrilma vero & ordi-
nationes ſi epiſcopus ſpiritu ſuperbis inflatus dare
noluerit, noſtra licentia præſtata monaſterio con-
cedas, & in omnibus negotiis auxilium tuæ pro-
teſtationis exhibeas.

XX. AD EUNDEM.

Privilegia monaſterio ſancti Dionyſii a prædeceſ-
ſoribus contra Panſienſem epiſcopum
conceſſa confirmat.

*Alexander fervet fervorem Dei, cariliſſimo fratri
Gervasio Remenſi archiepiſcopo, ſanctam
U apoſtolicam benediſſionem. D*

D Eotioni tuæ notum fieri volumus, quod ab-
bas monaſterii S. Dionyſii martyris apud no-
ſtram audientiam ſuper epiſcopo Pariſienſi ſententia
& ſecundo fuerit queſtus: videlicet quod ipſe con-
tra jus privilegiorum a ſanctis & apoſtolicis viris
ſalubriter eidem monaſterio multoties conceſſum,
contraque Francorum regum & epiſcoporum ipſius
patris conſultationes, ſubnperere, Ubique vendica-
re jam diſti monaſterii poteſtatem attentaverit.
Ad quæ nimirum dirimenda, ad ſedem apoſtoli-
cam utcumque venire invitavimus: ut ibi congre-
gatis ecclēſiarum iudicibus hujuſ cauſam litigii
canonice determinaremus. His igitur in ſando
concilio repræſentatis, poll longam diſcuſſionem,
poll varias utriuſque partis oppoſitiones, claruit
juſtitiam præſtato monaſterio favere nec tot aut
tentorum pontificum auctori, abſque horrendo a-
natemate, aliquem polle obviare. Unde conſilio
totius ſancti conventus, quæ ſandis prædeceſſo-
ribus noſtris ſanctæ ſunt inſtituta firmavimus at-
que corroboravimus. Rogando itaque fraternita-
tem tuam admonemus, quatenus, ſi invitatus fue-
ris ab abbate vel fratribus ejuſdem monaſterii,
chriſma & oleum & cetera quæ eis ex epiſcopali
officio videntur neceſſaria, tribuas, ac tuos luſ-
fraganeos tribuere præcipias.

XXI. AD ARCHIEPISCOPOS GALLIÆ.

Mandat ut Petre Damiano Oftienſi epiſcopo, le-
gato fedis apoſtolicæ, iri omnibus fidem
habeant, & debite obediant.

*Alexander epiſcopi / fervet fervorem Dei, Gervasio
Remenſi, Ricberie Senotteti, Bartholomeo Tero-
ntiſi, M..... Bitericeuſi, T... B rdigalenſi,
archiepiſcopis, ſanctam U apoſtolicam benediſſio-
nem.*

N On ignorat ſanctæ veſtra fraternitas, diēdiſ-
ſimi, quod ex auctoritate fedis apoſtolicæ,
cui nos indignos clementia divina præfecit, to-
tius univerſalis ecclēſiæ regendus ac diſponendus
nobis ſtatus incumbit. Quoniam igitur pluribus
ecclēſiarum negotiis occupati, ad vos ipſi venire
non poſſumus: talem vobis virum deſignare cura-
vimus, quo nimirum poſit nos major in Romana
ecclēſia auctoritas non habetur, Petrum videlicet
Damianum Oftienſem epiſcopum, qui nimirum
& noder eſt oculus, ſeapoſtolicæ fedis immobile
ſiamentum. Huic itaque vicem noſtram pleno
jure commiſimus; ut quidquid in illis partibus
Deo auxiliante, (latuerit, ita ratum teneatur ſe
firmum, ac ſi (pedali noſtri examinis fuerit len-
tentia promulgatum. Quispropter venerabilem ſan-
ctitatem veſtram fraterna charitate monemus, &
(inſuper apoſtolica vobis auctoritate præcipimus:
ut talem tantumque virum, tamquam noſtram
perſonam, digna ſeudeatis devotione ſeueipere,
ejuſque ſententias atque iudicia, propter beati Pe-
tri apoſtolorum principis reverentiam, humiliter
obedire. Quisquid enim fallu ſuperbis, quod ab-
ſit, inflatus, illius iudicio conſraditor vel adver-
ſator extiterit: uſque ad dignam ſiſſiſſationem,
noſtram vel Romanæ ecclēſiæ gratiam non habe-
bit. Quia vero, eum ad vos Girelmum miſimus,
adhuc adventum præſtati domini Petri nos impe-
trare poſſe nullatenus (peraremus: volumus ut ſi
quid apud vos Girelmus cœpit, ad domini Petri
magiſterium veniat, & per ejus manum, quid-
quid agendum eſt, fiat.

XXII. AD GERVASIUM remensem
archiepiſcopum ejuſdemque ſuſfraganeos.

Excommunicationis ſententiam in Reginaldum
monaſterii ſancti Medardi invaſorem a Petro
Damiani latam confirmat, camque executioni
mandari præcipit.

*Alexander epiſcopet fervet fervorem Dei, Gervasio
Remenſi archiepiſcopo cem ſeſ ſuſſraganeis, ſi e-
bedienn, ſaſietem & apoſtoheem benediſſionem.*

S i quod officii veſtri eſt exequereſmini, non ab-
batem, ſed maleficum Reginaldum, a Petro
Oftienſi epiſcopo, ſiſta vobis in conciliis juſtara-
tione, ut nobis relatum eſt, condemnatum, ab
ipſo ſancti Medardi, quod ſimoniace invaſit, coe-
nobio penitus eliminaretis. Quod ſi cauſa cupi-
ditatis, aut amore vel timore alicujus potentis
perſonæ, explere renuiſſis: hzc omnia Dei omni-
potentis timori præpoſuiſſis, ſe nullum diſperſis
monachis ſolatium regrediendi præbuiſſis. Qua-
propter ejuſdem Rainaldi malitia magis multipli-
catur & creſcit. Hzc vero idcirco mandare cura-
vimus, quia ex iſſdem diſperſis monachis quidam
ad nos venerunt ſlentes ſe ejulantes; alii litteras
direxerunt lamentabiles, juſtitiam ſancti Petri, no-
ſtram-

fttamque confolationem pro tali injuftitia requi
 Ienter. Unde fitpradiâi Perri veftramque noſtra
 aucloſitaie corroboramus fententiam; eundemque
 Ramaldum, & confenſaneor ejus, anathematiza
 mus: ipſumque ceroobtum, quamdiu in eo man
 ferit, interdicimus: & ut idem faciatis, vobis
 mandamus.

XXIII. AD GERVASIUM REMENSEM

De amoto Carnoiensis eccleſie fimoniaco inva
 iore, Gervafio fit regi gratias agit: Aure
 lianen(em eadem de caula amove
 ri petit.

*Alexander cpſcepm [erutu ferveram Dei,
 fretu (ilrx'tile Kemtnli archiepiſcp), &c/
 lutem t] epſtitlitem benediffionem.*

D Ebitar frateimati tu* grates rependimus,
 quod m ejcdione Hr.... a nobis damnari,
 quod Catnotenlem eccleſiam fimomace mvatorem
 re promptum kihciturque offenditi: quodque,
 ut al'e- ſignu» Ai idoneus eidem eccleſie cano
 nice iubftitueretur, cauſimo filio noſtro Philip
 pu Ftaiſcoium regi confilium dediti. Cui mmi
 tioni, iuilque cpumaiibus, ut dignas luper hoc
 grates rependas, prudentiam luam invitamus. No
 vetiam fraternitas tua, nos contiatrcm no
 ſtrum Senonenſem archiepiſcopum admonuiſſe,
 quatenus Aurelianenſis eccleſie* invatorem * noſtra
 apoſtolica auâoritate excommunicet. Claret cmm
 ipſum iimoniace episcopatum obtinere, & ad ob
 tegendam reatus ini improbitatem perjurium in
 Cabilonenſi lynodo incurriſſe; fuique fraudulentia
 conſratrem noſtrum Petrum Oftienſem epileo
 pum, a quo eadem fynodus celebrata eſt, deſe
 ptive. Super hrc et am, ad augmentum crimi
 num luotum, Inieras apoſtolatus noſtri, quibus
 »d hrc examinanda vocabamr, omnino refuta
 vit. Quapropter carieſtem tuam apoſtolica ſuſo
 i. tate admonemus, ut prſſato Senonenſi archie
 pikopo m damnatione Aurelianenſis invaloris,
 contempto timore & gratta omnium, te locum
 & adiutorem adhibeas.

H.d.c;

XXIV. AD GERVASIUM REMENSEM
 & ad Senonenſem. arc hiepiſcopos,
 eorumque luſfragancos.

Catſam divortii inter Radulfum comitem etuf.
 que uſoitm, unique dijudicandam committit.

*Alexander epiftopm jervat ferveram Dei,
 fratri Gervapo a>vixep:ſcpo, enrnily/^ve
 Jutfragarei i fait, necnon Senonenſ arroiſp/copo,
 faif^at Jaſtra&aneii, ſalutrm & ^peſiohiam hrr.e
 diſttoaem.*

M Uhei iſta, pr^lcntium Inieiaruni portatiix,
 apoſtolorum limma adiens, conqueſta eſt
 quod ei comes Radulfus omnia bona liaablu
 rit, eaque dimiſſa, cumme fornicationis fallaci
 ter objeſto, alleram ducere velit, quod quam fit
 divinis & humanis legibus contrarium, ftaterni
 fas vcftra perpendat. Quapropter Audeat religio
 veſta ipſum convenire. & fi cauſa talis eſt, ut
 iſta afferit, redditis propriis bonis, ut ipſa ab
 eodem recipiatur fatagite. Quod fi iple rationi
 acquieſcete tculaveiit, vos ſuper eum canonicum
 deliberate judrcmm: quod nos, kuenies lanflo
 rum patrum auâomatem, ubi fententiam ve
 ſtrain audieimus, confirmabimus.

XXV. AD GERVASIUM ARCHIEPISC.
 Remenſe m.

Ut corpus fanâi Menni ab eccleſia ſua indebite
 per Gatalaunentium epikopum translaturum ad
 propriam eccleſiam comminatione cenſurarum
 eccleſiaſticarum referatur.

*Alexander eptſapxt [trvtef ferveram Dti, Gervafie
 Remenſi eyiftgp» Itnjrttn deſeſſilimo, Jalxtm
 if apelloheam benediffiontm.*

Q Uoniam ad univerſalem fedem, cui divina
 providentia preſidemus, lacrymabths & in
 cariffima Baudita cccleſiz fanâi Menni quermomia eſt alla
 ta, tanâiſſimi Scilicet, ejus corporis abſentia de
 lolaia, domibus quoque & exteris omnibus bonis
 impie & fine more denudata. lacrymas nos &
 Romanam fundere cogit eccleſiam. Unde frater
 n.rati tu* rogando curavimus mandare, ut cor
 pus fanâitimi viri ab epifeopo Catalaunentium a
 propria fede deportatum, & quod lacrymabiius
 eſt, cruentis armatorum militum manibus velve
 in pattern prxdr diſeiffum, ad propria redire,
 remota omni excuſationis ſimulanone, facias. E
 vetlionem quoque domorum, & direptionem ce
 terorum bonorum, ſicut juſtum eſt, & officium
 magiſterii tui decet, ut emendare compellas, ex
 parte beatorum apoſtolorum Petri & Pauli præ
 ciendo mandamus. Qirod fi lententi* noſtr*,
 immo tuar jullx deliberationi, paire noluerit,
 virga magiſtratus tui ex auâoritate fanât Petri
 aidentidime feriat.

XXVI. AD UDONEM TREVERENESM,
 & 'I heodoncum Virdunenſem epifcopos.

Ut qui in morbo monachum fe futurum promi
 ſerat, & beneficia abdicaverat, fi deinde con
 valeſcens monachus fieri nolit, beneficia illi
 reſtituantur.

*Alexander epifcopel fervat [trvelram Dei, Vdoni
 Trevereſt, tJ Theoderice Virdalten/i, epi
 ſcptj, ſelatem perpeſteam.*

P Rxfentium lator Cofaldus prebyter ad limina l» p.
 apoſtolorum veniens, querelam apoſtolice fe-
 dt depofuit: beneficium & altaria qux per cano
 r. cam Virdunenſis eccleſie* obtinete iolebat, a
 quodam diacono Richerio nomine ſibi ablata e
 r. Dixit enim, quod quondam in infirmitate,
 fervore paſſionis oppreſſus, monachum fe facere
 proiniferit, non tamen ut monaſterio vel abbati
 fe tradiderit, vel promiſſionem ſcripſerit: fed con
 fitetur quod beneficium in manu adaocati eccle
 ſie* reſutaverit. At poſtquam convaluit, mona
 chum facere mox negavit. Dixit etiam, quod
 cum infirmus jaceret, prædiâus Richerius benefi
 cium fuum ab epifeopo Virdunenſi acquirere po
 tuiſſet, quia dixit eum monachum jam faâum
 eſſe. Cauſa differtur in Treverenem fynodum,
 in qua prxfatus Richerius» diaconus mala fide ac
 quifiſſe ac male tnuafte conviâus eſt. Quapro
 pter quia beati Benediâi, canonicaque, & prxei
 pue patris & prdeceſſoris noſtri fanâi Gregorii
 pap* conſtitutio, interdicit, ante unius anni pro
 bationem effici monachum. fi ita eſt, ui dixit,
 judicamus, & auâontaic apoſtolica prcipimus,
 ui diligencia vcftra atque clementia harum por
 utur, Cofaldus pirsbyter videlicet, beneficia &
 aharia teuput, habeat, & quiete retineat.

XXVII.

AIEX/NDRI PAPÆ IL IPISTOLÆ.

XXVH. AD CLERICOS NEAPOLITANOS.

Qpomodo gradua coofanguinitatis computandi fiat.

Alexender II. ckricit Ntnptlitunit.

DE parentèle gradibus tara famote quctionis apud illos frupulum nuper etiam tuter vos emerfille cognovimus . fuper qua nonnullos niciofos interpretes ac difputatores, contra ventatis regulam fanamque doâxioam dogmatiaare dolemus . Sedeatcs emm in cathedra peiblentte diôant jura que oefciunt, & docent illaque nultatenus didicerunt. Nam, ut fertur, ita generationes a duobus fratribus altrinfecus prodeutes enumerant , ut eorum invicem filios quartam , nepotes sextatn , pronepotes oâavam generationem effe perhibeant . Hoc itaque modo unumquemque generationis gradum qui unua procul dubio dicendus efi, dividunt, atque imperite nmerandam progeniem , defecere contendunt. Qui nimirum nequaquam in hujus faetoris tuâus pefililenter irrumperent, fi facre pabulum feripture vivacis ingenii faucibus ruminarent . Nam quod duorum fratrum, five nepotum , vel deinceps trinque delcendennum generationes, non diverte dici, fed eodem ac tub uno nomine debeant uniformiter appellari , teftatur liber Geneieos , cum dicit : Vixit Jofepb cx. annis, ftt vidit Ephraim filios ufque ad tertiam generationem. Filis quoque Machir, filii Manafie, nati funt in genibus Jofepb. Porro autem fi fic cognationes (opputari deberent, ut veftri difputatores autumant, dum Jofepb ex utroque filio, Ephraim ichcet & Manafie, nepotes haberet . nequaquam feriptura diceret, quia vidit filios Ephraim ufque ad tertiam, led ufque ad sextam generationem . Item beaui quoque Gregorius dum fuper Anglorum conjugii fcriberet , hcc fere verba depromptit . Quoddam lex in Romana republics praecepit , ut duoruin fratrum, vel foratum filius, vel filia, in conjugio copularentur . Sed omnino cogoofoenur cx hoc conjugio fobolem non poffe fucerefeere . Unde neceffe efi, ut jam tv. vel v. invicem generationes copulentur. In quibus nimirum verbis luce clarius patet, quia dum doâor infignis duorum fratrum foboles prohibet in matrimonio jungi, in quarta vero generatione permittit neophytos copulari . nequaquam , ut cultores perverfi dogmatis adftruunt, generatio quarta in duorum fratrum filiis valeat inveniri.

XXVIII. AD CONSTANTINUM Axetinum EPISCOPUM.

*Ut fxi eaaculim [tut ctnft^utntm , then delptn-
[ttetut, ttxertM , tum refitlnut ;*

SCripfifti quemdam ecdefic tus filium, concubinz (u« m quarta linea confanguineam , alenus ichcet deponfatam, pro conjugio duxiffe Juraverat enim eam, utafferis, m matrimonium prius ducere fponfus : iuravit etiam illam in fornicatione retinere inceiluofus. *lient tnfre* . Apofolica fulti auâoritate tibi iudicando confutuimus, fp&nfam proprio (ponfo concedi , illi videlicet qui nulla conlanguinitatis copula jungitur fibi . Quoniam mifericordius perjuni pema , quam pro vitandis culpis contrahit , indulgenda efi , quam pceaa perjurii cum perfeverantia criminis vel deliât. Tribus denique peccator ifte notatur cnmi
Cotud. Genertl. Tom. XIX.

Ambos, perjurio, adulterio, inceflu. Perjurio namque, quia quod obfervare légaliser non potuit , me iudicio parcorum vel iudicum, temere jurare prefumpfit. Adulterio quidem, quoniam alterius fpooam vivente (proximo concupivit & feduxit. tecellu, quia contra decreta patrum , vicinius quam liceat, permiccre fanguincm (anguini non veretur. Zrav *infra*. Nofti quid facri canones fuper hujufccmodi homine decreverunt . videlicet; fi laicus, ut non promoveatur ad clericum; fi clericus, ulterius non afeendat.

XXIX. AD AMALGÉRIUM CIVITATENSEM Episcopum

Dt fentttnhn prttbjltri t; prui?tertm tcatlit.

FRatri huic, quem perpetrati homicidii reatu ad iudicium canonice poemlentic fulcipiendum, ad apofotheam fedem miffi, noveris nos hujus ordinis pceuentiam mifericordic rcfpedti injunxiffe. Nam quia presbyter presbyterum occidit, quadruphciter , ixvi 11^a videheet annis, eum peemtere oportet : quatuordecim annos fibi miferkorditer indiximus, irrccuperabiliterdeficientes eum presbyteratu, &omni adminiftratione altaris- Quos quidem quatuordecim annos hoc ordine oblervabit. Tribus prioribus antus extra ecclcfiam, nifi ad extrema mortis, abtque communionc, A mente participatione, A pace fit . Sed a cena Domini foiummodu reconcilietur, ufque ad odavas peniecoftes. Hac pmfenti quadragrima quotidie j junet in pane & aqua diebus tribus hebdomade , ufque io palcha . Ab oâavis pentecoftes ufque in feftutn fanâi Michaelb , duobus diebus; demde tres. Poli tres annos, reddita fibi communionc ecclcfie & mente , inter idiotas fit ufque ad expletos feptem annos, eodem modo totum poenitenu tempus letvans. Et quia convenit cum effe fub regimine abbatis, mandamus tibi , ut mittas eum in aliquo monallerio , Ut ibi condigne prennent falvrtur ; & fi tibi vel abbati videtur fibi remittere , fi hunc obfofavff poenitentiam videris, poft tres annos beet

XXX. AD CLERUM WLTURNENSEM.

*Dt pamtentu e)m qui prerhierutu i> fc nrntn tr.
ruentem interfcitrtt.*

pOenitens prrfentium portitor ad nos veniens, p- retulit fe infitnâu diaboli quemdam presbyterum armatum fuper fe irruentem , iâtimqpe ferentem, occidiffe . Unde quia in canonibus habetur pro mterfeâioae armati presbyteri fimplicem paniteniam effe dandam, injunximus poenitentiam decem annorum : ita ut hinc ufque ad palcha jejundet iribus diebus per feptimanam 10 pane & aqua , A non utatur calciamentis neque lino. Ab oâava pentecofte» , ufque ad feftivitatem fandî Martini jejundet duobus diebus per feptimanam: & a feftivitate fanâi Marum ufque ad .natalem Domini , aut laciât carcerem jejunans quotidie in pane & aqua , aut eat exui & jejundet tribus diebus in pane & aqua . Ab oftava ephiphanic ufque ad quadragefimam jejundet duobus diebus . A quadragefima ufque in palcha jejundet tribus diebus, tn pane & aqua.- & hcc faciat ufque ad annos quinque. Ab mgreflu autem ecclcfie & communionc feptem annos abfttoeat

ALEXANDRI PA

XXXI. AD RUMOLDUM CONSTANTIENS. Episcopo p.

De abbate cuji» fervus furtis uoo iâu ab ipio percussus, poft fex mcnc* monuus eft.

Alexander Rumoldo Conflaulie* Ji epifcopo.

trop itte

INtelleximus in litteris tuis, quod earum lator, iacerdos videlicet & abbas, ita acerrime ftimulatus, fervientem uno furtis iâu in dorto percuderit: & fic percussus, ut per conjcâuram admittitur, (ex tamen menfibus Iranians, obierit. Unde hunc quart homicidii culpa notatum, fic fui gradus horrens incurriffe periculum, & dignita B tis perpendimus pertuliffe naufragium, in qua re, (alvo tui ordinis privilegio, quodammodo repentina lcvritas & ftatuiffc videtur prxjudicium, fic pixcipue diferetion» exceffiffc modum: quae nimitum clcmentiori nobis videtur moderamine temperanda. De qua videlicet habenda dilcrtione rt tua ftaiernnas hxfirat, Giegorianat au&oritatit teflimonium kgat. *Item*. Fraternitati rue mandamus, ut fatrem iftuin abbatix icftituat: fit fi jam annus poenitentix tranfaâus habetur, laterdotali (ibi officio reftituto, eum facris altaribus mmiftrare permittat.

XXXII. AD EUNDEM.

De eo qui fubdiaconatus ordine poftportto, diaconus fic presbyter eft ordinatus.

Sollicitudo dilectionis tux ftuduit confidere, ut tium ponitor iftarum litterarum, diaconus *illudo** & presbyteratus officium fit idoneus pagere: necne: cum ad id pirpropeto curlo, videlicet fine lubdiaconatus ordine, negligently potius quam iuperbia, cognoicatur adlcend fte. Undenosconfulendo caritati tux mandavimus, ut ab officio facerdotali eum prohibeas, donec proximo quatuor temporum jejunio lubdiaconatus minifterium fibi rite imponas, fic Gc deinceps ad majora officia eum redire concedas.

XXXIII. AD GUILLELMUM PETR.ACOR.i-
cenlem fic Durannum Tololanum epifeopos,
fic Hugoncm abbatem.

Prxcipibit modum poenitentix ab eo peragendz qui fraternx exdis nolens caufa fuerat.

Alexander epifcoput fervorum Dt», Guuielmo Peleagorlcenfi, Duranno Tslolenfi^ epifeopn; (J Hugoni abbati.

t i)R.xfentium portitor litterarum ad nos perven-
X mens, lacrymabilicer conteffus ert fe fraticidi
dii crimen incurriffe. Qui, beet tanti facinoris
efficiens caufa fuerit: tamen minime lua volun-
taie peiaâum intimavit. Cum enim fratrem fuum
inimicantem fibi paratis infidit cepiffet, fit ipfum
ut fecum itet percutione capuli entis coegnTet,
coniobrinus quidam fuus lecum pe-veniens, fine
confilio, fic prxmeditatione, fine voluntate etiam
ipfius, ut adfruit, eum inte-lecit. Cui licetcon-
dignam religio veftia injuuxent, fic laudabilem
poenitentiam: tamen cuca eum imlericordix vi-
cer* exh benies, jixcipimus, ut cum domum
redierit, medietatem tetius patrimonii lui, pro
fratris animaeque tux remedio pauperibus tribuat;
» alterius * quoque hcied.tatts ha- pottioucm ni-

Æ IL EPISTOLÆ.

9s4

, hilo minus pro eadem caufa diftribuens, nftutn
fruâum lus neceiTitan refervet. Et fic ordinatis
omnibus fuis, liber in monarterium ingrediatur,
& ibi per unum annum hujufmodi pccmrentia
maceretur. fcilicet ut a pentecorte ufque ad fan-
di Michaelis fertivitatem bis in unaquaque hebdo-
mada jejundet in pane fic aqua. Dehinc autem ui-
que ad quadrageumam tribus diebus jejundet fimi-
liter in pane fic aqua; fic ut a corpote fic fanguine
Domini ufque ad tres annos expletos abfti-
neat, nifi periculum mortis immineat. Quadra-
gefimam totam, prêter dies dominicos, fimiliter
jejundet: arma nullo modo in vita fua induat:
confugio ulque ad peraâam feptem annorum poe-
nitentiam non utatur: (exta fena, donec vixerit,
B jejundet. Hccomma ita illi conjunximus, ut rt
infirmittatem ejus lute minime ferre porte. providen-
tia veftra prxfenlerit, licentiam habeat mi-
ferendi, prout placuerit

XXXIV. AD OMNES EPISCOPOS HISPANIAE.

.., G

Quod Judxi fervari debeant, non occidi-

Alexander papa omnibus epifeopis Hfpama.

Placuit nobis fermo, quem nuper de vobis au-
divimus: quomodo tutati eltis Judzos qui in
ter vos habitant, ne interimerentur ab ill» qui
Contra Saracenos in Hifpaniam proficilcebantur
Illi quippe ftulta ignorantia, vel forte exea cupi-
ditate commoti, m eorum necem volebant frvi-
re, quos fortalle divina pietas ad falutem prxde-
ftinavit. Sic etiam beatus Gregorius quofdam qui
ad datus delendos exardefeebant, prohibuit, im-
pagere effe denuntians eos delere velle, qui Dei
mifericordia letvati funt; ut patria libertateque
amiffa, diuturna poenitentia, patrum prxjudicio,
in eftufione (anguinis falvatoris damnati, per ter-
rarum orbis plagas difperfi vivant. * Difpar
nimurum eft ludxorum fic Saracenorum caufa- In
illos enim, qui Chrttianos perlequuntur, & ex
utribus fic propriis fedibus pellunt, iufte pugna-
tur: hi vero ubique parati lunt (ervire. Quem-
dam etiam epifeopum ivnagogam eorum deltrue-
re volentem prohibuit.

XXXV. AD CLERUM ET POPULUM Lucensem

Miniftti & fervitores ecciefix abique ulla venalita-
te ab epifcopis ordinentur,

*Alexander epifcopu- fervus fervorum Uri, Lulen/is
ecclefiet clero & populo, falutem perpetuam.*

EX multis temporibus hoc deteftabile malum,
intra veftram ecclefiam inoleviffe cognovi-
mus, ut nulli umquam clerico, quamvis religio-
fo, quamvis fcienca fic moribus prxdito, eccle-
fiaticum beneficium concederetur, nifi ei, qui
profano pecuniz munere illud ertiere ftuduiffet:
fiebatque ecclefia fic res ejus ita venalis, vcluti
quidam terrena fic v.l.s merx a negotiatoribus
ad vendendum expolita. Quod malum, quam
neteftabile, quantum Deo lanâifque fit contra-
rium, fic (acri canones docent, & fere omnibus
manifeftum cxlliiit Chalcedonenfe namque con-
cilium unum ex principalibus, fimili pœna con-
demnat eos, qui ecclefiz beneficium interventu
pecuniz acquirunt, fic cos, qui facram manus
impofitionem, pet quam Spiritus fanâus confit
'm

ALBXANDRI PAPÆ II. EPISTOLÆ.

9i<

tur, mercari dignofcur ur. U^oo^qie enim auAo-A oblatione, A miffarum celebratione, inodis omnibut prohiueatur. Indecens enim eft, & peri* culoium, ut in coofccratione euchariftix morbo viâna epileptico cadat. Si vero Dei mifericordia convaluerit, quandoquidem non culpa, ftd infirmitas eft in caufa, cum facrificare jam non incidicimus.

tit, nummulaiioium effudit aes, precepti fu- au- Aoritate denuntians, & dicens: *heht fecert dement pitru mti demtm mgttietiteu*. Illud quoque in eodem fafto folicite coofidcrate, quod per totum textum fanAi evangeiu nulquam tepentur, Domitium tanta feventate, tam dillriâa Centura iuftitice, peccantes corripuiffe: cum non lolutu eloquio increpans, verum etiam Mo flagello de funiculis verberans, omnes eliminavit de templo: aperte demonftrans, quod tales negotiatores, non ficut cactri peccatores, Tint corripendi, fed a! templo Dei, id eft, a fanAa ecclefia longius funt projiciendi. Nam ficut per columbarum venditores illi denotantur, qui laeram manus impofitio* nem vendere conantur, fic per nummularios, ecclefiaftici beneficii venditores defignantur, qui domum Dei, teſte evangelio, fpclnncam latronum efficiunt. Quapropter ego Alexander fanâ* Roman* eccleſi*, & apoſtolicc fedis epifcopus, immo miofter indignus, tot & tanta mala in multis eccleſiis, & maxime in Lucenli cclclcia, ex iniqua concupifceotia fieri eonſpiciens, ne fan- guis iniquorum a diftricto iudice de manu no- Ara requiratur, illa extirpare, & penitus eradica- re decrevimus. Cooflituimus itaque, & prarlcnti decreto fitmwnet, ficut olim noſtri antecelfores fecide nolcuntur, ut nullus deinceps epifcoporum, beneficium ecclefie, quod quidam canonicam, «el *prehendas*, feu etiam ordines vocant, pro aliquo pretio vel munere clericis fudeat umquam con- ferte; (ed omnes minifiros, & krvitores eccle- fie, gratis, & abſque ulla venalitate in lanAec- clclcia ftudeant ordinare. Ncc eligant io domo Domini, qui majores facculos pccumx confe- ſani: fed eos, qui moribus, & difciplinâ, atque icieutia divites, pro officio iuo ipſam valeant luſteotare ecclefiam. Continuimus, de eodem modo firmamus, ut nullus cujulcunque gr.idus cle- ricus, pro eccleſi* beneficio aliquid audeat con- ferre, aut fabric* ecclcfiarum, vel *donariſe* eccle- ſiarum, feu etiam quod pauperibus fit rribuen- dum: quia telle feriptuta, qui aliquid male ac- cipit, ut quaſi bene difpcnſct, potius gravatur, quam juvatur. Quod fi aliquis divinotum prx- ceptorum, & animarum falutis immemor, prxfat- um beneficium ecclclfix, iniqua cupiditate du- Aus, vendere, vel emere temerarioaufu prrfump- ferit, ficut in Chalcedonenſi concilio definitum eſt, gradus fui periculo eum fubiacere decerni- mus: nec miniftrare poſſit eccleſiæ, quam pecu- nia venalem fieri concupivit; A inſuper terribili anathematis mucrone peſtoifus, nili reſipuerit, ab ecclefia Dei, quam lacGt, modis omnibus abſein- datur.

XXXVI. AD GEBONAR.DUM

Vtennenſem archiepifcopum.

De presbytero, qui cuduco morbo laborabat.

lw>lf K IN tuis litteris continebatur fic. Hic clericus «-» «t μ. X ordinem habet presbyterii; fed quia caduco morbo laborat, & ipſi iu pirſentiarum hoc agno- vitutrh* vimus, non auſi fuimus concedere fibi, ut offer- rec, vel miffam celebraret. Quia vero languor in culpa non eſt, fuper hac re auctoritatibus noſtræ decreto conſulendum deliberavimus. Conſulimus itaque, ut fi frequenter hoc morbo tangitur, ab

Concll. Gintrel. Tom. XIX.

XXXVII. AD VLTINENSIS

ecclclfix clericos.

Qpam inſoſuit poenitentiam Theoderico, qui filium nou ſponte occidit.

Diligentia veſtra noſcat huic * Theoderico, i,e p., > pro parricidio, videlicet morte filii lui, non .? * ſponte commiſſo, auAoritate beatiffimorum apo- ftolorum & cionum prenenttam nos ſeptennio * > «<: * compoſuiffe: in eodem * peraâ* pernitenſi* tempus connumerantes. Ita ut amodo uſque fan Ai Martini feſtum duobus jejUNET in hebdomada diebus, quarta ſern videlicet & iexta, in pane & aqua. A fandi Martini fellivitate uſque ad Domini nativitatem, continuum agat jejunium in pane & aqua, exceptis dominicis & quintis feriis, tnquibus quadageſimali cibo vcſcatur. Ab oAavis theophanic uſque ad quadageſimam, duobus in hebdomada jejUNET diebus, quarta & ſex- ta feria, in pane & aqua, exceptis feſtis princ- palibus, in quibus eleemoſyna ſe redimat. In qua- dragima vero tempore continuum agendum eſt jejunium in pane & aqua, exceptis dominicis. In quinta feria * tantum, vinum ei bibere & qua- dtageſimali uti cibo concedimus. Poll annum ve- **>» «shi- ro completum, io toto anno duobus diebus in ***** unaquaque hebdomada in pane & aqua jejUNET. In quadageſima tamen continuum agat jejunium in pane & aqua. Et in unoquoque anno uſque ad expletum pernitenſis tempus hujulmodi jeju- nium agendum eſt, & a carne ſe abſtineat. Per unum annum ecclefiam ei denegamus. Poſt in- greſſum eccleſi*, tribus annis eum a communio- ne (eparamus, niſi mortis fuerit timore prxveo- tus. Si quis autem epifcopus, vel rcligioſus præs- byter, cauſa pietatis aliquid ſibi relaxare voluc- rit: hoc ei apoſtolica auctoritate concedimus,

XXXVIII. AD EPISCOPOS,

clericos & iudices Itali*.

Quomodo computandi gradus conſaogunitatis.

A D fedem apoſtolicam perlata eſt goſtſio no- titer exorta de gradibus conſaogunitatis. quam quidam legum & canonum imperiti exci- tantes, eoldem propinquitatis gradus contra fa- ctos *canone**, A eccleſiaſticum morem, nume- rare nituntur: novo A inaudito errore affirman- tes, quod germani fratres, vel forores, inter lie ſint in ſecunda generatione; filii eorum vel filis, m quarta; nepotes vei neptes eorum io ſexta.

Talique modo progeniem computantes, & hujul- modi ſexto eam gradu terminantes, dicunt, deinceps viros ac mulieres inter ſe poſſe nuptialia jura contrahere. Et ad hujulmodi profanum errorem confirmandum, in argumentum affumunt ſculates leges, quas Juſtmianus imperator promulgavit de ſucceſſionibus confanguineorum. Quibus cooſiſi, oftendere molliuntur, fratres in ſecundo gradu eſſe *numeratos*, filios eorum la quarto, nepotes in ſexto. Sic feriem genealogi* terminantes, numerationem fanâorum patrui, & antiquam ecclclfix computationem ad nos uſ-

Ppp 2 que

que perdoftam, perverfa quadam calliditate di-
fturbare nitamur. Nos vero, Deo annuente ,
hanc quaefitioem dicere curavimus, in fynodo
habita in Lateraneafi confiftorio, convocatis ad
hoc opus epifeopis, & clericis, atque iudicibus
diverfarum provinciarum. Denique diu ventilatis
legibus, & facris canonibus, diffinitè invenimus,
ob aliam caufam, alteram legum fieri,
alteram canonum computationem. In legibus liqui-
dera ob nihil aliud ipfotum graduum mentio fa-
âa eft, nifi ut hereditas, vel fucceffio, ab uoa
ad alteram perfonam inter confanguineos defera-
tur. Io canonibus vero ob hoc progenies compu-
tatur, ut aperte monftretur, ufque ad quotam ge-
nerationem a confanguineorum fit nuptiis abfti-
nendum. Ibi preferibitur ut hereditas propinquis
modo legitimo conferatur: hic vero, ut rite &
canonice inter fideles nupti* celebrentur. In le-
gibus diftrictè non numerantur gradus, nifi uf-
que ad sextam: in canonibus autem ufque ad
leptimam diftinguuntur generationem. Hac igitur
de caufa, quia hereditates nequeunt deferri
nifi de una ad alteram perfonam: idcirco cu-
ravimus fecularis imperator in fingulis perfonis fin-
gulos prefigere gradus. Quia vero nupti* fine
duabus non valent fieri perfonis, ideo lacti cano-
nes duas in uno gradu conflituere perfonas. Utram-
que tamen computationem, fi attente, ac fubtiliter
perfpiciamur fuerit, idem fenfibile, & eandem
elle in eis fenrentiam, atque ad eundem termi-
num convenire mantefitiffimum erit. Iuftinianus
namque ufque ad quem gradum confanguinitas
ipfa perduret, in fuia legibus non definivit. Ca-
nones vero ultra leptimam, nullam numeravere
generationem. Sexto quippe gradu determinato,
in ipfis legibus fubintulit imperator. (Hæteus
offendit fufficiat, quemadmodum gradus cognati-
onis numerentur. Napique cx his palam eft
intelligere, quemadmodum ultiores quoque gra-
dus numerare debeamus. Generata quippe perfo-
na femper gradum adjicit.) Ecce in his brevibus
verbis aperte offenditur, tales gradus, quales ifti
computant, non tantuos ufque ad sextum, ve-
rum etiam ultra numerari debere: quippe cum
ultra lextum ultiores gradus numerandos effe
decernat. Ubi enim ultiores nominat gradus,
aperte indicat non fex tantummodo effe gradus,
fed fex finitis, adhuc alios numerandos. Nec mi-
rum, cum in præcedentibus ipfe firmaverit impe-
rator, decimo etiam gradu confanguineos fibi in-
ter fe poffe fuccedere. Cum enim decimum no-
minat, non effe tantummodo fex, luce clarius
confitetur. Hi ergo evigilent, & aciem mentis,
fi poffunt, intendant, quos hætenus iftiufmodi
pertulit error. Enimvero ubi fecundum lege* in-
ter agnatos, vel cognatos deferitur fucceffio, con-
fanguineos effe non dubium eft. Neque enim fibi
fuccederent, nifi inter fe parentela: vinculo tene-
rcruur. Succedunt autem inter fe, teffe Iuftinia-
no, in decimo gradu- confanguinei igitur fibi
fuat, qui fibi fuccedunt. Quid là in decimo gra-
du confanguinei fibi exiftunt, non effe terminata
confanguinitas, ut ifti fatentur, infexto tantum-
modo gradu. Quid igitur dicent? computatis nam-
que gradibus, ficut ifti numerant, aut finitur con-
fanguinitas in fexto gradu, aut non. Si finitur,
fallaces erunt leges, quibus ifti nuuntur, qua in
decimo gradu fibi fuccedere confanguineos iubent.
Quod fi non finitur confanguinitas in ifto fexto
gradu: falſidici erunt ipſi, qui ultra illum fextu-
rum gradum nolunt computare confanguinitatem.
Igitur aut leges erunt falſe, aut ifti, qui fic fi-
suunt generationem. Sed ut veridice leges, &

veraces fint canones, dicamus hoc quod veritiffi-
mum habet: fcilicet quod anno terminatur confanguini-
tas huiufmodi icxto gradu, led terminatur fecun-
dum canones in feptimo gradu. Utraque enim
computatio, ficut fuperius diximus: uno fine con-
eluditur. Namque duo gradus legatas unum gra-
dum canonicum confituntur. Fratres itaque, qui
fecundum faeculares leges dicuntur in fecundo gra-
du, iuxta canones numerantur in primo; filii
fratrum, qui illic numerantur in quarto, hic com-
putantur in fecundo; nepotes, qui in fexto ibi,
fic numerantur in tertio: fic deinceps qui mli-
gibus feribuntur io oâavo & decimo, in canoni-
bus definiuntur in quarto & quinto. Atque hoc
modo de reliquis fentiendum eft, ut qui fecun-
dum canones dicuntur fexto, vel feptimo, fecun-
dum leges accipiantur in duodecimo, vel quarto-
decimo. Hanc computationem intelligent pruden-
tiffimus papa Gregorius, dum quereretur, in
qua generatione conjungi fideles debeant, ipſe
iacularis leges in teftimonium adducens, Augu-
ftino Anglorum epifcopo fic reſcripfit: (Que-
dam terrena lex in Romana republic permittit,
ut five fratris & fotoris, five duorum fratrum
germanorum, feu duarum fororum filius fit filia
mifceatur. Sed experimento didicimus ex tali
conjugio fobolem non polle fuccrefcere. Unde
neceffe eft, ut jam in tertia, vel in quarta gene-
ratione copulatio fidelium licenter fibi conjungi
debeat. Nam a fecunda, quam prædiximus, om-
nino modo debet abſtineri. J Ecce hic aperte mon-
ſtrator, filios & filias fratrum in fecunda gene-
ratione numerari. Et, fi fratrum filii & filii nu-
merantur in fecunda: fieri non poteft, ut ipſi fra-
tres non lint in prima. Quod fi filios compu-
tantur in prima, filii eorum in fecunda. dubium
non eft, quin eorum nepotes fint in tertia, pro-
nepotes in quarta, & fic de reliquis ufque ad lepti-
mam. Sed funt quidam qui ex his Gregorii ver-
bis, quibus ait, ut in tertia, vel quarta gene-
ratione copulentur fideles, occafionem accipiunt il-
licita matrimonia contrahendi: dicentes fe hoc
juſte facere poffe, quod prudentiffimus doâor ſua
lententia diffinit. Iſti itaque qui le hoc vela-
meoto defendere nituntur, advertant in ejuſdem
patris lententia, hoc non generalitercunâis, fed
ſpecialiter Anglorum genti mandaffe. Nam poſt-
modum a Felice Mellame Sicilis præfulis requifi-
tus, an hoc, quod Auguſtino mandaverat, gene-
raliter cunctis eccleſiis tenendum effet, aperiffi-
me firmavit, non aliis hoc, quam illi gemiman-
daſſe: ne bonum quod ceperant, metuendo au-
fteriora, defererent. Sed & illis, poſtquam in-
ſide edent firma radice folidati, & univerſali ec-
cleſia, cenſuit femper effe tenendum, ut nullam
de propria confanguinitate, vel affinitate, infra
feptimam generationem aliquis fibi audeat con-
jugio copulare. Ecce apene monſtratum eſt. St ex
verbis ipſius legis, & auctoritate prudentiffimi pa-
pe Gregorii, quid de gradibus confanguinitati*
numerandis (entire debeamus. Quamvis alia quo-
que ratio pati modo ipſos reveneat adverſarios.
Nam fi, ui ipſi fatentur, in illo fexto gradu
confanguinitas finiretur: omnes perſonarum ra-
muiculos, qui ultra illum gradum in piftura ar-
boris continentur, velat fupetfluos oporteret de-
truncati. Sed quia omnes qui in prædiâs arbo-
ris piftura numerantur, ex una parentela conſi-
ſtunt y numquid fine diminutione confanguinita-
tis a fe poterunt leparari: veluti non fine datu-
no cujuſque perſonas valent a proprio corpore,
manus, brachia, & pedes truncari. Illa quoque
factorum præceptio canonum, quæ jubet a pro-
pria

pria abūnere coufaogu anate, quatndiu generatio recordatur, aut memoria retinetur, nec a prsdi-
da parentela difcrepat computatione. Nam uilem-
ptem gradibus, ft canonice dcufualiter numeren-
tur, omnia propinquitatum nomina continentur.
Ultra quos nec confanguioitax inuenitur, nec no-
mina graduum reperiuntur, nec fuccedtio poteft
amplius protogari, nec memoriter ab aliquo ge-
neratio recordari. Ne vero in hac confanguiniia-
e computatione, aliqua dehinc valeat ambigui-
tas remanere.* aliam, quam quidam faciunt, nu-
merationem, in hac etiam difputatione duximus
finiendam. Sunt enim quidam, qui non a fratri-
bus, fed a hilis eorum, id cil, patrulibus, rei
confobriois, genealogiam numerare incipiunt: do-
centes filios fratrum io prima generatione com-
putari debere, quia fratres, quafi quidam trun-
cus, ex quo csteri ramufculi oriuntur, exiftunt.
Sed nec ifta graduum computatio, fi bene intcle-
leāa fuerit, ab ea, quam fuperius expofuimus,
io fententia poterit efle diuerfa. Ifti eoim qui nu-
merandi initium fumunt a filiis fratrum, nonpro-
grediuntur ultra sextam generationem.* fed ficut
totius mundi fex ftates exiftunt, dc humans vi-
tis itidem fex.* Ita dc lo confanguinitate fex tan-
tummodo autumant computandas efle generatio-
nes: quibus finitis, uovsconjunctioisdicunt po-
te fieri initium, ut quafi fugientem revocare po-
fiof confanguinitatem. Hzc itaque computatio,
Jus incipit a fratrum filiis, denumerat ufque ad
externam generationem, tantumdem valet, quan-
tum ea quæ incipit a fratribus, dc computat uf-
que ad feptimam.. Nec ulla in fenfti exiftit di-
verfitas: quamvis in numero graduum varietas vi-
deatur. Ultima eoim generatio, fi initium nume-
randi fumat a fratribus, feptima inuenitur, fi a
filiis fratrum, repetitur frxta. Taliter igitur de-
terminatis gradibus confanguinitatis, apoftolica
vos auāoritate monemus, fratres, dtfilii, ut om-
nibus fic (eriem genealogis computandam efle
intimetis, quemadmodum fanfti patres numeran-
dam efle (anxerunt, dc antiquus mos lands dc
univerfalis ecclēfæ per longa tempora olim com-
putaffe moulhauri. Nam fi quis pervefta dc obli-
vifcāta monte a redo tramite apoftolicæ fedis de-
viare voluerit, dc aliter quam nos, in nuptiis ce-
lebrandis gradus parentels numerare contenderit:
primum pro fua temeritate. czlefti poēa pleāe-
tur; poftmodum vero gladio perpetui anathema-
tis fe noverit jugulandum. Date Roras, dc.

XXXIX. AD LANFRANCUM Cantuarienfcm archieilcopum.

Prædecefforum fuorum decreta confirmat, ut
monachis ecclēfias cathēdralis
obtinere liceat.

*dicMandr epifcopul fervus fervorum Dei, reveren-
dijfim» frjtr in Cbnflo L.enfrinto venerubih Can-
tuureufi grcbeipicepo, fululem IJ apofioheum be-
uededismtem.*

[A Cœpimns a quibufdam venientibus de par-
XJI tbns veftris ad limina fanāorum apo0o-
tum Petri dc Pauli, quod quidam clerici affocia-
to fibi terrens potctfati, laicorum videlicet, au-
xilio, diabolico Spiritu repleti, moluntur de ec-
clēfia fanāi Salvatoris in Drobernia quæ eft me-
tropolis totius Britannis, monachos expellere, dc
clericos inibi conftituere. Cui nefario operi mo-
litionis fuz, hoc adicere conantur, ut in omni

Alcde *cpifcopali* ordo monachorum extirpetur, qtrati
in eis non vigeat audaritas religionis.

Qua de re zelo Dei compulsi, feruunium de
privilegiis ecclēfiarum fieri prscopimus: dc venic
ad manus ftatutura prdecefforis noftri beats me-
moris Gregorii majoris, dcectefns Angtis: quo-
modo fcilicet praecepit Auguftioo gentis veftrs apo-
ftolo, ut ejuidem ordinis visos, cujus dc ipfe no-
fcitur efle, poneret io prslata lede metropolitans.
Cujus preceptioncs inter alia hzc fubnexa
„ (unt: Quia, inquit, tua fraternitas monafterii
„ regulis erudita, in ecclēfia Angtorum, qufno-
„ per auāore Deo ad fidem perduAa eft: hanc deo
„ bet converlationem inftitucro, quf in inluo
„ tatecentis ecclēfie fuit patribus noftis.* in qai-
B., bus nuliua eorum ex iis, quf poffidebant, ali-
„ quid fuum efle dicebat, fed erant illi omnia
„ communia: Quam communionis regulamordi-
„ ni monachorum permaxime congruere, nemo
qui dubitat. Hinc habetur epiftota Bonifacii, qui
quartus a beato Gregorio ecclēliz Romans, cui
auāore Deo prfidemus, prsfuit, quam Atelbcr-
to regi Anglorum, dc Laurentio prdeceffori re-
ftro mifit: in qua prsmiflis hujufmodi ocatura
anathematis ufus cti: „ Gloriole, inquit, fili,
„ quod ab apoftolica fede per coepifcopum no-
„ (trum Mellitum poftulaliis, libenti animo con-
„ cedimus; id eft, ut veftra benignitas in moo-
„ fterio Dorobernenfi civitate conftituto, quod
C., fanāus doāor * nofter Auguftinus beats me-
„ moris Gregorii difcpulus fanāi Salvatoris no-
„ mini confecravit, cui ad prsfens przeffe digno-
„ fcitur dilectiffimus frater nofter Laurentius, li-
„ center per omnia monachorum regulariter vi-
„ ventium habitationem ftatuat: apoftolica auāo-
„ ritate decernentes, ut ipfi veftrs falutis pre-
„ dicatores monacht, monachorum gregem aflo-
u cient, dc eorum vitam fanāitatnm moribus e-
„ xornent. Quis nofttradecreta fiquis fuccellorum
„ noftorum, regum, five epifeoporum, clerico-
„ rum, Gve lakorum irrita facere lentaverit, a
„ principe apoftolorum Petro, dc a cunāis fuc-
„ celloribus fuis, anathematis vinculo lubjaceat,
„ quoadufque quod temerario auu peregit, Deo
„ placita iatisfacōne poeniteat, dc hujus inquietu-
„ dms veftrs emendationem promittat. “ Unde
quia ratione diānte quieti ecclēfiarum utile efle
perpeximus, prsfens decretum prsnominatorum
patrum confirmamus, device apoftolorum fubeo-
dem anathemate eos confringimus, quicumque
huic obviare contenderint.

XL. AD ODRICUM ABBATEM Vindocnenfem.

Abbatis privilegium: *

*Alexander epifcopitt fervul fervorum Dei, dileUiffi.
wo fill» Odric» abbat Vindocsneryit mnafeell,
cuufiifque fuccellortbui ejut ibidem regulariter pro-
movendit, m perpetuum.*

O Mnitbts qui de jufto ac puro defiderio pro- g, peir
cedunt fuccurrere nos debere, ipfa apofto- Suoadi.
lica cenfurj monemur. Quanto enim quifque al-
tius effert oculos mentis ad divine fpeciem con-
temptationis: tanto nos ejus intentionem ftudio-
fius animare dc exaltare debemus; ut ad illum,
qui eft fruāus dc merces operum bonorum, po-
fit pervenire defiderium bonum. Confirmamus i-
gitur, atque per hujus noftri privilegii paginam
corroboramus, monafterium fandz Trinitatis a-
pud castrum Vindocinum Gtum * quod videlicet
Gau-

»71

ALEXANDRI PAPÆ II. EPISTOLÆ.

97i

Gaufredus Andegavenſis comes, & uxor ejus Agnes Pifaſienſis comitiſſa, fundaverunt, Si beato Petro in alodium & patrimonium cum ririverſis rebus ad eumdetp locum pertinentibus pia devotione obtulerunt . Hoc itaque monafterium ſtudio bone voluntatis fundatum, & juri beati Petri contriditum, juxta fundatorum intentionem, fit tuo religionis petitionem , cariffime filii Abba Odnce, ita apoſtolica auctoritate munimus: quatinus inter prime ſic apoſtoolicz fedis pontificem, dt Viodicinenſis monaſterij abbatem , nulla, cujufcumque dignitatib vel ordinis perſona fit, media, habeatur . Concedimus etiam omnibus hujus loſti abbatibus eccleſiam bratz Prifcz laudi Spiritus judicio decernentes , ut nulla deinceps ecckiaſtica ſcularive perſona praxdidam beatę Prifcz eccleſiam, feu eccleſixdignitatem, eis auerre prxfumat, Abbas Viodicinenſis, qui alodiarius beati Petri noicitur, ab epifeopo, vel a quolibet noſtro fedis vicario, ad concilium nullatenus vocetur . Hoc etiam prxfentis decreti auctoritate prohibemus, ut nulla, niſi folius papę perſona, poteſtatem aliquam aut dominationem in praxdido Viodicinenſi cenobio exercere audeat , vel pro aliquo bus rebus ejufdem loci abbatem five fratres follicitate contendat . Sed fi quis contra eos cauſari voluerit, Pape prxfentia requiratur ; cujus, monafterium ipſum, fit res ad monaſterium pertinentes, efte noſcuntur . Quod ſi legatus a noſtro vel noſtrorum fucefforum latere niſſus , ad partes Tranfalpinas deſcenderit , ſic praxdidum locum beati Petri placuerit viſitare : ibi caritative faſciapiatur, fit ei quz corpori erunt neceſſaria, juxta luci poſſibilitatem, miniſtreutur . lptę vero in eodem loco nihil diſponat , nihil corrigat, nec occasione legationis quicquam moleſtiꝝ loci habitatoribus inferat : ſed ſi quid agnoverit corrigendum , papę notificare licebit . Priterea (latuimus, ut deſundo abbate ipſius loco, fuecefſor et eligatur de eadem congregazione . * ſi tamen lando regimine dignus inveniatũr . Si apud eos dignus prxlacione inventus non fuerit , a Cluniaco, feu u Majori monaſtcno, uti undecumque melius poterunt, piocurent monachi patrem fibi fecundum Deum ehgrec . Elcdus autem, kd no , vel kd nioſtro fuceffores , ordinandus accedat : & a fede beau Petri apoſtoli cujus eff junſ , baculum ſit confeſſattonem accipiat . Si veto grave fucit cledo, pro ſua ordinatione ſtatim Romam venire : licennciam habeat, a quocumque voluerit catholicop epifeopo , abbati benedictionem fuicepieie . Quomodo tamen vel qualiter elcdio ipſa vel ordinatio fada extiterit : ſtudent monachi ejufdem loci, papę litteris intimare, ur ctut emendet, ſi opus fuerit emendandum ; aut ſi fuerit fecundum Deum, & Beneu.Ji regulam tada , bono ſtudio grateletur, & ſua auctoritate firmetur . Neque illud omittendum eſt, magiꝝ autem huic noſtro confirmationi adneſtendum , quod Theoderictu f'ndx Marix Carnotcnſir cekfix, epicoꝝus, m cujus dimeſi praxditus Viadicinenſis locus ſitus noicitur, Clementi papę epiftolam ſuam tranſmiſcrit, rogicus cum, quatenus hic locus, coſilio ejus ſit voluntate , beato Petro oblatuſ , tali per cum corroboraretur auctoritate : ut neque illi, neque fuecefſoribus ſuis hujus loci rebus vim vel calumniam inferre, five de his quicquam fuabnahere, vel pro qualicumque cauſa excommunicare, five interdicare , ſeu quamlibet poteſtatem aut dominationem in ipſo loco exercere liceict, vo) qualibet occaſione redonem loci vel frates moleſtare prfumeret . Quod benigne Clemens papa annuit, ſit ſua auctoritate

A firmavit Et nos nostra auctoritate dignum an-
nuere cenfemus : fit perpetuo anathemate prœdi-
di epifeopi damnamus iuccefforem hui prœpce-
tionibus refragantem, fic calumniam *inferre* lentan-
tem, donec refipifeat, fit Romane eccliefis faifci-
faciat . Omnia autem , quæ prœfamm monafte-
rium ufque hodie poffediffe noicitur , firma, in-
concuffa, eidem loco manere fine cuiusquam re-
hadsrione fancimus. Centum vero duodecim fo-
hJorum de moneta illius patris beato Petro per
unumquemque annum reddit volumus . Si cornea
Vindociœofis , vel quilibet de hominibus fuit ,
advenus prœdifti loci abbatem querelam habue-
rit : in curia abbatis, pro dignitate loci, querela
ipfa finiatur. Dimidia tamen fors forfadi, fecun-
Bdum constitutionem fundatorum ononafteiii, con-
donetur . Quicumque igitur contra huius noftræ
auctoritatis præceptionem fcienter fecerit, nifi fe
correxerit digna latifhdone , maledictione Dei
omnipotentis Paftris , & Filii , fic Spiritus fandi
damnetur, confundatur , pereat, in cuius honore
fic nomine locus ipfe contritus eft. Deinde in-
currat tram Dei genitricis , fic apofcoli Petri, fic
omnium fandorum, fic noftra auctoritate fit ex-
communicatus, ut numquam regnum Dei videat,
fed cum diabolo fiejuda traditore omibufque im-
piis fit damnatus, fit in tenebris maneat fic um-
bra mortis . Qui autem confervator huius noftræ
apofcolice confirmationis fic tuitionis extiterit .
ipfe benedicator omni benedictione , & partem
C habear in regno Dei, fic gaudeat tetitia fempit-
terna in illa luce fic claritate czlorum , ubi eft
omne bonum in ficcula fzculorum. Amen.

Scriptum per manus Ramerri feriniani fic notarii facri palatii in menle Maji, Indidione I. Datum Laterani per manus Petri fandz Romane ecclesie fubdiaconi atque cancellarii vice domni Annonis Colonienfis archiepifcopi, vtti. Idus Maii, anno H. domni Alexandri II. papz, ab incarnatione Domini **ml xlii. fndid. i.**

XLII. AD EUGUBINOS.

Privilegium ecclesie Petri Damiani.

D Akx.radrr episcopne fervat fervoram Dti, amtubett
Eagabiany citre & populo , fidtiibai Videlicet fert-
fh Petri, folutem & tpoliolicem btnefidlienem.

N On ignorat fanda veftra devotio , dile&iffir j,,,
mi fratres & filii, quia ecclefiam cariffimi -»p'el' '»J
fr.<-is & cooptipos noftri Petri Damiani , io bolo<l

beati Luca evangelific nomine confecialam, nos
in beati Petri apofolorum principis , noftraque
tutela ac defenfione fuefeepimus, falva reverentia,
& utilitate fande Romane ecclefie. eamque, ut
ad orationis & facrificii gratiam vigeat, ac illiba-
ta permaneat, ex apofolica fedi» auctoritate fir-
mamus . Quapropter quicumque prxdidum orato-
rium qualibet machinatione vel iludio deftruere,
E vel hoftiliter impugnare lentaverit , ab omnipo-
tenti Deo, ac beato Petro apofolo excommuni-
candum fe effe non ambigat: Et ufque ad farifa-
ndum congruam excludendum le a liminibus
fande ecclefie, prout dignum eft, perhorrefeat :
ficut dicit apofolus: *Si gait templum Dei viole-
nt , dtlperdet illum Dette .* Qui praefatum locum
fandorum pro Chrifti amore coluerit, & inteme-
ratum atque incolumem fervare ifuderit : ipfe quo-
que per interceffionem beati Petri, templum Chri-
fti fiat ; & beaadidooem fui redemptoris heredi-
tate poffideat.

XLII.

.wphaXLII. AD DIDONEM EPISCOPUM
 ®» < /i.

Jubet ut defittat ab inquietatione abbatis & monasterii Corbejenfis . Alioquo lupcndir ipfum ab officio, & excommunicat, doceat abbati co >am archiepifcopo Remenfi latifaciat.

*Alexander fervat fervorum Dei, Vvldoni Ambanen-
 fi epifeopo, Jalxtem & apofloheam benediOtonem.*

Miramur fraternitatem tuam, negledis ianflo-
 rum canonum auditoratibus, puftpofita quo
 que fande *apoftolice* /edis reverentia, injulle
 line ulla ratione, monafterium Gorbepjenle mquie
 tare, & abbatem a przdccctore noftro pi® me-
 mori® Leone ordinatum temeraria przlumpcione
 excommunicaffe . Altaria quoque juti ipfius mo-
 nafterii pertinentia , contra fandorum canonum
 inflituta, aliis, unde maxime indignamur, colla-
 te, dato ab cjuftodem monafterii abbate pretio non
 reddidifte . Ita videlicet, ut in his przddis om-
 nibus privilegia ab anaceftoribus noftris canoni-
 ca & apoftolica auditorate confirmata pro nihilo
 duceres, & fanâz univeitalli ecclefiz nullius obei-
 dient® reverentiam exbberes . Unde monemus ,
 fit apoftolica auditorate omnino prcipimus , ut
 ab iftiufmodi prefumptionibus manum retrahas ,
 fic injuriam przfato monafterio fic abbati ulteiui
 inferre non prefumas . Quod li huic nollr® ad-
 monitioni aurem debit® obedientiz non inclina-
 veris, fic fupra memoratum monafterium ulterius
 inquietare lentaveris: apoll/ica auditorate fanci-
 snus, ut idem, chrifma, fic ordinationes , fit cz-
 tera qiz a te folitus eft recipere , ab archiepif-
 copo Remenfi , vel a quolibet al o , quem libi
 opportunius providerit, deinceps lecipiat . Si au-
 tem fuperbia elatus , his noftris prxeeptombus
 obviaveris, fic fupradido monaftetio injuriam am-
 plius inferre przlumpleris . Icias ce omni cpiico-
 pali officio fic facerdotali privatum e/Te, donec tu
 inorem lupetbiz, debitam per humilitatem dirai
 leris, fic nobis fit fanâz apoftolice ledi per con-
 dignam obedientiam fatifacere ftudueris . Si au-
 tem, fecundum duritiam fic impenitens cor tuum,
 iram tibi apoftolice fedis , fperta hac noftra ad-
 monitione , thcfauzaveris : omnino libi facro-
 fandam communionem interdiximus, nili cumin
 periculo mortis fueris conftitutus ; donec ante prz-
 fentiam fiatris noftri Remenfis archiepifcopi, cu-
 jos iudicio omnem hanc caufam commilimus, fu-
 pradido abbati latifacias.

Fiblt:0lhX L 1 11. AD HUGONEM ABBATEM
 ®U«>C

Quod nemo (me apoftolico iudicio poteft excom-
 muna-e monachos Cluoiacenfes, nec
 interdicare.

*Alexander epifcopus fervat fervorum Dei , dileffif-
 fimo filio Hugont abbati monafterii, quod dicitur
 Clumacum, in honore beatorum apofolorum Petri
 & Pauli confecratum, in comitatu Matifconenfi
 filium, & per te cunil fuccelloribus fuit abb. Iti-
 but in perpetuum.*

GUm omnium fidelium pertitionibus fic necef-
 fualibus fubvenire debeat apoftolice carita-
 tis gratia: multo magis his eft impertienda
 beneficii clementia, quos fingulariter proprios, fic
 fic fppecialiic le gaudet filios habere fanda Ro-

Amana mater ecclefia, & iu® utilitatis gratia, fic
 przdcedntium patrum auditorate egregia. Quorum
 etiam defideris fic votis, eo plenius parere de-
 bet auditoras apoftolice fublimitaris : quo certius
 condant eos non nifi illa defiderare & expetere ,
 que funt ad honorem fanâe pietatis , & utili-
 tatem verz religionis . Et quotiens in fu® oecef-
 fitatis commodis noftrum affenlum, fic folitum
 apoftolic® auâoritatis lluduerunt humiliter requi-
 rere przfidium: ultro benignitatis intuitu nos
 convenit fubvenire, fic rite pro magna fecuritate
 folidare : ut cx hoc nobis potiffimum premium
 a conditore omnium Deo io fidereis arcibus con-
 cribatur . Et ideo quia poftulati a nobis, ut pre-
 fentem monafterium apoftolice auâoritatis ferie mu-
 niremus , fic omnia ejus perlinentia perenni jure
 ibidem inviolabiliter permanendo confirmaremus,
 fic abque omni jugo, feu ditione cujuicumque
 perfonz, conftabilire noftri privilegii pagina /lu-
 deremus: propterea tuis flexus precibus, per hu-
 jus noftræ auâoritatis privilegium ftatuentes decer-
 nimus, ut cunâa loca fic monafteria ad fupradi-
 dum Clumacum coenobium pertinentia, quz ab
 aliquibus fidclitiniis Chriftianis , regibus, c®ifco-
 pis, ducibus , ieu principibus, eidem loco funt
 conceffa , fic ab anaceftoribus tuis adqifita, Ber-
 nons videlicet, Odone, Eymardo, fic beat® re-
 cordationis S Majolo, fic bon® memori® OJilo-
 ne przdeceffore tuo, vel quzeumque ad eundem
 locum pertinere videntur, abque ullius contra-
 didione, cum magna fecuritate quietus debeas
 poffidere; fit per te univerfi fuccellores tui in per-
 petuum . Necnon fub divini iudicii promulgatio-
 ne, fic confirmatione, fic anathematis mterdid®
 ne, corroborantes decrevimus, ut nullus epifco-
 pus, feti quilibet facerdotum, in eodem veniat
 coenobio, pro aliqua ordinatione, five confecra-
 tione ecclefie, presbyterorum/ vel diaconorum ,
 miffarum celebratione, nifi ab abbate cjuftodem lo-
 ci invitatus fuerit, venire ad agendum prefumat
 Sed liceat monachis ipfius loci, cujuicumque vo-
 luerint ordinationis gradum fufeipere, ubicumque
 tibi, tuique fuccelloribus placuerit . Interdicimus
 autem fub fimili anathematis promulgatione, ut
 idem locus fub nullius cujuicumque epifeopi, vel
 facerdotis, deprimatur interdiciônis titulo, feu
 excommunicationis, vel anathematis vinculo . Non
 enim patitur fanâe fedis apoftolice auâoritas, ur
 ullius cujuicumque perfonz obligatione profem-
 datur a fe cuilibet conceffa liberalis libertas : ne-
 que ipfius loci fratres ubicumque pofiti, cu/ufcum-
 que epifeopi malediciônis vel excommunicationis
 vinculo teneantur adftriâi . Inhoneftum enim no-
 bis videtur, ut fine noftro iudicio aqubdam ana-
 thematizetur fanftz fedis apoftolice filius, veluti
 cujuicumque fubjedz ecclefie difcipulus . S» qua
 vero competens ratio adverfus eos quemquam mo-
 verit , fit hoc aliter determinari nequiverit : iudi-
 cium apoftolicum, quod nulli przjudicium prz-
 tendere patitur, fupra hoc patienter przfetoletur,
 humiliter requiratur . Decernimus etiam, fic
 illius , cujus vice , quamvis indigni fungimur ,
 auditorate faocimut: ut ifdem locus omnibus ad
 /e ob falutem confugientibus fit mfericordi® fi-
 nus, fit totius pietatis fic falutis portus . Obtineat
 in eo locum iuftus, nec repellatur pernitere vo-
 lens iniquus . Przbatur innocentibus cantas mu-
 tua fraternitatis, nec negetur oftenfis lpes /alu-
 tis, fic indulgentia pietatis . Et fi aliquis eundem
 locum expetierit inz humilitatis fic falutis gratia,
 ejus minime a venia fic optata mifericordia excluda-
 tur: fed oleo medicamenti falutaris fovendus be-
 nignocr colligatur: quia fit iuftum fic eft, ut io
 do-

domo pietatis de iusto prebeatur dilectio fanâ® fraternitatis, & ad veniam confugiendi peccatori non negetur medicamentum indulgenti* & (alutis. Sit autem omnibus ibi advenientibus causa salutis, hic, & in perpetuum, divine miseratlonis & pietatis refugium, & apofk. Jica benedictio nis dt abfohioms prafidium. Decernimus prrte rea & omnino confituimus, ut nredidi lociob-eunte abbate, non ibt aljus cujufcumque perforas violentia conftituatur ordinandus, fed ab ipfa congregatione loci, fecundum timorem Dei, & inftitubooem legislatoris Benediâi, pater qui fibi praefto debeat, eligatur; & ad eum ordinandum, quicumque illis placuerit, epifeopus advocetur. Qpafcumque vero terras nunc tenes, dt quas tu, ruique fuceffores acquirere potueritis, in perpetuum poffidendas concedimus vobis. Si quit autem temerario aufu, quod fieri non credimus, contra hujus noftrz apoftolica confirmâtionis fetetn vemie, aut agere tentaverit; (cut fe domini noftri Jefu Chrifti, & apoftolorum principia Petri, anathematis vinculo innodandum, & cum diabolo, ejulque atrociffimis pompis, atque cum Juda traditore Dorninr & Salvatoris noftri Jefu Chrifti, in eternum igoem concremandum, fimulque in voraginem, tartarcumque chaos denierfum cum impiis decidendum. Qui verq euflos & obfervator noftri pnvtkgrj erfilent, bene diâionis gratum, & vitam «ternam a domino confequatur, &c.

Aquis autem temerario aufu hujus noftra fanâio* nis privilegium infregerit, noverit fe apoftolica excommunicationis atque anathematis vinculo innodatum. At vero, qui pio intuitu cuftos & obfervator exttterit, perpetua benedictio nis abundantia repleatur. Data Lateranis xñ. Kal. Aprilis, per manus Petri clerici, fungentis vice Petri fande Romanas ecclefie cardinalis ac bibliothecarii, anno ab Incarnatione domini mxx. pontificatus vero domini Alexandri pape II. nono, Indiâ. vi 11.

XLV. AD ALTMANNUM PATAVIENSEM e+ μ «cy-p- En ico an m.

BPrivilegium ecclesia ab Altmanno ad regularem canonicorum vitam edificata.

Alexander ipfi-apui ftntai fervoram Dei, dr/râe fratri in Chrijio Altmanna Patav- epifeopa, <7 per tam ecclefia qaam in territorii ejndem civitatir in parta Oeni flaminis canflraxit, ff in honore fanlla Triwlatie ff pallionii damini naftri Jefu Chrifti, ff [anttaram Andrea apaftali, Pantaleonie martyrii, ff fanPti Ntcalai canfejlarit, conjeftavit, in perpttuam.

Onvenit apoftolico moderamini religiofis defidenis & petitionibus ea benignitate & pietatis (ludio condefcendcre, eficâumque praebere:

Cut dum fpiritalis auctoritas officii fui debitum peragit, dum pia fidelium ftatuta roborando venerabilibus locis prafidfam defenfionis impendit, hinc affedus fuperna fttxtibutionis lucretur inilium) quod m parando beneficio non minor fuir caritas quam poteftas. Hoc enim & bonorum ftudiis, fpe proficiendi, augmentum tribuit; & opus proprium, fiuâu profecâionis, Deo acceptabile reddit. Itaque, dilecâc frater, cariffima fanâi Petri filia Imperatrice Agnete femper Augufta indicante nobis, te in fufturbio civitatis tuejuxta pottum przdâi Ruminis Oeni ad communem & regularem canonicorum vitam, ecclefiam cdn-
afluxifle; & ut eam, juxta propofitum tur devotionisde conftitutionis, apoftolicis privilegiis fir-
Dmaternus, tum ipfa partes tuas referente, tum ipfo pro te fanâiffimo defideriopoftulante: ranto promptius utriufque voluntati annuendum efte indicavimus, quanto fit tua vota jufta efte certius intelliginjus, & illius defideria divino accenfafp-
ritu ubique prosperart cupimus. Concedentes igitur tibi Ct prefatz ecclefiz, hujus noftri apoftolici decreti privilegium, lancimus, & apoftolica auâoritate ftatuimus: ut clerici qui vel nunc in eadem ecclefia funt ordinati, fub communi femper vita, & clauftrah convettatione confidant. Ad quorum communem ufum confirmamus, & incommutabiliter tenenda decernimus, determinate quidem & ea qua pranominata Imperatrix Augufta pro remedio anima fua donavit.

Eaamtrat paffttanet tam ab Imperatrice, tam ab epifeopa, bate etcliffia denatat,

Hkc inquam omnia, & quacumque etiam in* nominata bona, eidem ecclefia vel nunc juftè collata funt, vel in poftenim Deodifponeote conferenda, co tenore & auâoritate ad communem ufum fratrum ibidctft Deo farnulamiam decernimus, & corroboramus: ut communem & regularem vitam ducentes, nihil de bonis ecclefie pne-
pofito & fingulart ufui vendicent. Ut hzc igitur noftra decreta, adjuvante, domino, nddique firma ilibjatiqne permaneant; apoftolica auâoritatecon-
flitutm t ut nullus rex, imperator, dux, comes,

Ex Wtvo
li
T., l.

XLIV. AD GEBEHARDUM Salzburgenfem archiepifcopum.

Concedit ut epifeopatum unum in fua parochia conftituat.

*Exsandrr epifcapxi ftrvni ftrvorum Dts, G Intr-
ito Saltlrrjtenfi ercbtpifcapa, faitqat fac.
ttffonbut l» perpetaxm.*

Quotiens es a nobis petuntur qua religioni conveniunt, prompta debemus conceffione annuere, & favoris noftri graiatuèc przbere fenfum.- quoniam ex confideretion» noftri officii cogimur ecclcfiarum utilitatibus etiam fi mini.
D me exigantur, folcite invigilare, & animarum faluti fokrti Audio providere. Quapropter, dilectiffime frater, quia poftulaili a nobis, quatenus apoftolica auâoritate concederemus tibi unum epifcopatum in tua parochia conftituere, quia ecclefia tua tam ample diffusa eft, quod per te folum non poffis eam in chrifmate, aliifque pluribus, quibus epifcopali officio indiget, decenter ac rationabiliter regere: piis precibus tuis inclinati, libenter annuimus, & ut etiam impleatur, fatagimus. Apoftolica igitur auâoritate, venerande frater, religioni tur concedimus, volumus, & fumamus, atque auâotsirate beati Petri apoftolorum principis, in quocumque loco tibi melius vifum fuerit, epifeopatum in tua parochia, con-
E fttrue, & ad procurandam falutetn animarum, adjutorem ubi tua confideratione ibi prapone. Ita tamen, ut epifeopatus ille, qpeiffia tua, tibi que vel tuis (uccelTonbus numquam fabtrahatur; & nullus ibi epifeopus quandoque, five per investituram, ut dici ailblet, vel quocumque pado inibi conftituatur, nifi qtiri» tu, vel tui fuceffores, prompta voluntate elegerint, ordinaverint, & confecraverint. Indignum enim atque deteftabile eft, ut hoc quod Audio pietatifa vobisqu®-
fitum, apoftolica auâoritate firmatum, ad detrimentum ecclefia tuz quolibet modo vertatur. Si

mes, episcoput, vel archiepiscopus, Cui aliqua perioaa ieculari» aut ecclesiastica, prxfatam ecclē* fiam ab eo ftatu & ordine» quem fuperius con* fismavimus, divellere, aut aliqua perturbatione impedire prxfumat; vel quicquam de rebus & bonis ecclesiæ; invadere, aut diminuerē, vel ab usu fructuum fubtrahere audeat. Si quis autem contra hujus noſtrę fanftionis decreta lemerario auſu venire tentaverit ufque ad dignat fatiſfactionem, anathematis laqueo le irretitum noverit. Qui vero hęc eadem fideli devotione obſervare curaverit, divine remunerationis gratiam & apoſtolice benedictionis hic de in futuro coſequatur abundantiam. Datum Rome v. Non. Martii, per manus Petri fanſtx Romanę ecclēfix preſby. cardinalis ac bibliothecarii. Anno xti. pontificis tus domini Alexandri II. Pape, Indictione xt.

FRAGMENTA QUÆDAM

EPISTOLARUM ALEXANDRI
PAPÆ II.

J=0 r>4 t.t.r.
El 14.4 ..c.

ntMCbitni.

ZMMUMaicator alium rxcvHmaairsrr tw poſſit.

Audivimus quod Henricus Ravennas diſtusa-chiepiscopos, niſus fit te excommunicare: quod, quia excommunicatus excommunicare non potuit, apoſtolica auctoritate te tuoſque abſolventes, mandamus exinde non curare.

G. C. laicribitur apud Gratianum Valeriano epifeopo Martyri.

Epifcepie & regi Dtfaatiarum,

Dt tpifctp. prtibjter. diacon. feminet* Mcipientibett,
O rtintnlibui.

Cn.it. AA. Si quis amodo epifeopus, preſbyter, diaconus, feminam acceperit, vel acceptam retinuerit, pro* prio gradu decidat, ufque ad fatiſfactionem, nec in choro pfallentium maneat, nec aliquam por- tione de rebus eccleſiaſticis habeat.

hfdme.

Dt euffritate Mainardi tpifctpi, & Jtatmu
artbittpicopi.

ifuptmr Notificamus, omnia capitula, quę per confratres noſtros venerabiles, Mainardum ſcilicet colateralē episcopum noſtrum, Ac Joannam archiprxfulem noſtrum, inSpalxto aliique civitatibus funt ſtatuta, eadem in Romana lyoodo feriatim ea referente, a beatax memorix prxdeceſſore no-Aro Nicolao, apoſtolica auctoritate roborata, Ac ſub anathematis interpoſitione-roborata.

Definite Gradenſi patriarcha.

Dt prtſbjt. diacon. ſubdite. toſie ntn viventibas.

Erubefcant impii, At aperte nos intelligent ju- dicio fanſti Spiritus eos qui in tribus ſacris gra- dibus, preſbyteratu ſcilicet, diaconatu, Ac ſubdia- copatu poſiti, mulierculas non abjecerunt, At ca* ſte non vixerunt, excludere ab eorundem gra- dū dignitate. De tjaameſſtis loquimur: ſecre- torum autem cognitor Ac judex Deus eſt.

Canal. General. Tom. XIX.

Clere Mtdielptntnfi.

Dt fimoniteit, & preibyt. diMtn. /abditet*. ywi
femimt abutuntur.

Noveritis nos in ſynodo noſtra Romana epif- copis omnibus, & religioſis fratribus adjudicanti- bus, decreviſſe, a fimoniaciſ & fornicatoribus of- ficiū celebrari non debere, qec aliquem Chii- ſtianum id ab iis audire. Populum itaque a fimoni- aciſ, & ab hiſ quos feminis abuti cognofcit, officiū audire interdicit, ſic iacerdotes gihilo minus a tam nefaria prxfumptione repellite. Si quis vero ſacerdotum, diaconorum, vel ſubdia- conorum, officiū contumaciter deferens, femi- nam ſibi potius eligit, ſicut ſponte ob fornicatio- nem dimittit officiū, ita ob prxvaricationem di- mittere cogatur & invitus benefickim.

Ptpule MtditUntpfi

Dt prtſbytris ſimuntacu, & ftrnicattribution.

Sciat nobilitas veſtra nos in Romana ſynodo c... iM. conſilio totius fanſti conventus decreviſſe, ut a preſbytero fimonraco, ſeu concubinam habente, Miſſa a nullo fidelium nud'atur. Eos etiam, qui ut fornicari liceat divinum officiū derelinquant, ſit ab eo recedentes, diabolo Ac ejus operibus fer- viunt, ſicut ſe jaſtiſſime ab officiū alienos faciunt, ua bcixficio eccleſiarum privatos adjudicamus.

Ex regiftn ejufdem.

De tpifcepe ſintniaeo dſi ftnurtort.

Lancium Micernium episcopum ab epifeopo depolui, quia-accuſatus eſt & conviſtus de forni- catione, At fimoniaca episcopatus adeptione, la- cror.unque ordinum venditione

Jcttli»* arcinſlacAM

Dt tt fni epifctpMnn. per finenum (J btntitidium
MtUfflit

Litteris ad fedem apoſtolicam allatis computui- mus, te contempto fanſtorum patrum anathema- te, archidiaconatum non modo pecunia, verum etiam homicidio acquiſiſſe: Ac nunc tanta (cele- ris contagione maculikim, Sueffioocnicm epifeo- patum per dceſſibile fimoniaeꝝ hꝛexis commer- cium compar.ſſe. Unde apoſtolica auctoritate tibi interdiciamus, ut ordinationem inſeipere non ptx- ſumas, donec ante nos, vel legatum noſtrum, purificare te ſuper hac infamia ftudeas.

Ex regifre tjuſdtnt.

E Dt eptſtepis duabur dtpeſſitis.

Emolfus Santonenſis in Francia, Ac Landus Nucerinus in Italia, epifcopi, multis certilquecri- minibus accuſati; alter quod eccleſiarum eccleſia- ſticorum ordinum confecrationem fimoniace Ac interveniente pecunia fecerit; alier quod officiū ab apoſtolico ſibi interdiftum prxfumpſerit, con- viât: funt iynodali judicio depofiti.

Clem Mediolanensi.

De archiepiscopo fiseoaxon.

Archiepiscopus vestrum fimoniacum fuisse nulus vestrum ignorat: quia dum abbatias & otdt-oes vendit, hoc etiam ipse propalat.

t Ex loco mcerfo.

Quot Mtifat in dit facerdatt celebrare IsCtat.

!>»-c. Sufficient facerdoti Miflam unira in die celebra-
mteof.-* ro' Su*. Chriftus ferael paffuseft, & totum mun-
ch. *** dum redemit. Non modica res eft, unam Mil-B
fam facere: & valde felix eft, qui unam digne
celebrare poteft. Quidam tamen pro defundis u-
nun faciunt, & alteram de die, ū necesse fir.
Natu quicumque pro peconis, aut adulationibus
faccularium, una die pratlumunt plures facere mif-
fas, non exittmo evadere condemnationem.

Philippe regi Francorum.

£*«d Romana fedis decreta tanquant repul' cano,
nscxt admittenda faut.

!>»ti c i». Ignorant raiferi quoj hujus lande fedis decre-
ta, ita pia fide a filiis matris ecclefie accipienda
fint, & veneranda, ut tanquam tegula canonum C
ab eisdem abique ullo ferupulo admittantur.

Cirre ô" populo Florentino.

i
Monachi intra clauflra morentur, ff a prmhalione
abftineant, aaa mhufiront.

(«0 p. , < Juxta ChalcedonenGs tenorem optimi conci-
E mOD>chis, quamvis religiofis, ad-normam
i. nt Chile, fanâi Benediâi, intra clauflrum morari pnreipi-
mus: vicos, caftella, civitates peragrarare prohibe-
mus: nifi forte quis de fuas anime falute fellici-
tus, ut eorum habitum atfumat, eos intra dau-
flrum conuiliere voluerit.

Mangifo Veneter. fi epifeopo.

*Nullis eleemofynis redimi pofft, quin conjanguinei
Jeparentur.*

i>>op. Hujus viri caufam, fuper qua apoftolicam ie-
dem conclufiifti, retraçantes, fi quo modo mife-
ncorditer coojunâam fibi illicite conlanguineam
retinere potTct, & orationibus, jejuniis, ac here-
ditatis & eleemofynarum fc largitione redimere:
nullam auâoritatem competimus, qua fibi cune-
deremus.

Berengario Batiletnti epifeopo.

De poenitentia tixi, far fillam patroi corruperat.

t'»p>c.- Ifte permitens venit ad nos, eonfeftulque eft,
fe fillam patroi fui corruptiŌe; cui quatuordecim
annorum poenitentiam injunximus, ut jejUNET qui-
dem tribus quadageſimis. In quadageſima poſt
pentecosten, duobus diebus in pane & aqua in
feptimana.- & in adventu, tribus: fit in majori
quadageſima, tribus: & abftineat fe ab mgreſtu
ecclefut, & a communione, duobus annis.

Gtalleimo dt * Montroltn.

*Nifi coram ecclesia confongaintae probata, uxorem
dimittro an licet.*

Multorum relatione cognovimus, te propriam, rep, c.,
velle abjicere uxorem, & adherere alteri, pre- l<» , »>
tendcitem confanguioitatif occafionem. Unde a* «-.. "fio, "-.
poſtolica auâoritare interdicens mandamus tibi,
ut banc quam nunc habes uxorem, nullatenus
prſumas dimittere, vel aliam ducere, donec e-
piſcopomm religioſorum concilium caufam iſtam
examinaverit.

Wifredo Conflantr« epifeopo.

*De mifericordia impendenda bis, qui homicidia fu-
pervenientes, nec voluntate, nec aiiione
perpetraverint.*

Dicebant fe latores praefentium homicidio illi, l>» op io. l' *
pro quo poenitentia illis injunâa eft, penitus non
mterfuit, fed prcliantibus ſolummodo cafu lu-
perveniffe. Quod fi ita eft; quandoquidem nec
in caufa homicidii, nec in culpa fuerint, mife-
ricordia fuper eos mori, exilium eis apofolica
audoritate remiffimus.

Landulfo dT Arialdo clericis.

*Non Ua effe ſndalgtndum perjurus, ut perjurandi
detur occaſio.*

Pofumus in perjurio aliquo crimine lapſis ini- ira p. u .
fericordix manum porrigere, fed non debemus ♦
ad tuturx perditionis exemplum licentiam dare.

Bertngario Narbone* fi Vnecomiti.

Non effe occidendos Judxos.

Noverit prudentia veſtra nobis placuitTe, quod lw P. >» 5
Judxos, qui fub veſtra poteſtate habitant, tutati **r
effts ne occiderentur. Non enim gaudet Deus ef-
tulione fanguinis, neque laetatur m perditione
malorum.

VVifredo Narbomenſi archiepifeopo.

De eodem.

Noverit prudentia veſtra, quod omnes leges lre p (J .
tam eccleGaſticx, quam fxculares, effuſionem
humani fanguinis prohibent.

Ex loco incerto.

*Confeeretur qui tieflus eft ah ecclesia, éX eft illero
dignior, licet filius jacerdotis.*

E

Apofolica audoritate praecipimus vobis, ut // Dift., c»K
eum, qui ab eccleGa eleâus eft, altero dignio- **
rem eſte, canonicamque ejus eledionem proba-
veritis, tuiti noſtra auâoritare confecretis. Nam
pro eo quod filius facerdotis dicitur: fi carters
virtutes in eum convenient, non rejicimus: fed
luffrigantibus meritis connivendo, eum recipi-
mus.

Ex

Ex loco incerto.

J. E* loco incerto.

I. *Fratrem.* -/ fororem nxoris ffulvoce tantum did cognalot.

Htfl ranenlctud,cafum .IU: comprth-Je-

rit laicui excommunicetur.

Quod autem frater, fororve uxoris tux cognati tui dicuntur, quivocationu jure fit, & necetitate vulgaris appellationis potius, quam ulla caufa cognationis. Uxor enim fratris, iratnffia potius, quam cognata vocatur. Mariti frater levir dicitur. Duorum autem fratrum uxores vocantur janitrices, quafizeandem januam tenentes, vel per eandem jarium intrans. Viri (oror Glos appellatur. Sororis autem vir non habet nomen fpecialc, non uxoris frater.

S> quis deinceps priorum, aut cujuscumque dignitatis, vel cuiuscumque ordinis laicorum, epifcopum comprehendit, percuffit, aut aliqua vi a propria lede expulerit, nifi forte judicatum canonice; sudores, & cooperatores tanti celestis anathematizentur, ut bona eorum ecclefiz ipfius juri perpetuo tradamur. Si vero in presbyterum, vel in quemcumque inferiorum graduum clericum hac eadem prafumpferit, canonice poenitentiz, atque depofitioni fubjacebit. Si contumax fuerit, excommunicetur.

63. AD EPISTOLAS ALEXANDRI II.

APPENDIX.

IN SEQUENTEM EPISTOLAM COLLECTORIS

ADMONITIO.

Quomodo rija, ut arbitror, primut profero epife lam inter Alexandrine bac xne perfuafuira-
tut dedi, food in M. S. codice Luctufi, ex quod lom accepi, ftatim fadbatur epifola ejufdem Alexandri, Inter Labbeanat ed XXXV111. Codex vere ille eodem est Bunfiardi colletto cum addittonibuc anonjmi, exhibitue fcriptura formam, JV* meante XII. foculo erat familiar.

Fraternitatis tu iludioiz fagacitati frater amande quia debeo, refero grates; quoniam que fifti que debuili, jucundam me reddidifti. Unde placide ad inquifta relpondeo. Sedem apoftolicam contulere dccrevifti, fi mulier copula nuptiali exnanco viro juhâa cognationi ejus pertineat; fi eo defundo cognatio maneat eadem, vel fi ab alio viro cognationis vocabula diffolvantur; vel fi iufcepte totales poffint legitime ad prioris viri cognationem rranfite copulam. Eft enim verbum Domini validum & forte, eft durable, eft pnfervabile, & immutabile, non momentaneum, non tranfitoriom, ait autem per fe ipfa veritas, que Deus eft, & verbum Det. *Callem t terra trenfibxnt, verbo entem meo nentranflem.* Antequam Deus in carne mtr homines appareret, eq'rifiptrante, dixit ei Adam * *Quamobrem relimptet bemo patrem fuum, & matrem, & edicartbit uxori fua & erunt duo in carne una,* cui non contradixit Dominus.

Deinde cum veritas oriretur de terra, in terra & vifibihs tn humanitate apparuit, interrogatum eft, fi licitum effiet homini uxorem relinquere. Quod perhibens vetuit fieri, przfertim fi fornicatio fois excluderet copulam maritalem; unde protulit flatim in medium eandem ipfam fententiam, quam ante fzcula manens cum Patre, Verbum inlpiraverat in Adam, ipfe confirmans, quod ipfe primus protulit homo. *Quamobrem rehijutt bomo patrem fuum, & matrem, & odbarebit uxori Ju.e, & erunt duo m came una.*

Si una caro fiunt, quomodo potell aliquis eorum propinquus uni pertinere, nifi pertineat alteri, quod minime fieri poffe credendum eft; nam uno detundo m fuperllite affinitas non deletur, nec alia copula conjugalif affinitatem prioris copulz folvere valet. Sed neque alius conjundionis Conal. General. Torn. XIX.

Cfoboles placet ad ipfius affinitatis prlorum liquidem tranfire confouium, pro eo quod verbum Domini validum eft, & forte, & ut inquiens dixit Propheta, verlaw Domuu ftabit in aternum; /7 ai. ai Propheta, *neoniam ipfe dixit, & fatta ent, ipjt mandavit & creata Junt, ftatmt ea in afrinum, & in fa-ulum (acult, praeceptum p>fult, & ■» prateribit.* Nam per verbum luum, atque ptzceptum efficere duo carnem unam, id eft malculum, etfceminam, qui innumeram multitudinem fexiss utriusque non dcllinr ferum facere unum, ficut per (e veritas dix<1, *Non roga pro bit tone, jed pro tra, crcdluri funt per vtrbxm tomtit n me, ut unum flint, flent tu pater, me, B" <7. ■ te, ut dī ipfi tn nobn unum flint.* Si quis facrilego, ft temerario aufu in defundo qd propinquitatem, vel fub altero affinitatis vocabula diilipare, & lufceptas luboles alterius copulz credens legitime lociari prop nquitati prioris, hic negat Dei verbum validum effe, vel fune.

Er quia tam facile, st tam velociter quzrit diilolvere, h>c non credit, verbum Dvmini manere in «ternum. Confice..... ex quatuor locis a le diillantibus magna intercapedine, & confcâa, & conglutinata finge cujuscumque figure vel immenfitatis volueris corpus. Numquid erit humanum ingenium, quod ipfas quatuor partes ab invicem valeat fegregare, ut unaquzque poffit agnofci, ficut a quatuor avis duo conficiuntur io unum, & de duobus fir concretio uEna? An fimiltudtnem de quatuor elementis unde homo concretus eft poteft colligere; fi eorum unaquzque fpreies, quoniam in multas divifiones partita eft, diferetas inter fe conferas paries aliquas. Fu idem in metallis, hoc etiam in liquoribus, probat etiam in coloribus pidor, qui fequittur ane naturam, fucis admifcendo colores ex invifibilibus corpora fingens. Sed ne alia Domini conflitutio, vel juffio tafTaretur, & ne tellus i proprio vacaret ornatu, Spiritu Sanfio reflante pofuit terminum conflitutio Sanda Sanilorum. Air autem praeceptio fanda divins; *crejate, & multiplicamini, Ū replete terram* Pofuit erum Dominus terminos caulis, ztatibus fzedii finem (latuit, compagibus membwrum hominum poluit Qqq i nu-

numerum. Lex ecclesie regulaque (ancorum co-A tuendum, exterminari fanamus. Quifquis extor- gnauoni mortalium, agnatis, atque affinibus ter- minum reciprocationis influit, quod valde me- citur .

ALEXANDER IL

R. O M A L D O (a) CUMANO EPISCOPO

Quper causas GilTandi presbyteri de morte epi- B rufator ce(Taverit, eutidem ex (e) praebere tuo com- mittimus arbitrio . Vu.garem denique legem a m «a Hm» confuluimus . Itaque circa omnium aditantium nulla canonica fanâione fultam , ferventis (ctli- q fratrum affensu .unanimi tue dikâiont reſcribi- cet, five frigidae aquz ignitique ferri contaAum , aut cujuslibet popularis inventionis (quia fabri- cante hzc funt omnino fada invidia) nec ipſum • cJ> lupor C¹¹¹¹¹¹¹ ubi fi certi accuſatores defuerint , tunc diClante iultitia fme omni controyeria presbyter quzcutn- que ob hoc injulle amifit, ac facerdotium, & in- tegra accipiat beneficia. Purgationem (A) tamen ante te, duobus (jbi Sacerdotibus junâis, ubiac-

C3. AD SEQUEMTEM EPISTOLAM

COLLECTOÀIS ADMONITIO.

Q Ucumque Ivonem accuſant de corrupto, interpolatoque textu canonum, (f decretorum , in colle- . il.onem Juam trinfinit, tñi proſeHo accidet apportunum fragmentum fequentis Alexandri epifſola, qad ego effendi in MS. Piflailenſic catbedralu codice, m que Ivonu decretum cum alus nonnnllu decre- t.mbul linſlwtſit<ui In extiemn pagellarum ora adjeſtu continetur . Ex hac ipſa enim epifſola excerptſii Ivo cap. 409. «¶ ex Illo Grat. axul dt>l. 52. cap. Iollicitudo, canonem Illum, quem G Labbeni inter Ale- xandri epifſolai num. XXXII. recitat . In eodem Ivonu decreto data hac optſſola legitur ad Aomaldum Conſlantienſem ; In codice vero fl.tor.cnſi ejus, ad quem dirigitur, mtrs deſideratur . Ad leUorum com- uoudnm utramque l'fliontm ex adverſu poſtſam exhibebo.

EX EDITO IVONIS ET GRATIANI.

EX M. S. COD. PISTOR.

Ad Aomaldum Conſlantienſem epifcopum. De eo tñt inbdiacónatui ordine peſſpoſito, diaconus, & pre] bter eſi ordinatus.

Alexander papa II.

De quodam Sacerdote male ordinato.

S Olicitudo dilectionis tuz ftuduit conſulere , u- trum portitor iſtarum litterarum, diaconatus fic presbyteratus officium fit idoneus peragere, nec- ne : cum ad id prepropero curfu , videlicet fine iubdiacónatus ordine, negligentia potius , quam (uperbia , cognofeatur adſcendilTe. Unde nos con- (utendo caritati tux mandavimus , ut ab officio lacerdotali eum prohibeas , donec proximo qua- tuor temporum jejunió iubdiacónatus tñmterium fibi rite imponas, & fic deinceps ad majora offi- cia cum redire concedas.

Q Uidam tn clericalibus officiis educatus fub- diaconatus gradum fuſcipere neglexit , Je diaconatus, ac presbyteratus honorem , non quidem ambitioie , (ed negligenter concendit . In quo pxcceptum canonicum non nos invenide meminimus; conſilium autem ex prxiogativa au- thoritatis apoſtoicx damus. Ab urriufque itaque ideſt facerdotalis, & leviticx, quot inordinate fu- (cepit, officio (ulpendatur ; donec congruo tem- pore interfit ejus, qui ad fubdiaconum benedi- cendum honorem, fic cum eis iubdiacónatus fu- ſcipiat benedictionem. Prius tamen diſcutiendum fi ejus vita digna officio habeatur ; & fic , fi vi- ta: canones non obviaverit, in priore ordinatio- ne diaconus, & presbyter teneatur.

e j u s d e m

AD BURCH ARDUM H ALBERSTADENSEM EPISCOPUM,

laude i ejlt Ommendat, G pallium pro merito concedit.

¶ Alexander epifcopus (Jervul fervirum) Dei dile- liffimo «a Cbr. II (Burchardo) Halberſtadenſi epifcopo m Domino ſalutem G apoſtoheam bene- ditionem.

E. U» € Iptcti eccl- 15 tppetd. P. n. » I Nter multa quz magifler & doſtor gentium , miniller quidem Chriſti , & (ecundum Dei grati@ donum, diſpenſiator myſteriorum ejus, di- (crete fic (piritualiter inilituit , quidam inecce-

fia S. non ut boſpites, fic advenas , fed ut cives fic coheredes, fic concorporales in habitaculum Dei coaedificatos, in area quoque dominica com- participes fic cooperatores, lingulari munificentia excellenter donari prrmonuit. Dum tempus, in- quit, habemus, bonum operemur ad omnem, ma- xime autem ad domcticos fidei. Unde etiam mi dileâiffime fili Burcharde venerande coepifcope, fidei tux, quz per cbaritatem operatur, fic juſti- tir

(«) Gratian. in eduo Rſynildo M. S. meat Ramaldo (b) Extat hzc periocha m Cap. Mennam a. q. j. ad- fuc» fragmento epillo r S. Gtegor ad Brunichildem ; ted perperam , cum revera tit Alexandri II nec in edita epifſola § Grejorn lejſtur , ut notant corraâotes Rctnani in idem caput Mennam.

lix tus que ex fide est, plurimum congratula-
mur. Temporibus autem illis, in quibus vepit
ira Dei in filios diffidentis, de quibus verepo-
fumus cum apostolo dicere. Videte canes malos
operari concionem: opus ministerii tui, de ad-
dicationem corpus (corporis) Christi ad hono-
reov-apostolorum Petri & Pauli ad voluntatem Ac
jntionem dilectissimi nostri filii Henrici IV. regis,
scilicet ut ecclesiallez: pacis inquietudinem
icgius advocatus propulsares, cum omni gaudio
iufccpifli. Itaque post fufceptuin legationis obfe-
quium, femper unanimis uno spiritu & incera
affectione pro nobis ac Romana ecclesia nobit-
cum folicitus fuisti: non tamen qurens qu-
tua, quantum qux hint Jefu Christi. Pro tanto
igitur Deo ejufque SS. Apostoli» a te collate (er-
vito, in pruni» ipfi gratias laudisque debitas re-
ferimus. Qui dilectissimo filio nostro prxuomina-
io regi, tam (andum opus tibi injungere tibique
ludicare inpiravit. Deinde quia lancta Romana
ecclesia, qux bene fundata est lupar firmam pe-
tram hoc femper habuit verz charitatisjudicium,
ut aut nunquam, aut raro ab aliquo gsatts ha-
bere vellet beneficium: competit uoftro apostoli-
co moderamini aliquod honestum, aut fingulare
donativum pro nostro jure tibi turque ecclesie
privilegiorum auâoritate concedi. Itaque & lo-
cum & nomen filii spiritualis fingulan ac fami-
liari aftodu tibi concedimus, fandr quoque Hal-
herlhJonfi ecclesie tur, ut fit filia Romane ec-
clesie pizrogativam quamdam attribuimus. Infu-
per quoque pio paternoque affctu pallio te ad-
ornare decrevimus, falva tamen auditoria aut ma-
gisterio lands metropolis Moguntinx ecclesie,
iilvo quoque fratrum tuorum coepifcoporum &
vrdme ik loco. Sed tuum est, ut ficut nos fo-
riniecus, it» te ipse adornes intrinsecus, ut do-
cendo fit faciendo, quxeumque sunt iusta, qu-
cumque honesta, ante & retro este portis con-
dpicuus, pallium in determinatis diebus, ad fa-
era miflarum folemnia celebranda tibi concedi-
mus, in natali Domini, in festo S. Stephani pro-
tomanyris & S. Johannis Evangelistx, in Epipha-
nia Domini, in purificatione, Ac assumptione, &
nativitate lanctx Maris, in cœna Domini, mb.

Sabbato, in die relurreâioni in Ascensione
Domini, in Pentecostes festo, in festo S. Joha-
nis Baptiste, in festo Johannis sic Pauli, in ven-
tione corporis S. Stephani. in festo S. Sixti, Jo-
S. Michaelis, & omnium fandorum, in nati-
tate apostolorum Petri & Pauli, & Andre», in
dedicatione ecclesiarum, in faciendis ordinibus
Ciucem etiam ante te & ante succedentes tuos
portandi licentiam dotumut. In lationibus quo-
que fctpvif fuper NaccutnXideft equum, iolem-
mter ornatum. Videatur fymle diploma Colo-
nienfi ecclesie datum) equitandum permittimus
tibi & (uccertoribus tuis. Infuper mitras tibi Ac
fuccertoribus tuis, ac canonicis excellentioribus,
scilicet presbyteris Ac diaconis, inter miflarumfo-
lemnia ministraturis fubdiaconis in majori eccle-
fia tua, & fuprafcriptis festivitibus portandas
concedimus. Et omnia qux privilegiorum auâo-
riate tibi Ac tux ecclesie a prdecefforibus no-
ftis, videlicet iuinmu potifficibus, infuper et-
iam five regum, live imperatorum confirmationi-
bus, feu quarumlibet perfonarum donationibus
iuste collatx sunt, nostro quoque auâoritans pri-
vilegio confirmamus. Priore quoque (latuimus
coram Deo, ac terribili e/us examine futuro, Ac
per hujus nostra privilegii & apofolici (prxee-
pti) (eriem ac constitutionem fancimus, ac B.
Dei genitricis, (emperque Virginis Manx, nec
non B. B. Apostolorum Petri & Pauli, fando-
rum, etiam martirum Stephani ac Sixti (-Sixti)
Ceterorumque omnium fanâorum auâoritate, in
quorum nomine prénommai- tua ecclesia dedic-
ta cil, decernimus, atque obteilmur tam apo-
Holies ledis futuro» pontifices, quam qui eccle-
fiasticas admimiftraverint aâtoocs, cunâofque chri-
ftianorum titulo mfignitos, ut nullus hanc licen-
tiam (fibi (umat) de his omnibus, qux eidem
eccliefix a priadecertoribus noftis per privilegia
iuste concerta, vpi a nobis data vel danda, aut
ab aliquibus fidelibus viris ac nuberibus prxfarr
ecclesie tradita sunt, vel futuris temporibus con-
trademur, tam in abbanis, quam in monasteriis,
c xenodochiis, tam in firmius, quam in terris,
& comitatibus, leu aliquibus poffeiffionibus con-
vellendi, dilvcticndi, moleftandi, vel alienandi.

§3* IN SEQUENTEM EPISTOLAM

COLLECTORIS PRÆMONITIONE.

1HS

EX nonnullis epistolis, quas h:c exhibeo, lacimili a Gratiano fimal innfili ff affatit cvmpingltar epife-
la illi» »d Lncenjet, quam Ljbbeat nam. XXXI'. dedlt. Integræ dnpla, at inpla majorem tx ar.
cbetipo Lkcenti, quem fervent archiva Canonieorum ecclesia illat catbedralit platea BB. I. vacavit pri-
mai ommam Florentinat nofter in opere mcripto Memorie dt lla Conteffa Matilda I» append. Veter.
Menam. pap. r 29. Ex illa vera bic tranflah, ne demcept in colleffionibat conciliaram maula, O hinc
inde detrancata Jpeffacalam Jal miferahdam, legendamque lefferibat, relqaa canonica amatoribat prabeat.

fcÿ» AD CLERUM, ET POPULUM LUCENSEM

Contra facral ordinatione», tj benéficeram tallaltenet filmenlatal.

//ltxander eprfcopal, fervat ferveram Dei, Lnctnftit D
eccitlia aéro, & papolo in perpetanm. I

CUM divina providentia idcirco nos in fede
apostolica conllituere voluerit, ut omnium
eccleQarum generalem curam gerere debeamus
tum maxime illi ecclesie ftudium noftis devotio-
nis follicitus est exhibendum, in qua ante fufcep-
tum univerfalit regiminis opus ecdeliallici officii
nceffitate laboravimus, & cui privata quodammo-
do dileâtone prius deferire ftudiuimus. Circa Lu-
deniem itaque ecclesiam tanto fpécialius noftis
devotionis (ludiam defideramus impendere, quan-
to & illi privata ejus, dt publica omnium cura
compellimur providere. In ea igitur quod multis
temporibus male pullulante, Ac in robur jam in-
veterat» malitis comperimu» excrevit divini ver-
bi gladio fuccidre, dt penitus extirpareoptamus,
ut Deo volente erutis fpnsis vitorum, tn fertilem
poftmodum mertem femer illic fatum valeat abun-
dare. * Ex nullis temporibus hoc deteftabile ma-
lum intra ipfam ecclesiam loolvide cognovimus, ^7*«...
ut * <<ii.i>

fcj? «t nulli unquam cletico, quamvis religiofo, quamvis
 vis icientia & moribus pifdito ecclcfiaticum be-
 neficium concederetur, nifi ei qui profano pecu-
 nis munere illud emere ftuduidet; fiebat cede-
 fia 81 res ejus ita .venalis, veluti quidam terre-
 na, & vilis merx a negotiatoribus ad vendendum
 expofita. Quod malum quam deteftabile, quantum
 Deo, fanfrtque fit contrarium, & ffacri *emones*
 docent, & fere, omnibus manifeftum exiftit. Chal-
 cedonenfe nempe concilium unum ex principali-
 bus, fimilit poena condemnat eos, qui facram ma-
 nus impofitionem (per quam Spiritus Sanctus con-
 fert) mercari dignofeuntur. Utrofque enim au-
 lteritate inexpugnabili, illos a beneficio, iftos fa-
 cro ordine jubet repelli. Sacrorum vero canonum
 auctoritate docemur, omnia qus Deo, vel ejus
 ecclefiis offeruntur, facra fieri ipfa oblatione; nul-
 laque autem (aera fieri poffunt, nifi (piritu fanão,
 a quo omnis fanfificatio procedit. Nam ficurom-
 nis quaelibet res cum imperatori deferitur, impe-
 rialis efficitur; fic cum ex voto Deo, vel fanãis
 offertur, divina; ac per hoc fanfificata cognofei-
 tur. Non igitur mirum, fi par poena confringit
 eos, qui aut facrum ordinem, aut facram rem ec-
 clefis vendere, feu emere audent; cum neutram,
 mfi Sanã Spiritus dono valaeat (anãificari. Prs-
 terea cum facrorum canonum auãoritas quatuor
 ex rebus ecclefiis jubeat fieri portiones, quarum
 una pauperibus, altera fabricis ecclefiarum fit
 impendenda, tertia epifcopo, quarta clericis con-
 ferenda; ficu pauperibus ecclefiis fingulc partes
 gratis funt concedende, ita quoque relique partes
 nec ab ipfo epifcopo vel clero funt retinende, aut
 vendenda, fed *eis* pro Evangelii praecepto, & of-
 ficii fui labore eodem modo conferende, in ve-
 teri quoque teftamento, cum adhuc gratia Evan-
 gelii adhuc non corufcavit in mundo, legimus
 fcelus hoc quantum abominabile effecit, cum tem-
 pore Jeroboam quicumque volebat, implebat ma-
 num fuam, 61 nebat facerdos excelforum, & pro-
 pter hanc caufam peccavit domus Jeroboam, &
 deleta eft de fuprcicie terrs. Si vero domus Je-
 roboam ob hoc deleta eft, quod pecuniam acci-
 piens conftituebat facerdotes in excelfis; non im-
 merito de libro vus cscilfis eorum nomina de-
 lentur, qus interventu pecunis facerdotes, vel
 clericos in domo Dei conftituunt. Puto enim,
 quod hi tales nunquam adverterunt pia mille fen-
 tentiam dicentis: Qp» non cognovi negotiatio-
 nem; introibo in potentias Domini. Nam fi quis
 ideo intrat in potentias Domini, quia non co-
 gnovit negotiationem, aperte coniequitur, ut non
 intret in eas, qui negotiationes maxime ecclcfia-
 fticarum rerum non iolum cognoverit, fed etiam
 exercuerit, in novo autem teftamento humani ge-
 nens redemptor omnes ementes ac vendentes de
 templo ejiciens, cathedras vendentium columbas
 evertit, nummulariorum effundit ss, praecepti fui
 auãoritate denunciens, & dicens; Nolite facere
 domum patris mei domum negotiationis, in quo
 Salvatoris fafto vigilanter eft advertendum, quod
 non dicitur cathedras vendentium moviffe, fed
 evertiffe. Levius utique ferendum effecit, fi ta-
 lium negotiatorum cathedr® moverentur, quam
 fi evertenterentur; ficu per Joannem Dotrinica vo-
 ce Angelo idem predicatori Ephesi ecclefia dici-
 tur; age poenitentiam, & prima opera fac, alio-
 quin veniam ad te, & movebo candelabrum tuum
 de loco fuo. Illud quoque in eodem faão io Ut-
 cite confiderate, quod per totum textum fanfti
 evangelii nufquam repetitur, Dominum tanta fe-
 ventate, tam diftriãa cenfura iuftitit, peccantes
 corripuiffe, cum non folum eloquio increpans, ve-
 rum etijm fado flagello de funiculis verberans
 omnes eliminavit de templo; aperte demonftrans,
 quod tales negotiatores non ficu ceteri peccato-
 res funt corripiendi, led a templo Dei i. a
 fanfta ecclefia longius funt projiciendi. Nam ficu
 per columbarum venditores illi denotantur, qui
 facram manus impoiitionem vendere conantur,
 lie per nummularios ecclcfiatici beneficii vendi-
 tores defignantur, qui domum Dei telle evan-
 gelip Ipeluncam latronum efficiunt. Quia ab hu-
 tufmodi mercatoribus quidquid poffunt capiunt,
 & gladio fu® malitit non corpora, fed quod
 pejus eft anirfos trucidat e nofcuotur. Tempore
 vero apoftolorum cum multi rerum (uarum pre-
 tia ad ped-s eorum ponerent, Anaia, & Sa-
 phira inpirante Sanfo Spiritu voto cordis pre-
 tium agrorum liorum Deo obtulerunt. Qui
 poftmodum, quia luggerente Diabolo partem ip-
 fius pretii retn.eie conati funt, voce B. Petri prin-
 cipis apoftolorum fpiritui lanão mentiti *ido* di-
 cuntur, & quam grave fcelus contraxerint, utriuf-
 que repentina morte mooftratur. Si ergo illi ini-
 tio (urgentis ecclcfie tam horribili poena divinitus
 funt puniti pro co folummodo, quod partem pre-
 tii icinuiffent, quod folo voto ecclcfi® obtulerant;
 quid dicendum eft de his mercatoribus, qui non
 fuas, fed res ecclefiis, fed in ufus fuos ex pro-
 pinquorum fuorum non verentur vertere? Profcto
 ficu deterius eft diftrahere, vel comparare res ec-
 clefis, non quas ipfi ecclefiis conferunt, feu quas
 pro animabus fuis fideles offerunt, quam folam
 pretii partem rerum a fe oblatarum retinuiffe;
 fic talium negotiatorum interitus gravior & profun-
 dior, quam illorum effe convincitur; ex hac quo-
 que peftima venditione pene malorum omnium
 iemina pullulare nofcuntur. Nam ii qui res Ec-
 clefiarum de potiora earum pretio ftudent acquire-
 re, non Deo, vel ejus ecclefiis velle famulari,
 fed foli Mammons velle fervire veridica ratioq;
 probantur. Sicut etiam fanãus Gregorius de fi-
 moniacis teftatur, non vitam moribus compone-
 re, non fcientia curant exornare, fed folummo-
 do. aurum, & pecuniam, quibus res emant ecclcfi-
 fis, inhiantes defiderant congregare. Ac fi tan-
 dem..malitis ~~fas votum impleverint~~, & data .nu-
 merofa pecunia rerum ecclcfia Qcarum penes Te
 dominium habere coeperint, tunc aperiunt qua in-
 tentione ecclefiis militare decreverunt. Toto enim
 mentis annifu undecumque poffunt corradere pec-
 uniam ftudent, utque prius evacuaerant poffint
 redimplere marfupia, cujus aviditate impulfi fa-
 cns non parcut altariibus; fed veluti fures & fa-
 crilegi profanas eis manus injiciunt, pauperibus,
 & ecclefiarum fabricis decimas & oblationes iufte
 & canonicè competentes, more praedonum diri-
 piunt, a mortuis etiam, quafi filci cxadores im-
 portunis clamoribus velut tributa exigunt-Terras
 quoque, quas fideles pro fuis peccatis ecclcfiae
 contulerunt, quia eas ex toto vendere non pof-
 funt, ob vHiftijm redditum pecunia accepta
 £ quibufque concedunt. Inter fe autem ubi de le-
 ge divina, & de animarum falute effer traden-
 dum, litibus fe contentionibus, clamoribus, fit
 injuriis prstrepere non defiftunt. Quibus ad cu-
 mulum lue damnationis non fuffkit, quod ipfi
 pereuntque, fed infuper laicos, quibus ducatum
 redr vie prebère debuerant, fecum malo exem-
 plo trahunt in profundam inferni voraginem.
 Quapropter ego Alexander Sinde Romane ecclcfi-
 tix & apoftolicæ fedu epifeopus (immo minifter
 indignus) tot & tanta mala in multis ecclcfiis
 & maxime in Lucenfi ecclefia ex iniqua concupi-
 scia fieri conipiciens, ne (anguis iniquorum a
 di-

diffitrião iudice de manu nostra recjuiatur, illa A cie religionis aliquos fua malitijs, laqueos capiāt
extirpare & penitus eradicite decrevimus: Coqfti-
tuimus iftas, & praeſenti decreto firmamus (fipit
Qim noſtri deceiſores feciſſe noicuntur) ut nul-
lus deinceps epifeoporum , beneficium eccleſie
Cquod quidam canonicam, vel prbendas , feu
etiam ſordines voeant) jiro aliquo pretio vel mu-
nere clericis andear unquam conferre. Sed etiam
miniftros, & fervitote* eccleſie gratis, & abſque
ulla venalitate in S.-Vccleſia ftudeant ordinare.
Nec eligant in domo Domini qui majores faccu-
los pecuniae conferant, fed eos qui moribus &
difciplina, atque ſcientia diviuel pro officio fuo
f ipſam valeant ſubſtentare eccleſiam. Sponte Chri-
ſti donaria non pro libitu cujuſque invito ſponſo
venalia fiant, fed gratis & pro vita meritis tri-
buantur, nec audeat ullus cujuſcumque gradus fit
clericus per fevel per interpoſitam perſonam ali-
quo ingenio pretium vel dare, vel promittere, nec
ipſi epifcopo nec alicui ex ejus mimftris, fed cui-
cuique magne vel mediocri, aut parve perſone .
Ne vero calliditas aut fraus Diaboli ſub tpc-

990
conſtituimus, & eodem modo firmamus, nt nul-
lus cujuſcumque gradu* clericus pro eccleſie, be-
neſicio aliquid audeat conferre , aut fabricis ec-
cleſiarum , vel donariis ecclēſiarum , feu euain
quod pauperibus fit tribuendum, quia (teſteſcri-
ptura) qui aliquid male accipit ut quali bene di-
ſpenſet, potius gravatur, quam juvatur. Quod ſi
aliquis divinatorum prceceptoruin & animarum fa-
lutiſ immemor, praeſatum beneficium eccleſia 1-
niqua cupiditate duſtus vendere vel emere teme-
rario auſu praeſumpſerit , ſicut in Chalcedonenſi
concilio definitum eſt , gradus fui periculo eum
ſubjacere decernimus ; nec mimſtrari poſſit eccle-
ſie , quam pecunia venalem fieri concēpivit, &
B infuper terribili anathematis mucrone petſoſtus
(nifi reſipuerit) ab eccleſia Dei , quam laſit ,
motis omnibus abſeindatur. '

Ego Alexander folms Dī mlt Sanſtr Romana
apoftolica eccleſia prēful , & Luccnſis epifco-
pus la hoc decrcio ad confirmandum. ss.

ALEXANDER II.

ADELARDO SUESSIONE- NSI EPISCOPO.

1,0 p « = ji-z^Uod XXX. annorum longitudinem homicidii Couoniam a prudentibus & religioſe viris tteva
in terra Dei faſti pceoitentiam*extendiſtis, Dei pro conſervanda in populo pace eſt continu-
conſtitutioni huic auctoritatem non damus.- quia ta, omnino non reprobamus.
in facri* hoc canonibus non invenimus . Tamen

Æj.®* de CONCILIIIS INCAUS A"77AT

Schifrnrttu Ctdaloi Anhptpt ctdretif

DISSERTATIO.

I Nter ea , quæ in hiſtoria Eccleſiaſtica magnis
adhuc obſoluta tenebris fedulam ſcriptoris o-
pẽram efflagitant, ut oftuda tandem depulſa cali-
gine in eam producantur lucem, qua plura olim
obſcura, nunc diligentia fummorum virorum per-
ſpicua cffeãa ſunt ; vix dubito , obſcurius aliud
occurrere prae hiſtoria ſchifmatis in Alexandrum
II. a Cadaloo Parmenſi epifeopo , dein faſtione
Germanorum Pleudo-Pontifice excitati . Hujus
quamvis exordia comperta ſunt, exitus tamen la-
tet ; nam Baronius intra triennium claudit ; ra-
tus anno 1064. Mantuanum Concilium convenſe,
cujus lententia res eccleſie Romane compo-
ſuit. Pagius ad annum 1067. prorogat ; Ptole-
meus Luccnſis apud eundem Pagium ann. 1069.
maluit . Mihi vero in meis ad Pagium adnota-
tionibus nova ſententia fedit, cum ad annum uf-
que 1072. eam fynodum , exitumque ſchifmatis
promoverim. Hec ergo olim, hec nunc pariter
ientio ; quamquam ſecundis curis res tota dif-
cuſſi , alia plane nonnulla diſpexiſſe mihi viſus
fum, que tunc (cribentem fugerant . Ea omnia
in peculiari hac differtatione exponenda.

Totius hujus hiſtorie decurrende vie ducem
mihi olim , & nunc pariter conſtitto Beozonem
Albe Pompe in Infubna epifeopum, qui tunc,
cum illa omnia agebantur, non prefens tantum-
modo aderat, fed & rerum geſtarum auctor po-
tiſſimus fuit, Erat ille quidem iniquiſſimo in le-
gitimos Romanos Pontifices animo , quod forte
fimoociaci criminis reus ultorem Pontificem Nico-

laum II. ſenſerit. Profeõo cardinalis Aragoniuſin
vita Nicolai II. quam ex Vaticanis monumentis
collegerat , *repreſſam ab eo* Pontifice audaciam
Langobardorum epifeoporum narrans , Bentonem
Albenſem inter ceteros recenſet. Ipſe vero Ben-
to in eo , quãd ſcripſit panegyrio feu hiſtoria
Henrici III. imperatoria , non improbare ſe fa-
cerdotiorum emptionem ſigmficat. Quamquam 1-
gitor ſcriptoris hujus ſubleſta fides habenda eſt ,
dum crimina fanãiffimorum pontificum Alexan-
dri II. & Gregorii VII. tam multis exaggerat ;
in reliquis tamen, in quibus nihil odium & do-
traãio valet, fidem indubitata meretur pre ce-
teris, qui vel ztate vixerunt , ab his remotiori ,
vel corvi licet, rerum tamen , quas narrant, e-
Erant incurioſi. Quamquam & rara ſunt, queeo-
zvi ſcriptores his de rebus ſcribunt , que cum
Benzone non cohereant, ut ſubinde demonſtrabi-
mu* . Hanc vero ipſam htſtoriam vel panegyri-
cum Henrici III. imperatoris a Benzone ſcriptum
pre oculis habere me ſciant Leãores , cum au-
ãorem iſtum laudo; quod fane opus ad noſtram
ufque ætatem latens prior edidit Jo: Burchardus
Menkenius inter Scriptores Rer. German tom. I.
pag. 957. quam editionem ignorans Jo: Petrus
Ludewig in tom. IX. Reliquiarum anno 1731.
iterato illam produnt . Ita ergo tota febiimatis
hujus hiſtoria ex Benzone , cui tamen ego an-
norum, ſic temporis certas notas ſuppeditabo, quo
res ipſa planior fiat, dt perſpicua.

Nicolao II. rebus humanis exempto anno 1061.
Lon-

II "Longobardi» epifeopi, illi forte, quos Nicolaus Azo *ipse tradit, & ex Benzone ego ioo loco.* Quid *veto* actum fit in Germania, <Operofiori difpofitione hie dilputandum; fi enim Hiftoricos redeiiafreos audias, Germani epifeopi cum Ita- iicis plane multos in concilium coeuntes, (quod in locum ignotum Osborium indidum fuiffe er s. .Petro Damiani affirmant) coeuntes, inquam, in concilium definierunt, Alexandri II. eleffio- ncm ratam, & legitimam efle, Cadaloi vero in- aufpicatam-, quern poftremum & hia fententia depofuerunt. Concilium hoc Germanicum vete- res omnes Germanos feriptores eiam corvos la- tens, fufpeaum mihi olim efficiebatur. Nihil de illo Sigeberzus, nihil Lambertus, nihil ctiam Benzo, qui in narratione huius febfimatis pup- bim & proram facit. Seql, inquit, LeoOftio- tis, qui *tunc florebat, id tradit verbis ab eo per-* ipicuis, ut interpretationem omnem refpquant. *Eodrm anno X de Cadalbo loquitur) Id eft in pra-* diUorum Apoftolorum Simonis & Juda vigiliis ab omnibus Tbeutanicis, <y Italicis epifeopis, qui eum Rege tunc aderant, iusto Dei iudicio damnatus eft, ac depofitus. Congruit his omnibus S. Petrus Da- miani, qui in difceptatione fynodali inter regis advocatum, & Romane ecclefie defenforem \$. 1. feribit. Quoniam m proximo, ut iperamus, fiet hic Osboriente concilium, &c. Quod ergo concilium mox habendum enunciat Damianus, id re ipfa habituât Oftienfis affer».

ANNO
CHRttn

His actis Cadalous Romam transferendus erat, quam tamen aduerfus illum Alexander II. tueba- tur cufti Richardo Normannorum Duce. Res i- giur arms prxtanda; quare comparatis militum copiis iufus eft Benzo Albenfis epifeopus eleffum luum Romam adducere, fed pluuiis obllantibus, C it Gothofredo Barbato-, Beatricis, qux Tufciplane principabatur, conforte itinera obfidente, res in annum foquentem protrada eft. Die VIII. Cal. Aprilis an. 1062. Sutrium ingreffus eft telle Ben- zone lib 2. cap. 9. ac deinde 14. Aprilis, ut in Ailis Alexandri a Cardinali Aragonio colleftis adnotatum eft, Romam propiusiucceffit. Roma- norum animos munerum polteâu, verborumque lenocinio prxmiffus eo Benzo praeparaverat; ni- hilo tamen lecius Urbem ingredi numquam da- tum eft Cadaloo, qui in pratis U«bi adjacenti- bus cum exercitu fuo confedit. Hinc utrinque colloccationes, & paffa quadam aittinfecus propo- fta, donec tandem Gothofiedus id fuggeffit. con- filii, nimirum ut eicito uterque in privatam Dioccefim fuam, Parmenlem nempe, & Lucen- fem concederent, donec ex aula oraculum expe- âaretur.

Uterque igitur ekftus abiit in diverfa, Alexan- der Lucam, Cadalous Parmam. Sed hoc ipfo forte anno antequam S. Petrus Damiani ad ere- mum fecehTct, eodem prxtente cum exteris, & ante profectionem Lucanam Alexander concil utn habuit, in quo de cauta Forofempronenfis eccle- lix tractatum eft. Affa hujus Iudicii, vd fynodi extant apud Labbeum ad annum 1065. Porro A- lexander toto reliquo anno 1062. Lucx egit, ut non oblcure demonftrant temporis not® adfcriptx Lucenfi illi concilio, de quo ftatirn. Anno vero iequenti ineunte vir jam fe dederat rediturus Ro- snam; nam die VII. Idus Ianuarii anni to6j-in comitatuSenenii agens diploma illud fignat,quod Florentinus in append, veter, monum. ad vitam Matbildis n. 9. producit.

Moram in civitate fua epifcopali trahetr^Ale- xander, convocato concilio iudicium infiituir de Abbatiffa monafterii S. Jutiinr, quam Sanctimo- niales quasdam per calumniam acculaveretit. Con- cilium illud, quod huc ufque Colkftores latuit, produffis adis fuo loco daturus fum.

Ita pariter & Cadalous Parme confidens con- cilium iatioforum hominum convocavit, ut B(n-

Quamquam ego pariter concilium in Germa- nia aliquod admitto; illi tamen afferendo alterius tctimonio utendum eft ac illo, quod ex recitatis Oftienfis verbis a Criticis do&iffimis af- fertur. Nam abOftienfi concilium hoc cum Man- tuano confutum facile intelliget, quifquis noverit Scriptorem il um afferuiffe Cadaloum in fynodo illa damnatum aufugiffe, nec ultra venire ad bar- parier appotulfft. Id enim ficut de Mantuano con- cilio verum eft, ita in Geimanico omnino fallit. Rediit enim Romam Cadalous anno foquent 1063., ibiqtc integro quinquennio fubftitit. Re- jecto igitur Oftienfi, concilium iftud Germani- cum, quod Osboriente dicendum effe ex S. Pe- tro Damiani confiat, multo validius affentur ex eodem S- Petro Damiani, qui eadem ipfa verba >ec>at abOftienfi exferipta, & interpolata. Cedo imhi verba ejus ex epil. III. lib. IV. ad Cttni- pertum. Cadalous fiquidem ipfo feftivitatis die SS. Apoftolorum Simonis & J^da, quafi in papam Deo reprobante, ac repellente, fult eltHut; eodemque vertente anno in pradiitorum Apoftolorum vigiliis ab omnibus Tbeubqntcis & Italian eptfcopis, & Metro- politams, qui cum Rege tunc aderant, damnatureft, & depofitus. Tctimonium eft hoc tanta: autlio- ritatis, ut a conflanti omnium fcriptoium Ger- manicorum filentio extundi nequaquam poffit. Attamen ut ambo ifta concilientur, & iJentium foilicet exterorum, & S. Petri Damiani affectio, reputandum eft non concilium quidem tunc con- veniffe, fed omnes illos epifeopos, qui. S. .Anneat E Colonienfi epifeopo contentiebant, habebantque in fua potettate regem puerum, ab Agnetis impera- tricis p.irentilque ejus tutela fubtradum, in unam lcententram coeuntes, Alexandri allutnptionem ap- probaffe, Cadaloi rejeciffc.

Modo in viam redeundum Igitur res Alexan- dri in Germania ila pertradata eft, auitoic forte b. Petro Damiani, qui pontificia legatione ibi- dem fungebatur, ut reditus in Urbem lhi per- mitteretur. Rediiffe ineunte anno lo6^ex Lu- cenfibz monumentis luperius evici. Hoc ipfo an- no, quo abfente Cadaloo, Romanz urbis res fa- tis erant pacatz, habite credo gemina ilia Roma- na

ANNO
CHRISTI

ni concilia contra inceiluolos, quz Baromus, A
crteriqd poft illum nullo perluafi argumento an-
no 1065. alignant. Profeão anno illo ardebant
jam bella civilia inter Romanos, turb® urbem
totam commovebant, ut locus nullus effet quieti,
habendis conciliis epifeoporum necefiarix.

Quando Cadalous redierit Romam, Aula Ger-
manica jubente, ut Benzo ait, mihi eft incom-
pertum, credo tamen hoc anno, vel lequenti id
actam, cum Benzo fcnbat, cognito Alcxandu
reditu, ex Imperio literas rdditasfuiTe, utichii-
maticus Papa ad Urbem cum copiis reduceretur.
Tunc autem accidit, quod fupra monui, nempe
arcis S. Angeli a copiis Cadaloicis occupatio.
Hinc m fubeãam Urbem excurrerant milites,
palTimque tirages edebantur. Qua; Urbis facies
per quinquennium perfeveravit, id affirmante K
iexandro in epitola ad Gervafium Rementem his
verbis: *Tanti, eo ingruente per quinquennium nunc
calida tergiverfatione, nunc bofilh invafione opprellit
pericula, ut inteflina nodra Jpecult, ecclefia negotia
Vix pttfmut ventilare, nedum longinqua ad plenum
Investigate.* Quinquennium iftud ducendum cen-
fecio ab anno 1063. circiter, ac in anno io68.fi-
ffit. Tunc enim Deus, qui ab alto rebus eccle-
fiz lu« invigilat, Gothofredum Tufci* Ducem
excitavit, ut manum porrigeret lapfis in extre-
mam anguftiam, armifque fuis in ordinem ita
redegit adverfarios, ut intra arcem vetat in car-
cete inclufos illos haberet. Tunc refpiravir Ale-
xander, & in Urbe quietus confidens concilium C
habere potuit adverfus timoniacos, cui occafionem
pizbuit accufatio in Atchiepifcopum Florentinum
a monachis inftituta, ft infigni illo prodigio i-
gnis, quem Petrus monachus ad probandam rei
veritatem illzulus tabivit, avertita. Hucufque ebri-
nologum cum Baromo, & Pagio concilium illud
affixerunt anno 1063. fed modo ex adnotatione
M. S. codicis Florentini apud cl. Lamium in o-
pere de Erud. Apofiolorum pag. 279. aifignan-
dum anno 106\$. confiat. Ita enim milia; *Inci-
pit textul miraculi, quod Deminul ad delraftionem
flimontaca baeef, operari dignam ad m epifeopatu
Florentino ab incarnatione Jua millefimo LXXVIII.Id.
Februario feria IF. prima hebdomada in quadra-
fima in monafter,o de Septimo.* Is eft Petrus abeX-8

perimento ignis, nomen ignei fortitus, quem de-
in, meritis ft (cientia infignem, epifeopum Al-
banenfem, ac fanãz Romane ecclefie cardina-
lem egifte compertum eft. Hanc in arce S. An-
geli reclusionem *per tempu,, & tempora, & dmi-
dium temporu* perfevraiTc (ribens Benzo, cum
aãis Alexandri fere congruit, in quibus bienna-
lem reclusionem fubftinuiffiTe Cadalout legitur. Si
duos illos annos & femis ex anno 1068. repeta-
mus, in annum 1070. labentem deducemur.

Longius protrahit mora pertzfus Cadalous cum

nihil luperelfe prompti auxilii ex aula imperato-

ris intelligeret, fuga (e ex aice S. Angeli proripuit.

Id equidem eleffo *fuo non fane* honorifi-

cum fucatis fubdolo ingenio verbis narrat Benzo E

lib. J. cap. 2. fed quam ille cohonestat evafionem,

turpem fugam extitifie tctantur afta Alexandria

cardinale Aragonio collegia his verbis: *Per duoi
annos a fidehni Papa Alexandri objeffut, cala-
mittatibul multlt afftfflul, exinde egredi nan potuit,
donec ab eodem Cenci trecentu libri, argenti fe re-
demit. Sic itaque uno ronzino, PJ uno chente con-
tentul, Inopi, & ager tnlttr oraterel occulte dl'ce-
dent ad mentem Burdoni, , U* tandem ad burgum
Bercetl non fine multa confufione pervenit.* Hanc
fugam poft Gothofrcdi mortem cœptam Bêno
ibidem icribit.

Concll. General. Tom. XIX.

igitur dum tic tes baberent trie, fama vciax-
increbuit Gothofredum in cafiro Bulliunis, quod
Gallis Belgicx eft oppidum, dcccclifie. Eo Ben-
zonis verba hb.j. cap. 10. *Tandem Deo ne, mife-
rente Golhofredul caput languere, & arbitratul
quia fl mutellit aerem, ab imminent, valetudinepef-
Jtt convatm', Petiit proinde juum cedrum Bugho-
nem, ubi exprivit.* Narrat (ubiode ea, 'quz de
evafione Cadaloi fuperius admonuimus, tum ad-
dit, te a ducibus partis tus imilum futile lega-
tum ad Csfarenj, (ollicitaturum auxili ha rebus Ca-
daloi reftituendis nocctfaria. In aula principis res
mature difcuffa eft, ac decretum, ut quantocius
concilio in Germania habito, de iulbtia caulæ
CadaloicK ageretur. Id m fe lulceptil s. Anno
BColonienfis, quo agente concilium illud re ipla
in Cctmania eft habitum. Sed cum forte minus
frequentes epilcopt convenciit, (ulpendendum
interim ab ultima definitione patres ceniucrunt
ufque ad indiftam tunc, ft poft annum haben-
dam Synodum Mantuanam. Hrc omnia Benzo
ibidem, cap. 26. qui ft fubjungit.* *Igitur comple-
to fpatio annua revolutioni,* (nempe poft concilium
Germanicum) *theerpit fanat* (ideft S. An-
no) *iter fua expeditioni,, ff venit Mantuam,* ubi
habitum eft concilium, de cujus exitu, quod parti
fur parum faverit, plane filet Bento.

Ex his omnibus confitare arbitror,quam parum
huc ulque de epoca concilii Mantuani criticis etiam
doãiftimis confinem. *Non enim anno 1064.* ut
Batonius cenfuit, non anno 1067. ut Pagius re-
formavit, fed anno 1071. vel tone 1072. Min-
tuana (ynodus depofmonis fctntentiam in Cadalo-
um ptonunciavii. Quod ego hit brevifus demon-
ffro. Gothofredus Baibaus (nam de hoc agitur
viro Beatricis, non de altero viro cognomine Ma-
thildis marito, qui nimis tero, utpote poft obitum
Alexandri anno 1076. obiit.) in pervigilio
Nativitatis Domini anni 1070. obivit, ut ex con-
(enfu veterum omnium icriptorum convenit inter
omnes. Ut demus aliquid itineri Bcnzoms in
Germaniam, non prius anno (equenn 1071. forte
nondum adulto fynodus in Germania coivit. Anno
expleto, adeoque anno »072. Mantuana fy-
nodus ex Italis Germanifque epifeopis colligitur,
qua pronuociaote io Cadaloum conclamatum eft,
ille vero dcin numquam poftea rediit in urbem,
ac brevi obivit. Annus idem, 1071. quamquam
fatis ex Benzone eruitur, deteris etiam, licet
non coævi icriptoris teftimomo adfrui poteft,
nempe Antonii Nellii, qui («culo 15. Chiomcon
monafterii S. Andree Mantuani O. S. B. a Mu-
tatorio tom. 24. rer. Italic, vulgatum feribebat.
Hzc verba authoris, qui id accepiffe ex vetuftis
ejus monafterii monumentis non immerito creditur.
A/exaadvr II. rogante Henrico imperatore /K
(id eft Rege IV. Imperatore III.) *Mantuam cum
vemffet, généralit ibidem celebrato concilio, monad-
rn bmc, y«ad ab «jar ert&one* (quam cum anno
1017. ibidem componit) *fine abbate perfeveraverat
annoi circa quinquaginta fsiuiyw, v/rav venerabilem
Ubertum primum profecit abbatem, annl, videllcet
Domini mille duobu, feptuaginto.*

Contra hac ipiam epocham opponent chrono-
logi authoritatem Sigebrti icriptoris coevi, &
Landulphi junioris, qui S. Aria.di Mediolanenfis
clerici vitam Izculo XII. ineunte fcriplit. Ambo
enim Scriptores ifti fynodum Mantuanam anno
1067. adfcribunt. Horum egoquidem teftimonium
admitterem, fi «quo falrem pede cum Benzone
non covco tantummodo, & oculato, fed de re-
bus utcumque fuis fortbente confidere pollent.
Nunc vero cum priorum fides poilriori concedat;

R r r & cum

.NNO

n-
CHRISTI

& cum alterutros errare neceffe fit; id facilius
** «roque illo fcriptore, quam de Benzone «oc-
cedendum arbitror. Hermannus Contraâus Sige-
berto fuppar eft; qui tamen align<ns Mantuano
concilio annum 1064. errat; errare ergo & Sige-
bertus potuit; potuit & Landulphus, quailiquan-
to hac date pollrior vixit.

Supereft nunc nodus alius expediendus, qui me
inter legendas S. Petri Damiani epiftolas aliquan-
to tenuit udftriâum. Inter eius epiftolas ex Ca-
jetani editione lib- I. epift. XV. quaedam legitur
ad Alexandrum II. in qua reditus ejus e Man-
tuano concilio commemoratur. Porro S. Petrum
Damianum anno 107X. die VIII. ^Kak Martii ®
1 obiiffe Baroniu» ex Bertoldo Conftautenfi pro-

Abavir. Ex quo cetifcquatur neceffe eft, Minuta-
num concilium anno fir feriusaopr. conveniffe,
adcoque minus accurate fcripfiffe Benzondn eon-
cilium illud Mantuanam caivilTe cample/a (pat-
* annua revolutions pûit Germanicum concilium. Id
profeâomcdefido Benzonis in fufpicionem vocaret,
ft de anno obitus S. Petri Damiani cernori dAcu-
menip conflaret. Cum.tamen id unice probetur
ex fide Bertoldi, quem in chronologie rerum
etiam retate fua geftarum frequenter laptum notat
Pagius qd A. 1096. num. VI. duâqm hinc argu-
mentum adverfus meam chronotaxim n hii valet
Forte igitur S. Petrus Damiani anno 1072. obie-
rit / quod fi con.igiffe admiferimus, fatva funt
omnia.

TABULA CHRONOLOGICA.

Arruw in hoc feblimate Reflaram juxta nolfram dillerlahonem.

G Oncilium BaGlee cogitur ex Langobardi® ma-
xime & Germants epifcopis, in quo de pe-
tendo a Rege ex Italia pontifice agitur.

Alexander 11. dic Kalcnd. Odobris pontifex
reopociatur.

Cadalous ParmenGs epifcopus a faâiofis epifeo-
pis in pontificem ialutatur dic lefts SS. Apoftplo-
rum Simonis & Jude.

Cadalous cum militum manu Romam venit,
fed ab Alexandri militibus repullus intra Urbem
perrumpere non valet; & poft quorundam die-
rum inoram pacilcnur cym Alexandro, ut ambo
ad proprias (edes remeent, expedituri quid >n au-
la Germanica ea de re flatueretur.

Alexander ante difceilum fuum majo menfe con-
cilium Roma: habet, in qyo de caula Foroicm-
pronienfis coclei® auverlus ienogallienfem cogno-
tcit.

S. Petrus Damiani in Galliam, & Germaniam
legatus Alexaodii mittitur, coaddque Germanis
epifcopis cum Italis quibufdam Alexaodii II. pon-
tificatum confirmat io pervigiliis SS. Simonis fit
jud«.

Cadalous Parma concilium ex faitofis eorum
celebrat.

Alexander itidem. Lue® concilium habet io cau-
ta Erittz abftiffz de incontinentia acculaiz.

Alexander anni huius exordio in Uibeinredit,
codemque anno duo concilia celebrat contra inco-
ftuolas clericorum conjunâionts.

Cadalous ôc ipie pariter redit in Urbem, ac

deditione Romanorum quorundam arcem S. An-
geli occupat; unde in fubjçâam Urbem frequen-
ter excutrit, inquitatque Alexandrum «mulum
fuum; que Urbis facies per quinquennium perfe-
verat.

Alexander adjutus armis Gothofredi Barbati du-
cis Tufciz, & Normannornm, ita in arfiurn re-
digid Cadaloum, ut in arce ivclut in carccre re-
clutum habeat; quibus in anguftiis duobus annis
ac lemis miler ille retinetur.

Alexander concilium Rome cogit contra Simo-
niacos occafione Petri Florentini archiepifcopi de
eo crimine accufati, & conviât a Petro monacho,
qui veritatem accufationis fufe, ignem illcfus fu-
fmens probavit.

Alexander hujus anni Julio menfe Luc® age-
bat, ut ex charta 10. apud Florentinium in vita
Mathildis confiât, immo & ibi refcdiffe diutius
Florentinius in vita Mathildis probat.

Gothofredus vitricus Mathildis in pervigilio Na-
talis Domini obit.

Cadalous fuga dilapfus ex arce errabundus huc
illuc vagatur, cujus partes defenfurus Benzo le-
gationem in Germaniam fufeipit.

Concilium in Germania a S- Annone Colonienfi
«pilcopo cogitur pro extinguendo feblimate, in
quo res tota differtur ufque ad concilium Mantua-
num poft annum celebrandum.

Concilium Mantuanum, cui przfidet Alexander,
& adeft Beatrix commffa. v»

C O N C I L I A B U L U M BASILEENSE,

In caufa eieâioDis pontifici® celebratum anno domini ml xi. tempore interregni pontificii.

Uum fynodi meminit Hermanns in ebrencia :£. & talem perfonam, qu® infirmitatibus eorum
ree geflal perpetuo flentio dignat fapprimi. Pe-

iral vero Dam ani ealdem in opprobrium tcbifmati-
loram blt verbu defcribit: Cum autem in urbe
Romana hzc agerentur, Longobardorum epifeo-
pi, tam fimonuci & incontinentes, quam alii
facinorofi, auâore Guiberto Parmenfi (conflitu-
tus erat hic cancellarius regis, homo nequiffi-
mus, ut idem auctor habet in Nicolao) convene-
ium in unum, & confimilium clericorum mul-
titudine congregata, communiter (latuerunt, ut
aliunde non deberent papam recipere, quam de
paradifo Italiz; (ita Longobardiam nominabant)

compateretur & condefcndcret. Quo faâo, ali-
quos ex ipfis ad imperatricem ultra montes mi-
ferunt, qui ejus animum quibufdam veriimilibus
figmentis allicerent, & Gbi propitium facerent.
Venientes autem ad eam, fuggeflerunt quod fi-
lius ejus ira in honorem patriciates deberet fu-
cedere, ^cmt in regia dignitate. Prxtcrca impu-
denter afferebant quod Nicolaus papa (latuerat
decretis fuis, quod nullus deinceps haberetur Ro-
manus epifcopus, nifi prius a cardinalibus eligg-
retur, cui poftea accederet confenfus regis. Hac
de Irratione ad Henricum.

« I' » S.K4 autem probrota in eldem p/eudofynodo Jalla A omnia quæ ab eo luerant statuta. caTare mere — . I
 CHKrtI^» in illa difputatione bibita inter regum adv» anno
 «.l. 1 os/»» & Romana ecclesia defenforem, auctore Pe-
 tro Damiani , a nebit flit» lac» inferutl recitanda ,
 hae deferipta leguntur: Dcfenfor Romane ecclefie
 dixit: Ecce compellis me vulgato fermonede pro-
 mere, quod ob imperialis palatii reverentiam de-
 creveram filentio pia:tertre. Sed juxta veftrse fci-
 licet exadionis infantiam jam proteratur in me-
 dium opus egregium vcfiium , feculis ommbqs
 inauditum. Redores enim aux regie , cum non-
 nullis Teutonicis regni fandis (ut ita loquar) epi-
 scopi fconfpirantes, contra Romanam ecclefiam con-
 ciliū collegiftia, qui papam, JVka/aew videlicet,
 dM*?e«d7- quafi per fynodalem fententiam condemnafis, &
 M»».. quafi per fynodalem fententiam condemnafis, &
 omnia quæ ab eo luerant statuta. caTare mere
 dibili prorfus audacia prxfumpfiit. In quommi-
 rum, non dicam iudicio, (ed prxfudicio, idipfum
 quoque privilegium, quod regi prxdidus papa con-
 tulerat (fi dicere liceat) vacuafis: Nam dum quid
 quid ille confituit, veftra lententia decernente ,
 deftruitur: confequenter etiam id , quod ab eodem
 papa regi praeditum fuerat, aboletur. Sed abiit a
 nobis, ut propter cujuslibet hominis infortiam
 rex, qui innocens erat , quantum ad nos , rem
 fui juris amittat: & quem, audore Deo , votis
 omnibus prxfioimur ad imperiale fatiigium non
 permittemus ob alienam culpam, rog'jedignitatis
 incurrere detrimētum.. Hac ut p/eudofynodi decre-
 to perinfami deynfor Romana ecclefia.

tr A D CONCUABULUM BASILEENSE,

In quo Cadalous eptjcoput Parmenfil in Pseudo-pontificem eleflul eft, Anno iodi. celebratum.

a d d i t i o .

e« Suppl. N Efcio unde hauserit Anonymus Zvvetienfis ,Bnommu IV.traafmiferunt, eumqui pro eligendo fum-
 mo pontifice Interpellaverunt. Sfn ad Je vacatu ple-
 rtaue Itali» eptjcapu , generale concilio Batilea ha-
 bito , eodem , miferunt, corona impo-
 fita , Patriciar Romorum eft appellatul . Deinde
 communi omnium concilio, Romanorumque legatu elt-
 gentibul , Kadelo Parmelfil praful VIL Kal. Nov.
 declaratur papa, & mutato nomine Honorut cogno-
 m.natur . Dum hac aguntur, Nordmanni al.quibul
 Romanil fibi aof.iltit Luca urbu Tutcia en(copum
 An/elmum , dato fibi Alexandri nomine, m Kal. O-
 ffnbril XXPI. ditbut ante Parmenfil epifcopi ad pa-
 patul promotionem, fedl impofuerunt Apoftolica.

anno
CH«STI

S - NODUS ROMANA

anno
CB«;TI

In qua contra Gulielmum Senegallienfem Epifeopum lententia lata eft pro Beneddo Epifeopo Sempronienti.

Sententia ab Alexandro II. In Synodo Lateranenfi die t. Mati mXLII. lata in Benti dHI Forofemprome^fil
 Epifcopi favorem legitur infera tn Diplomate Honora III. apud Vgbellum torn. 1. In Sempro-
 ntepfibul, etque hujufmodi.

CUM in Dei omnipotentis nomine, & reve-
 rentia in facrofaudo Lateranenfi palatio D.
 Papa Alexander cum quampluribus refideret epi-
 feopis, quorum hrc funt nomina, quæ fequuntur.
 In primis Dominus Ildebrandus S. R. E. Aichi-
 diaconus, nec non & D. Petrus Damianus Oftien-
 lis ecclefia epifeopus, & D. Bomfacius Albaneu-
 fis epifeopus, dc D. Mainardus Sutrienfis epifeo-
 pus, & D. Hugo Eugubinenfis Ecclefie epifeo-
 pus, & D. Mainardus Urbinatenfis epifeopus, &
 D. Arduinus Fanenfis epifeopus, & D. Guillel-
 mus Humanenfis epifeopus, & D. Hugo Caflien-
 fis epifeopus, & D. Dominicus Pifaurenfis epi-
 feopus, & D. Lotharius Auximan. ecclefie epi-
 feopus, & alii quamplures; in quorum omnium
 prxfentia iurgens Guillelmus Scnogallienfis epi-
 feopus inquit. Domine Patet reverenda veftrr
 fandidime conqueror pietati fuper fratre noftro
 Bcneddo Foroiempronienfi epifeopo, qui quan-
 dam ecclefiam noftrx dicecefis, cujus vocabulum
 eftl S. Joannis, quæ dicitur in Sotbitulo, cum
 fuis ecclefiis eidem Maffx, quam nobis, nothe-
 que ecclefie facram contendit, & fibi temere ufur-
 pare prxlumpfit; unde veftram deprecor pietatem,
 Concil. General. Toni. XIX.

Cut noftrr ecclefia iufitiam facere dignemini. Tunc
 domfhus Petrus Damiar.us coepit exponere, qua-
 tenus Dominus Vidor S. R. E. AmHcs, Foto
 femp'onienfis ecclefie motus pierate paupertatis
 ejufdem cum decimis, & oblationibus virorum,
 & defundorum cum oblationibus univerfis mife-
 rando conceffcrit, fuoque domnio mancipaverit
 ejufdem maffx ecclefiasuniverfas iifdem redditibus
 prxlibatis; quo referente idem exteri protcilati
 funt; hxc vera effet affectio Quod audiens D.
 Papa Alexander, eundis audientibus, placidoore
 inquit: quod a prxdeceffore noftro bonx memo-
 rix D. Vidore vobis referentibus Saturum agno-
 vimus, firmum & ratum effe cenfemus; & P'X-
 cipimus, ut deinceps D. Guillelmus Senegallien.
 Epifeopus, nec illius fucceffores inquietare audeant
 Benedidum Forofcmpronien. epifeopum, veleju*
 dem fucceffores in perpetuum. Quod fi amplius
 inquietare tentaverit, fit in pcna ducentorum
 folidorum aureorum, medietatem * ecclefie fu-
 prad'dz. Adum eft hoc mente Maii die vero
 lo. Indidione * xin.Ego ScrgtusS. R. E. Seri-
 marius hxc ada (ctipfi.

VM«ra, le-

R

AD XV.

câîîîV, BβOββ3βAEAB.,αEABA@K)βi@*’36Λβκ^ ^

tr a d CONCILIUM ROMANUM

In causa Patri Archiepiscopi Florentem Anno lod*. ett fert», bebihtm.

ADDITIO.

S.™’M»i C A bet RrwDtm tentiliuem ei anne 106». , A ipse przfatus dux cophinos terra onu(latos duo. m. ..*. t»t acbrnologu bac afate ailtgainm eft, man- nam 1068. defluUrim caufam l» differtalinc mea de fchifmate Cadaloî, &c. Jnpmu» affignavi . Mede quadam faccxrrmu eidem pafittr concillo addenda , dr faiÀai Labbtar, catenque calleflorei filent, infe ruta m concillo Hemano , food anna 1070. affigeat Venetaî Labbei editor, idrmque re ipfe ejfe cum pra- fenti centîlio ibidem demetire , adnotat idem Venetui ceUeller , m concillo eodem figentem imffe ballem Alexandri pro monafterio quodam Praerqfl, quam ta- men ballem fupicionii merito arpuît . Hanc ipfam ballem , ibidem omiffam , hic reddo ex Cqfma Pra- fenfi lib. 11. quod rei ad concilium iftud pertineutei utcumque referat.

c4m«.”To® Alexander fervus fervorum Dei, urbis RomzB I >«., epifcopis fit papis fuis fuccefforibus , necnon catholicis epifcopis fanftzque Romanx ecclefia fub- jeftis cunftis, utriufque vit» prosperitatem & apo- ftolicam bcnedictionem a fummo Deo cum om- nibus Sanftis.

Ea, quz Dominus Deus fuam per clementiam ad augmentum Apoftolicz fedis condonare dignatus eft , ad agnitionem omnigenarum linguarum hoc fub chirographo propagari volumus, pnmum quidem mifericordiam Dei fuper nos ditfufam li- quide annuntiamus. Bccmorum Dux Wratulaur, vir, Chriftianus, fidei integerrimus amator, re- bus in bellicis magnificus triumphator, quod (e- remfime ubique terrarum claruit , limina Apollo- rorum Petri, & Pauli honeftos per nuncios quo- tidie vifans , nos , czteroi que in Dei fervitio devotiffimos omni beneficio non minime prze- riens pic mentis devotione innotuit. Multa ante tempora votum Deo vovi , quod adhuc nequa quam implevi. Ecclefiam in honorem Salvatoris noftri, cuius ubique proledione munitus, veftas pietatis auxilio fcdificare cupio. Didis talibus au- dîtu, pontificalis apex ut adcreiceret, fanftorum patrum numero feptuaginta duorum communi confilio penitus collaudavimus I Igitur ad hzc perficienda Joanem epifcopum Tufculanenſem , fundamentum dare mifimus , cuius tn przfentia

decun propnis humena portate videbatur. Locus ergo, io quo eft erefta, VTiflegada cognomina- tur, quod fonat literaliter altior civitatibus. Qpam facrofaufam ecclefiam totius provincial caput di- ci, venerari fanximus; przdiis, mancipiis, auro, argento , ciNenfque ernamcztu dooeater ditauto competimus . Epifcopi ejus fub dominio fuis de decimis, trecentos homines ad eandem ecclefiam legregaverunt; Przfuf Pragenfis duecuto* , Olo- mucenfis centum, fratrum luorum Conradi, Or- toms confenfu . Hoc itidem afylum tutamini B. Petri principis Apoftolorum , cunftique in ejus iede Ceffuris firmiter commendavit. Marea* XII. de eadem ecclefia ad pedes Univerſalis Papz , quicunque erit, omni anno offerendas iub Chri- lli teftimonio deftinavit . Hujus vero conditionis gratia cunftis ceiffior in eadem regione ut videre- tur ecclefns , qualicumque apparamento ſeprem Cardmales altari Sanfti Petri miniftrar: (udent, mitra, fandaltis, fimili modo ipſius ecclcfiz pre- pofitum, presbyterum , diaconum, fubdiacooutn incedere praecipimus. Laudes, qua fub diadema- te ftatutis diebus proclamare ſolemus, ſblummo- do in ifta ecclefia aflame duce fumma diligentia Chhflum collaudare permittimus, chrifma bapti- zandi, confecrationem clericorum, epifeopus loci illius invidia diaboli attaftu* abnegare C pratum- pfetit, noſtri decreti iudicio apud quemlibet Epi- ſcopum inveniat, & accipiat. Nemine autem C prxpeditente omnem injuriam in Romana fynodo libere proclamet. Scripta iftarum literarum figil- lo impreito fupra venerandum corpus B. Petri apoſtoli poſuimus ; maxime ea pro caufa , ui fi quis Dei inimicus mandatorumque ejus contem- ptor hoc divellere voluerit, ſciat, ſe ab omnipo* tenti Deo in perpetuum condemnatum, ac cum coetibus Sanftorum nil commune fore, fed cum diabolo inextinguibili gehennz incendio ctemali- ter concremari . Data hzc in manus Petri pre- poſiti S. Georgii tn palatio Lateranenſi , fub Henrico tege filio Henrid glorioſiſſitni imperato- ris, VII. Idus Map. v.

C O N C I L I U M BENEVENTANUM,

DJ ti . o TN «omine Domini omnipotentis noſtii JESU Daat*, qua praparola eft vobti Fa/r r mon . Ete- A Chrifti, & in nomine lanftz&individuzTri- nitalis. Quamobrem novent omnium fidelium, przfentium ſcilicet ac futurorum, fagacitas, dum redidemus m fanfta fynodo congregati ; unufquiſ- C”rJ q*< confitens fua facinora & delicta quemadmo- dum beatus Apoftolus Jacobos proclamât m fua epifola, dum hanc in ſcñtnuain ac verba pro- rumppit: ~~Gonftemih—alterutrem—pecçata—se—crimina~~ ~~veſtra~~ C orate Dominam omnipotentem pro Invl- taditmmt : ne tremendam ilim» vocem g iudicis zterni audiat in extremo iudicii die , quando ad peccatores dicet : Ite a me oij male- dtill en ignem aternam Et e contra ad juſtos : Venite bcnedtili Patrii mei , poſtidite vitam ater-

nim multum valet coram Deo omnipotenti de- precatio aſſidua hominis juſti irreſti corde. Ibi- que reſidentf domino Udafrico egregio archtepif- copo ejufdem fedis , dt joxta eum relidente do- mino Landolfo fereniffimo principe , necnon ſit Bernardo epifeopo, ac Cancellario domini fum- mi Pontificis & venerabilis Papz Nicolai nomi- ne : ubi & Dodo epifeopus ac vicarius ejufdem domini Papz m eodem concilio ; & epifeopus A- mclgetius ianftz fedis Florentinenſis, & Joannes epifeopus fanftz fedis Lsrinenſis, ceterique epif- copi, ac abbates, iacerdotes, ac clerici, & cuo- flo populo ſibi aſſiſtente.

Polleaquam autem fanfta leftio in eadem fan*

tool   AbiW»»   OSBORIENSE.   «mmgm v.   1<xn
 ■ — — da fynodo terminata efi, ad euadatumom uai-Ani, five per offertfanes, donaticae, emptiones, anno '
 Mauri   «*«...» (Tiel «») aul e«i«i»a, fe-   coamutationes, feu precepta conceffioo in Do-   CH., ^Ti
 m, » quacamque caufa iniufta reperta efi, acquirere   mino, totum ac integrum pars fam nominalimo-
 » ia ommbus fuis iuribus ac pctioibns, quod iu-   naAerii, fynfque cuftodes ac pnepofiti, qui bi
 » fie in fua poffefione legaliter habere & poff&de-   ipfa ecclefia a parte jam nominati monafierii pre-
 » re videntur; ut Domino omnipotente tuente, u-   ordinati fuerint, firmiter illud habeant de poi-
 » nufquifque cum fais poffeAombos ad propria cum   deant in omnibus, juxta textum de nomineeju-
 » gaudio ac letitia remearet.   dem monafierii A jam diftarum ecclefiarum con-
 »   Interea furrexit Amicus humilis abbas mona-   tinentium atque pertinentium, una cum inferius
 »   fterii fanAifim Virginis Sophs», humoque <k   & fuperius, & cum aquis, & cum vus, & an-
 »   in terra profiratur, cum reverentia ac humilita-   dins fuis, omnibutque pertinentiis mobilibus ac
 »   te fumma ctepit redamare contra & adverfus Leo-   immobilibus faciendam; inde pars ejufdem mo-
 »   nem epifeopum faodiflim fedr Draconarie, &   nafttrii ft jam nane diAarvm ecclefiarum, juxta
 »   in hec verba quamprimum prorupit: Quod ipfe   atque fecundum legis rationem omnia queeom-
 »   Leo epifeopus Draconarius iniufte & irrationabi-   que voluerint, five a jaaxte jam didi Leonis e-
 »   liter teneret ecclefiam vocabulo fanda Mane, B   pdeupi, de de illius fucefforibus, feu pars jam
 »   coofrudam in loco qui majorum noftrotrnm tem-   didi epifeopo fui, aliqua contradidione five co-
 »   pore Sin nominari folebat; moderno autem tem-   jufcumque requiffione ab illarum partibus.
 »   pore ab hominibus Nidun» nominatur: una cum   H>c omnia, ut fuperius taxata funt, & con-
 »   iuribus ac poffeffionibus ipfius ecclefiae pertinenti-   fenfu omnium qui in ipfa fanda fynodo refode-
 »   bus; fimulque & ecclefiam nomine fandi Bene-   runt, abfque omni dolo perpetuus temporibus fir-
 »   didi conffrutam intus eandem civitatem Draco-   matum eft; ut a modo & in perpetua temporibus
 »   nariam, cum fais iuribus ac poffeffionibus, qui-   nullus audeat inde in aliquo modo violare,
 »   ecclefie ipfa, ut fupra didum eft, legibus   aut etiam ullam vim oec non violentiam inferre
 »   hint fubdit: ac pertinentes jam dido tmonafterio.   in quacumque re: verumtamen juxta uiftituUo-
 »   Quamprimum ipfe Leo frngens, cum humili-   nem fandorum Canonum femper firmum ac Ha-
 »   tate <t patientia adoravit in eadem fanda fynodo: bile permaneat ad poffeffiofiem jam nunc nomi-
 »   cum reverentia carpit manifeftare fit dicere,   nali monafierii & jam didarum ecclefiarum, de
 »   quod veraciter pnsnomrnat ecclefie, cum omni-   de diis qui ibidem a parte jam nominati mona-
 »   bus fuis iuribm, nec non fit poffeffionibus, lega-   fterii 'prsrordinati fuerint. Et ut hec eunda qu-
 »   liter & iufte effent pertinentes fub lege prreno-   C fuperius leguntur, in Domini nomine habeant
 »   minati monafierii, verumtamen ab aliis redori-   vigorem" & in-perpetuum-refordentur & robier-
 »   bus iniufte poffeffi: & nequaquam ipfe Leo ali-   veniur, annuli fuperius didi domini principis im-
 »   quid tollere ^vel minuire tentadet de poteftate   preffione iufsimus infignin, ceterofque iuis mani-
 »   praeominati monafierii, verumtamen ab aliis red-   bus teftes fubfcribere mendavimus.
 »   dotibus iniufte & inordinate adminiftratum; &   Datum Idibus Junii,* feriptum per manus Jo-
 »   iterum profefas eft, ut neque ipfe Leo epifeo-   annis clerici & notarii, necnon defenforis prano-
 »   pus, neque fin fuceffores, neque pars jam no-   minati ptonafierii, anno Dominice omnipotentis
 »   minati epifeopi umquam contra eum cum parte   Domini mcarnationis revolato m xii. & vteCt-
 »   jam didi monaftern non caufarent; neque con-   mo quinto anno principatus fuperius d>ââ domini
 »   tenderent, per nullam quacumque etiam inven-   Pandolphi, eximii ac excellenulimi principis:
 »   tam occaffionem ac rationem altercandi illic cum   necnon quinto annojsrinripatus domini Landol-
 »   pute jam didi monafierit, aliquid tollere, vel   phi, exisnii generofimmique principis: ac quinto
 »   minuire, vel invadere: fed amodo fit deinceps   anno principatus domini Athenolphi magni prin-
 »   ipfe Amicus humilis abbas, ejulque fuceffores,   cipis filii, per indidionem xtv
 »   At pars jam didi monafierii, omnibus iuribus acD   Adum in eodem fando epifeopio. Subfcripfe-
 »   poffeffionibus ad eadrdem ecclefiam pertinentibus,   runt autem, reftefque funt: Dominus Bernardus
 »   tam quod modo poffidere videntur, feu & illud   epifeopus: Dominus Conftantinus epifeopus: Do-
 »   quod amodo & mantes Dominus per fuos fide-   * minus Joannes cardinalis: Dominus Lambertus
 »   les in ipfam jam nominaram ecclefiam dederit,   cardinalis.* Dominus Ægidius cardinalis.
 »   fe-l * quocumque ibt oblatum feo delegatum fue-

CONCILIIUM OSBORIENSE,

Auditoritate fandi Annonis Coionicnfis archiepifeopi congregatum, quo tn prsfentia regis, poft
 habitam dsfputatonena, quae mfrfcribitur, Cadalous pseudopapa omnium acclamatione eft
 condemnatas, & Alexandri legitime fada elcdio eft confirmata, anno domini
 MLxti. ipfo fefto fandorum Simonis At Judae.

Digtpttrti» hnodalh tnitr repit ndvôntiM tj Xv-E dignum eft ut fandorum atque prudentium fa-
 «vana ectitfiet bnforem.   ccrdotum multitudo conveniat, & banc quftio-
 Pfo exordio Petius Damiani ejufdem operis   nem ventilana fub canonici iuris auditoritate di-
 I audor compellans impium Cadaloum antipa-   kemat. Quoniam & in proximo, ut tperamus,
 pam, poll alia, qu- in eum dixerat, lifte habet: fiet hic Osborienfe concilium, hic jam ejufdem
 Sed ad h>c glotiaris, & jaffas.* rrx me & impe-   concilii conftituamus velut in quadam tabella pi-
 latrix mater elegit: ad hunc apicem me regia   durx preludium. Juxta juiTionem ergo Danielis,
 celfitudo provexit. Sed cum hinc aula regia fuum   patrum throni fint pofiti, judicium ledeat, libri
 tueatur eleffum, illic Romana ecclefia prcpnum   aperiantur, & folutionis indiga qurfio in me-
 defendat antifiucm jam in folio conftitutum;   dium deducatur. Hic itaque Romanz defenfor
 re-   ccd&cG-, fuas allegationes luferat: illic advocatus

----- - regius proprie partis argumenta depromat. Ta-A debet. confendumoe ergo est ut papam finecapi-
 Chh"t i ceet ">erfn" cum f"10 hserefiarcha: advocatio tan- te suo populus eligat, & ei quem non degit im-
 'um re8'-. Romana invicem colloquatur ec- perator obediat? Confiat ergo quod, nifi Roma-
 clefia. Sanâorvm vero faccrdotum credi fint a- ni regis aTenius acceTeri", Romani ponrificts e-
 nirai, ut de que utrinque dicenda iunt conferant, leâio non ent perteâa.
 & perorate caute judicialiter fententie calculum
 ponant. Age igitur, defenfor apofolicz fedis inci-
 piciat: deinde regius advocatus, quz fibi vide-
 buntur offendat.

Dtfmfar Δημυ τετltie.

Cum beatitudo veftra, venerabiles patres, fu-
 per apofolic® fedis negotio difputat, ad cuuâas
 ecclefias pertinere, quod vertatur in manibus,
 non ignorat. Hac enim flante, reliqueflant: fin
 autem h«c, que omnium fundamentum eft &
 bafis, obruitur, ceterarum quodue ftatus neceffe
 eft collabatur. Omnis autem five patriarcham»
 cujuslibet apicem, five metropoleon primatus, aut
 epifeopatuum cathedras, vel ecclefiarum cujufcum-
 que ordinis dignitates, five rex, five imperator,
 five cujuslibet conditionis homo purus infituit
 &, prout voluntas aut aculas tulit, fpiritualium
 prerogativaum jura prefixit: Romanam autem
 ecclefiam folus ille fundavit, fit fupra petram fi-
 dei mox nafcentis erexit, qui beato vite «terne
 clavigero terreni fimiliter & ccleftis imperii jura
 commifit. Non ergo quchbet terrena lententia,
 fed illud Verbum, per quod contruâum eft cœ-
 lum & terra, per quod denique omnia condita
 funt elementa, Romanam fundavit ecclefiam. Il-
 lrus certe privilegio fungitur, illius auâoritatem
 ceter. (Jnde non dubium, quia quifquis cuilibet
 ecclefie» jus fuum detrahit, injuftitiam facit: qui
 autem Romana ecclefiz privilegium, abipfofum-
 mo omnium ecclefiarum capite traditum auferre
 coatur, hic procul dubio in hrrefim labitur: &
 cum ille notatur injuftus, hic eft dicendus hz.
 retiens: fidem quippe violat, qui adverfus illam
 agit que mater eft fidei; & ille contumax inve-
 nitur, qui eam cunctis ecclefiis prztuliffe cogno-
 fcitur. Cum hoc igitur veftra fanâitas indubitan-
 ter agnofcat, vos, qui non quilibet, fed nobilio-
 res & egregii eftis filii Roman® ecclefie®, pietatis
 vixera circa matrem veftram compatientes often-
 dite, & utrum defruī debeat, fibimet eligendo
 pontifirem, judicate. Mirum quippe eft, fi, quodD
 jufti natione Campanum? Joannem origine Tuf-
 minoribus ecclefiis canonicus-vigor-attribuit: illi-
 foli, quz caput eft omnium, non permiGt.

Argias adwca/as.

Prolixa declamatio dedit attentionem, benevo-
 lentiam, atque docilitatem, & hoc potius juxta
 conietudinem foti judicialis, quam lecundum re-
 gulam concilii fynodalis: ubi fcilicet non magno-
 pere curate debemus elucubrat® locutionis urba-
 nitatem, fed vive fententiz potius puritatem.
 Ad querelam ergo coram fandis facerdotibus de-
 ponendam fufficiat nobis dicere, quoniam inthroni-
 frafts papam fine cœnfenfu domini noftri regis,
 ad injuriam fcilicet atque contemptum regi® ma-
 jeftatis.

Dtfmter ΙΜΙΙ τετltie.

Ordinationem papz faftam diffiteri nec poflu-
 mus, nec debemus; regis autem injuriam modis
 omnibus propulfamus. Sed videamus primo, fi
 placet, unum papa fine rege potuerit fieri, & fic
 pofmodum de regis dilputemus injuria.

Aegrr advocatu.

Per te liquido novimus, quia illi debent pon-
 tificem, cum ordinatur, eligere, quos fibi, pof-
 quam ordinatus fuerit, canonica decrevit aufto-
 ritas obedire: pap» vero, quia univerfalis eft pon-
 tifex, non modo Romanus populus, fed Roma-
 nus imperator, qui caput eft populi, obedientiam

ANNO
CHKISTI

Dtfm/tr Roma" tetltfit.

Perhibendum eft itaque juxta veftrz difputa-
 tionis articulum, quod neque Stephanus, nec Six-
 tus, neque Cornelius, non demque Clemens, non
 Silvefter, non ipfe beatus Petrus, papah nomine
 digni funt, qui ab imperatoribus eorundem tem-
 pore eledi non funt.

Aegms advocatu.

Gntiles reges non funt adhibendi ad hujus,
 de qua loquimur, eleâionis exemplum. Qui, quo-
 niam ignorabant fidem Cbriftianam, Cbriftiano-
 rum non poterant ordinare pontificem. Caternm
 Cbriftiani principes, femper Romanos elegere
 pontifices.

Dtfmtr Romane teetlefe.

Qui mentitur in communi colloquio, mendax
 dicitur: qui autem in pndentia venerabilium fa-
 cerdotum falfa protulerit, facilegii procul dubio
 crimen incurrit. Dixifti Cbriftianos principes,
 Romanos femper elegiffe pontifices: percurrere
 metum ecclefiaftics antiquitatis biforias, Romano-
 rum prziulum catalogum ftudiofe difquire: &
 cum perpaucis inveneris in eleâione fua regium
 accelliffe Confenfum, confitere te perpicuum pro-
 tuliffe mendacium. Quis enim rex Antonii filium
 Damafum Hifpanienfem? quis Innocentium In-
 nocentii filium Albanenfem? quis denique ZoG-
 mutp Grrcnm Abramii filium elegit? Quis præ-
 terea Leonem Quintiani filium de Tufcia? quis
 Hilarium Crifpini filium de Sardinia? quis Cae-
 leftmum Prilci Romani civis filium? quis Boni-
 faciurn, quis Anaftafium, «que Romanos? De-
 nique multos attexerem, nifi faftidium genera-
 rem. Sed ne me putes, non habentem copiam,
 ab eorum enumeratione deficere. Quis imperato-
 rum, elegit Simplicium Tiburtinum? quis Feli-
 cem natione Romanum? quis Gelafium Afrum
 Valerii filium? quis Symmachum Sarmic pro-
 vince®, filium Fortunati? quis Hormifdam filium
 Jufti natione Campanum? Joannem origine Tuf-
 Gibaldi filium, Mercurium Projeâi, Agapitum
 Gordiani, natura Romanos?

Quis enim regum, cleâiom cujuslibet iftorum
 (uum legitur adhibuiTe confenfum? Cum eorum
 temporibus Roman® reipubhc® Cbriftiani princi-
 pes pnefuiffe legantur, id eft Valentinianus fenior,
 Valens frater ejus, qui occifus eft in pugna Go-
 thica prope Hadrianopolim, Gratianus, quia Ma-
 ximo tyranno peremptus eft, Valentinianus ju-
 nior, qui necatus eft a comite fuo Vienne, de-
 inde Arcadius, Honorius, Theodofius, Joannes
 ille qui apud Ravennam occifus eft, Valentinia-
 nus tertius, qui in campo Martio eft peremptus,
 E Martianus, Leo, Majoranus, Severus, Anthe-
 mius, Olybnus, Glycerius, Zeno, Nepos ille
 qui in villa iua occifus eft juxta Salonas, Augu-
 ftus, Anaftafius, Juftinus, & ceteri Romani
 im^ratores: quos evitandi lacioiofi flyli caufa
 ptetereo. Æa mihi ergo eorum, quos enumera-
 vimus, abquem, vel prafulcm requirentem, eel
 principem aftenfum in eleâione prebentem: &
 ego do manum, ac te perhibeo laureandum: a-
 lioquin fi dare non poteris, in hoc te convium
 per omnia pemecetTe eft fatearis. Quod autem
 beato Gregorio legitur adhibuiTe Mauricius im-
 perator aTenium, & perpauci alii principes alius
 pro-

«00J

promovendis; hoc distavit perturbatio temporum, fit tamptata horrenda bellorum.

Asgeas adoaea/as.

,w..

Si .mentiri est contra mentem loqui , temerarium est me mendacii tam procaciter argui , qui non utique falsum , fed verum me dixisse putavi: tamen affemior, fit in hoc fuperatum me esse non abnuo.

Distinfr Ruunt tcltft*.

Lj a.mCo» Ut autem idiplum adhuc manifestius pateat , te fuper hac dimicandi materia perdidisse , timetipfi clarius innoteat . lege Conflamini imperatoris editum , ubi fedis apoftolicr constituit fuper omnes in orbe terrarum ecclesias principatum . Nam postquam fupra corpus beati Petri basilicatr fundator erexit , postquam patriarchium Lateranenfe m beati Salvatoris honore conftruxit , mox per imperialis referipti fenem , Romanee ecclesie confuuit dignitatem . Ubi nimirum beato Silvestro * fuifque fuccetoribus obtulit , ut regali more , & aurea corona pleffatur in capite , ft ceteras regii cultus infulas ufurparent . Verum beatus Silvester ornamenta , qu» iacerdotali congruere iudicabat officio , in proprios ufus attumpfit; coronam vero , vel cetera , que magis ambitiofa quam myftica videbantur , ornifit . Cui etiam Constantinus Lateranenfe palatium , quod catenas aula regalis extiterat , perpetuo iure caceffit ; regnum Italie iudicandum tradidit . Nam & ipfi» regis hee verba funt : Unde , inquit , congruum inlpeimus , noftrum imperium & regni potestatem orientalibus transferri & transfutari regionibus , & tn Byzantia provincia in optimo loco nomini noftra civitatem edificari , & noftrum illic constitui imperium . Quoniam ubi principatus facerdotum , & Chriftianse religionis ca. put ab imperatore oeleffi constitutum est , iustum non est , ut illic imperator terrenus habeat potestatem .

Audifti quia terrenus imperator non habet in Romana ecclesia potestatem: quomodo ergo fine illius arbitrio , qui potestatem ibi non hntet , non licet eligi facerdotem? Ipse vero Constanti nopolim velut in fecunda Roma perpetue regnatus abceffit . Longe vero post Theodosius imperator beati Pauli baGlicam coepit : qno drfun- & filius eius Honorius eandem baGlicam ad calcem uique peiduxit . Hi quoque Romane ecclesie privilegium nihilo minus firmarunt . Quomodo ergo praerogativam fibi in Romani pontificis ele- Aione relinquerent , qui Romanam ecclesiam nequaquam fibi ftuduerunt fubdere , fed prferre ; non przeipere , fed parere ; non precellere , fed fubelTe ?

Argtrr tdtvctlm

Attentior plane , & ratum duco quod loqueris . Sed esto quod nunc regia celfitudo ex antiquorum confuetudine principum hoc fibimet allegare non pOfit : verumtameo tu hoc negare non potes , quod verumtameo mei regis pie memoriae Henricus imperator , faus est patricius Romanorum , a quibus accepit in eleatione fuper ordinando pontifice principatum . Huc accedit quod prztantius est , quod Nicolaus papa hoc domino meo regi privilegium , quod ex paterno jam iure tulceperat , prrbuit , & per inynodalis infuper decreti paginam confirmavit . Cum ergo privatus quifque a luo decidere iure non debeat , donec ventilato negotio iudicialis iu eum fententia promulgetur : quo paao majestas regia prztrogativam hanc fus dignitatis amifit , quam & ex apoftolice fedis bberalitate percepit , & ex raterno imperialis iaiigu iure fufcepit ? Quo , inquam , mo-

OSBORIENSE

,00<

Ado io Romana ecclesia dignitatis adeptae locum fine iudicio perdidit , qui Romanam ecclesiam non offendit ?

Distinfr Aawvsaa tcltft*.

Privilegium inviailimo regi noftra , ipfi quoque defendimus , ft ut luperpleoum illibaiumque poflideat optemus . Porro autem Romana ecclesia multo nobilior atque fublimior , quam mater carnis , mater est regis . Illa fiquidem peperit , ut per ejus traducem revertatur in pulverem ; ifta genuit , ut Chrifti fine fine regnantis efficiat cobeiedem . Et cunai liquido novimus , quia rex , licet egregie indolis , tamen adhuc puer est . Quid ergo mali fecit Romana ecclesia , fi filio luo , com adhuc impubes effect , cumudhoc Btutrla egeret , ipfa turoris oium fubiit , & ius ? uod illi competeat implevit ? Quis nefcit qttia acerdotem eligere puer ignorat ? Sepe mater iudicis tribunal irumpit , telles adfcilcit , notarios convocat , ficque per adftipulationes ft rata , & inluper apicum monimenta , omnia bonorum Inorum filio iura delegat . Inierim tamen , ufque dum ille ad juvenilis «tatis incrementum perveniat , ft rationis capax fiat , illacunftadifpenfat , omnia ordinat : ficque quod jam alieni iuris est patrimonium , ad propriae difponit provifionis arbitrium . Numquid ob hoc dicenda est mulier ifla filio luo conceffa fubtrahere ? immo venus perbibetur , ut puto , pietatis Audio defervire . Qia que rudis adhuc filius dilapidare ac prodigere poterat , bz c illa fibimet apte difpofita , caute re-renta , & tat onabifer ordinata eonfervat . Carnalis ergo mater adjuvat filium in rebus terrenis ; & mater ecclesia filio fuo regi prsbere non debet auxihum m fpititualibus domis ? Obmutefcat ergo pleffenda vettutia , que fcilicet hoc damnet quod przdicare debuerat ; illi crimen inponcie nititur , que pro beneficiis gloriam promeretur . Huc accedit , quia nonnumquam ob varietatem temporum fepe mutandus est ordo caufartnn . Tunc enim , quoniam pontificem fibi Romana percepit ecclesia , tante fimultatis fomes in * fe- «di«iv»t.. ditionis cives accenderat , tantus livor ft odium tumultuantis populi corda turbaverat : ur de tam longinquis terrarum foatiis nequaquam regie cle- Dmenue preftolari poffemus oraculum . Nifi enim quantocius ordinaretur antiftes , perniciofus in populo gladius mutuis vulneribus defeviret , ft non parva Rumanorum civium ftrages fieret .

Rfgl»/ tdtvottm/.

Obtende quod vis , argumentare quod placet : dummodo conflct quia nullatenus debuit immutari quod papa conceffit , quod decreto constituit , quod feriptione firmavit .

Distinfr Am lam l rcltftt.

Quid mirum fi hominis carnis adhuc fragilitate circumdati ftatuta mutantur , quoniam oram-potens Deus , qui videlicet omnia que futura lunt novit , ea quoque , que a femetipfo confituuntur , immutat ? Nam ex eo quod , promittit . aliquando aliquid minait , vel etiam totum fubtrahit , aliquando mala minatur , de non infligit .

Aegias aduaeaSas.

Ea quae propofmfti feripta declarentur exemplis . Quia est ergo quod Deus uinquam promi fit , & minuit ?

Distinfr Kletttut ftltftie.

Si non excidit , reminifei potes quod dixit Dominus ad Noe : A/lra ptriaemtbit fpiritut mltmi n foartae l» n m n , fnt crt tft ; diti il- limi tntMt aaaamv . Sed cum feriptura commemorat quingentorum tunc annorum exiit- ttle Noe , quando hzc fibi Dominus loquebatur , fex-

...

*faicamfxe glortficaverit me, glorificabo eam; foran-
tem contemnunt me. erant ignobilit.*

ANNO
CHRISTI

*arv? Cum ergo illud prsmiffiti, AChrUhun perdere, Chriflian religiois regulam»-----

Deferar Famana

Quod Petrus egit competfiona miferteordi, hoc Paulus arguit pro magtfterfe diidplin. Ille quod fecit difpenfative, ut infinie tolleretur feandalua; hoc tffe corripuit, ne indifcretus quilibet paffim adduceret in exemplum. (o Petro difcamus, ut periculo.....imminente difereti Pauli termonibus inftituamur; ut fani rebuit vita noftre mere deferviat reftitudini.

Aegiat

Laudo quidem redditam rationem: fed cum dttorum apoftolorum propofuerit magifterium, nunc cum, pretermittit Paulo, iofem Petrum adduxeris in exemplum.

Defenfer Aawsae «rfeæ.

Noli, frater, pueriliter currere, immo noli volare, fed perge: pro gravitate quippe negotii prolatio eft quoque moderanda fermooM. Audi etiam confequenter de Paulum dilcretiois aurelineam noftis oculis opponentem, ejuidemque difpenfative compaffionis auftorem. Sicut eoius apoftoborum Aftuum teftatur hiftoria, neram* balabat Paulae Syriam & Ciliciam, confirmans ecclefias, pervenitque io Derben, dtLyftram: de ecce difcipulua quidam erat nomine Timotheus, filius mulieris vtdur fidelis: pater autem gentilis. Hunc ergo, ut ad compendium veniamus, apoftolus circumcidit, quoniam Judeos, immo Judeis, qui in illis erant regionibus, timuit.

Cur itaque circumcidit fidelem hominem, non Juduum, qui videlicet iocircumcifus erat, & natione gentilis? nifi ut difcretionis Audio delerviret, ne Judi fideles in scandalum corruentes, ad fide recederent. Hoc etiam nunc ad memoriam reddit, quoniam aliquando juxta morem Nazareorum comam ex voto nutrit, & poftquam navigaret io Syriam, in Cenchrif pofitus, caput, juxta legis mandata, totondit.* Refert adhuc Lu* cat facti feriptor hiftoric: Caw cwv/eamtr, in* quit, Hierq/Wywaau, Ziiewer futeeperummt fratre; & fequenti die Jacobus de omoes (eiores, qui curo eo eram, evangelio illius comprobato, disc* runt ci: Prdr frater, quoi millia Jam su Judait, yai crediderunt in Cbrtle, tf awwr «wWwerjD /-at Itgu. Audieram autem it tv, yaad difctie- mm decern a Meyte terant <jai per gemet fntt Ju- daerum, dicat aaa dekere h i circumcidere jüiet fees, arc /rcaadaw cenfuetudincm ingredi. Eard r- ga aft? aliyae apertet tenveairt multitudimm; aadient enim te Juperveniffe. Hec erge fee jued tiki ditiani. Sant nakit fuataer viri vetum kakemet fuper ft; kit affitmpitt fandlifaa te cum iffil, O impende in illit, at radant capita: & Jcint ausa», fcia de te audierunt, falja feat, Jed amkulm 0* Ip/e catiedear legem. Tunc Pania/ ajfntmptu vi- ri/, pefierier die partfeatni cnee illi/ mtravit in templum, annuntant expletitnem dierum purifia tieait, dente efferretur pre antfaefne eantm eklatte.

Cur itaque Panlus juxta ceremonias hxteorum caput rafit, nudipedalia exercuit, facrincia obtu* Iit, de legem deftruens, legis pncepra fervavit? cur, inquam, hec omnia, niG ut his qui exjudeis fideles extierant scandalum tolleretur, formam fufcepit aegritudinis, ut morbos auferret - grotis: fervavit ceremonias legis, de quibus tamen io epiftola dicit: ^pa miki fueram lucra, falja faut detrimenta. It propter Chriftrum arbitror velut ftercora: circumcidit hominem, de tamen hoc terribiliter clamat: Dica, inquit, vekit/ urna B circumcidamur, Cknftut nikit nekil prederit. Quod, qu*fo, majus peccatumcifepoterit, quam Cemil. General. Tom. XiX.

violare, Judaice legis ritus inducere, novam e-Christi vangellii gratiam impugnare? & tamen hac apo* ftolua Paulus in fiperbcie feciffe confpexitur, ne in ipfis nova fides rudimentis mentes adhuc tenera scandala paterentur. Quantum namque ex exterioribus cernitur, Cerinthus & Ebion mipe ne pejus inveniuntur egiffe quam Paulus: qui nimirum in Chriftum credentes, pioptet hoc ioluna a patribus anathematizati funt, quia legis ceremonias evangelio Chrifii mltuerunt, & fic nova confefli funt, ut vetera non mutarent. Sed ecce cum dicitur, quoniam Jacobus, & omnes (eiores hoc Paulo confihum dederunt: omnes ergo dilcipuli, quod Paulus fecit, pariter fecerunt: unumque fcilicet habent in hoc meritum, & qui fecit, & qui faciendi dedere confihum.

Swergo ipfi principes mundi, quorum legibus parent non modo ngu tertarum, led ipfaetiam celfitudo colorum, non dubitare pro paucis qui tunc erant hominibus, in tam penculoio negotio condefendere, cur nobis utique parvulis, & infra eorum veltigia longe jacentibus, non licuit innmerabili Roman urbis multitudini lubvenire? Sed quid apoftolos loquimur feandalumcaviffe debillum, de novtter cooverforum: cum de ipse iliorum magtfter dt dominos, cujus nimirum omnia fecula fubfternuntur imperio, ad noftre imitationis exemplum, scandalum praecavent Ju* deorum f Sineen, inquit, reget terra a ^nikni ac- Cctpinnt trikatane? a filli fal»^ an nk alitnu^ quo reipondente, Ak alient. Jefus iubiungit: Ergelikttri fntt BÜ. Vt antea neu ftandalintumi tei, vale ad mare, & unite damas: tf eae ptfcem, yar print aleendierit, telle, tf aperte ere ejut invtwi flatreat: illum jnatnt, da ell pre aee tf te. Ad molliendum ergo ngorem cftitudinis, ad tuendam virtutem difcretionis, U ubi Peirus non (officit ad exemplum, junge dt Paulum. Quod fi procaci contumaci nequeunt uterque (ufiteere: pudeat te ultra Jefum per dicacitatis ineptiam profihre. Fut/ enim legu Ckrifiai ad ju/littamem at credenti.

Fegiur advecatur

Diferettonis virtutem tot feriptnrurum teffimo* niis approbatam improbare non poffumus: fed abfit ut ulla virtus fit tam fublimis, lamvc praecipua, cujus tuende (udio fe anathematis barathrum corruere debramus. Nam cum omne, quod nobis ex divina lege praecipitur, ad hoc procul dubio tendat, ut nos creatori noftro focietate aeterna conjungat: 6 nos ab eo, quod abfit, per maledi&iuais fententiam contingat abfcedere: que diicretio, quae ficut duuur.pis com* paffio, tam incomparabile damnum nobis poterit compenlare? Sane fi propter hoc folum virtus appetitur, ut omnipotenti Dei focietas acquiratur: qualis jam illa virtus edet, qua nos a divini contubernii focietate repellat?

Defenfer ttemana ecclefii.

Hare cor profequaris, quia nobis occulta funt evidenter expone.

A^i! iivttilu.

Synodalis enim decreti pagina, quam cum concilii totius affenfa beatui Ncolaus papa cooiltuit, cui quippe manus articulum indidit: quam tot epifeoporurn venerandus celebrifque conventus fubcriptione firmavit, anathematis vinculo juxta morem carere non potuit. Unde vos, pro compaffione, vel condefenfioe, neltio quam dicitis, furentis populi, nequaquam vofectipfos deberetis tam inenodabiliter fententfe nexibus irretire. Ridiculum quippe eft, fic obrutum de voragine

Sii ma-

—marini fluâus eruere: ut ipse compellatur erep-Ay»* ad vesperam danve nkifcar me de ntmicit ■ ° I
ChrIVt i , or oodofis procellarum fpumantium cumulis sub- ANNO
fidere. CR,*aT'

Defnir tiomana ecclesia.

Cum hxc inconfufius loqueris, Andabatarum adverfum me more configis.¹ qui nimirum dum claufis temper oculis pugnant, alios quidem vulnerant, fed quomodo feipfos a vulneribus tueantur, ignorant. Dicis, quia nequaquam debemus in anathema corrui, etiamfi per hoc valeamus infirmis fratribus fubvenire. Huc vibraſti gladium, tentaſti vultus infigere: fed tibimet ut clypeum opponeres non viditli. Numquid tibi jam de tne-moia excidit quod fuperius proruit, quoniam beatus Paulus in epiftola fuadicit: *Qſtiacircrtm-damn, Cbrtſint nibil nobis proderit?* Et tamen quod taro ditriâe prohibuit, ipſe pro caritate fratrum infirmantium, ne ſcandalum paterentur, implevit. Quod enim majus five deterius poterit quis anathema fubire, quam cui negatum eſt Chriftum pro fui reatus[^]amnatione prodeſſe? Nam cui Chriftus non prodeſt, procul dubio anathema eſt: nihilque eſt aliud anathema aliquem fieri, niſi a Chrifti, in quo benedicuntur omnes gentes, ſocietate repelli. Si ergo Paulus hoc anathema pro caritate fratrum fubire non timuit, immo prorfus evaſit, cum non qualemcumque hominem, fed Chriftianum utique diſcipulum circumcidit: tu, quatio, ubi cordis oculos amiſiſti, qui, quod apoſtolus fecit, non faciendum eſſe teſtaris? ipſe enim dicit: *Q^{ec}niq^t ſcripta lⁱſr,* C
ad noſtram doOrmam ſcripta font.

Ærctar adctfea/ns.

Veriſſimile eſt, quod ſicut Paulus coapoſtolum fuum Petrum de judaizandi redivi a uirpattone corripuit: ita nihilo minus, ſt in femetiſum, poſquam diſcipulum circumciderat, reprehendat. Nec mihi hoc aliter umq̃iam poterit periuaderi, piſi fortaiſis in ejus vethis aliquatenus valeat inveniri.

Defenſor Romane eccleſia.

Ut nullus ambiguitatis nervus in tua mente remaneat, ut nulla cor tuum ſuper hoc negotio deinceps caligo confundat, audi quid idem Paulus ad Romanos dicat: *Veritatem dico in Chriſto,*™
non mentior, tellimonim mihi perbibente conſcientia mea in Spirit^o fanſto, quoniam inſtitio eſt mibi inMtut, & continui dolor cordi meo. optabamentire ipſe anathema eſſe a Chriſto pro fratribus meiſ, yai fini cognati mei ſecundum carnem, qui ſont Iſraeli-tn. Ecce Paulus, cum non fit, ſicut nos, neceſſitate coaſtus, ſponte ac voluntarie deſiderat anathema eſſe pro fratribus: & tu milii proponis anathema timendum, ubi me perſpicis ſi inevitabili prorfus neceſſitate fuiſſe conſtrklum, & caritatis ſtudio, ne tanta fratrum multitudo corrue-ret, inclinatum. Audi etiam quod Moyſes pro populo Iſraelitico poſtulans dicat. *Obſecro, Domi-ne, peccavit popnht iſte peccatum maximam, fece-runtque ſibi deos aſreol: ait, dimitte eſt banc no-team, ait. ſi non ſ.ictat, dele me de libro tnoq̃nem ſcriptiſſit.* Quod nimirum pleniter fiet, cum repro-bis in judicio dicet: *Ite malediſſit in ignem Mer-um.* Ecce hic Paulus optat anathema pro fra-tribus fieri: ecce illic Moyſes poſtulat ex Dei li-bro pro populi, quem ducebat, caritate deleri: ſt ſois Romana eccleſia, que pietatem & carita-tem toto terrarum cibe ſpiritualiter ſt principaliter docet, ex imminentibus vibratis undique gla-diis filios tuos, quos quotidie per facti baptiima-tis myſſicrimn generat, liberare non auderet ſ
Malediſſai vlr, ait Saul, yw comederit panem nf-

ix hoc, ſicut legitur, anathema Jonathat ce-cidit: fed cum ab imminente mortis ſententia cirit'as, qua pro populo ſtrene dimicaverat, It^o beravit. Vis audire quid etiam de ipſo Jeſu, to-tius benedtdionia auâore, idem apoſtolus dicat? CArifer, inquit, *It wr liberaret a malediſſi legit,* e^ol^o t-
faſſat eſt malediſſam. Si ergo ipſe auâor benedi-âionis «ternas, ut nos a vinculomaledi&ionisab-lolveret, malediâioni non dedignatus eſt ſubjacere: ſt ſandi quique vel novi vel veteris teſtamenti, dum fui capitis imitantur exemplum, & infirmis ſubvenire fratribus in periculis concupiſcunt, ana-thematis fubire ſententiam nullatenus perhorrei-B eunt: cur uni mihi Diteris imputare peccatum, ſt caritatem ad hoc me induxiſſe non perſpicis, qux operit multitudinem peccatorum? Quomodo autem me cujuſlibet hominis ſententia ligat, quem caritas ipſa, qux Deus eſt, liberat? Erubefcat igitur humani anathematis imputator, cum pes caritatis gratiam mecum ſit xterna beocdiâionis indulgor.

Regini advocatiſ.

Cuicumque in diſputatione certanti veritas ipſa defecerit, ineptum eſt adhuc per ambages atque veHutias pertinaciter niti: ridiculum eſt diutius verbis proluxioribus immorari. De vinculo ſiqui-dem anathematis, quo te haſtenus arbitrabar ad-ftringi, ita te naviter expedilli: ut nihil de ce-tero tibi valeat objici, nihil ſuper hoc capitulo rationabiliter poſſit opponi. Verumtamen adhuc video mihi materiam ſupcreſte, quam tibi valeam non ſine cauſa reſuſtatori objicere. Dicitis quia neceſſitate conſtrâi, ſt velut anguſti temporis brevi ſpatio coarâti, nequaquam potuiſtis in ele-âtone pontificis expeſtare conſenſum regie majeſtatis,* quod proſedo frivolum eſſe, perſpicuum eſt. Conſiat enim tres plus minus menſes interim decurriſſe, ex quo ſandae memoriae papa Nicolaus occubuit, uſque ad Kalendas Oâobris, cum iſte ſuſceſſit. Videamus ergo ſi pertam moroſam lon-gitudinem, trimcſtris videlicet ſpatii, non potue-rit ab aula regia pragmatice ſanſtionis vobis apo-ca reportari.

Defenſor Romana eccleſia.

Ecce compellis me vulgato 'ermone depromere, quod imperialis palatii reverentia decreveram ſilen-tio praeterire.* fed juxta veſſix ſcilicet exââionis inſtantiam jam proberatur in medium opus egre-gium veſſum, ſaculis omnibus inauditum. Redo-tes enim aulx regie, cum nouuHis Teutonici regni ſanſtis, ut ita loquar, epifeopis, coopiran-tes contra Romanam eccleſiam concilium collegi-ſiſ, quo papam quaſi per ſynodalem ſententiam condemnâſſis, & omnia qux ab eo fuerunt ſtatu-ta quaTare incredibili prorfus audacia prxſumpſiſſis. In quo nimirum non dicam judicio, fed prx-judicio, idipſum quoque privilegium, quod regi prxdiaſ papa contulerat, ſi dicere liceat, vacua-ſſis. Nam dum, quidquid ille conſtituit, veſtra lententia decernente deſtruitur: confequenter etiam id quod ab eo regi prxſtitutum fuerat, aboletur. Sed abſit a nobis, ut propter cujulibet hominis inſolentiam, rex, qui innocens erat, quantum ad nos, rem (ui juris amittat' & quem, auâore Deo, votis omnibus prxſtolamus ad imperiale falligium, non permittemus, ob alienam culpam, rex di-gnitatis incurſare detrimentum. Sed ut totam inauditx calamitatis ooftrx percurramus hiſtoriam: Stephanus cardinalis preſbyter apoſtolix fedis, Si>phwH«r-
vir videlicet tante gravitatis & honeſtatis nitore conſpicuus, tantis demotic, ſicut non obſcurum eſt.

ANNO
CHKIST
"16",
UttMe

1011

AtiVS01t

OSBORIENSE.

HENRICOS IV.

IMP.

184

eff, virtutum floribus insignitus, cum apostolicis⁴ A libris ad aulam regiam missus, ab aulicis admini-
nistratibus non est admittus: led per quaque
fere dies, ad beati Petri & apostolica fedis in-
juriam, pro foribus maofit excludo».

Qpod illd) apote vir gravis Ac patieos, aqua⁴
nimuer tulit: legati tamen officium, quo funge-
batur, implere non potuit. Ciaulum itaque figria-
tumque myfterium concilii, cuius erat gerulus,
retulit, quia regis eum prafentari confpeAibus,
curialium pleAenda temeritas non permittit. In
qua nimirum inopinata prafumptionis audacia,
tanta difputandi videtur inefle materia, ut A De-
moftbenis eloquentiam vincat, & copiam Tullia-
na facultatis excedat. Unde fi vellemus injuriam
nofttram diftriAius perfequi, jure potiemus obtu-
dere, quia vos Romana ecclefia vofmetipfos do-
no privaftis, qui fcilicet ei pr»judicii veAri gra-
tis contumeliam intuliftis. Ille quippe foedos ami-
citis Violat, qui gratis amicum per offenfionis
tnoleftiam pullat. Nam & Dominus Judais per
Jeremiam ait: *Ecce feriant dexteri Ifrati ff doaoai*
Jnia fedtu novet*, non fecunda* paBa* ytted pe-
pigi cum patribai corn*, *paftn* food irrita* ft-*
oennti. Ille ergo irritum reddit beneficii paAum,
qui prior violat amicitia (aeramentum). Verum-
tamen Komana ecclefia non vult exaggerare quod
pertulit, fed perfeverare cupit in munere, quod
regio culmini liberaliter prorogavit.

Ee⁴leif advocatae.

Quod domino noftro regi reverenter adteribis
innocentiam, digne facis: quod autem admini-
Aratoribus aula publicis devolvit e diverio calum-
niam, vt detur in joillum. Quidquid enim circa vos
in hujusmodi cafibus aAum eft, ad hoc nos ro-
gis munus impulit, imperiale praeceptum, non
proprio libertatis arbitrium.

Defnfor Romana tecltfla.

Ego tibi fecundum cordis tui duritiam respon-
debo; dico enim quod Dei omnipotentis obtem-
perare fermo Qibus aliquando peccatum eft.

Regini advocatae.

Ad hoc quod alleris, mens humana ~~concedi-~~
tur, & Chriftiaos pietatis iene non valet audi-
tus.

Defnfor Romana ecclefia.

Qjtia hoc tantopere miraris, illud etiam con-
fequenter adjicio, quia propter hoc quod Deo
quidam promptus obedivit, funditus periit; aliu⁴
ob id quod obtemperare contempfit, ad cumulum
gratis plenioris afcendit.

Xvgia/ advocate/.

Incredibile eft valde quod dicis: verumtamen
fi vales exemplis approbare quod loqueris, dic
quis umquam obedivit, ac propterea periit?

Defnfor Remana tecltfla.

Non te latet quod Juda Ifcarioti, qui jam ae-
cepto confilio eum traditurus erat, ait Dominus.
Sjttd facit, fac cititn. Poftmodum quoque, cum
ad ejus ofculum accedere prafumpfit, adjicit s
Anicc, ai qui vetuftis fubauditur, perfice. Sed
quia miler his termonibus efficaciter obedivit ir-
revocabilitate periit.

Aegias advoealat.

Hujus propofitionis ratione reddita, reddecon-
fequenter alterius, quis fcilicet Dei omnipotentia
obedientiam fprerit, & propter hoc copiofiorem
gratiam metuut.

Defnfor X»hv«m ecclefia.

Si placet, hoc in memoriam revoca, quod Do⁴
minus ad Jeremiam dixit: *Fade ai domamRecha-*
bitara*, dft lentere elt, *tf inledacei 10 demam*
Domini, in ana* exedra* tbefaaroxm, tf dabu
CenctUGenral. Tom. XIX.

cit bibere vineae. Et paulo poft propheta fohjun-
git: *Et pofai «raw filiit Rthabitera* fapboiple*. ANNO
aas «nm, dp «Wav/, dr dm» *d vest Bebite venam. CM, *TI
S»? *TtfponderantA»* Inbemat *vina**, fu* J«m-
dei pater neffer onacepit aedis, dreev: *Nen biittii*
viatMN vot (ffiliii' veflri atae ia ftmpttmnen. Un-
de poftmodum Jermias ait ei: *Hac dicit Dt*I-*
..* Dent exercitae*: Non deficiet ver ft flirpe Jo-
ndab filii Rthab, fleet ne ceatpella meo cnnAr
dttal. At ecce ille male obediens, perfunAu* o-
bedieotis munere, cucurrit ad laqueum: tfti fe-
liciter inobediens*, perpetuam lui conditoris me-
ruere confpeaum. Hoc etiltu ad hoc valet quod
fuperius didum eft, quia cum papam fine con-
tenfu regis ~~cltptimus, non debetis quod extrinfe-~~
Bcus aAum eft dijudicare, ted potius qu- snmo
& qua intentione lit faAum, diligenter attendere,
F.e⁴lat advocatat.

Hoc argument* nobis domellia-foot; & num-
quam deficiunt, quia de promptuarii* proferun-
tur; femper enim poilumus io praei operis exhi-
bitione delinquere; fed quia occulta eft, ad pu-
te menti* debemus patrociniun convolare.

Defnfor Amv* m ecclefia.

Cenfefne temper debere juxta rerum atque ver-
borum fuperficiem judicari? quid enim juxta ver-
borum ftrepitum magis eft abfonum, quam cum
Deu* Pater, de Filius, de Spiritus fandus me-
diatorem Deide hominum dicitur *tradidide*? Ec-
ce Chriftum *tradidit*. Juda*, tradidit de Pater:
Numquid non quali fimilis cafus videtur? ergone
traditor eft Judas, At traditor Deus Pater?

Agia/ advocator.

Unde probas quia Pater & Filius & Spiritus
faoAu* tradiderint Salvatorem?

Defnfor tecltfla Remano.

Audi apoftolum dicentem: *fi«i prtpit Filiofat* *.■ *
naa pepercit, fed pro omnibai nebit tradidit ellam.

Cui A Salomon ait: *Cam fit jnttat, tf omnia, lec- r»t- u*
fle dtlpenas, iptant qn nan debet paxiri, tende*,
nat. Quod autem fe Filius tradidit, idem dicit
apoftolos: «n *Illexit, tf tradidit femetepfm eain- ».*

pro me. Quod autem dt Spiritus fanAus tradidit
Filium, lapientia perhibet, dicen: * *Unigenitat* : n.
eft anfa* *Spirant fapientia, & non * Uberavit ma 1-1**.

DWIAaa» a labitt ftnt. MalediAi apud veteres» di* MI* *
cebantur omnes qui faspdebantur in ligno: *Chri- c»Ut. ».*

fteu antem, ut apoftolus dicit, *at net Uberaret A*
malediUof faUnt eft maleditfam. Spiritus ergo fan.
Aus liberavit malediAnm a labiis fuis: quia .qus
per ora prophetarum de Chrifti paffioe locatus
eft, non cohibuit, fed fuper eum fine dimittio*

ne compleri cunAa permittit. Ergo fecundum te,
qui non de cotdis intentione, led femper ex o-
perum vis fuperficie judicare; fi pater tradidit Fi*

lium, & ipfe fe tradidit Filius, A Spiritus fan-
Aus, Judas quid male fecit? FaAa eft traditio -
Patre, faAa eft a Filio, necoona Spiritu lanAo,
faAa eft a Juda; una res a pluribus faAa eft,

fed eadem res in operatoribus decernenda * eft. * f <uicr.
Quod enim Deus omnipotent ex caritate, hoc-04*

Judas fecit ex cupidine acquirenda pecunia ....

Quod Deu* fecit ad falutis nofta remedium.,
hoc ille fecit ad explendum infatiabilis avaritia
votum. Vide ergo, quia non quid homo faciat
debemus attendere, ted quo animo & voluntate,
diligenter examinare. Nam fi fola dumtaxat ex-
teriora perpendimus: invenimus ipfum Dominum
Salvatorem, Ac dixiffe quod prohibet, Ac feciffc
aliter quod jubet.

Hjulpfit, ait, *dixerit fratri fuo, Fatae, reni MaxO. t-*
erit gtbeaan inii: & tamen ipio refoffeAionis
fua dic, duobus de fe dubitative loquentibus,

Sil / aii;

7"ta". 1.

7«.

■ J. H.

anno al | ° & ,ef* [**A1 ** *]*<*~**>. Dixerat
OH*|ST| cl-an> » monte discipulis: Si fut te percufferit m
dattieram matcilUne, peak Uli & alterant: in paf-
fione tero politus, ^percutienti te in maxillam pee-
ro fecerdotis non modo non alteram prcbuit, fed
infuper dixit: Si male teutnt feat, expatra dt
male; fin anltm lent, cur me cedit? Et qaothodo
jam rerurn eft, quod de ilk) Lucia ait, futd ep-
fit facnt & iocrti; G quod docuit non imple-
vit? Sed procul dubio intcBigendum eft hoc eum
prccrpiſſe ad prparationem cordis, non autem
ad oftentionem operis. Quomodo enim paratui
corde non fair io maxillam alteram c*di, qui
pro hominum falute decrevrat toto corpore era*
cifigt t Paulus etiam palma percuffus iuftione poo*
tificis, ait: ftrmtnt te Ont, ptritt itltitU . B
Quod minus intelligentibus videtur in verbo con-
victum: fed in fenfu, prophetici tenet oraculi la-
cramemum.

Pariet enim dealbatus hypoertis eft, fecerdo-
talem Inb hoc nomine praterens dignitatem, fed
occultans intrinſecos luteam malitiae turpitudi-
nem: nam quod humilitatis fort, mirabiliter eu-
ftodivit. Cum enim illi diceretur: Frncepi facer-
datum maUdicit. Nefcivi, fratre, ywa prncipa ef-
fet sacerdotam- Scriptum eft enim i Frnceptem pepu-
li tai nan maledicer. (Jbi oftend tur, quanta idem
tranquillitate dixiffet, quod iratus intulttfe vido-
bvtut. Quibus fertpturarum teftimonia quid aliud
edocetur, nili quia non iuxta verba nuda tem-
pe» debemus fententes iudicare, fed quo animo,
qua mentis intentione proferantur fufcipere?

Argia» advecatur.

Dnbta qu« proponis luculenter elucidas pere-
xempla que fubjicis. Sed qtueto te ut ad fupe-
riura panlſſer redeas, & cur noſcalumnierisvo-
bis piſtjudicium intuliffe, qui regie ditioni parui-
mus, patenter exponas.

Defenſer Aemaa eccleſia.

Rrfee plane, ordinsbtltct Ac congruenter, poſt-
quam omnis velli» partis objcâo non rhetoricis
argumentis, non coloribus oratoris, non diale*
fticis iplogiſtnis, fed viva potius atque perpicu»
ventatis etl ratione purgata, retia vice jam di-
gnum eft, ut de velitis eccelfibus vel breviter
differatur. Eoimvero damnatio papa tam gravis
& inexpiabilis, ut non humano, fed divino dum-
taxat lit traAoda iudicio. Reges autem noſtros
tum ſtatis infirmitas, tum fragilitas fexus exco-
lat; quibus utique non reatus adferibitur, fed eo-
rum conliharus, ut dignum eft, imputatur. Omif-
fis itaque perverGtatibus enteris, ut quid igoo-
rant? Roma, reprobum dominum in Romanum
pontificem eligere pneſumpſit?

y.hMſinen.

Regnet advecatur.

Eleftionetn quidem, ut palam eft, fecimus:
fed longe prius, Gerardo comite, aliifque Ro-
manis, ut videbatur, civibus infatigabiliter infi-
nienubus, ad boc ioduâi lumus. Nam Ac abbas
monaltcrii, quod dicitur clivus Scauri, non de-
fuit. Non ergo, ut ſileris, ignorante Roma:
fed prefente atque petente, Romani pontificis c*
feâio faâa eft.

Defeaſer Remana eccleſia.

In hoc pro me laxis, dnm Gerardo fub ana-
themate conſtituto te communicaffe teſtaris.
Nam, nt de abbate & aliis intctim Gleamus,
dc Gerardo liceat tantummodo dicere, eccleſi»
bominem non filiiffc, Ac Chrifti nequaquam per-
tinuiſſe fidelibus. Illud enim unum caput ana-
themati makriiA onique fubiacuit omnium fere
pontificum, quicumque Romane eccleſia ejus
temporibus praefuerunt; demum paulo antequam

pifeopum, quo a beati Petri liminibus redeun-
tes invaſit, ipoliavit, At ufque ad mille Paptentis
monet» libras appendentia rapuit. Propter boc
itaque tn plenaria ſynodo, papa Nicolao pr»fi-
dente, excommunicatus eft, Al extiaâu lumina-
ribus fub perpetuo fuit anathemate condemnatus.
Perpendat igitur fen&a ſynodus, fi illius ejutque
complicum rata jure videatur eloſtio, qui tam ter-
ribiliter atque horribiliter eft ab eccleſi» viferi-
bus evangelica atque canonica falce praſciſus, ut
ne in morte quidem de Chriftianitatis luerit ti-
tulo reformatus; Ac fi per eum ordinari Roma-
nam eccleſiam d'gnum fuit, qui eam ſemper eft
feraliter perfecutus.

B Et quomodo fummam debet eccleſiam ordina-
re, cui cujuſcumque limen eccleſi» non licet at-
tingere? Clamat Dominus ad Iſrael; dnatiema JIA* .
in medie tue Iſrael: «ec peteric flare centra iefitt
tuet, danet deleatur eu te y» dec centamenâtat pſt
/celere. Et hoc quare t Quoniam Achau filipa
Cbarmi de anthemate lencho ducentos dumta-
xat argenti ficlos, regulamque auream quinque-
ginta liciorum, Ac coccineum abftulerat pallium.
Er ob hanc vilem videlicet fummam, auâorfc*
leris non modo lapidatur, fed & lapidum acer-
vis obruitur. Si propter illum hominem, qui
dumtaxat unum ſacrilegium fraude commiferat f
Iſrael ante fuorum boſtium faciem ruiturus erat;
quomodo ſtabit eccleſia, fi per virum tot crimi-
nibus Thvôlatum fuerit ordinata? praefeftina eant
Ac talem elegerit, in quem, teſte mundo, om-
nium vitiorum fentioa conſiunt: ' pſeudoepiſco* X-ſ, pA>-
pi, apofolorum antichnlli, adverſariorum Chrifti t
amici puellarum, mangonem eccleſiarum.
igitur i(lorum, juſſo videbitur examine p.ſtitren-
dus? Utrum is, quem elegit unus vir, perpetue
maledtâonis anathemate condemnatus? an ille
potius, quem cardinales epifeopi unanimiter vo-
caverunt, quem clerus degit, quem populus ex-
petivit, non ab extremitate terrarum, fed intra
moenia Romanorum & in ipſius fedis apoſtoli-
ca gremio?

As^mm afioecatm^

Tot a te rationibus redditus pollemus fortaiſtis
adhibere conſentum, fi ſemel emiffam deceret
regiam majeſtatem mutare ſententiam. Principa-
li quippe gloria velut inconfantii» mavis impri-
mitur, fi quodeomque ſua cooſtitutiooia ediâum
leviter annuletur.

Defeeſer Keneana ecclſſia.

t Qpis neſciat rege Deum eſſe majorem? Al ta-
men dicere non erubefeit. faaitat oh, futi eoa . Mt- .
ſlitucrtat Sani regem. Et per Samoelem ei de-
nuntiat, dicem: Frejecit re Deminue, tu fie ren
ſuper Iſrael. Si poenitere ſeDcus aſſeruit, qui fu-
tura cuoſta cognoverat; cur homo foam mutare.
io melius ſententiam erubefeit, qui, qualia At ip-
ſe qnoque fit faturus ignorat f Ille de booo M-
& OS eft malus t iſte vſeteliot Cadaloe dolofus,
Ede malo, utique quod jam erat, fit quotidie dia-
boſi more deterior.

Aegiae adjecatai.

Quam incoufalte mſoc loqueris, qui diabolum
deteriori poſſe teſtaris? qui certe tam malus eft,
ut deterior eſſe non poſſit.

Diſtnſer Amtaau etxUfia.

Mentior, fi quod propoſni, ſcriptura teſtimo-
niis comprobant non valeo. Nem, iſeia teſte,
dicebat ſuperbo» in mundi principio: Jlfendam tſa. <«
ſuper altitudinem neehiûm, fimiUtera allifihua. Pan-
lus autem dicit: la firm mundi eeiene adonſatur, rtes. t
t/ cateliûm ſupra amne t«sd dicitur Dant, aal

fatd ceitar. Qpi ergo tune affeavit Deo le fi-
autan effe, in Cm mundi jam deterior **fau**
qui vuk prior miners, Per quod maasitfto t>b
ligitur, jliabolum adhuc ia decetor: polle cor
ruere .y Be quia diabol» interpretatur deorum
fluens, * Cadalous a cadendo diâus, * ruinam
•Q.iHc ■ Fopvli fonat, ipftiqoe nominibus, aptidime mvt-
L«Tw ««to cem concordant. Dic creio Quomodo ille pon-
«...» * titifex effe, quem non Romanus populus, led
Gitaco x-j aMS jJQnjo CÔLO lyj, complicitibus, idemque non
•N«p« G« Romanus, fed foburbanus *, & noo ecdeGa fi-
M** ied nM, A, iA". * anathematizatus, elegit ?
b• Cti«u illene effet tuo iudicio pontifex » qui tuam ven-
•pp^aiaa didit, ut Romanam ccdaGam obtineret ? qui Ro-
— mang occidit in ore gladil, ut Romanus ponti-
c flex fieret ? Dices ~~ne non~~ dcbniffe pontificem fi
Bfonfu corda duorum. Agamus ei gratias, qui prius
M'appoju M-coofuforu refis-eligere, Bt-magni pendendum
mihl non fuiffe ut populus non periret.

Ecce bic beatus Auguftinus Hipponenfi ecde-
Ga, Valerio virente, pfcificitur: ecce illine Am-
brofius, octavo die poftquam baptizatur eft, *per-
ceptis cundis ecdefiafticis* gradibus, epifcopus or-
dinatur. In quibus utique ob nihil aliud cano-
nica anAoritatis ordo deferitor, niG dumtaxat ut
faloti populi confruiatur: Bc tu mihi dicis in fer-
vendo populo ipG regi me debuiffe contulere, ut
fibimet io dando eoufenfu unius epiftole gloria
proveniret. Nam unde poftmodom Romanus im-
perator Geret, fi tunc fe Romanus populus mu-
luis vulneribus peremiffet ? Porro autem, quia in
confrutendo pontifice Romana ecdefia a caritate
regia non recedit, hoc etiam indicio eft, quia
cum io clero luo religiofis viris dt papietibus a-
bundaret, non de propriis, fed eum qui regi tam-
quam domefticus & familiaris erat elegit.

Asgies sdoararas.

Qui (quis veritati, poftquam patefafta claruit,
obftinate renittitur, Dei omnipotentis adrerlarins
000 immerito iudicatur, cujos adverfum fe iram
inexingubiliter provocat, fi veritatem, que ipfe
•@» PeT,lnac,ter & arroganter impugnat. Nam ut
ipfe difputatiois tuse velut epilogum faciam, cum
inter nos queftio moveretur, utrum fine regisaf-
fenfu Romani pontificis fieri poffit eleflio, re-
cenfitis hiftoriarum catalogis, tantam Romano-
rum imperatorum atque pontificum copum coa-
D cervafii, & velut nubem mihi teftium oppofmli,
nC his conpctis, ne nutum quidem me adver-
fom fe lupar hoc ulterius facere libuiffet. De a-
natbemate vero, quod Nicolaus papa conftitmt, io
quo ctiam, ut verum fatear, totam viAone vim
intentio nofta pofuerat, tam invMbs feriptura-
rum teftimouils, taro lucidis certe, modo beato-
rum apoftolorum, modo ipfius domini Salvatoris,
tus difputatiois affertio fe purgavit exemplis, ut
Bc nos catenus ignota doceret, Br vos ab illius
Umentis» vinculo patenter abfolveret.

Deinde a domini noftri regis, quam dicebamus,
injuria, que fcilicet nos adverfum vos acrius ac-
cendebat, tau» frenue fe purgavit oratio: ut evi-
denti clarefcit indicio, quia in eo, quod fibi pon-
tificem populus Romanus elegit, roajettati potif-
fimum regie miniftravtt; nec ei, ficutdicebatur,
privilegium tulit, fed potius roboravit, dum non
dc Romana eccliefie, fed ex aula regia facerdotem
ad aeofolice ledit culmen evexit. Pofremo de
cteduone Parmentis epifeopi quid dicimus ? loquar,
an Gleam t Sed juxta feripturato cvucprOrav/mna-
mas *intn fait* Et certe ubi nuda veritas
cernitur, turpis ignominia eft, fi commento fal-
lacNB defervitur. IpG plane liquido novimus ana-
thematizatum effe Gerardum, nec ignoramus ejus
infinitu potiffimum hunc optcopum m hoc nc-

Agonum fodie pelleaum. & ut ita loquar, albor-
qun de venenata radice anathematis oritur, ante-
quam pcomteSum prornmpat /n fructum, modis
omnibus, ne noceat, evellatur, teflante veritate,
que dicit: Damn arfor /acis pa&nm fo . Mvuk 1.
■ ■ ■, Mndrtar, ij 1» ifntat mtttittr.

Dtfufnr KtattM nchji.

Ecce audivit beatitudo» veftra, venerabiles pa-
tres, quoniam qui inipeâor eft mentium, confoe-
derat nos in concertatione verborum. Videt enim
nos non malitia caufa contigeu fed invenien-
da veritatis ftudio defervite; ideoquedignatuseft
motam inter nos fopire querelam, & luam nobis
infpirare concordiam. Pax enim nofta, qua fe-
cil utrumque unum, conflavit Bc in eodem con-
Bfonfu corda duorum. Agamus ei gratias, qui prius
(jgctuni petrj periclitari permittit & turbine»

ventorum Bt procellis undatum: led ecce ut re
grediebs manum tetendit, Petrum erexit, ventis
imperavit, Bc dilcrimioa manna cotnprcutlr.on-
fellim mare, quod in cumulos erigebatur, oorui-
tur, lempeftatts procella (edatur, ventotum tutbo
reprimitur, Bc aurea call fari s (crenatui . 1» hoc opal

Clanfalt dftitaf.

Amodo igitur, dilcftiffimi, illinc regalis aula
confiharil, hinc fedis apoftolica comminiftri,
utraqe pars in hoc uno ftudio conipuemus labo-
rantes, ut flammum facerdotium & Romanum fi-
raul confoederetur imperium, quatenus humanum
genus, quod per hos duos apices in utraqe (ub-
Citanlia regitur, nullis, quod abiit, parnbus. quod
per Gadalous nuper faaum eft, 'refcindatur: de-
que mundi vertices io perpetua caritatis umoue
occurrant, ut inferiora membra per eorum ducoi
diam non reftilant; Bt quatenus ab uno tneiato-
re Dei Bt hominum hac duo, regnum fcilicet Bt
facerdotium, divino lunt conflata myfterio; io
fublimis ifta due perfona tanta fibimet unani-
mitate jungantur, ut quodam mutue caritatis
glutmo Bt rex in Romano pontifice, & Romanus
pontifex inveniat io rege, falvo fcilicet mopri-
vilegio papa, quod nemo prater eum ufarpare
permittitur. Ceterum Bc ipfe delinquentes, cnm
caufa diâaverir, fcrmfli lege coerceat, Bt iex * -f'peMlx.
cum fuis epifcopis fuper animalium ftatu prola-
lacronm canonum fofteritate decernat, ille tam-
quam parens paterno femper jure praeemineat,
ifte velut unitus ac fingularis filius in amoris il-
lirus amplexibus requiefeat. Attalus plane rex
AGa Bc Nicomedes rex Bithynie, intantum Ro-
manam rempublicam dilexere, ut uterque tnoiens
Romanum populum leftamento reliquent here-
dem.

Sanda ergo ecdefia principes quam propenfio
ri invicem debent caritate congruere, quibus in-
junâum eft caritatem pracipue Gbriftiano popu-
lo predicate: ut ex eorum, qua procedat ex ple-
tate, concordia, fanâa univerfhis xratuletur ec-
clefi-, ac Ecmmo utriufque ftudio Chriftiaoa re-
ligionis renorcat diiplina. Verum nos pHaroris
naviculam ex hiatu Scylla voraginis extrahentes,
dum fuceefflorem Petri fidei labente veftigio mer-
furm ad litora quieti deducimus, piur< ereptori
noftro celeuima cantemus: Te Deum laudamns;
te Dominnm confitemur.

Haficnus fynodalis difceptacio, cui ia codice
mox fubfcritpti leguntur hi verbs.

Viti- divin-, ptpnh Caddee ruito,
Tt «MWt, ur dr- saadMun tr^urrforrt tfhu*

Tt yuapur Ttrtrtat Jiaml tifttrMa hittni.
CON

Apud fanflutn Joannetn Rupenfem * vtt. Kalend. Jul. aooo, ut adfcribi, folet,
ml xij. celebratum.

Ex comment. rerum Atagonenfium Hieronymi Bjaocz .

Nota Gabriells COSSARTH S. J.

Hicronymus Blanca qui primus bate edidit, in Alagone
 nensis, Comenians agram hic fungens, esse ali pro
 pter christi nomen Raronum, minus alius fecu
 lunt. Verum habitam a^o esse bane lyndon am. Chri
 sti MLXII. tavka mihi persuadent. Ac primum quod
 a ea dicitur rsgonens episcopi Jaccetani quod
 cupari anno A^o debuffent. Nam in Jescenfi concilio .
 anno C.hulti MLX. decretum hoc fuerat. Et sic reipia
 diai font donec episcopatu^o idem Ofcam, quz prima e
 us fides fuerat, relatu^o est. Nec diffitor tamen quod
 tempore Jaccetani dici debuerunt. eodem esse Arago
 nensie^o nonnumquam appellatos : sed probabile non est
 re tam recentr decretum hoc violatum esse, coram Ra
 nimio iplo, qui ante anno^o duo^o illu^o auctor fuerat .
 Deinde huic concilio interfuit Paternus minor abba^o
 S Joanni^o. Paternu^o nimirum fecundus, cum minor in

A defignandis aetatibus **dicator**, quem major flTantiquior unus praeceffit At Paternus ille U. ut difcimus ex catalogo abbatum hujus cœnobii , *abbas elle* defuit an. Chrifto MXLH.

Denique luptam bic atram erte pro anno Crifitio-
no crece. Int exemplum Summa Hifpanorum eft ha-
c in parte religio: quam pollungam ergo ftatiales, regna
¶ Infrata publica violi, it Cur go violatam hic non-
nulli volunt? quia tum zra Hifpanica Chr natalem
antecedat annis xxxviii, annus illius MLXII. incidit
in annum Chr. MXXIV. Quo anno certum eft haberi
lynodem illam non potuiffe, nec ipfi intaretre Rani-
norum regem, qui nifi poli annos omnino decem regna-
re tson cepit.

Et reſpoſitum eſt quidem hac in parte ratiocinanti, ſi bibe ad-
fcepta fit era MLXX. Sed cum illi merito zram Hif-
panicam excludant: ego Chr. intelligi non pote offendi-
derim: quid fuyceili, niſi ut errorem in numeros irre-
pabile gredamus? Ego veto addendam artem decadem tuſam
ſuppoſico, legendumque era MLXXII. Congruit enim
illa cum anno Chriſti MXXXIV, qui primus eſt regni
noſtri. Et ſi ſuppoſitionis ſuſpectus non, ſi ſtans,
pateris obitum in medio concili dicere? Eſeſſa
de 12 corhoar- aſterce grwtor nui ſecitui. Cui id tam-
diu omiffum anno demum MLXII. fecit?

[illegible]

Aragonensem epifeipi nomine mendum quoque effe
 pu(pior, feribendumque non SanAintu, fed Mantium
 quod ifeipum Aragonenfem anno MXXXVI. fuiiffe
 colligo ex aho inlirumento quo Ranimiro I. Arag. rex
 dotem conftituit confugi lue . Cui iubfcptum e*ft* *Ment-*
huf ifeipui confirmar. Integrum textu
 apud Martineum, contiguum anno incarnationis
 MXXXVI. mense Aug. xxii. die, Luna xxv. Sed mendum
 bic quoque certitimum . Nam fecundum Dionyiu
 cyclos MS. quibus utur, dies Amtulfi. xxiii. in Lu-
 nam xxv. incurrit non anno MXXXVI. fed anno
 MXXXIV.

Sanctum ititem pro Mantio fribri prodire est. Hoc fecit & Matiana noſter, hiſtoriarum lib. vttt. csp.ult. Et in hoc iplo monumento . Ubi Mantu nomen videmus, incipit Hieronymus Blanca, *ſenA*. Mantium tamen fuiſſe diſcimus A ex Fartinearo qui monumentum hoc edidit, fctipſitq, *Mtncii* , Ac ex privilegio Leireni de quo mox loquar qui ſubſcripſit Mantia», cum epicipoſ iſdem qui Pmnatenni fuotcripſite bice dicuntur .

Marna in Hispanism libris harum rerum indiligen-
tia. Cimis unum pszterea exemplum affero ad hzc tem-
1» * Manuum eumdem pfeftana. Ab Ambrnio Mo-
»»» ajm^i en»ditiism. refertur B.

logium Corbudentem, donato q̄tzdam Senbii majotu,
cui adierpta zra MLXXVII. Scriptumq̄, Mertint
jdr̄c̄anenfis r̄fsc̄et̄u confreō: ex quo Mpr̄t̄um addit
Aragenonem epitroporum factis. a.ē.ā illa incidit in
annum Chilli MXXXIX. ante quem San̄Aus ifle obie-
rat. Falla ergo anni notatio. QuOd f̄ detraxeris de
centis, unam, cribasq̄ MLXXVII. annis, et Christi
MXXXIX. anni parat, congrua atq̄ rei San̄Aus
majori. At Episcopo non Martino cuq̄ nūquam a.ē.
mentio, led Manno, cujus nōms in multis circa h̄c
tempora monumentis legimus.

Hæc cum fetiptiflem , incidi in loram hifl. S. Joan-
m s.

— ANNO CHRISTI 1061. ALEXANDER LUCENSE. RANIMIKUS
ni», ubi refertur donatio quaedam, cui adscripta era
MLXXII. hoc est, anno Or. MXXXIV. Et diei Aug.
xxiv. quod infitumenrum videtur superfliteSaoAio con-
feAom. Bx euo promm est atgumentari, itan mirum
anoo MXXXIV. mente Junio regem nondum fuisse, fed
error hic quoque io numeris, itque manifestut. Dicitur
enim haec donatio faAa die Lunae xx»v. Mail, Luna
xx». At anno MXXXIV. ryhd horum occurrit: concur-
runt autem ista ann» MXXXI. Scitibendum igitur, aera
MI.XIX. non MLXXII. Deinde fac an. MXXXIV. men-
te Aug. vixisse SanAium. Nihil hoc mihi incommodat;
cum in illo iplo mftunento, Ranuniru» rex dicitur:
qui Cive mortuo parente rex hoc an. fuerit, mea nihil
interest quod quidem ad hoc concilium attinet. Sub-
junxitur eodem loco apud Marrinetum aha donatio,
ejusdem *rs MLXXII. mente Sept. Sed cum nihil ad-
datur, convincere illam falsi nequeo: falsum tamen tem.
notam esse, caetera quae ante dixi mihi persuadent.
Quod u vel inframenram hoc, vel alia qu« repenri
possunt: opinioni mee advertentur, non tamen anno
Chi. »06». fynodum hanc habitam esse credam, fed a-
ham quamdam in numeric labem esse. Neque enim hic
fed cotiteAuraa mea» simpliciter expono

fl mihi pria» vemfene in mentem, eoo tanti
quidem fetiffem, ut movendi Leo tarflet haf'inyojus»,
ad annum continuo MXXXIV. rranrfereida Erd m-
digna» noo duxiffem, de quibus leAor ad annum illum
admonenda videretur.
In hoc autem concilio cooftituta esse aha multa,
conflat ex AragonenR» epife. qui prrfatur, verbi» E-
ditom est fcilicet ex vetuflo cod. S. Joannis, in quo
ceteri» omiffi», deicripce fuerant ea tantum, qu« ad
illud coenobium attinebant.
Extremum hoc addo, SanAium majorem A«avonir
regem, cvju» hic decretum a Ranimtro ft'o centirma-
tur de non elicendi» Aratnneniibu» epitropi», nifi ex
monachi» coenobii fanAi Joanni»: pariter flatuiffe in
concilio Pompiloneufi arra mxi. hoc est, anno Christi
Mxxii. ut ex monachi» m nasteru Leirenfii» fanAt Sil-
Rvaton», Bomplionenle» epifeopi c-Optarantur. Extat
decerum hoc lve, ut vocatur, privilegium reale sc
pontificale, apud Sindovallium m notitia epita»porium
Pompilonen' unicui lubfcripferunt iidm epifeeni, qui
hic dicuntur privilegium monachorum UnAi Joann»
confirmaffe.

tr PARMENSE CONCIL1ABULUM

A Cadaloo Antipapa Anno io6s babinm.

b.ppl.M»*fi
PO ->«?

R Eduflat m patriam Cadalout curaram omnium
ptimam banc habuit, nt faffionti lua epico
plt omnibu coadunatu elethonom foam tn pontific
adproban, & confirmari curaret. De hac pleado fr-
ada audidut tft Benzo Albenfii ep.fcoput m pane-
unco Hennel III. lib. *. tap. 14. ubi hac fnbit .
Omne» fur dioceus face.dotes ad celebrandam
fynodum cohortatur. In quorum medio relidens
dixit: Confr.vres & fini cliariffimi, qui confidi-
tis metum in adjutorio ahiffimi, precor ut veftris
curionibus me adjuvetis, quia fub tanto pindere
gementem videtis. Coaas demque patrum eoe-
pifeoporum admonitione & pueri re'is Domini
met, tr.atnque Auguffs clementi mtlione, ad
-po't.ndum hunc falcem me inclinari, veftrifque
iupplicationibus fretus, quo» femper amavi. Piae-
fertim autem huic oneri ideo me lubjeci, ut re-
moverem lapidea offenlionis de itinere domini
mei futuri imperatori», quos projiciunt N.'rman-
v,i,Oa- ni impullione Gotoiredi * ud dedecus regis at
que totius imperii. Quis ego fum ? quem deG-
gnarum ad apicem iumnm» ? Noo incis ineritis
ad hanc eledonem veni, fed ineffabili pietate
omnipotentis Dei, qui de animalibus infimisPha-
isoncm domuit, & infirma mundi, ut confundat
fortia, eligere voluit. Quod fibi placet, de fervo
fuo faciat, etiamfi in mare cum Jona ad devo-
randum me jaciat. Sit nomen ejus in fecula be-
nedidum, cujus effugere non valemus edirium.
Vus autem fratres ime intermiihone orate, &
impugnantes me jejuniis atque vigiliis expugnat
H i diibis furrexerunt, Ac facras Inaniaselfus la-
cymis cantaverunt. Poli harum expletionem de-
dit Albenfis epifcopus hanc orationem. O milen-
car» temper Deul, qui Je calo nrenitbut gebennam
pl'afti, VII Abitopbln /atauni n^flitum difpafu,
dffipa conft'ationem Anna Catpba, è7 vntntim
bracbt tat faper eltHIM taam extende. Extremum
reto tynodi complevit hpmnus Auguffint A Am-
brufn.

er LUCENSE CONCILIIUM

In caaja Bntta Abbatiffa pn Jvmnam tnjnriem ntcu)eta, Anno 1061. coram
Alexandre H. PoUifce titlratum.

G Onctilxm hoc Loce tn petrla mea celebratnm, E qux Gnodali concilio diffiuiui, maxime Roma-
colleUoram Jlbpentum bacuj'ave fx'ail; yq'id
mirari fabeffi, cam jamdix Jit, tn ato Flarentinu
In commentario fao de rebxi n Matliidacomutjago-
flin dicamentam, ande illad mntur, valgachrit in
appendiceitag. M.J. Hifi>rtam tel ibidem gena, qaad
perfpicuae faiti m colem docxmtnro mpmntar, omIt
tendam b;c cenjto. Eft antem S. Jxflina Parthenion
Cfibre m arbe nofta ordlnn S. hmediflii, m «Jao
nobilet virginel pietate & omniam vrlratam ttxci-
tattone menallicam vitam d.ligeniet excolunt idee
nobilitate taK.xm uli religione, fed temotiffuna
antiquitate clarejcunt -.cum in aubivo /mo documen-
ta facah decimi fervent, unde tfj documentuao, non
tomen aatbograpbam, bit exhibeo, extraQnm
eft. En illud.
Legale, jullumque effe dedaratutn eft, ut ea,
ns ecclefias plente pratiule filii officio, atque
themoiz commendetur. Rome itaque Alexandro
viro religiofiffimo prsfidaute, accidit. ut id uo-
nafferto S. Juftms apud Lucentem civitatem exi-
ftercut quzdam monachx fallacus, & iuftdiic pls-
ns, quarum nomina funt Juffa, tt Bonella, ac
Euteima, que vano (uti figmento, nt affoleot,
oppofuerunt rchgioL* abbatiffc przfati Monafle-
ni nomine Eritdis, ut noftu cud quodam oleri-
co eam doptebandiitTent, quod nela» efl d'flum,
opus netaoum ufurpatitem. Afferebant autecu ftu*
faillifuni* indicii», quoniam videtunt eam lampa-
dem dormitorii extingueutem, & cum praefato
clenco reilam flantem, tu loquentea, portatque
menalierii aperta» invetnffe, qux otnuia argumen-
ta conuput caffitaiia, aut violati corporoti» cite vi-
de-

io.)   " ",*?@ "   CONCILIUM   " "SS!" "   IO>4

debanur. Nec tamen apponentes ei de corruptio- A que accusatione falsis omnibus revelata affertur-

CittuſtJ p corP***, «jebant, quod incurz, fit intrepidae episcoporum, fit clericorum, simulque totius con-

io «I. caminum ignis intraffent, quoniam praedita ab- gregationis aftannum laudatum, ut quo ante do-

mourn pontificem Romane Sedis Alexandrum

afta fuerunt, repraeſentarentur, ut fic nritu pu- nitetur tam magnum delictum, quatenus prza-

tate aftum eft, ut fama rants fallaciae praebet aures prelibatas Pontificis, ut fibi mos eft per- vilgians, ne in ovile Domini lupus rapax ingre-

dretur continuo fummo ftudio direxit a latere fuo religioſos Pontifices cum venerabilibus cleri-

cis ipſius civitatis, comitante maxima parte Lu- ceofis populi Sedentes ergo In przdico non canoniconum videbatur, fed uttaſi fieret popu-

lario flatuere abbatiſſam In medio, fit qui eam Blo, fic vulgo coram omnibus in S. textu Evan-

gelii juravit przata Abbatiſſa, quod noae illa, qua accufabatur, neque per fe, neque per inter»

poſitam perſonam aliquis homo a « in monade- rio induktus fuerit, neque fornicationem com- miffiit. R.c autem agnita aperte declarataeft ven-

ientia a fummo Pontifice in lacro Conventu , omnes, qui tunc ibi affuerant, afferbant reum hujus iucuationis, feu falſitatis erga Abbatiffam eandem debere pati poenam quam deberet ,

& ipfa que accufabatur G vera detuliffent videlicet ut extra monafterium fierent, & induis manerent, fiquae fe haberent , ut fancti canones de falſis precipiunt accufatoribus. Quod autem de-

finitum «ft tanti patris decifione, & authoritate, C ſimul ab omnibus laudatum eft. Afta funt hzc in Luceofis civitate praefate domno Alexandro piiffimo S. R. B. przuſe epifeopo Petro Tufcu-

lanenſe, & Mainardo * epifeopo civitatiss Papie Adalrico , & epifeopo ftr» Dtinu » t fit epi-

ſeopo Dodo civitatiss Roſelle, & Stephano car-

dinale S. R. E. it univerſis clericis epifeopatus S. Martini, & Judicibus, atque pene cunſto-vulgo circumdante anno fecundo ejufdem domni Alexandri IL papz ab incarnatione vero Domini MLXI. Ind. XV. pridie idus Decembris.

Ego Alexander folius Dei mifericordia licet in-

dignus S. R. & Apollolicus eccleſia przuſul. SS.k Xpitcopo.

^*#*^***&WI.&*****

cSiPA CONCILIUM ROMANUM I. CX^o,

Centum filii amplius Episcoporum occasione Petri Florentini episcopi *de hysce* l*ic* Gttonia
accuiati, aduersus fimomaccs, celebratum anno Domini **ml xiu**. tempore
Alexandri papz II.

JZrxandr *tpiftoptu [trvtram Dti, tutnlim tpifet*
pu ettibcu, " tliet & pepte,
faletm & tpofallctm ktntdIHitlm,

D misericordiam in dignitate fervenda **habendamef-**
fe decernimus; fed juxta canonum fanftiones, fit
decreta fanftorum patrum, eos omnino damnamus,
ac in ecclefia non praeſc apoſtolica auctoritate
lancimus.

V² Tigilantia univerſalis ecceſſus regiminis affi-
 dum ſollicitudinem debentes omnibus, quz
 in Conſtantiniana ſynodo nuper celebrata coram
 centum amplius epilcopis, licet nobis immeritis
 preſentibus, funt canonicè inſtituta, vobis noti-
 ficare curamus quia ad ſalutem veſtram exeque-
 ri eorum voſ eſſe optamus, ſic apoſtolica aucto-
 ritate jubendo mandamus.

C A P I T U L A.

•bi «ad.«P * Ptimo namque inpeftorc Deo, ficut a fando
a,cr«.iCcj. papa Leone, fit a fanfta memoria papa Nicolao
"iL n h"° Pr>*>un flatutum eft , erga fimoniacos nullam

H.
De his autem qui non per pecuniam, fed gra-
tis funt a fimoniaci ordinati, quia **q̄nēſta** jam
a longo tempore diutius ventilata **eſt quzſitio**,
omnem nodum dubietatis abſolvimus, ita ut fu-
per hoc capitulo neminem deinceps ambigere per-
mittamus. Quia igitur uſque adeo **hzc venenata**
perniciēs hadenus inolevit, ut vix quelibet ec-
cleſia valeat reperiiri que hoc morbo non fit ali-
qua ex pane corrupta: eos qui uſque modo gra-
tis funt a fimoniaci ordinati, non tam obtentu
uſuſſite, quam intuitu miſericordiz, in acceptis
ordinibus manere permittimus, niſi forte alia cu-
pa ex vita eorum fecundum canones eis obſiſtat.
Tanta quippe talium multitudo eſt, ut dum ri-

go.

io*f AL.MAyotR ROMANUM 1. HINR1CUS IV. »OJ 6
IMP.
—gorcm canonici viroria fuper eo* ferrare nouA
anno poffumus, neceffe fit ut difpenfationead pi« con
C^J^t 1 defeccioioia (ludium uofiro* anitno* ad praiens
inclinemus. Ita tatncn, at auâontat* fandorum
apoftolorum Petri de Pauli àmoimodis interdici*
mua, ne aliquis fuccellorum ooftrorum ex hac
noftra permiffione regulam Cbi, vel alicui iumar,
vel prxGgat: quia non haoc aliquis antiquomm
panum iubendo aut concedendo promulgavit, fed
temporis nirtua oeceffitas permittendo a nobis ex
torfit. De cetero autem (latuimus, ut (i quis in
c>p O. <... p0Qerum «b eo quem fimomacum eft: non du
'e'io i. <... bitat, (e conlccrari permittit: fit coniecratio 6c
consecratio non difparem damnationis lententiam
fubcant, ut uterque depolitu* agat pententiam,
"Supraloco λ * privatus ab ea propria dignitate pctGftat.
"I A»»"»' III,
c/pi*r<<«r Prater hac autem prreipiendo mandamus, ut
hoc @»»da- nullus miTam audiat presbyteri, quem (cit con
cubinam indubitanter habere, vel lubimroduftain
lot. cil. mulierem. Unde fanda fynodus haec - capitefub
excommunicatione ftatuit, dicens: Quicumqu
facerdos vel diaconus poft conftitutum beata me*
morue pradeceftoris noftri fanctiffim papa Leonis
aut Nicolai de caftitate dlericoium, concuoinam
duxerit palam, vel duâam non reliquerit, cx
parte omnipotentis Dei, fic auftoitate apoftolorum
"re»i»di«- Peni fit Pauli percipimus, & omnino ' interdi
cimus, ut non cantet miffam, neque euangelium,
neque epiftolam ad miffam legat, neque in præ
bycricio ad divina officia cum his, qui ptgfata C
conhliutioni obediens fuerint, maneat, neque
partem ab eccleGa fufeipiat.
a Et praeicipientes flatuimus, ut hi prediftorum
aifCacipiM- ordinum, qui iifdem pradeceffuribus noftris ob
«»' dientes caftitatem fervaverint, iuxta ecclefia* qui
bus ordinati funt, ficut oportet religiofofckncos,
fimus manducant & dormiant, de quidquid eis
ab eccleGa competit communiter habeant. Et ro
gantes monemus, ut ad apollolicam communem
vitam fummopere pervenire ftudeant, quatenus
perfeftionem confecuti, cum his qui centefimo
frufu ditantur in rxlefti patria mereantur ad
fetibi.
V.
c>p. <ed>ai Ut decitnc, primitia, Icu oblationes vivorum
dt mortuorum, reddantur a laicis, & in dilpo
G-tione epifeoporum lunt; quas qui tenuerit, a laa
&a eccleGa («paretur communione.
VI.
OpP> r-i- Ut per laicos nullo modo quilibet clericus
... »*, q., aut presbyter obtineat eccleGam oec gratis nec
pretio.
VII.
C>p. red<» Nec aliquis presbyter dua* eccleGa* obticeat.
»M-<>d... vnL
Ut per Gmomacam hcreGm nemo ordinetur,
vel ptomoresiur ad quodlibet officium ecclefiasti
cum, neque ecclefii* praeficiatur.

CONCILIUM CABILONENSE

A Petro Damiano cardinale, legato apostolico, & epifeopis tredecim celebratum, sdyetGu
Drogoem epifeopum Matifcoenlem, qui Cluniacenfia privilegia violaverat. In
quo & alia tra&ata funt, Anno Chrifti m. xiii.

npEmporibus domni Alexandri pape, snso abEniacenfe ius potestatis (ibi fedis contre apostolice
JL incarnatione Domini xixili. Drogo ec
defias MatifconenGs epifeopus, clericorum fuo.
rum fuafion: pelleAns; fuper monafteriutn Ou
Ctejk Brutel, Tom. XIX.
Ttt uf-

IX
Et ut de coniaoguitate fua nullus uxorem
ducat, ufque ad feptimam generationem, vel
quoufque parentela cognofci poterit. Quod prius
a Nicolao II. flatuim hñt.

X.
Et ut laicus uxorem litnul habens ßi concubi
nam, non communicer ecclefia.

XI.
Ut nullus habitura monachalem fufeipiat, fpem
aut promiffioem habens ut abbas hot,

XII.
Ut nullus laicus ad quemlibet gradum ecclefia
fticum repente piomoveatur, nifi prius, muta
to habitu Kculari, divina coniecratione inter
B clericos fuerit comprobatus. Vos ergo h*c dt
alia iaodorum panum ilatuta fideliter & Chri
lluna reverentia obfervate, fi vultis lanâc cede
ix Romane & apoftoitoe fedis pace & comma,
mone atque benedidione de abiolutione gaudere.
Valete.

A o o t t i o G. C.

^UJf n Dln/I cbrwct: Hoc anno in Romano con
cilio d linitum eft ab Alexandro (I. quod epilcomi Nan
netenfn abbati Rimundo dt monachi Dolenfi cerno
txi. prius redintegret damnum omne, auod et violen
ter intulit, quam iudicium inter eos celebretur.

Nota Seveaini Binii.

Hxc de hia qu* in concilio funt flatuca fummatim P<ni. pr.
AlexaiUci univert* ecclefi*. Quod autem lpeftat ad r*. eo...
quantum cinanem, quo decernitur, ut clerici limul
manducant dt dormiant, booaque in communi p0It.
deanr; (clas id tatfum tujjetloce Petri Damiani, (eri
ptu fui Alexandrum ponibeem «d hxc fanciende co
antis. Extant adhuc lpl* litter* quibu* ifte preponi
tur titulus. Ut tettttial, λ ^tubti m caa/ rpteisc t>r
-ttittit, frfrinetit bebt>4r lufUt «t utgrtur. Deinde t
Damur. ^4/cviaUr. Searijaw MP< Prtrwi fttCittf
lboi ftrvitntem Qaentum el *qfr< lair/l(r<lr> mada
lam, nulhut la bamea- geacr -«/«" frf*ifu/*rti tfl
cnmlitui. faafiw 4t/*<>* pnrpttetit, fice. Pliolaior ad
dricutatio in lapius citato codice bibliotheca fanAi Pa
tri m Vftirano. Non d< monachis, fed de clericis hir
julmodi eft faneitu* canon.- at nac de omnibus dencia,
led h<* qui collaqtati* lervirent ecclefii», quot irequeu
ttor* ulu caoomco* appellare confuevimus. Il ob id icilli
Dctc.qvod hilce tenvreatur canonibus obligati. ad quo
rum pralcriptum vitam ducerent clericalem in ommbu
rcgulsrvm, nth l fibi proprium venduatem. Ad hñem
ver. pvohxioris deputati*, adverto* proprietarios
cla'ico* inditura. Petiaaica perorat, diren* Peratae
tamen el b*t imbe^ietnitet ttictntn, murr
leitttrM rbeUeerm flttatr vekM, (utSl
tul vtflrt y>pr mfcellel. Quod drâ* (uperius canon
(anftione fanum aud'tli. In hoc codan concilie canon
ille de celebratione Miliatun ab eodrm Alexandra lan
ciru* elle putatur, q< recitatur a Gratiano vtrb.s i
flit; - 5.ßÜI fetrrétti unem rtfvrt in Ht une ultbrn
rr. fite. Ccaenca fynodi occatronem praubt Petras Flo
rennmis ebteopus, qui a clero populoque Flor Mto
per litteras, qua* recitat Baronius, d. fimoma dt ha
rell fccufaru*, epifcopali honor- privata- eft. H>c ex
aAc- ianfti Joanns Gualberti «pud Surium Baronius an
no pnediAo.

AHNO
CHRISTI

C>p.F«r »>»
<«< *

P<ni. pr.
AlexaiUci univert* ecclefi*. Quod autem lpeftat ad r*. eo...
quantum cinanem, quo decernitur, ut clerici limul
manducant dt dormiant, booaque in communi p0It.
deanr; (clas id tatfum tujjetloce Petri Damiani, (eri
ptu fui Alexandrum ponibeem «d hxc fanciende co
antis. Extant adhuc lpl* litter* quibu* ifte preponi
tur titulus. Ut tettttial, λ ^tubti m caa/ rpteisc t>r
-ttittit, frfrinetit bebt>4r lufUt «t utgrtur. Deinde t
Damur. ^4/cviaUr. Searijaw MP< Prtrwi fttCittf
lboi ftrvitntem Qaentum el *qfr< lair/l(r<lr> mada
lam, nulhut la bamea- geacr -«/«" frf*ifu/*rti tfl
cnmlitui. faafiw 4t/*<>* pnrpttetit, fice. Pliolaior ad
dricutatio in lapius citato codice bibliotheca fanAi Pa
tri m Vftirano. Non d< monachis, fed de clericis hir
julmodi eft faneitu* canon.- at nac de omnibus dencia,
led h<* qui collaqtati* lervirent ecclefii», quot irequeu
ttor* ulu caoomco* appellare confuevimus. Il ob id icilli
Dctc.qvod hilce tenvreatur canonibus obligati. ad quo
rum pralcriptum vitam ducerent clericalem in ommbu
rcgulsrvm, nth l fibi proprium venduatem. Ad hñem
ver. pvohxioris deputati*, adverto* proprietarios
cla'ico* inditura. Petiaaica perorat, diren* Peratae
tamen el b*t imbe^ietnitet ttictntn, murr
leitttrM rbeUeerm flttatr vekM, (utSl
tul vtflrt y>pr mfcellel. Quod drâ* (uperius canon
(anftione fanum aud'tli. In hoc codan concilie canon
ille de celebratione Miliatun ab eodrm Alexandra lan
ciru* elle putatur, q< recitatur a Gratiano vtrb.s i
flit; - 5.ßÜI fetrrétti unem rtfvrt in Ht une ultbrn
rr. fite. Ccaenca fynodi occatronem praubt Petras Flo
rennmis ebteopus, qui a clero populoque Flor Mto
per litteras, qua* recitat Baronius, d. fimoma dt ha
rell fccufaru*, epifcopali honor- privata- eft. H>c ex
aAc- ianfti Joanns Gualberti «pud Surium Baronius an
no pnediAo.

* a«(ewl..
pra i.oAaq-
"nu» Mi-
amdrl.

-----ufque pervenit: (rd rafittentium obftaculo intra-
Aiβivri re

J047
P@*...* · Tunc Hugo venerabilis abbas
Romanam adiens fynodum, querelam fuam ex
pofuit: obtinuitque, ut Petrus Damianos Oftien-
fu epifeopus, ad fubveniendutn monafterio defti-
naretur; Is ergo apud Cabilonenfem civitatem ,
fynodum congregavit : nonnulla qu* perperam vi-
debantur prxiuinpta, canonic* faoâioms vigore
correxit,* que potuit, iuxta ecclefiaftic* difcipli-
ne regulam fervanda conftituit: caufanque Clu-
niicenfû monallerii, pro qua prefertim compo-
nenda devenerat, optimo fine conclufit. Nam tn
confyêâu totius concilii leâum eft Vilielmi co-
motus, primi loci fundatori*, monumentum : ubi
prefer Romanum pontificem, nollem jus in eo,
nullum dominium cuiutnqoc reliquit ecclefî* .
Leâa quoque fedis apoftolic* multorum pontifi-
cum privilegia, de tuitione, munitione, ac per-
petua ejufdem monafterii libertate, Inquifiti lune
omnes epifcopi, fi privilegia qu* audierant, rata
decernerent. Omnes uno pre concorditer lauda-
verunt , atque ut perpetuo' fervanda atque illiba-
ta permaneant, communi iudicio decreverunt.
Ipfe quoque Matificenfis inquiritur, qui nimirum
non minus quam ceteri omnes epifcopi, ratapri-
vilegia , fic inviolabili ac perpetuo jure fervanda
libere cuoâi* audientibus piofiietur. Et quia in
iifdem privilegiis, inter cetera, fub anathematis
intentione erat, ne cui epifeoporum liceat, in
przfati ccenobii monachos excommunicationis pro-
mulgare ieotentiam : epifeopus autem nonabfolu
te (fic enim faftum excufabat) fed in hunc mo-
dum, ut perhibebat ira commotus enuntiarat : fi
qui funt mei juris m illo monafterio, quos mihi
liceat excommunicare, illos excommunico: qua
in re contra privilegia Roman* ecclefîx quoquo
modo egiffe convincebatur, licet ille fe igooraffe
coaftaotcr affirmaret: tandem decernente concilio
fancitum eft,-ut epifeopus manu luper fanâi*
evangelii* fuperpofita juraret, Gcque fedisapofto-
lic* legato , & concilio fatiffacerec. INDICULUS
SACRAMENTI. Audiat, inquit, domnus Pe-
trus Oilienfis ep icopus, & omnis fanâqfynodus,

Aqua eo die, quo Claniacum commotus adveni-
non ia eontemptu , five defpcâu fedis apoftolic*,
vel domni Alexandri Romani pontificis, hoc cg< :
ft privilegiorum tenorem ac feriem, qu* modo
in noftns auribus leâa funt, tunc ad liquidum
non cognovi. Sic mc Deus adjuvet, & hac fan-
da evangelia.
Poft cum quoque quatuor ecclefî* ejufdemde-
nci, in confpectu omnium accefferunt, ft jure-
jurando, quod ille juraverat, fuper eadem evao-
gella firmaverunt. Duo autem dc fepteoario nu-
mero, qui ad jurandum a fando concilio pr-
fixns fuerat, non petente Matificenfi, fed donan-
te Domino Oftienfi epifeopo, remanTcrunt. Il-
lico Matificenfis epifeopus pavimento proltratus,
B veniam petiit, fefeque peccâffe confeftus , poni-
tentiam io pane ft aqua jejunaturus acceptit.
Poftera autem die , eodem fanâo refidente
concilio, clericis luis tnftititibus, idem epifeo-
pus petiit, nt fu* quoque ecclefî* privilegium ,
quod ab Agapito dudum papa conftitutum fue-
rat, legeretur. Quo ledto, quia nihil pene, pre-
ter ea qu* omnibus ecclfiis concedi iolent,con-
tinebat, videlicet ut ue vel ea qu* juri* ejus jam
erant, vel deinceps futura erant, quifpiam vio-
lenter invaderet, fed fua omnia reâor ecclefî*
in paci* ac tranquillitatis otio poftideret: judica-
runt epifcopi, fine caufa id leftum effle, quod
«nonafterii privilegii» pridie leâi* nihil detrahe-
ret i Quare perpetua monafterii libertate firmata,
omni* inter epifeopum ft abbatem controvert
fopita eft : atque inter utrumque firma pax refer-
mata. Hec ex Clxmecexfit caenebii tebnliitubipete-
le fefiet centinenter, Sirmendxe exterpjit. Alt
t«v lse i» fried» ed ecclſieficem difciplinem ſpe-
dfentie, infleti feet: fxna ex nmere feit He-
derici AxnHenenſit epifcopi cexſe, nti diſeuxet ex
Alexendri II. epifele xj- «d Gerv^frm Aemenſem
erebtpeſcepxm; yvew vide ſepre. Vide & vigſimen»
primem ei erchiepiſcepet Gelli», txilar ſignificel
eem e ſe mitti legitnm epe^elcexM : yna exBntete,
btic cexilie eliffnt prefjnt.

CONCILIIUM ROTOMAGENSE

Sub beat* memori* Maurilio in Confecratione Baſilicæ Cathedralis celebratum anno Domini nixui.

Ei u.p.
io., Ro.
p ♦♦

DE ee bee tredit Ordericxi V.nlis lib. 5. bift.i>d< corpore , ft fanguine Domini , quam pñefi-
deccl. Anno Dom. Ineam. 1063. lod. J.me-
tropohtsnam Baſilicam in urbe Rotomagenſi
quam Robertus inchoavit , Maurihu* Archtepif-
copus in honore S. Dei genitricis Mari* cum
ingenti tripudio meoie Oâobri dedicavit. In bec-
ce Concilie »Hem injeper, ex MS. ercbtvt Aeterne
peefly de ceſſitete confervende , tj celent SS. Pe
irem influettintbet , peſiorem incerte ne&lttenier
poſtpoſiut, virilliter reſſitxendu . Celebretem eſt tſind
Concilium prefentiber Getllelmo Dece , ec omnibel
txffregeneit prefñlibet, Odone nimir Bejecenſim,
Joenne Abnncentſiem, Hegene Lcxobiorem , Getllci-
me Eberovicem, Yvene Seſſevierxm, Gextnde Con
tentientſiem . Ad tiled referendum nonnelli petent
Profeſſenit formelem, qeem de jUe SS. Eucberigle
edverſet Bcrngetu errent ee etete cenditem, tſſiu
ordine friedt, precipnozem Cencihernm pñſefitnibot
udjeiëm exhibit vetxi liber Pontijkeliit ejufdemEc-
cleſi» bit verbtt.
Oportet etiam fratres cariffimi, ut fide* veſtrs

d< corpore , ft fanguine Domini , quam pñefi-
dente huic fanâ* fedi venerabili* memori* Mau-
rilio , communi aſſenſu contra ſpurcifilino* Be-
rengarii ejufque ſequacium latratu* difinttis, ite-
rum recitetur . Corde credimus , & ore profite-
mur panem io menta Dominica pvopoſitum, pa-
riem tantummodo eſſe ante coofccratioem, fed
in ipſa confecratione, ineſſâbHi potentia divinita-
tis, converti naturam ft ſubſtantiam panis in na-
turam ft ſiſbtantiam carnis; carni* vero non ul-
lius alterius, fed illiu* qu* concepta eſt de Spi-
ritu fanâo, nata ex Maria Virgine , qñe etiam
propter nos ft propter noſtram ſalutem flagelli
Eccſa, * jacuit in ſepulchro, tertia die relurrexit
a mortuis, & fedet ad dexteram Dei Patri*. Si-
militer vinum quod aqu* mixtum in calice fan-
âificandum proponitur, vere & eſſentialiter con-
verti in eum fanguinem, qui per lauceam militis
de voluere dominici lateri* i* redemptionem mun-
di feliciter emanavit. Anathematicamus autem
omnes contra haec fauâam ft apoſtolicam fidem

* Myr* xi
* l. lk.
luipwt., «w
-H* McC* t.
ſepſ* c* l-
Cæſar.

<OI,
 ————— «fuperbe atqae Imrettee fentieotes, & impia terne- AΛ- «*r *fic*b** petttfittule fidei fernenla* fundet—
 MKisn riwle 8lfnen,ci- Maurtlll , altéra*Λ* Norme»** Prejaluni t'Int
 .. «» Tum ftatuo edito decretum eft ut ordinandi adverlue Berengorn errorent, ym «».1050. tfBrio
 epifcopi hanc formulam profiterentur. In confutatae, & Aenea, Vercellil, m Parifleda*.
 Je* ve* n Concilia m Jojj. dureta* fnitte net* fuerat.

«fe»«fer<I*E-&Aî;«Av»β&>λλχ qat» îm<s*r «ferw, «fer»w>

CONVENTUS EPISCOPORUM

Ad dedicationem ecclesia Moyfiacenſis in Cadurcis» viti. Id. Decernb. anno domini ml xiii.

W <Oyfiact^t tenth l , feed l» Cadurci/ fila* , B Elloreus Stephanum concedit , ſic Adura Pe-
 AVI eccrlfia dedicatie faSa eft vill. Id. Detenti, trum ,
 an* Cbr/ftt MLXIII.Ad tent convenerunt, Au/tin- Te Duranne, fuum noſtrumque Tolofa patro-
 du/ Aufcenſij artl/epifcoput , & epifſopi ſepteue , num .
 X**undae LaBarentle , Guillelaeu/ Convete^fil ,l Reſpuitur Fulco Simonis dant jura Cadurco-
 Wihlmur Agneeeſſ/ , Heractlue Bigerrenſit , Sle- Myriades luiſris apponens tres duodenis.
 pt**/ Oleroneſſi, Petree Adurenſi, Dura*»/ Te- Virgineum partum dabat orbi tunc veneran-
 lefane l, far & cotnelli lajee elite eret. Ejtclatu/ dum.
 Fake epifeeput Cederce^ſle, fete fl'oniacue. Sine- Hanc tibi, Chriſte Deus, rex inſtituitClodo-
 nt* aavſraw aMaawataa* f»pertft lodleyue In ec- vcut.^l
 cleſia iapte, lapit ſcilicet, cm funt It verjut tuctfl: Auxit magnificas poſt hunc donis Ludovicus.
 Idibus odonis domus iſta dicata Decembris, G. C. In voce, Myrlade/ , bis peccavit ſudor huius
 Gaudet pontifices hos conveniſſe celebres. carminis: quod A eam lingulari numero ulurpaverit ,
 Auxius Oftindum , Ladora dedit R.symuo- cum Myrte/ dicenda ſuillet : 8c pro mille ſumplerit ,
 dum, cum decem millia ſignificet . Sic ergo peſſimum verum
 Convena Guillelmum, direxit Aginna Wilel- bene interpret- : Myrlei una annorum , hoc eſt apud
 mum. ii'-un, anni mille , luſſitl duodenir, annis ſc heer ſex-
 Juſtit & Heracleum non deelTe Beorra beni- g..la, appear»/ dc adjiciens /re/ annos , virgineum per-
 gnum , enni, id eſt , annum virginei partus , debul tunc , A de-
 Tignabat. Goillelmus Catellus non intellexit , annuanque
 putavit ind carl ml x.

C^SYNODUS A MBIAN ENSIS

An* 1063. lolita p » cauft Fade»» Cortejeitl/ eik/iii

G Orbejenſium jura quçdam ufurpaverat Fulco II. Ambiaenſis Epifeopus Hanc ufurpationem faſto
 iplo proſcquutus eſt Guido Fuiconis luceſſor datilqae litteris ad eundem abbatem venire juſ-
 fit ad ſuam Ambianenſem Synodum eumque ex morbo ſe excuſanrem anathemate punivit Qus
 exinde confequuta funt habes e Gallia chnſtiana T. X. pag. >>6j. Hujus Synodi nihil ſupereſt niſi
 litterſ Guidonis quibus Fulco ad eam Synodum invitantur quas hic damus ex eodem opere pag.
 »87. app.

Liter* Wtdoni/ Antiennſit Fulco** eileteus Corktyenſe* ed Synodum invitante/.

Cai Oir-t-s. Fulctm Corlej* aliati VF. divi* pratagio filii da-Dinſigere. Qpapropter veſtram columbinam ſagaci-
 p. «»i. flu , midteſte ſapere & ſuperſlea devi- tatem noſtris uſibus profuturam , ſynodo quam
 tare. III. Nonas Julii celebraturi ſumus, vos interſcie
 invitatum decrevimus . Balduionum vero mona-
 chum vobiſeum adducere, atque ibidem noſtris
 viſibus prſentari curate . Si autem illicitis ex-
 ceſſionibus oppoſitis, prſidia concilio vos ſub-
 iraxeritis, vinculis anathematis ſine dilatione vin-
 ciamini. Vale.

Q (Joniam ad eccleſiaſtics eruditionis utilita-
 tem ſyoodales conventus patres legimus in-
 tituiſſe, decet A nos, qui eorum laboribus licepGtionibus oppoſitis, prſidia concilio vos ſub-
 virtutibus impares ſuceſſimus, in prxGgnatis ve-
 ftigiis, prout mundana tempeſtas ignoicit, greſſus
 iraxeritis, vinculis anathematis ſine dilatione vin-
 ciamini. Vale.

CONCILIIUM MANTUANUM

Qpo Cadaloos pfendopapa iterum condemnatur, & Alexander a criminibus ſibi obieſtis expur-
 gatur, defenditur, A abſolvitur: anno ml xiv. tempore Alexandri pap. II.

«ſio <cl«br. ucoxiilit. (Jm Cadalous uhifmaticus Roms condemna-
 tiu fuiſſet, illi , qui pattes ipſius tuebantur
 calumnias novalque turbas creabant Alexan-
 dro , obſciantes illi quod collate pecunia thro-
 num apoſtolicum conſeodiflet . ut ſcilicet hac
 ratione alios ab Alexandro abriperent , alioſque
 mutuo inter ſe digladiantes hac de re conſtitue-
 rent, A Gc partes ſuas roborarent. Accedebat,
 Cenell. General. Tom. XIX;
 E quod a proceribus imperii fan&us AnooColonien-
 ſis archiepifeopus, cui eura & adminiſtratio im-
 perii demandata fuerat, Romam ablegatas , co-
 ram Alexandro pontifice A cardinalibus diceret ,
 per iſtam A'exandri elealonem privilegiis A ju-
 ribus regis Germaniae ſummaut injuriam illatam,
 ntpote qux aliter , quam ha&enut conſueverat,
 ſine conienſu A au&oritate regis habita fuiſſet .
 T11 i Qjsod

101

— — ~Quod cum Hildebradu* io pfectia cardina-
 CHRin *um tefutalTer, nihilque juri* 10 tie-
 04]. Aionc Romani pontifici* regi coaceffifflet, quod-
 P»«i««'o que illi preteodebant, non ju* at tyrannidem ei-
 A.Lxl'hi.c'e offendTet. rogata fanSi Annonis, auQoritate
 tpi:*.. i» apoftolica 'ndida eft fynodus in partibus Lom-
 0** birdie celebranda apud Mantuam, qua ipfe pon-
 ulex, licet illud * dignitate lua alienum foret,
 eleAionem fuam legitime & iufte faam offendere-
 ret. Hortatu pontifici* interfuerunt Petrus Dami-
 niani OllienGt epifcopus, Anno Colonienfis archiepi-
 fcopu*. Ex Hifpania Munio Calagurritanus, Eximius
 Aucenfis, & Fonuau* Alaventis adfue-
 runt, qui pro reliqua legatione fungebantur. In-
 ter omnes Lombardie epifeopo», etiam ipfe Cad-
 alou* · Parmenfis epifcopus & pseudopontifeR
 'n^omare iu^u fandi Annonis pfecto fuit. Hi»prfclotibus
 paammaA^a Jtotuto termina extent, ait cohedio Nicolai Ara-
 gaat mltitl S-^j>«>«¹¹¹. gonii, Alexander papa ab Urbe cum epifcopis & cur-
 dinalibut, ad prafixnm locum profpere, domino au-
 xiltxnie, pervenit. Ibi Mem epifcopi Lombardi*
 cum fall ecclcfiarum prijubac, prtter Calalounr
 Ahxiadr Parmentem, quem idem Cdomclitl adfefe praceperat,
 E^i^i^ "i^" qui remordente eoafcientia fe abfentaverat, pariter
 convenerunt. Cum tn ffnado eadem cum epifcopis A-
 rrtficim, caufam elrthouu fu* tta diferte
 ratlonibui mantictu comprobavit, atque fe de om-
 nibul, qu* fibi ab xmuIt maittote obfeffa fuerant,
 excufevit fvffictenter, adeo quod epjcopos Lombardi*
 qui fibi fuerant adverfat. benevolat reddiderit & JHb-
 Jellot. Sed ito itaque per Dei gratiam Imperil t f ec-
 clefi* Jcandalo, poli folutionem fynodi, Alexander
 pat> fhemam ac <^teri ad propria bilareli redierunt.
 AU» coati Quod Sigebertus addit, Alexandrum pontificem a
 crimine imonie, quod ei imputatum fuerat, fe
 adhibito juramento expurgaffe, Otto Fnngenfi»
 negare videtur. qui cum agit de ejulmodi accu-
 Gtione Romam mifla ab Hcnrico rege, oihl ha-
 bet de accusatione criminis Grnoni*, quo pofhi-
 atum rclerunt Alexandrum: led iptuin regem e-
 jus deliat reum conftitutum affirmat, eique de
 caufa ejuldem pontificis litteris Romam vocatum.
 Et quamquam certo ignoretur, qu» pcfi h«c in
 Cidaioi pitudapii tynodo gefa fuerint. tamen hoc omnes affirmant,
 Cadaloum in eadem condemnatum fuiffe. Tra-
 dunt enim omnes 'criptores ejus temporis, quod D
 his duobus concdis condemnatus militem arma-
 verit, Urbemque aggrefus, ut Alexandrum a fe-
 de Petri exturbaret, contumcliofe ptifus & vidus
 ferit, paucilque poli diebus quam ab Alexandro
 veniam petnset, Ai impetrasset, malam mortem
 ncurret. Vide epiftolas Alexandri ad Gerva-
 Junii Re nentem arch epifcopum, & Baronium
 anno 1004. numero primo & icqutntibus

Oeser vat i o P. Antonji Pagi.
 ad An. 1064. n. 1. & 109.

Narrat Baronius Cadatium pludo-Param iterum in
 Cm.clio Mantuano hoc anno habito condemnatum Init-
 le. Sc. **Alexandrum II. in univerfa Ecclcfia Pontificem**
 M luntum. Velum Synodum Mantuanam, ideo-
 que Jc Cadoli Antipapae damnationem pertinere ad an-
 num millefimum icxigefimum feptimum, no» certo do-
 cet Landulphus Junior, teu a SanAo Paulo, qui re» Me-
 diolani teftas litent mandavit. Il apud Pulicellum in
 Vita SanA» Analdi Martyris c. j8. narrata morte ejus,
 qtte anno MLXVJ. contigit, ait: De cajut morte deduit
 Alexander Papa unde annc fequenti, fcilicet MLXVIL,
 cum idem Papa tret ed Synodum, faam MANTUIEST/e-
 bravit, Mediolanum venti. multaue fecit ftatuta de ftatu
 Medulenenfis populi (f Cleri Quare Sigebenus in Chron.
 qui hoc tempore Vivebat, & poffi tum Naurfarus &
 Matrineus Parli, in Chron. refte Concilium hoc anno
 fuo reddidere. Hae Sijeberr: verba ad annum MLXVIL
 Raw* duobut de Papote loatendentibui, Mantu* Synodal

CONCILIIUM MANT.

roJt

colligitur, mediante Annone CoUueufi Aicneplifcapo,
 „Alexander Je Jurejuranda deflimogla expargmu l* Side
 Apeft^t- ftribrometur, Caditui ut limoalocal repadmtr.
 Batonhrin, alioque decepit Continuator Hermannii Con-
 traAi, nec in Hiftoria, nec in notation* temporum ac-
 curatus. ad quod com animum Puricellui laudatu» non
 adverteflet, videretque Ptolemaeum Lucenfet in Chron.
 Concilium Mantuanum memorat ad annum MLXIX.,
 exiftimavit Utc totidem Concilia ede in ea nrb ede-
 biata; cum tamen vel*x ipta Ptolomari leAione pateat,
 eum de eo Concilio Mantuano verba facere, in quo Ca-
 datur damnatu*, & Heurient Rex Germaniae Ecclefias
 reconciliatu*.

Vidit hunc errorem vulgarem Francifcus Maria Flo-
 rentinius in Comment. Rerum ad Mathildem Comitidam
 fpeaotium lib. r. eumque non vulgaribus argumenti*
 confutavit. Ipemet enim Alexander Papa in Epiftola
 ad Gervafium Remenfem Archiep. ordine XII. Antiqui
 bofil invidia, inquit, Aat'ebritum per iatquitatn COlo-
 Bceptiohdm dñdm vtrgvrvm dñrent dñ lent Hgilit n
 ngruentem Romam exdellam per quatuennium, nunc
 calidat tergiverfatione, nunc bofil invafione oppreffit pe-
 ricuHr, ut inieftina noftr* fpetialit Ecclefia negotia, vix
 poffemus ventilare, nedum longinqua ed plenum extrica-
 re. Rerum poft longam tempeftatem, V Crebrae procellae,
 jerenio, nube expulfa, Deo jubente, reddito, forenfibuijam
 occurrere valemus. Qjiire cum Cadolus anno MLX.
 Eccleftr Roman*, vexande initium fecerit, quinquen-
 nium illud nonnili anno MLXVIL abfolutum, & tunc
 Concilium Mantuanum a pontifice indiAum. Praeterea,
 Baronius num. XXXIV. ex Attis a Nicolao Aragonenii
 colleAis refert, vix elapfo jpatio uniae anni Cadolum ad
 Urbem remealte, a Cencio preieAi filio in caftellum
 Santti Angeli recepinm fuiffe: In quo loco per daot an-
 nor a fidrtibui Pop* Alexandri obfeffui, & calamitatibur
 mu'tn affiitum, exinde egredi nonpetuit, donec ab eodem
 Crucio trecentie librie argenti Je redemit, fubdit idem Ni-
 colaus, qui addit, eum poftea inde occulte difceffiffe;
 Leo vero Officiofis apud Baromum num. XXXV., turpi-
 irr, inquit, cum paucir aufugit, neque ultra huc rediit.
 Cadolus erro nonnifi fub finem anni MLXlii. Romam
 ruriis agereili* eft: quod fi ibidem per biennium * Ca-
 tholicis cbfcilus fuit, hoc anno ad Concilium Mantua-
 num, quo tum Henricus Rex vocavit, venire non po-
 tuit, fruflraque laudatu* Nicolaus eum contumacem
 appellat; li obfeffus in caftello Santti Angeli inde exi-
 re non potuit. Infuper ii paucos poft Concilium Mantua-
 nam dies Cadolus interfuit, id accidit, quando hoc
 anno tn eodem caftello obfidione cingebatur, ideoque
 il ill s Attis perperam diceretur, (adolaxm poft duos
 annos inde aufugiffe.

Bronius num. II. ut probet Concilium Mantuanam
 ad annum 1064. pertinere, laudat Hermannum Contta-
 ttum, quo nomme eju» Continuatotem intelligit; fed
 is dr rebus hoc & fequentibus anms Rome gellis parum
 edottos fuit, ut eum legenti patebit. Imo idem Con-
 nuator varia alia m ineras miiit, qur falva elle certis
 documenti* confiat. Citat etiam Baronius Lambertum
 ad hunc Chrifti annum, qui tradit. Sonitum Annonem
 Colonienfem Archiepifcopum in Italiam dirrtitum quem
 liquet inde ad Mantuanam Concilium perrexille. At
 Aano bis in Italiam milifis, anno nempe 1064. inno-
 que poftea MLXVIL, quo m Lombardiam cum Alexan-
 dro Papa & Gotheindo Tulcue piofeAus ei), & Jc
 toncilio Mantuano intermit. Lambertus ad hunc Chrifti
 annum de primo Annonis in Italiam adventu verba fa-
 cit, ut videre eft apud Baromum num. XXIV. Addit
 Lambertus verum ubi ipfe (Ic Anno) peraHe legatione
 regreffus eft in Galliam, Parmenfii epifeopue (nempe Ca-
 dolus) armata multitudine non modica Lucenlem Epif-
 copum (Ic. Alexandrum II Papam) Sede Apoftolica per
 vim deturbare aggreffui eH, E contra fautorilui illtur ad
 arma impigre concorrentibui, congregio facia eft, multi
 que hinc & inde vulneribui acceptu corruerunt. Paucis
 interpofitis: Anfelmui tamen, qui ^Alexander, t f vir-
 tute militum CT favore principum Sedem obtinuit. Alter
 t f r> gift per contumeliam repulfm. tamen fwood vixit,
 k. t f p r e q u o n q q cedebat, &c. Ubi Lambertus quo teno-
 re narrat, quae hoc ftiequentibus annis contigere; quod
 decepit Baronium, qui rr Lamberti verbis laudatis de-
 ducit, Concilium Mantuanum in quo Alexander II. verus
 Pontirx agnitus, & Cadolus damnatu*, hoc anno
 congregatum finite, eum tamen, ut mox diximus, que
 refert Nicolaus Cardinalis Aragonius, cui magbarn fi-
 dem habendam tplemet Baromus ceffer, huic opimoni
 advertentur. Milfus itaque hoc anno Romam ab Hen-
 rico Rege Sonitui Anno, ut teftatur etiam Otio Friffr-
 geuffis apud Barornum num. XXXIII. fc peraA* lega-
 tione in Germaniam reverfus eft. Porro Mantuum ad
 Mathildem Cornitiitiam pertmoilfe, an> loco offendi-

ANNO
 CHRISTI

& AD MANTUANUM CONCILIIUM

Pio causa Schlismai Ecclesiæ Romanæ tollendi Anno (præ 107a. habitum,

D D I T I O.

Sx S»PPL
M»li Pcl.
A» circii»

MAntaeus Concilii αβα omnia deperierunt, nihil
que ejus dedit Labbeut, nisi pauca illa, qua
Nicolaus Aragonū in Afin Alexandri II. memo-
riæ Archiepiscopo, tempos est refillitoni. Cui ille
prodidit. Ea dum Binius in bistorta ejusdem Conci-
lii, quam G Labbeus in Collephone sua inférat, ex-
pendit, mirum est quam fæpe in estinonem ventat-
is incurrent. Scribit, Codaieum a Concilio exsm-
floratum, militem armasse, Urbem eppngualle, Ale-
xandrum esclurbasse. Nihil ejusmodi Codaient est au-
fui, illa enim omnia arma, exercitui, vie ia Ur-
bem G Alexandrum Concilii Mantuani definitionem
anxit fere decem praefferunt, ut la JDifferaione
mea dtmonfiraffe me blandior. Villus inconcilio An-
tipapa, ablit confutui dejeslufque, nec diu post inglo-
rius G obfcurus obivit. Hujus igitur Concilii, adeo
celebris, hiftoria non fatis accurately betcnique expqfi
ta, a me quidam, ad cbrouologiam fæad attinet, non
indiligenter, ut arbitror, dsgetta est in peculiari Dif-
fertatone, quam fuptnus dedi. Xelliqui ejusdem cir-
cumftantia blc exhibeo tpfi verbis Benzontii Alben-
fis, de quo fape alias dtflum. S'uanquam feriptori
huic non fine delectu fidem ut addicant le/lores mo-
neo, cum Antipape partibus ftverst, & quamquam
præfens omnsbns adfuit, multa tamen faUom fue
ingrata filentio tegit. Hac igitur Benzo lib. III.
cap. 26.

*1. r. post -■ Completo spatio annue revolutionis * incipit
Annas iter fux expeditionis, & venit Mantuam
cum trecentis falcatis, quem recepit Comitiffa Bea-
trix fumtibus regifico luxu paratis. Mandaverat
autem ipse jamdudum Alexandro, per Cumber-
tum Taurinesem episcopum, ut caula finiende
litis jungeretur sibi Mantuae ad celebrandam iyn-
nodm. Rursum quoque per Vercellensem Grego-
rium, cui se Alexander familiaris credebatur, an-
nuntiaverat idem Annas omnia, qua idem Ale-
xander præfere volebat. Veniens autem gratula-
bundus & Ictus, arridenti fortune se indubitan-
ter dedit. Prandellus * denique, de certissemper
iocertus, domi refedit. Præterea Domino elesto
legavit ipse idem Annas, ut quantocius adesset
Parme, atque lotum suum exercitum dirigeret
Mantix; Adjiciens quoque: Domine pater, quare
venenm, tu bem mfts, matura ergo, qu' sunt op-
ponenda totius ecclesia bofs. Continuo Dominus
eleâus effulis lacrymis fufpexit in calum & dixit:
1» manui tuai, Domine, colmnendo spirtum meum.
Denique tanta velocitate regrettas Parmam, ut
videretur sibi, quod Angelus Domini, qui aspor-
tavit Abacuc super lacum Babylonie, transtulil-
let eum in locum Parmenlis colonie. Congrega-
ris autem Episcopis fynodus inchoatur. Baburras
Alexander in cathedra collocatur, fit prout valem-
bat, eos de iervitio Dei admonebat. Et cum diu
mltuinque frendens blaterando verba perftreperet,
nulluique balbutatioem ejus iotelligeret, &
Annas admonuit ette cetsatdum atque in craffi-
um refervandum.

xxvii. Pofiquam auim die mediante complevit Alexander Synodic* adminiftrationis officium, Pala-
tinorum magna comitante caterva, abiit ad fum-
um hofpitium, Annas Vero afcendens in fanflus

Arium juxta altaſj®, capit cum Jacrymis diutius
orare. Ad quem accedens Comitiffa dixit; Domi-
ni Archiepiscopo, tempos est refillitoni. Cui ille
Prohibet hodiernum edulium dolor cepbaho* paffionis.
Illa quidem, ut ad epulas accederet, devote m-
(labat: Ipse autem in proposito abftineoti per-
durabat. Tandem rogavit eam, quo præcipere
eundis expetere inenlam, pulfifque omnibus fe-
cretam rediret ecclefiam. Et adiecit: est fetretum,
O Domine, quod tibi volo confiteri, post cujus con-
feffionem tecum canebo, fi forte hodie aliquid man-
ducabo. Deinde ex inprovilo motu, mclmans le,
ut ad pedes ejus cadeict, illa opponens brachia
contra, precatur, ne id faceret. Flentibus autem
non parum utrilque, ~~Adipitendo~~, ~~Surgebiente~~,
abfterfis lacrymis exorfus est ipse. Ante bocfaerum
elitere, fupre quod celebratur fatrifinum corpora &
fanguinis Dommi nolrs Jelu Chrifti, triflitiâ cordis
mei, O pitiffima domine, confiteor tibi. Et ferrem
oftulando, Jupplio benignitati tua, quatenus inde
mibt digneris largiri medicinum, ne cadam in op-
probrium & in baratri ruinam. Non te latet, O
domina, meum figmentum, atque meorum origo pa-
rentum. Luce clariui est, quod fanfhs imperator fe-
cundat Henriette me erigens de flercore, fuper alti-
tudes ceterorum procerum pruetfe voluit, meque fe
alterum en impeno confluent, mi pluifacere potuit.
Et ege mifer G peccator teftui input rapax, rapui
filium ejus de finu matris, cum debuiffim me oppo-
nere prefumiton hujus crudentatis. Et quoniam ap-
Cprobavi promotionem silius Alexandri, quem in ca-
thedra B. Petri flatucrunt Normaemi. Idcirco inimi-
catnr mibi tota euri domini mei regli, iad» appel-
ter Jmrm G defertor ff infidelis, b nifi ifta corre-
itère, tanquam hprofu/ elongabor ob ole. Hec est
meri mea, fi cadent m infernum reliqenro galaxea.
Probe itaque confillum, e bona principi, miferter-
die, & veritatii amica, ne de vetite conflikojudice-
ris vûet dves, denegata Lazaro mite. Comitiffa
vero hrc audient, ingemuit, & facie pallens to-
to corpore intremuit, dixitque: O peter, quie-
qmd tue fapitnt cogitatio fuper bac re melini feun-
nt, proferre non débités, y«M non defictam, fiene-
q» modo oaffim relevare teem triflitiâ. Tunc
Annas ler Ac quater lufpirans ait: O Demine,
Dee G tibi committo. Vide, ne me interficiat. Vi-
de, ne bet alicui diter. Vele tflum Alexandrum du-
cere ed curiam, & jurabo dlt fæad nuUam patietur
injuriâ. Et fi de peHe amicitii inter iflm ff re-
gem fuerit terteffe aliquod intervallum, merebitur
Colante, G imperabit ferper letem Archiepifftopetnm,
me entem bebebnt fient tepellenm. Et Comitiffa
dicit: Peter fondle: fient vu fiet, nnUnserit, qui
tuts decretalibus contredicet. Tunc Annas pr* gau-
dio dixit: Veraciter vocari! Beatrix, iltribulat-
mbas cenfilitur adjutrix G bentfa&rtx. Macrobium
te faciat egie Sepbee, corii terraue creatrix.

Et faâa est dies craftana. Noluit Annas<adiec*^p ****11.
in conventu (edere cum Alexandro, quia («dium
fueram cunflis verba, quæ dicebat blaterando.
Tertie vero dici diluenlo, adeft Parmenfit exer-
citus maxima multitudo, promptiffims perficere
juf.

juftionem Cofonienfis Agrippa . Difeurrena per A
 HMea* Mantuan* urbis armorum horror ingere*
 Mt formidinem turbis, damant vocibus & tubis.
 Badacule diabole, quid venifti huc facere. Carbo
 extiretas, fligia palude tioAus, malediAc foris &
 initu* Huc audiens Alexander delituit, atque ad
 fynodum venire diffultit. Ut autem pervenit ad
 aures Beatricis fonitus ifte, quafi tnorte pneoccu*
 pata, cecidit in leAulum anguftiata. Hoc audito
 Aonas ad eam concurrit, qua vifa, ruens io ter*
 ram velut mortuus fiat. Currunt tales & quales
 ad trulle fpeâaculum, ululabat Civitas flebatque
 Palatium. Mutavit fortuna rerum faciem, labe*
 faâavit Parmenfium aciem . Pofit fpatium unius
 hora, reverfas io fe Annas & nutu ac flebili vo-
 ce cœpit dicere: *Eseito foras*. Turba quidem di-
 miffa, feme! de iterem ofeitavit ipfa. Tunc Ar-
 chiepifcopus quafi fibilando dixit: *O pnfima do-
 miw, dignare paululum aperire oculos, & refufcita
 er tuti fideles mortuos. At illa paupertat fubleva-
 vit, vivofque quantulumcunque lactificavit. Io-
 cerea nox tenir, atque exceptis puellis alios ***—
 hofpitem abire coegit. Cum medium fileotium anno
 tenerent homines, & animalia cnnfta , reficitur cUR[sn
 modica forbiuncula. Dormivit parum fohammodo
 ad unius hors fpatium; deinde eodem cibo re*
 fucillatur. Cui dixit: *O dbanne, dec vis per-
 ficere, quod mibi difeffit me tf tt tf regem tti-
 difts*. Ubi enim fuerimus notati nomino atque officio
*Juda traditoris, adjudicabimur fili» perditionis. Non
 tti boc tui juns, fed imperatorii, tf boc drift fieri
 m fyn»do cum Epifcopis, fui examinant caufam fui
 teftibus legitimis*. Quid plura ? Era vicit, quia
 hunc,fohefcando vetitam cfcam mordere coegit,
 tlanmqe a propoiito cogitationis omnino quievit,
 rafiqse crinibus ad curiam rediit. Quod ut co*
 Bgoovit rex ejufque curia, indignantur fibi pro
 communi omnium injuria. Annas autem habens
 fnnilitudinem Apopompei, capit confpirare adver-
 fus Chriftum domini; quod malum adhuc perdu-
 rac: det finem mali, qut eunda regendo & judi-
 cando procurat.

(i) CONCILIUM BARCINONENSE,

In quo leges Gothica, quibus Catalani uttbantur plane funt abrogata, anno domini
 MLxtv. tempore Alexandri papa II.

O·(·A*«· yq» Pifcopi Hiipani, qui Mantuano concilio in-
 terfuerunt reverfuri inHiipantias, duxerunt
 fecum ab Alexandro papa decretum legatum a
 latere Hugonem cardinalem, cujus auAoritate
 Barcinone hcc fynodus congregata fuit: in qua
 leges Gothicas, quibus Catalani utebantur, pe-
 nitus abrogavit, novafque fanxt quibus populus
 hafienus utitur. (Jt autem ritus Gothici, in
 facris adhiberi foliū, abrogarentur, ab illis ob-
 tinere non potuit, nec cogere voluit: cum i-
 dem in concilio Mantuano catholici efte cogniti
 fuiffent. In eadem fynodo Alexander papa tam-
 quam germanus pontifex eft receptus: Cadalous
 autem communibus omnium votis eft condemnatus.
Baroniut rd an. rsltto. taw. x l ii.

ADDITIO G. C

REm aliter narrat Mariana hl. ix. blft. cap.». *Hxgoncm fcilicet, ante Mantranant concilium,
 «MI MLXIV. ad principes Htppania firma legatum
 effeciffe, ut repudiat» Codait», ab Alexandro florent.
 Addit- Is legatus, utGotthica precandi ratio ab-
 rogaretur, quamvis magno conatu obtinere non
 potuit. Miffi contra Mantuam in Gallia Cifalpi-
 m, ubi de fchifmate conventus epifeoporū habi-
 titi funt, epifeopi tres, Munio Calagurritanus,
 Eximius Aucenfis, Fortunius Alavenfis, Gottbi-
 cos libros, quos fecum detulere, pontifici & pa-
 tribus probarunt, quafi orthodoxos nulJaque vi-
 tiosos parte.*

*Quod fi anne MLxtv. ivit in Hifponiaut Hngt re-
 tent in Alexandri gratiam receptat: bit in eam le-
 gatnm fuiffe neceffit eft. Nam tf anno ml xv j il. e»
 profectum, aliquot prafulife conciliis, tf Romanum*

*in facris ritum, pulfo Gottbico, inftituiffb, ud an-
 num illum fiitndeunt.*

*Minue affmtmr Bini», fui pofit Baronium ait, lo-
 ges Gotbicas hoc anno pensius abrogatas in Catala-
 ns» Jutfft. Eodem enim anno id perficium, fee ab-
 rogata funt Gottbica factorum crtrmona ox illius
 gentis fcriptonbus difeimus.*

Observatio P. Antonii Pagi ad an. Cb. 1064. π β. & i«q*

*Hugonem Candidum Presbyterum Cardinalem fas Hif-
 panum legavit Alexander fl. tum ad tollendum Schif-
 ma, tum «e Divinorum Officiorum ritus Romana ex
 Diormula confitneret / quod difeimus, tum ex Diagolb.
 I. Hift. Comit. Barcin. c. j j. tum ex Sarita t. i. c. at.
 Agmtus fuit ab omnibus ut verus Pontifex Alexander
 II. & Officium Rom. uti tam decretum fuerat in Con-
 cilio Jacetano anno MLXtII. coafto receptum in Con-
 cilio ab Hmo m Legato. Sed contigere hinc omnia an-
 no MLXVUI. teftibus citatis Auftoelbus, omolbodem
 qui tradunt bee perafta pofit Concilium Mantuanum
 ana» MLXVII. congregatum. Ad bac SosoBim Ransmi-
 us Aragonum Rex, in Privilegio Abbatia Leirenfis,
 quod extat apod Sandovalium in Notitia epifeoporū
 Pamplonenfium ait, Hngoucm Cardinalem interfuiffe
 Concilio tjsirenfli, anno regni tfo texto, qui eft annus
 Chrifti MLXVI. eui Surito & qui Hiflorias fuas vete-
 rum Monumentorum fide compotuer, Divinorum Offi-
 ciorum mutationem aflignant. Ad eum itaque annum
 Concilia varia durante ea Legatione in Hifpania habi-
 ta, revocanda, nec una Hugonis Legatio in duas divi-
 denda, ut perperam CofartiiM Tom. IX. Concit- pag.
 fistr. qui cum non advertiffet, Concilium Mantuanum ad
 annum MLXVII. pertinere, & legiffet, Urgonem pofit
 illud Concilium in Hifpaniam ab Alexandro II. Lega-
 tom miffim, unicam Hugonis Legationem in duas di-
 ftinguit, altersm, qu- hoc anno cum quo illud Con-
 cilium alligat, alteramque, qo- anno MLXVUI. accide-
 rit. Refte tamen vidit Cofartiae Consilium Bartimsttm
 fe, cujus hic meminit Bsonius, fpeftare ad annum
 MLXVUI. licut 9t Tolo/annm ac quaedam alia, de qui-
 bus*

(r) Ifta ad an. ioqo. msniffeto errore revocat Surita, Btroniui, aliique ad an. todq. Melius in pofirema Con-
 ciliarum editione Parifienii, ubi ifta aAs dicuntur an. sodd. quod verum efte probavit Didacus in hiftoria Comi-
 tum Rarcinonenium. Errant autem vehementer, qui iftm Gotthicarum legum abrogationem, feu potius addi-
 tionem ad veterem lrgis codicem, decretam putant in Concilio Eccliaftico. Nulla enim illic mentio auctorita-
 tis Eccliaftice. Sane feriptores rerum Hifpaicarum, & alii quidam, tradunt huic conventui pnsuiffe Hugo-
 nem Caodidum Cardinalem, qui tum Sedis Apoftolicæ Legatus erat in his regionibus, eumque penitus abrogaffe
 ««» Gothicas, novafque fanciviffe: quod tnfignter falum eft. Factum id fola Principum auAoritate, cum con-
 cilio tamen Magnatum, ite judicium provinciae. Delendum ergo Concilium illud m tomis Conciliarum. Bthiiii
 l. 4. Marta Ulpianix.

Contra iaceftuoforum' hxrxfim celebratum anno domini ml xv. tempore Alexandri paps IL

Choc opus epifeopis & cieticis atque iudicibus di-
v-clarotn provinciarum, denique diu ventilatis le-
gibus & (acris canonibus, dfttrnac invenimus, quod
aliam atque aliam caufam, alteram legum fieri
aberam canonum computationem. In legibus li-
quidera ob nihil aliud ipiorum graduum mentio
faâa eft, nifi ut hereditas vel luccillo ab unâ ad
alteram perfonam inter confanguineos deferatur.
Io canonibus vero ob hoc progenies computatur,
ut aperte monftretur ufque ad quotam generatio-
nem a confanguineorum fit nuptiis abftinendû.
cyc. *Bt la Jbtt fitt*; laitier igitur determinatis gra-
dibus couUnituitatis , apoftolica vos aûoritate
monemus, fratres fit filii, n̄ omnibus fic feriem
genealogia computandameffe intimetis, quemad-
modum fanâi patres numerandam effe faaxerunt,
& antiquos mos cccleſie per longa tempora olim
computaffe monſtrarar. Nam ſi quii perverſa ſit
oblumata mante a redo tramite apoſtolice fedis
deviare voluerit, ſit alter quam nos, in nuptiis
celebrandis pro fua parentale numerare contend-
rit, primum pro fua remetiate celeſti pœna ple-
âetur . pollmodum vero gladio perpetui anathe-
matis fe novent iugulandum. Datum Rome. fitt.

E matis fe novent jugulandum. Datum Rome. fft.
 Ak la^{ap}elap eja/edam detra cñtiht, pñtataani.
 tatmat itmunatna faOa »ß, at kabetat apad Gra-
 titaat. Sed if apad lvntem Caeatealeam tñtict-
 pamt fai ta fiat faault bapn darait, ncitata ~~rep~~ ^{ia}.
 naatar alla eja/edam argumenti detrela ab eadem 4-
 leaaadre pantifice data at dñverfet, aempa ad Mea-
 patitaara ~~naa~~, adaeataetarm epticapamaliud, aliud
 eupuler ad epitapum Bafileenjem, aliud etiam ad e-
 pitpamum Aretium, quibat tñtigitat futfli etdam
 paufitii inñitit pluntm labaraadarn.

cristi
1-4].

CHRISTI

CONCILIIUM ROMANUM III.

Quo iidem inceptuofi heretici excommunicantur, anno domini m^o xv. iub Alexandro papa II.Chuciki
In.

C^{on}stas AJrxMdrs pap* «dmasù:», dr yas prate-
denti tancha, urns Jeficertt: égal illi fait eo-
dem mm banc ftcaadnm tn etnemdem ncolaeoram
caxta ftnodam congregare, in para mere incefaofot &
bnreticot pertinace/ excemaeanicatione percelleret :
fed, ÇMid dja/t Petnu Daootani, id ttiat fintfra-
lla. Nam arte diaboli cengittntafii animn Incelino-
feram ce-jagam, nali» timore nierna damnationi/
ab tnvtcna d'veilli potaerant. Tefiatxr id çaldem ip-
fe Petrat Daminni, dam is libelle de cntemptnjn
«ah dr bit agent ifia dx.it : Ecce infuper hoc an-
no, ficut noftis, per Roman* (edit antiflitem
bit congregatum eft fynodale concilium, ubi de-
nuo omoct inceptuofi, juxta canonum decreta,
ecceftiaftica funt communicatione privati. Sed
nuit ex tot millibus hominum, Celtem unum vi-
cit ab infaufli Roderis abomination* divullum ?
Immo ne profundiori ipGus calamitatis «Morbe-
retur hiatu, quis cotum poft haec cedefi» limen
terere deflitit? aut quis iniuper ifta confiderent,
eb eorum fe familiaritate removet? In omnes ita-
que letalis leprae contagium fepit: qui nimirum
omnes cotum complices apoftolice excemunica-

tionis nexus adflringit. Enimvero quifquis con-
jugalis profapiz titulis infignitur: quitquis male
blandientis form- fuavi venuffate mulctetur, prae-
fertim fi largioris fubftantie dotibus affluit, rei
fucerefcantis (obolis indoles fpem fibi future po-
fteritatis infundit; confultius iudicat a Deo tna-
oiteste recedere, quam adeo luicrofi matrimonii
glutinum difgregare. Si vero his contraria evene-
rint, atque uxorie calamitatis incommoditate
percellatur, ipfe vir falle confanguinitatis lineam
texit, & inaudita proavorum nomina per multa
argumenta confingit; atque fimul quofdam inhu-
jus allegationis teflimonium advocat, quos tamen
per vite terminum lublato e medio non igno-
rat. Is itaque fibimet accufatot & reus crimen
impingit, fcelus exaggerat, atque adminiculum,
quo cx tam periculofo naufragio enatare poffit,
inquirat. Hac Petra/: figatficant/, aitat adbac nen-
iam ea Ini enn; tata videlicet nannalli legitime co-
palati, prateata fifla cenfangninitatit, folationem
4 nexa matrimonii pracararent, yaof tntli conjalii
perniteret, cam tn mala plantat qaa non patave-
lant imegiffent,

CONCILIIUM AEDUENSE,

Apud Auguftodunum, in quo dux Burgundic Robertus Aganoni epifeopo, & aliis, Hugonis abba-
tis Cluniacenfis opera pacatus, anno Chriffti circiter m^o xv.

D^E hoc epi/ceperam conventa, rebafote In eo ge-
fiit, Hago manatbat Clamacnfit tn vita S.
Hagoni/ abbati/ fonbtt bu verbi/. Dux, Inqnit,
Burgundic Robertus Haganooem Aduorum epil-
copum nimia iofcttatione gravabat, variifque pre-
donum incurfibus paffim Borgundta laborabat. Ea-
propter epifeopi, Gaufredus Lugdunenlis, Hugo
Btffuntinenfis, Acbardus Cabilonenfis, & Drogo
Matifcenfis, Aduam convenerunt, nugniquepa-
trem confilii Hugonem Cluniacenfem abbatem re-
nire rogaverunt. Aderat illullrium cooioia multi-
tudo virorum, populus confluebat infinitus, pro
pace fupplicans indefeffis clamoribus. Adveniens
ipfe dux, immo tyrannus, Aduam intravit: fed
faftu maligno intereffe conventui recufavit. At
pater Hugo fervore caritatis concitus, tyrannum
adiit: quem vehementer increpans, cunftis miran-
tibus tanquatin ovem mitiffimam fecum adduxit.
Epifeopis autem fupplicantibus, ut pater Hugo
pro pace agenda loqueretur, turbis undique con-
ticemibus, Cc ex ejus ore pendentibus, fic ait:
Qui pacem querunt, qui Deum diligunt, nos
audiant, nobifcum agant. Qui vero filius pacis
non eft, qui non ex Deo, fed adverfarius eft,
huic ex parte omnipotentis praecipio, ut a nobis
exeat, & operi divino non noceat. Vix difta
compleverat, cum ecce quidam flatura procerus,
facie truculentus, multis cum lequentibus egref-

fus difparnit. Nun fuit in nnta multitudine ho-
minum, qui aliquem noflee egredientium: mira-
bantur finguli; ftupebant univerfi. Querentibus
invicem fuper his, non erat aliud rcfpoodere,
nifi interdiciente fancto demones vifibiliter exiif-
fe, cgreffoque de turbis, fimul cvaouiffTe. His
ita depulfis, tantam mox predicatio fanfti effica-
ciam habuit; ut eo jubente dux ipfe-fiti mortem
filii interfeftoribus condonarar, & ecclefia pacem
reciperet.

Nota Gaia. Coss Lat ii S. J.

Concilium hoc neque haberi potuit ante annum m^o x.
cum Drogois Matifcenfia epifeopi qui interfuit, de-
ceder. Vltimelid adhuc oominecur epifeopus Matifco-
Dnenli» in illius amftrumentia fi Galli* Chrifftian*
credimur: in qaa dt refertur, Drogoem ordinatum el-
le anno m^o xiii. Neque rejici pocell, poft ann. m^o xxui-
cum Achirdus Cabdoncafis epifeopus, obierit ante hunc
annum. Immo vero neque poft annum m^o xx. cum eo
anno archiepifeopus Lugdunenlis effet, non Gaufredus,
fed Humbertos, ut intelliges ex concilio Cabilonenfie ad
illum annum. Male ergo alii anno m^o v. alii m^o xxii-
celebratum afferunt. Ego circiter annum m^o xv. confli-
tuo, quo (edebant epifeopi omnes, qui hic nominan-
tur. Suus igitur in Gallia Chrifftiana locus effe Gau-
iredo debet Inter archiepifeopo» Lugdunenfes, ante Hum-
bertum. Cum enim anno m^o xxvii. fecelfent Humber-
tus in monafterium: fi ei fuccelfiffet Gaufredus, non
potuiffet huic intereffe concilio, quod ance ann. m^o xx.
celebsatum effe oportet.

CON.

—T]

**pA wWJKTmWONJP^AMj0Q^9i

>R^*a

IW^X

kirBi

>^* *WmM

Ri 11

CONCILIIUM HELEN ENSE,

In prato Tulugienfi, la quo treuga & pax confirmata anno Chrifti circiter mexv

Editum ca tabultrio regio BarcinonenG * Stephano Baluio V. CL. ad librur. iv. operis da
Concird. 'aierd. 8e imper.

Hæc est treuga & pax confirmata ab archie-
piicopo Njrbontnli domno Guitredo, & a
Berengano Gerundenfr epifeopo, & a domno
Raymundo Hefencnfi epifeopo, & a comitibus
Ruftilionenftum, domno fcilicet Gauxtredo, & a
Guilaberto filio ejus, & a domno Poncio Impu-
ritanenti comite, & a domno Guillelmo Biful-
dunenfiu comite, fit a domno Raymundo Cer-
ritanenfiu comite, & a domno Gauzbeno vi-
cecomite de Cafronovo, cum carters magnatibus
Helenenfi epifeopatus, >n Tulugienfi; rato, quod
eft in comitatu Koffilionis.

Continueront namque ptzdidi pontifices cum
confenlu crterorum nubilium, ut in comitatu
Ruifilioneofi, vel Confluentano, vel Valhpiricn-
fi, ullus homo ecdefiam non infringat, neque
cimeteria, vel facrana, xxx. paffuum ecclcfiafi-
eorum in circuitu uniuofcufque ecclrfi*, nifi e
pifeopus propter hominem excommunicatum, aut
propter fuum cenfiitn. Si vero aliquis homo ali-
ter infregerit ecclcfiam, vel fpatium xxx. paffu-
um ipfius ecclcfi* in predio episcopatu Hele-
nenfi: quodqsid ei commilerit, emendet ut in-
fium fuerit ipfi homini cui inju<iam fceut; de
ecclcfi* in qua fecerit, fattslacut legaluer: fic
infuper compofitionem facrilegii Hdcnenfi com-
ponat epifeopo.

Ecclcfias vero illas ubi cadra fuerint confiru-
aa, five ubi fures vel rapaces congregaverint fur-
ta, vel przdam, vel malefaaa, tamdiu potuerunt
eas jam didi episcopi in defenfione przfcript*
paxis, quouique querimonia prtdidarum ecclcfia-
rom deteratur Helenenfi epifeopo; fit ejus judi-
cio aut iuste emendetur quod in ipfis ecclcfiis
commiffum fuerit, aut ab eodem epifeopo rpie
ecclcfiz a defenfione pizhbatz paxis lcparcotur-
lidcm epifeopi rxfati confituerunt, ut in jam
difto epifeopatu Hdcnenfi nullus violente in-
fringat dominaturas canonicorum vel monafterio-
rum, neque aliquid rapiat inde.

Clericum vero arma non ferentem, vel mona-
ehum, vel (anâimonialem, five viduam, nemo
apprehendat, nec illis aliquid injuria inferat.

Villanum, neque Villanam, nemo apprehen-
dat, mft propter culpam quam ipfe Villanus vel
Villana fecerint. Et fi eos apprehendent, non
diftmgat nifi per diredum.

Et ut ptzdain nemo faciat in jam diâo epif-
eopatu de equabus, vel pullis, five mulis ea-
rum, Ztatis unius anni: neque de bobus, neque
de vaccis, five vitulis earum; neque de afinis,
vel aftribus, five pullis earum neque de ovibus,
arietibus, hircu, capris, five earum foetibus.

Manfiones Villanorujji nemo incendat, neque
c.ertat.

Terras in contentione pofitas nullus Villanus
laboret, pofquam commonitus firent ab eo in
quo iuftitia placiti non remanent. Si vero ter
commonitus poflea ibi laboraverit, fic propte-
rea damnum acceperit, non requiratur pro pace
fraaa.

Si quis autem fidejufflor extiterit, fi fidem non
portaverit, de fuo proprio pignorciur, nec pro
Cauril. Gtnrtil. Tom. XIX.

A pace frada habeatur Si quis autem przdida
trevam & pacem infregerit, fimpla tantum com-
pofitione emendet illi cui infregent infra priores
xv. dies. Si vero infra primos xv. dies fimplici-
ter Aon emendaverit, compofitionem mali quod
intulit in duplo componat: ita ut medietatem t-
ibus duplz compofitionis habeat queteiator; &
altciam medietacin habeat epifeopus, de ipfe com-
es, qui adjutor fuerit eidem episcopo ad hanc
jtilhtiam faciendam.

Si quis autem przdida pacem vel trevam *, *
tf mde iuftitiam tacere noluerit, infra xv. dies,
quod querelator fuam querelam prefentaverit an-
te epifcopum, & ejufdem clericos, ac comitem:
ipfe malefactor & confiiatores & adjutores ejus
emendare noluerint, egrediantur a treva & pa-
ce, & malum quod propter hoc illatum fuerit
es, non requiratur pro pace vel treva fraaa. Et
ii malefactor & adjutores ejus poflea jam diâo
querelanti ullum malum icceruit intra trevam,
emendet pro trees fic pace fraaa.

hem przdidi epifeopi firmaverunt trevam do-
mini; videlicet ut omni tempore teneatur ab om-
nibus Chriftians, ab occatu folis quart* teri*,
id eft, Merchoris die, ufque ad ortum Solis fe-
cund* feri*, id eft, Lums die. Item continua-
tim teneatur a prima die adventus domini nique
ad oâavas epiphani* Domini quando feftivitas
fanâi Hiarij agitur. Item fimiltter continuatim
teneatur a die Lunis qu* antecedit caput jeju-
nn, ufque ad diem Lunis oui eft primus poft
diem Dominicam oâavarum Pentecosten: filtres
feftivitates fanâ* Maris, cum fuis vigiliis: fic
nativitatem fanâi Joannis, cum fua vigilia: fic fe-
ftivitatem fanâorum Jufti fic Paftoris, fic Abdon
fic Sennen, fic fanâi Felicis, fic fandi Genefii,
fic fanâi Natani, fic fanâi Laurentii, fic fanât
Michaelis, fit feftivitatem omnium Sanâorum
fic fanâi Martini: & duç feftivitates fanâ* cru-
cis cathedra fanâi Petri, fic feftivnatem fan-
j^fti Ennefti, que eft xii. Kal. Septembr. fic de-
collationem fanâi Joannis Baptift*. cum vigiliis,
fit cum omnibus noâibus jam diâarum feftivita-
tum; fic omnes dies fic nodes quatuor temporum.
Si qms autem infra hanc prcdiâam trevam do-
mini aliquod malum alicui fecerit, in duplum ei
componat: fic poflea per judicium aquz frigid*
irevam domini in fede * fanâ* Eulali* emen-
det.

Si quis autem infra hanc trevam hominem oc-
ciderit fine aliquo cafu, ex confenfu omnium
Chriftianorum diffinitum eft, ut omnibus diebus
fite fua exilio damnetur: fi autem cum csfufe-
Ecerit, egrediat tamen a terra ufque ad * trîen.
mum quem epifeopus vel canonici exiftimaverint
effe imponendum.

Si quis autem infra hanc trevam fe miferit in
* aguit, vel ipfum aguet (labiliter pio morte vel u
apprehenfione alicuius horn ius, aut pro appre-
bentione alterius caftelh, fic tamen (i hoc agere
non potuerit: fimiliter emendet ad judicium epi-
copi fit canonicorum ejus ipfam trevam domini,
ficut faceret fit fciffet qund agere tentavit.

V » * Item

A

P

m

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

•04 j   *IT?0“   **CONCILIUM**   ”’T”   ,044

ci>i”sn   „unatis trevis, videlicet tempore Adventus Do-
mini, seu Quadragesime, nullos cartrum vel
munitionem edificare prsumat, nisi xv. diebus
ante continuatas predias trevas hoc inchoaverit.

De pradiAa autem ireva, vel pace, querela
ad episcopum, vel ad ejus canonicos, leu fatiga-
tio omni tempore fiat: & ficut supenu* icriptum
efi io pace de ecelefiis, ita fiat. Et ipfi in qui-
bus episcopus vel canonici prrdidi fe fatigaverint
de direptione pefat® pacis vel trevs domini, fi-
ve fidejufforee, vel bofiatici pro pace vel treva
domini, & maland fidem inde portante* epifcopo
vel canonicis ejnfdem fedi*. excommunicantur
ab epifcopo vel a canonicis ejufdem fedi*, cum
prote&oribos & adjuvantibus fe. Quandiu (e con-
teodenat ficut infianores pacis vel trev® domi-
ni, ipfi & rea eorum non habeantur in pace &
treva domini.

Nota G. C.

Synodi lacu* m Helenenfi epifcopatu, ubi extat bo-
dieque, ut Baltuius admonuit, oppidulum quod Tnln-
vocat i baud procul Perpiniano. Cat, autrui de ir-
ma» Helmenfi* parochi® dilciplina in hoc concilio fit
a: tam: Hdenenfe in prato Tolugienfi eo jure modoque
appellavi, quo Simondus* nolle* Majalooenie apud Jun-
carl** & hujuimodi alia.

«£&   > «O.\$>   <<. h §&. -es. þ9.

gy **CONSTANTINOPOLITANUM CONCILIUM**

Jitut Xipbtlat Anno Mundtno 6574. Jxd. W. Chrifli 1066. blhtntn.

JOANNIS XIPHILINI. C   ΙΩΑΝΝΟΤ ΤΟΤ ΞΙΦΙΛΝΟΤ.

Sejp* Manli
AppTo® 11.

Dt [ptntthbul.

Πι } μηΚΑΙΧι.

Enfit Aprilis die XXVI. feria quarta, in-
diatione quarta, anno VICI31^ LXXVI.
pfridenie Joanne, fanfiffimo domino nolho
λ univerfali patriarcha, ad dexteram carethu-
meniorum pariem; addidentibus ei lanclitimis
metropolitan's, Ccfarienfi, Ephefino, Hera-
clienfi, Ancyrano, Cyticeno, Cbakedoncnfi,
Sebafienfi, Gangreno, Philippenfi, Hierapoli-
tsno, Cotyali, Mitylenseo, Chooenfi, Nacoli-
nenfi; & Aichiepifcopis, Marone®, Proecone-
fi, Garellx, Lemni, Bofpori, Gotti®, Herculano:
quum ad extremum vemtTent etiam Amafe-
nus, Melitenicus, Claudiopolitanus, Iconien-
fis, Hiduntunus.

Quamvis evidenter & expreffis verbis in fy-E
nodali tomo promulgaro a clariffimo patriar-
cha, domino Siliinnio, de prohibitis in Ceu-
is nuptiis, nihil de iponfalibu* quoque fit com-
prehenuin: tamen quum jus * civile patris
atque filii fponfam, filio vel patri omnino con-
jungi propterea retet, quod illa novercar locum
habeatf bate nurus, licet nupti® fequute non
fini: idemque valeat in fponfa filii adoptivi,
licet adoptio foluta fit, ut eam pater adopti-
vus uxorem accipere nequeat; veluti nurum &
filii fui conjugem; quum obtinuerit denique in
hunc ufque diem, ut qui virginem fibi deipon-
derit, eamque vel morte amiferit, vel repu-
dio, vel confenfu, pmnarumque legitimarum
pmftatiooc, ac deinde duxerit aliam, neque

M Hh' A'«vz»/p> X r. ήμipχ I. hntyui-
ftb>K 3. Γτβι cq>oj. appexadfi/Λui luemnt
Tι αφΜιrι* ναόν Sfrxόrn < niut/fyitxi ηαξιαip-
ce r>t-i hE/βΓι μipitn ΙJJ, o-o-

ytitie^otruy (uinl tavtfrvnmv μ^oxvΛ/Χ^ *
Kxta-apejal, n Eqtcre, 1» H'peaAfitK, ti A'y-
D xupxi tlb XatAjoJJe*.*, ri Σipχ-
r'eaq, t. Γ«>/»βι, tJ Φιλι>rw, r? l'f/Mrr/-
λ/vc, ri Ker'atstv, ri Μινvλαυ I τι Xatysir ,
t» NxxaAséac® (B ap^rtx/e-xoxwv, t? Mθp«W^rc ,
tâ Προ/χβpιβ>», T8 Γφ'Mι , τβ Λ>μ>, τβBoc-
xopu, π* ΓoO/ac , τί H'paxλι^* »λ-5βvπ^v ιq
ό ύτιpμ, τυ Α'μαo'ίixi, τυ MrArrwii> τι λ<ο-
I/evoAroif. ri I'aoyie, E η 'Υipηη .

E/ μι> -poiqλ>* χ<η(As^/vjer nj «χη-
Ocir/ rtuioâ/xfj ήμip tag? ri χύñip> τχξιάp*
χβ, χι<μ Σ/σιη/ti, txt rj' χηχίλuy#» xj βθ>-
μι'αιν ^<αμ^>v, i/*<λ>ι-TB/, χ^ rlf μyτιΓHχ
α>λ' i'χη >C Wuι τβ vttrpiι μηvια>, * xj rluι τβ
αύιλφβ, xwXJm rarmnuw I * roAmxeq> »-μ#^ .
nj lit>S Λ - tJ «3ilφ(5 * . jW . rg><re
[j]S^ μχτpυιAl πιζiv , rliù 3t vίμφ>ζ, '
 ^-βιμφ* μη ri suis> J" G ini rntpnt'
 ris τβ ml , mJ » * Od'AsWK λι>θη^ μ>| .
 δυαμ^ιβ τβ (γrre «rtpēs nūrlui λκiüv f vύμ-
 φ(ιυ, xj τ> ij>x uti ^χpυtiü> tpxptyrt St >ζ μί-
 W ti<> w μ<ιτ4>Λιμi#>-v x>pâu , w i
 ^atveTy nullui βηηββλινη, η . -i* .

104J   ^ V n0"1   CONSTANTINOPOUT.   <<<<<< m   IO4<

-- 'teniret, £* ^perifiae mtn^abpr. — «ijpmi /Afocerdos, neque diaconus eut fitbdiacomtrordi-----
 CHMWTI   » f* futeibet itriet...imxow, i   nari poffit, quali qui lecuodas contraxiffe
 van/exasev ^etpamvtónt, itptpm IxλβIH Key   oapuaa reputetur: viium ett nunc quoque me*   ch r u s π
 Çffiyetr »i-ç« iç vai y ψM> ptrtmurr, xé-
 rji rf hixpire tptmrp euaaAs, ti xperêtr thf
 x«vltuv ^çj ebfpwt   » μ4 pire» a*
 ytp& iç itpeKeyh * φ^β<τ« yFlitmt, x-λώ-
 atu η x' αΟιβ'μ' » etutiK^typ» hepi(ttitu .
 i>Ki eh pntitie x«nt «I* tiper nmbjuet » yi-
 p9* li h attyTK-tu, Oœfrp U , û tr>p« rp4-
 *μ * I^AIAIMtvi, μx vξ·. Het* binpet tap'   &a fibi per cognationem perlooe, cojus caulia
 niwv rfi x«ni rluu eityyplHKt lwtqjy!* ailsS   nuptiarum nalcitur impedimentum, vel alio
 »PttitTv, cl^ ik furies vih/pe yinnt Γβμ·9 i   luodam modo loceflus admittitur, copularijn-
 ««r» /AM> τσ« rpeæt ti ibiptta v«pe«e'tnu,   o legibufque comprobato nustrimonio, riev
 rw/itnbei n x«n> n» teptpee yipet repas   B per facros canones concraâus hic vel conjugium
 iymrpSftr, x θ^·κ <hji n rtwaM«T^« jrlw   nuncupetur, aut ullo modo fubfidat, quum le-
 nuteititr mXxüst n xj ·λικ tutbieethfU · l>K   gitima fponfalia matrimonii Jocum & conditio-
 teptut pmititts ti yip» ηξη n xj xm>τ«v l-   nem obtineant. Nem propterea nec abfqnē pon-
 T^htn. 2i« tûw yif t, areriuat iri» Xâbet   nis b*c difflivere licet, quum de inceftis *re- * i : c. 0*
 m!luy ex iξti», β>λ' hi juji ?çâ ibipiw »-   gula juris definita, ubi cootraâus legibus io- <p,,l
 ptht iteff^mt Mmir, «i C#9e η <ανβ>A«^μ»   terdiâus fit, non licere neuam ex gere. Inilis
 tepeti iaphifenr, tetrii iteortibet xx tfyitr,   autem, que jure legibufque valent, quemad-
 tu if   modum m nuptus, poena perfolvuntur: ot lu-
 yipets, ei tenet imitiemtt a fity»   crum vir coofequatur, fi quidem per cau&nn
 iχλβM/ txc yilUMtrôf ni   mulieris repudium mittatur, fio culpa viri.lu»
 tipmtvi, tw   crem mul,er luferat. Sic & m fponblibui, fi-
 iupac xipioiæreç t' U yif firloe rē çrôpdt,   quidem cum poena confillat eorum difflutio
 tca ymcaet beipioiæreç t' U yif firloe rē çrôpdt,   memfcitilimum eft, eum, qoi fponfaliu con-
 tbt7i prnccmic, ti< litBoi eperip» cavnrat-   <<»·<, & fecundum leges ddblvit, alia deiti-
 μ^χί, αρ4χλον ii è premier rnrxeéjugvQ* \$ CceP u«ore d«·4· digamum effe, atque ita
 xerü r^MV <^λον>μ^υ·, όη tripte» èyeyipt-   nunc, A in pottcrum nominatum iri, A tutu-
 » ♦· llyepesn iiii, < iai nu   κ r ttys   rum . Idem vero A tn feminis omnino locum
 okμ<3χττπ> i' n iξ tiet. tn ii tuhe vém* tē ixi   habebit, quum eadem in utroque fexu tam in
 içj   «'»« n twnt h' henpet ahtttf a'   nirp iis. quam ceteris cootraâibus obtinere, le-
 rêpet xpanFr x«» n7« répett xjr rets ttipett «v-   ges fanciant. Itaque diferte pronuntiamus, quai
 ttiübiypeei 9(ηιζ·η . btappéiip tet'nut ére-   A qualefcumqoe perfonas per jura civilia, vel
 oenérpbe, ere G ett «ponmt » hi Φ raAc»   facros canones, vel indicatum fyoodaleto-
 etxôr repete, x «'»·.   5hw xararssv, if h· rù   mum, vel aliam de tertiis nuptiis fynodaletu
 Λλ>θû·τθ» eujueitxê w'mb, i «aô tripe ri vtf)   pariter A imperatoriam fanâionem, a conbilio
 rptypieç ruveitxên èpe C βMιληθ btexhpe-   matrimoniali arceantur: eafdem A io fpon-
 r^A*, f'i ytip» netriHiet κηόλυηι , n» suint kj   falibus prohibitionem maniMiffimam habere,
 ·ttwrin* ht φ pmâw tla' xç'λυσν * ceepptimv t-   nec ullum efle nuptiarum A fponfaliuni dferi-
 ^mv.   μ>·k2' «a< yip» η «d pmifies ittice-   tnen in hoc, ut licite juficque contrahantur .
 pu t fit ffhejrr lb Oψ/τι xj ippvff^x.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΤ' ΒΟΤΑΝΕΓΑΤΟΤ.

XptxreCa»», hnvpir nt rtuia&xsk * «re<>aNCç,
 I' ait Tiff rùr «btptw yipuet « tic prarelcc,
 yfimtftytet ,Ti Γ·*»· ti titytnre et'w
 ffyt» »at<μipxx ti Αφιλδκί, S béret·
 ietCpefi^bx Tf tvi^If i vβαηηηι·φ· E
 TipvriCeVM* λ^·*.

T O' nwç ptyittti nS» itetxhfa» θ<> «m w
 ip^et, λ>>·- ba*. G eeaü imeftiw-
 tt. en> infitybtitt -ri patret nie ^κττημ/-
 v»», eñie(Jlp hecm9 Ç. ô »μφ>βύ^·μ^ι. ei ii
 ni» pepütte lfyen nie h Ofit t nS» ·»θμi-
 <w iit M9 * h rén» muieyintrt etc
 tie fu'er tnuftync axetepift yhmüt ti «m ·
 nXAJj peJ9M h rie lin hitperhc x, wacr-
 ξ*< · yip^i . >.*»
 >ç pi ix &tê x·βZ^/4x·» tixtp ipe^* β>λi·
 Ceecii. Gnerel. Tom. XIX»

ΝΙΣΕΡΦΟΡΙ ΒΟΤΑΝΙΑΤÆ.

Aerte hdt tvtfirreeu * iartla [rMit, it · a« <ies>ca
 tncefln eMptm <»»» (p·li·M·i, feHefuk Jten- in> <ç<·<·<
 »r XipWmu, failijuut (T mivrfeliμ/η·(T· ^,,7» **
 «U, p>d csrjar nMTMv «cctaG· failjt&rn bttt
 fcnftem aanae hih fwt Mum.

_ >r in nuKimù WmInfratioaibue Dcatn lb·ph >>
 merrenire, dirino A úpieoti verbo coofir.
 »at>» atque ite perici rte maximar, o n ge-
 runtur, oovimuaomoci, minimeqocdtmitan>«.
 Jam ú qxtbcm ex maximis Dei operibusetiani
 visa botninum eft, & eorumdem tam procrea»
 tio.mam in hanc vitam merenteumm ab ip-
 fins difpeniatiotie pcedet: multo magia ex ejui-
 dem tea cura, tum mandato conjugium egoo-
 icirnr, quod legibns licitam fit, noca Deore-
 jeftnm; quemadmodum & alienum, & pags-
 V » » a num

■ " " wnum eft, quod ab ipfui mandato recedit atque
fcHe^STI ^juog,tt,r. Si eoim ipfe tam dierte rem ex-
,h«. pofuit, ac pronuntiavit; a Deoconjunaor, per
homines foparari non debere, ficut evangehra
divtnaque vox illa prodidit: quis neget lecundm
ipuij voluntatem incertas nuptias prohiberi, de-
que (ementia ejufdem illas habere locum, qux
juxta (aeros h, ecclefiafticos canones mutuo
confeniu comrahuniur, & non prohibentur?
aut fi quis contumaciter ea reijciat, quas de
herarum & (ynodalium legum praeiiripto & jui-
(u optimo geruntur, non >d palam luerit ad-
veriau Deo, & ab eo deficere? Verum enim
vero ne quis na furiofus fit, adeoque de po-
teftate exeat, ut in manus majoris de omni
excepfione (uperioris judicis , adverfando' et ,
quod bonum eft , & ad malum declinanda ,
incidere velit, Itaque fi cunftos divina lex &
fynodabr , etiam invitos ad meliora traducit ,
ne per (aeram iynodi fententiam excludantur :
multo magis operat pretium eft una cum iui-
fragio iynodali, & pontificali principem iplum
fuoque decernere, quilibet le przbrc lociun
& adlctorem in iis, quz prclare a fandiii-
rms, & divimilis pontificibus, ipioque lanâi-
fimo patriarcha decreta (unt, & rede conth-
tuta. Quoniam ergo per fententiam fynodakm
Aprili menfe praeterit) indidione quarta pro-
mulgamat a felicis memoriz patrarcha, domi-
no Joanne Xtphlino, & a fanditlimm nrutopo-
litams & archiepilcopis, quotquot id temporis
ad urbem imperatricem erant , majcltas tnea
didicit, in ea fynodo de incertis nuptus e(Te
cognitum, quonam ûilicet paâo prohibiez nup-
iiz fecundum (aeros canones atque leges inhi-
beri debeant, & qui vcilfim ex locum habere,
quz fecundum leges fiunt , nec (ynodi judicio
vetantur: atque hoc nomine majeflan mer lug
geftum eft , ut ab ea tale decretum confirme-
tur , ne ab aliquo torte vel metu , vel dolo
malo, vel alio quodam modo non laudabili
reinodatur : quum cjiifmodi res divina fit &
pia , preces oblatas exaudivit , & auftoritate
principali placentia Deo corroboravit, eaque
propter facrz fanâz fynodo quoquecompr)??.
ta; ut ne reâe ohm fada, de novo male (ub
vertantur; neve loco moveantur immota, pro-
fanaque (ut ita dixerim-) fiant. Sanet enim
majeflas mei per hoc auez bull) kripttim,
ut faâum illud a patriarcha pariter & fynodo
decretum, firmum ratumque fit, necqudquam
id vel nudo vetbo in dubium audeat revoc're,
ac refeindere. Nam qui huic lacrzlynodalique
lententiz advertatur, mox ipfo fa&o fidei no-
li iz gubernacula fubvertit, & anathematis faftus
eft reus, abdicatufquea magna ecclefia remove-
tur , velut inhumanus & confcleratus, qui &
canonibus adverfetur A eotdem refeindat atque
convellat. Quippe mqr.'u mea prclare diju-
cata geftaque per iptain iynodum obfignans ,
prxfentem hanc autem bullam promulgavit,
ad confirmandum & ftabiliendum ea. cui bul
)z rubris litteris tubclripfit, & per eff verita-
tem clariorem di(ens, verum ei figillum ,quafi
quoddam aureum corollarium, adpendit. An.
mundi VICI313LXXXXV111, hac tpfa tenia
indidiâione , menfe Januario, quo & piadivici-
tufque conftituta majeflas noftra iufcrtipfic-

Stâ ooutun Iân alhâ«««n fanawirxyn IθaycpA.ovaâ , xopann wr-gtr hâ pna φριχτήν, tήν αληθώ χφφχ*
Γ13α τούτφ άχβιωτ.τχτα 5 clâ tru τφ Γφχδ . tή ταρούση τ /ττ Ινζιχτιωνο t του Γανουαριου μ>ñv-î,
C> ð \$ t νιμήρον < t Σιο<χροβλητην ύχιβημνηαη χράη .

A τ' /ε in xj όδνχό ; · 1ή1 «»τή «ροΓαζηκ Α-
Aortih°θφ'π ·U« ζιατρόφφ,ο . μ γαρ
âwt irrpxvwr'rf I^φώνητι , τβ ι'χ Θύ ro» CHMm
··«- νηνωμο^ χ«ρχ «νθρ«»«ν μή χαχμζιφζζ , χ«θ«
φν,πν ή Α'φ^Λιχή χ} d'Hζ φ»νή, 1ι β» «Mrçai»
ffWf, μή xzm βάλνριν αυτί χωλύτ&αι τύ ά&μι-
τα, «βροβα/νκ? St χζτβ rfuî * ν'ήφον x«ra τμ ' _ψ«4 .-.
θ«4« r; i'χχληηζΓζχή χανόνζ * β-αοην«μ^α χ, μη
χωλυό^οα, ή Η τι xxaυ^aStâxxtn <v»o π» Ū »*
τή ηJν δñων νομών < xίwoStxlin ο/χοχομΑχ ιζ xτ-
λι-β-ΙwI at'eims ο/χοχομκ'μ^ζ , βχ αντήχρυ lēw «v-
τίτχαι Θιβ χ, αχό -αχι w ωρχτή^ον, <ή^lα» μή
ιτ« τζ μ&ύη , χ} zâw οiχύων Ιακαλ» ΙρννΙδ» , ak
B /μχ|β-πν « χηρβ μπζβν@- < «τζρβήτχχ χ?ιτ« ,
,* ώτιωμια το x«Xcû, χ; «ρο nι χηρον μ -
πιφορά . ύ ylv ατχvνν ό νiΦ* νόμο χ; rρν»,
έtxicx καΤιτvayxσxn Ε μή (ιβλομζόκ μπιφίρι&αί
<ρο π? χρ«-ιτ»»α, v; «j μη tή ffpvdj» tή df-ixc
ήφ» c^xtrxx/ζοζvτ», πο>λώ yt μάλλον αέιον trl
μ^' tή ψηφο^ζ tή ruvoStixnc άργαρατιχv
ιζ rw χροσίνv» iτζψηφ^ζ»>?ζ, >ζ ιλιτχιρ ιή ιτυμ-
οράπtHv <ι ανvili/χζαν ηī χζλι wzpx nSv Ιε-
ρωτήt^v < dwontnav βργπρ««t, χ. «tuJ tī vavif-
r* χατ ιαρ^χ Οησι'ττ, >ζ οiχονομη Jûrt χ«-
λα . χ, γαρ i'xh * Stxkeyluc σρνβδixή τού μα- ··«« κ^»·
xale)TB xxtfχpγou xufjou Γωχννου τ»ρ Ξ/φιλόροΓί-
C-γζιημζύκ χχη το Α'χοριλιον μίτχχ tή ζζριλΘου-
β-η έ. rWntr/Jvoç, Ιτιη χ} iύ· ή η α'ιημβvτων χβ-
tύ tία βχσιλ&,outχv ιρωtύτων μητρβχολζήχ
«ρ^οπητχοtâ»? , βv/μα5θ* ή βασιλεία μοροτιαν-
voixki ix^θη τ» »fti nSv χαμιtών γάμων, χv
η οφείλoutiv οi χίχωλυμζόοι χαtύ τού ?m'opi χα-
νό.χ; jC νόμου χvβχχΓtζiδχi, χ^ πω; <broCxtv(4v
οi χχtό νομού ylvoyfjot, χ^ M'! σ'ονο^ζχόι χωλρβ-
μζ^οι, ύπ>μή>θη ηύηυ ZvtxZ» I Cxt iXhχ μορ,
wCf ιπιχυρω^ιούχι tχρ χύτη tίw ηιχύt»v xfx-tv , u
«J; «7 μή tχpχ tίvo x«nι φό^ον τρ^βv, ή ζάλον , ή
τροτον άλλον ουχ tnxτ>tnv χvχτρίtoιη , >ζ Lui II 1
<θpχγμχ θ«ον v&i Ιτηχουπ tή nSv ât- .
D τουρλώv αιτήηω , < tχtχpχvυl βχατλιχά το
T(j OtJ * apiffavni, χ} xxm τούη)C τρ θ«α >ζ '«>'«>·■
âyix συνόι» * συνοζόχχχvπi , ύ Ιv to χάλχv * '·..*·*·
■χιχτηχγμζόα χαλύ; , «χχ^νή χαχύ μη άvχμο-
^λ<4.οινη, >ζ * ax/ixra μπιχιvοίνvτ, >ζ « &IθHV ' »
ανttrx * ^tvoryn . Δ/oe^fntt γάρ r βατιλύχ μου
Six του tχρόνη χρυσ-οβού^λου λόγου, tήü yzfo-
μζo'ηv πχtιλαρχιχην χ| συνοζιχtn xt/xivt βιζχian ι-ι-
v« , \$ μη npxx tίvo αχ ; φιλού του λόΓου τ»λ-
μ«iθ«/ «vdrxtivfðe/ η civoi^ixt^xt I «ύtiρνvιμχ
γάρ, ο άvιχιχtων ηύτη τρ ^iot xti rwoSixp χύ-
ct4 , ττ ήμίτpα tζΓiβ σωxvnxpτw ηv οiα
gxatç, iC «v«θiμχτζ xα^proCt^CAxatç , i^ σχοχήpp-
χη tχpχ tη υιγάνvκ iχχληtία άτοχα^ιταvνι, >ζ
άντιπράττων ηi χανόχι t >ζ άνα^ltow ηv'ηυ vù Six*
σχλ^ων, άvρά>ύtw««T» <ε * ιπχpχvομώηρο . Κ« »
Γάρ ύχιχφραγίζουχχ ή βχσιλοίχμου ηi^ χίχι;μáιχ ""t"
χαλω χ' οίχονομχ^Οχηi συνοζιχωi, >ζ η χαράν Ιζç-
Stn χpρσο/βορλλο>, r'ε i'χιχύρωαίνη ιφι rpicrnni,
ύχοτημνηνομ^η & αύt(5 St Ιρυθρίv γρβμχλων t)C

CONVENTUS WESTMONASTERIENSIS,

Sub rege Edv^a-do confectbre habitus, in natali domini anno gratis m^lxvi. Indiftione nt. regni C/uldem regis xxv. atque ultimo, prefemibus Edwardo rege, Edgitha regma, Snga<do archicpif-
cipo Canmarts, Eldredo archiepifcopo Ebotaci, ceterifque Anglic epifeopis, abbatibus, capella*
ni» regi», comitibus, miniitri», leu thaios tegus, & militibus, qui inchartarum lqquentium hib-
icriptiombus nominantur.

/- quo aBum fuit de dotatione, privilegia, celebri efflo &c. eccrlrl' fenfil Petri Weffmenajlerli, ūnq
aA integro readificata & dedicate, maltiqite diplomatibuj ampupime munit*, prout ilquete tribulchar-
lit praflit regli Edwerdl, tf epiftohs Leonti pap* IX. C Al.oiai IL qu* Jequentur.

CHARTA I. REGIS EDVP A'R D I A duo ab utraque pa>te, * Eldredusfic * Hermanu»*vv:ter»e»-
confefforis, ecdelix fandi Pctn V/cftmoaa-
fteucnfi confeda.

In qua, epiftoia Leonli pap* IX. ad eundem regem
recitatur: fed plater multa interme ha, (dola-
tionem fine dubio continentia) defiderat chart*
exordium (quod b.lrwgiaen vocant) tf conclusia.

Edvvardut Del gratia Angloru &c.

A«hi» <l'i» CCtre vo» volo, quoniam tempore avorum meo-
rum, patrific mei, multa & gravia bello-

rum pericula adfiderunt gentem Anglorum, &
ipfo» tam a iuis, quam ab extraneis concitata:
adeo ut pene periclitata fit hereditaria legum iuc-
cessio, inagnumque mterfittium inter fratrem meum
Edmundum, qui patre meo mortuo iuccePit,
meque, habitum fit, invadentibus regnum Swe-
geno & Cnuho filio eju» regibus Denorum, ac
nliis ipfius Cnuthi, Haroldo Al Harde Cnuho,
a quib» & alter meus frater Alficdn» crudeliter
eft occifus.* folufque, ficuiJoas occifionem Atha-
lix, fic ego crudelitatem eorum evafi- Tandem
refpectu mifecordix Dei, poft pluie» annos, ego
Ed^atJus ad paternum folium reaceffii, & co q
Éotius fine ullo belloium labore, fient amab i s
Jeo Salomon, t^nta pace & terum opulroûa a
bundavi, ut nullus antecedentium regum fimil s
mei fuerit in gi.na Sc dtvitii». Sed gratia Dei,
non me, ut atloict, ex opulencia Ac iuperba
contemptum mvafit, immo ccepi cog tare cujus
dono & aux'ho ad regm culmen cvali; quoniam
Dei eft legnum, Sc cui vult dare illud; & quia
mundus nantit, & concupitcentia ejus. qui au-
tem totum fe fubdit Deo, feliciter regnat & per-

Re* i-er Ro-petualiter dives eft. Itaque deliberavi me ire ad
o i'. lim.na lubltmm apoftolorum Puri & Pauli, &
ibi gratias agere pro collatis beneficiis, & exo D
rare ut eam pacem firmarrtDeus perpetuam mi-
hi & polleris meis. Pizpaiavi ergo Ac denumera-
vi expenfas neceffanas umeri, & honorabilia do-
na qux ferrem lan&s apoftohs. Sed grauu» lu-
per re moeror habebat optimates meos, utpote
memores malorum qu* fub aliis regibus pertule-
rant, ne tanto domino, & pro patnx rege ab-
fente, regnum noviter fedatum aliqua turbaretur
hiftilitate, & metuentes id quod ianâus Eze-
chias, ne fi forte in via aut rgritudine, aut alio
incommodo deficerem, hereditariis regibus care-
rent; maxime qma nullum habebam nhum. Ita-
que communi habito concilio, rogabant me ut
ab intentione defiderem, pollicentes fe fatiflaû-
ros Eko pio voto meo, tam in miffarum & ora-
tionum oblatione, quam in largaeleemofynarum
diftributione. Srd cum obnixie contradicerem,
uetuc. undem un ique placuit, ut mitterentur legati

epifcopi, & abbate» Wifincua & Elfivynus, qui
apoftolo meam voluntatem & votum, & illotum
petitionem indicarent, & fecundum ejus (emen-
tum, quam mihi mandaret, promifi me omnia
fafturum. Fadum eft ergo quod voluimus. Et
veniente» Romam legati noilri ex voluntate Dei
invenerunt colicflam fynodum in eadtm urbe,
cumque expolmllent meam voluntatem. St fuam
petitionem ccAim ducentis & quii quaginta epi-
copis, & alia multitudine fandorum patrum:
tunc apoftolicus cx confilio land* lynodi hanc
epiftolam lcripiit.

I.ro epif'ipxt fervu< fervorum Dei, diieflo filio fuo
Edjver.io Anflorum regi, faiutem tf
a".....icam bentidilionem.

„ Q ioniam voluntatem laudabilem & Deo gra-
tam ignovimu». gratias agimus Deo, per quem
reges regnant, & principes ju(la decernunt.
Sed quia ptope eft Dommut in omni loco in
vacantibus eum in veritate, & laudi apofo'
cum hio capite conjunEi, lunt unus iptntus
At mas preces xquahrer audiunt: 5 nma con-
dat periclitari tegtonem Anghvam rx tua di-
k'tlio -e, qui iieno jnfir x leditioios eju» mo-
tus cohibes: cx aud i tate Der, A hnflotum
apoftoloium, t; land* ivnodi, aulolvimus te
a peccato filius voti, pro quo Det offenlamti-
mes, & ab omnibus neghectiis & iniquitati-
bus tui», ea nimirum pot: date ufi, quam Do-
minus in beato Petro conceUit nobis, dicens i
Quicumque jaloentit iuper terram, jointe erunt
tf m ca.:i. Deinde prxcipimu» tibi tub nomi C« ob
ne landx obedientix & ptrmten r, ut expen f~"~ 1
las qua» ad illud iter paraveras, paupeubu» e-
rog<», & coenobium monachicum in honorem
fandi Petri apoftolorum prujetpis, aut novum
contlru.is, aut vetuftum emendes, & augeas,
cx lufficienriam v dualium fratribus de tuis re-
d tibus conflituas, quatenus dum ili» ailidue i-
mbi Deum laudaverint, & ianftis augeatur glo-
ria, & tibi indulgentia. Cui loco quidquid
contuleris, vel collatum eft, -clconferetur, ut
ratum fit, apoftolica audoritae praecipimus: &
ut femper habitatio monachorum (it, & nulli
laicae perfonae nifi regi iubdatur, & quaecumque
privilegia ibi inftituere volucris, ad honorem
Dei pçrtinrntia, concedimus, & robuftiffima
audorit.ue confirmamus: & tnfradores eorum
aeterna maledidione damnamus.

Hxc & aha aportalica mandata cum referrent
nobis legati, interea revelavit beatu» Petrus cui-
dam probabilis vitx monacho inclufo, nomme
Wulfino, voluntatem fuam effe, ut refirucrera
locum qui dicitur VVcftmonafterium: quod a
tern-

IOJI un» . CONVENTUS „WS8E&Sii&e. >ot»

CHJUSTI tempore S. Auguftini primi Anglorum epifeopi A eutnque de iudiciaria poteftate, in ipfam fanâani
ntultaqt* veterum regum munificen-
cia honoratum, propter vetnflatem fit frequentes
bellorum tumultus pene videbatur deftruâum .
Cumque mihi hanc vifionem mclique retuhflet ,
& apoftolle* fitter* «qualia praecepta detuliffent:
contuli voluntatem meam cum voluntate Det,
de cum totius regni elcâione, de dedi me ad re-
ftuâionem ejufdem loci. Itaque decimari pratepi
omnem fnbftantiam meam , tam in auro de
argento quam in pecudibus, de omni generepo-
feflionum : de deftrues veterem, novam a fun-
damento bafilicam conftruxi, de conftruâam de-
dicari feci quinto Kalendaq Januarii : in qua col-
locavi ipfi die reliquias, quas Martinus papa, dt
Leo qui eum confecravît, dederunt Alfredo regi,
de qnas ipfe a Carlcmanno rege Francorum dari
fibi impetravit; cujus filliam pater ejus Ethelvv-
fus rex, poft mortem prime conjugis, duxerit in
uxorem, queque ab ipfo ad fucceuoem ejus E-
tbelftanum, deinde ad Edgarwm, ad «ltimum ad
nos pervenerunt t fcilicet duas partes crucis do-
mini , de partem unius clavi, partetnque tunic*
ejus incomutills, dt de vefimentis ianâe Marite,
& reliquias apoftolorum Petri dt Pauli, Andre-
Bsrbolomci, Barnabe, de aliorum plurimorum
fandorum, de quinque capfas aliis fandorum re-
liquis plenas: de flatui, ut quicumqueus msje-
flatis regi-, vel cujuslibet alterius offen*, ad lo-
cum , in qu- paufanc ift* reliqui*, confugerit ,
ejus rei dt membrorum ac vite impunitatem con-
fcquatnr.

CHARTA II- REGIS EDWARDI confefforis, ecclefi* faoâi Petri VVcftmo- nafterieofi confcâa.

Dtfitrehar Mrim .

Sciant omnes future generationes, me pro ro-
ti mei abfolutiooe, pccatorumque meorum om-
nium remiffione, pro animabus regum, tam fuc-
cefTorum quam prdeceffbrum meorum , & om-
nium parentum meorum, & pro pace & habili-
tate regni mei, fit prolptritatc totius Anglontm
populi, loco illis, id eft VVeflmonaflerio, omni-
modem libertatem, quantum ad poteftatem terr-
mm cooceflitTe. Et quod illi de ecclefiaftica hoc
regia libertate ftatuo. Ejus iginr amoris fititnlo
& fide pleniffioa ac devotiAima fullislius , cuius
largiffua mlieratioe in cathedra regali promotus
fum, cum concilio dt decreto archieplfco ponim,
epifcoporum, comitum, aliorumque meorum opti-
matum, propiciens, hoc ipfi ecciefie & habitan-
tibus in ea, five pertinentibus ad eam, utile fo-
re, non folum io prfentli, fed io futurum, ele-
gi faneienduin, atque perpeti ftabilitamentoab om-
nibus confirmandum : ut pro Chrifti honore &
amore, & pro reverentia fummi apoftolorumprin-
cipis Petri , cujus patrocinio meipfam commifi,
& pro devotione ac veneratione ianflarum reli* E
qnariarum, quas eidem loco contuli, beatorum vi-
delicet apoftolorum, martyrum, confellorutn , dt
virginum, ut omnipotens Deus per illorum fnf-
fragia fandorum , depulfis cunâis adverfitatibus ,
cum pacis dt honoris fui ftabilitate, ac perpetue
tranquillitatis fublimatione , locum illum custo-
diat, difponat, & protegat, fit pro magnifica di-
gnitate five regali excellentia ipfius ecclefie, &
pro quiete monachorum ibidem Deo famulan-
tium , tantus honor eidem ecclefiis habeatur in
perpetuum & ohtyvetur : ut neque nos , neque
fucccfiores noftri, ncc quilibet epifeopus, nequi-

bafilicam, vel in manentes in ipfa, vel in horni-
nes qui cum fuit terris vel qualibufcumque fub-
ftntiis ad ipfam tradere vel devovere fe volue-
rint, nifi per voluntatem abbatis, dt filorum mo-
nachorum , ullam unquam habeant poteftatem .
Et fit h*c fanda mater ecclefia peculiaris patro-
ni noftri domini de magni apofolli ter beati Pe-
tri , libera de abfoluta ab omni invafione vel in-
quietudine omnium hominum, cujufcumque po-
teftatis effe videantur. Preterea aliud conflitoo , Arr,Mn-
atque in perpetuum confirmo, ut quifque fugiti-
vorum de quocumque loco, pro quacumquecau-
fu , cujufcumque conditionis fit, ipfum fanâum
locum, vel procinâum „tjat, fugiens intraverit,
Bimmunis fit omnino, ac plenam libertatem con-
fequarar.

Si quis vero hanc noftram donationem augere
de amplificare voluerit, fugeat Deus dies ejus
profperos hic de in futurum . Si autem evenerit A-«M«-1>
ut aliquis aut regum foccedentium , vel altcujs M<<«rw
perione homo, quod non optamus, diabolica te-
meritate fuerit claras vel feduftus, quatenasbo-
nofttrum ftatutam infringere vel minuire, aut in
aliud mutare velit: fciat fe perpetuo anathemate
damnatum, nifi tamen fatifadione emendaverit.
Si autem emendatione fuerit indignus, ipfe qui-
dem cum Joda proditore , gehenna ignibus cre-
mabitur : fed haec charta nihilo minus in fua li-
bertate permanebit, quamdiu Chriftiani nominis
C timor dt amor in hac ooftra gente perfeverarint.

Ad ultimum, chartam iflam confcribi dc figil-
lari juffi, & ipfam mana mea figno fanda cru-
cis impreffi, de idoneos tqfles annotari precept ad
corroborandam . Itaque propriam donationis li-
bertatem ego Edvvardus, Deo largiente; Anglo-
rum rex, fignum venerande crucis impreffi.

Ego Editba regina huc donationi regi- con-
fentlens fabfcripfi.

Ego Stigandus arcblepifeopus confenfi de fob-
teripfi.

Ego Vifinus epifeopus, confenfi de fabfcripfi.

Ego Leofricus epifeopus, confenfidefubferipfi.

Ego Hermannua epicopus confenfi de fubferipfi.

Ego Valterus epifeopus confenfi dcfabfcripfi.

Ego Gnfo epifeopus confenfi de fubferipfi.

Ego Walftanus epifeopus confenfi de fabfcripfi.

Ego Sivvardaa epifeopus confenfi dt fabfcripfi.

Ego Edvvynus abbas confenfi de fabfcripfi.

Ego Agdfius abbas confenfi de fabfcripfi.

Ego Aifvvinus abbas confenfi & fabfcripfi.

Ego Leofricus abbas confenfi de fubferipfi.

Ego Agelvvras abbas confenfi de fabfcripfi.

Ego Valdvvyaus abbas confenfi itc fabfcripfi.

Ego Wulvvaldus abbas confenfi de fubferipfi .

Ego Reynbaldus cancellarius.

Bgo Haroldus dux.

Ego Edvvynus dox.

Ego Leofdwinua dux.

Ego Guden dux.

Ego Ergarus minifler.

Ego Kcndua minifler.

Bgo Vygodus minifler.

Bgo Radulphus minifler.

Bgo Robertos minifler.

Ego Edoothus minifler.

Ego Ageinodus , Wulfricus, Syvvanius, Go-
dricus.

Afta apud VZeftmonafterium quinto Kalendas
Januarii, die Unâorum Innocentium, anoo do-
minie incarnationis millefimo fcxsgefimo texto,
iodiftione tertia, anno regni fereuiffimtEdward!
tegis * vicefimo quinto owycrgarias notarius ed

*. «. »"...

ALIXANOIR WESTMONASTERIUM. HENRICUS IV IMP. BOVAROCONF. ANG. 1014

Reynaldi regia dignitatis cancellarii hanc A
 cMr,*fn scripsi de fubfcripfi. la Dei nomme *
 lieiler. Amen.

CHARTA III. REGIS EDWARD!

confeffloris , ecclesia fanâi Petri Weftmo-
 nafternxi confeâa.

HakUur ia hac «Aeria , affilola régir Edovardi
 confeffloris ad fofam Nicolaum II. pro confirma-
 time privilegiorum totlefa f^{at}VtUatanafierii, & e-
 ftitola Nicolai papa II. ai www Edwardum
 conefflorent, qua ferita ornait, cX flaro tnjafr
 privilegia.

I N nomine fenâas & individuas Trinitatis, pro-
 ter eos qui iuftitiam Dei contemnunt, dtuam
 volunt conftituere. Qjioniam iuftitiat Dei non funt
 fubjeâi, procurandum eft tis qui ecclefiarum Dei
 privilegia conftrunt, ut multiplices chartas de
 multitudinem teftium atque malediâionum con-
 gerant.* quibus, etfi non femper , tamen aliquo-
 tiens pcttimorum hominum impia protervia, dt
 perniciofa prefumptio , totius jroteratur , retun-
 datur , ac reverberetur, necnon fortiffimo defen-
 fiois robore funditas eradicetur. Qpapropterego
 Edvvardus, Dei gratia Anglorum tex, notum fa-
 cio omnibus futuris poft me foculi generationi-
 bus, quoniam pnecepto Leonis pape , pro pteni-
 tentiâ de rcmiffioe peccatorum meorum , reno-
 VMVt & raelioravi bafilicani eam Perri , qua fita
 eft prope mcenia principalis Anglorum urbis Lon-
 doniarum, deab occidentali ora ejufdem urbis di-
 citur Weftmonafterium , que cdificata quidem
 a«ikîû«*7' 'u«r*t antiquitus fub Mellito, London primo e-
 pifeopo, focio de contemporaneo fanâi Auguftini
 primi Cantuarin archiepifeopi, de per ipfum bea-
 tum Petrum, angelico famulante fervitio, fanâe
 Crucis impreffione de facri chrifmatis permixtio-
 ne dedicata : fed per frequentes incuruones bar-
 barorum, de maxime Danorum, qui, patre meo
 Æthelredo vivente , irruptionem in Angliam fe-
 cerant, de eo mortuo, cum fratre meo Edmun-
 do dimidium regni fub amicitiarum pacationem
 tenuerant, fratremque alium Alfredum miferabi-
 liter interemptum enecaverant, negleâa penitus
 de deftrutta videbatur.

Cum ergo renovaflem eam, de multa privile-
 gia regias poteftatis de apoftolice auâoriâis per
 beatum Leonem papam in ea conftituiffem : de-
 faoâo ipfo Leone , de confirmato in ejus loco
 Nicolao , placuit mihi renovare , meliorare, fte
 confirmare goufuetudines de donationes pecunia-
 rum , quas antecelfores mei reges fanfto Petro
 inftituerant, ptopter devotionem fummam quam
 habuit femper Anglorum gens erga eum de ejus
 vicarios . Itaque propter hoc negotium de alia
 quamplura, legatos mifi Romam , eptfcopum u-
 num Aldredum , de duos eleâos ad ordinandos
 epifcos, Glibnem fcilicet & Walterum , ut a
 domino papa factarentur. Venientes autem Ro-
 mam, ab apoftolico Nicolao honore quo decebat
 fufcepti, invenerunt ibi ad fynodum congregatam
 multitudinem magnam epifcoporum , abbatum ,
 monachorum , de clericorum, ccterorumque fide-
 lium. cumque audiente fynodo fuc legationis can-
 fati perorarent, hujus fummam epiftole domino
 papæ obtulerunt.

Smihmm univerfaîs ecclefiâ faire Nicolao Eivvardet anno
 l^o 1° 1° A, A Dtt Anglorum rtx Mitant fniethonem CH, 1° 1° T
 & omnimodam lentitiam.

G Lorificamus Deum, qui curam habet fufce-
 Icétx ecclefiâ , quoniam in loco boni pte-
 decefforts , vos optimum fuccaffibrem conftituit.
 Quapropter iuftum judicamus apud vos, velutad
 toiidam petram, * accurrere, de probare omnes
 bonas intentiones nothas, fit veftram notitiam at-
 que focietatem in bono habere: quatenuseas do-
 nationes & privilegia qua obtinuimus apud pre-
 decefforem veftrum, renovetis de augeatis nobis:
 videlicet, ut quod ille injunxit nobis fubnomine
 obedientir ac pcentitid , propter votum quod
 voveram ire Romam, & cin remiffionem omnium
 peccatorum meoiutn, conftituere cmoobium mo-
 nachorum in honorem apoftoli Petri, ratum fa-
 ciatis , dt privilegia poffeffionum fit dignitatum
 ejufdem loci confirmetis, renovetis, atque augea-
 nt , dt in perpetuum immutabilia flare decerna-
 tis. Ego quoque pro modulo meo augeo de con-
 firmo donationes & confuetudmes pecuniarum ,
 quas habet fanâus Petrus in Anglia, & ipfas pe-
 cunias colleâas, cum regalibus donis mitto vobis,
 ut oretis pro me, de pro pace regni met, de con-
 tinuam ac iolennem memoriam haberi inftitua-
 ris , totius gentis Anglorum , coram corporibus
 fanâorum apoftolorum. Valete.

lis igitur litteris a fummo pontifice fufcepit ,
 cum feliciter ad votum fuum omnibus peraftis a
 Roma redirent, confulente fanâa fynodo, tranf-
 tniftam a domino papa mibi detulerunt epifto-
 iam.

Nicolaus eptfcopui fervas fervorum Dei , gloriiffi-
 mu ac puffimo, omniquo tonore digniffimo, fpiri-
 tralt quoque filio noftro, Edwardo Anglorum re-
 ei, Viffitatioem omumodam, /oletem melliffuam,
 ff iemdi&ontm apoftolicam.

„ /^o XMnipotenti Deo referimus grates, qui ve-
 „ Vx ftram prudentiffimam excellentiam io om-
 „ nibus oruavit de decoravit erga beatum Petrum
 „ apoftolorum principem, de nobifeum habere di-
 „ leftionem de in omnibus apoftolicis confentire
 „ cenfaris. Litteras igitur veftræ nobilitati tranf-
 „ mittimus, de per eas focietatem fanâorum apo-
 „ ftolorum de noftam vobis damus, orantes mi-
 „ fericurdiam illius qui eft dominas omnium, de
 „ rex fuper omnia lolus, ut ipfe vos participem
 „ faciat ex omnibus, ft qua font coram Deo, bo-
 „ nis operibus noftis: de fratres nos , ac focios
 „ in fus dileâione conftituat io omni tempore
 „ amplius, ac non minorem partem noftri obfc-
 „ quii vobis reconfigoet in fuo regno, quam no-
 „ bifmetipfis provenire optamus . Erimus etiam
 „ deinceps pro vobis fine dubio orantes affidue ,
 „ ut ipfe Deus vobis fabjiciat hoftes dtinimicos,
 „ qui contra vos voluerint infurgere: de conôr-
 „ met vos io paterno folio de propria hereditate.
 „ At beatus Petrus fit vobis cultos de adjutor
 „ femper io omni tribulatione. Claret enim An-
 „ glorum reges , pro reverentia de devotione ,
 „ quam exhibuerunt, beato Petro, gloria dt bo-
 „ nore floruiſſe, ac ipſius patrocinio famofos trium-
 „ phos obtinuiſſe: cujus beati apoſtoli mentis ,
 „ veftro defiderio de voluntati omnipotens Deus
 „ preſeſſet eſſicâum , dt confirmet vobis paierai re-
 „ gni imperium, de tribuat pacis incrementum .
 „ de poſt præſentis vite decurfam, perducatur ad eter-
 „ num permanentis glome impertum. Renovamus

>011

CONVENT. WESTMON. .oſ11ſo'α>'Λ<" ho.

ANNO
CHHien

pri>ltji> .

„ ergo, ſic confirmamus, ac augemus vobis pri-
„ vilegia veſtra, ſcilicet, ut abſoluti ſitis ab illo
voto quod timebatis, ſi ab omnibus aliis pec-
catis ſit iniquitatibus veſtris, auctoritate illius,
qui me, licet indignum i fui fande praeſe vo-
luit eccleſie. Præterea illi loco, quem (ub no-
mine fandæ pœnitentie conſtitueodum, ſic
liorandum luſcepit: quoniam, ut iertur, pri-
mo antiquitus conſecrationem a beato Petro
accepit, cujus, licet indigni, vicarii fumus, ſic
quia regia antiquitus fedefeſt: ex auctoritate Dei
& fandorum apoſtolorum, atque huius Roma-
nz fedis, ſic noſtra, concedimus, permittimus,
ſic ſolidiſſime confirmamus, ut amplius in per-
petuum regis conſtitutionis ſic conſecrationis lo-
cus iit, atque repoſitorium regalium inſignium,
ſic habitatio perpetua monachorum, qui nulli
omnino perfone niſi regi ſubdantur, habeant-
que poteſtatem, ſecundum regulam fandæ Be-
nedicti, per ſuccelliones eligere ex ſe idoneos
abbates; neque introducat per violentiam ex-
tranea perfona, niſi quam concors congregatio
effe pizelgerit. Abſolvimus etiam eum locum
ab omni ſervitio ſic dominatione epiſcopali, ut
nullus epiſcopus illuc introeat ordinaturus, aut
præſcripſerit, niſi ex petitione ſic conſenſu
abbatis ſic monachorum. Et habeat idem locus
liberum procindum, id eſt ambitum, ſic cœ-
meterium mortuorum circa ſe, abſque epiſco-
pali, vel cujuſlibet reſpœcu vel exadione, ſit
omnia quæ ad libertatem ſic exaltationem il-
lius loci, ad honorem Dei pertinentia per no-
ſtram auctoritatem accedere poſſunt, hilari at-
que promptiſſima ſoluntate concedimus. Poſſeſ-
ſiones autem, quas antiqui reges, ſeu quicum-
que alii homines, vos quoque, ſic veſtri baro-
nes, ad eundem locum contuliſſis, ſic chartas
quæ ex eis ſadæ ſunt, divina ſic noſtra audo-
mate roboramus, ſic raras ac ſtabiles effe de-
cernimus; ſic infradores earum, vel invaſores,
vel diminuto'es, aut diſperſores, venditores
etiam, æterna maledictione cum Juda prodito-
re damnamus, ut in beata partem non habeant
reſurrectione; ſed a beato Petro apu. loco ſe ju-
dicandos ſetant, quando fedebit cum ſuis co-
apoſtoliſ judicans duodecim tribus Iſrael. Vo-
bis vero, ſic poliens veſtris regibus committi-
mus advocacionem ſic tuitionem ejuſdem loci,
ſic omnium totius Angliæ ecclæſiarum, ut vi-
ce noſtra cum conſilio epiſcoporum ſic abba-
tum conſtitutis ubique quæ juſſa ſunt, ſcien-
tes pro hoc vos recepturos mercedem ab eo
cujus regnum ſic imperium non detinet nec mi-
nuetur in ſæculum. Valet.

•nue" *0-
qj* **.

Hanc igitur epiſtolam apoſtolicæ privilegii pla-
cuit inferere huic noſtræ confirmationi, ut ſecun-
dum quod fando Leoni prius placuerat, mihi que
præſepat concordanti, ad hoc ſuccellorejus Ni-
colao, ſic eadem aut majora mihi pncipiente; ſciant
omnes futurus generationes, me pro voti prædici
ablolutione, peccatorumque meorum omnium re-
miſſione, ſic æternæ vitæ remuneratione, ſic pro
ximabus regum, tam ſuccellorum quam prædeceſ-
ſorum meorum, ſic omnium parentum meorum, de
pro pace ſic ſtabilitate regni mei, de proſperitate
totius Anglorum populi, loco illi omnimodam
libertatem, quantum ad poteſtatem terrenam, con-
ceſſiſſe; ſic quod illide ecclæſiaſtica, hoc regia
libertate ſtatuo. Ejus igitur amoris ſtimulo, ſic
fide pleniffima ac devotiſſima iuſſultus, cujus lar-
giſſua miſſratmoe in cathedra regali promotus ſum
cum concilio ſic decreto archiepiſcoporum, epiſ-
coporum, comitum, aliorumque omnium optima-

tum, proſpiciens, hoc ipſi eccleſias habitanti-
bus io ea five pertinentibus ad eam, utile fore,
non ſolum in præſenti, ſed in futuro elegi fan-
ciendum, atque perpeti ſtabilitate ab omnibus
confirmandum: ut pro Chriſti honore de amore,
ſic pro reverentia ſummi apoſtolorum principis
Petrus cujus patrocinio incipium commiſi, ſic pro
devotione ſic veneratione fandarum reliquiarum,
quas eidem loco contuli, beatorum videlicet apo-
ſtolorum, martyrum, confeſſorum, ſic virginum,
ut omnipotens Deus per iſtorum ſuffragia fando-
rum, depulſis eundis advertitatibus, cum pacis ſic
honoris fui Habilitate, ac perpetuas tranquillitatis
lublimatioe, locum illum cuſtodiat, diſponat,
ac protegat, ſic pro magnifica dignitate five fe-
ſtali excellentia ipſius eccleſie fit pro quietemo-
nachorum ibidem Deo famulantium, tantus hon-
or eidem eccleſie habeatur in perpetuum ſicob-
ſervetur, ut neque nos, neque ſuccelliores noſtri,
neque quilibet epiſcopus, nec quicumque de ju-
diciaria potestate, in iſtam ſacram baſilicam, vel
in manentes in ipſa, vel in homines, qui cum
ſuis terris, vel qualibet eumque ſubſtantia? ad ip-
(am tradere, vel devovere ſe voluerint, niſi per
voluntatem abbatis & fuorum monachorum ullam
unquam habeat poieſtatem, ſed ſit hec fanâ ma-
ter eccleſia peculiaris patroni noſtri domini & ma-
gni apoſtoli ter & Petri, libera ſic abſoluta ab om-
ni invaſione vel inquietudine omnium hominum,
cujuscumque ordinis vel poteſtatis effe videantur.
Præterea aliud conſtituo atque in perpetuo con-
firmo, ut quicquid fugitivorum, de quocumque lo-
co, pro quacumque cauſa cujuſcumque conditio-
nis iit, ipſum fandum locum vel procindum ejus
fugiens intraverit, immunis omnino hanc plenam
libertatem confequatur.

Et iſte. Hanc igitur chartam meſ donationis
ſic libertatis, in die dedicationis prædix eccleſie
recitari juſſi coram epiſcopis, abbatibus, comiti-
bus, de omnibus optimatibus Angliæ, omnique
populo audiente ſic vidente: ſic ſecundum apoſto-
lici Leonis cujuſque ſuccelloris Nicolai conditu-
tum, excommunicari feci eos qui decretum no-
ilium infringere, vel infringi permitterent,
quantum in ipſis eſſet. Quicquid autem ſuccellor-
um meorum hanc donationis libertatem firmiter
atque inviolabiliter cuſtodierit, æterna coronetur
claritate, carleſtiſque regni plena perfruatur fel-
citate.

Si quis vero, quod abſit, eam deſtruere vo-
luerit, vel huius noſtri decreti contradidit, con-
vulſior, ſic temerator extiterit, cum Juda tradi-
tore, æterno anathemati ſubjaceat, niſi Deo ſic
beato ſuo apoſtolo Petro digna poenitentia ſatis-
fecerit.

Ut ergo hæc auctoritas noſtriſ ſic futuris tem-
poribus circa ipſum fandum locum perenniter
firma ſic inviolata permaneat, vel per omnia tem-
pora illaſa cuſtodiat atque conſervetur, ſic ab
omnibus optimatibus noſtris, ſic judicibus publicis
ſic privatis, melius ac certius credatur: manus
noſtra ſubſcriptione ſubter eam decrevimus ro-
borare, de idoneos teſtes annotare, atque tigillo
noſtro juſſimus figillari.

Ego Edwardus Dei gratia Anglorum rex hoc
privilegium juſſi componere, & compoſitum am
ſigno dominicæ crucis confirmando impreſſi.

Ego Edgida regina omni alacritate metuis hoc
corroboravi.

Ego Stigandus fande metropolis eccleſie Cart-
tuarie epiſcopus confirmavi.

Ego Eldredus archiepiſcopus Eboracenſis eccle-
ſie contignavi.

Ego

10/7	ALTS ^{o 66}	CONVENT.	COMPEND.	Phiu p rcsi. a FRANC	io j 8
II . anno CHRISTI	Ego Willelmus epifcopus Loodomeofia ecclefi. A gg omnia fuperfcriptb confenticns, fubfcriptfi. Ego Hermannus epifcopus confenfi & fubfcriptfi . Ego Wulfuuius CMfeopus confenfi A fubfcriptfi. Ego Walferus epifeopo» confenfi & fubfcriptfi. Ego Leofricus epifcopus confenfi A fubfcriptfi. Ego Giro epifcopus confenfi ftc fubfcriptfi. Ego Wulfstanus epifcopus confenfi & fubfcriptfi. Ego Siwardus epifcopus confenfi & fubfcriptfi. BgoGoduvicius epifcopus confenfi & fubfcriptfi. Ego AgdGus epifcopus confenfi & fubfcriptfi . Ego Eduvius abbas confenfi & fubfcriptfi. Ego OAgelwius. abbas. confenfi & fubfcriptfi. Ego Leofricus <i>abbu coafeou</i> 6c lubfcrnpG. Ego Baldewinus abbas confenfi 6c fubfcriptfi. Ego Wnlfiiuoldos abbas coofenü & fubfcriptfiG. Ego Bdmundos abbas confenfi 6c fubfcriptfi. Ego Reyuhaldus regis cancell. relegi 6c figillavi. Ego Osberaus regts capellanus^ Ego Petrus regis capellanus. Ego Rodbertus capellanus. Ego Haroldus dux. Ego Eduvinus comes. Ego Gud comes.	Ego Leoflewinus comes. Ego Marieras comes. Ego Elgaras minifter. EgoCondus minifter. Ego Radhniqbua minifter. Ego Rodbertus minifter. Ego Agelnodus minifter. Ego Wygodus minifter. Ego Adnotbus minifter. Ego, Vulfricus miles. Ego Syvvardus miles. Ego Godricus miles. Ego Colo miles. Ego VvuKuardus miles. B Omnes confentientes falcioGmus ftabilita apud Vveftmonafterium f quinto Kal.' Januarii , dio fanâorum innocentium , anno dominice incar nationis millefimo fexagefimo texto , indiftioe tertia, anno regni Eduvardi aobilrlilimi ftc clemeo tiffimi regis vigefimoquinto. Ego Alfgeatss notarius,, ad vicem Reynbaldi regie digmtatis cancellarii, hoc privilegium fcriptfi 6c fubfcriptfi. lu Dei nomine feliciter. Arnen.	ANWO CHRISTI		

tr CONCILIUM IN PROVINCIA GRADENSI

A Diutinie. fitritnh* aaae lo64. cttltbrtttuft.

^^Oncillii hujus mentio, A decretum in caufaCrftud infertum eft in afta concilii Veneti anno
ru 177 V-i Jurium quorundam, que in vicariumecte» 115». celebrati, quod ex nqva Ugbelli editione
fia S. Stephani Muranenfis indicabat fibi pleha-
nus Ssnftx Marie, a Murants; decretum, inquam, tranCmitto.

CONVENTUS COMPENDIENSIS

In quq iflum Placitum pro Monafterio S. Medardi adverfiis Albericum Cocciacentêm.

n***iM** TN nora,ne fanâm & indriduse Trinitatis. EgoDdeuntes, ficut ille ufque ad Iftius diem prodam
E p.çir A Philippus gratia Dei Francorum Rex. Dum tionis injufte fecit, inquietam prcfumpfit :
fub tutore degerem Baiduinp jnarchione, meo quoniam eorum procuratio erat fub tutela dicu-
patre nuper defunAo , in diebus pueritie mec- jus monachi ad hoc & his familia procuranda
Compendii eft habitum colloquium publicum, conftituti. Et quia nihil honsna quse fiSpra me-
cui interfuit prcdiâws Marchio Baidulnus meus moravimus fibi potuit adquirem, nec doob, aec
(ut praedixi) patronus cum Gervafio Remenfi veftitura, nec teftimonio; omni fubmota ratione,
Archiepifcopo, 6c aliis pluribus Epifcopis, fcilicet communi cenfura totius conventus Epifeoporum
*Adeiaro SueftionenG, Vvidone Ambianenfi, alte- atque laicorum, injuriam quamfne fupramemo-
ro Vvidooe fimiliter Beluncenfi , Balduino No- rati Sanâi loco Injufte intulit, legaliter coavi-
viomenfi, ac Drogone Tarvanenfi, cujus convo- âus emendavit, ea conditionis conventione, com-
catio & confertus propter complures manifeffe munique prefentiom aftipulatiooe, ut fi amplius
faftus eft proclamationes, quas adverfius Aibricum aliquid borum fecerit & inde prodamationem
Cocciacentêm Abbas fanâi Medardi Raynoldus Abbatis habuerit» nifi poftea infra quindecim dies
juftie habebat, qui advocatona & confuetodine quod commifit emendare, A proclamata reftitue-
iniqua terras S. Medardi, poffidore volebat, fci- re procuraverit, Silvanettis in captionem fe con-
licet in terris S. Medardi ubicunque vellet,prao» ferat, donec capitale fegallter reddat, & decem
dium Gbi praeeparari faceret, & a cmnobio S. Me- libras auri regio fifco pro fñiâtâ Injuftia, A te-
dardi & Vico caftro media via de fuo caftello meritate, antequam difcedat , perfoivat . Quam
ruflicos & incolas ad fuam juftitiam venire com- etiam conventionem manu fiâa tunc io manum Bal-
pelleret , & in hoftem profeâurus equos fecum de duini marchionit met tutoris mifit; feque jura-
prndiâis villis, quâtofcumque vellet, duceret ; mento firmaturum , quandocunqoe eum mono-
& equites earum fecum ire cogeret. Mercatores rem, fpopoodit: Ut ergo hujus ratio conventio-
denique A vini conduâores de Flandrenfi natio, nis in perpetuum rata permaneret & inviolabilis,
ne ad terras S. Medardi venientes juftificMrc vo- ego Philippo» puer Rex Francorum auoo Incarn-
lebat , quod retro inauditum , ac ei illicitum nationis Domimcc millefimo fexagefimo texto In-
erat, nifi prius prodamationem apud Abbatem diâione IV. regni vero mei an. * quinto, manu . i
aut procuratores villarum faceret. Denique mer- propria firmavi, & figilli regii impreffione firma-
catores quatuor comitatuum, fcilicet Noviomen- re jufti, & fignatam manibus multorum pecten-
fis, VirotpaodenGs, Ambiancofts, Jaa/er/ nullus tium Regi Francorum fidelium corroborandam
anteceffbnim fuorum aliquo modo euntes aut re- tradi pnecepi.
CncilGritrd. Tom. XIX,

Xxx

Si-

ANNO
CHRISTI

ANNO
CM USTI

Anno 1047

feotentia

S₄PRIM₄nff

De fponfalifa'.

ГІБРО) и ПКМК.

D H-

TkÆ^M Mēprp< <y. *ιχνημίπν* 3. ètwç
 jyJL Γφοι, «@χ<θμi{[x' Ivatnu tb *ayttenm*
 nar. iθΠΠ-., £ ιπχτ^'ρχν, d> rfi μτ
SwilXaÙM
 44ν βνλχλ~ήθηεν, κρδδ νσνι St j ~rA w~*~
 μηθονολι?£S, re KatrarpSMS, rj Hp<<λ<κ < τ>
 Notat/ers, ri XaXwiidw> τι · Toww, TV N10-8 ~*~<
 W<r<eiaf, τ> Α'μνρράι nü KβροiA T τ> Κ'μh-
 , ΤΥÜ KrAfvwiν; ri KoAuvéetf, IÇ erp·
 χ/τ/TJ<0f<y, τό Σηλυβ^αι, tb Pacis, qgf T00
 I ot^/ec.

Tn <wrf> »μζρ« nfr tvytAnhxie «vāvrw ā*»
 γγρηα-οιμτ, ρΑΘvrm 3i ις,Τι μηξήπιλτιν Πα-
 αJr, < fsvytM> NaJje, «pem+ni rüf μη-
 ΓPia αμφ/0<M4μ\$ονv . ΠTyv do t*f ytpi-
 xο</ <Γv<χλλχ>μπτη/, C/θ> iri *3μ/X,
 Q<w'λουσ «Warg, «nι γόμ» nuirfew Reorder*
 κ, η ιxt'ixtisat η μ\$ ran μ<>λoν «opeSbuia<v-
 wxtvnVy ι «ρο'rw'r'ei, ως «ΟvσποIτ* 9 ri-
 μoκ dtearntifyw ι S O*ιι xarit dQporxarTOV .
 x, ηροτιθηθO er «pwra'crrre irertK ocuntprc-
 ■ritat apxμp&i, χ< «τον xanr Λ<μi> xecrā d< «-
 κμφιβολαβ, xuXurwf serer ri «vūtibayiao CαCSe
 μ.η'ixi «pββαβui, K9W ?*» μη ιΘσανιτιθη-αν-
 TOC, <wpd<? eparow ι āxo ruayfaite n rfd
 aygcw «pβM»* «P'ATΦ>0» μ.*.*< rnpar W-
 Ai'iucltr «p>niλab>μβ· tito μ\$ rj cveworJ·T·
 Eλoβ xaoioi τη< «γi<ι oίχx(εμυχιλι ιxτk ruvelau ,
 *v xati ρμr' 3'Al<μβαδ'ι>» . «llu trip? μη-
 tE3i<ew tu ti «vιpβ ζūχη μ ><μv * γό-
 μβρη, ιw tήν τι μ<θ<H<(άαχxMβO ιγxά'αμxη, t d
 Γαρ μ> ιαν'αζιo™ </ θi>? 9<xriπn rbaI μνη?Mv
 dι 'αμM ηιζo, <E>ι' αιλβ τι, xιJ< «v μοιxών
 ιγxάvμxηi rō ewnnpδ^v τη' Inpon μνηΓXβ-χ-
 ρφiρ ότίββλaη «pnc ιqβivpov yip «pοηiα η
 μo/μM tλημμι<<ΠH> riulcporon oi xej/óit η
 φ ιMΓπw/μ> λó'ον \$ rpdew totπ τηι μκ'ό<ι
 '3 τη< πορα< β Tιθóττηβ) nn 3ι τι ηβλι-
 T/X>

• **tinxi 1.**
 'pL. *****

 $\Delta_{\text{H}}^{\text{H}}$

..... III!> Ti<~ yeue Q/f RA :.τιτλν Tw axi. /Jr/Ai> A *ττ- A
AMMO v t v F :.τιτλν Tw axi. /Jr/Ai> A *ττ- A
CHMIt i Abkw ttiU At'orToc' Tiw τ· τ<Σ·ιμχ, « /α «<
· IΛφ* μ» μ»ητι<Λ » ιαιημχι , χ/v >«<
μ>rat «u?CS eu ytyliaTtl. ή μβε ylp μιξυθί ,
·) If ημφοπι τάξιν Xj μιT» τηχ χιΦαΑ<«<
«fis ιολλαί tyoijt ό χατήρ μ» t ουιμιαν «fni» λαμ-
/Jaw . οώ< vwiπx tfil xon μ* μνη ^ . yiyont
yip μβ acaOtpat. Λ,ηλον ου» >ι Ixi tout» , w;
e>w yiu» rtu» μη>Tic<v or' χομο^ιηη >χ
αθιομο». τ» vuufxtvon wywram, ic μη orovn vu-
v<xanp><< vθio-TTβv . xjq' tout» sxt Iy^t'Hei .
yip ri iffywstSat ηι «ζμοσx kw-
AúoHi, t<Iy<rn. «ot /I tnpott » Six ?<t.
μον <ruyygjnitt(t ità j» Iy^tStixy μη βροβχιρο»-B
π>. i Ca Ts5 ,χαπιλό?» nSv μοόρνv χ^λυμχ-
ruv, rtuin.mvnt iQ -ni Upau^wt xttpxetx. x. ο'
· συμτ<ρο>η * xxotftitfvnt άργκρ^ι τι ηιαυτρ
· xeuvoujln χομυχι Γv<μ>ι ιμο^v<μοιυο-αν , w
oena φρο>4v n >ζ >Iynr αν<μολο^ησαν, >ζ μηie*
· ti cAearitv epovtrv i xparrnr, * όμο^οό Uζfl-
τον. i'τη W CA TM7i H (ipaxtoiqv TtapayytXiatl
ojrta xotftiv >ζ ^HpoJtTHV Apao-Jiv, ώ(orlti μνη-
ΓΛοαμ^ο t/va , >C μι χαητ yίμον σι*ναφ\$<i ,
ατοΓαοί ηιυ/η σι*>5>ιτοIT ti-ito», sίto ιitpφ 'ορι-
μφ yaMP τιλβφθv, οθπ itpitu ^nponvten \$Qf-
Tur, οθη *^poηvχμ&*o(Trass cJ^lyvnoix oίφlAM I
rite α>α tū όptMVjuni, ws i>>>«μοι,αΛ-
λοτ^μπτι. fat xj tia lripv untrl^direr « τι;
lyxynral, «s tipturium 3<χθμiv ιμτοήζιηι a-
vaCatvwn. ούη» yttēextn >ζ Xi^*rv i'μοδ tan-
Til χαπθΟτο, >C eδn» xpirnt^ef »x Tavtif
w», όζιφιη,ταν.

xAnewJr ruvnTopoúvnlv

Dt clericis ciuiſiſ agentibus

To flJpHWMot τοú Txtejipyt xt-tit Iwatir>
ιχH oδna.

Subeatlatto petrllrcba, domni Joannu ,
flt btbt.

M H>j Φi3pχ<όν r'· £ ιιημiτH*
η. Ιιολλοό πιν ιχχλMιχτιχvν € μοναχήv
·) afo wmi; άρο^svHC α'Nιοτρί'α ύτοδυομο'Mh
·) xtpayoutζμOA> nJ> 5ιχαζομβόο C* χοXρνxθ @-Dflaf^cig judicug htigant, ab eccleſiaſtico con-
s'xxAaria'rxJ Jrxxrntflv ' αλλότ μ» τη 'χχλη<η?i
j-rtñi τη nia νομimvν άx^Cilat n
VIKTiifflyH KιMtvn, ti-uζ-μ&ΛS μηχιτι του Aor-
τοū μi'η μονάχον μππ nJv τσα ιχχλνιATιχοιν
flivycK έχHβ-ιρχόμ^vον, Co Itxcrcvδy
βτ/m^apHV. i'ρχολαOα ylp lrrtxpv; %uto · £ oύx
«rrif lotcbnnTi tiβtpartiffyoi, Hu) α'το τη; Λ-
μύν μιτ^ιότητο /τιτιμησιν jrate&E>intr ^ vλιχú ti
μητM sxxArto-MKtxic LtodirtoK o'moc, xtA^»«&q
κχρ χμiv ixtpeyitit^tδbtu θαττρχ μ'ρα η\$» X<α-
ξομβό<v. TWxaÜTa yip βti τι βμόμiTv xj
xi απτιτ/μητον. η Ü xaptr αημ^μα άxxvxyrv-
>9luot úplà* >ζ «■» το7 τ>λπ·ιχο7 lixxra'c·
7>β όπ&θo» «Jrwiv λ<Corne τον ήμiρ* Jroet<r-
μi, μι< Tpoou-iQwnnt tom το<οντβ{Λ oέx W Tlrlr
«vnyρōñ.

M Enfc Febuario, xvi. die, 111, indiâio- 'k"l ' '...-
ne. Cum multos eccleſiaſlicas & mona-
chos videremus alienas caufas (ubeuntes, de
pro ·'· decertantes, qui in civilibus & eccle-
ſiaſticis iudiciis hntigant, ab eccleſiaſtico con-
ſuetudine, & legum gravitate quod fiebat, alie-
num judicante) «latuimus ut nemo deinceps ,
nec monachus, nec ullus eccleſiaſticus, alienas
' caulas iuſcipiens in iudicio defendat. Id enim
·nioic
eft aperte mercenaria opera: de nemo tale quid
agens, noſtra: ^ moderationis fupplieium effu-
' ·'·4i·ai.
gtci: przterquam fi forte cum fit cauda ecck-
ſiaſtica, a nobis jubeatur alterutrius litigantium
partis dcfenfionem fuicipere. Tunc eoim prae-
terquam quod erit reprebenſionis expers, in poe-
nam quoque non cadet. Prcfens autem iuboo
tatio omnibus quoque civilibus iudiciis legi
iuffa eft: ut cum noſtri decreti ſcientiam ha-
buerint, eos omnino non admittant ad ullo-
· Erum caufa* agendas.

à

SYNODUS MELPHIENSIS,

Et Salernitana ab Alexandro II. celebrata.

U., II

Alemurr Lttjctpn Serom Sertornat Del.

N^otum fit omnibus fanâz E defiz filiis, quoniam in Synodo, quæ trito Pontificatus nostri anno apud Melphim in Ecclesia B. Petri Apofiolorum Principis, quæ est ejusdem civitatis fedes Episcopatus, ptfidentibus nobis, & aliis Coepiscopis, & Abbatibus die Calndarum Auguftum celebrata eft, conflarer nofter Alphonlus S. Salernitane Ecclefie Archiepifcopus de hzreditatibz eidem Ecclefiz pertinentibus, quas Guillelmus filius Tancrcdx, ôt milites fui invariant, querimoniam fecit. Unde eum a nobis hac de ratione voatum, ut quæ violenter invaferat j.ifte eidem ecclefie redderet, paterna caritate monuimus, I ted quia in contumacia fua perdutans obedire nobis, & tanto Conventui noluit, iudicio totius lacti Concilii eum, & fautores fuos a liminibus fanâz ecclefiz fequeftravimus, & anathematis viriculo, quoufque refipifcict, innodavimus. led poftea infpirante fibi illo, qui neminem vult perire, ad permtentiam, & ad emendationem, cum Salerni effemus, ante noftram przfentiam cum militibus fuis humiliter venit. Quapropter Epifeoporum, & Abbatum, & aliorum fidelium congregato conventu, inter quos fuerunt Joannes Tuli ulanenfis epifeopus Cardinalis, & Ildebrandus S. R. E. Archidiaconus, & Ambrolius Ttrracinenfis epifeopus, & Balduinus Melph s epifeopus, & Stephanus Trojanus epifcopus, & Ingilbertus Tufcenfis epifeopus, & Gi(ulus Salernitanus Princeps cum fratribz fuis Guidone, & Joanne, Robertus Dux, & Rogcnus Comes Pater ejus, & alii pluies Longobardi & Normanni, idem Guillelmus. \ Girmondus filius Gimundi, qui dicitur de Multi miles, ejus hire ditiarius S. Salernitane Ecclefiz nominarim curtem S. Petri Dataro, & curtem S. Viti de Siler, que funt juxta eumdem fluvium, & Ecclefiam S. Michaelis Archangel. , quæ fita eft m crypta montis, qui dicitur Aurru, cum omnibus hominibus, & pcitinentiis luis, & res dc lacu ma-

Afore cum toto ipfo lacu, & res de Tufciano, & de Lama, & dc Rivoalto', & de Afa, & de Pe centino, & Jufuni, & Salfanicum, & Forino, & Anguillario, & Prato & omnes alias res ipfima tri Ecclefie, j8c ceteris Ecclefiis Salernitanis pertinentes fub nomine fidei, quam Deo & S. Petro debebant, in manp veftra refutaverunt, atque dimiferunt, ôc fe confirmaverunt elle fubanathemate, fi eas amplius przlumcrent invadere. Inde nos omnibus fupradiâis coram adftant bir. Epdcoporum iudicio, & laudatione Longobardorum, & Normannorum, qui intererant, S. Salernitanx Ecclefie, & per eam tibi confrater Alphonlus Salernitane Archiepifcope, fuccefforibusque tuis iupradiâs res, & hereditates ftabilivimu*, concedimus, & in perpetuum confirmamus, & deinceps (alvo tuo, fuccefforumque tuorum vigore earum invaiores, & depredatores, & perfeuatores perpetuo anathematis vinculo religamus. Si quis vero contra hujus noftræ pceptionis fcriptum temere agere prefumpferit, aut fautor extiterit, kiât fe auctoritate B. Petri Apoftolorum principis, & noftra, a regno Dei alienatum, atque cum Jqlia traditore Domini in æternum damnatum. Qui autem hujus noftræ conceffionis, & confirmationis confit tutnmem obfervaverit devotus, a tanâa & individua Trinitate benedicatur, & zterni regni intervenientibus Dei genitrice Maria, & B. Mattheo Apoftolo & Evangelifta, quorum caufam adjuverit, particeps effici mereatur &c.

Ego Alexander folius Dei mifericordia licet indignus S. R. & Apoftolicz Ecclefie Epifeopus m hac constitutionis pagina ad confirmandum volens lublcrpfi.

Ego Joannes Tufculanenfis Epifeopus me affutile teftificaus fubfcripfi.

Ego Hugo Ydruntinus Archiepifcopus me affutile teftificans fubfcripfi.

Ego Ambrofius Terracme Epifeopus fubfcripfi.

Ego Hildebrandus S. R. E. Diaconus fubfcripfi.

CONCILIIUM AUSCENSE,

Aiio i«ri pfcidc Hugone Candido Card, legato apoft. in quo decretum ut omnes ecclefiz Vafconie, quarum decimarum panem cathedrahbus ecclefiis perfolverent, exceptis ecclefiis fanâi Orientii alia quoque quæ ad ciclefiaticam difciplinam pertinent, conftituta, Anno Chrifti m^o xviii.

fe, T»- N. A Nno M^o Xym. incarnationis Domini noftri
Sp i'110 A Jelu Chriſti, fidum eft concilium apud
ch***. . . Aufciam civitatem metropolitana m Tenuitque

concilium dominus Hugo, qui vocabatur Albus, fanâz Romanz ecclefiz cardinalis, cum bonz memoiz Auftindo archiepifcopo, & omnibus fiiffugancis fuis epifeopis, & abbatibus, & magnatibus umveiz Guaiomz.

In-er cztera flabilimenta quæ ibi fanxerunt, decievitunt ut omnes ecclefiz, quæ infra terminos Guilconiz continentur, femper quartam partem decimz unaquæque ecclefia luis fcdibus redderet. Nam antea minime faciebant. Hoc audiens domnus abbas Raimundus fanâi Orientii,

Edhrit fe minime confentire in hoc, ut ecclefie fanâi conieffbris, que per tot tempora ingenue permanferant, tali jugo fubanitterentur. Audiens hoc cardinalis prefatus, quod in monafterio ejus tumulatus effet tam * amiciflimua * cooffeffor, . Al. & tam magne auâoritatis fuper omnes archiepifcopes, qui in fede Aufcia fuerant; dccrevit cum domno Auftindo, & omni cttu epif- toporum, & abbatum, ut pro amore fanâi eonfefforis prrdiâi, ecclefie ejus ab hac conditione liberrime permanerent, ficut antea facere folebant. Sanxitque, ac firmavit domnas cardinalis, cum Auftindo archiepifcopo, abbati Raimundo fanâi Orientii. at omnes confuetudines, quas an-

io6t   **ai-bxander**   **CONCILIIUM TOLOSAN.**   **TCanc'** < >>O^
anteaiin honore , & in etclefiis tencre foliti e-A Ego Auflindus archiephHcopus ifliua Cedis. , fi.
ANNO   rant , abfque ulla ineflatione invidorum cpifco-   **anno**
CHRISTI   porum, vel archidiaconorum, mconvultz perma-   **CHRISTI**
toil.   nerent .   **104.**
Laudaverunt etiam, ut gubernator, qui locum
fandi Prientii rexit, vices archidiaconi in ho-
nore fuo fuper ecclefias & clericos teneat: Ac ip-
fe, fi lapfi fuerint , iuftitiam faciat . Tamen fi
poenitere voluerint, *ipfe ante* przfentiam domni
archiepifcopi reprzfentet, & ipfe filis poenitentiam
injungat , ut illi placuerit : excepto quod ullam
legem ab illis non requirat.
Archidacano autem interdiciamus convivia mo-
re fymbolarum in ejus ecclefiis peragi, aut in ho-
nore ejus aliquid ufurpari contra conuetudinem
veterem.
Igitur fi quis perverfus «mulus temere contra
hoc moleflare Jocum fandum tentaverit : fecun-
do, terrore commonitus, fin cum fatifadtione
congrua emendaverit , iram Dei & fandi con-
fefforis incurrat. Fiat, fiat. Amen.
Ego Hugo fande Romanæ ecclefie cardinalis,
fignavi.

Hz funt ecclefie, quas didus Romanæ eccle-
fiz cardinali», cum affcnu & voluntate Auflindi
archiepifcopi. At omnium fufraganeorum cpifco-
porum, Ac abbatum univerfc Guslconiz, voluit,
decrevit , confirmavit, effe immunc», ficut fupe-
rius didum elt: videlicet ecclefiam (andi Cincii,
ecclefiam fandi Lazari\ ecclefiam fandi Petrpd
Jolac, ecclefiam de Materes, ecclefiam de Lobe-
jano, ecclefiam deDurano, ecclefiam de Tcahut,
ecclefiam de Cella, nova, ecclefiam de Augeraco,
ecclefiam de Martino vallo, ecclefiam deSeregu-
zano, ecclefiam de Begaut, ecclefiam dc Roma-
Bjacho, ecclefiam de Aqua clufa, ecclefiam de Blai-
lano, ecclefiam de Guoz , ecclefiam de Boxas ,
ecclefiam de Mirapeis, ecclefiam de Martino Vin-
go, ecclefiam de.....ecclefiam de Juffano, ec-
clefiam de Cazano , ecclefiam d'Antras, ecclefiam
de Toltari , ecclefiam de Garaut , ecclefiam de
Rcffelencs.

CONCILIIUM TOLOSANUM,

De reflaurando epifeopatu Ledorenfi habitum ab Hugone Candido cardinale, fedis apo-
flicoz legato, Anno **ml xvj ii.**

Edidit Catellus ex tabulario S. Stepbani ToloCati»: nos emendatus ex ahis MSS. exemplaribus.

IN nomine Patris, At Filii, fit Spiritus fandi ,Cmonaflerium; ita converfim, fapienter corrigen-
do, monaflerium converteretur in epifeopatum.
Ainen. Anno incarnationis Dommi millefimo
fexagefimo odavo, Indidione fexta, odavoanno
domini pape Alexandri videlicet fecundi , fecun-
do vero anno regni Philippi regis Francorum ,
ac tuitione Balduim Flandrenfis comitis . Hugo
candidus fandz Romane ecclefie cardinalis pr-
cipuus , in Tolofa urbe iuffu prztcripti papz ,
confultu vero omnium confratrum fuorum, fan-
dam fynodum, cum undecim epifeopi», & abba-
tibus pluribus , cum religiofis clericis vel laicis ,
Chnflo vero difponente, m ipfius minifterii. qui
vera lux conflit, opus, tenuit. Nam cum de om-
nibus congruentiis eccliefiarum , epifcoporum fcili-
cct, clericorum, monachorum, atlaicomm, five
pauperum , iuffe & religiofe fecundum Deum &
canones fandorum patrum, ibi, in quantum ip-
fe Chriftus fua pietate permiffit , definitum elf :
tum Spiritu fando accenfi, accufando, defenden-
do, iudicando , fimoniacz hzrefeos non tantum
flipites, verum etiam radices funditus extermina-
verunt. Contigit vero inter cztera de Ledorenfi
ecclefia , quz erat jam pene dcflruda , legitime
definiendo iudicare. Erat enim in loco illo quod-
dam monaflerium de epifeopatu omnino contru-
dum : ita videlicet , ut non folum ipfius plebis
infeientiz fufikerct bona fupranominatz ecclefie,
epifeopatu» fcilicet , munaflerio illi tribuere ; ve-
rum etiam altaria, lapides , cztera additamenta
ibi velocius tranfmutare . Placuit autem Spiritui
fando illud monaflerium jam eo ufque **quafi au-**
thenticum , quod Gregorius Lafcarenfia epifeopus
juri» fandi Severii eue ioiuffe dicebat, ad prifti-
num revocare gradum : quatenus , veluti epifeo-
patus fluite agendo jamdudum converfus elf in
monaflerium; ita converfim, fapienter corrigen-
do, monaflerium converteretur in epifeopatum.
Judicatum elf igitur a fratribus omnibus iflms
fandi conventus , dominum epifeopum nomine
Raymundum accipere, fit locum propriis fue fe-
dis io monaflerio ea ratione ponere , & mona-
chos ibi morantes refugiofe, & fecundum regulam
fandi Benedidi vivere , ut dominus abbas conflrin-
geret, & fi pro melioratione vitz ad alia vellent
ire, nulli denegaret : evacuato autem de mona-
chis templo, clericos religiofos, ac regulariter vi-
vere volentes, probo», pudicos, fecundum Deum
ibi poneret: quoniam nullus ulterius monachus,
quemadmodum a fandis patribus illis flatum elf,
ibi ordinaretur - fic ita monaflerium non amplius
effet monachorum proprie locos , fed effet epif-
eopi , vere fedes & vidus . Hoc autem privile-
gium dominus Hugo cardinalis vir excellentiffi-
mus, cum archiepifeopo Guillelmo Auxienfi, Ay-
mone Bituricenfi, fit cum epifeopis Duranno To-
lofano, Geraldo Caturcenfi , Godcmaro XantO-
nenfi , Gregorio Lafcurenfi , Petro Adurtnfi ,
Guillelmo Convenenfi , ipfo Raimuodo Ledo-
renfi, Bernardo Coferanenfi, Bernardo Aqucnfi :
cum abbatibus Hugone Cluniacenfi, Ademarode
fando Martiale, Beraldo dc fando Aegidio, Ray-
mundo Condomenfi , Odone de fando Joanne
Angeriaco, Bernardo Maffilicnfi , Conflantio de
Clayraco, Raymundo de faodo Papulo, Frotar-
do de fando Pontio: cum omnibus religiofi» vi-
ris clericis, vel laicis, qui in fanda fynodointer-
fuerunt , laudavit, confirmavit, atque fubanathe-
matis vinculo, omnes, qui contradicere ulterius
vellent , in perpetuum fine remedio aliquo juns
damnavit.

ii<£τ IN CONCILIO BURDEGALENSI

»«cd»f. To».

Siēphsnus Cardinalis fcdīs ipoffolic* legatus celiam Sanūi Clementis de Credonio monachi» Vindocinenfibz jflēiit.

Ex cb^rttri» Vtnlaaninfl.

L icet monackbrum S. Albini querela, quam A cinaenſis coenobii procul dubio legaliter pertinere, erga monachos Vindocini de rccclcia Credonenſi jure ſibi habere videbantur, ſitpms venttilata, injulla ſemper de de invidi® orta radice legali judicio comprobata fit: ſemper tamen eod verbis laceſcere, & placitis iam definitis iterum iuquietare lolita ſua improbitate contendunt. Pri- ni- namque calumnia, quam eis de przdttfa ecclieſia intulerunt, audiente domno (a) E. Andecavorum pontifice, & dormii (b)/UV.tunc abbate S. Sergit, poſtea fado epifcopo Cenomanis, domno quoque A.abbate S. Vincentis ejudem civitatis, multifque aliis probabilibus virispizfeotibus coram Goffrido comite fada eft, qui cum ® Andecaveofi patria apud callrum Salmurum, ecce itetuni monachi S. Albini quafi noviter tunc inciperent, querimoniam de monachis Vindocini pro eccleſia Credonenſi ad aures illius pertulerunt. At ille eis non ftatim ibi, fed apud civitatem(c) Conc.i k,, Burdigalam, ubi & concilium habiturus erat, pnemonitis monachis Vindocini, de illuc vocatis, reſponſurum cauſam ſe & diligenter lpopondit examinaturum. Cumque ad concilium die calendas Aprilis conveuiſſent, de monachi S. Albini clamorem fuum cunāis qui aderant audientibus fecificient, quidam de Fratribz Vindocini, qui idcirco venerat, Vitalis nomine, reſpondit cauſam illam jam pridem in Romana fynode ſub venerabilis memoria: Nicolao papa publice determinatam fuiſſe, audientibus quibzdam epifcopis de Gallia ad concilium profeāis, Hugone videlicet Nivemenſi, Gualterio Meldenſi, itemque Hugone Treceſni, atque Wigrino Cenomanenſi, quorum tres H. ſcilicet VV. dt alius H. cum adbtic viverent, de monachi S Albini hepediāim calumniato iteraffent, litteras luas B. Turonenſi archiepifcopo de E. Andecavorum pontifici in teſtimonium monachis Vindocini tranſmiferunt, procédantes vidiffe ſe de audiffe querelam illam juſto examine libratam coram pñefato papa Nicolao in communi concilio fuiſſe definitam. Hoc ludito prxfatus cardinalis Stephanus, recitatis peius epifeoporū epiftolis, reipondit non eſſe conveniens, nec omnino licere, quod Romanus pontifex ſeme) juſte definierat, a quoquam alio rurfus aliter difculi. Hoc ſolum modo illis reliquum eſſe, ut ſi verbis monachi de litteris epifeoporū, adſtipulationem praeferentibus credere detreſſarent, ipſi przddiffus adirent epifeopos, & utrum ita eſſet rei veritas eorum viva voce per ſemecipſos uſque ad frequentem B. Petri feſtivitatem que m. calendas Julii celebratur, per ſemiplos Splenius addicerent: de ſi ita eſſet ut eorum epifoloz proteſtabantur agnoſcerent, ulterius monachos Vindocini de hac re nullatenus pnefumerent inquietare: fin autem Romam fequenti anno ad traāandum in concilio querelz illius judicium utrique pergerent. Hanc feotentia rationabiliter julleque prolata tam epifcopi quam abbates, alijque ecclciaſtici ordinis qui afluere viri rrligio-

(a) Eafebio. (b) Wigrino
locus videtur intelli(*ndiM.

(r) Concilium Burdigal- anno toal. celebravit Stephanus legatus, de qnotuc

Tg-----fi, quorum (ubscripta sunt nomina testati sunt. A beriut Piävcnfis, Ragomundut Vafatenfis, Qui -----
A**®' Goicelious Burdcgalenfis archiepifcopus/Goderah riscus, Nannetenfit, Mengifaa Vencteuifu, Iteius
*.<l. nus Sanftonenfi; Guilloclmut Engohmenfis, Ifem Lemoviceuui», Guillelmus Agencniis. ' 1>4l

CONCILIA CELEBRATA IN HISPANIA CITERIORI,

In quibus Gothici facrorum ritus abrogati anno, ut probabilius videtur, **ml xvj ii.**
Alexandro 11. pontifice.

Hugonem Caudidum presbyterum cardinalem B no **ml xxi.** non fuerit, propter populi antiquis
m Hifpaniam legavit Alexander 11. tum ob
aha, tum ut divinorum officiorum ritus Romana
et formula conilituerct; quod difeimus tum ex
illius gentis hi (loricis, tum ex litteris Alexandri
ipfius ad Aquilinum S. Joannis Pinfstenfis abba-
tem, quas m cœnobii illius hiftoria Joannes Bri-
zius Martineaius edidit. Satis conflât, non frie
conciliorum auctoritate id efte&uin: & Barcino-
nenie, ubi boc agitatum, jam edidi ad annum
ml xiv. noh quod eo anno celebratum putarem,
ftd ne Bimum corruptiTe, in ne przfertim non
indubitata, viderer.

Anum ego **lxviii.** adfcribo. Primum enim,
Hugonem eundem video, hoc anno Toiofanum
concilium & Aukenie, que hnitima Hilpamz lo' G
ca funt, celbraile- Ejus igitur adventus male m
annum **ml xxi.** a Maftinezio differtur. Deinde
Sandius Ranimtrus Aragonum rex, in privilegio
abbatiaLeirenGs, quod extat apud Sandovallium,
in epifeoporum Pampilonenlium notitia, aitHu-
gonem cardinalem interfuiſſe concilio Lcirenti,
anno regni lui (exto, qui annus efi Chrifti
ml xvj ii. Huic itaque anno indubitanter affignat
divinorum officiorum mutationem Hieronymus
Suuta, qui huions» fuas veterum monumento-
rum fide conſcripfit. At Carbonellus tn chroni-
co, & Miftmezius in hiftoria fanâi Joannis, a
Inque anno id tribuunt **ml xxi.** nixi antiquis illo-
rum temporum monumentis, quz eonſignata lunt,
Vel anno **M> xxi.** cum *Intrat»! lex Romano in fan*
flim Joannem XI. Ka/ Apnili, ſecunda ſeptimana
qttdadrageſima, fria tertia: vel era **MCI**, qui an-
nus eſt **Chriſti ml xxi.** anno nono regni *Santhi*
Remettez, pmo vero tn&reffionis Romani officit
ſa /milo Joanne.

Quz ita concilianda mihi videntur: ut inHil-
paniam Hugo Candidus anno **ml xvj ii.** venerit,
in Aragonia finiumque regionibus de mutandis
facrorum ceremoniis habuerit concilia, fed res,
quamvis eo anno decreta, perfeâa tamen *nifi an-*

fuis ritibus addifli pertinaciam: quem ea in ro
cogere invitum facri magiftratus noluerunt, fedi-
lenſim perſuadere. Unde & tadurn, ut irritum
tamdtu fuerit eadem dq re decretum concilii Jac-
cenſis, anni **ml x.**

Eadem caula fuit, cur (aeros ritus ut muta-
rent Caſtellani vix adduci, ac nifi vi quadam po-
tuerint. Sed hujus id loci non eſt. Ad eoseniſn
Hugo non penetravit, five id mandatum illi non
fuerat, five tempeſtivum nondum efte duxit, id
deinde Gregorio VII. pontifice perfeâum, anno
MLXXX.

Gothicum officium diAum eſt. quod a finAo Ifidoro
jonpalenſi **80thi** adhuc m Hilpania regnantibus, juſ-
ſu Toletani ſynodi, anno **dcxxxiii.** compoſitum dige-
ſtumque fit. diAum deinde Toletanum, quod Mauris
anno **occcxiv.** Hifpaniarum potitis, cum pan indigena-
rum maxima profugiflet, eorum aliqui qui domi reman-
ferunt, inter Mauros, facrorum ritus eoidem Toleti
cuſlodierint. diAom ſc Moaarabicum, quoniam ao ufi
Mosaarabes five Mozarabes; quod nomen Hifpanis qui
cum Mauris vixerant, inditum, non quod Mosarabes,
corrupta voce, quaſi Miſtarabas didi tint; ut volunt
plerique omnes; led quod probabilius exiſtimo, a Ma-
za Arabum duce, qui Hifpaniam domuit.

Toleti in antiquis eccleſiis, qu* Moaarabum fuerunt,
flatis anni diebus res divina Gothiio ritu hodieque per-
agitur. Ac pretereâ in templo maximo lacellum exrat,
ubi idem perpetuo ſervatur quod iuſtituit Franciſca
cardinalis Ximemu», qui dt Moaarabicos divinorum of-
ficiorum fibro typis edi juſſit, ne tante rei memo-
ria periret.

Romanum autem officium, a plerisque Hifpanicarum
rerum ſcriptis, etiam **Calicanum** dicitur, quod io
Gallia ſuſceptum pnu» fuit. Atque id eorum nonnul-
li obferirant, Hifpaniarum principes Romanos ritus Fran-
carum conjutum ſuaſu admifſiſſe. Nam & apud Alfœo-
ſum VI. Caſtell. regem, id efteſſe Conſtantiam con-
jugem certum eſt! & Raymundum Berengarium Barci-
nouenlem cdmrem in eo Almodi confugi oWecutum ef-
(e, multorum eſt cooſaAura. Addere poteſſent, Bt trm-
ſendand Ramiri Aragonum regis uxorem, quo rege
decreta primum in Jaccenſi concilio anno **ml x.** caeremo-
niarum illa mutatio ſint, Francam quoque ſuille, ſit
Francos, multos concilii illius epifeopos.

ÿ* Hirduinl

«•.XC ONCILIIUM GERUNDENSE

Anno **ml xvj ii.** celebratum.

Diſcriptiem illud eſt ex Collt#lont m. Concillortn» Hffpama, Gollte, Jfrlteo, & Orlentn, yſr< tft tn
Eccleſia CatSedrat Gerandenſi l frottjcxm ttixd prebamaniter communicant! ftoktljij. D. JOSEPHUS
TAERNER & D ARDEHNE, Eccleſie CotMrolu Bcurctonenſis Canonic; , Illtfttriffimi Epifeopi
Germdenſij fratres genilao, Ū tñjdem EplſcOpi Vicartxi General».

Synodus hebita apud Gerundam, juſſu domini E mni Raytmundi Barchtnonenſis Comicis, & dom-
Alexandri Pap«, ubi ſua vice pneſuit Hugo ne Almodis Comitiffc. quorum cura & infantia
Candidus, S. R. E. Cardinalis preſbyter, reti- hec ſynodus/congregata eſt.
dente Domino Guifredo Narbooenſi archiepſco-
po, cum ceteris epifeopis & abbatibus ſubceriue
comprehenſis; a quibus conſtituta ſunt hſec que
infra continentur: anno Dominice Incarnationis
milleſimo ftxageſimo oftæao; iub prefentia do-
ic-

Chrest i n, o ' ^ e ue , urP* grit'e lucfu® prohibetur in capite (acerdotii, ita abdicetur a diftocraticalis honoris corpore, ficque quod gratis accipitur, fecundum Domioicam fepieniam gratis detur: ita ut nullus clericus vel laicus vendat vel emat ecclefiafticum honorem: & nullus teneat ecclefiaftica ornamenta, qui fit laicus: neque fit inde facnfca, aut bajulus.

II.

Deinde confitueant, ut ecclefia, quz plus non habet de decimis, quarta pars ei, reddatur ad opus pccsbytciorum & clericorum: & ut ex omnibus rebus quz potfidentur, tam de operibus manuum, quam ex agricultura; fed de molen- dinis, five de hortis & de arboribus, & ex om- nibus animalibus, primitiz & decim® reddantur.

III.

Item excommunicando fanxerunt, ut inceffi omnibus modis teparentur: deinde habeant licen- tiam ineundi melioris conjugii.

IV.

Itqm confituerunt, ut illi qui fuas uxoresdi- miferunt, & alias acceperunt, fuas recuperent, fi vivz fuerint, & alias dimittant. Et nifi hoc fecerint, fint ita excommunicati, tam inceffi, quam ifti, ut nullus Chriftianus eis Ave dicat, nec cum eis manducet neque bibat; in ecclefia fimul non orent: C infirmati fuerint, non vifi- tentur, nifi pro fatifactione: & fi mortui fue- rint fine poenitentia & communione, non fepe- liantur.

V.

Item iudicaverunt de clericis arma ferentibus, ut arma dimittant, & quzque illicita cum eis commifcrint, digne deffeant. Quod fi agere no- luerint, de choro exeant, & canonicam perdant, & omne beneficium Ecclefiz amittant. Si vero hzc relinquere noluerint, przdiflz lententi® de inceffis fubjaceant.

VI.

Clerici, fi lectores furunt & uxores duxerint, in ledoratu permaneant in choro; fed non in congregatione canonica.

A presbytero nique ad fubdiaconum fi uxorem duxerint, aut concubinam retinuerint, de clero exeant, & omne beneficium ecclcfialhcm per- dant, & cum laicis in ecclefia maneant. Quod fi inobedientes fuerint, ienientiam de inceffis in- currant.

VIII.

Illi autem qui arma fic uxores dimiferint, fe- cun fic qtneti, fit lina ullo pavore permaneant. Nullus res eorum diripiat, nec eis aliquam inju- riam faciat; fed ipfi fit res eorum fint in pace & treuga Domini per omnes dies.

Clerici fic monachi alterius regionis non reci- piantur fine commendatitiis litteris fui Pontificis.

X.

De ufurariis clericis, aut de minitris laico- rum, id fuit llatutum: aut definant, aut depo- nantur.

XI.

Clericus a mapre ordine ufq; non fit akator, neque venatur

iaorem,

XII.

Ad finem hujus denunciamus capitife, ut illi pertiftaot; in fiipradid/ excommunicatione, qui prardta canonicarum feu monadicarum diripiunt congregationum.

XIII.

De terris vero feu poffeffionibus ecclefiaftici juris, qu® ab epifcopo feu a clero laicis homini- bus dantur, facientes (latuerunt, ut poftobitum epifeopi® abbatis, aut clerici, qui illas dediffe di- gnofeitur, libere fit folide revertantur ad ecclefiam, cujus domini caldem fuiffe confident: cum inju- ftumcft eorum poft mortem quoquo pafio exfequi dationem, qui non valefit prclibatas resecclcfi® dimittere per fuccertionem. Nec a laicorum filiis, heredibus, five fuccefforibus, poffeffionea ccclcf- (i®, poft mortem parentum vel propinquorum, quamvis ab cifdem parentibus longe poffctas, il- lorum * voce cenfuerunt iufte umquam potuiffe repeti, aut eas fequi; quia res Deo dicat® non debent a laicis hereditario jure poffidcri.

XIV.

De terris autem, quas a Chrifticois deteftan- da Judaeorum emit, aut emerit peridia, (latue- runt, ut omnis decimatio earum ita illi daretur ecclefia®, in cujus parochia ecclcfie terre fit®fint vel fuerint, quemadmodum fi a Chriftianis cole- rentur. quoniam injuftum eft ecclefiam eas deci- mas amittere feu amiffic, quas conflant, ante- quam Judzi huc advenirent, habuiffe. Quapro- pter unde amittit primitias fit oblationes, faltem exinde habere deberet decimationes.

Hugo Candidus, (anil® Roman® Ecclefia® Cardi- nalis presbyter & leptus, his fynodalibus ge- ftis vice domini mei Páp® fubfcripfi.

Guifredus Narbonenfis archiepifcopus fubfcripfi. Guillelmus Auxenfis archiepifcopus fubfcripfi. Berengarius Gerundenfis epifcopus fubfcripfi. Guillelmus Urgellenfis epifcopus fubfcripfi. Guillelmus Autbnenfis epifcopus fubfcripfi. Berengarius Agathenfis epifcopus fubfcripfi. Salomon Rotenenfis epifcopus fubfcripfi. Guillelmus Convenientis epifcopus fubfcripfi. Seguinus monachus & presbyter, agens vices Du- randi Tolofani epifeopi, fubfcripfi.

Qubertus clericus, agens vices Uzcticenfis epifeo- pi, fubfcripfi.

Frotardus Tomerienfis abbas.

Dalmatius Craffenfis abbas.

Andreas S. Cucufati abbas.

* Renardus S. Martini Cuniogenitcnfis abbas.

Oliba S. P<ftri Galli cantus abbas.

Amatus S. Salvatoris Breclenfis abbas.

Tailio S. Laurentii abbas.

Item pralibatus Cardinalis cum przfatis epif- eopis, feu abbatibus, five principibus, ac totius terre magnatibus confirmavit, necnon & lauda- vit nacem fic treugam Domini, .ficut erat a)» Epenia io epifeopatu Gerundenfi: fic addidit m eadem treuga Domini, coufenfu omnium atque juffu, ut pari, modo teneretur a. Dominica oda- vis Pafche, ufque ad 0A0 dies poft Pentecoften.

Si quis vero inobediens fuerit his prediâis conftitutionibus, aut tranlgreffor earum, excom- municationis anathemati fubjaceat, quoadufque refipifeat, fic fatiffaâioncm inde canonicè ve- - z.rM.rad- niat.

W*«RT«T1
..-»-»-villivù 1
T-»»

CONCILIIUM AUSONENSE

Celebratum circi annum domini **mixviii.** it[^]quo de Treuga sic.Pace aaurçi eff.

Bi Append. Cnfl'tuitonfi pocli & treuva edita in vice A Dt pignoratione rerum alterutl pro phvio vel alioi
Aujonenfi. non Jaclenda.

HÆc est pax confirmata ab Epifeopi & Abbatibus sic Comitibus necnon Vicecomibus in epifeopatu Aulone . Scilicet ut ab ista dte deinceps nullus homo Ecclesiam neque spatium neque mansionem que in circuitu Ecclesie sunt aut erunt usque ad triginta ecclesiasticos passus invadat . Ecclesiis autem illas in hac defensione non ponimus in quibus castella facta sunt vel erunt . Eas vero Ecclesiis 10 quibus raptores vel fures predam vel furta congregaverunt, vel maleficiendo inde exierunt, aut illic redierunt, tam diu falvas esse jubemus donec querimonia malefacti ad Episcopum Aufonz sic ad fedem & ad conventum Canonicorum ejusdem fedis se fatigaverint, vel malefactor ille iustitiam inde facere nolit, postea ex mandato pradii Pontificis vel prefatorum Canonicorum ipse malefactor seu reus ejus non falventur in eadem Ecclesia . ille autem homo qui Ecclesiam invaserit, aut altis, exceptis supradictis malefactoribus, aliquid ei malum fecerit, aut ea quae in circuitu Ecclesie ipsius sunt usque ad triginta ecclesiasticos passus irruerit, facilegii compositionem emendet prout in fedi, & querelanti malefactor in duplum reituet.

De clericis, monachis, monialibus, & ydulis.

Item placuit ut clericis qui arma non portaverint, aut monachos, seu fanalmoniales, vel viduas, ullus non invadat, neque injuriam eis faciat vel aliqua malefactus. Communia vero Canonicorum vel monachorum seu fanalmonialium vel ecclesiastica alodia & possessiones quas Ecclesiis nostri episcopi, vel clerici arma non ferentes, aut monachi seu fanalmoniales tenent, ullus homo non infringat, aut aliquid inde diripiat. Quod si fecerit, in duplo componat.

De prado animalium.

Similiter confirmaverunt ut nullus homo in isto epifeopatu Aufonz, scilicet Bifuldunenfi, Petralatenfi, atque Impuritanenfi, predam non faciat de equibus vel pulis earum usque ad medium annum, neque de bobus, neque de vaccis, neque de affinis vel afinibus, neque de ovibus, vervecibus, vel agnis, neque de Capris vel hircis, vel eorum fetibus.

De monitionibus pagensium & pluribus aliis rebus sub pact Junii constituta.

Mansiones vero pagensium vel clericorum arma non ferentium, & columbaria, & palcaria, ullus homo non incendat vel definat. Villanum autem vel dlanam, & cleucos aima non ferentes, & monachos, seu fanalmoniales, & viduas, ullus homo non fit ausus occidere, vulnerare, debilitare, neque comprehendere vel distringere nisi propter suam culpam quam pradii habent fiam, & non distringant eos nisi per directum solum. Et tamen hoc non fiat nisi prius querelando se fatigaverit sicut pradiam est. Patientibus autem vestimenta non auferantur, neque voveres, neque ligones. Oliveta vero nemo incidat vel comburat, sed fructus eorum dilipet.

Item constitutum est ut nullus homo pignores alternis pro plivio vel pro alio quolibet negotio quod alicui vel cum aliquo fecerit, quamvis ille solvent. Quicumque hanc pacem quam praedixit infregerit, fit illi cui eam infregerit infra xv. dies (impium non emendaverit, si dies xv. transierint, in duplo componat. Quam duplicationem habeat Episcopus ipse Gerondz, sic Comes qui eam redigere fecerit.

Si filium Jaciat malum, un pater teneatur.

Item constitutum est quod si aliquis filius magnatus vel tam majorum quam minorum fecerit aliquid malum per pacem & treugam Domini aliquibus hominibus ex castro patris sui vel ex honore ejus, aut cum hominibus suis, ipse cogat filium suum & homines suam tertiam tenentes redigere malum, quod fecerint. Quod si noluerint facere ipse filius vel prout homines, idem pater redigat omne malum quod filius fecerit sic homines sui fecerint. Quod si filius non fecerit malum ex castro vel honore patris sui, & tamen fecerit cum hominibus tenentibus terram patris sui vel cum iis quos idem pater habuit in sua familia, similiter ipse pater cogat homines redigere prout malum. Quod si facere non potuerit, auferat ei beneficium suum ex toto, de projiciat illos ex familia sua sine engan. Quod si ipse pater facere noluerit, tamdiu maneat sub excommunicatione cum omni honore suo & prout filius five prout homines cum eo donec redigant ex toto malum quod commiserunt. Quod si filius adhuc ex aliis locis, non honore paterno vel castro, neque cum hominibus patris, aliquid malum alicui fecerit, non redeat in patrum castrum vel honorem, neque pater aut mater impendant ei aliquid beneficium, vel protegant eum in aliquo. Quod si fecerit, aut emendet malum quod finis perpetraverit; aut tamdiu maneat in excommunicatione donec emendet.

St quit inculpatur, qualiter debet se expiare.

Item constitutum est quod si aliquis fuerit inculpatus ex aliquo modo quod ipse preceperit aut stabilierit aut consilium dederit quod ageretur, & ille dixerit se hoc non egisse, de quo in veritate notum fuerit quod ipse per seculum prout malo non interfuerit, propria manu juret super altare consecrarum se non precepisse neque stabilisse neque consilium dedisse quod malum illud perpetraretur, sic postmodum non fit protektor aut defensor illius qui hoc malum fecit ullo ingenio vel aliquo modo. Quod si homo suus fuerit qui suam teneat terram aut habeat suum beneficium, unde possit cum distringere, aut faciat hoc sibi radirigeie, aut auferat ei ex toto terram sic beneficium suum, fit postea expellat eum a se fine aliquo engan, fit non exhibeat ei ullam fecitatem ad suum beneficium, neque defendat eum in aliquo.

De omnibus illis constitutum est qui interfuerint malefactis quod si dixerint se non interfuisse vel malum unde culpantur se non fecisse, quod expient se per iudicium aquae frigidae in fede fan-

— — — "here quasi non haberet, Hae Lambertm. CenAat, A expellam examen, sollicitudo veflre quiddam? —
CHRISTI ** , A *li> * conciliatam regi, cx a* anno
.. dtr99 filiiWI HtnrKttm, jIU lgti /itctjlt r CHYSTI

ADDITIO G. C.

De Mofunno epifeopo Sigfrido rem aliter JLainbe-
tu* narrat; furm iple Je fe Sj'etridu* in epiRola ad A-
kxandrum II. Ait enim regi le in lactem rclitifle, ft
minitatum elle excommunicationem. iodium tamen a
coepilcopir fui*, ad rem diiceprandam ac defioienam,
Mognotinum concilium. Ad extremum, pontificem ro-
gat, ut aliquo* de latere fuo mittat, qui huic confilio
prclint. Pugnans ift* ex diametro cum u* que nairat
Lambertut. live i* erraverit, five Sigfridu* re ipfa
corrumpti fe ab Henrico reg* pafu*. Polluam compe-
tit Alexandrum re. to. r. e. g. n. a. letatum Moguntiam
mittite i lina. feriptor, quibus tucum foctifici fa-
ceret. Sic autem i11« te habent.

SIGEFRIIDI EPISCOPI MOGUNTINI
epitola ad Alexandrea II.

Demme bextiffime, & vere apofelici culmiali befo-
re reverende Alexandre II. Sifridm Moganttna
fpeaiaior ettlefia, debita fubjefftonu reverentiam,
omntmeda fervitntu ebfanrlam.

L icet untyverfalif ecclefue flatus generaliter in-
nitatur fuper fundamentum apoftolorum &
prophetarum, & in ipfo fui verticis culmine an-
gularum geflet lapidem, Dommum fcilicet Jefum
Chriffum: fpecialiter tamen magnus ille Petrus C
iuxta folidiffimam fui nomini* firmitatem, & fir-
miffimam fidei & confeffionem lue foliditatem,
eju* totam fuftentat fabricam: ad hoc quidem
(eleas a Domino, ubi dicitur: Jxper Sene pe-
tram adJScabe enlefiam meam. inde namque om-
nis apoftolicorum patrum beata iucceflio, auao-
ntate ipfius Domini, fedi ejus, Romanefcilicet
ecclefie, banc dedicavit excellentiam, & in eun-
di* femper hujus privilegii fervavit reverentiam:
ut majora ecclefie negotia, & difficiliora* caula-
rum exitus, ad ipfam, velut ad caput, referan-
tur, cjuque judicio cuoaa falubriter examinata,
in portum faluti* dirigantur. Quia vero divine
miferationis bracia vos in hanc... fedem in hanc
«vit ft vice ipfius Petri omnium ecclefiarum Dftram,
folicitudinem impofuit: necllarium duximus ve-
flro refervari judicio, quas novimus nec poffe,
nec debere, fine veftris auaoitate noftro termi-
nari Audio.

Inter multimoda ecclefie negotia, que veftrum

tale incubuit, quod & ecclefie iudicis valde
eff intoluitum; At omni modern temporis ex
& memoris pene inauditum. Filius enim vefler,
Hcmricu* nofter, ante pauco* dies conjugem
fuam voluit dimittere: & eam quam legitimi*
fponfalibus, conjugali dote, regali confecratione,
& publicis nuptu*, regali, corona ft (aeramento
fibi firmatam ibeiavit, nullam primo interponens
diicidii culpam, vel caulam, omnino a fe fepa-
rare voluit. Quo no*, veluti monftro attoniti,
ft infoita rei iacie permoti, confilio magnatum,
quotquot tunc aderant in palatio, in faciem ei
teftituimus: & nifi certam exponeret difciditcau-
fam, ime refpectu regie poteftatis, fimo vultu
«unimineoni, eum, ft veftra pracederet auto-
rita*, a finu ft a communione ecclefie nos fe-
gregaturos prediximu*.

Ille vero retulit nobis, ea de caufa ab ea fe
velle leparan: quia non poffet ei, tam naturali,
quam maritali coitus foedere copulari. Qijod m-
quifitum, cum & ipla fateretur, ornatum aoftro-
tutu animos nimio mtrrore affecit, & ipla rei
magnitudo nimia dubietate tuibavit. Super qua
re fanailimum apoliulatum vellum, ficut divi-
num contulimus oraculum, & velut membra ad
caput, tantum referimus negotium. Et quia hoc
valde rarum, quzftionibus occuirit ecclefiafticis,
ft de regijs pene inauditum eft perfonis; veflre
fanftitatis erit, quid lupar tanta re faao opu* fit
decernere, & ad conlulta noftre de lanauanofa-
ct! pedoris veftri relpoulalia remittere.* ut ft in-
flans negotium, ad falutem moderne «tatis, ec-
clefiaftica pace finiatur, & de tam inoliti* ft du-
bia re, veftra auaoitate pofteritas inftituatur.

Denique fratres noftri, qui tunc huic rei inte-
rerant, condixerunt, ut concilium, quod nego-
tio competeret, in urbe noftre congregaretur; ft
utrique, regi fcilicet & regine, ad fynodalem
venire audientiam, ft lupar hac re terminalem
fubire fententiam, indiceretur. Nos autem dubia
tanta rei confideratione habita, nullomodo hoc
fine veftra auaoitate fieri decrevimus, ft totius
negotii terminum ad veflre expcaationem feu-
fulpendimus! poffulantes fanaitatem ve-
ftram, ut fi id, quod inftar, ratum ducitis per
nos fynodaliter terminari, de latere veftro perfo-
nas cum (criptis veflre aufloritati* ad examen ft
judicium tante rei mittere dignemini; quorum
ft audientia res ventiletur, ft convenientia, in
beneplacito Dei terminetur-

ANNO
christi
Mii.

CONCILIIUM ANSANUM II.

ANNO
1075

In quo Achardu* Cabilonenfis epifeopus monafterium fanai Laurentii monafterio fanai Martini
Infula Barbarenfis donat, anno nxxx. vii Kalend. Febr. Alexandro II. pontifice:
rege Francorum Philippo I.

C Oneilli bujat eenfervat merxeriave rnfirxmentxm E rendi abbate*, qui una mecum fynodo interfue-
ipxnm denatlenii eenfetnem pefi tyeedxm. fixa
profittetor Acbardat epifcoppti Cabilenenfil, fe, anti
quam meneftrinm, »llm a beate Grtgerie Cabtlv-
nenfi antiffite m benarem fantli Learentii martyru
tonftrttfthm, & mteltu peffellunubtti lecapietatam,
tant ad nibilant peM rrrdaAaav, nt prifUnam infia-
tine reftitnatat, ex caellite tf effenfx cexenicerane
furente, faerxm^tie fidrltam, danary menafleriv in-
fala fancli Martini Barbarerfr. Addit: Porro huic
noftre donationi laudem ft affenluon unanimi vo-
to prebuerunt venerandi pontifices, necnonreve-

re, habite apud Anfam caflrum: dominus fcili-
cet Humbertu* archiepifcopo* lanac Lugdanenfis
fedi», Hum quoque archiepifcopus Chryfopoli-
lane ecileba, Agano etiam Eduenfi* pr«iul, ft
reverendo* Drogo Matilceob* fedi* antiffes; ve-
nerandus abbas quoque Saviniacenifcenobii Dal-
mauus, Athanacenfi* etiam Wicardu*, Ambro-
niacenfis quoque Raynaldus: eo videlicet tenore
huic noftre donationi prabentes affenfum, ut ab-
bas inlule Barbarenfis una cum fratribus firi
commiffis, in perpetuum illud polfideant, ftfem-
per

ro79 ALTtAND» CCONCIL. WINTONIEN. ?ffigæFkft ><>*

.....—P*r regulariter ab abbatibus & monachis jam di-A tenere mea, reddidi. tourner* deinde eetfmede
CHMoti ft' n, onxficri' Martini per fiscadeotia fas- net. Datum per maeum cancellarii, ni. Kal.
cula ordinetur, & ab eorum dominatione vel Fcbnsar^Luna x. Indiâ. nn. regnante Philip. C*^, ,
ordinatione numquam feparetr. Redituum au- po rege.
tem ad prcdi&um monasterium fanfti Laurentii, Urffmmntitlm inâgram eâidit Pâriat mfftr ed
quidquid ad illud pertinet, quod in Inça videbar celcti* rrttêliijû** Hfteri* fneCMlenentii, pag.41.

CONCILIIUM WINTONIENSE

In quo per legatum fedts apoftolic: a latere miflum Stigandus Cstnuarienfs eceiefic iavafor depobitur anno Domini mlxx. tempore Alexandri pap* II.

¶ rrbm in bec freodo Wintmieni gttit Re- Bfui epifcopatM, ab Aldredo archiepifcopo, dum
J gntt ia falt eenelibat bec eit: Eodem an- aVVigoroienfi ecclefia ad Eboraceufem transfer-
no, niddititêe fcilicet ef^mfepuegttme, concilium retur, fua potentia retentas, qua tunc eodefan-
magnum in oâavis pafch. VVintoni* celebra- &o in poteftatem regiam devenerant, confiantes
tum eft, jubente & ptefente rege VVilicImo, proclamabat, expeâabatque iuftitiam fieri tam ab
Alexandro papa contentiente, fit per fuos lega- ipfis qui concilio preerant, quam a rage flagita-
tos Hermenfredum Seduoenfem epifeopum, fe bat. At Eboraceufis ecclefia non habena pallo-
presbyteros Joanuem fe Petrum cardinales fedis rem, qui pro ea loqueretur, muta erat. Judica-
apoftolicæ, fuam auctoritatera exhibente. In quo tum eft igitur ut ipfa querela fic remaneret,
concilio Stigandus Dotobernic archiepifeopus de- quoufque archiepifcopo ibi conftituto, qui eccle-
gradator tribus de cauGs, fcilicet quod epifeopa- q fiam defenderet dum effet qui ejus querela ref-
tum VVintonienfem cum archiepifeopatu injufte ponderet, ex objeâis fe refponfis potiet tvideot-
poffidebat: fe quod virente Roberto archiepifeo- tius ac iuftius iudicium fieri. Sicque tunceaque-
po, non folum archiepifeopatum fumpfit, fed et- rela ad tempus remanfit. He&emir Regent. Ad-
iam ejus pallio, quod Cantuarix remanfit. dum dit bte Biniur, f>e nemt Mettbent ldeee de fy'o-
vi & injufte ab Anglia pulfus eft, in mffiarum do Wmdletbemfl. Sed cvm fit eite emnme fjno-
celebratione aliquamdiu ufus eft: flta Benediâo, det, placet tene prepie fitnie /abjicere.
quem fanâa Romana ecclefia excommunicarit, G. C. Stigandum in concilio Wiodleshoreofi de^ftuaa
eo quod pecunia fedem apoftolicam invafit, pal- fit Ordencu» Vitalis bbro IV. qui quamquam in deff-
lium accepit. Frater quoque ejus Agelmarus E- llando yhodi loco errant, juvat tamen hic defcribere
fianglorum epifcopus, eft degradatus. Abbates- illi d. iyood*li» Stigindi dspotitioo* narrat.
etiam nonnulli ibi degradati funt, operam dan-
te rege, ut quamplorts ex Anglis, ibis honori-
bus privarentur, in quorum loco fu- gentu per-
fonas fubrogaret, ob confirmationem icilicet fui,
quod novitet acquifierat, regni. Hinc fe non-
nullos tam epifeopos quam abbates, quos nulla
evidenti caufa nec concilia nec leges fcculi dam-
nabant, fuis honoribus privavit, fe ufque ad fi-
nem vitæ cuftodie mancipatos detinuit: fufpicio-
ne, ut diximus, tantum induâus novi regni. In
hoc itaque concilio dum caetera trepidi, utpote
regis agnofcentes animum, ne fuis dignitatibus
privarentur, timerent, venerandus vir VVilflanus
VVigornienfis epifcopus, poffeffionci quamplures

FINIS TOMI XIX.

